Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Bibliothèque électronique suisse

EVCLIDIS Megarensis Geome[illegible]
rum libri
CAMPANI Galli trāsalpini in eosdē
rum libri
THEONIS Alexandrini Bartholamæo Zamberto Veneto interprete, in tredecim priorum commentariorum libri XIII.
HYPSICLIS Alexādrini in duos posteriores, eodē Bartholamæo Zamberto Veneto interprete, commentariorum libri II.

VTCVNQVE NOSTER VALVIT LABOR conciliata sunt hæc omnia, ad studiosorum non paruam (quàm optamus) vtilitatem: id Magnifico D. FRANCISCO Briconneto postulāte. Si hæc beneuole susciptātur, & fructum adferāt quē cupimus: alia eiusdē authoris opera prodibūt in lucē, successum præstāte deo, & adiutoribus (vbivbi gētiū sint) ad bonarū literarū institutionē probe affectis Gallis, Italis, Germanis, Hispanis, Anglis, quibus omnibus prospera imprecamur: & puram pro dignitate veramq; cognitionis lucem.

PARISIIS in officina Henrici Stephani e regione scholæ Decretorum.

1505 (15-16)
EIDGEN. POLYTECHN. SCHULE

FRANCISCO BRICONETO CLA[illegible]
SVO PRAESTANTISSIMO IACOBVS FABER S.D.

DVm gubernacula regni adhuc moderaretur inclytissimꝰ Rex LVDOVICVS XII, tu vero gratiæ ærarij regij magistratū gereres: efflagitasti Generose Franciſce commentarios in Geometriam Euclidis Megarēsis, viri sane omnium in hoc exercitij genere cōsummatissimi, tuo fauore recognoſci. Quam petitionem tuam, eo libētius amplectebar: quo mihi multis eras carior. vt qui admodū iuuenis (ita instituēte Nobilissimo Patre tuo. D. meo, mihi q̄dē & oībus q̄ eū nouerūt piētissimę mēoriæ, Petro Bricōneto Equite aurato, & fidelissimo regni generali Exqueſtore) mecū in philoſophicis te exercueras, poſt noſtri Pauli Aemilij ferulā, ſub quo tūc apprime, tū in lingua latina, tum in hiſtoria profeceras. Excitabat me id inſuper: q̄ olim decem primorum librorum ipſius Euclidis demonſtrationes ex Campano, recognouerā. quę res mihi fiduciā pariebat: reſidui minuēdi laboris. Cæterum vtilitas quam bonarū literarū ſtudioſis acceſſuram ſubaugurabar: omnem leuabat laborē, nā veræ doctrinæ perceptio: vanitatum & errorum detectio eſt, eiectioq̄ inſulſorū dogmatū. Nouit enim Geometria Dędalias fabrefacere labyrinthos: quibus ineluctabiliter cū vlulante Minotauro, perpetuo relegatos (ſi vſq̄ erunt) occludat ſophiſtas, adaperta veræ Philoſophiæ ianua. Hæc ſiquidem: mea mēs fuerat. Verū lōge ſecus euenit: atq̄ mihi propoſuerā. Nam eo tēpore (certa impellente cauſa) Reuerendus in Chriſto P. Dominus meus Epiſcopus Lodouenſis Patruelis tuus, Narbonam proficiſcitur, viſurus Reuerendiſſimum Dominū Cardinalem Narbonēſem, Patruum tuum: qui paulopoſt (ſic enim eunt res humanæ: etiam illuſtriores) lachrymas & deſiderium ſui multis relinquens, ex hac incerti momēti luce (ſed mea ſentētia, feliciter) migrauit ad Dominum. Nam adeo ſancte & religioſe (ipſe teſtis aderam) vt non tam lugendus, q̄ reuera beatus ex ipſo trāſitu prædicandus videatur. Igitur R. Dominum meū, cui ſuper omnes viros debebam ac debeo, ſecutus: totum negocium cōmiſi noſtro Michęli Pontano, qui tunc mecum cōmunes habebat ædes, in recognoſcēdis & emittendis libris quos prodeſſe poſſe arbitrabamur, adiutor. eius eni ingeniū noueram: & in intelligentia magnitudinum ac numerorum, perſpicacitatem. Ille vero prouinciam ſuſcepit admodum lubens: quia te iam agnoſcebat benefactorem, cui præ cęteris mortalibus cupiebat, in aliquo morē gerendo, gratificari poſſe. Quos quidem commentarios, non Campani modo, ſed & Theonis Alexādrini, Bartholamęo Zāberto Veneto interprete, vbi recognouit: ſe totū obligauit officinæ, duriſſimam profecto verſans glebā, vt labores ſuos tibi offerat, et per te cęteris literatis. Igitur illū in fu

[illegible]ores, agnoces quidē tuum: & p[illegible]ū eius in te, obsequen
di animū. Et vtinā studiosi cognoscerēt quātū fructus decerpere possunt
ex authorū fideliter traditis opib⁹. Vna q̄dē in oib⁹ relucet veritas q̄ lucē
habitat inaccessam: ad quā per ea tāq̄ per certos gradus scāditur, & maxi-
me si analogiarū & assurrectionū nō ignoretur modus. Verū id: mun⁹ dei
est. Sed q̄ (obsecro) prōptiores, abstractiores, puriores ad diuina surgēdi
p̄bere possint analogias, q̄ nullius fœdi, nulliusq̄ rei carnalis pręse ferāt ve
stigiū: q̄ literæ Mathematicæ? Id haud īpēdio difficile itelligēt: q̄ Analyti
ca nūerorū Odonis, & eiusdē de Triade libellū, librosq̄ Cardinalis Cu-
Odo. Cusa. sę legerit, quales sūt ij quos de Docta ignorātia, de Cōiecturis, de Beryllo
ititulat, & similes. Et hic philosophādi modus: vetustissimus fuit, ante etiā
Thales. Pythagorā, Platonem, & Aristotelē. vt vel ex antiquitate: cognoscatur au-
Ameristus. gustior. Et hanc philosophiæ partem, Geometriā dico (quantū memoriæ
Pythagoras. proditū est) primi omniū Phœnices & Aegyptij reperere. Deinde Tha-
Anaxagoras. les Milesius, Ameristus, Pythagoras, Anaxagoras Clazomeni⁹, Oenopi
Oenopides. des & Hippocrates Chij, Theodorus, Plato, Cleodamas, Architas, The
Hippocrates. ætetus, his posteriores Eratosthenes, Archimedes, Neocles, Leon, Eudo-
Theodorus. xus, Amyclas, Hermotimus, Theon, Pappus, Hypsicles: hi omnes & ple
Plato. riq̄ alij, magnifice hanc laudibus & scriptis honestauere. Sed & ipsa ma-
Cleodamas. net laudibus superior: maxime scientibus ea ipsa ad diuinorum inuesti-
Architas. gationem vti. Arithmetice enim ex vnius noti luce: omnia patefacere po
Theætetus. test. Vnum vero ignotum: haud paruipendendum in Geometria pondus
Eratosthenes habet. deus vnus, notus pariter & ignotus: a quo oīs lux cognitionis pen-
Archimedes. det, & per quē noscūtur ōnia. Per vnū notū, rationaliter: per vnū ignotū, su
Neocles. pra rationē philosophamur. Inuētio quadraturæ circuli (modo ad omnē
Leon. circulū, surdum nō sit omne quadratum) supra rationem est, & vnū expo-
Eudoxus. scit ignotum. Neq̄ adhuc āliter inter quæuis duo designata extrema, posse
Amyclas. duo media proportionalia constituere repertum est: q̄ per vnum ignotum.
Hermotimus Quo fit vt p̄exercitari in ea parte Arithmetices quæ de vno ignoto, nume
Theon. ro, plano, latere cū tetragonico tum cubico, tetragono, cubo, tetragono te-
Pappus. tragoni, cuboq̄ cubi tractat, & horū iuicē adiectione, subtractione, ductio
Hypsicles. ne, subductione, nunc simpliciter, nūc per plus atq̄ minus, nō paruū Geo
metræ adferat adminiculū. Cū eni ēxploratū tibi sit, per 47 primi huius
operis, diametrū quadrati, duplū posse ad latus eiusdem: quo pacto agno-
sces, diametrū, actu adijcere lateri (nisi excidit memoria) latus tetragonicū
senarij, minus latere tetragonico 32, id est duorum supra triginta, si ignora
uerīs latus tetragonicū binarij a binario siue a latere tetragonico quaterna
rij quod idē est, per minus subtrahere? Sed plura super his differere: breui
tas nō sinit epistolaris. Vale igitur & me, tuūq̄ Michaelē solita prosequa
re beniuolētia ac humanitate. Parisijs. Anno M. D. X V I. postridie Epi-
phaniæ Domini: qui & sæculi nostri & posteritatis, prospere studijs in-
fulgeat.

Iterum feliciter Vale.

¶EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philoſophi Mathematicorumq; facile principis: primum ex Campano, deinde ex Theone Græco commentatore, interprete Bartholomæo Zamberto Veneto, Geometricorum elementorum liber primus.

¶EX Campano: triplex principiorum genus. Primum. Diffinitiones.

¶Punctus: eſt cuius pars non eſt.

¶Linea: eſt longitudo ſine latitudine.

¶Cuius quidem extremitates: ſunt duo puncta.

¶Linea recta: eſt ab vno puncto ad alium breuiſſima extenſio/in extremitates ſuas eas recipiens.

¶Superficies: eſt quæ longitudinē et latitudinem tantum/habet.

¶Cuius quidem termini: ſunt lineæ.

¶Superficies plana: eſt ab vna linea ad aliam breuiſſima extenſio/in extremitates ſuas eas recipiens.

¶Angulus planus: eſt duarum linearum alternus cōtactus/ quarum expanſio eſt ſuper ſuperficiem / applicatioq; non directa.

¶Quando autem angulum cōtinent duæ lineæ rectæ: rectilineus angulus nominatur.

¶Quando recta linea ſuper rectam ſteterit/ duoque anguli vtrobiq; fuerint æquales: eorum vterq; rectus erit. lineaq; lineæ ſuperſtans: ei cui ſuperſtat/perpendicularis vocatur.

¶Angulus vero qui recto maior eſt: obtuſus dicitur.

¶Angulus vero minor recto: acutus appellatur.

¶Terminus: eſt quod vniuſcuiuſq; finis eſt.

¶Figura: eſt quæ termino vel terminis continetur.

¶Circulus: eſt figura plana vna quidem linea contenta quæ circunferētia nominatur / in cuius medio punctus eſt/a quo omnes lineæ rectæ & ad circunferentiā exeuntes/ſibi inuicē ſunt æquales.

¶Et hic quidem punctus: centrum circuli dicitur.

¶Diameter circuli: eſt linea recta quæ ſuper eius centrū trāſiens extremitates q; ſuas circunferentię applicans/ circulum in duo media diuidit.

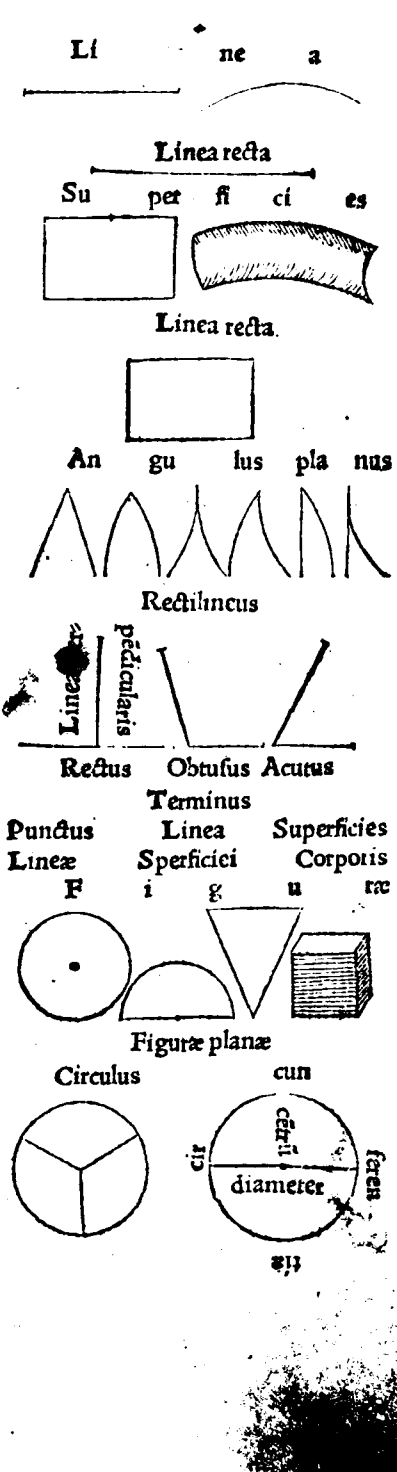

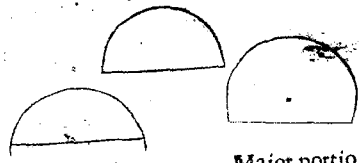

Minor portio Maior portio

Rectilineæ

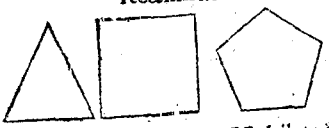

Trilatera Quadrilatera Multilaterâ

Trilateræ

Aequilaterꝰ

Duũ æqua liũ laterũ.

Triũ inæ qualiũ la terum:

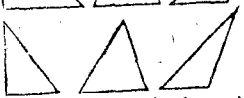

Orthogoniũ oxygoniũ amblygoniũ

Quadrilateræ

Quadratũ Tetragonꝰ lõgꝰ He'muayn

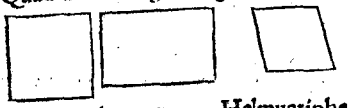

Similis helmuayn Helmuariphe

Aequidistantes

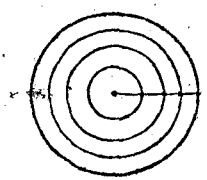

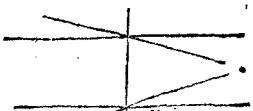

ℂSemicirculus: ẽ figura plana diametro circuli & medietate circunferentiæ contenta. 18

ℂPortio circuli: est figura plana recta linea & parte circunferentiæ contenta/semicirculo quidem aut maior aut minor. 19

ℂRectilineæ figuræ: sunt quæ rectis lineis continentur. 20

ℂQuarum quædã trilateræ: quæ tribus rectis lineis. 21

ℂQuædã quadrilateræ: quæ quatuor rectis lineis. 22

ℂQuædã multilateræ: quæ pluribus q̃ quatuor rectis lineis continentur. 23

ℂFigurarum trilaterarum: alia / est triangulus habens tria latera ęqualia. 24

ℂAlia: triangulus duo habens ęqualia latera. 25

ℂAlia: triangulus trium inæqualium laterum. 26

ℂHarum iterum alia est orthogonium: vnũ scilicet rectum angulum habens. 27

ℂAlia est amblygonium: aliquem obtusum ãgulũ habens. 28

ℂAlia est oxygonium: in qua tres anguli sunt acuti. 29

ℂFigurarum autem quadrilaterarum: alia est quadratum/ quod est æquilaterum atq; rectangulum. 30

ℂAlia est tetragonus longus: quę est figura rectangula/ sed ęquilatera non est. 31

ℂAlia est helmuayn: quæ est ęquilatera/sed rectangula non est. 32

ℂAlia est similis helmuayn: quæ opposita latera habet æqualia atq; oppositos angulos æquales/idem tamen nec rectis angulis nec æquis lateribus cõtinetur. 33

ℂPræter has autẽ omnes/quadrilaterę figuræ: helmuariphe nominantur. 34

ℂAequidistantes lineæ: sunt quæ in eadem superficie collocatæ: atq; in alterutram partẽ protractę non conueniunt/etiam si in infinitum protrahantur. 35

Secundum Petitiones.

ℂA quolibet puncto in quemlibet punctum: rectam lineam ducere. atq; lineam definitam: in continuum rectumq; quantumlibet protrahere. 1

ℂSuper centrum quodlibet/quantumlibet occupãdo spacium: circulum designare. 2

ℂOmnes rectos angulos: sibiinuicem esse æquales. 3

ℂSi linea recta super duas lineas rectas cecideritl duoq; anguli ex vna parte duobus rectis angulis minores fuerint: istas duas lineas in eandem partem protractas proculdubio coniunctum iri. 4

ℂDuas lineas rectas: superficiem nullam concludere. 5

¶Tertium. ¶Communes animi conceptiones.

1 ¶Quæ vni & eidē sunt æqualia: & sibi inuicē sunt æqualia.
2 ¶Et si æqualibus æqualia addātur: tota quoq; fient æqualia.
3 ¶Et si ab ęquālibus ęqualia auferantur: quæ relinquuntur erunt æqualia.
4 ¶Et si ab inæqualibus æqualia demas: quæ relinquūtur erūt inæqualia.
5 ¶Et si inæqualibus æqualia addas: ipsa quoq; fiēt iæqualia.
6 ¶Si fuerint duę res vni duplices: ipsæ sibi inuicem erunt æquales
7 ¶Si fuerint duæ res quarum vtraq; vnius eiusdem fuerit dimidium: vtraq; erit æqualis alteri.
8 ¶Si aliqua res alicui superponatur/ applicetur q; ei/ nec excedat altera alteram: illæ sibi inuicem erunt æquales.
9 ¶Omne totum: est maius sua parte.

¶CAMPANVS. ¶Sciēdum est autem: q; prēter has cō munes animi conceptiones/ siue cōmunes sententias/ multas alias quæ numero sunt incomprehensibiles/ prętermisit Euclides. quarum: hæc est vna.

¶Si duæ quantitates æquales/ ad quamlibet tertiam eiusdē generis comparentur: simul erunt aut hæ illa tertia aut æque maiores/ aut æque minores/ aut simul æquales.

¶Item alia. Quanta est aliqua quātitas ad quamlibet aliam eiusdem generis: tantam esse quamlibet tertiam ad aliquam quartam eiusdem generis.

¶In quantitatibus continuis hoc vniuersaliter verum est: siue antecedentes maiores fuerint consequentibus/ siue minores. magnitudo enim: decrescit in infinitum. in numeris autē: non sic. Sed si fuerit primus submultiplex secundi: erit quilibet tertius æque submultiplex alicuius quarti. quoniam numerus crescit in infinitum: sicut in infinitum minuitur quantitas.

Euclidis Megarensis philosophi Bartholomęo Zamberto Veneto interprete: triplex principiorum genus. Primum. Diffinitiones.

Signum est cuius pars nulla. 1

Linea vero: longitudo illatabilis. 2

Lineæ autem limites: sunt signa. 3

Recta linea: est quę ex ęquali sua interiacet signa. 4

Superficies: est quæ longitudinem latitudinemq; tantum habet. 5

Superficiei extrema: sunt lineæ. 6

Plana superficies: est quę ex ęquali suas interiacet lineas. 7

Planus angulus: est duarum linearum in plano sese tãgentiũ & non in directo iacentiũ, ad alterutrã inclinatio. 8

Quando autem quæ angulum continent / rectæ lineæ fuerint: rectilineus angulus nuncupatur. 9

Cum vero recta linea super rectam consistens lineã/ vtroq; angulos æquales adinuicem fecerit: rectus est vterq; ęqualium angulorũ. & quæ superstat recta linea: perpendicularis vocitatur/ super quam steterit. 10

Obtusus angulus: maior est recto. 11

Acutus vero: minor est recto. 12

Terminus: est quod cuiusq; finis est. 13

Figura: sub aliquo/vel aliquibus terminis cõpræhenditur. 14

Circulus: est figura plana vna linea contenta quæ circunferentia appellatur/ad quam ab vno signo introrsum medio existente omnes prodeuntes lineæ/in ipsiusq; circuli circunferentiam incidentes/adinuicem sunt æquales. 15

Centrum vero: ipsius circuli signum appellatur. 16

Dimetiẽs circuli: est recta quædam linea per centrũ acta/ et ex vtraq; parte in circuli circunferentiam terminata/quæ circulum bifariam dispescit. 17

Semicirculus: est figura quæ sub dimetiente & ea quæ ex ipsa circuli circunferentia sublata est/continetur. 18

Sectio circuli: est figura quæ sub recta linea & circuli circũferentia aut maiore aut minore semicirculo/continetur. 19

Rectilineæ figuræ: sunt quæ sub rectis lineis continentur. 20

Trilaterę figuræ: sunt quę sub tribus rectis continentur lineis 21

Quadrilaterę figuræ: sunt quæ sub quatuor compræhenduntur rectis lineis. 22

Multilaterę figuræ: sunt quę sub pluribus q̃ quatuor/rectis lineis comprehenduntur. 23

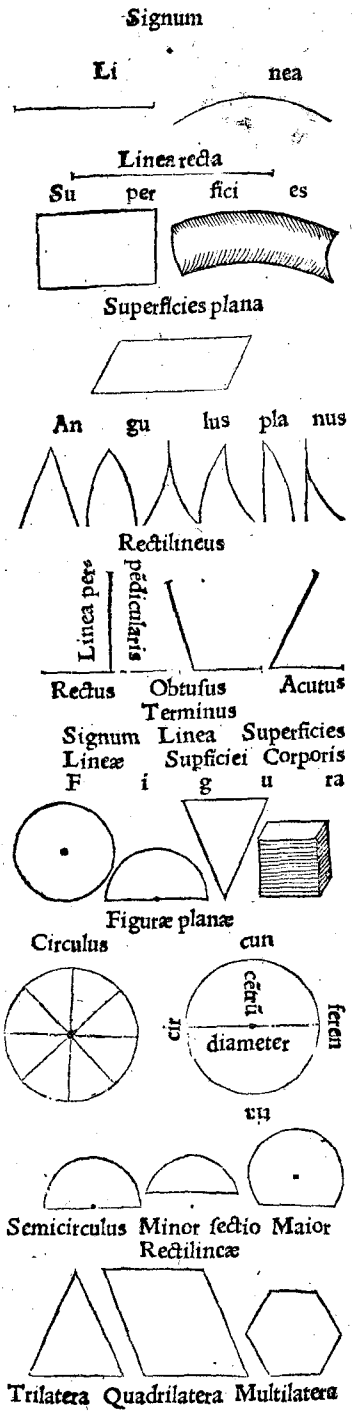

24 ¶Trilaterarum [illegible] figurarum [illegible]quilaterum/est triangulum sub tribus æqualibus lateribus contentum.

25 ¶Isosceles autē:est quod sub binis tantum [illegible]qualibus lateribus continetur.

26 ¶Scalenum vero:est quod sub tribus inæqualibus lateribus continetur.

27 ¶Amplius trilaterarum figurarum:rectangulum triangulū/ est quod rectum angulum habet.

28 ¶Amblygonium autem:quod obtusum angulum habet.

29 ¶Oxygonium vero:quod tres habet acutos angulos.

30 ¶Quadrilaterarum autem figurarum:quadratum quidem/ est quod & æquilaterum ac rectangulum est.

31 ¶Altera parte longius:est quod rectangulū quidē/at æquilaterum non est.

32 ¶Rhombus:est quæ æquilatera/sed rectangula non est.

33 ¶Rhomboides vero:est quæ ex opposito latera & angulos habens æquales/neq; æquilatera neq; rectangula est.

34 ¶Præter hęc autē:reliqua quadrilatera/trapezia appellātur

35 ¶Parallelæ: rectæ lineæ sunt quæ in eodē existentes plano/ & ex vtraq; parte in infinitum productæ/in nulla parte cōcurrunt. Secundum. Postulata.

1 ¶Ab omni signo in omne signum:rectam lineam ducere.

2 ¶Rectam lineam terminatam:in continuum rectumq; producere.

3 ¶Omni centro & interuallo:circulum describere.

4 ¶Omnes angulos rectos:adinuicem æquales esse.

5 ¶Si in duas rectas lineas recta linea incidens/interiores & ī eadem parte angulos duobus rectis minores fecerit:rectas lineas in infinitum productas concurrere necesse est ad eas partes in quibus anguli duobus rectis minores existunt.

Tertium. Communes sententiæ.

1 ¶Quæ eidem æqualia:& ad inuicem sunt æqualia.

2 ¶Et si æqualibus æqualia adiiciantur:omnia erūt æqualia.

3 ¶Et si ab æqualibus æqualia auferantur: quæ relinquuntur æqualia erunt.

4 ¶Et si inæqualibus æqualia adiungantur:omnia erunt inæqualia.

5 ¶Et si ab inæqualibus æqualia auferantur: reliqua inæqualia erunt.

6 ¶Quæ eiusdem duplicia sunt:adinuicem sunt æqualia.

7 ¶Et quæ eiusdem sunt dimidium:æqualia sunt adinuicem.

8 ¶Et quæ sibimetipsis conueniunt: æqualia sunt adinuicem

9 ¶Totum:est sua parte maius.

10 ¶Duæ rectæ lineæ:superficiem non concludunt.

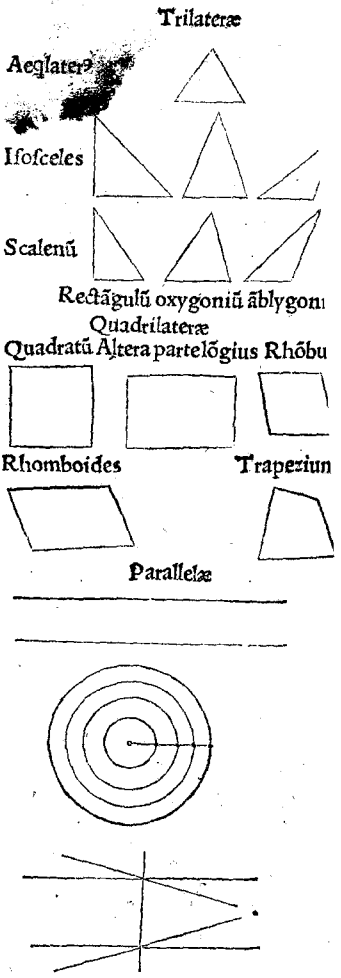

Euclidis Megarensis Geometrica Elementa: ex Campano.

Primi libri propositio prima.

Triangulum æquilaterum: supra datam lineã rectam collocare. 1

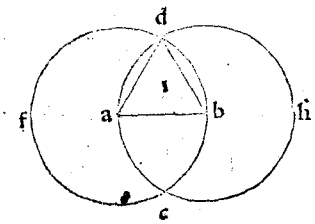

Esto data linea recta: a b. volo: super ipsam/ triangulum æquilaterum constituere. Super alteram eius extremitatem scilicet in puncto a, ponã pedem circini immobilem/ & alterum pedem mobilem extendam vsq; ad b: et describam secundum quantitatem ipsius lineæ datę/ per secũdã petitionẽ circulum c b d f. Rursus alterã eius extremitatem scilicet pũctum b faciã centrũ: & per eãdem petitionem & secundũ eiusdẽ quantitatem/ lineabo circulum c a d h. qui circuli intersecabũt se in duobus punctis quæ sint c, d. Et alteram duarũ sectionum ficut sectionẽ d/ cõtinuabo cum ambabus extremitatibus datę lineæ: protractis lineis d a, d b, per primam petitionem. Quia ergo a pũcto a, quod est centrum circuli c b d, protractæ sunt lineæ a d & a b vsq; ad eius circũferentiam: ipsæ erunt equales/ per diffinitionem circuli. Similiter quoq;. quia a puncto b quod est centrũ circuli c a d h/ protractæ sunt lineæ b a & b d vsq; ad eius circunferentiam: ipsæ erunt etiam equales. Quia ergo vtraq; duarum linearum a d, b d, equalis est lineæ a b/ vt probatum est: ipsæ erunt equales inter se/ per primam communem animi cõceptionem. Ergo super datam rectam lineam: collocauimus triangulũ æquilaterũ. quod est propositum.

CAMPANI additio. Si autẽ super eandem lineã libeat collocare reliquas duas triangulorũ species/ scilicet triangulũ duũ æqualiũ laterũ/ & triangulũ triũ inequaliũ laterũ: protrahatur linea a b, in vtrãq; partẽ/ vsq; quo occurret circũferentijs amborũ circulorũ super duo pũcta f & h. Et posito centro in pũcto a: lineetur circulus e h g/ secundum quantitatẽ lineæ a h. Item posito centro in puncto b: lineetur circulus e f g, secundũ quantitatem lineę b f. Hi autem circuli: intersecabũt se in duobus punctis quæ sunt e, g. Coniungantur igitur extremitates datę lineę cum altera dictarum sectionum: per duas lineas rectas quæ sint a g, b g. Et quia hæ lineę a b, & a f, exeunt a centro circuli c d f, ad eius circunferentiam: ipsæ erunt equales. Similiter quoq; a b & b h quia exeunt a centro circuli c a d h vsq; ad ipsius circunferentiã: ipsæ erunt equales. Quia ergo vtraq; duarum linearum a f & b h equalis est lineę a b: ipsę erunt inter se equales. ergo posita a b cõmuni: erit b f equalis a h. sed b f equalis ipsi b g: quia ambæ exeunt a centro circuli e f g, ad eius circunferentiã. Similiter quoq; a h: est equalis ipsi a g. & vtraq; earum est maior a b: eo q; vtraq; duarum linearum b f & a h maior est a b. Quare super datam lineam: collocauimus triangulum duorum equalium laterum. Triangulum etiam trium inequalium laterum super eandem lineã collocabimus: si aliquod pũctum existens in circunferentia alterutrius duorum maiorum circulorum quod non sit in altera duarum sectionum/ & cui non obuiet f h/ cum in vtrãlibet partem producta fuerit in continuum et directũ/ coniunxerimus per duas lineas rectas cũ ambabus extremitatibus datę lineę. Sit enim pũctus k signatus in circunferentia circuli e f g: et nõ sit in altera sectionum/ nec occurrat ei f h, cũ protraheretur in continuum et directum eius vsq; ad circunferentiam, protraham ergo lineas a k et b k. et secabit linea a k: circunferentiã circuli e h g. secet ergo in pũcto l. eritq; b k per. 1. cõmunẽ animi conceptionem æqualis a l: quia b k per diffinitionem circuli est æqualis b g, et a l equalis a g. quare a k: est maior b k. Sed & b k: est maior a b. triangulus ergo a b k: est trium inequalium laterum. Si igitur super datam lineam rectam: omnes triãgulorum species collocauimus.

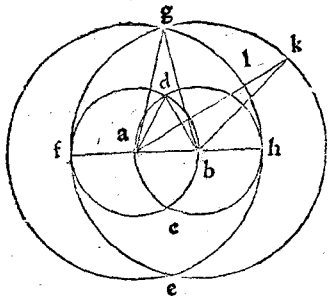

Euclides ex Zamberto. Problema 1. Propositio 1.

1 ¶Super data recta linea terminata: triangulum æquilaterũ constituere.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit data recta terminata linea: a b. Oportet super a b: triangulum æquilaterũ constituere. Centro quidem a, spacio vero a b, circulus describatur b c d: per 3 postulatũ. & rursus per idẽ/ centro quidẽ b, spacio vero b a, alter circulus describatur a c e. Et per 1 postulatũ/ a signo c, in quo se circuli adinuicẽ secant: ad a, b, signa connectãtur rectæ lineæ c a, c b. Et quoniã a, signũ/ centrũ est circuli c b d: æqualis est per 15 diffinitionẽ, a c ipsi a b. Rursus quoniam b signũ/ cẽtrũ est circuli c a e: æqualis est b c ipsi b a, per 15 diffinitionẽ. At ostensa est linea a c: ipsi a b æqualis. vtraq; igitur & c a & c b: ipsi a b est æqualis. Quæ autem eidem æqualia: & adinuicẽ sunt æqualia/ per 1 cõmunẽ sententiam. & c a igitur: ipsi c b est æqualis. Tres igitur lineæ, c a, a b, b c, æquales adinuicẽ sunt. Aequilaterum igitur est triangulum a b c, & constitutum super data recta linea terminata a b: quod facisse oportuit.

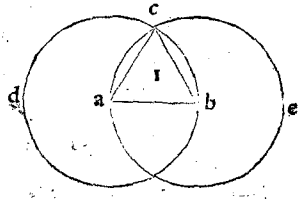

Eucli. ex Camp. Propositio 2.

2 Dato puncto: cuilibet lineæ rectæ propositæ æquam rectam lineam ducere.

¶CAMPANVS. ¶Sit a, punctus datus: & b c linea recta data. volo a puncto a, ducere lineam vnã æqualẽ lineæ b c: in quãcũq; partẽ contingat. Coniungã ergo punctũ a: cum altera extremitate lineæ b c: cum qua voluero. et coniungam ipsum a, cũ extremitate c, per lineam a c: super quam constituam triangulum æquilaterũ secundũ doctrinã præcedentis/ qui sit a c d. & in illa extremitate lineæ datæ cum qua cõiunxi punctũ datũ/ a scilicet: in extremitate c ponã pedem circini immobilẽ. describamq; super ipsum per 3 petitionẽ/ circulum secũdum quantitatem ipsius datæ lineæ: qui sit circulus e b. & latus trianguli æquilateri quod opponitur puncto dato/ scilicet latus d c protraham per centrum circuli descripti vsq; ad eius circunferentiã: & sit tota linea sic protracta d c e. secundum cuius quãtitatem/ lineabo circulum/ posito centro in d: qui sit circulus e f. Postea protraham latus d a vsq; ad circũferentiã huius vltimi circuli: & occurrat circũferẽtiæ ipsius in pũcto f. Dico igitur q; a f: est æqualis b c. nã b c & c e sunt æquales: quia exeunt a centro circuli e b, ad eius circunferentiã. Similiter quoq; d f & d e sunt æquales: quia exeũt a centro circuli e f, ad circũferentiam. sed d a & d c sunt æquales: quia sunt latera trianguli æquilateri. ergo si d a & d c demantur de d e & d f quæ sunt æquales: erũt residua quæ sũt a f & c e, æqualia. Quia ergo vtraq; duarũ linearum a f & c b est æqualis c e: ipsæ per 1 cõmunem animi conceptionẽ: adinuicẽ sunt æquales. Quare a puncto a, protraximus lineã a f æqualẽ b c: quod est propositũ.

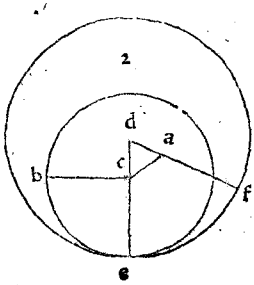

Eucli. ex Zamb. Problema 2. propositio 2.

2 ¶Ad datum signum: datæ rectæ lineæ æquam rectam lineã ponere.

¶THEON ex Zã. ¶Sit datũ signũ, a: data aũt recta linea, b c. oportet ad ipsum a: ipsi b c rectæ lineæ æquã rectã lineã ponere. Ducatur inq; ab a, signo in b signũ/ recta linea a b: per 1 postulatũ. & cõstituatur per 1 propositionẽ/ triangulũ æquilaterũ: sitq; illud/ d a b. & producãtur, per 2 postulatũ in rectũ, d a, d b: sintq; a e, b f. & per 3 postulatũ/ cẽtro b/ spacio vero b c: circulus describatur c g h. et rursus per idem/ cẽtro d/ spacio vero d g: circulus describatur g k l. Quoniam igitur b signũ/ cẽtrũ est circuli c g h: æqualis est per xv diffinitionem/ b c ipsi b g. et quoniam d signũ cẽtrum est circuli g k l: æqualis est per eãdem/ d l ipsi d g/ quarũ d a ipsi d b/ est æqualis per præcedentem. reliqua igitur a f: reliquæ b g per 3 cõmunẽ sentẽtiam est æqualis. Ostensum est autem: q; b c ipsi b g est æqua

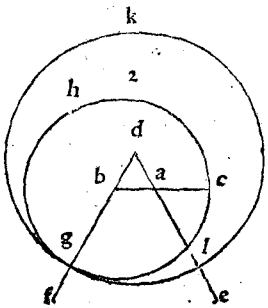

lis. vtraq; igitur & a l & b c: ipsi b g est æqualis. Quæ autē eidem æqualia: per primam cōmunem sententiā & adinuicem sunt æqualia. & linea a l igitur: ipsi b c est æqualis. Ad datum igitur signum, a: datæ rectæ lineę b c æqua recta linea collocata est a l. quod fecisse oportuit

Eucli. ex Camp. Propositio 3.

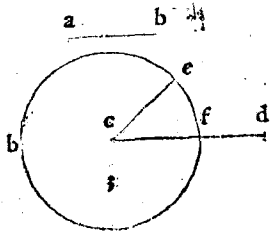

PRoposītis duabus lineis inęqualibus: de longiori earum breuiori æqualem abscindere. 3

CAMPANVS. Sint duæ lineæ a b & c d: & sit a b minor. volo ex c d abscindere vnam: quæ sit æqualis a b. Duco primo a pūcto c, vnā lineam æqualē a b, secundū quod docuit præcedens: quæ sit c e. posito ergo centro in puncto c: describā circulum secundum quantitatem c e, qui secabit lineam c d. sit ergo vt secet eā in puncto f. eritq; linea c f, æqualis lineæ c e; quia ambæ exeunt a centro eiusdem circuli ad circūferentiam. & quia vtraq; duarū linearum a b & c f est æqualis c e: ipsæ per 1 cōmunē animi conceptionē sunt inter se ęquales. quod est propositum.

Eucli ex Zamb. Problema 3. propositio 3.

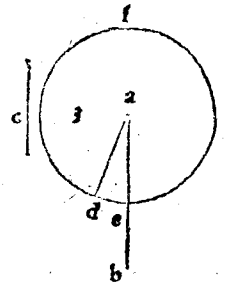

DUabus datis rectis lineis inæqualibus: a maiori minori æqualem rectam lineam abscindere. 3

THEON ex Zamberto. Sint datæ duæ rectæ lineæ inæquales, a b, c: quarum maior sit a b. oportet ab ipsa a b maiore: ipsi c minori æqualem rectam lineam abscindere. Ponatur per secundā propositionē ad signum a, lineæ vero rectæ c, æqualis a d. et cētro quidem a, interuallo vero a d: per 3 postulatum circulus describatur d e f. Et quoniam a signum, centrū est circuli d e f: æqualis est a e ipsi a d. At linea c: ipsi a d est æqualis. vtraq; igitur & a e, & c: ipsi a d est æqualis. quare & linea a e: ipsi c est æqualis. Duabus igitur datis rectis lineis inæqualibus a b, c: ab ipsa a b maiore, ipsi c minori æqualis abscisa est a e. quod facere oportebat.

Eucli. ex Camp. Propositio 4.

OMnium duorum triangulorum quorum duo latera vnius duobus lateribus alterius æqualia fuerit, duoq; anguli eorum illis æquis lateribus contenti æquales fuerint alter alteri: latera quoq; illorū reliqua sese respicientia æqualia, reliqui vero anguli vnius reliquis angulis alterius æquales erunt, ac totus triangulus toti triangulo æqualis. 4

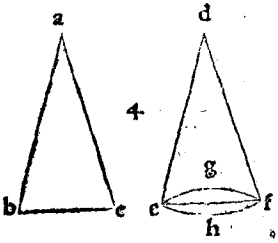

CAMPANVS. Sint duo triangula a b c, d e f. sitq; latus a b, æquale lateri d e: & latus a c, æquale lateri d f. & angulus a: æqualis angulo d. Tūc dico: q; basis b c, est æqualis basi e f. & angulus b, æqualis angulo e. Item angulus c: æqualis angulo f. & totus triangulus a b c: toti triāgulo d e f. quod probatur. Supponā triangulum a b c, triangulo d e f: ita q; angulus a, cadat super angulū d, & latus a b super latus d e, & latus a c super latus d f. Patet autē per penultimam conceptionē, q; nec anguli nec latera sese excedēnt: eo q; angulus a, est æqualis angulo d. & latera superposita: ijs, quibus superponūtur, per hypothesin. puncta ergo b c, cadent super puncta e, f. Si ergo linea b c cadit super lineā e f: patet propositū. quia cū linea b c superposita lineę e f, non excedat eā nec excedatur ab ea: est ei æqualis per conuersionem penultimæ conceptionis. Eadē ratione erit angulus b, æqualis angulo e: & angulus c æqualis angulo f. Si autem linea b c non cadit super lineam e f, sed cadit intra triangulum sicut linea e g f, aut extra sicut linea e h f: tunc duæ lineæ rectæ concludunt superficiem. quod est contra vltimam petitionem.

Euclí. ex Zamb. Theorema primum. Propositio 4.

4 ¶Si duo triangula duo latera duobus lateribus æqualia habuerint alterum alteri/& angulum angulo æqualē sub æqualibus rectis lineis contentum: & basin basi æqualem habebunt.& triangulum triangulo æquum erit.ac reliqui anguli reliquis angulis æquales erunt alter alteri: sub quibus æqualia latera subtenduntur.

¶THEON ex Zāberto. ¶Sint bina triangula a b c,d e f: duo latera videlicet a b,a c,duobus lateribus hoc est d e,d f,æqualia habentia alterū alteri scilicet a b ipsi d e & a c ipsi d f,& angulū b a c angulo e d f æqualem. Dico q; & basis b c: basi e f est æqualis.& triangulum a b c triangulo d e f æquum erit: & reliqui anguli reliquis angulis æquales erunt alter alteri sub quibus æqualia latera subtenduntur/ hoc est a b c ipsi d e f,& a c b ipsi d f e. Congruente namq; triangulo a b c ipsi d e f triangulo,ac posito signo a super d,& a b recta linea super d e; congruit & signum b super signo e,ex eo quia linea a b ipsi d e est æqualis per hypothesin. Et congruente linea a b ipsi lineæ d e,congruit & linea recta a c ipsi lineæ d f: quoniam angulus b a c, angulo e d f est æqualis per hypothesin. At quoniam linea recta a c,ipsi d f est æqualis per hypothesin: signum igitur c,ipsi signo f congruit. Rursus quoniā c signū ipsi f signo cōgruit/ at b signū ipsi e signo congruit: basis igitur b c,basi e f congruit. Si enim congruente b ipsi e,& c ipsi f,basis b c basi e f non congruit: duæ rectæ lineæ superficiem concludunt. quod per 10 communem sententiā est impossibile. Congruit ergo basis b c,basi e f:& ei est æqualis. Quare totum triangulum a b c,tori triangulo d e f congruit per 8 communem sententiam:& ei est æquale. Et reliqui anguli per eandem reliquis angulis cōgruent/ & eis erunt æquales: hoc est angulus a b c angulo d e f,& angulus a c b angulo d f e. Cum igitur bina triangula duo latera duobus lateribus æqualia habuerint alterum alteri/& angulum angulo æquum sub æqualibus rectis lineis contentum: basin quoq; basi æqualem habebunt.& triāgulum triangulo æquum erit.& reliqui anguli reliquis angulis æquales erunt alter alteri: sub quibus æqualia latera subtenduntur. Quod oportuit demōstrasse.

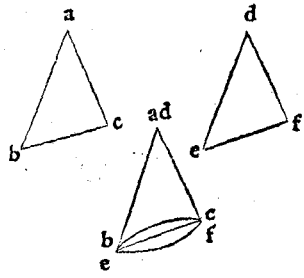

Euclí. ex Camp. Propositio 5

5 OMnis trianguli duum æqualium laterum angulos qui super basin sunt: æquales esse necesse est. Q; si eius duo latera directe protrahantur: fient quoq; sub basi duo anguli inuicem æquales.

¶CAMPANVS. ¶Sit triangulus a b c: cuius latus a b sit æquale lateri a c. Dico q; angulus a b c: est æqualis angulo a c b. Q; si protrahantur a b & a c vsq; ad d & e: fiet angulus d b c æqualis angulo e c b. Quod sic probatur. Protractis a b & a c, ponam per tertiā propositionem/ lineam a d æqualem lineæ a e:& protraham lineas e b,d c. Et intelligam duos triangulos a b e & a c d: quos probabo esse æquales/& adinuicem æquilateros & æquiangulos. Sunt enim duo latera a b & a e,trianguli a b e, æqualia duobus lateribus a c & a d,trianguli a c d:& angulus a, communis vtriq;. ergo per præmissam/ basis b e est æqualis basi d c:& angulus a e æqualis angulo d,& angulus a b e æqualis angulo a c d. Item intelligo duos trianguos d b c & e c b: quos similiter probabo esse æquilateros & æqangulos. Nā duo latera b d & d c triāguli b d c, sunt æqualia duobus lateribus e c & e b triāguli c e b:& āgulus d, angulo e. ergo per præmissam basis basi:& reliqui anguli reliqs angulis. ergo angulus d b c est æqualis angulo e c b. Et est secundum propositum: scilicet q; anguli sub basi sunt æquales) et angulus d c b, est æqualis angulo e b c. Sed totus angulus a

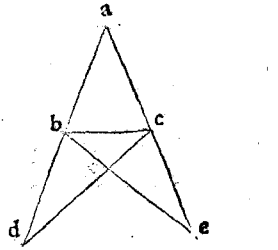

b e: est æqualis toti a c d, vt probatum fuit supra. ergo angulus a b c residuus/est per 3 cõmunem animi conceptionem æqualis angulo a c b residuo: quorum vterq; est supra basin. Et hoc est primum propositum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 2. Propositio 5.

¶ Isoscelium triangulorum qui ad basin sunt anguli: adinuicem sunt æquales. Et productis æqualibus rectis lineis / qui sub basi sunt anguli: adinuicem æquales erunt. 5

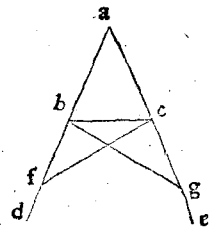

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sit triangulũ isosceles a b c, æquũ habens latus a b lateri a c: & producãtur per 2 postulatum rectũ ipsis a b, a c, rectæ lineæ b d, c e. Dico q; angulus a b c, angulo a c b est æqualis: & angulus c b d, angulo b c e. Capiatur in lineæ b d, cõtingens signum sitq; illud f: & auferatur per 3 propositionẽ a lineæ a e maiori/ipsi a f minori æqualis/sitq; illa a g. & cõnectantur f c & g b. Quoniam a f ipsi a g, & a b ipsi a c, sunt æquales: duæ igitur f a, a c, duabus g a, a b, sunt æquales altera alteri. & cõmunem angulũ concludunt: qui sub f a g continetur. Basis igitur f c: basi g b per 4 propositionẽ est æqualis. & triangulum a f c: triangulo a g b erit æquale. & reliqui anguli reliquis angulis alter alteri æquales erunt/sub quibus latera æqualia explicãtur: hoc est angulus a c f angulo a b g, & angulus a f c' angulo a g b. Et quoniam tota a f toti a g est æqualis/quarum linea a b lineæ a c est æqualis: reliqua igitur b f reliquę c g per 3 cõmunem sententiã est æqualis. Ostensum est autem: q; f c ipsi b g est æqualis. Duæ autẽ b f, f c: duabus c g, g b, æquales sunt altera alteri. & angulus b f c: angulo c g b per 4 propositionẽ est æqualis. & b c basis eorũ: cõmunis est. Triangulum igitur b f c, triangulo c g b erit æquale: & reliqui anguli reliquis angulis alter alteri æquales erunt / sub quibus æqualia latera subtenduntur/per eandẽ. Angulus igitur f b c, angulo g c b, & angulus b c f angulo c b g: sunt æquales. Quoniã igitur totus angulus a b g toti angulo a c f (vt ostensum est) æqualis est/ quorũ c b g angulo b c f est æqualis: reliquus igitur angulus a b c reliquo angulo a c b per 3 cõmunem sententiam est æqualis/& ad basin sunt trianguli a b c. Ostensum est autem: q; angulus f b c anglo g c b est æqualis/& sub basi existunt. Isoscelium igitur triangulorũ qui ad basin anguli sunt: æquales sunt adinuicem. Et productis æqualibus rectis lineis / anguli qui sub basi existunt: æquales erunt adinuicẽ. quod demõstrãdum fuerat.

Eucli. ex Camp. Propositio 6.

SI duo ãguli alicuí 9 triãguli æquales fuerit: duo quoq; latera eius illos angulos respicientia æqualia erũt. 6

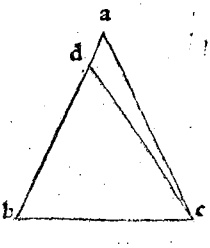

¶ CAMPANVS. ¶ Hæc est conuersa præmissæ: quantũ ad primã partẽ ipsius. Sit enim triangulus a b c: cuius duo anguli b & c sunt æquales. Dico q; latus a b: est æquale lateri a c. Si enim non sunt æqualia: erit alterum maius. sitq; a b maius/quod resecetur ad æqualitatem a c per 3 propositionẽ: vt superfluum sit a d ad partẽ a. & recesetur in puncto d: sitq; d b æqualis a c. Intelligo ergo duos triangulos a c b & d b c: quos probabo esse æquilateros & æquiangulos. Sunt enim duo latera d b & b c trianguli d b c, æqualia duobus lateribus a c & c b trianguli a c b: & angulus b æqualis angulo c totali per hypothesin. ergo basis d c est æqualis basi a b per 4 propositionem: & angulus d c b æqualis angulo a b c. Sed angulus a c b: est æqualis angulo a b c per hypothesin. ergo angulus d c b, est æqualis angulo a c b: pars videlicet toti. quod est impossibile.

Eucli. ex Zamb. Theorema 3. Propositio 6

¶ Si trianguli duo anguli æquales adinuicem fuerint: æquales quoq; angulos subtendẽtia latera æqualia adinuicẽ erũt. 6

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sit triangulum a b c: æquum habẽs angulum a b c, ãgulo a c b. Dico q; & latus a b: æquũ est lateri a c. Si enim est inæquale latus a b ipsi lateri a c: alterum eorũ erit maius. Sit maius a b.

Et auferatur per 3 propositionem ab ipso a b maiori/ ipsi a c minori linea æqualis: sitq; illa/d b. protrahatur linea d c: per 3 postulatum. Igitur qm̃ latus d b est æquale lateri a c, cõmunis vero linea b c: duo igitur d b, b c, latera duobus lateribus a c & c b sunt æqualia alterum alteri. & angulus d b c: angulo a c b per hypothesin. Basis igitur d c, p 4. propositionẽ basis a b est æqualis: & triangulũ d b c, per eandẽ triangulo a c b æquũ erit/minus scilicet maiori. quod est impossibile. Latus igitur a b: lateri a c nõ est inæquale. æquale igitur. Si triãguli ergo duo ãguli æq̃les adinuicẽ fuerit: æquales quo q; angulos subtendẽtia latera æqualia adinuicẽ erũt. quod fuerat ostẽdẽdũ.

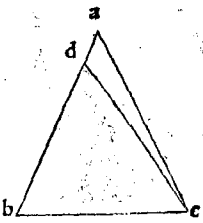

Eucli. ex Camp. Propositio 7.

7 SI a duobus pũctis aliquã lineã terminãtibus/ duę lineę ad pũctũ vnũ cõcurrẽtes exierint: ab eisdẽ pũctis alias duas lineas singulas suis cõterminalibus æquales q ad aliũ pũctũ cõcurrãt/in eãdẽ partẽ educi est impossibile. ¶CAMPANVS. ¶Si [illegible] a b: a cuius extremitatibus a & b, protrahãtur duæ lineæ in partẽ vnã [illegible] concurrãt in eodẽ pũcto. vt sint lineæ a c & b c: q̃ concurrãt in puncto c. Dico q; in eandẽ partẽ non protrahẽtur aliæ duę ab extremitatibus lineę a b, q̃ cõcurrãt ad aliũ pũctũ: ita q; illa quæ egredietur a pũcto a sit æqualis a c, & quæ egredietur a pũcto b sit simul æqualis lineæ b c. quod si fuerit possibile: protrahãtur alię duę lineę in eandẽ partẽ/ quæ cõcurrãt in puncto d, & sit a d æqualis lineę a c, & simul linea b d æqualis lineæ b c. Aut ergo pũctus d cadet intra triãgulũ a b c: aut extra. nam in alterum laterum non cadet: quia tunc pars esset æqualis suo toti. Si ergo cadat extra: aut altera linearũ a d & b d secabit alteram linearũ a c & b c, aut neutra neutram. Et secet primo altera alterã: & protrahatur linea c d. Quia ergo triangulí a c d duo latera a c & a d sunt æqualia: erit angulus a c d æqualis angulo a d c per 5 propositionẽ. Similiter quia in triãgulo b c d duo latera b c & b d sunt æqualia: erunt anguli b c d & b d c per eandẽ æquales. Et qa angulus b d c est maior angulo a d c: sequitur ãgulũ b c d esse maiorẽ angulo a c d, partẽ scilicet toto. qd est impossibile. ¶Si autẽ d cadat extra triangulũ a b c, ita q; lineæ se nõ secent: protrahã lineã d c, & producã b d & b c sub basi vlq; ad e & f. Et quia lineæ a c & a d sunt æquales: erunt anguli a c d & a d c æquales per 5. similiter quia b c & b d sunt æquales: erunt anguli sub basi qui sunt c d f & e c d, æquales per 2 partẽ eiusdẽ. Quia ergo angulus e c d minor est angulo a c d: sequitur angulum f d c esse minorem angulo a d c. quod est impossibile. Eodem modo ducetur aduersarius ad inconueniens: si d punctus cadat intra triangulum a b c.

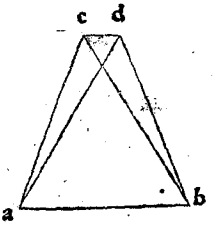

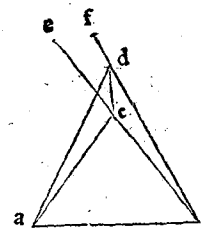

Eucli. ex Zamb. Theorema 4. Propositio 7.

7 ¶Super eadẽ recta linea duabus eisdem rectis lineis alię duæ rectę lineę eq̃les altera alteri nõ cõstituetur/ad aliud atq; aliud signũ/ad easdẽ ptes: eosdẽ fines primis rectis lineis possidẽtes. ¶THEON ex Zab. ¶Si enĩ est possibile: super eadẽ recta linea a b, duabus rectis lineis a c, c b, aliæ duæ rectæ lineæ a d, d b, æquales altera alteri cõstituãtur ad aliud atq; aliud signũ hoc est c & d, ad easdẽ ptes sc3 c d, eosdẽ fines hoc est a, b, possidẽtes. Qm̃ æqualis est c a ipsi d a eũdẽ finẽ habẽs hoc est a, & c b ipsi d b eundẽ fine habẽs hoc est b: cõnectatur c d per 1 postulatũ. Quoniã igitur a c æqualis est ipsi a d: æqualis erit quoq; angulus a c d, angulo a d c. Minor igitur est ãgulus a c d: angulo b d c. multo minor igitur est angulus b c d angulo b d c. Rursus quoniã c b ipsi d b est æqualis: æquus est igitur & angulus b c d angulo c d b. Ostensum est autem q; admodũ minor. quod est impossibile. Super igitur eadem recta linea duabus eisdem rectis lineis aliæ duæ rectæ lineæ æquales altera alteri non constituentur ad aliud atq; aliud signũ/ad easdem partes: eosdem fines rectis primis lineis possidentes. quod demonstrasse oportuit.

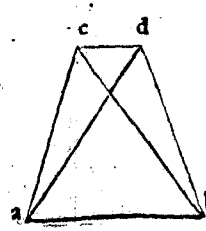

Eucli. ex Camp. Propositio 8.

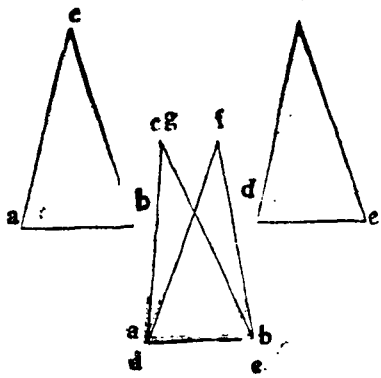

OMnium duorum triangulorum quorum duo latera vnius duob9 lateribus alterius fuerint ęqualia/baſiſq; vnius baſi alterius æqualis: duos angulos æquis lateribus contentos/æquales eſſe neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo triāguli a b c, d e f: ſitq; a c æqualis d f, & b c æqualis e f, & a b æqualis d e. Dico ergo q; angulus c eſt æqualis angulo f, & angulus a āgulo d, & angulus b āgulo e. Supponā baſin a b, baſi d e: q̄ cū ſint æquales/neutra excedit alterā p cōuerſionē penultimæ cōceptionis. Aut ergo pūctus c cadet ſup pūctū f: aut nō. Si ſic: tūc qa āgulus c ſuppoſitus eſt āgulo f, & neuter excedit alterum eo q; a c ſuper d f & b c ſuper e f cadunt/ipſi ſunt ęquales per eandē conceptionē. Similiter argue reliquos angulos eſſe æquales. Si autē pūctus c nō cadat ſuper f: cadat ſuper quēlibet aliū qui ſit pūctus g, qa e g eſt æqualis b c imo eadē/itēq; qa d g eſt ęqlis a c: erit d g æqualis d f, & e g æqualis e f, quod eſt impoſſibile per præcedentem.

Eucli. ex Zamb. Theorema 5. Propoſitio 8

¶Si bina triangula duo latera duobus lateribus alterum alteri æqualia habuerint/& baſin quoq; baſi æqualē: āgulū quoq; angulo ſub æqualibus rectis lineis cōtentū æqualem habebūt.

¶THEON ex Zamb. ¶Sint bina triāgula a b c, d e f, duo latera a b, a c, duobus lateribus d e, d f, æqualia habētia alterū alteri/hoc eſt a b ipſi d e & a c ipſi d f: habeantq; baſin b c baſi e f æqualē. Dico q; angulus b a c: angulo e d f eſt æqualis. Cōgruēte enī triāgulo a b c ipſi triāgulo d e f, & poſito quidēb ſigno ſup e ſignū/& recta linea b c ſuper e f: congruit quoq; ſignū c ipſi f ſigno/qm̄ b c æqualis eſt ipſi e f. Congruente vero b c ipſi e f: congruunt quoq; & b a a c ipſis e d, d f. Si enim baſis b c baſi e f congruit at b a, a c, latera lateribus e d, d f, non congruent/ſed differēt ſicut e g, g f: conſtituētur ſuper eadem recta linea duabus eiſdē rectis lineis aliæ duæ rectæ lineæ æquales altera alteri/ad aliud & aliud ſignū ad eaſdē partes/eoſdēq; fines poſſidentes. Nō cōſtituūtur autē per 7 propoſitionē. Nō igitur/congruēte baſi b c baſi e f, nō cōgruūt quoq; & b a, a c, latera ipſis e d, d f, lateribus. congruunt igitur. Quare & angulus b a c, angulo e d f cōgruet: & eidē æqualis erit. Si bina igitur triāgula duo latera duobus lateribus alterum alteri æqualia habuerint/baſinq; baſi æqualem: angulum quoq; angulo ſub equalibus rectis lineis contentum æqualem habebunt. quod erat oſtendendum.

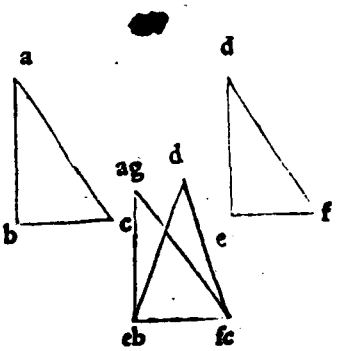

Eucli. ex Camp. Propoſitio 9.

DAtum angulum: per æqualia ſecare.

¶CAMPANVS. ¶Sit datus āgulus quē oportet diuidere: āgulus a b c. Lineas ipſū cōtinētes q̄ ſunt a b & b c, ponā æquales p 3 propoſitionē. & producā lineā a c: ſup quā cōſtituā triangulū æglaterū a d c per 1 propoſitionē. & protrahā lineā b d. Dico q; ipſa diuidit datū angulū p æqualia. Intelligo duos triangulos a b d & c b d. duo latera a b & b d triāguli a b d ſūt æqualia duobus lateribus c b & b d trianguli c b d: & baſis a d baſi c d. ergo per præcedentem angulus a b d eſt æqualis angulo c b d. quod oportebat efficere.

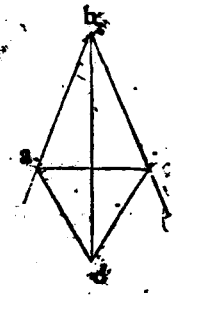

Eucli. ex Zamb. Problema 4. Propoſitio 9.

¶Datum angulum rectilineum: bifariam ſecare.

¶THEON ex Zāberto. ¶Sit datus rectilineus āgulus b a c. Oportet ipſū bifariā ſecare. Suſcipiatur ſupq; linea a b exiſtens ſignū: ſitq; illud/d. & aſſumea a c, per 3 propoſitionē auferatur a e: ipſi a d æqualis. & p 1 poſtulatū cōnectatur linea d e: cōſtituaturq; per 1 propoſitionē ſup d e, triāgulū æglaterū ſitq; illud d f e. & cōnectatur per 1 poſtulatū: linea d f. Dico q; āgulus b a c: a linea a f bifariā ſecatur. Qm̄ a d eſt æqualis ipſi a e, cōmunis vero a f: binæ igitur d a, a f, duab9 e a, a f ſūt altera alteri æquales. At baſis d f: baſi e f per 1 propoſitionē eſt æqualis, angulus igitur d a f, angulo f a e per 8 propoſitionē ēſt æqualis. Datus igitur angulus rectilineus qui ſub b a c: bifariam ſectus eſt a recta linea a f, quod feciſſe oportuit.

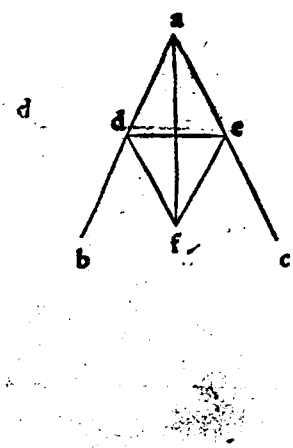

Euclí.ex Camp. Propoſitio 10.

PRopoſita recta linea: eam per æqualia diuidere.

¶CAMPANVS. ¶Sit propoſita linea quã oportet diuidere per æqualia: linea a b. ſuper ipſam conſtituam triangulum æquilaterum a b c. & angulum c diuido per æqualia ſecundum doctrinam præcedentis: per lineam c d. Dico q̃ linea c d: diuidit datam lineam a b per æqualia. Intelligo enim duos triangulos: a c d & b c d. & argumentor ſic. duo latera a c & c d triãguli a c d, ſunt æqualia duobus lateribus b c & c d triãguli b c d, & ãgulus c vnius/ angulo c alterius: ergo q̃ 4 baſis a d: baſi d b. quod eſt propoſitum.

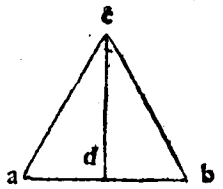

Euclí.ex Zamb. Problema 5. propoſitio 10.

¶Datam rectam lineam terminatam: bifariam ſecare.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit data recta linea terminata a b. oportet lineam a b: bifariam ſecare. Cõſtituatur per 1 propoſitionem/ ſuper ea: triãgulum æquilaterum a b c, Et per 9 propoſitionem ſecetur angulus a c b bifariam: a recta linea c d. Dico q̃ linea recta a b: bifariã ſecatur in ſigno d. Quoniam enim per 1 propoſitionem/ a c ipſi c b eſt æqualis/ cõmunis vero c d: duæ igitur a c, c d, duabus b c, c d ſunt æquales altera alteri. & angulus a c d: angulo b c d æquus eſt. Baſis igitur a d: per 4 propoſitionem baſi d b eſt æqualis. Data igitur recta linea terminata a b: bifariam ſecta eſt in ſigno d. quod faciendum fuerat.

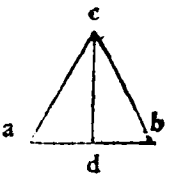

Euclí.ex Camp. Propoſitio 11.

DAta linea recta/ a puncto in ea ſignato perpendícularem extrahere: duobus quidem angulis æqualibus ac rectis vtrinq̃ ſubnixam.

¶CAMPANVS. ¶Sit data linea a b: in qua ſit datus pũctus c, a quo oportet perpẽdicularem extrahere. Faciam ergo per 3 propoſitionem: lineam b c æqualem lineæ a c. & ſuper totam a b conſtituo triãgulum æquilaterum a b d. & protraho lineam c d. de qua dico q̃ ipſa eſt perpendicularis ſuper lineam a b. Intelligo duos triangulos a c d & b c d. et quia duo latera a c & c d, trianguli a c d ſunt æqualia duobus lateribus c b & c d, triãguli c b d, & baſis a d baſi b d: erit per 8 propoſitionem angulus a c d æqualis angulo b c d. quare vterq̃ eorũ erit rectus/ per diffinitionem anguli recti: & linea c b perpendicularis ſuper lineam a b, per diffinitionẽ lineæ perpendicularis. Quod eſt propoſitum.

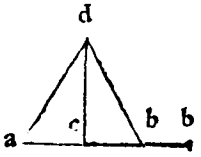

Euclí.ex Zamb. Problema 6. Propoſitio 11.

¶Data recta linea: a ſigno in ea dato/ rectam lineã ad angulos rectos excitare.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit data recta linea a b: datum vero in ea ſignum ſit c. Oportet ab ipſo ſigno c, ipſius rectæ lineæ a b: ad angulos rectos rectam lineam excitare. Suſcipiatur in ipſa a c exiſtens ſignũ/ ſitq̃ illud d: & ponatur ipſi d c: per 3 propoſitionem æqualis linea c e. & ſuper d e: per 1 propoſitionem conſtruatur triangulum æquilaterum f d e. & connectatur linea f c. Dico q̃ data recta linea a b: a dato in ipſa ſigno quod eſt c, ad rectos angulos/ f c recta linea excitatur. Quoniam d c æqualis eſt ipſi c e, cõmunis vero linea c f: duæ igitur d c, c f, duabus e c & c f altera alteri ſunt æquales. & baſis d f: per 1 propoſitionem baſi e f eſt æqualis. Angulus igitur d c f: angulo e c f per 8 propoſitionem eſt æqualis/ & ſunt vtrobiq̃. Cum autem recta linea ſuper recta linea conſiſtens/ vtrobiq̃ angulos adinuicem æquales fecerit: vterq̃ æqualium angulorũ rectus eſt/ per 10 diffinitionẽ. Igitur angulus d c f, & angulus f c e ſunt recti. Data igitur recta linea a b: a dato in ea ſigno c, ad rectos ãgulos recta linea c f excitatur. quod feciſſe oportuit.

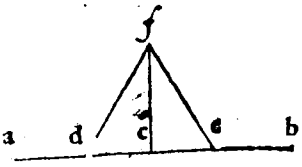

b

Eucli.ex Camp. Propoſitio 12.

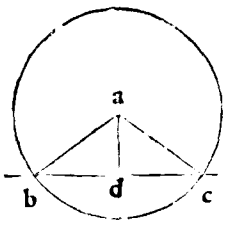

A Puncto extra ſignato: ad datam lineam indefinitæ quantitatis perpendicularem deducere. 12

¶CAMPANVS. ¶Sit a, punctus ſignatus extra lineã b c: a quo ad ipſam / oportet deducere perpendicularem. Protraham ergo lineam b c in vtranq; partem: quantum libuerit. & ſuper punctum a, deſcribam circulum b c: ſic vt ſecet lineam datam in punctis b, c. & protraham lineas a b & a c. & diuidam angulum b a c per æqualia: per lineam a d, per 9 propoſitionẽ. Dico q; a d eſt perpendicularis ſuper lineam b c. Intelligo duos triangulos: a b d & a c d. & quia duo latera a b & a d, trianguli a b d, ſunt æqualia duobus lateribus a c & a d trianguli a c d, & angulus b a d æqualis angulo c a d: erit per 4 propoſitionẽ baſis b d æqualis baſi d c, & ãgulus a d b æqualis angulo a d c. quare vterq; eorũ rectus / & linea a d perpẽdicularis ſuper lineã b c: p diffinitionẽ ãguli recti & lineæ perpẽdicularis. quod eſt ꝓpoſitum.

Eucli.ex Zamb. Problema 7. Propoſitio 12.

¶Super datam rectam lineam infinitam: a dato ſigno quod in ea non eſt / perpendicularem rectam lineam deducere. 12

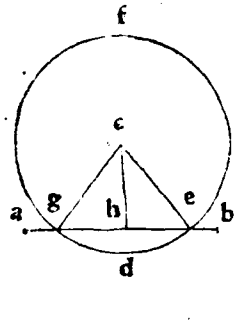

¶THEON ex Zamb. ¶Sit data recta linea infinita / ſitq; illa a b: datũ vero ſignum quod in ea non eſt / ſit c. Oportet ſuper datam rectam lineã infinitam a b: a dato ſigno c quod in ea non eſt / perpendicularem rectã lineam ducere. Suſcipiatur enim in altera parte ipſius a b rectæ lineæ exiſtens ſignum: ſitq; illud d. & centro quidem c, interuallo vero c d: per 3 poſtulatum circulus deſcribatur e f g. Seceturq; per 10 propoſitionem e g bifariam: in ſigno h. & connectantur per 1 poſtulatum rectæ lineæ c g, c h, c e. Dico q; ſuper datam rectam lineã infinitã a b: a dato ſigno quod in ea non eſt videlicet c, perpendicularis ducitur recta linea c h. Quoniam g h ipſi h e eſt æqualis / communis vero h c: duæ igitur g h, h c, duabus e h, h c, ſunt altera alteri æquales. & baſis c g: baſi c e per 10 diffinitionem eſt æqualis. Angulus igitur c h g: angulo e h c per 8 propoſitionem eſt æqualis. ſuntq; vtrobiq;. Cum autem recta linea ſuper rectam cõſiſtens lineam / angulos vtrobiq; adinuicem æquales fecerit: vterq; æqualium angulorum rectus erit per decimam diffinitionem / & ſuperſtans recta linea perpendicularis vocitatur. Super datam igitur rectam lineam infinitam a b: a dato ſigno c quod in ea non eſt / perpendicularis ducta eſt c h. quod feciſſe oportuit.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 13.

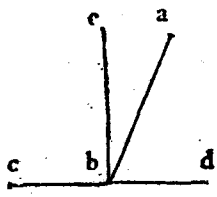

OMnis rectæ lineæ ſuper rectã lineã ſtãtis duo vtrobiq; ãguli: aut ſunt recti / aut duobus rectis æquales. 13

¶CAMPANVS. ¶Sit vt linea a b: ſuperſtet lineæ c d. quę ſi fuerit ſup eam perpẽdicularis: faciet duos angulos rectos per conuerſionẽ diffinitionis lineę perpendicularis. Si autem non fuerit ſuper eam perpẽdicularis: a puncto b ducatur b e perpendicularis ſuper c d per 11. eruntq; duo anguli e b c & e b d recti per cõuerſionẽ dictæ diffinitionis. Quia ergo duo anguli d b a & a b e adequantur angulo d b e: ipſi cũ angulo e b c, erũt æquales duobus rectis. quare tres anguli qui ſunt d b a, a b e, & c b e: ſunt æquales duobus rectis. ſed angulus c b a: eſt æqualis duobus angulis c b e & e b a. ergo duo ãguli c b a & a b d ſunt æquales duobus rectis. quod eſt propoſitũ. Ex quo patet totũ ſpaciũ quod in qualibet ſuperficie plana pũctũ quodlibet circãſtat: quatuor rectis angulis eſſe æquale.

Eucli. ex Zamb. Theorema 6. propoſitio 13.

¶Cum recta linea ſuper rectã cõſiſtens lineam / angulos fecerit: aut duos rectos / aut duobus rectis æquales efficiet. 13

THEON ex Zā. Recta enim linea quędā a b, ſuper rectā lineā c d conſiſtens: angulos efficiat c b a & a b d. Dico q̄ c b a & a b d anguli aut duo recti ſunt/aut duobus rectis æquales. Aſi angulus c b a æqualis angulo a b d: iam duo recti ſunt. At ſi non: excitetur per 11 propoſitionē a dato ſigno b lineæ c d, ad angulos rectos linea b e. anguli igitur c b e, e b d: per 10 diffinitionē ſunt recti. At quoniam angulus c b e, duobus c b a, a b e angulis eſt æqualis: communis ponatur angulus e b d. igitur anguli c b e, e b d: tribus angulis hoc eſt c b a, a b e, e b d, ſūt æquales. Rurſus quoniā āgulus d b a duobus angulis d b e, e b a eſt æqualis: cōmunis ponatur angulus a b c. ſi igitur anguli d b a, a b c, tribus angulis d b e, e b a, a b c, ſunt æquales. Oſtenſū eſt autē q̄ anguli c b e, e b d: eiſdem tribus ſunt æquales. quæ autē eidē ſunt æqualia: per primam communē ſententiam & ſibi inuicem ſunt æqualia. Igitur anguli c b e, e b d, ſūt duo recti: & anguli d b a, a b c, duobus rectis ſunt æquales. Cum igitur recta linea ſuper rectam conſiſtens lineam/angulos fecerit: aut duos rectos aut duobus rectis æquales efficiet. quod demonſtraſſe oportuit.

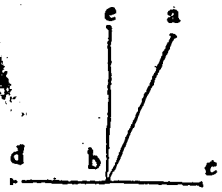

Eucli. ex Camp. Propoſitio 14.

44 SI duæ lineę a puncto vnius lineæ in diuerſas partes exierint/duoſq̄ circa ſe angulos/rectos aut duobus rectis æquales fecerint: illæ duæ lineæ ſibi directe cōiunctæ ſunt/et linea vna.

CAMPANVS. Sit vt a pūcto b lineæ a b, exeāt duæ lineę in oppoſitas partes/quæ ſint b c & b d: & faciant duos angulos qui ſint c b a & d b a, æquales duobus rectis. tunc dico q̄ duę lineæ c b & d b: ſunt ſibi inuicem directe coniunctæ & linea vna. Hęc eſt quaſi cōuerſa prioris. Q̄z ſi non fuerint linea vna: tunc protrahatur c b in cōtinuum & directū. quę quia non eſt linea vna cum d b: trāſibit ſuper eā vt b e, aut ſub ea vt b f. Quia ergo ſuper lineā rectam quę eſt c b e, cadit linea a b: erunt anguli c b a & e b a æquales duobus rectis per præcedētē. & quia omnes recti ſūt adinuicē æquales per 3 petitionē/āguli quoq̄ c b a & d b a ſunt æquales duobus angulis rectis per hypotheſin: erunt duo anguli c b a & e b a æquales duobus angulis c b a & d b a. ergo dēpto cōmuni angulo c b a: erit āgulus e b a æqualis āgulo d b a, pars toti. quod eſt impoſſibile. Similiter linea c b protracta/probabis angulum d b a eſſe æqualem angulo f b a: ſi forte diceret aduerſarius lineam c b protractam cadere infra b d.

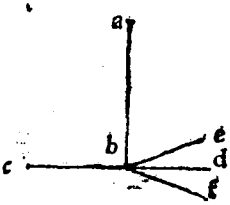

Eucli ex Zamb. Theorema 7. propoſitio 14.

44 SI ad aliquā rectā lineā atq̄ ad eius ſignū duæ rectæ lineæ non ad eaſdē partes ductæ/vtrobiq̄ duobus rectis angulos æquales fecerit: ipſæ in directū rectæ lineæ adinuicem erunt.

THEON ex Zā. Ad aliquā enī rectā lineā a b, ſignūq̄ eius b, duę rectæ lineæ b c, b d non ad eaſdē partes ductæ: vtrobiq̄ āgulos a b c, a b d, duobus rectis æquos efficiant. Dico q̄ ipſi c b, recta linea b d in directū eſt conſtituta. Si enim ipſi c b recta linea b d nō eſt in directū: ſit ipſi c b recta linea b e in directum conſtituta. Quoniam igitur recta linea a b ſuper rectā lineam c b eſtetit: anguli igitur a b c, a b e, duobus rectis ſunt æquales per 13 propoſitionem. At anguli a b c & a b d: duobus rectis ſunt æquales. anguli ergo c b a, a b e: angulis c b a, a b d ſunt æquales. Communis auferatur augulus c b a. reliquus igitur angulus a b e: reliquo angulo a b d eſt æqualis/minor maiori. quod eſt impoſſibile. Linea igitur b c: ipſi c b in directum minime eſt. Similiter quoq̄ oſtēdemus: q̄ nec aliqua præter lineam b d. In directum igitur eſt ipſi c b: linea b d. Si ad aliquā igitur rectam lineam/ad ſignumq̄ eius duę rectæ lineæ non ad eaſdem partes ductæ/vtrobiq̄ angulos duobus rectis æquales fecerint: in directum ipſę rectę lineę ſibi inuicem erunt. quod demonſtraſſe oportuit.

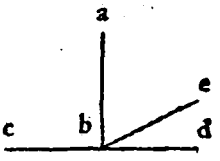

Eucli.ex Camp. Propoſitio 15.

OMni umduarum linearum ſe inuicem ſecantiũ:om 15
nes anguli contra ſe poſiti ſunt æquales. Vnde ma-
nifeſtum eſt/cum duæ lineæ rectæ ſe inuicem ſecãt:
quatuor qui fiunt angulos/quatuor rectis eſſe æquales.

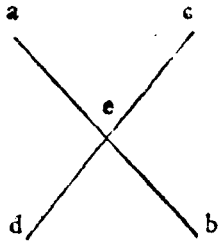

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ lineæ a b & c d:ſe inuicẽ ſecantes in pun
cto e. dico q̃ ãgulus d e b eſt æqualis ãgulo a e c:et angulus b e c eſt æ-
qualis angulo a e d. Erunt enim per 13/duo anguli a e c & c e b æquales
duobus rectis: itemq̃ duo ãguli c e b & d e b æquales duobus rectis per
eandem. quare duo primi ſunt æquales duobus poſtremis: eo q̃ omnes
recti ſunt adinuicem æquales per 4 petitionem. dempto ergo cõmuni
angulo qui eſt c e b: erit angulus a e c æqualis angulo d e b. Eodem mo-
do probabitur: angulũ c e b eſſe æqualẽ angulo a e d. quod eſt propoſitũ.

Eucli.ex Zamb. Theorema 8. propoſitio 15.

¶Si duæ rectæ lineæ ſe adinuicem ſecuerint: angulos qui cir 15
ca verticem ſunt/æquos adinuicem efficient.

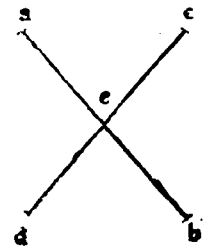

¶THE. ex Zãb. ¶Duę rectę lineę a b & c d: ſe adinuicẽ ſecẽt i ſigno
e. Dico q̃ ãgulus a e c: æqualis eſt ãgulo d e b. Quoniã enĩ recta linea
a e ſuper rectam lineã c d ſtetit/angulos efficiens c e a & a e d: igitur an
guli c a e, a e d, duobus rectis ſunt æquales per 13 propoſitionẽ. Rurſus
quoniã recta linea d e ſuper rectã lineam a b ſtetit/ angulos efficiens a
e d, d e b: igitur anguli a e d, d e b, duobus rectis ſunt æquales per ean
dẽ 13 propoſitionem. Oſtenſum autem eſt/q̃ anguli c e a, a e d: duobus
rectis ſunt æquales. anguli igitur c e a, a e d: angulis a e d, d e b, ſunt æ-
quales. Cõmunis auferatur a e d. reliquus igitur angulus c e a: reliquo an-
gulo d e b, eſt æqualis. Similiterq̃ oſtendetur q̃ & anguli c e b, d e a, ſũt
æquales. Si duæ igitur rectæ lineæ ſe adinuicem ſecuerint: angulos qui
circa verticem ſunt/adinuicem æquales efficient. quod oportuit demõ-
ſtraſſe.

Eucli.ex Camp Propoſitio 16.

SI quodlibet laterum trianguli directe protrahatur: 16
faciet angulum extrinſecum vtroq̃ angulo triangu
li ſibi intrinſecus oppoſito maiorem.

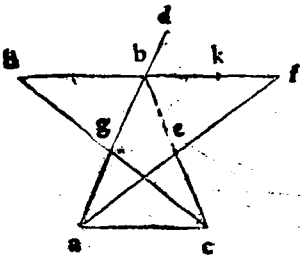

¶CAMP. ¶Sit vt trianguli a b c, latus a b protrahatur vſq̃ ad d. dico
q̃ ãgulus d b c, maior ẽ vtroq̃ duorũ ãgulorũ intrinſecorũ ſibi oppoſi-
torũ: qui ſũt b a c et b c a. Diuidã enĩ p 10 propoſitionẽ/ lineã c b q̃æqua
lia in puncto e: & protraham a e vſq̃ ad f, ita vt e f fiat æqualis a e. & pro
trahã lineã f b. Intelligo duos triãgulos: c e a et b e f. & quia duo latera a e
& e c trianguli a e c ſunt æqualia duobus lateribus f e & e b trianguli f e
b, & angulus e vnius eſt æqualis angulo e alterius per præmiſſam/ quia
ſunt anguli cõtra ſe poſiti: erit per 4 propoſitionem angulus e c a, æqua-
lis ãgulo e b f. & ideo angulus e b d: maior erit ãgulo b c a. Similiter quo-
q̃ probabitur q̃ eſt maior angulo c a b. Nã diuidam a b per æqualia in
puncto g: per 10 propoſitionem. & protraham lineam g h: æqualem linee
æ c g per 3 propoſitionem. poſtea protraham h b k. erunt q̃ duorum tri
angulorum qui ſunt a g c & b g h, duo latera a g & g c primi, æqualia
duobus lateribus b g & b h ſecundi: & angulus g vnius, angulo g alterius
per 15. ergo per 4. angulus g c a: eſt æqualis angulo g b h. quare per 15: &
angulo k b d. Et quia angulus c b d eſt maior angulo k b d: erit et iam ma
ior angulo b a c. quod eſt propoſitum.

Eucli.ex Zamb. Theorema 9. propoſitio 16.

¶Omnis trianguli vno latere producto: exterior angulus v 16

trisq; interioribus & ex opposito/maior est.

¶THEON ex Za. ¶Sit triāgulū a b c:& producatur ipsius latus vnū/(sitq; illud b c)vsq; in d. Dico q; exterior angulus a c d: maior est vtrisq; interioribus & ex oppositio constitutis/hoc est angulis c b a & b a c. Secetur linea a c per 10 propositionem/in signo e:& protracta linea b e per secundam postulatum/extendatur in signum f. collocetur q; ipsi b e per secundam propositionem æqualis lineae f e. & connectatur per primum postulatū f c.& extendatur per secūdum postulatum: linea a c vsq; in g. Quoniam igitur a e æqualis est ipsi e c,& b e ipsi e f: duæ igitur a e & e b, duabus c e & e f sunt æquales altera alteri.& angulus a e b: per 15 propositionem angulo f e c est æqualis. circa verticem enim. Basis igitur a b: basi f c per 4. propositionem est æqualis. & triangulum a b e: triangulo f e c est æquale. & reliqui anguli reliquis angulis alter alteri sunt æquales: sub quibus æqualia latera subtenduntur. Angulus igitur b a e: angulo e c f est æqualis. At angulus e c d: angulo e c f maior est. maior igitur est angulus a c d: angulo b a c. Similiter quoq; si secetur bifariam linea b c: ostēdetur & angulus b c g hoc est a c d, maior āgulo a b c. Omnis igitur trianguli vno latere producto: exterior āgulus vtrisq; interioribus et ex opposito/maior est. quod fuerat ostendendum.

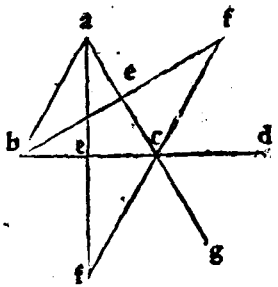

Eucli. ex Camp. Propositio 17.

117 Omnis trianguli duo quilibet anguli: duobus rectis sunt minores.

¶CAMPANVS. ¶Sit triāgulus a b c. dico q; duo quilibet eius anguli: duobus rectis sunt minores. protrahatur enim vnum latus eius/vt b c: vsq; ad d. eritq; per præcedētem/angulus c extrinsecus: maior a et maior b. sed c extrinsecus cum c intrinseco: est æqualis duobus rectis per 13. ergo anguli b & c intrinseci/siue anguli a & c intrinseci: sunt minores duobus rectis. Similiter si protrahatur latus b a: probabitur q; duo anguli a & b sunt minores duobus rectis. quod est propositum.

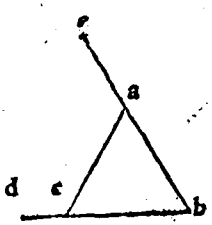

Eucli. ex Zamb. Theorema 10. Propositio 17.

117 ¶Omnis trianguli duo anguli duobus rectis sunt minores: omnifariam sumpti.

¶THEON ex Zamb. ¶Sit triangulū a b c. dico q; ipsius a b c triāguli duo anguli: duobus rectis omnifariā sumpti/sunt minores. Producatur enim per 2 postulatum: b c, vsq; in d. Et quoniā trianguli a b c per precedentem exterior angulus qui est a c d, interiore maior est et ex aduerso/angulo a b c: cōmunis admittatur angulus a c b. Anguli igitur a c d, a c b: angulis a b c, b c a sunt maiores. sed anguli a c d, a c b: per 13 propositionem duobus rectis sunt æquales. anguli igitur a b c, b c a: duobus rectis sunt minores. Similiter quoq; ostēdemus q; anguli b a c, a c b: duobus rectis sunt minores/ et etiam anguli a c b, a b c. Omnis igitur trianguli duo anguli duobus rectis sunt minores: quomodocunq; assumpti. Quod demonstrasse oportuit.

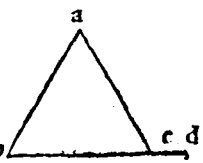

Eucli. ex Camp. Propositio 18.

118 Omnis trianguli longius latus: maiori angulo oppositum est.

¶CAMPANVS. ¶Sit vt in triangulo a b c: angulus a sit maior angulo c. dico q; latus c b: maius erit latere a b. Si enim fit æquale: erit per 5 angulus a equalis angulo c. quod est contra hypothesin. Si autem a b sit maius: resecetur ad æqualitatem c b, per 3/sitq; d b equale c b. erit ergo per 5/angulus d c b: æqualis angulo b d c. sed b d c est maior āgulo b a c per 16. ergo b c d: est maior b a c. quare multo fortius maior āgulo a c b, pars toto. quod est impossibile.

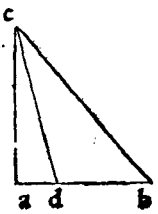

Eucli. ex Zamb. Theorema 11. propoſitio 18.

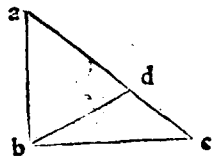

¶Omnis triāguli maius latus: ſub maiori angulo ſubtēditur 18

¶THEON ex Zam. ¶Sit enim triangulū a b c: habens latus a c maius latere a b. Dico q; & angulus a b c: angulo b c a maior eſt. Quoniam a c maius eſt a b: ponatur ipſi a b per 3 propoſitionem æqualis linea a d. et connectatur per 1 poſtulatū: linea b d. At quoniam trianguli b d c āgulus exterior a d b, per 16 propoſitionem maior eſt interiore & oppoſito angulo d c b, æqualis autem eſt per 5 propoſitionem angulus a d b angulo a b d, quoniam latus a b ipſi a d eſt æquale: maior eſt igitur angulus a b d angulo a c b. multo maior eſt igitur angulus a b c: angulo a c b. Omnis igitur trianguli maius latus: ſub maiori ſubtenditur angulo. Quod oportuit demoniſtraſſe.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 19

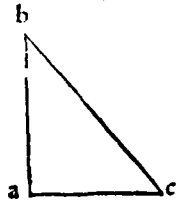

¶Mnis trianguli maior angulus: longiori lateri oppoſitus eſt. 19

¶CAMP. ¶Sit vt in triāgulo a b c: latus b c ſit maius latere a b. dico q; āgulus a: erit maior āgulo c. Hęc eſt cōuerſa prēcedētis. Si enī ſit æqualis: tūc per 6/ latus a b eſt æquale lateri b c. quod eſt cōtra hypotheſin. Si autē c ſit maior: tunc per prēcedentē/ latus a b eſt maius latere b c. quod eſt cōtra hypotheſin. Quare aſtruitur propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 12. Propoſitio 19.

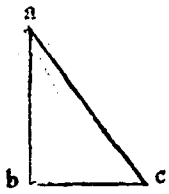

¶Omnis triāguli maior āgulus: ſub maiori latere ſubtēditur 19

¶THEON ex Zamb. ¶Sit triangulū a b c: maiorē habens angulum a b c angulo b c a. Dico q; latus a c: maius eſt latere a b. Si autē non: aut eſt æquale latus a c lateri a b, aut eo minus. æquale quidem minime eſt latus a c: ipſi a b. æqualis nanq; eſſet per 5 propoſitionem angulus a b c: āgulo a c b. non eſt autem. latus igitur a c: lateri a b minime eſt æquale. At latus a c: latere a b minus non eſt. nam angulus a b c: āgulo a c b minor eſſet. at non eſt. latus igitur a c: latere a b minus minime eſt. Maius igitur eſt latus a c: latere a b. Omnis igitur trianguli maior āgulus ſub maiori latere ſubtenditur. Quod demōſtraſſe oportuit.

Eucli ex. Zamb. Propoſitio 20.

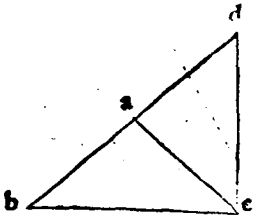

¶Mnis trianguli duo quælibet latera ſimul iuncta: reliquo ſunt longiora. 20

¶CAMPANVS. ¶Sit triangulus a b c. dico q; duo latera a b & a c: ſunt longiora latere b c. Protrahatur linea b a vſq; ad d: ita vt a d ſit æqualis a c. & protrahatur c d. per 5 propoſitionem erit angulus a c d: æqualis āgulo d. quare āgulus b c d eſt maior āgulo d. ergo per 18 latus b d: eſt maius latere b c. ſed b d: ē æquale a b & a c. quare b a & a c ſimul iuncta: ſunt maiora b c.

Eucli. ex Camp. Theorema 13. propoſitio. 20.

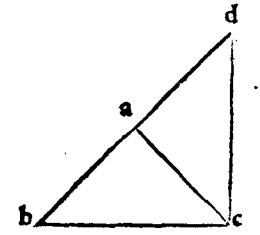

¶Omnis trianguli duo latera: reliquo ſunt maiora quomodocunq; aſſumpta. 20

¶THEON ex Zamber. ¶Sit triangulum a b c. Aio ipſius a b c trianguli bina latera: reliquo eſſe maiora quomodocunq; ſuſcepta. hoc ē b a, a c: ipſo b c. & a b, b c: ipſo a c. & b c, c a: ipſo a b. Producatur nanq; per 2 poſtulatū b a ad d ſignū. & ponatur per ſecūdā propoſitionē ipſi a c æqualis a d: cōnectaturq; d c. Quoniā igitur d a ipſi a c ē æquale: āgulus igitur a d c per 5 propoſitionē angulo a c d eſt æqualis. Sed angulus b c d: angulo a c d maior eſt. igitur angulus b c d: angulo a d c maior eſt. Et quoniā triangulū eſt d c b, maiorē habēs angulū b c d angulo a d c, atq; maiorē angulū maius latus explicat per 18 propoſitionem: ergo d b ipſo b c maius eſt. Aequa-

le autem est d b tripsis a b, a c, maiora igitur sunt latera b a & a c: latere b c, equale autem est d a ipsi a c. maiora igitur sunt: latera b a, a c, ipso b c. Similiter vero demõstrabimus q; etiã latera a b & b c: ipso c a sunt maiora. Sed b c, c a: ipso a b. Omnis igitur trianguli bina latera: reliquo maiora sunt: quoquo modo assumpta. quod demonstrasse oportuit.

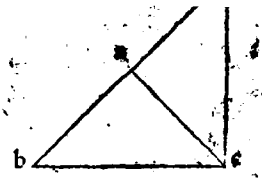

Eucli. ex Camp. Propositio 21.

221 SI de duobus punctis terminalibus vnius lateris trianguli duæ lineæ exeuntes / intra triangulum ipsum ad punctum vnũ conueniant: eædem duabus quidem reliquis trianguli lineis breuiores erunt / & maiorem angulum continebunt.

¶CAMPANVS. ¶Sit vt in triangulo a b c: ab extremitatibus lateris b c concurrant duæ lineæ b d & c d, ad punctum d, intra triangulum a b c. Dico q; ipsæ lineæ b d et c d simul iunctæ / sunt breuiores duabus lineis a b & a c simul iunctis: & q; angulus d est maior angulo a. Protrahã enim b d: vsq; quo secet latus a c in puncto e. eruntq; per 20 propositionẽ b a & a e simul iũctę: maiores b e. ergo b a et a c: sunt maiores b c & e c. At vero d e & e c simul iunctæ: per eandem sunt maiores d c. quare b e & e c sunt maiores b d & d c. & quia b a et a c sunt maiores b e & e c, vt probatum est prius: erũt multo fortius b a & a c maiores b d et d c. quod est 1 propositum. At quoniam angulus b d c est maior augulo d e c per 16 propositionẽ / & angulus d e c est maior angulo c a b per eãdem: erit angulus b d c multo fortius maior angulo b a c. quod est secundum propositum.

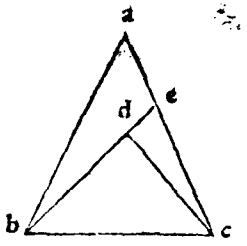

Eucli ex Zamb. Theorema 14. propositio 21.

221 ¶Si trianguli a limitibus vnius lateris binæ rectæ lineæ introrsum constituantur: quæ constituuntur / reliquis trianguli binis lateribus minores quidem erunt / maioremq; angulum continebunt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Triãguli enim a b c super latere b c: a terminis ipsius b c, duæ rectæ lineæ interius constituantur b d et c d. Dico q; b d & c d, reliquis trianguli lateribus b a & a c sunt minores: angulũq; maiorem hoc est b d c ipso a b c, comprehendunt. Producatur enim per a postulatum: linea b d ad e. Et per 20 propositionẽ quoniam omnis trianguli bina latera reliquo sunt maiora: trianguli ergo a b e per 20 propositionem duo latera a b & a e, ipso b e sunt maiora. Cõmunis ponatur linea e c. lineæ igitur b a & a c: lineis b e & e c sunt maiores. Rursus quoniam per eandem trianguli c e d bina latera c e & e d ipsod c sunt maiora: cõmunis ponatur d b. lineę igitur c e & e b: lineis c d & d b sunt maiores. Sed ostensum est q; b a & a c: sunt maiores ipsis b e & e c. lõge igitur maiores sunt b a & a c lineæ: ipsis b d et d c. Rursus quoniam per 16 propositionem omnis trianguli exterior angulus interiore et opposito maior est: trianguli ergo c d e, angulus b d c exterior: maior est ãgulo ç e d. quare et triãguli a b e, ãgulus c e b exterior: maior est ãgulo b a c. Sed ostẽsũ est q; ãgulus b d c: eo qui sub c e b, est maior. lõge igitur maior est ãgulus b d c: ãgulo b a c. Si triãguli ergo a limitibus vnius lateris binę rectæ lineæ introrsum constituãtur: quæ constituẽtur / reliquis trianguli duobus lateribus minores quidem erunt / maioremq; angulum continebũt. quod ostendere oportuit.

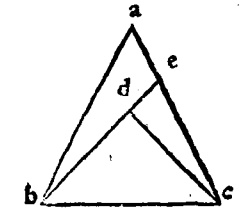

Eucli. ex Camp. Propositio 22.

222 PROpositis tribus lineis rectis quarum duæ quælibet simul iunctæ reliqua sint longiores: de tribus alijs lineis illis æqualibus triangulum constituere.

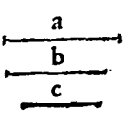

¶CAM. ¶Sint tres lineę rectę propositę: a, b, c, & sint q̃libet duę simul

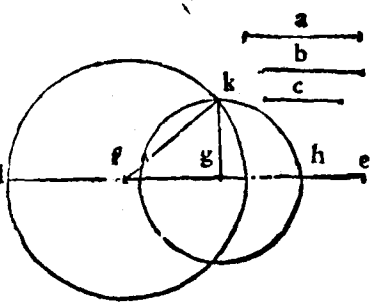

ſũcte lõgiores reliqua. aliter enim ex illis/tribus datis æqualib9: triangulus non poſſet conſtitui/per 20 propoſitionẽ. Cũ ergo ex illis tribus prędictis volo conſtituere triangulum: ſumo lineam rectam quę ſit d e, cui non pono a parte e determinatum finem. de qua ſumo per 3 propoſitionem: d f æqulem a, & f g æqualem b, & g h æqualem c. factoq; puncto f, centro: deſcribo ſecundum quantitatem lineę f d, circulũ d k. itemq; facto g, centro: deſcribo ſecundum quantitatem lineę g h, circulum k h. qui circuli interſecabũt ſe in duobus pũctis: quorum vnũ ſit k. alioquin ſęque retur: vnam dictarũ linearũ eſſe æqualẽ alijs duabus iunctis, aut maiorẽ eis. quod eſt contrarium poſitioni. Duco ergo lineã k f & k g. eritq; triãgulus k f g: cõſtitutus ex tribus lineis ęqualibus datis lineis a, b, c. ſunt enim f d & f k æquales: quoniam ſunt a centro ad circunferentiam. quare f k: eſt æqualis a. Similiterq; g h & g k ſunt ęquales: quia exeunt a centro ad circũferentiam. quare g k: eſt æqualis c. & quia g f ſumpta fuit æqualis b: patet propoſitum manifeſte.

Euclí. ex Zamb. Problema 8. propoſitio 22.

¶Ex tribus rectis lineis quæ ſunt tribus datis rectis lineis æ 22
quales: triangulum conſtruere. Oportet autem duo latera reliquo eſſe maiora quomodocunq; aſſumpta: quoniam omnis trianguli bina latera quomodocunq; aſſumpta/reliquo ſũt maiora.

¶THEON ex Zam. ¶Sint datæ tres rectæ lineæ a, b, c: quarũ duę reliqua ſint maiores quomodocunq; aſſumptæ. hoc eſt a, b: ipſa c. & a, c: ipſa b. et b, c: ipſa a. oportet iã ex tribus lineis rectis/ipſis a, b, c ęqualibus: triãgulũ cõſtruere. Proponatur recta linea determinata in ſigno d: infinita vero in ſigno e. ponaturq; per 3 propoſitionẽ/ipſi a æqualis linea d f, ipſi verob: linea f g. ipſi vero c: linea g h. Et centro quidẽ f, ſpacio vero f d: per 3 poſtulatum circulus deſcribatur d k l. rurſus cẽtro quidem g, ſpacio vero g h: per idem/circulus deſcribatur h k l. & cõnectãtur per 1 poſtulatũ: k f & k g. Dico q; ex tribus rectis lineis ęqualibus ipſis a, b, c: triangulum k f g cõſtituitur. Quoniam f ſignũ/centrũ eſt circuli d k l: æqualis eſt per 15 diffinitionẽ/f k ipſi f d. Sed a: ipſi f d eſt æqualis. & k f igitur: per primã cõmunem ſententiam eſt ipſi a æqualis. Rurſus quoniã g ſignum/centrum eſt circuli k h l: æqualis eſt per eãdem diffinitionẽ/g k ipſi g h. ſed c ipſi g h eſt æqualis. et k g igitur per 1 cõmunẽ ſentẽtiam ipſi c eſt æqualis. At f g: ipſi b eſt æqualis per hypotheſin. tres igitur rectę lineę k f, f g, g k: ipſis tribus a, b, c, ſunt ęquales. Ex tribus igitur rectis lineis hoc eſt k f, f g, g k, quę tribus datis rectis lineis hoc eſt a, b, c, ſunt æquales: triãgulum k f g conſtructũ eſt. quod feciſſe oportuit.

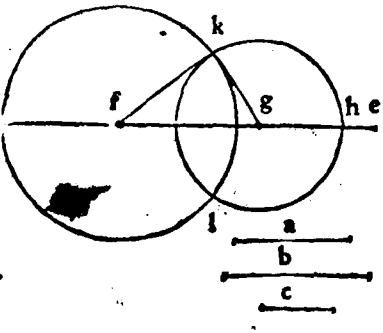

Euclí. ex Camp. Propoſitio 23.

Data recta línea: ſuper terminum eius/cuilibet an- 23
gulo propoſito æquum angulum deſignare.

¶CAMPANVS. ¶Sit data linea f e: quę ẽ in ſupiori figura. & ſint lineæ b, a: continentes angulum datũ. cui ſubtẽdã baſin e. Super punctum f lineæ c f, iuberem facere ęqualem angulum angulo dato. Ad lineam e f adiungo f d æqualem lineæ a. & ex f e ſumo f g æqualem b. & ex g e ſumo g h æqualem c. & ſuper puncta f & g deſcribo duos circulos d k & k h ſecundum quantitatem duarum linearum f d & g h: interſecantesſe in puncto k ſicut docuit præcedẽs. ductiſq; lineis k f & k g: erunt æqualia duo latera k f & f g trianguli k g duobus lateribus a & b triãguli a b c: & baſis g k æqualis baſi c. ergo p 8 angulus k f g: equalis erit angulo contento ſub a & b. quod eſt propoſitum.

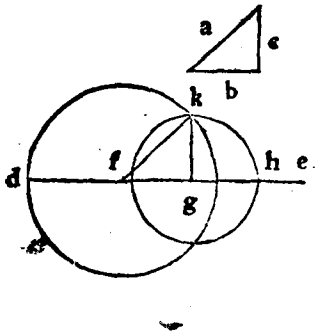

Euclí. ex Zamb. Problema 9. propoſitio 23.

¶Ad datam rectam lineam/ad datumq; in ea ſignum: dato 23

angulo rectilineo æqualem angulum rectilineum cõſtituere.

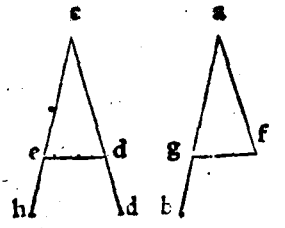

¶THEON ex Zam. ¶Sit data recta linea a b: datũq; in ea ſignũ ſit a. datus autem angulus rectilineus: ſit d c h. Oportet ad datam rectam lineam a b, ad datumq; in ea ſignum a: dato angulo rectilineo d c h, æqualẽ angulum rectilineum collocare. Sint in vtriſq; lineis & c d & c h, contingentia ſigna ſintq; illa d e, & connectatur per primã poſtulatum; d, e. Et ex tribus rectis lineis a f, f g, g a, quæ tribus datis rectis lineis hoc eſt c d, d e, e c, ſunt æquales: per præcedentem/ triangulum conſtituatur/ſitq; illud f a g. Quoniam igitur linea c d æqualis eſt lineæ a f/& linea c e æqualis eſt ipſi a g, & inſuper quoniã linea d e ipſi f g eſt æqualis/& quoniam duæ lineæ d c & c e duabus lineis hoc eſt f a & a g ſunt æquales altera alteri/& baſis d e per hypotheſin baſi f g: angulus igitur d c e, angulo f a g per 8 propoſitionem eſt æqualis. Ad datam igitur rectã lineam a b, ad datumq; in ea ſignum a: dato angulo rectilineo d c e, æqualis angulus rectilineus f a g collocatus eſt. Quod feciſſe oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 24.

24

Mnium duorum triangulorum quorum duo latera vnius duobus lateribus alteri9 fuerint æqualia/ſi fuerit angulorũ ſub illis æquis lateribus cõtentorum alter altero maior: baſis quoq; eiuſdẽ/ baſi alterius maior erit.

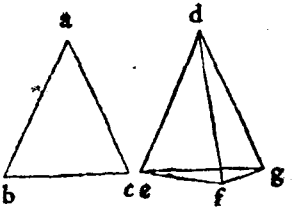

¶CAMPANVS. ¶Sint duo trianguli: a b c, & e d f. ſintq; duo latera a b & a c: æqualia duobus lateribus d e & d f. & vnumquodq; ſuo correlatiuo: dextrum ſcilicet dextro/ſiniſtrumq; ſiniſtro, ſitq; angulus a: maior angulo d dato. Dico q; baſis b c: maior erit baſi e f. Faciam enim iuxta doctrinã præcedẽtis: ãgulũ e d g æqualẽ angulo a. eritq; angul9 e d f: ps anguli e d g. & ponam d g æqualem a c. protraham e g. quæ aut tranſibit ſupra e f: vt ſecet lineam d f. aut ſuper e f: vt ſit ſecũ linea vna. aut infra. ¶Trãſeat ergo primo ſupra. Et quia a b & a c latera trianguli a b c ſunt æqualia e d & d g lateribus trianguli e d g/& angulus a angulo d totali: erit per 4. propoſitionem, baſis b c æqualis baſi e g. At vero quia d g & d f ſunt æquales (namvtraq; eſt æqualis a c) erit per 5 propoſitionem angulus d f g æqualis angulo d g f, quare d f g: maior erit f g e. ergo e f g multo fortius maior eſt eodem f g e. ergo per 18 propoſitionẽ latus e g maius eſt latere e f. quare & b c maior eſt e f. quod eſt propoſitũ. ¶Sí vero e g tranſeat ſuper e f & ſit ſecũ linea vna: tũc e f erit pars e g. per vltimã ergo conceptionem patet propoſitũ. ¶Si vero e g tranſeat infra e f: protrahantur duæ lineæ d f & d g quæ ſunt æquales vt probatum eſt/vſq; ad k & ad h. fiẽtq; per ſecũdam partem 5 propoſitionis ſub baſi f g: anguli k f g & f g h æquales. quare angulus e f g maior erit angulo f g e. ergo per 18 propoſitionẽ latus e g maius eſt latere e f. quare b c maior eſt e f. quod eſt propoſitum. Iſtud vltimũ mẽbrum poſſet etiam probari per 21 propoſitionem. per ipſam enim erũt in diſpoſitione tertia duę lineæ d g & e g, maiores duabus lineis d f & f e. & quia d g eſt æqualis d f, propter hoc q; ambę ſunt æquales a c: erit e g maior e f. quare et b c maior ef. quod ẽ ꝓpoſitum. Melius tamen eſt demonſtrare priori modo vt in omni diſpoſitione arguatur per quintam.

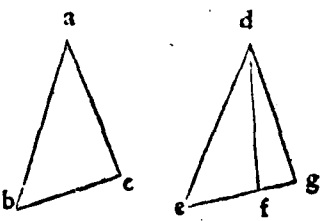

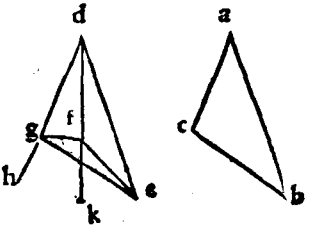

Eucli. ex Zamb. Theorema 15. Propoſitio 24.

24 ¶Sí bina triãgula/duo latera duobus lateribus æqualia habuerint alterum alteri/angulum vero angulo maiorem ſub equis rectis lineis contentum: baſin quoq; baſi maiorem habebunt.

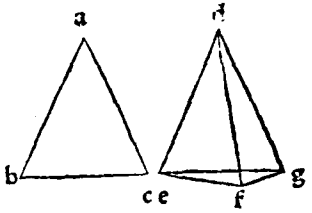

THEON ex Zamberto. ¶Sint bina triangula a b c, d e f: duo latera hoc eſt a b, a c, duobus lateribus hoc eſt d e, d f, æqualia habentia/ alterum alteri hoc eſt latus a b lateri d e, et latus a c lateri d f. angulus vero qui ſub b a c: ãgulo e d f eſto maior. Dico q̃ et baſis b c: baſi e f maior eſt. Quoniam angulus b a c maior eſt angulo e d f: collocetur per 23 propoſitionem ad rectam lineam d e, ad datumq̃ in ea ſignum d, dato angulo b a c æquus angulus e d g. Et ponatur vtriq̃/ hoc eſt lineæ a c et d f: æqualis ipſa d g. et cõnectãtur per 1 poſtulatũ g e et f g. Quoniã a b æqualis eſt ipſi d e, et a c ipſi d g: binæ lineæ b a et a c duabus lineis e d et d g ſunt æquales altera alteri, et ãgulus b a c per 23 propoſitionẽ ãgulo e d g eſt æqualis. baſis igitur b c: per 4 propoſitionẽ/ baſi e g eſt æqualis. Rurſus quoniam æqualis eſt d g ipſi d f: angulus igitur d g f, ãgulo d f g eſt æqualis. Angulus igitur d f g: ãgulo e g f maior eſt. longe maior igitur eſt ãgulus e f g: angulo e g f. At quoniã triangulum eſt e f g habens angulum e f g maiorem angulo e g f, maiorem autem angulũ per 18 propoſitionẽ latus maius explicat: maius igitur eſt latus e g latere e f. Aequale autem eſt latus e g: lateri b c. latus igitur b c. maius eſt latere e f. Si bina igitur triangula duo latera duobus lateribus æqualia habuerint: & quæ ſequuntur reliqua vt in propoſitione. quod oſtendere oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 25.

MNium duorum triangulorum quorum duo latera vnius duob⁹ lateribus alterius fuerint æqualia/ baſis vero vnius baſi alterius fuerit maior: erit quoq̃ angulus trianguli maioris baſis illis æquis lateribus contentus/ angulo alterius ſe reſpiciente maior. 25

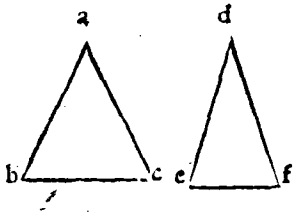

¶CAMPANVS. ¶Sint duo triãguli: a b c, d e f. ſintq̃ duo latera a b et a c primi: æqualia duobus lateribus d c & d f ſecundi/ vnũquodq̃ ſuo correlatiuo. ſitq̃ baſis b c: maior baſi e f. dico q̃ angulus a: maior erit angulo d. Hęc eſt cõuerſa præcedentis. Aequalis quidẽ nõ erit. Sic enim eſſet per 4 baſis: b c æqualis baſi e f. quod eſt contra hypotheſin. Sed nec minor. quia ſic eſſet d maior. et ita per præcedẽtẽ baſis e f erit maior baſi b c. quod ẽ cõtrariũ poſitioni. quare maior erit. Sicq̃ propoſitũ altruitur

Eucli. ex Zamb. Theorema 16. Propoſitio 25.

¶Si duo triangula duo latera duobus lateribus alterum alteri æqualia habuerint/ baſin vero baſi maiorẽ: angulũ quoq̃ ſub æqualibus rectis lineis contentum/ angulo maiorem habebunt 25

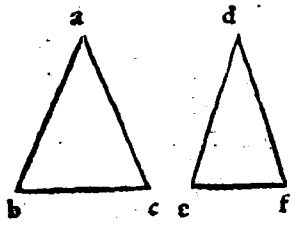

¶THEON ex Zam. ¶Sint duo triangula b c d, d e f, duo latera hoc ẽ a b, & a c, duobus lateribus hoc eſt d e & d f æqualia habentia alterum alteri/ a b ſcilicet ipſi d e, & a c ipſi d f. baſis autem b c: baſi e f maior eſto. dico q̃ angulus b a c: maior eſt angulo e d f. Si autem non: aut ei eſt æqualis/ aut eo minor. Aequalis autem non eſt angulus b a c: angulo e d f. ſi enĩ æqualis eſſet: baſis quoq̃ b c per 4 propoſitionẽ baſi e f eſſet æqualis. at nõ eſt. ãgulus igitur b a c: angulo e d f æqualis minime eſt. Neq̃ etiã minor ẽ ãgulus b a c: eo qui ſub e d f. nã b baſis c: baſi e f minor eſſet. at nõ eſt. minor igitur nõ ẽ ãgulus b a c: eo qui ſub e d f. oſtẽſum autẽ eſt q̃ neq̃ æqualis. maior igitur ẽ ãgulus b a c: ãgulo e d f. Si bina igitur trianguli/ duo latera duobus lateribus: & quæ ſequũtur reliqua/ vt theorematę. Quod oſtendere oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 26.

MNium duorum triangulorum quorum duo anguli vnius duobus angulis alterius & vterq̃ ſe reſpicienti æquales fuerint/ latus quoq̃ vnius lateri alteri- 26

us æquale/ fueritq; latus illud aut inter duos angulos æquales aut vni eorum oppositum: erunt quoq; duo vnius reliqua latera duobus reliquis alterius triāguli lateribus vtrūquodq; se respicienti æqualia/ angulusq; reliquus vnius angulo reliquo alterius æqualis.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo triāguli: a b c, d e f. sitq; angulus b, æqualis angulo e: et angulus c æqualis angulo f. sitq; latus b c æquale lateri e f aut alterum duorum laterum a b & a c, æquale alteri duorū laterum d e & d f. ita q; a b sit æquale d e: aut a c, d f. Dico q; reliqua duo latera vnius/ erūt æqualia reliquis duobus lateribus alterius: & reliquus angulus reliquo angulo æqualis, āgulus videlicet a angulo d. Ponam ergo primo vt latus b c, super quod iacent anguli b, c: sit æquale lateri e f super quod iacent anguli e, f, qui positi sunt æquales angulis b, c. Tūc dico: q; latus a b est æquale lateri d e, & latus a c lateri d f, & angulus a angulo d. Si enim latus a b nō sit æquale lateri d e: alterum erit maius. sit ergo maius d e. quod resecabo ad æqualitatē a b: sitq; g e æquale a b. Producā lineā g f. eritq; per 4. propositionē angulus g f e: æqualis angulo a c b. quare & āgulo d f e, pars toti: quod est impossibile. Erit ergo d e: æquale a b. ergo per 4/ d f æquale a c: et angulus d æqualis angulo a, quod est primum mēbrū diuisionis propositæ. ¶Sint rursus vt prius/ duo anguli b & c æquales duobus angulis e et f. sitq; latus a b quod opponitur angulo c: æquale lateri d e quod opponitur angulo f, cui positus est æqualis angulus c. Dico: q; latus b c erit æquale lateri e f, & latus a c lateri d f, & āgulus a angulo d. Si enim latus e f non fuerit æquale lateri b c: erit alterum maius. sit ergo e f: maius. ponaturq; e g æquale b c. producā lineā d g. eritq; per 4. propositionē angulus d g e: æqualis angulo a c b. quare et āgulo d f e, extrinsecus videlicet intrinseco: quod est impossibile per 16 propositionem. Erit ergo c f æquale b c. ergo per 4. propositionem/ latus d f æquale lateri a c: & angulus d totalis angulo a. quod est secundum membrum diuisionis propositæ. Quare totum manifeste patet.

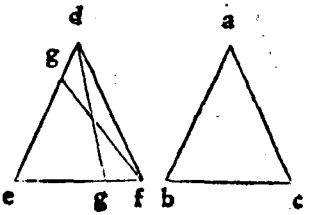

Eucli. ex Zamb. Theorema 17. propositio 26.

216 ¶Si bina triangula duos angulos duobus angulis alterū alteri æquales habuerint / vnumq; latus vni lateri æquale/ aut quod æquis adiacet angulis aut quod sub vno æqualium angulorum subtenditur: reliqua quoq; latera reliquis lateribus æqualia alterum alteri/ & reliquum angulum reliquo angulo æqualem habebunt.

¶Sint bina triangula a b c, d e f: duos angulos hoc est a b c & b c a æquales habentia duobus angulis hoc est d e f & e f d, alterum alteri hoc est angulum a b c angulo d e f, & angulum b c a angulo e f d. vnumq; latus vni lateri æquum: primum enim quod æquis adiacet angulis/ hoc est latus b c lateri e f. Aio q; & reliqua latera reliquis lateribus æqualia habebunt: alterum alteri. hoc est latus a b: lateri d e. & latus a c: lateri d f. & reliquum angulum reliquo angulo æqualem: hoc est b a c ipsi e d f. Si enim a b ipsi d e est inæqualis: earum altera maior est. esto maior a b. & collocetur per 3 propositionem/ ipsi d e æqualis linea g b: & cōnectatur g c. Quoniam g b æqualis est ipsi d e, et b c ipsi e f: duæ igitur lineæ g b & b c, duabus d e et e f altera alteri sunt æquales. et angulus g b c: angulo d e f æquus est. basis igitur g c: per 4. propositionem/ basi d f est æqualis, & triangulum g e b triangulo d e f æquum est. & reliqui anguli reliquis angulis erunt æquales: sub quibus æqualia latera subtenduntur. æqualis igitur est angulus g c b: angulo d f e. Sed angulus d f e ipsi b e a fuit positus æqualis. angulus igitur b c g: per primam cōmunem sententiam angulo b c a est æqualis, minor maiori. Quod est impossibile.

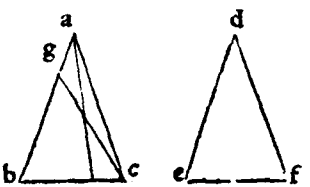

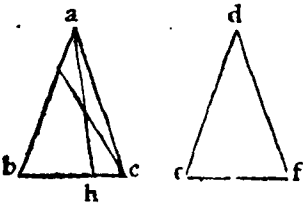

Inæqualis igitur non eſt a b: ipſi d e. æqualis igitur. Eſt autē et b c: ipſi e f æqualis. duę iam a b et b c: duabus d e et e f ſunt altera alteri æquales. et angulus qui ſub a b c: angulo qui ſub d e f, eſt æqualis. Baſis igitur a c: per 4 propoſitionem/baſi d f eſt æqualis. et reliquus angulus b a c: reliquo angulo e d f eſt æqualis. ¶ Rurſus ſint ad angulos æquos latera ſubtēſa/æqualia: ſintq; a b et d e. Dico rurſus q; reliqua latera reliquis lateribus æqualia erunt/hoc eſt latus a c lateri d f, et latus b c lateri d f: et in ſuper reliquus angulus b a c, reliquo angulo e d f æqualis erit. Si enim b c ipſi e f inæquale eſt: alterum eorum maius erit. ſit igitur (ſi poſſibile eſt) maius latus b c. & ponatur per 3 propoſitionē: ipſi e f æqualis linea b h. et connectatur per 1 poſtulatum: a h. Et quoniam æqualis eſt b h ipſi e f, & a b ipſi d e: duę igitur a b & b h, duabus d e & e f ſunt æquales altera alteri/et angulos æquos continent. Baſis igitur a h: per quartam propoſitionem baſi d f eſt æqualis. et triangulum a b h: triangulo d e f eſt æquale. et reliqui anguli reliquis angulis ſunt æquales: ſub quibus æqualia ſubtē duntur latera. angulus igitur b h a: angulo e f d eſt æqualis. Sed angulus e f d: angulo b c a eſt æqualis. Angulus igitur b h a. āgulo b c a eſt æqualis. triāguli igitur a h c angulus exterior b h a: interiori angulo b c a eſt æqualis & oppoſito. quod per 16 propoſitionē eſt impoſſibile. Latus igitur e f: ipſi b c inæquale non eſt. æquale igitur. Eſt autē a b: ipſi d e æqualis. duæ igitur a b & b c: duabus d e & e f ſunt æquales altera alteri/et angulos æquos continent. Baſis igitur a c: per 4 propoſitionem baſi d f eſt æqualis. & triangulū a b c: triangulo d e f eſt æquale. & reliquus angulus b a c: reliquo angulo e d f eſt æqualis. Si duo igitur triangula duos angulos duobus angulis: et quæ ſequuntur reliqua vt in theoremate. quod oſtēdere oportebat.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 27.

SI recta linea ſuper duas lineas rectas ceciderit/duoſq; angulos coalternos ſibi inuicem æquales fecerit: illæ duæ lineæ erunt æquidiſtantes. 277

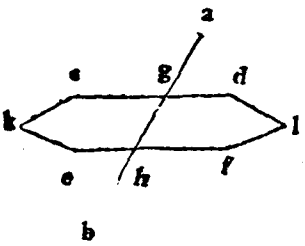

¶ CAMPANVS. ¶ Sit vt linea a b cadat ſuper duas lineas c d, e f: et ſecet lineā c d in pūcto g, et lineam e f in pūcto h. ſitq; āgulus d g h æqualis angulo e h g. dico q; lineę c d et e f: ſunt æquidiſtantes Si enim non: concurrant aut ad partē c, e, ſuper punctū k, aut ad partem d, f, ſuper pūctū l. et qualitercūq; fuerit: accidet impoſſibile. per 16 videlicet angulū extrinſecū: eſſe æqualē intrinſeco & oppoſito. nam vnus dictorum angulorum coalternorū qui poſiti ſunt æquales/ erit extrinſecus: et reliquus intrinſecus & oppoſitus. Quia igitur impoſſibile eſt eas cōcurrere/in alterutram partem protractas: ipſę per vltimā diffinitionē erūt æquidiſtantes. quod eſt propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 18. propoſitio 27.

¶ Si in binas rectas lineas recta incidens linea/alternatim āgulos æquos adinuicem fecerit: parallelæ adinuicē ipſæ rectæ lineæ erunt. 277

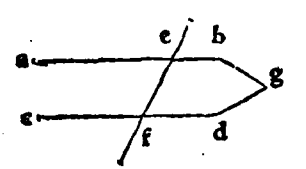

¶ THEON ex Zamb. ¶ In binas enim rectas lineas a b, c d, recta incidens linea e f: alternatim āgulos a e f et e f d æquales adinuicē efficiat. Dico q; parallelus eſt a b: ipſi c d. Si autē nō: producte cōcurrunt aut ad partes b, d, aut ad a, c. producantur igitur: et concurrāt ad partes b, d, ā ſigno g, ſi eſt poſſibile. Triāguli ergo g e f, āgulus a e f exterior: æqualis eſt āgulo e f g interiori et oppoſito. quod per 16 propoſitionē eſt impoſſibile. Igitur a b et c d producte: ad partes b, d, minime concurrunt. ſimiliter quoq; oſtendetur: q; neq; ad partes a, c. Quę autem in nulla parte concurrunt: parallelę ſunt per vltimā diffinitionem. Parallelus igitur eſt a b: ipſi c d. Si in binas igitur rectas lineas et quę ſequuntur reliqua vt in theoremate. Quod erat oſtendendum.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 28.

228 Si linea recta duabus lineis rectis ſuperuenerit/faciatq; angulus eius intrinſecus angulo extrinſeco ſibi oppoſito æqualis/aut duo anguli intrinſeci ex vna parte duobus angulis rectis æquales: illæ duæ lineæ æquidiſtantes erunt.

¶CAMPA. ¶Sit vt linea a b: ſecet duas lineas c d & e f, in pũctis g & h.ſitq; angulus g extrinſecus/æqualis angulo h intrinſeco ex eadẽ parte ſumpto: aut duo anguli g & h intrinſeci ex eadem parte ſumpti/ ſint æquales duobus angulis rectis. Dico q; duæ lineæ c d & e f ſunt æquidiſtantes. Sit ergo primo angulus d g a æqualis angulo f h g. erit quoq; per 15 propoſitionem angulus c g h: æqualis eidem angulo f h g. quare per præmiſſam/c d & e f: ſunt æquidiſtantes. Sint rurſus duo anguli d g h & f h g: æquales duobus rectis. & quia per 13 propoſitionẽ duo anguli d g h & c g h ſunt ſimiliter æquales duobus rectis: erit angulus c g h æqualis angulo f h g. quare per præmiſſam c d & e f erunt æquidiſtantes. quod eſt propoſitum.

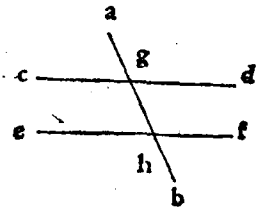

Eucli.ex Zamb. Theorema 19.propoſitio.28.

228 ¶Si in binas rectas lineas recta incidens linea/exteriorem angulum interiori et oppoſito ad eaſdem partes æqualem fecerit, aut interiores & ad eaſdem partes duobus rectis æquales: parallelæ erunt adinuicem ipſæ rectæ lineæ.

¶THEON ex Zamb. ¶In binas inquã rectas lineas a b & c d, recta linea incidens e f, angulum exteriorẽ e g b, angulo interiori g h d et oppoſito, æqualẽ efficiat: aut interiores & ad eaſdem partes/hoc eſt b g h, g h d, duobus rectis æquales. Dico q; parallelus eſt a b: ipſi c d. Quoniã angulus e g b/per hypotheſin æqualis eſt angulo g h d, & angulus e g b per 15 æqualis eſt ãgulo a g h: ãgulus igitur a g h æqualis ẽ ãgulo g h d. & ſunt alterni. per 27 propoſitionem igitur parallelus eſt a b, ipſi c d. Rurſus quoniã anguli b g h & g h d per hypotheſin duobus rectis ſunt æquales/& ãguli a g h et b g h p 13 propoſitionẽ duobus rectis ſũt æquales: anguli ergo a g h & b g h, angulis b g h & g h d ſunt æquales. Communis auferatur angulus b g h. reliquus igitur a g h: reliquo g h d eſt æqualis. & ſunt alterni. Parallelus igitur eſt a b: ipſi c d. Si recta igitur linea in duas incidens: & quæ ſequũtur reliqua. quod oſtẽdendũ fuerat.

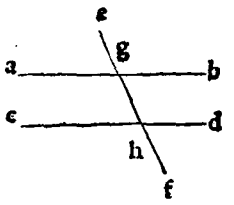

Eucli.ex Camp. Propoſitio 29.

229 Si duabus lineis æquidiſtantibus linea ſuperuenerit: duo anguli coalterni æquales erunt/ anguluſq; extrinſecus angulo intrinſeco ſibi oppoſito æqualis/ itemq; duo anguli intrinſeci ex alterutra parte conſtituti duobus rectis angulis æquales.

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ lineę a b & c d æquidiſtantes: ſuper quas cadat linea e f, ſecans eas in punctis g & h. dico q; anguli g & h coalterni ſunt æquales, & q; angulus g extrinſecus eſt æqualis angulo h intrinſeco ſibi oppoſito ex eadem parte ſumpto, & q; anguli g & h intrinſeci ex eadem parte ſumpti ſunt æquales duobus rectis. Et hæc eſt conuerſa duarũ præcedentium. Primum ſic patet. Si enim angulus b g h non eſt æqualis angulo c h g: alter eorum erit maior. ſit ergo maior angulus c h g. & quia duo ãguli c h g & g h d ſunt æquales duobus rectis: ergo per 15 propoſitionem erũt duo anguli b g h & d h g minores duobus rectis. ergo per quartã petitionem/ duæ lineę a b & c d ſi protrahantur: concurrẽt in parte b & d, ad punctum aliquem vt ad k. non ergo ſunt æquidiſtantes per vltimam

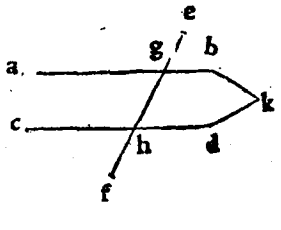

diffinitionē. quod eſt contra hypotheſin: & quia hoc eſt impoſſibile: erunt duo anguli coalterni b g h & c h g æquales. quod eſt primum propoſitum. Ex hoc patet ſecundum. Eſt enim per 15 propoſitionem angulus b g h æqualis angulo a g e. ergo angulus a g e: erit æqualis angulo c h g, extrinſecus videlicet intrinſeco. quod eſt ſecundum propoſitū. Ex hoc rurſus patet tertiū. Sunt enim per 13 propoſitionē duo anguli a g e & a g h: æquales duobus rectis. ergo duo anguli a g h & c h g: erunt etiā æquales duobus rectis/qui ſunt duo intrinſeci ex eadē parte ſumpti. quod eſt tertium propoſitum.

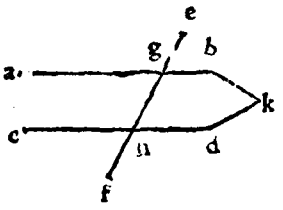

Eucli. ex Zamb. Theorema 20. propoſitio 29.

¶In parallelos rectas lineas recta incidens linea: & alternatim angulos adinuicem æquales/& exteriorē interiori & oppoſito & ad eaſdem partes æqualem/ et interiores & ad eaſdem partes duobus rectis æquales efficit. 29

¶THEON ex Zamb. ¶In parallelos enim rectas lineas a b & c d: recta incidat linea e f. Dico q̄ & alternos angulos a g h & g h d æquos efficit/& exteriorem angulū e g b interiori & oppoſito & ad eaſdē partes hoc eſt ipſi g h d æqualem/& interiores & ad eaſdem partes hoc eſt b g h & g h d duobus rectis æquales. Si enim inæqualis eſt a g h ipſi g h d: alter eorum maior eſt. Sit maior a g h. Quoniam igitur a g h, maior eſt ipſo g h d: cōmunis ponatur angulus b g h. anguli ergo a g h & b g h: maiores ſunt ipſis b g h & g h d. Sed anguli a g h & h g b: per 13 propoſitionem/duobus rectis ſunt æquales. anguli igitur b g h & g h d duobus rectis ſunt minores. quæ autē a minoribus duobus rectis producuntur in infinitum: concurrunt/per primum poſtulatū. Rectæ igitur lineæ a b & c d: in infinitum productæ/concurrunt. non cōcurrunt autē: quoniam paralleli/per hypotheſin. Angulus igitur a g h: angulo g h d inæqualis non eſt. æqualis igitur ſed angulus a g h: angulo e g b per 15 propoſitionem eſt æqualis. angulus igitur e g b: per 1 communem ſententiam/angulo g h d eſt æqualis. cōmunis ponatur b g h. anguli e g b & b g h igitur: angulis b g h & g h d ſunt æquales. Sed anguli e g b & b g h: duobus rectis ſunt æquales/per 13 propoſitionem. & anguli b g h & g h d: duobus rectis ſunt æquales. In parallelos igitur rectas lineas & quæ ſequuntur reliqua. Quod oſtendere oportebat.

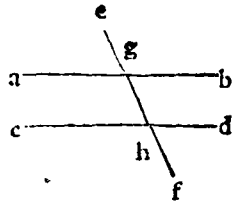

Eucli. ex Camp. Propoſitio 30.

SI fuerint duæ lineæ vni æquidiſtantes: eædem ſibi inuicem æquidiſtantes erunt. 30

¶CAMP. ¶Sint duæ lineæ a b & c d: quarum vtraq; æquidiſtet lineæ e f. Dico illas duas videlicet a b & c d: eſſe æquidiſtantes. Hoc autē eſt vniuerſaliter verum: ſiue duę lineę a b & c d ſint in vna ſuperficie cum linea e f, ſiue non. hic tamen non intelligitur: niſi ſecundum q̄ omnes ſunt in ſuperficie vna. ſecūdū enī q̄ ſunt in diuerſis ſuperficiebus: probatur in 9 vndecimi libri/q̄ ſūt æquidiſtantes. Sint ergo omnes in ſuperficie vna. protraham autem lineam g h: ſecantem lineas a b, e f, & c d, in pūctis k, l, m. Et quia a b æquidiſtat e f: erit angulus b k l æqualis angulo e l k per primam partem præcedētis/cū illi ſint coalterni. at quia c d æquidiſtat e f: erit angulus k l e extrinſecus æqualis angulo l m c intrinſeco/per ſecundam partē præcedentis. ergo angulus b k l: eſt æqualis angulo c m l. qui cum ſint coalterni: erunt per 27/lineę a b & c d æquidiſtantes. Quod eſt propoſitum.

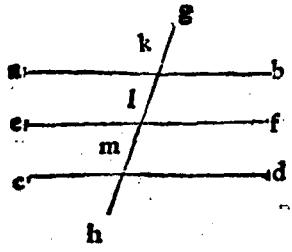

Eucli. ex Zamb. Theorema 21. Propoſitio 30.

¶Quæ eidem rectæ lineæ paralleli: & adinuicem ſunt paralleli. 30

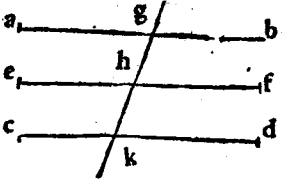

¶THEON ex Zā. ¶Sint a b & c d: ipſi e f parallelí. dico q; a b: ipſi c d eſt parallelus. Incidat enim in eas: recta linea g h k. & quoniam in parallelos rectas lineas a b & e f, recta linea g h k incidit: æqualis eſt igitur a g h ipſi g h f, per 29 propoſitionem. Rurſus quoniam in parallelos rectas lineas e f & c d recta linea g k incidit: per eandem æqualis eſt g h f ipſi g k d. patuit autem q; a g h ipſi g h f eſt æqualis/& q; g k d æqualis eſt ipſi g h f. & a g k igitur: ipſi g k d eſt æqualis/& ſunt alterni. parallelus igitur eſt a b: ipſi c d. Quod oſtendendum erat.

Euclí. ex Camp. propoſitio 31.

Puncto extra lineam dato: lineæ propoſitę æquidiſtantem ducere.

¶CAMPANVS. ¶Punctus extra lineam datus intelligitur: cum linea vtrinq; protracta/per ipſum non tranſit. Sit ergo punctus a: datus extra lineam b c. ab eodem puncto a, a quo oportet protrahere lineam æquidiſtantem ipſi b c: protraho lineam a d lineæ b c ſuperſtantem qualitercunq; contingat. & ſuper punctum a qui eſt extremitas lineæ a d/ conſtituo angulum e a d per doctrinam 23 propoſitionis: æqualem angulo b d a ſibi coalterno. eritq; a e æquidiſtãs b c per 27 propoſitionem. quod eſt propoſitum.

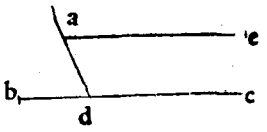

Euclí. ex Zamb. Problema 10. propoſitio 31.

¶Per datum ſignum: datæ rectæ lineæ parallelum rectam lineam ducere.

¶THE. ex Zāb. ¶Sit quidem datum ſignum/a: data vero recta linea/ ſit b c. Oportet iam per datum ſignū a: ipſi b c rectæ lineæ/ parallelum rectam lineam ducere. Suſcipiatur in ipſa b c/ contingens ſignum: ſitq; illud d. & connectãtur per primum poſtulatum: a d. & conſtituatur per 23 propoſitionem ad datam rectam lineam a d, ad datumq; in ea ſignum a: dato angulo a d c, æqualis angulus d a e. & producatur per 14 propoſitionem/ in rectum ipſius e a: linea a f. Et quoniam in rectas lineas b c & e f, recta linea incidēs a d, alternos angulos e a d & a d c æquales adinuicem fecit: parallelus eſt igitur e a f ipſi b c, per 27 propoſitionem. Per datum ergo ſignum a: datæ rectæ lineæ b c parallelus recta linea e a f ducta eſt. quod feciſſe oportuit.

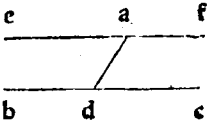

Euclí. ex Camp. propoſitio. 32.

Omnis triangulí angulus extrinſecus: duobus itrinſecis ſibi opoſitis eſt æqualis. Omnes autem tres angulos eius: duobus rectis angulis æquos eſſe neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sit triangulus a b c: cuius latus b c protrahatur vſq; ad d. dico q; ãgulus c extrinſecus: eſt æqualis duobus angulis a & b intrinſecis ſibi oppoſitis ſimul iunctis. & q; tres anguli triãguli a b c ſimul iuncti: ſunt æquales duobus rectis. A puncto c protrahã c f æquidiſtantem a b: ſecundum doctrinam præcedentis. eritq; angulus f c a, æqualis angulo a: quia ſunt coalterni per primam partem 29 propoſitionis. & angulus f c d extrinſecus: æqualis angulo b intrinſeco per ſecundam partem eiuſdem. quare totus a c d extrinſecus: eſt æqualis duobus angulis a & b intrinſecis ſibi oppoſitis. quod eſt primum. Et quia duo anguli a c b & a c d ſunt æquales duobus rectis per 13 propoſitionem: erunt tres anguli a, b, & c intrinſeci æquales duobus rectis. quod eſt ſecundum propoſitum.

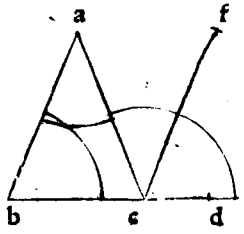

¶CAMPANI additio. ¶Ex hac autem patet q; omnis figuræ polygoniæ omnes anguli ſimul ſumpti tot rectis angulis ſunt æquales : quotus eſt numerus quo a prima deſtiterit/ duplicatus. Verbi gratia. polygoniarũ figurarum: eſt triangula prima. quia ſi eſſet duarum linearum: cum figura ſit clauſio linearũ/ tunc duæ lineæ rectæ includerent ſuperficiem. quod eſt

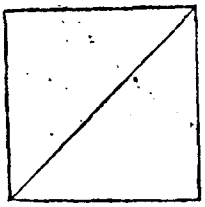

impossibile per vltimam petitionem. Quadrilatera: secunda. pentagona: tertia. Similiter autē quelibet tota erit ī ordine: quotus erit numerus laterū aut angulorum eius/ inde dempto binario. Dico ergo q; triangulę (quę est prima) omnes anguli sunt ęquales duobus rectis. quadrilaterę (quę est secunda) erunt æquales quatuor rectis. & pentagonę (quę est tertia) erunt æquales sex rectis. Hoc autem inde manifestum est. quoniam cū quælibet talis figura sit in tot triangulos resolubilis quota ipsa fuerit a prima/ ductis rectis lineis a quouis angulorum eius ad omnes angulos oppositos/ sintq; omnes anguli omnis trianguli duobus rectis æquales: erunt omnis lateratæ figurę omnes anguli bis tot rectis æquales/ quota ipsa fuerit a prima. quod est propositum. Sit enim exempli gratia/ pentagonus a b c d e: a cuius angulo a, ducam lineas ad angulos c, d, ipsi oppositos. erit totus pētagonus resolutus in tres trīgulos a b c, a c d, & a d e: quorū cū cuiuslibet sint anguli æquales duobus rectis/ erunt pentagoni anguli æquales sex rectis. quod est duplū eius numeri quo a prima distat: siue duplū numeri ānguloru aut laterū eius/ ide dēpto binario. ¶ Possumus quoq; & sic idem proponere. dicentes q; omnis figuræ polygoniæ omnes anguli pariter accepti sunt tot rectis ānguli s æqualęs: quātus est numerus quem eius anguli duplicant/ inde demptis quatuor. puncto enim quouis intra figuram signato/ & ab eo ad singulos angulos lineis protractis: erit ipsa figura in tot triangulos resoluta quoti fuerint eius anguli. ideoq; omnes anguli omnium illorum triangulorum pariter accepti/ tot rectis angulis erunt æquales: quantus est numerus quem duplicant anguli propositæ figuræ. Cum itaq; sint omnes anguli triangulorū in quos ipsa resoluta est/ punctum medium circunstantes/ quatuor rectis æquales per 13 propositionem: manifestū cōstat propositum. ¶ Similiter quoq; patet/ q; omnis figuræ polygōniæ anguli omnes extrinseci: quatuor rectis angulis sunt æquales. sunt enim intrinseci & extrinseci bis tot rectis æquales: quot habuerit angulos/ per 13 propositionem. Intriseci autem sunt bis tot rectis æquales quot habuerit angulos demptis inde quatuor. ergo extrinseci sūt quatuor rectis ęquales. quod est propositum. Exempli gratia. propositi pentagoni latera protrahantur: vt fiāt anguli extrinseci. a b quidem protrahatur vsq; ad f. b c vsq; ad g. c d vsq; ad h. d e vsq; ad k. e a vsq; ad l. eruntq; per 13 propositionem duo anguli/ a intrinsecus & a extrinsecus: æquales duobus rectis. eadem autem ratione: duo anguli b intrinsecus & b extrinsecus. sic & cæteri. quare a, b, c, d, e, anguli intrinseci et extrinseci: decē rectis æquātur. demptis igitur intrinsecis qui sunt æquales sex rectis: erūt extrinseci videlicet. b a l, c b f, d c g, e d h, & a e k, æquales quatuor rectis. ¶ Pater etiam q; omnis pētagonus cuius vnumquodq; latus duo secat ex reliquis habet 5 ānguloś duobus rectis æquales. Sit qualis proponitur pentagonus a b c d e. & secet latus a c: latus b e in puncto g. & latus a d idem latus b e in puncto f. erit angulus a f g æqualis duobus angulis b & d: cum sit extrinsecus ad ipsos in triangulo f d b. Itemq; angulus f g a erit æqualis duobus angulis c & e: cū sit extrinsecus ad ipsos in triangulo g c e. sed duo anguli a f g & f g a cum angulo a, sunt æquales duobus rectis. ergo quatuor anguli b, d & c, e: sunt cum angulo a æquales duobus rectis. quod est propositum.

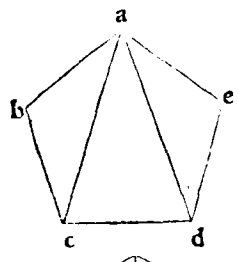

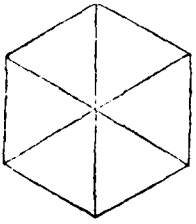

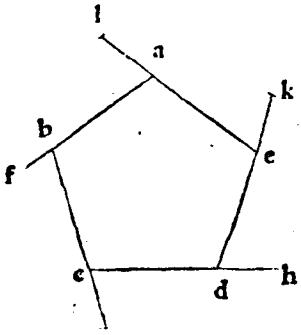

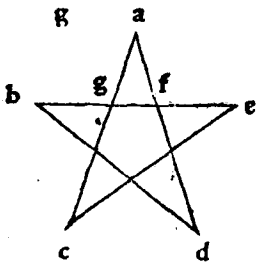

Euclī. ex Zamb. Theorema 22. propositio 32.

¶ Omnis trianguli vno latere producto: exterior angulus binis interioribus & opposito est æqualis. Et trianguli tres interiores anguli: binis sunt rectis æquales.

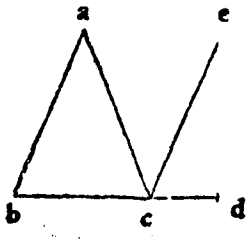

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sit triangulum a b c. & producatur vnum illius latus (sitq; b c) vsq; in d. Dico q; exterior angulus a c d: ipsis c a b & a b c duobus interioribus & opposito/ est æqualis. et trianguli tres anguli interiores hoc est a b c, b, c a, & c, a b: duobus rectis sunt æquales. Excitetur enim per præcedentem/ per signū c, ipsi a b rectæ lineæ parallelus c e.

Et quoniam parallelus eſt a b ipſi c e, & in ipſas incidit linea a c: alterni anguli b a c & a c e, æquales ſunt adinuicem. Rurſus quoniam parallelus eſt a b ipſi c e, & in eas incidit recta linea b d: exterior angulus e c d, per viceſimamſeptimam/ viceſimamoctauam/ & viceſimamnonã propoſitiones/æqualis eſt angulo a b c interiori & oppoſito. patuit autẽ q; a c e: ipſi b a c eſt æqualis. Totus igitur exterior angulus a c d: æqualis eſt duobus interioribus & oppoſitis/hoc eſt ipſis b a c & a b c. Communis ponatur: a c b angulus. igitur a c d & a c b: tribus angulis a b c, b c a & b a c, ſunt æquales. Sed a c d & a c b: duobus rectis/per 13 propoſitionẽ ſunt æquales. ãguli a c b & c a b & c b a igitur: duobus rectis ſunt æquales. Omnis igitur trianguli & quæ ſequũntur reliqua vt in theoremate. Quod oportuit oſtendere.

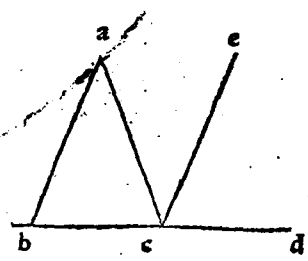

Eucli. ex Camp. Propoſitio 33.

333 SI in ſummitatibus duarum linearum æquidiſtantium et æqualis quantitatis/aliæ duæ lineæ coniũgantur: ipſæ quoq; æquales et æquidiſtãtes erunt. ¶ CAMPANVS. ¶ Sint duæ lineæ a b & c d, æquales & æquidiſtantes: quarum extremitates coniungã per lineas a c & b d. Quas dico eſſe æquales & æquidiſtantes. protraham enim lineam a d. Et quia lineæ a b & c d ſunt æquidiſtantes: erit angulus b a d æqualis angulo a d c, per primam partem viceſimænonæ ppoſitionis. Quare erunt duo latera a b & a d trianguli a b d: æqualia duobus lateribus d c & d a trianguli d c a. & angulus a primi: æqualis angulo d ſecundi. ergo per quartã propoſitionẽ baſis b d primi/ eſt æqualis baſi a c ſecundi: & anguli a d b primi /æqualis angulo d a c ſecundi. At quia ipſi anguli a d b & d a c ſunt coalterni: erunt lineæ b d & a c æquidiſtantes/ per viceſimamſeptimam. Et quia prius probatũ eſt ipſas eſſe æquales: patet propoſitum vtrumq;.

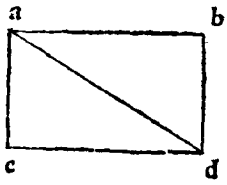

Eucli. ex Zamb. Theorema 23. propoſitio 33.

333 ¶ Aequas et paralleloſ ad eaſdem partes/rectæ lineę coniũgentes: & ipſæ æquales & parallelæ ſunt.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint æquales rectæ lineæ & paralleli: a b & c d. & ipſas coniungant ad eaſdem partes: rectę lineæ a c & b d. dico q; a c & b d: æquales & paralleli ſunt. Connectatur enim per primum poſtulatum b c. Quoniam parallelus eſt a b ipſi c d, & in eas incidit b c: alterni anguli a b c & b c d adinuicem ſunt æquales/ per viceſimamnonã propoſitionem. Et quoniam æqualis eſt a b ipſi c d, communis autem b c: duæ igitur a b & b c, duabus b c & c d ſunt æquales. & angulus a b c: angulo b c d eſt æqualis. Baſis igitur b d: per quartam propoſitionem baſi a c eſt æqualis. & triangulum a b c: triangulo ei quod ſub b c d, æquum eſt. & reliqui anguli reliquis angulis ſunt æquales alter alteri/ ſub quibus æqualia latera ſubtenduntur. Angulus igitur a c b: æqualis eſt ei qui ſub c b d. & angulus b a c: ei qui ſub b d c. Et quoniam in duas rectas lineas a c & b d, recta linea incidit b c, alternos angulos hoc eſt a c b & c b d æquales adinuicem efficiens: parallelus igitur eſt a c ipſi b d, per viceſimamſeptimam propoſitionem. Oſtenſum autem eſt: q; & ei ęqualis eſt. Aequales igitur & parallelos ad eaſdem partes coniungentes lineæ rectę: & ipſæ ęquales & paralleli ſunt. Quod oporuit demonſtraſſe.

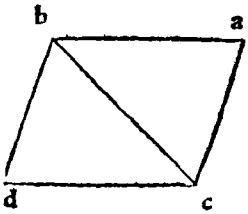

Eucli. ex Camp. Propoſitio 34.

MNis ſuperficies æquidiſtantibus contenta lateribus: lineas atq; angulos ex aduerſo collocatos habet æquales / diametro diuidente eam per medium.

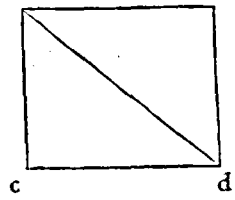

¶CAMPANVS. ¶Sit ſuperficies a b c d æquidiſtantium laterum: ita q; linea a b æquidiſtet c d, & a cipſi b d. Dico duas lineas a b & c d, item duas lineas a c & b d: eſſe æquales. ſimiliter dico angulum a eſſe æqualem angulo d: & angulum b angulo c. Protraham diametrum a d: quæ etiam diuidet ſuperficiem illam per medium. Cũ a b & c d ſint æquidiſtãtes: erunt anguli b a d & c d a, qui ſunt coalterni: æquales per viceſimam nonam. At quia etiam a c & d b ſunt æquidiſtantes: erunt anguli c a d & b d a, qui ſunt coalterni æquales per eandem. Intelligo enim duos triangulos a d b & d a c. & quia duo anguli a & d trianguli a d b, ſunt æquales duobus angulis d & a trianguli d a c, & latus a d ſuper quod iacent illi anguli in vtroq; triangulo eſt commune: erit per viceſimam ſextam propoſitionem latus a b æquale lateri c d, & latus a c lateri b d, & angulus b angulo c. Et quia angulum a totalem patet eſſe æqualem angulo d to tali per ſecundam communem animi conceptionem: totum propoſitum cum correlario liquet.

Eucli. ex Zamb. Theorema 24. propoſitio 34.

¶Parallelogrammorum locorum latera quæ ex oppoſito/& anguli: æqualia ſunt adinuicem et dimetiens ea bifariã ſecat. 34

¶THEON ex Zam. ¶Sit parallelogrãmus locus a c d b: dimetienſq; illius eſto b c. Dico q; parallelogrammi a c d b latera & anguli ex oppoſito/adinuicem ſunt æqualia: & illud/ dimetiẽs bifariam ſecat. Quoniã parallelus eſt a b ipſi c d, & in eas incidit recta linea b c: per 29 propoſitionem/alterni anguli a b c & b c d ſunt adinuicem æquales. Rurſus quoniam parallelus eſt a c ipſi b d, & in eas incidit recta linea b c: ãguli alterni hoc eſt a c b & c b d æquales ſunt adinuicẽ. Bina igitur triangula ſunt a b c & b c d: duos angulos qui ſub a b c & a c b, duobus angulis b c d & c b d æquales habentia alterum alteri & vnum latus vni lateri æquale ad angulos æquos / & commune eorum b c. & reliqua latera igitur per 26 propoſitionẽ / reliquis lateribus æqualia erunt alterum alteri: & reliquus angulus reliquo angulo æqualis. latus igitur a b eſt æquale lateri c d, & c a ipſi b d: & angulus b a c ãgulo b d c eſt æqualis. Et quoniã angulus a b c æqualis eſt angulo b c d, & angulus c b d ei qui ſub a c b: totus igitur angulus a b d toti angulo a c d, per 2 communem ſentẽtiam eſt æqualis. Oſtenſum eſt autem: q; angulus b a c angulo c d b eſt æqualis. Parallelogrammorum igitur locorum ãguli & latera ex oppoſito: adinuicem ſunt æqualia. Dico etiam: q; dimetiens ea bifariam ſecat. Quoniam enim a b æquum eſt ipſi c d, & b c communis eſt: duæ igitur a b & b c, duabus b c & c d ſunt altera alteri æquales. et angulus a b c angulo b c d eſt æqualis. baſis igitur a c: per 4. propoſitionem baſi b d eſt æqualis/& triangulum a b c triangulo b c d eſt æquale. Dimetiens igitur b c: bifariam ſecat parallelogrammum a b c d. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio. 35.

Mnes ſuperficies æquidiſtantium laterum ſuper vnam baſin atq; in eiſdem alternis lineis conſtitutæ æquales eſſe probantur. 35

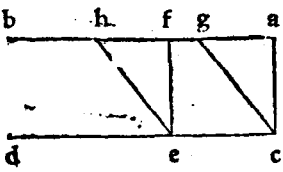

¶CAMPANVS. ¶Sint duę lineę a b & c d æquidiſtãtes. inter quas fiat a c f e ſuperficies æquidiſtantiũ laterum ſuper baſin c e. & ſuper eandem baſin/et inter eaſdem lineas fiat alia ſuperficies g c h e: ſimiliter æquiſtantiũ laterum. dico duas prædictas ſuperficies: eſſe æquales. Quod ſic probatur. Aut enim linea c g ſecabit lineam a b in aliquo puncto lineæ a f, aut in puncto f, aut in aliquo puncto lineæ b f. ¶Secet ergo primo in aliquo puncto lineæ a f: vt in prima figuratione apparet.

Et quia vtraq; duarum linearum a f & g h est æqualis lineæ c e per præcedentem: vna earum erit æqualis alteri. dempta ergo linea f g cõmuni: remanebit a g æqualis f h. Et quia per præcedentem iterum est a c æqualis f e, & angulus h f e angulo g a c per secundam partem 29/videlicet extrinsecus intrinseco: erit per 4. triangulus a c g æqualis triangulo f e h. Ergo irregulari figura quadrilatera quæ est g c f e, addita vtriq; erit superficies a c f e æqualis superficiei g c h e. quod est propositum. ¶Secet secũdo modo linea c g lineã a b in puncto f: vt in secunda figuratione apparet. eruntq; simili argumẽtatione priori/ duo trianguli a c f & f c h: æquales. quare vtrobiq; addito triangulo f c e: patet propositũ. ¶Secet tertio modo linea c g lineã a b inter duo pũcta, f, b: vt in tertia figuratione apparet. secabitq; lineam f e. sit vt in puncto k. & quia simili argumentatione priori/ linea a f est æqualis lineæ g h: facta communi linea g f, erit a g æqualis f h. & triangulus a g c: æqualis triãgulo f e h. Addito ergo vtriq; triangulo c k e, & detracto ab vtroq; triãgulo f k g: erit superficies a c f e æqualis superficiei g c h e. quod est propositum.

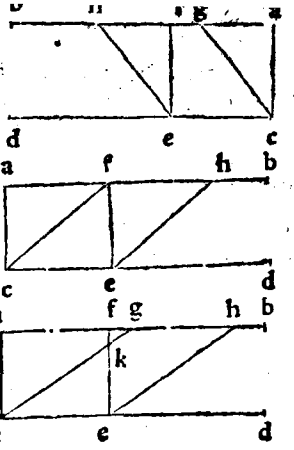

Euclí. ex Zamb. Theorema 25. propositio 35.

355 ¶Parallelogramma *in* eadẽ basi et *in* eisdem parallelis existentia: adinuicem sunt æqualia.

¶THEON ex Zamb. ¶Sint parallelogrãma a b c d & e b c f: in eadẽ basi existẽtia hoc est b c, & in eisdẽ parallelis hoc est a f & b c. Dico q; parallelogrammum a b c d: æquale est parallelogrãmo e b c f. Quoniam enĩ parallelogrãmũ est a b c d: æqualis est a d ipsi b c p 34. propositionẽ. & id propterea igitur: & e f ipsi b c. quare & a d: ipsi e f est æqualis. & cõmunis d e. tota igitur a e: toti d f est æqualis. At a b: ipsi d c est æqualis. igitur e a & a b: duabus f d & d c sunt altera alteri æquales. & angulus f d c: angulo e a b est æqualis/exterior interiori. Basis igitur e b: per quartam propositionem/basi f c est æqualis. & triangulum e a b: triangulo f d c est æquale. Commune auferatur triangulum d g e. reliquũ igitur trapezium a b g d: trapezio e g c f est æquale. Commune autem ponatur triangulum g b c. totum igitur parallelogrammum a b c d: toti parallelogrammo e b c f est æquale. Parallelogramma igitur & quæ sequuntur reliqua. quod ostendere oportuit.

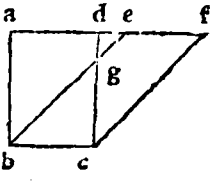

Euclí. ex Camp. Propositio 361

366 Mnia parallelogramma *in* basibus æqualibus atq; *in* eisdem lineis constituta: æqualia esse necesse est.

¶CAMPANVS. ¶Parallelogrammũ: dicitur superficies æquidistantium laterum. Sint duæ superficies a b c d & e f g h, æquidistantium laterum: constitutæ inter duas lineas æquidistantes quæ sunt a f & c h, & super æquales bases quę sunt c d & g h. dico eas esse æquales. nam protrahãm duas lineas c e & d f. eritq; per 33/superficies c d e f, æquidistantium laterum: propter hoc q; e f est æqualis & æquidistans c d. nam vtraq; earum est æqualis g h. Quia ergo per præmissam vtraq; duarũ superficierũ a b c d & e f g h est æqualis superficiei c d e f: ipsæ erunt sibi inuicem æquales. quod est propositum.

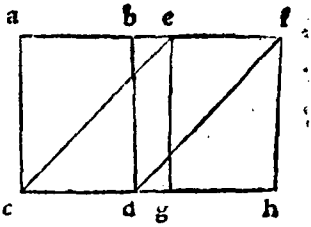

Euclí. ex Camp. Theorema 26. propositio 36.

365 ¶Parallelogrãma in æqualibus basibus & in eisdem parallelis existentia: adinuicem sunt æqualia.

¶THEON ex Zamb. ¶Sint parallelogrãma a b c d & e f g h: in æqualibus basibus cõstituta hoc est b c & f g, & in eisdẽ parallelis hoc est a h & b g. Dico q; parallelogrãmum a b c d est æquale parallelogrãmo e f g h.

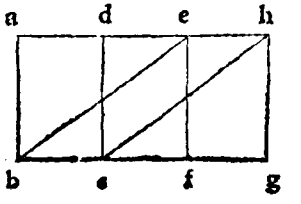

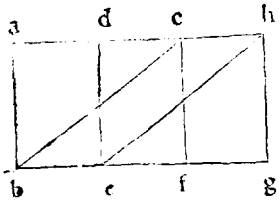

Connectatur enim b e & c h. Quoniã æqualis eſt b c ipſi f g, ſed f g æqualis eſt ipſi e h: & b c quoq; ipſi e h eſt æqualis. ſunt autem paralleli/ & coniungunt eas b e & c h. æquales autem et parallelos / coniungentes lineæ: æquales & paralleli ſunt per 33 propoſitionẽ. Igitur e b, & h c: æquales & paralleli ſunt. Parallelogrammũ igitur eſt e b c h: & eſt æquale parallelogrammo a b c d. baſin enim eandem habet/hoc eſt b c: & in eiſdem eſt parallelis/hoc eſt b c & e h. ac per hoc/e f g h: ipſi e b c h eſt æquale. Quare parallelogrãmum a b c d parallelogrãmo e f g h eſt æquale. Parallelogramma igitur & quæ ſequuntur reliqua vt theoremate. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 37.

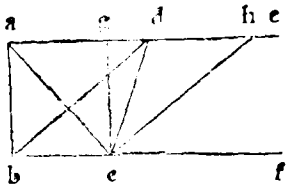

AEquales ſunt ſibi cuncti trianguli: qui ſuper eandem baſin/atq; inter duas lineas æquidiſtantes ſunt conſtituti. 3

¶CAMPANVS. ¶Sint duo trianguli a b c & d b c, conſtituti ſuper baſin b c: inter duas lineas a e & b f, quæ ſint æquidiſtantes. dico eos eſſe æquales. Protraham enim c g æquidiſtantem a b, & c h æquidiſtantem d b per 31. eruntq; duæ ſuperficies a b c g & d b c h: æquales per 35. Et quia dicti triãguli ſunt earum dimidia per correlarium 34. propoſitionis: ipſi erũt æquales per cõmunem ſcientiam quę eſt/quorum tota ſunt æqualia: & dimidia. ſicq; patet propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 27. propoſitio 37.

¶Triangula in eadem baſi et in eiſdem parallelis conſtituta, adinuicem ſunt æqualia. 5

¶THEON ex Zam. ¶Sint triãgula a b c & d b c: in eadẽ baſi b c, & in eiſdem parallelis a d & b c conſtituta. Dico q; triangulum a b c: eſt æquale triãgulo d b c. Producatur per ſecundum poſtulatum/a d ex vtraq; parte: in e & f. & per b: ipſi c a per 31 propoſitionem excitetur parallelus b e. & per c: ipſi b d per eãdem parallelus excitetur c f. Parallelogramma igitur ſunt: e b c a & d b c f. & parallelogrãmũ e b c a: per 35 propoſitionẽ æquale eſt ipſi d b c f parallelogrammo. in eadem enim ſunt baſi b c: & in eiſdem parallelis b c & e f. At parallelogrammi e b c a, triangulum a b c: dimidium eſt per 34 propoſitionem. nam a b dimetiens: illud bifariam ſecat. parallelogrammi vero d b c f: per eandẽ/triangulum d b c dimidium eſt. nam b c dimetiens illud bifariã ſecat. at quæ æqualium ſunt dimidiũ: adinuicẽ ſunt æqualia per 7 communem ſententiam. triangulũ igitur a b c: triãgulo d b c eſt æquale. Triãgula igitur & quę ſequũtur reliqua vt in theoremate. quod erat oſtendendum.

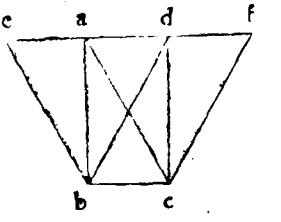

Eucli. ex Camp. Propoſitio 38.

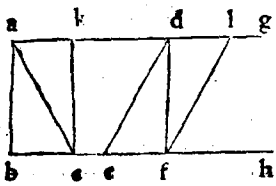

SI duo trianguli ſuper baſes æquales atq; inter duas lineas æquidiſtãtes ceciderint: æquales eos eſſe neceſſe eſt. 6

¶CAMPANVS. ¶Sint duo triãguli a b c & d e f: cõſtituti ſuper baſes b c & e f æquales/et inter lineas a g & b h æquidiſtantes. dico eos eſſe æquales. Protrahã enim c k æquidiſtantem a b: & f l æquidiſtantem e d. eruntq; duæ ſuperficies a b c k & d e f æquales per 36. & quia dicti trianguli ſunt earum dimidia per correlarium 34 propoſitionis: ipſi erunt æquales per antedictam communem ſcientiam.

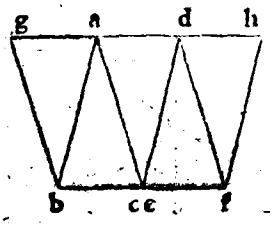

Eucli. ex Zamb. Theorema 28. propoſitio 38.

¶Triangula in æqualibus baſibus & in eiſdem parallelis cõſtituta: adinuicem ſunt æqualia. 6

¶THEON ex Zamb. ¶Sint triangula a b c & d e f: in æqualibus baſibus conſtituta hoc eſt b c & e f. & in eiſdem parallelis hoc eſt b f & a d.

Dico q̄ triangulum a b c: æquū eſt triangulo d e f. Producatur enim per ſecundum poſtulatum / a d: ex vtraq; parte in g, h. & per b: ipſi c a per 31 propoſitionem parallelus excitetur b g. et per f: ipſi d e parallelus excitetur f h, per eandem. Parallelogrāmum igitur eſt: & g b c a & d e f h. At parallelogrammum g b c a: per 36 æquum eſt ipſi d e f h parallelogrammo. in æqualibus enim ſunt baſibus hoc eſt b c et e f: & in eiſdem parallelis hoc eſt b f et g h. At parallelogrammi g b c a: per 34 propoſitionem triangulum a b c, medietas eſt. a b enim dimetiens: illud bifariam ſecat. et triangulum d e f: parallelogrammi d e f h, medietas eſt per eandem. nā dimetiēs f d: illud ſecat bifariam. Aequalium vero ea quæ ſunt dimidiū: ſibi inuicem ſunt æqualia / per 7 communem ſententiam. Triangulū igitur a b c: triangulo d e f eſt æquale. Triangula igitur in æqualibus baſibus et in eiſdem parallelis conſtituta: ſibi inuicem ſunt æqualia. Quod oportuit demonſtraſſe.

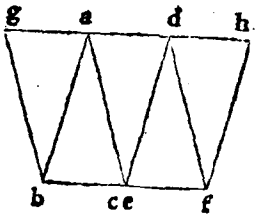

Euclí. ex Camp. Propoſitio 39

339 OMnes duo trianguli æquales / ſi in eādem baſin et. ex eadem parte ceciderint: inter duas lineas æquidiſtantes erunt.

¶ CAMPANVS. ¶ Sint duo trianguli a b c & d b c, conſtituti ſuper baſin b c ex vna eadēq; parte: ſintq; æquales. dico eos eſſe inter lineas æquidiſtantes. Et hæc eſt conuerſa 37. A puncto a, protraham lineam æquidiſtantem lineæ b c. quæ ſi pertranſierit per punctum d: liquet propoſitū. Sin autē: pertrāſibit ſupra aut infra. Tranſeat primo ſupra: et ſit a e, producam b d: vſquequo ſecet lineā a e in puncto e. & protraham lineam e c. Et quia triāgulus e b c eſt æqualis triāgulo a b c per 37 / & triangulus d b c poſitus eſt æqualis triangulo a b c: erit triangulus d b c æqualis triangulo e b c, pars toti. quod eſt impoſſibile. Non igitur pertranſibit linea quæ a puncto a ducitur æquediſtanter b c: ſupra d. Tranſeat ergo infra. et ſit a f: ſecans lineam d b in puncto f. Protrahā ergo lineā f c. & quia per 37 / triangulus f b c eſt æqualis triangulo a b c: ipſe etiam erit æqualis triangulo d b c, pars toti. quod eſt impoſſibile. Quia ergo a puncto a, æquidiſtans b c non tranſit niſi per punctum d: patet propoſitum.

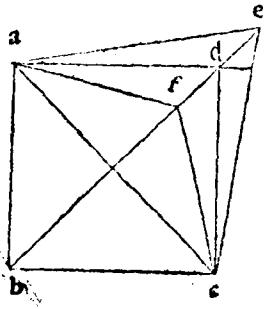

¶ CAMPANI additio. ¶ Ex hac autē & præmiſſa / nota q̄ ſi aliqua linea recta duo alicuius triāguli latera per æqua ſecet vel ſecuerit: ipſa erit tertio æquidiſtās. quod ſic probatur. Sit triangulus a b c: cuius duo latera quæ ſunt a b & b c, ſecet linea d e per æqualia. a b quidem in puncto d: et b c in puncto e. dico q̄ linea d e eſt æquidiſtans a c. Protraham enim in quadrilatero a c e d, diametros a e & d c. Ductaq; per 31 a pūcto e ipſi a b æquidiſtante: erit per 38 triāgulus a e d æqualis triāgulo d e b, propter id q̄ linea a d baſis triāguli a e d poſita eſt æqualis lineæ d b baſi trianguli d e b. Rurſus quia ducta a puncto d per 31 ipſi b c æquidiſtante / per eandem triangulus c e d erit æqualis eidem triangulo d e b, propter id q̄ linea c e poſita eſt æqualis lineę e b: triāgulus a e d eſt æqualis triangulo c e d. Quia ergo ipſi ſunt conſtituti ſuper eandem baſin videlicet lineam e d, et ex eadem parte: ipſi erunt per hanc 39 inter lineas æquidiſtantes. ergo linea d e: eſt æquidiſtās lineæ a c. Quod quidem propoſitū: ad quintam quarti tibi valebit.

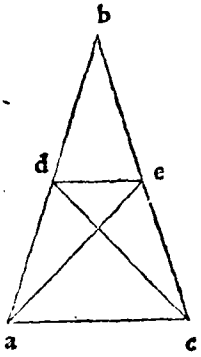

Eucli. ex Zamb. Theorema 29. propoſitio 39.

339 ¶ Triangula æqualia in eadem baſi conſtituta / & ad eaſdē partes: & in eiſdem ſunt parallelis.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint bina triangula a b c & d c b: conſtituta in eadem baſi b c, & ad eaſdē partes. dico q̄ & in eiſdē ſunt parallelis. Cōnectatur a d. Dico q̄ ipſi b c eſt parallelus. Si autē nō: excitetur p 31 propoſitionē / per a ſignū: ipſi b c rectæ lineæ parallelus a e, & cōnectatur e c. Triangulum igitur e b c: per 37 propoſitionem æquale eſt tri-

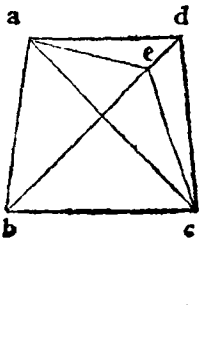

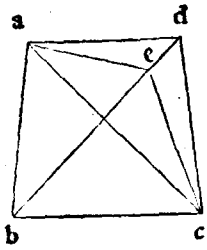

angulo a b c.in eadem enim ſunt baſi b c:in eiſdemq; parallelis a e & b c.At triangulum d b c:ipſi triangulo a b c eſt æquale/ per hypotheſin. Triangulum igitur d b c:triangulo e b c eſt æquale/ maius videlicet minori.quod eſt ipoſſibile.parallelus igitur minime eſt a e:ipſi b c. Similiterq; oſtendemus:nullam aliam præter a d.parallelus igitur eſt a d ipſi b c. Triangula igitur æqualia:& quæ ſequuntur reliqua. Quod erat oſtendendum.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 40.

SI duo trianguli æquales ſuper æquales baſes vnius eiuſdemq; lineæ ex eadem parte fuerint conſtituti : eos inter duas lineas æquediſtantes neceſſe eſt contineri. 4

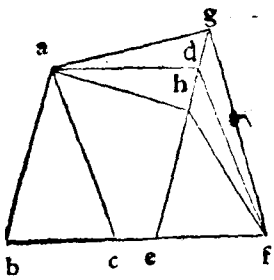

¶CAMPANVS. ¶Sint duo trianguli a b c,d e f æquales:cõſtituti ſuper duas baſes quæ ſunt b c & e f,& ex eadem parte. dico eos eſſe inter duas lineas æquidiſtãtes.& hæc eſt conuerſa 38. Et probatur per ipſam: ſicut præcedẽs per 37 . A puncto a,ducatur linea æquidiſtans lineæ b f. quæ ſi tranſierit per punctum d:patet propoſitum.ſin autem:pertranſeat ſupra vt a g.& producatur e d vſq; ad ipſũ g , vt ſit e g:& ducatur linea g f. Erit per 38 triangulus a b c:æqualis triangulo g e f.quare & triangulus d e f:erit æqualis triangulo g e f,pars toti.quod eſt impoſſibile.non ergo tranſibit ſupra. Tranſeat ergo infra:ſecetq; lineam d e in puncto h. & ducatur linea f h.erit per 38 triangulus h e f:æqualis triangulo a b c. quare & triangulo d e f,pars toti.quod eſt impoſſibile. Quia ergo non tranſibit niſi per punctum d:patet propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 30. propoſitio 40.

¶Triangula æqualia in æqualibus baſibus exiſtentia & ad eaſdem partes:& in eiſdem ſunt parallelis. 4

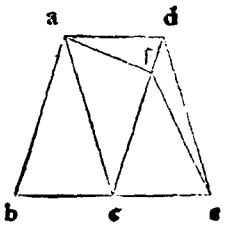

¶THEON ex Zamb. ¶Sint triangula æqualia a b c & c d e:in æqualibus baſibus conſtituta hoc eſt b c & c e,& ad eaſdem partes a. Dico q; & in eiſdem ſunt parallelis. Connectatur per 1 poſtulatum a d. Dico q; a d:ipſi b e eſt parallelus. Si autem non: excitetur per 31 propoſitionẽ per a,ipſi b e parallelus a f.& connectatur f e. Triangulum igitur a b c:triangulo c f e eſt æquale per 38.in æqualibus enim ſunt baſibus conſtituta b c & c e:& in eiſdem parallelis b e,& a f.ſed triangulum a b c:triangulo d c e eſt æquale. Triangulum igitur d c e:æquum eſt triangulo f c e, maius minori.quod eſt impoſſibile. parallelus igitur minime eſt a f ipſi b e. Similiterq; oſtendemus q; nulla præter a d. Parallelus igitur eſt a d ipſi b e. Quod oſtendere oportebat.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 41.

SI parallelogrammum trianguluſq; in eadẽ baſi atq; in eiſdem alternis lineis fuerint conſtituta:parallelogrammum triangulo duplum eſſe conueniet. 4

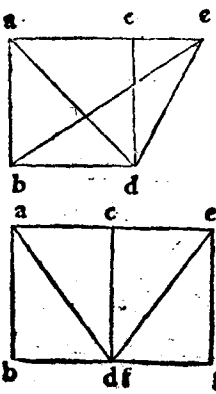

¶CAMPANVS. ¶Sit parallelogrammum a b c d, & triangulus e b d ſuper baſim b d,& inter lineas a e & b d quæ ſint æquidiſtantes. Dico parallelogrãmum:duplum eſſe triangulo. Protraham in parallelogrãmo diametrum a d.erit triangulus a b d:dimidium parallelogrãmi per correlariũ 34.& quia triangulus e b d eſt æqualis triãgulo a b d per 37:patet triãgulum e b d, eſſe dimidiũ parallelogrãmi a b c d. quod eſt propoſitũ. ¶Similiter quoq; poteſt probari/ q; ſi parallelogrãmũ triangulusq; in æqualibus baſibus atq; inter lineas æquediſtantes fuerint conſtituta: parallelogrãmum duplum erit triangulo. Quod ideo non poſuit Euclides:quia leuiter patet ex hac precedente correlarium & 38/diuiſo parallelogrãmo per diametrum in duos triangulos/ vel ſuper baſin parallelogrãmi inter eaſdem lineas æquediſtantes triangulo conſtituto.ad quam

duplum erit parallelogrammum per hanc præcedentem / & ipſe æqualis alteri dato triangulo.

Euclí ex Zamb. Theorema. 31. Propoſitio 41.

11 ¶Si parallelogrammum & triangulum eandē baſim habuerint/in eiſdemq; fuerint parallelis: trianguli parallelogrammum duplum erit.

¶THEON ex Zamb. ¶Parallelogrāmū enim a b c d,& triangulum e b c: eandem habeant baſin b c,in eiſdemq; ſint parallelis b c & a e. Dico q parallelogrāmum a b c d:trianguli b c c duplum eſt. Connectatur enim per 1 poſtulatum:a c. Triangulum igitur a b e:per 37 æquale eſt triangulo e b c.in eadem enim ſunt baſi b c: & in eiſdē parallelis b c & a e. Sed parallelogrāmum a b c d:duplum eſt ipſius trianguli a b c,per 34 propoſitionem. &enim dimetiens a c:illud biſariā ſecat. Quare parallelogrāmum a b c d:ipſius trianguli e b c duplum eſt. Si parallelogrāmum & triangulum igitur:& quod ſequitur reliquum. Quod erat oſtendendum.

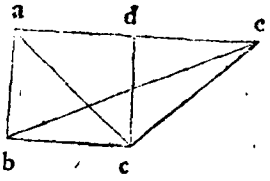

Euclí ex Camp. Propoſitio 42.

Equidiſtantiū laterū ſuperficiē deſignare: cuius angulus ſit āgulo aſſignato æqualis/ipſa vero ſuficies triangulo aſſignato æqualis.

¶CAMPANVS. ¶Sit aſſignatus angulus a:& aſſignatus triangulus b c d. volo deſcribere ſuperficiem æquidiſtantium laterum æqualem triangulo b c d:cuius vterq; duorum angulorū ex aduerſo poſitorum ſit æqualis a. Diuido baſin c d per dimidium in puncto e:& protraho lineam b e.& a puncto b duco b f æquidiſtantem c d, eritq; per 38 triangulus b e d:æqualis triangulo b e c. quare triangulus b e d: eſt dimidium totalis trianguli b c d. Igitur ſuper punctum e lineæ d e, conſtituo per 23 angulum d e g :æqualem angulo a.& perficio parallelogrammum g e d f. quod etiam quia per præcedentem eſt duplum ad triangulum b e d:erit etiam æquale triangulo b c d, per hanc cōmunem ſcientiam. quorum dimidia ſunt æqualia:ipſa quoq; ſunt æqualia. eſt enim triangulus b e d:v triuſq; dimidium. Quare deſcripſimus parallelogrammū g e d f æquale triangulo b c d:cuius vterq; duorum angulorum g e d & d f g ex aduerſo poſitorum eſt æqualis angulo a. quod fuit propoſitum.

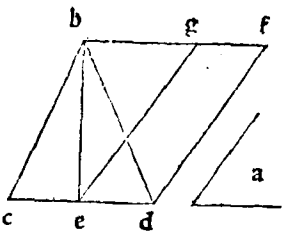

Euclí. ex Zamb. Problema 11. propoſitio 42.

42 ¶Dato triangulo æquale parallelogrammum conſtituere: in dato angulo rectilineo.

¶THEON ex Zamb. ¶Sit datum triangulum a b c: datus vero angulus rectilineus ſit d. oportet iam ipſi triangulo a b c æquale parallelogrāmum conſtruere in angulo rectilineo æquali ipſi d. Secetur per 10 propoſitionem/linea b c biſariam:in ſigno e.& connectatur per 1 poſtulatum/a e. Conſtituaturq; per 23 propoſitionem/ad datam rectam lineam e c,ad datumq; in ea ſignum e, ipſi angulo d, æqualis angulus c e f. Et per 31 propoſitionem: per a, ipſi e c excitetur parallelus a g.& per eandē/ per c ipſi e f/ parallelus excitetur c g. parallelogrammum igitur : eſt f e c g. Et quoniam æqualis eſt b e ipſi e c:triangulum a b c per 38/triangulo a e c eſt æquale. in æqualibus enim ſunt baſibus b e & e c: & in eiſdem parallelis b c & a g. Duplum igitur eſt triangulum a b c:triāguli a e c. Parallelogrammum autem f e c g:per 40 duplum eſt trianguli a e c. baſin enim eandem habet:in eiſdemq; parallelis eſt. parallelogrammum igitur f e c g æquum eſt ipſi triangulo a b c:& habet angulum c e f æqualem dato angulo d. Dato igitur triangnlo a b c, æquale conſtitutum eſt parallelogrammum f e c g:in angulo c e f qui æqualis eſt ipſi d. quod feciſſe oportuit.

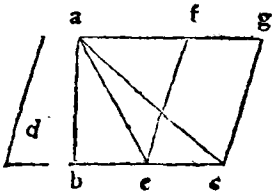

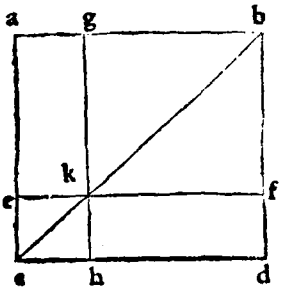

OMnis parallelogrāmi ſpacii eorum quæ circa diame 43
trum ſunt parallelogrāmorum ſupplementa: æqua
ſibi inuicem eſſe neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sit parallelogrāmū a b c d: in quo protraham diame
trum b c. & protraham e f æquidiſtantem vtriq; duorum laterū a b & c d:
quæ ſecet diametrū in puncto k. a quo ducam k g æquidiſtantem vtriq;
duorum laterum a c & b d: & producam eam quouſq; ſecet vtrumq; latus
a b & c d, ſitq; tota g k h. Erit totum parallelogrāmum a b c d diuiſum in
quatuor parallelogrāma. quorum duo ſcilicet e c k h & g k b f dicuntur cō
ſiſtere circa c b: eo q; diameter tranſit per mediū eorum/et ideo ſunt circa
diametrū. reliqua duo ſcilicet a e g k & k h f d: dicūtur ſupplemēta. Hæc
duo ſupplementa: dicūtur eſſe æqualia. ſunt enim duo triāguli a b c & c d
b: æquales per correl. 34 propoſitionis. ſimiliter quoq; duo trianguli g
k b & f k b: ſunt æquales per idē correlariū. at duo trianguli c e k & k h c:
ſimiliter ſunt æquales per idem correlariū. Demptis igitur duobus trian
gulis b g k & k c e de totali triangulo a b c, ac duobus triāgulis reliquis
b f k & k c h de totali triangulo reliquo c d b: erunt per 3 communem ani
mi conceptionem reſidua quæ ſunt; duo dicta ſupleméta/æqualia. quod
eſt propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 32. propoſitio 43.

¶Omnis parallelogrammi eorum quæ circa dimetientem 43
ſunt parallelogrāmorum ſupplementa: ſibi inuicem ſunt æ
qualia.

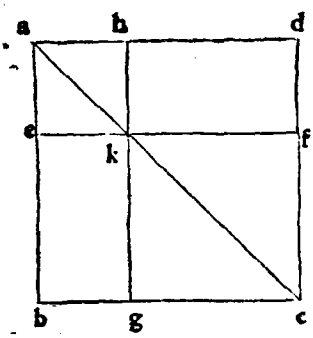

¶THEON ex Zamb. ¶Sit parallelogrāmum a b c d: dimetiens vero il
lius ſit a c. circa vero a c, ſint parallelogrāma e h & g f. ſupplemēta vero:
ſint b k & k d. Dico q; ſupplementum b k: æquale eſt ſupplemento k d.
Quoniam parallelogrammum eſt a b c d, dimetiens vero illius eſt a c: tri
angulum a b c per 34 propoſitionem/æquum eſt triangulo a d c. Rurſus
quoniā parallelogrammum eſt a e k h, dimetiens vero illius eſt a k: trian
gulum igitur a e k per eandem æquū eſt triangulo a h k. ac per hoc/trian
gulum k f c: æquum eſt triangulo k g c. At quoniam triangulum a e k tri
angulo a h k eſt æquale, & triangulum k f c triangulo k g c eſt æquale:
triangula igitur a e k: & k g c/triangulis a h k & k f c ſunt æqualia. eſt au
tem totum triangulum a b c: toti triangulo a d c æquale. reliquum igitur
ſupplementum b k: per 3 communem ſententiam reliquo ſupplemento k
d eſt æquale. Omnis parallelogrāmi ergo: & quod ſequitur reliquū. quod
oportuit demonſtraſſe.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 44.

PRopoſita linea recta: ſuper eam/ſuperficiem æqui 44
diſtantium laterum cuius angulus ſit angulo aſſi
gnato æqualis/ipſa vero ſuperficies triāgulo aſſi
gnato æqualis deſignare.

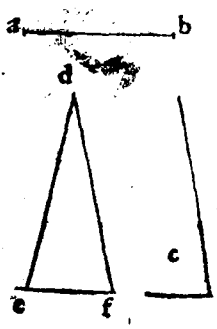

¶CAMPANVS. ¶Deſignare ſuperficiem æquidiſtantium laterū ſuper
lineam aliquam: eſt lineam ipſam facere eiuſdē vnū laterum ipſius ſuperficiei. Sit
ergo data linea a b, & data figura c, & datus triangulus d e f. Super hanc
a b volo deſignare ſuperficiē vnā æquidiſtantium laterum/cuius quidem
a b ſit vnum ex lateribus eius: cuius vterq; duorum āgulorum ex aduerſo
poſitorum ſit æqualis angulo e, & ipſa totalis ſuperficies ſit æqualis tri
angulo d e f. Differt autem hęc a 42: quia hic datur latus vnius ſuperficiei
deſcribendæ ſcilicet linea a b, ibi autem nullū. Cū ergo hoc voluero fa
cere, coniungo lineam a g lineæ a b ſecundum rectitudinē/quam ponā
qualem lineæ e f baſi trianguli dati, ſuper quam conſtituo triangulū vnū

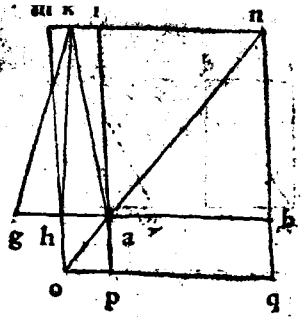

datũ triangulo æquale: & eidẽ æquilaterum, quod hoc modo facio. Ducãtur duo angulum a g k æqualem angulo e: & angulum g a k æqualem angulo f, per 23. & quia g a posita fuerat æqualis e f: erit per 26 triãgulus g a k æqualis & æquilaterus triangulo c f d. Diuidã ergo g a per æqualia in punctũ h: & ptraham k h, & producam a puncto k: lineam m k n æquidistantem lineæ g b. erit q; per 38 triangulus a h k: æqualis triãgulo g f k. Tunc super punctum a lineę g a faciã angulum g a l per 23 æqualem angulo c dato. & complebo ſuper baſin a h, & inter lineas g b & m n æquidiſtantes, ſuperficiem æquidiſtantium laterum m l h a: quæ per 41 dupla erit ad triangulum h k a. æqualis igitur totali triangulo k g a. quare & triangulo d e f propoſito. Protraham ergo b n æquidiſtantem a l. & producã diametrũ n a: quam protraham quouſq; concurrat cum m h producta in puncto o. & cõplebo ſuper eandem æquidiſtãtiũ laterũ m o n q. et protrahã l a vſq; ad p punctum lineę o q. erit q; per precedentem, ſupplementum a b p q: æquale ſuppleméto m l h a. quare & triãgulo d e f. & quia per 29 angulus l a h eſt æqualis ãgulo b a p, et ideo, angulus b a p eſt æqualis ãgulo c: patet ſuper datam lineam a b deſcriptã eſſe ſuperficiẽ æquidiſtãtiũ laterum a b p q æqualem dato triangulo d e f, cuius vterq; duorum angulorum ex aduerſo poſitorum qui ſunt a & q, eſt æqualis dato angulo c. quod fuit propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Problema 12. Propoſitio 44.

44 ¶Ad datam rectam lineã: dato triangulo æquale parallelogrammum conſtruere in dato angulo rectilineo.

¶THEON ex Zam. ¶Sit quidem data recta linea a b. datum vero triangulũ: ſit c. datus autem angulus rectilineus ſit d. oportet iam ad datam rectam lineam a b: dato triangulo c æquale parallelogrammum prætendere in angulo d. Conſtituatur per 42 ipſi c triangulo æquale parallelogrãmũ b e f g: in angulo e b g qui ipſi d eſt æqualis. Et per 2 poſtulatum potuntur vt b e ſit in rectum ipſi a b. et extendatur f g in h. & per a per 31 propoſitionẽ vtriſq; & b g & e f parallelus excitetur a h. & cõnectatur per primum poſtulatum h b. Et quoniam in parallelos a h & e f recta linea incidit h f: anguli ergo a h f, h f e, per 29 propoſitionem duobus rectis ſunt æquales. anguli ergo b h g & g e: duobus rectis ſunt minores. quæ autem a minoribus duobus rectis in infinitum producuntur: per 5 poſtulatum concurrũt. Lineę igitur h b & f e: in infinitum productæ concurrunt. producantur igitur: & concurrant in k. Et per 31 propoſitionem, per k ſignũ vtriſq; e a & f h parallelus excitetur k l. & producantur per 2 poſtulatum lineæ h a & g b ad l, m, ſigna. Parallelogrammum igitur eſt h l k f: illiuſq; dimetiens eſt h k. circa vero ipſum dimetientẽ h k parallelogrãma ſunt a g & m e. ſupplemẽta vero: l b & b f. Igitur per 43 l b ipſi b f eſt æquale. ſed b f: per 42 ipſi triangulo c eſt æquale. igitur & l b: ipſi c eſt æquale. Et quoniam angulus g b e per 15 angulo a b m eſt æqualis, ſed angulus g b e ipſi d eſt æqualis: angulus igitur a b m ipſi d eſt æqualis. Ad datam igitur rectã lineã a b: dato triangulo c æquale parallelogrãmũ prętenditur l b, in angulo a b m qui ipſi d eſt æqualis. quod feciſſe oportuit.

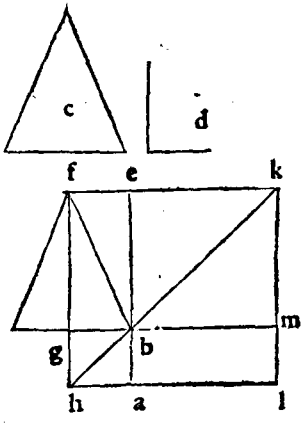

Eucli ex Zamb. Problema 13; propoſitio 45.

45 DAto rectilineo: æquale parallelogrammum conſtituere in dato angulo rectilineo.

¶THEON ex Zã. ¶Sit datũ rectilineum a b c d: datus vero angulus rectilineus ſit e. oportet iam ipſi a b c d rectilineo æquale conſtruere parallelogrammum in dato angulo rectilineo. Connectatur per primum poſtulatum d b. & conſtituatur per 42 triangulo a d b æquale parallelogrãmum f h, in angulo h k f, qui ipſi e eſt æqualis. & prætendatur per 44 ad rectam lineam g h: triangulo d b c æquale parallelo-

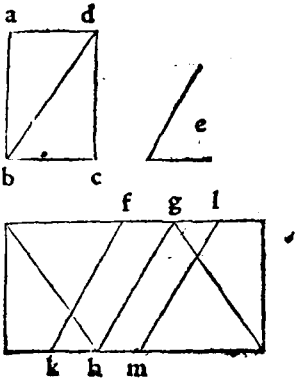

grãmũ g m, in angulo g h m qui ipſi e eſt æqualis. Et quoniã angulo e, ãgulus h k f, et ãgulus g h m eſt æqualis: ãgulus igitur h k f, angulo g h m æqualis. Communis ponatur angulus k h g. anguli ergo f k h & k h g: anguli k h g & g h m ſunt æquales. Sed anguli f k h & k h g: per 29 propoſitionem duobus rectis ſunt æquales. ã guli igitur k h g & g h m: duobus rectis ſunt æquales. Ad aliquam rectam lineam g h per 14 propoſitionem ad aliquodq; in ea ſignum h, binæ rectæ lineæ k h & h m non in eiſdem partibus exiſtẽtes: vtrobicq; angulos binis rectis æquales efficiũt. In rectum igitur eſt k h: ipſi h m. At quoniã in parallelos k m & f g recta linea incidit h g: alterni anguli m h g & h g f per 29 propoſitionem ſibi inuicem ſunt æquales. Communis ponatur angulus h g l. Anguli ergo m h g & h g l: angulis h g f & h g l ſunt æquales. Sed anguli m h g & h g l: per eandem duobus rectis ſunt æquales. In rectum eſt igitur linea f g: lineæ g l. At quoniã f k ipſi h g per 34 æqualis eſt & parallelus, et ipſi h g ipſa l m: igitur per 1 cõmunem ſententiã f k ipſi l m æqualis eſt/& parallelus per 30 propoſitionẽ. Sed eas coniungunt rectæ lineæ k m & f l: quæ per 33 propoſitionẽ æquales & parallelæ ſunt. parallelogrãmum igitur eſt k f l m. Et quoniam per 42/triangulum a b d parallelogrãmo f h eſt æquale/& triangulum d b c parallelogrãmo g m: totum igitur a b c d rectilineum/toti k f l m parallelogrãmo eſt æquale. Dato igitur rectilineo a b c d: æquum parallelogrãmum conſtituitur k f l m, in ãgulo f k m ipſi e dato æquali. quod feciſſe oportuit.

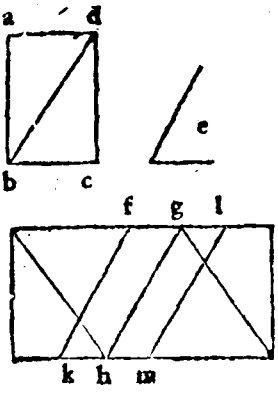

Eucli. ex Camp. Propoſitio 45

EX data linea: quadratum deſcribere.

CAMPANVS. Sit data linea a b: ex qua volo quadratum deſcribere. A punctis a & b lineæ a b educo per 11 lineas a c & b d perpendiculares ad lineã a b: quæ erunt æquidiſtantes per vltimã partem 28. & pono vtramq; earum: eidem a b per 3 æqualem. & protraho lineam c d: eritq; ipſa æqualis & æquidiſtans lineæ a b per 33. Et quia vterq; duorum ãgulorum a & b eſt rectus: erit vterq; duorum c & d rectus per vltimã partẽ 29. ergo per diffinitionem quadrati: a b c d eſt quadratũ. quod eſt propoſitum. Idem aliter oſtendere. Sit a c perpendicularis ſuper lineã a b per 11: & ſit ei æqualis vt prius. & a puncto c per 31 ducatur c d æquidiſtans a b: & ponatur æqualis ei. & ducatur linea d b: quæ per 33 erit æqualis & æquidiſtans a c. & omnes anguli: recti/per vltimam partẽ 29. quare per diffinitionem quadrati habemus propoſitum.

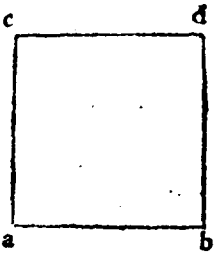

Eucli. ex Zamb. Problema 14 propoſitio 46.

Ex data recta linea: quadratum deſcribere.

THEON ex Zamb. Sit data recta linea a b. oportet ex a b recta linea: quadratum deſcribere. Excitetur per 11 propoſitionẽ ipſi: rectæ lineæ a b, a dato ſigno a ad angulos rectos/a c. & ponatur per 3 propoſitionẽ: ipſi a b æqualis a d. Et per 31 propoſitionẽ/per ſignum d: ipſi a b parallelus excitetur d e. & per eandem/per ſignum b: ipſi a d excitetur parallelus b e. æqualis igitur eſt a b ipſi d e: & a d ipſi b e. Sed a b: ipſi a d eſt æqualis. quatuor igitur b a, a d, d e, & e b: ſibi inuicem ſunt æquales. æquilaterum igitur eſt a d e b parallelogrammum. Dico etiam q; & rectangulum eſt. Quoniam in parallelos a b & d e, recta linea incidit a d: anguli h igitur b a d & a d e, per 29 propoſitionẽ duobus rectis ſunt æquales. angulus autem b a d eſt rectus. angulus igitur a d e: eſt etiam rectus. parallelogrãmorum locorum autem latera & anguli ex oppoſito: ſibi inuicẽ ſunt æqualia per 34 propoſitionem. Ex oppoſito igitur ambo & a b e & b e d anguli: ſunt recti. Rectangulum igitur eſt a b e d. oſtenſum autem eſt q; & æquilaterum. Quadratum igitur eſt: atq; ex data recta linea a b deſcriptum. quod facere oportebat

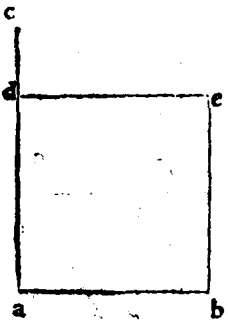

Eucli.ex Camp. Propoſitio 46.

146 IN omni triangulo rectangulo quadratum quod a latere recto angulo oppoſito in ſemetipſo ducto deſcribitur: æquum eſt duobus quadratis quæ ex duobus reliquis lateribus conſcribuntur.

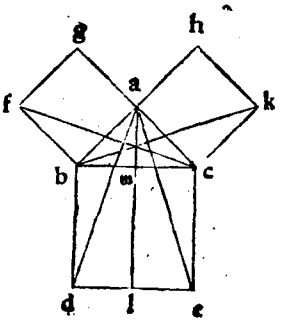

¶CAMPANVS. ¶Sit triangulus a b c: cuius angulus a ſit rectus. Dico q̄ quadratum lateris b c: æquum eſt quadrato lateris a b & quadrato lateris a c ſimul ſumptis. Quadrabo ergo hæc tria latera: ſecundum doctrinam præcedentis. ſitq̄ quadratum b c: ſuperficies b c d e. & quadratum b a: ſuperficies b f g a. & quadratum a c: ſuperficies a c h k. Ab angulo a, recto: ducã ad baſin d e baſin maximi quadrati/tres lineas. ſcilicet a l æquidiſtantem vtricq̄ lateri b d & c e: quę ſecet b c in puncto m. & hypothenuſas a d & a e. Itēq̄ a duobus reliquis ãgulis triãguli/qui ſunt b & c: ducã ad duos ãgulos duorum quadratorum minorũ/duas lineas ſe interſecantes intra ipſum triangulum/quæ ſunt b k & c f. Et quia vterq̄ duorũ angulorũ b a c & b a g, eſt rectus: per 14. erit g c linea vna. eadē ratione erit b h, linea vna: quia vterq̄ duorũ angulorum c a b & c a h eſt rectus. Quia ergo ſuper baſin b f, & iter duas lineas æquidiſtãtes quæ ſunt c g & b f, cõſtituta ſunt parallelogrãmũ b f g a & triãgulus b f c: erit per 41 parallelogrãmũ b f g a duplũ triãgulo b f c. ſed triangulus b f c eſt æqualis triãgulo b a d per 4: quia f b & b c latera primi ſunt æqualia a b & b d lateribus poſtremi/& ãgulus b primi eſt æqualis ãgulo b poſtremi/eo q̄ vterq̄ conſtat ex angulo recto & angulo a b c cõmuni. ergo parallelogrammum b f g a: eſt duplum ad triangulum a b d. Sed parallelogrãmũ b d l m eſt duplum ad eundem triangulum per 41: quia conſtituti ſunt ſuper eandem baſin ſcilicet b d, & inter lineas æquidiſtantes quæ ſunt b d & a l. ergo per communem ſcientiam quadratum a b f g & parallelogrammum b d l m ſunt æqualia: quia eorum dimidia videlicet prędicti trianguli ſunt æqualia. Eodem modo & per eaſdē propoſitiones mediantibus triangulis k b c et a e c probabimus quadratum a c h k eſſe æquale parallelogrammo c e l m. Quare patet propoſitum.

Eucli.ex Zamb. Theorema 33. propoſitio 47.

177 ¶In rectangulis triangulis quadratum quod a latere rectũ angulum ſubtendente fit: æquum eſt quadratis quæ fiunt ex lateribus rectum angulum continentibus.

¶THEON ex Zamb. ¶Sit triangulum rectangulũ a b c: rectum habēs qui ſub b a c, angulum. Dico q̄ quadratum quod fit ex b c: æquum eſt quadratis quæ fiũt ex b a & a c. Deſcribatur igitur per 46 ex b c: quadratum b d c e. & per eandem ex b a & a c: quadrata a b f g & a c k h. Et per a: ipſis b d & c e, per 31 propoſitionem parallelus excitetur a l, et connectantur per 1 poſtulatum: a d & c f. Et quoniam anguli b a c & b a g ſunt recti: ad aliquam rectam lineam b a ad datumq̄ in ea ſignum a, duæ rectæ lineæ a c & a g nõ in eaſdē partes proiectæ/angulos vtrobiq̄ duobus rectis æquos efficiunt per 14. propoſitionem. in rectum igitur eſt a c: ipſi a g. Ac per hoc: & b a ipſi a h eſt in rectum. Et quoniã angulus d b c æqualis eſt angulo f b a, rectus enim vterq̄ eſt: communis ponatur angulus a b c. totus igitur d b a: toti f b c eſt æqualis. Et quoniã duæ a b & b d duabus f b & b c ſunt altera alteri æquales/& angulus d b a angulo f b c eſt æqualis: baſis igitur a d baſi f c per 4. propoſitionē eſt æqualis/& triangulum a b d triangulo f b e eſt æquale. Trianguli vero a b d: per 41/parallelogrammum b l duplũ eſt. baſin enim habet eãdem hoc eſt b d: in eiſdemq̄ eſt parallelis hoc eſt b d & a l. Et trianguli quoq̄ f b c: per eandem/quadratum g b duplum eſt. baſin namq̄ eandem habet hoc eſt b f: & in eiſdem eſt parallelis hoc eſt f b & g c. Quæ autem æqualium dupla ſunt: per 6 communem ſententiam adinuicem

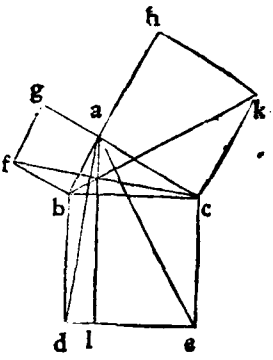

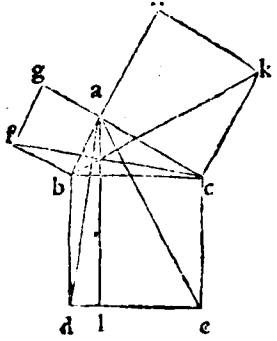

sunt æqualia. parallelogrammum igitur b l: æquum est quadrato g b. Similiterq; si connectantur per 1 postulatum a e & b k: ostendetur parallelogrammum c l, æquale esse quadrato h c. Totum igitur quadratum b d e c: duobus g b & h c quadratis æquum est. Et quadratum b d e c: est descriptum ex b c. at quadrata g b & h c: sunt descripta ex b a & a c. Quadratum igitur quod ex b c latere: æquum est quadratis quæ fiunt ex lateribus b a & a c. In rectangulis igitur triangulis. quadratum quod ex rectum angulum subtendente latere fit: & quæ sequuntur reliqua vt in theoremate. Quod erat ostendendum.

Eucli. ex Camp. Propositio. 47.

SI quod ab vno triãguli latere in seipsum ducto producitur/æquum fuerit duobus quadratis quæ a duobus reliquis lateribus describuntur: rectus est angulus cui latus illud opponitur. 47

¶ CAMPANVS. ¶ Lineam in seipsam ducere: est eius quadratum describere. ¶ Sit triangulus a b c: sitq; quadratum lateris a c: æquale quadratis duorum laterum a b & b e simul iunctis. dico angulum b cui latus a c opponitur: esse rectum. Et hæc est cõuersa prioris. A puncto b extraho lineam b d per 11 perpendicularem super lineam b c: quam pono æqualem a b. & produco lineam d c. erit per præcedentem/quadratum d c: æquale duobus quadratis duarum linearum d b & b c. & quia b d posita est æqualis b a: erunt per communem scientiã quæ est linearũ æqualium æqualia esse quadrata/ quadrata duarum linearum a b & b d æqualia. quapropter erit quadratũ d c: æquale quadrato a c. ergo per aliam cõmunem scientiam quæ est conuersa prioris/scilicet lineas quarum quadrata sunt æqualia esse æquales/erit d c æqualis a c. quare per 8 angulus b trianguli a b c: est rectus. quod est propositum.

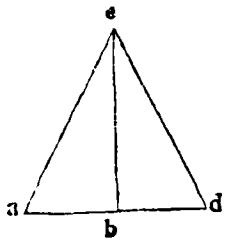

Eucli. ex Zamb. Theorema 34. Propositio 48.

¶ Si triãguli quod ab vno laterum quadratum/æquale fuerit eis quæ reliquis trianguli lateribus/quadratis: angulus cõprehensus sub reliquis trianguli duobus lateribus/ rectus erit. 48

¶ THEON ex Zã. ¶ Trianguli nãq; a b c, quod ex vno latere b c quadratum: æquum sit eis quæ ex b a, a c lateribus/quadratis. Dico q; angulus b a c: rectus est. Excitetur enim per 11 propositionem ab a, signo: ipsi a c rectæ lineæ ad angulos rectos a d. Et per 3 propositionem: ponatur ipsi a b, æqualis a d. & per 1 postulatum: cõnectatur d c. Et quoniam æqualis est d a ipsi a b: quadratum q; ex d a, æquum est quadrato quod ex a b. Commune apponatur quadratum quod ex a c. quadrata igitur quæ ex d a & a c: æqualia sunt eis quæ ex b a & a c quadratis. At per præcedentem quadratis quæ ex d a & a c: æquum est quadratũ quod ex d c. Rectus enim est angulus d a c. Quadratis autem ex b a & a c, per hypothesin æquum est quadratum quod ex b c. nam id receptum est. Quadratum igitur quod ex c d: æquum est quadrato quod ex b c. Quare latus d c: lateri b c est æquale. & quoniam d a, ipsi a b est æquale/communis autem a c: duæ igitur d a & a c, duabus b a et a c sunt æquales. & basis d c: basi b c æqualis. Angulus igitur d a c angulo b a c per 8 propositionem est æqualis. At angulus d a c: rectus est. Rectus igitur est et angulus b a c. Si trianguli ergo/ quod ab vno laterum quadratum/æquum fuerit eis quæ a reliquis trianguli duobus lateribus/quadratis: angulus comprehensus sub reliquis duobus trianguli lateribus/rectus erit. Quod erat ostendendum.

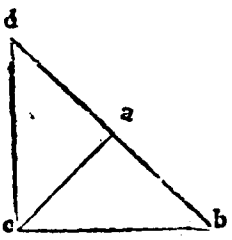

CAMPANI additio.

¶ Propositis quibuscunq; quadratis: alteri illorum gnomonem reliquo æqualem describere.

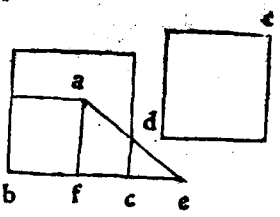

¶Proponantur ergo duo quadrata ſcilicet a b & c d.et ſit propoſitum producere gnomonem circa quadratū a b:æqualem c d quadrato. Protrahatur itaq; vnum latus quadrati a b ad æqualitatem vnius lateris quadrati c d in continuum et directum/ et ſit f e:ita q; f e ſit æquale vni laterum quadrati c d.& ex e ducam lineam rectam ad a. fit ergo triangulus orthogonius:quia f eſt angulus rectus. Nectatur ergo ſic argumētum: ſecūdum penultimā primi.quadratum e a eſt tantum:quantū quadratum e f et quadratum f a.ſed quadratum e f eſt æquale quadrato e d: et quadratum f a eſt æquale quadrato a b.ergo quadratum a e:eſt æquale quadratis a b et c d.Item e f a:eſt triangulus.ergo e f & f a latera:ſūt longiora a e latere/ſecundū 20 primi.ſed f a eſt æquale f b ratione quadraturæ.ergo e f& f b ſunt lōgiora a e.ergo illa totalis linea ſcilicet e b: eſt maior a e.reſecetur ergo b ē ad æqualitatem a e,ad punctum e:ita q; b c ſit æquale a e.ergo quadratum b c eſt æquale quadrato a e.ſed quadratum a e:vt prius probatum fuit/eſt æquale quadratis a b & c d.ergo quadratum b c eſt æquale eiſdem.Sed quadratum b c addit ſupra quadratum a b,gnomonem illum quem vides.ergo gnomo ille:eſt quadrato c d æqualis.quod erat probandum.

¶EVCLIDIS MEGARENSIS Geometricorum elementorum primi libri FINIS.

¶EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philoſophi Mathematicorumq; facile principis: primum ex Campano,deinde ex Theone Græco commentatore, interprete Bartholomæo Zamberto Veneto, Geometricorum elementorum liber ſecundus.

¶Euclides ex Campano.

¶Mne parallelogrammū rectāgulū: ſub duabus lineis angulum rectum ambientibus dicitur contineri.

¶CAMPANVS ¶Parallelogrammum:eſt ſuperficies æquidiſtantiū laterum.

¶Parallelogrāmū rectāgulū:eſt ſuperficies equidiſtantium laterū habens omnes āgulos rectos.et producitur ex vno duorum laterum eius ambientium vnum ex ſuis angulis/ ducto in reliquum. et ideo ſub illis dicitur contineri.

¶Omnis parallelogrāmi ſpacij ea quidē quę diameter ſecat per medium parallelogrāma: circa eandem diametrū conſiſtere dicuntur.Eorum vero parallelogrammorum quę circa eandem diametrum conſiſtunt: quodlibet vna cum ſupplementis duobus /gnomo nominatur.

¶CAMPANVS. Quę parallelogrāma dicuntur conſiſtere circa diametrū/et quę ſunt ſupplementa:expoſitum eſt ſupra in demonſtratione 43

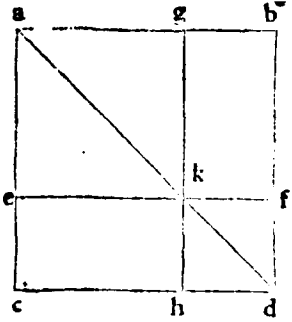

primi. ¶Sit enim parallelogrammum a b c d: cuius diametrũ a d diuidãt duæ e f, g h, ductę lineæ æquidistãter lateribus oppositis dicti parallelogrãmi secantes se, super diametrum a d, in puncto k. erit ipsum parallelogrammum diuisum in 4 parallelogrãma. Et vnumquodq; duorũ parallelogrammorum quæ sunt a g e k & k f h d, quæ diameter secat per medium: dicitur consistere circa diametrum. Reliqua duo quæ diameter non secat: dicuntur supplementa. quæ duo supplementa cum vtroq; dictorum parallelogrammorum consistentium circa diametrum conponũt figuram quandã qui gnomo appellatur. cui deest ad cõplementũ paral lelogrãmi: parallelogrãmũ vnũ reliquũ circa diametrũ consistens. quod si addatur: supra diametrum totalis cõpositi consistet/ eritq; simile totali. Vnde parallelogrammum addito gnomone quamuis crescat: minime tamen alteratur/ quemadmodum dixit Aristoteles in prædicamentis.

Eucli. ex Zamb. Parallelogrammum rectangulum.

OMne parallelogrammum rectangulum: sub duabus rectum angulum comprehendẽtibus rectis lineis dicitur contineri.

¶Quid gnomon.

¶Omnis parallelogrãmi loci eorum quæ circa dimetientem illius sunt parallelogrãmorũ vnumquodq; cum binis supplementis: gnomon vocetur.

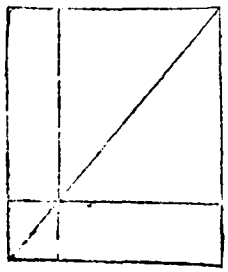

Eucli. Camp. Propositio 1.

SI fuerint duæ lineæ quarũ vna in quotlibet partes diuidatur: illud quod ex ductu alterius in alteram fiet/ æquũ erit ijs quæ ex ductu lineæ indiuisæ in vnãquamq; partem lineæ particulatim diuisæ rectangula producentur.

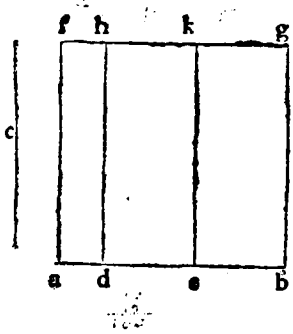

¶CAMPANVS. ¶Lineã in aliã lineam ducere: est supra terminos vnius earum duas lineas orthogonaliter alij æquales erigere/ et superficiem æquidistantium laterum rectangulã complere/ quę sub illis duabus lineis per diffinitionem dicitur contineri. ¶Sint duæ lineæ a b et c: quarũ vna scilicet a b, in quotlibet partes diuidatur quæ sint a d & d e & e b. dico q; illud quod fit ex ductu c in totum a b: æquũ est illis parallelogrãmis rectãgulis simul iũctis quę fiũt ex c in a d & in d e et in e b. Super pũcta a, b, erigã lineas a f & b g perpendiculares super lineam a b: quarum vtraq; sit æqualis lineæ c. & complebo rectangulam superficiem a f b g, ducta linea f g: quæ per diffinitionem producitur ex c in a b, & sub illis dicitur contineri. Protraham quoq; per 31 primi a punctis d & e: lineas d h & e k æquidistantes lateribus a f & b g. eritq; vtraq; earum æqualis c per 34. primi: quoniam vtraq; earum est æqualis a f. per diffinitionem igitur/ rectangulum a d f h producitur ex c in a d: & sub illis dicitur contineri. & rectangulum d h e k: ex c in d e. & rectangulum e k b g: ex c in e b. Et quia hæc rectangula simul iuncta sunt æqualia totali rectangulo a f b g: patet verum esse propositum.

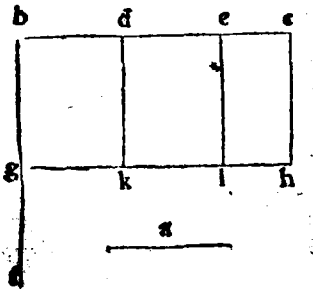

Eucli. ex Zamb. Theorema 1. propositio 1.

¶Si fuerint binæ rectæ lineæ/ secenturq; ipsarũ altera in quotcunq; segmenta: rectangulum comprehensum sub duabus rectis lineis / æquum est eis quæ ab insecta & quolibet segmento rectangulis comprehenduntur.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint binæ rectæ lineæ a & b c: secenturq; earum altera b c vtcunq;/ in d scilicet & e signa. Dico q; rectangulum comprehensum sub a & b c: æquum est rectangulo comprehenso sub a &

d, & ei quod ſub a & d e, & etiã ei quod ſub a & e c. Excitetur q̃ per 11 propoſitionẽ primi ex b: ipſi b c ad angulos rectos b f. ponatur quoq; per 3 primi: ipſi a æqualis b g. & per g: ipſi b c per 31 primi parallelus excitetur g h. & per eandem: per d, e, c, ipſi b g excitẽtur paralleli d k, e l, c h. Aequum eſt iam b h ipſis b k, d l, & e h: & b h ei quod ſub a & b c, compræhenditur enim ſub g b & b c. æqualis autẽ eſt b g ipſi a. At b k: ei quod ex a & b d. compræhenditur nãq; ſub g b & b d. æqualis autem eſt b g ipſi a. At d l ei quod ſub a & d e. æqualis namq; eſt d k hoc eſt b g: ipſi a. Et inſuper ſimiliter e h: ei quod ſub a & e c. Quod igitur ſub a & b c compræhenditur: æquum eſt ei quod ſub a & b d, & ei quod ſub a & d e, & ei inſuper quod ſub a & e c. Si fuerint ergo binæ rectæ lineæ/ ſecetur q̃ earum altera: & quæ ſequuntur reliqua. quod erat oſtendendum.

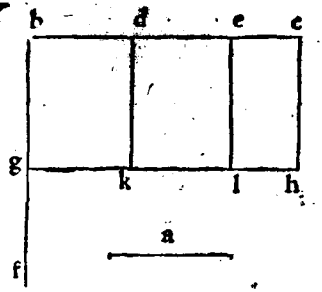

Euclí. ex Camp. ¶Propoſitio 2.

SI fuerit linea in partes diuiſa: illud quod ex ductu totius lineæ in ſeipſam fit/ æquum erit ijs quę ex ductu eiuſdem in omnes ſuas partes.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b diuiſa in a c & c d, & d b. dico q̃ illud quod fit ex ductu totius a b in ſe quod ſit a e b f: æquum eſt ijs quæ fiũt ex ipſa tota in vnamquamq; dictarum partium. quod palam patebit: ductis e g & d h æquidiſtãter a c & b f. ¶Aliter. Sumatur k æqualis a b. eritq; per præmiſſam quod fit ex ductu k in totam a b: æquum ei quod fit ex ductu k in omnes partes a b. Et quia ex k in a b tantum fit quantum ex a b in ſe/ & ex k in omnes partes a b quantum ex a b in omnes partes eiuſdem/ propter id q̃ k & a b ſunt æquales: patet verum eſſe propoſitum.

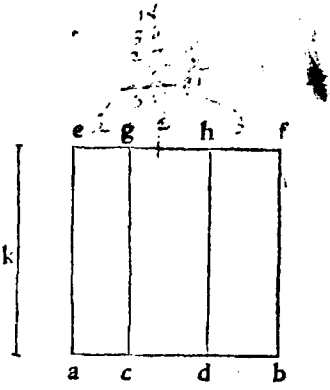

Euclí. ex Zamb. Theorema 2. propoſitio 2.

¶Si recta linea ſecetur vtcũq;: quæ ſub tota & quolibet ſegmentorum rectangula compræhenduntur/ æqualia ſunt ei quod ex tota eſt quadrato.

¶THEON ex Zamb. ¶Recta enim linea a b, ſecetur vtcumq; in ſigno c. Dico q̃ rectangulum compræhenſum ſub a b & b c, cum rectangulo cõ præhenſo ſub b a & a c: æquum eſt quadrato quod ex a b. Deſcribatur enim per 4.6 primi ex a b, quadratum a d e b. exciteturq; per 31 primi per c: vtriq; & a d & b e parallelus c f. æquum eſt igitur a e ipſis a f & c e. eſt autem a e: ex a b quadratum. Et a f: ex b a & a c rectangulum contentum. compræhenditur enim ex d a & a c. æqualis autem eſt a d ipſi a b. Et c e ei quod ſub a b, b c. æqualis enim eſt b e ipſi a b. Quod igitur ſub b a & a c cum eo quod ſub a b & b c: æquum eſt quadrato quod ex a b. Si recta igitur linea/ & quæ ſequuntur reliqua vt in theoremate. quod oſtendere oportuit.

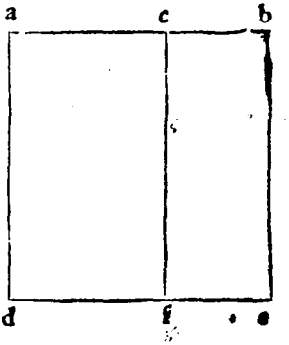

Euclí. ex Camp. Propoſitio. 3.

SI fuerit linea in duas partes diuiſa: illud quod fiet ex ductu totius in alterutram partem / æquum erit ijs quæ ex ductu eiuſdẽ partis in ſeipſam et alterius in alteram.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b diuiſa in a c & b c. dico q̃ illud quod fit ex tota a b in eius partem a c: æquum eſt quadrato eiuſdem a c partis & ei quod fit ex eadem parte a c in b c. Fiat quadratum lineæ a c quod ſit a c d f. & perficiatur ſuperficies a b d e. patebitq; propoſitum. ¶Aliter. Sumatur g æqualis a c. Et quia b a in a c tantum eſt quantum a c in a b & econuerſo, & a c in a b, itẽ & in c b & in ſeipſam quantum g in eaſdem/ at g in totam a b quãtum in a c & in c b per primam huius: patet propoſitum ſcilicet q̃ tantũ erit a c in a b quantum in ſe & in c b. Quare

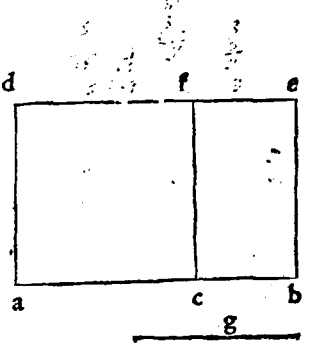

ecõuerſo a b in a c quantũ a c in ſe & in c b. Quod volumus demõſtrare.

Eucli.ex Zamb. Theorema 3.propoſitio 3.

¶Si recta linea ſecetur vtcunq; rectangulum ſub tota & vno 3
ſegmentorum compræhenſum/ æquum eſt ei quod ſub ſegmentis compræhenditur rectangulo/& ei quod ex prædicto ſegmento fit quadrato.

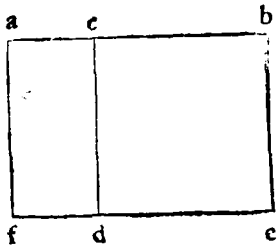

¶THEON ex Zamberto. ¶Recta enim linea a b:ſecetur vtcunq; in ſigno c.Dico q; rectangulum compræhenſum ſub a b & b c:æquum eſt rectangulo compræhenſo ſub a c & c b,cum quadrato quod ex b c.Deſcribatur enim per 4.6 primi ex b c,quadraum c d e b:& extendatur e d in f, per ſecundum poſtulatum . Et per a , vtriq; c d & b e per 31 primi parallelus excitetur a f.Aequum iam eſt a e,ipſis a d & c e.eſtq; a e rectangulum compræhenſum ſub a b & b c.compræhenditur etenim ſub a b & b e. & æqualis eſt b e,ipſi b c. Et a d eſt quod ſub a c & c b . æqualis enim eſt d c: ipſi c b.at d b quadratum eſt quod fit ex c b.Rectangulũ igitur contentum ſub a b & b c,æquum eſt rectangulo compræhenſo ſub a c & c b cum quadrato quod ex b c.Si recta igitur linea ſecetur & quæ ſequuntur reliqua vt in theoremate.Quod demonſtraſſe oportuit.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 4.

SI fuerit linea in duas partes diuiſa:illud quod ex ductu totius in ſeipſam fit/æquum eſt ijs quæ ex ductu vtriuſq; partis in ſeipſam & alterius in alteram bis. 4
Ex hoc manifeſtum eſt q; in omni quadrato duæ ſuperficies quas diameter ſecat per medium:ſunt ambæ quadratæ.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b:diuiſa in a c & b c. dico q; quadratum totius a b:æquum eſt duobus quadratis duarum linearum a c & b c & duplo eius quod fit ex ductu vnius earum in alteram . Deſcribam quadratum alterius partium : ſitq; c d b e ,quadratum lineæ c b. cui adiungam gnomonem ſecundum ductum directiuum lineæ alterius ſcilicet a c:quem faciam hoc modo . In quadrato deſcripto protraham diametrum b d. & a puncto a educam perpendicularem ſuper lineam a b: quæ ſit a k. quam a k & diametrum b d : producam vſq; quo per penultimam petitionem concurrant in puncto f. & a puncto f : producam f h æquidiſtantem lineæ a b. quam f h & b e : producam vſq; quo concurrant in puncto g . & producam c d vſq; ad h:& e d vſq; ad k . Et quia duo latera d e & e b,trianguli d e b ſunt æqualia:erunt per 5 primi/duo anguli e d b & e b d æquales.& quia ãgulus e eſt rectus:erit per 32 primi vterq; eorum medietas recti . eadem ratione vterq; duorum ãgulorum c d b & c b d:erit medietas recti. Quare per ſecundam partem 29 primi & 15 eiuſdẽ/erit vnuſquiſq; quatuor angulorũ qui ſunt h f d & h d f & k f d & k d f:medietas recti.ergo per 6 primi:f g & g b ſunt æquales.ſimiliter quoq; f a & a b. parirratione f h & h d.itemq; f k & k d.quare vtraq; duarum ſuperficierum a b g f & k d h f:eſt quadrata. Et quia totale quadratum a b f g quod eſt quadratum lineæ a b,conſtat ex duobus quadratis quæ conſiſtunt circa diametrum quæ ſunt quadrata duarum linearum a c & c b,& ex duobus ſupplementis quorum vtrumquodq; producitur ex a c in b c: patet propoſitum noſtrum. ¶Aliter.Sit linea a b:vt prius diuiſa in a c & c b. eritq; per 2 huius quod fit ex tota a b in ſe: æquum ei quod fit ex ipſa in a c & c b.ſed ex ipſa in a c tantum fit quantum ex a c in ſe & ex a c in b e,per 3 huius. Itemq; ex ipſa a b tota in b c tantum fit quantum ex c b in ſe & ex c b in a c per eandẽ. ergo quod fit ex tota a b in ſe:æquum eſt ei quod fit ex a c in ſe & in c b, & ex c b in ſe & in a c.quod eſt propoſitum. Sed hac via non patet correlarium; ſicut via præcedenti patet. vnde prima eſt auctori magis conſona,

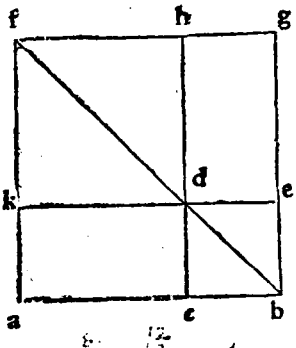

Euclí. ex Zamb. Theorema 4. propoſitio 4.

Si recta linea ſecetur vtcunq; quadratum quod fit ex tota/ æquum eſt quadratis quæ fiunt ex ſegmentis/ & ei quod bis ſub ſegmentis comprænditur rectangulo.

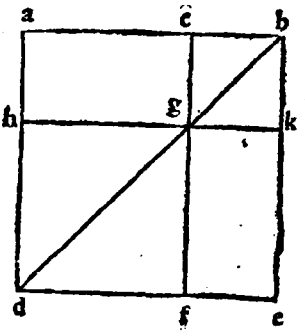

THEON ex Zā. Recta enim linea a b: ſecetur vtcūq; in ſigno c. Dico q; quadratū a b: æquū eſt quadratis quæ fiūt ex a c & c b, & bis ſub a c & c b cōtēto rectāgulo. Deſcribatur enim per 46 primi/ ex a b, quadratū a d e b: & cōnectatur b d. & per 31 primi/ per c: vtriſq; a d & b e parallelus excitetur c f, diſpeſcēs diametrū b d in g ſigno. & p eādē/ per g: vtriſq; a b & d e parallelus excitetur h k. Et quoniā parallelus eſt c f ipſi a d, & in eas incidit b d: per 28 & 29 primi/ āgulus exterior c g b æqualis eſt interiori & oppoſito a d b. Sed angulus a d b, ei qui ſub a b d, per 5 primi eſt æqualis: quoniam latus b a, lateri a d eſt æquale. Igitur angulus c g b: āgulo g b c eſt æqualis. quare per 6 primi & latus b c: lateri c g eſt æquale. Sed c b ipſi g k eſt æquale: & c g ipſi k b. igitur g k: ipſi k b eſt æquale. Aequilaterū igitur eſt: c g k b. Dico etiā q; rectangulum. Quoniam parallelus eſt c g ipſi b k, & in eas incidit linea c b: anguli igitur k b c & g c b: per 29 primi duobus rectis ſunt æquales. angulus autem k b c rectus eſt. rectus igitur eſt & angulus b c g. Quare per 34 primi/ & ex oppoſito āguli c g k & g k b: ſunt recti. Rectangulum igitur eſt c g k b. Oſtenſum autem eſt q; & æquilaterum. quadratum igitur eſt: eſtq; ex b c. ac per hoc/ h f quadratū eſt: & eſt ex h g, hoc eſt a c. Quadrata igitur h f & c k: ſunt ex a c & c b. Et quoniam a g æquum eſt ipſi g e, eſtq; a g id quod ſub a c & c b, æqualis namq; eſt g c ipſi c b: igitur g e per 43 primi/ æquum eſt ei quod ſub a c & c b. Igitur & a g & g e: æqualia ſunt ei quod bis eſt ſub a c & c b. Quadrata autem h f & c k: ſunt ex a c & c b. Quatuor igitur h f, c k, a g, & ge: ſunt eis æqualia quæ fiunt ex a c & c b quadratis/ & ei quod fit bis ſub a c & c b rectangulo. Sed h f, c k, a g, & g e: ſunt totum a d e b, quod eſt quadratum quod ex a b. Quadratum igitur quod fit ex a b: æquū eſt eis quæ fiunt ex a c, & c b quadratis/ & ei quod bis ſub a c & c b comprænditur rectangulo. Si recta igitur linea ſecetur vtcunq;: quadratum quod fit ex tota æquum eſt eis quæ ex ſectionibus fiunt quadratis / & ei quod bis comprænditur ſubſectionibus rectangulo. quod demonſtraſſe oportuit

CALITER idem oſtendere. Dico q; quadratum a b: æquum eſt eis quæ fiunt ex a c & c b quadratis/ & ei quod bis ſub a c & c b comprænditur rectangulo. In eadem enim deſcriptione/ quoniam æquale eſt a b ipſi a d: æqualis eſt angulus a b d ei qui ſub a d b, per 5 primi. Et quoniā omnis trianguli tres anguli duobus rectis ſunt æquales per 32 primi: trianguli a b d tres anguli a d b/ d b a/ & b a d/ duobus rectis ſunt æquales/ per eandem. Rectus autem eſt angulus b a d. reliqui ergo anguli a b d, & a d b: vni recto ſunt æquales. et ſunt æquales alter alteri. vterq; igitur a b d & a d b: dimidium eſt recti. Angulus autem b c g, rectus eſt: æquus enī eſt ei qui ex oppoſito ad a per 29 primi. Reliquus igitur angulus c g b: dimidium eſt recti. Angulus igitur c g b: angulo c b g eſt æqualis. quare & latus b c: æquale eſt ipſi c g. ſed b c: ipſi g k eſt æquale. & c g igitur: ipſi b k eſt æquale. Aequilaterū igitur eſt c k. habet autem & āgulum c b k: rectū. quadratū eſt igitur c k, & eſt ex b c. & ob id/ h f quadratum eſt: & æquum eſt ei quod ex ac. igitur c k & h f: ſunt quadrata/ & æqualia ſunt eis quæ ex a & c b fiunt quadratis. Et quoniam æquum eſt a g ipſi g e, eſtq; a g id quod ſub a c & c b, æqualis enī eſt c g ipſi c b: & e g igitur æquum eſt ei quod fit ſub a c & c b. igitur a g & e g: ſunt æqualia ei quod bis fit ex a c et c b. Sunt autem c k & h f: æqualia eis quæ fiunt ex a c & c b quadratis. Igitur c k, h f, a g, & g e: ſunt æqualia eis quæ ex a c & c b, & ei quod bis fit ſub a cæ c b. ſed c k, h f, a g, & g e: totum ſunt a

e quadratum quod fit ex a b. Quadratum igitur quod fit ex a b: æquũ eſt quadratis quæ fiunt ex a c & c b, & ei rectangulo quod bis cõpræhendi tur ſub a c & b c. quod oſtendere oportuit.

¶CORRELARIVM. ¶Ex hoc manifeſtum eſt/ q̃ in qnadratis areis parallelogramma quæ circa dimetientem: quadrata ſunt.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 5.

SI linea recta per duo æqualia duoq; ínæqualia ſece- 5
tur: quod ſub ínæqualibus totius ſectionis rectan-
gulum continetur cum eo quadrato quod ab ea quæ
inter vtraſq; eſt ſectiones deſcribitur/ æquum eſt ei quadra-
to quod a dímidio totius lineæ in ſe ducto deſcribitur.

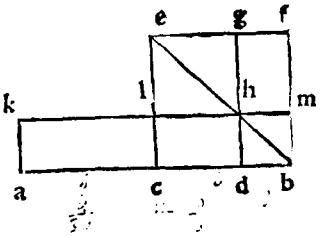

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b diuiſa per æqualia ín puncto c: & per ínæqualia in puncto d. dico quadratum c b: eſſe æquale ei quod fit ex a d in d b, & quadrato c d. Deſcribam quadratum c b, quod ſit c b f e: in quo protraham diametrum e b. & ducam d g æquidiſtantem b f: quæ ſecet di ametrum e b ín puncto h. & a puncto h educam æquidiſtantem lineæ a b: quæ ſit h k, ſecans lineam b f in puncto m, & líneam c e in puncto l. & protraham a k: æquidiſtantem c e. Eritq; per correlarium præmiſſæ/ v- traq; duarum ſuperficierum l g & d m: quadrata. & per 43 primi/ duo ſup plementa c h & h f: æqualia. Ergo addito quadrato d m, vtriq;: erit paral lelogrammum c m æquale parallelogrammo d f. & quia a l eſt æquale c m per 36 primi: erit a h æquale gnomoni qui circunſtat quadrato l g. ergo addito vtriq; / quadrato l g: erit a h cum quadrato l g æquale quadrato e f. quod eſt propoſitum.

Euclí. ex Zamb. Theorema 5. Propoſitio 5.

¶Sí recta linea ſecetur ín æqualia et non æqualia: rectangu- 5
lum compræhenſum ab ínæqualibus ſectionibus totius vna
cum quadratõ ~~quæ a medię~~ ſectionũ/ æquum eſt ei quod a
dímidia fit quadrato.

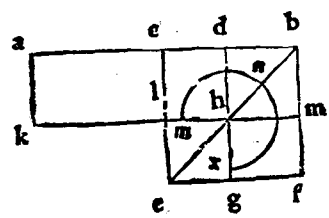

¶THEON ex Zamberto. ¶Recta enim linea quædam a b ſecetur quidem in æqualia in c: & in non æqualia in d. Dico q̃ rectangulum cõpræ henſum ſub a d & d b vna cum quadrato quod ex c d: æquum eſt ei quod fit ex c b quadrato. Deſcribatur enim per 46 primi/ ex c b: quadratum c e f b. & per primum poſtulatũ connectatur b e. & per 31 primi/ per d: vtriſq; & c e & b f parallelus excitetur d g, ſecans b e in puncto h. & per eandẽ/ per h: vtriſq; a b & e f parallelus excitetur k m æqualis ipſi a b. & rurſus per eandem per a: vtriſq; c l & b m parallelus excitetur a k. Et quoniam per 43 primi/ ſupplementum c h æquum eſt ſupplemento h f: cõmune ponatur d m. totum igitur c m: toti d f eſt æquale. Sed c m ipſi a l eſt æ quale: quoniam a c ipſi c b eſt æqualis. & a l igitur ipſi d f eſt æquale. Cõ mune ponatur c h. totum igitur a h: ipſiſ d l & d f eſt æquale. Sed a h: æ quum eſt ei quod ſub a d & d b, æqualis enim eſt d h ipſi d b. & f d l eſt m n x gnomon. Gnomon igitur m n x: æqualis eſt ei quod ſub a d & d b. Commune ponatur l g: quod æquum eſt ei quod fit ſub c d. gnomon igi tur m n x & l g: ſunt æqualia rectangulo compræhenſo ſub a d & d b, & ei quod fit ex c d quadrato per 36 primi. Sed gnomon m n x & l g: totum ſunt quadratum c e f b quod eſt ex b c. Rectangulum igitur compræhen- ſum ſub a d & d b vna cum quadrato quod ex c d fit: æquum eſt quadra- to quod fit ex c b. Sí recta igitur linea: & quæ ſequuntur reliqua vt in the oremate. quod oportuit demonſtraſſe.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 6.

SI recta linea in duo æqualía diuídatur/ alia vero ei
linea in longum addatur: quod ex ductu totius iam
compoſitę in eam quæ iam adiecta eſt/ cũ eo quod

ex ductu dimidię in seipsam/æquum est ei quadrato quod ab ea quæ constat ex adiecta & dimidia in seipsam ducta describitur.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b diuisa per æqualia in pũcto c: eiq; addatur linea b d. dico q; quadratum c d, quod fit ċ d e f: æquale est ei quod fit ex tota a d in b d & quadrato c b. Producam in quadrato prædicto e d, diametrum d e. & ducam lineam b g æquidistantem d f: quæ secet diametrum d e in puncto h. a quo h, producam æquidistantem lineæ a b: quæ sit h k, secans d f in puncto m, & c e in puncto l. & producam a k: æquidistantem e l. eritq; per 36 primi/a l: æquale c h. At c h: erit æquale h f, per 43 primi. quare a l: est æquale h f. Ergo addito c m vtrobiq; : erit a m æquale toti gnomoni circunstanti l g. quare l g addito vtrobiq; : erit a m cum l g, æquale toti quadrato c f. Et quia vtraq; duarum superficierũ l g & b m est quadrata per correlarium 4 huius: patet propositum.

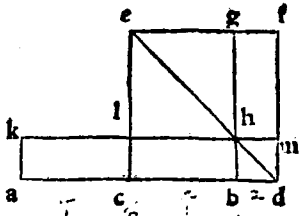

Eucli. ex Zamb. Theorema 6. propositio 6

¶Si recta linea bifariam secetur/adijciaturq; ei aliqua recta linea in rectum: rectangulum comprehensum sub tota cum apposita & apposita/vna cum quadrato quod fit a dimidia/ æquum est ei quod fit ex coniuncta ex dimidia & apposita tãquam ex vna descripto quadrato.

¶THEON ex Zamb. ¶Recta enim linea a b secetur bifariam in signo c: apponaturq; ei aliqua recta linea in rectum/b d. Dico q; rectãgulum comprehensum sub a d & d b, vna cum quadrato quod fit ex b c: æquum est ei quod fit ex d c, quadrato. Describatur per 46 primi / ex c d quadratum c e f d. & per 1 postulatum connectatur d e. & per 31 primi per b signum/vtriq; earum e c & d f: parallelus excitetur b g, secãs b e in puncto h. & per eandem per h signum/ vtriq; earum a d & e f: parallelus excitetur k m. & insuper per eandem per a, vtriq; earum c l & d m: parallelus excitetur a k. Quoniam igitur per 36 primi/æqualis est a c ipsi c b: æquum est a l ipsi c h. Sed per 43 primi/c h æquum est ipsi h f. Igitur & a l: ipsi h f per eandem est æquale. commune apponatur c m. totum igitur a m: gnomoni n x o est æquale. Sed a m: est id quod fit sub a d & d b. æqualis enim est d m ipsi d b. & gnomon igitur n x o: æqualis est rectangulo comprehẽso sub a d & d b. Commune apponatur l g: quod æquum est quadrato quod fit ex b c. Rectangulum igitur comprehensum sub a d & d b, vna cum eo quod ex c b quadrato: æquũ est ipsi n x o gnomoni/& ipsi l g. sed gnomon n x o, & l g: totum sunt c e f d quadratum/ quod fit ex c d. Rectangulum igitur comprehensum sub a d & d b, vna cum quadrato quod ex b c: æquum est quadrato quod ex c d. Si recta igitur linea & quæ sequuntur reliqua. Quod ostendere oportuit.

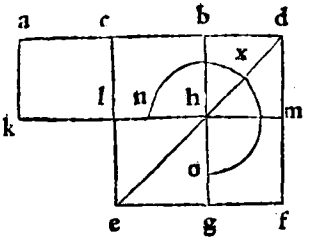

Eucli. ex Camp. Propositio 7.

SI linea in duas partes diuidatur: quod fit ex ductu totius in seipsam cum eo quod est ex ductu alterius partis in seipsam/æquum est eis quæ ex ductu totius lineæ in eandem partem bis & ex ductu alterius partis in seipsam.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b diuisa in duas partes in puncto c. dico q; quadratum totius a b cum quadrato b c: æquum est ei quod fit ex a b in b c bis cum quadrato a c. Describatur quadratum totius : quod sit a b d e. & ducatur diameter b d: & c f æquidistans. b e, secans diametrum in puncto g. & ducatur k g h æquidistans a b. Et quia quadratũ a e cũ quadrato c h tantum sunt quantum quadratum k f cum duabus superficiebus a h & c e: patet propositum.

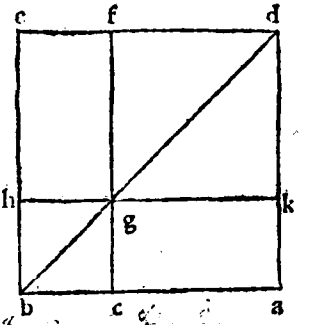

Euclı.ex Zamb. Theorema 7.propoſitio 7.

¶Si recta linea ſecetur vtcunq; : quod a tota & ab vno ſeg- 7
mentorum vtraq; fiunt quadrata/æqualia ſunt rectangulo
compræhenſo bis ſub tota et dicto ſegmento /& ei quod a
reliquo ſegmento fit quadrato.

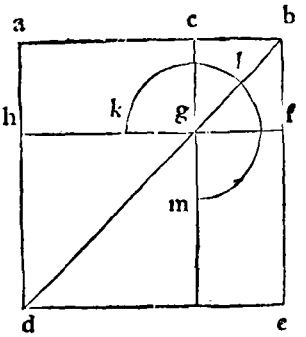

¶THEON ex Zamb. ¶Recta enim linea a b: ſecetur vtcunq; in ſigno c. dico q; quadrata ex a b & b c:æqua ſunt rectãgulo cõtento bis ſub a b & b c,& ei quod fit ex a c, quadrato. Deſcribatur enim per 46 primi/ex a b:quadratum a d e b.deſcribaturq; figura. Quoniam per 43 primi/æquũ eſt a g ipſi g e:commune apponatur c f.totum igitur a f:toti c e eſt æqua le. Igitur a f & c e:duplum eſt ipſius a f. Sed a f & c e:ſunt k l m gnomon/ & c f quadratũ.& k l m igitur gnomon & c f:duplum eſt ipſius a f. Eſt au tem ipſius a f duplum:& bis illud quod ex a b & b c fit. æqualis enim eſt b f:ipſi b c.ergo k l m gnomon/& quadratum c f: æquum eſt rectangulo contento bis ſub a b & b c.commune apponatur d g: quod eſt quadratũ ex a c. gnomon igitur k l m,& b g & g d quadrata:æqualia ſunt & ei qđ bis ſub a b & b c rectangulo continetur/& ei quod ex a c fit quadrato. Sed k l m gnomon/& quadrata b g & d g;totum ſunt b a d e & c f,quæ ſunt ex a b & b c quadrata. quadrata igitur ex a b, b c:æqualia ſunt rectangulo bis ſub a b & b c compræhenſo/ cum eo quod fit ex a c quadrato. Si re cta igitur linea:& quæ ſequuntur reliqua vt in theoremate. quod demõſtraſſe oportuit.

Euclı.ex Camp. Propoſitio.8.

Si linea in duas partes diuidatur/eiq; in lõgum æ- 8
qualis vni diuidentium adiungatur: quod ex ductu totius iam cõpoſitæ in ſeipſam fiet / æquũ erit ijs quæ ex ductu prioris lineæ in eam adiectã quater/ & ei quod ex ductu alterius diuidentis in ſeipſam.

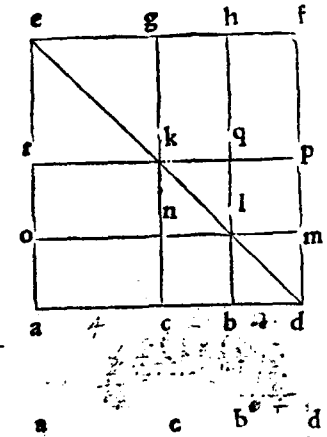

¶CAMPANVS. ¶Sit a b diuiſa in puncto c, qualitercunq; contingat: cui addatur b d æqualis c b. dico q; quadratum totius a d quod ſit a d e f:eſt æquale ei quod fit ex a b in b d quater cum quadrato a c. Hoc autẽ patebit: ducta diametro d e,& lineis c g & b h æquidiſtãtibus lineæ d f, & ſecantibus diametrum in punctis k, l, per quæ puncta ducantur p q k r,& m l n o,æquidiſtantes a d. Erit enim per correlarium 4 huius/ vna quæq; ſuperficierum r g, n q,& b m:quadrata. Et quia c b poſita eſt æqua lis b d: erit vtraq; ſuperficiẽ c l & l p, quadrata. Erũtq; quatuor quadrata diuidentia quadratũ c p:æqualia.& quia totus gnomo circunſtans qua drato r g, eſt per 36 & 43 quadruplus ei quod ex a b in b d, quia qua druplus ad ſuperficiem a l:patet propoſitum.

Euclı. ex Zamb. Theorema 9.propoſitio 9.

¶Si recta linea ſecetur vtcunq;: rectãgulum compræhen- 9
ſum quater ſub tota & vno ſegmentorum cum eo quod ex reliquo ſegmento eſt quadrato/æquum eſt ei quod fit ex tota & prædicto ſegmento tanq; ab vna deſcripto quadrato.

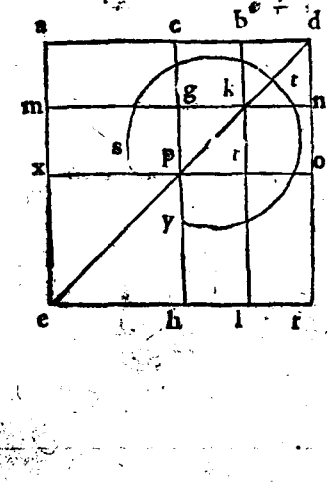

¶THEON ex Zamb. ¶Recta enim linea quædam a b ſecetur vtcunq; in ſigno c. dico q; quater ſub a b & b c compræhenſum rectangulum/ vna cum eo quod ex a c quadrato: æquum eſt ei quod fit ex a b & b c tanq; ab vna deſcripto quadrato. Producatur enim per 6 ſecundi/ in rectam lineã ipſi a b recta linea b d:& ponatur ipſi b c æqualis b d, per 3 primi. Et per 46 primi/ex a d deſcribatur quadratum a e f d: & deſcribatur dupla figura. Quoniam igitur æqualis eſt c b ipſi b d, ſed c b ipſi g k eſt æqualis/ & b d per triceſimam quartam primi ipſi k n eſt æqualis:& g k igitur ip-

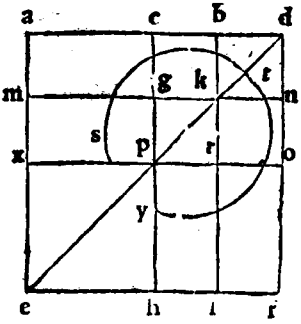

ſi k n eſt æqualis.& perinde p r ipſi r o eſt æqualis. Et quoniam æqualis eſt b c ipſi b d,& g k ipſi k n: æquũ eſt igitur c k ipſi k d,& g r ipſi r n, per triceſimamſextam primi. Sed per 43 primi / c k: ipſi r n eſt æquale. ſupplementa enim ſunt parallelogrãmi c ó,& k d igitur: ipſi n r eſt æquale. Igitur d k, c k, g r,& r n: ſibiinuicẽ ſũt æqualia. ipſa quatuor igitur quadruplicata ſunt ipſius c k. Rurſus quoniã æqualis eſt c b ipſi b d, ſed b d quidem ipſi b k, hoc eſt ipſi c g eſt æqualis:& c b igitur hoc eſt g k, ipſi g p eſt æqualis.& c g igitur ipſi g p eſt æqualis. Et quoniam æqualis eſt c g ipſi g p,& p r ipſi r o: æquum eſt a g ipſi m p,& p l ipſi r f. ſed m p: ipſi p l per 43 primi eſt æquale. ſupplemẽta enim ſunt parallelogrãmi m l. & a g igitur ipſi r f per 43 eiuſdem eſt æquale. Quatuor igitur a g, m p, p l,& r f: ſibi inuicem ſunt æqualia. quatuor igitur: quadruplicata ſunt ipſius a g. oſtenſum autem eſt quatuor c k, k d, g r,& r n: ipſius c k quadruplicata. octo igitur quæ gnomonem s t y complectuntur: quadruplicata ſunt ipſius a k. Et quoniam a k eſt ſub a b & b d, æqualis enim eſt b k ipſi b d: quod igitur quater eſt ſub a b & b d, quadruplicatũ eſt ipſius a k. oſtenſum eſt autem q, ipſius a k, quadruplicatum: eſt gnomon s t y. Igitur id quod quater eſt ſub a b & b d: gnomoni s t y æquum eſt. Commune apponatur x h: quod æquum eſt quadrato quod ex a c. Rectãgulum igitur quater ſub a b & b d compræhenſum/ cum quadrato quod ex a c: æquũ eſt gnomoni s t y& ei quod eſt x h. Sed s t y gnomon & x h: totum ſunt a e f d quadratum quod eſt ſub a d. at id quod quater ſub a b & b d, vna cum eo quod fit ex a c: æquum eſt ei quod fit ſub a d quadrato. æqualis autem eſt b d ipſi b c. Rectangulum igitur compræhenſum quater ſub a b & b c/ vna cum eo quod fit ex a c quadrato: æquũ eſt ei quod fit ex a d, hoc eſt ei quod fit ex a b & b c tanquam ab vna deſcripto quadrato. Si recta igitur linea:& quæ ſequuntur reliqua. quod erat oſtendendum.

Euclí. ex Camp. Propoſitio. 9.

SI linea in duo æqualia duoq; inæqualia diuiditur: quæ fiunt ex ductu vtriuſq; inæqualiũ ſectionum in ſeipſam pariter accepta: duplum ſunt vtriſq; pariter acceptis/ quæ quidem ex dimidia eaq; quæ vtriq; ſectioni interiacet quadratis deſcribuntur.

¶ CAMPANVS. ¶ Sit linea a b diuiſa per æqualia in c: & per inæqualia in d. Dico q, quadratum a d & quadratũ d b ſimul iuncta: dupla ſunt quadrato a c & quadrato c d ſimul iunctis. Super lineam a b, erigo lineam c e: perpendicularem & æqualem vtriq; earum linearum a c & c b, & produco e a & e b. eritq; per 32 primi/ vterq; angulorũ a & b, & vterq; angulorum partialium qui ſunt ad e: medietas recti/ totuſq; e, rectus. Et produco d f: æquidiſtantem c e,& perpendicularem ſuper lineam a b. eritq; vterq; angulorũ d, rectus:& angulus d f b, medietas recti per 32 primi ſiue per ſecundam partem 29 primi. Quare per 6 primi d f & d b ſunt æqualia. A puncto f duco f g: æquidiſtantẽ a b. eritq; per ſecundam partem 29 primi & per 32 eiuſdem/ vterq; angulorum g, rectus/& angulus e f g per 32 medietas recti. quare per 6 eiuſdem: latera e g & g f, ſunt æqualia. Et quia per penultimam eiuſdem/ quadratum e f eſt æquale quadrato e g & quadrato g f: ipſum erit duplum ad quadratum g f. quare ad quadratum c d. Item quia per eandẽ quadratũ e a eſt æquale quadrato a c & quadrato c e: ipſum erit duplum ad quadratum a c. & quia quadratũ a f eſt æquale quadrato e f & a e per eandem: ipſum erit duplum ad quadratum a c & ad quadratũ c d. Sed quadratum a f: eſt iterum æquale per eãdem quadrato a d & quadrato d f. ergo quadratum a d & quadratum d f: dupla ſunt ad quadratum a c & ad quadratum c d. Et quia quadra-

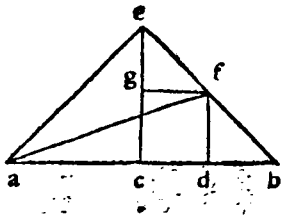

tum d f eſt æquale quadrato d b: erunt quadrata duarum linearum a d & d b, dulpa quadratis duarum linearum quæ ſunt a c & c d. quod eſt propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema. 9. propoſitio. 9.

¶Si recta linea ſecetur in æqualia et nõ æqualia: quæ ab in- 9
æqualibus totius ſegmentis fiunt quadrata / dupla ſunt eius quod a dimidia et ~~eius quod~~ a medio ſectionũ fit / quadratorum.

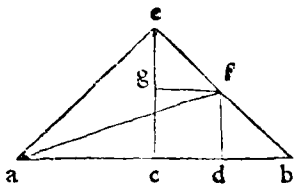

¶THEON ex Zamberto. ¶Recta enim linea quædam a b: ſecetur in æqualia in ſigno c, & in non æqualia in d. Dico q̃ quadrata ex a d & d b: dupla ſunt eorum quæ ex a c & c d ſunt quadratorũ. Excitetur enim per 11 primi/ex c ſigno ipſius a b, ad angulos rectos c e: & ponatur per 3 primi/æqualis vtriq; ipſarum a c & c b. et per 1 poſtulatum connectantur a e & e b. Et per 31 primi/per d: ipſi e c, parallelus excitetur d f. & per eandem/per f: ipſi a b, parallelus excitetur f g. & per 1 poſtulatum connecta tur a f. Et quoniam æqualis eſt a c ipſi c e: æqualis eſt per 5 primi/angulus e a c angulo c e a. Et quoniam rectus eſt angulus qui ad c: reliqui igitur anguli e a c & a e c, vni recto ſunt æquales. vterq; igitur eorũ qui ſub a e c & e a c: recti dimidius eſt. Ob id quoq; & vterq; ipſorum e b c & c e b: recti dimidius eſt. Totus igitur a e b: rectus eſt. Et quoniã qui ſub g e f recti dimidius eſt/rectus autem qui ſub e g f, æqualis enim interiori eſt oppoſito per 29 primi/hoc eſt ipſi e c b: reliquus igitur qui ſub e f g, recti dimidius eſt. Aequus igitur eſt per 6 communem ſententiã qui ſub g e f: ei qui ſub e f g. quare per 6 primi/& latus g e: lateri g f eſt æquale. Rurſus quoniã ãgulus qui ad b, recti dimidius eſt/rectus autẽ eſt q ſub f d b, æqualis enim rurſus eſt interiori & oppoſito ipſi e c b per 29 primi: reliquus igitur qui ſub b f d, recti dimidius eſt. Aequalis igitur eſt angulus qui ad b: ipſi d f b. Quare per 6 primi/ & latus d f: lateri d b eſt æquale. Et quoniam a c æqualis eſt ipſi c e: & æquum eſt quod ex a c ei quod ex c e. quadrata igitur quæ ſunt ex a c & c e: eius ſunt dupla qđ eſt ex a c. At per 47 primi/eis quæ ſunt ex a c & c e: æquum eſt quod ex e a fit quadratum. angulus enim qui ſub a c e: rectus eſt. Igitur quod ex a e fit: eius quod eſt ex a c, duplũ eſt. Rurſus quoniã æqualis eſt e g ipſi g f: æquũ eſt id quod ex e g/ei quod ex g f. quadrata igitur quę ſunt ex g e & e f: dupla ſunt quadrati quod ex g f. Quadratis autẽ quæ fiũt ex e g & g f: æquũ eſt id quod ex e f/per 47 primi. quadratum igitur quod ex e f: duplum eſt eius quod ex g f. Aequalis autem eſt g f: ipſi c d. igitur quod ex e f: duplum eſt eius quod ex c d. Eſt autem & id quod ex a e: duplum eius quod fit ex a c. Quadrata igitur quæ ex a e & e f: quadratorũ quæ fiunt ex a c & c d dupla ſunt. Eis autem quæ fiunt ex a e & e f: æquum eſt id quod ex a f fit quadratum/per 47 primi. Quadratum igitur ex a f: eorum quæ ex a c & c d fiunt/duplum eſt. Ei autem quod fit ex a f: æqualia ſunt ea quæ fiunt ex a d & d f/per 47 primi. rectus enim eſt angulus qui ad d. Ea igitur quæ ex a d & d f: dupla ſunt eorum quæ ex a c & c d fiunt/quadratorũ. Aequalis autẽ eſt d f: ipſi d b. quadrata igitur quæ ex a d & d b fiunt: dupla ſunt eorum quæ ex a c & c d fiũt/ quadratorum. Si recta igitur linea ſecetur in partes æquales & inæquales: quæ ab inæqualibus totius ſegmentis fiunt quadrata/dupla ſunt eius quod ex dimidia & ex medio ſegmentorum fit/ quadratorum. quod oportuit demonſtraſſe.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 10.

Si linea in duo æqualia diuidatur/ eiq; in longum alia addatur: quadratum quod deſcribitur a tota cũ addita/et quadratũ quod ab ea quæ addita eſt. vtraq; quadrata pariter accepta/ei quadrato quod

a dimidia eiꝙ quod ab ea producitur quæ ex dimidia adiecta ꝙ cõsistit vtriꝙ quadratis pariter acceptis dupla esse necesse est.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b diuisa per æqualia in c: & addita sibi linea b d. dico ꝙ duo quadrata duarum linearum a d & b d, pariter accepta: dupla sunt duobus quadratis duarum linearum a c & c d, pariter acceptis. Erigo c e perpendicularem super lineam a b: & æqualem vtriꝙ linearũ a c & c b. & perficio triangulũ a e b: ductis lineis a e & e b. eritꝙ vt in præmissa vterꝙ angulorum a & b, & vterꝙ eorũ qui sunt ad e: medietas recti per 32 primi/totusꝙ e est rectus. A pũcto e, produco e f: æqualem & æquidistantẽ c d. & produco f d & e b: quousꝙ concurrãt in pũcto g. & produco lineam a g. Eritꝙ per vltimam partem 29 primi/angulus c e f: rectus. sed angulus c e b: est medietas recti. ergo angulus b e f: est similiter medietas recti. & quia per 33 primi/ f d est æquidistans c e: erit per 34 eiusdem/angulus f rectus. ergo per 32 eiusdem: erit angulus e g f medietas recti. item per eandem/angulus d b g similiter medietas recti: propter id ꝙ angulus b d g est rectus. ergo per 6 eiusdem/ duo latera e f & f g sunt æqualia: item duo latera d b & d g sunt æqualia. Ergo per penultimam eiusdem/quadratum e g: duplum est ad quadratum e f. quare ad quadratum c d. Itemꝙ per eandem/quadratum a e: duplum est ad quadratum a c. Et quia quadratum a g est per eandem æquale quadratis a e & e g, similiter quoꝙ & quadratis a d & d g, at quia quadratum d g est æquale quadrato b d; erunt duo quadrata duarum linearum a d & b d pariter accepta / dupla duobus quadratis duarũ linearum a c & c d pariter acceptis. quod est propositum. Hæc autem/& omnes præmissæ: veritatẽ habent in numeris sicut in lineis.

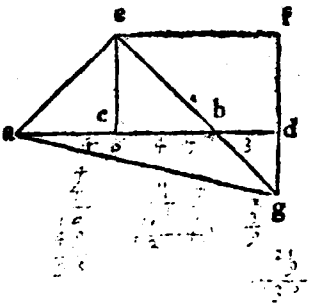

Eucli. ex Zamb. Theorema 10. propositio 10.

¶Si recta linea secetur bifariam/ apponatur autẽ ei quæpiã recta linea in rectum: quod ex tota cum apposita et quod ex apposita vtraꝙ quadrata/ dupla sũt eius quod ex dimidia et eius quod ex adiacente dimidia et adiũcta tanꝙ ex vna/ descriptorum quadratorum.

¶THEON ex Zamberto. ¶Recta enim quædam linea a b, secetur bifariam in c: apponaturꝙ ei quæpiam recta linea in rectũ, b d. Dico ꝙ quadrata quæ ex a d & d b: dupla sunt quadratorum quæ fiunt ex a c & c d. Excitetur per vndecimam primi/ ab ipso c signo: ipsi a b ad angulos rectos c e. & ponatur per 3 primi/æqualis vtriꝙ ipsarum a c & c b: & per primum postulatum connectantur e a & e b. Et per 31 primi/per e: ipsi a d parallelus excitetur e f. & per eandem/per d: ipsi c e parallelus excitetur d f. Et quoniã in parallelos rectas lineas c e & d f, recta quædam linea incidit e f: ãguli igitur c e f & e f d, per 29 primi duobus rectis sunt æquales. Anguli igitur f e b & e f d: duobus rectis sunt minores/ per eãdem. Quæ autem a minoribus duobus rectis producuntur: per 5 postulatũ coincidũt. igitur e b & f d productæ ad partes b, d: coincidũt. producantur: & coincidant in g. & per 1 postulatũ cõnectatur a g. Et quoniã æqualis est a c ipsi c e: ãgulus quoꝙ a e c ãgulo e a c est æqualis per 5 primi. & rectus est qui ad c. dimidius ergo recti: est vterꝙ qui sub e a c & a e c. Et propterea vterꝙ etiã qui sub c e b & e b c: recti dimidius est. rectus igitur est q sub a e b. Et quoniã ãgulus e b c recti dimidius est: & per 15 primi ãgulus igitur d b g recti dimidius est. Angulus aũt b d g: rectus est. æqualis enĩ est ei qui sub d c e, alterni enĩ. reliquus igitur ãgulus b g d: recti dimidius est. Igitur per 6 cõmunẽ sententiã primi/ãgulus d g b: ei qui sub d b g est æqualis. Quare per 6 primi/& latus b d: lateri g d æquum est,

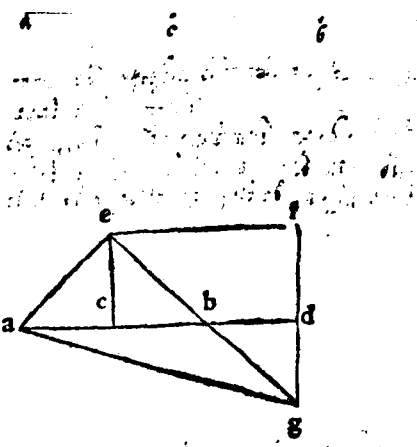

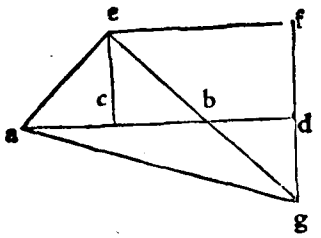

Rurſus quoniam angulus e g f, recti dimidius eſt/rectus autem qui ad f: (æqualis enim per 34 primi ex oppoſito ei qui a d c) reliquus igitur ãgulus f e g, recti dimidius eſt. Angulus igitur e g f: angulo f e g eſt æqualis. Quare per 6 primi & latus f e: lateri f g eſt æquale. Et quoniam æqualis eſt e c ipſi c a: quadratum quoq; quod ex e c, ei quod eſt ex c a, quadrato æquum eſt. quadrata igitur quæ ſunt ex c e & c a: dupla ſunt eius quod fit ex a c, quadrati. Eis autem quæ fiunt ex e c & c a: per 47 primi/æquũ eſt id quod ex e a. Quadratum igitur quod ex e a: duplum eſt eius quod fit ex a c. Rurſus quoniam æqualis eſt g f ipſi e f: quadratum quod fit ex g f, æquum eſt ei quod fit ex e f, quadrato. quadrata igitur quæ ex g f & e f fiunt: eius quod fit ex e f, dupla ſunt. Eis autem quæ fiunt ex g f & e f: per 47 primi/æquum eſt id quadratum quod fit ex e g. id igitur quod fit ex e g: duplum eſt eius quod fit ex e f. Aequalis autem eſt e f: ipſi c d. id igitur quod fit ex e g: duplum eſt eius quod fit ex c d. Patuit autem q; & id quod fit ex e a: duplum eſt eius quod fit ex a c. Quadrata igitur quæ fiunt ex a e & e g: eorum quæ fiunt ex a c & c d quadratorum/dupla ſunt. Quadratis autem quæ fiunt ex a e & e g: æquũ eſt id quod ſit ex a g quadratum/per 47 primi. Quadratum igitur quod fit ex a g: eorum quæ fiunt ex a c & c d, duplũ eſt. Ei autem quod fit ex a g: æqualia ſunt quadrata quæ fiunt ex a d & d g. Quadrata igitur quæ fiunt ex a d & d g: dupla ſunt eorum quæ ex a c & c d fiunt, quadratorum. æqualis autem eſt d g: ipſi d b. Quadrata igitur quæ fiũt ex a d & d b: dupla ſunt eorum quæ fiunt ex a c & c d quadratorũ. Si recta igitur linea ſecetur bifariam: & quæ ſequũtur reliqua vt in theoremate. quod oſtendere oportebat.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 11.

DAtam lineam ſic ſecare: vt quod ſub tota & vna portione rectangulum continetur/æquum ſit ei quod fit ex reliqua ſectione quadratum. 11

¶CAMPANVS. ¶Sit linea data a b. quã volumus ſic diuidere: vt quod ex tota & vna eius portione producitur/æquũ ſit quadrato alterius. Deſcribo quadratũ ipſius a b: quod ſit a b c d. Latus b d diuido per æqualia in e: & produco a e. & e b produco vſq; ad f: ita q; e f ſit æqualis a e. Et ex b f portione extrinſeca/deſcribo quadratũ quod ex latere a b reſecat portionẽ æqualẽ b f, quæ ſit b h: & quadratũ deſcriptũ ſit b f h g. Dico q; a b ſic eſt diuiſa in puncto h: q; illud quod fit ex tota a b in eius portionẽ h a, eſt æquale quadrato h b. Produco g h vſq; ad k: quæ erit æquidiſtãs a c. Quia ergo linea d b diuiſa eſt per æqualia in e, & eſt ſibi addita linea b f: erit per 6 huius quod fit ex d f in b f cum quadrato e b, æquale quadrato e f. quare & quadrato e a. quare per penultimam primi: quadratis duarum linearum e b & b a. Ergo dempto ab vtriſq; quadrato lineæ e b: erit quod fit ex d f in b f & ipſum eſt ſuperficies d g, æquale quadrato lineæ a b. Ergo dempto ab vtriſq; parallelogrammo h d: erit quadratum h f æquale parallelogrammo h c. Et quia quadratum h f eſt quadratum lineæ h b, & parallelogrammum h c producitur ex c a quæ eſt æqualis a b, in a h: patet factũ eſſe propoſitum. ¶Ad hoc autem faciendum in numeris/non labores: quia impoſſibile eſt numerum ſic diuidi/vt hic vndecima proponit. ſicut ſcies: ſexti 26 te docente.

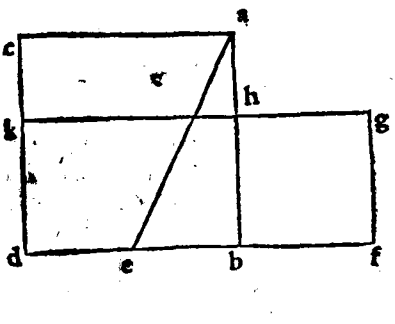

Eucli. ex Zamb. Problema 1. propoſitio 11.

¶Datam rectam lineam ſecare: vt quod ex tota & altero ſegmento compræhenſum rectangulum/æquum ſit ei quod fit ex reliquo ſegmento/quadrato.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit data recta linea a b. oportet autem ipſam a b ſecare: vt quod ex tota & altero ſegmento compræhenſum rectangulum/æquum ſit ei quod fit ex reliquo ſegmento/quadrato. Deſcribatur per 46 primi/ex a b: quadratum a b c d. & ſecetur per 10 primi/a c bi-

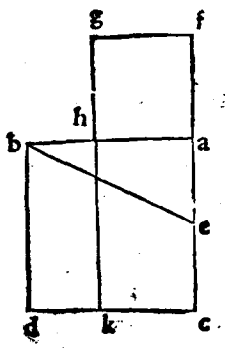

fariam: in e signo, & connectatur b e. Et extendatur per 2 postulatum: & a in f. & ponatur per 3 primi / ipsi b e: æqualis e f. Et per 46 primi / ex a f describatur quadratum f g a h: & extendantur per 2 postulatum / g h in k. Dico q̄ a b secatur in h: vt quod ex a b & b h comprehensum rectangulum / æquum sit ei quod fit ex a h quadrato. Quoniam recta linea a c secta est bifariam in e, adiacet autem ei a f: igitur per 6 secundi / rectangulum comprehensum sub c f & f a, vna cum eo quod fit ex e a quadrato / æquū est ei quod fit ex e f quadrato. æqualis autem est e f: ipsi e b. rectāgulū igitur comprehensum sub c f & f a, vna cum eo quod fit ex e a quadrato: æquū est ei quod fit ex e b quadrato. Sed ei quod fit ex e b: æqualia sunt per 47 primi / ea quæ fiunt ex b a & a e quadrata. rectus enim est angulus qui ad a. Quod autem fit sub c f & f a, cum eo quod fit ex a e: æquum est eis quæ fiunt ex b a & a e. Commune auferatur id quod ex a e. reliquum igitur rectangulum comprehensum sub c f & f a: æquum est ei quod fit ex a b quadrato. Et id quod fit sub c f & f a: est id quod f k. æqualis enim est f a: ipsi f g. Id autem quod fit ex a b: id est quod a d. Igitur f k: æquum est ipsi a d. Commune auferatur a k. reliquum igitur f h: ipsi h d est æquale. Est autem h d: id quod sub a b & b h. æqualis enim est b a: ipsi b d. At f h: id est quod ex a h. Rectangulum igitur comprehensum sub a b & b h: æquum est ei quod fit ex a h quadrato. Data igitur recta linea a b, in h disecta est: vt rectangulum sub a b & b h cōprehensum / æquum sit ei quod ex a h fit quadrato. quod fecisse oportuit.

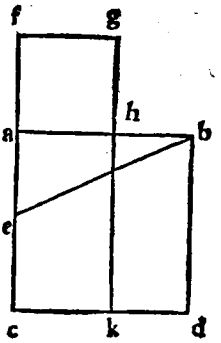

Eucli. ex Camp. Propositio 12.

IN his triangulis qui obtusum habent angulum / tā to ea quæ obtusum subtendit angulum / ambobus reliquis lateribus quæ obtusum continent angulū amplius potest: quantum est quod continetur bis sub vno eorū atq; ea quæ ei directe iuncta ad obtusum angulum / a perpendiculari extra deprehenditur.

CAMPANVS. Sit triangulus a b c: habens āgulum a, obtusum. A puncto c: ducatur linea perpendicularis ad lineam b a. quæ necessario cadet extra triangulum a b c: alioqui angulus obtusus esset rectus aut minor recto per 16 primi. sit ergo c d perpendicularis super lineam a b productam vsq; ad d. Dico q̄ quadratum lateris b c quod subtenditur angulo obtuso / tanto maius est duobus quadratis duarum linearum a b & a c ambientibus ipsum angulum obtusum: quantum est illud quod fit ex b a in a d bis. (Potentia enim lineæ: respectu quadrati sui est. vnde tantum dicitur posse linea quælibet: quantum in se ducta producit.) Erit enim per 4 huius / quadratum b d: æquale duobus quadratis duarū linearū b a & a d, & duplo eius quod fit ex b a in a d. Et quia quadratū b c per pe multimā primi est æquale quadrato b d & quadrato d c: ipsum erit æquale quadratis trium linearum b a, a d, & d c, & duplo eius quod fit ex b a in a d. Sed per eādē / quadratum a c: est æquale quadratis a d & d c. ergo quadratū b c: est æquale quadratis duarū linearum b a & c a, & duplo eius quod fit ex b a in a d. Quare b c tāto āplius potest duabus lineis b a, a c: quantum est duplū eius quod fit ex b a in a d. Iam enim diximus q̄ tantū dicitur posse linea quelibet: quantum in se ducta / producit. quod est propositum.

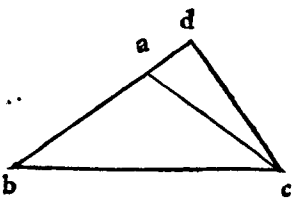

Eucli. ex Zamb. Theorema 11. propositio 12.

IN obtusiangulis triangulis quod ab obtusum angulū subtendente latere fit quadratum / maius est eis quæ fiunt ab obtusum angulum cōprehendentibus lateribus / quadratis: comprehenso bis sub vno eorum qui sunt circa obtusum angulū in quod protractum cadit perpendicularis / & assumpto ex-

trinſecus ſub perpendiculari ad obtuſum angulum.

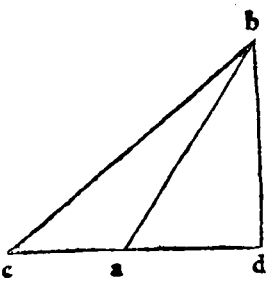

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit obtuſi anguli triangulũ a b c: obtuſum habens angulum b a c.& ducatur ex b ſigno/in c a productam: per 12 primi/perpendicularis b d. Dico q; quadratum quod ex b c, maius eſt eis quæ fiunt ex b a & a c quadratis: bis ſub c a & a d compræhenſo rectangulo. Quoniam enim ſecta linea c d, ſecta eſt vtcũq; in a, ſigno: igitur per 4 ſecundi/quod fit ex c d æquum eſt eis quæ fiunt ex c a & a d, quadratis/& bis ſub c a & a d compræhenſo rectangulo. Commune ponatur id quod ex d b. Ea igitur quæ ſunt ex c d & d b: æqua ſunt eis quæ fiunt ex c a & a d & d b quadratis/& bis ſub c a & a d compræhenſo rectãgulo. Sed eis quæ ſunt ex c d & d b: æquum eſt id quod ex c b, per 47 primi. rectus enim eſt: angulus qui ad d. Eis autẽ quæ fiunt ex a d & d b: per eandẽ æquum eſt id quod fit ex a b. Quadratũ igitur quod fit ex c b: æquũ eſt eis quæ fiunt ex c a & a b quadratis per eandẽ/& bis ſub c a & a d compræhẽſo rectangulo. Quare quadratũ quod fit ex c b, eis quæ fiunt ex c a & a b maius eſt: bis ſub c a & a d compræhenſo rectangulo. In amblygoniſs igitur triangulis quod ab obtuſum angulũ ſubtendente latere fit quadratum: maius eſt & quæ ſequuntur reliqua. quod oſtendere oportuit.

Euclí. ex Camp. Propoſitio. 13.

OMnis oxygoniſ tanto ea quæ acutum reſpicit angulum ambobus lateribus angulum acutum continentibus minus poteſt: quãtum eſt quod bis cõtinetur ſub vno eorum cui perpendicularis intra ſuperſtat/eaq; ſui parte quæ perpendiculari anguloq; acuto interiacet. 13

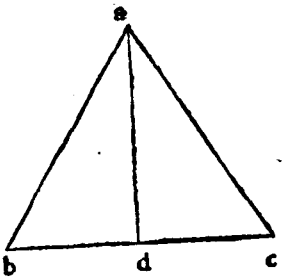

¶CAMPANVS. ¶Quod hic proponitur de latere ſubtenſo alicui angulo acuto in triangulo oxygonio: veritatẽ habet de latere ſubtenſo cuilibet angulo acuto in omni triangulo/ſiue fiat orthogonius ſiue ãblygonius ſiue oxygonius. ¶Sit ergo in triangulo a b c, quicũq; triangulus fuerit: ãgulus c acutus. qui ſi fuerit oxygonius: ducatur perpendicularis ab quouis angulorum a vel b, ad quamuis baſin b c vel a c. quia cum ſic fuerit: ſemper cadet perpendicularis intra triangulum. Si autem ſit amblygonius aut orthogonius: ab angulo obtuſo vel recto ducatur perpendicularis ad latus oppoſitũ/quam manifeſtũ eſt cadere intra triangulũ. Et vt ſimpliciter dicam/ cũ in omni triangulo ſint duo acuti anguli: neceſſario erit alter reliquorum angulorũ qui ſunt a & b, acutus. Ducam igitur perpendiculare: ad lineam illam quæ duobus acutis interiacet. Sit ergo vt trianguli a b c: angulus b etiam ſit acutus. ducam ergò ad b c: perpendiculare quæ ſit a d, quæ (vt dictum eſt) cadet intra triangulũ. Dico itaq; q; quadratum lateris a b quod ſubtenditur angulo acuto c, tanto minus eſt duobus quadratis duarum linearũ a c & c b: quantum duplũ eius quod fit ex b c in d c. Vel dico q; quadratum a c quod etiam ſubtenditur angulo b quem poſuimus acutum (quicquid fuerit de angulo a) tanto minus eſt duobus quadratis duarum linearum a b & b c: quantum eſt duplum eius quod fit ex c b in b d. Erit enim per 7 huius/quadratum b c cum quadrato d c: æquale ei quod fit ex b c in d c bis/& quadrato alterius partis ſcilicet b d. quare addito vtriq; quadrato a d erit quadratum b c cum quadratis duarum linearum a d & d c, æquale quadratis duarum linearum a d & d b, & duplo eius quod fit ex c b in c d. At quia per penultimam primi/quadratum a c eſt æquale quadratis duarum linearum a d & d c: erit quadratum b c cum quadrato a c, æquale quadratis duarũ linearum a d & b d & duplo eius quod fit ex b c in c d. Sed per eandem penultimam primi/quadratum a b: æquum eſt quadratis duarum linearum a d & b d. ergo quadratum b c cum quadrato a c: æquum eſt quadrato a b, & duplo eius quod fit ex b c in c d. quare tãto minus poteſt a b

duobus lateribus b c & a c: quantum eſt duplum eius quod fit ex b c in c d. quod eſt propoſitum. Simili modo probabis/latus a c quod ſubtendit angulo b acuto/poſſe tanto minus duobus lateribus a b & b c: quantum eſt duplum eius quod fit ex c b in b d. ¶Notandum autem per hãc & præcedentem & penultimam primi/ꝙ cognitis lateribus omnis triãguli: cognoſcitur area ipſius. et auxiliantibus tabulis de chorda & arcu: cognoſcitur omnis eius angulus.

Eucli. ex Zamb. Theorema 12. propoſitio 13.

13 ¶In oxygonijs triangulis/quod ex acutum angulum ſubtẽdente fit quadratum/ minus eſt eis quæ ex acutum angulum comprehendentibus lateribus fiunt quadratis: comprehenſo bis ſub vno eorum quæ ſunt circa acutum angulum in quod perpendicularis cadit/& ſumpto intus ſub perpendiculari ad acutum angulum.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit oxygonium triangulum a b c: acutũ habens angulum qui ad b. & per 12 primi ducatur ab a, ſigno: in b c, perpẽdicularis a d. Dico ꝙ quadratum ex a c, minus eſt quadratis quæ fiunt ex c b & b a: cõprehenſo bis rectangulo ſub c b & b d. Quoniam enim recta linea b c diſecta eſt vtcunq; in d: igitur per 7 ſecundi quadrata/quæ ex c b & b d, æqualia ſunt bis ſub c b & b d cõprehenſo rectãgulo/& ei quod fit ex c d quadrato. Commune apponatur quadratum quod ex d a. Igitur quadrata quæ ex c b, & b d, & d a: per 7 ſecundi æqualia ſũt rectangulo comprehenſo bis ſub c b & b d, & eis quæ fiunt ex a d & d c quadratis. Sed eis quæ fiunt ex b d & d a: æquũ eſt id quod fit ex a b. angulus enim qui ad d: rectus eſt. Eis autem quæ fiunt ex a d & d c: æquum eſt id quod ex a c per 47 primi. ea igitur quæ fiũt ex c b & b a: æqualia ſũt ei quod fit ex a c & ei quod bis fit ſub c b & b d. Quare ſolum quod fit ex a c, minus eſt eis quæ fiunt ex c b & b a quadratis: eo quod eſt bis ſub c b & b d comprehenſo rectangulo. In oxygonijs igitur triangulis: & quæ ſequuntur reliqua. quod oſtendere oportebat.

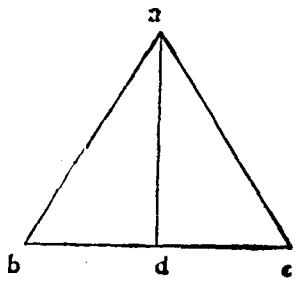

Eucli. ex Camp. Propoſitio 14.

Dato trigono: æquum quadratum deſcribere.

¶CAMPANVS. ¶Sit datus trigonus a: cui nos volumus æquum quadratum deſcribere. Deſignabo ſuperficiem æquidiſtantium laterum & rectorum angulorum æqualẽ trigono dato/ſecundum quod docet 42 primi: ſitq; ſuperficies illa b c d e. cuius ſi latera fuerint æqualia: habemus quod quærimus. ipſa enim erit quadrata per diffinitionem. Si autem latera ſint inæqualia: tũc adiungam minus ipſorum laterum maiori/ſecundum rectitudinem. ſitq; linea c f, æqualis minori duorum laterum quod eſt c e: adiuncta maiori quod eſt b c, ſecundum rectitudinem. Totã b f diuidam per æqualia: in puncto g. & facto g centro/ſuper lineam b f ſecundum quantitatem lineę g b: deſcribam ſemicirculum b h. & latus e c producam: vſquequo ſecet circunferentiam in puncto h. Dico ꝙ quadratum lineæ c h: eſt æquale trigono dato. Producam lineã g h. Et quia linea b f diuiſa eſt per æqualia in g, & per inæqualia in c: erit per 5 huius, quod fit ex ductu b c in c f cũ quadrato c g, æquale quadrato g f. quare & quadrato g h. quare per penultimã primi: & duobus quadratis duarum linearũ g c & c h. Ergo dẽpto vtrinq; quadrato c g: erit quod fit ex b c in c f, quod eſt æquale ſuperficiei b e eo ꝙ c f eſt æquale c e, æquale quadrato lineæ c h. quare

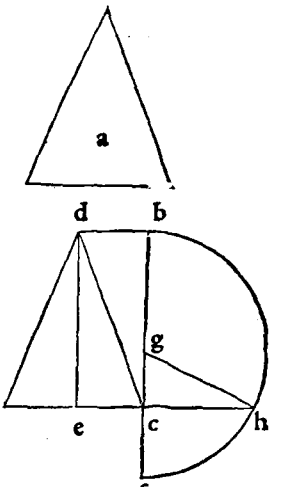

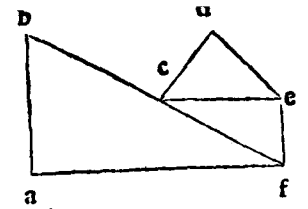

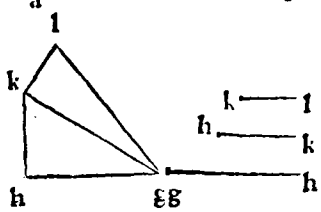

quadratum lineæ c h: eſt æquale trigono a. quod eſt propoſitum.

¶CAMPANI additio. ¶Et nota q̃ per hoc iuuenitur latus tetragonicũ cuiuſlibet altera parte longioris/& ſimpliciter omnis figuræ rectis lineis contentæ: quæcunq; fuerit. quoniam omnem figuram talem in triangulos reſoluemus: & cuiuſlibet illorum triangulorum inueniemus tetragonicum latus ſecundum doctrinam iſtius. & inueniemus per penultimam primi/lineã vnam: quæ poſſit in omnia latera tetragonica inuenta. Verbi gratia volo inuenire latus tetragonicum rectilineæ figuræ irregularis a b c d e f. Reſoluo eã in tres triãgulos qui ſunt a b f, c d e, & c f e. Inuenio quoq; ſecundum doctrinam iſtius: tria latera tetragonica iſtorũ trium triangulorum/quæ ſunt g h, h k, & k l. & erigo h k: pendiculariter ſuper g h. & produco g k. eritq; per penultimam primi/quadratum g k: æquale quadratis duarum linearum g h, & h k. & tertiũ latus k l erigo perpendiculariter ſuper lineam g k. & produco lineam g l. eritq; per penultimam primi/g l latus tetragonicum totius figuræ rectilineæ propoſitæ.

Euclí. ex Zamb. Problema 2. Propoſitio 14.

¶Dato rectilineo: æquum quadratum conſtituere.

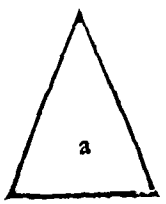

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit datum rectilineum a. oportet ei rectilineo: æquum quadratum conſtituere. conſtituatur per 45 primi ipſi a rectilineo: æquum parallelogrammum rectãgulum b c d e. Si æqualis eſt b e ipſi e d: factum iam eſt problema. conſtituitur enim ipſi rectilineo: æquum quadratum b d. Si autem non: eorum alterũ b e & e d, maius eſt. Sit maius b e: & producatur in f. & ponatur ipſi e d: æqualis e f, per 3 primi. & per 10 primi ſecetur b f bifariam in g. Et centro quidem g, ſpacio vero aut g b aut g f: ſemicirculus deſcribatur b h f. & per 2 poſtulatum producatur d e in h: & per 1 poſtulatum connectatur g h. Quoniam igitur recta linea b f ſecta eſt in æqualia in g, & in inæqualia in e: igitur per 5 ſecundi/rectangulum cõpræhenſum ſub b e & e f cum quadrato quod fit ex e g æquum eſt ei quod ex g f quadrato. Aequalis autem eſt g f: ipſi g h. rectangulum igitur compræhenſum ſub b e & e f, per 5 ſecundi cũ eo quod ex g e fit quadrato: æquum eſt ei quod fit ex g h. ei autem quod fit ex g h: æqualia ſunt ea quæ ex h e & g e fiunt quadratis per 47 primi. Quod igitur fit ſub b e & e f cum eo quod fit ex e g: æquum eſt eis quæ fiunt ex h e & e g. commune auferatur quadratum quod ex e g. reliquum igitur rectangulum compræhenſum ſub b e & e f: æquum eſt ei quod fit ex e h quadrato. Sed id quod eſt ex b e & e f: id eſt quod b d. æqualis enim eſt e f ipſi e d. parallelogrammum igitur b d: æquum eſt ei quod fit ex h e quadrato. Sed b d: æquum eſt ipſi a rectilineo. & a igitur rectilineũ æquum eſt quadrato deſcripto ex e h. Dato igitur rectilineo a: æquũ quadratum conſtitutum eſt/ſub e h deſcriptum. quod feciſſe oportuit.

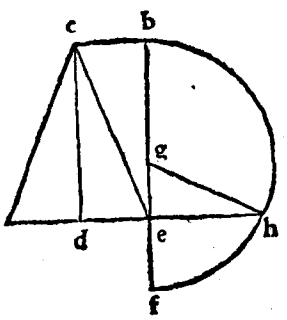

¶EVCLIDIS MEGARENSIS Geometricorum elementorum ſecundi libri FINIS.

EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philosophi Mathematicorumq; facile principis: primum ex Campano, deinde ex Theone Græco commentatore, interprete Bartholomæo Zamberto Veneto, Geometricorum elementorum liber tertius.

EX Campano. Diffinitiones.

Vorum diametri sunt æquales: ipsos circulos æquales esse. Maiores autem: quorũ maiores. Et minores: quorum minores.

¶ Circulum linea cõtingere dicitur: quæ cũ circulũ tangat/in vtramq; partem eiecta circulum non secat.

¶ Circuli sese contingere dicuntur: qui se tangentes/seinuicem non secant.

¶ Rectæ lineæ in circulo æqualiter distare dicuntur a centro: cũ a cẽtro ad ipsas ductæ perpẽdiculares/fuerint æquales.

¶ Plus vero distare a centro dicitur: in quam perpendicularis longior cadit.

¶ Recta linea portionẽ circuli cõtinens: chorda nominatur.

¶ Portio vero circunferentiæ: arcus nuncupatur.

¶ Angulus autem portionis: dicitur qui a chorda & arcu cõtinetur.

¶ Supra arcum angulus consistere dicitur: qui a quolibet pũcto arcus ad chordæ terminos duabus rectis lineis exeuntibus continetur.

¶ Sector circuli: est figura quæ sub duabus a centro ductis lineis & sub arcu qui ab eis compræhenditur continetur.

¶ Angulus autem qui ab eis lineis ambitur: supra centrum consistere dicitur.

¶ Similes circulorum portiones dicuntur: in quibus qui supra arcum consistunt anguli sibi inuicem sunt æquales.

¶ Arcus quoq; similes sunt qui æquos ãgulos prædicto modo suscipiunt.

EX Zamberto. Diffinitiones.

Equales circuli: sunt quorum dimetientes sunt æquales, vel quorum quæ ex centris sunt æquales.

¶ Recta linea circulum tangere dicitur: quæ circulum tangens & eiecta/circulum non secat.

¶ Circuli sese tangere adinuicem dicuntur: qui sese inuicem tangentes se non inuicem secant

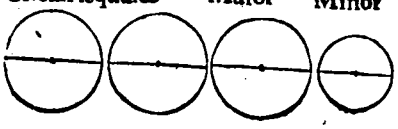

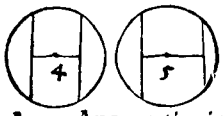

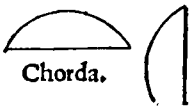

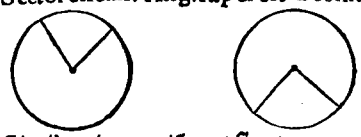

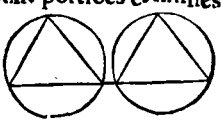

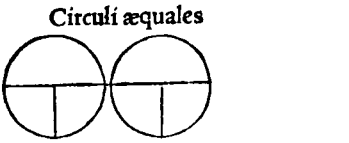

Sectiocirculi. Sectionis ang.

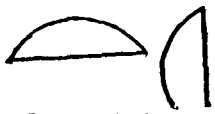

Angulus in sectione

Angulus in circunferentia

Sector circuli

Similes circuli sectiones

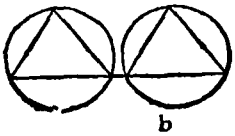

b

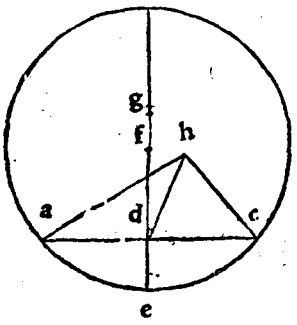

e

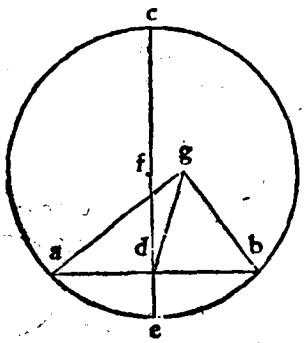

e

4 In circulo æqualiter distare a centro rectæ lineæ dicuntur: cum a centro in eas perpendiculares ductæ sunt æquales. Magis autem distare dicitur: in quã maior perpẽdicularis cadit.

5 Sectio circuli: est figura comprehensa sub recta linea & circuli circunfererentia.

6 Sectionis angulus: est qui sub recta linea & circuli circunferentia comprehenditur.

7 In sectione autem ãgulus est: cum in circunferentia sectionis contingit aliquod signum & ab eo in rectæ lineæ fines quæ basis est sectionis rectæ lineæ coniunguntur. Contentus autem angulus: sub coniunctis rectis lineis est.

8 Cum vero comprehendentes angulum rectę lineæ aliquã suscipiunt circunferentiam: in illa angulus esse dicitur.

9 Sector autem circuli: est cum ad centrum circuli steterit angulus comprehensa figura sub ãgulum comprehendẽtibus rectis lineis & assumpta sub eis circunferentia.

10 Similes sectiones circuli: sunt quæ angulos æquos suscipiunt: vel in quibus anguli sibi inuicem sunt æquales.

Eucli ex Camp. Propositio 1.

1 CIrculi proposiți: centrum inuenire.

Vnde manifestum est q duabus rectis lineis in eodẽ circulo apud circunferentiam terminatis: neutra illarũ alteram per æqualia ortho gonaliter secat: nisi ipsa super centrũ trãsierit.

CAMPANVS. Sit circulus propositus a b c: cuius volumus centrũ inuenire. Duco in ipso circulo lineam a c qualitercunq; cõtingat: quam diuido per æqualia in puncto d. a quo duco perpendicularem ad lineam a c, quam applico circunferentiæ ex vtraq; parte: sitq; e d b. quam rursus diuido per æqualia in puncto f: quem dico esse centrum circuli. Si enim non est: erit autem alibi aut in linea e b, aut extra. In linea e b: nõ. Si enim fuerit in ea vt in puncto g: erit linea e f maior linea e g, pars videlicet toto. quod est impossibile. Quod si fuerit extra lineã e b. vt in puncto h: ducantur lineæ h a, h d, h c. Et quia latera h d & d a trianguli h d a sunt æqualia lateribus h d & d c trianguli h d c, & basis h a basi h c: erit per 8 primi/ angulus a d h æqualis angulo c d h. quare vterq; rectus. & quia angulus a d b fuit etiam rectus: erit a d h æqualis a d b per 3 petitionem primi/ pars videlicet toti. quod est impossibile. Non est ergo cẽtrum dati circuli alicubi q̃ in puncto f. quod est propositum.

Eucli. ex Zamb. Problema 1. propositio 1.

1 Dati circuli: centrum inuenire.

THEON ex Zamberto. Sit datus circul[illegible] ipsius circuli a b c, cẽtrum inuenire. Excitetur in eo lin[illegible] recta vtrinq; sitq; a b. Et per 10 primi: secetur bifariam in d [illegible] per 11 eiusdem ab ipso d, ipsi a b excitetur d c ad angulos rectos. & per postulatum secundum extendatur in e: secetur q per 10 primi/ c e bifariam in f. Dico q f centrũ est circuli a b c. Nõ enim. sed si possibile est/ sit g: & per primum [illegible] postulatum connectãtur g a, g d, & g b. Et quoniam æqualis [illegible] a d ipsi d [illegible]

communis autem d g. duæ igitur a d & d g: duabus g d & d b sunt æquales altera alteri. & per 15 diffinitionem primi/ basis g a; basi g b est æqualis, ex centro enim. Igitur per 8 primi/ angulus a d g: angulo b d g est æqualis. Cum autem recta linea super rectam consistens lineam/ vtrobiq; angulos æquos adinuicem fecerit: eorum angulorum vterq; per decimā primi diffinitionem/ rectus erit. Angulus igitur b d g: rectus est. at angulus f d b: rectus est. Angulus igitur f d b: angulo b d g per 4 postulatum est æqualis/ maior minori. quod est impossibile. Igitur g: non est centrū circuli a b c. Similiter ostendemus: q; nullum aliud præter f. Igitur f: centrum est circuli a b c. quod fecisse oportuit.

¶CORRELARIVM. ¶Hinc est manifestum/ q; si in circulo recta linea aliqua aliquam rectam lineam bifariam & ad angulos rectos dispescit: in dispescente est centrum circuli.

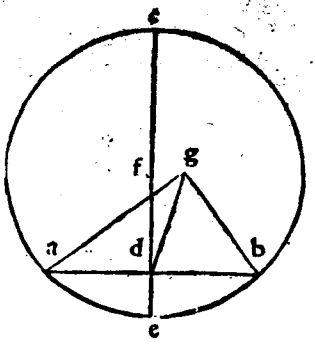

Euclí. ex Camp. Propositio 2.

2 SVper circuli circunferētiam duobus punctis signatis: lineam rectam ductam ab altero ad alterum/ circulum secare necesse est.

¶CAMPANVS. ¶Sit vt in circunferentia circuli a b, cuius centrum sit c: signata sint duo puncta/ quæ sunt a & b. Dico q; linea recta coniungēs vnum cum altero: secabit circulum. Alioqui: cadet extra circulum. Sitq; a e b linea recta: si possibile est. Producam lineas c a & c b. eruntq; per 5 primi/ angulus c a b & c b a: æquales. protraham item lineam c e: quæ secet circunferentiam in puncto d. eritq; per 16 primi/ angulus a e c: maior ā gulo c b e. quare maior angulo c a e. quare per 18 eiusdem/ latus a c: maius latere c e. & quia c d est æqualis c a: erit c d maior c e, pars toto. quod est impossibile. Quia ergo linea coniungens duo puncta a, b, non trāsibit extra circulum: secabit ipsum. quod est propositum.

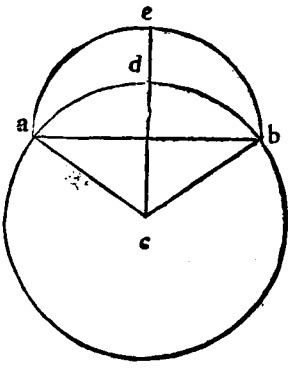

Eucli. ex Zamb. Theorema 1. propositio 2.

2 ¶Si in circuli circunferentia duo fuerint signa v t cunq; contingentia: ad ea signa applicata recta linea intra ipsum circuum cadit

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit circulus a b c: & in eius circunferentia sint vtcunq; bina signa a, b. Dico q; recta linea applicata ex a in b: intra ipsum circulum a b c cadit. Non enim. sed si possibile est: cadat extra/ a e b. Et contingat siue accipiatur centrum circuli: sitq; illud per præcedentem/ d. & per 1 postulatum connectantur d a, d b: & extēdatur d f e. Quoniam igitur æqualis est per 15 diffinitionem primi/ d a ipsi d b: æqualis est angulus d a e, angulo d b e. Et quoniam trianguli d a e, vnum latus producitur a e b: igitur per 16 primi/ angulus d e b, āgulo d a e maior est. Aequalis autem est angulus d a e: ei qui sub d b e. Maior igitur est angulus d e b: āgulo d b e. sub maiori autem angulo: maius latus subtēditur/ per 18 primi. maior igitur est d b: ipsa d e. Aequalis autem est per 15 diffinitionem primi/ d b: ipsi d f. maior igitur est d f: ipsa d e, minor maiore. quod est impossibile. Recta igitur linea extensa ex a in b: extra ipsum circulum non cadit. Similiter etiam demonstrabimus q; neq; in ipsa circunferentia. intra igitur. Si in circuli circunferentia igitur: & quæ sequūtur reliqua vt in theoremate. quod demonstrasse oportuit.

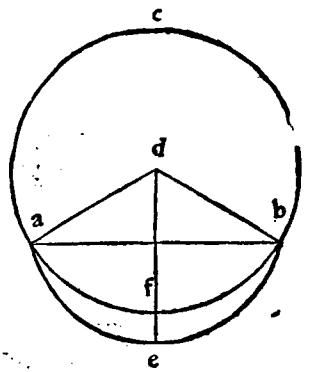

Eucli. ex Camp. Propositio 3.

3 SIlineam intra circulum præter centrum collocatā alia a centro veniens per æqua secet: orthogonaliter super eam insistere: & si in eam orthogonaliter steterit: eam per æqualia diuidere: necesse est.

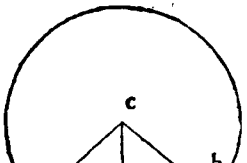

¶CAMPANVS. ¶Sit vt lineam a b collocatam intra circulum a b, cuius centrum sit c: linea c d veniens a centro, diuidat per æqualia. Dico q̃ diuidit eam orthogonaliter. & econuerso. videlicet si diuidit eam orthogonaliter: diuidit eã per æquaila. Producam lineas c a & c b. & ponam primo q̃ diuidat eam per æqualia. erunt ergo duo latera c d & d a, trianguli c d a: æqualia duobus lateribus c d & d b, trianguli c d b, & basis c a basi c b. ergo per 8 primi/angulus d vnius: est æqualis angulo d alterius. vterq; igitur est rectus. Quare c d est perpẽdicularis super a b. quod est propositum. ¶Ponam iterum q̃ c d sit perpendicularis super a b: & ostendã q̃ ipsa diuidit a b per æqualia. erit enim propter hanc positionem: vterq; angulorum qui sunt ad d, rectus. quare vnus æqualis alteri. At quia per 5 primi ãgulus c a d est æqualis ãgulo c b d, et latus c a æquale lateri c b: per 26 primi erit linea a d æqualis lineæ d b. quod est propositum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 2. propositio 3.

¶Si in circulo recta linea quædam per centrũ extensa/ quãdam non per centrum extensam rectam lineam bifariam secuerit: & ad angulos rectos ipsam dispescet. Et si ad angulos rectos ipsam dispescet: bifariam quoq; ipsam secabit. 3

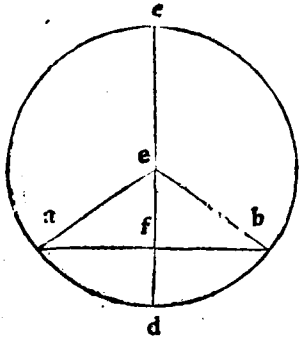

¶THEON ex Zamb. ¶Sit circulus a b c: & in eo recta quædam linea per centrum extensa c d, rectam lineam quandam non extensam per centrum a b bifariam secet in signo f. Dico q̃ & ad angulos rectos eam secat. Contingat siue accipiatur cẽtrum circuli a b c, per 1 tertii: sitq; illud e. & per primum postulatum cõnectantur a e & e b. Et quoniam æqualis est a f ipsi f b, communis autem f e: duæ igitur e f & f a duabus e f & f b sunt æquales. Et basis e a basi e b per 15 diffinitionẽ primi est æqualis. Igitur per 8 primi/angulus a f e: angulo b f e est æqualis. Cum autem recta linea super rectam lineam consistens / vtrobiq; angulos sibi inuicem æquos fecerit: per 10 diffinitionẽ primi/ vterq; ipsorum angulorum rectus erit. vterq; igitur eorum qui sunt sub a f e & b f e: rectus est. Igitur c d per cẽtrum directa/ ipsam a b non per centrum extensam bifariã dispescens: & ad angulos rectos secat. ¶Sed secet c d ipsam a b: ad angulos rectos. Aio q̃ & bifariã ipsam dispescit: hoc est q̃ æqualis est a f ipsi f b. Etsdẽ namq; dispositis & constructis / quoniam æqualis est e a ipsi e b per 15 diffinitionem primi: æqualis est angulus e a f angulo e b f. Et angulus a f e rectus: æqualis est per quartum postulatum/ angulo recto qui est sub b f e. Duo igitur triangula sunt e a f & e b f: duos angulos duobus angulis æquales habentia & vnum latus vni lateri æquale per 26 primi/ commune autem eorum e f explicatum sub vno æqualium angulorum/ & reliqua latera reliquis lateribus æqualia. æqualis igitur est a f ipsi f b. Si recta igitur linea: & quæ sequuntur reliqua vt in theoremate. quod demonstrasse oportuit.

Eucli. ex Camp. Propositio 4.

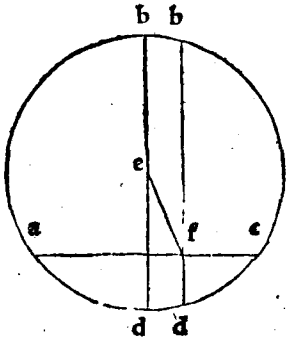

SI intra circulum duæ lineæ se inuicem secent/ & sup per centrum non transeant: nõ per æqualia eas secari necesse est. 4

¶CAMPANVS. ¶Sit vt in circulo a b c d, cuius centrum sit e, duæ lineæ a c & b d secent se in pũcto f: & vtraq; earum vel altera nõ transeat per centrum. Dico q̃ ipsæ non diuidunt se per æqualia: ita q̃ vtraq; per æqualia diuidatur ab vtraq;. Q̃z si fuerit hoc possibile: ponatur. & sit primo: vt neutra transeat per cẽtrum. A centro e producam lineam e f. eritq; per primam partem præmissæ/ vnusquisq; quatuor angulorum qui sunt a f e, e f c, b f e & e f d: rectus. quod est impossibile. sic enim rectus esset minor recto. Sit igitur vt altera earum transeat per centrum: & altera non. sitq; b d trãsiens per centrum. adhuc dico q̃ non diuidunt

ſeſe per æqualia. Quod ſi ſic: tunc per primam partem primi huius/ quia d ducta a centro diuidat a c per æqualia/ diuidet eã orthogonaliter. quare etiam a c diuidet b d orthogonaliter. Et quia diuidit a c rpſam b d per æqualia vt ponit aduerſarius: ipſa tranſibit per centrum/per corelarium primæ huius. Quare ambæ tranſeunt pee centrum. quod eſt contra hypothefin.

Eucli. ex Zamb. Theorema 3. propoſitio 4.

¶Si in circulo binæ rectæ lineæ ſeſe inuicẽ ſecuerint non per centrum extenſæ: ſeſe inuicem biſariam non ſecabunt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit circulus a b c d: & in eo binæ rectæ lineæ a c & b d: ſeſe inuicẽ ſecent in e, non per centrũ extenſæ. Dico q̃ ſe biſariam non ſecant in e. Si enim eſt poſſibile: ſeſe inuicem ſecent biſariam. Quoniam a e æqualis eſt ipſi e c, & b e ipſi e d: ſit centrum circuli a b c d, ſitq; illud per primam tertij f, & per primũ poſtulatum connectatur f e. Quoniam igitur recta linea quædam per centrum extenſa f e, rectã aliquam lineã non per centrũ extenſã a c biſariã ſecat: & ad angulos rectos ipſã per 3 tertij diſpeſcit. Igitur angulus f e a: rectus eſt. Rurſus quoniam recta linea quædam f e, rectam quandam lineam non per centrum extenſam c d, biſariã ſecat: & per 3 tertij ad angulos rectos eam ſecat. Angulus igitur f e b: rectus eſt. patuit autem q̃ angulus f e a: rectus eſt. Angulus igitur f e a: per quartum poſtulatum ãgulo f e b eſt æqualis, minor maiori. quod eſt impoſſibile. Rectæ igitur lineæ a c & b d: ſe ſe inuicem biſariam minime ſecant. Si im circulo igitur, & quæſequuntur reliqua. quod demonſtraſſe oportuit.

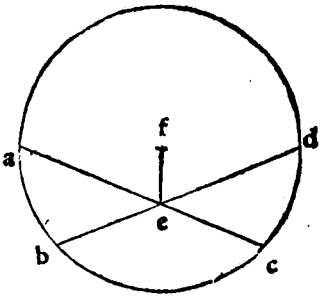

Eucli. ex Camp. Propoſitio 5.

CIrculorum ſe inuicem ſecantium: centra diuerſa eſſe.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo circuli a c b, a d b: ſecãtes ſe ſuper duo pũcta a & b. Dico q̃ eorũ ſunt diuerſa centra. Si enim haberent idem centrum: ipſum eſſet per diffinitionem/in portione vtriq; circulo communi. ſitq; illud e. & ducantur lineæ e a & e f c. erũtq; per diffinitionem circuli/ duæ lineæ e a & e f: æquales. Itemq; per eandem diffinitionem/duæ lineæ e a & e c: æquales. quare e f eſt æqualis e c, cũ vtraq; earum ſit æqualis e a: pars videlicet toti. quod eſt impoſſibile.

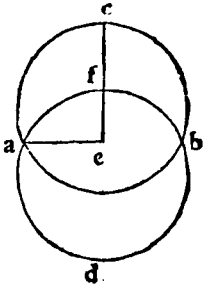

Eucli. ex Zamb. Theorema 4. propoſitio 5.

¶Si bini circuli ſeſe inuicem ſecuerint: non erit eorum idem centrum.

¶THEON ex Zamberto. ¶Duo inquam circuli a b c & c b g: ſeſe inuicẽ ſecent in ſignis c & b. Dico q̃ eorum non eſt idem centrum. Si enim poſſibile: eſto e. & per primum poſtulatum connectatur e c. & extendatur e f g vtcunq;. Et quoniam e ſignum/centrum eſt circuli a b c: æqualis eſt e c ipſi e f, per 15 diffinitionem primi. Rurſus quoniam e ſignum/cẽtrum eſt circuli c b g: æqualis eſt per eandem diffinitionem/ e c ipſi e g. oſtenſum eſt autem: q̃ e c ipſi e f eſt æqualis. & e f igitur: ipſi e g eſt æqualis/minor maiori. quod eſt impoſſibile. Igitur e ſignum: centrum non eſt circulorum a b c & c b g. Si duo igitur circuli: & reliqua quæ ſequuntur. quod demonſtrare oportebat.

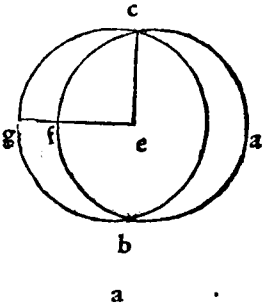

Eucli. ex Camp. Propoſitio 6.

CIrculorum ſeſe contingentium: non idem centrum eſſe neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo circuli a b & a c: contingentes

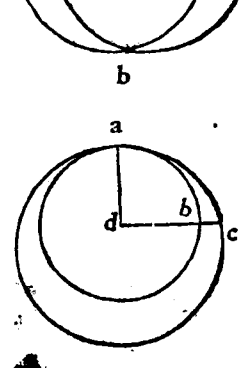

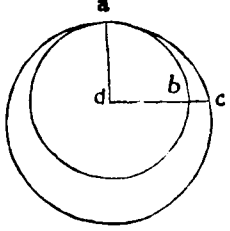

se in pũcto a. Dico q eorum sunt diuersa centra. Si enim habuerint idẽ centrum: erit per diffinitionem/inter minorem eorum cum minor positus fuerit intra maiorem. sitq ipsum: d. & ducãtur lineæ d a & d b c. eritq per diffinitionẽ circuli/vtraq duarũ linearũ d b & d c: æqualis a d. quod est impossibile. ¶ De circulis autem se contingentibus extra/quorum sciliet vnus est extra alterum: manifestum est per diffinitionem centri/ q ipsi non habent idem centrum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 5. Propositio 6.

¶ Si duo circuli se adinuicem tetigerint: eorum non est idem centrum.

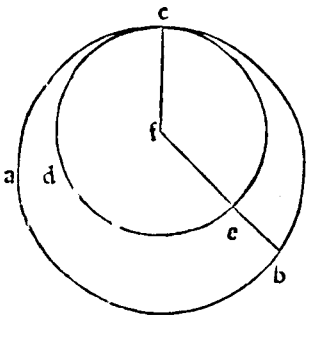

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Duo inquam circuli a b c et c d e: sese inuicem tãgant in c signo. Dico q eorum non est idem centrum. Si enim possibile: sit f. & per primum postulatum/connectatur f c: & extendatur vtcũq f e b. Quoniam igitur f signum/centrum est circuli a b c: æqualis est per 15 primi diffinitionem/f c ipsi f b. Rursus quoniam f signum/centrum est circuli c d e: æqualis est f c ipsi f e, per eandẽ diffinitionẽ. Patuit autem q f c: ipsi f b est æqualis. igitur f e: ipsi f b est æqualis/minor maiori. quod est impossibile. Igitur f signum/non est cenrum orbium a b c & c d e. Si bini igitur orbes se adinuicem tetigerint: & quæ sequuntur reliqua vt in theoremate. quod erat ostendendum.

Eucli. ex Camp. Propositio 7.

Si in diametro circuli punctus præter centrum signetur/& ab eo ad circunferentiã lineæ plurimæ ducantur: quæ super centrum transierit/ omnium erit longissima. Quæ vero diametrũ perficiet: omnium erit breuissima. Quæ autem centro proximæ: cæteris longiores. Quanto vero a centro remotiores: tãto breuiores esse cõueniet. Duas quoq æquidistantes lineæ breuissimæ collaterales: æquales esse necesse est.

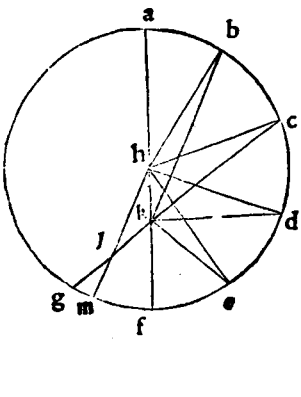

¶ CAMPANVS. ¶ Sit vt in diametro a f, circuli a b c cuius centrum sit h: sit signatus punctus k præter centrum. a quo ducantur plurimæ lineæ quæ sunt k a, k b, k c, k d, k e, k f, k g: ad circunferentiam. & transeat a k per centrum h: & k f sit complementum diametri. sitq vt k e & k g æquidistent k f: hoc est dicere, vt angulus e k f, sit æqualis angulo f k g. Dico q k a: est omniũ longissima. & k f: omnium breuissima. Aliæ vero tanto longiores: quanto centro propinquiores. vt k b: est longior k c. & k c: est longior k d. & k d: longior k e. Et k e & k g: sunt æquales. ¶ Quia enim in triangulo b k h, duo latera b h & h k per 20 primi sunt maiora latere b k, & ipsa sunt æqualia lineæ a k: erit a k maior b k. & eadẽ ratione: maior omnibus alijs. & hoc est primum. ¶ Item quia in triãgulo e h k, duo latera h k & k e per eandem sunt maiora latere h e quod est æquale lineæ h f: ipsa erũt maiora linea h f. ergo dempta communi linea quæ est h k: remanebit k e maior k f. eadem ratione: quælibet aliarum erit maior ipsa. & hoc est secundum. ¶ Itemq quia duo latera b h & h k, trianguli b h k sunt æqualia duobus lateribus c h & h k, trianguli c h k, & angulus b h k est maior angulo c h k: erit per vicesimamquartam primi/basis b k maior basi k c. eadem ratione: k c, maior erit k d. & k d: maior k e. & hoc est tertiũ. ¶ Q si duæ lineæ k g & k e non sunt æquales: erit altera maior. sitq k g, de qua sumam k l: æqualem k e. & producam l f: quousq secet circunferentiam in puncto m. Et quia per hypothesin angulus g k f est æqualis angulo f k e: erit per decimamtertiam primi: angulus l k h æqualis angulo e k h. & duo latera l k & k h, trianguli l k g, sunt æqua-

lia duobus lateribus e k & k h, triangulí e k h. ergo per 4. primí/ baſis h l: eſt æqualis baſi h e, & quia h m eſt æqualis h e: erit h m æqualis h l. quod eſt impoſſibile. Sunt ergo duæ lineæ k g & k e: æquales. quod eſt noſtrum propoſitum quæritum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 6. Propoſitio 7.

7 ¶Si in diametro circuli aliquod contingat ſignum quod minime circuli centrum ſit/ ab eoq; ſigno in circulum quædã rectæ lineæ procidant: maxima erit in qua centrum. minima vero: reliqua. aliarum vero ſemper propinquior ei quæ per centrum extenditur: remotiore maior eſt. Duæ autem ſolum rectæ lineæ æquales: ab eodem ſigno in circulum cadunt ad vtraſq; partes minimæ.

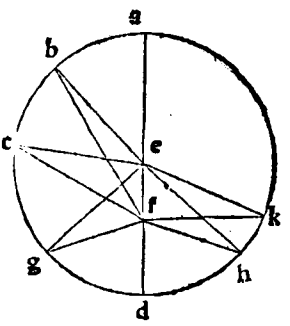

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit circulus a b c d: eiuſq; dimetiens ſit a d. & in ipſo a d, ſuſcipiatur ſignum aliquod/ ſitq; illud/ f: quod ipſius circuli centrum non ſit. Centrum autẽ circuli: ſit per primam ertij/e. Et ab ipſo f: in ipſum a b c d circulum procidant quædam rectæ lineæ f b, f c, f g. Dico q; f a: maxima eſt. minima vero: f d. Aliarũ autẽ: f b, ipſa f c maior eſt. & f c: ipſa f g. Connectantur per primum poſtulatum: b e, c e, & e g. Et quoniam per 20 primi/ omnis trianguli duo letera reliquo ſunt maiora: igitur e b & e f, reliquo f b ſunt maiora. Aequalis autem eſt a e: ipſi b e, per 15 diffinitionem primi. Igitur b e & e f: ipſi a f ſunt æquales. maior igitur eſt a f: ipſa b f. Rurſus quoniam æqualis eſt b e ipſi c e per 15 diffinitionem primi/ cõmunis autem f e: duæ igitur b e & e f, duabus c e & e f ſunt æquales. Sed angulus b e f: angulo c e f maior eſt. baſis igitur b f: per 24 primi/ baſi c f maior eſt. & ob id, c f: ipſa f g maior eſt. Rurſus quoniã g f & f e, ipſa e g per 20 primi ſunt maiores / æqualis autẽ eſt per 15 diffinitionẽ primi e g ipſi e d: igitur g f & f e, ipſa e d ſunt maiores. cõmunis auferatur e f. reliqua igitur g f: reliqua f d maior eſt. Maxima igitur: eſt f a. minima vero: f d. maior eſt autem f b, ipſa f c: & f c, ipſa f g. ¶Dico etiã q; ab eodẽ ſigno f: duæ tãtũ rectæ lineæ æquales/ in ipſũ circulum a b c d cadunt ad vtraſq; partes ipſius f d minimæ. Conſtituatur inquã per 23 primi/ ad datam rectã lineã e f, ad datumq; in ea ſignum e: ei qui ſub g e f angulo æqualis angulus f e h. & per primum poſtulatum cõnectatur f h. Quoniã igitur æqualis eſt per 15 diffinitionẽ primi/ g e ipſi e h, cõmunis autẽ e f: duæ igitur g e & e f, duabus h e & e f ſũt æquales. & per 8 primi/ ãgulus g e f: ãgulo h e f eſt æqualis. Igitur per 4. primi/ baſis f g: baſi f h eſt æqualis. ¶Dico inſuper: q; ipſi f g, alia nulla cadit in ipſum circulũ ab eodem ſigno f, æqualis. Si enim poſſibile: cadat f k. Et quoniam f k ipſi f g eſt æqualis/ ſed f h ipſi f g eſt æqualis: igitur f k ipſi f h eſt æqualis. Quæ igitur propinquior eſt ei quæ per cẽtrum extẽditur: remotiori eſt æqualis. quod per prius oſtenſum eſt impoſſibile. ¶Vel etiã ſic. Per primũ poſtulatũ: connectatur e k. & quoniam per 15 diffinitionẽ primi/ æqualis eſt g e ipſi e k, cõmunis autẽ f e, & baſis g f baſi f k eſt æqualis: igitur per 8 primi/ angulus g e f angulo k e f eſt æqualis. Sed angulus g e f: ei qui ſub h e f eſt æqualis. Igitur per primam cõem ſententiam/ ãgulus h e f: ei qui ſub k e f eſt æqualis/ minor maiori. quod eſt impoſſibile. Igitur ab ipſo f ſigno: nulla alia cadit in ipſum circulum ipſi g f æqualis, vna igitur ſola. Si in dimetiente igitur circuli; & quæ ſequuntur reliqua vt in theoremate. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 8.

8 SI extra circulum puncto ſignato/ ab eo ad circunferentiam lineæ plurimæ ducantur circulum ſecando: quæ ſuper centrum tranſierit/ omnium erit longiſſima. Cẽtro autem propinquiores: cęteris remo

tioribus longiores. Linearū vero partialiū ad circunferentiam extrinsecus applicatarū, ea quidē quæ diametro in directū adiacet: omnium est minima. Eiq; propinquiores: remotioribus breuiores. Duæ vero quæ lineæ breuissimæ vtrinq; æque propinquant: æquales sunt.

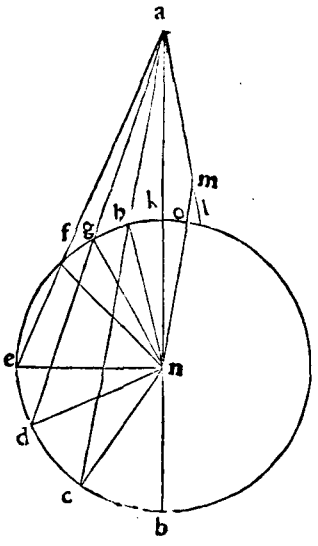

¶CAMPANVS. ¶Sit vt a puncto a, assignato extra circulum b c d, cuius centrum sit n: ducātur plurimæ lineæ ad circunferentiam, secando circulum, quæ sint a k n b, a h c, a g d, & a f e. Dico q; a b transiens per centrum: omnium erit longissima. Et q; a c: est maior a d. & a d: maior a e. Et q; a k: est omniū breuissima extrinsecarum. Et q; a h: est minor a g. & a g: minor a f. Et dico q; si ducatur a l, ita q; ipsa & a h æqualiter distent ab a k, hoc est q; angulus k a h sit æqualis angulo l a k: ipsæ erunt æquales. ¶Producam enim a cētro n: lineas n c, n d, n e, n f, n g, & n h. eruntq; per 20 primi: duo latera a n & n c, trianguli a n c: maiora a c. & quia ipsa sunt æqualia lineæ a b: erit a b maior a c. eadem ratione erit maior omnibus alijs. quod est primum. ¶Et quia duo latera a n & n c, trianguli a n c sunt æqualia duobus lateribus a n & n d, trianguli a n d, & ãgulus a n c est maior angulo a n d: erit per 24 primi, basis a c maior basi a d. & eadē rōne erit a d: maior a e. quod est secūdū. ¶Itēq; quia in triãgulo a n h, duo latera a h & n h sūt maiora a n per 20 primi, & h n est æqualis n k: erit per cōmunē scientiã, a h maior a k. eadēratione quælibet extrinsecus applicatarū: maior erit a k. qđ est tertiū ¶Itē quia per 21 primi, duæ lineæ a h & h n sunt minores duabus lineis a g & g n, & h n est æqualis g n: erit per communē scientiã, a g maior a h. eadem ratione erit a f: maior a g. quod est quartum. ¶Q; si a l non sit æqualis a h: cum ipsæ sint æqualiter distantes ab a k, erit altera maior. sitq; a l. Ponam ergo a m æqualem a h: & producam n o m. Quia ergo duo latera m a & a n, trianguli m a n sunt æqualia duobus lateribus h a & a n, trianguli h a n, & angulus m a n est æqualis angulo h a n: erit per 4 primi, basis m n æqualis basi n h. & quia n o est æqualis n h: erit n o æqualis n m, pars videlicet toti. quod est impossibile. & hoc est quintum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 7. propositio 8.

¶Si extra circulum suscipiatur aliquod signum, ab eoq; signo ad circulum deducantur rectæ lineæ aliquæ, quarum quidem vna per centrum extendatur reliquæ vero vtcunq;: in conuexam circunferentiam cadentium rectarum linearū maxima est quæ per centrum ducta est. aliarum autem, semper ei quæ per centrum transit propinquior: remotiore maior est. In curuam vero circunferentiam cadentium rectarum linearum minima est: quæ inter signum & dimetientem iacet. minimæ vero propinquior: semper remotiore minor est. Duæ autem tantum rectæ lineæ: ab eo signo cadunt æquales in ipsum circulum ad vtraq; partes minimæ.

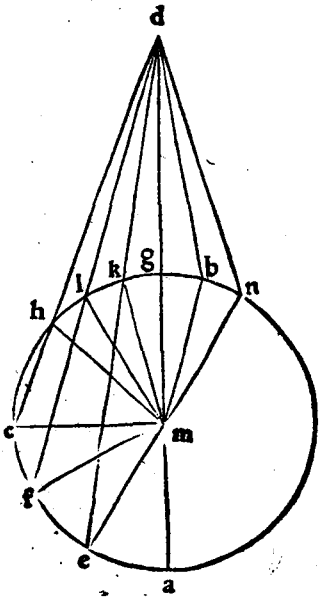

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit circulus a b c. & extra ipsum a b c, suscipiatur signum d: & ab eodem ducātur rectæ lineæ aliquæ in ipsum circulum, sintq; d a, d e, d f, &c. sit autem d a: per centrū extensa. Dico q; in a e f c conuexã circunferentiam cadentium rectarum linearum maxima est: quæ per centrū trāsit, hoc est d a. minima vero: quæ inter d signū, & diametrū a g iacet. maior vero est d e ipsa d f. & d f ipsa d c. Cadētiū vero rectarū linearū in h l k g curuã circūferentiã sēper ipsi d g minimæ propinquior: remotiore minor est. hoc est d k ipsa d l: & d l ipsa d h. Suscipiatur per primã tertij, centrū circuli a b c: sitq; illud m. & per 1 postulatū

cõnectantur m e, m f, m c, m h, m l, & m k. Et quoniã per 15 diffinitionẽ primi/æqualis eſt a m ipſi e m: cõis apponatur m d. Igitur a d ipſius e m & m d eſt æqualis. ſed e m & m d: ipſa e d per 20 primi/ſunt maiores. & a d igitur: ipſa e d maior eſt. Rurſus quoniam per 15 diffinitionem primi/æqualis eſt m e ipſi m f: communis apponatur m d. Igitur e m & m d: ipſis f m & m d ſunt æquales. & angulus qui ſub e m d: angulo qui ſub f m d maior eſt. Igitur per 24 primi/ baſis e d: baſi f d maior eſt. Similiter quoq; oſtendemus: q; f d, ipſa c d maior eſt. Maxima quidem d a. maior autẽ eſt d e: ipſa d f. & d f: ipſa d c. Et quoniam per 20 primi/ m k & k d ipſam d ſunt maiores, æqualis autẽ eſt per 15 diffinitionem primi m g ipſi m k: reliqua igitur k d, reliqua g d maior eſt. quare g d: ipſa k d minor eſt. Et quoniã triãguli m l d in vno latere m d, duæ rectæ lineæ introrſum conſtiterunt m k & k d: igitur per 21 primi m k & k d ipſis m l & l d ſunt minores/ quarum m k æqualis eſt ipſi m l. reliqua igitur d k: reliqua d l minor eſt. Similiter iam oſtẽdemus: q; & d l, ipſa d h minor eſt. minima autem: d g. ipſa vero d k, ipſa d l: & d l, ipſa d h minor eſt. ¶ Dico etiam q; duæ tantum æquales/ a ſigno d in ipſum circulum cadunt: ad vtraſque partes minimæ ipſius d g. Conſtituatur per 23 primi/ ad rectam lineam m d & ad ſignum in ea m, angulo k m d æqualis angulus d m b. & per primum poſtulatum: connectatur d b. Et quoniã per 15 diffinitionem primi/ æqualis eſt m b ipſi m k, cõmunis autem m d: duæ igitur m k & m d, duabus b m & m d ſunt æquales altera alteri. & angulus k m d: per 23 primi angulo b m d eſt æqualis. Igitur per 4 primi/ baſis d k: baſi d b eſt æqualis. Dico iam q; rectæ lineæ d b, alia æqualis non cadit in ipſum circulum: a ſigno d. Si enim poſſibile: cadat/ & ſit d n. Quoniam igitur ipſi d k, d n eſt æqualis/ ſed ipſi d k, d b eſt æqualis: et d b igitur per primam cõmunem ſententiam ipſi d n eſt æqualis. propinquior igitur ipſi d g minimæ: remotiori eſt æqualis. quod iam oſtẽſum eſt impoſſibile. ¶ Vel etiam aliter. Cõnectatur per primũ poſtulatum m n. Quoniam per 15 diffinitionem primi/ æqualis eſt k m ipſi m n, cõmunis autem m d, & baſis d k baſi d n eſt æqualis per hypotheſin: igitur per octauã primi/ angulus k m d, angulo d m n eſt æqualis. Sed angulus qui ſub k m d: ei qui ſub b m d eſt æqualis. & qui ſub b m d igitur: ei qui ſub n m d eſt æqualis/ minor ſcilicet maiori. quod eſt impoſſibile. Igitur plures duabus rectis lineis/ æquales: in circulum a b c ab ipſo d ſigno ad vtraſq; partes ipſius d g minimæ non cadunt. Si extra circulũ igitur ſuſcipiatur ſignũ: & quæ ſequuntur reliqua vt in theoremate. quod oſtendere oportuit.

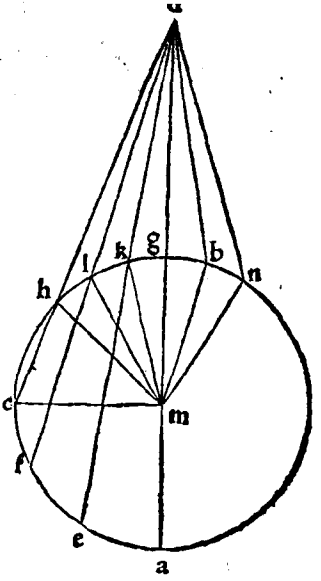

Euclí. ex Camp. Propoſitio 9.

SI intra circulum puncto ſignato/ ab eo plures q̃ duæ lincæ ductæ ad circunferentiam / fuerint æquales: punctum illud/ centrum circuli eſſe neceſſe eſt.

¶ CAMPANVS. ¶ Sit vt a puncto a, ſignato intra circulum b c d, ductæ ſint tres lineæ a b, a c, a d, ad circunferentiam: quas pono eſſe æquales. Dico punctũ a: eſſe centrũ circuli. Producã enim duas linas c b & d c: & diuidam vtramq; earum per æqualia. c b quidem in puncto e: & d c in puncto f. Et producam e a & f a: quas applico circũferentię ex vtraq; parte. eritq; per 8 primi/ vterq; angulorum qui ſunt ad e: æqualis alteri. igitur per diffinitionem anguli recti: vterq; erit rectus. Similiter quoq; per eandem vterq; angulorum qui ſunt ad f; rectus. ergo per correlarium primæ huius/ quia a e diuidit c b per æqualia & orthogonaliter: ipſa tranſit per centrum. ſimiliter quoq; a f trãſit per centrum: quia diuidit d c per æqualia & orthogonaliter. quare a: eſt centrum. quod eſt propoſitum.

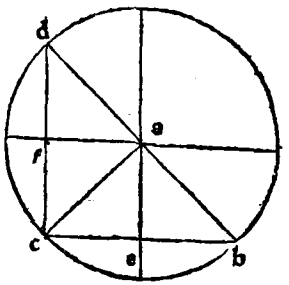

Euclí. ex Zamb. Theorema 8. propoſitio 9.

¶ Si in circulo ſuſcipiatur ſignũ aliquod/ & ab eo ſigno ad cir

culum cadāt plures q̄ duæ rectæ lineæ æquales: ſuſceptum ſignum centrum ipſius eſt circuli.

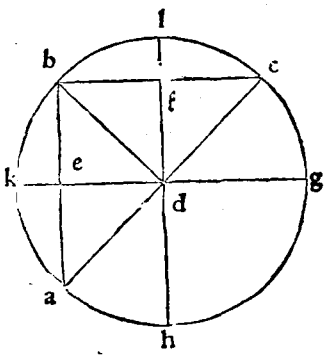

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit circulus a b c. intra ipſum ſignum ſit d. & ab ipſo d: in ipſum a b c circulum cadant plures q̄ duæ rectæ lineæ æquales/hoc d a, d b, d c. Aio q̄ d ſignū: centrū eſt circuli a b c. Coniungantur enim per primum poſtulatum a b & b c. ſecenturq̄ per 10 primi/ bifariam in ſignis e & f: videlicet a b per e, & b c per f. & coniunctæ e d & f d: per ſecundum poſtulatum extendantur vtrobiq̄ in g, k, & h, l, ſigna. Quoniam igitur æqualis eſt a e ipſi e b, communis vero e d: duo igitur latera a e & e d, duobus lateribus b e & e d ſunt æqualia. & per hypotheſin baſis d a: baſi d b eſt æqualis. Angulus igitur a e d: angulo b e d eſt æqualis: per 8 primi. vterq̄ igitur ā gulorum a e d & b e d: rectus eſt. Igitur g k: ipſam a b bifariam ſecat & ad angulos rectos per 3 tertij. Et quoniam ſi in circulo recta linea quædam/ rectam lineam quandam bifariam & ad angulos rectos ſecabit/ per correlarium primæ tertij in ſecāte eſt centrū circuli: igitur in g k per idem correlarium/ eſt centrum ipſius circuli a b c. Ac per hoc in h l eſt centrum circuli a b c. & nullum aliud habent commune g k & h l rectæ lineæ præter d, ſignum. Igitur d ſignū: centrum eſt circuli a b c. Si intra circulum igitur ſumatur ſignum aliquod/ a ſigno autē ad circulū incidant pluresq̄ duæ rectæ lineæ æquales: aſſumptum ſignum/ centrum eſt circuli. quod oſtendere oportebat.

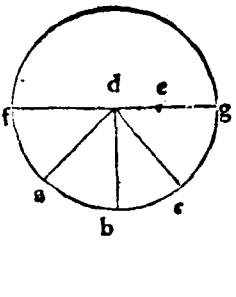

¶ALITER idem oſtendere. ¶Intra circulum enim a b c: ſuſcipiatur ſignum d. & ab ipſo d, in circulum cadant plures q̄ binæ rectæ lineæ/ æquales: d a, d b, & d c. Dico q̄ aſſumptum ſignum d: cētrum eſt circuli a b c. Non enim. ſed ſi poſſibile eſt: ſit e. & connexa d e: extēdatur in f, g, ſigna. Igitur f g: dimetiens eſt ipſius a b c circuli. Quoniam igitur circuli a b c in dimetiēte f g, aſſumptum eſt ſignum d quod ipſius circuli centrū non eſt: maxima quidem eſt d g per 7 tertij. maior autem eſt d c ipſa d b, & d b ipſa d a. Sed & æqualis per hypotheſin. quod eſt impoſſibile. Igitur e: non eſt centrum circuli a b c. Similiter oſtendemus q̄ aliud nullum præter d. Igitur d ſignum: centrum eſt circuli a b c.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 10.

SI circulus circulum ſecet: in duobus tātum locis ſecare neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sint ſi poſſibile eſt/ duo circuli: ſecātes ſe in pluribus q̄ in duobus locis/ ſuper tria pūcta a, b, c. producā lineas a b & a c: quas diuidā per æqualia in punctis d & e. & producam a puncto e, lineam e f: perpendicularem ſuper lineam a c. & a puncto d, lineæ d f: perpendicularem ſuper lineam a b. & ſecent ſe duæ lineæ e f, d f: in puncto f. eritq̄ per correlarium primæ huius/ punctum f: centrum circuli vtriuſq̄. quod eſt impoſſibile per 5 huius.

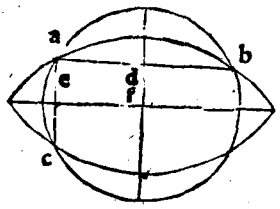

Eucli. ex Zamb. Theorema 9. propoſitio 10.

¶Circulus: circulum in pluribus duobus ſignis non ſecat.

¶THEON ex Zamberto. ¶Si enim poſſibile: circulus a b c. circulum d e f in pluribus ſignis duobus ſecet/ hoc eſt in b, g, & h, f. [illegible] b g, b h: bifariam per 10 primi ſecentur in k, l, ſignis. Et per ni[illegible] ip ſis k, l, ipſis b h & b g ad ā gulos rectos excitatæ k c & l n m: ex[illegible] in a & x, e, ſigna. Quoniā igitur i circulo a b c, recta linea qu[illegible], recta li neā quandā b h, bifariā & ad angulos rectos ſecat per 3 tertij. ipſa igitur a c cētrū eſt circuli a b c. Rurſus quoniā in eode circulo a b c recta li nea n x hoc eſt m e, rectā lineā quādā b g, bifariā & ad ā gulos rectos per 3 tertij ſecat: igitur in ipſa n x cētrū eſt circuli a b c per eādē. oſtēſū autē eſt q̄ & in a c. Et circa nullū aliud cōcurrūt rectæ lineæ a c & n x ſiniōē: ni ſi circa o. Igit o cētrū eſt circuli a b c. Similiter quoq; oſtēdemus q̄ et cir-

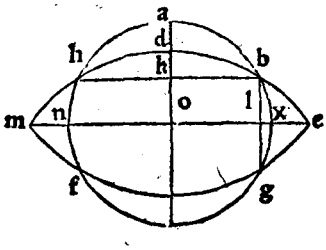

culi d e f: centrum eſt ipſum a. Duorum igitur circulorum ſeſe adinuicem ſecantium a b c & d e f idem eſt centrum. quod per 5 tertij eſt impoſſibile. Circulus igitur circulum in pluribus duobus ſignis non ſecat. quod erat oſtendendum.

¶ALITER idem oſtendere. ¶Circulus enim rurſus a b c: circulum d e f ſecet ſ pluribus q̄ in duobus ſignis/hoc eſt in b, g, & f, h. & per primā tertij/ſuſcipiatur centrum circuli a b c: ſitq; illud/k. Et connectantur k b, k g, & k f. Quoniam igitur intra circulum d e f ſuſcipitur ſignū quoddā k, in ipſumq; d e f circulum plures duabus æquales rectæ incidunt lineę k b, g k, & k f: igitur per 9 tertij/k ſignum/centrum eſt circuli d e f. At circuli a b c: centrum eſt ipſum k. Duorum igitur circulorum ſeſe inuicem ſecantium idem eſt centrum k, quod per 5 tertij eſt impoſſibile. Circulus igitur: circulum in pluribus q̄ duobus ſignis non ſecat. quod fuerat oſtendendum.

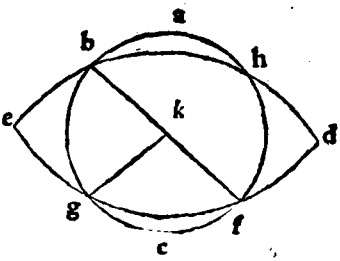

Euclí. ex Camp. Propoſitio 11.

11 SI círculus circulum contíngat/lineaq; per centra eorum tranſeat: ad punctum contactus eorum applicarí neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Si enim linea tranſiens per centra duorum circulorū c e & d e ſeſe contingentium intra vel extra/ non vadit ad locum cōtactus: ſecet circūferentiam vtriuſq; ſitq; a, per primam huius/ cētrum circuli e d: & b, centrum circuli e c. & ducatur linea recta a b c d: ſecans circunferentiam vtriuſq;. & ducantur lineæ a puncto e qui ſit locus contactus/ad cētra: quæ ſint e a, e b. eruntq; in contactu interiori/ per 20 primi duæ lineæ e b & b a: longiores e a. quare longiores a d. eſt enim a: centrū circuli e d. et quoniam b c eſt æqualis e b, quoniam b eſt centrum circuli e c: erit c a longior a d. quod eſt impoſſibile. ¶In contactu vero exteriori erūt duæ lineæ a e & e b: longiores a b. quare a d & c b: maius erunt q̄ tota a b. quod eſt falſum.

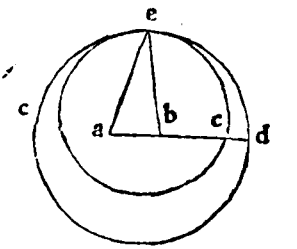

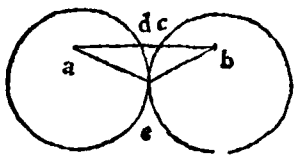

Euclí. ex Zamb. Theorema 10. Propoſitio 11.

11 ¶Si bini orbes ſe introrſum adinuicem tetigerint/ ſuſcipianturq; eorum centra: ad eorum centra applicata recta linea & eiecta/ in contactum circulorum cadit.

¶THEON ex ¶Zamberto. ¶Bini inquā circuli a b c & a d e: ſeſe adinuicem tangāt introrſum in ſigno a. ſuſcipiaturq; per primā tertij/centrum circuli a b c: ſitq; illud f. circuli autem a d e: ſit g. Dico q; recta linea applicata ex f in g, & eiecta: in ipſum a ſignum cadit. Non enim. ſed ſi poſſibile eſt: cadat ſicut f g d h. & cōnectantur a f & a g. Quoniam igitur a g & g f, ipſa f a hoc eſt ipſa f h, p 20 primi ſunt maiores: cōmunis auferatur g f. reliqua igitur a g: reliqua g h maior eſt. Aequalis autē eſt d g, ipſi g a, per 15 diffinitionē primi. et g d ipſa g h igitur maior eſt/ minor maiore. quod eſt impoſſibile. Recta igitur linea applicata ex f in g ſignū: extra ipſum a ſignum contactus non cadit. in ipſum contactum igitur. Si bini circuli igitur ſeſe inuicem introrſum tetigerint ſumanturq; eorum centra: ad eorum centra applicata recta linea & eiecta/ in eorum circulorum cadit contactum. quod demonſtraſſe oportuit.

¶ALITER idem oſtendere. ¶Sed iam cadat ſicut g f c. & extendatur in rectas lineas/ c f g in h ſignum: & coniungantur a g & a f. Quoniam igitur a g & g f maiores ſunt ipſa a f per 20 primi/ſed a f æqualis eſt ipſi c f hoc eſt ipſi f h: cōmunis auferatur f g. reliquā igitur a g: reliqua g h maior eſt/ hoc eſt g d ipſa g h, maiore minor. quod eſt impoſſibile. Similiter & ſi extra circulum paruum fuerit centrum maioris circuli: oſtendemus impoſſibile.

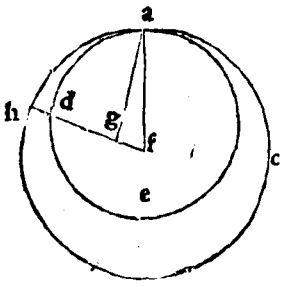

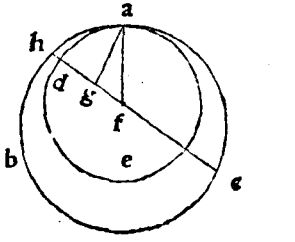

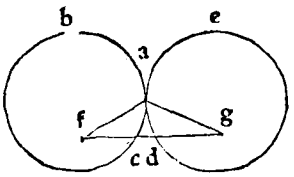

¶Si duo circuli sese adinuicem exterius tetigerint:ad centra eorum applicata recta linea/per contactum transiet. 1

¶THEON ex Zamberto. ¶Duo enim circuli a b c & a d e: sese adinuicem exterius tangant in signo a. Sumaturq; per primã tertij/ centrum circuli a b c:sitq; illud f.& circuli a d e:sit g.Dico q; ex f in g applicata recta linea:per ipsum a cõtactum trãsit.Non enim.sed si possibile est:trãseat sicut f c & d g. Et coniungantur a f a g. Quoniam igitur f signum/ centrum est circuli a b c:æqualis est f a ipsi f c.Rursus quoniam g signũ/ centrum est circuli a d e:æqualis est a g ipsi d g.Ostensum autem est q; f a:ipsi f c est æqualis.Igitur f a & a g:ipsis f c & g d sunt æquales.quare tota f g:ipsis f a & a g maior est.sed & minor per 20 primi.quod est impossibile.Igitur quæ ab f in g applicatur recta linea:per ipsum a contactum trãsit.Si duo circuli igitur sese adinuicem exterius tetigerint:ad eorum centra applicata recta linea per contactum veniet.

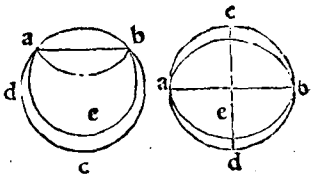

Eucli.ex Camp. Propositio 12.

SI circulus circulnm contingat siue intrinsecus siue extrinsecus:in vno tantum loco contingere necesse est. 1

¶CAMPANVS. ¶Si enim fuerit possibile/ vt circulus circulum cõtingat in duobus locis intra vel extra:contingat circulum a b c d, circulus a b e interius in duobus punctis a,b. vel exterius/ circulus c d f:in duobus punctis c,d. Cum ergo ducemus lineam rectam ab a ad b, si ipsa cadat extra circulum a b e interiorem:accidet contrarium secũdæ huius. Q; si ipsa cadat intra ipsum: cum diuiserimus ipsam per æqualia/& eduxerimus a puncto diuisionis perpendicularem ad ipsam/ fueritq; applicata circũferentiæ ex vtraq; parte: ipsa transibit per centrum ãborum circulorum.quare accidet contrarium præmissæ. ¶In circulo vero cõtingente exterius in punctis c,d, si ducamus lineam rectam a puncto c ad puncti d: necesse est accidere contrarium secundæ huius. Quare vtrunq; impossibile.

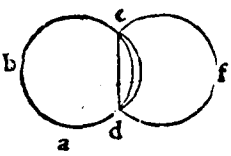

Eucli.ex Zamb. Theorema 12.propositio 13.

¶Circulus circulum nõ tangit in pluribus signis vno:etsi extra/etsi intus tangat. 13

¶THEON ex Zamberto. ¶Si enim possibile:circulus a b c d,circulum e b f d tangat primum introrsum in pluribus signis vno/ hoc est in d,b. & sumatur quidem centrum ipsius circuli a b c d: sitq; illud g, per primã tertij.circuli autem e b f d:sit h. Igitur per 11 eiusdem/ recta linea applicata ex g in h:cadit in signa b,d.cadat sicut b g h d.Et quoniam g signũ centrum est circuli a b c d:æqualis per diffinitionem 15 primi/ est b g ipsi d g.Maior igitur est b g:ipsa h d.multo maior igitur b h:ipsa h d.Rursus quoniam h signum/centrum est circuli e b f d:æqualis est per eandẽ/ b h ipsi h d.patuit autem q; ea multo maior.quod est impossibile.Igitur circulus circulum introrsum non tangit:in pluribus signis vno. ¶Dico etiã q; nec exterius.Si enim est possibile: circulus a c k circulum a b c d tãgat exterius in pluribus signus vno/videlicet in a,c.& coniungatur per primum postulatum/ a c.Quoniam igitur in circunferentia vtriusq; circulorũ a b c d & a c k,susceptæ sũt duo cõtingentia signa a & c,adiuncta ad ea signa recta linea/ per 2 tertii intra vtrunq; cadit.Sed cadit intra ipsum circulum a b c d & extra circulum a c k. quod absurdum est. Circulus igitur circulum exterius nõ tanget:in pluribus signis vno.ostensum autem est q; nec introrsum. Circulus igitur circulum non tãget in pluribus signis vno:etsi exterius/etsi interius tangat.quod demonstrare oportuit.

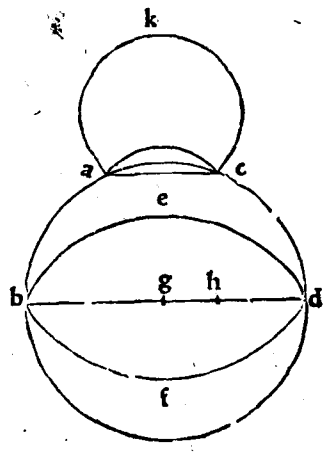

13 REctæ lineę in circulo ſi fuerint æquales: eas a centro æquidiſtare. & ſi a centro æquidiſtiterint: æquales eſſe neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sit vt in circulo a b c d cuius centrũ ſit e: duæ lineæ a d et b c ſint æquales. dico q; ipſæ æquidiſtant a centro. & econuerſo. Producantur enim a centro e, lineę e f & e g: perpendiculares ad a d & b c. eritq; per 2 partem tertiæ huius/a d diuiſa per æqualia in f: & b c in g. Quſa ergo duo latera e d & d a trianguli e d a ſunt æqualia duobus lateribus e c & c b trianguli e c b, & baſis e a baſi e b: erit per 8 primi angulus d æqualis angulo c. Et quía duo latera e d & d f triãguli e d f, ſunt æqualia duobus lateribus e c & c g trianguli e c g, nã d f eſt æqualis c g eo q; tota a d poſita eſt æqualis b c, & ãgulus d eſt æqualis angulo c: erit per 4 primi/baſis e f æqualis baſi e g. Et quia iſtæ ſunt perpendiculares veniẽtes ad eas a centro: patet per 4 diffinitionẽ ſiue 4 propoſitionem huius/ipſas æqualiter diſtare a cẽtro. ¶Aliter idẽ. Quadratum enim e d: per penultimam primi/valet quadrata duarum linearum e f & f d. & quadratum e c: quadrata duarum linearum quæ ſunt e g & c g. & quia quadratum d e eſt æquale quadrato e c, & quadratum d f quadrato g c: erit quadratum e f æquale quadrato e g. quare e f: eſt æquale e g. ſicq; patet idẽ. ¶Sit ergo e f æqualis e g: quod eſt eas/a d ſcilicet & b c æqualiter diſtare a centro. Dico tunc q; a d eſt æqualis b c. Quadratis enim duarũ linearũ e d et e c æqualibus/ demptiſq; quadratis duarum linearum e f & e g, æqualibus: remanẽt per penultimã primi/quadrata duarum linearum f d & g c, quæ per tertiam communem ſentẽtiam neceſſe eſt eſſe æqualia. quare f d: eſt æqualis g c. ergo duplum f d quod eſt a d: eſt æquale duplo g c quod eſt b c. Et hæc eſt ſecunda pars propoſiti.

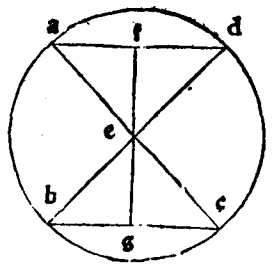

Eucli. ex Zamb. Theorema 13. propoſitio 14.

4 ¶In circulo rectæ lineæ ſunt æquales: quæ æqualiter diſtant a centro. Etſi æqualiter diſtant a centro: æquales adinuicem ſunt.

¶THEON ex Zã. ¶Sit circulus a b c d: & in ea ſint æquales rectę lineę a b & c d. Dico q; æqualiter diſtãt a cẽtro. Suſcipiatur enim per 1 tertii/ centrum circuli a b c d: ſitq; illud e. Et ab ipſo e: in ipſas a b & c d per 12 primi/perpendiculares excitentur e f & e g. & coniungantur per primum poſtulatũ: a e & e c. Quoniã igitur per 3 tertij recta linea quædã per centrum extenſa e f, rectam lineam quandam non extenſam per centrum a b, ad angulos rectos & bifariam diſpeſcit: æqualis eſt igitur a f: ipſi f b. Dupla igitur eſt a b: ipſius a f. et ob id / & c d: ipſius c g dupla eſt. Et eſt æqualis a b: ipſi c d. æqualis igitur eſt a f: ipſi c g. Et quoniam æqualis eſt a e ipſi e c, ex centro enim in circunferentiam: æquum eſt quadratum quod fit ex e c, ei quod fit ex a e quadrato. Sed ei quod fit ex a e quadrato: per 47 primi/æqua ſunt ea quæ fiunt ex a f & f e quadrata. rectus enim eſt angulus qui ad f. Ei autem quod fit ex e c: per eandem / æqua ſunt ea quæ fiunt ex e g & g c. rectus enim eſt angulus qui ad g. Ea igitua quæ fiunt ex a f & f e quadrata: æqualia ſunt eis quæ fiunt ex c g & g e quadratis. quorum id quod fit ex a f: æquum eſt ei quod fit ex c g. æqualis enim eſt a f ipſi c g. Reliquum igitur quod fit ex f e: reliquo quod fit ex e g per 3 communem ſententiam eſt æquale. Aequalis igitur eſt e f ipſi e g. In circulo autẽ æqualiter rectæ lineæ diſtare dicũtur a centro: quãdo a cẽtris in ipſas/perpendiculares ductæ ſunt æquales / per diffinitionem 4 tertij. Igitur a b & c d: æqualiter diſtant a centro. ¶Sed iam a b & c d rectæ lineæ æqualiter diſtent a centro: hoc eſt æqualis ſit e f ipſi e g. Dico q; æqualis eſt a b ipſi c d. Eiſdem enim conſtructis/ſimiliter oſtendemus q; a b dupla eſt ipſius a f: & c d ipſius c g. Et quoniam æqua

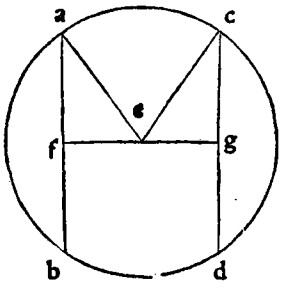

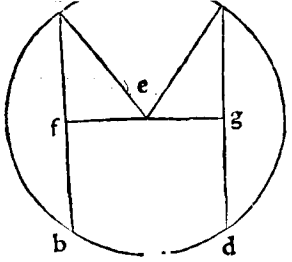

lis eſt a e ipſi c e, ex centro enim in circunferentiam: æquum eſt quadratũ quod fit ex a e ei quod ſit ex c e quadrato. Sed ei quod fit ex a e quadrato: æqualia ſunt per 47 primi/quæ fiunt ex e f & f a quadrata. Ei autem quod fit ex c e: æqualia ſunt per eandem/ea quæ fiunt ex e g & g c. Ea igitur quæ fiunt ex e f & f a quadrata: æqualia ſunt eis quæ fiunt ex e g & g c quadratis. Quorum quod fit ex e g: ei quod fit ex e f eſt æquale. æqualis enim eſt e f ipſi e g. Reliquum igitur quod fit ex a f: per 3 communem ſententiam/ æquum eſt ei quod fit ex c g. æqualis igitur eſt a f ipſi c g. At ipſius a f: dupla eſt ipſa a b. ipſius vero c g: dupla eſt ipſa c d. Aequalis igitur eſt a b ipſi c d. In circulo igitur rectæ lineæ ſunt æquales: quæ æqualiter diſtant a centro. & quæ æqualiter diſtant a centro; ſibi inuicem ſunt æquales. quod erat demonſtrandum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 14.

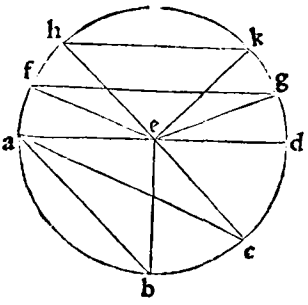

SI intra circulum plurimæ rectæ lineæ ceciderint: diametrum eius omnium lõgiſſimam/eiq; propinquiores remotioribus longiores eſſe neceſſe eſt. 14

¶CAMPANVS. ¶Sit vt in circulo a b c cuius centrum e: cadant plurimæ lineę quæ ſint a b, a c, a d, f g, h k. ſitq; a e d diameter. Dico ipſam eſſe longiſſimam: et alias tãto maiores quãto ſunt ipſi propinquiores. Ducantur enim a centro o c, lineæ ad extremitates omnium: quæ ſint e b, e c, e f, e g, e h, & e k. eruntq; per 20 primi/duo latera e f & e g trianguli e f g: longiora f g. & quia ipſa ſunt æqualia a d: erit a d maior f g. Eadem ratione maior erit q̃ a c: quia a e & e c ſunt maiora a c, & æqualia a d. ergo ad maior eſt a c. Sic quoq; eſt maior h k: et maior etiam q̃ a b. Quæ autem f g ſit maior h k, & a c q̃ a b: patet. quia cum duo latera f e & e g triãguli f e g, ſint æqualia duobus lateribus h e & e k trianguli h e k, & angulus f e g maior angulo h e k: erit per 24. primi baſis f g maior baſi h k. Similiter quoq; quia a e & e c ſunt æqualia a e & e b, & angulus a e c maior ãgulo a e b: erit baſis a c per eandẽ maior baſi a b. & ſic eſt propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 14. propoſitio 15.

¶*In circulo: maximus quidem eſt dimetiens. aliarum autẽ ſemper propinquior centro: remotiore maior.* 15

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit circulus a b c, d dimetiens vero illius ſit a d. centrũ autem: ſit e. Et propinquior ipſi a d dimetienti: ſit b c. remotior autem ſit f g. Dico q; a d: maxima eſt. maior autem b c: ipſa f g. Excitetur per 12 primi/ab e centro in ipſas b c & f g: perpendiculares e h & e k. Et quoniam propinquior quidem centro eſt b c, remotior autem f g: maior eſt per 4. diffinitionẽ igitur e k, ipſa e h. Ponatur autẽ per 3 primi: æqualis e l ipſi e h. & per vndecimam primi/ per l ipſi e k ad rectos angulos excitata l m: extẽdatur in n. Et per primum poſtulatum cõiungantur e m, e n, e f, & e g. Et quoniam æqualis eſt e h ipſi e l: æqualis eſt per quartam tertiſ & diffinitionem quartam eiuſdem/b c ipſi m n. Rurſus quoniam æqualis eſt a e ipſi e m, & e d ipſi e n: igitur a d ipſis m e & e n eſt æqualis. Sed m e & e n: per 20 primi/ipſa m n maiores ſunt. Igitur a d: ipſa m n maior eſt. Et quoniã duæ m e & e n, duabus f e & e g ſunt æquales per 15 diffinitionem primi/ex centro enim in circunferentiam, & angulus qui ſub m e n ãgulo qui ſub f e g maior eſt: baſis igitur m n per 24 primi baſi f g maior eſt. Sed m n: ipſi b c oſtenſa eſt æqualis. & b c igitur: ipſa f g maior eſt. Maxima igitur eſt a d dimetiens. maior autem b c: ipſa f g. In circulo igitur: dimetiens maximus eſt. aliarum autẽ ſemper propinquior centro: remotiore maior eſt. quod demonſtraſſe oportuit.

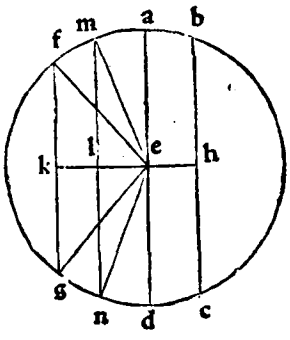

Eucli. ex Camp. Propoſitio 15.

SI ab altero terminorũ diametri cuiuſlibet circuli orthogonaliter linea recta ducatur: extra circulũ ce- 15

am cadere neceſſe eſt. Atq; inter illam & circulum [illegible] lineam rectam capi impoſſibile eſt. Angulum autem ab illa et circunferẽtia contentum: omnium acutorum angulorum eſſe ãguſtiſſimum. Angulum vero intrinſecum a diametro & circunferentia contentum: omnium angulorum acutorum eſſe ampliſſimum neceſſe eſt.

¶ Vnde etiam manifeſtum eſt: omnem lineam rectam a termino diametri cuiuſlibet circuli orthogonaliter ductã/ circulum ipſum contingere.

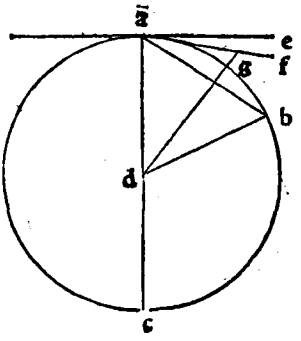

¶ CAMPANVS. ¶ Sit vt a termino a, diametri a c, circuli a b c cuius cẽtrum d: ducatur linea orthogonaliter. dico q; ipſa cadit extra circulum. & q; inter lineam illã & circunferentiam: nulla alia recta linea intercipitur. & q; ãgulus quẽ ipſa & circunferentia continet: eſt minor omni ãgulo rectilineo/ qui videlicet a duabus rectis lineis continetur. & q; angulus contentus a diametro & circunferentia: eſt maior omni angulo rectilineo acuto. Si enim linea ducta ab a orthogonaliter ſuper a c lineam/ poteſt cadere intra circulũ: ſit illa linea a b, & ducatur linea d b, eritq; per 5 primi/ angulus d a b: æqualis ãgulo d b a. & quia angulus d a b eſt rectus per hypotheſin: habebit triãgulus a b d duos angulos rectos. quod eſt impoſſibile per 32 primi. Cadet ergo extra: ſitq; a e. q; ſi inter ipſam & circũferentiam poteſt linea recta intercipi: ſit illa a f. ad quã ducatur perpendicularis d g. & quia angulus d g a eſt rectus; erit per 18 primi/ linea a d longior linea d g. quod eſt impoſſibile. quare inter ipſam/ & circunferentiam: nulla linea recta intercipietur. ¶ Propter quod patet q; angulus contentus ab a e et circunferẽtia/ qui dicitur angulus contingentiæ: eſt minor omni angulo a duabus rectis lineis contento. Si enim aliquis rectilineus angulus eſſet angulo contingentiæ æqualis/ aut eo minor: cũ omnis talis poſſit per æqualia diuidi ſecundum doctrinam 9 primi/ inter lineam a e & circunferentiam poſſet linea recta intercipi. quod monſtrauimus eſſe non poſſe. Per quod patet angulum contentum a diametro & circunferentia: omnium acutorum rectilineorum eſſe maiorem. quia nõ differt a recto: niſi in angulo contingentię quem monſtrauimus eſſe minorem omni rectilineo. ¶ Correlariũ patet per primam partem. Cum enĩ linea a e in vtramq; partem erecta non ſecet circulum/ et tangat ipſum in puncto a: ipſa eſt contingens per diffinitionem.

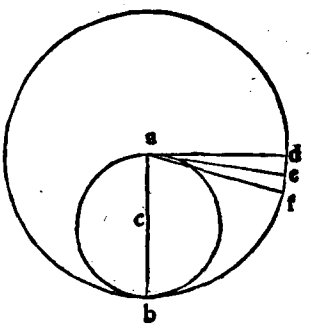

¶ CAMPANI additio. ¶ Ex hoc notandum/ q; non valet iſta argumẽtatio. hoc tranſit a minori ad maius & per omnia media: ergo per æquale. Nec iſta. Contingit reperire maius hoc/ & minus eodem: ergo cõtingit reperire æquale. hoc autem ſic patet. Sit circulus a b ſuper centrũ c, cuius diameter a c b. & ducatur ab eius termino a: linea a d orthogonaliter. eritq; contingens circulum per correlarium huius. Deſcribatur iterũ ſuper punctum a ſecundum quantitatem diametri a b: circulus b e d. & imaginetur linea a b moueri ſuper punctum a, per circunferentiam arcus b e d: ita q; punctum b numeret omnia puncta arcus b e d, quouſq; perueniat ad lineam a d, & cooperiat ipſam. Et quia angulus b a d eſt rectus: erit vt non ſit ſumere aliquem angulum acutum cui æqualẽ non fecerit linea a b cum diametro a c b minoris circuli. quia tranſiuit ad angulum rectum: dinumerans ſitum omnium angulorum acutorum. quorum manifeſtum eſt quoſdam eſſe minores angulo ſemicirculi: contento a ſemicircunferentia a b, & diametro a c b. & angulum rectum manifeſtum eſt eſſe maiorem eodem. Dico q; nullus in tranſitu ab acutis minoribus ad rectum maiorem intermedius: fuit ei æqualis. Si enim fuerit aliquis: ſit vt illum fecerit linea a b, cum punctus b fuit in puncto e arcus b e d. Quia ergo angulus e a b eſt æqualis angulo ſemicirculi prædicto/ angulus autem ſemicirculi eſt ampliſſimus omnium acutorum per penultimã

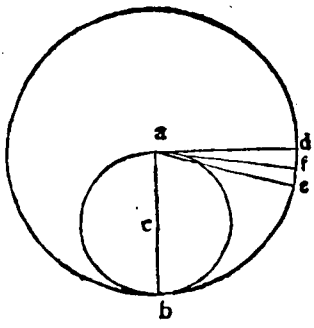

partem huius: erit angulus e a b amplissimus omniũ acutorum. Diuidatur ergo angulus e a d sicut proposuit 9 primi/per æqualia: ducta linea a f. eritq; per 9 conceptionem/angulus f a b: amplior angulo e a b. quare erit aliquid: amplius amplissimo. quod est impossibile. ¶Vel sic. Cum angulus e a b sit æqualis angulo semicirculi sicut ponitur/at angulus semicirculi cum angulo contingentię est æqualis vni recto/similiter quoq; angulus e a b cum angulo e a d est æqualis vni recto; erit angulus e a d æqualis angulo contingentię. & quia angulus contingentiæ est angustissimus omnium acutorum per 3 partem huius: erit similiter angulus e a d et æqualis/angustissimus omnium acutorum. sed angulus e a f: est eo angustior/per conceptionẽ. erit ergo aliquid: angustius angustissimo. quod est impossibile. Non ergo erit angulus rectilineus: æqualis angulo semicirculi. Et quia transitur a minori ad maius & non per æquale/ item quia est reperire minorẽ eo & maiorẽ: patet instantia contra vtranq; argumẽtationẽ prædictã. Vnde per interẽptionẽ ad illud est respõdendũ. ¶Posset probari q̃ angulus contingẽtiæ est diuisibilis secũdũ lineam rectam vt constat per figurationem hic a latere positam. Certũ est q̃ angulus qui cãusatur ex contactu duorũ circulorũ vel sphęrarũ: est angulus contingẽtiæ. & talis diuidatur per lineã e g: quia hic habetur triangulus h g k, cuius basis h k diuidatur per æqualia in pũcto e. & protrahatur versus g cõtactũ. & arguitur per 4 primi/deinde per 26 huius. & patet propositũ.

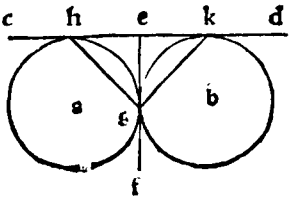

Eucli. ex Zamb. Theorema 15. propositio 16.

¶Quæ a diametri circuli extremitate ad angulos rectos ducitur: extra ipsum circulum cadit. & in locũ inter ipsam rectã lineam & circunferentiam: altera recta linea non cadet. & semicirculi angulus: omni angulo acuto rectilineo maior est, reliquus: autem minor.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit circulus a b c: circa centrũ d & dimetiẽtẽ a b. Dico q̃ quæ ex a ipsi a b ad ãgulos rectos ducitur: extra ipsum circulũ cadit. Non enim. sed si possibile est: cadat interius sicut c a. & coniũgatur d c. Et quoniã æqualis est d a ipsi d c per 15 diffinitionẽ primi/ ex cẽtro enim in circũferentiã: æqualis est & ãgulus d a c angulo a c d. Angulus autẽ d a c: rectus est. rectus igitur est: & q̃ sub a c d. Anguli igitur qui sub d a c & a c d: duobus rectis sunt æquales. quod per 17 primi/est impossibile. Igitur ab a signo: ipsi a b ad ãgulos rectos ducta: intra ipsũ circulũ nõ cadit. Similiter quoq; ostẽdemus: q̃ neq; i ipsã circũferẽtiã. extra igitur cadit sicut a e. ¶Dico q̃ in locũ iter a e rectã lineã/& c h a circũferẽtiã: alia recta linea non cadit. Si enim possibile est: cadat sicut f a. & excitetur p 12 primi/ab d signo: in ipsã f a perpẽdicularis d g. Et quoniã rectus est angulus a g d, minor recto autẽ qui sub d a g: maior igitur est a d ipsa d g. Aequalis autẽ est d a: ipsi d h. ex centro enim in circunferentiam. maior per 19 primi/igitur est d h: ipsa d g, minor maiore. quod est impossibile. In locum igitur inter rectam lineam & circunferentiam: altera recta linea nõ cadet. ¶Dico q̃ & semicirculi ãgulus cõtẽtus sub a b recta linea & c h a circunferentia: omni angulo acuto rectilineo maior est. Reliquus autem contentus sub c h a circunferentia & a e recta linea: omni acuto angulo rectilineo minor est. Si enim aliquis est angulus rectilineus maior eo qui sub b a recta linea & c h a circũferẽtia cõtinetur/ minor vero eo qui sub c h a circũferẽtia & a e recta linea cõtinetur: in locũ inter c h a circũferẽtiã & a e rectã lineã recta linea cadet/ quæ efficiet maiorẽ quidẽ angulum contentum sub rectis lineis eo qui sub b a recta linea & c h a circunferentia cõtinetur/ minorẽ autẽ eo qui sub c h a circũferentia & a e recta linea continetur. non cadit autem. Igitur per præostensam impossibilitatẽ/angulo contento sub b a recta linea & c h a circferentia: angulus acutus sub rectis lineis contentus maior non est. neq; etiam minor contento sub c h a circunferentia & a e recta linea.

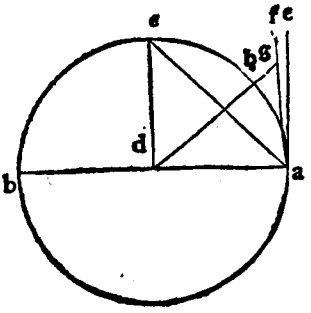

¶CORRELARIVM. ¶Hinc manifestum est/q̃ a diametri circuli extremitate ad ãgulos rectos ducta;ipsum circulum tangit.& q̃ recta linea circulum in vno signo tantũ tangit: quoniam ostensum est per 2 tertij/ q̃ in duo signa missa ei/intra ipsum cadit. quod demonstrasse oportuit.

Eucli. ex Camp. Propositio. 16

16 A Dato puncto:ad datum circulum lineam contingentem ducere.

¶CAMPANVS. ¶Sit circulus datus a b cuius centrum e:punctusq̃ datus d. volo ergo a puncto d:ducere lineam *contingentem circulum a b.* Produco lineam d c secantem circunferentiam circuli a b in puncto a:super quam describo circulum d e secundum quantitatem lineæ d c, concentricum circulo a b.& a puncto a, produco lineam a e perpẽdicularem ad lineã d c:quæ secet circunferẽtiam circuli d e in puncto e. & produco lineam e c: secãtem circunferentiam circuli a b in puncto b. Deinde produco lineam d b:quæ erit contingens circulũ a b. Quia enim duo latera a c & c e trianguli a c e sunt æqualia duobus lateribus b c & c d trianguli b c d,& angulus c est cõmunis vtriq̃:erit per 4 primi/angulus e a c æqualis angulo d b c. angulus autẽ e a c: est rectus.quare angulus d b c: est rectus. Per correlarium ergo præcedentis erit linea d b: contingens circulum a b. quod est propositum.

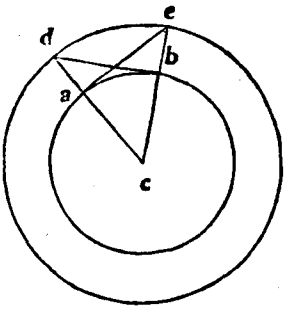

Eucli. ex Zamb. Problema 2. Propositio 17.

17 ¶A dato signo:dato circulo contingentem rectam lineam ducere.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit quidem datũ signũ a: datus autem circulus sit b c d. oportet iam a dato signo a: dato circulo b c d contingentẽ rectam lineam ducere. Suscipiatur enim per primam tertij/centrum circuli:sitq̃ illud/e.& cõiungatur per primũ postulatũ a d e. Et centro quidem e spacio vero e a:per tertiũ postulatũ circulus describatur a f g.& ab ipso d: ipsi e a ad angulos rectos excitetur d f/ per 11 primi. et coniungantur per primum postulatũ e b f & a b. Dico q̃ ab a signo: circulo b c d cõtingens ducitur a b. Quoniam enim e signum/ centrum est circulorum b c d & a f g:æqualis est e a ipsi e f, & e d ipsi e b. ex cẽtro enim in circũferentiam. Duæ igitur a e & e b: duabus e f & e d sunt æquales. & angulũ communem habent qui ad e. basis igitur d f: per 4 primi/ basi a b est æqualis.& triangulum d e f: triãgulo e b a est æquale.& reliqui anguli: reliquis angulis.æqualis igitur est angulus e d f: angulo e b a. rectus est autem qui sub e d f. rectus igitur est & qui sub e b a. et est e b ex centro. Quę autem ex diametri circuli extremitate ad angulos rectos ducitur: ipsum tangit circulum. per correlarium 16 tertij. Igitur a b: ipsum circulum b c d tangit. A dato igitur signo a, dato circulo b c d, cõtingens recta linea ducitur a b. quod fecisse oportuit.

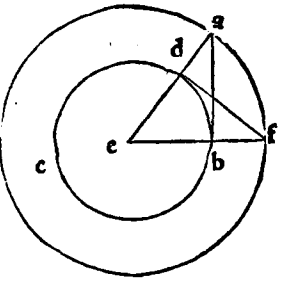

Eucli. ex Camp. Propositio. 17.

17 SI circulum linea recta contingat/ a contactu vero ad centrum linea recta ducatur: necesse est eam super lineam contingentem esse perpendicularem.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b, contingens circulum c e cuius centrũ sit d, in puncto c qui iungatur cum centro per lineam c d. Dico hanc esse perpẽdicularem super lineam contingentem. Si enim non est perpẽdicularis ad ipsam: sit ergo d f perpendicularis ad eandem/quæ secet circunferentiam circuli in puncto e. eritq̃ vterq̃ ãgulorum qui sunt ad f: rectus. igitur per 18 primi/linea c d: est maior linea d f. quod est impossibile. Constat itaq̃ d c esse perpendicularẽ super a b. quod est propositum.

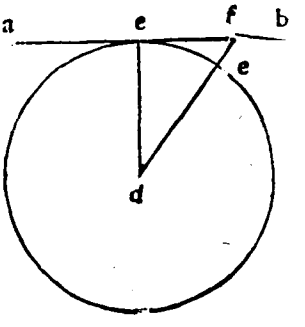

Eucli. ex Zamb. Theorema. 16 Propositio. 18

18 ¶Si circulum tetigerit aliqua recta linea/ a centro autem in

contactum coniuncta fuerit aliqua recta linea: cõiuncta/perpendicularis erit in contingente.

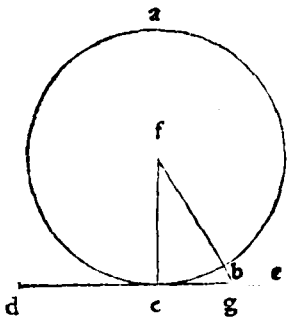

THEON ex Zamberto. Circulum enim a b c: tangat recta linea quædam d e, in signo c. & sumatur per 1 tertij/centrum circuli a b c: sitq; illud/f. Et ab f in c: coniungatur per primum postulatum f c. Dico q; f c: perpendicularis est in d e. Si enim nõ: excitetur per 12 primi ab f, in ipsã d e, perpendicularis f g. Quoniam igitur angulus f g c rectus est: angulus igitur qui sub g c f, est acutus, maior igitur est angulus f g c: angulo f c g. sub maiori autem angulo: per 19 primi/ maius latus subtenditur. maior igitur est f c: ipsa f g. Aequalis autem est f c: ipsi f b. ex centro enim in circunferentiam. maior igitur est f b: ipsa f g, minor maiore. quod est impossibile. Igitur f g: in ipsa d e, non est perpendicularis. Similiter quoq; ostendemus: q; nulla alia præter f c. Igitur f c: perpendicularis est in ipsa d e. Si circulum igitur tetigerit aliqua recta linea: & quæ sequuntur reliqua. quod demonstrasse oportuit.

Eucli. ex Camp. Propositio 18.

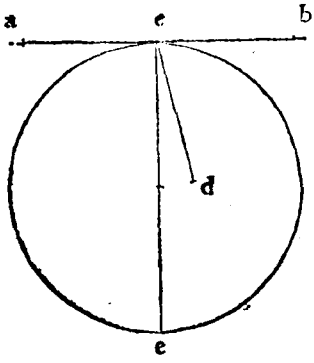

SI circulum linea recta cõtingat/ et a contactu in circulum linea qnædã orthogonaliter ducatur: in eadẽ centrum esse necesse est. 18

CAMPANVS. Sit vt prius linea a b cõtingens circulũ c e in puncto c: et a contactu ducatur linea intra ciculum/ c e, perpendicularis ad lineam a b. Dico q; centrum circuli est in linea c e. Hæc est conuersa prioris. Si enim non fuerit cẽtrum in linea c e: sit alibi vbicunq; contingat/ sitq; d. & producatur d c. eritq; d c per præmissã perpendicularis ad lineam a b. quod est impossibile: cum e c posita sit perpendicularis ad ipsã.

Eucli. ex Zamb. Theorema 17. propositio 19.

Si circulum tetigerit aliqua recta linea/ a contactu autem ipsi tangenti ad angulos rectos recta linea quædam excitetur: in excitata erit centrum circuli.

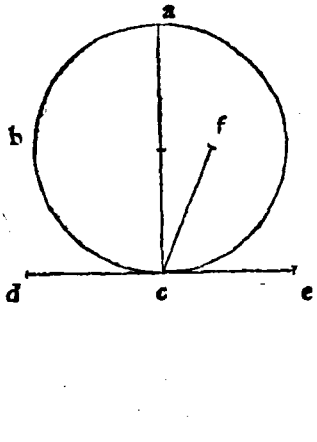

THEON ex Zamberto. Circulum enim a b c: tãgat recta linea quædam d e, in signo c. & ab ipso c: ipsi d e per 11 primi excitetur ad angulos rectos c a. Dico q; in ipsa c a: est centrum circuli. Non enim. sed si possibile est: sit f. & per primum postulatum coniungatur c f. Quoniam igitur circulum a b c, recta linea quædam d e tangit/ a centro autem in contactum cõiungitur f c: igitur f c, per 18 perpẽdicularis est ipsi d e. Rectus igitur est angulus f c e. at angulus a c e: rectus est. æqualis igitur est angulus f c e: ei qui sub a c e, minor maiori. quod est impossibile. Igitur f: centrum circuli a b c non est. Similiter quoq; ostendemus: q; nec alibi præter q̃ in a c. Si circulum igitur aliqua recta linea tetigerit/ a contactu autem ipsi tangenti ad angulos rectos recta linea excitetur: in excitata erit centrum circuli. quod demonstrasse oportuit.

Eucli. ex Camp. Propositio 19.

SI intra circulum angulus supra centrum consistat/ alius vero angulus supra circunferentiam consistens eandẽ basin habeat: interior superiori duplus erit. 19

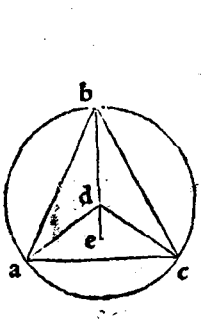

CAMPANVS. Sit vt in circulo a b c cuius cẽtrum d, stat angulus a d c supra centrum, et angulus a b c super circunferentiam: sitq; vtriusq; anguli eadem basis quæ sit arcus a c. Dico angulum a d c: duplum esse ad angulum a b c. Quod sic probatur. Aut enim duæ lineæ a b et c b includunt duas lineas a d et d c, aut altera earum sit linea vna cum altera reliquarum/ aut etiã altera primarũ secat alteram postremarũ. Sit ergo primo vt includant eas vt in prima figuratione apparet: et producatur linea b d e. eritq; per 32 primi/ angulus a d e extrinsecus: æqualis duobus intrinsecis qui sunt b a d & a b d anguli. Et quia ipsi sunt æquales per

quintam eiuſdem: erit angulus a d e duplus ad angulum a b d. Similiq; quoq; modo erit angulus e d c duplus ad angulum d b c. quare totus angulus a d c: duplus erit ad totum angulũ a b c. quod eſt propoſitum. ¶Or ſi altera duarum linearum a b & b c fuerit linea vna cum altera duarũ quę ſunt a d & b d, vt in ſecũda figuratione apparet: per eaſdem per quas prius & ſimili modo liquet propoſitum. ¶Or ſi altera duarum linearum primarum ſecet alteram duarum poſtremarum/ vt in tertia figuratione appa ret vbi linea a b ſecat lineam d c: producatur linea b d e. Erit per eaſdem quas a principio aſſumpſimus & ſimili modo/ e d a duplus ad ãgulũ d b a: & totus angulus e d c duplus ad totum angulum d b c. quare angulus a d c: duplus eſt ad angulum a b c. Quod eſt propoſitum.

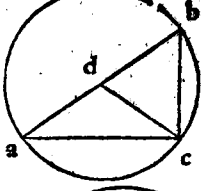

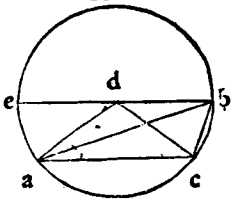

Eucli. ex Zamb. Theorema 18. propoſitio 20.

20 ¶In circulo angulus qui ad centrum/ duplus eſt eius qui ad circunferentiam: quando anguli eandem circunferentiam ha buerint.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit circulus a b c. & ad eius centrum: ſit an gulus b e c. ad circunferentiam vero: angulus b a c. habeant autem eandem baſin: circunferentiam b c. Dico q; duplus eſt angulus b e c: anguli b a c. Coniuncta enim a e: per 2 poſtulatũ extendatur in f. Quoniã enim æqualis eſt a e ipſi e b, ex centro enim in circunferentiam: æqualis eſt ãgulus e a b ei qui ſub e b a. Anguli igitur e a b & e b a: per 5 primi eius qui eſt ſub e a b dupli ſunt. æqualis autem eſt qui ſub b e f: per 32 eiuſdẽ eis qui ſub e a b & e b a. Angulus igitur b e f: ipſius e a b duplus eſt. Et perinde angulus f e c: eius qui ſub e a c per eandem duplus eſt. Totus igitur b e c: totius qui ſub b a c eſt anguli/ duplus eſt. Rurſus conſtituatur. & ſit alter angulus b d c. & coniungatur per 1 poſtulatum d e. extenda turq; per 2 poſtulatum in g. Similiter quoq; oſtendemus q; duplus eſt g e c angulus: eius qui ſub e d c eſt anguli. Quorum qui ſub g e b: duplus eſt eius qui ſub e d b. Reliquus igitur qui ſub b e c: eius qui eſt ſub b d c duplus eſt. In circulo igitur angulus qui ad centrum/ duplus eſt eius qui ad circunferentiam: quando eandem circunferentiam baſin habuerint ipſi anguli. quod oportuit demonſtraſſe.

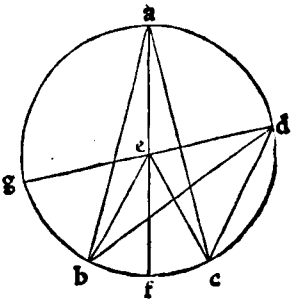

Eucli. ex Camp. Propoſitio 20.

10 SI in vna circuli portione/ anguli ſuper arcum conſiſtant: angulos quoſlibet æquales eſſe neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sit vt in portione a d b, circuli a b c cuius centrum ſit f: conſiſtant quotlibet anguli ſuper arcum a d b, qui ſunt e, d, c. Dico eos eſſe æquales. Protrahatur enim chorda a b: & ab eius extremitatibus ducãtur in centrũ/ lineæ a f & b f. eritq; per præmiſſam angulus f conſiſtens ſupra centrum: ad vnũquẽq; eorum duplus. Quare ipſi ſunt æquales. quod eſt propoſitum.

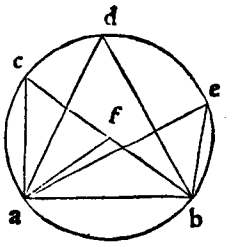

Eucli. ex Zamb. Theorema 19. propoſitio 21.

21 ¶In circulo/ qui in eodem ſegmento ſunt anguli: ſibi inuicẽ ſunt æquales.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint in ſegmento b a e d, circuli a b c d: anguli qui ſub b a d & b e d. Dico q; anguli b a d & b e d: ſibi inuicem ſunt æquales. Suſcipiatur enim per primam tertij/ centrum circuli a b c d: ſitq; illud/ f. Et coniungantur per primum poſtulatum b f, f d. Et quoniã angulus b f d eſt ad centrũ/ ãgulus autem qui ſub b a d ad circunferentiã/ & eãdẽ habent baſin circũferẽtiã b c d: ãgulus igitur b f d, per præcedentem duplus eſt eius qui ſub b a d. & per hoc: angulus b f d duplus eſt eius qui ſub b e d. Aequalis igitur eſt per communem ſententiam dicentem quæ eiuſdem ſunt dimidium adinuicem ſunt æqualia: angulus b a d angulo b e d. In circulo igitur/ qui in eodem ſegmento ſunt anguli: ſibi inuicem ſnnt æquales. quod demonſtraſſe oportuit.

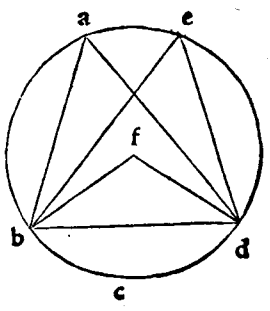

Euclí. ex Camp. Propoſitio 21.

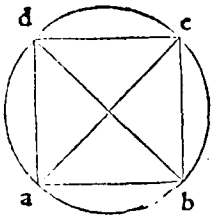

SI intra circulum quadrilaterũ deſcribatur: quoſlibet eius duos angulos ex aduerſo collocatos/duobus rectis angulis æquos eſſe neceſſe eſt. 21

¶CAMPANVS. ¶Sit quadrilaterum a b c d: inſcriptum circulo a b c d. Dico quoſcũq; eius duos angulos oppoſitos: eſſe æquales duobus rectis. Protrahantur in quadrilatero: diametri a c, b d. eritq; per præmiſſam/angulus c b d æqualis angulo c a d: & angulus a b d æqualis angulo a c d. quare totus a b c: æqualis erit duobus angulis qui ſunt a c d & c a d. Et quia ipſi cum angulo a d c ſunt æquales duobus rectis per 32 primi: erũt & angulib totalis & d totalis/ æquales duobus rectis. quod eſt propoſitũ. Similiter quoq; probabo angulos a & c totales: eſſe æquales duobus rectis.

Euclí. ex Zamb. Theorema 20 Propoſitio 22.

¶In circulis quadrilaterorum exiſtentium anguli qui ex oppoſito: duobus rectis ſunt æquales. 21

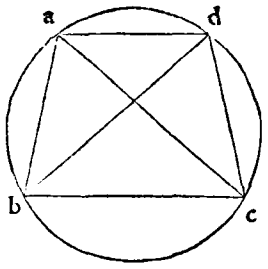

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit circulus a b c d. & in eo quadrilaterum ſit a b c d. Dico q̃ anguli qui ex oppoſito: duobus rectis ſunt æquales. Coniungantur per primũ poſtulatum: a c & b d. Quoniam igitur per 32 primi/omnis trianguli tres anguli duobus rectis ſunt æquales: trianguli igitur a b c, tres ãguli c a b, a b c, & b c a, duobus rectis ſunt æquales. Angulus autẽ c a b: angulo b d c eſt æqualis per 21 tertij. in eodẽ enim ſunt ſegmẽto b a d c. Angulus vero a e b: per eandem angulo a d b. in eodem enim ſunt ſegmẽto a d c b. Totus igitur qui ſub a d c: eis qui ſub b a c & a c b eſt æqualis. Communis apponatur angulus a b c. Anguli igitur qui ſub a b c, b a c & a c b: eis qui ſunt ſub a b c & a d c ſunt æquales. Sed qui ſub a b c, b a c, & a c b: duobus rectis ſunt æquales. Anguli igitur a b c & a d c: duobus rectis ſunt æquales. Similiter iam oſtendemus: q̃ & anguli b a d & d c b duobus rectis ſunt æquales. In circulis igitur quadrilaterorum exiſtentium anguli ex oppoſito: duobus rectis ſunt æquales. quod demonſtrare oportebat.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 22.

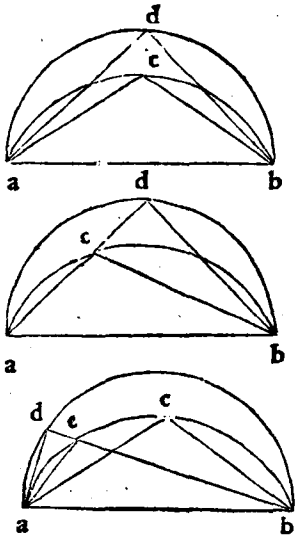

DVas ſimiles circuli portiones inæquales: ſupra vnã rectam lineam aſſignatam ex eadem parte cadere impoſſibile eſt. 21

¶CAMPANVS. ¶Sit recta linea a b: ſuper quam fiat portio circuli/ a c b. Dico q̃ ſuper eãdem lineam ex eadem parte nõ fiet alia portio quæ ſit ſimilis huic: et ea maior aut minor. Quod ſi fuerit poſſibile: fiat ergo portio a d b: maior ea. quæ cum ſit ſimilis ei: ſtat ergo angulus a c b in portione minori/et ãgulus a d b in maiori. Erit ergo vt lineæ a d & d b includãt lineas a c & c b: vt in figurationæ prima apparet. Aut altera primarũ/vna fiat cũ altera poſtremarũ: vt in ſecunda. Aut vt altera ſecet alterã: vt in tertia. Q̃ ſi fuerit primo modo: erit p 21 primi ãgulus c maior angulo d. nõ ergo portiones ſimiles per diffinitionẽ. Q̃ ſi ſecũdo modo: erit adhuc angulus c maior angulo d per decimãſextam primi. nõ igitur erũt portiones ſimiles. Si autẽ tertio modo: ſit vt linea b d ſecet lineam a c. et ſecet circunferentiam portionis minoris in puncto e: et ducatur linea e a. Eritq; per eandem decimãſextã primi/ angulus a e b conſiſtens in portione a c b: maior angulo d. quare nullomodo ſunt portiones ſimiles. ¶Simili quoq; modo probabis/ q̃ ſup eandẽ lineã nõ fiet portio ſimilis portioni a c b minor ea: poſito c in loco d et d in loco c in figura cum omnibus prædictis. erit enim per præmiſſas et per 21 primi & per 16 eiuſdem et præmiſſo modo/angulus d omniũ figurationum: maior angulo c. quare portiones non erunt ſimiles. ¶Et nota/ q̃ licet pro-

ponatur ſuper lineam vnam non poſſe fieri portiones ſimiles inæquales ex eadem parte: verum eſt tamẽ q̃ neq; ex diuerſis partibus. Quemadmodũ probare: minore quæ eſt ex vna parte ſuperpoſita maiori quæ eſt ex altera. Neceſſe enim erit per communem ſcientiam/ipſam a maiori equali, non ergo ſunt ſimiles per hanc 22.

Eucli. ex Zamb. Theorema 21. propoſitio 23.

¶Super eadem recta linea: duæ ſectiones circulorum ſimiles & inæquales non conſtituentur ad eaſdem partes.

¶THEON ex Zamberto. ¶Si enim poſſibile: ſuper eadem recta linea a b, duæ circulorum ſectiones ſimiles & inæquales cõſtituentur ad eaſdẽ partes a c b & a d b. & extẽdatur per primũ poſtulatũ a c d. & cõiungãtur per 2 poſtulatum c b & d b. Quoniam igitur ſegmentum a c b ſimile eſt ſegmento a d b, ſimileſq; circulorũ ſectiones ſunt quæ æquales angulos ſuſcipiunt/per diffinitionẽ 10 tertij: angulus igitur a c b angulo a d b eſt æqualis/exterior interiori. quod per 16 primi eſt impoſſibile. Super eadẽ igitur recta linea: duæ circuli ſectiones ſimiles & inæquales non conſtituentur ad eaſdem partes. quod oportuit demonſtraſſe.

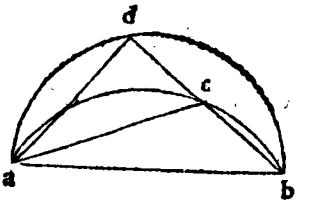

Eucli. ex Camp. Propoſitio 23.

SI circulorum ſimiles portiones ſupra lineas æquas fuerint: ipſas portiones æquas eſſe oportet.

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ lineæ a b & c d æquales: ſuper quas ſunt duæ portiones circulorum a c b, c f d quæ ſunt ſimiles. Dico q̃ ipſæ ſunt æquales. Si enim nõ ſunt æquales: altera earum ſuperpoſita alteri/excedet maior minorem. Sed linea a b non excedet lineam c b nec excedetur ab ea: cum ſint æquales. Quare accidet contrarium præmiſſæ. quod eſt impoſſibile. Erit enim a b & c d linea vna.

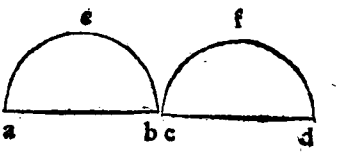

Eucli. ex Zamb. Theorema 22. propoſitio 24.

¶Super æqualibus rectis lineis ſimiles circulorum ſectiones conſtitutæ ſibi inuicem ſunt æquales.

¶THEON ex Zamberto. ¶Super æqualibus inquam rectis lineis a b & c d: ſimiles circulorum ſectiones a e b & c f d conſtituantur. Dico q̃ æquum eſt ſegmentum a e b: ſegmẽto c f d. Congruente namq; ſegmẽto a e b ipſi c f d ſegmẽto/& poſito ſigno a ſuper ſigno c, recta verò linea a b ipſi rectæ lineæ c d congruẽte: & b ſignum congruet ipſi d ſigno/ quoniam æqualis eſt a b ipſi c d. Congruente autem a b recta linea ipſi c d, congruit a e b ſegmentum ipſi c f d. Si enim a b recta linea ipſi c d congruit/ ſegmentũ autẽ a e b ipſi c f d non congruit ſed differt ſicut c g d, circulus autem circulum per viceſimam tertij nõ ſecat in pluribus ſignis duobus. Sed c g d ipſum c f d in pluribus duobus ſignis hoc eſt c g d ſecat. quod per eandem eſt impoſſibile. Non igitur/congruente a b recta linea ipſi c d non congruit quoq; & ſegmentum a e b ſegmẽto c f d. Congruit igitur & ei eſt æquale. Super æqualibus igitur rectis lineis ſimiles circulorum ſectiones conſtitutæ ſibi inuicem ſunt æquales. quod erat demonſtrandum.

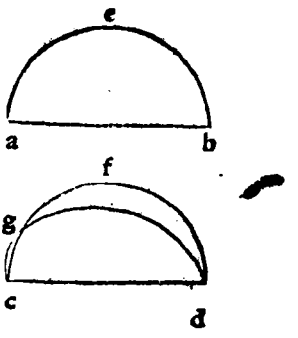

Eucli. ex Camp. Propoſitio 24.

DAti ſemicirculi/ſiue ſemicirculo maioris ſiue minoris portionis: circulum perficere.

¶CAMPANVS. ¶Intentio per hanc cõcluſionem/eſt ex omni arcu dato ſiue ex omni circuli portione data: ciculum

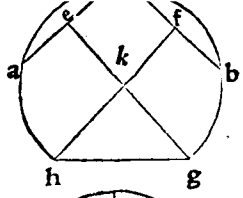

perficere. Sit ergo a b quilibet arcus: ex quo volo perficere circulum. Protrahã in eo duas lineas qualitercũq; contingat/quæ sint a c,& b d: quas diuidam per æqualia. a c quidem in puncto e: & b d in puncto f. Et protraham e g perpendicularem ad a c,& f h perpẽdicularem ad b d: quę secent se in puncto k. Eritq; per correllarium primæ huius/centrũ circuli in vtraq; linearum e g & f h. Quare centrum est punctum k. Si autẽ e g non secet f h, sed sint linea vna / quẽadmodum erit si duæ lineæ a c & b d sint æquidistantes: tunc ipsa applicabitur circũferentiæ datt arcus ex vtraq; parte. ipsa igitur diuisa per medium in puncto k: erit ibi centrum circuli per idem correllarium. Aequidistantes autem non erunt e g & f h. quia cum in vtraq; sit centrum circuli per dictũ correllarium essent eiusdem circuli duo cẽtra. Sic potest de omni arcu siue de omni portione communiter demonctrari: qualiter inde circulus perficiatur. ¶ Quia tamen auctor videtur hanc conclusionẽ variare secundum diuersas species arcuum/omnium portionum enumerãdo species: demõstrabimus diuisim per species/qualiter ex omni portione data circulus perficiatur. Sit ergo primũ a b portio data: semicirculus. eritq; per diffinitionem semicirculi/linea a b diameter. ea igitur diuisa per medium in puncto c: erit c centrum circuli. ¶ Sit rursus portio a c b semicirculo maior/cuius chorda sit a b. quã diuido per æqualia in pũcto d, a quo duco d c perpẽdicularẽ ad ipsam: quæ transibit per centrũ/per correllariũ primę huius. & protraho lineam a c. Et quia linea a b est minor diametro cum sit a c b portio maior semicirculo: erit a d minor semidiametro. sed d c est maior semidiametro. ergo d c est maior q̃ a d. ergo per 19 primi ãgulus e a d est maior angulo a c d. Fiat itaq; per 23 primi: angulus c a e æqualis angulo a c d: producta linea a e quæ secet lineam c d in puncto e. eritq; per sextã primi/linea a e æqualis lineæ e c. producatur igitur linea e b. eritq; per 4 primi/linea e b æqualis lineæ a e. quare tres lineæ e a, e b, e c, sunt æquales. ergo per 6 huius e est centrum curculi. ¶ Sit iterum a c b portio minor semicirculo: cuius chorda sit a c quã diuido per æqualia in pũcto d. a quo produco lineam c d e perpendicularem ad lineam a b: quæ secet circunferentiam in puncto c. hanc manifestum est transire per centrum per correllarium primę huius. Produco iterũ lineã a c: eritq; angulus a c d maior angulo c a d. Si est æqualis: erit portio a c b semicirculus. & si minor: erit maior semicirculo. positũ est autẽ q̃ sit minor. Produco igitur lineã a e quæ cum linea a c faciat angulum æqualẽ angulo c & secet lineã c f in puncto e. & manifestũ est q̃ punctũ e, cadat extra datam portionẽ. & produco lineã e b & quia angulus a totalis est æqualis angulo c, erit ꝙ 6 primi/ linea e a æqualis lineæ e c. & quia per 4 primi/ linea e b est æqualis lineæ e a: erit per 9 huius pũctũ e, cẽtrũ circuli. quare patet propositum: secundũ omnes species portionum circuli.

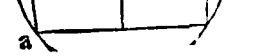

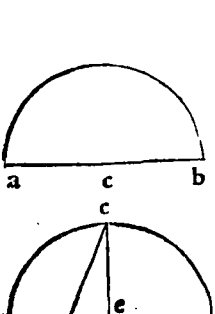

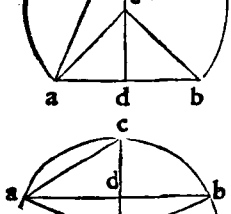

Eucli. ex Zamb. Problema 3. propositio 25.

¶ Circuli sectione data: describere circulum cuius est sectio. ¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sit data sectio circuli: a b c. Oportet iam sectionis a b c: circulum cuius est sectio describere. Secetur enim per 10 primi a c bifariam in d. Exciteturq; per 11 eiusdem/ a signo d: ipsi a c ad ãgulos rectos b d. & coniungatur per primum postulatum a b. Angulus igitur a b d, angulo b a d comparatus: aut eo est maior/ aut ei æqualis/ aut eo minor. Sit prius maior. & constituatur per 23 eiusdem/ ad ipsam b a rectam lineam ad signũq; in ea a: ipsi angulo a b d æqualis angulus b a e. Et extendatur per 2 postulatũ/ b d in e. Et coniũgatur per 1 postulatũ e c, quoniã igitur ãgulus a b e equalis est ãgulo b a e: æqualis igitur est per 6 primi/ recta linea e b ipsi a e. Et quoniã æqualis est a d ipsi d c, cõmunis autem d e: duæ igitur a d & d e/ duabus c d, & d e sunt æquales altera alteri. Et angulus a d e: per quartum postulatum / angulo c d e est æqualis. rectus enim vterq;. Et basis igitur a e: per quartam primi/ basi c e est æqualis. Sed a e: ipsi b e ostensa æqualis est. igitur b e: ipsi c e est æqualis. Tres igitur a e, e b, & e c: sibi inuicem sunt æquales.

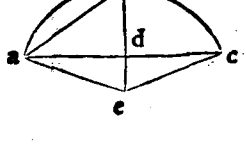

Centro igitur e, ſpacio autem per 3 poſtulatum aut a e aut e b aut e c circulus deſcriptus per reliqua ſigna veniet/& deſcriptus erit. Circulo igitur ſectione data: circulus deſcribitur. & manifeſtum eſt/q̃ ſectio a b c minor eſt ſemicirculo: quoniã e centrum extra ipſam cadit. ¶ Similiter quoq; oſtendemus: & ſi angulus a b d ęqualis fuerit angulo b a d. Si a d æqualis eſt vtriq; ipſarum b d & d c: tres d a, d b & d c ſibi inuicem ſunt æquales. Et ſit centrũ d completi circuli. & erit quoq; ſemicirculus a b c. ¶ Si autẽ a b d minor fuerit b a d: cõſtituamus per 23 primi/ad b a rectã lineam & ad ſignum in ea a, angulo a b d æqualem introrſum ipſum a b c. Segmẽti centrum cader ſuper d b vt h. & erit videlicet ſegmẽtum a b c: maius ſemicirculo. Dato igitur ſegmẽto: deſcribitur circulus cuius eſt ſectio. Quod feciſſe oportuit.

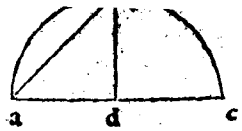

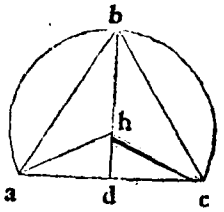

Eucli. ex Camp. Propoſitio 25.

SI in æquis circulis ſeu ſuper centra ſeu ſuper circunferentias/æquales anguli conſiſtant: ſuper æquos arcus eos cadere neceſſe eſt.

¶ CAMPANVS. ¶ Sint duo circuli æquales: a b c cuius centrũ d, & e f g cuius centrum h. & fiant ſupra centra eorum/duo ãguli a d c & e h g: qui ponantur æquales. Dico duos arcus a b c & e f g: eſſe æquales. Protrahantur duæ lineæ a c & e g, & fiant duo anguli in circũferentiis ipſorum/conſiſtentes ſupra prædictos arcus: qui ſint angulus a b c & ãgulus e f g. Quia ergo circuli ſunt æquales: erũt per diffinitionẽ æqualiũ circulorũ ſemidiametri æquales. & quia duo ãguli d & h ſunt æquales: erit p 4 primi/linea a c æqualis lineæ e g. & per 19 huius/erit ãgulus b, æqualis angulo f: cum d ãgulus ſit æqualis angulo h. Ergo per diffinitionem ſimilium portionũ duæ portiones a b c & e f g: ſunt ſimiles. & quia ipſæ ſunt ſuper lineas a c & e g æquales: ipſæ erunt æquales per 23 huius. quare arcus a b c & e f g ſunt æquales. Q̃z ſi anguli b & f qui ſunt in circunferẽtia/ponantur æquales: erunt per diffinitionem/ portiones ſimiles/& anguli d & h æquales per 19 huius. Et quia circuli ſunt ęquales per poſitionem: erunt per 4 primi/duæ lineæ a c & e g æquales. quare vt prius/ portiones æquales per 23 huius: cum ſint ſimiles & ſuper æquales lineas. igitur & arcus æquales. Quod eſt propoſitum.

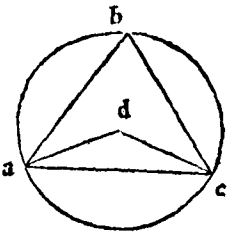

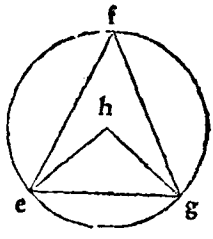

Eucli. ex Zamb. Theorema 23. propoſitio 26.

26 ¶ In æqualibus circulis æquales anguli in æqualibus circunferentijs ſubtenduntur: & ſi ad centra/& ſi ad circunferentias deducti fuerint.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint æquales circuli: a b c & d e f. & in eis ſint anguli æquales ad centra quidem: qui ſub b g c & e h f. ad circũferẽtias autem: qui ſub b a c & e d f. Dico q; circunferentia b k c: æqualis eſt circunferentiæ e l f. Coniungantur per primum poſtulatum b c & e f. Et quoniam circuli a b c & d e f ſunt æquales: & quæ ex centris/ſunt æquales per primam diffinitionem tertij. Duæ igitur b g & g c: duabus e h & h f ſunt æquales. Et ãgulus qui ad g: ãgulo qui ad h eſt æqualis. Baſis igitur b c per 4 primi/baſi e f eſt æqualis. Et quoniam angulus qui ad a æqualis eſt ãgulo qui ad d: ſegmẽtum igitur b a c per 24 tertij/ſimile eſt ſegmẽto e d f. & ſunt in æqualibus rectis lineis b c & e f. Super æqualibus autem rectis lineis per 24 eandem ſimiles circulorum ſectiones exiſtẽtes: inuicẽ ſunt æquales. Sectio igitur b a c: æqualis eſt ipſi e d f ſectioni. Eſt autem totus circulus a b c: æqualis toti circulo d e f. Reliqua igitur b k c circunferentia per 3 communẽ ſentẽtiam reliquæ e l f: circunferentiæ eſt æqualis. In æqualibus igitur circulis æquales ãguli in æqualibus circunferentijs ſubtenduntur: & ſi ad circunferentias/& ſi ad centra fuerint deducti, quod demonſtraſſe oportuit.

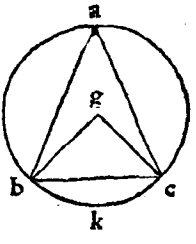

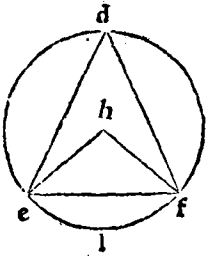

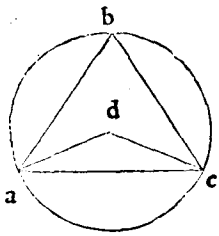

SI in æquis circulis æqui sumantur arcus: infra illos formatos angulos qui supra centra eorum seu supra circunferentias constituantur æquos esse necesse est. 1

¶CAMPANVS. ¶Sint vt prius duo circuli æquales: a b c cuius centrũ d, & e f g cuius centrum h. sintq; duo arcus a b c & e f g æquales. fiantq; super ipsos arcus duo anguli in cẽtro qui sint d & h: ductis a d, c d, e h, g h. Itemq; super eosdem arcus fiant duo alii ãguli in circunferentia qui sint b & f: ductis lineis a b, c b, e f & g f. Dico duos angulos d & h, adinuicem esse æquales: itemq; duos b & f: adinuicem esse æquales. Et est hęc conuersa prioris. Si enim non sunt d & h anguli adinuicem æquales: sit ergo h maior. a quo abscindatur angulus k h g: qui sit æqualis angulo d. eritq; per præmissam arcus k e f g: æqualis arcui a b c. Sed duo arcus a b c & e f g: positi sunt æquales. accidet ergo partẽ esse æqualẽ toti. Quod est impossibile. Quare anguli d & h totales: sunt æquales. ¶Simili quoq; modo probabis ãgulos b & f: esse æquales. vel si mauis probato q; ãguli d & h sint æquales: sequitur b & f esse æquales per 19 huius. & econuerso.

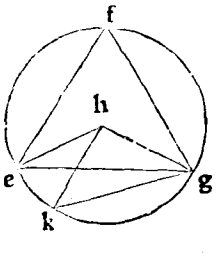

Eucli. ex Zamb. Theo. 24 Propo. 27. Cõuersa præcedẽtis.

¶In æqualibus circulis anguli qui super æquales circunferentias deducuntur sibi inuicem sunt æquales: & si ad centra et si ad circunferentias fuerint deducti. 2

¶THEON ex Zamberto. ¶In æqualibus enim circulis a b c & d e f, super æqualibus circunferentijs b c & e f, ad centra quidem g h: ãguli deducantur b g c & e h f. ad circunferentias autem: b a c & e d f. Dico q; ãgulus b g c æqualis est angulo e h f: & angulus b a c æquus est angulo e d f. Si quidem angulus b g c æquus est angulo e h f: manifestum est q; angulus b a c æquus est angulo e d f per 20 tertii. Si vero non: alter eorũ maior est. sit maior angulus b g c, & constituatur per 23 primi ad rectam lineam b g ad datumq; in ea signum g: angulo e h f æqualis angulus b g k. Anguli autem æquales super æqualibus circunferentiis deducuntur per 26 tertii quando ad centra fuerint. æqualis igitur est circunferentia b k: circunferentiæ e f. Sed e f: ipsi b c est æqualis. & b k igitur: ipsi b c est æqualis minor maiori. quod est impossibile. Angulus igitur b g c: angulo e h f inæqualis non est. æqualis igitur. Et est ipsius quidem anguli b g c: dimidius ãgulus qui ad a, per 20 tertii. Ipsius autem e h f: dimidius ãgulus qui ad d per eãdẽ. Aequalis igitur est ãgulus a: ãgulo d. In æqualibus igitur circulis ãguli super æqualibus circũferentijs deducti sibi inuicẽ sunt æquales: & si ad centra & si ad circũferẽtias fuerint deducti. quod demõstrasse oportuit.

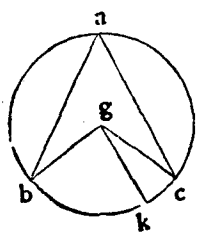

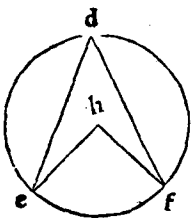

Eucli. ex Camp. Propositio 27.

SI in circulis æqualibus æquæ lineæ arcus resecent: arcus quoq; æquos esse. si autẽ lineæ inæquales fuerint: arcus quoq; inæquales/ & a maiore linea maiorẽ arcũ/ a minore vero minorem abscindi necessarium est. 27

¶CAMP. ¶Sint duo circuli æquales: a b c cuius cẽtrũ d, & e f g cuius cẽtrũ h, sitq; chorda a c: æqualis chordæ e g. Dico duos arcus a b c & e f g quos prædictæ chordę ex predictis circulis resecãt: esse æquales. Q; si chorda e g ponatur maior chorda a c: dico arcũ e f g esse maiorem arcu a b c. ¶Primũ quidẽ sic probatur. Ducãtur a cẽtris lineæ ad extremitates chordarũ: quæ sint d a, d c, h e, h g. & qa circuli positi sunt fore æquales: erunt hæ semidiametri æquales. & quia linea a c posita est æqualis lineæ e g: erit per 8 primi ãgulus d æqualis ãgulo h totali. quare per 27 huius: erit arcus a b c: æqualis arcui e f g. sicq; patet primũ. ¶Secũdũ sic. Sit e g maior a c. eritq; per 25 primi ãgulus h: maior ãgulo d. Fiat ergo ãgulus f h g æqualis ãgulo d. eritq; per 25 huius arcus f g: æqualis arcui a b c. Quare arcus e f g: est maior arcu a b c. Quod est secundum propositum.

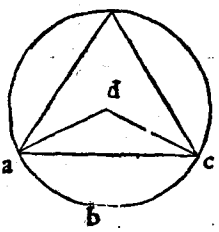

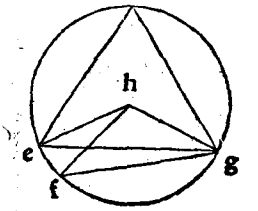

Eucli.ex Zamb. Theorema 25.propoſitio 28.

¶In æqualibus circulis æquales rectæ lineæ/æquales circunferentias auferunt:maiorem maiori/minorẽ autem minori.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint æquales circuli a b c & d e f.& in eis ſint æquales rectæ lineæ b c & e f:circũferentias b a c & e d f maiores auferentes,circunferentias autem b g c & e h f minores.Dico q̃ circunferẽtia b a c maior:æqualis eſt circunferentiæ e d f maiori.circunferentia vero b g c minor:æqualis eſt circunferentiæ e h f minori.Suſciptãtur enim circulorum centra per primam tertij:ſintq̃ k,l. & coniungantur k b,k c, l e & l f.Et quoniam circuli ſunt æquales:æquales quoq̃ ſunt quæ ex cẽtris/per primam diffinitionem tertij. Duæ igitur b k & k c:duabus e l & l f ſunt æquales.Et baſis b c per hypotheſin baſi e f eſt æqualis. Angulus igitur b k c:per 8 primi/ãgulo e l f eſt æqualis.æquales autẽ ãguli per 26 tertii/ in æqualibus circunferentiis deducuntur:etiam quando ad centra fuerint deducti.Circunferentia igitur b g c:æqualis eſt circunferentiæ e h f.eſt autẽ totus circulus a b c:toti circulo d e f æqualis.Reliqua igitur circunferentia b a c:per 3 communem ſententiam/reliquæ circunferentiæ e d f eſt æqualis.In circulis æqualibus igitur æquales rectæ lineæ/æquales circunferentias auferunt:maiorem maiori/minorem autem minori.quod demonſtraſſe oportuit.

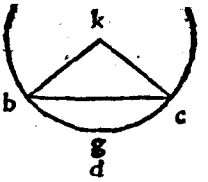

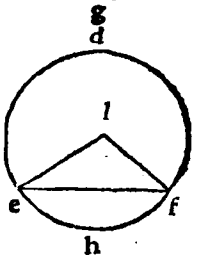

Eucli.ex Camp. Propoſitio 28.

CIrculorum æqualium æquos arcus : æquas chordas habere neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo circuli æquales:a b c.cuius cẽtrum d,& e f g cuius centrum h.ſitq̃ arcus a b c:æqualis arcui e f g. Dico q̃ chorda a c : eſt æqualis chordæ e g. Et eſt hæc conuerſa primæ partis præmiſſæ. Ducantur lineæ d a,d c,h e,h g. eruntq̃ per 26 huius/anguli d & h:æquales.Quare per quartã primi/ erit a c:æqualis e g.quod eſt propoſitũ.Quæcũq̃ autẽ probatæ ſunt paſſiones de diuerſis circulis æqualibus:intellige multo fortius veras eſſe de eodẽ.

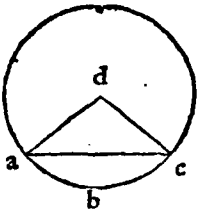

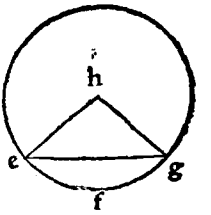

Eucli.ex Zam. Theo 26.prop 29.Cõuerſa præcedentis.

¶In æqualibus circulis:ſub æqualibus circunferentijs æquales rectæ lineæ ſubtenduntur.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint æquales circuli a b c & d e f.& in eis æquales ſumãtur circũferentiæ b g c & e h f:coniungãturq̃ b c & e f rectę lineę.Dico q̃ æqualis eſt recta linea b c ipſi e f rectę lineę.Sumãtur enim per 1 tertii/circulorũ centra:ſintq̃ k & l. & coniungãtur k b & k c,l e & l f.Quoniã circũferentia b g c æqualis eſt ipſi e h f circunferentiæ:æqualis eſt angulus b k c angulo e l f per 10 diffinitionẽ tertii.Et quoniã circuli a b c & d e f ſunt æquales: & quæ ex centris quoq̃ ſunt æquales per 1 eiuſdẽ diffinitionẽ.Duæ igitur b k & k c/duabus e l & l f ſunt æquales: & angulos cõprehendũt æquales. Baſis igitur b c: per 4 primi/ baſi e f eſt æqualis.In æqualibus igitur circulis:ſub æqualibus circũferẽtiis æquales rectæ lineæ ſubtenduntur.quod demonſtraſſe oportuit.

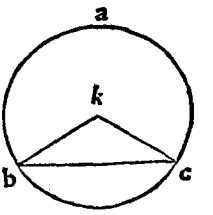

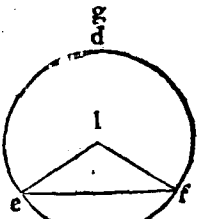

Eucli.ex Camp. Propoſitio 29.

DAtum arcum:per æqualia diuidere.

¶CAMPANVS. ¶Sit datus arcus a b c cui ſubtẽdatur chorda a c: quæ diuidatur per æqualia in puncto d. a quo ducatur perpendicularis ad ipſam/quæ ſit d b:ſecans circunferentiam dati arcus in puncto b.quã dico diuidere datũ arcum per æqualia. Ducãtur enim lineæ b a,b c,quæ erunt æquales per 4 primi. Quare per primã partem 27 huius/arcus a b:erit æqualis arcui b c. Quod eſt propoſitum.

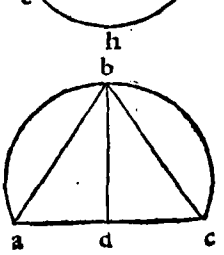

Eucli.ex Zamb.Problema 4.propoſitio 30.

¶Datam circunferentiam: biſariam diſcindere.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit data circũferentia a d b.oportet iam ip

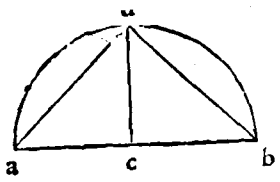

ſam circũferentiam a d b: bifariam diſcindere. Coniũgatur a b: feceturq; per 10 primi/ bifariam in c ſigno. & ab ipſo c: ipſi a b rectæ lineæ per 11 primi ad angulos rectos excitetur c d. & coniungãtur a d & d b. Et quoniam æqualis eſt a c ipſi c b, communis autem c d: duæ igitur a c & c d, duabus b c & c d ſunt æquales. & angulus a c d: per 4 poſtulatum angulo b c d eſt æqualis. rectus enim vterq; eſt. Baſis igitur a d: per 4 primi/ baſi d b eſt æqualis. Aequales autem rectæ lineæ: æquales circunferentias auferũt/ maiorem maiori/ minorem autẽ minori/ per 28 tertij. Et vtraq; ipſarum circunferentiarum a d & d b: ſemicirculo minor eſt. æqualis igitur eſt circunferentia a d: ipſi d b circunferentiæ. Data igitur circunferentia: bifariam diſcinditur. quod feciſſe oportuit.

Euclı. ex Camp. Propoſitio 30.

SI rectilineus angulus in ſemicirculo ſupra arcum conſiſtat: rectus eſt. Si vero in portione ſemicirculo minore: recto maior. Si autem in portione ſemicirculo maiore: recto minor. ¶ Itemq; omnis portionis angulus ſemicirculo maioris/ recto maior: minoris vero/ recto minor de neceſſitate erit.

¶ CAMPANVS. ¶ Sit in circulo a b c cuius centrum d & diameter a d c, ſemicirculus a b c: in cuius ſemicirculi circunferentia fiat ãgulus a b c, ductis lineis a b & b c. Dico illum angulum eſſe rectum. Protrahatur ab ipſo angulo in centrũ: linea b d. eritq; per 5 primi/ angulus a b d, æqualis angulo a: & angulus d b c, æqualis angulo c. Et quia angulus c d b eſt æqualis duobus angulis d b a, & a per 32 primi: ipſe erit duplus ad angulum d b a. Eadem ratione angulus a d b: duplus erit ad angulum d b c. ergo duo anguli c d b & a d b: dupli ſunt ad totalem angulum a b c. ſed ipſi: ſunt æquales duobus rectis per 13 primi. erit igitur angulus a b c totalis: medietas duorũ rectorũ. quare rectus. Quod eſt primum propoſitũ.

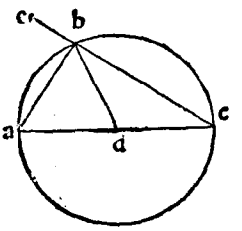

¶ IDEM aliter. Protrahatur c b vſq; ad e. eritq; per 32 primi/ angulus a b e: æqualis duobus angulis a & c. & quia angulus a eſt æqualis angulo a b d, & angulus c angulo c b d: erit angulus a b e æqualis totali angulo a b c. ergo vterq; eorum eſt rectus per diffinitionem. ¶ Secundum ſic patet. Sit in circulo a b c cuius cẽtrum d, portio a b c cuius chorda a c, maior ſemicirculo: & fiat ſuper eius circunferentiam angulus a b c, ductis lineis b a & b c. Dico illum angulum eſſe minorem recto. Producantur enim diameter a d e & linea e b. eritq; per primam partem huius/ b totalis: rectus. quare angulus a b c: erit minor recto per 9 cõmunem ſcientiã/ cum ſit pars eius. ſicq; patet ſecundum.

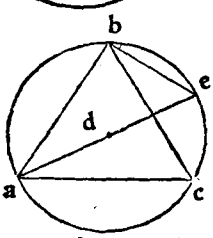

¶ Tertium ſic. Sit rurſus in circulo a b e cuius centrum d, portio a b c cuius chorda a c: quæ ſit ſemicirculo minor. & fiat ſuper eius circunferentiam angulus a b c: ductis lineis b a & b c. Dico hunc angulum eſſe maiorem recto. Producantur enim diameter a d e & linea b e. eritq; per primam partem huius / angulus a b e: rectus. quare ãgulus a b c: erit maior recto. quod eſt tertium propoſitum.

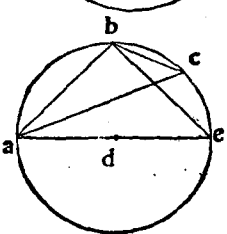

¶ Quartũ & quintũ ſic. Sint in circulo a b c d cuius cẽtrũ e, portio a b c cuius chorda a c, maior ſemicirculo; & portio a d c cuius eadẽ chorda a c, minor ſemicirculo. Dico ãgulũ cõtentũ ab arcu c b a & chorda a c, eſſe maiorẽ recto: & ãgulum cõtentũ ab arcu c d a & chorda a c, eſſe minorẽ recto. Producaẽ diametet c e b: & linea b a, vſq; ad f. eritq; per primã partẽ huius/ angulus b a c: rectus. quare per 13 primi/ ãgulus f a c: eſt ſimiliter rectus. Quia igitur angulus rectus eſt pars primi/ & ſecundus pars recti: euidenter patet vtrunq;. quare tota liquet hæc pentamembris concluſio.

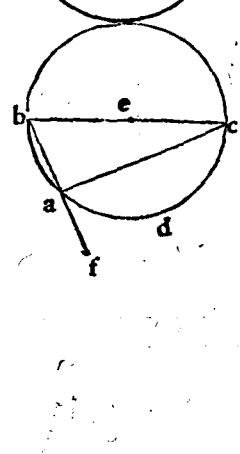

¶ CAMPANI additio. ¶ Ex iſtis duabus vltimis partibus/ nota inſtãtiã cõtra illas duas argumẽtationes: ad quas tulimus inſtãtiam in 15 huius. Tranſitur enim ab angulo portionis ſemicirculo minoris qui eſt minor recto per vltimam partem huius/ ad angulum portionis ſemicirculo maioris qui eſt maior recto per penultimam partem huius: non tamen per

æquale. Cū enim omnis portio circuli sit aut semicirculus aut maior semi circulo aut minor/ sit autem tam angulus semicirculi per secundam partem 15 q̄ angulus portionis minoris per vltimam partem huius minor recto / portionis vero maioris sit maior recto t non tamen erit alicuius portionis angulus/nec simpliciter aliquis contentus a circunferentia & linea recta/aut rectus aut æqualis recto. Quod vt clarius pateat: sit in circulo a b c cuius centrum d, linea a b cui non sit determinatus finis ex parte b, secans ex ipso b portionem semicirculo minorem. eritq; per vltimam partem huius: minor recto. Huius circuli sit diameter a d c. & imaginetur linea a b: moueri ad partem c super punctum a. quæ quandiu fuerit citra c, vel in ipso c cooperiens diametrum a d c: faciet cum arcu angulū minorem recto. In omni autem puncto vltra c, velut in e: faciet per penultimam partem huius/angulum maiorem recto. Transitur ergo a minori ad maius: non per æquale. Et sicut in rectilineis angulis est reperire maiorem angulo semicirculi & minorem/ non tamen æqualem vt demō stratum est in 15 huius: sic in angulis portionis est reperire maiorem recto & minorem/non tamen æqualem. vt patet ex ista demonstratione.

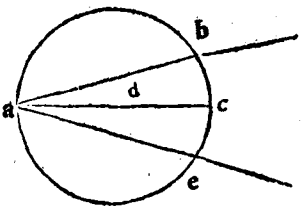

Eucli. ex Zamb. Theorema 27. Propositio 31.

31 ¶In circulo angulus qui in semicirculo est: rectus est qui autē in maiori segmēto: minor recto. qui vero in minori segmēto: maior est recto. Et insuper angulus maioris segmēti: recto quidem maior est. minoris autem segmenti angulus: minor est recto.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit circulus a b c d. dimetiens autem eius sit b c. centrum vero e. Sumaturq; in semicirculo signum vtcunq; / sitq; illud d & coniungantur b a, a c, a d & d c. Dico q; angulus in b a c semicirculo: rectus est. Angulus autem in a b c segmento maiore semicirculo/qui est sub a b c: recto minor est. Angulus vero in a d c minore semicirculo segmēto/qui est sub a d c: recto maior est. ¶Cōiungatur a e: & extendatur b a in f. Et quoniam æqualis est b e ipsi e a, ex centro enim circūferentiā: æqualis est angulus e a b angulo e b a, per 5 primi. Rursus quoniam æqualis est a e ipsi e c: æqualis est per eandem/angulus qui sub a c e ei qui sub c a e. Totus igitur angulus b a c: duobus āgulis a b c & a c b est æqualis. Angulus autem qui sub f a c extra ipsum triāgulum a b c: duobus angulis a b c & a c b est æqualis/per 32 primi. Aequalis igitur est āgulus b a c: angulo f a c. rectus igitur vterq; est. In semicirculo igitur b a c: angulus qui sub b a c, rectus est. ¶Et quoniā trianguli a b c, duo anguli a b c & b a c per 17 primi duobus rectis sunt minores/ angulus autē b a c rectus est: angulus igitur qui sub a b c, recto minor est. & est in segmēto a b c maiore semicirculo. ¶Et quoniā in circulo ineſt quadrilaterū a b c d, in circulis autem quadrilaterorum consistentium/per 22 tertij āguli qui ex opposito duobus rectis sunt æquales: anguli igitur a b c & a d c, per eandē duobus rectis sunt æquales. At āgulus a b c: recto minor est. Reliquus igitur āgulus a d c: maior est recto/& in segmēto minore semicirculo est. ¶Dico iā etiā q; āgulus segmenti maioris/ cōprāhensus sub a b c circūferentia & a c recta linea: recto maior est. āgulus autē minoris segmēti cōprāhensus sub a d c circūferētia & a c recta linea: recto est minor. manifestoq; illinc est. Quoniā enim āgulus cōprāhensus sub b a & a c rectis lineis/rectus est: āgulus igitur cōprāhēsus sub a b c circūferētia & a c recta linea/maior est recto. quoniā totū: sua parte maius est per 9 cōmunē sentētiā. Rursus quoniā āgulus cōprāhensus sub a c & a f rectis lineis/rectus est: āgulus igitur sub c a recta linea & a d c circūferentia cōprāhēsus/recto minor est. In circulo igitur/āgulus in semicirculo existēs: rectus est. qui vero in maiori segmento: recto est minor. in minori autē: recto est maior. Et insuper āgulus maioris segmenti: maior est recto. minoris autē segmēti: recto minor. quod demonstrasse oportuit.

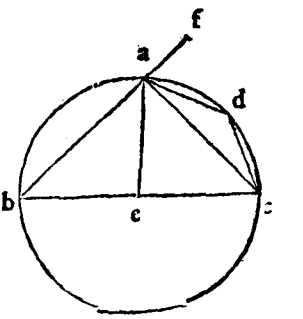

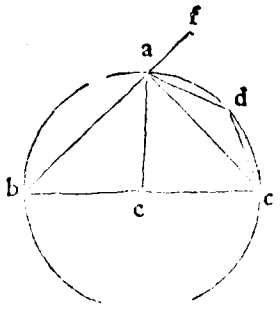

¶ALIA oſtenſio: ꝙ angulus qui ſub b a c, rectus eſt. Quoniam angulus a e c eius qui ſub b a e duplus eſt per 32 primi / æqualis nãq; eſt duobus interioribus & oppoſito/interiores autem per 5 ſunt æquales/ãgulus autem a e b eius qui ſub c a e duplus eſt: anguli igitur a e b & a e c, ipſius b a c dupli ſunt. Sed ãguli a e b & a e c: duobus rectis ſunt æquales. Angulus igitur qui ſub b a c: rectus eſt. quod erat demonſtrandum.

¶CORRELARIVM. ¶Hinc manifeſtum eſt/ ꝙ ſi trianguli angulus vnus reliquis duobus æqualis fuerit: rectus eſt. & quoniam ille vtrobiq; eiſdem eſt æqualis: quando vtrobiq; æquales fuerint/ recti erunt.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 31.

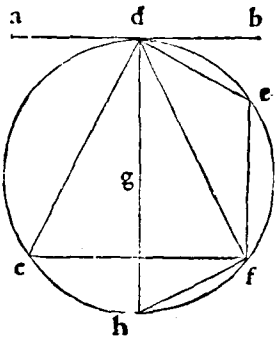

SI circulum linea recta contingat/ & a cõtactu in circulum quædam circulum ſecãs recta linea præter centrum ducatur: quoſcunq; duos angulos cum contingente facit/ duobus angulis qui in alternatis circuli ſuper arcus conſiſtunt portionibus æquales ſunt.

¶CAMPANVS. ¶Si recta linea a b: contingens circulum c d e f cuius centrum g, in puncto d. a quo d ducatur in circulum præter centrum/ linea d f: ſecans ipſum. fiantq; angulus d c f conſiſtens ſuper arcum portionis d c f, ductis lineis c d & c f: & angulus d e f conſiſtens ſuper arcũ portionis d c f, ductis lineis e d & e f. Dico angulo c, eſſe æqualem angulum b d f: & angulo e, angulum a d f. Ducantur enim: diameter d g h & linea f h. eritq; per 17 huius/ d h, perpendicularis ſuper a b: & per primã partem præmiſſæ/ angulus d f h, rectus. Quare duo ãguli a d h & d f h: ſunt æquales. Poſito ergo communi angulo h d f: erit angulus a d f, æqualis duobus angulis qui ſunt d f h & h d f. ſed hi duo cum angulo h: ſunt æquales duobus rectis per 32 primi. ergo angulus a d f cum angulo h: æquales duobus rectis. Sed angulus a d f cum angulo b d f: æquiualet duobus rectis per 13 primi. ergo angulus b d f: eſt æqualis angulo h. ergo & ãgulo c: per 20 huius. & hoc eſt primũ. ¶Et quia duo ãguli c & e ſunt æquales duobus rectis per 22 huius: erit angulus e æqualis angulo a d f. Quod eſt ſecundum. Vel illud ſecũdum ſic, Angulus a d f cum angulo h æquiualet duobus rectis: vt præmonſtratum eſt. ſed angulus e cum angulo h: æquiualet duobus rectis per 22 huius. ergo angulus e eſt æqualis angulo a d f. quod eſt propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 28. propoſitio 32.

¶Si circulum tetigerit aliqua recta linea / a contactu autem extendatur quædam recta linea circulum diſpeſcens: anguli quos efficit ad tangentem/ æquales ſunt eis qui alterni in circuli ſegmentis conſiſtunt/ angulis. 32

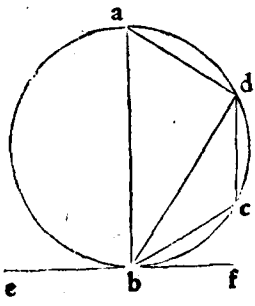

¶THEON ex Zamberto. ¶Circulum enim a b c d: tangat recta linea quædam e f in b ſigno. & a ſigno b, extẽdatur recta linea quædam in circulum a b c d, eum ſecans: ſitq; b d. Aio ꝙ anguli qtios b d ſimul cum e f tangente conficit: angulis alternis qui ſunt in ſegmentis circuli ſunt æquales. hoc eſt ꝙ angulus f b d: æqualis eſt ãgulo exiſtẽti in b a d ſegmẽto. & angulus e b d: æqualis eſt angulo exiſtenti in b c d ſegmento. Excitetur enim per 11 primi/ ab ipſo b: ipſi e f ad rectos angulos b a. Sumaturq; in b d circunferentia/ ſignum vtcunq; ſitq; illud/ c. & connectatur a d, d c & c, b. Et quoniam circulum a b c d, quædam recta linea tãgit e f in b, & ex b contactu excitatur ipſi contingenti ad angulos rectos b a: in ipſa b a igitur centrum eſt orbis a b c d, per 19 tertij. Angulus igitur a d b in ſemicirculo exiſtens: per 31 eiuſdem rectus eſt. Reliqui igitur anguli b a d & a b d: vni recto ſunt æquales. Angulus autẽ a b f: rectus eſt. Angulus igitur q ſub a b f: eſt æqualis eis qui ſunt ſub b a d & a b d ãgulis. Cõmunis auferatur angulus a b d. Reliquus igitur angulus d b f: æqualis eſt angulo b a d exiſtenti in alterno ſegmento circuli. Et quoniam in circulo

quadrilaterum est a b c d, & anguli ex opposito duobus rectis sunt æquales per 22 tertij: anguli igitur d b f & d b e, eis qui sunt sub b a d & b c d angulis sunt æquales. Quorum angulus b a d: ostensum est q̄ æqualis est ipsi d b f angulo. Reliquus igitur angulus qui sub d b e, angulo d c b alteri in segmento d c b existenti est æqualis. Si circulū igitur tetigerit aliqua recta linea/a cōtactu autē in circulum extendatur aliqua recta linea circulum diſcidens: anguli quos efficit ad tangentem/alternis in circuli segmētis angulis consistentibus sunt æquales. quod erat demonstrandū.

Eucli. ex Camp. Propositio .32

32 ¶ VPer datam lineam / circuli portionem describere: capientem āgulum dato āgulo æqualem/ seu rectū/ seu maiorem/seu minorem recto.

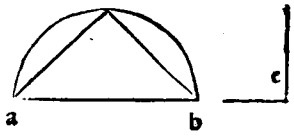

¶ CAMPANVS. ¶ Sit a b linea data: & c datus angulus. Super lineam a b volo describere vnam circuli portionem; recipientem in circunferentia rectilineum angulum æqualem angulo c. ¶ Si igitur fuerit āgulus c, rectus: diuisa a b per medium/describā super eam semicirculum/ factūq̄ erit propositum/per primam partē 30 huius. ¶ Si autem sit obtusus: ducam lineam d a cum linea b a, continentem æqualem angulum āgulo c. & a puncto a ducam lineam a e: perpendicularem super lineā a d. Et super punctum b faciam angulum per 23 primi/ æqualem angulo e a b in quo obtusus excedit rectum: ducta linea b f vsq̄ ad perpendicularem a e. eruntq̄ per 6 primi/lineæ f a & f b: æquales. Facto itaq̄ pūcto f centro circuli: describam secundum quantitatem lineæ f a, circulum a h b. eritq̄ per correlarium 15 huius/linea a d: contingens circulum. quare per præmissam/angulus qui fit in portione a h b: est æqualis d a b. quare & angulo c. Quod est propositum. ¶ Si autem angulus c sit acutus: producam lineam a g, continentem cum linea a b, angulum æqualem angulo c. & a puncto a ducam a e: perpendicularem ad lineam a g. & super punctū b faciam angulum æqualem angulo e a b, in quo rectus excedit acutum: ducta linea b f vsq̄ ad perpendicularem a e. eruntq̄ per 6 primi / lineæ f a & f b: æquales. Facto itaq̄ puncto f, centro circuli: describam secūdū quantitatem lineæ f a, circulum a k b. eritq̄ per correlarium 15 huius/linea a g: contingens circulū. quare per præmissam/ angulus qui fit in portione a k b: est æqualis angulo g a b. quare & angulo c. quod est propositum.

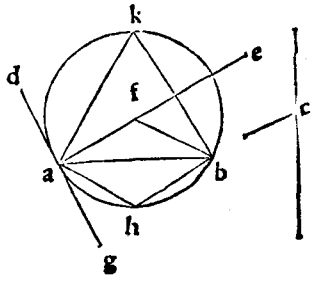

Eucli. ex Zamb. Problema 5. propositio 33.

33 ¶ Super data recta linea: describere sectionem circuli capientem angulum æqualem dato angulo rectilineo.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sit data recta linea a b: datus vero angulus rectilineus sit c. oportet iam super data recta linea a b: describere sectionē circuli susciptentem āgulum æqualem ipsi angulo qui ad c. Angulus igitur qui ad c: aut est acutus, aut rectus/aut obtusus. Sit primum acutus: sicut in prima descriptione. & constituatur per 23 primi/ad a b rectam lineā & ad a in ea signū: ipsi angulo c æqualis angulus d a b. Angulus igitur d a b: acutus est. Excitetur per 11 eiusdem igitur: ipsi a d ad āgulos rectos a e. secenturq̄ per 10 eiusdem/bifariam a b: in signo f. Et a signo f: ipsi a b ad angulos rectos excitetur f g, per 11 eiusdem. & connectatur g b. Et quoniam æqualis est a f ipsi f b, communis autem f g: duæ igitur a f & f g, duabus f b & f g sunt æquales. & angulus qui sub a f g: per 4. postulatum/æqualis est ei qui sub g f. Basis igitur a g: per 4. eiusdem/ basi g b est æqualis. Centro igitur g, spacio vero g a, per 3 postulatū circulus descriptus: veniet etiam per b. describatur: & sit a b e. & cōnectatur e b. Quoniam igitur ab extremitate ipsius a e diametri/ab a signo ipsi a e ad angulos rectos est a d; igitur a d tangit orbē a b e, per correlarium 16 tertii. Et quoniam orbem a b e tāgit quædam recta linea a d, & ab a contactu in ipsum orbem a b e extenditur recta linea quædam a b: angulus igitur

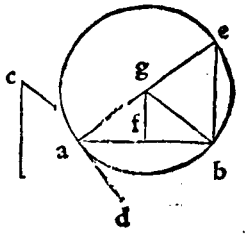

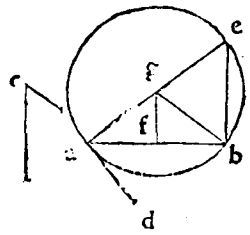

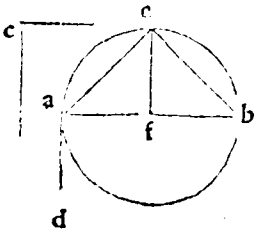

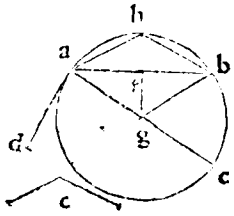

d a b, per 32 eiusdem angulo a e b existenti in alterno circuli segmento/ est æqualis. Sed angulus d a b: ei qui est ad c angulo est æqualis. Angulus igitur qui ad c: æqualis est ei qui sub a e b est angulo. Super data igitur recta linea a b: sectio orbis describitur suscipiens angulum a e b æqualem dato angulo qui ad c. ¶Sed iam rectus sit angulus qui ad c. & oportunum sit: rursus super a b describere segmentum circuli suscipiens angulum æqualem ei qui est ad c recto. Constituatur enim rursus ad ipsam a b rectam lineam/ ad signumq; in ea a: dato angulo rectilineo c æqualis angulus qui sub b a d per 23 primi sicut in secunda habetur descriptione. Seceturq; per 10 eiusdem/ a b: bifariam in f. & cētro f, spacio vero f a aut f b: orbis describatur a e b, per 3 postulatū. Tangit igitur recta linea a d, circulum a e b: quoniam angulus qui ad a, rectus est. Et ăgulus b a d æqualis est angulo qui est in segmento a e b. rectus etenim & ipse est qui in semicirculo existit per 31 tertij. Sed angulus b a d: ei qui ad c est angulo æqualis est. Describitur igitur iterum super a b: segmentum circuli a e b, capiens angulum æqualem ei qui ad c est angulo. ¶Sed iam esto ăgulus qui ad c: obtusus. & constituatur ei iterum ad a b rectam lineam & ad a signum: æqualis angulus b a d, per 23 primi/ sicut habet tertia descriptio. & ipsi a d: ad angulos rectos per 11 eiusdē excitetur a e. seceturq; rursus a b bifariam in signo f, per 10 eiusdem. & ipsi a b ad angulos rectos excitetur f g per 11 eiusdem. & connectatur g b. Et rursus quoniam æqualis est a f ipsi f b, & communis f g: duæ igitur a f & f g, duabus b f & f g sunt æquales. & angulus a f g: per 4 postulatū angulo b f g est æqualis, basis igitur a g: per 4 eiusdem/ basi b g est æqualis. Centro igitur g, spacio autem g a per 3 postulatum circulus descriptus: transiet per b. trāseat sicut a b e. Et quoniā ab extremitate a e dimetientis / ad angulos rectos excitata est a d: igitur per correlarium 16 tertij/ a d tāgit ipsum circulum a e b & a contactu a extenditur a b. Angulus igitur b a d: per 32 eiusdem/ æqualis est angulo a h b existenti in alterno segmēto circuli. Sed angulus b a d: ei qui est ad c, est æqualis. Igitur angulus qui est in a h b segmento: æqualis est ei qui est ad c angulo. Super data igitur recta linea a b: describitur segmentum circuli a h b capiens angulū æqualem ei qui ad c est angulo. quod fecisse oportuit.

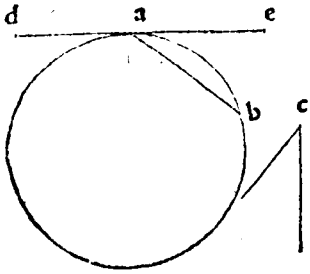

Eucli. ex Camp. Propositio 33.

33 A Dato circulo: dato angulo æquum angulum capientem portionem abscindere.

¶CAMPANVS. ¶Sit a b datus circulus: & c datus ăgulus. volo ergo a circulo a b: abscindere portionem vnā capientem æqualem angulum angulo c. Produco lineam d a e: contingentem datum circulum in puncto a. a quo duco in circulum/ lineam a b: continentem cum linea a e, angulum æqualem angulo c. eritq; per 31 huius/ portio a b existens a parte lineæ a d: recipiens angulum æqualem angulo c. quod est propositum.

Eucli. ex Zamb. Problema 6. propositio 34.

34 ¶A dato circulo: segmentum abscindere capiens angulum æqualem dato angulo rectilineo.

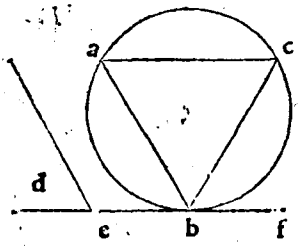

¶THEON ex Zamberto. ¶Esto datus circulus a b c. datus vero angulus rectilineus qui ad d. oportet iam ab a b c circulo: segmentum abscindere capiens angulū æqualem ei qui ad d est angulo. Excitetur enim per 17 tertii/ linea tangens circulum: sitq; illa e f. & tangat per b signum. Et constituatur per 23 primi/ ipsi e f rectæ lineæ & in ea signo b: angulo qui ad d, æqualis angulus f b c. Quoniam igitur circulum a b c tangit quędā recta linea e f & in b, & a contactu b extenditur b c: angulus igitur f b c per 32 tertii æqualis est angulo b a c consistenti in alterno segmento. Sed angulus f b c: ei qui est ad d est æqualis. Igitur angulus existens in b a c segmento: æqualis est ei qui est ad d angulo. A dato igitur circulo a b c

segmentum abſcinditur b a c capiens angulum æqualem dato angulo re-ctilineo. quod feciſſe oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 34.

34 SI intra circulum duæ rectæ lineæ ſeſe inuicem ſecẽt: quod ſub duabus partibus vnius earum procedit/ æquum eſt ei rectangulo quod ſub duabus alterius lineæ partibus continetur.

¶ CAMPANVS. ¶ Sint duæ lineæ a c & b d, ſecantes ſe in circulo a b c d. ſuper punctum e. Dico q̃ illud rectangulum quod fit ex a e in e c: æquũ eſt ei quod fit ex b e in e d. Aut enim ambæ lineæ a c & b d trãſibunt per centrum circuli: aut altera tantum/ aut neutra. Q̃ ſi ambæ trãſeant per centrum: erit e centrum circuli/ omneſq̃ quatuor lineæ æquales. quare liquet propoſitum. ¶ Q̃ ſi altera earum tantum tranſit per centrum: ſit illa b d, centrũq̃ circuli ſit f. Aut ergo b d ſecabit a c per æqualia: aut per inæqualia. Secet ergo primo per æqualia. eritq̃ per primam partem tertij huius/ ſecans eam orthogonaliter. Ducatur itaq̃ linea f c. eritq̃ per 5 ſecundi/ quod fit ex b e in e d cum quadrato e f: æquale quadrato lineæ f d. quare & quadrato lineæ f c. ergo per penultimam primi/ & quadratis duarum linearum f e & e c. Dempto ergo vtrinq̃/ quadrato e f: erit quod fit ex b e in e d, æquale quadrato lineæ e c. & quia e c eſt æqualis a e: per 46 primi patet propoſitũ. ¶ Q̃ ſi b d tranſiens per centrum/ ſecat a c per inæqualia: a centro f ducatur f g perpẽdicularis ad a c. eritq̃ per ſecundam partem tertij huius/ a g, æqualis g c: & ducatur linea f c. Eritq̃ per 5 ſecundi/ quod fit ex b e in e d cum quadrato e f (& ideo per penultimam primi cum quadratis duarum linearũ f g & g e propter id q̃ angulus f g e eſt rectus) æquale quadrato lineæ d f, & ideo lineæ f c. propter quod: per penultimam primi & quadratis duarũ linearũ f g & g c. Dempto ergo vtrinq̃ quadrato lineæ f g, erit quod fit ex b e in e d cũ quadrato lineæ g e: æquale quadrato lineæ g c. ſed per 5 ſecundi/ quod fit ex a e in e c cum quadrato lineæ g e: eſt æquum ei quod fit ex g c quadrato. Dempto igitur vtrinq̃ quadrato lineæ g e, erit quod fit ex b e in e d: æquale ei quod fit ex a e in e c. quod eſt propoſitum. ¶ Q̃ ſi neutra earũ tranſit per centrũ/ ſiue altera diuidat alterã per æqualia ſiue per inæqualia: producam lineã g f e h. diametrum circuli/ tranſeuntem per punctum ſectionis earum. Et ſi altera diuidat alteram per æqualia vt b d ipſam a c: tunc g h diuidit etiam ac per æqualia. ergo orthogonaliter per tertiam huius. ergo per ſecundum modum huius concluſionis/ quod fit ex g e in e h: æquum eſt ei quod fit ex a e in e c. & per tertium modũ huius/ quod fit ex g e in e h: æquũ eſt ei quod fit ex b e in e d. ergo quod fit ex a e in e c: æquum eſt ei quod fit ex b e in e d. quod eſt propoſitum. ¶ At ſi neutra diuidat alteram per æqualia: erit per tertium modum huius concluſionis/ quod fit ex g e in e h, æquale vtrioq̃ eorum quæ fiunt ex a e in e c & b e in e d. Quare vnum eorũ erit æquale alteri. quod eſt propoſitum.

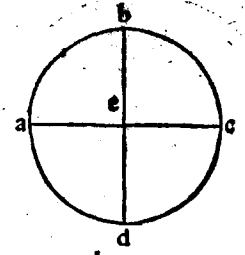

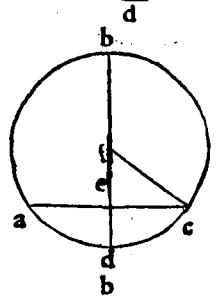

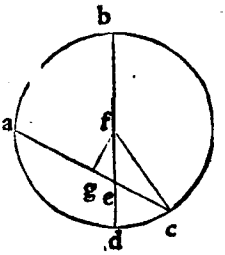

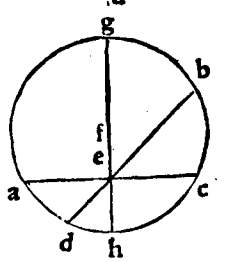

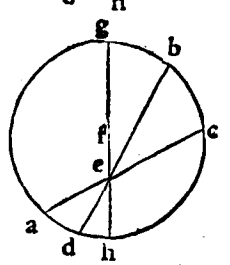

Eucli. ex Zamb. Theorema 29. propoſitio 35.

35 ¶ Si in circulo duæ rectæ lineæ ſe adinuicẽ ſecuerint: rectangulum compræhenſum ſub ſectionibus vnius/ æquum eſt ei quod ſub ſegmentis alterius compræhenditur rectangulo.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ In circulo enim a b c d: duæ rectæ lineæ a c & b d ſeſe inuicẽ ſecent in ſigno e. Dico q̃ rectangulum compræhenſum ſub a e & e c: æquum eſt rectangulo compræhenſo ſub d e & e b. Si enim a c & b d per centrum ſunt/ vt e centrum ſit circuli a b c d: manifeſtum eſt q̃ ſi a e, e c, d e & e b ſunt æquales/ rectangulum compræhenſum ſub a e & e c æquum eſt ei quod compræhenditur ſub d e & e b rectangulo.

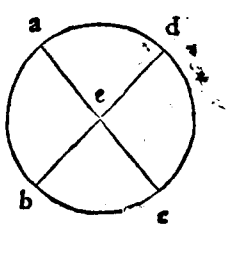

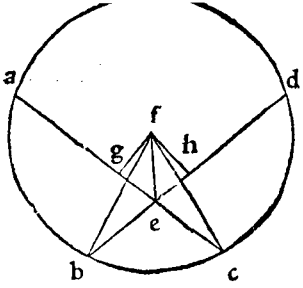

Sint iã a c & d b: nõ extenſæ per centrũ. & ſit centrũ circuli a b c d: ſitq; illud f, per primã tertii. & ab f in a c & d b rectas lineas: excitentur per 12 primi perpẽdiculares f g & f h: & cõnectãtur f b, f c, & f e. Et quoniã per 3 tertii/recta linea quædã per centrum extenſa f g, quandam rectam lineam nõ per centrum tranſeuntem a c ad angulos rectos ſecat: & bifariam eam diſcindit. æqualis igitur eſt a g ipſi g c. Et quoniam recta linea a c diſcinditur in æqualia in g, in inæqualia autẽ in e: rectangulũ igitur cõpræhenſũ ſub a e & e c vna cũ eo quod fit ex e g per 5 ſecundi quadrato/ æquum eſt ei quod fit ex g c. Cõmune apponatur id quod fit ex g f. Quod fit igitur ſub a e & e c vna cũ eo quod fit ex e g & g f: æquum eſt eis quæ fiunt ex c g & g f. Sed eis quæ fiunt ex e g & g f: æquum eſt id quod fit ex f e per 47 primi. eis autem quæ fiunt ex c g & g f: æquum eſt id quod fit ex f c per eandẽ. Quod igitur fit ſub a e & e c vna cũ eo quod fit ex f e: æquum eſt ei quod fit ex f c. Aequalis autem eſt f c ipſi f b. Ex centro enim in circunferentiam. Quod fit igitur ſub a e & e c vna cum eo quod fit ex e f: æquũ eſt ei quod fit ex f b. Et per hoc quod fit ſub d e & e b vna cum eo quod fit ex f e: æquum eſt ei quod fit ex f b. Oſtenſum autem q; id quod fit ſub a e & e c vna cum eo quod fit ex f e: æquum eſt ei quod fit ex f b. Quod fit igitur ſub a e & e c, vna cũ eo quod fit ex f e: æquum eſt ei quod fit ſub d e & e b vna cum eo quod fit ex f e. Commune auferatur id quod fit ex f e. Reliquum igitur rectangulum compræhenſum ſub a e & e c: æquum eſt rectangulo compræhenſo ſub d e & e b. Si in circulo igitur duæ rectæ lineæ ſe adinuicem ſecuerint: rectangulum compræhẽſum ſub ſectionibus vnius / æquum eſt rectangulo compræhenſo ſub ſectionibus alterius. quod demonſtraſſe oportuit.

Eudi. ex Camp. Propoſitio 35.

SI extra circulum punctus ſignetur/ab eo autem ad circulum alia linea ſecãs/alia contingẽs duæ rectæ lineæ ducantur: quod ſub tota ſecãte atq; parte ſui extrinſeca continetur/æquũ eſt ei quadrato quod ex contingente linea deſcribitur. 35

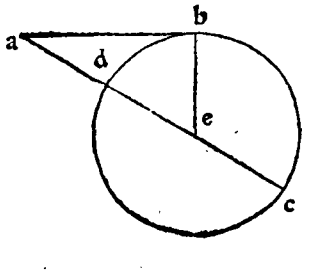

¶CAMPANVS. ¶Sit a punctus ſignatus extra circulum b c d cuius centrum e. a quo ducantur ad circulum: duæ lineæ a b contingens & a d c ſecans. Dico q; illud quod fit ex a c in d a: æquum eſt quadrato lineæ a b. Aut enim a d c tranſit per centrum: aut non. Tranſeat ergo primo per centrum/quod eſt e: & ducatur linea e b, quæ per 17 huius/perpẽdicularis erit ſuper lineam a b. Et quia linea d c diuiſa eſt per æqualia in puncto e, & eſt ei addita linea d a: erit per ſextã ſecũdi/quod fit ex c a & a d cum quadrato lineæ e d, & ideo cum quadrato lineæ e b, æquale quadrato lineæ e a, & ideo per penultimam primi/æquale quadratis duarum linearum e b & b a, propter id q; angulus b eſt rectus. Dempto ergo vtrinq; quadrato e b: erit quod fit ex c a in a d, æquale quadrato lineæ a b. quod eſt propoſitum. ¶Q; ſi linea a d c non tranſit per centrum: ſumatur a f e g tranſiens per centrũ. & ducantur lineæ e d & e h. & ſit e h: perpendicularis ad a d c. erit q; per 3 huius/d h: æqualis h c. Quia ergo linea d c diuiſa eſt per æqualia in puncto h, & addita ſibi linea a d: erit per 6 ſecundi/quod fit ex c a in a d cum quadrato d h, æquale quadrato lineæ a h. Ergo addito vtrinq; quadrato h e, erit quod fit ex c a in a d cũ quadratis duarum linearum d h & h e, & ideo per penultimam primi cum quadrato d e propter id quod angulus h eſt rectus/ & ideo cum quadrato e f propter id quod e d & e f ſunt æquales: æquale quadratis duarum linearum a h & h e, & ideo per penultimã primi quadrato lineæ a e. Sed per ſextam ſecundi / quod fit ex g a in a f cum quadrato f e, æquale eſt quadrato lineæ a e. Quia ergo vtrunq; eorũ quæ fiunt ex c a in a d & ex g a in a f, cum quadrato lineæ f e eſt æquale quadrato lineæ a e: ipſa erũt inter ſe æqualia. Dempto ergo vtrinq; quadrato lineæ e f: erit quod fit ex

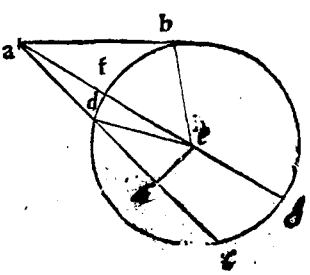

e a in a d, æquale ei quod fit ex g a in a f. Sed id quod fit ex g a in a f: eſt æquale quadrato lineæ a b, per præmiſſum modum huius. Ergo quod fit ex c a in a d: eſt æquale quadrato lineæ a b. Quod eſt propoſitum.

¶CAMPANI additio. ¶Et ex hac nota/q̃ pũcto extra circulum ſignato / ſi ab ipſo ad circulum quotlibet ſecantes lineæ ducantur/rectangula quæ continentur ſub totis & earum portionibus extrinſecis/adinuicem ſunt æqualia: quoniam omnia ſunt æqualia quadrato lineæ contingentis. ¶Nota etiam q̃ ſi a quolibet puncto extra circulum ſignato duæ lineæ contingentes ad circulum ipſum ducantur: ipſæ erũt adinuicem æquales. Erit enim quadratum vtriuſq; earum: æquale ei quod fit ex linea ſecante ab ipſo puncto ducta in circulum in partem eius extrinſecã. Hoc autem euidẽtius patet per penultimã primi. ¶Sit a punctus ſignatus extra circulum b c d cuius centrum e. & ab ipſo a ducantur duæ lineæ a b & a d: contingentes circulum in punctis b, d. Dico ipſas eſſe æquales. Producam enim lineas e a, e b & e d. eritq; per 17 huius/ vterq; angulorum b & d: rectus. Quare per penultimam primi/quadratũ a e: erit æquale duobus quadratis duarũ linearum a b & b e, ſimiliter quoq; & duobus duarum a d & d e. Quare quadrata duarum linearum a b & b e: ſunt æqualia quadratis duarum a d & d e. Et quia quadrata duarũ quæ ſunt b e & e d ſunt æqualia: erunt quadrata duarum quæ ſunt a b & a d, æqualia. ergo eſt a b: æqualis a d. quod eſt propoſitum. ¶Aliter etiam. Ducatur linea b d. eritq; per 5 primi/ãgulus e b d, æqualis angulo e d b: propter id quod linea e b eſt æqualis lineæ e d. Et quia vterq; duorum angulorum b & d eſt rectus: erit per communem ſcientiam angulus a b d reſiduus/æqualis angulo a d b reſiduo. per ſextam ergo primi/eſt linea a b: æqualis lineæ a d.

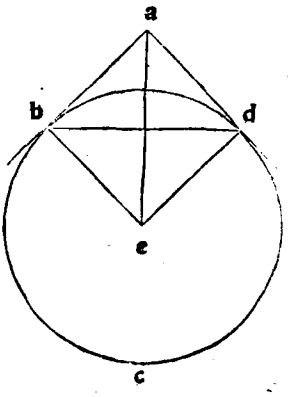

Euclid. ex Zamb. Theorema 30. Propoſitio 36.

6 ¶Si extra circulum ſumatur ſignum aliquod/ab eoq; in circulum cadant duæ rectæ lineæ/& earum altera circulum diſpeſcat altera vero tangat: quod ſub tota diſpeſcente & extrinſecus ſumpta inter ſignum & curuam circunferentiam compræhenditur rectangulum/æquum eſt ei quod fit ex tangente quadrato.

¶THEON ex Zamberto. ¶Extra circulum igitur a b c: ſumatur ſignũ aliquod/ſitq; illud d. & ab ipſo d: in circulum a b c cadant duæ rectæ lineæ d c a & d b. ſecet autem circulum a b c, recta linea d c a: & b d tãgat. Dico q̃ rectangulum compræhẽſum ſub a d & d c: æquum eſt ei quod fit ex b d quadrato. Recta linea d c a: aut eſt per centrum extenſa / aut non. Sit primum extenſa per centrum. ſitq; per primam tertij/f: centrum circuli a b c. & coniungatur f b. Angulus igitur f b d: rectus eſt. Et quoniam recta linea a c bifariam diſcinditur in f, adiacetq; ei recta linea c d: quod fit igitur per 6 ſecundi/ſub a d & d c vna cum eo quod fit ex f c, æquum eſt ei quod fit ex f d. Aequalis autẽ eſt f c: ipſi f b. ex centro enim in circunferentiam. Quod fit igitur ſub a d & d c vna cum eo quod fit ex f b: æquum eſt ei quod fit ex f d. Aequum autẽ eſt id quod fit ex f d: eis quæ fiunt ex f b & b d per 47 primi. rectus enim eſt angulus qui eſt ſub f b d. Quod igitur fit ſub a d & d c vna cum eo quod fit ex f b: æquum eſt eis quæ fiũt ex f b & b d. Commune auferatur id quod fit ex f b. Reliquum igitur quod fit ſub a d & d c: æquũ eſt ei quod fit ex d b tangente. ¶Sed recta linea d c a: non ſit extenſa per centrum circuli a b c. Sitq; per primã tertij/e: centrum circuli a b c. & ab e in a c: per 12 primi perpendicularis excitetur e f. & cõnectantur e b, e c, & e d. rectus igitur eſt angulus e f d. Et quoniam recta linea quædam per centrum extenſa e f, per 3 tertii rectã lineam quandam non extenſam per cẽtrum a c ad angulos rectos ſecat: & bifariam eam ſecat. Igitur a f: ipſi f c eſt æqualis. Et quoniam recta linea a c bifariam diuiditur in f ſigno adiacet autem ei c d: quod igitur fit

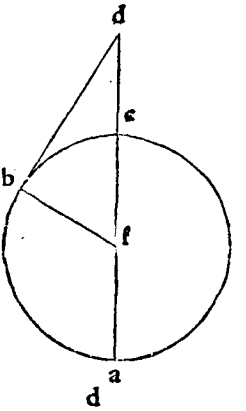

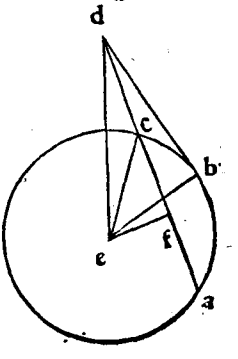

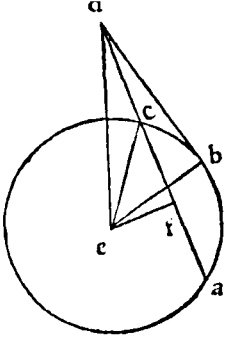

ſub a d & d c vna cum eo quod fit ſub f c, æquũ eſt ei quod fit ex f d per 6 ſecundi. Commune apponatur quod fit ex f e. Quod igitur fit ſub d a & d c vna cum eis quæ fiunt ex c f & f e: æqualia ſunt eis quæ fiunt ex f d & f e. Eis autem quæ fiunt ex f d & f e: æquum eſt id quod fit ex e d per 47 primi. angulus namq; qui eſt ſub e f d: rectus eſt. Eis vero quæ fiunt ex c f & f e: per eandem æquum eſt id quod fit ex c e. Quod igitur fit ſub a d & d e vna cum eo quod fit ex e c: æquum eſt eſt ei quod fit ex e d. Aequalis autem eſt e c ipſi e b. ex centro enim in circunferentiam. Quod igitur fit ſub a d & d c vna cũ eo quod fit ex e b: æquum eſt ei quod fit ex e d. Et autem quod fit ex e d: per 47 primi/ æqualia ſunt quæ fiunt ex e b & b d. angulus enim qui ſub e b d: rectus eſt. Quod igitur fit ſub a d & d c vna cum eo quod fit ex e b: æquum eſt eis quæ fiunt ex e b & b d. Cõmune auferatur quod fit ex e b. reliquum igitur quod fit ſub a d & d c: æquum eſt ei quod fit ex d b. Si extra circulum igitur ſumatur ſignum aliquod: & quæ ſequuntur reliquà. quod demonſtraſſe oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 36.

SI fuerit pũctus extra circulum ſignatus a quo duę lineæ ad circunferentiam ducãtur altera ſecans alaltera circunferentiæ applicata/ fueritq; quod ex ductu totius ſecantis in partẽ ſui extrinſecam æquum ei quod ex ductu applicatę in ſeipſam fit: erit linea applicata ex neceſſitate circulum contingens. 36

¶CAMPANVS. ¶Sit a punctus ſignatus extra circulum b c d cuius centrum e, a quo ducantur ad circulum linea a b d ſecans ipſum/ & linea a c applicata circunferentiæ: & eſto vt quod fit ex d a in a b, ſit æquale quadrato a c. Dico lineam a c: eſſe contingentem. Et eſt hæc: conuerſa prioris. Si enim non eſt contingens: ſit ergo contingens linea a f. eritq; per præmiſſam quod fit ex d a in a b: æquale quadrato lineæ a f. quare quadratũ lineæ a f: eſt ęquale quadrato lineæ a c. ergo a c: eſt æqualis a f. quod eſt impoſſibile per 8 huius. Erit ergo a c: cõtingẽs. quod eſt propoſitũ. ¶Idẽ oſtẽſiue probabitur. Maneat prior diſpoſitio & hypotheſis. Et ſi linea a b d trãſit per cẽtrũ: ducatur linea c e. eritq; per 6 ſecũdi/ quod fit ex d a in a b cũ quadrato e b, & ideo cum quadrato e c: ęquale quadrato a e. Sed quod fit ex d a in a b: poſitum eſt æquale quadrato a c. ergo quadratum a c cum quadrato c e: eſt æquale quadrato a e. ergo per vltimam primi/ ãgulus c eſt rectus. Ergo per correlarium 15 huius/ linea a c: eſt cõtingens circulum. quod eſt propoſitum. ¶Si autem a b d non tranſit per centrum: ducatur a puncto a, linea tranſiens per centrum. Et quia quod fit ex hac tota in eius partẽ extrinſecam/ eſt æquale ei quod fit ex d a in a b per præmiſſam: ipſum erit æquale quadraro lineæ a c. quare vt prius a c: erit contingens circulum.

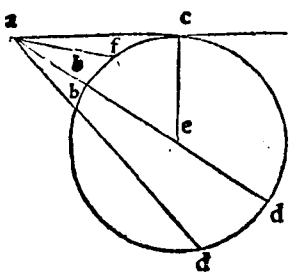

Eucli. ex Zamb. Theo. 31. prop. 37. Cõuerſa præcedentis.

¶Si extra circulum ſumatur ſignum aliquod/ & ab eo ſigno in circulum duæ rectæ lineæ cecidẽrint/ & earum altera circulum ſecet altera vero cadat/ ſit autem quod fit ſub tota diſpeſcente & extrinſecus ſumpta inter ſignum & curuam circunferentiam æquale ei quod fit ex cadente: cadens circulum tanget. 37

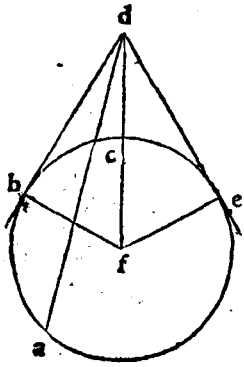

¶THEON ex Zamberto. ¶Extra circulũ igitur a b c: ſumatur ſignum ſitq; illud d. & ab ipſo d: in circulum a b c incidant duæ rectæ lineæ d c a & d b. & d c a quidem circulum ſecet: & d b incidat. Sit autem quod fit ſub a d & d c: æquum ei quod fit ex d b, Dico q; d b: ipſum tangit circulum a b c. Excitetur enim per 17 tertij recta linea contingens circulum a b c: ſitq; illa d e. Sitq; per primam eiuſdem/ f: centrum circuli a b c. et

connectantur f e, f b, & f d. Angulus igitur f e d rectus eſt. Et quoniam recta linea d e ipſum circulum a b c tangit/ & recta linea d c a ſecat: quod fit igitur ſub a d & d c, æquum eſt ei quod fit ex d e per præcedentem. Recipitur autē q̄ id quod fit ſub a d & d c æquū ſit ei quod fit ex d b. Quod igitur fit ex d e: æquum eſt ei quod fit ex d b. Aequalis igitur eſt d e ipſi d b. Eſt autem & f e: æqualis ipſi f b. ex centro enim in circunferentiam. Duæ iam d e & e f: duabus d b & b f ſutnæquales. & baſis earum communis eſt f d. Angulus igitur d e f: per 8 primi/ āgulo d b f eſt æqualis. Rectus autē eſt angulus d e f. rectus igitur eſt/ & qui ſub d b f. Et f b ejecta: dimetiens eſt. quæ autem ab extremitate diametri circuli ad angulos rectos ducitur: circulum tangit per 16 tertij. Recta linea igitur d b: circulū a b c tangit. Similiterq̄ oſtendetur: ſi centrum ſuper a c contingat. Si extra circulum igitur ſumatur ſignum aliquod: & reliqua quæ ſequuntur, quod demonſtraſſe oportuit.

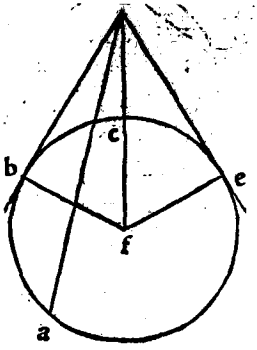

EVCLIDIS MEGARENSIS Geometricorum elementorum tertij libri FINIS.

EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philoſophi Mathematicorumq̄ facile principis: primum ex Campano, deinde ex Theone Græco commentatore, interprete Bartholomæo Zamberto Veneto, Geometricorum elementorum liber quartus.

EX Campano. Diffinitiones.

1 Figura intra figuram dicitur inſcribi quādo ea quæ inſcribitur eius in qua inſcribitur latera vno quoq̄ ſuorum angulorū ab interiore parte contingit.

2 Circunſcribi vero figura figuræ perhibetur: quoties ea quidem figura/ eius cui circunſcribitus omnibus omnes angulos contingit.

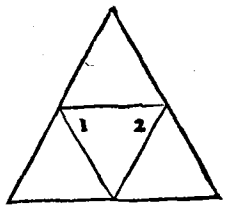

EX Zamberto. Diffinitiones.

1 Figura rectilinea in figura rectilinea deſcribi dicitur: quādo vnuſquiſq̄ inſcriptæ figuræ āgulus/ vnumquodq̄ latus eius in qua deſcribitur tangit.

2 Figura autem ſimiliter circa figurā deſcribi dicitur: quando vnumquodq̄ latus circunſcriptæ/ vnūquenq̄ angulum eius circum quem deſcribitur tangit.

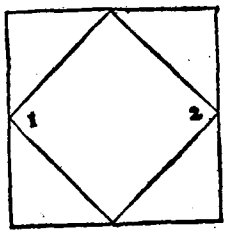

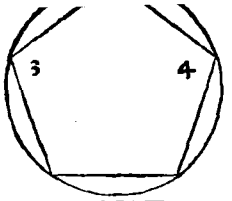

¶Figura rectilínea in circulo descríbí dicitur: quando vnuſ- 3
quiſq; angulus inſcriptæ circuli circunferentiam tangit.

¶Circulus vero circa figuram rectilineam deſcríbi dicitur: 4
quando circuli circunferentia vnumquẽq; eius circum quã
deſcribitur angulum tangit.

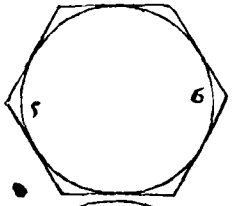

¶Circulus autem in figura rectilínea deſcríbí dicitur: quan- 5
do circuli circunferentia vnumquodq; latus eius in qua de-
ſcribitur tangit.

¶Figura vero rectilínea circa círculum deſcríbí dicitur: quã- 6
do vnumquodq; latus circunſcriptæ circuli circunferentiã
tangit.

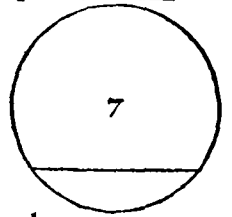

¶Recta linea in circulo congruere dícitur: quando eius ex- 7
trema in circuli circunferentiam cadunt.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 1.

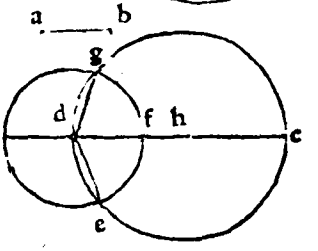

INtra datum círculum: datæ lineæ rectæ quæ 1
diametro minime maior exiſtat æquam rectã
lineam coaptare.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea data a b, circuluſq; da-
tus c d e cuius diameter c d, qua non eſt maior linea
a b. volo intra datum circulum: coaptare lineam æqua-
lem a b. quæ ſi fuerit æqualis diametro: conſtat propoſitum. Si autem mi
nor: ex diametro ſumatur d f: ei æqualis. & ſuper punctum d ſecundum
quantitatem lineæ d f: deſcribatur circulus f e g, ſecans datum circulum
in punctis g & e. ad alterum quorum: ducatur linea a puncto d, vt d e
vel d g. eritq; vtralibet earum æqualis lineæ a b, eo q; vtraq; earum eſt
æqualis lineæ d f per diffinitionem circuli. quare habemus propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Problema 1. propoſitio 1.

¶In dato círculo / datæ rectæ lineæ minime maiori círculi 1
diametro exiſtenti: æqualem rectam lineam coaptare.

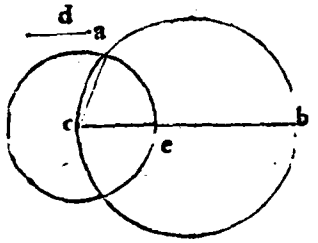

¶THEON ex Zamberto. ¶Eſto datus circulus a b c. data vero recta li-
nea non maior circuli diametro: eſto d. oportet iam in dato circulo a b c:
ipſi d rectæ lineæ æqualem rectam lineam coaptare. Excitetur circuli a b
c, dimetẽs: ſitq; b c. Si b c æqualis eſt ipſi d: iam factum eſt id quod pro
ponitur. in dato enim circulo a b c, coaptatur recta linea b c: æqualis ip-
ſi d. Si autem maior eſt b c, ipſa d: ponatur per 2 primi / ipſi d æqualis c e.
Et cẽtro quidem c, ſpacio vero c e: per 3 poſtulatum / circulus deſcribatur
é a f. & connectatur c a. Quoniam igitur centrum circuli e a f, eſt ſignum
c: per 15 diffinitionẽ primi / æqualis eſt c a ipſi c e. Sed ipſi d: æqualis eſt
ipſa c e. Igitur per primã cõmunem ſententiam & d: æqualis eſt ipſi a c.
In dato círculo igitur a b c, datæ rectæ lineæ d: æqualis aptatur c a. quod
oportebat facere.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 2.

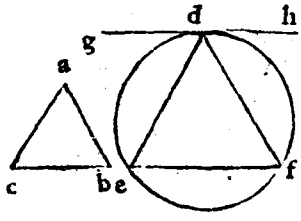

INtra aſſignatũ círculum: triangulum triangulo 2
aſſignato æquiangulum collocare.

¶CAMPANVS. ¶Sit aſſignatus triãgulus a b c: aſſigna-
tuſq; circulus d e f. Volo intra hunc círculum: collocare vnũ
triangulum æquiangulũ triangulo a b c. æquilaterum enim
non eſt neceſſarium eſſe: ſed eſt poſſibile. Produco g d hinc cõtingẽtem cír-
culum in puncto d. ſuper quem facio angulũ h d f, ducta linea d f, æqua-
lem angulo c: & angulum g d e, ducta linea d e, æqualẽ angulo b, & pro-
traho lineã e f, eritq; per 31 tertij / ãgulus e, æqualis ãgulo c; quia vterq;

eſt æqualis angulo h d f.c quidem:per poſitionem.e vero:per 29 tertij. Eadem ratione erit angulus f:æqualis angulo b.quare per 32 primi/& tertius:erit æqualis a,tertio.quare habemus propoſitum.

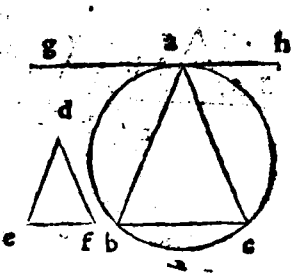

Eucli.ex Zamb. Problema 2.propoſitio 2.

2 ¶In dato circulo : dato triangulo æquiangulum triangulum deſcribere.

¶THEON ex Zamb. ¶Sit datus orbis a b c : datũ autem triangulũ d e f.oportet iam in dato circulo a b c:ipſi d e f triangulo æquiangulum triangulum deſcribere. Excitetur inquã per 17 tertij/recta linea tangens ipſum orbẽ a b c,ſitq; g a h:& tangat in a.& cõſtituatur per 23 primi/ad rectam lineã a h & ad ſignum in ea a:ei angulo qui eſt ſub d e f æqualis angulus h a c.ad rectã vero lineã a g & ad ſignũ in ea a:ei qui eſt ſub d f e angulo:æqualis angulus g a b,per eandem.& coniũgantur b c. Quoniã circulum a b c tangit quædam recta linea g a h,& ab a contactu in circulum ducitur recta linea a c:angulus igitur qui eſt ſub h a c, per 32 tertij/æqualis eſt ei qui ſub alterno eſt circuli ſegmento/a b c angulo. Sed ãgulus h a c:ei qui eſt ſub d e f,eſt æqualis.ãgulus igitur a b c:ei q ſub d e f eſt ãgulo eſt æqualis.Et per hoc/angulus a c b:ei q eſt ſub d f e angulo/eſt æqualis.Et reliquus igitur angulus b a c:reliquo e d f eſt æqualis.Aequiãgulum igitur eſt triangulũ a b c,ipſi d e f triangulo:& deſcribitur in dato circulo a b c.In dato igitur circulo:dato triangulo æquiangulum triangulum deſcribitur.quod facere oportebat,

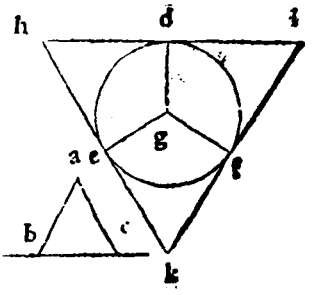

Eucli.ex Camp. Propoſitio 3.

3 CIrca aſſignatum circulum:aſſignato triangulo triangulum æquiangulum deſcribere.

¶CAMP. ¶Sint vt prius/aſſignatus triãgulus a b c:aſſignatuſq; circulus d e f,cuius cẽtrũ g.circa hũc circulũ: volo deſcribere vnũ triangulũ æqangulũ triangulo a b c. æglaterũ enĩ nõ eſt neceſſariũ:ſed ẽ poſſibile. Producã baſin b c in vtrãq; partẽ: vt fiãt duo ãguli extriſeci.& a cẽtro g: producã lineã g d ad circũferẽtiã.& cõſtituã ãgulũ d g e,ducta linea g e:æqualẽ ãgulo b extriſeco.& d g f, ducta linea g f:æqualẽ c extrinſeco.& a pũctis d,e,f, producã in vtrãq; partẽ lineas orthogonaliter:q̃ p correlariũ 15 tertij/erũt cõtigẽtes circulũ.quas protrahã quouſq; cõcurrant in punctis h,k,l.Neceſſe eſt enim ipſas cõcurrere.cũ enĩ vterq; ãgulorũ q ſũt ad d,& vterq; eorũ q ſũt ad e,ſit rect9: ſi iteſligatur protrahi linea d e,erũt duo ãguli q ſunt ad partẽ h minores duobus rectis.quare p penultimã petitionẽ/in partẽ illã protractę:cõcurrent lineæ l d h,k e h.Eadẽ rõne cõcurrẽt duæ lineę h d l,k f l:cũ vterq; angulorũ q ſũt ad f,ſit etiã rectus.Quia ergo in quadrilatero h d e g,duo anguli d & e ſũt recti:erũt duo anguli g & h æquales duob9 rectis.cuiuſlibet enĩ quadrilateri quatuor anguli:ſũt æquales quatuor rectis:vt mõſtratũ ẽ ſupra 32 primi.Et qa duo anguli b intriſec9 & extriſec9 ſũt ſimiliter æquales duob9 rectis p 13 primi/at vero b extriſec9 poſitus ẽ ęq̃lis d g e: erit itrinſec9 h, equalis h.Simili quoq; rõne erit c itrinſec9:æqualis l. Et qa duo anguli b & c intriſeci ſũt minores duob9 rectis p 17 primi:erũt ſimiliter duo anguli h & l minores duob9 rectis.quare p penultimã petitionẽ/duę lineę h e & l f. protractę:cõcurrẽt i pũcto k.fierq; triãgul9 h k l, & quia angul9 h ẽ æqualis angulo b intriſeco/& angul9 l angulo c intriſeco:erit p 32 primi/angul9 k æqualis angulo a.quare habem9 propoſitũ.

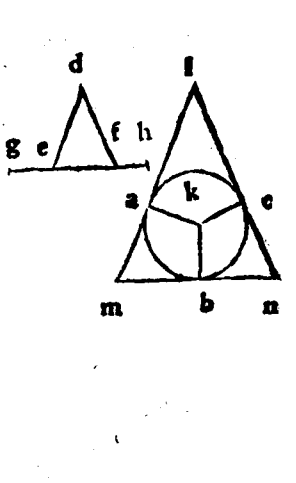

Eucli.ex Zamb. Problema 3.propoſitio 3.

3 ¶Circa datum circulum:dato triangulo ęquiangulum triãgulum deſcribere.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit datus circulus a b c : datum autem triangulũm ſit d e f.oportet circa a b c circulum : ipſi d e f triangulo æquiangulum triangulum deſcribere. Extendatur e f ex vtraq; parte: in g,h,ſigna.Et ſumatur per primam tertij/centrum circuli a b c:ſitq;

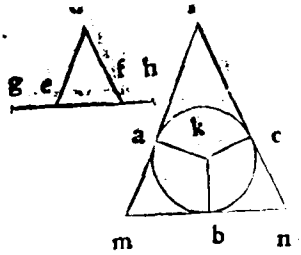

mid k. Et ducatur vtcunq; recta linea k b. Et cōstituatur per 23 primi/ ad k b rectā lineam, ad signumq; in ea k: angulo qui est sub d e g, equalis angulus b k ā: angulo autem d f h: æqualis angulus b k c. Et per signa a, b, c, per 17 tertij/excitentur recte linee tangentes circulum a b c: sintq; l a m, m b n, n c l. Et quoniam rectæ lineæ l m, m n, & n l tangunt circulum a b c in signis a, b, c, & a centro k in a, b, c, signa coniunctę sunt k a, k b, & k c: anguli igitur qui sunt ad signa a, b, c, recti sunt. Et quoniam quadrilateri a m b k, quatuor anguli quatuor rectis sunt æquales: & quoniam quadrilaterum a m b k in duo triangula diuiditur quorum anguli k a m & k b m duo recti sunt: reliqui igitur āguli a k b & a m b duobus rectis sunt æquales. Anguli autem d e g & d e f: per 13 primi/duobus rectis sunt æquales. Anguli igitur a k b & a m b, anguli d e g & d e f sunt æquales. quorum angulus a k b: angulo d e g est æqualis. reliquus igitur angulus a m b: reliquo angulo d e f est æqualis. Similiter quoq; ostendetur: q; & angulus l n m angulo d f e est æqualis. & reliquus igitur angulus m l n: reliquo āgulo e d f est æqualis. æqāgulū igitur est triāgulū l m n ipsi d e f triāgulo: & describitur circa circulū a b c. Circa circulū igitur datum: dato triangulo æquiangulū descriptū est. quod facere oportebat.

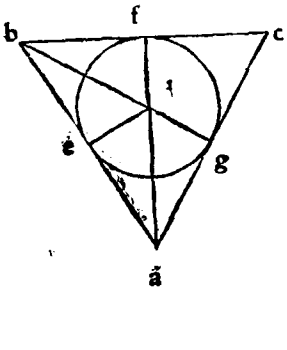

Eucli. ex Camp. Propositio 4.

INtra datum triangulum: circulum describere.

CAMPANVS. Sit assignatus triangulus a b c. Volo intra ipsum: circulum describere. Hæc est quasi conuersa secundę. Diuido enim duos eius angulos a & b: per æqualia. a quidem: ducta linea a d. b vero: ducta linea b d. quæ concurrent in puncto d: a quo ducā perpēdiculares ad tria latera ipsius trianguli. d e quidem: ad a b. d f: ad b c. & d g: ad a c. Et quia duorum triāgulorum e a d & g a d, angulus a vnius/est æqualis angulo a alterius/& vterq; angulorum e & g rectus/& latus a d cōmune: erit per 26 primi/linea d e æqualis lineæ d g. Eadem ratione cum duorum triangulorum e b d & f b d angulus b vnius/sit æqualis angulo b alterius/& vterq; angulorum e & f rectus/latus quoq; d b commune: erit per eandem/linea e d æqualis lineæ d f. quare tres lineæ d e, d f, d g: sunt æquales. Posito ergo cētro l n d, describtus circulus secūdū quātitatē vnius earū: trāsibit per 9 tertij per reliquarū duarū extremitates. Et ꝙa p correlariū 15 tertij/vnaq; linearū a b, b c, c a, erit cōtingēs circulū: patet ꝓfectū esse propositū.

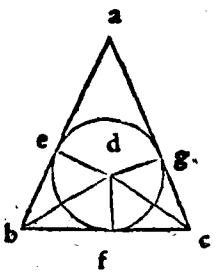

Eucli. ex Zamb. Problema 4. propositio 4.

In dato triangulo: circulum describere.

THEON ex Zamberto. Sit datum triāgulum a b c. oportet iam in triāgulo a b c: circulū dēscribere. Secētur p 9 primi/āguli a b c & a c b bifariā: sub rectis lineis b d & c d q̄ cōcurrāt ādinuicē i signo d: Excitenturq; p 12 primi/ab ipso d, in ipsas a b, b c, & c a rectas lineas: perpēdiculares d e, d f & d g. Et qm̄ equalis ē āgulus a b d āgulo c b d, & āgulus b e d rectus equalis est āgulo b f d recto: duo iā triāgula sūt e[illegible], sb d, duos āgulos duobus āgulis habētia equales/& vnū latus vni lateri equale explicatā sub vno eqlīū āgulorū eorū/cōe autē b d. & reliqua igit latera per 26 primi/reliqs lateribꝰ eqlia habebūt. equalis igit ē d e: ipsi d f. & p hoc ā & d e: ipsi d f ē equalis. quare & d e ipsi d g ē equalis. tres igit d e, d f & d g: sibi inuicē sūt equales per primā cōmunē sentētiā. Cētro igit d, spatio vero aut d e aut d f aut d g, circulus describtus: per reliqua signa trāsibit. & tanget rectas lineas a b, b c & c a: qm̄ āgulī e, f, g, signis existētes/recti sūt. Si em̄ eas secaret: erit ab extremitate diametri circuli ad āgulos rectos ducta/i circulū cadēs. qđ esse impossibile: patuit p 16 tertij. Circulus igitur descriptus cētro d, spatio vero aut d e aut d f aut d g: rectas lineas a b, b c & c a non secat, tanget igitur eas per correlarium eiusdem. & erit circulus describtus in triangulo a b c. In dato triangulo igitur a b c: circulus describtus est e f g. Quod facere oportebat.

5 CIrca trigonum aſſignatum/ ſiue illud ſit orthogonium/ſiue amblygonium/ſiue oxygonium:circulum deſcribere.

¶CAMPANVS. ¶ Sit trigonus aſſignatus a b c. Volo circa ipſũ:deſcribere circulũ. Hęc eſt quaſi conuerſa tertię. Diuido duo eius latera a b & a c:per æqualia. a b qdẽ:in pũcto d.& a c:i pũcto e.a quibus punctis produco perpendiculares ad lineas a b & a c:quas protraho quouſq; concurrant in puncto f:ſintq; d f & e f. Concurrent enim.quoniam cum vterq; angulorũ d & e ſit rectus/ſi intelligatur protrahi linea d e:fient duo anguli ad partem in quam prohahunt/minores duobus rectis. quare concurrent per penultimam petitionem./igitur a puncto f qui eſt punctus concurſus/quem dico eſſe centrum circuli quæſiti/ protraho lineas ad ſingulos angulos:quæ ſunt f a, f b, f c. Et quia in triangulo a d f, duo latera a d & d f ſunt æqualia duobus lateribus b d & d f trianguli b d f,& angulus d vnius angulo d alterius/quia vterq; rectus:erit per 4. primi f a æqlis f b. Eadẽ ratione erit f a æqlis f c:cõparatis lateribus angulis duorum triangulorum a c f & c e f. ergo per 9 tertij/punctum f: erit centrum circuli:quæſiti. Hæc eſt vniuerſalis demonſtratio ad omnes ſpecies trigoni. ¶ Quia tamen auctor videtur velle medium variare diſtinguendo inter orthogonium/amblygonium & oxygonium:de quolibet eorum ſigillatim eſt demonſtrandum. ¶ Sit ergo trigonus propoſitus orthogonius:ſitq; angulus a, rectus. Latus b c a reſpiciens hunc angulum rectum/diuido per æqualia in f:a quo puncto quem dico eſſe centrum circuli/ad medium punctum vtriuſq; duorum reliquorum laterum qui ſit d, duco lineã f d. Et quia linea f d diuidit duo latera a b & b c trianguli a b c per æqualia:ipſa erit æquidiſtans tertio/videlicet lineæ a c. hoc enim demonſtratum eſt: ſupra 39 primi. Et quia angulus a poſitus eſt rectus:erit per ſecundam partem & per tertiam 29 primi/ vterq; angulorum qui ſunt ad d, rectus. Ducatur igitur linea f a. eritq; per 4. primi/linea a f æqualis lineæ b f:comparatis adinuicem lateribus & angulis triangulorum a d f, b d f. Et quia linea b f eſt æqualis lineæ c f:erunt tres lineæ b f, a f, c f adinuicem æquales. quare per 9 tertiſ/ erit f:centrum circuli quæſiti. ¶ Sit rurſus trigonus a b c, amblygonius: ſitq; angulus a, obtuſus. Latus b c reſpiciens hunc angulum obtuſum/ diuido per æqualia in puncto h:a quo ad media puncta duorum reliquorum laterum/quæ ſunt d & e: duco lineas h d & h e. eritq; d h æquidiſtans a c,& e h æquidiſtans a b: propter id quod demonſtratum eſt/ſupra 39 primi. videlicet q; linea ſecans duo latera alicuius trianguli per æqualia:tertio eſt æquidiſtans. quare per ſecundam partem 29 primi/eritvterq; duorũ angulorũ b d h & c e h:æqualis angulo a, & ideo vterq; obtuſus. Ductis igitur perpendicularibus d f ad lineam a b, et e f ad lineam a c, quouſq; concurrant in puncto f quem dico eſſe centrum circuli(manifeſtum eſt enim eas concurrere:propter cauſam prius dictam) ſecabit vtraq; earum/ lineam b c quæ reſpicit obtuſum/& concurrent extra triangulum a b e. Igitur a puncto f qui eſt punctus cõcurſus earum/produco lineas f a, f b, f c:quæ per 4. primi bis aſſumptam erunt æquales/comparatis primo lateribus & angulis duorum triangulorum a d f, b d f, deinde aliorum duorum a e f, c e f. quare per 9. tertij/f: eſt centrum circuli quæſiti. ¶ Eſto iterum vt trigonus a b c: ſit oxygonius. Diuiſis omnibus eius lateribus per æqualia/ videlicet latere a b in puncto d, et latere a c in puncto e,& b c in puncto h:proteraho lineas d e, d h & e h. eritq; d h æquidiſtans a c,& e b ipſi a b: propter id quod demonſtratum eſt/ ſuper trigeſimãnonã primi. quare per ſecundam partem 29 primi/

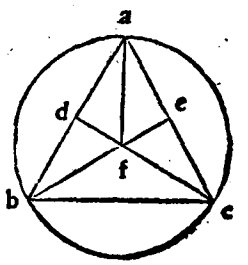

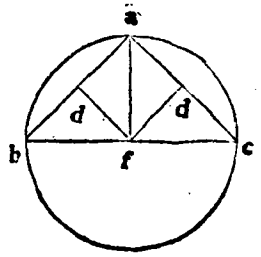

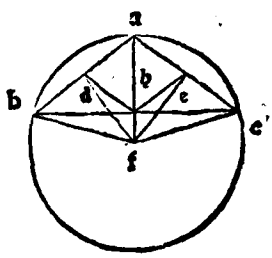

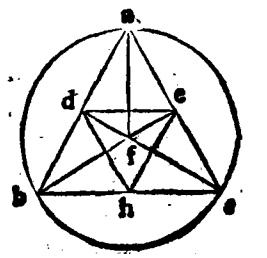

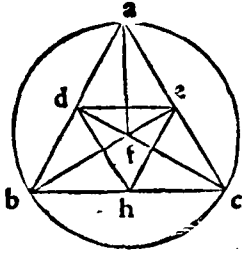

vterq; angulorum b d h, c e h erit æqualis angulo a, & ideo acutus. Ductis igitur perpendicularibus d f ad lineã a b, & e f ad lineam a c: manifestum est eas concurrere intra triangulũ a b c. sitq; punctus concursus/ f: quem dico esse centrum circuli. produco enim lineas f a, f b, f c: quę per 4 primi bis assumptam vt prius/ erunt æquales. quare per 9 tertij/ erit f: centrum circuli quæsiti.

¶ CORRELARIVM. ¶ Per prædicta patet/ q; si triãgulus fuerit orthogonius: centrum circuli circunscribendi cadet in medio lateris quod opponitur angulo recto. Si fuerit amblygonius: centrum cadet extra triangulum. Si autem fuerit oxygonius: cadet intra triangulum.

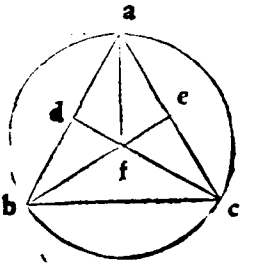

Eucli. ex Zamb. Problema 5. propositio 5.

¶ Circa datum triangulum: circulum describere. 5

¶ THEON ex Zamb. ¶ Sit datum triangulum a b c. oportet iam circa datum triangulum a b c: circulum describere. Secẽtur enim per 10 primi/ a b & a c rectę lineæ bifariam: in d & e signis. & ab ipsis d, e, signis: ipsis a b & a c per 11 primi ad angulos rectos excitentur d f & e f. Concurrunt autem: aut intra ipsum triãgulũ a b c, aut in ipsa recta linea b c, aut extra rectam lineam b c. Concurrant igitur primũ intra ipsum triangulum: in f signo. connectanturq; per primum postulatum: f b, f c & f a. Et quoniam æqualis est a d ipsi d b, cõmunis autem d f & ad angulos rectos: basis igitur a f per 4 primi/ basi f b est æqualis. Similiter iam ostendemus: q; & c f ipsi a f est æqualis. quare f b: ipsi f c est æqualis. Tres igitur f a, f b & f c: sibi inuicem sunt æquales. Centro igitur f, spatio vero aut f a aut f b aut f c, circulus descriptus/ transiet per reliqua signa: & erit circulus descriptus circa triangulum a b c. describatur iam sicut a b c. ¶ Sed rectæ lineę d f & e f: concurrant super b c recta linea in signo f, sicut secũda habet descriptio. & connectatur a f. similiter quoq; ostendemus q; f signum: centrũ est circuli descripti circa a b c triangulum. ¶ Sed iam d f & e f rectæ lineæ: concurrant extra ipsum triangulum a b c in signo f. Rursus sicut habet tertia descriptio: coniũgãtur a f, f b & f c rectæ lineæ. & quoniam rursus æqualis est a d ipsi d b, cõmunis autem d f: basis igitur a f per 4 primi/ basi b f est æqualis. Similiter quoq; ostẽdemus: q; & c f ipsi a f est æqualis. Centro rursus igitur f, spatio vero aut f a, aut f b aut f c, circulus descriptus/ transiet per reliqua signa: & erit descriptus circa a b c triãgulum. describatur sicut a b c. Circa datum igitur triangulum descriptus circulus est. quod facere oportebat.

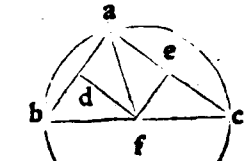

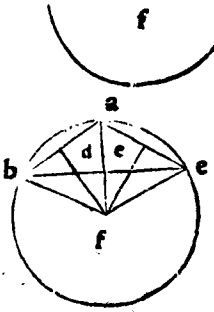

¶ CORRELARIVM. ¶ Et manifestum est q; quando introrsum trianguli/ cadit centrum circuli: angulus b a c existens in maiori circuli segmẽto/ recto minor est. Quando autem in b c rectam lineam: in semicirculo existens angulus/ rectus est. Quãdo vero extra ipsam b c rectam lineam/ centrum cadit: angulus b a c existens in minore circuli segmento / recto maior est. Quare & quando minor recto contingit datus angulus: introrsum ipsius trianguli concurrunt d f & e f rectæ lineæ. Quando autem rectus: super b c. Quando vero maior recto: extra ipsam b c. quod fecisse oportuit.

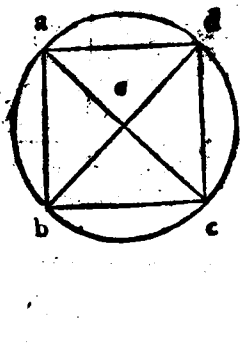

Eucli. ex Camp. Propositio 6.

Intra datum circulum: quadratum describere.

¶ CAMPANVS ¶ Sit datus circulus a b c. cuius centrũ e. volo intra ipsum describere quadratum. Protraho in ipso duas diametros a c & b d: secantes se orthogonaliter supra centrum e. quarum extremitates cõiungo: protractis lineis

a b, b c, c d, & d a, quas dico continere quadratum quæsitum. ipsę enim erunt æquales adinuicem per 4 primi ter assumptam: propter id quod quatuor lineæ e a, e b, e c, & e d sunt æquales/& quatuor anguli qui sunt ad e, recti. sed vnusquisq; quatuor angulorũ a, b, c, & d est rectus/per primam partem 30 tertij: propter id quod quilibet eorum est in semicirculo. erit igitur a b c d: quadratum per diffinitionem. Quod est propositum.

Eucli. ex Zamb. Problema 6. propositio 6.

5 ¶ In dato circulo: quadratum describere.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sit datus circulus a b c d. oportet iam in circulo a b c d: quadratum describere. Excitentur enim ipsius circuli a b c d, diametri ad angulos rectos adinuicem: sintq; a c & b d. et coniungãtur a b, b c, c d, & d a. Et quoniam æqualis est b e ipsi e d per diffinitionẽ 15 primi/centrum vero est e, cõmunis autẽ et ad angulos rectos e a: basis igitur a b, per 4 primi basi a d est æqualis. et per hoc/iam vtraq; ipsarum b c & c d: vtriq; ipsarum a b & a d est æqualis. æquilaterum igitur: est quadrilaterum a b c d. Dico etiam q; & rectangulum. quoniam enim recta linea b d, dimetiens est circuli a b c d: semicirculus igitur est b a d. rectus igitur est ãgulus b a d: per 31 tertij/& per hoc iam & vnusquisq; angulorum contentorum sub a b c, b c d, & c d a: rectus est. Rectangulum igitur: est quadrilaterum a b c d. ostensum autem est q; & æquilaterũ. quadratum igitur est: per 27 diffinitionem primi. et describitur in circulo a b c d. quod fecisse oportuit.

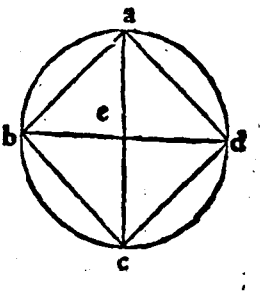

Eucli. ex Camp. Propositio 7.

7 CIrca propositũ circulum: quadratum describere.

¶ CAMP. ¶ Sit propositus circulus a b c d: cuius centrum e. volo circa ipsum: describere quadratũ. Protraho in ipso duas diametros a c et b d: secantes se orthogonaliter super centrum e. a quarum extremitatibus duco in vtramq; partẽ lineas orthogonaliter: quousq; quælibet earũ concurrat cũ duabus lateralibus. sintq; puncta cõcursus earum: f, g, h, k. eritq; per correlarium 15 tertij/vterq; angulorum qui sunt ad vnumquemq; quatuor punctorum, a, b, c, d: rectus. quia ergo in quadrilatero a f b e tres ãguli a, b & e sunt recti: erit quartus angulus qui est f, rectus. habet enim quodlibet quadrilaterum/quatuor angulos æquales quatuor rectis: vt demonstratum est/supra 32 primi. Eadem ratione quilibet angulorum g, h, & k: erit rectus. ergo per secundam partem 28 primi/duæ lineæ f g & k h, itemq; duæ f k et g h: sunt æqdistãtes. ergo per 34 primi/f k est æqualis g h: et f g ipsi k h. Et quia per eãdẽ/f k est æqualis b d, et f g ipsi a c, at vero b d est æqualis a c: erũt quatuor lineæ f k, g h, f g, et k h, æquales. Sed & quatuor anguli f, g, k, h sunt recti: vt probatum est prius. ergo f g k h est quadratũ per diffinitionem. Quod est propositum.

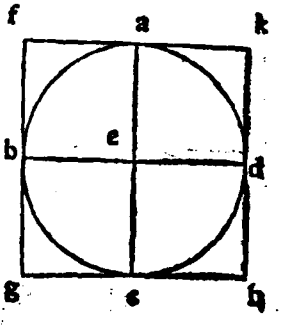

Eucli. ex Zamb. Problema 7. propositio 7.

7 ¶ Circa datum circulum: quadratum describere.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sit datus circulus a b c d. Oportet iam circa ipsum a b c d circulum: quadratum describere. Excitentur ipsius circuli a b c d, duæ diametri ad angulos rectos adinuicem/sintq; a c et b d: et per signa a, b, c, d, excitentur per 17 tertij/rectæ lineæ tangentes circulum a b c d, sintq; f g, g h, h k, et k f. Quoniam igitur recta linea f g, ipsũ circulum a b c d tangit in signo a, & ab e centro in ipsum a contactũ coniungitur recta linea e a: anguli igitur qui sunt ad a, sunt recti per 18 eiusdem. & ob id iam et anguli qui ad b, c, d, signa: sunt recti. Et quoniam angulus a e b rectus est/& angulus qui sub e b g quoq; rectus est: parallelus igitur ẽ g h ipsi a c per 28 primi. & ob id quoq;, a c ipsi f k parallelus est. Similiter quoq; iam ostendemus: q; & vtraq; ipsarum g f & h k, ipsi b e d parallelus est. parallelogrãma igitur sunt g d, g c, a k, f b, & b k, æqualis igitur est g f ipsi h k: & g h ipsi f k per 34 primi. Et qũ

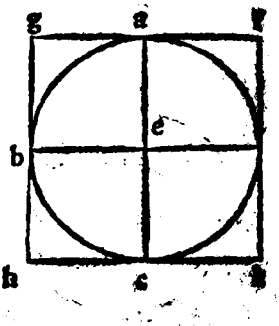

g iij.

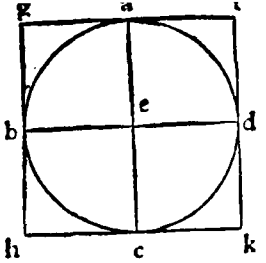

æqualis eſt a e ipſi b d, ſed a c vtriq; ipſarum g h & f k eſt æqualis/& b d vtriſq; ipſarum g f & h k eſt æqualis: vtraq; igitur ipſarum g h & f k, vtriq; ipſarum g f & h k eſt æqualis. æquilaterum igitur eſt: f g h k quadrilaterum. Dico q; & rectangulum. Quoniam parallelogrammum eſt g b e a, & angulus a e b rectus eſt: rectus igitur eſt & qui ſub a g b eſt ãgulus/ per 34. primi. ſimiliter quoq; oſtendemus q; & qui ad h, k, f, anguli conſiſtunt: recti ſunt. Rectangulũ igitur eſt. & circa a b c d circuculum: deſcriptum eſt. Circa datum igitur circulum: quadratũ deſcribitur. quod oportebat facere.

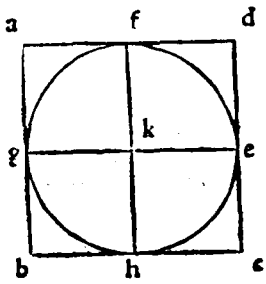

Eucli. ex Camp. Propoſitio 8.

ANtra quadratũ aſſignatum: circulum deſcribere.

CAMPANVS. Sit quadratum aſſignatum a b c d. Volo intra ipſum: deſcribere circulum. Hæc eſt quaſi cõuerſa 6. Diuido vnumquodq; latus eius per æqualia: a d quidem in pũcto f, b a in puncto g, c b in pũcto h, & d c in pũcto e. & produco lineas e g & f h, ſecantes ſe in puncto k: quem dico eſſe centrum circuli. erit enim f h æquidiſtans & æqualis a b, per 33 primi: propter id quod a f & b h ſunt æquales & æquidiſtantes. Similiter per eandem & d c ipſi a b. & quia omnes medietates quatuor laterum ipſius quadrati ſunt adinuicem æquales: erũt per 34. primi quatuor lineæ k e, k f, k g, & k h, æquales. ergo per 9 tertij/k: eſt centrum circuli quæſiti.

Eucli. ex Zamb. Problema 8. propoſitio 8.

In dato quadrato: circulum deſcribere.

THEON ex Zamberto. Eſto datum quadratum a b c d. Oportet iã in a b c d quadrato: circulum deſcribere. ſecetur per 10 primi/ vtraq; ipſarum a b & a d: bifariam in e, f, ſignis. & per e: vtriq; ipſarum a b, & d c, per 31 primi/ parallelus excitetur e h. & per f: vtriq; ipſarum a d & b c, per 31 primi/ parallelus excitetur f k. Parallelogrammum igitur eſt vnum quodq; ipſorũ: a k, k b, a h, h d, a g, g c, b g, & g d. & eorum latera/ vide licet quæ ex oppoſito/ ſunt æqualia: per 34. primi. & quoniam æqualis eſt a d ipſi a b, & ipſius a d dimidium ẽ a e, & ipſius a b dimidium eſt a f: æqualis igitur eſt a e: ipſi a f. quare & quæ ex oppoſito: per eandem ſunt æquales. æqualis igitur eſt f g: ipſi e g. Similiter quoq; oſtendemus q; & vtraq; ipſarum g h, & g k: vtriq; ipſarum f g, et g e eſt æqualis. Quatuor igitur g e, g f, g h, & g k: ſibi inuicem ſunt æquales/ per primam communem ſcientiam. Centro igitur g, ſpacio vero aut g e, aut g f, aut g h, aut g k, circulus deſcriptus: tranſiet etiam per reliqua ſigna. & tanget a b, b c, c d, & d a rectas lineas: quoniam anguli qui ſunt ad ſigna e, f, h, k, recti ſunt. Si enim circulus/ rectas lineas a b, b c, c d, & d a ſecat: quæ ab diametri circuli extremitate ducitur ad angulos rectos/ introrſum ipſius circuli cadit. quod eſt impoſſibile: per 16 tertij. Cẽtro igitur g, ſpatio autem aut g e, aut g f, aut g h, aut g k circulus deſcriptus: ipſas rectas lineas a b, b c, c d, & a d non ſecat. tangit igitur eas per correlarium eiuſdem: & deſcriptus eſt. In dato quadrato igitur: & reliqua quæ ſequũtur. quod facere oportebat.

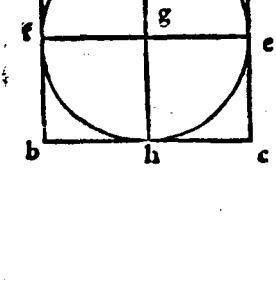

Eucli. ex Camp. Propoſitio 9.

CIrca aſſignatum quadratum: circulum deſcribere.

CAMPANVS. Sit quadratum a b c d. Volo circa ipſũ: circulum deſcribere. Hęc ẽ quaſi cõuerſa 7. Protraho in ipſo duas diametros a c & b d, ſecantes ſe in puncto e: quẽ dico eſſe centrũ circuli. Cũ enim lineæ a d, & a b ſint æquales: erũt per 5 primi/ anguli a d b & a b d æquales. & quia ãgulus a totalis eſt rectus: erit per 32 primi vterq; eorum medietas recti. ſimili quoq; modo probabitur quemlibet partialium angulorum a prædictis diametris & lateribus quadrati propoſiti contentorum: eſſe medietatem recti. Quia igitur angulus e a d eſt æqualis angulo e d a: erit per 6 primi/ linea e a

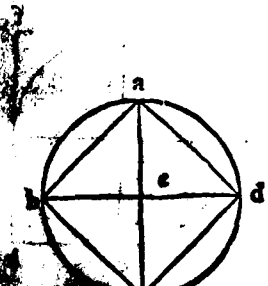

æqualis lineæ e d. Eadem ratione erit e a æqualis e b: & e c æqualis e d. quare/quia quatuor lineæ e a, e b, e c, e d, sunt æquales: erit per 9 tertij/e centrum circuli quæsiti, quod est propositum.

Eucli. ex Zamb. Problema 9. propositio 9.

¶ Circa datum quadratum: circulum describere.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sit datũ quadratum a b c d. oportet iam circa a b c d quadratum: circulum describere. Coniunctæ rectæ lineæ a c & d b: sese inuicem secent in e. Et quoniam æqualis est d a ipsi a b, communis autem a c: duę igitur d a & a c, duabus b a & a c sunt æquales/altera alteri. & basis d c: per 4 primi/basi b c est æqualis. angulus igitur d a c: per 8 primi/ei qui sub b a c est angulo æqualis est. Angulus igitur d a b: bifariam diuiditur sub a c. Similiter iam ostendemus q; & vnusquisq; angulorum qui sunt sub a b c, b c d, & c d a: bifariam diuiditur sub a c & d b rectis linijs. Et quoniam angulus d a b æqualis est angulo a b c, & anguli d a b angulus e a b dimidiũ est/& anguli a b c dimidium est angulus e b a: angulus igitur e a b angulo e b a est æqualis. quare per 6 primi: & latus e a: lateri e b est æquale. Similiter iã ostẽdemus q; & vtraq; ipsarum e a & e b rectarum linearum: vtriq; ipsarum e c & e d est æqualis. Igitur e a, e b, e c, & e d: sibi inuicem sunt æquales. Cẽtro igitur e, spacio vero aut e a, aut e b, aut e c, aut e d, circulus descriptus: transiet per reliqua signa/ & erit descriptus circa a b c d quadratum. describatur sicut a b c d. Circa datum igitur quadratum: circulus describitur: quod fecisse oportuit.

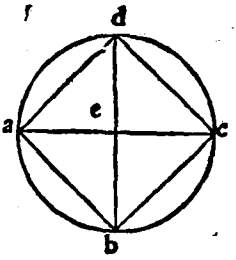

Eucli. ex Camp. Propositio 10.

DVum æqualium laterum triangulum designare: cuius vterq; duorum angulorum quos basis obtinet/reliquo duplus existat.

¶ CAMPANVS. ¶ Intentio est describere vnum triangulũ duũ æqualiũ laterũ & tertij inęqualis: cuius vterq; angulorũ qui super latus quod est reliquis inæquale/existunt/ad tertium duplus existat. Ad hoc autem faciendum: sumatur linea quęlibet quæ sit a b. quæ diuidatur secundum quod docet 11 secũdi/in puncto c: ita q; illud quod fit ex a b in b c sit æquale quadrato a c. Factoq; puncto a centro: secundum ipsius quãtitatem describatur circulus b d e, intra quem per primam huius coaptetur linea b d æqualis lineæ a c. & producãtur duæ lineæ: d a, d c. Dico triangulum a b d: esse qualis proponitur. Circunscribatur circulus qui sit d c a, per 5 huius: triangulo d c a. Quia ergo linea d b est æqualis lineæ a c: erit quod fit ex a b in b c æquale quadrato lineæ b d. quare per vltimam tertij/b d linea: est contingẽs circulum d c a. & per 31 eiusdem/ãgulus c d b: est æqualis angulo c a d. Posito ergo communi angulo c d a: erit totus angulus b d a æqualis duobus angulis c a d, c d a. sed per 32 primi/ angulus b c d est æqualis eisdem: quia extrinsecus ad ipsos. ergo b d a: est æqualis angulo b c d. & quia angulus a d b est æqualis angulo a b d per 5 primi/eo q; latera a b & a d sunt æqualia: erit angulus b c d æqualis angulo c b d. ergo per 6 primi/linea c d: est æqualis lineæ b d. quare & lineæ c a. ergo per 5 primi/angulus c a d: est æqualis angulo c d a. Quia ergo vterq; angulorum c d b & c d a est æqualis angulo c a d: erit totus angulus b d a duplus ad angulũ d a b. & ideo angulus a b d sibi æqualis: duplus est etiam ad angulum b a d. quod est propositum.

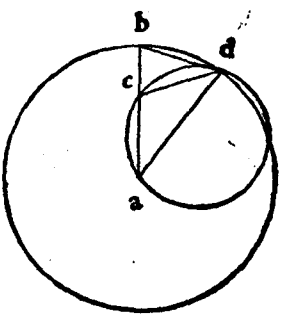

¶ CAMPANI additio. ¶ Forsan dicet aduersarius circulum d c a circunscriptum trigono partiali: secare circulum b d e in aliquo puncto arcus b d. ita q; simul secabit lineam b d. vnde ipsa non erit circulo applicata/sicut in demonstratione supponitur: sed ipsum secans. Sit ergo si possibile est: vt ponit aduersarius. & a puncto b ducatur ad ipsum circulum minorẽ/contingens b f: & ducãtur lineæ f a, f d. eritq;

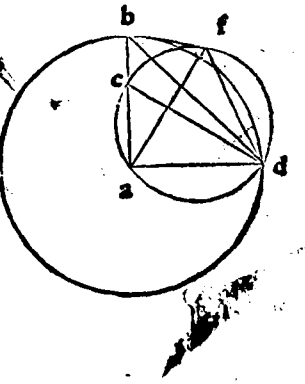

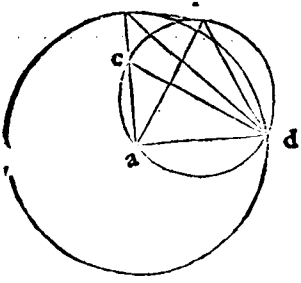

per penultimã tertij/qđ fit ex a b in b c:eq̃le quadrato b f.ergo b f eſt eq̃lis b d.quare per 5 primi/ãgulus b f d eſt:equalis ãgulo b d f.& quia per 31 tertij/ãgulus b f a:ẽ eq̃lis ãgulo a d f:erit ãgulus b d f maior ãgulo a d f.qđ ẽ ipoſſibile:cũ ipſe ſit pars eius. ¶Aliter poſſumus illud refellere:& oſtẽdere q; ille minor circulus nullo modo ſecabit lineã b d. Forſan enim diceret:q; ſecaret eam/non ſecando arcum d b maioris circuli. Si enim poſſibile eſt q; ſecet eam:ſit hoc in puncto h.eritq; quod fit ex a b in b c: æquale ei quod fit ex d b in b h. Monſtratum eſt enim/ſupra penultimam tertij q; ſi ab aliquo puncto extra circulum ſignato quotlibet lineæ ſecantes ad circulum ducantur:quę ſub totis & earum portionibus extrinſecis continẽtur/ æqualia ſuut adinuicẽ. & quia quod fit ex a b in b c eſt æquale quadrato b d:erit quod fit ex d b in b h æquale quadrato d b.quod eſt impoſſibile:per ſecundam ſecundi.quare conſtat propoſitum. ¶Et nota q; minor circulus neceſſario ſecabit maiorem:& abſcindet ab eo arcum vnum æqualem arcui b d.& maior abſcindet ſimiliter ab eodem vnũ arcum æqualem arcui d c. Quod ſic probatur. Si enim minor non ſecat maiorem:contingit ergo ipſum in puncto d. Et quia per 11 tertij circulorum ſe contingentiũ centra & punctus contactus ſunt in linea vna:erit cẽtrũ minoris circuli in linea a d,propter hoc q; in ea eſt cẽtrũ maioris & pũctus cõtactus. ergo p 30 tertij/ãgulus a c d:eſt rectus. quare & ãgulus a d b:eſt rectus. ſimiliter & ãgulus a b d ſibi eq̃lis:eſt rectus. qđ eſt ipoſſibile per 32 primi. ¶Secet ergo ipſũ in pũctis e,d. dico arcũ e d maioris/eſſe æqualẽ arcui d b:et arcũ e d minoris/eſſe æqualẽ arcui d c. Produco lineas d e,c e et e a. eritq; per 26 tertij/ vnuſquiſq; quatuor angulorũ qui ſũt d e c, c e a, d a c et a d c,æqualis alij: propter id q; duo arcus d c & c a ſunt æquales per 27 eiuſdem. quare totalis angulus a e d:duplus eſt ad angulum b a d. & ideo æqualis vtriq; angulorum a b d & a d b. Et quia angulus a e d eſt æqualis ãgulo a d e per 5 primi/propter id q; a e & a d ſũt æquales/a cẽtro eni ad circumferentiã:erunt duo anguli e,d,trianguli a e d æquales duobus angulis d & b trianguli a d b. ergo per 32 primi/ reliquus angulus a vnius:eſt æqualis reliquo angulo a alterius. Ergo per 25 tertij/arcus e d maioris/eſt æqualis arcui d b: & per eãdem/arcus e d minoris/eſt æqualis arcui d c. & hoc eſt quod propoſuimus.

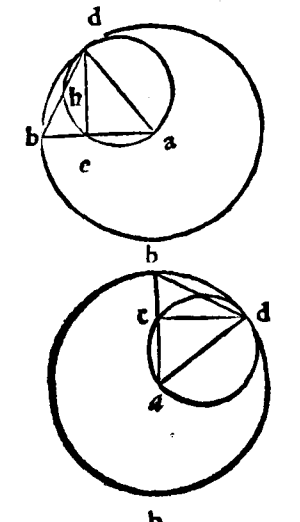

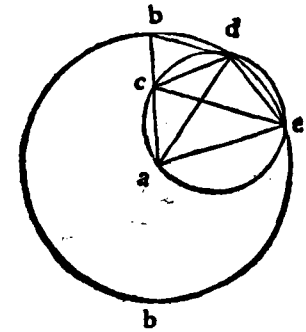

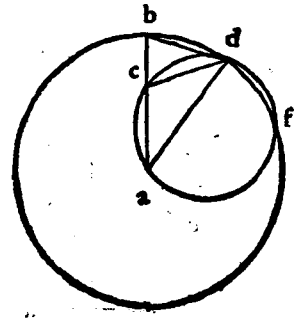

Euclid. ex Zamb. Problema 10. propoſitio. 10.

¶Iſoſceles triangulum conſtituere: habens vnumquęq; eorum qui ad baſin ſunt angulorum duplum reliqui.

¶THEON ex Zamb. ¶Ponatur quædam recta linea a b:ſeceturq; per 11 ſecundi in c ſignovt ſub a b & b c cõprehenſum rectangulũ æquũ ſit ei qđ fit ex c a quadrato. & cẽtro a, ſpacio vero a b:p 3 poſtulatũ circulus deſcribatur b d e. Appliceturq; in circulo b d e ipſi a c rectę lineæ nec maiori exiſtẽti,diametro ipſius circuli b d e, æqualis recta linea b d/per 1 quarti:& connectantur a d & d c. deſcribaturq; per 5 eiuſdem/circa a c d triãgulum: circulus a c d f. Et quoniã quod fit ſub a b & b c rectangulũ æquũ eſt ei quod fit ex a c quadrato(id enim receptum eſt) æqualis autem eſt a c ipſib d:quod igitur fit ſub a b & b c/æquum eſt ei quod fit ex b d. Et quoniam extra circulum a c d f ſuſcipitur ſignum aliquod b, & ab ipſo b in circulum a c d f cecideruntduæ rectæ lineæ b c a & b d, & earum vna ſecat & altera cadit/& id quod fit ſub a b & b c æquum eſt ei quod fit ex b d: igitur per 37 tertij/b d tangit circulũ a c d f. Quoniam igitur b d tangit in d ſigno/ab ipſo autem in contactu dirigitur d c:ãgulus igitur b d c per 32 eiuſdem æqualis eſt ei qui in alterno eſt circuli ſegmento/angulo qui ſub d a c. Quoniam igitur æqualis eſt angulus b d c angulo d a c: cõmunis apponatur angulus c d a. Totus igitur angulus b d a: æqualis eſt duobus qui ſub c d a & d a c ſunt angulis. Sed eis qui ſunt ſub c d a & d a c æqualis eſt angulus exterior b c d, per 32 primi. & angulus igitur b d a: æquus eſt angulo b c d. Sed angulus b d a ei qui ſub c b d per 5 primi eſt æqualis: quoniam latus a d per 15 diffinitionem primi lateri a b eſt

æquale. quare & angulus d b a: per 1 communem ſcientiam angulo b c d eſt æqualis. Tres igitur anguli b d a, d b a, & b c d ſibi inuicē ſunt æquales. Et quoniam æqualis eſt angulus d b c angulo b c d: æquale eſt & latus b d lateri d c. Sed b d: ipſi c a eſt æqualis per hypotheſin. & a c igitur: ipſi c d eſt æqualis. Quare & angulus c d a: per 5 primi angulo d a c eſt æqualis. Igitur anguli qui ſūt ſub c d a & d a c: eius qui ſūt ſub c a d dupli ſunt. Angulus autem ſub b c d: angulis qui ſunt ſub c d a & d a c eſt æqualis. Et angulus igitur b c d: eius qui eſt ſub c a d anguli duplus eſt. Aequalis autem eſt angulus b c d: vtriq; ipſorum ſub b d a & d b a angulorum. Et vterq; igitur eorum qui ſunt ſub b d a & d b a ăgulorū: eius qui eſt ſub d a b duplus eſt. Iſoſceles igitur triangulum conſtituitur a b d: habens vnumquemq; eorum qui ad baſin d b ſunt angulorum/duplicem reliqui. quod feciſſe oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio. 11.

11 Intra datum circulum: æquilaterum atq; æquiangulum pentagonum deſcribere.

¶ CAMPANVS. ¶ Sit datus circulus a b c. Volo intra ipſū deſcribere pentagonum vnum æquilaterū atq; æquiangulū. Deſigno triangulum vnum qualem præmiſſa proponit: qui ſit 2. cui alium æquiangulum intra datum circulum deſcribo ſicut docet 2 huius: qui ſit a b c. ſitq; vterq; angulorum a b c & a c b: duplus ad angulum c a b. Vtrumq; eorum diuido per æqualia: ductis lineis b e & c d. eruntq; per 25 tertij/quinq; arcus in quos quinq; puncta a, d, b, c, e, diuidunt circulū/adinuicem æquales: propter id q; quinq; anguli qui in dictos arcus cadunt/ſunt adinuicem æquales. Continuatis igitur illis quinq; punctis per lineas rectas quæ ſunt a d, d b, b c, c e & e a: erit pẽtagonus a d b c e inſcriptus dato circulo qualis proponitur. Eſt enim æquilaterus per 28 tertij: cum quinq; arcus quorum eius quinq; latera ſūt chordæ/ſint adinuicem æquales. Et etiam æquiangulus per 26 eiuſdem: eo q; quinq; arcus d a e, a e c, e c b, c b d, & b d a, in quos anguli ipſius pentagoni cadunt/ſunt adinuicem æquales. Sicq; conſtat propoſitum.

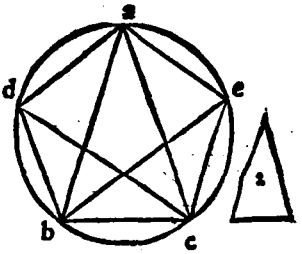

Eucli. ex Zamb. Problema. 11. propoſitio. 11.

11 ¶ In dato circulo: pentagonum æquilaterum & æquiangulum deſcribere.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sit datus circulus a b c d e. oportet iam in a b c d e circulo: pentagonum æquilaterum & æquiangulum deſcribere. Ponatur per præcedentem/triangulum iſoſceles ſitq; illud f g h: duplū habens vnumquemq; eorum qui ſunt ad g, h, angulorum/reliqui hoc eſt eius qui eſt ad f. Et deſcribatur per 2 quarti/in circulo a b c d e: triangulū g h, æquiangulum triangulum a c d. Quoniam angulo qui ad f, angulus qui eſt ſub c a d eſt æqualis/& vterq; eorum qui ad g, h, ſunt angulorum/vtriq; eorum angulorum qui ſunt ſub a c d & c d a eſt æqualis: & vterq; igitur eorum qui ſunt ſub a c d & c d a/eius qui eſt ſub c a d duplus eſt. Secetur per 9 primi/vterq; eorum qui ſunt ſub a c d & c d a angulorum/bifariam ſub c e, d b rectis lineis: & coniungantur a b, b c, d e, & e a. Quoniam igitur vterq; angulorum qui ſunt ſub a c d & c d a eius qui ſub c a d eſt anguli duplus eſt, & diſſecti ſunt bifariam ſub rectis lineis c e & d b: quinq; igitur anguli qui ſunt ſub d a c, a c e, e c d, c d b, & b d a, ſibi inuicem ſunt æquales. Sed anguli æquales: in æqualibus circunferentijs deducuntur per 26 tertij. quinq; igitur circunferentiæ a b, b c, c d, d e, & e a: ſibi inuicem ſunt æquales. Sed ſub æqualibus circunferentijs: per 29 eiuſdem, æquales rectæ lineæ ſubtenduntur. quinq; igitur rectæ lineæ a b, b c, c d, d e & e a: ſibi inuicem ſunt æquales. æquilaterum igitur eſt pentagonum a b c d e. Dico iam q; & æquiangulum. Quoniam enim circunferentia a b, circunferentiæ d e eſt æqualis: communis apponatur b c d. tota igitur circunferentia a b c d: toti circunferen-

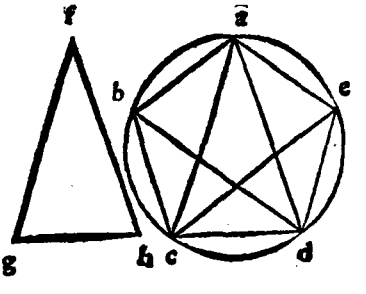

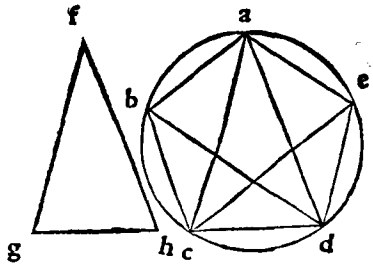

tię e d c b eſt æqualis. & deducitur quidem ſuper a b c d circunferẽtia/ angulus a e d: & ſuper e d c b circunferẽtia/ deducitur angulus b a e. & angulus igitur qui ſub b a e: et qui ſub a e d eſt angulo/ æqualis eſt. & ob id vnuſquiſq; eorum qui ſunt ſub a b c & b c d & c d e angulorum: vnicuiq; eorum qui ſunt ſub b a e & a e d angulorum eſt æqualis. Aequiangulum igitur eſt: pentagonum a b c d e. oſtenſum autem eſt q; & æquilaterum. In dato circulo igitur: pentagonum æquilaterum & æquianglum deſcriptum eſt. quod facere oportebat.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 12.

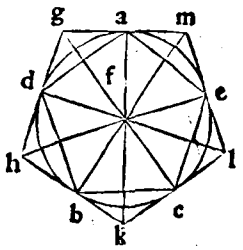

CIrca propoſitum circulum: pentagonum æquilaterum atq; æquiangulum deſignare. 12

¶CAMPANVS. ¶Sit propoſitus circulus a b c: cuius centrũ f. Volo circa ipſũ deſignare pẽtagonũ: æqlaterũ atq; æquiangulũ. Supra circũferẽtiã ipſius circuli (quaſi ſecũdũ doctrinã præmiſſę ſibi inſcripſiſſẽ pentagonũ) quinq; pũcta angularia notabo: q̃ ſint a, d, b, c, e: ad quæ a centro ducã lineas f a, f d, f b, f c, f e. & ab eiſdẽ punctis educam perpendiculares ad iſtas lineas in vtranq; partem: quouſq; concurrant in punctis g, h, k, l, m. eruntq; hę lineę: contingẽtes circulum/ per correlarium 15 tertij. Et ad iſta puncta cõcurſus: ducam a cẽtro lineas f g, f h, f k, f l, f m. Et quia monſtratũ eſt ſuper penultimam tertij/ q; ſi ab aliquo puncto extra circulum ſignato duæ lineæ contingẽtes ad ipſum circulũ ducãtur/ q; ipſę erunt æqnales: erit linea g a æqualis lineę g d, & h d ipſi h b. & ſic de cæteris. At quoniã quiq; arcus in quos quinq; puncta a, d, b, c, e, diuidunt circulum/ ſunt adinuicem æquales: erunt p 26 tertij/ quinq; anguli a f d, d f b, b f c, c f e, e f a, conſiſtentes ſuper hos arcus in centro f, ſibi inuicẽ æquales. Sunt autem duo latera a g & f a, triãguli f g a: equalia duobus lateribus d g & f d, trianguli f g d. & latus g f: cõmune. ergo per 8 primi/ duo anguli erũt qui ſunt ad f, itẽq; duo anguli qui ſunt ad g: ſunt adinuicem æquales. eadem ratione duo anguli qui ſunt ad f in triãgulis d f b & f b, itemq; duo qui ſunt ad h: ſunt adinuicem equales. Similiter quoq; ſinguli triũ reliquorum angulorum qui ſunt b f c, c f e, e f a, & ſinguli trium qui ſunt k, l, m: diuidantur per æqualia. primi quidem: per lineam f k. ſecundi: per lineã f l. tertij vero: per lineam f m. Et quia hi tres anguli qui ſunt b f c, c f e, e f a, ſunt ſibi inuicem æquales/ & alijs duobus qui ſunt a f d & d f b æquales: erunt eorũ dimidia quæ ſunt decẽ anguli facti in centro f, adinuicẽ æqualia. Quia igitur duo ãguli a & f triãguli g a f ſũt equales duob9 ãgulis a & f triãguli m a f, & latus a f cõmune: erit p 26 primi ãgul9 g vnius equalis ãgulo m alterius/ & latus g a æquale lateri a m. Eadem ratione erit ãgulus g in triangulo g f d æqualis angulo h in triangulo d f h: & latus g d æquale lateri d h. Quare/ quia g a eſt dimidiũ g m, & g d dimidium g h, & g a & g d ſunt æqualia: erunt per communem ſcientiam g m & g h eorum dupla/ æqualia. Similiter quoq; probabimus g m eſſe æquale m l: & m l ipſi l k, & l k ipſi k h. quare pentagonus g h k l m eſt æquilaterus. Sed & equiangulus. Cũ enim duo anguli qui ſunt ad g/ ſint adinuicem æquales/ & duo qui ſunt ad m ſimiliter adinuicem æquales/ & g partialis ſit æqualis m partiali (vtrumq; enim probatum eſt prius) erit per eandem cõmunem ſcientiã/ g totalis equalis m totali. & eadem ratione probabis æqualitatẽ in ceteris angulis. quare eſt æquiangulus. Sicq; conſtat propoſitum.

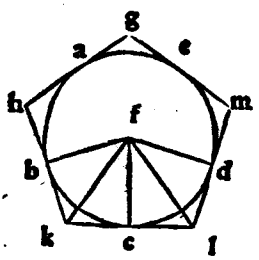

Eucli. ex Zamb. Problema 11. propoſitio. 12

¶Circa datum circulum: pentagonum equilaterum & equiangulum deſcribere. 11

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit datus circulus a b c d e. oportet iam circa a b c d e circulum: pentagonum æquilaterum & æquiangulum deſcribere. Intelligantur deſcripti per præcedentem pentagoni angulorum ſi-

gna,a,b,c,d, et eo quia per præcedentem a b,b c,c d,d e,& e a circumferentiæ ſunt æquales.& per a,b,c,d,e,excitatæ ſint per 17 tertij/ipſum circulum tangentes rectæ lineæ:g h,h k,k l,l m,& m g. Sumatur centrum circuli a b c d e:ſitq; per primã tertij/illud f.& connectantur rectę lineæ f b, f k,f c,f l,& f d. Et quoniam k l recta linea circulum ipſum a b c d e tangit in ſigno c,& a centro f in ipſum c contactum annectitur f c: igitur per 18 tertij/f c ſuper k l perpendicularis eſt.rectus igitur eſt vterq; eorum qui ad c ſunt angulorum. Et per hoc/anguli qui ſũt ad d,b,ſigna: recti ſunt. Et quoniam angulus qui ſub f c k rectus eſt:quod fit igitur ex f k,æquum eſt eis quæ fiunt ex f c & c k,per 47 primi.& per hoc/eis etiã quæ fiunt ex f b & b k:æquum eſt id quod fit ex f k per eãdem. Quæ fiunt igitur ex f c & c k: eis quæ fiunt ex f b & b k ſunt æqualia.quorum quod fit ex f c:æquum eſt ei quod fit ex f b.Reliquum igitur quod fit ex c k:reliquo quod fit ex b k,eſt ęquale.ęqualis igitur eſt b k:ipſi c k.Et quoniam æqualis eſt f b ipſi f c,& communis f k:duę igitur b k & f k,duabus c f & f k ſunt æquales. Et baſis b k: baſi c k eſt æqualis. Angulus igitur b f k: per 8 primi/ angulo k f c eſt æqualis. & angulus b k f:per 4 primi/angulo f k c.Duplus igitur eſt angulus b f c,eius qui ſub k f c eſt anguli:& angulus b k c,eius qui eſt ſub f k c.Et ob id iam & angulus c f d,eius qui eſt ſub c f l duplus eſt:& angulus d l c,eius q ſub f l c.Et quoniam circunferentia b c æqualis eſt circũferentiæ c d: æqualis eſt per 27 tertij/ãgulus b f c angulo c f d.& angulus quidem b f c,eius qui eſt ſub k f c duplus eſt:& qui ſub d f c,eius qui ſub l f c.angulus igitur k f c:angulo l f c,eſt æqualis.Duo igitur iã triangula ſunt f k c & f l c:duos angulos duobus angulis æquales habentia/& vnum latus vni lateri æquale per 26 primi/& eorum cõmune f c.& reliqua igitur latera/reliquis lateribus æqualia habebunt:& reliquum angulum reliquo angulo.Æqualis igitur eſt k c recta linea ipſi c l:& angulus f k c,angulo f l c.Et quoniam æqualis eſt k c ipſi c l:dupla igitur eſt k l ipſius k c.& per hoc igitur oſtendetur:q; h k:ipſius b k,dupla eſt.Et quoniam oſtenſum eſt q; b k ipſi k c eſt æqualis/& k l ipſius k c dupla eſt/& h k ipſius b k: igitur h k ipſi k l eſt æqualis.Similiter iam oſtendetur:q; vnaquæq; ipſarum g h, g m,& m l,vnicuiq; ipſarum h k & k l eſt æqualis.æquilaterũ igitur:eſt pentagonum g h k l m.Aio etiam q; & æquiangulum.quoniam æqualis eſt angulus f k c angulo f l c,& oſtenſum eſt ipſius quidem anguli f k c duplum eum eſſe qui eſt ſub h k l,eius autem qui eſt ſub f l c duplũ eum eſſe qui eſt ſub k l m:angulus igitur qui eſt ſub h k l, angulo qui eſt ſub k l m eſt æqualis.Similiter iam oſtendetur etiam:q; vnuſquiſq; eorũ qui ſunt ſub k h g,& h g m,& g m l, vnicuiq; eorũ qui ſũt ſub h k l,& k l m eſt æqualis.Quinq; igitur anguli qui ſunt ſub g h k,h k l,k l m,l m g, & m g h:ſibi inuicem ſunt æquales.Aequiangulum igitur:eſt pẽtagonũ g h k l m.oſtenſum autem eſt q; & æquilaterum.et deſcribitur circa circulum a b c d e.quod feciſſe oportuit.

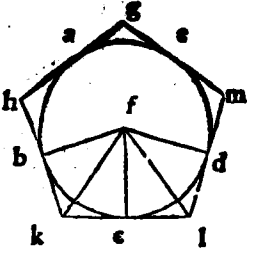

Eucli.ex Camp. Propoſitio 13.

13 ANtra æquilaterum atq; æquiangulum pentagonum aſſignatum:circulum deſcribere.

¶CAMPANVS. ¶ Sit aſſignatus pentagonus æquilaterus atq; æquiangulus(quia de aliis non eſt neceſſarium hoc eſſe poſſibile)a b c d e. Volo ei iſcribere circulũ. Hęc eſt qua ſi cõuerſa 11. Duos eius propiquos ãgulos qui ſũt a & e diuido per ęqualia:ductis lineis a f,& e f,donec concurrant in pũcto f intra ipſum pẽtagonum,quem dico eſſe centrũ circuli. Concurrent enim:propter id q; dimidium totalis anguli a & ſimiliter totalis ãguli c,minus eſt angulo recto. Si enim intra pentagonum non concurrent:aut extra ipſum pentagonum/aut in latere pentagoni/aut in eius angulo qui vtriq; angulorũ diuerſorũ opponitur.Concurrant ergo primo extra in pũcto f:& ducatur linea b f.Et quia duo latera c a,& a f,trianguli e a f ſunt ęqualia duobus

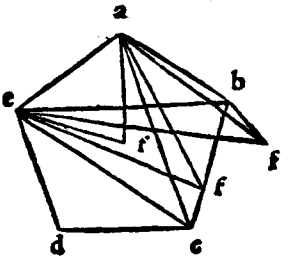

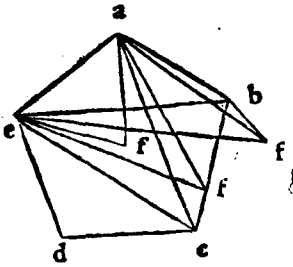

lateribus b a & a f triāguli b a f, & angulus a vnius angulo a alterius: erit per 4. primi/basis e fæqualis basi f b. & quia angulus a partialis est æqualis angulo e partiali, propter id quod a totalis e totali: erit per 6 primi/f a æqualis f e. quare f a: est æqualis f b. ergo per 5 primi/duo anguli b totalis & a partialis: sunt æquales. Quare a partialis est æqualis vel maior a totali. quod est impossibile. Concurrāt ergo in puncto f super latus b c. eritq; arguendo per præmissas & præmisso modo/angulus a partialis: æqualis angulo a totali. quod est impossibile. Q2 si forsan concurrant in angulo c: erit per easdem & eodem modo c b æqualis c a. & ideo adhuc vt prius angulus a partialis: æqualis angulo a totali. ¶ Quod quia esse non potest: sit ergo punctus concursus qui est f, infra pentagonum. a quo duco quinq; perpendiculares ad eius quinq; latera quæ sint f g, f h, f k, f l, f m. & ad duos eius angulos propinquos altrinsecus āgulis per æqualia diuisis/qui sunt b & d: duco lineas f b, f d. Et quia duo anguli a & m, triāguli a f m sunt æquales duobus angulis a & g trianguli a f g, et latus a f cōmune: erit per 26 primi/f m æqualis f g. Per eandem quoq; probabis f l æqualem f m: sumptis duobus triangulis e f m & e f l. Quia iterum duo latera a f & a b trianguli a f b sunt æqualia duobus lateribus a f & a e trianguli a f e, et angulus a vnius angulo a alterius: erit per 4. primi/angulus b partialis/æqualis angulo e partiali. et quia b totalis æqualis est e totali/et e totalis diuisus est per æqualia: erit etiam b totalis diuisus per æqualia. Eodem modo probabis d totalē diuisum per æqualia/propter æqualitatem d partialis et a partialis: sumptis triangulis e a f & e d f. Quia ergo duo anguli g et b trianguli g f b sunt æquales duobus angulis h et b trianguli h f b, et latus f b cōmune: erit per 26 primi/f h æqualis f g. Eodem modo probabis f k, æqualem f l: sumptis triangulis l f d, k f d. Quoniam igitur quinq; lineæ f g, f h, f k, f l, et f m sunt æquales: erit f, centrum circuli per 9 tertij. Quem circulum describemus secūdū quantitatē vnius earum. & tanget omnia latera pentagoni: propter æqualitatem linearum. et nullum eorum secabit; per primam partem 15 tertij. sicq; constat propositum.

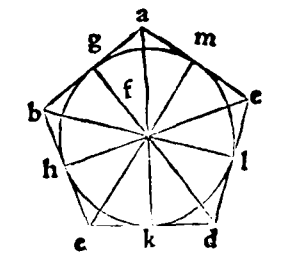

Eucli. ex Zamb. Problema 13. propositio 13.

¶ In dato pentagono æquilatero & æquiangulo: circulum describere. 13

¶ THEON ex Zamberto. ¶ *Sit datum pentagonum æquilaterum & æquiangulum a b c d e. oportet iam in pentagono a b c d e: circulum describere. Secetur per 9 primi/vterq; eorum qui sunt sub b c d & c d e angulorum bifariam: sub rectis lineis c f & f d. et ab f signo in quo concurrunt adinuicem ipsæ rectæ lineæ c f & d f: coniungantur rectæ lineæ f b, f a, & f e. Et qm̄ æqualis est b c ipsi c d, cōmunis autem c f: duæ iam b c & c f, duabus d c & c f sunt æquales. et angulus b c f: angulo d c f est æqualis. basis igitur b f: per 4. primi/basi d f est æqualis. & triangulum b c f: triangulo d c f æquale. & reliqui anguli reliquis angulis sunt æquales: sub quibus æqualia latera subtenduntur. Aequalis igitur est angulus c b f: angulo c d f. Et quoniam angulus c d e, eius qui sub c d f est anguli duplus est/æqualis autē est angulus c d e ei qui sub a b c est angulo/et angulus e d f angulo c b f: angulus igitur c b a, anguli c b f duplus est. æqualis igitur est angulus a b f: angulo f b c. Angulus igitur a b c: bifariam discinditur sub b f recta linea. Similiter quoq; ostendetur q̄ et vterq; eorum qui sunt sub b a e et a e d angulorum: bifariam discinditur sub vtraq; rectarū linearum f a et f e. Excitentur per 12 primi/ab f signo in a b, b c, c d, d e, & e a rectas lineas: perpendiculares f g, f h, f k, f l, & f m. Et quoniam æqualis est angulus h c f angulo k c f, est autem angulus f h c rectus angulo f k c recto æqualis/duo autem sunt triangula f h c & f k c duos āgulos duobus angulis æquales habentia alterum alteri/& vnum latus vni lateri æquum/cōmune enim eorum f c subtensum sub vno æqualium angulorum: et reliqua igitur latera reliquis lateribus per 26 primi/æqualia*

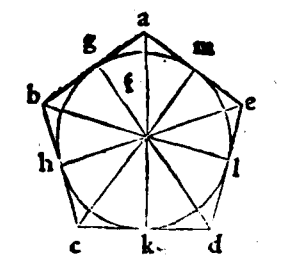

habebunt, æqualis igitur est perpendicularis f h ipsi f k perpendiculari. Similiter quoq; ostendetur: q & vnaquæq; ipsarũ f l, f m & f g, vnicuiq; ipsarum f h & f k est æqualis. Quinq; igitur rectæ lineæ f g, f h, f k, f l, & f m: sibi inuicem sunt æquales. Centro igitur f, spatio vero aut f g aut f h aut f k aut f l aut f m, circulus descriptus: per reliqua quoq; veniet figua. Et tanget rectas lineas a b, b c, c d, d e, & e a per correlarium 16 tertij: quoniã anguli qui sunt in g, h, k, l, m, signis/recti sunt. Si enim nõ tanget eas/sed secabit: continget q; a diametri circuli extremitate ad angulos rectos ducta/intra ipsum circulũ cadet. quod esse impossibile: ostẽsum est per 16 tertij. Igitur cẽtro f, spatio vero vno ipsorum g, h, k, l, m, signorum descriptus circulus: rectas lineas a b, b c, c d, d e, & e a, minime secabit. tanget igitur eas per correlarium 16 tertij. describatur sicut g h k l m. In dato igitur pentagono æquilatero & æquiangulo: circulus descriptus est. quod facere oportebat.

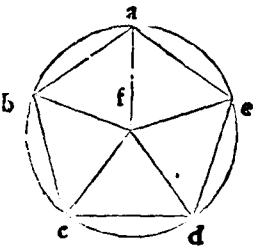

Eucli. ex Camp. Propositio 14.

4 CIrca datum pentagonum quod sit æquilaterum atq; æquiangulum: circulum describere.

CAMPANVS. Sit vt prius datus pentagonus: equilaterus atq; æquiangulus (quia de alijs non est necessarium hoc esse possibile) a b c d e. volo circa ipsum: describere circulum. Hęc est quasi conuersa 12. Duos eius propinquos angulos qui sũt a & e, diuido per æqualia: ductis lineis a f & f e quousq; concurrant intra ipsum pentagonum in puncto f. concurrent enim & intra pentagonũ: vt probatum est in præmissa. Et a puncto concursus: duco ad reliquos angulos, lineas quæ sint f b, f c, f d. & quia duo latera a f & a b trianguli a f b sunt æqualia duobus lateribus a f & a e trianguli a f e, & angulus a vnius angulo a alterius: erit per 4. primi/fã æqualis f e, & angulus b partialis angulo e partiali. Et quia b totalis est æqualis a totali / & e totalis diuisus est per æqualia: erit similiter b totalis diuisus per æqualia. Hoc quoq; modo probabis vtrumq; angulorum c & d, diuisum esse per æqualia: & quinq; lineas f a, f b, f c, f d, f e, esse æquales. quare per 9 tertij erit centrum circuli. Sicq; patet propositum.

Eucli. ex Zamb. Problema 14. propositio 14.

4 CCirca datum pentagonum equilaterum & equiangulum: circulum describere

THEON ex Zamberto. Sit datum pentagonum æquilaterum & æquiangulum: a b c d e. oportet iam circa pentagonum a b c d e: circulũ describere. Secetur iam per 9 primi/vterq; eorum qui sunt sub b c d & c d e ãgulorum bifariam: sub vtraq; ipsarum c f & d f. Et ab f signo in quo concurrunt ipsæ rectæ lineæ: ad signa b, a, e, coniungantur rectæ lineæ f b, f a & f e. Similiter ex præcedente ostendetur: q & vniusquisq; eorũ qui sunt sub c b a, b a e & a e d angulorum / bifariam secatur sub vnaquaq; ipsarum f b, f a, & f e rectis lineis. Et quoniam æqualis est angulus b c d angulo c d e, & anguli b c d dimidium est angulus f c d, anguli autem c d e dimidiũ est angulus c d f: & angulus f c d igitur ãgulo f d c est equalis. Quare & latus f c: lateri f d est æquale. Similiter iam ostendetur: q & vnaquæq; ipsarum f b, f a, & f e, vtriq; ipsarũ f c & f d est æqualis. Quinq; igitur rectæ lineæ f a, f b, f c, f d & f e: sibi inuicem sunt æquales. Centro igitur f, & spatio aut f a aut f b aut f c aut f d aut f e, circulus descriptus: veniet per reliqua signa/& descriptus erit. Describatur & sit a b c d e. Circa datũ igitur pentagonũ quod est æquiangulum & æquilaterum: circulus descriptus est. quod facere oportebat.

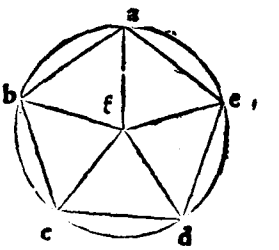

Eucli. ex Camp. Propositio 15.

5 INtra propositum circulum: hexagonum æquilaterum atq; æquiangulum describere.

¶Ex hoc itaq; manifestum est q; latus hexagoni: æquũ est dimidio diametri circuli cui inscribitur.

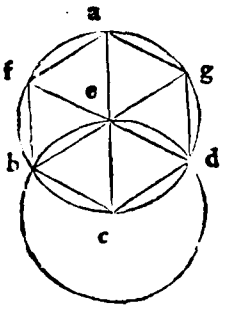

¶CAMPANVS. ¶Sit propositus circulus a b c d: cuius centrum e, volo sibi inscribere hexagonum æquilaterum atq; æquiangulum. Produco diametrum a e c. & secundum quantitatem semidiametri e c: facto centro puncto c, describo circulum e b d, secantem priorem in duobus punctis b, d. a quibus produco duas diametros in circulo primo: quæ sint b e g, d e f. Trium ergo diametrorum extremitates coniungo sex lineis quæ sunt a f, f b, b c, c d, d g & g a: quas dico continere hexagonum quę situm. Erit enim vt demonstrat prima primi/ vterq; triangulorum b e c, c e d: æquilaterus. quare et æquiangulus per 5 eiusdem. ergo per 32 primi/ duo ãguli b e c & c e d cum vno æquali vni eorũ/ sunt æquales duobus rectis: propter id q; quisq; eorũ est tertia duorum rectorum. sed ip si per 13 eiusdem/ cum angulo d e g: sunt æquales duobus rectis. ergo angulus d e g: est æqualis vtriq; eorum. quare per 15 eiusdem/ sex anguli q sunt ad e: sunt adinuicẽ æquales. ergo per 25 tertij/ arcus in quos cadũt: sunt æquales. quare & eorum chordæ per 28 eiusdem: quæ sunt latera ipsius hexagoni. Aequilaterus igitur est. Sed & æquiangulus per 26 tertij: propter id quod sex arcus in quos angularia puncta hexagoni diuidit circulũ: bini & bini sumpti sunt adinuicem æquales. vt arcus a f b: arcui f b c. & ideo angulus f qui cõsistit in primo: est equalis angulo b qui cõsistit in secundo. idem in ceteris. quare constat propositum. ¶Correlarium ex hoc patet: q; dimidium diametri & latus hexagoni/ sunt latera eiusdem tranguli æquilati. vt e c & c b & c d.

¶CAMPANI additio. ¶Ft nota q; non proponitur circa propositum circulum/ hexagonum æquilaterum atq; æquiãgulum designare. Nec in ora talem hexagonum aut circa talem circulum describere quẽadmodum fecit de triangulo/ quadrato/ & pantagono. non quia non sit necessarium hoc esse possibile: sed quia hæc tria per eadem præcepta fiunt in pentagono æquilatero & æquiangulo/ & in omni figura æquilatera atq; æquiangula quæcunq; fuerit. Vnde quamcũq; figuram æquilateram & æquiangulam scimus circulo inscribere: eandem circulo/ extra et circulum si bi intra & extra/ eisdem medijs/ [redacted] tagono fecimus. describemus. ¶Nota [redacted] circulo inscripta aut circũscripta est [redacted] inscripta patet per 27 & 26 tertij [redacted] circuli/ quibus latera inscriptæ figuræ chordæ sunt/ binis & binis. In hos enim arcus/ ipsius figuræ anguli cadunt. De circũscripta autem ductis a circuli centro lineis ad omnes eius angulos. & ad loca contactus/ facile probabis: si plene intellectæ demonstrationi 13 huius diligens intellectus accesserit. erit enim: vt omnes ipsius figuræ angulos/ lineæ a centro venientes per æqualia diuidant. sumptis itaq; quibuslibet duobus eius proximis lateribus cum linea ad angulũ ab eis contentum/ & cum duobus ad eorum extremitates a centro venientibus: duos triangulos ab eis contentos/ æquiangulos adinuicem per 4 primi esse probabis. Sicq; faciendo de omnibus: patebit eos esse æquiangulos per hanc communem scientiam/ quorum dimidia sunt æqualia tota quoq; esse æqualia.

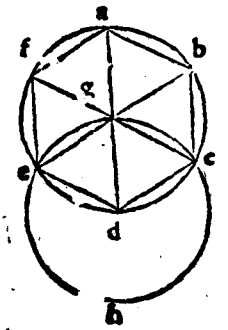

Eucl. ex Zamb. Problema. 15 Propositio 15. 15

¶In dato circulo: hexagonum æquilaterum & æquiangulum describere.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit datus circulus a b c d e f. oportet iã in dato circulo a b c d e f: hexagonum æquilaterũ æquiangulumq; describere. Excatet ipsius a b c d e f circuli diameter: sitq; illud a d. Sumatur q; per 1 tertij/ centrum circuli: sitq; illud d. & centro g, spacio vero d g: p tertium postulatum circulus describatur c g e h. & coniunctæ rectæ e g & c g extẽdãtur in b, f, signa: & cõnectãtur a b, b c, c d, d e, e f, & f a. Dico q; a b c d e f: hexagonum æquilaterum est & æquiangulum. Quoniam

g ſignum/centrum eſt circuli a b c d e f: æqualis eſt per diffinitionem 15 primi g e ipſi g d. Rurſus quoniã d ſignum/centrum eſt circuli c g b: æqualis eſt per eandẽ/d e ipſi d g. Sed g e ipſi g d oſtẽſum eſt q̃ eſt æqualis, igitur g e: ipſi e d eſt æqualis/per primam communem ſententiam.

Æquilaterum igitur: eſt e g d triãgulum. & tres igitur eius anguli/e g d ſcilicet/g d e et d e g: ſibi inuicem ſunt æquales. Quoniã p̃ 5 primi/iſoſcelium triangulorum anguli quiad baſin ſibi inuicem ſunt æquales/& trianguli tres anguli duobus rectis ſunt æquales per 32 primi: angulus igitur e g d, duorum rectorum tertium eſt. Similiter quoq; oſtẽdemus: q̃ & angulus d g c, duorum rectorum tertiũ eſt. Et quoniã recta linea c g ſuper e b ſtãs/p̃ 13 primi vtrobiq; ãgulos e g c & c g b duobus rectis æquos efficit: & reliquus igitur angulus c g b, tertium eſt duorum rectorum. anguli igitur e g d, d g c & c g b: ſibi inuicem ſunt æquales. Quare anguli qui adverticem/hoc eſt b g a, a g f & f g e: eiſdẽ e g d, d g c & c g b ſunt æquales per 15 primi. Sex igitur ãguli e g d, d g c, c g b, b g a, a g f, & f g e: ſibi inuicem ſunt æquales. Æquales autem anguli: ſuper æqualibus circunferentiis ſubtenduntur/per 26 tertij. Sex igitur circunferẽtiæ a b, b c, c d, d e, e f, & f a: ſibi inuicẽ ſũt æquales. At ſub æqualibus circũferentiis æquales rectæ lineæ ſubtenduntur per 29 eiuſdem. Sex igitur rectæ lineæ a b, b c, c d, d e, e f, & f a: ſibi inuicem ſunt æquales. equilaterum igitur eſt a b c d e f hexagonum. Aio quoq; q̃ & æquiangulum. Quoniam enim circunferentia a f æqualis eſt circunferentiæ e d: cõmunis apponatur circunferẽtia a b c d. Tota igitur f a b c d: toti e d c b a eſt æqualis. Et ſuper circunferentia f a b c d: ſubtenditur angulus f e d. ſuper autem c d c b a circunferẽtia: ſubtenditur angulus a f e. Æqualis igitur eſt angulus a f e: angulo d e f. Similiter quoq; oſtenderur q̃ & reliqui anguli ipſius a b c d e f hexagoni/hoc eſt vnuſquiſq; eorum qui ſũt ſub f a b, a b c, b c d, & c d e, vnicuiq; eorum qui ſunt ſub a e f & f e d angulorum: ſunt æquales. Æquiangulum igitur eſt hexagonum a b c d e f. Oſtenſum autẽ eſt q̃ & æquilaterũ: & deſcriptũ eſt in circulo a b c d e f. In dato circulo igitur a b c d e f: hexagonum æquilaterum & æquiangulum deſcriptum eſt: quod facere oportebat.

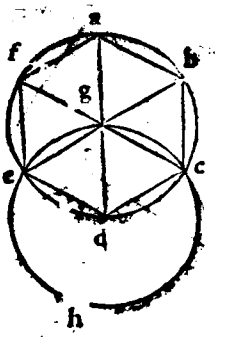

¶ COROLARIVM. ¶ Hic manifeſtũ eſt q̃ hexagoni latus ei q̃ eſt ex cẽtro circuli eſt æquale. et ſi per ſigna a, b, c, d, e, f, circulũ tãgentes ducamus rectas lineas: deſcribetur circa circulum/hexagonum æquilaterum & æquiangulum conſequenter ex p̃dictis in pẽtagono. Et inſuper p ea quæ ſimiliter in pentagono dicta ſunt: in dato hexagono circulũ deſcribemus & circunſcribemus. quod facere oportebat.

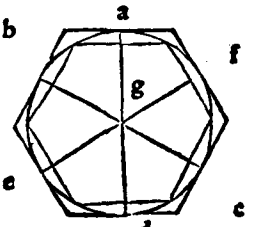

Eucl. ex Camp. Propoſitio 16

INtra datum circulum: quindecagonum æquilaterum atq; æquiangulum deſignare.

¶ Deinde circa quẽlibet circulum aſſignatum/quindecagonum æquilaterum atq; æquiangulum: atq; intra datum quindecagonum/circulum deſcribere.

¶ CAMPANVS. ¶ Sit datus circulus a b c, volo ſibi inſcribere quindecagonum æquilaterum & æquiangulum: deinde etiam circũſcribere. atq; intra talem quindecagonum propoſitum: circulum deſcribere. Non proponit autem/circa talem quindecagonum/circulum deſcribere: quia hoc ſatis dat intelligere per alia quæ proponit. In dato circulo iuxta doctrinam ſecundæ huius/protraboletus trianguli æquilateri: quod ſit a c, & iuxta doctrinam 11 huius latus pẽtagoni æquilateri atq; æquiãguli: quod ſit a b. Et quia arcus a c, eſt totius circũferentiæ tertia/cuius arcus a b eſt quinta: erit ſuperfluum inter eos quod eſt arcus b c, duæ tertiæ arcus a b, vel duæ quite arcus a c, ſiue duæ quintædecimæ totius circunferentiæ. Nam in omni toto excedit tertia quintã in duabus tertiis ipſius quintæ/vel in duabus quintis ipſius tertiæ/ſiue in duabus quin-

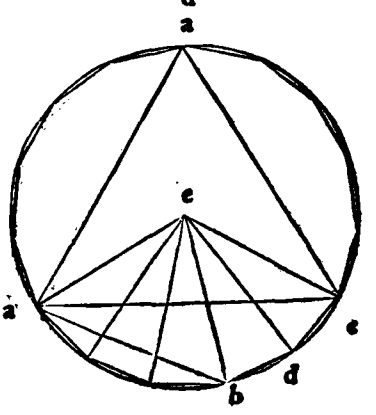

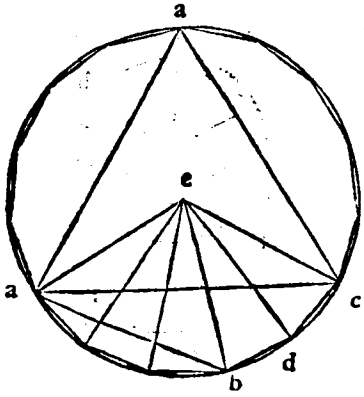

tisdecimis totius. Hoc enim patet in quinta & tertia primi numeri habentis quintam & tertiam qui est 15. eius enim tertia quę est 5: excedit eius quintā quæ est 3 in duabus vnitatibus quæ sunt duæ tertiæ ipsius ternarij qui est quinta/ vel duę quintę ipsius quinarij qui est tertia /siue duæ quintædecimæ ipsius 15 q est totū. Diuiso igitur arcu b c per æqualia in d: patet vtrumq; duorum arcuum c d, & d b, esse tertiam arcus a b, vel quintam arcus a c, siue quintamdecimam totius circunferentiæ. Subtensis igitur eis/chordis c d, & d b, coaptatisq; continue intra datū circulum sibi æqualibus per primam huius: complebitur figura proposita. Cętera vero duo quæ proponit cum tertio quod dat intelligere/ videlicet quindecagonum circulo circunscribere /ac circulum quindecagono inscribere /ac etiam circunscribere: ex 12, 13 & 14 huius plene intellectis facile perficies.

¶CAMPANI additio. ¶Et nota q; quamcunq; figuram æquilateram circulo scimus inscribere: duplo plurium laterum circulo scimus inscribere & circunscribere/ & ipsi circulum. Diuisis enim arcubus quibus latera eius quę scitur inscribi subtendūtur/ per æqualia/ & a punctis medijs ad extremitates laterum ipsius figurę ductis lineis: fiet intra circulum figura duplo plurium laterum quæ erit æquilatera per 28 tertij / ergo & æquiangula. Hoc enim demonstratum est/ supra 15 huius: q; omnis figura æquilatera circulo inscripta est etiam æquiāgula. Et quia hāc circulo scimus inscribere: sciemus cętera tria per 12, 13 & 14 huius.

¶Quia igitur scimus inscribere triangulum æquilaterum: sciemus per hoc & hexagonum/ & per hexagonum/ dodecagonum/ ac per dodecagonum figuram 24 laterum. & sic in infinitum duplando. Et licet p triāgulum possit vt diximus inscribi hexagonus: posuit tamen huius propriam demonstrationem ex qua sequitur potissimū perutile. Et similiter quia scimus & iscribere quadratum sciemus per hoc inscribere oēm figurā cuius laterū numer9 ē piter par: p pētagonū quoq; sciem9 decagonū & figurā 20 laterū. sicq; cōtinue duplādo. Idē quoq; intellige de qndecagono. p ipm eni scient figurę 30 & 60 & oim cōtinue duplatorū laterū.

¶Cęterarū aūt figurarū de qb9 ista nō docet/ vel q̄ p has nō hūtur: difficilis ē scia & parū vtilis. vt sūt heptagona/ ennagona/ hēdecagona. Qd si sciem9 triāgulū duū æq̄liū laterū designare cui9 vterq; angulorū ad basin tripl9 eēt ad reliquū: scirem9 heptagonū vt supra pētagonū circulo inscribere. q; si vterq; quadrupl9 eēt ad reliquū: scirem9 nonagonū. & si quintuplus. hendecagonū. Idēq; in cęteris figuris imparium laterum: posito vtroq; angulorū ad basin multiplici ad reliquū/ per eū numerū qui ē medietas maximi paris sub ipari numero laterum ipsius figuræ contenti.

Eucli. ex Zamb. Problema 16. propositio 16.

¶In dato circulo: quintidecagonū æquilaterum & æquiangulum describere.

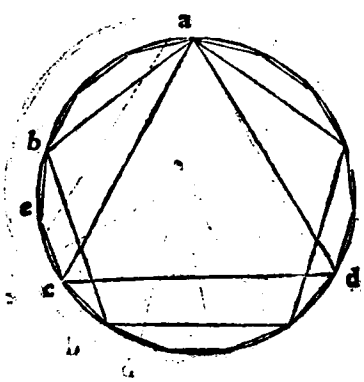

¶THEON ex Zamb. ¶Sit dat9 circul9 a b c d. oportet iā in a b c d, circulo: qntidecagonū æquilaterū & æqangulū describere. Describat i circulo a b c d, triāguli æqlateri lat9 a c, pētagoni vero æqlateri lat9 a b i arcu a c. Qualiū igit ē circul9 a b c d, æqualiū segmētorū quidec: taliū quidē circūferētia a b c, tertiū existēs ipi9 circuli/ erit quiq;. Circūferentia autē a b, existēs quītū circuli: erit triū: reliq; igit b c: duorū eq̄liū. Secet p 30 tertij b c bifariā i e. vtraq; igit ipārū b e, & e c, circūferētiarū: qntūdecimū erit ipius a b c d, circuli. Si igit cōiūgētes rectas lineas b e & e c, ipsis æq̄les i cōtinuū rectas lineas p tūrti coaptem9 i circulo a b c d: erit i eo descriptū qntidecagonū æqlaterū & æqangulū: qd facere oportebat. Similiter aūt vt i pētagono si p circuli diuisiones/ tāgētes circulū ducem9: describet circa circulū/ qntidecagonū æqlaterū & æquiāgulū. & p ostensionē similiter in pētagonis/ & in dato qntidecagono æquilatero & æquiangulo: circulum describemus & circunscribemus.

QVARTI LIBRI FINIS.

¶EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philoſophi Mathematicorumq; facile principis: primū ex Campano, deinde ex Theone Græco commentatore, interprete Bartholomæo Zāberto Veneto, Geometricorum elementorum Liber Quintus.

Euclides ex Campano. Diffinitiones.

Ars: eſt quantitas quantitatis minor maioris / cum minor maiorem numerat.

¶CAMPANVS. ¶Pars: quādoq; ſumitur proprie. & hæc eſt quæ aliquoties ſumpta / ſuum totum præciſe conſtituit: ſine diminutione vel augmento, & dicitur ſuum totum numerare per illum numerū: ſecundū quem ſumitur ad ipſius totius conſtitutionē. talē autem partem quā multiplicatiuā dicimus hic diffinit. Quandoq; ſumitur cōmuniter. & hæc eſt quælibet quantitas minor: quæ quotieſcunq; ſumpta / ſuo toto minus aut maius conſtituit. quā aggregatiuam dicimus: eo q; cum alia quantitate diuerſa totum ſuum cōſtituat / per ſe autem quotieſcunq; ſumpta fuerit / non producat.

2 ¶Multiplex: eſt maior minoris quādo eam minor metitur.

¶CAMPANVS. ¶Pars: relatiue dicitur ad totū. & in iſtis duobus extremis: conſiſtit eorum adinuicem relatio. & ideo diffinito minori extremo: diffinit hic maius. vocat autē ipſum / multiplex: propter hoc q; minus aliquoties ſumptum / ipſum conſtituat. erunt igitur relatiue dicta ad ſinuicem: pars & multiplex. Nam omnis pars / ſubmultiplex: vt patet per eius diffinitionem.

3 ¶Proportio: eſt duarum quantæcunq; ſint eiuſdem generis quantitatum / certa alterius ad alteram habitudo.

¶CAMPANVS. ¶Proportio: eſt habitudo duarum rerum eiuſdem generis adinuicem / in eo q; earum altera maior aut minor eſt reliqua vel ſibi æqualis. Non enim ſolum in quantitatibus reperitur proportio: ſed in ponderibus / potentijs & ſonis. In ponderibus quidem & potentijs / vult Plato in Timæo eſſe proportionem: vbi elementorū numerū oſtēdit. In ſonis autem eſſe proportionem: liquet ex muſica. Nam (vt vult Boetius in quarto) ſi quilibet neruus in duas inæquales partes diuidatur: erit ipſarum partium ſuorūq; ſonorum / eadem conuerſo modo proportio. Sed in quibuſcunq; proportio reperitur: ea participant naturam proprietatemq; quantitatis. non enim reperitur in aliquibus rebus duabus: niſi in eo q; earum vna eſt reliqua maior / aut minor / aut ei æqualis. Plato. Timæus Boetius.

¶Quantitatis autē proprium: eſt ſecundum ipſam æquale vel inęquale dici / vt vult Ariſtoteles in prędicamētis, vnde liquet ꝓportionē primo in quantitate reperiri / & per ipſam in omnibus alijs: nec eſſe in aliquibus rebus proportionem / cui ſimilis non ſit in aliquibus quantitatibus. propter quod bene dixit Euclides / proportionē ſimpliciter eſſe in quantitate: cum eam diffiniuit per habitudinem duarum quantitatum eiuſdē generis adinuicē. ¶Cuius diffinitionis intellectus eſt / q; proportio eſt habitudo duarum quātitatum adinuicem: quæ attēditur in eo q; vna earū eſt maior aut minor alia / vel ei æqualis. per qđ patet: q; oportet eas eſſe eiuſdem generis / vt duos numeros / aut duas lineas / aut duas ſuperficies / aut duo corpora / aut duo loca / aut duo tempora. Nō enī poteſt dici ine a: maior aut minor ſuperficie / aut corpore. nec tēpus: loco. ſed linea: Ariſtoteles.

linea.& ſuperficies: ſuperficie. Sola enim vniuoca: comparabilia ſunt. ¶Quod autem dicit certa habitudo/non ſic intelligas quaſi nota vel ſcita: ſed quaſi determinata/vt ſit ſenſus. Proportio: eſt determinata habitudo duarum quantitatum. ita inquã determinata: q̃ hæc & non alia. Non enim eſt neceſſarium: vt omnis habitudo duarum quantitatum ſit ſcita a nobis/nec etiam a natura. Nam proportio quædã eſt diſcretorum vt numerorum: quædam autem continuorum. In numeris autem/minor: eſt pars aut partes maioris/vt demonſtratur in ſeptimo. quare & in eis omnibus eſt habitudo certa & nota. At vero in cõtinuis: eſt proportio magis larga. eſt enim in eis/vbi minor quãtitas eſt pars aut partes maioris. & talium omniũ: mediantibus numeris eſt proportio nota/quæ & rationalis dicitur. Dicũturq; omnes tales quantitates/cõmunicãtes: quia eas vna & eadem neceſſario metitur. vnde & omnes numeri: ſunt communicantes. omnes enim ipſos metitur vnitas. Eſt etiam: vbi minor non eſt pars aut partes maioris. & in talibus: nõ eſt nota proportio nec nobis nec naturæ. Diciturq; hæc proportio/irrationalis: & hæ quantitates/incommunicantes. vnde fit vt quæcunq; proportio reperitur in numeris/reperiatur in omni genere continuorum/vt in lineis/ſuperficiebus/corporibus/& temporibus: non autem econuerſo. infinitæ enim ſunt proportiones in continuis repertæ: quas numerorum natura non ſuſtinet. Sed quęcunq; proportio reperitur in vno genere continuorum: eadem reperitur in omnibus aliis. Nam qualitercunq; ſe habet aliqua linea ad quamlibet aliam: ſic ſe habet quælibet ſuperficies ad aliquã aliam/& quodlibet corpus ad aliquod aliud/ſimiliter & tempus. ſed nõ ſic: quilibet numerus ad aliquem alium. vnde magis eſt larga proportio in continuis: q̃ in diſcretis. Ex quo manifeſtum eſt proportionẽ geometricam eſſe maioris abſtractionis: q̃ proportionem arithmeticam. omnis enim proportio circa quam arithmetica verſatur: rationalis eſt. geometria vero: rationales & irrationales æqualiter conſyderat.

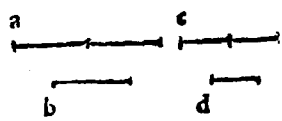

¶Proportionalitas: eſt ſimilitudo proportionum. 4

¶CAMPANVS. ¶Vt ſi dicamus q̃ quę eſt proportio a ad b, ea eſt etiã c ad d: proportio quæ eſt inter a & b, ſimilis eſt illi quæ eſt inter c & d. Hæc autem ſimilitudo quæ ex iſtis proportionibus reſultat: dicitur proportionalitas.

¶Quantitates autem quæ dicuntur continuam habere proportionalitatem: ſunt quarum æque multiplicia aut æqua ſunt/aut æque ſibi ſine interruptione addunt aut minuunt. 5

¶CAMPANVS ¶Suppoſita diuiſione proportionalitatis per cõtinuã & diſcontinuam: diffinit membra diuidentia/& primo continuam. Immo (vt verius dicã) ſuppoſita diuiſione proportionaliũ per cõtinue proportionalia & incontinue: diffinit nõ cõtinuã ꝓportionalitatẽ nec cõtinuã/ſed cõtinue ꝓpõrtionalia & icõtinue. diffinitio autẽ cõtinuę proportionalitatis & incõtinuæ: ſatis patet per diffinitionẽ cõtinue ꝓportionalium & incontinue. ¶Continua autẽ proportionalitas: eſt cum quotlibet quantitatum eiuſdem generis in qua proportione prima antecedit ſecundam/in eadem quælibet aliarum antecedit proximo conſequentem. vt cum dicimus/ſicut ſe habet a ad b: ita b ad c, & c ad d. eritq; quælibet earum/antecedens & conſequens: excepta prima quæ eſt ſolum antecedens/& vltima quę eſt tantum conſequens. Et in hac quidẽ proportionalitate neceſſe eſt omnes quãtitates eſſe eiuſdem generis propter continuationem proportionum: eo q̃ nõ ſit proportio inter quantitates quę ſũt generum diuerſorum. & hæc erit ad minus in tribus terminis conſtituta. ¶Incontinua autẽ proportionalitas: eſt cũ quatuor quãtitatum ſiue omnes fuerint eiuſdem generis/ſiue duæ primæ vnius & duæ poſtremæ alterius/in qua proportione prima antecedit ſecundam, in eadem tertia antecedit quartam. vt cum dicimus/ſicut ſe habet a ad b: ita c ad d. eritq; earum quælibet: aut tantũ antecedẽs aut tantum

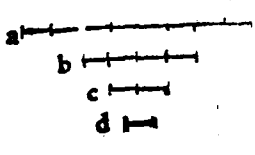

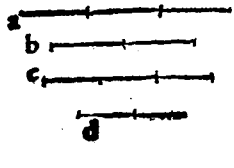

cõſequẽs. nec eſt neceſſe vt ſint ones quatuor eiuſdẽ generis ſicut erat in proportionalitate continua: eo q̃ conſequens primæ proportionis non continuatur antecedenti ſecundæ. ſed poſſibile eſt vt ſint eiuſdem generis: & poſſibile eſt vt ſint diuerſorum. Sicut enim contingit lineam reperiri duplam ad lineam/aut triplam: ita ſuperficiem ad ſuperficiem/& corpus ad corpus/& tempus ad tempus/& numerum ad numerum. ¶Viſo quid ſit continua proportionalitas/& quid incõtinua: explanemus diffinitionem continue proportionalium præmiſſam. Quantitates (inquit) proportionales continue: ſunt quarũ æque multiplicia aut ſibi ſunt equalia/aut æque ſibi ſine interruptione addunt/aut minuunt. verbi gratia. Sint tres quantitates eiuſdem generis a, b, c: ad quas ſumantur d, e, f, æque multiplicia. vt ſicut d eſt multiplex ad a: ita e ſit multiplex ad b, & f ad c. eruntq̃ omnes in eodẽ genere. multiplicia enim & ſubmultiplicia: in eodẽ ſũt genere. ſitq̃ vt d, e, f aut ſint æqualia adinuicem: aut ſimiliter ſe habeant in addendo aut minuendo. ita q̃ ſicut d addit ſuper e aut minuit ab ipſo: ita e addat ſuper f aut minuat ab ipſo. Cum hæc inquã multiplicia ſic ſe habuerint: erunt tres quantitates a, b, c, continue proportionales. Multiplicia autẽ non intelligas ſimiliter ſic ſe habere in addendo aut minuendo/quantum ad quantitatem exceſſus: ſed quantum ad proportionem. aliter enim diffinitio eſſet falſa. Nam quarumlibet quantitatum eiuſdem generis æquis ſe differentijs excedentium: æque multiplicia accepta æquis etiam differentijs ſe excedunt. Vnde ſimiliter ſe habẽt in addendo & minuendo quantum ad quantitatem exceſſus: nec tamen priores quantitates ſunt continue proportionales. imo minorum eſt ſemper maior proportio. Hoc autem ideo euenit/quoniam earum multiplicia non ſimiliter ſe excedunt quantum ad proportionem: ſed ſolum quãtum ad quantitatem exceſſus. eſt enim & ibi in minoribus multiplicibus maior proportio. verbi gratia. ſumantur tres numeri æquis differentijs ſe excedẽtes: in medietate videlicet arithmetica/ vt 2, 3, 4. horum trium omnes æque multiplices æqualiter ſe excedunt. dupli quidẽ binario: tripli ternario. & ſic de cæteris. non tamen ſunt 2, 3, 4. continue proportionalia: imo minorum eſt maior propoſitio. eſt enim ipſorum proportio ſeſquialtera: & maiorum ſeſquitertia. quia ergo inter eos non eſt ſimilitudo proportionum: non erit inter eos proportionalitas. & ideo neq̃ continua neq̃ incontinua. Patet ergo ſimilitudinem illam additionis aut diminutionis/ nõ intelligi quantum ad quantitatem exceſſus: ſed quantum ad proportionem. erit itaq̃ ſenſus diffinitionis præmiſſæ. Continue proportionalia: ſunt quorum omnia multiplicia æqualia/ ſunt cõtinue proportionalia. Sed noluit ipſam diffinitionem proponere ſub hac forma: quia tunc diffiniret idem per idem. apertæ tamen rei eſt iſtud cum ſua diffinitione conuertibile. Tres autem quantitates a, b, c oportet eſſe eiuſdem generis: ad hoc vt earum multiplicia ſibi inuicem æqualia ſint/aut ſimiliter ſe habeant in addendo aut minuendo. Si enim a, & b eſſent diuerſorum generum: eſſent etiam d & e ipſarũ a & b multiplicia/ eorũdẽ diuerſorũ generum/ propter hoc q̃ multiplicia & ſubmultiplicia eiuſdẽ ſunt generis. quare d non eſſet æqualis e: nec ea maior aut minor. nã quãtitates diuerſorum generum: non ſunt adinuicem comparabiles.

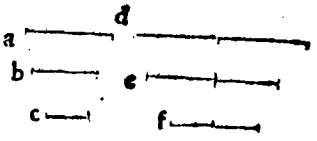

¶Quantitates quæ dicuntur eſſe ſecundum proportionem vnam/prima ad ſecundam & tertia ad quartam: ſunt quarũ primæ & tertiæ multiplices æquales/multiplicibus ſecundæ & quartæ æqualibus fuerint ſimiles vel additione vel diminutione vel æqualitate eodem ordine ſumptæ.

¶CAMPANVS. ¶Poſita ſuperius diffinitione quantitatum continue proportionalium: hic ponit diffinitionem incontinue proportionalium. & eſt q̃ quarũlibet 4 quantitatũ quarũ primę & tertiæ æque multiplicia ſumpta fuerint/ itemq̃ ſecundę & quartæ æque multiplicia/ fueritq̃ multiplex primæ ſic ſe habens ad multiplex ſecundæ quantum ad additio-

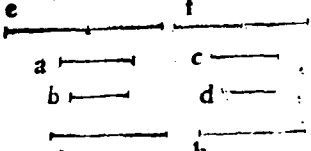

nem aut diminutionem aut æqualitatem ſicut multiplex tertiæ ad multiplex quartæ: erit proportio primæ earum ad ſecundam ſicut tertiæ ad quartam, verbi gratia. Sint quatuor quantitates a,b,c,d. ſumanturq; ad primam & ad tertiam quæ ſunt a & c: æque multiplicia vtpote dupla quæ ſint e & f. Itemq; ad ſecundam & quartam quę ſunt b & d: ſumãtur alia æque multiplicia vtpote tripla/quæ ſint g & h. ſitq; vt hæc 4 multiplicta ſic ſumpta comparata adinuicem ſecundum ordinem primarum quatuor quantitatum/ita videlicet q; e comparetur ad g & f ad h/nõ autem e ad f aut g ad h: ſint ſimilia in additione/diminutione & æqualitate. videlicet q; ſi e addit ſupra g & ſimiliter f addat ſupra h, aut ſi e minuit a g & f ſimiliter minuat ab h, aut ſi e eſt æqualis g & ſimiliter f ſit æqualis h: tunc proportio a ad b eſt ſicut c ad d. ſimilitudo autem in addẽdo aut diminuendo: intelligatur hic ſicut in diffinitione continue proportionalium/videlicet non quantum ad quantitatem exceſſus/ſed quãtum ad proportionem. Qđ autem dicit eodem ordine ſumptæ: intelligatur ſicut expoſitum eſt. videlicet vt multiplicia non referãtur adinuicẽ ſecundũ ordinem earum quantitatũ: quibus æque multiplicta aſſumuntur. vt multiplex primæ non referatur ad multiplex tertiæ/ aut multiplex ſecundæ ad multiplex quartæ: ſed referatur ſecundũ primum ordinem ipſarum 4 quantitatum/videlicet multiplex primæ ad multiplex ſecundæ/& multiplex tertię ad multiplex quartę. Erit itaq; ſenſus iſtius diffinitionis. In continue proportionales: ſunt quatuor quantitates. & proportio primę ad ſecũdam eſt ſicut tertiæ ad quartam; cum ſumptis æque multiplicibus ad primam & tertiam/itemq; æque multiplicibus ad ſecũdã & quartam/erit proportio multiplicis primæ ad multiplex ſecundæ/ſicut multiplicis tertię ad multiplex quartę. Sed nõ diffiniuit ſub hac forma: propter cauſam prędictam. licet a parte rei idem ſit. Non eſt autẽ neceſſarium vt quatuor quantitates a,b,c,d ſint eiuſdem generis / eo q; b non continuatur in proportione cum c: ſed poſſunt eſſe duæ primæ vnius generis/& duæ ſequentes alterius. Per quod patet q; neceſſe eſt referri multiplex primæ ad multiplex ſecundæ/& multiplex tertiæ ad multiplex quartæ/non autem multiplex primę ad multiplex tertiæ/aut multiplex ſecundæ ad multiplex quartæ: quia non ſemper ſunt eiuſdem generis multiplex primæ & tertiæ/nec multiplex ſecũdæ & quartæ. fuit autem neceſſe ſumere æque multiplices ad primam & tertiam/itemq; æque multiplices ad ſecundam & quartam/& non æque multiplices ad primam & ſecundam/& itẽ non æque ad tertiam & quartam: quia niſi per multiplicium ſumptionẽ continuentur termini primæ proportionis cum terminis ſecundæ/non erit per quid ſit proportio a ad b ſicut c ad d.

¶ Quantitates quarum proportio eſt vna: proportionales nominantur. 7

¶ CAMPANVS. ¶ Poſtq̃ diffiniuit quantitates continue proportionales & incontinue: diffinit quantitates proportionales ſimpliciter; & patet diffinitio.

¶ Cũ fuerint primæ & tertiæ æque multiplices/itemq; ſecũdę & quartæ æque multiplices/adderq; multiplex primæ ſuper multiplicẽ ſecundæ/non addet autẽ multiplex tertiæ ſuper multiplicem quartæ: dicetur prima maioris proportionis ad ſecundam q̃ tertia ad quartam. 8

¶ CAMPANVS. ¶ Diffinitis quantitatibus proportionalibus: diffinit quantitates improportionales. Sunt autem improportionales: inter quas non eſt ſimilitudo proportionum, quæ contingit dupliciter. aut quia maior ẽ proportio primæ ad ſecundã q̃ tertiæ ad quartam: aut quia minor. & ideo eius ſunt duæ ſpecies. Prima: quando maior eſt proportio primi ad ſecundum/q̃ tertij ad quartũ. & dicitur hęc: maior proportionalitas

Secunda vero: quando minor eſt proportio primi ad ſecundum/q̃ tertij ad quartum. & dicitur minor improportionalitas. diffinit ergo eas inter quas eſt maior proportio primæ ad ſecundam q̃ tertiæ ad quartam: quæ eſt maior improportionalitas. diffinitionem autem earum inter quas eſt minor proportio primæ ad ſecundam q̃ tertiæ ad quartã/non ponit: quia ipſa patet ex alia. Cum igitur fuerint quatuor quantitates ad quarum primam & tertiam ſumpta ſint æque multiplicia/& ad ſecundam & quartam æque multiplicia/& multiplicia primæ & ſecundæ relata adinuicẽ nõ ſe habebũt ſimiliter multiplicibus tertiæ & quartæ relatis adinuicẽ in additione/diminutione & æqualitate: illę 4 quãtitates erũt iproportionales. Qđ ſi ita fuerit ꝙ multiplex primę ſit æquale multiplici ſecũdę: multiplex vero tertiæ ſit minus multiplici quartæ: aut ꝙ multiplex primæ ſit maius multiplici ſecundę/multiplex autem tertię ſit æquale aut minus multiplici quartæ: aut ꝙ multiplex primæ ſit maius multiplici ſecundæ & ſimiliter multiplex tertiæ multiplici quartæ/veruntamen plus excedit quantum ad proportionem non quantum ad quantitatem exceſſus multiplex primæ multiplex ſecundæ q̃ multiplex tertiæ multiplex quartæ: aut ꝙ multiplex primæ ſit minus multiplici ſecundæ & ſimiliter multiplex tertiæ multiplici quartę/veruntamen minus minuit quantum ad proportionem non quantum ad quantitatem exceſſus/multiplex primæ multiplici ſecundæ: q̃ multiplex tertiæ a multiplici quartæ: erit quolibet iſtorum 4 modorum maior proportio primæ ad ſecundã/q̃ tertiæ ad quartam. Quatuor autem modis iſtis oppoſitis erit minor proportio primæ ad ſecundam: q̃ tertiæ ad quartam. Exempla autem iſtorum omnium euidenter ſumentur ex numeris. Additio ergo illa multiplicis primæ ſuper multiplex ſecundæ/non autem multiplicis tertiæ ſuper multiplex quartæ/de qua loquitur author in diffinitione: latitudinem habet ad iſtos 4 modos prędictos/& ipſos compræhendit. Vnde ſenſus iſtius diffinitionis eſt. cum ſumptis ſic multiplicibus vt proponit / fuerit maior proportio multiplicis primæ ad multiplex ſecundæ q̃ multiplicis tertiæ ad multiplex quartæ: erit maior proportio primæ ad ſecundam q̃ tertiæ ad quartam. non diffiniuit autem ſub hac forma: propter communem cauſam prius dictam. Vel poſſumus dicere: ꝙ additio multiplicis primæ ſuper multiplex ſecundę & non multiplicis tertiæ ſuper multiplex quartæ/de qua loquitur in premiſſa diffinitione maioris improportionalitatis/proprie accipitur prout verba diffinitionis ſonant. & non ſe extendit niſi ad ſecundum quatuor prædictorum modorum: licet reuera quilibet illorũ quatuor modorũ ſit maior proportio primæ ad ſecundã q̃ tertię ad quartã. vnde ſenſus illius diffinitionis ẽ. cũ ſumptis ſic multiplicibus vt proponit/ſi multiplici primæ exiſtente maiori multiplici ſecũdæ/nõ ſit neceſſariũ ꝙ multiplex tertiæ ſit maius multiplici quartæ: tũc erit maior proportio primæ ad ſecũdã q̃ tertiæ ad quartã. propter hoc autẽ non poſuit reliquos tres additionis modos in prędicta diffinitione: quia iſte eſt illis omnibus magis planus/& ad dictã diffinitionẽ ſufficiẽs. Nuſq̃ eni eſt maior proportio primæ 4 quãtitatũ ad ſecũdã q̃ tertię ad quartã: quin contingat aliqua æque multiplicia ad primã & tertiã reperiri. quæ cum relata fuerint ad aliqua æque multiplicia ſecũdæ & quartæ: inuenietur multiplex primæ addere ſuper multiplex ſecũdæ/non autẽ multiplex tertię ſuper multiplex quartæ. Nec vſq̃ cõtingit hoc reperire: quin ſit maior proportio primæ ad ſecũdã q̃ tertiæ ad quartã. vt demõſtrabimus infra ſupra decimã huius. Poſſunt autẽ eſſe hæ quãtitates iproportionales diuerſorũ generũ/ſicut & quãtitates incõtinue proportionales: ſi iter eas fuerit incontinua improportionalitas. vt ſi dicatur maior eſt proportio a ad b, q̃ c ad d. Si autem fuerit continua iproportionalitas: erunt omnes eiuſdem generis neceſſario ſicut ſunt in continua proportionalitate. vt ſi dicatur maior eſt proportio a ad b, q̃ b ad c.

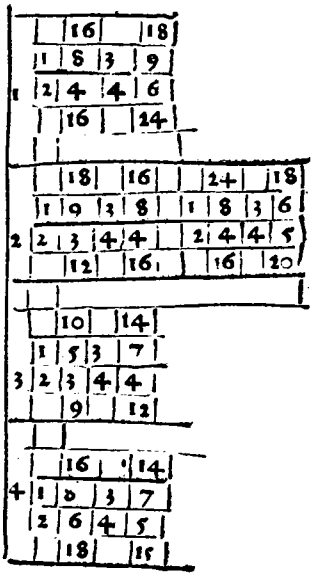

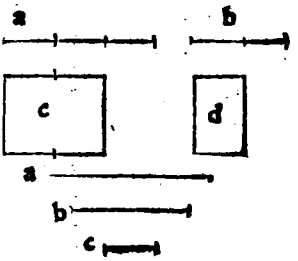

9 ¶ Eſt autem proportionalitas: ad minus inter tres terminos conſtituta.

¶CAMPANVS. ¶Posq̃ author diffiniuit proportionem / proportionalitatẽ/& quãtitates proportionales & iproportionales: ostendit quis sit minimus numerus terminorũ inter quos proportionalitas potest cõsiste re. maximũ autẽ non ponit: quia illũ non cõtingit sumere. potest eni proportio quælibet cõtinuari in terminis infinitis/siue fuerit rationalis proportio siue irrationalis. Ad proportionalitatẽ autem exiguntur ad minus duæ proportiones similes: eo q; proportionalitas sit similitudo proportionum. Quælibet autẽ proportio: habet antecedẽs & consequens. ergo quælibet proportionalitas: habet ad minus duo antecedentia & duo cõsequẽtia. hoc est impossibile fieri in paucioribus q̃ tribus terminis: in quibus medius eorũ/antecedens est & consequens. & ideo proportionalitas erit continua. quare in tribus terminis adminus erit continua proportionalitas constituta. Incontinua autem non erit in paucioribus q̃ in 4: eo q; in ipsa quilibet terminus est tantum antecedens aut tantum consequẽs. idem intellige de minori numero terminorum in proportionalitatis. Si enim fuerit continua: erit ad minus inter tres terminos. Si incontinua: ad minus inter quatuor.

¶Si fuerint tres quantitates continue proportionales: dicetur proportio primæ ad tertiam/proportio primæ ad secundam duplicata.

¶CAMPANVS. ¶Diffinit proportionẽ quæ est inter extremos terminos cõtinuæ proportionalitatis in tribus terminis constitutæ. & dicit q; si fuerit proportio primi ad secũdũ sicut secundi ad tertium: erit proportio primi ad tertium sicut primi ad secundum duplicata/ hoc est ex duabus talibus cõposita. siue (quod idem est) erit proportio primi ad tertium sicut primi ad secundum duplicata/ hoc est in se multiplicata. verbi gratia in numeris. Sint tres numeri continue propotionales: sintq; continue dupli/vt 2, 4, 8. proportio autem primi ad tertium: erit sicut proportio primi ad secundũ in se multiplicata. proportio autẽ primi ad secũdum: est dupla. dupla vero in se multiplicata: producit quadruplã. vnde proportio extremorum: est quadrupla/ videlicet duplum dupli. vel secundũ priorem expositionem/ proportio extremorum est sicut proportio primi ad secundum duplicata: quia quadrupla constat ex duabus duplis.

8
4
2

¶Cum fuerint quatuor quantitates continue proporrionales: proportio primæ ad quartam/ dicetur proportio primæ ad secundam triplicata.

¶CAMPANVS. ¶Diffinit proportionem quæ est inter extremos continuæ proportionalitatis in quatuor terminis constitutæ. & dicit si fuerint quatuor quantitates continue proportionales: erit proportio primæ ad quartam/ sicut proportio primæ ad secundam triplicata. hoc est ex tribus talibus composita: quoniam tres tales inueniũtur in ea. siue (qđ idẽ est) erit proportio primæ ad quartã sicut primæ ad secundã triplicata/ hoc est i se/ posita in productã multiplicata. Verbi gratia i numeris. Sint quatuor numeri cõtinue proportionales: sintq; cõtinue tripli. vt sint 1, 3, 9, 27. proportio primi ad quartum erit sicut proportio primi ad secũdũ in se/ positã in productũ multiplicata. proportio autẽ primi ad secũdũ: est tripla. tripla vero in se multiplicata: producit nouuplã. & triplã i nõuuplã: producit vigintiseptuplã. erit itaq; proportio extremorũ vigintiseptupla. qđ est tripli tripli. Vel secũdũ priorẽ expositionẽ/ proportio extremorũ est sicut proportio primi ad secundũ triplicata: quia vigintiseptupla cõstat ex tribus triplis. Non diffinit autem proportionem extremorum continuæ proportionalitatis inter plures q̃ quatuor terminos constitutæ: propter id q; dimẽsiones i rebus naturalibus reperte: non excedũt ternariũ. Denominatio autem proportionis duarũ quãtitatũ q̃ quibus nullum interponitur mediũ: habet naturã lineæ. Earum vero quibus interponitur vnum medium in continua proportionalitate: ha-

27
9
3
1

bet naturam ſuperficiei/eoquod ſit ex multiplicatione denominationis duarum primarum in ſe. Omne autem qđ ex multiplicatione lineæ in lineam producitur: naturam habet ſuperficiei. ſi in ſe quidem/quadrati: ſi vero in alteram/parte altera longioris. Sed proportionis earum quantitatum denominatio quibus in continua proportione duo media interponuntur: naturam habet ſolidi. quia prouenit ex multiplicatione denominationis duarum primarum primo in ſe/ex qua multiplicatione producitur ſuperficies: deinde in productum/ex qua multiplicatione prouenit ſolidum ſiue corpus. omne etenim quod ex multiplicatione lineæ in ſuperficiem producitur: creſcit in ſolidum. ¶ Eſt ergo acſi diceret/proportio duarum quantitatum: eſt ſimplex interuallum / & habens naturam ſimplicis dimenſionis vt lineæ. proportionalitas autem trium: eſt duplex interuallum/& habens naturam duplicis dimenſionis vt ſuperficiei. proportionalitas autem quatuor: eſt triplex interuallum/ & habens naturam trinæ dimenſionis vt ſolidi. Et quia dimenſiones vlterius non procedunt: ideo non diffiniuit proportionem contentam inter extremos proportionalitatis in quinq; terminis / aut pluribus conſtitutæ. vel non diffiniuit proportionem in his: quia earum proportio habetur ex prædictis diffinitionibus. Si enim in tribus terminis proportio extremorum conſtat ex proportione primorum duplicata/& in quatuor terminis conſtat ex eadem triplicata: in quinq; terminis conſtat ex eadem quadruplicata/& in ſex ex eadem quincuplicata. vnde quemadmodũ in tribus terminis continue proportionalibus proportio extremorum continet proportionem primorũ bis/& in 4 terminis ter: ſic in quinq; terminis continebit quater/& in ſex quinquies/& ita deinceps. vt ſemper proportio extremorum in terminis continue proportionalibus toties contineat proportionem primorum: quot ſunt omnes termini minus vno. Similiter quoq; ſi proportio extremorũ continuæ proportionalitatis in tribus terminis conſtitutæ/eſt ea quæ producitur ex proportione primorum in ſe ſemel multiplicata/& in quatuor in ſe bis multiplicata: in quinq; terminis ea quæ producitur ex proportione primorum in ſe ter multiplicata/&/in ſex terminis quater/& ſic ſemper vt termini fuerint duobus plures multiplicationibus/ſiue vt multiplicationes ſint æquales medijs extremis interpoſitis. Et nota q; etiam in proportionalitate continua extremorũ: proportio producitur ex omnibus proportionibus intermedijs: vt ex prędictis apparet. & q; proportio extremorum cõtinuę proportionalitatis in tribus terminis conſtitutæ denominatur a quadrato/in quatuor vero terminis conſtitutæ denominatur a cubo: quorum quidẽ quadrati & cubi latus eſt denominatio proportionis primi ad ſecundum. verbi gratia in numeris. Sint quatuor numeri continue proportionales qui ſint continue tripli: 3, 9, 27, 81. proportio primi ad ſecũdum: denominatur a ternario. eſt enim tripla. primi vero ad tertium: a nouenario qui eſt quadratus ternarij. nam ipſa eſt nõcupla. At vero proportio primi ad quartum: denominatur a 27 qui eſt cubus denominationis proportionis primi ad ſecũdũ videlicet ternarij. ipſa enim ẽ vigincuplaſeptupla. Et proportio extremorum improportionalitatis continuæ in tribus terminis conſtitutæ: denominatur a ſuperficiali non quadrato/cuius latera ſunt denominationes ipſarum proportionum. in quatuor vero terminis conſtitutæ: denominatur a ſolido non cubo/cuius tria latera ſunt denominationes triũ proportionum. qđ etiam patet in numeris. Sint quatuor numeri continue iproportionales / qui ſint 2, 4, 12, 48: i quibus proportio primi ad ſecundum eſt dupla/ſecundi ad tertium tripla/& ideo primi ad tertium ſexcupla. tertij vero ad quartũ q̃drupla: & ideo primi ad quartũ vigincuplа q̃drupla. Senarius ergo q eſt denominatio proportionis primi ad tertium: eſt ſuperficialis/cuius latera ſunt 2 & 3 quæ ſunt denominationes duarum primarum proportionũ. 24. vero qui eſt denominatio proportionis primi ad quartũ: eſt ſolidus cuius latera ſũt 2, 3, & 4, quę ſunt denominationes triũ proportionũ inter illos quatuor terminos exiſtentiũ.

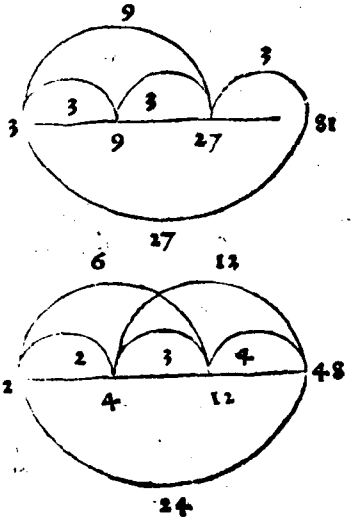

¶Quãtitates quæ ſunt in proportione vna/antecedens ad conſequentem et antecedens ad conſequentem: dicetur ecõtrario ſicut conſequens ad antecedentem/ ſic conſequens ad antecedentem. Itemq; permutatim ſicut antecedens ad antecedentem: ſic etiam conſequens ad conſequentem.

¶CAMPANVS. ¶Diffinit ſpecies proportionalitatis: quæ ſunt ſex. videlicet conuerſa/permutata/diſiuncta/euerſa/& æqua. Sunt autem hæ ſpecies: quaſi quidam modi arguẽdi. Diffinit ergo primo conuerſam proportionalitatem & permutatam: in quibus manent antecedentia & conſequentia eadem ſecundũ ſubſtantiam (quod nõ eſt in diſiuncta/cõiuncta aut euerſa) & in quibus nihil extra ſumitur vt in æqua. Vocat autẽ antecedens: primum extremum proportionis. conſequens vero: vocat ſecũdum. Vult itaq; per hanc diffinitionem/ q; ſi fuerit proportio a ad b ſicut c ad d, & ex hoc ergo concludam ergo b ad a ſicut d ad c, videlicet vt faciam de antecedentibus conſequentia & de conſequentibus antecedentia: q; iſte modus arguendi vocetur proportionalitas econtrario ſiue cõuerſa. Si autem ſic arguam a ad b ſicut c ad d/ergo a ad c ſicut b ad d, videlicet vt ambo extrema primę proportionis fiant antecedẽtia/ambo extrema ſecũdæ/conſequentia: vult q; iſte modus arguẽdi vocetur proportionalitas permutata. & in iſto modo arguendi fit antecedens ſecundæ proportionis/conſequens primæ: & cõſequens primæ/antecedens ſecundæ.

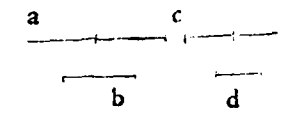

¶Cõiuncta vero proportionalitas: dicitur quoties ſicut antecedens cum conſequente ad conſequens/ ſic etiam antecedens cum conſequente ad conſequens.

¶CAMPANVS. ¶Diffinit coniunctam/diſiunctam/& euerſam: in quibus etiam nihil extra ſumitur/ſed termini nõ manent in ipſis ijdem ſecundum ſubſtantiam. & vult q; ſi ita fuerit vt ſit a ad b ſicut c ad d/& ego ex hoc concludam ergo totius a b ad b ſicut totius c d ad d: q; iſte modus arguendi dicatur proportionalitas coniuncta.

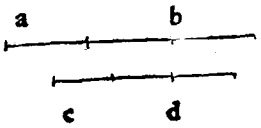

¶Diſiuncta vero proportionalitas: dicitur augmentorũ antecedentium ſupra conſequentia æqua comparatio.

¶CAMPANVS. ¶Vult q; ſi fuerit proportio totius a b ad b ſicut totius c d ad d, & ex hoc ego concludam ergo a ad b ſicut c ad d: q; iſte modus arguendi vocetur diſiuncta proportionalitas.

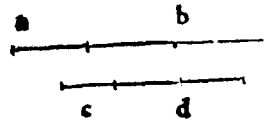

¶Euerſa proportionalitas: dicitur quorumlibet antecedentium ad augmenta ſui ſupra conſequentia ſua ſimilitudo proportionum.

¶CAMPANVS. ¶Vult q; ſi fuerit a b ad b ſicut c d ad d/& ex hoc ego concludam ergo a b ad a ſicut c d ad c: q; iſte modus arguendi dicatur euerſa proportionalitas.

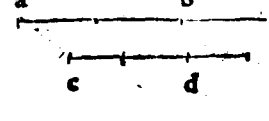

¶Æqua proportionalitas: dicitur quantitatibus plurimis propoſitis/alijſq; ſecũdũ eundẽ numerum [illegible] proportione applicatis/mediorum æquali numero remoto/vtrorumq; ſummorum ſimilitudo proportionum.

¶CAMPANVS. ¶Diffinit æquam proportionalitatem: quę ad probãdum propoſitum ad extra ſumitur. & vult q; ſi ſumantur quotlibet quãtitates vt a, b, c, itẽq; totidẽ aliæ ſiue ſint eiuſdem generis cum primis ſiue alterius vt d, e, f, fuerintq; ſecundæ in proportione primarũ ſiue eo dẽ ordine vt ſi dicat a ad b ſicut d ad e & b ad c ſicut e ad f, ſiue ordine cõuerſo vt ſi dicatur a ad b ſicut e ad f & b ad c ſicut d ad e, & ex hoc cõcludat ergo a ad c ſicut d ad f: q; iſte modus arguẽdi vocet eã proportiona-

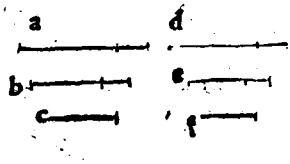

litas. ¶ Horū autem ſex modorū arguẽdi qui dicuntur ſpecies proportionalitatis: quatuor probat author in littera infra in iſto quinto. Permutatam quidem proportionalitatem: probat in 16 huius. diſiunctam vero: in 17. coniunctam: in 18. æquamvero proportionalitatem: demonſtrat in 22 & 23. ſed in 22: cum quantitates duorum ordinum eodem ordine ſũt proportionales. in 23 vero: cũ et ſũt ꝓportionales ordie cõuerſo. Cõuerſã vero ꝓportionalitatẽ aut euerſã non demonſtrat: eo ꝙ conuerſa patet ex diffinitione quantitatum incontinue proportionalium. Euerſa autẽ patet ex permutata adiuuante 19 vt ſuper eadẽ i ꝙſumus dicturi. ¶ Qualiter autem conuerſa proportionalitas ex diuiſione quantitatum incontinue proportionalium manifeſta ſit: demonſtremus nunc. Sit ergo proportio a ad b: ſicut c ad d. volo ergo demonſtrare ꝙ erit b ad a: ſicut d ad c. Sumanť e ad a, & f ad c, æque multiplicia: ſimiliter quoq; g ad b, & h ad d, æque multiplicia. eritq; per conuerſionem diffinitionis quantitatum incontinue proportionalium: vt e & g itemq; f & b ſimiliter ſe habeant in additione/diminutione & æqualitate. intelligo tunc b primum/a ſecundum/d tertium/c quartum. ſumptaq; ſunt ad primũ & tertium: g & h æque multiplicia. Itemq; ad ſecundum & quartum: e & f æq̃ multiplicia. Et quia multiplicia primi & ſecundi quæ ſunt g & e ſimiliter ſe habent multiplicibus tertij & quarti quæ ſunt h & f adinuicem in additione/diminutione & æqualitate: erit per dictam diffinitionẽ/proportio b primi ad a ſecundum ſicut c tertij ad d quartum. quod eſt ꝓpoſitum. Cõſtat itaq; modus arguendi qui dicitur conuerſa proportionalitas. ¶ Huiꝰ autẽ quinti libri principia plurimis difficillima eſſe videntur: & quibuſdam concluſionibus quas ex ipſis demonſtrat/magis ab intellectu diſtantia. Nihil enim videtur intellectui imediatius adhęrere: q̃ ꝙ duarum quarũlibet quantitatum æqualiũ ſit ad tertiam quãlibet vna proportio: qđ tamen huius quinti ſeptima demonſtrat/ex diffinitiõe incontinuæ proportionalitatis/quæ ab intellectu primo videtur q̃plurimũ eſſe remota. quis enim non facilius duarum quantitatum æqualium ad aliquã tertiam/eandem eſſe proportionem concedat: q̃ q̃tuor quãtitatũ ſi multiplicia primæ & tertiæ æqualiter ſumpta multiplicibus ſecũdæ & quartę æqualiter ſumptis ſimiliter ſe habuerint in additione diminutione & æqualitate/eſſe proportionem primæ ad ſecundam ſicut tertię ad quartam? Verum ſi ſubtiliter intuemur/liquido conſtabit non poſſe vni intellectui ꝙ proportio duarum quantitatum æqualium ad tertiam ſit vna: niſi per quid eſt eſſe proportionem vnã. ſi enim quis ignoret quid eſt eſſe proportionem vnam eandem proportionem alteri: quomodo cognoſcet duarum quantitatum æqualium eſſe eandem proportionem ad tertiam? Indiget igitur proculdubio intellectus anteq̃ illam quæ videbatur cõceptibilis propoſitio/appræhendat: huius rei quæ ꝑ ipſius diffinitionem habebitur cognitione. poſtmodum vtrum ea diffinitio duabus quantitatibus æqualibus ad tertiam comparatis cõueniat: pertractatione. quod ſi diffinitio inuenta fuerit illis quantitatibus conuenire: cõcludetur propoſitum. ſin autem: oppoſitum. Non eſt igitur immediata propoſitio: quã ſuperficialis appræhenſio immediata iudicauit. ¶ Similiter quoq; immediatius iudicat prima appręhenſio adhęrere intellectui ꝙ duarum quantitatum inæqualium maior eſt proportio maioris earũ ad aliam q̃ minoris ad eandem/quam demonſtrat 8 huius: q̃ ꝙ 4 quãtitatum ſit maior proportio primæ ad ſecundam q̃ tertiæ ad quartã. cũ multiplicibus ad primam & tertiam æqualiter ſumptis/itemq; aliis ad ſecundam & quartam æqualiter: multiplex primæ addit ſuper multiplex ſecundæ/ & multiplex tertiæ non addit ſuper multiplex quartæ. ex quo quæ prædicta eſt ꝓpoſitio demonſtratur. ſed ſimiliter nec ipſa poteſt intelligi: niſi per qnid eſt eſſe proportionem maiorem. ¶ Igitur oportuit Euclidẽ: quæ quantitates dicũtur proportionales/& quę improportionales diffinire. Proportionales autem: ſunt quarum proportio vna eſt. & improportionales: quarum proportiones diuerſæ. Itaq; diffinuit quam

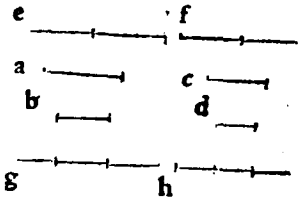

titates quarum proportio vna est. & eas in quibus connectuntur extrema non dissociatis medijs/quas vocauit continue proportionales. & dixit hanc ꝓportionalitatem/in tribus terminis ad minus existere/propter hoc ꝙ vnum saltem bis sumendum est medium. et eas in quibus accidit interruptio mediorum/& hec sunt incontinue proportionales. & hæ proportionalitas ad minus exigit quatuor terminos/propter alterius medij sumptionem. Et diffiniuit etiam quantitates quæ sunt impto portionales: quarum est maior vna proportio q̃ sit alia. Et si esset omnis proportio scita siue rationalis: tunc facile esset intellectui cognoscere q̃ proportiones essent vna & quę diuersæ. Quę enim haberent vnam denominationem: essent vna. quæ autem diuersas: diuersæ. hæc autem facilitas manifesta est ex arithmetica: quoniã omnium numerorũ proportio scita & rationalis est. Vnde Iordanus in secũdo arithmeticæ suæ diffiniens quæ proportiones sunt eędem & quæ diuersæ: dicit easdẽ esse quæ eandem denominationem recipiunt. Maiorem vero/quæ maiorem: & minorem/quæ minorem. Sed infinitæ sunt proportiones irrationales: quarum denominatio scibilis non est. quare cum Euclides cõsideret in hoc libro suo proportionalia communiter non contrahendo ad rationales vel irrationales quoniam considerat proportionem repertam in continuis quæ communis est ad illas: non potuit diffinire identitatẽ proportionum p idẽtitatem denominationũ sicut arithmeticus/ eo ꝙ multarum propotionum (vt dictum est) sunt denominationes simpliciter ignotæ/ diffinitionẽ autem oportet fieri ex notis. vnde malicia proportionum irrationalium: coegit Euclidem tales diffinitiones ponere.

Quia ergo non potuit (vt patet ex p̃missis) diffinire proportionalitatem siue identitatem proportionum p identitatem habitudinum/siue denominationum ipsorum terminorum propter irrationalitatem habitudinum & inconuenientiam terminorum: coactus est refugere ad terminorum multiplicia. vt ex illorum habitudinibus quantum ad excessum & æqualitatem cõsideratis ęquis numerositatibus sumptorũ/ꝑ quod ad naturam irrationalitatis reducuntur: propositam diffinitionẽ venetur. nihil enim in quocũq; inæqualitatis genere/terminis magis idẽ: q̃ eorum multiplicia. nec terminorum habitudinibus: q̃ multiplicium habitudo. ¶ Et quia proportio est duarum quantitatum eiusdẽ generis certa habitudo cõsiderata in eo ꝙ sũt æquales aut altera maior: ideo identitas proportionum existẽtium iter primam 4. quãtitatum ad secundam & tertiam ad quartam / est similis æqualitas primæ ad secundam/ & tertiæ ad quartam / aut similis maioritas / aut similis minoritas. hęc autem similis æqualitas / aut similis maioritas/aut similis minoritas tũc est iter quatuor quaslibet quantitates: cum est inter oẽs earum æqualiter multiplices. ¶ Quod ergo dicit in quinta diffinitione/quantitates quę dicunt cõtinuam proportionalitatem habere sũt quarũ æque multiplicia aut ęqua sunt aut æque sibi sine interruptione addũt aut minuunt: est ac si diceret /omnes illas quantitates voco continue proportionales (qd est eas similiter esse æquales cõtinue/& similiter cõtinue esse maiores/& similiter cõtinue esse minores) quarum omnes æque multiplices/aut sibi inuicem sũt/similiter cõtinue æquales/vel similiter continue maiores/vel similiter continue minores/quod est etiam ipsas multiplices esse continue proportionales. quod si hoc alicubi in multiplicibus dissonat: eas dico non esse continue proportionales. ¶ Quod autẽ dicit in sexta diffinitione. Quantitates quæ dicũtur esse secũdum proportionem vnam prima ad secundam & tertia ad quartam &c. est ac si diceret omnes 4. quãtitates voco incontinue proportionales/& se habere primam ad secũdam sicut tertia se habet ad quartã (quod est primam ad secũdam/& tertiam ad quartam similiter se habere in æquando aut addẽdo aut minuẽdo) quarũ omnes æque multiplices primę & tertiæ ad oẽs æque multiplices secũdæ & quartæ similiter se habẽrant i æquãdo aut addẽdo aut minuẽdo. quod est etiam multiplices primę in-

eadem proportione se habere ad multiplicem secundæ: qua multiplices tertiæ se habent ad multiplices quartæ. quod si hoc alicubi dissonat in multiplicibus: dico non esse proportionem primæ ad secundã sicut tertiæ ad quartam. Quod autem dicit in 8 diffinitione: est acsi diceret/ maiorem proportionem voco 4 quantitatum primæ ad secundam q̃ tertiæ ad quartam (quod est primam magis excedere secũdam q̃ tertia excedat quartam) quarum aliqua ex multiplicibus primæ addit sup aliquam ex multiplicibus secundæ/ aliqua ex multiplicibus tertiæ sumpta secundum numerationem multiplicis primæ/ non addente super aliquem ex multiplicibus quartæ sumpta secundum numerationem multiplicis secũdæ. quod est esse maiorem proportionem multiplicis primæ ad multiplicem secundæ q̃ multiplicis tertiæ ad multiplicem quartæ.

¶ Diffinitiones autem istas nisi sũt aliqui demonstrare: quorũ Ametus filius Ioseph tẽtauit eas demõstrare in epistola sua quã de proportiõe & proportionalitate composuit. & accepit tria per modum positionis tanq̃ principia: quæ dicit esse per se nota & probatiõe nõ indigere. Quorũ primum est q̃ si fuerint 4. quãtitates/ quarum sit proportio primæ ad secũdam sicut tertiæ ad quartam: erit econuerso proportio secũdæ ad primã sicut quartæ ad tertiam. & hic est modus arguendi: quem vocauit superius Euclides cõuersam proportionalitatem. Et errauit/ quoniã dixit proportionem esse p se notam: cuius tamen antecedẽs & cõsequẽs sũt ignota. Ignotum est enim quid sit esse proportionem primæ quãtitatis ad secũdã sicut tertiæ ad quartã. quare hoc ignoto posito: impossibile est intelligere quid ex ipso sequatur. Similiter quoq; quia cõsequẽs est ignotũ: impossibile est intelligere quid ad ipsam antecedat. Secundũ principiũ eius fuit/ q̃ si fuerint 4. quãtitates quarũ sit proportio primæ ad secundam sicut tertiæ ad quartam: si prima sit maior secunda/ erit tertia maior quarta. & si minor: minor. & si æqualis: æqualis. Tertium fuit q̃ si fuerint 4. quantitates quarum sit proportio primæ ad secundam sicut tertiæ ad quartã: erit primæ ad quodlibet multiplex secundæ/ sicut tertiæ ad æque multiplex ex multiplicibus quartæ. Et accidit sibi in istis duobus principijs idem peccatum: quod accidebat in primo. accepit enim in omnibus ignota similiter/ tanq̃ nota. quare non demonstrauit. peccauit etiam in secunda demonstratione & in tertia & in quinta. in quarum qualibet arguit ex 8 vel ex 10 huius quæ probantur ex diffinitione incontinuæ proportionalitatis. Arguit enim sic. si proportio a b ad e est maior q̃ g ad d: sit ergo vt n b partis a b ad e sicut g ad d. per quod apparet ipsũ supponere q̃ duarum quantitatum a b & n b inæqualium relatarũ ad e maior maiorem & minor minorem ad ipsam optinet proportionem. vel q̃ quantitas quæ ad e habebit minorem proportionẽ q̃ habeat a b: erit minor a b. quorum primum demonstrat 8 huius. & secundum: 10. Nam cũ vult is sumere quãtitatem quæ se habeat ad e in proportione g ad d: da bo tibi maiorẽ aut minorem aut æqualem a b indifferenter sicut voluero. quare aut nõ demõstrat/ aut accidit sibi circulus/ & principia esse ignotiora conclusionibus. Supponenda sunt igitur cũ Euclide principia tanq̃ nota. & non ipsa ex conclusionibus: sed conclusiones ex ipsis demonstrandæ sunt.

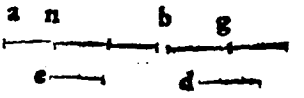

EVCLIDIS MEGARENSIS EX TRADI tione Theonis Græci commentatoris, Bartholomęo Zamberto Veneto interprete geometricorum elementorum liber quintus.

Euclides ex Zamberto. Diffinitiones.

PArs: est magnitudo magnitudinis minor maioris/ quando minor metitur maiorem. 1

¶ Multiplex autem: maior minore/ quando eam metitur minor. 2

¶ Ratio: est duarum magnitudinū eiusdem generis aliquatenus adinuicem quædam habitudo. 3

¶ Proportio vero: est rationū identitas. 4

¶ Rationem habere adinuicem magnitudines dicuntur: quæ possunt multiplicatæ inuicem excedere. 5

¶ In eadem ratione magnitudines dicuntur esse/ prima ad secundam & tertia ad quartam: quādo primæ æque multiplicia/ secūdæ & quartę æque multiplicia iuxta quāuis multiplicationem vtraq; vtrāq; vel vna excedunt vel vna æquales vel vna deficiunt sumptæ adinuicem. 6

¶ Eandem autem habentes rationem magnitudines: proportionales vocentur. 7

¶ Quando vero æque multiplicium multiplex primi excesserit multiplex secūdi/ multiplex autem tertij non excesserit multiplex quarti: tūc primum ad secundum maiorē rationem habere dicetur/ q̄ tertium ad quartum. 8

¶ Proportio autem in tribus terminis: minima est. 9

¶ Quando tres magnitudines proportionales fuerint: prima ad tertiam duplicem rationem habere dicetur q̄ ad secundam. Quando autem quatuor magnitudines proportionales fuerint & semper ordinatim vna plus: prima ad quartam triplicem rationem habere dicetur q̄ ad secundam/ ex quo fuerit proportiō extensa. 10 11

¶ Similis rationis magnitudines dicuntur: antecedentia antecedentibus & consequentia consequentibus. 12

Permutata ¶ Conuersa ratio: est acceptio antecedentis ad antecedens: et consequentis ad consequens. 13

Conuersa ¶ Permutata ratio: est acceptio consequentis tanq; antecedentis ad antecedens tanquam ad consequens. 14

¶ Composita ratio: est acceptio antecedentis cū consequen 15

te ſicut vnius: ad ipſum conſequens.

¶ Diuiſa ratio: eſt acceptio exceſſus quo excedit antecedēs ipſum conſequens: ad ipſum conſequens.

¶ Conuerſio rationis: eſt acceptio antecedētis ad exceſſum quo excedit antecedens ipſum conſequens.

¶ Aequa ratio: eſt pluribus exiſtentibus magnitudinibus & alijs eis æqualibus multitudine cum duabus ſumptis & in eadem ratione quando fuerit ſicut in primis magnitudinibus primum ad vltimum/ſic in ſecundis magnitudinibus primum ad vltimum. Vel aliter. Acceptio extremorum per ſubtractionem mediorum.

¶ Ordinata proportio: eſt cum fuerit antecedens ad conſequens ſicut antecedens ad conſequens/& conſequens ad rem aliam: ſicut conſequens ad rem aliam.

¶ Inordinata proportio: eſt cum fuerit antecedens ad conſequens ſicut antecedens ad conſequens/& conſequens ad rem aliam ſicut res alia ad antecedens.

¶ Extenſa proportio: eſt quando fuerit ſicut antecedens ad conſequens ſic antecedens ad conſequens/fuerit autem & ſicut conſequens ad rem aliā ſic conſequens ad rem aliā.

¶ Perturbata autem proportio: eſt quando tribus exiſtentibus magnitudinibus & alijs eis æqualibus multitudine/fit ſicut quidem in primis magnitudinibus antecedēs ad conſequens ſic in ſecundis magnitudinibus antecedens ad cōſequens: ſicut autē in primis magnitudinibus conſequens ad rem aliam: ſic in ſecundis res alia ad antecedēs

Euclid. ex Camp. Propoſitio. I

SI fuerint quotlibet quantitates aliarum totidem æque multiplices/aut ſingulæ ſingulis æquales/neceſſe eſt quemadmodum vna illarum ad ſui comparem/totū quoq; ex his aggregatum ad omnes illas pariter acceptas ſimiliter ſe habere.

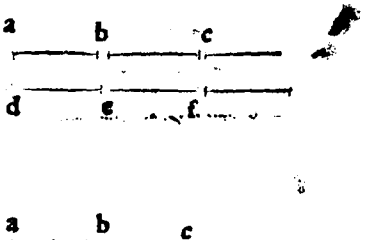

¶ CAMPANVS. ¶ Sint quotlibet quātitates quæ ſint a,b,c: aliarū totidem quæ ſint d,e,f, æque multiplices/vnaquæq; ad ſui cōparem/ſint ſingulæ ſingulis æquales. ita videlicet q; ſicut a eſt multiplex d: ita b eſt multiplex e,& c multiplex f. vel ſi a eſt æqualis d: q; ſimiliter b ſit æqualis e,& c æqualis f, dico q; ſicut ſe habet a ad d: ita ſe habet aggregatū ex omnibus quæ ſunt a,b,c ad aggregatum ex omnibus quæ ſunt d,e,f.

¶ Q; ſi ſingulæ ſingulis ſint æquales: patet propoſitum per hanc communem ſcientiam. ſi æqualibus æqualia addantur/tota quoq; erunt æqualia. Si autem ſint omnes ſuis cōparibus æque multiplices: diuiſis eis ſecundum quantitatem ſuarum ſubmultiplicium/erit aggregatum ex prima parte a & prima b,& prima c,æquale aggregato ex d,e,f, per præcedētem communem ſcientiam adiuuante hac/quę eidem ſunt æqualia inter ſe ſunt æqualia. Similiter quoq; aggregatum ex ſecūdis partibus quę

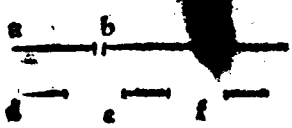

titatum a, b, c: erit æquale aggregato ex d, e, f. ſicq; de cęteris. & quia hoc poterit totiens fieri quotiens d continetur in a: erit vt æquale aggregatum ex d, e, f totiẽs contineatur in aggregato ex a, b, c quotiẽs d, continetur in a. Quia ergo quotiens d numerat a, totiens aggregatum ex d, e, f, numerat aggregatum ex a, b, c: patet q; ſicut a eſt multiplex ad d, ita aggregatum ex a, b, c, aggregati ex d, e, f. quod eſt propoſitum.

Euclí. ex Zamb. Theorema. 1. Propoſitio. 1

¶Si fuerint quælibet magnitudines quarũlibet magnitudinum æqualium numero/ſingulę ſingularum æque multiplices: quotuplex eſt vnius vna magnitudo/totuplices erunt & omnes omnium. 1

¶THEON ex Zamb. ¶Sint quælibet magnitudines a b, c d: quarũcũq; magnitudinum e, f, æqualium numero/æque multiplices/ſingulæ ſingularũ. Dico q; quotuplex eſt a b ipſius e: totuplices erunt a b & c d, ipſarum e, f. Quoniam enim æque multiplex eſt a b ipſius e, & c d ipſius f: quotcunq; igitur magnitudines ſunt in a b æquales ipſi e, totidẽ & in c d ſũt æquales ipſi f. Dirimatur quidẽ a b, in magnitudines æquales ipſi e, hoc eſt a g & g b: & c d in ipſi f æquales magnitudines/ hoc eſt c h, & h d, Erit nimirum multitudo ipſarum c h & h d: multitudini ipſarũ a g & g b æqualis. Et quoniã æqualis eſt a g ipſi e, & c h ipſi f: & a g & c h, ipſis e, f ſũt æquales. & per hoc quoniã æq̃lis eſt g b ipſi e, et h d, ipſi f: & g b & h d ipſis e f. Quotcunq; igitur ſũt in a b æquales ipſi e: tot & in ipſis a b & c d, ſunt æqualia ipſis e, f. quotuplex igitur eſt a b, ipſius e: totuplices ſunt a b & c d, ipſarũ e, f. Si fuerint igitur quælibet magnitudines quarũcunq; magnitudinum æqualium numero ſingulę ſingularũ æque multiplices: quotuplex eſt vna magnitudo vnius/ totuplices erunt & omnes omnium. q; demonſtraſſe oportuit.

Euclí. ex Camp. Propoſitio. 2

SI fuerint ſex quantitates quarum prima ad ſecũdam atq; tertia ad quartam æque multiplices / quinta vero ad ſecundam atq; ſexta ad quartam æque multiplices: totum primę & quintæ ad ſecundam / totumq; tertiæ & ſextæ ad quartam ęque multiplicia eſſe conueniet. 2

¶CAMPANVS. ¶Sint ſex quantitates: a prima/b ſecunda/c tertia/d quarta e quinta/f ſexta. Sintq; a & c: æque multiplices ad b/& d. Itemq; e, & f: ſint æque multiplices ad eaſdem. Dico q; ſicut totum aggregatũ ex a & e, eſt multiplex ad quantitatem b: ita totum aggregatum ex c & f, eſt multiplex ad quantitatem d. Nam quia numerus ſecundum quem b continetur in a, eſt æqualis numero ſecundum quem d continetur in c: ſimiliter quoq; numerus ſecundum quem b continetur in e, eſt æqualis numero ſecundum quem d continetur in f: erit per communem ſcientiam quę eſt ſi æqualibus æqualia addantur & tota quoq; erũt equalia/numerus ſecundum quẽ b continetur in aggregato ex a & e, equalis numero ſecundum quem d continetur in aggregato ex c & f. quare ſicut aggregatum ex a & e: eſt multiplex ad b: ita aggregatum ex c & f. eſt multiplex ad d. quod eſt propoſitum.

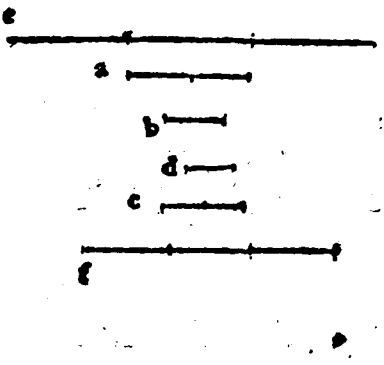

Euclí. ex Zamb. Theorema. 2 Propoſitio. 2

¶Si prima ſecundæ æque fuerit multiplex & tertia quartę/ fuerit autẽ & quinta ſecundæ æque multiplex & ſexta quartæ: & compoſita prima & quinta, ſecundæ æque multiplex erit/ & tertia & ſexta quartæ. 3

THEON ex Zamberto. Prima inq̃ a b, secundæ c æque multiplex esto: & tertia d e, ipsius f quartæ. sit autem & quinta b g, secundæ c æque multiplex: & sexta e h, ipsius f quartæ. Dico q̃ composita prima & quinta a g, ipsius c secundæ æque multiplex erit: & tertia & sexta d h, ipsius f quartæ. Quoniam enim æque multiplex est a b ipsius c, & d e ipsius f quot magnitudines igitur sunt in a b, æquales ipsi c, totidem magnitudines sunt & in d e, æquales ipsi f. ac per hoc, & quot sunt in b g, æquales ipsi c: tot etiam sunt in e h, æquales ipsi f. Quot igitur sunt in tota a g, æquales ipsi c: tot sunt in tota d h, æquales ipsi f. Quotuplex igitur ē a g, ipsius c: p̃ p̃cedens, totuplex est d h, ipsius f. Et cōposita igitur prima & quinta a g, ipsius c secundæ æque erit multiplex: & tertia & sexta d h, ipsius f quartæ. Si prima igitur secundæ æq̃ fuerit multiplex & tertia quartæ, fuerit autem & quinta secundæ æque multiplex & sexta quartæ: & cōposita prima & quinta, secundæ æque multiplex erit, & tertia & sexta quartæ. quod demonstrasse oportuit.

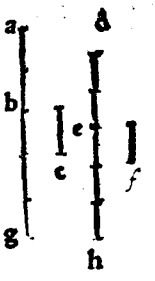

Eucli. ex Camp. Propositio 3.

3 SI fuerint primum secundi & tertium quarti æque multiplicia, ad primum vero & tertium multiplices sumantur æquales: erunt multiplex primi ad secundum, atq̃ multiplex tertij ad quartum æque multiplicia.

CAMPANVS. Sint sex quantitates: a prima, b secunda, c tertia, d quarta, e quinta, f sexta. sintq̃ a ad b & c ad d, itemq̃ e ad a & f ad c: æq̃ multiplices. Dico q̃ sicut e est multiplex ad b: ita f ad d. Diuidatur enim e secundum quantitatem a, fui submultiplicis: & f secundum quantitatē c. eritq̃ propter æqualitatem partium e ad a, & partium f ad c, vt quælibet partium e sit ita multiplex ad b: sicut quælibet partium f ad d. Quia ergo sicut prima pars c est multiplex ad b ita prima pars f est multiplex ad d, itemq̃ sicut secunda pars e est multiplex ad b ita secunda f ad d: ergo erit per præmissā vt aggregatū ex duabus primis ptibus e sit ita multiplex ad b, sicut aggregatum ex duabus primis partibus f ad d. Et quia rursus tertia pars e (si sit aliqua tertia pars) est ita multiplex ad b sicut tertia f ad d: erit per eādem vt totum aggregatum ex tribus primis partibus c sit ita multiplex ad b, sicut totum aggregatū ex tribus primis partibus f ad d. Sicq̃ (si plures fuerint partes e & f) componendo semper sequentem cum aggregato ex prioribus: concludes q̃ sicut e est multiplex ad b, ita f ad d per præmissam totiens sumptam quot fuerint partes in e aut in f, minus vna. sicq̃ patet propositum.

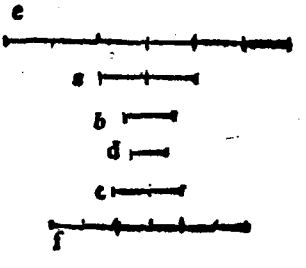

Eucli. ex Zamb. Theorema 3. Propositio 3.

3 CSi primum secundi æque fuerit multiplex & tertium quarti, sumantur autem æque multiplicia primi & tertij: & æque sumptorum vtrumq̃ vtriusq̃ æque erit multiplex, alterum quidem secundi, alterū autem quarti.

THEON ex Zamberto. Primū inq̃ a, secundi b, æque sit multiplex: & tertium c, ipsius d, quarti. sumanturq̃ ipsorum a, c: æque multiplicia e f, & g h. Dico q̃ æque multiplex est e f, ipsius b: & g h, ipsius d. Quoniā enim æque multiplex est e f ipsius a, & g h ipsius c: quot igitur sūt magnitudines æquales in e f, ipsi a, tot etiā sunt magnitudines in g h, æquales ipsi c. Dirimatur quidem e f, in magnitudines æquales ipsi a: hoc est e k, & k f. & g h, i æquales ipsi c: hoc est g l, & l h. erit vtiq̃ æqualis multitudo ipsorum e k, & k f: multitudini ipsorum g l, & l h. Et quoniam eq̃ multiplex est a ipsius b, & c ipsius d, æqualis autem est e k ipsi a, & g l ipsi c: æque igitur est multiplex e k ipsius b, & g l ipsius d. Ac p hoc iam æque multiplex est k f, ipsius b: & l h, ipsius d. Quoniam igitur primum e k ipsius b secundi æque est multiplex & tertiū g l ipsius d quar-

ei/eſt autem & quintum k f ipſius b ſecundi æque multiplex & ſextũ l h ipſius d quarti:& compoſitum igitur per 2 quinti primum & quintũ e f ipſius b ſecundi æque eſt multiplex/& tertium & ſextum g h ipſius d quarti. Si primum igitur ſecundi æque fuerit multiplex & tertiũ quarti/ ſumanturq; primi & tertij æque multiplicia: & æque ſumptorum vtrũq; vtriuſq; æque erit multiplex/alterum ſecundi/ alterũ autem quarti. quod oportebat demonſtrare.

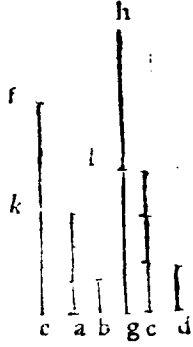

Eucli. ex Camp. Propoſitio 4.

SI fuerit proportio primi ad ſecundum ſicut tertij ad quartum/ad primum autem et tertium æque multiplicia aſſignẽtur: itemq; ad ſecundum & quartum multiplices æquales: erunt aſſignatę multiplices eodem ordine proportionales. 4

¶CAMPANVS. ¶Sit proportio a primi ad b ſecũdũ: ſicut c tertij ad d quartũ. ſumanturq; e ad a, & f ad c, æque multiplicia: itẽq; g ad b, & h ad d, æque multiplicia. Dico q; proportio e ad g: eſt ſicut f ad h. Sumam k ad e, & l ad f, æq̃ multiplicia: itẽq; m ad g, & n ad h, æq̃ multiplicia. Et quia e et f ſunt æque multiplicia ad a et c, itemq; k et l æque multiplicia ad e et f: erunt per præmiſſam k et l, æque multiplicia ad a et c. per eandem quoq; erunt m et n: æque multiplicia ad b et d. Quare per conuerſionem diffinitionis incõtinuæ proportionalitatis/ k ad m, et l ad n: ſimiliter ſe habebunt in addendo/diminuendo et æquando. Quia ergo k et l ſunt æque multiplicia ad e et f, itemq; m et n æque multiplicia ad g et h: erit per diffinitionem incontinuę proportionalitatis/ proportio e ad g ſicut f ad h. quod eſt propoſitum.

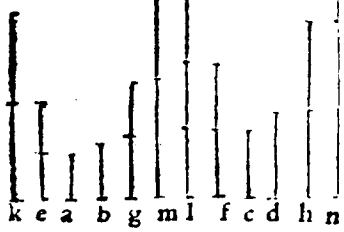

Eucli. ex Zamb. Theorema 4. Propoſitio 4.

¶Si primum ad ſecundum eandem habuerit rationem/& tertium ad quartum: & æque multiplicia primi & tertij ad æque multiplicia ſecundi & quarti iuxta quamuis multiplicationem/eandem habebunt rationem ſumpta adinuicem. 4

¶THEON ex Zamb. ¶Primũ enĩ a ad ſcdm b eãdẽ habeat rõnẽ: quæ tertiũ c ad quartũ d. Et ſumantur qdẽ ipſorũ a, c: æque multiplicia, e, f: et ipſorũ b, d, alia vtcũq; multiplicia, g, h. Dico q; ſicut ſe habet e ad ipſũ g: ſic ſe habebit f ad ipſũ h. Sumãt enĩ ipſorũ e, f, æq̃ multiplicia k et l: et ipſorũ g, h, alia quæ vtcũq; ſint æq̃ multiplicia/hoc eſt m et n. Et quoniã æque multiplex eſt e ipſius a, et f ipſius c, ſuſcipiunturq; ipſorũ e, f, æque multiplicia k et l: igitur k per 3 quinti æque multiplex eſt ipſius a, et l ipſius c. et propterea/æque multiplex eſt quoq; m ipſius b: et n ipſius d. Et quoniam eſt vt a ad b ſic c ad d, et ſumũtur ipſorum a, c, æque multiplicia k, l, ipſorum autem b, d, alia quæ vtcũq; ſunt æque multiplicia/hoc ẽ m, n: (ſieni excedit k ipſũ m: excedit & l ipſũ n, & ſi æquale: æquale, & ſi minus: minus) p 6 diffinitionem in eadẽ ratione magnitudines eſſe dicẽtur. Sunt autem k, l, ipſorum e, f, æque multiplicia: & m, n, ipſorum g, h, alia quæ vtcunq; æque multiplicia ſunt. Eſt igitur vt e ad g: ſic f ad h. Si primum igitur ad ſecundum eandem habuerit rationem & tertiũ ad quartum: & æque multiplicia primi & tertij ad æque multiplicia ſecundi & quarti iuxta quamuis multiplicationem/eandem rationem habebunt ſumpta adinuicem/ per 6 diffinitionem quint. Quod oportebat demonſtrare.

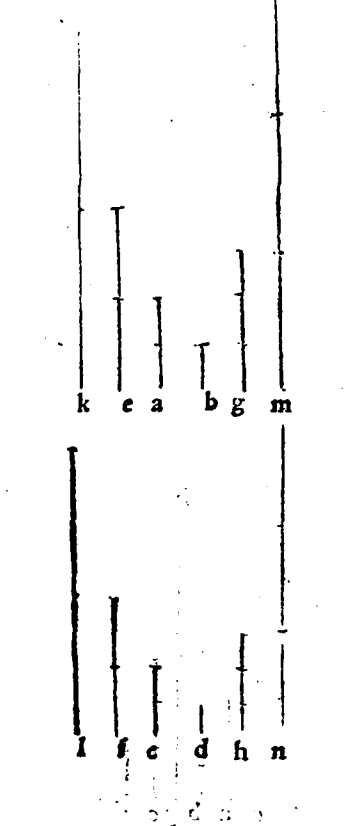

¶LEMMA ſiue aſſumptio. ¶Quoniam igitur demonſtratum eſt q; ſi e excedit k ipſum m excedit quoq; & l ipſum n, & ſi æquale æquale: & ſi minus minus/ manifeſtũ autẽ eſt q; ſi m ipſũ k excedit & n excedit ipſum l, & ſi æquale æquale/ & ſi minus minus/ ac per hoc erit vt g ad e ſic h ad f: (CORRELARIVM) hinc manifeſtum eſt q; ſi quatuor magnitudines proportionales fuerint: & econtra quoq; proportionales erunt.

Euclí.ex Camp. Propoſitio 5.

SI fuerint duæ quantitates quarum vna ſit pars alte rius/minuaturq; ab vtraq; ipſarũ ipſa pars:erit reliquum reliquo atq; totum toti æque multiplex.

¶Vel ſic. minuaturq; ab vtraq; ipſarum/ipſa pars aliquot a: erit reliquum reliqui tota pars/quota totum totius.

¶CAMPANVS. ¶Sit quãtitas a b tota pars quantitatis c d, quota eſt e b ipſius a b:minuaturq; a b ex quãtitate c d,& ſit reſiduũ f c,eritq; f d æqlis a b. ſimiliter quoq; minuatur e b ex quãtitate a b:ſitq; reſiduũ e a. Dico q; quota pars eſt quantitas a b quantitatis c d: tota eſt quantitas a e quantitatis c f.Cum enim f d ſit æqualis a b:erit f d ita multiplex e b, ſicut c d eſt multiplex a b.ponam itaq; d g ita multiplicem a e:ſicut f d eſt multiplex e b.eritq; ex prima huius/quãtitas f g ita multiplex a b:ſicut f d eſt multiplex e b.& quia ſic fuit c d multiplex a b, ſicut f d fuit multiplex e b:erit vtraq; duarũ quantitatum c d, f g,æque multiplex quantitatis a b. quare per communem ſcientiam : c d & f g ſunt æquales adinuicem.dempta igitur ab vtraq; earum/quantitate f d: erit c f æqualis d g. Et quia d g fuit ita multiplex a e ſicut f d, e b,& ideo ſicut a b,e b,quare & ſicut c d,a b:erit c f ita multiplex a e, ſicut tota c d totius a b. quod eſt propoſitum.

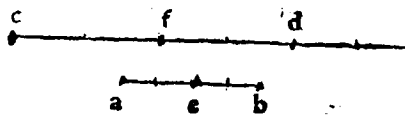

Euclí. ex Zamb. Theorema 5. Propoſitio 5.

5 ¶Si magnitudo magnitudinis æque fuerit multiplex & ablata ablatæ:& reliqua reliquæ erit multiplex quotuplex tota totius eſt multiplex.

¶THEON ex Zamb. ¶Magnitudo inq; a b,magnitudinis c d æque multiplex eſto:atq; ablata a e, ablatæ c f.Dico q; & reliqua e b,reliq; d f æq; erit multiplex:quotuplex tota a b totius c d eſt multiplex. Quotuplex eſt ae ipſius c f:totuplex fiat e b ipſius c g.Et quoniam per primam huius/æque multiplex eſt a e ipſius c f,& a b ipſius c d, ponitur autem æque multiplex a e ipſius c f & a b ipſius g f: æque igitur eſt multiplex a b,vtriuſq; ipſorum g f & c d.æquales igitur eſt g f:ipſi c d.Communis auferatur c f.reliqua igitur g c:reliquæ d f eſt æquales. Et quoniam æque multiplex eſt a e ipſius c f,& e b ipſius g c, æqualis autem eſt g c ipſi d f:æque igitur eſt multiplex a e ipſius c f,& e b ipſius f d. Aeque autem ponitur multiplex:a e ipſius c f & a b ipſius c d.æquæ igitur eſt multiplex e b ipſius f d:& a b ipſius c d. Et reliqua igitur e b,reliquæ f d æque multiplex erit:quotuplex eſt tota a b totius c d. Si magnitudo igitur magnitudinis æque fuerit multiplex & ablata ablatæ:& reliqua reliquæ æque multiplex erit/quotuplex eſt tota totius. Quod demonſtraſſe oportuit.

Euclí.ex Camp. Propoſitio 6.

5 SI fuerint duæ quãtitates ad alias duas æque multiplices/duæq; minores a duabus maioribus vtraq; ſua multiplice ſubtrahantur : erunt duo reliqua earundem partium æque multiplicia/aut eis æqualia.

¶CAMPANVS. ¶Sint quãtitates a b ad c, & d e ad f:æque multiplices. ſubtrahãturq; ex a b:& f ex d e.& ſint reſidua ex a b qdẽ a g:ex d e, d h. eritq; g b eq̃lis c:& h e æq̃lis f. dico q; duo reſidua a g & d h erũt æq̃lia duabus quãtitatibus c & f:aut eis æq̃ multiplicia. Sit ergo primo a g:

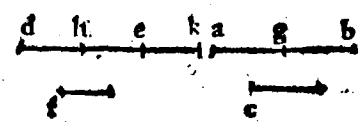

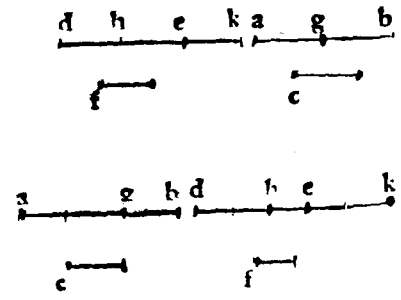

æqualis c.dico q; d h eſt æqualis f. Sumã enĩ quãtitatẽ e k æqualem f. eritq; per præmiſſas hypotheſes/vt toties f ſit in h k: quoties c in a b. quare ſicut a b eſt multiplex c: ita h k eſt multiplex f. ſed ſic etiam d e:erat multiplex eiuſdem f. erit igitur per communem ſcientiam:h k æqualis d e.dépta igitur cõmuni earum quãtitate h e:erit d h æqualis f.quod eſt propoſitum. ¶Si autem a g ſit multiplex c: ponam vt e k ſit æque multiplex f. eritq; vt prius/vt toties f ſit in h k: quoties c in a b.ſed toties erat etiam in d e.erit igitur vt prius /d e æqualis h k:& d h,e k.quare ſicut a g eſt multiplex c:ita d h eſt multiplex f. quod eſt propoſitum. ¶Aliter idem.Cum ſecundũ eundem numerum contineat quantitas a b quantitatem c ſecundũ quem quantitas d e quantitatem f,demptaq; ab eo vnitate remaneat vnitas vel numerus ſecundum quẽ a g continet c,& ſecundum quẽ d h continet f: patet quantitates a g & d h, eſſe æquales aut æque multiplices quantitatibus c & f.

Euclı. ex Zamb. Theorema 6. Propoſitio 6.

¶Si duæ magnitudines duarum magnitudinum æque fuerint multiplices/& ablatæ aliquæ earum æque fuerint multiplices:& reliquæ eiſdem vel æquales ſunt/vel æque ipſarum multiplices.

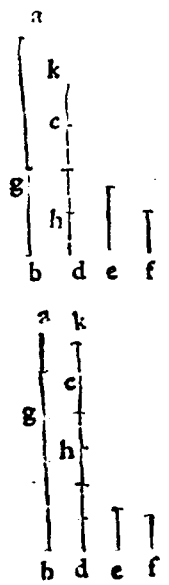

¶THEON ex Zamberto. ¶Duæ inq̃ magnitudines a b,c d: duarum magnitudinum e & f,æque ſint multiplices.& ablatæ aliquæ a g,& c h: earundem e & f æque ſint etiam multiplices.Dico q; & reliquæ g b & h d:eiſdem e & f,aut ſunt æquales/aut earum æque multiplices.Sit enim primum:g b ipſi e æquale.Dico q; & h d:ipſi f eſt æquale.Ponatur inq̃ ipſi f: æqualis c k. Quoniam æque multiplex eſt a g ipſius e,& c h ipſius f,æqualis autem eſt g b ipſi e, & k c ipſi f;æque igitur eſt multiplex a b ipſius e,& k h ipſius f.Aeque autem ponitur multiplex a b ipſius e:& c d ipſius f.Aeque igitur eſt multiplex k h ipſius f:& c d ipſius f.Quoniam igitur vtraq; ipſarum k h & c d, ipſius f æque eſt multiplex:æqualis igitur per primam cõmunem ſententiam eſt k h ipſi c d. Communis auferatur c h.reliqua igitur k c:reliquę h d & eſt æqualis. Sed f:ipſi k c eſt æqualis.& ipſi h d igitur:f eſt æqualis.ſicut igitur g b æqualis eſt ipſi e:& d h ipſi f erit æquale.Similiter quoq; oſtendemus q; & ſi multiplex fuerit g b ipſius e:tam multiplex erit & h d ipſius f. Si duæ igitur magnitudines duarum magnitudinum æque fuerint multiplices/& ablatæ aliquæ earũdẽ æque fuerint multiplices:& reliquę eiſdẽ aut æquales / aut earum æque multiplices erunt. Quod demonſtrare oportebat.

Euclı.ex Camp. Propoſitio 7.

SI duæ quantitates inæquales ad quamlibet comparẽtur:earum ad illam erit vna proportio. itemq; ad illas proportio illius:vna eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ quantitates a,b,æquales: quæ comparentur ad quamlibet tertiam vt ad c.dico q; eadẽ eſt proportio a ad c, & b ad c:itemq; eadem c ad a,& c ad b. Primum ſic probatur. Cum enim c ſit conſequens ad a primam/& ad b tertiam:ipſa erit in ratione ſecundæ & quartæ. Sumam igitur d ad a primam:& e ad b tertiam: æqũe multiplices.& ſumam f;quamlibet ex multiplicibus c, quæ eſt ſecunda & quarta. Et quia a & b quarũ ſunt æqũe multiplices d & e,poſitæ ſunt æquales:erit vt ſi d dimidiatur ſecũdm quantitatẽ a,& e ſecũdũ gẽtitatẽ b,q; partes vtrobiq; ſũt numero & quãtitate æqles. numero qdẽ:per hypothelin propter æqlitatẽ multiplicatiõis vtrobiq;. quãtitate autẽ:per hãc cõmunẽ ſcietiã quoties oportuit repetiã/q̃ eidẽ ſunt æqlia ſibiinicẽ

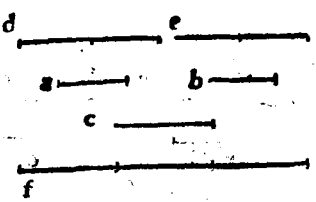

ſunt æqualia. Quia igitur prima ex partibus d eſt æqualis primæ ex partibus e, & ſecunda ſecundæ, & cæteræ cæteris, ſuntq; tot partes in d quot ſunt in e: erit per primam huius, d æqualis e. Quare per cõmunem ſcientiam, ſi duæ quantitates æquales comparẽtur ad aliam tertiam: aut ambæ quantitates d & e ſunt ſimiliter maiores f, aut ſimiliter minores, aut ſibi æquales. igitur ex diffinitione continuæ proportionalitatis, quæ eſt proportio a primæ ad c ſecũdam: eadem eſt b tertiæ ad c quartam, quod eſt propoſitum. ¶ Secundum eodem modo probabis ordine conuerſo. vt c ponatur prima & tertia: a vero ſecunda, b quarta. Cum vero quantitas f, quæ eſt æque multiplex primæ & tertiæ, ſit aut ſimiliter maior quãtitatibus d & e quæ ſunt æque multiplices ſecundæ & quartæ, aut ſimiliter minor, aut eis æqualis: erit per eandem diffinitionem, proportio c primæ ad a ſecundam ſicut c tertię ad b quartam. Quod eſt propoſitum ſecundum.

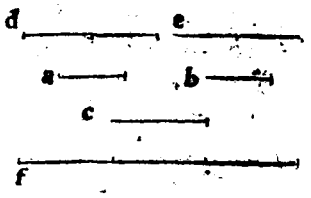

Euclı. ex Zamb. Theorema 7. Propoſitio 7.

7 ¶ Aequales: ad eandem, eandem, habent rationem. & eadem: ad æquales.

¶ THEON ex Zamb. ¶ Sint æquales magnitudines a, b: alia autẽ vtcũq; magnitudo c. Dico q; vtraq; ipſarũ a, b: ad ipſã c, eãdẽ habet rationem. & c: ad vtranq; ipſarum a, b. Sumãtur per 3 quinti, ipſarũ a, b, æq; multiplices: ſintq; d, e. ipſius autem c, alia vtcunq; multiplex: ſitq; f. Quoniam igitur æque multiplex eſt d ipſius a, & e ipſius b, æqualis autem eſt a ipſi b: æqualis igitur eſt per primam cõmunem ſententiam, & d ipſi e. Alia autem vtcunq; f. ſi excedit autem d ipſum f: æxcedit & e ipſum f. & ſi æqualis: æqualis. & ſi minor: minor. Sunt quidem d, e, ipſarum a, b æque multiplices: & f ipſius c alia vtcunq; multiplex. Eſt igitur vt a ad c: ſic b ad c. ¶ Dico iã q; & c: ad vtrãq; ipſarũ a, b, eãdẽ habet rationẽ. Eiſdem nãq; diſpoſitis: ſimiliter oſtẽdemus q; æqualis eſt d ipſi e. aliud autẽ quod eſt f. Si igitur excedit f, ipſum d: & excedit ipſũ e. & ſi æqualis: æqualis. & ſi minor: minor. At f ipſius c multiplex eſt. & d, e, ipſarum a, b, aliæ quæ vtcunq; ſunt æque multiplices. Eſt igitur ſicut c ad a: ſic eſt c ad b. Aequales igitur ad eandem: eandem habent rationem. & eadem: ad æquales. quod fuerat demonſtrandum.

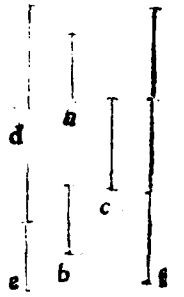

Euclı. ex Camp. Propoſitio 8.

8 SI duæ quantitates inæquales ad vnam quantitatẽ proportionentur: maior quidem maiorem, minor vero minorem obtinebit proportionem. Illius autẽ ad illas, ad minorem quidem proportio maior: ad maiorem vero minor erit.

¶ CAMPANVS. ¶ Sint duæ quantitates inęquales a & b c: ſitq; maior b c. & proportionẽtur ad eandẽ quantitatẽ quæ ſit d. dico q; maior eſt proportio b c ad d: q̃ a ad d. & q; econtrario maior eſt d ad a: q̃ d ad b c. Primum ſic probatur. Ponam e b æqualem a. & multiplicabo totiens e c: q; proueniat quantitas maior d. ſitq; f g. & ſumam k f ſita multiplicem b e, & ſimiliter h ſita multiplicem a: ſicut f g eſt multiplex e c. eritq; per primam huius, h ſita multiplex a: ſicut k g eſt multiplex b c. erit etiam h æqualis k f: propter hoc q; earum ſubmultiplices q̃ ſũt a & b e, poſitę ſũt æq̃les. Ponã quoq; q; h nõ ſit minor d: ſed æq̃lis, aut maior. toties enim multiplicabo vnãquãq; triũ quãtitatũ e c, b e, & a, æq̃liter: q; f g multiplex e c, proueniat maior d, & q; h multiplex a nõ proueniat minor eadẽ. deide toties multiplicabo d: q; proueniat q̃titas maior h. ſitq; m prima q̃titas multiplicium d q̃ ſit maior h. ſub q̃ ſumã maxi-

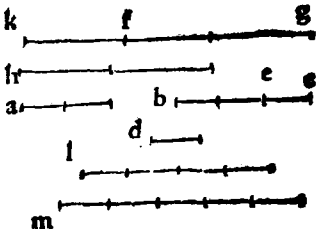

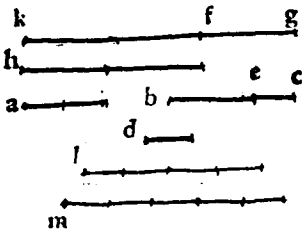

mam multiplicem d: aut ſibi æqualem ſi m eſt prima in ordine multiplicium d, quæ ſit l. eritq; vt l non ſit maior h. & conſtabit m ex d & l: propter id q̄ omne multiplex conſtat ex proximo præcedenti multiplici & ſimplo/vt triplum ex duplo & ſimplo/excepto primo multiplici quod cō ſtat ex bis ſimplo. Quia ergo h eſt æqualis k f: non erit k f minor l. itaq; k f & d: non efficient minus q̄ l & d. quare non efficient minus q̄ m. & quia f g eſt maior d: erit k g maior q̄ m. Intelligo igitur quantitatem b c primam/d ſecundam/a tertiam /d quartam. & quia ad primā & tertiam ſumpta ſunt æque multiplicia videlicet k g & h, ſimiliter quoq; ad ſecundam & quartam æque multiplicia immo idem in ratione duorum quod eſt m, & addit k g multiplex primæ ſuper m multiplex ſecūdæ/nō addit autem b multiplex tertię ſuper m multiplex quartæ: erit per diffinitionem maioris improportionalitatis/maior proportio b c primæ ad d ſecundam q̄ a tertię ad d quartam. quod eſt primum. ¶ Secundum probabis per eandem diffinitionem conuerſo ordine. vt d ſit prima & tertia: a ſecunda/b c quarta. addit enim m multiplex primæ/ſuper b multiplicem ſecundæ: non addit autem m multiplex tertiæ ſuper k g multiplicem quartæ. quare maior eſt proportio d ad a: q̄ d ad b c. quod eſt ſecūdū. ¶ Ex huius autem demonſtrationis modo/patet ſufficientia diffinitionis maioris improportionalitatis: quam poſuit author in principio huius quinti. Nuſq̄ enim eſt maior proportio primæ quatuor quintitatū ad ſecundam q̄ tertiæ ad quartam: quin contingat aliqua æque multiplicia ad primam & tertiam reperiri. quæ cum relata fuerit ad aliqua æque multiplicia ſecundæ & quartæ: inuenietur multiplex primæ addere ſuper multiplex ſecundæ/non autē multiplex tertiæ ſuper multiplex quartę. Hæc autem multiplicia ſic reperiemus: ſicut demonſtrabimus infra ſupra 12 huius.

Eucli. ex Zamb. Theorema 8. Propoſitio 8.

¶ In æqualium magnitudinum maior. ad eandem / maiorē rationem habet: q̄ minor. & eadem ad minorem / maiorē rationem habet: q̄ ad maiorem.

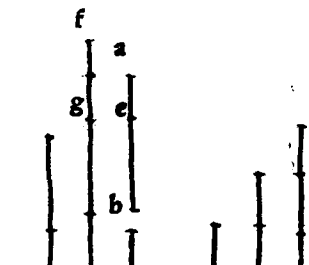

¶ THEON ex Zambetto. ¶ Sint inæquales magnitudines/a, b, & c: & ſit maior a b, ipſa c. Alia autem vtcunq; ſit vt d. Dico q̄ a b ad d, maiorem rationem habet: q̄ c ad d. & d ad c, maiorem rationem habet: q̄ ad a b. Quoniā enī maior eſt a b, ipſa c: ponatur c æq̄lis ipſi b e. minor iā ipſarū a e & e b multiplicata: maior fiat ipſa d. Sit primum a e minor ipſa e b. Et multiplicet a e: quoad qđ fiet/maius ſit ipſo d. & ſit illius multiplex f g: quod maius eſt q̄ d. Et q̄ multiplex eſt f g ipſius a e: tam multiplex eſto g h ipſius e b, & k ipſius c. & ſumatur ipſius d duplum: ſitq; illud l. triplum poſtmodum: ſitq; illud m. & deinceps vno plus: quoad ſūptum multiplicans fiat ipſius d primo maius q̄ k. ſumaturq;: & ſit n quadruplum ipſius d primo maius q̄ k. Quoniam igitur k ipſo n, primo eſt minor: k igitur ipſo m nō eſt minor. Et quoniam æque multiplex eſt f g ipſius a b, atque æque multiplex eſt f g ipſius a e: & k ipſius c: æque igitur eſt multiplex/per 1 quinti/ f h ipſius a b, & k ipſius c. Igitur f h & k, ipſarum a b & c, æque ſunt multiplices/per eādem. Rurſus quoniā æque eſt multiplex g h, ipſius e b, & k ipſius c, æqualis autē eſt e b ipſi c: æqualis igitur eſt & g h ipſi k. At k ipſa m non eſt minor. neq; igitur g h: ipſa m eſt minor. Maior autem eſt f g: ipſa d. tota igitur f h: ſimul ambabus d & m maior eſt. Sed ambæ d & m, ipſi n ſunt æquales: quandoquidem m, ipſius d triplum eſt/ambæ autem m & d/ipſius d quadruplices ſunt. eſt autem n: ipſius d quadruplum. ambæ igitur m & d: ipſi n ſunt æquales. Sed f h: ipſis m & d maior eſt. igitur f h: ipſū n excedit. Sed k: ipſam n non excedit. & f h & k: æque multiplices ſunt ipſarum a b & c, & n: ipſius d aliud eſt vtcunq; multiplex. Igitur a b, ad d, maiorem

k excedit: & n ipſum f h non excedit. & eſt quidē n: ipſius d multiplex. Sunt autem f h & k ipſarum a b & e, aliæ vtcunq; æque multiplices. Igitur d ad c, maiorem rationē habet q̄ d ad a b. ¶ Sed iam a e: maior eſto ipſa e b. iam minor e b multiplicata: maior fiat ipſo d. Multiplicetur, & eſto g h multiplex quidē ipſius e b: maior autem ipſo d. Et q̄ multiplex eſt g h ipſius e b: tam multiplex fiat & f g ipſius a e, & k ipſius c. similiter oſtendemus q; f h & k: ipſarum a b & e æque ſunt multiplices. Sumatur q; ſimiliter n multiplex quidem ipſius d: primo maior ipſa f g. quare rurſus f g, ipſa m nō eſt minor: maior autem eſt g h, ipſa d. Tota igitur f h: ipſas d, m, hoc eſt ipſam n excedit. & k ipſum n nō excedit. Quoniā & f g maior exiſtens ipſa g h, hoc eſt ipſum k ipſum n non excedit: pari terq; ſuperiora cōſequuti demōſtrationem conficiemus. Inæqualium igitur magnitudinum maior ad eandem, maiorem rationem habet q̄ minor. & eadem ad minorem, maiorem rationem habet q̄ ad maiorem. Quod demonſtraſſe oportuit.

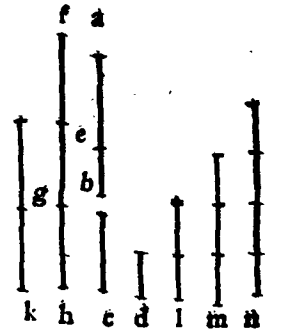

Euclí. ex Camp. Propoſitio 9.

SI fuerit aliquarum quantitatum ad vnam quantitatem proportio vna: ipſas eſſe æquales. ſi vero vnius ad eas proportio vna: ipſas æquales eſſe neceſſe eſt.

¶ CAMPANVS. ¶ Sit duarum quantitatum a & b: proportio vna ad c. dico eas eſſe æquales. & ſi econuerſo fuerit eadem proportio c ad vtrāq; earū: adhuc dico eas eſſe æquales. hæc eſt conuerſa ſeptimæ huius. Primum ſic patet. Si enim non ſunt æquales, ſed altera earum maior, vtpote a: erit per primam partē præmiſſæ, maior proportio a ad c, q̄ b ad c. qđ eſt contra hypotheſin. Secundum quoq; patet. quia ſi a eſt maior b: erit per ſecundam partem præmiſſæ, maior proportio c ad b q̄ ad a. quod eſt etiam contra hypotheſin.

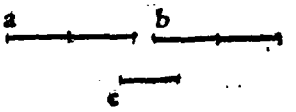

Euclí. ex Zamb. Theorema 9. Propoſitio 9.

¶ QUæ ad eandem, eandem habent rationem: æquales ad inuicem ſunt. & ad quas eadem, eandem habet rationē: ipſæ ſunt æquales.

¶ THEON ex Zamb. ¶ Habeat inq̄ vtraq; ipſarum a, b: ad c, eandem rationem. Dico q; æqualis eſt a ipſi b. Si autem nō: vtraq; ipſarum a, b, ad ipſam c, eandē non habet rationem, per 8 quinti. habet autē. æqualis igitur eſt a: ipſi b. Habeat rurſus c: ad vtranq; ipſarum a, b, eandē rationem. Dico q; æqualis eſt a ipſi b. ſi autem non: ipſa c ad vtrāq; ipſarum a, b, nō habet cādem rationem. habet autem. æqualis igitur eſt a ipſi b. Quæ ad eandem igitur, eandem habent rationem: adinuicē ſunt æquales. & ad quas eadem, eandem habet rationem: ipſæ ſunt æquales. Quod demonſtrandum fuerat.

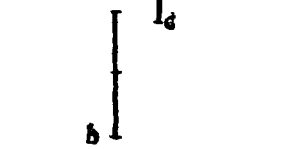

Euclí. ex Camp. Propoſitio. 10.

SI fuerit vnius quantitatis ad quantitatem vnā proportio maior: quantitatem maiorem eſſe. Si vero vnius ad eandem proportio maior: minorem eſſe neceſſe eſt.

¶ CAMPANVS. ¶ Q; ſi fuerit maior proportio a ad c q̄ b ad c: dico a eſſe maiorem b. & ſi fuerit maior c ad b q̄ c ad a: adhuc dico a eſſe maiorem b. Hęc eſt conuerſa 8. Primum: patet per primā partem 7 & per primam 8. nam per primam partem ſeptimæ: non erit a æqualis b. nec etiā minor: per primā octauę. Secūdū vero: patet ex ſecūdis partibus earūdē.

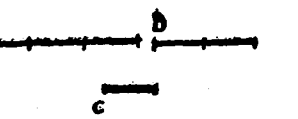

Euclí. ex Zamb. Theorema 10. Propoſitio 10.

¶ AD eādē rōnē habētiū, maiorē rationē habēs: illa maior eſt. ad quā autē eadē maiorē rationē habet: & illa minor eſt.

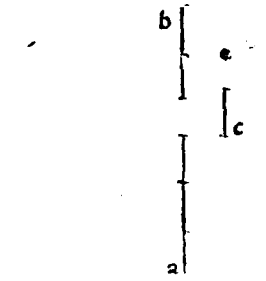

¶THEON ex Zamberto. ¶Habeat enim a ad c, maiorem rationem: q̃ b ad c. Dico q̃ a: maior eſt ipſa b. Si autẽ non: aut eſt a ipſi b æqualis/ aut ea minor, æqualis autem minime eſt: a ipſi b. vtraq; etenim ipſarũ a, b: ad c, eãdem rationem haberet/per 9 quinti. non habet autem. igitur a: ipſi b minime æqualis eſt. Neq; etiam minor eſt a: ipſa b. nam a ad ipſum c minorem rationem haberet: q̃ b ad c, per 8 quinti. nõ habet autem. igitur a: ipſa b minime minor eſt. Oſtenſum autem eſt: q̃ neq; æqualis eſt. maior igitur eſt a: ipſa b. ¶Habeat rurſus c ad b maiorem rationem: q̃ c ad a. Dico q̃ minor eſt b ipſa a. Si autem non: aut eſt ei æqualis/ aut ea minor. æqualis quidem nõ eſt: b ipſi a. Nã c ad vtrãq; ipſarum a, b, eandem haberet rationem/per 6 quinti. non habet autem. Igitur a: ipſi b minime eſt æqualis. Neq; etiam maior eſt b ipſa a. nam c ad b minorem rationem haberet: q̃ ad a, per 8 quinti. non habet autem. Igitur maior non eſt b ipſa a. patuit autem q̃ neq; æqualis eſt. minor igitur eſt b ipſa a. Ad eandem igitur rationem habentium/ maiorem rationem habens: maior eſt. & ad quam eadem maiorem rationẽ habet: ipſa minor eſt. Quod erat demonſtrandum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 11.

SI fuerint quantitatum proportiones alicui vni æquales: ipſas quoq; proportioones ſibi inuicem æquales eſſe neceſſe eſt.

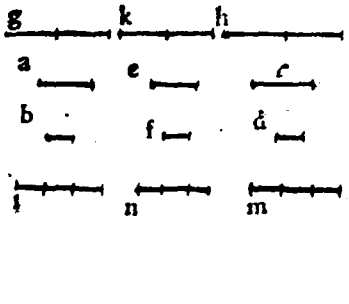

¶CAMPANVS. ¶Propoſitionem hanc quã Euclides in principio primi annumerauit inter cõmunes animi conceptiones / quæ eidem ſunt æqualia ſibi quoq; ſunt æqualia/ prout de quãtitatibus intelligitur: hic demonſtrat prout proportionibus accommodatur. ¶Sit ergo vtraq; duarum proportionum quæ ſũt a ad b, & c ad d: æqualis proportioni quæ eſt e ad f. Dico proportiones quæ ſunt a ad b & c ad d: ſibi inuicem eſſe æquales. Sumam enim g ad a, & h ad c, & k ad e, æque multiplices: itemq; l ad b, & m ad d, & n ad f, æque multiplices. Et quia per hypotheſin proportio e ad f eſt ſicut a ad b, & ſimiliter ſicut c ad d: erit per conuerſionẽ diffinitionis incontinuæ proportionalitatis bis ſumptã ſi k addit ſuper n q̃ g addat ſuper l, & h ſuper m. & ſi k minuit ab n: q̃ g minuat ab l, & h ab m. & ſi k eſt æqualis n: q̃ g ſit æqualis l, & h æqualis m. Quia igitur g ad l, & h ad m ſimiliter ſe habent in addendo/ diminuendo & æquando/ mediantibus k & n: erit per diffinitionem incontinuæ proportionalitatis/ a ad b ſicut c ad d. Quod eſt propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 11. Propoſitio 11.

¶ Quæ eidem ſunt eædem rationes: & adinuicem ſunt eædem.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint enim ſicut a ad b, ſic c ad d: ſicq; c ad d, ſicut e ad f. Dico q̃ eſt ſicut a ad b ſic e ad f. Sumantur inq̃ ipſarũ a, c, e, æque multiplices: ſintq; g, h, k. ipſarũ vero b, d, f, aliæ vtcunq; æque multiplices: ſintq; l, m, n. Et quoniã eſt ſicut a ad b ſic c ad d, & ſumũtur ipſarũ a, c, æque multiplices g, h, ipſarũ autẽ b, d, aliæ vtcũq; æque multiplices l, m: ſi igitur excedit g ipſũ l, excedit & h ipſum m, & ſi æquale: æquale. & ſi deficit: deficit/ per cõuerſionẽ 6 diffinitionis quinti. Rurſus quoniã ſicut eſt e ad f ſic eſt c ad d, & ſumuntur ipſarũ c, e, æque multiplices h, k, & ipſarum d, f, aliæ vtcũq; æque multiplices m & n: ſi igitur excedit h ipſum m, excedit quoq; k ipſũ n. & ſi æquale: æquale. & ſi minus: minus/ per eandẽ. Sed ſi excedit h ipſum m: excedit quoq; & g ipſũ l. & ſi æquale: æquale. & ſi minus: minus/ per eãdem conuerſionem. Quare ſi excedit g ipſum l: excedit & k ipſum n. & ſi æquale: æquale. & ſi minus: minus per eandem. Sunt autem g, k, ipſãrum a, e, æque multiplices: & l, n, ipſarũ b, f, aliæ quæ vtcũq; ſũt æque multiplices. Eſt igitur ſicut a ad b: ſic eſt e ad f. Quæ igitur eidem eędem ſũt rationes: &

adinuicem ſunt eædem per 6 diffinitionem. quod demõſtraſſe oportuit.

Euclides ex Camp. Propoſitio 12.

SI fuerit proportio primi ad ſecundum ſicut tertij ad quartum/tertij vero ad quartum maior q̃ quinti ad ſextum: erit proportio primi ad ſecundum maior q̃ quinti ad ſextum.

¶CAMPANVS. ¶Sicut in præcedenti/quod hic demonſtrat in proportionibus: cõceptibile eſt in quãtitatibus. videlicet q; ſi duę quantitates fuerint ſibi inuicem æquales: quæcunq; fuerit vna earum maior/eadem maior erit & reliqua. In proportionibus tamen hoc demonſtratur. vt ſi ſit proportio a ad b ſicut c ad d, c vero ad d ſit maior q̃ e ad f: erit quoq; a ad b, maior q̃ e ad f. Sumam enim g ad a, & h ad c, & k ad e: æque multiplices. Itemq; l ad b, & m ad d, & n ad f: æque multiplices. Et quia per hypotheſin proportio c ad d eſt ſicut a ad b, & maior q̃ e ad f: erit per conuerſionem diffinitionis incontinuæ proportionalitatis ſi h addit ſuper m, vt g addat ſuper l. & per conuerſionem diffinitionis maioris improportionalitatis: q; non ſit neceſſe k addere ſuper n. Quia igitur mediantibus h & m ſi g addit ſuper l, non eſt neceſſe k addere ſuper n: erit per diffinitionem maioris improportionalitatis/ maior proportio a ad b q̃ e ad f. quod eſt propoſitum.

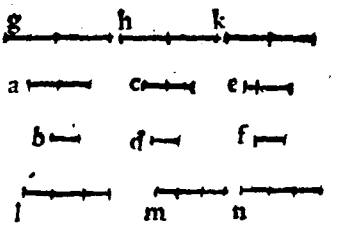

¶CAMPANI additio. ¶Simili quoq; modo probabis/q; ſi ſit a ad b ſicut c ad d. & c ad d minor q̃ e ad f: erit a ad b minor q̃ e ad f. Cum enim ſit c ad d minor q̃ e ad f: erit e ad f maior q̃ c ad d. per conuerſionem igitur diffinitionis maioris improportionalitatis/ ſi k addit ſuper n: non eſt neceſſe q; h addat ſuper m. ſed ſi h non addit ſuper m: g non addit ſuper l. ergo ſi k addit ſuper n: non eſt neceſſe vt g addat ſuper l. per diffinitionẽ igitur maioris improportionalitatis/maior erit proportio e ad f: q̃ a ad b. ergo e conuerſo minor erit a ad b q̃ e ad f. quod eſt propoſitum. ¶Ex modo autem demonſtrationis octauæ huius / & hac ſiet manifeſtum/q; ſi fuerit primæ quatuor quantitatum ad ſecundam maior proportio q̃ tertiæ ad quartam: continget reperire aliqua æque multiplicia primæ & tertiæ/quæ cum comparabuntur ad aliqua æque multiplicia ſecundæ & quartæ/inuenietur multiplex primę addere ſuper multiplex ſecundæ/non autem multiplex tertiæ ſuper multiplex quartæ. Quod ſic patet. Sit eni maior proportio a b ad c: q̃ d ad e. Ponam ergo vt ſit proportio a f ad c: ſicut d ad e. eritq; per hanc 12 & per 10: a f minor a b. & ſit minor in quãtitate f b. quam multiplicabo toties/q; proueniat quantitas maior c, quæ ſit g h: hac conditione vt d toties multiplicata producat quantitatem non minorem e, quæ ſit k. tunc ponam vt l g ſit ita multiplex a f: ſicut g h eſt multiplex f b, aut k, d. eritq; per primam huius/l h ita multiplex a b: ſicut k, d. Deinde ponam q; m ſit prima quãtitas multiplex e: quæ ſit maior k. & ponam n ita multiplicem c: ſicut m eſt multiplex e. eritq; per præmiſſas hypotheſes & conuerſionem diffinitionis incontinuæ proportionalitatis / quantitas n prima multiplicium c, quę erit maior l g: nec erit l g minor c. Sumã ergo ſub n, maximam multiplicium c, aut ſibi æqualem ſi forſan n ſit prima multiplicium eius: quæ ſit o. conſtabitq; n: ex o & c. quia ergo l g non eſt minor o, & g h eſt maior c: erit l h maior m. quare cum k ſit minor m: patet propoſitum.
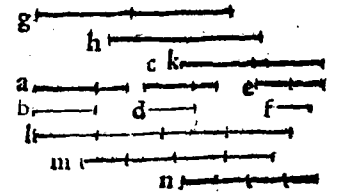
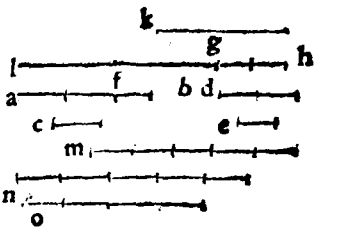

¶Conuerſam quoq; huius demonſtrare poſſumus. videlicet q; ſi contingit reperire aliqua æque multiplicia primæ & tertiæ/ quarum multiplex primæ addat ſuper aliquod multiplex ſecundæ/ & multiplex tertiæ non addat ſuper multiplex quartæ: maior erit proportio primæ ad ſecundam q̃ tertiæ ad quartam. quod ſic probatur. Sint quatuor quantitates: a prima/b ſecunda/ c d tertia/ e quarta. ſintq; f ad a, & g ad c d, æque multiplicia/ ſimiliter h ad b, & k ad e æque multiplicia: & addat f ſuper h, non addat autem g ſuper k. dico q; maior eſt

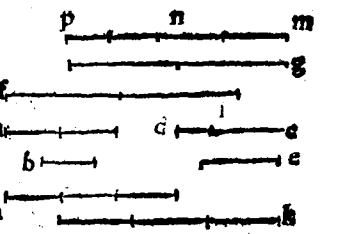

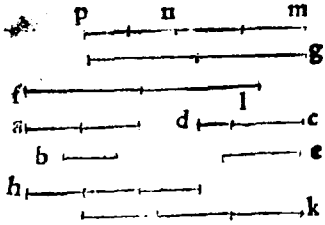

proportio a ad b q̄ c d ad e. Si enī equalis: per conuersionem diffinitionis incōtinuæ proportionalitatis/addet g super k. quod est cōtra hypothesin. Si autē minor: sit c l ad e sicut a ad b. eritq; per huius 10: c l minor c d. & sit m minor in quantitate l d. Ponam igitur vt m n sit ita multiplex c l, & n p multiplex l d: sicut f est multiplex a. eritq; per primam huius, m p ita multiplex c d: sicut f est multiplex a. vtraq; igitur duarum quantitatum m p & g: est æque multiplex quantitatis c d. ergo ipsæ sunt equales. nam hæc illatio: demonstrata est in 7 huius. Et quia g nō est maior k: non erit m p maior eadem. Sed per conuersionem diffinitionis incōtinuæ proportionalitatis m n est maior k: eo q; f est maior h. ergo m n: est maior m p. quod est impossibile. Quare relinquitur propositum.

Eucli. ex Camp. Propositio. 13.

SI fuerint quotlibet quantitatum ad totidem alias proportio vna: erit quoq; quę proportio vnius ad vnam / eadem proportio harum omnium pariter acceptarum ad omnes illas pariter acceptas. 13

¶CAMPANVS. ¶Qđ prima proposuit de multiplicibus: hæc proponit de omnibus proportionibus. vnde hęc est cōmunior illa: eo q; omnis multiplicitas est proportio/non autem econuerso. Sit igitur a ad b, & c ad d, & e ad f: vna proportio. dico q; quæ est proportio a ad b: eadem est compositi ex a, c, e, ad compositum ex b, d, f. Sumam g ad a, & h ad c, & k ad e, æque multiplicia: itemq; l ad b, & m ad d, & n ad f, æque multiplicia. eritq; per primam huius/compositū ex g, h, k, ita multiplex cōpositi ex a, c, e: sicut g est multiplex a. similiter per eandem / compositū ex l, m, n, erit ita multiplex compositi ex b, d, f: sicut l est multiplex b. & per conuersionē diffinitionis incōtinuæ proportionalitatis bis sumptā si g addit super l: & h addit super m, & k super n. & si minuit: minuit. & si equat: æquat. ergo per communem scientiam/si g addit super l: compositum ex g, h, k, addit super compositum ex l, m, n. & si minuit: minuit. & si æquat: æquat. ergo per diffinitionem incontinuæ proportionalitatis/proportio a ad b: est sicut cōpositi ex a, c, e, ad compositum ex b, d, f. quod est propositum.

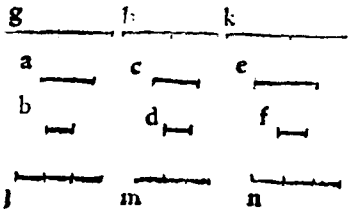

¶Hæ sequētes duę ꝓpositiones/12 sc; & 13 ex Zāberto: duabus precedētibus ex Cāpano/prępostero ordine respōdēt. 12 vnius: 13 alterius.

Eucli. ex Zamb. Theorema 12. Propositio 12.

¶Si fuerint quęlibet magnitudines proportionem habētes: erit sicut vna antecedentium ad vnam consequētiū / sic ōnes antecedentes ad omnes consequentes. 12

¶THEON ex Zāber. ¶Sint q̄libet magnitudines ꝓportionē habētes a, b, c, d, e, f: sicut a ad b, sic c ad d, & e ad f. Dico q; est sicut a ad b: sic est a, c, e, ad b, d, f. Sumātur iḡ eq̄ multiplices ipsarū a, c, e, sintq; g, h, k: & ipsarū b, d, f, aliæ q̄ vtcūq; sint æq̄ multiplices/sintq; l, m, n. Et quoniā ē sicut a ad b sic c ad d & e ad f, & sumuntur ipsarū a, c, e, æque multiplices g, h, k, & ipsarū b, d, f, aliæ quæ vtcunq; æque multiplices sunt/ hoc est l, m, n: si igitur excedit g ipsū l, excedit & h ipsū m, & k ipsum n. & si æquale: æquale. & si minus: minus/per cōuersionē 6 diffinitionis quīti. Quare & si excedit g ipsū l: excedāt & g, h, k, ipsas l, m, n. & si æq̄les: æq̄les. & si miores: miores p eādē. Et ē g q̄dē, & g, h, k: ipsius a, & ipsarū a, c, e, eq̄ multiplices. Quare per primā quīti/si fuerit q̄libet magnitudines quotlibet magnitudinū equaliū numero/singulæ singularū eque multiplices: q̄ multiplex est vna vnius magnitudinū: tā multiplices erunt & ōnes omniū. Ac per hoc/tā & l, & l m n: ipsius b, & b d f, æque sūt multiplices. est igitur sicut a ad b: sic a c e ad b d f, per 6 diffinitionē quinti.

Si fuerint igitur quælibet magnitudines proportionem habentes: erit ſicut vna antecedentium ad vnam conſequentium/ ſic omnes antecedentes ad omnes conſequentes. quod demonſtrandum fuerat.

Eucli. ex Zamb. Theorema 13. Propoſitio 13.

3 ¶Si prima ad ſecundam eandem habuerit rationem & tertia ad quartam/ tertia autem ad quartam maiorem rationē habeat q̄ quinta ad ſextam: prima quoq; ad ſecundam maiorem rationem habebit q̄ quinta ad ſextam.

¶THEON ex Zamberto. ¶Prima enim a ad ſecundam b, eandem habeat rationem: & tertia c ad quartam d. tertia vero c ad quartam d maiorem habeat rationem: q̄ quinta e ad ſextam f. Dico q; & prima a ad ſecundam b, maiorem rationem habebit: q̄ quinta e ad ſextam f. Quoniā c ad d maiorem rationem habet q̄ e ad f, ſunt autem ipſarum c, e, quedam æque multiplices/ & ipſarum d, f, aliæ quæ vtcunq; ſunt æque multiplices/ ac multiplex ipſius c excedit multiplicem ipſius d, multiplex autem ipſius e non excedit multiplicem ipſius f: ſumantur igitur. & ſint ipſarū c, e: æque multiplices g, h. ipſarum autē d, f: aliæ quæ ſunt vtcunq; æque multiplices k, l. Quoniam g excedit ipſum k, & h ipſum l non excedit: & q̄ multiplex quidem eſt g ipſius c, tam multiplex eſto & m ipſius a. q̄ multiplex autem eſt k ipſius d: tam multiplex eſto & n ipſius b. & quoniā eſt ſicut a ad b ſic c ad d, & ſumuntur ipſarū a, c, æque multiplices m, g, ipſarum autem b, d, aliæ quæ vtcunq; ſunt æque multiplices n, k: ſi excedit igitur m ipſam n, excedit & g ipſam k. & ſi æqualis: æqualis. & ſi minor: minor/ per conuerſionem ſextæ diffinitionis quinti. Excedit autem per conſtructionem/ g: ipſam k. excedit igitur & m: ipſam n. at h: ipſam l non excedit. ſunt autem m, h, æque multiplices ipſarum a, e: & n, l, ipſarum b. f, aliæ ſunt vtcūq; æque multiplices. Igitur a ad b, maiorem habet rationem: q̄ e ad f. Si prima igitur ad ſecundam eandem habuerit rationem & tertia ad quartam/ tertia autem ad quartam maiorem rationem habeat q̄ quinta ad ſextam: prima ad ſecundā quoq; maiorem rationem habebit/ q̄ quinta ad ſextam. quod demonſtrare oportebat.

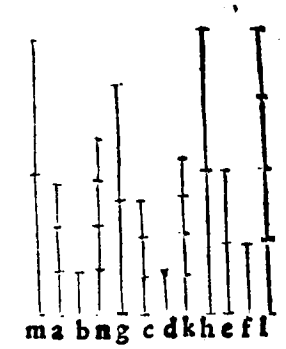

Eucli. ex Camp. Propoſitio 14.

4 SI fuerint quatuor quantitates proportionales/ fuerit q; prima maior tertia: neceſſe eſt ſecundam quarta eſſe maiorem. Q; ſi minor: & minorem. ſi vero æqualis: & æqualem eſſe.

¶CAMPANVS. ¶Sit proportio a ad b: ſicut c ad d. Dico q; ſi a eſt maior c: b erit maior d. & ſi minor: minor. & ſi æqualis: æqualis. Si enim a ſit maior c: erit per primam partem 8 huius/ maior proportio a ad d q̄ c ad d. Quare maior erit a ad d: q̄ ad b. ergo per ſecundam partem 10 huius: b erit maior d. quod eſt propoſitum. Q; ſi a ſit minor c: erit per primam partem 8/ minor proportio a ad d, q̄ c ad d. Quare maior erit a ad b: q̄ ad d. per ſecundam ergo partem 10: b erit minor d. Si autem a ſit æqualis c: erit per primam partem 7/ a ad d, ſicut c ad d. Quare a ad d: ſicut ad b. itaq; per ſecundam partem 9: b erit æqualis d. ſicq; patet propoſitum.

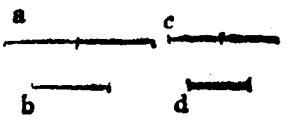

Eucli. ex Zamb. Theorema 14. Propoſitio 14.

4 ¶Si prima ad ſecundam eandem habuerit rationem & tertia ad quartam/ prima vero tertia maior fuerit: & ſecunda/ quarta maior erit. & ſi æqualis: æqualis. & ſi minor: minor.

¶THEON ex Zamberto. ¶Primum inquam a ad ſecundum b eandē habeat rationem: & tertium c ad d quartum. maius autem eſto a ipſo c. Dico q; & b: ipſo d maius eſt. Quoniam enim a ipſa c eſt maior: eſt autē

quæ vt vnus magnitudo b: igitur per 8 quinti/a ad b maiorem rationẽ habet q̃ c ad b. Sicutq; a ad b: sic c ad d. & c igitur ad d, maiorem rationem habet: q̃ c ad b. Ad quod autem idem maiorem rationem habet: illud minus est/per 10 quinti. minus igitur est d: ipso b. quare maior est b: ipso d. Similiter quoq; ostendemus/q; & si æquale fuerit a ipsi c: æquale erit quoq; & b ipsi d. & si minus fuerit a ipso c: minꝰ erit quoq; & b ipso d. Si prima igitur ad secundam eandem habuerit rationem & tertia ad quartam/prima autem tertia maior fuerit: & secũda quarta maior erit. & si æqualis: æqualis, & si minor: minor, quod demonstrare oportebat.

Eucli. ex Camp. Propositio 15.

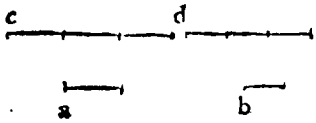

SI fuerint aliquibus quantitatibus æque multiplices assignatæ: erit ipsarum multiplicium atq; submultiplicium vna proportio.

CAMPANVS. Sint c ad a, & d ad b: æq̃ multiplices. Dico q; quæ est proportio a ad b: eadem est c ad d. Diuidatur c secundum quantitatem a: & d secundum quantitatem b. suntq; tot partes e: quot d. & quia quælibet pars c ad q̃libet partem d se habet sicut a ad b: erit per 13 huius/c ad d sicut a ad b. quod est propositum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 15. Propositio 15.

Partes eodem modo multiplicium: eandem rationem habent sumptæ adinuicem.

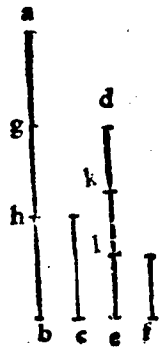

THEON ex Zamberto. Sit igitur æque multiplex a b ipsius c: & d e ipsius f. Dico q; est sicut c ad f: sic est a b ad d e. Quoniam enim æque est multiplex a b ipsius c, & d e ipsius f: quot igitur magnitudines sunt in a b ipsi c æquales/tot sunt in d e, æquales ipsi f. Diuidatur inquam a b in æquales ipsi c, hoc est a g, g h, h b: ipsum autem d e, in magnitudines æquales ipsi f, hoc est d k, k l & l e. erit iam multitudo ipsorum a g, g h, & h b: æqualis multitudini ipsorum d k, k l, & l e. Et quoniam a g, g h, & h b, sibi inuicem sunt æquales/& d k, k l, & l e, quoq; sibi inuicem sunt æquales: est igitur sicut a g ad d k, sic est g h ad k l, & h b ad l e. erit igitur per 12 quinti/& sicut vnum antecedentium ad vnum consequentium: sic omnia antecedentia ad omnia consequentia. Est igitur sicut a g ad d k: sic est a b ad d e. æqualis autem est a g, ipsi c: ipsum autem d k, ipsi f. est igitur sicut c ad f: sic est a b ad d e. Partes igitur eodem modo multiplicium: eandem habent rationem sumptæ adinuicem: quod demonstrasse oportuit

Eucli. ex Camp. Propositio 16.

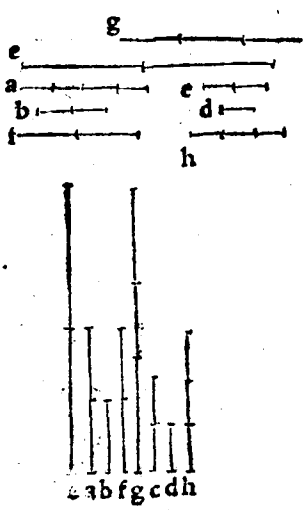

SI fuerint quatuor quantitates proportionales: permutatim quoq; proportionales erunt.

CAMPANVS. Sit proportio a ad b: sicut c ad d. Dico q; erit a ad c: sicut b ad d. Et iste est modus arguendi: qui dicitur proportionalitas permutata, cuius demonstratio sic patet. Sumam e ad a, & f ad b, æque multiplices: itemq; g ad c, & h ad d, æque multiplices. eritq; p̃ p̃missã e ad f: sicut g ad h. quare per 14. si e addit super g: & f addit sup h. & si minuit: minuit. & si æquat: æquat. p diffinitionẽ igit̃ incontinuæ ꝓportionalitatis erit a ad c: sicut b ad d. Qd̃ est propositum. Necesse est autem: vt in permutata ꝓportionalitate sint omnes quatuor quantitates/eiusdem generis.

Eucli. ex Zamb. Theorema 16. Propositio 16.

Si quatuor magnitudines proportionales fuerint: & vicissim proportionales erunt.

THEON ex Zamberto. Sint quatuor magnitudines proportionales a, b, c, d: sicut a ad b, sic c ad d. Dico q; & vicissim proportionales erunt: sicut a ad c, sic b ad d. Sumantur quidem ipsarum a, b, æq mul

tiplices e,f:& ipſarum c,d,aliæ quæ vtcunq; ſint æque multiplices g, h.& quoniam æque multiplex eſt e ipſius a,& f ipſius b,partes autem eodem modo multiplicium eandem habent rationem ſumptæ adinuicē per præcedentem:eſt igitur ſicut a ad b,ſic e ad f.Sicut autem a ad b:ſic & c ad d.& ſicut igitur c ad d:ſic e ad f,per 11 quinti.Rurſus quoniam g,h,ipſarum c,d,æque ſunt multiplices/partes autem eodē modo multiplicium eandem habent rationem ſumptæ adinuicem per 15 quinti:eſt igitur ſicut c ad d,ſic eſt g ad h.Sicut autem c ad d: ſic e ad f.& ſicut igitur e ad f:ſic g ad h per 11 quinti.Si quatuor autem magnitudines proportionales fuerint/prima vero tertia maior ſit:& ſecūda quarta maior erit.& ſi æqualis:æqualis,& ſi minor:minor/per 14 quinti.Si igitur excedit e ipſum g:excedit & f ipſum h & ſi æquale: æquale.& ſi minus:minus per 6 diffinitionem quinti.Sunt autem e,f,ipſarum a,b, æque multiplices:& g,h,ipſarum c,d,aliæ ſunt vtcunq; æque multiplices.Eſt igitur ſicut a ad c:ſic eſt b ad d.Si quatuor igitur magnitudines proportionales fuerint:& viciſſim proportionales erunt. quod demonſtraſſe oportuit.

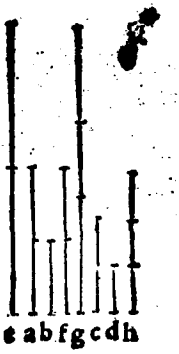

Eucli. ex Camp. Propoſitio 17.

17 Si fuerint quantitates coniunctim proportionales: eaſdem diſiunctim quoq; proportionales eſſe.

CAMPANVS. Demōſtrato modo arguēdi q dicitur ꝓportionalitas ꝑmutata:demōſtrat illū q dicit ꝓportionalitas diſiuncta.Sit itaq; ꝓportio a b ad b c:ſicut d e ad e f.Dico q; erit a c ad c b:ſicut d f ad f e.Sumam enim g h ad a c,& h k ad c b,itemq; l m ad d f,& m n ad f e:æque multiplices.Eritq; per primam huius/g k ita multiplex a b:ſicut g h eſt multiplex a c.& l n ita multiplex d e:ſicut l m eſt multiplex d f.& ideo per præmiſſas hypotheſes/g k eſt ita multiplex a b:ſicut eſt l n,d e.Ponam iterum k p ad c b:& n q ad f e,æque multiplices.eruntq; per ſecundam/h p ad c b,& m q ad f e: æque multiplices. per conuerſionem igitur diffinitionis incōtinuę proportionalitatis/ſi g k addit ſuper h p:l n addit ſuper m q.& ſi minuit:minuit.& ſi æquat:æquat.demptis itaq; communibus h k & m n: erit per communem ſcientiam/vt ſi g h addit ſuper k p,q; l m addit ſuper n q.& ſi minuit:minuit.& ſi æquat:æquat.ergo per diffinitionem incontinuæ proportionalitatis/ proportio a c ad c b:eſt ſicut d f ad f e.quod eſt propoſitum.

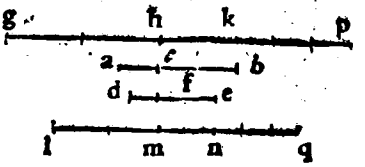

Eucli.ex Zamb. Theorema 17. Propoſitio 17.

17 Si compoſitæ magnitudines proportionales fuerint:diuiſæ quoq; proportionales erunt.

THEON ex Zamberto. Sint compoſitę magnitudines proportionales a b,b e:c d,d f.ſicut a b ad b e:ſic c d ad d f.Dico q; & diuiſæ proportionales erunt:ſicut a e ad b e,ſic e f ad d f. Sumantur inquam ipſarum a e,e b,c f,f d,æque multiplices g h,h k,l m & m n:ipſarum autem e b & f d,aliæ vtcunq; æque multiplices hoc eſt k x & n p.Et quoniam æque multiplex eſt g h ipſius a e,& h k ipſius e b:æque igitur eſt multiplex g h ipſius a e,& g k ipſius a b ꝑ primam quinti.Aeque autem eſt multiplex g h ipſius a e:& l m ipſius c f,æque igitur eſt multiplex g k ipſius a b:& l m ipſius c f,per 11 eiuſdem.Rurſus quoniam æque eſt multiplex l m ipſius e f,et m n ipſius d f:æque igitur eſt multiplex l m ipſius c f,et l n ipſius c d, per primam eiuſdem.æque autem erat multiplex l m ipſius c f:et g k ipſius a b.Aeque igitur eſt multiplex g k ipſius a b:et l n ipſius c d. igitur g k et l n:ipſarum a b et c d æque ſunt multiplices. Rurſus quoniam æque multiplex eſt h k ipſius e b,et m n ipſius f d,eſt autem et k x ipſius e b æque multiplex,et n p ipſius f d:et compoſi

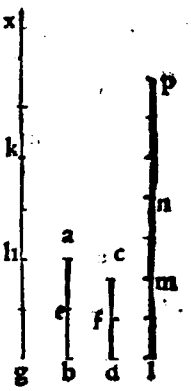

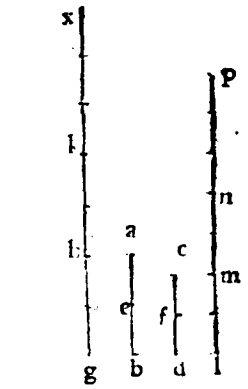

ſitum igitur per 11 eiuſdē h x ipſius e b æque multiplex eſt/& m p ipſius f d. Et quoniā eſt ſicut a b ad b e ſic eſt c d ad d f, & ſumūtur ipſarum quidē a b & c d æque multiplices g k & l n, ipſarū autē e b & f d aliæ quæ vtcūq; ſunt æque multiplices/hoc eſt h x & m p: ſi igitur excedit g k ipſam h x, excedit & l n ipſam m p. & ſi æqualis: æqualis. & ſi minor: minor/ per conuerſionē 6 diffinitionis quinti. Excedat nēpe g k: ipſam h x. & igitur cōmuni ablata h k: excedit g h ipſam k x. Sed ſi excedit g k ipſam h x: excedit & l n ipſam m p. excedat igitur l n: ipſam m p. & cōmuni ablata m n: excedit & l m ipſam n p. Quare ſi excedit g h ipſam k x: excedit & l m ipſam n p. Similiter iā oſtēdemus q; et ſi æqualis fuerit g h ipſi k x: æqualis erit & l m ipſi n p. et ſi minor: minor. ſunt autē g h & l m: ipſarum a e & c f æque multiplices. & k x & n p: ipſarū e b & f d aliæ quæ vtcunq; æque multiplices ſunt. eſt igitur ſicut a e ad e b: ſic eſt c f ad f d, per 6 diffinitionem quinti. Si compoſitæ magnitudines igitur ꝓportionales fuerint: diuiſæ quoq; proportionales erunt. quod demonſtraſſe oportuit.

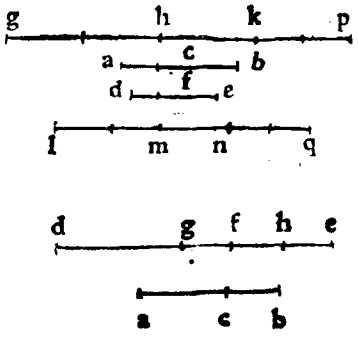

Euclī. ex Camp. Propoſitio 18.

SI fuerint quantitates diſiunctim proportionales: cō iunctim quoq; proportionales erunt. 17

CAMPANVS. Demōſtrat modū arguēdi q dicitur ꝓportionalitas cōiuncta: & eſt modus cōuerſus prioris. Ad cuius demōſtrationē: reſumat diſpoſitio præmiſſæ. & maneant oēs eius hypotheſes: excepto q; ponat eſſe proportio a c ad c b ſicut d f ad f e. dico q; erit proportio a b ad b c: ſicut d e ad f e. ſequitur enī ex hac hypotheſi & aliis hypotheſibus præmiſſæ de multiplicibus æqualiter ſumptis/ per conuerſionē diffinitionis incontinuæ proportionalitatis/ ſi g h addit ſuper k p: q; l m addat ſuper n q, et ſi minuit: minuat. & ſi æquat: æquet. ergo poſitis communibus h k & m n: ſequitur per communē ſcientiam/ ſi g k addit ſuper h p, q; l n addat ſuper m q. & ſi minuit: minuat. & ſi æquat: æquet. quare per diffinitionem incōtinuæ proportionalitatis/ erit proportio a b ad b c: ſicut d e ad e f. quod eſt propoſitū. Aliter idem indirecte ſic. Cum ſit proportio a c ad c b ſicut d f ad f e, non eſt autem a b ad b c ſicut d e ad e f: ſit ergo proportio d e ad aliquā aliam quantitatē/ ſicut a b ad b c, quæ aut erit maior e f: aut minor. ſi enim eſſet ei æqualis: conſtaret propoſitum. Sit itaq; primo maior: & ſit e g. eritq; per præmiſſam a c ad c b: ſicut d g ad e g. quare d g ad e g: eſt ſicut d f ad f e. Sequitur igitur per 14/ q; cū d g prima ſit minor d f tertia: erit g e ſecūda/ minor e f quarta. ſed erat poſitū: q; eſſet maior. Sit ergo proportio d e ad minorē e f, quæ ſit e h: ſicut a b ad b c: eritq; per præmiſſam/ a c ad c b ſicut d h ad h e. quare per 11/ d h ad h e: ſicut d f ad f e. & quia d h prima/ eſt maior d f tertia: erit per 14/ e h ſecunda/ maior e f quarta. qđ quia eſt impoſſibile: ſequitur propoſitum.

Euclīdis Zāb. Theo 18. Propō 18. Cōuerſa præcedētis

SI diuiſæ magnitudines proportionales fuerint: compoſitæ quoq; proportionales erunt. 18

THEON ex Zā. Sit diſiūctæ magnitudines ꝓportionales a e, e b, c f, & f d: ſicut a e ad e b, ſic c f ad f d. Dico q; & cōpoſitæ ꝓportionales erūt: ſicut a b ad b e, ſic c d ad d f. Si autē nō eſt ſicut a b ad b e, ſic c d ad f d: erit ſicut a b ad b e, ſic c d ad minorē ipſa f d, aut ad maiorē. Sit prius ad minorem d g. Et quoniā eſt ſicut a b ad b e, ſic c d ad d g: compoſitæ magnitudines proportionales erunt per 17 quinti. Eſt igitur ſicut a e ad e b: ſic c g ad g d. ſupponitur autem ſicut a e ad e b: ſic e f ad f d. Et ſicut igitur per 11 quinti/ c g ad g d: ſic c f ad f d. maior autem eſt prima c g: tertia c f. maior igitur eſt per 14 quinti ſecunda g d: ipſa f d quarta. Sed & minor. quod eſt impoſſibile. Igitur non eſt ſicut a b ad b e: ſic c d ad minorem ipſa f d. Similiter quoq; oſtendemus q;

neq; ad maiorem, ad eandem igitur. Si diſiunctæ igitur magnitudines proportionales fuerint: & compoſitæ quoq; proportionales erunt. quod demonſtraſſe oportuit.

Euclí ex Camp. Propoſitio 19.

9 SI a duobus totis duę portiones abſcindantur/ fueritq; totum ad totum quantum abſciſum ad abſciſum: erit reliquũ ad reliquũ quãtũ totũ ad totũ.

¶CAMPANVS. ¶Quod quinta ꝓponit de multiplicib9: hæc ꝓponit vniuerſaliter de omnibus proportionibus. vnde eſt illa tãto cõmunior quanto multiplicitate proportio. Sint igitur duæ quantitates a b & c d: a quibus abſcindantur duæ quæ ſint b e & d f. ſitq; proportio totius a b ad totam c d: ſicut b e abſciſæ ad d f abſciſam. dico q; eadem erit a reſidui ad c f reſiduum: quæ eſt totius a b ad totam c d. Cum enim ſit a b ad c d ſicut b e ad d f: erit permutatim a b ad b e ſicut c d ad d f. & diſiũctim a e ad e b: ſicut c f ad f d. & iterũ permutatim a e ad c f: ſicut e b ad f d. & quia ſic erat a b ad c d: patet propoſitũ.

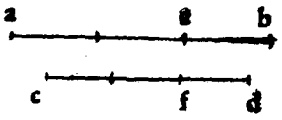

¶CAMPANI ADDITIO. ¶Ex hac autem decimanona/ & permutata proportionalitate demonſtratur modus arguendi: qui dicitur proportionalitas euerſa. vt ſi ſit a b ad b e ſicut c d ad d f: dico q; erit b a ad a e ſicut d c ad c f. quia cũ ſit a b ad b e ſicut c d ad d f: erit permutatim a b ad c d ſicut b e ad d f. quare per hanc 19/ b a ad d c: ſicut a e ad c f. igitur permutatim b a ad a e: ſicut c d ad c f. quod eſt propoſitũ. ¶Conuerſa quoq; proportionalitas/ quã ex diffinitione incontinuæ proportionalitatis demonſtrauimus in exponẽdis principijs huius quinti: poteſt hic quoq; demonſtrari indirecte ex permutata proportionalitate & 9 huius. vt ſi ſit proportio a ad b ſicut c ad d: dico q; erit b ad a ſicut d ad c. ſin autẽ: ſit d ad e, ſicut b ad a. & quia a ad b eſt ſicut c ad d: erit permutatim a ad c ſicut b ad d. & quia iterũ b ad a ſicut d ad e: erit quoq; permutatim b ad d ſicut a ad e. quare erit a ad e: ſicut d ad c. ſi igitur e non ſit æquale c: accidet impoſſibile & contrarium ſecundę partis 9. ſi autem æqualis: erit b ad a ſicut d ad c. quod eſt propoſitum.

Euclí ex Zamb. Theorema 19. Propoſitio 19.

19 ¶Si fuerit ſicut totum ad totum ſic ablatum ad ablatum: et reliquũ ad reliquũ erit ſicut totum ad totum.

¶THEON ex Zãb. ¶Eſto ſicut totum a b ad totum c d: ſic ablatum a e ad ablatum c f. Dico q; & reliquum e b ad reliquum f d: erit ſicut totum a b ad totum c d. Quoniam enim eſt ſicut totum a b ad totum c d ſic a e ad c f, & viciſſim quoq; per 16 quiti ſicut a b ad a e ſic & d c ad c f. Et quoniã cõpoſitæ magnitudines proportionales ſunt per 17 & 18 quinti & diſiunctæ proportionales ſunt: ſicut igitur b e ad e a, ſic d f ad c f. et viciſſim igitur per 16 quinti/ eſt ſicut b e ad d f: ſic ea a d f c. Sicut autẽ a e ad c f: ſic ſupponit totũ a b ad totũ c d. & reliquũ igit̃ e b ad reliquũ f d: erit ſicut totũ a b ad totũ c d. Si fuerit igit̃ ſicut totũ ad totũ ſic ablatũ ad ablatũ: & reliquũ ad reliquum erit ſicut totum ad totum. quod demonſtrandum erat. Et quoniam oſtenſum eſt q; ſicut eſt a b ad c d ſic eſt e b ad f d, & viciſſim ſicut a b ad b e ſic c d ad d f: cõpoſitæ igitur magnitudines proportionales ſunt per 18 propoſitionem quiti. oſtẽſum eſt autem q; ſicut b a ad a e, ſic d c ad c f: etiam & conuertendo.

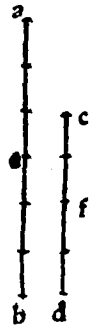

Euclí ex Camp. Propoſitio 20.

20 SI fuerint quotlibet quantitates aliæq; ſecũdũ earũ numerum quarum quæq; duæ priorum ſecundũ proportionem duarum poſtremarum: neceſſe eſt in proportionalitate quidẽ æqualitatis vt ſi fuerit prima priorum vltima maior/ & poſteriorum primam vltima eſſe ma-

forem. Q; ſi minor: et minorē. Si vero ęqualis: et ęqualem.

¶ CAMPANVS. ¶ Demonſtraturus Euclides modum arguendi qui dicitur æqua proportionalitas/ſiue quātitates duorū ordinū directe ſiue peruerſim proportionentur: præmittit duo antecedentia ad demonſtrandū ꝓpoſitū neceſſaria. per quorū primū demōſtratur æqua ꝓportionalitas: cū q̄titates duorū ordinū directe ꝓportionātur. ſcd̄m aūt: cū ꝓportionant peruerſim: proponit aūt hæc duo antecedētia de q̄titatibus duorū ordinū numero ęqualibus: quæcunq; fuerint. Vniuerſaliter enim ſumptis vtrobiq; quantitatibus ſecundū quēcunq; numerū: veritatē habēt. non eſt autē neceſſe vt demonſtremus ea: niſi ſolū in tribus. hoc enī omnino ſufficiens eſt ad propoſitū. de pluribus autē quibuſcq;: patebit per æquam proportionalitatem cum ipſa demonſtrata fuerit. ¶ Sint igitur tres quātitates a, b, e: ſumāturq; tres alię quæ ſint c, d f. & ſit proportio a ad b: ſicut c ad d. & b ad e: ſicut d ad f. dico q; ſi a eſt maior e: c erit maior f. & ſi minor: minor. & ſi ęqualis: ęqualis. Si enim eſt maior: erit per primā partē 8/maior proportio a ad b: q̄ e ad b. quare per 12/maior erit c ad d: q̄ e ad b. & quia per conuerſam proportionalitatē/e ad b eſt ſicut f ad d: erit c ad d maior q̄ f ad d. itaq; per primā partē 10: c eſt maior f. quod eſt propoſitū. Q; ſi a ſit minor e: per eaſdē & eodē modo probabitur c eſſe minorē f. erit enī minor proportio a ad b: q̄ e ad b, per primam partem 8. & ideo per 12 & per conuerſam proportionalitatē/minor erit c ad d: q̄ f ad d. & ideo per primā partē 10: erit c minor f. quod eſt propoſitū. Si autē a ſit ęqualis e: erit per primā partē 7/proportio a ad b ſicut e ad b. & ideo per ſecundā partē 11 & conuerſam proportionalitatē/erit c ad d: ſicut f ad d. quare per primā partē 9: c eſt ęqualis f. quod eſt propoſitū.

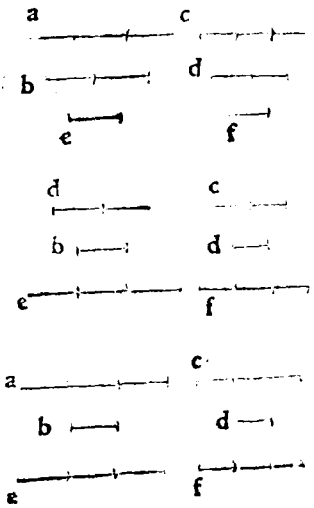

¶ CAMP. additio. ¶ Quidā autē hāc cōcluſionem demonſtrauerūt per proportionalitatē: permutatim/hoc modo. proportio a ad b: eſt ſicut c ad d. ergo permutatim a ad c: ſicut b ad d. & quia rurſus b ad e ſicut d ad f: erit permutatim b ad d ſicut e ad f. ſed erat b ad d: ſicut a ad c. ergo per 11/erit a ad c: ſicut e ad f. itaq; per 14/ſi a prima eſt maior e tertia: erit c ſecūda maior f quarta. & ſi minor: minor. & ſi ęqualis: ęqualis. quod eſt propoſitum. ¶ Iſti autē errauerunt in ſua demōſtratione. quia ſi eſſet intentio Euclidis ſic demonſtrare: non oporteret ipſum præmittere hāc cōcluſionem pro antecedente ad æquam proportionalitatē. ſi enim rurſus fiat vna permutatio proportionalitatis ad quam deuentum eſt/quæ eſt eſſe a ad c ſicut e ad f: ſequitur q; ſit a ad e ſicut c ad f. & hoc eſt æqua ꝓportionalitas. Præterea eorum concluſio non ſequitur: niſi omnes quantitates amborum ordinum fuerint generis vnius. Si enim a, b, e, ſint lineæ/& c, d, f, ſuperficies/aut corpora/aut tempora: non erit tunc permutare proportiones. peccant igitur: vniuerſaliter dictum/particulariter demonſtrantes.

Eucli. ex Zāb. Theorema 20. Propoſitio 20.

¶ Si fuerint tres magnitudines et alię eiſdem ęquales numero cum duabus ſumptis & in eadem ratione/ex ęquali autem prima tertia maior fuerit: & quarta ſexta maior erit. & ſi ęqualis: ęqualis. & ſi minor: minor.

¶ THEON ex Zāberto. ¶ Sint tres magnitudines a, b, c, & aliæ eiſdē æquales numero d, e, f, cum duabus ſumptis & in eadem ratione: ſicut quidem a ad b ſic d ad e, ſicutq; b ad c, ſic e ad f. Ex æquali autem ſit maior a ipſa c. Dico q; & d ipſa f maior erit. & ſi æqualis: æqualis. & ſi minor: minor. Quoniam enim maior eſt a ipſo c, alia autem quædā b, maior autem ad eandem per 8 quinti maiorē rationem habet q̄ minor: igitur a ad b maiorē rationē habet q̄ c ad b. Sed ſicut eſt quidem a ad b: ſic eſt d ad e. ſicutq; c ad b: rurſus ſic f ad e. Et d igit̄ ad e maiorē rationem habet: q̄ f ad e, per correlarium 4 quinti. Ad eandē autē rationē ha

bentiã/maiorẽ rationẽ habens: illud maius erit/per 10 quinti. maior igi-
tur erit d: ipſa f. Similiter quoq; oſtendemus/q; et ſi æqualis erit a ipſi c:
æqualis erit & d ipſi f. & ſi minor: minor. Si fuerint igitur tres magnitu-
dines/& aliæ eiſdẽ æquales numero cum duabus ſumptis & in eadẽ ra-
tione/ex æquali autem prima tertia maior fuerit: & quarta ſexta maior
erit. & ſi æqualis: æqualis. & ſi minor: minor. quod oportebat demõſtrare.

Eucli ex Camp. Propoſitio 21.

SI fuerint quotlibet quantitates aliæq; ſecundũ ea-
rum numerum/quarum quæq; duæ ex prioribus
quibuſq; duabus ex poſterioribus peruerſim cõ-
paratæ ſecundũ proportionem earum fuerint: ne-
ceſſe quoq; eſt vt ſi fuerint in proportionalitate æqualita-
tis priorum prima vltima maior/ & poſterorum prima vlti-
ma eſſe maiorem. ſi autem minor: & minorem. Si vero æqua
lis: & æqualem.

¶CAMPANVS. ¶Scdm antecedẽs. ſint tres q̃titates/a, b, c: ſumanq;
aliæ tres quæ ſũt f, c. d. & ſit pportio a ad b, ſicut c ad d: & b ad e, ſicut f
ad c. dico q; ſi a eſt maior e: f erit maior d. & ſi minor: minor. & ſi æqua-
lis: æqualis. hoc autẽ ꝓbatur per eaſdẽ & eodẽ modo: quo præcedens. ſi
enĩ a ſit maior e: erit maior proportio a ad b q̃ e ad b. quare maior c ad
d: q̃ e ad b. & ideo maior q̃ c ad f. maior igitur f q̃ d: per ſecundam par-
tem 10. quod eſt propoſitum. Q; ſi a ſit minor e: erit tandem minor c ad
d, q̃ ad f. quare per eandem partem eiuſdem: f erit minor d. Si autem a
ſit æqualis e: ſequitur vt ſit proportio c ad d, ſicut c ad f. igitur per ſecũ
dam partem 9/erit f æqualis d. quod eſt propoſitum.

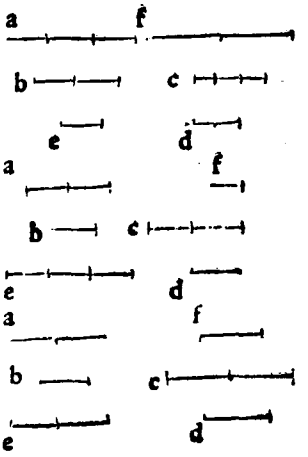

Eucli. ex Zamb. Theorema 21. Propoſitio 10.

¶Si fuerunt tres magnitudines & aliæ eiſdem æquales nu
mero cum duabus ſumptis & in eadem ratione/ fuerit au-
tem perturbata earum proportio ex æquali vero prima ter-
tia maior fuerit: & quarta ſexta maior erit. & ſi æqualis: æ-
qualis. & ſi minor: minor.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint tres magnitudines a, b, c: & aliæ eiſ-
dem numero æquales d, e, f, cum duabus ſumptis/ & in eadem ratione.
ſit autem earum proportio perturbata. ſicut quidem a ad b, ſic e ad f: ſi-
cutq; b ad c, ſic d ad e. ex æquali autẽ: a ipſa c ſit maior. dico q; & d ipſa
f maior erit. & ſi æqualis: æqualis. & ſi minor: minor. Quoniam enim
maior eſt a ipſa c, aliaq; b: igitur per 8 quinti/a ad b maiorẽ habet ratio-
nem q̃ c ad b. Sed ſicut quidem a ad b: ſic e ad f. ſicutq; c ad b: rurſus
ſic e ad d. & e igitur ad f maiorẽ rationem habet: q̃ e ad d, per correlari-
um quartę quinti. Ad quã autẽ eadẽ/ maiorẽ rationem habet: illa minor
eſt per 10 quinti. minor igitur eſt f ipſa d. maior igitur eſt d: ipſa f. Simi
liter quoq; oſtendemus/q; & ſi æqualis fuerit a ipſi c: æqualis erit & d
ipſi f. & ſi minor: minor. Si fuerint igitur tres magnitudines & aliæ eiſdẽ
æquales numero cum duabus ſumptis/ & in eadẽ ratione/ fueritq; per-
turbata earum proportio/ex æquali autem prima tertia maior fuerit: &
quarta ſexta maior erit. & ſi æqualis: æqualis. & ſi minor: minor. quod
demonſtrare oportebat.

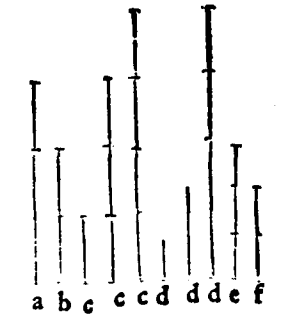

Eucli ex Camp. Propoſitio 22.

SI fuerint quotlibet quantitates aliæq; ſecundũ ea-
rum numerum quarum quæq; duæ ſecũdum pro-
portionem duarum ex primis in æqua proporti-
onalitate: proportionales erunt.

¶CAMPANVS. ¶Demonſtratis antecedentibus ad æquam proporti-

onalitatẽ:hic demonſtrat eã.& primo: cum quantitates duorum ordinũ ſunt directe proportionales. Non eſt autem neceſſe vt demonſtraretur:niſi cum in vtroq; duorum ordinum ſunt tantum tres quãtitates. Per hoc enim euidenter ſequitur:cum in vtroq; ordine fuerint quatuor quantitates/& deinceps.& ideo etiam non oportuit eius antecedens demonſtrari:niſi ſolum cum in vtroq; ordine ſunt etiã tres quantitates. ¶Sint igitur tres quantitates/a,b,c:ſumanturq; tres aliæ quæ ſunt c,d,f.& ſit proportio a ad b,ſicut c ad d:& b ad e,ſicut d ad f.dico q; erit a ad e:ſicut c ad f. Sumam enim g ad a,& h ad c,æque multiplicia. Itemq; k ad b,& l ad d:æque.& rurſus m ad e,& n ad f:æque. eritq; p 4/g ad k,ſicut h ad l:& k ad m,ſicut l ad n. quare per 20/ſi g eſt maior m:erit h maior n.& ſi minor:minor.& ſi æqualis: æqualis. igitur per diffinitionem incontinuæ proportionalitatis/proportio a ad e:eſt ſicut c ad f. qđ eſt ꝓpoſitum. ¶Poteſt quoq; hoc demonſtrari per 15 huius/ſumptis g,k,m, ad a,b,e:& h,l,n,ad c,d,f,æque multiplicibus. erit enim per 15/ g ad k,ſicut h ad l:& k ad m,ſicut l ad n. Cætera pertracta vt prius. ¶Q2 ſi fuerint quantitates plures tribus in vtroq; ordine vtpote quatuor:additis p & q,ita q; ſit e ad p ſicut f ad q, erit iterum a ad p,ſicut c ad q. erit enim a ad e:ſicut c ad f. hoc enim demonſtratum eſt. ſublatis igitur b et d:erunt tres quantitates a,e,p,& aliæ tres c,f,q,vt proponitur. quare a ad p:ſicut c ad q. Sicutq; demonſtratur de quatuor per tres/ ſublato vno medio: eodem modo demonſtrabis de quinq; per quatuor: ſublatis duobus mediis/& de ſex per quinq;/ſublatis tribus.& ſic de cæteris.

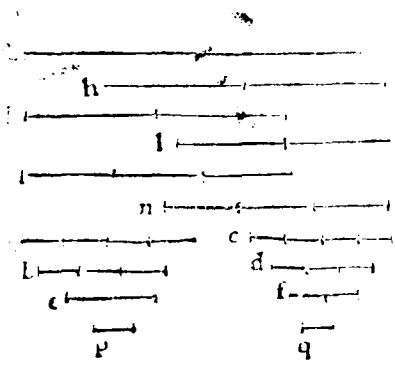

Eucli.ex Zãb. Theorema 22. Propoſitio 22.

¶Si fuerint quælibet magnitudines & aliæ eiſdem æquales numero cum duabus ſumptis in eadem ratione:& ex æquali in eadem ratione erunt.

¶THEON ex Zãberto. ¶Sint quælibet magnitudines a, b, c: & aliæ eiſdem æquales numero d,e,f, cum duabus ſumptis in eadẽ ratione. ſicut quidẽ a ad b,ſic d ad e:ſicutq; b ad c,ſic e ad f. Dico q; & ex æquali in eadem ratione erunt:ſicut a ad c,ſic d ad f. Sumantur quidem ipſarũ a,d:æque multiplices g,h. ipſarum autem b,e:aliæ quæ vtcunq; ſint æque multiplices/k,l. & inſuper ipſarum c,f: aliæ quæ vtcunq; ſint æque multiplices/m,n. Et quoniam eſt ſicut a ad b ſic d ad e,& ſumuntur quidem ipſarum a,d,æque multiplices g,h, ipſarum autem b,e,aliæ quę vtcunq; ſunt æque multiplices k, l:eſt igitur per 4 quinti/ ſicut g ad k, ſic h ad l.& per hoc/ſicut k ad ipſum m: ſic l ad ipſum n. Quoniam igitur tres magnitudines ſunt g,k,m,& aliæ eiſdem æquales numero h,l, n,cũ duabus ſumptis & in eadem ratione:ex æquali igitur per 20 quinti/ſi excedit n ipſum m,excedit & h ipſum g.& ſi æqualis:æqualis.& ſi minor:minor. Sũt autem g,h, ipſarum a,d,æque multiplices: & m,n, ipſarum c,f, aliæ quæ vtcunq; ſunt æque multiplices. eſt igitur per 6 diffinitionẽ quinti/ſicut a ad c:ſic d ad f. Si fuerint igitur quælibet magnitudines & aliæ eiſdem æquales numero cum duabus ſumptis in eadem ratione:& ex æquali in eadẽ erunt ratione, quod demonſtraſſe oportuit.

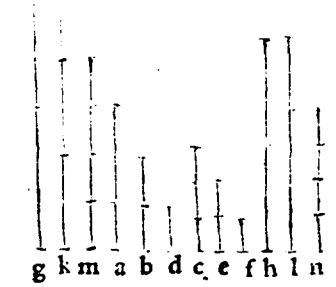

Eucli.ex Camp. Propoſitio 23.

SI fuerint quotlibet quantitates alię; ſecundũ earũ numerum/quarum quęq; duę ſecundum proportionem duarum ex prioribus indirecte proportionaę tę:in. ęqua proportionalitate proportionales erunt.

¶CAMPANVS. ¶Demonſtrat æquam proportionalitatem in q̃titatibus duorum ordinum indirecte ſiue peruerſim proportionatis. Nec eſt neceſſe q; demonſtretur:niſi cum in vtroq; duorum ordinum ſunt tantum tres quantitates. per hoc enim euidenter ſequitur quæcunq; ponãtur in vtroq; ordine:ſicut in præmiſſa de directe proportionatis demon

stratum est. Sint igitur tres quantitates a,b,c: sumanturq; aliæ tres quæ sint f,g,d. & sit proportio a ad b, sicut c ad d: & b ad e, sicut f ad c. dico q; erit a ad e: sicut f ad d. Sumã enim g ad a, & h ad c, & k ad f: æque multiplicia. itemq; l ad b, & m ad e, & n ad d. æque erit q; per 4. g ad l: sicut h ad n. & per 15. l ad m: sicut k ad h. quare per 21. si g addit super m: & k addit super n. & si minuit: minuit. & si æquat: æquat. ergo per diffinitionẽ inæqualitatis proportio a ad e: est sicut f ad d. quod est propositum.

¶ Potest quoq; & hoc demonstrari per decimamtertiam huius: sumptis g,l,m, ad a,b,e, & k,h,n, ad f,c,d. æque multiplicibus. erit enim per decimamquintam g ad l: sicut h ad n. & l ad m: sicut k ad h. cætera pertracta vt prius. Conuenientius tamen demonstrantur hæc & præmissa: secundum primum modum

¶ Q2 si plures tribus fuerit quãtitates in vtroq; ordine / vtpote quatuor: additis p & q, ita q; sit a ad b sicut d ad q, & b ad e sicut c ad d, & e ad p sicut f ad c, erit iterũ a ad p sicut f ad q. erit enim per prædemonstrata / a ad e: sicut c ad q. Sublatis igitur b & d: erunt tres quantitates a,e,p, & aliæ tres f,c,q, vt proponitur. quare a ad p: sicut f ad q. Sic igitur demõstratur de quatuor pertres: sublato vno medio. Eodem modo demõstrabis de quinq; per quatuor: sublatis duobus medijs. & de sex per quinq: sublatis tribus. & sic in cæteris.

Euclid. ex Zamb. Theorema 23. Propositio 23.

¶ Si fuerint tres magnitudines: aliæq; eisdem æquales numero cum duabus sumptis in eadem ratione / fuerit autem perturbata earum proportio. & ex æquali in eadem ratione erunt.

¶ THEON ex Zãberto. ¶ Sint tres magnitudines a,b,c: & aliæ eisdem æquales numero cum duabus sumptis in eadem ratione d,e, f. sit autẽ perturbata ipsarum proportio. sicut quidem a ad b, sic e ad f: sicutq; b ad c, sic d ad e. Dico q; est sicut a ad c: sic est d ad f. Sumantur inq; ipsarum a,b,d, æque multiplices g,h, k: ipsarum autẽ c,e, f, aliæ quæ vtcunq; æque multiplices sint l,m,n. Et quoniam æque sunt multiplices g,h, ipsarum a, b, partes autẽ eodem modo multiplicium eandem habent rationem per 15 quinti: est igitur sicut a ad b, sic g ad h. Ac per hoc / & sicut e ad f: sic m ad n. & est sicut a ad b: sic e ad f. & sicut igitur g ad h: sic m ad n per 11 quinti. Et quoniam est sicut b ad c sic est d ad e, & sumuntur ipsarum quidem b,d, æque multiplices h,k, ipsarum autẽ c,e, aliæ quæ vtcunq; sunt æque multiplices l,m: & igitur sicut h ad l sic k ad m. & vicissim per 16 quinti / sicut b ad d: sic c ad e. Et quoniã h, k, ipsarum b,d, æque sunt multiplices / partes autẽ æque multiplicium eandem habent rationem per 15 quinti: est igitur sicut b ad d sic h ad k. Sed sicut b ad d: sic c ad e. & sicut igitur h ad k: sic c ad e per 11 quiti. Rursus quoniam l,m, ipsarum c,e, æque sunt multiplices: est igitur sicut c ad e, sic l ad m. Sed sicut c ad e, sic h ad k: & sicut h ad k, sic l ad m. & vicissim per 16 quiti / sicut h ad l: & k ad m. Ostẽsum autem est q; sicut g ad h: & sic m ad n. Quoniã igitur tres magnitudines sũt proportionales g,h,l, & aliæ eisdem æquales numero k,m,n, cũ duabus sumptis in eadem ratione / & est earum perturbata proportio: ex æquali igitur per 21 quinti / si excedit g ipsũ l, & excedit k ipsum n. & si æquale: æquale. & si minus: minus. Sunt autẽ g,k, ipsarũ a,d, æque multiplices: & l,n, ipsarum c,f, æque sunt multiplices. est igitur sicut a ad c: sic d ad f, per sextam diffinitionem quinti. / Si fuerint igitur tres magnitudines: & aliæ eisdem æquales numero cum duabus sumptis in eadem ratione / fuerit autem perturbata ipsarum proportio: & ex æquali in eadem ratione erũt. Quod demonstrasse oportuit.

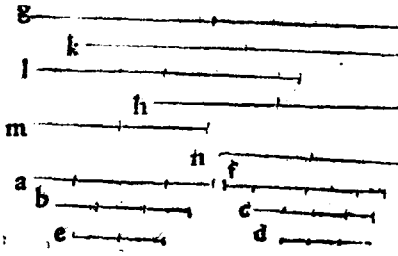

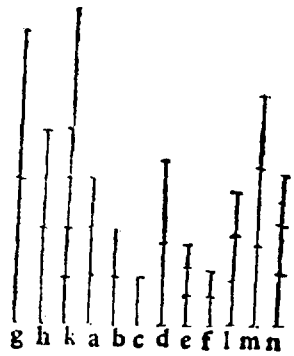

Euclí.ex Camp. Propoſitio 24.

SI fuerit proportio primi ad ſecundum tanq̃ tertij ad quartum/proportio vero quinti ad ſecundum tanq̃ ſexti ad quartũ:erit proportio primi & quinti pariter acceptorum ad ſecundum/tanq̃ ſexti & tertij pariter acceptorum ad quartum.

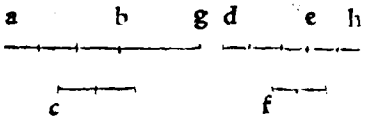

¶CAMPANVS. ¶Quod ſecunda propoſuit de multiplicibus: hæc proponit vniuerſaliter de omnibus proportionibus. vnde hæc eſt illa tãto cõmunior: quãto multiplicitate proportio. & ſe habet ad illam: quemadmodum 13 ad primam. Sit igitur proportio a b ad c: ſicut d e ad f. & item b g ad c: ſicut e h ad f. dico q; proportio a g ad c: eſt ſicut d h ad f. Erit enim per conuerſam proportionalitatem/ c ad b g: ſicut f ad e h. quare per 22 erit in æqua proportionalitate a b ad b g: ſicut e d ad e h. ergo coniunctim per 18 a g ad g b: ſicut d h ad h e. itaq; per 22/ erit in æqua proportionalitate a g ad c: ſicut d h: ad f. quod eſt propoſitum.

Euclí.ex Camp. Theorema 24. Propoſitio 24.

¶Sí primum ad ſecundum eandem habuerit rationem & tertium ad quartum/habuerit autem & quintum ad ſecundum eandem rationem & ſextum ad quartum: & compoſita primum & quintum ad ſecundum eandem habebunt rationem/& tertium & ſextum ad quartum. 2

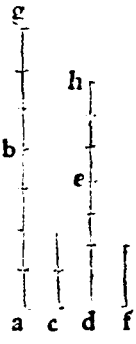

¶THEON ex Zamberto. ¶Primum inq̃ a b, ad ſecundum c eandem habeat rationem: & tertium d e ad quartum f. habeat autem & quintum b g, ad ſecundũ c: eandẽ rationẽ & ſextũ e h ad quartũ f. Dico q; & cõpoſita primũ & quintũ a g ad ſecundũ c eandẽ habebunt rationem: ac tertiũ & ſextũ d h ad ipſum f quartũ. Quoniã eni eſt ſicut b g ad c ſic eſt e h ad f: conuerſim quoq; ſicut c ad b g, ſic f ad e h. Quoniam igitur eſt ſicut a b ad c ſic d e ad f, ſicut autem c ad b g ſic f ad e h: ex æq̃li igitur per 22 quinti eſt ſicut a b ad b g ſic d e ad e h. Et quoniam diſiunctæ magnitudines ſi proportionales ſunt, compoſitæ quoq; proportionales erunt per decimãoctauã quinti: ſicut igitur a g ad g b, ſic d h ad h e. eſt autem & ſicut b g ad c: ſic e h ad f. ex æquali igitur per viceſimam ſecundam quinti/ eſt ſicut a g ad c: ſic d h ad f. Si primum igitur ad ſecundum eandem habuerit rationem & tertium ad quartum/habuerit autem quintum ad ſecundum eandem rationẽ & ſextũ ad quartũ: & cõpoſita primũ & quintũ ad ſecũdũ eandẽ habebunt rationem & tertium & ſextum ad quartum. quod oportebat demõſtrare.

Euclí.ex Camp. Propoſitio 25

SI fuerint quatuor quantitates proportionales/ fuerit q; prima earum maxima & vltima minima: primam & vltimam pariter acceptas cæteris duabus maius eſſe neceſſario comprobatur. 2

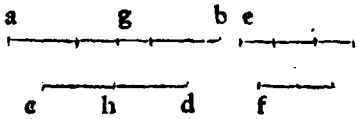

¶CAMP. ¶Qd hic proponitur/nõ habet locũ: niſi cũ õnes quatuor q̃tates ſũt eiuſdẽ generis. Sit igitur q̃tuor q̃titatũ eiuſdẽ generis proportio a b ad c d: ſicut e ad f: ſitq; a b: maxima. Necq; oportet ponere. q; f ſit minima. qa ipſũ ex hoc ſequitur: q; a b poſita eſt maxima. vnde nõ poſuit hoc author in cõcluſione tãq̃ poſitionẽ: ſed potius tãq̃ pcedẽtis poſitionis cõcluſionẽ. Dicoq; cũ ita fuerit: matus erit aggregatũ ex a b & f, q̃ ex c d & e. Cũ eni a b ſit maior e: abſcindã ex a b, g b æqualẽ e. ſimiliter quoq; quia c d eſt maior f: abſcidã ex c d, h d æqualem f. Ericq; per hypotheſin a b ad c d: ſicut g b ad h d. quare per 19 a g reſiduũ ad c h reſiduũ: ſicut totũ a b ad totũ c d. Cum ergo a g ſe habeat ad c h ſicut a b ad c d, ſitq; a b eſt maior c d, quare a g maior eſt c h: additis igitur vtriq; duabus quã-

titatibus g b & h d, vtrique earum æqualem ipsi e, aggregatum ex a b & h d maius aggregatum c d & g b. & quoniam h posita est æqualis f, & g, b e: maius erit aggregatum ex a b & f, q̃ aggregatum ex c d & e. Quod est propositum.

Eucli. ex Zamb. Theoretica 25. Propositio 25.

¶ Si quatuor magnitudines proportionales fuerint: maxima earum & minima, reliquis maiores erunt.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint quatuor magnitudines proportionales a b, c d, e, f: sicut a b ad c d, sic e ad f. Sit autem maxima earum a b: minima vero f. Dico q̃ ipsæ a b & f ipsis c d & e maiores sunt. Ponatur inq̃ per tertiam primi ipsi e æqualis a g: & ipsi f æqualis c h. Quoniam igitur est sicut a b ad c d, sic e ad f, æqualis autem est e ipsi a g, & ipsi f æqualis c h: est igitur sicut a b ad c d, sic a g ad c h. & quoniam est sicut totum a b ad totum c d, sic ablatum a g ad ablatum c h: & reliquum igitur g b per decimamnonam quinti / ad reliquum h d, erit sicut totum a b ad totum c d. Maior autem est a b: ipsa c d. maior igitur est g b: ipsa h d. Et quoniam æqualis est a g ipsi e, & c h ipsi f: igitur a g & f sunt æquales ipsis c h, e. Et quoniam si inæqualibus æqualia addantur omnia inæqualia fient per quartam communem sententiam: cum igitur g b & h d sint inæquales / & g b maior sit ipsi autem g b addantur c h & e, producentur a b & f maiores ipsis c d & e. Si quatuor igitur magnitudines proportionales fuerint: maxima & minima earum / reliquis maiores erunt. Quod demonstrare oportebat.

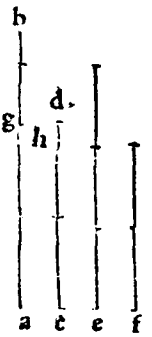

¶ Nouem sequentes propositiones quas ad 25 adiecit Campanus: nihil in Zamberto eis respondens habent. nec plures 25 in veruſtioribus Euclidis exemplaribus reperiuntur. quare ex additione Cãpani esse videntur.

5 SI fuerit quatuor quantitatum proportio primæ ad secundam maior q̃ tertiæ ad quartam: erit conuersim e contrario secundæ ad primam minor q̃ quartæ ad tertiam.

¶ CAMPANVS. ¶ Sit proportio a ad b, maior q̃ c ad d. dico q̃ erit e conuerso / modo contrario minor proportio b ad a: q̃ d ad c. Si enim est eadem b ad a quæ est d ad c: erit e conuerso a ad b vt c ad d. sed non est: immo maior. At vero si est b ad a maior q̃ d ad c: sit e ad a, vt d ad c. eritq̃ ex duodecima / e ad a minor q̃ b ad a. quare ex prima parte decimę e est minor b. Ideoq̃ ex secunda parte 8 / maior erit proportio a ad e: q̃ a ad b. & quia per conuersam proportionalitatem / a ad e sicut c ad d: erit ex duodecima / proportio c ad d maior q̃ a ad b. sed erit minor. relinquitur ergo propositum. ¶ Possumus quoq̃ (si libet) astruere propositum ostensiue. manefestum enim est ex prima parte decimæ / q̃ illa quãtitas cuius ad b est eadem proportio quæ est c ad d, est minor a: eo q̃ ponitur maior proportio a ad b q̃ c ad d. illa ergo quantitas sit e. cum sit igitur

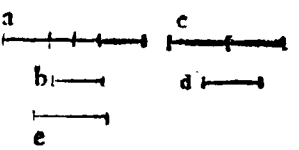

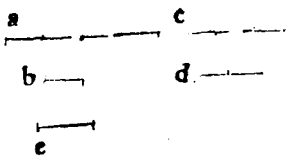

proportio e ad b vt c ad d: erit econuerſo b ad e, vt d ad c. Conſtat autem ex ſecunda parte octauæ/ cui proportio b ad a: minor eſt ꝙ proportio b ad e. Itaq; per duodecimam/ proportio b ad a: eſt minor ꝙ d ad c. Quod voluimus.

¶ Si fuerit quatuor quantitatum maior proportio primæ ad ſecundam ꝙ tertiæ ad quartam: erit permutatim maior proportio primæ ad tertiam/ ꝙ ſecundæ ad quartam. 2.

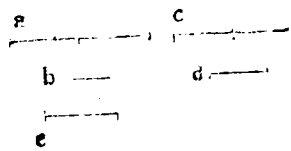

¶ CAMPANVS. ¶ Sit hic quoq; proportio a ad b maior: ꝙ c ad d. dico ꝙ erit permutatim maior proportio a ad c: ꝙ b ad d. Eadem enim non erit. quia tunc quoq; eſſet permutatim a ad b: ſicut c ad d. Neq; minor. nam ſi hoc ponatur: ſit itaq; e ad c, vt b ad d. eritq; ex duodecima/ maior proportio e ad c: ꝙ a ad c. quare ex prima parte decimæ/ e eſt maior a. Itaq; per primam partem octauæ/ proportio e ad b: eſt maior ꝙ a ad b. Et quia poſitum eſt vt ſit e ad c, ſicut b ad d: erit permutatim e ad b, ſicut c ad d. ex duodecima igitur/ maior erit proportio c ad d: ꝙ a ad b. ſed poſitum erat oppoſitum. verum eſt ergo propoſitum. ¶ Oſtenſiue quoq; idem: quemadmodum in præmiſſa. Sumpta enim e ad b, vt c ad d: erit ex prima parte decimæ/ e minor a. quia ex prima parte octauæ/ maior erit a ad c: ꝙ e ad c. Sed ex permutata proportionalitate/ eſt e ad c: vt b ad d. igitur ex duodecima/ a ad c: eſt maior ꝙ b ad d. Quod eſt propoſitum.

¶ Si fuerint quatuor quantitates quarum primæ ad ſecundam ſit maior proportio ꝙ tertię ad quartam: erit quoq; cõiunctim maior proportio primæ & ſecundæ ad ſecundam ꝙ tertiæ & quartæ ad quartam. 2.

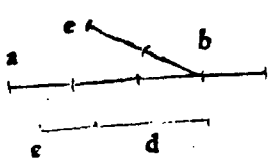

¶ CAMPANVS. ¶ Sit maior proportio a ad b: ꝙ c ad d dico ꝙ maior erit totius a b ad b: ꝙ totius c d ad d. quia ipſa neq; erit æqualis: neq; minor. Si enim æqualis: tunc erit diſiunctim/ a ad b vt c ad d. Si autem eſt minor: ſit e b ad b/ vt c d ad d. eritq; ex duodecima/ maior proportio e b ad b: ꝙ a b ad b. itaq; ex prima parte decimæ/ e b: eſt maior ꝙ a b. & per conceptionem: e maior ꝙ a. quare ex prima parte octauæ/ maior eſt proportio e ad b: ꝙ a ad b. ſed e ad b: eſt vt c ad d per diſiunctam proportionalitatem. eo ꝙ erat e b ad b: vt c d ad d. ergo per duodecimam/ c ad d: eſt maior ꝙ a ad b. hoc autem eſt contra hypotheſin. ¶ Idem etiam oſtenſiue. Cum enim propoſitum ſit ꝙ maior ſit proportio a ad b, ꝙ c ad d: ſit proportio e ad b, vt c ad d. eritq; ex prima parte decimæ: e minor a. Ideoq; ex communi ſcientia: e b erit minor ꝙ a b. quare ex prima parte octauæ/ maior erit proportio a b ad b: ꝙ e b ad b. At vero proportio e b ad b: eſt per coniunctam proportionalitatem/ ſicut c d ad d. poſitum enim eſt/ vt ſit e ad b: tanꝙ c ad d. igitur ex duodecima/ maior eſt a b ad b: ꝙ c d ad d. quod eſt propoſitum.

¶ Si fuerint quatuor quantitates quarum primæ & ſecundæ ad ſecundam ſit maior proportio ꝙ tertiæ & quartæ ad quartam: erit quoq; diſiunctim proportio primæ ad ſecundam maior ꝙ tertiæ ad quartam. 2

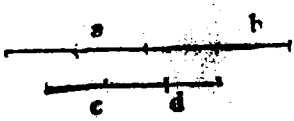

¶ CAMPANVS. ¶ Sit proportio a b ad b: maior ꝙ c d ad d. dico ꝙ erit diſiũcti/ proportio a ad b: maior ꝙ c ad d. alioqui erit æqualis vel minor. Si æqualis: erit per coniunctam proportionalitatem/ a b ad b, vt c d ad d. Si autem minor: erit maior c ad d, ꝙ a ad b. ergo per

præmiſſa/maior erit c d ad d q̃ē b ad b.quod eſt inconueniēs/quia poſitum eſt q̃ minor.verum eſt ergo qđ dicitur. ¶Quod etiã oſtendere aſſtruemus:hoc modo. Ponemus enim vt proportio e b ad b f ſit quã proportio c d ad d.eritq; ex prima parte 10:e b minor q̃ a b.quare ex communi ſcientia/e eſt minor q̃ a.minor igitur eſt ex prima parte 8/proportio e ad b:q̃ ſit a ad b,ſed proportio e ad b:eſt ſicut c ad d, ex diſiuncta proportionalitate.itaq; ex 12/proportio a ad b:eſt maior q̃ ſit c ad d.quod eſt propoſitum.

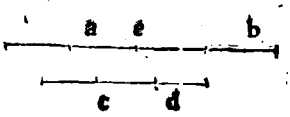

30 ¶Si fuerint quatuor quantitates quarum primæ & ſecundæ ad ſecundam ſit maior proportio q̃ tertiæ & quartæ ad quartam:erit euerſim minor proportio primæ & ſecundæ ad primam q̃ tertiæ & quartæ ad tertiam.

¶CAMPANVS. ¶Sit maior proportio a b ad b:q̃ c d ad d.dico q̃ euerſim minor erit proportio a b ad a:q̃ c d ad d.erit eni diſiunctim ex præmiſſa/maior proportio a ad b:q̃ c ad d.Itaq; per 26/erit econuerſo minor b ad a:q̃ d ad c.quare per ante præmiſſam / coniunctim minor erit b a ad a:q̃ c d ad c.quod eſt propoſitum.

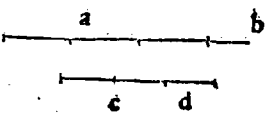

31 ¶Si fuerint tres quantitates in vno ordine / itemq; tres in alio/fueritq; primæ priorum ad ſecundam maior proportio q̃ primæ poſteriorum ad ſecundam/itemq; ſecundæ priorũ ad tertiam maior q̃ ſecundæ poſteriorum ad terriam : erit quoq; primę priorum ad tertiam maior proportio/q̃ primę poſteriorum ad tertiam.

¶CAMPANVS. ¶Sint tres quantitates:a,b,c.itemq; aliæ tres:d e, f.ſitq; maior proportio a ad b:q̃ d ad e.itemq; maior b ad c:q̃ e ad f.dico q̃ maior erit proportio a ad c:q̃ d ad f.Sit eni g ad c:vt e ad f.eritq; ex prima parte 10: g minor b. quare ex ſecunda parte 8/proportio a ad g:eſt maior q̃ a ad b.multo maior ergo eſt proportio a ad g:q̃ d ad e. ſit itaq; h ad g:vt d ad e.eritq; ex prima parte 10:a maior h.quare ex prima parte 8/ proportio a ad c:maior eſt q̃ proportio h ad c. At vero proportio h ad c:eſt per æquam proportionalitatẽ/ſicut d ad f.eſt enim h ad g:vt d ad e.& g ad c:vt e ad f.igitur ex 12/proportio a ad c: eſt maior q̃ d ad f. quare conſtat propoſitum.

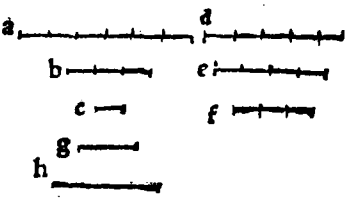

32 ¶Si fuerint tres quãtitates in vno ordine/itẽq; tres in alio/ fueritq; proportio ſecundæ priorum ad tertiam maior q̃ primæ poſteriorum ad ſecundam / itemq; primæ priorum ad ſecundam maior q̃ ſecundæ poſteriorum ad tertiam: erit maior proportio primæ priorum ad tertiam / q̃ primæ poſteriorum ad tertiam.

¶CAMPANVS. ¶Sint enim tres quantitates in vno ordine: a,b,c. Itemq; tres in alio:d,e,f,quemadmodum in præmiſſa.ſitq; maior proportio b ad c:q̃ d ad e.& maior a ad b:q̃ e ad f.dico q̃ maior erit a ad c:q̃ d ad f.Sit enim g ad c:vt d ad e.eritq; g minor b:per primam partem 10.quare maior erit proportio a ad g:q̃ ad b, per ſecundam partem 8.igitur multo maior eſt a ad g:q̃ e ad f.Sit itaq; h ad g:vt e ad f.eritq; a maior h:ex prima parte 10.quare proportio a ad c:maior eſt q̃ h ad c,ex prima parte 8. At vero ex 23/ proportio h ad c, eſt tanq̃ d ad f:eo q̃ eſt g ad c,vt d ad e.& h ad g: vt e ad f.igitur ex 12/maior eſt proportio a ad c:q̃ d ad f.quod eſt propoſitum.

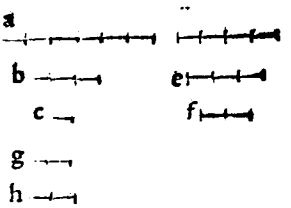

¶Si fuerit proportio totius ad totum/maior q̃ abſciſi ad ab 3
ſciſum:erit reſidui ad reſiduum / maior proportio q̃ totius
adtotum.

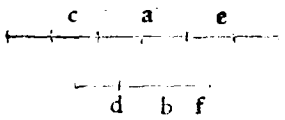

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ quantitates a, & b:a quibus abſcindantur c & d.& reſidua ſunt e & f.ſitq; maior proportio a ad b:q̃ c ad d.dico q; maior erit proportio e ad f:q̃ a ad b.erit enim ex 27 / permutatim maior proportio a ad c:q̃ b ad d.quare ex 30/erit euerſim minor proportio a ad e:q̃ b ad f.igitur rurſus ex 27/permutatim minor erit a ad b: q̃ e ad f.quod eſt propoſitum.

¶Si quotlibet quantitates ad totidem alias comparentur/ 3
fueritq; cuiuſlibet præcedentis ad ſuam relatiuã maior proportio q̃ alicuius ſubſequentis ad ſuam:erit omnium harum pariter acceptarum ad omnes illas pariter acceptas maior proportio q̃ alicuius ſubſequentium ad ſuam comparem/ aut etiam q̃ omnium pariter acceptarum ad omnes pariter acceptas/minor autem q̃ primæ ad primam.

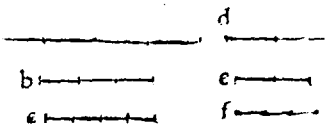

¶CAMPANVS. ¶Sint tres quãtitates a,b,c,relatæ ad totidem alias quæ ſint d,e,f:ſitq; maior proportio a ad d,q̃ b ad e,& b ad e ſit maior q̃ c ad f.dico q; proportio a,b,c,pariter acceptarum/ad d,e,f,pariter acceptas:eſt maior q b ad e,vel maior q̃ c ad f,& etiam maior q̃ b & c pariter acceptarum ad e & f pariter acceptas.& ipſa eſt minor: q̃ a ad d.Cum ſit enim a ad d maior q̃ b ad e: erit permutatim a ad b maior q̃ d ad e.& coniunctim a b ad b: maior q̃ d e ad c, & iterum permutatim a b ad d e:maior q̃ b ad e.quare per præmiſſam/a ad d:eſt maior q̃ a b ad d e.Eodemq; modo probatur maiorem eſſe b ad e:q̃ b c ad e f.itaq; maior proportio eſt a ad d: q̃ b c ad e f. quare permutatim maior eſt a ad b c:q̃ d ad e f.& coniunctim maior a b c ad b c: q̃ d e f ad e f.& iterum permutatim maior a b c ad d e f: q̃ c b ad e f. quare per præmiſſam/maior eſt a ad d: q̃ a b c ad d e f.Quod eſt propoſitum.

¶EVCLIDIS NEGARENSIS Geometricorum elementorum Sexti Libri:

F I N I S.

¶EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philsophi Mathematicorumq; facile principis, primū ex Campano, deinde ex Theone Græco commentatore, interprete Bartholomæo Zāberto Veneto: Geometricorum elementorum Liber Sextus.

Euclides ex Campano. Diffinitiones.

1 SVperficies ſimiles dicuntur: quarū anguli vnius angulis alterius æquales/lateraq; æquos angulos contínentia proportionalia.

¶CAMPANVS. ¶Vt ſi trigonus a b c fuerit æquiangulus trigono d e f, fueritq; angulus a æqualis angulo d, & angulus b æqualis angulo e, & proportio a b ad d e ſicut a c ad d f, & b c ad e f: ipſi erunt ſimiles.

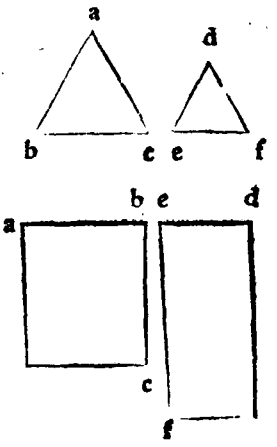

2 ¶Superficies mutuorum laterum: ſunt inter quarum latera/incontinua proportionalitas retranſitiue habetur.

¶CAMPANVS. ¶Vt ſi duorum quadrilaterorum a b c, d e f, proportio a b lateris primi ad d c latus ſecundi fuerit ſicut proportio e f lateris ſecundi ad b c latus primi: illa duo quadrilatera dicuntur mortuorum laterum ſiue mutekeſia.

3 ¶Linea dicitur diuidi ſecundum proportionem habentem medium & duo extrema: quando eadem eſt proportio totius ad maiorem ſui ſectionem/quæ eſt maioris ad minorē.

Euclides ex Zamberto. Diffinitiones.

1 SImiles figuræ rectilíneæ: ſunt quæ & angulos æquales habent ad vnum/& quæ circa angulos æquales ſunt/latera proportionalia.

2 ¶Reciprocæ autem figuræ: ſunt quando in vtraq; figura/antecedentes & conſequentes termini rationales fuerint.

3 ¶Per extremam & mediam rationem/recta línea diuidi dicitur: quando fuerit ſicut tota ad maius ſegmentum/ſic maius ad minus.

4 ¶Altitudo vniuſcuiuſq; figuræ: eſt a vertice ad baſin perpendicularis deducta.

5 ¶Ratio ex duabus rationibus/aut ex pluribus conſtare dicitur: quando rationum quantitates multiplicatæ/aliquam efficiunt quantitatem.

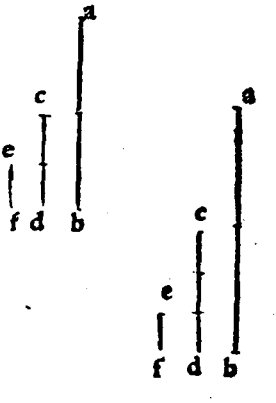

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit enī a b ad c d rationem habēs datam: veluti duplam aut triplam aut quālibet aliam. & c d ad e f: eandē quoq; datam. Dico q; ipſius a b & e f ratio: conſtat ex a b ad c d & ex c d ad e f. Vel q; ipſius a b ad c d rationis quantitas multiplicata in ipſius c d ad e f rationis quantitatem: efficit ipſius a b ad e f rationem. Sit enim primum a b ipſa c d maior: & c d ipſa e f. & ſit quidem a b, ipſius c d dupla: & c d ipſius e f tripla. quoniam igitur c d ipſius e f tripla eſt/ipſius autem c d dupla eſt a b: igitur a b ipſius e f ſexicupla eſt. quoniam ſi triplum alicuius duplicamus: fit ſexicuplum, hoc inq; eſt proprie com-

positio. ¶Vel sic. Quoniam a b dupla est ipsius c d: diuidatur a b in ipsi c d æqualia/hoc est a g,& g b. Et quoniã c d ipsius e f tripla est/æqualis autem est a g ipsi c d:& a g igitur ipsius e f tripla est. Id propterea:& g b ipsius e f tripla est. Tota igitur a b: ipsius a f sexicupla est. Ipsius igitur a b ad e f ratio/connectitur per c d medium limitem: composita ex ipsius a b ad c d & c d ad e f ratione. ¶Similiter autem & si minor fuerit c d, vtraq; ipsarum a b & e f: idipsum colligitur. ¶Sit enim rursus a b ipsius c d tripla: at c d ipsius e f sit dimidia.& quoniam c d ipsius e f dimidia est/ipsius autem c d tripla est a b: igitur a b sesqualtera est ipsius e f. si enim alicuius dimidium triplicamus: habebit ipsum semel & dimidiũ. At quoniam a b ipsius c d tripla est,& c d ipsius e f dimidia est: qualium est a b æqualiũ ipsi c d trium/talium est e f duorum. Quare sesqualterum est a b ipsius e f. Igitur ratio ipsius a b asi e f, connectitur per c d medium limitem: cõposita ex ipsius a b ad c d & c d ad e f ratione. ¶Sed iam rursus sit c d vtraq; ipsarum a b & e f maior.& sit quidẽ a b ipsius c d dimidium:& c d ipsius e f sesquitertium. Quoniam igitur qualium est a b duorum/talium est c d quatuor qualium autem c d quatuor/talium e f trium:& qualium igitur a b duorum/talium e f trium. cõnectitur igitur rursus ratio ipsius a b ad e f, per c d medium limitem: quæ duorum est ad tria. similiter quoq; & in pluribus/& in reliquis casibus. Et manifestum est q, si a composita ratione/vnaquæq; compositarum auferatur: vno extremorũ ejecto/reliqua compositarum assumetur.

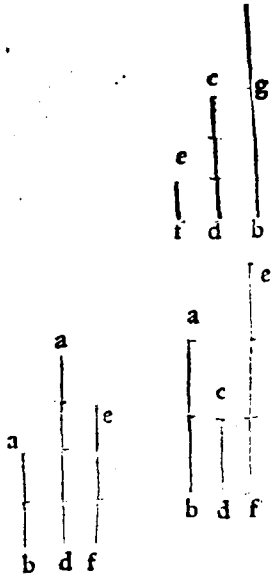

Eucli. ex Camp. Propositio 1.

SI duarum rectilinearum superficierum æqui distantium laterum/sive triangulorum/ fuerit altitudo vna: tãta erit alterutra earum ad alteram/quanta sua basis ad basin alterius. 1

¶CAMPANVS. ¶Sint duo parallelogrãma a b c, d e f: æqualis altitudinis. dico esse proportionẽ eorũ sicut b c ad e f, ponam illa duo parallelogrãma super lineam vnam: quæ sit g m. eruntq; propter hoc q, sunt æqualis altitudinis: inter lineas æqui distantes/quarum sit altera k n. deinde ex linea g m: sumam g c multiplicem secundum quẽcunq; numerum voluero/ad b c.& diuidã eam in partes æquales b c: in punctis h & b. a quibus & pũcto g: ducam æquidistãtes lineæ a b, quæ sunt g k & h l.& complebo superficies æquidistantiũ laterum: k h & l b. eritq; vnaquæq; earũ per 36 primi: æqualis a c. quare sicut linea g c est multiplex lineæ b c: ita superficies c k, superficiei a c. Similiter quoq; ad lineam e f: sumam ex linea g m, lineam f m multiplicem secundũ quencunq; numerum voluero/ad e f.& complebo superficiem æquidistantium laterum/ducta linea m n æquidistanter lineæ d e. eritq; superficies n f ita multiplex superficiei d f: sicut linea m f lineæ e f. Et qa per 36 primi/si linea g c est maior linea f m, superficies k c est maior superficie n f, et si minor/minor/et si æqualis/æqualis: erit per diffinitionem incontinuæ proportionalitatis/eadem proportio basis b c ad basin e f, quæ est superficiei a c ad superficiẽ d f. qd est propositũ. ¶De triangulis vnius altitudinis idẽ ꝓbabis & eodẽ modo per 38 primi: ductis lineis ab extremitatibus earum quas ad bases sumes multiplices/ad vertices triangulorum.

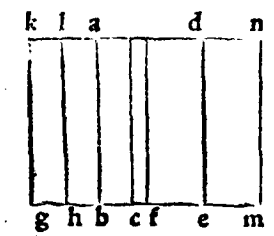

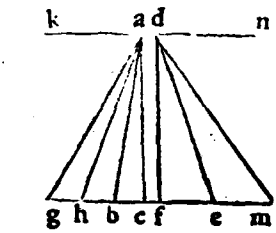

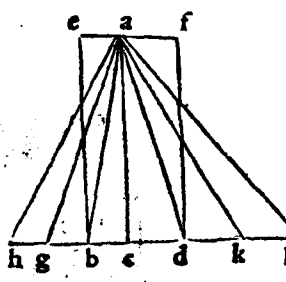

Eucli. ex Zamb. Theorema 1. Propositio 1.

¶Triangula & parallelogrãma/quæ sub eodem sunt vertice: ad se inuicem sunt vt bases. 1

¶THEON ex Zamb. ¶Sint triãgula quidẽ a b c & a c d, parallelogrãma vero e c & c f: sub eodẽ vertice existentia, habentia q; ab a in b d: per pẽdicularẽ deductã a c. Dico q, est sicut b c basis ad c d basin: sic est a b c triãgulũ ad a c d triãgulũ/& e c parallelogrãmũ ad c f parallelogrãmũ.

Producatur inq̃ per 2 poſtulatum/a b,ex vtraq; in h,l,ſigilla.& ponantur per 2 primi ipſi quidem b c baſi/æquales cuiuſmodicũq; b g & g h ipſi autem c d baſi/æquales cuiuſmodicunq; d k & k l. Connectantur q; a g,a h,a k,& a l.Et quoniam c b,b g,& g h ſibiinuicem ſunt æquales:& trianguli quoq; a h g, a g b & a b c ſibiinuicem ſunt æqualia per 38 primi.Q̃ multiplex igitur eſt h c baſis/ipſius b c baſis:tam multiplex eſt et triangulum a h c,trianguli a b c.Id propterea q̃ multiplex eſt l c baſis/ipſius d c baſis:tam multiplex eſt & a l c triangulum/ ipſius a d c trianguli.& ſi æqualis eſt h c baſis/ipſi c l baſi:æquum eſt per 38 primi/triãgulum a h c triangulo a c l. & ſi baſis h c excedit baſim c l:excedit & triangulum a h c triangulum a c l.& ſi minor:minus/ per 6 diffinitionem quinti. Quatuor iãm exiſtentibus magnitudinibus/duabus quidem baſibus hoc eſt b c & c d, duobus autẽ triangulis hoc eſt a b c & a c d: ſumuntur æque multiplices.ipſius quidem b c baſis,& ipſius a b c triãguli:baſis videlicet h c,& triangulum a h c. ipſorum autem c d baſis & a d c trianguli: alia quæ vtcunq; ſunt æque multiplicia/ hoc eſt baſis c l, & triangulum a l c.& demõſtratum eſt q; ſi excedit baſis h c baſin c l: excedit quoq; & triangulũ a h c,triangulũ a l c.& ſi æqualis:æquale.& ſi minor: minus. Eſt igitur ſicut baſis b c ad baſin c d:ſic triangulum a b c ad triangulum a c d,per ſextã diffinitionẽ quinti. Et quoniã per 41 primi ipſius quidem trianguli a b c duplum eſt parallelogrãmũ e c,ipſius autẽ a c d trianguli duplũ eſt per eandẽ parallelogrãmũ f c, partes autẽ eodẽ modo multipliciũ p 15 quiti eãdẽ habent rationẽ: eſt igit ſicut triangulũ a b c ad triangulũ a c d, ſic parallelogrammũ e c ad parallelogrãmũ c f. Quoniã igitur patuit ſicut quidẽ baſis b c ad baſin c d ſic triangulũ a b c ad triangulum a c d,ſicutq; triangulũ a b c ad triangulũ a c d ſic parallelogrãmũ e c ad parallelogrãmum f c:& ſicut igitur per 11 quinti/ baſis b c ad baſin c d,ſic parallelogrãmum e c ad parallelogrammum f c. Triangula igitur & parallelogramma ſub eodem vertice exiſtẽtia:ad ſe inuicem ſunt ſicut baſes.quod demonſtrare oportebat.

Eucli ex Camp. Propoſitio 2.

2 SI linea recta duo trianguli latera ſecans/reliquo fuerit ęquidiſtans:eam duo illa latera proportionaliter ſecare. Si vero proportionaliter ſecet: eam reliquo lateri æquidiſtare neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sit triangulus a b c:cuius duo latera a b & a c ſecet linea d e æquidiſtanter tertio laterι quod eſt b c. dico q; erit proportio a d ad d b ſicut a e ad e c. & econuerſo ſi fuerit proportio a d ad d b ſicut a e ad e c:linea d e erit æque diſtans lineæ b c.protrahatur enim duas lineas e b & d c.eritq; per 37 primi/triangulus e d b, æqualis triangulo d e c:propter id quod ipſi ſunt ambo ſuper lineam d e,inter lineas æquidiſtantes.itaq; per ſecundã partẽ 7 quinti/proportio triãguli a d e ad vtrũq; illorũ:erit vna.ſed proportio eius/per præmiſſã ad triangulũ e d b: eſt ſicut lineæ a d ad lineã d b.& ad triangulũ d e c:ſicut lineæ a e ad lineã e c.Nam ipſe cum vtroq; illorũ eſt æqualis altitudinis.quare erit proportio a d ad d b:ſicut a e ad e c.quod eſt primũ. ¶Et ſi hoc fuerit: erit per præmiſſam/ipſius a d e ad vtrumq; illorũ proportio vna.quare per ſecundam partem 9 quinti:ipſi ſunt adinuicẽ æquales.& quia ipſi ſunt ſuper eandem baſin videlicet lineam d e,& ex eadem parte: erit per 39 primi/linea d e æquidiſtans lineæ b c.quod eſt ſecundum.

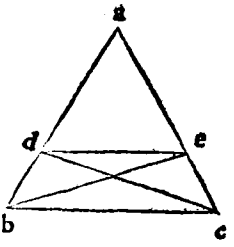

Eucli.ex Zamb. Theorema 2. Propoſitio 2.

2 ¶Si triãguli ad vnũ laterũ acta fuerit aliqua recta linea parallelus:proportionaliter ſecat ipſius triãguli latera. & ſi trianguli latera proportionaliter ſecta fuerint:ad ſegmẽta connexa recta linea/parallelus ad reliquũ erit ipſius triãguli latus.

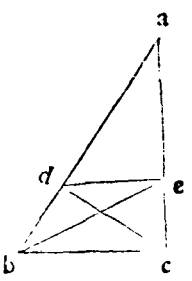

THEON ex Zamberto. Trianguli enī a b c parallelus ad latus b c: agatur d e. Dico q̄ est sicut b d ad d a: sic est c e ad e a. Cōnectantur inquam b e & c d. æquale igitur est per 37 primi/triangulum b d e: triangulo c d e. in eadem enim sunt basi d e: & in eisdem parallelis d e & b c. Aliud autem quoddam triangulum a d e. æqualia autem per 7 quinti/ad idem eandem habent rationem. Est igitur sicut triangulum b d e ad triangulum a d e: sic triangulum c d e ad triāgulum a d e. Sicut quidem triangulum b d e ad triangulum a d e: sic est b d ad d a. sub eodem namq; vertice/ab e in a b, perpendicularem actam habent. & proinde ad seinuicē sunt sicut bases: per 1 sexti. Ac propterea sicut triangulum c d e ad triangulum a d e: sic c e ad e a. & sicut igitur per 11 quinti/b d ad d a: sic c e ad e a. Sed iā ipsius a b c trianguli/latera a b & a c in proportione secentur: sicut b d ad d a, sic c e ad e a. & connectatur d e. Dico q̄ parallelus est d e ipsi b c. Eisdem namq; dispositis/ quoniā est sicut b d ad d a sic c e ad e a, sed sicut quidem b d ad d a sic triangulum b d e ad triangulum a d e per 1 sexti/sicut autem c e ad e a sic triangulū c d e ad triangulum a d e per eandem: & sicut igitur per 11 quinti triangulum b d e ad triāgulum a d e, sic triangulum c d e ad triāgulum a d e. Vtrūq; igitur ipsorum b d e & c d e triangulorum: ad a d e eandem habet rationem per 9 quinti. Aequale igitur per eandem est triangulum b d e triangulo c d e & in eadem sunt basi d e. æqualia autem triangula & in eadem basi existentia: & in eisdem sunt parallelis per 39 primi. parallelus igitur est d e ipsi b c. Si trianguli ad vnum latus igitur acta fuerit parallelus aliqua recta linea. proportionaliter secat trianguli latera. & si trianguli latera proportionaliter secta fuerint: ad segmenta coniuncta recta linea/parallelus erit ad reliquū triāguli latus. Quod demōstrasse oportuit.

Eucli ex Camp. Propositio 3.

SI ab aliquo angulorū trianguli linea recta ad basin ducta/angulū illū per æqualia secet: duas partes ipsius basis reliquis eiusdē trianguli lateribus proportionales esse. Si vero duę partes basis quas linea ab angulo ducta distinguit/reliquis trianguli lateribus proportionales fuerint: lineam illā angulum per æqualia diuidere necessario comprobatur. 3

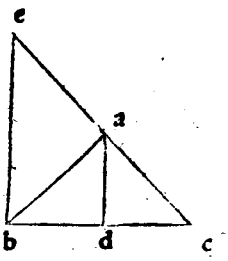

CAMPANVS. Sit trigonus a b c: cuius angulum a diuidat linea a d per æqualia. dico q̄ proportio b d ad d c: est sicut b a ad a c, & ecōuerso. protraham enim b e: æquidistantem a d. & producam c a: quousq; cōcurrat cum b e in puncto e. eritq; per primam partem 29 primi/ angulus e b a: æqualis angulo b a d. & per secundam partem eiusdem/angulus e: angulo d a c. quare angulus e: est æqualis angulo e b a. ergo per 6 primi/e a: est æqualis a b. & ideo per primam partem 7 quinti/ proportio e a ad a e: est sicut b a ad a c. sed per præmissam/e a ad a c: est sicut b d ad d c. ergo b a ad a c: sicut b d ad d c. quod est primum. Secunda pars quæ est conuersa primæ partis: probabitur conuerso modo. Manente enim eadem dispositione/ si fuerit proportio b a ad a c sicut b d ad d e, quia per præmissam e a ad a c est sicut b d ad d c: erit eadem proportio e a ad a c, quæ est b a ad a c. ergo per primam partem 9 quinti: e a & a b sunt æquales. quare per 5 primi/ duo anguli e & e b a: sunt æquales. igitur per primā & secundam partem 29 primi/angulus b a d: est æqualis angulo d a c. quod est secundum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 3. Propositio 3.

Si trianguli angulus bifariam secetur/dispescens autē angulum recta linea secuerit & basin: basis segmenta eandem habebunt rationem reliquis ipsius trianguli lateribus. & si basis segmenta eandem habuerint rationem reliquis ipsius 3

trianguli lateribus: a vertice ad baſin coniuncta recta linea bifariam diſpeſcit ipſius trianguli angulum.

THEON ex Zamberto. Sit triangulũ a b c: ſecetur̃ per 9 primi/ angulus b a c bifariam ſub recta linea a d. Dico q̃ eſt ſicut b d ad d c ita eſt b a ad a c. Excitetur enim per 31 primi per c ipſi d a parallelus c e, & acta b a ei concurrat in e. & quoniam in parallelos a d & e c, recta linea a c cecidit: angulus igitur a c e per 29 primi/ æqualis eſt angulo c a d. Sed angulo c a d: is qui eſt ſub b a d ſupponitur æqualis. & angulus igitur b a d: ei qui ſub a c e eſt angulo/ eſt æqualis. Rurſus quoniã in parallelos a d & e c, recta linea cecidit b a e: per 28 primi angulus exterior b a d æqualis eſt angulo interiori a e c. oſtenſum autem eſt q̃ angulus a c e angulo b a d eſt æqualis. & angulus a c e igitur: angulo a e c eſt æqualis. quare & latus a e: lateri a c per 6 primi/ eſt æquale. Et quoniam triãguli b c e ad vnum latus e c parallelus acta eſt a d: proportionalis igitur per 2 ſexti/ & per 11 quinti/ (& animaduerte quomodo) ſicut b d ad d c, ſic b a ad a e. Aequalis autem eſt a e ipſi a c. eſt igitur ſicut b d ad d c: ſic b a ad a c. Sed eſto ſicut b d ad d c: ſic b a ad a c. & connectatur a d. Dico q̃ bifariam ſecatur angulus b a c: ſub recta linea a d. Eiſdẽ nãq̃ diſpoſitis/ qm̃ eſt ſicut b d ad d c ſic eſt b a ad a c, ſed ſicut e d b ad d c ſic b a ad a e per 2 ſexti/ trianguli enim b c e ad vnũ latus e c, acta eſt parallelus a d: & ſicut igitur b a ad a c ſic b a ad a e per 9 quinti. æqualis autem eſt a c ipſi a e. quare & angulus qui ſub a e c: per 5 primi/ ei qui eſt ſub a c e eſt æqualis. Sed qui eſt ſub a e c per 29 primi/ exteriori qui eſt ſub b a d eſt æqualis. angulus autem a c e: ei qui viciſſim eſt ſub c a d angulo eſt æqualis. Angulus igitur b a c bifariã diſcinditur ſub a d recta linea. Si trianguli angulus igitur bifariam ſecetur/ eum autem diſpeſcens recta linea ſecuerit & baſin: baſis ſegmenta eandem habebunt rationem reliquis trianguli lateribus. & ſi baſis ſegmenta eandem habuerint rationem reliquis trianguli lateribus: a vertice ad baſin coniuncta recta linea bifariam ſecat ipſius triãguli angulum. quod erat demonſtrandum.

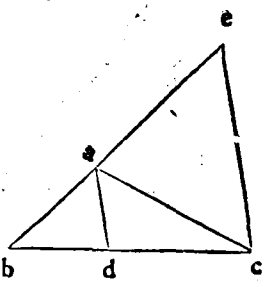

Euclí ex Camp. Propoſitio 4.

4 Mnium duorum triãgulorum quorum anguli vnius angulis alterius ſunt æquales: latera æquos angulos continentia ſunt proportionalia.

CAMPANVS. Sint duo trianguli a b c, d e f: æquianguli. ſitq̃ angulus a: æqualis angulo d. & angulus b: angulo e. & angulus c angulo f. dico q̃ proportio d e ad a b, & d f ad a c: eſt ſicut e f ad b c. ponam enim ambos triangulos ſuper lineam vnam quæ ſit e c: ita q̃ duo anguli vniq̃ qui erunt ſuper hanc lineam: ſint æquales duobus alterius qui erunt ſuper eandem. non quidem medius medio aut extremus extremo: ſed medius vnius/ extremo alterius. & ponam duos eorum medios angulos in eodem puncto coire. ſitq̃ a f c: ipſe idem triãgulus qui erat a b c. & quia angulus a f c eſt æqualis angulo e, & angulus d f e angulo c per hypotheſin: erit per primam partem 28 primi/ linea a f æquidiſtans d e, & d f æquidiſtans a c. complebo igitur ſuperficiem æquidiſtantium laterum: quæ ſit g f. eritq̃ per 34 primi/ g a: æqualis d f, & g d æqualis a f. Quia ergo per ſecundam huius g a ad a c ſicut e f ad f c, & per eandem e f ad f c ſicut e d ad d g: erit per 7 quinti d f ad a c & per eandem e d ad f a ſicut e f ad f c. quod eſt propoſitum.

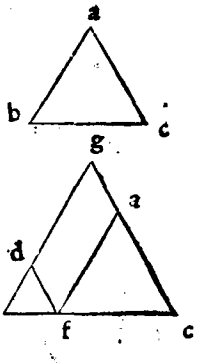

Euclí. ex Zamb. Theorema 3. Propoſitio 4.

4 Aequiangulorum triangulorum proportionalia ſunt latera: quæ circum æquales angulos/ & ſimilis ſunt rationis quę æqualibus angulis latera ſubtenduntur.

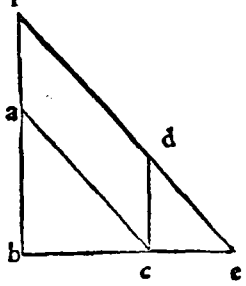

THEON ex Zamberto. Sint triangula æquiangula a b c & d c e æquum habentia angulum qui ſub a b c ei qui ſub d c e eſt angulo/ & angulum qui ſub b a c ei qui ſub c d e, & inſuper angulum qui ſub a c b ei qui ſub d e c. Dico q triangulorum a b c & d c e latera ſunt proportionalia: quæ circum æquales ſunt angulos, eiuſdemq rationis: quę æqualibus angulis latera ſubtenduntur. Ducatur enim in rectam lineam/b c: ipſi c e. Et quoniam anguli a b c & a c b duobus rectis ſũt minores per decimamſeptimam primi/ æqualis autẽ eſt angulus a c b ei qui eſt ſub d e c angulo: anguli igitur a b c & d e c, duobus rectis ſunt minores. Igitur b a & e d productæ: in congreſſum veniunt. Congrediantur conueniantq in f. & quoniam per hypotheſin angulus d c e angulo a b c eſt æqualis: parallelus eſt per 28 primi/b f ipſi c d. Rurſus quoniam per hypotheſin/angulus a c b æqualis eſt angulo d e c: parallelus eſt per 28 primi/a c ipſi f e. Parallelogrammũ igitur eſt: f a d c. Aequalis igitur eſt fa, ipſi d c: & a c ipſi f d. Et qm̃ per 2 ſexti/ triãguli b f e ad latus vnũ f e parallelus acta eſt a c: eſt igitur ſicut b a ad a f, ſic b c ad c e. Aequalis autem eſt a f ipſi c d. Sicut igitur per 11 quinti/b a ad c d: ſic b c ad c e. & viciſſim per 16 quinti ſicut a b ad b c ſic d c ad c e. Rurſus quoniã parallelus eſt c d ipſi b f: eſt igitur per 2 ſexti ſicut b c ad c e ſic f d ad d e. Aequalis autem eſt f d ipſi a c. Sicut igitur b c ad c e: ſic a c ad d e. viciſſim igitur per 16 quinti/ſicut b c ad c a: ſic c e ad e d. Quoniã igitur demonſtratũ eſt q ſicut a b ad b c ſic d c ad c e, ſicut autem b c ad c a ſic c e ad e d: ex æquali igitur per 22 quinti/ ſicut b a ad a c ſic c d ad d e. Proinde æquiangulorũ triangulorũ proportionalia ſunt: quæ circum æquales angulos ſũt latera. eiuſdemq rationis: quæ æqualibus angulis latera ſubtenduntur. quod fuit demonſtrandum.

Euclí ex Camp. Propoſitio 5.

5 IMnium duorum triangulorum quorum cũctorum laterum ſeſe reſpicientium eſt proportio vna: anguli lateribus proportionalibus contenti/equi ſibi inuicem eſſe probantur.

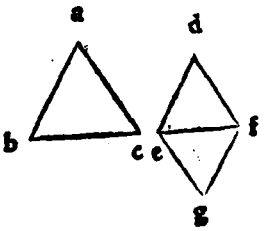

CAMPANVS. Hæc eſt cõuerſa prioris. Nec fecit ex ea & præmiſſa vnã concluſionẽ/ſicut fecit in ſecunda & tertia huius: quia nec eadem figuratione nec eiſdẽ mediis demonſtratur quibus præcedẽs. Sint itaq duo trianguli a b c, d e f, ſitq proportio a b ad d e, & a c ad d f: ſicut b c ad e f. dico q angulus a: eſt æqualis angulo d. & angulus b: angulo e. et angulus c: angulo f. Cõſtituam ſuper lineã e f in oppoſita parte trianguli d e f, angulum f e g: æqualem angulo b. & angulum e f g: æqualem angulo c. eritq per 32 primi/ angulus g: æqualis angulo a. ergo per p̃miſſã/ proportio a b ad e g, & a c ad f g: ſicut b c ad e f. quare a b ad d e: ſicut ad e g. & a c ad d f: ſicut ad f g. igitur per ſecundã partẽ 9 quinti/d e: eſt æqualis e g. & per eãdem d f: æqualis f g. quare per 8 primi/ duo trianguli d e f, & g e f ſunt æquianguli. quia ergo triangulus g e f, eſt etiã æquiangulus triangulo a b c: conſtat propoſitum.

Euclí. ex Zamb. Theorema 5. Propoſitio 5.

5 SI duo triangula/latera proportionalia habuerint: æquiãgula erunt triangula/& æquales habebunt angulos ſub quibus eiuſdem rationis latera ſubtenduntur.

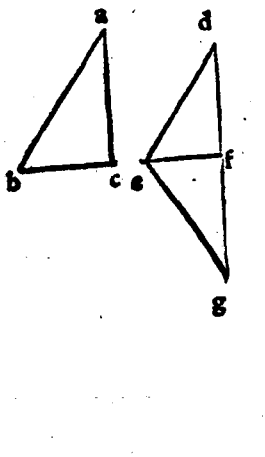

THEON ex Zamberto. Sint bina triangula a b c & d e f: latera proportionalia habentia. ſicut a b ad b c: ſic d e ad e f. ficutq b c ad c a: ſic e f ad d f. Dico q æquiangulum eſt a b c triangulum: triangulo d e f. æqualeſq habebunt angulos: ſub quibus eiuſdem rationis latera ſubtenduntur. hoc eſt angulum a b c angulo d e f: & angulum b c a angulo e f d. & inſuper angulum b a c: angulo e d f. Conſtituatur per 23 primi in/ad rectam lineam e f, ad ſignaq in ea e, f: angulo a b c æqualis angulus

f e g, angulo autem a e b æqualis qui est sub e f g. Reliquus igitur angulus qui sub b a c: reliquo qui sub e g f est æqualis. æquiangulum igitur est triangulum a b c: triangulo f e g. Triangulorum autem a b c & f e g proportionalia sunt latera/ quæ circũ æquales sunt angulos per 4. sexti: eiusdemq; rationis/ quæ sub æqualibus angulis latera subtenduntur. Est igitur sicut a b ad b c: sic g e ad e f. Sed sicut a b ad b c: sic supponitur d e ad e f. Igitur sicut d e ad e f: sic g e ad e f. vtrumq; igitur ipsorum d e & g e: ad e f eandẽ habet rationẽ. Aequalis igitur per 9 quinti est d e: ipsi e g. Id propterea/ & d f: ipsi f g est æqualis. Qm igitur æqualis est d e ipsi e g, cõmunis autẽ e f: duæ igitur d e & e f duab9 g e & e f sũt æquales/ & basis d f basi f g est æqualis. Angulus igitur d e f: per 8 primi/ angulo g e f est æqualis/ et triangulum d e f per 4 primi triangulo g e f est æquale/ et reliqui anguli reliquis angulis æquales erunt sub quibus æqualia latera subtenduntur. Aequalis igitur est angulus d f e angulo g f e: & angulus e d f angulo e g f. Et quoniam angulus f e d angulo f e g est æqualis/ sed angulus f e g angulo a b c: & angulus a b c igitur ei qui sub d e f est angulo est æqualis. Id propterea/ & angulus a c b: angulo d f e est æqualis. & insuper angulus qui ad a: ei qui ad d. Aequiangulum igitur est triangulum a b c: triangulo d e f. Si bina triangula igitur/ latera proportionalia habuerint: æquiangula erunt triangula. & æquales habebunt angulos: sub quibus eiusdem rationis latera subtenduntur. quod erat demõstrandum.

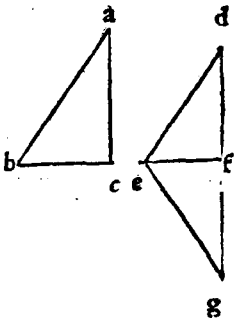

Euclí ex Camp. Propositio 6.

6
Mnes duo triãguli quorum vnus angulus vnius vni angulo alterius æqualis/ lateraq; illos duos ꝙ quos angulos cõtinentia proportionalia: sunt inter seinuicem æquianguli.

¶ CAMPANVS. ¶ Maneat prior dispositio. & sit solum angulus b: æqualis ãgulo d e f. & proportio a b ad d e: sicut b c ad e f. dico adhuc duos triangulos a b c, d e f: esse æquiãgulos. Cũ enim sit per 4 huius propter hypotheses præmissæ conclusionis/ a b ad e g sicut b c ad e f: erit a b ad d e sicut a b ad e g. quare per secundam partem nonæ quinti d e: est æqualis e g. Quia ergo duo latera d e & e f trigoni d e f, sunt æqualia duobus lateribus e g & e f trigoni g e f, & angulus e vnius angulo e alterius/ quia vterq; est æqualis angulo b: ipsi erunt per quartam primi/ æquianguli. & quia e g f est etiam æquiangulus a b c: patet propositum.

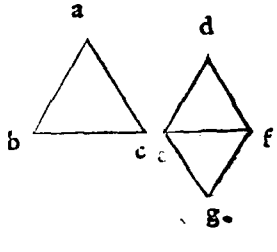

Euclí. ex Zamb. Theorema 6. Propositio 6.

6 ¶ Si bina triangula vnum angulum vni angulo æqualẽ habuerint/ & circũ æquales angulos latera proportionalia: æquiãgula erunt triãgula/ & æquales habebunt angulos sub quibus eiusdem rationis latera subtenduntur.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint bina triangula a b c & d e f: vnũ angulum qui sub b a c, vni angulo qui sub e d f æqualem habentia. & quæ circum æquales angulos latera proportionalia: sicut b a ad a c, sic e d ad d f. Dico ꝙ triangulum a b c: æquiangulum est ipsi triangulo d e f. & æqualem habebit angulum a b c angulo d e f: & angulum a c b angulo d f e. Constituatur inquam per 23 primi/ ad rectã lineam d f, ad signaq; in ea d, f: vtriq; ipsorum b a c & e d f æqualis angulus f d g. angulo autem a c b: æqualis angulus d f g. reliquus igitur ãgulus qui ad b: reliquo angulo qui ad g est æqualis. Aequiangulum igitur est triangulum a b c: triangulo d g f. Proportionale igitur est/ sicut b a ad a c: sic g d ad d f, per 4 sexti. Receptum autem est/ ꝙ sicut b a ad a c: sic e d ad d f. & sicut igitur per 11 quinti e d ad d f: sic g d ad d f. Aequalis igitur est per 9 quinti e d: ipsi d g. Et communis d f. Duæ iam e d & d f: duabus g d & d f sunt æquales. & angulus e d f: per hypothesin angulo g d f est æqualis. Basis

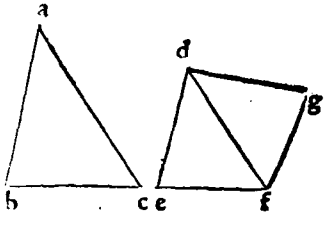

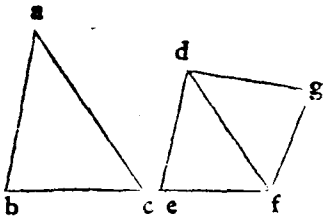

igitur e f: per 4. primi/baſi g f eſt æqualis. & triangulum d e f per eandem triangulo g d f eſt æquale: & reliqui anguli reliquis angulis æquales erunt alter alteri/ ſub quibus æqualia latera ſubtenduntur. Aequalis igitur eſt angulus d f g angulo d f e: & qui ad g, ei qui ad e. Sed angulus qui ſub d f g ei qui ſub a c b eſt æqualis. & ãgulus a c b igitur ei qui ſub d f e eſt æqualis. Receptum autẽ eſt / q̃ angulus b a c: ei qui ſub e d f eſt angulo æqualis eſt. & reliquus igitur qui ad b: reliquo qui ad e eſt æqualis. æquiangulum igitur eſt triangulum a b c: triangulo d e f. Si bina triangula igitur vnum angulum vni angulo æqualem habuerint/ circum vero æquales angulos latera proportionalia: æquiangula erunt ipſa triangula/ & æquales habebunt angulos ſub quibus eiuſdem rationis latera ſubtenduntur. quod demonſtraſſe oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 7.

SI fuerint duo trianguli quorũ vnus angulus vni 7
us vni angulo alterius æqualis/ duoq̃ ſuorum reliquorum angulorũ lateribus proportionalibus cõtenti/ duorum vero demum reliquorum vterq̃ aut neuter recto angulo minor: neceſſe eſt illos duos triãgulos omnibus ſuis angulis inter ſeinuicem æquiangulos eſſe.

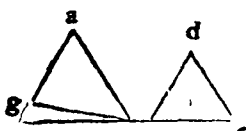

¶ CAMPANVS. ¶ Sint duo triãguli a b c, d e f. ſitq̃ angulus a: æqualis angulo d. & proportio a c ad d f: ſicut c b ad f e. & vterq̃ duorum angulorum b & e, aut neuter: ſit minor recto. dico eos eſſe æquiangulos. Si enim angulus c vnius eſt æqualis angulo f alterius: patet propoſitũ per præmiſſam. Sin autem: ſit c maior, fiatq̃ angulus a c g: æqualis eidem. eritq̃ per 32 primi/ triangulus a g c: æquiangulus triangulo d e f. quare per quartam huius/ proportio a c ad d f: ſicut g c ad e f. ſed ſic fuit b c ad e f. ergo per 9 quinti/ g c & b c: ſunt æquales. ergo per quintam primi/ angulus b: eſt æqualis angulo b g c. Si ergo neuter duorum angulorum b & e fuerit minor recto: accidet duos ãgulos vnius trianguli nõ eſſe minores duobus rectis. quod eſſe non poteſt/ per 17 primi. Q̃z ſi vterq̃ fuerit minor recto: erit angulus a g c maior recto per 13 primi. quare & angulus e ſibi æqualis: eſt etiam recto maior. quod eſt contra hypotheſin. quare deſtructo oppoſito: remanet propoſitũ. ¶ Oportet autem vtrumq̃ angulorum reliquorum/ aut neutrum: eſſe minorem recto. poſſibile enĩ eſt in eodem triangulo vt in triangulo a b c: lineam g c eſſe æqualem b c. & ideo erit a c ad vtramq̃ earum: vna proportio per 7 quinti. Nec tamen erunt trianguli a g c & a b c, æquianguli: q̃uis vnus angulus vnius ſit æqualis vni angulo alterius/ immo idem vt angulus a. & proportio linee a c prout eſt latus magni ad a c prout eſt latus parui: ſicut b c latus magni ad g c latus parui. vtraq̃ enim æqualis. & hoc eſt/ propter hoc q̃ angulus g minoris: eſt maior recto. & angulus b maioris: minor. Nam in omni triangulo duum æqualium laterum/ vterq̃ angulorum qui ſũt ad baſin: eſt minor recto.

Eucli. ex Zamb. Theorema 7. Propoſitio 7.

¶ Si bina triangula vnum angulum vni angulo æqualem 7
habuerint/ circum autem alios angulos latera proportionalia/ reliquorum vero vtrũq̃ ſimul aut minorem aut non minorem recto: æquiangula erunt triangula/ & æquales habebunt angulos circum quos proportionalia ſunt latera.

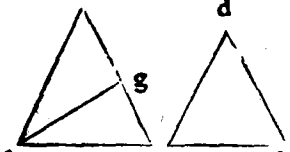

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint bina triangula a b c & d e f: vnũ angulum vni angulo æqualem habentia/ eum ſcilicet qui ſub b a c ei qui eſt ſub e d f. Circum autem alios angulos a b c & d e f, latera proportionalia ſicut a b ad b c: ſic d e ad e f. Reliquorum vero qui ad c, f, primo alterum ſimul maiorem recto. Dico q̃ æquiangulum eſt a b c triangulum:

ipſi d e f triangulo, & æqualis erit angulus a b c: angulo d e f. & reliquus
8 qui ad c: reliquo qui ad f. Si enim inæqualis eſt angulus a b c ei qui ſub
d e f eſt angulo: alter eorum maior eſt. ſit maior angulus a b c, & conſti
tuatur per 23 primi/ad a b rectã lineam ad ſignũq; in ea b: ipſi d e f an
gulo æqualis angulus a b g. Et quoniam æqualis eſt angulus qui ad a ei
qui ſub d e f: reliquus igitur angulus a g b reliquo angulo d f e eſt æqualis. Aequiangulum igitur eſt triangulũ
a b g triangulo d e f. Eſt igitur per 4. ſexti/ſicut a b ad b g: ſic d e ad e f.
Sicutq; d e ad e f: recipitur ſic a b ad b c. Et ſicut igitur per 11 quinti/a b
ad b c: ſic a b ad b g. Igitur per 9 quinti/a b: ad vtrumq; ipſorum b c & b
g, eandem habet rationem. æqualis igitur eſt b c ipſi b g. Quare per qui
tam primi/& angulus qui ad c: angulo qui ſub b g c eſt æqualis. ſed mi
nor recto ſubijcitur angulus qui ad c. minor igitur recto eſt angulus qui
ſub b g c. Quare per 13 primi & altrinſecus ipſe ãgulus a g b: maior eſt
recto. & oſtenſum eſt q̃ æqualis eſt ei qui ad f. & qui ad f igitur: maior
eſt recto. Subijcitur autem minor recto. quod eſt abſurdum. Igitur inæ
qualis minime eſt angulus a b c: angulo d e f. Aequalis autem eſt & qui
ad a ſignum ei qui ad d. & reliquus qui ad c igitur: reliquo qui ad f eſt
æqualis. Aequiangulum igitur eſt triangulũ a b c, triangulo d e f. ¶ Sed
rurſus ſupponatur vterq; eorum qui ad c ſ: non minor recto. Dico rur
ſus q̃ & ſic eſſet æquiangulum triangulum a b c: triangulo d e f. Eiſ
dem nempe diſpoſitis/ſimiliter demonſtrabimus q̃ æqualis eſt b c: ipſi
b g. quare & angulus qui ad c: ei qui ſub b g c eſt æqualis. At non mi
nor recto eſt angulus qui ad c. neq; igitur minor recto eſt ãgulus qui eſt
ſub b g c. Trianguli iã b g c per 17 primi duo anguli duobus rectis fũt
minores. quod eſt impoſſibile. Non igitur rurſus inæqualis eſt angulus
a b c: angulo d e f. æqualis igitur. eſt autem angulus qui ad a: e i qui ad
d æqualis. Reliquus igitur qui ad c: reliquo qui ad f eſt æqualis. Aequi
angulum igitur eſt triangulum a b c: triangulo d e f. Si bina igitur triã
gula vnum angulum vni angulo æqualem habuerint/circum autem alios angulos latera proportionalia/reliquorum vero vtrumq; ſimul vel mi
norem vel non minorem recto: æquiangula erunt triangula/& æquales
habebunt angulos circum quos proportionalia ſunt latera: quod opor
tuit demonſtraſſe.

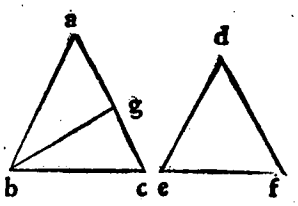

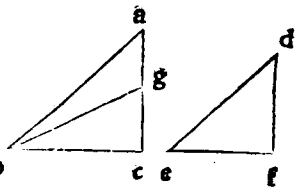

Eucl. ex Camp. Propoſitio 8.

8 SI ab orthogonij angulo recto/ad baſin linea perpendicularis ducatur: fient duo trianguli partiales/toti triangulo & ſibiinuicem ſimiles.

CORRELARIVM.

¶ Vnde etiã manifeſtũ eſt: quia in omni triangulo rectangulo/ſi ab eius angulo recto ad baſin perpendicularis ducatur: erit ipſa perpendicularis inter duas ſectiones ipſius baſis proportionalis. Itemq; vtrumq; latus inter totam baſin atq; ſibi conterminalem baſis portionem.

¶ CAMPANVS. ¶ Sit trigonus a b c, orthogonus: eiuſq; angulus a, rectus/a quo ducatur a d perpendicularis ad baſin. dico q̃ vterq; duorum triangulorum partialium qui ſunt a b d, a d c: ſimilis eſt totali triangulo a b c. & vnus eorum alteri. eſt enĩ vterq; ipſorum æquiãgulus totali per 32 primi: eo q̃ vterq; eſt orthogonius & in vno angulo communicat cũ totali. quare & ſibiinuicem ſunt æquianguli. ita q̃ angulus b eſt æqualis angulo d a c. & angulus b a d: angulo c. & duo anguli qui ſunt ad d: ſibiinuicẽ & angulo a totali æquales. quare per 4 huius latera æquos eorum angulos reſpicientia: ſunt proportionalia. ergo per diffinitionẽ ſunt ſimiles. quod eſt propoſitum. Vtrumq; correlarium ex his euidenter apparet.

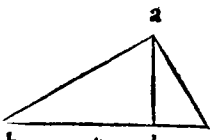

Eucli. ex Zamb. Theorema 8. Propoſitio 8.

¶Si in triangulo rectangulo ab angulo recto in baſin perpendicularis agatur: quæ ad perpendicularem triangula/ ſimilia ſunt toti & adinuicem. 8

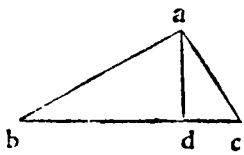

¶THEON ex Zamberto. ¶ Sit triangulum rectāgulum a b c: rectum habens eum qui ſub b a c angulum. & excitetur per 12 primi/ ab a in b c perpendicularis a d. Dico q; ſimile eſt vtrumq; ipſorum a b d & a d c triangulorum: toti a b c, & inſuper adinuicem. Quoniam inquam per 4 poſtulatū æqualis eſt angulus b a c angulo a d b, rectus enim vterq; eſt/ communis autē eſt ipſorum duorum triangulorum a b c & a b d angulus qui ad b: reliquus igitur āgulus a c b, reliquo b a d eſt æqualis per 32 primi. Aequiangulum igitur eſt triangulum a b c: triangulo a b d. Eſt igitur per 4 ſexti ſicut c b ſubtendens angulum rectum/ a b c trianguli ad b a ſubtendentem rectum angulum ipſius a b d triāguli: ſic ipſa a b ſubtendens angulum qui ad c trianguli a b c, ad b d ſubtendentem æqualem angulum b a d ipſius a b d trianguli/ & inſuper a c ad a d ſubtendētem angulum qui ad b communem duorum triangulorum. Triangulum igitur a b c: triāgulo a b d æquiangulū eſt per 7 ſexti/ & quæ circū æquales angulos ſunt/ latera proportionalia habet. Simile igit eſt triangulū a b c: triangulo a b d, per 1 diffinitionē ſexti. Similiter iam oſtēdemus q; & triangulo a d c: ſimile eſt triangulum a b c. vtrumq; igitur ipſorum a b d & a d c triangulorum ſimile eſt toti a b c. Dico etiam q; & adinuicem ſunt ſimilia: triangula a b d & a d c. Quoniam enim rectus angulus b d a recto angulo a d c eſt æqualis per 4 poſtulatum/ ſed & angulus b a d ei qui ad c oſtenſum eſt q; eſt æqualis: reliquus igitur qui ad b reliquo qui ſub d a c eſt æqualis. Aequiangulum igitur eſt triangulum a b d: triangulo a d c. eſt igitur ſicut b d ipſius a b d trianguli ſubtendens angulum qui ſub b a d, ad d a ipſius a d c trianguli ſubtendentem angulum qui ad c æqualem ei qui ſub b a d: ſic ipſa a d ipſius trianguli a b d ſubtendens angulum qui ad b, ad d c ſubtendentem angulum qui ſub d a c *ipſius trianguli a d c æqualem ei qui ad b. & inſuper* b a ad a c ſubtendens rectos angulos. Simile igitur eſt triangulum a b d: triangulo a d c. *Si in rectangulo triangulo igitur ab angulo recto in baſin perpendicularis agatur: triangula quæ circum perpendicularem/ ſimilia ſunt toti & adinuicem. quod demonſtrare oportuit.*

¶CORRELARIVM¶ Ex hoc inquam manifeſtum eſt/ q; ſi in rectāgulo triangulo ab angulo recto in baſin perpendicularis agatur: acta/ ipſius baſis ſegmentis media proportionalis eſt. Et inſuper ipſius baſis & vniuſcuiuſq; ſegmentorum/ latus quod ad ſegmētum: mediū proportionale eſt. quod erat demonſtrandum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 9.

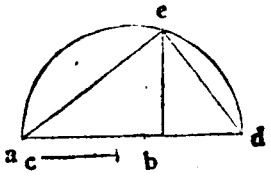

DVabus lineis propoſitis tertiam iter eas ſub proportionalitate continua collocare. 9

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ lineæ propoſitæ a b & c. inter quas volo vnam lineam in proportionalitate continua collocare. Adiungam vnam earum alteri. ſitq; tota ex eis compoſita: a d. ita q; b d: ſit æqualis c. & ſuper totam deſcribo ſemicirculum a e d. & produco b e vſq; ad circumferentiam: perpendicularem ad lineam a d. dico lineam b e: eſſe quam quærimus. produco enim lineas e a & e d. erit q; per 30 tertij/ angulus e totalis: rectus. quare per primam partem correlarij præmiſſæ/ proportio a b ad b e: ſicut b e ad b d. quod eſt propoſitum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 10.

¶Duabus lineis datis: tertiam eis in cōtinua proportionalitate ſubiungere. 10

¶CAMPANVS. ¶Sit duæ lineæ propoſitæ a b & c: quibus volo tertiã in continua proportionalitate ſubiungere. Cõiungo lineam c angulariter vt contingit: cum linea a b. ſitq; a d: ei æqualis. & produco lineam a b vſq; ad e: donec fiat b e æqualis a d. & protracta linea b d: a puncto e duco lineam ſibi æquidiſtantem. quam & lineam a d: produco quouſq; concurrant in puncto f. dico igitur lineam d f: eſſe quam quærimus. eſt enim per ſecũdam huius/proportio a b ad b e: ſicut a d ad d f. ſed a b ad b e: eſt ſicut a b ad a d, per 2 partem 7 quinti. quare a b ad a d: ſicut a d ad d f. quod eſt propoſitum.

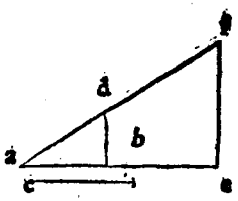

¶CAMPANI additio. ¶Q; ſi propoſitis tribus lineis velimus inuenire quartam/ad quam ſit proportio tertiæ ſicut primæ ad ſecundã: ex prima & ſecunda fiat linea vna/& toti compoſitæ tertia angulariter adiungatur. & a communi termino primæ & ſecundæ: ducatur linea ad extremitatem tertię. & ab altero termino ſecundæ ducatur huic lineæ æquidiſtans: quouſq; concurrat cum tertia in cõtinuum rectũq; protracta. eritq; per ſecundam huius/linea quam hæc æquidiſtans abſcindet: quæ quæritur. quẽadmodũ ſi in hac figura fuerit prima a b, ſecunda b e, tertia a d: erit quarta d f.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 11.

11 AB aſſignata linea: quotamcumq; iubearis/ partem abſcindere.

¶CAMPANVS. ¶Sit a b linea aſſignata. ab ea volo aliquotam partem vtpote tertiam abſcindere. conſungo ei angulariter vt contingit lineam indefinitæ quantitatis: quæ ſit a c. a qua reſeco tres æquas portiones: quæ ſunt a d, d e, & e c. & produco lineas c b & d f: ſibi æquidiſtantes. dico a f eſſe tertiam a b. eſt enim per ſecundã huius/proportio c d ad d a: ſicut b f ad f a. quare cõiunctim/c a ad d a: ſicut b a ad f a. Cum igitur c a ſit tripla ad d a: patet a f eſſe tertiã a b. qđ eſt propoſitum.

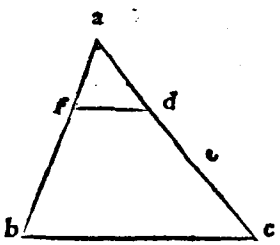

Eucli. ex Camp. Propoſitio 12.

12 DVabus lineis propoſitis/altera indiuiſa/altera per partes diuiſa: indiuiſam quidem ad modum diuiſę diuidere.

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ lineæ quas angulariter vt continget coniungam: a b & a c. ſitq; a b diuiſa in tres vel qualeſcũq; portiones: ſignatis in ea punctis d & e. volo ſecundum eaſdem portiones diuidere lineã a c. cum igitur ipſas angulariter cõiunxero: protraham lineam b c & ęquidiſtantes ei d f & e g. dico iſtas æquidiſtantes diuidere lineam a c: i partes proportionales partibus a b. protraham enim f h æquidiſtantem a b: quæ ſecet e g in puncto k. eritq; per ſecundam huius/ proportio g f ad f a: ſicut e d ad d a. & c g ad g f: ſicut h k ad k f. quare & ſicut b e ad e d per 34 primi/ & ſecundam partem 7 quinti. quod eſt propoſitum. Oportet autem ſecundam huius toties repetere: quot erunt partes lineę a b, minus vna. At vero 34 primi & 7 quinti/minus duabus.

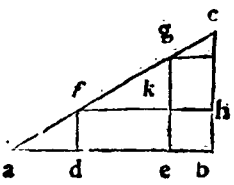

¶Quinq; ſequentes ex Zamberto Euclidis propoſitiones: præpoſtero ordine quatuor ex Campano præcedentibus reſpondent. nona vndecimæ/decima duodecimæ/vndecima & duodecima decimæ cũ additione/decima tertia nonæ.

Eucli. ex Zamb. Problema 1. Propoſitio 9.

¶Data recta linea: ordinatam partem abſcindere.

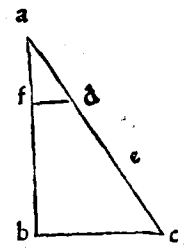

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit data recta linea a b. oportet iã ex ipſa a b: ordinatam partẽ abſcindere. Ordinetur inquã tertiũ. & ducatur ab a recta linea a c: continens angulum compræhenſum cũ a b. & ſumatur contingens ſignum ſuper a c: ſitq; illud d. & ponantur ipſi a d: per 2 primi/ æqualis d e & e c. & connectatur b c. & per d: ipſi b c, per 31 primi/ parallelus excitet d f. Qm igit triãguli a b c ad vnũ latus b c acta eſt d f parallelus: proportionalis igitur eſt per 2 ſexti/ ſicut c d ad d a: ſic b f ad f a. dupla autem eſt c d ipſius d a, dupla eſt igitur & b f ipſius f a. Tripla igitur eſt b a ipſius a f. Data igitur recta linea a b: ordinata tertia pars aufertur a f. quod feciſſe oportuit.

Eucli. ex Zamb. Problema 2. Propoſitio 10.

¶Datam rectam lineam non ſectam: datæ rectæ lineæ ſectæ ſimiliter ſecare.

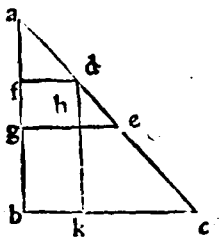

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit quidem data recta linea non ſecta a b. ſecta veꝛo ſit a c: in ſignis quidem d, e. & ponantur: tanq; angulũ cotingentem compræhendant. & connectatur b c. & per d, e: ipſi b c paralleli excitẽtur d f & e g per 31 primi. & per d: ipſi a b parallelus excitetur d h k per eandẽ. parallelogrammũ igitur eſt vtrũq; ipſorũ f h & h b. æqualis igitur eſt quidẽ d h: ipſi f g: & h k ipſi g b. & quoniã triãguli d k c, ad vnũ laterũ k c recta linea acta eſt h e: proportionẽ igitur habet per 2 ſexti ſicut c e ad e d ſic k h ad h d. æqualis autẽ eſt k h ipſi b g: & h d ipſi g f. Eſt igitur per 2 quiti/ ſicut c e ad e d: ſic b g ad g f. Rurſus quoniã triãguli a g e ad vnũ latus g e acta eſt f d: proportionẽ habet per 2 ſexti ſicut e d ad d a ſic g f ad f a. patuit autẽ q; ſicut c e ad e d: ſic b g ad g f. Eſt igitur ſicut quidẽ c e ad e d: ſic b g ad g f. ſicut autem e d ad d a ſic g f ad f a. Data igitur recta linea non ſecta a b: datæ rectæ lineæ ſectæ a c ſimiliter ſecatur. quod facere oportebat.

Eucli. ex Zamb. Problema 3. Propoſitio 11.

¶Duabus datis rectis lineis: tertiã proportionalẽ inuenire.

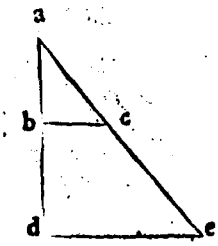

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint duæ datæ rectæ lineę: a b & a c. & ponãtur angulũ cõpræhẽdentes contingentẽ. oportet ipſis b a & a c: tertiã proportionalẽ inuenire. Producãtur enim a b & a c: ad ſigna d, e. & ponat per 2 primi/ ipſi a c: æqualis b d. & cõnectatur b c. & per d: p 31 primi ipſi b c parallelus excitetur d e. Qm igitur triãguli a d e, ad vnũ latus d e acta eſt parallelus b c: proportionalis eſt per 2 ſexti ſicut a b ad b d ſic a c ad c e. æqualis autem eſt b d: ipſi a c. eſt igitur ſicut a b ad a c: ſic a c ad c e. Duabus igitur datis rectis lineis a b & a c: tertia proportionalis eis inuenitur c e, quod oportebat facere.

Eucli. ex Zamb. Problema 4. Propoſitio 12.

¶Tribus datis rectis lineis: quartã proportionalẽ inuenire.

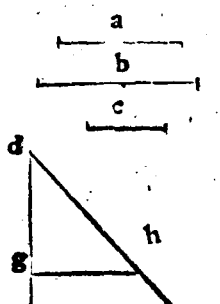

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint datæ tres rectæ lineæ a, b, c. oportet ipſis a, b, c: quartã proportionalẽ inuenire. Ponant duę rectæ lineæ d e & d f: angulũ cõtingẽtẽ cõprãhẽdentes eũ qui eſt ſub e d f. & ponatur p 2 primi/ ipſi quidẽ a: æqualis d g. ipſi autẽ b: æqualis g e. & inſuper ipſi c: æqualis d h. & coniuncta g h, parallelus ei excitetur per 31 primi/ per e: ſitq; e f. Qm igit triãguli d e f, ad vnũ latus e f acta eſt parallelus g h: igit per 2 ſexti eſt ſicut d g ad g e ſic d h ad h f. æqualis autẽ eſt d g ipſi a, & g e ipſi b & d, h ipſi c. eſt igitur ſicut a ad b: ſic c ad h f. Tribus igitur datis rectis lineis a, b, c: quarta proportionalis inuenta eſt h f. quod oportebat facere.

Eucli. ex Zamb. Problema 5. Propoſitio 13.

¶Duabus datis rectis lineis: mediã proportionalẽ inuenire.

¶THEON ex Zãberto. ¶Sint duæ rectæ lineæ a b & b c, oportet iam

ipſarum a b & b c: mediam proportionalem inuenijs. Diſponantur per 14. primi/in rectas lineas. deſcribatur q; ſuper a c: ſemicirculus a d c. & excitetur per 11 primi/a ſignob, ipſi a c: ad angulos rectos b d. & connectantur a d & d c. Quoniam per 31 tertij/in ſemicirculo angulus qui eſt ſub a d c rectus eſt/& in rectangulo triangulo a d c a recto angulo in baſin perpendicularis deducta eſt d b: igitur per corelarium octauæ ſexti/ d b: ipſius baſis ſegmentis a b & b c media proportionalis eſt. Duabus igitur datis rectis lineis a b & b c: media proportionalis inuenta eſt d b. Quod feciſſe oportuit.

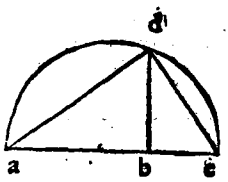

Euclid. ex Camp. Propoſitio 13.

13 SI duæ ſuperficies æquidiſtãtium laterum quarum vnus angulus vnius vni angulo alterius æqualis/ æquales fuerint: latera duos æquos angulos continentia mutekeſia eſſe. Si vero latera duos æquos angulos cõtinentia/ mutekeſia fuerint: duas ſuperficies æquales eſſe neceſſe eſt.

CAMPANVS. Sint duæ ſuperficies a b c d & c e f g, æquidiſtantium laterum & æquales: ſitq; angulus c vnius/ æqualis angulo c alterius. dico proportionem b c ad c g: eſſe ſicut e c ad c d. & ſi proportio b c ad c g fuerit ſicut e c ad c d, & prædicti anguli fuerint adhuc æquales: dico illas duas ſuperficies æquidiſtantium laterum/ eſſe æquales. Cõiungã enim eas angulariter/ videlicet angulum c vnius cum angulo c alterius: ita q; duo latera earum quæ ſũt b c & c g ſiant linea vna erũtq; ſimiliter duo reliqua latera d c & c e linea vna. alioqui ſequeretur per præſentẽ hypotheſin/ quæ eſt angulum c vnius eſſe æqualem angulo c alterius/ & per 15 primi: partem eſſe æqualem toti. complebo itaq; ſuperficiem æquidiſtantium laterum: productis lineis a d & f g, quouſq; concurrant in h. eritq; per primã partem 7 quinti/ vtriuſq; ſuperficiei a c & c f: ad ſuperficiem c h proportio vna. & quia per primã huius/ proportio ſuperficiei a c ad ſuperficiem c h ſicut lineæ b c ad lineam c g, & ſuperficiei c f ad eandem ſuperficiẽ c h: ſicut e c ad c d: manifeſta eſt prima pars propoſitæ concluſionis. Secũda pars ſic patet. per primã enim huius/ eſt proportio b c ad c g: ſicut a c ad c h. & e c ad c d: ſicut c f ad eandem c h. & quia poſitum eſt q; proportio b c eſt ad c g ſicut e c ad c d: erit vtriuſq; duarum ſuperficierum a c & e g ad ſuperficiem c h vna proportio. ergo per primã partẽ 9 quinti/ a c: eſt æqualis c f. ſicq; patet ſecũda pars.

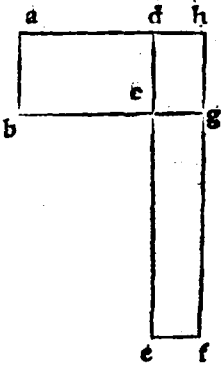

Euclid. ex Zamb. Theorema 8. Propoſitio 13.

14 AEqualium/ & vnum vni æqualem habentium angulum parallelogrammorum reciproca ſunt latera: quæ circũ æquales angulos. & quorum parallelogrammorum vnum angulum vni angulo æqualem habentium reciproca ſunt latera quæ circum æquales angulos: ea quoq; ſunt æqualia.

THEON ex Zamber. Sint æqualia parallelogramma a b & b c: æquales habentia angulos qui ad b. & conſtituantur per decimãquartam primi in rectas lineas: d b & b e. in rectas lineas igitur ſunt f b & b g. Dico q; ipſorum a b & b c reciproca ſunt latera: quæ circum æquales angulos. hoc eſt q; ſicut eſt b d ad b e: ſic eſt g b ad b f. Compleatur namq; parallelogrammum f e. Quoniam igitur per hypotheſin æquum eſt a b parallelogrãmum ipſi b c paralellogrammo / aliud autem quoddam f e: eſt igitur per 7 quinti/ ſicut a b ad f e ſic b c ad f e. Sed ſicut quidem a b ad f e: ſic d b ad b e. ſicut q; b c ad f e, ſic g b ad b f. & ſicut igitur per 11 quinti/ d b ad b e: ſic g b ad b f. Ipſorũ igit̃ a b & b c parallelogrãmorũ reciproca ſũt latera: q̃ circũ æq̃les ãgulos. Verũ ſint latera reciproca: q̃circũ æq̃les ſũt ãgulos. eſtoq; ſicut d b ad b e: ſic g b ad b f. Dico q; æq̃le ẽ pallo

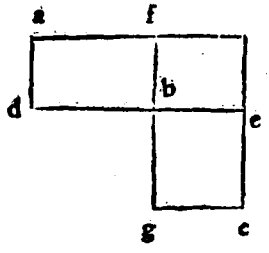

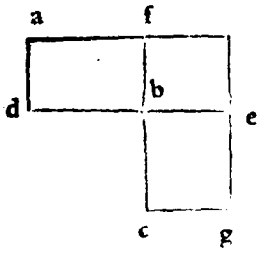

logrammũ a b: ipſi b c parallelogrãmo. Quoniam enim eſt ſicut d b ad b e ſic g b ad b f, ſed ſicut quidem d b ad b e ſic per 1 ſexti a b parallelogrammum ad f e parallelogramum/ſicut autem g b ad b f ſic b c parallelogrammum ad f e: & vt igitur per 11 quinti/a b ad f e, ſic b c ad f e. æquũ igitur eſt a b parallelogrammũ: ipſi b c parallelogrãmo. Aequalium igitur & æquiangulorum parallelogrammorũ reciproca ſunt latera: quæ circum æquales angulos. & quorum æquiangulorum parallelogrammorũ reciproca ſunt latera/quæ circum æquales angulos: ea quoq; ſunt æqualia. quod demonſtraſſe oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 14.

SI duo trianguli quorum vnus angulus vnius vni angulo alterius æqualis/ æquales fuerint: latera duos angulos æquos continentia erunt mutekeſia. Sí vero latera duos æquos angulos continentia fuerint mutekeſia: duo trianguli æquales eſſe comprobantur.

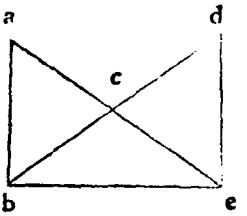

¶CAMPANVS. ¶Sint duo trianguli a b c, c d e: æquales. ſitq; angulus c vnius: æqualis angulo c alterius. dico proportionem a c ad c e: eſſe ſicut d c ad c b. & ſi fuerit proportio a c ad c e ſicut d c ad c b, & prædicti anguli fuerint adhuc æquales: dico illos duos triãgulos eſſe æquales. Cõiungam enim eos angulariter ita q; latera a c̃ & c e: fiant linea vna. eruntq; ſimiliter b c & c d: linea vna. aliter ſequeretur partem eſſe æqualem toti per 15 primi. & protraham lineam b e. eritq; per primam partẽ 7 quinti/ vtriuſq; dictorum triangulorum ad triangulum c b e: proportio vna. & quia per primam huius/ primi eorũ ad ipſum eſt ſicut a c ad c e, & ſecundi eorum ad eundẽ ſicut d c ad c b: manifeſta eſt prima pars propoſitæ concluſionis. ¶Secunda pars econuerſo probatur. quia a c ad c e eſt ſicut primi trianguli ad triangulum b c e, & d c ad c b ſicut ſecundi ad eundem per primam huius/ & quia poſitum eſt vt ſit a c ad c e ſicut d c ad c b: erit vtriuſq; dictorum triangulorum ad triangulum b c e vna proportio. quare per primã partem 9 quinti/ ipſi ſunt æquales. ſicq; patet ſecunda pars.

Eucli. ex Zamb. Theorema 10. Propoſitio 15.

¶Aequalium & vnum vni ęqualem habentium angulum triangulorum reciproca ſunt latera: quę circum æquales angulos. & quorum vnum vni angulum æqualem habentium triangulorum reciproca ſunt latera/ quæ circum æquales angulos: ea quoq; ſunt ęqualia.

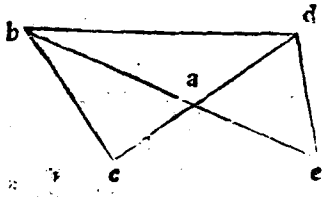

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint æqualia triangula a b c & a d e: vnũ vni æqualẽ habẽtia angulũ/ eũ ſcilicet qui ſub b a c et qui ſub d a e. Dico q; ipſorũ a b c & a d e triãgulorũ reciproca ſunt latera: quæ circum æquales angulos. hoc eſt ſicut c a ad a d: ſic e a ad a b. Conſtituantur enim per 14 primi in rectas lineas: c a ipſi a d. In directũ igitur eſt & e a ipſi a b. & connectatur b d. Quoniam igitur per hypotheſin æquum eſt triangulum a b c triangulo a d e, aliud autem quoddam b a d: eſt igitur per 7 quinti/ ſicut triangulum b a c ad ipſum b a d triangulũ ſic triãgulum e a d ad triangulũ b a d. Sed ſicut quidẽ c a b ad b a d: ſic c a ad a d. ſicut autem per primã ſexti/ e a d ad b a d: ſic e a ad a b. & ſicut igitur per 11 quinti/ c a ad a d: ſic e a ad a b. Triangulorum igitur a b c & a d e, reciproca ſũt latera: quæ circũ æquales angulos. ¶Verũ reciproca ſint latera ipſorũ a b c & a d e triãgulorũ. eſtoq; ſicut c a ad a d: ſic e a ad a b. Dico q; æquũ eſt triãgulũ a b c triãgulo a d e. Cõnexa enim rurſ9 b d/ quoniam eſt ſicut c a ad a d ſic e a ad a b, ſed ſicut quidem c a ad a d, ſic triangulum a b c ad triangulum b a d, ſicut autem e a ad a b ſic tri-

angulum: e a d ad triangulum b a d: ſicut igitur triangulum a b c tri ad angulum b a d, ſic triangulum e a d ad triangulum b a d. Vtrumq; igitur ipſorum a b c & e a d ad b a d: eandem habet rationem. Aequum igitur eſt per nonam quinti/triangulum a b c: triangulo e a d. Aequalium igitur & vnum vni æqualem habentium angulum triangulorum reciproca ſunt latera: quæ circum æquales angulos. Et quorum vnum vni æqualem habentium angulum triangulorum reciproca ſunt latera/quæ circum æqu ales angulos: ea quoq; ſunt æqualia. quod demonſtrare oportuit.

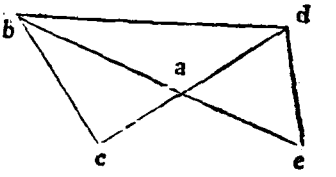

Eucli. ex Camp. Propoſitio 15.

15 Si fuerint quatuor lineæ proportionales: quod ſub prima & vltima rectangulum cõtinetur/ æquum erit ei quod ſub duabus reliquis. Si vero qđ ſub prima & vltima continetur/ æquũ fuerit ei quod ſub duabus reliquis continetur rectangulum: quatuor lineas proportionales eſſe conuenit.

¶¶CAMPANVS. ¶Sint quatuor lineæ a,b,c,d: proportionales. ſitq; proportio a ad b: ſicut c ad d. dico q; ſuperficies contenta ſub a & d: æqualis eſt ſuperficiei contentæ ſub b & c. Et ſi ſuperficies contenta ſub a & d eſt æqualis ſuperficiei contentæ ſub b & c: dico q; proportio a ad b eſt ſicut c ad d. Fiant enim ſuperficies cõtenta ſub a & d: & ſuperficies cõtenta ſub b & c. Si ergo eſt proportio a ad b ſicut c ad d: latera illarum ſuperficierum erunt mutekeſia. ſed & anguli ab eis contenti æquales: quia vtraq; eſt rectorum angulorum. quare per ſecundam partem 13 huius: ipſi ſunt æquales. quod eſt primum. ¶Secundum patet per primam partem eiuſdem. ſi enim ipſæ ſunt æquales/quia omnes anguli earum ſũt recti: latera earum erunt mutekeſia. quare proportio a ad b: ſicut c ad d. quod eſt ſecundum.

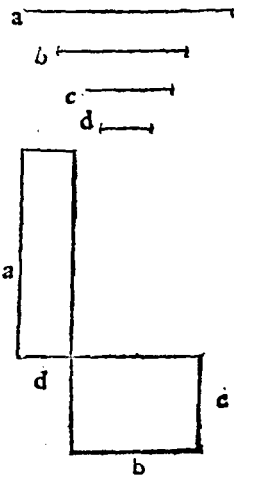

Eucli. ex Zamb. Theorema 11. Propoſitio 16.

16 ¶Si quatuor rectæ lineæ proportionales fuerint: quod ſub extremis compræhẽſum rectangulum/æquum eſt ei quod ſub mediis continetur rectangulo. Et ſi ſub extremis compræhenſum rectãgulum æquum fuerit ei quod ſub mediis continetur rectangulo: quatuor rectæ lineæ proportionales erunt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quatuor rectæ lineæ proportionales a b, c d, e, f: ſicut a b ad c d, ſic e ad f. Dico q; ſub ipſis a b & f compræhẽſum rectangulum: æquum eſt ei quod ſub c d & e continetur rectãgulo. Excitetur enĩ per 11 primi/ab a, c, ſignis: ipſis a b & c d rectis lineis/ ad angulos rectos a g & c h. & ponatur per ſecundam primi/ipſi f: æqualis a g. ipſi autem e: æqualis c h. compleanturq; g b & h d parallelogrãma. Et quoniam eſt ſicut a b ad c d ſic eſt e ad f, æqualis autẽ eſt e ipſi c h, & f ipſi a g: eſt igitur ſicut a b ad c d, ſic c h ad a g. Igitur per 14 ſexti b g & d h parallelogrammorum reciproca ſunt latera: quæ circum æquales angulos. Quorum autem parallelogrammorum æquiangulorum reciproca ſunt latera quæ circum æquales angulos: ea quoq; ſunt æqualia. Aequum igitur eſt parallelogrammũ b g ipſi d h parallelogrãmo. & eſt b g id quod ſub a b & f. æqualis enim eſt a g ipſi f. At d h: id eſt quod ſub c d & e. æqualis enim eſt c h ipſi e. Igitur quod ſub a b & f cõtinetur rectangulum: æquum eſt ei quod ſub c d & e continetur rectangulo. ¶Sed iam quod ſub a b & f compræhenditur rectangulum: æquum eſto ei quod ſub c d & e continetur rectangulo. Dico q; quatuor rectæ lineæ proportionales erunt: ſicut a b ad c d, ſic e ad f. Eiſ-

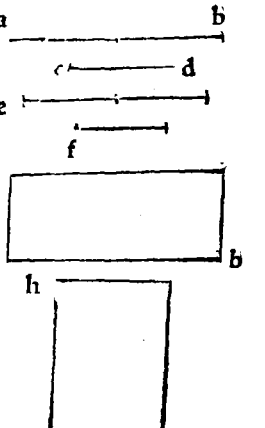

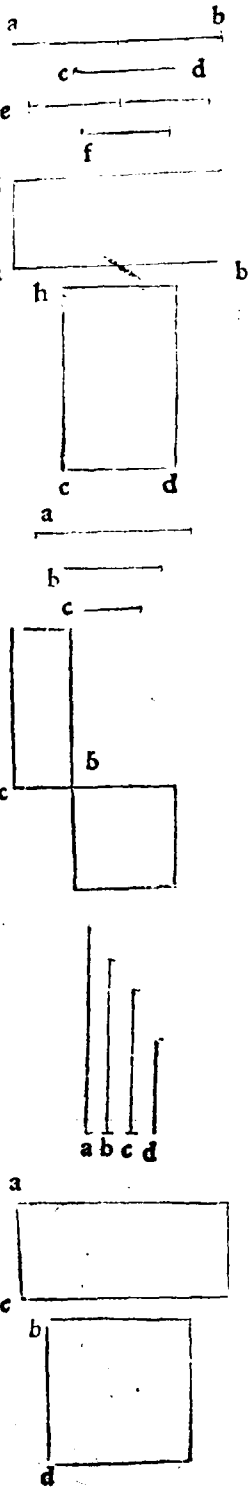

dem namq; constructis/ quoniam quod sub a b & f æquum est ei quod sub c d & e, & est quidē qđ sub a b & f id quod b g, æqualis enim est a g ipsi f, quod autem sub c d & e id est quod d h, æqualis enim est c h ipsi e: igitur b g æquum est ipsi d h. & æquiangula sunt. Aequalium autem & æquiangulorum parallelogrammorum/ per 14. sexti reciproca sunt latera: quæ circum æquales angulos. Est igitur per 10 quinti/ sicut a b ad c d: sic c h ad a g. æqualis autem est c h ipsi e: & a g ipsi f. est igitur sicut a b ad c d: sic e ad f. Si quatuor igitur rectæ lineæ proportionales fuerit: quod sub extremis comprahensum rectangulū/ æquum est ei quod sub medijs comprahenditur rectangulo. & si quod sub extremis comprahēditur rectangulum æquum fuerit ei quod sub medijs continetur rectangulo: ipsæ quatuor rectæ lineæ proportionales erunt, quod oportebat demonstrare.

Eucli. ex Camp. Propositio 16.

SI fuerint tres lineæ proportionales: quod sub prima & tertia rectangulum continetur/ æquū erit ei qđ a secunda quadrato describitur. Si vero qđ sub prima & tertia cōtinetur æquum ei quadrato quod a secunda producitur: ipsæ tres lineæ proportionales erunt. 1

¶CAMPANVS. ¶Sit proportio lineæ a ad lineam b: sicut lineæ b ad lineam c. dico q; superficies contenta sub a & c: æqualis est quadrato b. et si superficies contenta sub a & c est æqualis quadrato b: dico q; proportio a ad b est sicut b ad c. hoc autem est euidens per præcedentem: posita alia linea quæ sit æqualis b/ ita q; b sit in ratione secundæ & tertiæ.

Eucli. ex Zamb. Theorema 12. Propositio 17.

¶Si tres rectæ lineæ proportionales fuerint: quod sub extremis comprahensum rectangulum/ æquum est ei quod a media quadrato. Et si quod sub extremis continetur rectangulum/ æquū fuerit ei quod a media quadrato: ipsæ tres rectæ lineæ proportionales erunt. 17

¶THEON ex Zāberto. ¶Sint tres rectæ lineæ proportionales a, b, c: sicut a ad b, sic b ad c. Dico q; sub a, c, comprahensum rectāgulum: æquum est ei quod ex b quadrato. Ponatur per 2 primi/ ipsi b: æqualis d. Et quoniam est per hypothesin/ sicut a ad b sic b ad c, æqualis autem est b ipsi d: est igitur per 7 quinti/ sicut a ad b sic d ad c. Si quatuor autem rectæ lineæ proportionales fuerint: quod sub extremis cōprahensum rectangulum, æquum est ei quod sub medijs continetur rectangulo per 16 sexti. Igitur quod sub a, c: æquum est ei quod sub b, d. Sed quod sub b, d: id est quod fit ex b. æqualis enim est b ipsi d. Igitur quod sub a, c, cōprahenditur rectangulum: æquum est ei quod ex b quadrato. ¶Sed iā quod sub a, c: esto æquale ei quod ex b. Dico q; est sicut a ad b: sic b ad c. Eisdē namq; constructis/ quoniam quod sub a, c, æquum est ei quod ex b, sed quod ex b id est quod sub b, d, æqualis enim est b ipsi d: igitur quod sub a, c, æquum est ei quod sub b, d. Si autem quod sub extremis æquum fuerit ei quod sub medijs: quatuor rectæ lineæ proportionales sunt per 16 sexti. Est igitur sicut a ad b: sic d ad c. Aequalis autem est b ipsi d. sicut igitur a ad b: sic b ad c. Si tres igitur rectæ lineæ proportionales fuerint: quod sub extremis comprahenditur rectangulum/ æquum est ei quod a media quadrato. Et si quod sub extremis comprahenditur rectāgulum/ æquum fuerit ei quod a media quadrato: tres rectæ lineæ proportionales erunt, quod oportebat demonstrare.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 17.

17 SI fuerint duo triãguli ſimiles: proportio alterius ad alterum eſt tanꝙ proportio cuiuſlibet ſui lateris ad ſuum relatiuum latus alterius duplicata.

¶CORRELARIVM.

¶Manifeſtũ etiam ex hoc/ quia oĩm trium linearũ cõtinue proportionalium quanta eſt prima ad tertiam: tanta erit ſuperficies conſtituta ſuper primam ad ſuperficiẽ cõſtitutã ſuper ſecundam/ cũ fueritei ſimilis in lineatione & creatione.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo trianguli a b c & d e f ſimiles. eruntꝙ per primam diffinitionem/ æquianguli: & laterum proportionalium. Sit ergo angulus a: æqualis angulo d. & angulus b: angulo e. & angulus c: angulo f. eritꝙ ꝓportio a b ad d e, & a c ad d f: ſicut b c ad e f. dico ꝙ proportio trianguli a b c ad triangulum d e f: eſt ſicut proportio b c ad e f duplicata. Subiungatur enim ſecundum doctrinam 10 huius/ duabus lineis b c & e f: tertia in continua proportionalitate/ quæ ſit c g, protracta aut reſecata c b, ſi c g fuerit ea maior aut minor. & producatur linea g a. eritꝙ per ſecundam partem 14. huius/ triangulus a g c, æqualis triangulo d e f: propter id quod proportio a c ad d f eſt ſicut e f ad c g, & angulus c æqualis angulo f. quare per ſecundam partem 7 quinti/ trianguli a b c ad vtrumꝙ illorum: erit vna proportio. ſed per primã huius/ proportio trianguli a b c ad triangulum a g c: eſt ſicut b c ad g c. At vero proꝛtio b c ad c g: ſicut b c ad e f duplicata/ per 10 deſcriptionem quinti. ergo proportio trianguli a b c ad triangulum d e f: eſt ſicut proportio b c ad d f duplicata. quod eſt propoſitum. ¶Si autem c g ſit æqualis b c: erit per ſecundam partem 14. huius/ triangulus a b c æqualis triangulo d e f. æqualis autem proportio componitur ex æquali duplicata vel triplicata vel quotienſcunꝙ ſumpta. ¶Iſtam eãdem paſſionem poſſemus eodem modo & per eadem media demonſtrare de ſuperficiebus æquidiſtantium laterum/ ſimilibus: ſumpta ſolum 13 præſentis/ loco 14. Nõ demonſtrat autem eam: quia per ſequentem demonſtratur vniuerſaliter de omnibus ſuperficiebus ſimilibus. Quare per correlariũ quod vniuerſaliter proponitur de omnibus ſuperficiebus ſimilibus: nõdum patet niſi de triangulis. ſed demonſtrata ſequente: patens erit de omnibus. Poſuit autem ipſum hic & non in ſequente: quia eſt correlarium huius. nõ autem ſequentis. ex modo enim demonſtrationis huius/ ſua veritas manifeſtata eſt: non ex modo illius.

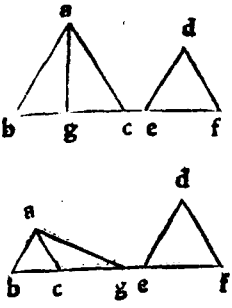

Eucli.ex Camp. Propoſitio 18.

18 OMnes duæ ſuperficies ſimiles multiãgulæ: ſunt diuiſibiles in triangulos ſimiles atqꝙ numero æquales. eſtqꝙ proportio alterius earum ad alteram: ſicut cuiuſlibet ſui lateris ad ſuum relatiuum latus alterius/ proportio duplicata.

¶CAMPANVS. ¶Sint gratia exẽpli/ duo pẽtagoni a b c d e, f g h k l: ſimiles. dico ꝙ ipſi ſunt diuiſibiles in triangulos ſimiles/ numero æquales. & ꝙ proportio alterius eorũ ad alterũ: eſt ſicut a b ad f g proportio duplicata. ducantur enim lineæ duæ a c & a d: itemqꝙ f h & f k. eritꝙ per præſentem hypotheſin & per 6 huius/ triangulus a b c æquiangulus triangulo f g h. & triangulus a e d: triangulo f l k. Similiter quoqꝙ per hãc communẽ ſcientiam. Si ab æqualibus æqualia demas quæ relinquuntur æqua ſunt/ erit triangulus a c d: æquiangulus triangulo f h k. Nam ipſi pentagoni: poſiti ſunt æquianguli/ & laterum proportionalium. & quia trianguli in quos diuiduntur ſunt adinuicem æquianguli/ vt probatum eſt: erunt etiam & ſimiles per 4. huius/ & diffinitionem ſimilium ſuper-

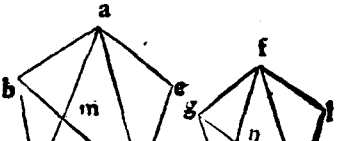

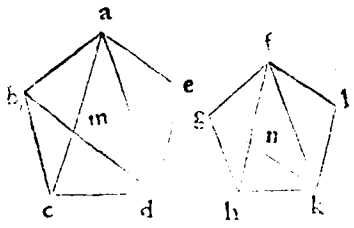

ficierum. quare cum ipſi ſint numero æquales: patet primum. ¶ Secundū ſic. ꝓtrahant̄ b d q̄ ſecet a c in pūcto m: & g k q̄ ſecet f h in pūcto n. eritq; triāgulus b c d: æquiāgul⁹ triāgulo g h k ꝑ 6 huius & ꝑſentē hypotheſin. quare & triāgul⁹ a b m triāgulo f g n: & a m d, f n k. ergo ꝑ 4. huius, ꝓportio b m ad g n, eſt ſicut a m ad f n: & a m ad f n, ſicut m d ad n k. quare per 11 quīti b m ad g n: ſicut m d ad n k. ergo pmutatim b m ad m d, ſicut g n ad n k. Sed per 1 huius, a b m ad a m d, & b c m ad c m d: ſicut b m ad m d. & per eandē f g n ad f n k, & g n h ad h n k: ſicut g n ad n k. ergo per 13 quīti, a b c ad a c d: ſicut f g h ad f h k. quare pmutatim a b c ad f g h: ſicut a c d ad f h k. Eadē rōne probabis q; & ſicut a e d ad f l k. ergo per 13 quinti totius pentagoni ad totum pentagonum: ſicut a b c ad f g h. ꝑ premiſſā igit̄ eſt ꝓportio pentagoni a c d ad pentagonū f h k: ſicut ꝓportio a b ad ad f g duplicata. qđ ē ꝓpoſitū. Ex quo rurſ⁹ patet correlariū p̄cedētis. ¶ Aliť pōt demōſtrari ſcđ3. cū enī triāguli i quos pentagoni diuidunt̄ ſint adinuicē ſimiles: erit per p̄cedentē ꝓportio a b c ad f g h ſicut b c ad g h duplicata. & a c d ad f h k: ſicut c d ad h k duplicata. & a e d ad f l k: ſicut d e ad k l duplicata. quia igit̄ oēs hæ ꝓportiones duplicatæ ſunt æquales propter hoc q; poſitum eſt ſimplas eſſe æquales: erit per 13 quinti totius pentagoni ad totum pentagonum ſicut lateris vnius ad ſuum relatiuū latus alterius proportio duplicata.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 19.

¶ Supra datā lineā: datę ſuꝑficiei ſimilē ſuꝑficiē deſcribere. 1

¶ CAMPANVS. ¶ Sit data linea a b: ſupra quā volo cōſtituere ſuperficiē ſimilē datæ ſuꝑficiei quæ ſit pentagona. & ſit c d e f g. diuido hūc pētagonū in triāgulos: ductis lineis d f & d g, & ſuꝑ pūctū a cōſtituo angulū æqualē angulo c, ducta linea a h. & ſuper pūctū b: cōſtituo aliū āgulū: qui ſit a b h, æqualē angulo c d g, ꝓtracta linea b h quouſq; cōcurrat cū a h in pūcto h. eritq; ꝑ 32 primi āgulus a h b: æqualis āgulo c g d. & ideo ꝑ 4. huius latera duorū triāgulorū g c d & h a b: ꝓportionalia. Facto quoq; āgulū h b k, ducta linea b k: æqualē āgulo g d f. & angulū k b l, ducta linea b l: æqualē āgulo f d e. & angulū b h k, ducta linea h k: æqualē angulo d g f. & āgulū b k l ducta linea k l, æqualē angulo d f e. eritq; ꝑfectus pentagonus qui cōſtituendus erat ſuper lineā a b. eſt enim æquiangulus dato pentagono propter æqualitatē angulorū triangulorū: in quos eſt vterq; diuiſus. ſed & laterum proportionaliū: propter proportionalitatē laterū ipſorum triangulorū, quæ ex 4. huius euidenter apparet. quare per diffinitionem ſimilium ſuperficierum, pentagonus conſtitutus ſuper lineā a b: eſt ſimilis pentagono dato. quod eſt propoſitū.

¶ Tres ex Zāberto ſequētes propoſitiones: tribus præcedētibus ex Cāpano, ꝯuerſo ordine reſpondent. prima vltimæ: media primæ & vltima mediæ.

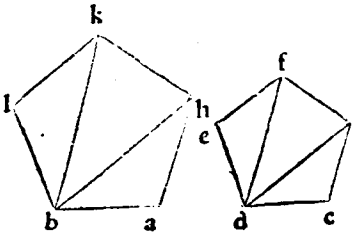

Eucli. ex Zamb. Problema 6. Propoſitio 18.

¶ A data recta linea: dato rectilineo ſimile ſimiliterq; poſitum rectilineum deſcribere. 1

¶ THEON ex Zāberto. ¶ Sit data quidē recta linea a b: datū vero rectilineū c e, oportet iā a data a b recta linea: ipſi c e rectilineo ſimile ſimiliterq; poſitum rectilineum deſcribere. Cōnectatur d f. & cōſtituatur per 23 primi ad a b rectā lineā, ad ſignaq; in ea a, b: ei qui ad c eſt āgulo æqualis āgulus g a b. ei autē q eſt ſub c d f: æqualis āgulus a b g. reliquus igit̄ qui ſub c d f: ei qui ſub a g b eſt æqualis. ęquiāgulū igitur eſt f c d triāgulū: ipſi g a b triāgulo ꝑ 4. ſexti. proportionale igitur eſt ſicut f d ad g b: ſic f c ad g a, & c d ad a b. Rurſus cōſtituat̄ per 23 primi, ad b g rectā lineā, ad ſignaq; in ea b, g: ei qui ſub d f e eſt āgulo, æqualis angulus b g h. ipſi autē f d e: qui eſt ſub g b h. Reliquus igit̄ qui ad e: reliquo q ad h ē æqualis. ęquiāgulū igitur eſt triāgulū f d e: triāgulo g b h. proportionale igit̄ eſt ꝑ 4. ſexti, ſicut f d ad g b: ſic f e ad g h, & e d ad h b. oſtēſū autē eſt q; ſicut f d ad g b: ſic f c ad g a, & c d ad a b. & ſicut igitur ꝑ 11 qn

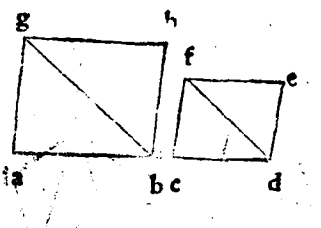

et/et f ad a g: sicut et ad b, & f e ad g h, & insuper e d ad h b. Et quoniam æqualis est ãgulus e f d ãgulo a g b, & ãgulus d f e ãngulo b g h, totus igitur qui sub c f e totiqui sub a g h est æqlis. Id propterea/& qui sub c d e: ei qui sub a b h est æqualis. Est autẽ & qui ad c: ei qui ad a æqualis. & qui ad e: ei qui ad h. æquiangulum igitur est a h ipsi c e: & ea quæ circum æquales ãgulos sũt lateta/ei proportionalia habet. Simile igitur est per primã diffinitionẽ sexti/a h rectilineũ: ipsi c e rectilineo. A data igitur recta linea a b: dato rectilineo c e simile/similiterq; positum rectilineum descriptum est a b. quod facere oportebat.

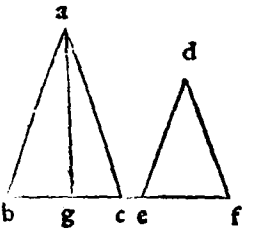

Euclí. ex Zamb. Theorema 13. Propoſitio 19

19 ¶ Similia triangula: adinuicem in dupla ſunt ratione laterum ſimilis rationis.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint ſimilia trinngula a b c & d e f: æqualem habentia eum qui ad b angulum ei qui ad e. ſicutq; a b ad b c ſic d e ad e f. Dico q; triangulum a b c ad triangulum d e f duplicem habet rationem: q̃ b c ad e f. Sumatur nãq; per 10 ſexti/ipſorum b c & e f: laterũ proportionale b g. quoniã igitur est ſicut b c ad e f ſic e f ad b g: cõnectatur a g. Quoniã igit est ſicut a b ad b c ſic d e ad e f: vicißim igitur per 16 quinti/ſicut a b ad d e ſic b c ad e f. Sed ſicut b c ad e f: ſic est e f ad b g. & ſicut igitur per 11 quinti/a b ad d e: ſic e f ad b g. Igitur per 15 ſexti/a b g & d e f triãgulorũ reciproca ſũt latera: quæ circũ æquales angulos. Quorũ autẽ vnũ vni æqualẽ habentiũ angulũ triangulorũ reciproca ſunt latera quæ circũ æquales angulos/ea quoq; ſunt æqualia per eãdem. Aequale igitur est triãgulũ a b g: triangulo d e f. & quoniã est ſicut b c ad e f ſic e f ad b g, ſi autẽ tres rectæ lineæ proportionales fuerint/prima ad tertiã duplicẽ habebit rationẽ/q̃ ad ſecundã: igitur b c ad b g duplicẽ rationẽ habet: q̃ ad e f per 10 diffinitionẽ quinti. Sicut autẽ c b ad b g: ſic per 1 ſexti/a b c triangulũ ad a b g triangulũ. Triãgulũ igitur a b c ad a b g: per eãdẽ diffinitionẽ/duplicẽ rationẽ habet/q̃ b c ad e f. Aequale autem est triangulũ a b g: triangulo d e f. Igitur & triangulũ a b c: ad triãgulũ d e f duplicẽ rationẽ habet/q̃ b c ad e f. Similia igitur triãgula: adiuicẽ in duplici ratione sũt ſimilis laterũ, quod oportebat demõſtrare.

¶ CORRELARIVM. ¶ Ex hoc vtiq; manifeſtum est/q; ſi tres rectæ lineæ proportionales fuernt: ſicut prima ad tertiã/ſic quod a prima rectãgulũ ad id quod est a ſecunda ſimile ſimiliterq; deſcriptum. quoniã oſtenſum est q; ſicut c b ad b g: ſic triangulum a b c ad triãgulum d e f. quod oportebat demonſtrare.

Euclí. ex Zamberto. Theorema 14. Propoſitio 20.

20 ¶ Similia polygona: in ſimilia triangula diuiduntur / & in æqualia numero & æqua ratione totis. & polygonum ad polygonum duplicem rationem habet: q̃ ſimilis rationis latus/ad ſimilis rationis latus.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint ſimilia polygona: a b c d e & f g h k l. ſimilis autẽ rationis: esto a b ipſi f g. Dico q; a b c d e & f g h k l polygona: in ſimilia triangula diuiduntur & in æqualia numero/& æqua ratione totis. & polygonum a b c d e ad polygonum f g h k l, duplicẽ rationem habet: q̃ a b ad f g. Connectantur b e, e c: g l, & l h. & quoniam polygonum a b c d e per hypotheſin ſimile est polygono f g h k l: æqualis est angulus b a e ei qui ſub g f l est angulo. & est ſicut b a ad a e: ſic g f ad f l. Quoniam igitur duo triangula ſunt a b e & f g l vnum angulum vni angulo æqualem habentia/ circum autem æquales angulos latera proportionalia: æquiangulum igitur est per ſextam ſexti/ triangulum a b e triangulo f g l. quare & ſimile. Aequalis autem est angulus a b e: angulo f g l. est autem & totus a b c, toti f g h æqualis: propter ſimilitudinem polygonorum. Reliquus angulus e b c: reliquo angulo l g h est æqualis. & quoniã ob ſimilitudinem ipſorum a b e & f g

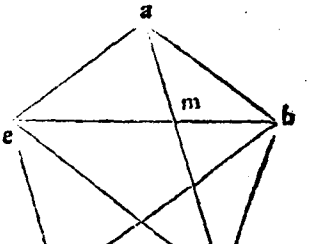

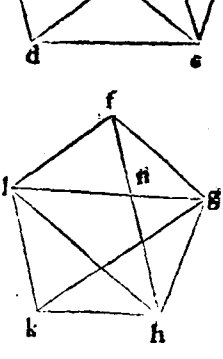

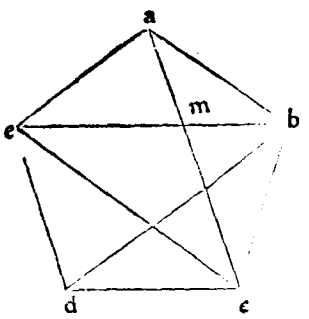

l triangulorũ eſt ſicut e b ad b a ſic l g ad f g, ſed & propter ſimilitudinẽ polygonorũ eſt ſicut a b ad b c ſic f g ad g h: ex æquali igitur per 22 quinti/eſt ſicut e b ad b c ſic l g ad g h.& circum æquales angulos e b c & l g h:latera proportionalia ſunt.æquiangulum igitur eſt per 6 ſexti/ triangulum e b c:triangulo l g h.Quare & triangulum e b c:ipſi triangulo l g h eſt ſimile.Id propterea/& per 1 ſexti diffinitionem/ triangulũ e c d:ſimile eſt triangulo l h k.Polygona igitur a b c d e & f g h k l:in ſimilia triangula diuiduntur/& æqualia numero. ¶Dico inſuper q̃ ſimilis rationis ſunt totis.hoc eſt q̃ ſunt proportionalia & quidẽ antecedentia a b e,e b c & e c d: ſequentia autem illorum f g l,l g h & l h k.& q̃ polygonum a b c d e,ad polygonum f g h k l, duplã rationem habet: quã ſimilis rationis latus ad ſimilis rationis latus hoc eſt a b ad f g. Cõnectantur enim a c & f h. & quoniam propter ſimilitudinem polygonorum/æqualis eſt angulus a b c angulo f g h,& eſt ſicut a b ad b c ſic f g ad g h:æquiangulum eſt igitur per 6 ſexti/triangulum a b c triangulo f g h.æqualis igitur eſt angulus b a c:angulo g f h.& qui ſub b c a: ei qui ſub g h f.& quoniam æqualis eſt angulus b a m angulo g f n,patuit autem q̃ angulus a b m angulo f g n eſt æqualis:& reliquus igitur angulus a m b,reliquo f n g eſt æqualis.Aequiangulum igitur eſt per 6 ſexti/triangulum a b m:triangulo f g n.Simliter quoq; oſtendemus q̃ & triangulum b m c: æquiangulum eſt triangulo g n h. proportionale igitur eſt per 3 ſexti/ſicut quidem a m ad m b:ſic f n ad n g.Sicut autem b m ad m c:ſic g n ad n h.Quare & æque per 22 quinti / ſicut a m ad m c:ſic f n ad n h.Sed ſicut a m ad m c:ſic triangulum a b m ad triãgulum m b c/& a m e ad e m c.ad ſe inuicem enim ſunt:ſicut baſes/per 1 ſexti.Et ſicut vnum antecedentium ad vnum ſequentium/per 12 quinti:ſi omnia antecedentia ad omnia ſequentia.Sicut igitur per conuerſionem primæ diffinitionis ſexti/triangulum a m b ad triangulum b m c: ſic a b e ad c b e.Sed ſicut a m b ad b m c:ſic a m ad m c.& ſicut igitur per 11 quinti/a m ad m c: ſic triangulum a b e ad triangulum e b c.Id propterea/& ſicut f n ad n h:ſic triangulum f g l ad triangulum g l h. Eſtq; ſicut a m ad m c:ſic f n ad n h.& ſicut igitur per 11 quinti/triangulum a b e ad triangulum b e c:ſit triangulum f g l ad triangulum g l h. & viciſſim per 16 quinti/ſicut triangulum a b e ad triangulum f g l:ſic triangulum b e c ad triangulũ g l h.Similiter quoq; oſtendemus/cõnexis b d & g k,q̃ & ſicut triangulum e b c ad triangulum l g h:ſic triangulum e c d ad triangulum l h k.Et quoniam eſt ſicut triangulum a b e ad triãgulum f g l ſic triangulum e b c ad triangulum l g h,& etiam triangulum e c d ad triangulum l h k:& ſicut igitur per 12 quinti/vnũ antecedẽtium ad vnum ſequentium/ſic omnia antecedentia ad omnia ſequẽtia. Eſt igitur ſicut triangulum a b e ad triangulum f g l:ſic polygonum a b c d e ad polygonum f g h k l.Sed triangulum a b e ad triangulum f g l,duplam rationẽ habet:quã a b ſimilis rationis latus ad f g ſimilis rationis latus.Similia enim triangula in duplici ſunt ratione ſimilis rationis laterum per 19 ſexti.& polygonum igitur a b c d e ad polygonum f g h k l,duplam habet rationẽ:quã a b ſimilis rationis latus ad f g ſimilis rationis latus.Similia igitur polygona:in ſimilia triangula diuiduntur/& in æqualia numero/& æqua ratione totis.& polygonum ad polygonũ duplam rationem habet: quam ſimilis rationis latus ad ſimilis rationis latus.quod demonſtrare oportebat.

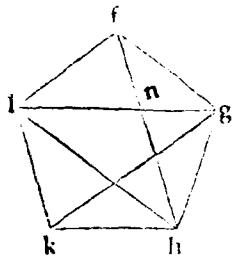

¶PRIMVM CORRELARIVM. ¶Proinde in vniuerſum manifeſtũ eſt/q̃ ſimiles rectilineæ figuræ adinuicem in dupla ſunt ratione: ſimilis rationis laterum.& ſi ipſarum a b & f g proportionalem accipiamus x: ipſa a b ad x duplam habet rationem q̃ a b ad f g.habet autem & polygonũ ad polygonũ ſiue quadratum ad quadratum duplam rationẽ:quã ſimilis rationis latus ad ſimilis rationis latus.hoc eſt a b ad f g. patuit autem hoc etiam in triangulis.

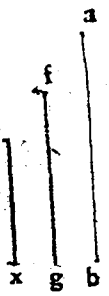

¶SECVNDVM CORRELARIVM. ¶Proinde etiam in vniuerſum eſt manifeſtū / q̄ ſi tres rectæ lineæ proportionales fuerint: erit ſicut prima ad tertiam/ſic quæ a prima ſpecies ad eam quæ a ſecunda ſimilis & ſimiliter deſcripta eſt.

¶ALITER. ¶Demonſtrabimus aliter & expeditius in g̃: ſimilis rationis triangula. Inſtituantur enim rurſus a b c d e & f g h k l polygona. & connectantur b e, e c: g l & l h. Dico q̄ eſt ſicut triangulum a b e ad f g l: ſic e b c ad l g h, & c d e ad h k l. Quoniam enim ſimile eſt triangulum a b e triangulo f g l: igitur per 19 ſexti/ triangulum a b e ad f g l duplam habet rationem q̃ b e ad g l. Id propterea/ & triangulum b e c, ad triãgu g l h duplam habet rationem: q̃ b e ad g l. Eſt igitur ſicut triangulum a b e ad triangulum f g l: ſic triangulum b e c ad g l h. Rurſus quoniã triãgulũ e b c, ſimile eſt triãgulo l g h: igitur e b c ad l g h duplã habet rationem q̃ c e recta linea ad h l. Id propterea/ & triangulum e c d duplam rationem habet ad triangulum l h k: q̃ c e ad h l. Eſt igitur ſicut triangulum b e c ad l g h: ſic c d e ad l h k. Patuit autem & ſicut e b c ad l g h: ſic a b e ad f g l. & ſicut igitur per 11 quinti/ a b e ad f g l: ſic b e c ad g l h, & e c d ad l h k. & ſicut igitur per 12 quinti/ vnum antecedentium ad vnum conſequentium: ſic omnia antecedentia ad omnia conſequentia. & reliqua vt in priore demonſtratione. quod oportebat demonſtrare. Similiter autem & in ſimilibus quadratis oſtendetur: q̄ in duplici ratione ſunt ſimilis rationis laterum. patuit autem & in triangulis.

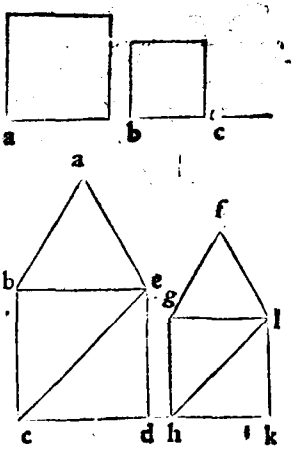

Euclí. ex Camp. Propoſitio 20.

20 SI fuerint vni ſuperficiei ſimiles: quaſlibet ſuperficies ſibi inuicem ſimiles eſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sit vterq̄ pentagonorũ a b c, d e f: ſimilis pentagono g h k. dico eos eſſe ſimiles ſibi inuicẽ. Eſt enim vterq̄ eorũ æquiãgulus pẽtagono g h k: per cõuerſionẽ diffinitionis ſimiliũ ſuperficierũ. quare ſunt æquianguli adinuicẽ. Similiter quoq̄ per cõuerſionẽ eiuſdẽ diffinitionis/ proportio a b ad g h: ſicut a c ad g k. & g h ad d e: ſicut g k ad d f. ergo per æquam proportionalitatẽ/ a b ad d e: ſicut a c ad d f. Eodẽ modo probabis reliqua latera pẽtagonorũ a b c & d e f, cõtinẽtia æquos angulos: eſſe proportionalia. Per diffinitionẽ itaq̄ ſimiliũ ſuperficierũ: ipſi ſunt ſimiles adinuicem. quod eſt propoſitum.

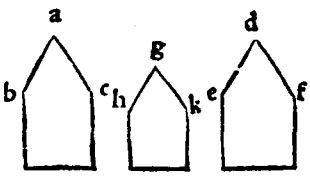

Euclí. ex Zamb. Theorema 15. Propoſitio 21.

21 ¶QUæ eidem rectilíneo ſunt ſimília: & adinuicem ſunt ſimília.

¶THEON ex Zamber. ¶Sit vtrũq̄ ipſorũ a, b, rectilineorũ: ſimil ipſi c. Dico q̄ & a ipſi b eſt ſimile. Quoniã enĩ ſimile eſt a ipſi c: æquiangulũ eſt & ei per conuerſionẽ primæ diffinitionis ſexti/ & quæ circũ æquales angulos ſunt latera/ proportionalia habet. Rurſus quoniã b ſimile eſt ipſi c: æquiangulum igitur eſt & ei per eandẽ/ & quæ circũ æquales ſunt angulos latera proportionalia habet. vtrũq̄ igitur ipſorũ a, b: ipſi c æquangulũ eſt per 6 ſexti: & quæ circa æquales ſũt ãgulos latera habet proportionalia. quare per eandem & a ipſi b: æquiãgulum eſt/ & quæ circũ æquales ſunt ãgulos latera habet proportionalia. Simile igitur eſt b ipſi a. quod oportebat demonſtrare.

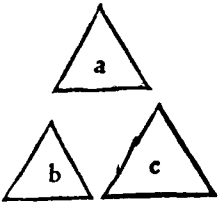

Euclí. ex Camp. Propoſitio 21.

21 SI fuerint quotlibet lineæ proportionales/ atq̄ ſuper binas & binas ſimiles ſuperficies deſignentur: ipſę quoq̄ ſuperficies erunt proportionales. Si vero ſuper binas & binas ſimiles ſuperficies conſtitutę fuerint proportionales: ipſas quoq̄ lineas ꝓportionales eſſe neceſſe eſt.

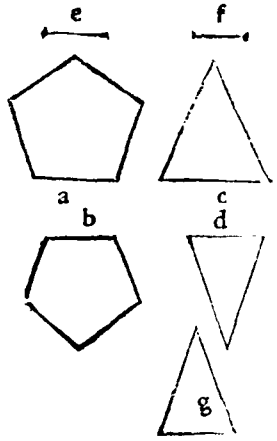

¶CAMPANVS. ¶Sit quatuor lineæ proportionales: a, b, c, d. ſitq; proportioa ad b: ſicut c ad d. dico q; ſi ſuperficies ſimiles conſtituantur ſuper a & b vtpote duo pentagoni ſimiles/ & aliæ ſimiles conſtituantur ſuper c & d vtpote duo anguli ſimiles: erit proportio pentagonorũ ſicut triangulorum. Q; ſi fuerint pentagoni ſimiles & ſimiliter triãguli ſimiles/ fueritq; proportio pentagoni ad pentagonũ ſicut trianguli ad triangulũ: dico q; erit proportio a ad b ſicut c ad d. ¶ Subiungantur enĩ lineis a & b: e, & lineis c & d: f, in continua proportionalitate: ſicut docet 10 huius. eritq; per 22 quinti/ & per æquã proportionalitatẽ/ a ad e: ſicut c ad f. quia ergo per correlariũ 17 huius/ proportio pẽtagonorũ: eſt ſicut a ad e & triangulorum ſicut c ad f: erit proportio pentagonorũ ſicut triãgulorũ. & hoc eſt primũ. ¶Secundũ ſic patet. Sit duo pẽtagoni ſimiles & duo triãguli ſimiles, ſitq; proportio pẽtagonorũ: ſũt triãgulorũ. dico q; proportio a ad b: eſt ſicut c ad d. Sit enĩ c ad g: ſicut a ad b. hoc enĩ qua liter fiat: dictum eſt ſupra 10 huius. & ſuper g fiat ſicut docet 19 huius: ſuperficies ſimilis illi quę eſt conſtituta ſuper lineam c. eritq; per præmiſſam/ ſimilis ei quæ conſtituta eſt ſuper lineam d, eritq; etiam per primam partẽ huius 21/ quæ proportio pentagoni a ad pentagonũ b: eadẽ trianguli c ad triangum g. ſed eadem erat etiam trianguli c ad triangulum d. ergo per ſecundã partẽ 9 quinti triangulus d: eſt æqualis triãgulo g. Et quia ſunt ſimiles: erit linea g æqualis lineæ d, per primã partem 17 huius. cum ſuper lineas c d & g ſint trianguli. vel ſecundam partẽ/ 18. cum fuerint quælibet aliæ figuræ multiangulæ: æqualitas enim non producitur ex aliqua proportione duplicata vel triplicata vel quotieſlibet ſumpta: niſi ex æquali, erit itaq; c ad d ſicut a ad b. Quod eſt propoſitum.

Euclí, ex Zamb. Theorema 15. Propoſitio 22.

¶Si quatuor rectæ lineæ proportionales fuerint: & ab eis rectilinea ſimilia ſimiliterq; deſcripta/ proportionalia erũt. Et ſi ab ipſis rectilinea/ proportionalia fuerint: ipſæ quoq; rectæ lineæ proportionales erunt. 2

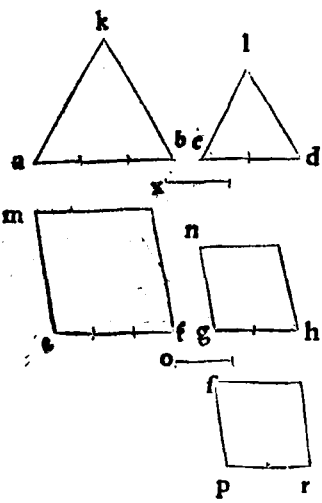

¶THEON ex Zãberto. ¶Sint quatuor rectæ lineæ a b, c e, e f, & g h: ſicut a b ad c d, ſic e f ad g h. Deſcribanturq; per 18 ſexti/ a b ipſis a b & c d: ſimilia ſimiliterq; poſita rectilinea k a b & l c d. Ab ipſis autem e f & g h: per eandem ſimilia ſimiliterq; poſita rectilinea m f & n h. Dicoq; eſt ſicut k a b ad l c d: ſic eſt m f ad n h. Sumatur inq; per 11 ſexti/ ipſorũ a b & c d: tertia proportionalis x. ipſarum autem e f & g h: tertia proportionalis o. & quoniam eſt ſicut a b ad c d ſic e f ad g h, ſicut autem c d ad x ſic g h ad o: ex æquali igitur per 22 quinti/ ſicut a b ad x ſic e f ad o. Sed ſicut quidem a b ad x: ſic & k a b ad l c d per correlarium ſecũdum 20 ſexti. Sicut autem e f ad o: ſic m f ad n h. ¶Sed iam eſto/ ſicut k a b ad l c d: ſic m f ad n h. Dico q; eſt ſicut a b ad c d: ſic e f ad g h. Fiat inq; per 22 ſexti/ ſicut a b ad c d: ſic e f ad p r. & deſcribatur per 8 ſexti ex p r: vtrq; ipſorũ m f & n h ſimile/ ſimiliterq; poſitũ ſ r. Quoniã igitur eſt ſicut a b ad c d ſic e f ad p r, & deſcribũtur ab ipſis quidẽ a b & c d ſimilia ſimiliterq; poſita k a b & l c d, ab ipſis autẽ e f & p r ſimilia ſimiliterq; poſita m f & ſ r: eſt igitur ſicut k a b ad l c d ſic m f ad ſ r. poſitũ autẽ eſt q; ſicut k a b ad l c d: ſic m f ad n h. & ſicut igitur per 11 quiti m f ad ſ r: ſic m f ad n h. Igitur per 9 quti/ m f: ad vtrũq; ipſorũ n h & ſ r/ eãdẽ habet rationẽ. æquale igitur eſt n h: ipſi ſ r. Eſt autẽ ei & ſimile ſimiliter poſitũ. æqualis igitur eſt g h ipſi p r. Et quoniã eſt ſicut a b ad c d ſic e f ad p r, æqualis autem eſt p r ipſi g h: eſt igitur ſicut a b ad c d ſic e f ad g h. Si quatuor igitur rectæ lineæ proportionales fuerit: & quæ ab ipſis rectilinea ſimilia ſimiliterq; deſcripta/ proportionalia erunt. & ſi ab ipſis rectilinea ſimilia ſimiliterq; deſcripta/ proportionalia fuerint: & ipſæ rectæ lineæ proportionales erunt. quod demonſtraſſe oportuit.

¶LEMMA. ¶Si quotcunq; fuerint rectilinea æqualia & similia fuerint/similis rationis latera ipsorum æqualia inuicem sunt: sic demonstrabimus. sint æqualia & similia rectilinea n h & r f. sitq; sicut h g ad g n: sic r p ad p f. Dico q; æqualis est r p: ipsi g h. Si autem inæquales sunt: earum altera maior est. sit maior r p: ipsa h g. & quoniam est sicut r p ad p f sic h g ad g n: & vicissim quoq; per 16 quinti/sicut r p ad h g. sic p f ad g n, maior autē est r p: ipsa h g. maior igit & p f: ipsa g n. Quare & r f: maius est ipso h n. sed & æquale per hypothesin. quod est impossibile. inæqualis igitur minime est p r: ipsi h g. æqualis igitur. Quod demonstrasse oportuit.

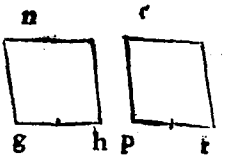

Eucli. ex Camp. Propositio 22.

22 ¶VNctæ superficies æquidistantium laterum/quę circa diametrum consistunt: toti parallelogrāmo atq; sibi inuicem sunt similes.

¶CAMPANVS. ¶Sit vt in parallelogrāmo b d cuius diameter a c: cōsistant superficies g h & f k æquidistantium laterum/circa diametrum. dico eas esse similes toti parallelogrāmo & sibi inuicem. est enim per secundā huius/b g ad g c & d h ad h c: sicut a e ad e c. ergo coniunctim b c ad c g & d c ad c h: sicut a c ad c e. quare per 11 quinti/b c ad c g: sicut d c ad c h. sed etiam sicut a b ad e g cum a b sit æqualis d c, & e g, h c: eodem modo erit a d ad e h sicut a b ad e g, & d c ad h c. quia ergo ista parallelogrāma sunt æquiangula: cōstat per diffinitionē similium superficierū g h esse simile b d. Simili quoq; modo probatur f k esse simile eidē: propter hoc q; b a ad a k & d a ad a f est sicut c a ad a e per secundam huius & coniunctam proportionalitatem. quare per 10 huius f k est etiam simile g h. sicq; patet totum.

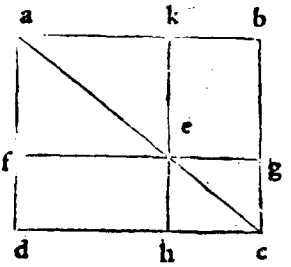

Eucli. ex Camp. Propositio 23.

23 ¶Si in suo spacio parallelogrāmum partiale distinctum toti paralellogrāmo simile atq; secundum suum illius esse fuerit: circa eiusdem diametrum consistit.

¶CAMPANVS. ¶Sit vt in paralellogrāmo b d sit distinctum paralellogrāmum f g. qđ sit ei simile & secūdum suū esse id est participans cum eo in angulo c. dico q; paralellogrāmum f g consistit circa diametrum paralellogrāmi b d. & est hæc conuersa præcedentis. producam enī a e c. quæ si fuerit diameter paralellogrāmi b d: constat propositum. Sin autem: sit a h c diameter eius. & ducatur h k: æquidistans f c. etitq; per præmissam paralellogrāmum f k: simile paralellogrāmo b d. ergo per cōuersionem diffinitionis similium superficierum proportio b c ad k c: est sicut d c ad f c. sed per eandem conuersionē dictæ diffinitionis/ proportio b c ad g c est sicut d c ad f c: propter id q; paralellogrāmum f g positum est simile paralellogrāmo b d. ergo per 11 quinti/proportio b c ad g c: est sicut b c ad k c. vtraq; enim est sicut d c ad f e. quare per secundam partem nonæ quinti/g c est æqualis k c pars videlicet toti. qđ est impossibile. Erit igitur a e c, diameter paralellogrāmi b d. quod est propositū.

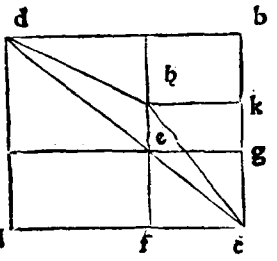

Eucli. ex Camp. Propositio 24.

24 ¶Omnium duarum superficietum æquidistantium laterum quarum vnus angulus vnius vni angulo alterius æqualis/proportio alterius ad alterā: est quæ producitur ex duabus proportionibus suorum laterum duos æquos angulos continentium.

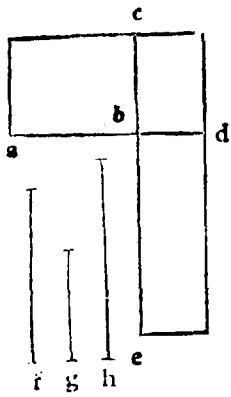

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ ſuperficies æquidiſtantium laterum: a c & e d. ſitq; ãgulus b vnius: æqualis angulo b alterius. dico q; proportio vnius ad alteram: producta eſt ex proportione a b ad b d, & c b ad b e. diſponam enim has duas ſuperficies penitus ſicut diſpoſui eas in 13 huius: adiuncto ad vtramq; parallelogrammo c d. & ponam vt proportio lineæ f ad lineam g: ſit ſicut a b ad b d, & g ad h ſicut c b ad b e. qualiter enim hoc fiat: dictum eſt ſupra 10 huius. eritq; per primam huius & 11 quinti/a c ad c d: ſicut f ad g, & c d ad d e ſicut g ad h. quare per 22 quinti erit in æqua proportionalitate a c ad d e: ſicut f ad h. & quia f ad h producitur ex f ad g & g ad h, vt dictum eſt in fine expoſitionis 11 diffinitionis quinti: erit vt a c ad d e producatur ex eiſdem. quare conſtat propoſitum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 25.

¶Datæ ſuperficiei ſimilem/ alíjq; propoſitæ æqualem deſignare.

¶CAMPANVS. ¶Sint propoſitæ duæ ſuperficies rectilineæ. A: pentagona. B: hexagona. volo facere vnam ſuperficiẽ ſimilem A: & æqualẽ B. vtramq; propoſitarum ſuperficierum reſoluo in triangulos. A quidem in triãgulos a, c, d. B vero: in triãgulos e, b, f, g. & ſuper baſin trianguli a, quæ ſit h k: conſtituo ſecundum doctrinam 44 primi ſuperficiem æquidiſtantium laterum rectangulam/æqualem c, quæ ſit h l. & l m æqualem a. & m n æqualem d. vt ſit tota ſuperficies: æquidiſtantium laterum h n, conſtituta ſuper baſin h k: æqualis pentagono A. Eodem modo ſuper lineam k n quæ eſt ſecundum latus huius ſuperficiei h n, conſtituo aliam ſuperficiem rectãgulam æqualem hexagono B. quía facio k o æqualẽ e, & o p æqualẽ b. & p q æqualẽ f. & q r æqualẽ g. vt ſit tota rectãgula ſuperficies n r: æqualis hexagono B. & pono per 9 huius/lineã f t: proportionalẽ inter lineã h k & lineam k r. & ſuper eã ſecundũ doctrinã 19 huius: cõſtituo ſuperficiẽ v ſimilẽ ſuperficiei A. dico ipſã eſſe quã q̃rimus: & æqualẽ ſuperficiei B. Cũ enim tres lineæ h k, f t, & k r ſint cõtinue proportionales/ & ſuper primam & ſecundam ſint conſtitutæ ſuperficies ſimiles videlicet A & v: erit per correlariũ 17 huius/ A ad v ſicut h k ad k r. quare per primã huius ſicut h n ad n r. & ideo per primã partem 7 quinti: ſicut A ad n r. & propter hoc per ſecũdã partem eiuſdem: ſicut A ad B. itaq; per ſecũdam partem 9 quinti: v eſt æqualis B. qđ eſt propoſitum.

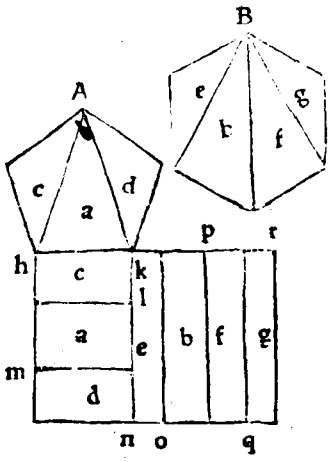

¶Hoc etiam poſſumus ex permutata proportionalitate facile probare. quia cũ ſit A ad v ſicut h n ad n r: erit permutatim A ad h n ſicut v ad n r. & quia A eſt æqualis h m: erit v æqualis n r. quare v eſt etiã æqualis B per hanc cõmunem ſcientiam: quæcunq; vni & eidem ſunt æqualia inter ſe ſunt æqualia. Non eſt autem neceſſarium vt ſuperficies h l, l m, & m n æquidiſtantium laterum æquales triangulis c, a, d, aut ſuperficies k o, o p, p q, & q r æquales triangulis e, b, f, h: ſint rectangulæ. ſed vt angulus extrinſecus ſuperficiei l m: ſit æqualis ãgulo intrinſeco ſuperficiei l h. & extrinſecus m n intrinſeco m l. Similiter quoq; vt extrinſecus ſuperficiei k o, ſit æqualis intrinſeco ſuperficiei h n: & extrinſecus o p, intrinſeco k o. ſicq; de cæteris. Cum enim ſic fuerit erit vnaquaq; linearum k n & ſibi oppoſita h m, itemq; h r & ſibi oppoſita. n q: linea vna per vltimã partem 29 primi & per 14 eiuſdem quotiẽs oportuerit æqualiter repetitas. propter id q; ões ſuperficies h l, l m, & m n, itemq; k o, o p, p q, & q r: ſunt æquidiſtantium laterum: & angulus extrinſecus cuiuſq; ſequentis eſt æqualis intrinſeco eam præcedentis: quare duæ ſuperficies h n & n r: erunt æquidiſtantium laterum & inter lineas æquidiſtantes & æqualis altitudinis. Cætera ergo argue vt prius.

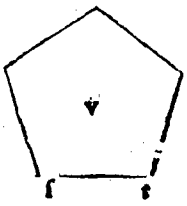

¶Quatuor ex Zãberto ſequẽtes propoſitiones: præcedentibus quatuor ex Cãpano/ordine peruerſo reſpõdẽt. prima tertiæ/ſecunda primæ/tertia quartæ/quarta ſecundæ.

Eucli.ex Zamb. Theorema 17. Propoſitio 23.

23 ¶Aequiangula parallelogramma adinuicem habent compoſitam ex lateribus.

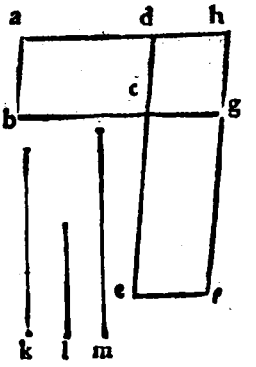

¶THEON ex Zamberto. ¶ Sint æquiangula parallelogrãma a c & c f: æqualem habentia angulum b c d angulo e c g. Dico q̃ parallelogrãmum a c ad parallelogrãmum c f: rationem habet compoſitam ex lateribus. hoc eſt quam habet b c ad c g: & quam habet d c ad c e. Ponatur inquam per 14 primi/ vt ſit in rectas lineas b c ipſi c g, in rectas lineas igitur eſt per eandẽ: d c ipſi c e. Compleaturq̃ parallelogrãmum. & ponatur quędam recta linea: k. & fiat per 12 ſexti/ ſicut quidem b c ad c g: ſic k ad l. ſicutq̃ d c ad c e: ſic l ad m. proportiones iam ipſius k ad l & ipſius l ad m: eędem ſunt ipſis rationibus laterum b c ad c g, & ipſius d c ad c e. Sed ipſius k ad m ratio: componitur ex ratione ipſius k ad l, & ipſius l ad m. Quare & k ad m: rationem habet compoſitam ex lateribus. Et quoniam eſt ſicut b c ad c g ſic a c parallelogrãmum ad c h per primã ſexti/ ſed ſicut b c ad c g ſic k ad l: & ſicut igitur per vndecimã quinti / k ad l ſic a c ad c h. Rurſus quoniã eſt ſicut d c ad c e ſic c h parallelogrãmũ ad c f parallelogrãmũ, ſed ſicut d c ad c e ſic l ad m: & ſicut igitur per eãdẽ l ad m ſic c h parallelogrãmum ad c f parallelogrãmũ. Quoniã igitur oſtẽſum eſt q̃ ſicut quidem k ad l ſic a c parallelogrãmum ad c h parallelogrãmum/ ſicut autem l ad m ſic c h parallelogrãmum ad c f parallelogrãmum: & æque igitur per 22 quinti/ ſicut k ad m, ſic a c parallelogrammũ ad c f parallelogrammum. At k ad m: rationem habet compoſitam ex lateribus. & a c parallelogrammum igitur ad c f: rationem habet confectam ex lateribus. Aequiãgula igitur parallelogramma: adinuicẽ rationẽ habent compoſitam ex lateribus. quod demonſtrare oportebat.

Eucli.ex Zamb. Theorema 18. Propoſitio 24.

24. ¶Omnis parallelogrammi/ quæ circa dimetientem parallelogramma: ſimilia ſunt toti/ & adinuicem.

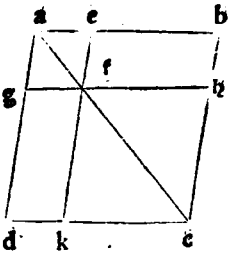

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit parallelogrammum a b c d: dimetiens vero illius a c. circum autem a c: parallelogramma ſint e g & h k. Dico q̃ vtrũq̃ ipſorũ e g & h k parallelogrãmorũ: ſimile eſt toti a b c d, & adinuicẽ. Quoniã enim trianguli a b c ad vnum latus b c acta eſt parallelus e f: proportionale eſt per 2 ſexti/ ſicut b e ad e a, ſic c f ad f a. Rurſus per eandẽ/ quoniã triãguli a d c ad vnũ latus c d acta eſt parallelus f g: proportionale eſt per 2 ſexti/ ſicut c f ad f a, ſic d g ad g a. Sed ſicut c f ad f a: ſic oſtẽſa eſt & b e ad e a. Et ſicut igitur per 11 quiti/ b e ad e a: ſic d g ad g a. & cõpoſitæ igitur per 18 quinti/ ſicut b a ad a e: ſic d a ad a g. & pmutati per 16 quinti/ ſicut b a ad a d: ſic e a ad a g. parallelogrammorũ igitur a b c d & e g: proportionalia ſunt latera/ quæ circum cõmunem angulum b a d ſunt. & quoniam parallelus eſt g f ipſi d c: æqualis eſt per 19 primi/ angulus a g f angulo a d c. & qui ſub g f a ei qui ſubd c a. & communis duorum triangulorũ a d c & a f g: angulus qui ſub d a c. Aequiangulum igitur eſt triangulũ d a c: triangulo a g f. Idq̃ propterea/ & triãgulum a b c: æquiangulum eſt triangulo a e f. & totum a b c d parallelogrãmum ipſi e g parallelogrammo æquiangulum eſt. proportionale igitur eſt per 4 ſexti/ ſicut a d ad d c: ſic a g ad g f. ſicutq̃ d c ad c a: ſic g f ad f a. Sicut autẽ a c ad c b: ſic a f ad f e. & inſuper ſicut c b ad b a: ſic f e ad e a. & quoniam oſtenſum eſt ſicut quidem d c ad c a ſic g f ad f a, ſicut vero a c ad c b ſic a f ad f e: æque igitur eſt per 22 quinti/ ſicut d c ad c b ſic g f ad f e. Parallelogrammorum igitur a b c d & e g, proportionalia ſunt latera: quæ circum æquales angulos. Simile igitur eſt per primam diffinitionem ſexti/ parallelogrammum a b c d: parallelogrammo e g. Id propterea/ & parallelogrammum a b c d: parallelogrammo k h eſt ſimile. vtrunq̃ igitur ipſorũ e g & h k parallelogrammorum: ipſi a b c d parallelogrammo ſimile eſt. Quę autem eidem rectilineo ſimi

lia: & ſibi inuicem ſunt ſimilia per 21 ſexti. igitur & e g parallelogrãmũ ipſi h k parallelogrammo ſimile eſt. Omnis igitur parallelogrãmi quæ circa dimetientem parallogramma: ſimilia ſunt toti & adinuicem. quod erat demonſtrandum.

Eucli. ex Zamb. Problema 7. Propoſitio 25.

¶ Dato rectilineo ſimile & alij dato æquale: idem conſtituere. 2

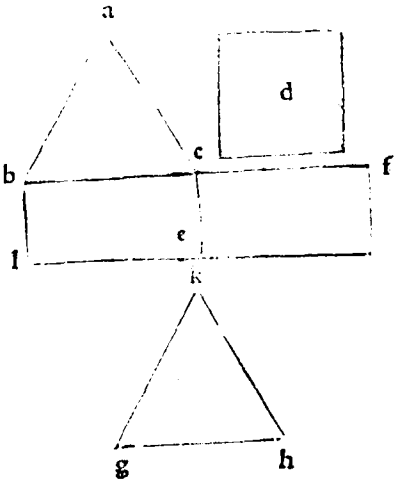

¶ THEON ex Zamber. ¶ Sit quidem datum rectilineum cui oportet ſimile conſtituere: a b c. cui autem oportet æquale: d. oportet iam ipſi a b c ſimile/ ipſi autem d æquale: idem conſtituere. prætendatur per 44 primi igitur ad b c, ipſi triangulo a b c: æquale parallelogrammum b e. & ad c e, ipſi d æquale parallelogrammum c m, in angulo qui ſub f c e: qui æqualis eſt ei qui ſub c b l. In rectam lineam igitur eſt per 14 primi/ b c ipſi c f: & l e ipſi e m. Sumaturq; per 13 ſexti/ ipſarum b c & c f: media proportionalis g h. deſcribaturq; per 18 ſexti/ ex g h: ipſi a b c ſimile/ ſimiliterq; poſitum k g h. Et quoniam eſt ſicut b c ad g h ſic g h ad c f, ſi autem tres fuerint rectæ lineæ proportionales ſicut prima ad tertiam ſic quæ a prima eſt ſpecies ad eã quæ a ſecunda ſimilis ſimiliterq; deſcripta eſt: eſt igitur per correlariũ ſecundũ 20 ſexti/ ſicut b c ad c f ſic triãgulum a b c ad triangulum k g h. Sed ſicut b c ad c f: ſic b e parallelogrammum ad e f parallelogrammum. Et ſicut igitur per primam ſexti/ triangulum a b c ad triangulum k g h: ſic b e parallelogrammum ad e f parallelogrammum. viciſſim quoq; igitur per 16 quinti/ ſicut triangulum a b c ad b e parallelogrammum: ſic triangulum k g h ad parallelogrãmum e f. æquale autem eſt triangulum a b c: parallelogrãmo b e. æquale igitur eſt & triangulum k g h: ipſi e f parallelogrammo: ſed parallelogrammum e f: ipſi d eſt æquale. & k g h igitur: ipſi d eſt æquale. eſt autem k g h ipſi a b c ſimile. Dato igitur rectilineo a b c ſimile/ & alij dato d æquale: idem k g h conſtitutum eſt. quod facere oportebat.

Eucli. ex Zamb. Theorema 19. Propoſitio 26.

¶ Si a parallelogrãmo parallelogrammum auferatur/ ſimile & toti & ſimiliter poſitum/ communem angulum habens ei: circum eundem dimetientem eſt toti. 2

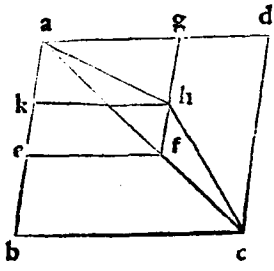

¶ THEON ex Zamb. ¶ A parallelogrãmo inquã a b c d: parallelogrãmum auferatur a f ſimile ipſi a b c d & ſimiliter poſitum/ communẽ angulum habens ei qui ſub d a b. Dico q̃ circum eandem diametrum eſt a b c d: ipſi a f. Non enim: at ſi poſſibile eſt/ ſit eorum dimetiens a h c. & excitetur per 31 primi/ ab h vtriq; ipſarũ a d & b c: parallelus h k. Quoniam igitur circum eundem dimetientem eſt a b c d ipſi k g: ſimile eſt per 24 ſexti a b c d ipſi k g. eſt igitur ſicut d a ad a b: ſic g a ad a k per cõuerſionẽ 1 diffinitionis ſexti. Eſt autem propter ſimilitudinem ipſorum a b c d & e g, ſicut d a ad a b: ſic g a ad a e. Igitur per 9 quinti/ g a ad vtrunq; ipſarum a k & a e: eandem habet rationem. æqualis igitur eſt a k: ipſi a e minor maiori. qđ abſurdum eſt. Igitur a b c d: non eſt circa eãdem dimetientem ipſi k g. Circa eundem igitur dimetientem eſt a b c d parallelogrammum: ipſi a f parallelogrammo. Si a parallelogrãmo igitur parallelogrammum auferatur/ ſimile & toti & ſimiliter poſitum communem angulum habens ei: circa eundem dimetientem eſt toti. Quod oſtendere oportebat.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 26.

SVper dimidium datæ lineæ parallelogrammũ deſignatum: maius eſt eo parallelogrammo cui datæ lineæ applicato deeſt ad completionem lineæ ſimile & ſuper diametrum conſiſtens ſuper dimidium collocati. 1

¶CAMPANVS. ¶Sit data linea a b: sup cuius dimidiū c b: cōstituat pa rallelogrāmū c d, cuius diameter b e. & ad lineā a b applicet parallelogrā mū a f: cuius vnū latus secet e c in pūcto g. ita q; ad cōplementū totius lineæ a b: desit superficies f b q̄ sit similis: superficiei c d. & cōsistēs circa dia metrū eius. dico tūc q; parallelogrāmū c d est maius parallelogrāmo a f. Est enī per primā huius s̄a gręqualе g b. & per 43 primi/ c f æqualе f d. ergo p hāc cōmunē scientiā si æqlibus æqlia addas tota quoq; fient ęqua lia: erit gnomo cōstās ex tribus parallelogrāmis q̄ sūt c f, f b, & f d, æqua lis parallelogrāmo a f, quare parallelogrāmū c d: est maius parallelogrā mo a f i; parallelogrāmo e f. qđ est propositū. ¶Idē etiā esset si superficies a f fieret altior superficie c d: vt videre potes in secunda figura i qua etiā per primā huius a g est æqle g b. dēptis itaq; vtriq; duobus supplemētis superficiei f b: excedet parallelogrāmū c d parallelogrāmū a f in parallelo grāmo f e. Euclı. ex Zāb. Theorema 20. Propositio 27.

7 ¶Omniū parallelogrāmorū circū eandē rectā lineā proie ctorū deficientiūq; specie parallelogrāmis similibus/ simili terq; positis ei qđ a dimidia descriptū est: maximū est qđ a dimidia proiectū parallelogrammū simile existēs sumpto.

¶THEON ex Zāb. ¶Sit recta linea a b: & secetur p 10 primi/ bifariā i c. prętēdatur quoq; per 18 sexti ad a b rectā lineā/ parallelogrāmū a d defi ciēs specie parallelogrāmo d b simili/ similiterq; descripto qui a dimidia ip sius a b hoc est c b. Dico q; omniū circa a b cōparatorū parallelogrāmo rū & deficiētiū specie parallelogrāmis similibus similiterq; positis ipsi d b: maximū est a d. Prętēdatur inquā ad a b rectā lineā parallelogrāmū a f deficiēs specie parallelogrāmo f b simili similiterq; posito ipsi d b. Dico q; maius est a d ipso a f. Quoniā enī simile est d b parallelogrāmū ipsi f b parallelogrāmo: circū eundē igitur sunt dimetiēntē per 26 sexti. excitetur eorū dimetiēs d b: & describatur figura. Quoniam igitur per 43 primi/ æquū est f c ipsi f e: cōmune apponatur f b. totū igitur c h: toti k e est æq le. Sed c h ipsi c g est æquale per 36 primi: quoniā & a c ipsi c b. Igitur g c ipsi e k est æquale. Cōmune apponatur c f. totum igitur a f toti l m n gnomoni est æquale. Quare parallelogrāmum d b hoc est a d: ipso a f pa rallelogrammo maius est. omnium igitur circum eandem lineā consistē tium parallelogrammorum/ & deficiētium specie parallelogrammis si milibus similiterq; positis et quod a dimidia describitur: maximum est quod a dimidia comparatum est. quod oportebat demonstrare.

¶ALITER. ¶Sit iṅ rursus a b: dissecta bifariā in c. & cōparatū a l de ficiēs specie ipso l b. Cōparetur q; rursus ad a b, parallelogrāmū d h: defi ciēs ab ipso e b simili similiterq; posito et quod a dimidia fit l b. Dico q; maius est qđ a dimidia cōparatū a l ipso a e. Quoniā enī simile est e b ip si l b: circū eūdē dimetiētē sunt per 26 sexti. Sit eorū demetiēs e b: descri baturq; figura. & quoniā æquū est l f ipsi l h, quoniā & f g ipsi g h: ma ius igitur est l f ipso k e. æquū autē est l f ipsi d l, maius igitur est & d l ip so k e. cōmune esto k d. totū igitur a l toto a e maiꝰ est. quod demōstrare oportebat. Euclı. ex Camp. Propositio 27.

27 ¶Rilatera superficie ꝓposita ęquū ei sup quālibet assi gnatā lineā parallelogrāmū designare: cui desit ad cōplēdā lineā alij superficiei ꝓpositę simile parallelo grāmū qđ secundū eiusdē suū esse parallelogrāmo super di midium datæ lineæ collato minime maius existat.

¶CAMPANVS. ¶Sit assignata linea a b. & propositus triangulus c. propositumq; parallelogrāmum d. volo super lineam a b: designare pa rallelogrammum æquale triangulo c. ita q; desit ad complendam lineam a b parallelogrammum simile d. & sit ita conditionatumq; triangulus ci non sit maior parallelogrammo simili d, collato super dimidium linee a b. alioquin ad impossibile laboraretur: per premissam. Diuido igitur li

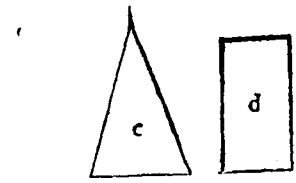

neã a b per æqualia in pũcto e. & ſecundũ doctrinã 19 huius ſuper eius medietatẽ b e cõſtituo parallelogrãmũ c f ſimile d. & cõplebo ſup totã lineã a b: parallelogrãmũ b g. Quia igitur c nõ eſt maior parallelogrãmo e f, ſed æqualis ei aut minor ſicut poſitũ eſt: ſi fuerit ei æqualis, erit parallelogrãmũ e g quale intẽditur per 36 primi coadiuuãte prima parte 9i & per diffinitionẽ ſimiliũ ſuperficierũ & 20 huius. Si autẽ minor: ſit minor in ſuperficie aliqua, cui æqlis & ſimilis d fiat ſecũdũ doctrinã 25 huius quæ ſit h. eritq; h ſimilis e f per 20 huius. quare per cõuerſionẽ diffinitionis æquiãgula ſibi & proportionaliũ laterũ. protrahã igitur in parallelogrãmo e f diametrũ b k. & reſecabo latera k f, & e k ſuperficiei e f, ad méſurã laterũ ſuperficiei h: protractis lineis l m & n o æquidiſtãtibus lateribus ſuperficiei e f, ſecãtibus ſe in pũcto p. vt ſuperficies k p ſit æqualis & ſimilis ſuperficiei h. eritq; per 23 huius pũctũ p: in diametro k b. protracta itaq; o n vſq; ad a g: dico parallelogrãmũ a p eſſe quale propoſitum. Deeſt enĩ ſibi ad cõplemẽtũ lineæ a b parallelogrãmũ p b: qđ per 22 & 20 huius eſt ſimile parallelogrãmo d. Sed ipſũ erit parallelogrãmũ a p eſt æquale triãgulo c. Eſt eni per primã huius: a n æquale n b. ergo per 43 primi/& hãc cõmunẽ ſciẽtiã ſi æqlibus æqlia addas: tota quoq; fiẽt æqualia/parallelogrãmũ a p: eſt æquale gnomoni n b l. & qa iſte gnomo eſt æqualis triãgulo c, ꝓpter id q; parallelogrãmũ e f poſitũ fuit eſſe maius triãgulo c ĩ parallelogrãmo h, qđ eſt æquale parallelogrãmũ k p: patet propoſitũ. Eucli. ex Zamb. Problema 8. Propoſitio 28.

¶ Ad datã rectã lineã dato rectilineo æquale parallelogrãmũ cõparare: deficiẽs ſpecie parallelogrammo ſimili dato. Oportet iã datũ rectilineũ cui expedit æquũ comparare: nõ maiuseſſe eo quod a dimidia cõparatũ ſimilibus exiſtẽtibus ſũptis & eius quod a dimidia & cui expedit ſimile deficere.

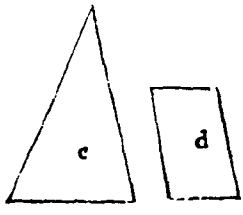

¶ THEON ex Zãb. ¶ Sit qdẽ data recta linea a b. datũ vero rectilineũ cui oportet æquũ ꝓtẽdere circũ a b. ſitq; illud c: nõ maius exiſtẽs eo quod a dimidia cõparatũ eſt ſimilibus exiſtẽtibus ſũptis. cui autẽ expedit ſimile deficere: d. oportet iã ad datã rectã lineã a b: dato rectilineo c æquale parallelogrãmũ prætẽdere deficiẽs ſpecie parallelogrãmo ſimili exiſtẽte ipſi d. Secetur per 10 primi/a b biſariã i ſigno e. Deſcribaturq; per 18 ſexti/ab e b: ipſi d ſimile ſimiliterq; poſitũ e b f g. Cõpleaturq; a g parallelogrãmũ. Iam a g aut æquũ eſt ipſi c: aut eo maius per determinationẽ. Si quidẽ igitur æquũ eſt a g ipſi c: quod quærimus iã eſt. Cõparatũ ſiquidẽ eſſet ad datam rectã lineã a b, dato rectilineo c æquũ parallelogrammum a g deficiens ſpecie parallelogrammo g b ſimili ipſi d. Si autẽ nõ: fuerit maius h e ipſo c. æquale autẽ h e ipſi g b, maius igitur & g b ipſo c. Quo autẽ maius eſt g b ipſo c: tali exceſſui per 25 ſexti æquale/ipſi d ſimile ſimiliterq; poſitũ idẽ cõſtitutur k l m n. Sed ipſi g b: ipſũ d eſt ſimile. & k m igitur: ipſi g b eſt ſimile. Eſto igitur ſimilis rationis k l ipſi g e: & l m ipſi g f. Et quoniã æquũ eſt g b ipſis c, k m: maiꝰ igiẽ eſt g b ipſo k m. Maior igiẽ eſt g e ipſa k l: & g f ipſa l m. ponat p 11 primi ipſi qdẽ k l æqlis g x: ipſi autẽ l m æqlis g o. & cõpleat parallelogrãmũ x g o p. Aequũ igitur eſt & ſimile g p ipſi k m. Sed k m: ipſi g b eſt ſimile. & g p igitur ipſi g b eſt ſimile. Circũ eãdẽ dimetiẽtẽ p 26 ſexti igitur: eſt g p ipſi g b. Sit eorum dimetiens g p b: & deſcribas figuram. Quoniãm igitur æquũ eſt b g ipſis c, k m, quorum g p ipſi k m eſt æquale: reliquus igitur y q z gnomon reliquo c eſt æqualis. & quoniam æquum eſt o e ipſi x f: commune apponatur p b. Totum igitur o b: toti x b eſt æquale. Sed x b ipſi t e eſt æquale: quoniam & latus a e lateri e b eſt æquale. & t e igitur: ipſi ob eſt æquale. Commune applicetur x f. totum igitur t f toti z q y gnomoni æquum eſt. Sed z q y gnomon ipſi c: oſtenſum eſt q; eſt æqualis. & t f igitur: ipſi c æquum eſt. Ad datam rectam lineam igitur a b: dato rectilineo c æquum parallelogrammum comparatum eſt f t &c.

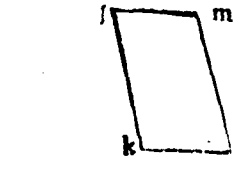

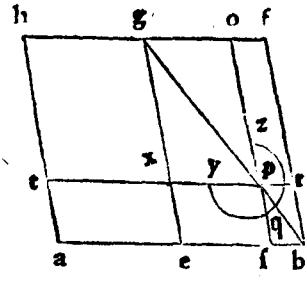

ciens ſpecie parallelogrammo p b ſimili exiſtẽti ipſi d/quoniam p b ipſi g p ſimile eſt. Quod erat agendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 28.

25 SVper datam lineã datæ ſuperficiei trilateræ æquũ parallelogrammum conſtituere: quod addat ſuper completionem datæ lineæ ſuperficiem æquidiſtantium laterum datæ ſuperficiei æquidiſtãtium laterũ ſimilẽ.

¶CAMPANVS. ¶Sit vt prius data linea a b: & datus triangulus c, datumq; parallelogrãmum d. volo ſuper lineã a b conſtituere parallelogrammũ æquale triãgulo c: quod addat ſuper totã lineã a b, parallelogrãmum ſimile d. Diuido lineã a b per æqualia in pũcto e. & ſuper eius medietatem e b: facio e f ſimilem d, ſecundũ quod docet 19 huius: & ſecũdũ doctrinã 25 huius/facio k l cuius diameter g h: ſimilẽ d & æqualẽ duabus ſuperficiebus e f & c, eritq; per 20 huius k l ſimilis e f. Superpoſita igitur ſuperficie k l ſuperficiei e f ita q; ambæ cõmunicẽt in angulo g: erit per 23 huius ſuperficies e f conſiſtens circa diametrum ſuperficiei k l, quare punctũ b eſt in diametro g h: cõplebo igitur parallelogrãmum a h: quod dico eſſe quale proponitur. qđ cõſtat protractis linea f b vſq; ad m, & linea e b vſq; ad n. Eſt enim per primã partem huius: a k æquale k b. & ideo per 43 primi eſt etiã æquale n f. additoergo vtriq; e h: erit per cõmunem ſcientiã a h æquale gnomoni e h f. ſed iſte gnomo eſt æqualis triangulo c: quia parallelogrãmum k l poſitum fuit æquale duabus ſuperficiebus c & e f, ergo parallelogrammũ a h eſt æquale c. & addit ad cõplementũ lineæ a b parallelogrammũ m n: quod per 22 & 20 huius eſt ſimile parallelogrãmo d. quare cõſtat perfectũ eſſe quod volumus.

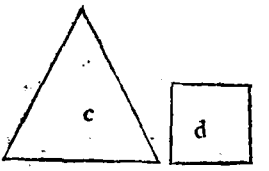

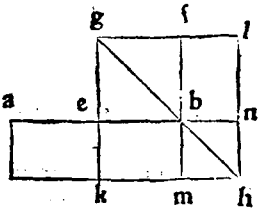

¶CAMPANI additio. ¶ Poſſumus autem ad lineam datam adiũgere parallelogrammum æquale non ſolum trilateræ ſuperficiei poſitæ/ſed & cuiuſlibet rectilineæ figuræ propoſitæ quæcunq; ipſa fuerit: cuj deſit ad cõplẽdã lineã datã ſuperficies ſimilis ſuperficiei æqdiſtãtiũ laterũ propoſitæ ſicut docet præmiſſa. obſeruata conditione eius ne laboretur ad ipoſſibile per ante præmiſſam. vel q̃ addat ſuper completionem lineæ ſuperficiem æquidiſtantium laterũ ſimilẽ ſuperficiei propoſitæ: ſicut proponit cõcluſio præſens. Propoſitã enĩ ſuperficiẽ cui æquale parallelogrãmum debet ad lineam datam adiungi quod addat aut diminuat ad cõpletionẽ lineæ parallelogrammũ ſimile parallelogrãmo dato: reſoluemus in triangulos. & ipſis mediantibus/deſcribemus ſuperficiem æquidiſtãtium laterum: totali ſuperficiei propoſitæ æqualem. hoc autẽ qualiter fiat & ſi ſcite volueris: require 25 huius. Dehinc ſuper duplũ baſis eius æqualis altitudinis triangulũ conſtituemus. quẽ (ſi 44 primi diligenter inſpexeris) parallelogrammo prius deſignato inuenies eſſe æqualem. quare & ſuperficiei propoſitæ. huic ergo triangulo ſi æquale parallelogrãmũ ad lineam datam adiũxeris quod addat ad complementũ lineæ aut minuat parallelogrammũ ſimile parallelogrammo dato ſecundũ quod docet hæc & præmiſſa: quod propoſitum erat te perfeciſſe non dubites.

Eucli, ex Zamb. Problema 9. Propoſitio 29.

29 ¶Ad datã rectã lineã: dato rectilineo æquale parallelogrãmum prętẽdere/excedẽs ſpecie parallelogrãmũ ſimile dato.

¶THEON ex Zamb. ¶Sit quidem data recta linea a b. datum vero rectilineum cui expedit ad a b æquale parallelogrammum prętendere: c. Cui autem oportet ſimile ptætẽdere: d. oportet iam circum a b rectam lineam ipſi c rectilineo æquum parallelogrammũ prætẽdere excedẽs ſpecie parallelogrammum ſimile ipſi d. Sécetur per 10 primi/ab bifariam in e. & deſcribatur per 16 ſexti ex e b: ipſi d ſimile ſimiliterq; poſitũ parallelogrammũ b f. & ambobus quidem b f, c, æquale/ipſi autem d ſimile ſimiliterq; poſitũ: idem conſtituatur g h. Simile igitur eſt g h ipſi b f. Similis autẽ rationis eſto k h ipſi f l, & k g ipſi f e. Et quoniã maius eſt

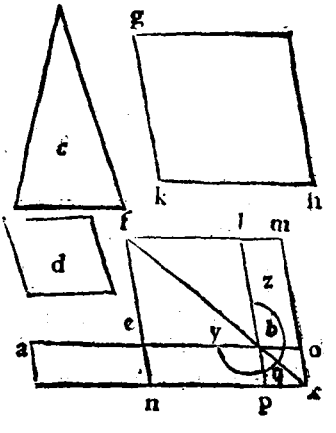

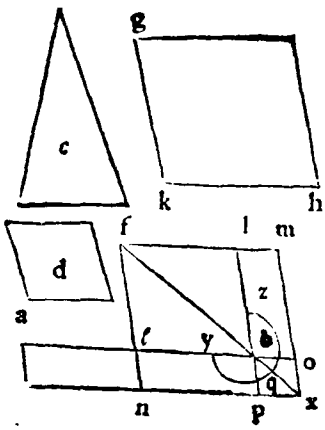

g h ipſo f b: maius igitur eſt & quidē k h ipſo f l, & k g ipſo f e. Extē datur f l & f e. & ipſi quidē k h: æqualis eſto f l m. ipſi autē k g: æqualis eſto f e n. Cōpleaturq; m n. Igitur m n: ipſi g h æquū eſt & ſimile. ſed g h ipſi e l eſt ſimile. Igitur per 26 ſexti/m n ipſi e l eſt ſimile. circū igitur eundē diametrū conſiſtūt e l & m n. Excitetur eorū dimetiēs f x: & deſcribatur figura. quoniā æquū eſt g h ipſis e l, c, ſed g h ipſi m n eſt æquales & m n igitur ipſis e l, c, eſt æquale. Cōmune auferatur e l. reliquus igitur y q z gnomon: ipſi c eſt æqualis. Et quoniā a e ipſi e b eſt æqualis: æquū eſt per 36 primi & a n ipſi n b hoc eſt per 43 primi/toti l o. cōmune apponatur e x. totū igitur a x: æquū eſt ipſi y q z gnomoni. Sed y q z gnomon æqualis eſt ipſi c. Igitur a x: ipſi c eſt æquale. Ad datā igitur rectā lineam a b dato rectilineo c æquale parallelogrammū comparatum eſt a x: excedens ſpecie parallelogrammū p o ſimile exiſtens ipſi d. Igitur d ſimile eſt ipſi b f: & b f ipſi p o eſt ſimile. circum enim eundem dimetiē tem conſiſtunt. quod feciſſe oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 29

QVamlibet lineam propoſitam: ſecundū proportionem habentem medium duoq; extrema ſecare.

¶CAMPANVS. ¶Sit ꝓpoſita linea a b: quā volo diuidere ſecundū proportionē habentē medium & duo extrema. Ex ipſa deſcribo quadratū b c. & ad eius latus a c adiungo ſecundū quod docet præmiſſa/ parallelogrammū c d æquale quadrato b c: quod addat ad cōplemētum lineæ a c parallelogrāmū a d, quod ſit ſimile b c. ſitq; latus parallelogrāmi c d, quod æquidiſtat a c: d e. & ſecet lineā a b in pūcto f. Dico lineā a b eſſe diuiſam in puncto f: ſicut proponitur. Eſt enī a d quadratū: propter id q; eſt ſimile b c. quare a f eſt æquale f d. ſed & f e eſt æqualis a b: propter id q; eſt æqualis a c per 34 primi. & quia c d æquale b c: dempto ab vtroq; c f, erit a d æquale e b. & āgulus f vnius angulo f alterius. ergo per 13 huius latera ſunt mutekeſia. ergo e f ad f d: ſicu a f ad f b. & quia e f eſt æqualis a b: & f d, a f: erit a b ad a f ſicut a f ad f b. ergo per diffinitionē eſt diuiſa vt proponitur. ¶Idē etiā poteſt demōſtrari ex 11 ſecūdi. Diuidatur enī a b in pūcto f: ſecundū quod docet 11 ſecūdi. ſitq; e b qđ cōtinetur ſub tota a b & eius ꝑte f b: ita q; f e ſit æq̄lis a b & a d ſit q̄dratū a f. eſt itaq; per ꝓdictā 11 ſecūdi e b: æqualea d. Qđ reſtat arguere vt prius p 13 huius: vel ſic. cū a b ſit diuiſa in pūcto f ſecūdū quod docet 11 ſecūdi: qđ ſit ex a b prima in f b tertiā eſt æquale quadrato a f ſecūdæ. ergo per ſecundā partē 16 huius proportio a b primæ ad a f ſecūdā: eſt ſicut a f ſecūdę ad f b tertiā. per diffinitionē itaq; diuiſa eſt a b vt ꝓponitur.

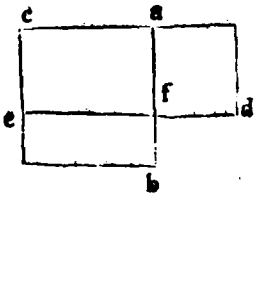

Eucli. ex Zamb. Problema 10. Propoſitio 30.

¶Datam rectam lineam terminatam: per extremā ac mediam rationem diſpeſcere.

¶THEON ex Zāb. ¶Sit data recta linea terminata a b. oportet iā ipſā a b rectā lineā: per extremā & mediā rationē diſpeſcere. Deſcribatur inq; per 46 primi ex a b: quadratū b c. Cōpareturq; per 29 ſexti: ad a c ipſi b c æquā parallelogrāmū c d excedēs ſpecie ipſum a d ſimile ipſi b c. Quadratū autē eſt b c. quadratū igitur eſt & a d. & quoniā æquū eſt b e ipſi e d: cōmune auferatur c e. reliquū igitur b f: reliquo ad eſt æquale. eſt autē & æquiangulū. Igitur per diffinitionē ſecundā tertij & per 14. ſexti/ipſorum b f & d a reciproca ſunt latera: quæ circū æquales angulos. Eſt igitur ſicut f e ad e d: ſic a e ad e b. Aequalis autē eſt f e ipſi a c hoc eſt ipſi a b. Ipſa autē e d ipſi a e. Eſt igitur ſicut b a ad a e: ſic a e ad e b. maior autē eſt per 34 primi/a b ipſa a e. maior igitur eſt & a e ipſa e b. Igitur a b recta linea per extremā & mediā rationem ſecatur in e. at maius ſegmentum ipſius eſt a e. quod feciſſe oportuit.

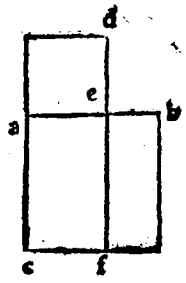

¶ALITER. ¶Sit data recta linea a b. oportet iam ipſam a b: per extremam & mediam rationem ſecare. ſecetur enim a b in c per 11 ſecundi vt

quod ſub a b & b c æquale ſit ei qd ex c a quadrato. Quoniã igitur quod ſub a b & b c æquale eſt ei quod ex c a: eſt igitur per 17 huius ſicut b a ad a c: ita a c ad c b. Igitur a b: per mediam & extremam diuiditur ratione in c: quod oportebat facere.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 30.

30 SI fuerint duo anguli ſuper vnum angulum conſtituti quorum duo latera angulum illum continentia duobus alijs eorum lateribus æquidiſtẽt, fuerintq; illa quatuor latera ſecundũ æquidiſtantiam relata, proportionalia: illos duos triangulos ſuper vnam lineam rectam conſtitutos eſſe neceſſe eſt.

¶ CAMPANVS. ¶ Sint duo anguli a b c, d c e conſtituti ſuper angulum a c d, ſitq; a c æquidiſtans d e, & d c ipſa b, & ſit proportio a c ad d e: ſicut a b ad d c. dico q; duæ baſes eorũ b c & c e: ſunt linea vna. Eſt enĩ angulus a æqualis angulo d: quia vterq; eorum eſt æqualis angulo a c d per primam partẽ 29 primi. igitur per præſentem hypotheſin & 6 huius: ipſi trianguli ſunt æquiãguli. & angulus b, eſt æqualis angulo d c e: & ãgulus a c b ãgulo e. quare per 32 primi tres anguli qui ſũt ad c: ſunt æquales duobus rectis. ipſi enĩ æquãtur tribus ãgulis vtriuſlibet duobus triangulorum. ergo per 14 primi b e: eſt linea vna quod eſt propoſitũ.

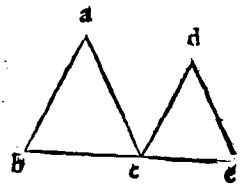

Eucli. ex Camp. Propoſitio. 31

31 IN omni triãgulo rectãgulo ſuperficies lateris quod ſubtenditur angulo recto: æqualis eſt ſuperficiebus duorum laterum angulum rectum continentiũ pariter acceptis, cũ fuerint ſimiles ei in lineatione & creatione.

¶ CAMPANVS. ¶ Quod proponit penultima primi de ſuperficiebus quadratis: proponit hic penultima ſexti de omnibus ſuperficiebus ſimilibus. vnde hæc eſt illa tanto vniuerſalior: quanto ſuperficies latera quadrato. ¶ Sit itaq; triangulus rectangulus a b c: cuius angulus a ſit rectus. Dico q; ſuperficies conſtituta ſuper latus b c: eſt æqualis duabus ſuperficiebus cõſtitutis ſuper a b & a c, cũ omnes tres ſuperficies fuerint ſimiles in figura & ſitu. Ducam perpẽdiculatem a d: ad lineam b c. eritq; per ſecundam partem correlarij 8 huius/propoſitio b c ad c a: ſicut c a ad d c. & c b ad b a: ſicut b a ad d b. Si itaq; ſuper quãlibet trium linearum b c, c a & a b fiat ſuperficies ſimilis alijs in figura & ſitu: erit per correlarium 17 huius proportio ſuperficiei conſtitutæ ſuper b c primam ad cõſtitutam ſuper c a ſecundam/ſicut b c primæ ad d c tertiam. & item eiuſdem ſuperficiei conſtitutæ ſuper b c primam ad conſtitutam ſuper a b ſecũdam: ſicut b c primæ ad d b tertiam per idem correlarium. Quare per converſam proportionalitatem ſuperficiei a c ad ſuperficiem c b: ſicut c d ad c b. & ſimiliter ſuperficiei a b ad ſuperficiem b c: ſicut b d ad ſuperficiem b c. & ponatur a c prima & c b ſecunda & quarta/& c d ſuperficies tertia/& a b ſuperficies quinta. & b d ſuperficies ſexta. & arguatur per 24 quinti q; proportio ſuperficiei conſtitutæ ſuper b c ad duas ſuperficies cõſtitutas ſuper c a & a b ſimul: eſt ſicut b c ad c d & d b ſimul. quia igitur b c eſt æqualis duabus lineis c d & d b ſimul ſumptis: erit ſuperficies cõſtituta ſuper b c æqualis duabus ſuperficiebus conſtitutis ſuper c a & a b ſimul ſumptis: quod eſt propoſitum.

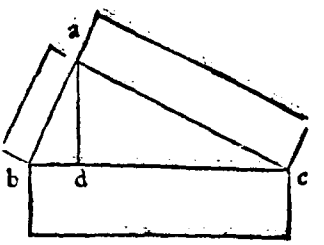

¶ CAMPANI additio. ¶ Converſam quoq; huius poſſumus facile demonſtrare per modum demonſtrationis vltimæ primi. ſit enĩ triangulus a b c. ſitq; ſuperficies conſtituta b c æqualis duabus ſuperficiebus cõſtitutis ſuper duas lineas a b & a c ſibi ſimilibus. Dico q; ãgulus a eſt rectus. ponã enim angulũ c a d rectum & lineam a d æqualẽ a b. & claudo ſuperficiẽ ducta linea d c. eritq; per hanc 31 ſuperficies cõſtituta ſuper

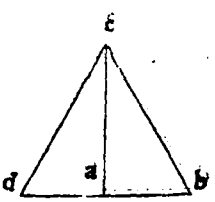

e d æqualis duabus constitutis super duas lineas c a & a d sibi similib9, quare etiam constitutæ super b c sibi simili. hæc enim posita est æqualis duabus constitutis super a b & a c sibi similibus. erit ergo linea b c æqualis c d. quare per 8 primi angulus a est rectus. Quod est propositum.

¶ Sequētes duæ ex Zamberto propositiones: duabus præcedētibus ex Cāpano ꝓpostero ordine respōdent.

Euclí. ex Zamb. Theorema 21. Propositio 31.

¶ In rectangulis triangulis quæ ab rectum angulum subtendente latere species: æqualis est eis quæ ab rectum angulum comprehendentibus lateribus speciebus similibus similiterq; descriptis.

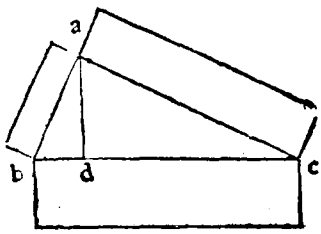

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sit triangulum a b c: rectum habens angulum qui sub b a c. Dico q̄ quæ ex b c species: æqualis est eis quæ ex b a & a c speciebus similibus similiterq; descriptis. Excitetur per 12 primi: perpendicularis a d. Quoniā igitur in triangulo rectangulo a b c, ab a recto āgulo in b c basin perpendicularis acta est a d: triangula a b d & a d c quæ ad perpendicularem / similia sunt tota a b c & sibi inuicē per 8 sexti. quoniam simile est a b c ipsi a b d: est igitur sicut c b ad b a sic a b ad b d. At quoniā tres rectæ lineæ proportionales sunt: est igitur per correlarium secundum 20 sexti sicut prima ad tertiam sic quæ a prima species ad eam quæ a secunda similis similiterq; descripta est. Sicut igitur c b ad b d: sic species quæ ex c b ad eam quæ ex b a similis similiterq; descripta est. Id propterea & sicut b c ad c d: sic species quæ ex b c ad eam quæ ex c a. Quare sicut b c ad b d & d c: sic quæ sub b c species ad eas quę ex b a & a c similes similiterq; descriptæ sunt. Aequalis autem est b c ipsis b d & d c. æqualis igitur est species quæ ex b c eisquæ ex b a & a c sunt speciebus similibus similiterq; descriptis. In rectāgulis igitur triangulis / quæ ab rectum angulū subtēdente species: æqualis est eis quæ ab rectum angulum comprehēdentibus speciebus similibus similiterq; descriptis. quod demonstrasse oportuit.

¶ ALITER. ¶ Quoniam per correlariū primū 20 sexti / similes figuræ in dupla sunt ratione similis rationis laterū: igitur quæ ex b c est species ad eam quæ ex b a duplam rationem habet q̄ c b ad b a. habet autē & quod ex b c quadratum ad id quod ex b a quadratum duplam rationē q̄ c b ad b a. & sicut igitur quæ ex c b species ad eam quæ ex b a speciem: sic quadratum qđ ex c b ad quadratum quod ex b a. Id propterea & sicut species quæ ex b c ad speciem quæ ex c a: sic quadratum qđ ex b c ad quadratum quod ex c a. Quare & sicut species quæ ex b c ad species quæ ex b a & a c: sic quadratum quod ex b c, ad quadrata quæ ex b a & a c. Quadratum autem quod ex b c: æquum est eis quæ ex b a & a c quadratis per 47 primi. æqualis igitur est species quæ ex b c; eis quæ ex b a & a c speciebus similibus similiterq; descriptis.

Euclí. ex Zamb. Theorema 22. Propositio 32.

¶ Si duo triangula componantur ad vnum angulū duo latera duobus lateribus proportionalia habentia / vt sint eiusdem rationis eorum latera & parallela: reliqua ipsorum triangulorum latera in rectam lineam erunt.

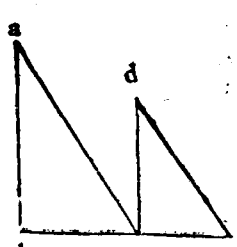

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint bina triangula a b c & d c e: duo latera b a & a c, duobus lateribus d c & d e proportionalia habentia / sicut quidem a b ad a c, sic d c ad d e. parallelum autem a b ipsi d c: & a c ipsi d e. Dico q̄ in rectam lineam est b c ipsi c e. Quoniā enim parallelus est a b ipsi d e, & in eas incidit recta linea a c: anguli igitur per 29 primi / vtrobiq; qui sub b a c & a c d, sibi inuicem sunt æquales. Id propterea & anguli c d e: angulo a c d est æqualis. Quare angulus b a c: angulo c d e

eſt æqualis.& quoniam duo triangula ſunt a b c & d c e, vnum anguli qui ad a vni angulo qui ad d æqualem habentia/ circum autem æquales angulos latera proportionalia ſicut quidem b a ad a c ſic c d ad d e: æquiangulum igitur eſt per ſextam ſexti triangulum a b c triangulo d c e. Aequalis igitur eſt angulus a b c angulo d c e. patuit autem & angulus a c d: æquus eſt per 29 primi angulo b a c. Totus igitur angulus a c e duobus a b c & b a c eſt æqualis. Communis apponatur angulus a c b. Igitur anguli a c e & a c b: eis qui ſũt ſub c a b, a c b, & c b a ſunt æquales. Sed anguli b a c, c b a & a c b per 32 primi duobus rectis ſunt æquales. & anguli igitur a c e & a c b: duobus rectis ſunt æquales. Ad aliquã autem rectam lineam a c ad ſignumq; in ea c, duę: rectæ lineæ b c & c e non ad eaſdem partes ductæ: æquos vtrobiq; ſub a c e & a c b duobus rectis æquales efficiunt angulos. per 14. primi in rectam lineam igitur eſt b c ipſi c e. Si bina igitur triangula componantur ad vnum angulum/ duo latera duobus lateribus proportionalia habentia/ vt eorũ ſimilis rationis & parallela ſint latera: reliqua ipſorum triangulorum latera in rectam lineam erunt. Quod demonſtraſſe oportuit.

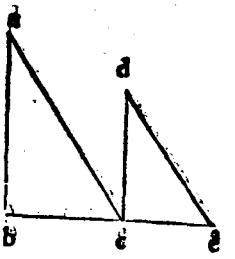

Eucli. ex Camp. Propoſitio 32.

32 SI in circulis æqualibus ſupra cẽtrum ſiue ſupra circunferentiam anguli conſiſtant: erit angulorũ proportio tanq; proportio arcuum illos angulos ſuſcipientium.

CAMPANVS. Sint circuli/ a b c cuius centrum d, & e f g cuius centrum h: æquales. ſuper quorum centra fiant duo anguli b d c & f h g: & ſuper eorum circunferentias alij duo qui ſint b a c & f e g. dico q; proportio angulorum tam eorum qui ſunt ſuper centra q̃ eorum qui ſuper circunferentias: eſt ſicut arcus b c ad arcum f g. Cõtinuabo enĩ illis duobus arcubus alios arcus æquales: ſiue ſecundũ eundẽ numerũ ſiue ſecundũ diuerſos. ſitq; arcus k b: æqualis b c. & vterq; duorum arcuum l m & f l: æqualis f g. & producam lineas k d, k a, m h, l h, m e & l e. eruntq; per 26 tertij/ anguli qui ſunt ad d: adinuicem æquales. ſimiliter quoq; & qui ſunt ad h: adinuicem æquales. Idem: etiam de ijs qui ſũt ad a & de ijs qui ſunt ad e. ſicut igitur arcus k c eſt multiplex arcus b c: ita angulus k d c anguli b d c, & angulus k a c anguli b a c. ſimiliter ſicut arcus m g eſt multiplex arcus f g: ita angulus m h g anguli f h g, & angulus m e g anguli f e g. ſed ſi arcus k c eſt æqualis arcui m g: angulus k d c eſt æqualis angulo m h g, & angulus k a c angulo m e g. & ſi maior: maiores. & ſi minor: minores per 26 tertij. per diffinitionem itaq; incontinuæ proportionalitatis proportio arcus b c ad arcum f g: eſt ſicut anguli b d c ad angulum f h g, & ſicut anguli b a c ad angulum f e g. quod eſt propoſitum. Idem intellige in eodem circulo.

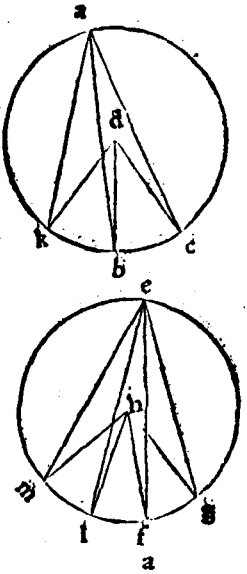

Eucli. ex Zamb. Theorema 23. Propoſitio 33.

IN æqualibus circulis anguli eandem habent rationem ipſis circunferentijs in quibus deducuntur: & ſi ad centra/ & ſi ad circunferentias fuerint deducti. tum etiam ſectores ad centra conſtituti.

THEON ex Zãb. Sint æquales circuli a b c & d e f. ad eorũq; centra g, h, anguli ſint b g c & e h f: ad eorũ circũferẽtias vero anguli qui ſub b a c & e d f. Dico q; eſt ſicut circũferẽtia b c ad circunferẽtiã e f: ſic eſt angulus b g c ad angulum e h f, & angulus b a c ad angulũ e d f, & inſuper g b c ſector ad h e f ſectorem. Ponatur per 28 tertij/ ipſi quidem b c circunferentię/ æquales quotcunq; ordine hoc eſt c k & k l: ipſi autem e f, quotcunq; æquales circunferentiæ f m & m n. Connectanturq; g k, g l: h m & h n. Quoniam igitur æquales ſunt b c, c k & k l circunferentiæ ad-

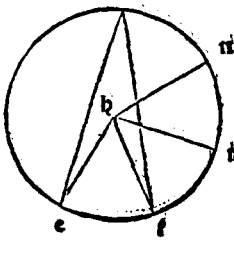

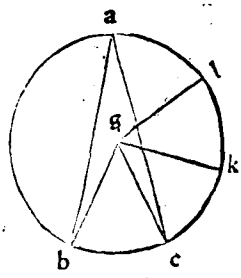

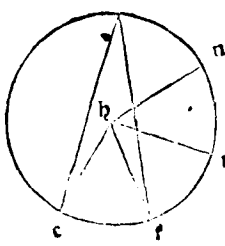

inuicē æquales per 27 tertij/quoq; ſunt anguli b g c, c g k & k g l. Quotuplex igitur eſt b l circunferentia ipſius b c circunferentiæ: totuplex eſt & angulus b g l ipſius anguli b g c. Id propterea iā & quotuplex eſt n e circunferentia ipſius e f circunferentiæ: totuplex eſt & angulus n h e ipſius e h f. Si igitur æqualis eſt circunferentia b l ipſi circunferentiæ e n: æqualis eſt & angulus b g l angulo e h n. & ſi maior eſt b l circunferētia ipſa n e circunferentia: maior eſt & angulus b g l angulo n h e. & ſi minor: minor. Quatuor iā exiſtentibus magnitudinibus/duabus inquā circunferentijs b c & e f, biniſq; angulis hoc eſt b g c & e h f: ſuſcipiuntur quidem ipſius b c circunferentiæ atq; ipſius anguli b g c æque multiplices hoc eſt b l circunferentia & angulus b g l. ipſius autem e f circunferētiæ & anguli e h f: circunferentia e n & angulus e h n. Oſtenſum autē eſt q; ſi circunferentia b l excedit circunferentiā e n: angulus quoq; b g l excedit angulū e h n. & ſi æqualis: æqualis. & ſi minor: minor. Eſt igitur p 6 diffinitionē quinti/ſicut b c circunferentia ad e f circūferētiā: ſic angulus b g c ad angulū e h f. Sed ſicut angulus b g c ad angulū e h f: ſic angulus b a c ad angulū e d f. duplus inquā eſt per 20 tertij: alter alterius. Et ſicut igitur b c circunferentia ad e f circūferentiā: ſic angulus b g c ad angulum e h f, & angulus b a c ad angulū e d f. In æqualibus igitur circulis anguli eandem habent rationem ipſis circunferentijs: & ſi ad centra & ſi ad circunferentias deducti fuerint. quod demonſtraſſe oportuit.

¶ Dico etiā q; & ſicut b c circūferentia ad e f circunferentiā: ſic g b c ſector ad h e f ſectorē. Cōnectantur inquā b c & c k. & aſſumptis ſuper b c et c k circūferentijs x, o, ſignis: cōnectantur b x, x c, c o & o k. Et quoniā per 15 diffinitionē primi/duæ b g & g c duabus c g & g k ſunt æquales: æqualeſq; angulos cōpræhendunt/& baſis b c ipſi c k eſt æqualis: triāgulum igitur g b c per 4 primi/ triāgulo g c k eſt æquale. Et quoniā æqualis eſt b c circunferentia ipſi c k circūferētiæ: & reliqua igitur quæ in toto circulo a b c circūferentia reliquæ quæ in eodē toto a b c circulo circūferētiæ. Quare & āgulus b x c: ipſi c o k eſt æqualis. Simile igitur per 10 diffinitionē tertij eſt b x c ſegmentum: ipſi c o k eſt ſegmento. & in æqualibus ſūt rectis lineis b c & k c. Quæ autem ſuper æqualibus rectis lineis ſimilia circulorū ſegmēta cōſiſtunt: ea adinuicē ſunt æqualia per 24 tertij. ſegmētū igitur b x c: ipſi c o k ſegmēto eſt æquale. eſt autē & triangulū g b c: triangulo g c k æq̄le. Totus igitur ſector g b c: toti g c k ſectori eſt æqualis. Id propterea & g k l ſector: vtriq; ipſorū g b c & g c k eſt æqualis. Tres igitur ſectores g b c, g c k & g k l: ſibi inuicē ſūt æquales. Id propterea & h e f, h f m & h m n ſectores: ſibi inuicē ſūt æq̄les. Quotuplex igitur eſt b l circūferētia ipſius b c circūferētiæ: totuplex eſt & l g b ſector ipſius g b c ſectoris. Id propterea & quotuplex eſt n e circūferētia ipſius e f circūferentiæ: totuplex eſt & h e n ſector ipſius h e f ſectoris. Si igitur æqualis eſt b l circūferētia ipſi e n circūferētiæ: æqualis eſt & b g l ſector ipſi e h n ſectori. Et ſi excedit b l circūferētia ipſā e n circūferētiā: excedit quoq; & b g l ſector ipſū h e n ſectorē. & ſi deficit: deficit. Quatuor autē exiſtentibus magnitudinibus/duabus inquā b c & e f circūferētijs/duobuſq; g b c & e h f ſectoribus: ſuſcipiūtur æque multiplices ipſius quidē b c circūferētiæ & ipſius g b c ſectoris, hoc eſt b l circūferentia & g b l ſector. ipſius autē e f circūferentiæ & ipſius h e f ſectoris: circunferētia nēpe e n & ſector h e n. Et oſtenſum eſt q; ſi circunferentia b l excedit ipſam circunferentiā e n: excedit quoq; et b g l ſector ipſum e h n ſectorem. & ſi æqlis: æqualis & ſi deficit deficit. Eſt igitur per cōuerſionē primæ diffinitionis ſexti/ſicut circūferētia b c ad e f: ſic g b c ſector ad h e f ſectorem.

¶ COROLARIVM. ¶ Et manifeſtum eſt q; ſicut ſector ad ſectorem: ſic angulus ad angulum.

¶ EVCLIDIS MEGARENSIS
Geometricorum elementorum
ſexti libri Finis.

¶EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philosophi Mathematicorũq; facile principis: primum ex Cãpano, deinde ex Theone Græco commẽtatore, interprete Bartholomæo Zãberto Veneto, Arithmetica elementa. Liber septimus.

¶Ex Campano triplex principiorum genus.

Primum. Diffinitiones.

1
NItas: est qua vnaquęq; res vna dicitur.

2 ¶Numerus: est multitudo ex vnitatibus composita.

3 ¶Naturalis series numerorum: dicitur in qua secũdum vnitatis additionẽ fit ipsorum computatio.

4 ¶Differentia numerorum: appellatur numerus quo maior abundat a minore.

5 ¶Numerus primus dicitur: qui sola vnitate metitur.

6 ¶Numerus cõpositus dicitur quẽ alius numerus metitur.

7 ¶Numeri contra se primi dicuntur: qui nullo numero excepta sola vnitate numerantur.

8 ¶Numeri adinuicem compositi siue communicantes dicũtur: quos alius numerus q̃ vnitas metitur/ nullusq; eorũ est ad alium primus.

9 ¶Numerus per alĩ multiplicari dicitur: qui toties sibi coaceruatur/ quoties in multiplicante est vnitas.

10 ¶Productus vero dicitur: qui ex eorũ multiplicatiõe crescit.

11 ¶Numerus alium numerare dicitur: qui secũdum aliquem multiplicatus illum producit.

12 ¶Pars: est numerus numeri minor maioris/ cum minor maiorem numerat. Et qui numeratur: numerantis multiplex appellatur.

13 ¶Denominans: est numerus secundum quem pars sumitur in suo toto.

14 ¶Similes dicũtur partes: quæ ab eodẽ numero denoiantur.

15 ¶Prima simpla numeri pars: est vnitas.

16 ¶Quando duo numeri partem habuerint communem: tot partes maioris dicetur esse minor/ quoties eadem pars fuerit in minore. totæ vero: quoties ipsa fuerit in maiore.

17 ¶Numeri ad numerum dicitur proportio minoris quidẽ ad maiorem: in eo q̃ est maioris pars vel partes. Maioris vero ad minorem: secundum q̃ eum continet & eius partẽ vel partes.

18 ¶Cum fuerint quotlibet numeri continue proportionales: dicetur proportio primi ad tertiũ sicut primi ad secũdũ

duplicata.ad quartum vero:triplicata.

¶Cum continuatæ fuerint eædem vel diuerſæ proportiones:dicetur proportio primi ad vltimum/ex omnibus cõpoſita. 19

¶Denominatio dicitur proportionis minoris quidem numeri ad maiorem:pars/ vel partes ipſius minoris quæ in maiore ſunt. Maioris autem ad minorẽ:totum/ vel totum & pars vel partes/prout maior ſuperfluit. 20

¶Similes ſiue vna alij eadẽ dicuntur proportiones:quę eandem denominationem recipiunt. Maior vero:quæ maiorem. Minor autem:quæ minorem. 21

¶Numeri vero quorum proportio vna:proportionales appellantur. 22

¶Termini ſiue radices dicuntur:quibus in eadem proportione minores ſumi impoſſibile eſt. 23

¶Petitiones.

¶Cuilibet numero:quotlibet poſſe ſumi æquales prout libet/vel multiplices. 1

¶Quolibet numero:aliquem quantũlibet ſumere poſſe maiorem. 2

¶Seriem numerorum:in infinitum poſſe procedere. 3

¶Nullum numerum in infinitum poſſe diminui. 4

¶Communes animi conceptiones.

¶Omnis pars:minor eſt ſuo toto. 1

¶Quicunq; eiuſdem ſiue æqualium fuerint æque multiplices:ipſi quoq; erunt æquales. 2

¶Quibus idem numerus æquæ multiplex fuerit/ſiue quorum æque multiplices fuerint æquales:& ipſi etiam erunt æquales. 3

¶Omnis numeri pars eſt vnitas:ab ipſo denominata. 4

¶Omnis pars eſt minor:quæ maiorem habet denominationem.maior vero:quæ minorem. 5

¶Quilibet numerus totus eſt ab vnitate:quota pars ipſius eſt vnitas. 6

¶Quicunq; numerus in vnitatem ducitur:ſeipſum producit. Vnitas quoq; in quẽcunq; ducta:producit eundem. 7

¶Quicunq; numerus numerat duos:numerat quoq; compoſitum ex illis. 8

¶Quicunq; numerus numerat aliquem:numerat omnem numeratum ab illo. 9

¶Quicunq; numerus numerat totum & detractum:numerat reſiduum. 10

EVCLIDIS MEGARENSIS GRAECI PHI-
losophi Mathematicorumq; facile principis: ex Theone Græco commẽtatore, Bartholomæo Zamberto Veneto interprete, Arithmetica elementa. Liber ſeptimus.

Euclidis ex Zamb. Diffinitiones.

1 VNitas: eſt qua vnumquodq; exiſtens vnum dicitur.

2 Numerus autem: ex vnitatibus compoſita multitudo.

3 Pars: eſt numerus numeri minor maioris/ quando dimetitur maiorem.

4 Partes autem: quando non metitur.

5 Multiplex vero: maior minoris/ quãdo eũ metitur minor.

6 Par numerus: eſt qui biſariam diuiditur.

7 Impar vero: qui biſariã non diuiditur/ vel qui vnitate differt a pari.

8 Pariter par numerus: eſt quẽ par numerus metitur per numerum parem.

9 Pariter autem impar: eſt quem par numerus metitur per imparem numerum.

10 Impariter vero par: eſt quem impar numerus dimetitur per numerum parem.

11 Impariter vero impar numerus eſt/ quem impar numerus metitur per imparem numerum.

12 Primus numerus: eſt quem vnitas ſola metitur.

13 Primi adinuicem ſũt numeri: quos vnitas ſola dimetitur communi menſura.

14 Compoſitus numerus: eſt quẽ numerus aliquis metitur.

15 Compoſiti autem adinuicẽ numeri: ſunt quos numerus aliquis communi dimenſione metitur.

16 Numerus numerum multiplicare dicitur: quando quotæ ſunt in ipſo vnitates toties cõponitur multiplicatus/ & gignitur aliquis.

17 Quando autem bini numeri ſeſe adinuicem multiplicantes/ aliquem fecerint: factus/ planus appellatur. Latera vero illius: multiplicantes ſeſe inuicem numeri.

18 Quando vero tres numeri ſeſe multiplicantes adinuicem fecerint aliquem: factus ſolidus appellatur. latera vero illius: multiplicantes ſeſe inuicem numeri.

19 Quadratus numerus: eſt qui æque æqualis/ vel qui ſub duobus æqualibus numeris continetur.

20 Cubus vero: qui æque æqualis æque. vel qui ſub tribus æqualibus numeris continetur.

21 Numeri proportionales: ſunt quando primus ſecundi/ & tertius quarti æque fuerit multiplex/ vel eadem pars vel

eædem partes.

¶Similes plani et ſolidi numeri: ſunt qui proportionalia habent latera.

¶Perfectus numerus: eſt qui ſuiipſius partibus eſt æqualis.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 1.

SI a maiore duorum numerorum minor detrahatur donec minus eo ſuperſit/ ac deinde de minore ipſum reliquum donec minus eo relinquatur/ itemq; a reliquo primo reliquũ ſecundum quouſq; minus eo ſuperſit/ atq; in huiuſcemodi cõtinua detractione nullus fuerit reliquus qui ante relictũ numeret vſq; ad vnitatem: eos duos numeros contra ſe primos eſſe neceſſe eſt. 1

¶CAMPANVS. ¶Sint duo numeri/ a b & c d: c d, minor. detrahatq; c d ex a b quoties poteſt: & ſit reſiduum e b. qui erit minor c d: alioqui poſſet ex ipſo adhuc detrahi c d. detrahatur & ipſe e b ex c d, quoties poteſt: ſitq; reſiduũ f d. ſed & f d detrahatur ex e b, quoties poteſt: & ſit reſiduum g b, quod ſit vnitas. dico tũc numeros a b & c d: eſſe contra ſe primos. Si enim ſunt compoſiti: numerabit eos cõmuniter per diffinitionẽ aliquis numerus præter vnitatem/ qui ſit h. & quia h numerat c d: numerabit a e per penultimam conceptionem. & quia idem numerat a b: numerabit etiam e b per vltimam cõceptionem. ergo & c f per penultimã. quare & f d per vltimam. ergo & g e per penultimã. ergo & g b per vltimam. & quia g b eſt vnitas: ſequitur numerum eſſe partem vnitatis vel ſibi æqualem. quod eſt impoſſibile. Erũt igitur a b & c d: contra ſe primi. quod eſt propoſitum.

a . . . . . e . . . g . b

c . . . . f . . . d

h . .

¶CAMPANI additio. ¶Q; ſi duo numeri a b & c d ſint cõtra ſe primi: non erit in hac mutua detractione ſtatus anteq; ad vnitatem perueniatur. Et eſt iſtud conuerſum eius qđ author proponit. Si autem in hac mutua detractione fuerit ſtatus anteq; perueniatur ad vnitatẽ: ſit vt g b ſit numerus qui detrahatur ab f d. & nichil ſit reſiduum. igitur g b numerat f d. ergo per penultimã conceptionẽ: numerat & e g. & quia etiam numerat ſeipſum: numerabit per antepenultimã conceptionem totum e b. ergo pet penultimã numerat c f. Sed oſtẽſum eſt prius q; numerat f d. ergo per antepenultimã numerat totum c d. quare per penultimam numerat a e. & quia oſtenſum eſt prius q; etiam numerat e b: ſequitur per antepenultimam vt etiam numeret a b. quia igitur numerus g b numerat vtrunq; duorum a b & c d: numeri a b & c d ſunt compoſiti. nõ igitur contra ſe primi. quod eſt contra hypotheſin. ¶Per hãc ergo viam/ propoſitis quibuſcq; duobus numeris: inueſtigamus vtrum ipſi ſint contra ſe primi. ſi enim tali facta mutua detractione perueniatur ad vnitatẽ: ipſi ſunt contra ſe primi. Si autem ſit ſtatus anteq; perueniatur ad vnitatem: ipſi ſunt compoſiti.

a . h . c . f . g . . . b d e

Eucli. ex Zamb. Theorema 1. Propoſitio 1.

¶Si duobus numeris inæqualibus expoſitis/ ſublato ſemper minore a maiore reliquus minime metiatur præcedentem quoad aſſumpta fuerit vnitas: qui a principio numeri/ primi adinuicem erunt. 1

¶THEON ex Zamberto. ¶Duobus namq; inæqualibus numeris propoſitis a & c d, ſublato ſemper minore a maiore: reliquus minime metiatur præcedẽtem quoad ſumpta fuerit vnitas. Dico q; ipſi a b & c d, primi adinuicem ſunt: hoc eſt q; ipſos a b & c d vnitas ſola diſtinguitur. Si autẽ a b & c d non ſunt primi adinuicem: eos aliquis numerus metie-

tur: metiatur: essoq; e. & c d ipsum b f metiens: relinquat eo minorem f a. at a f ipsum d g metiens: relinquat eo minorem g c. & g c ipsum f h metiens: relinquat vnitatem h a. Quoniam igitur e ipsum d c metitur/& c d ipsum b f metitur: igitur & e ipsum b f metitur. metitur autem & totum b a. & reliquum igitur a f metietur. At a f ipsum d g metitur. & e igitur ipsum d g metietur. metitur autem & totum d c. & reliquum igitur c g metietur. At c g ipsum f h metitur. & e igitur ipsum f h metietur. metitur autē & totum f a. & reliquam igitur a h metietur vnitatem: numerus existēs. quod est impossibile. Igitur ipsos a b & c d: nullus numerus metietur. Igitur a b & c d: primi adinuicem sunt. quod demonstrare oportebat.

a h e f g b d c

Eucli. ex Camp. Propositiō 2.

2 PRopositis duobus numeris adinuicem [illegible] tis: maximum numerum communem [illegible] rantem inuenire.

¶ COROLARIVM. ¶ Vnde ma[illegible] est quia omnis numerus duos numeros numerās: nu[illegible] numerum maximum ambos numerantem.

¶ CAMPANVS. ¶ Sint duo numeri compositi a b & c d. minori c d. quia ergo numerat eos communiter aliquis numerus per diffinitionem: volo inuenire maximum numerum eos communiter numerantem. Secūdum modum & similitudinem prioris: minuo minorē de maiori/quoad possum. videlicet c d de a b. & sit residuū e b. itēq; e b de c d quoad possum: & sit residuum f d. & quia huius diminutio non potest fieri infinities per vltimam petitionem/nec potest etiam ad vnitatē peruenire in proposito per præcedentem/ quia tunc essent numeri propositi contra se primi/ quod est contra hypothesin: sit vt cū detraxero f d ex e b quoad potero/q; nichil sit residuum. dico tunc f d esse maximū numerū numerantē a b & c d. Q; enim numeret eos: patet per penultimam & antepenultimā conceptionē/alternatim quoties oportuerit repetitas/ sicut in demonstratione conuersæ præcedentis. Numerat enim f d: e b/ quia cū ab ipso detrahitur quoad potest: nichil fit residuū. ergo & c f per penultimā cōceptionē. ergo & c d per ātepenultimā. quare & a e per penultimā. igitur & a b per antepenultimā. Q; autē nullus maior f d; numeret a b et c d: sic patet. Si eni fieri potest: sit numerus g maior f d, numerans vtrūq; duorū numerorū a b et c d. quia igitur g numerat c d: numerabit per penultimā conceptionem a e. et quia numerat a b: numerabit per vltimā e b. ergo per penultimā numerat c f. et quia etiam numerat c d: numerabit per vltimā f d, maior videlicet minorē. quod est impossibile. Ex hoc secundo processu liquet correlariū.

a ..... e ..... b
c ..... f ... d
g ....

Eucli. ex Zamb. Problema 1. Propositio. 2.

1 ¶ Duobus numeris datis non primis adinuicem: maximā eorum communem dimensionem inuenire.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint dati bini numeri non primi adinuicē: a b et c d. oportet iā ipsorum a b et c d: maximā dimēsionē inuenire. Si quidem c d ipsum a b metitur: metitur & seipsum. Igitur c d: ipsorum c d & a b communis dimensio est. & manifestum est q; maxima. nullus autem maior ipso c d: ipsum c d metietur. ¶ Si autē c d non metitur ipsum a b: ipsorum a b & c d sublato per primam septimi semper minore a maiore/sumetur numerus aliquis qui metietur præcedētē/ vnitas quidē nonsumetur. Si autē nō: erunt a b & c d primi adinuicē. quod nō supponitur. Sumetur aliquis numerus igitur qui metietur præcedentem. & c d quidem ipsum e b metiens: per primā septimi relinquat eo minorem a e. a e autem ipsum d f metiens: relinquat eo minorem c f. & c f: ipsum a e metiatur. Quoniam igitur c f ipsum a e metitur/& a e ipsum d f

a ..... e
e
e ..... f
b d b d

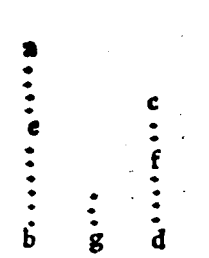

metitur: igitur c f ipsum d f metietur, metitur & seipsum. & totum igitur c d metietur. At c d ipsum b e metitur: & g f igitur ipsũ b e metitur, metitur autẽ & e a. igit & totũ b a metiet. metitur & c d. igitur c f ipsos a b & c d metitur. Igitur c f ipsorum a b et c d communis dimensio est. ¶Di co q̃ et maxima. si c f ipsorum a b et c d non est maxima cõmunis mẽ sura: metietur ipsos a b et c d numeros aliquis numerus maior existẽs ipso c f. metiatur: estoq̃ g. Et quoniam g ipsum c d, et c d ipsum b e metitur: & g igitur ipsum b e metitur. Metitur autẽ et totum a b. et reliquũ igitur a e metietur. at a e ipsum d f metitur. et g igitur ipsum d f metietur. metitur autem et totũ c d. et reliquũ igitur c f metietur/ maior mĩnorem, quod est impossibile. Igitur ipsos a b et c d numeros numerus non metietur; maior existens ipso c f. Igitur c f ipsorum a b et c d maxima est communis mensura. quod oportebat facere.

¶CORRELARIVM. ¶Ex hoc manifestũ est q̃ si numerus binos numeros metitur: et maximã communem eorum dimensionem metietur.

Eucli. ex Camp. Propositio 3.

PRopositis tribus numeris adinuicem compositis: maximum numerorum eos communiter numerantium inuenire.

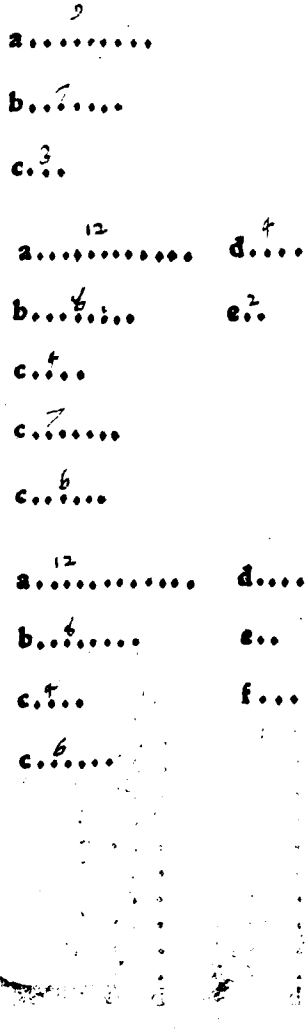

¶CAMPANVS. ¶Priusq̃ hanc tertiam conclusionem demonstremus: demonstrandum arbitramur ipsius antecedens. videlicet propositis tribus numeris: qualiter poterimus certificare an ipsi sint adinuicem compositi. ¶Sint itaq̃ tres numeri a, b, c: de quibus volo videre vtrũ ipsi sint adinuicẽ cõpositi. per primã igitur inquiro an duo primi qui sunt a & b sint adinuicẽ primi. q̃ si sic: nõ erũt a, b, c, adinuicem cõpositi per diffinitionem. ¶Si autẽ a & b sunt adinuicem compositi: sit per præcedentem d maximus numerus eos numerans, qui si numerat c: erunt per diffinitionem/ a, b, c adinuicem compositi. Si autem nõn numerat ipsum/ sed ipsi c & d quidem sunt contra se primi: non erunt a, b, c adinuicem compositi. nam quicunq̃ numeraret eos: numeraret etiã d per correlarium præcedentis/ sicq̃ essent d & c compositi. quod est contra hypothesin. Si autem c & d sunt compositi: erunt etiam a, b, c adinuicem cõpositi. Sit enim per præmissam/ e: maximus numerans c & d. qui etiam per penultimam conceptionem numerabit a & b. quare per diffinitionẽ a, b, c, sunt adinuicem compositi. Simili quoq̃ modo scietur/ propositis quotlibet pluribus q̃ tribus: an omnes sint adinuicem compositi. ¶Propositis itaq̃ tribus qui sunt adinuicem compositi/ qui etiam sint a, b, c: volo inuenire maximum numerum numerantem omnes. Sumo secundum doctrinam præmissæ: d maximum numerantẽ a & b. qui si numerat c: ipse est quẽm quærimus. alioqui per correlariũ præcedentis sequeretur maiorẽ numerare minorẽ. Si autẽ non numerat c: erunt tamen c & d adinuicem compositi per hypothesin & correlariũ præcedentis & diffinitionem. sit igitur maximus eos numerans: e. dico e esse maximũ numerãtem a, b, c. Q̃z enim eos numeret: patet per hanc vltimã hypothesin quæ est ipsum esse maximum numerantẽ c & d, et per penultimã cõceptionem. Et q̃ nullus eo maior numeret eos: sic patet. fit enim si potest fieri/ f maior e: qui numeret a, b, c. quicũ numeret a & b: numerabit per correlariũ præmissæ d. & quia etiã numerat c: numerabit per idẽ correlarium e, maior videlicet minorem: quod est impossibile. Non erit igitur numerus aliquis maior e: numerans a, b, c. quod est propositum.

¶CAMPANI additio. ¶Simili quoq̃ modo inueniretur maximus numerus: numerans quotlibet plures tribus adinuicem cõpositos. Vnde non oportuit Euclidem de pluribus tribus hoc docere: quia idem est modus & arsan tribus & pluribus. ¶Ex vltimo autem huius demonstrationis processu: possumus etiam istud correlarium huic tertiæ conclusioni adijcere.

¶CORRELARIVM. ¶Vnde manifestũ est q̃ omnis numerus nume-

rans quotlibet adinuicem cõpositos: numerat maximum numerantẽ eos omnes. & etiam maximos numerantes binos & binos eorum.

Euclid. ex Zamb. Problema 2. Propositio. 3

3 ¶Tribus numeris datis nõ primis adinuicem: maximam eorum communem mensuram inuenire.

¶THEON ex Zãberto. ¶Sit dati tres numeri nõ primi adinuicẽ a, b, c. oportet iam ipsorum a, b, c: maximam communẽ dimensionem inuenire. Sumatur ipsorum a, b: maxima communis mensura d, per secundã septimi. Iã ipse d: ipsum c aut metitur aut nõ metitur. metiatur primũ. metietur autem & a, b. Igitur d metitur ipsos a, b, c. Igitur d: ipsorum a, b, c communis dimensio est. Dico iam q̃ & maxima. Si autem d ipsorum a, b, c non est maxima communis mensura: metietur ipsos a, b, c, numeros aliquis numerus maior ipso d. Metiatur: & esto e. Quoniam e metitur ipsos a, b, c: metietur igitur & ipsos a, b. Igitur & ipsorum a, b, maximam communem mensuram metietur/ per correlarium secundæ septimi. Ipsorum autem a, b: maxima cõmunis mensura est d. Igitur e ipsum d metitur/ maior minorem. quod est impossibile per constructionem. Ipsos igitur a, b, c, numeros: numerus aliquis non metietur maior existẽs ipso d. Igitur d: ipsorum a, b, c, *maxima communis dimẽsio est.*

¶Non metiatur iam d ipsum c. Dico q̃ primum d & c: non sunt primi adinuicem. Quoniam enim a, b, c, per hypothesin non sunt primi adinuicem: metietur eos aliquis numerus. At ipsos a, b, c, metiens/ metietur & ipsos a, b: & ipsorum a, b, maximam mensuram d, metietur per correlarium secundæ septimi. Metitur autem & c. Ipsos igitur d, c, numeros: numerus aliquis metietur. igitur d & c: non sunt primi adinuicem. Sumatur per 2 septimi igitur ipsorum ipsorum d, c, maxim[illegible]is mẽsura e. & quoniam e ipsum d metitur/ at d ipsos a, b, metitur/ igitur ipsos a, b, metit. metitur autẽ & c. Igit e ipsos a, b, c, metit[illegible] ipsorũ a, b, c, cõmunis dimẽsio est. ¶Dico aũt q̃ & maxima. S[illegible] ipsorũ a, b, c, nõ est maxima mẽsura: ipsos a, b, c, numeros metie[illegible]quis numerus maior existens ipso e. metiatur: & esto f. Et quoniam ipsos a, b, c, metitur/ & ipsos a, b, metitur: & ipsorum a, b, igitur communẽ maximam mensuram metietur per correlarium secundæ septimi. Ipsorũ autem a, b: maxima cõmunis mensura est d. Igitur f ipsum d metitur: metitur autem & c. Igitur f ipsos d, c, metitur. & ipsorum d, c, maximã cõmunem mensuram metietur per idem. At ipsorum d, c, maxima cõmunis mensura est e. Igitur f ipsum e *metitur: maior minorem.* quod est impossibile. Ipsos igitur a, b, c, numeros numerus aliquis nõ metitur maior existens ipso e. Igitur e ipsorum a, b, c, maxima cõmunis dimensio est. quod facisse oportuit.

¶CORRELARIVM. ¶Proinde manifestum est/ q̃ si numerus aliquis tres numeros metitur: & maximam eorum communem dimensionẽ metietur. Similiter autem & pluribus numeris datis non primis adinuicẽ: maxima communis dimensio inuenietur/ & correlarium succedet.

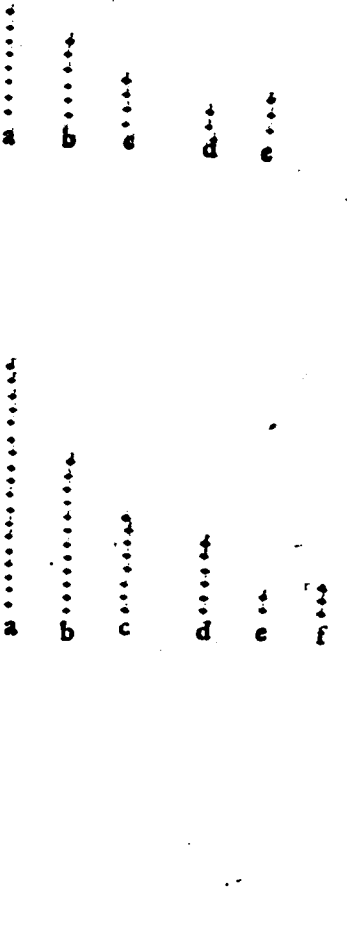

Euclid. ex Camp. Propositio 4.

4 OMnium duorum numerorum inæqualium: minoris maioris aut pars est/ aut partes.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo numeri a & b. b: minor. dico q̃ b est pars vel partes a. Aut enim b numerat a: *aut non.* si numerat: pars eius est per diffinitionem. Si nõ numerat ipsum: aut ergo sũt adinuicem primi/ aut non: si non sunt adinuicem primi: habebunt per diffinitionem partem communem/ quæ quoties fuerit in b tot partes a dicetur esse b per diffinitionem. si autem sint adinuicem primi: quia tamen omnis numeri pars est vnitas ab ipso denominata/ patet idem per vnitates.

Eucli. ex Zamb. Theorema 2. Propoſitio 4.

¶Omnis numerus: omnis numeri minor maioris aut pars eſt aut partes.

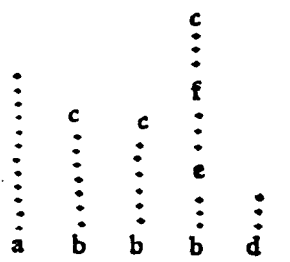

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit bini numeri a, b c: & ſit minor b c. Dico q̃ b c: ipſius a aut pars eſt aut partes. Ipſi enim a, b c, aut primi ad inuicem ſunt: aut non. ſint primum a, b c: primi adinuicem. Diuiſo etenim b c in eas quæ in ipſo ſunt vnitates: erit vnaquæq; vnitas earum quæ in b c, pars aliqua ipſius a. proinde partes ſunt b c: ipſius a. ¶Nõ ſint autem ipſi a, b c: primi adinuicẽ. Iam b c ipſum a aut metitur: aut non metitur. Si quidem igitur b c ipſum a metitur: pars eſt b c ipſius a. Si autem non: ſumatur per ſecundam ſeptimi ipſorum a, b c, maxima communis menſura. ſitq; d. Diuidatur b c in æquales ipſi d: hoc eſt b e, e f & f c. Quoniam d ipſum a mentur: pars eſt d ipſius a. æqualis autẽ eſt d vnicuiq; ipſorum b e, e f & f c: & vnuſquiſq; igitur ipſorum b e, e f & f c: ipſius a eſt pars. Quare partes eſt b c ipſius a. Omnis igitur numerus: omnis numeri minor maioris aut pars eſt aut partes. quod demonſtrare oportebat.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 5.

SI fuerint quatuor numeri quorũ primus tota pars ſecundi quota tertius quarti: erunt primus & tertius pariter accepti tota pars ſecundi & quarti pariter acceptorum: quota primus ſecundi.

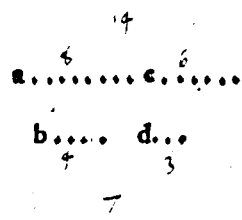

¶CAMPANVS. ¶Volẽs Euclides hos libros de numeris aliquo præcedentium non indigere/ ſed per ſeipſos ſtare: partem eius quod propoſuit per primã quinti de quantitatibus in genere/ proponit per hãc quintã huius ſeptimi de numeris. Sint igitur quatuor numeri a, b, c, d, ſitq; b tota pars a: quota d, c. dico q̃ b & d pariter accepti ſunt tota pars a & c pariter acceptorum: quota b eſt a. diuiſis enim a & c ſecundum quãtitatem b & d: argumentare ſicut in prima quinti. erit enim vt totidem ſint partes a: quot c per poſitionem. & vt aggregatum ex prima parte a & prima c: ſit æquale aggregato ex b & d. ſimiliter quoq; & aggregatũ ex ſecunda parte a & ſecunda c. & quia hæc aggregatio toties poteſt fieri quoties cõtinetur b in a: ſequitur vt numerus æqualis aggregato ex b & d toties contineatur in aggregato ex a & c quoties b cõtinetur in a. quare conſtat propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 3. Propoſitio 5.

¶Si numerus numeri pars fuerit/ & alter alterius eadem pars: & vterq; vtriuſq; eadem pars erit/ quæ vnus vnius.

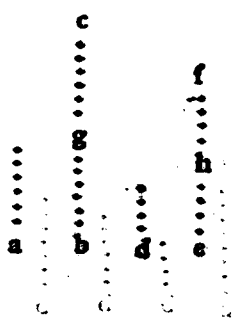

¶THEON ex Zamberto. ¶Numerus enim a, numeri b c eſto pars: & alter d alterius e f eadem pars/ quæ eſt a ipſius b c. Dico q̃ vterq; a, d, vtriuſq; b c & e f eadem pars eſt: quæ & a ipſius b c. Quoniam enim a pars eſt ipſius b c, eademq; pars eſt d ipſius e f: quot igitur ſunt in ipſo b c numero æquales ipſi a, tot ſunt & in ipſo e f numero æquales ipſi d. Diuidatur iniquam b c in æquales ipſi a, hoc eſt b g & g c: & e f in æquales ipſi d, hoc eſt e h, h f. erit iam æqualis multitudo ipſorum b g & g c: multitudini ipſorum e h & h f. Et quoniam æqualis eſt b g ipſi a, & e h ipſi d: igit b g ipſi a eſt æqualis: & b g & e h ipſis a, d. Id propterea iam & g c ipſi a eſt æqualis: & g c & f h ipſis a, d. Quot enim ſunt in ipſo b c numeri æquales ipſi a: tot ſunt & in b c & e f æquales ipſis a, d. Quotuplex igitur eſt b c ipſius a: totuplex eſt & vterq; b c & e f, vtriuſq; a, d. Quæ igitur pars eſt a ipſius b c: eadẽ pars eſt: & vterq; a, d, vtriuſq; b c & e f, quod oportebat demonſtrare.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 6.

6 SI fuerint quatuor numeri quorũ primus totæ partes ſecũdi quotæ tertius quarti: erũt primus & tertius pariter accepti totæ partes ſecũdi & quarti pariter acceptorum/quotæ primus ſecundi.

¶CAMPANVS. ¶Quod propoſuit præmiſſa de parte: pro̅ponit iſta de partibus. Sint itaq; vt prius quatuor numeri a,b,c,d: ſitq; vt b ſit tot & totæ partes a,quot & quotæ d eſt c: dico q; b & d pariter accepti erũt tot & totæ partes a & c pariter acceptorũ: quot & quotæ b eſt a. Dico autem tot & totas: quia partiũ pluralitas duobus numeris diffinitur/quorum alter numerator dicitur/alter denominator. vt cũ dicimus tres quintæ: ternarius numerat/quinarius denominat. Quia igitur b eſt partes a: ſit vt ſint partes eius numeratæ ab h & denominatæ a k. eritq; ſimiliter per poſitionem/ d partes c numeratæ ab h & denominatæ a k. Vna itaq; partium b ſit e: & vna partium d, ſit f. eritq; per hypotheſin/e pars b denominata ab h: & pars a denominata a k. Similiter quoq; & f erit pars d ſecundum h: & pars c ſecundum k. Compoſitus igitur ex e & f ſit g. eritq; per præmiſſam/g pars b & d pariter acceptorum/ſecundum h. itemq; per eãdem erit pars a & c pariter acceptorum/ſecũdum k. quare per 16 diffinitionem erunt b & d pariter accepti partes a & c pariter acceptorũ numeratæ ab h & denoiatæ a k: eo q; eorũ cõis/pars eſt g minoris ſecundũ h & maioris ſecũdũ k. & quia ſic erat b,a: cõſtat ꝓpoſitũ.

¶CAMPANI annotatio. ¶Potes autẽ & per hanc & præmiſſam/qđ proponit de quatuor numeris: ad quotlibet numeros âpliare. q; ſi quotlibet numeri minores ad totidem maiores comparentur/fuerintq; ſinguli ſingulorum tota pars aut partes/quota vel quotæ primus ſecundi: erũt quoq; omnes pariter accepti tota pars aut partes omnium pariter acceptorum/quota vel quotæ primus ſecundi. quod facile probatur per hanc & præmiſſam/quoties oportuerit repetitas. Et ſi crederemus eſſe intentionem Euclidis aſſumere ex prius demonſtratis aliqua ad demonſtrationem eorum quæ hic proponit: ex 13 quinti facile demonſtraſſemus hanc ſextam. Nunc autem quia videtur oppoſitum (aliter enim ſuperuacue propoſuiſſet multa de numeris: quæ demonſtrata ſunt in quinto de quantitatibus in genere) neceſſe habuimus propriis vti demonſtrationibus tanq̃ ex prioribus nichil ſumentes/ſolis huius ſeptimi contẽti principijs. propter quod & petitiones & communes animi conceptiones/ ꝓpoſito ꝓprias non incõuenienter huius ſeptimi principio appoſuimus.

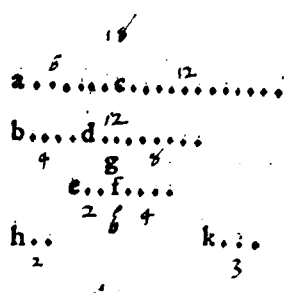

Eucli. ex Zamb. Theorema 4. Propoſitio 6.

6 ¶Si numerus numeri partes fuerit, & alter alterius eædẽ partes: & vterq; vtriuſq; eædẽ partes erũt/quæ vnus vnius.

¶THEON ex Zamb. ¶Numerus in̅q̃ a b, numeri c eſto partes: & alter d e alterius f eædem partes, quæ a b ipſius c. Dico q; & vterq; a b et d e, vtriuſq; e,f, eædem partes ſunt: quæ a b ipſius c. Quoniam enim quales partes ſunt a b ipſius c, eædem partes ſunt & d e ipſius f: quotæ igitur partes ſunt in ipſo a b ipſius c, totæ partes & in d e ipſius f. Diuidatur quidem a b in partes ipſius c: hoc eſt a g & g b. necnon d e in partes ipſius f: hoc eſt d h, & h e. Erit multitudo ipſorum a g, g b ęqualis multitudini ipſorum d h, h e. & qm̃ qualis pars eſt a g ipſius c, talis pars eſt & d h ipſius f: qualis igit̃ pars eſt a g ipſi⁹ c, talis pars eſt & vterq; a g & d h vtriuſq; c, f. Id propterea et qualis pars g b ipſi⁹ c: talis ps eſt & vterq; g b & h e vtriuſq; c f. Quales igit̃ partes ſunt a b ipſius c: tales partes ſũt et vterq; a b et d e vtriuſq; c, f. qđ demõſtrate oportebat.

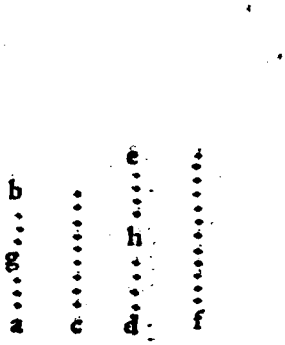

Eucli. ex Camp. Propoſitio 7.

7 SI fuerint duo numeri quorum vnus alterius pars/ detrahaturq; ab ambobus ipſa pars: erit reliquus

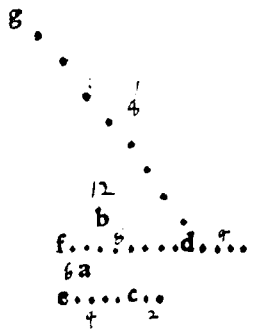

tota pars reliqui/quota totus totius.

¶CAMPANVS. ¶Quod proponit hic Euclides de numeris: ꝓpoſuit ſuperius in qꝫinta quinti de q̃titatibus in genere. Sit ita vt quota pars eſt totus a totius b: totus ſit c detractus ab a, d detracti a b. dico ꝙ tota erit e reſiduus a f reſidui b: quota eſt totus a totius b. & hæc eſt quaſi cõ uerſa quintæ. Sit enī per petitionē ẽ tota pars g: quota c eſt d. eritq; per 5/tota pars a compoſiti ex g & d: quota eſt c, d. quare & quota eſt a, b. igitur per ſecundam conceptionē compoſitus ex g & d eſt æqualis b. dēpto itaq; ab vtroq; numero/d: erit g æqualis f. quare erit e tota pars f: quota eſt a, b. tota enim erat e, g. quod eſt propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 5. Propoſitio 7.

¶Si numerus numeri pars fuerit qualis ablatus ablati: & reliquus reliqui pars erit qualis totus totius. 7

¶THEON ex Zāberto. ¶Numerus enī a b numeri c d pars eſto: qualis ablatus a e ablati c f. Dico ꝙ & reliquus e b reliqui f d eadē eſt pars: qualis eſt a b ipſius c d. Qualis enī pars eſt a e ipſius c f: talis pars eſto & e b ipſius c g. Et quoniam qualis pars eſt a e ipſius c f talis pars eſt & e b ipſius c g: qualis igitur pars eſt a e ipſius c f, talis eſt per 5 ſeptimi & a b ipſius f g. Qualis autem pars eſt a e ipſius c f: talis pars ſupponitur a b ipſius c d. Qualis pars igitur eſt a b ipſius f: g talis pars eſt a b ipſius c d. igitur a b: vtriuſq; ipſorum g f & c d eadem pars eſt. æqualis igitur eſt f g ipſi c d. Communis auferatur c f. Reliquus igitur g c: reliquo f d eſt æqualis. Et quoniam qualis pars eſt a e ipſius c f, talis pars eſt e b ipſius g c, æqualis autem eſt g c ipſi f d: qualis igitur pars eſt a e ipſius c f, talis pars eſt & e b ipſius f d. Sed qualis pars eſt a e ipſius c f: talis pars eſt & a b ipſius c d. qualis igitur pars eſt e b ipſius f d: talis pars eſt & a b ipſius c d. Et reliquus igitur e b, reliqui f d talis eſt pars: qualis totus a b totius c d. quod oportebat demonſtrare.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 8.

SI a duobus numeris (quorum alter alterius partes) propoſitis partes illæ ſubtrahantur: erit reliquus reliqui eædem partes quæ eſt totus totius. 8

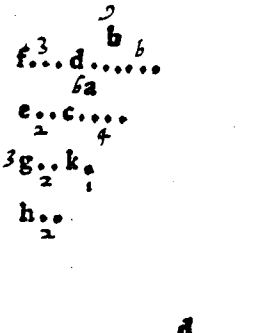

¶CAMPANVS. ¶Hæc eſt quaſi conuerſa ſextæ. vt ſi ſit quot & quotæ partes eſt totus a totius b, tot & totæ c detractus ab a d detracti a b: erit e reſiduus a, tot & totæ partes f reſidui b, quot & quotæ eſt a, b. Sit enī g vna partium a: & h vna partium c. eritq; propter hypotheſin/ g tota pars a: quota h, c. & tota b: quota h, d. detrahatur igitur h de g: & remaneat k. eritq; k per præmiſſam/tota pars e: quota g, a. & tota f per eandem: quota g, b. quia igitur e & f habent partem communem quæ eſt k: erit per 16 diffinitionem/e partes f tot quidem quota pars eſt k, e. & totæ: quota eſt k, f. & quia tot & totæ erat a, b: patet propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 6. Propoſitio 8.

¶Si numerus numeri partes fuerit quæ ablatus ablati: & reliquus reliqui eædem [illegible] erit quæ totus totius. 8

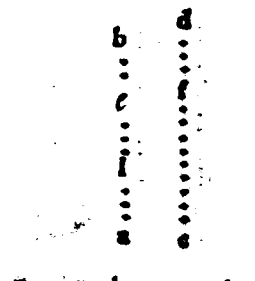

¶THEON ex Zāberto. ¶[illegible] a b, numeri c d partes eſto: quę ablatus a e ablati c f. Dico [illegible] e b, reliqui f d eadem partes eſt: quæ totus a b totius c d. Ponatur ipſi a e æqualis g h. quæ igitur pars eſt g h ipſius c d: eadem pars eſt & a e ipſius c f. Diuidatur quidem g h in ipſius c d partes: hoc eſt g k & k h. & a e in ipſius c f partes: hoc eſt a l & l e. erit autem æqualis multitudo ipſius g k & k h multitudini ipſorum a l & l e. & quoniam qualis pars eſt g k ipſius c d talis pars eſt & a l ipſius c f, maior autē eſt c d ipſo e [illegible] igitur eſt & g k ipſo a l. ponatur ipſi a l æqualis m g. igitur qualis pars eſt g k ipſius

as e d ipsius pars eſt & reliquus e f & reliquus igitur m k per 5 ſeptimi reliqui eandem pars efficiet totus g k totius c d. Rurſus quoniam qualis pars eſt k h ipſius e d qualis pars eſt & e l ipſius c f, maior autē eſt e d ipſa q̄ f ipſius igitur eſt & h k ipſo e l, ponatur ipſi e l æqualis k n. Qualis igitur pars eſt k h ipſius c d: talis pars eſt & k n ipſius c f: & reliquus igitur m h per 5 ſeptimi reliqui f d eadem pars eſt: quæ totus k h totius c d: patuit autē q̄ & reliquus m k reliqui f d eadem pars eſt: quas is totus g k totius d e. & vterq; igitur m k & n h per 5 ſeptimi ipſius d f eædem partes eſt: quæ totus h g totius c d. Aequalis autem eſt vterq; ipſorum m k & n h ipſi e b. At h g ipſi b a. & reliquus igitur e b, reliqui f d eædem partes eſt: quæ totus a b totius c d. quod oportebat demonſtrare.

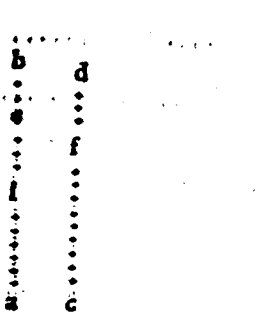

Eucli. ex Camp. Propoſitio 9.

9 SI fuerint quatuor numeri quorum primus ſecundi tota pars quota tertius quarti: erit permutatim tota pars aut partes primus tertij, quota pars aut partes ſecundus quarti.

¶CAMPANVS. ¶Sit a primus tota pars b ſecundi: quota c tertius d quarti. ſintq; a & b minores c & d. aliter enim: eſſet econuerſo ei qđ proponit. dico q̄ quota pars vel partes eſt a, c: tota vel totæ eſt b, d. diuidātur enim b quidem ſecundum quantitatem a: id vero ſecundum c. erūtq; per præſentem hypotheſin tot partes b: quot d. & quia vnaquæq; partium b eſt æqualis a, & vnaquæq; d, c: eſt autem a, c, pars aut partes per præſentem hypotheſin & per quartam huius: erit vnaquæq; partium b ſuæ comparis ex partibus d vt prima primæ ſecunda ſecundæ ſicq; de cæteris: tota pars aut partes quota vel quotæ eſt a, c. per 5 igitur vel 6 ſub diſiūctione quoties oportuerit repetitas: erit tota pars aut partes b, d: quota vel quotæ eſt a, c. quod eſt propoſitum.

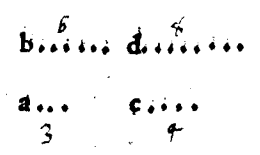

Eucli. ex Zamb. Theorema 7. Propoſitio 9.

9 ¶Si numerus numeri pars fuerit, & alter alteri9 eadē pars: & viciſſim qualis pars eſt vel partes prim9 tertij, eadē pars erit vel partes ſecundus quarti.

¶THEON ex Zamberto. ¶Numerus inquam a numeri b c eſto pars: & alter d alterius e f eadem pars, qualis eſt a ipſius b c. minor autē eſto a ipſo d. Dico q̄ & viciſſim qualis pars eſt a ipſius d vel partes: eadē pars eſt vel partes b c ipſius e f. Quoniam enim qualis pars eſt a ipſius b c talis pars eſt & d ipſius e f: quot igitur ſunt in b c numeri æquales ipſi a: tot ſunt & in e f æquales ipſi d. Dirimatur quidem b c in ipſi a æquales: hoc eſt b g & g c. & e f in ipſi d æquales: hoc eſt e h & h f. eſt iā æqualis multitudo ipſorum b g et g c: multitudini ipſorum e h et h f. Quare et qualis pars eſt b g ipſius e h vel partes: eadē eſt pars. et vterq; b c vtriuſq; ipſorum e f vel eædem partes. & quoniam æquales ſunt b g et g c numeri adinuicem, et e h et h f numeri, ſibiinuicem ſunt æquales, et æqualis eſt multitudo ipſorum b g et g c multitudini ipſorum e h et h f: qualis igitur pars eſt b g ipſius e h vel partes, eadem pars eſt per 1 quinti et 5 ſeptimi et vterq; b c vtriuſq; e f vel eædē partes. æqualis autem eſt g b ipſi a: et e h ipſi d. Qualis igitur pars eſt a ipſius d vel partes: eadem pars eſt et b c ipſius e f vel eædē partes: quod oportebat demonſtrare.

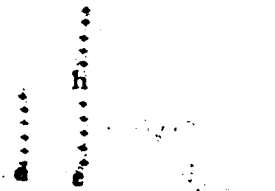

Eucli. ex Camp. Propoſitio 10.

10 SI fuerint quatuor numeri quorum primus totæ partes ſecundi quotæ tertius quarti: erit permutatim primus tota pars aut partes tertij quota vel quotę ſecundus quarti.

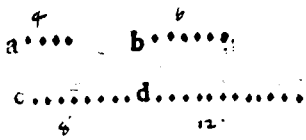

¶CAMPANVS. ¶Sint quatuor numeri vt prius: quorũ ſimiliter minores ſint a & b. ſitq; a totæ partes b: quotæ c eſt d. dico q; quota pars aut partes eſt a, c: tota vel totæ eſt b, d. Diuidantur enim minores in partes illas qui ſunt a & c. eruntq; per præſentem hypotheſin tot partes a: quot c. & quia vnaquæq; ex partibus a eſt tota pars b, quota quælibet ex partibus c eſt d (hoc enim habemus ex noſtra hypotheſi) erit permutatim per præmiſſam vt quota pars aut partes eſt b, d, tota vel totæ ſit vnaquæq; ex partibus a ſuæ comparis ex partibus c, per quitam igitur vel 6 ſub diſiunctione quoties oportuerit repetitas/ erit tota pars aut partes b, d: quota vel quotæ eſt a, c, quod eſt propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 8. Propoſitio. 10.

¶Si numerus numeri partes fuerit/ & alter alterius eædem partes: & viciſſim quę partes eſt primus tertij vel pars/ eædem partes erit & ſecundus quarti vel eadem pars. 10

¶THEON ex Zamberto. ¶Numerus enim a b: numeri c partes eſto. & alter d e: alterius f eædem eſto partes. ſit autem a b: ipſo c d minor. Dico q; & viciſſim quales partes eſt a b ipſius d e vel pars: eædem partes eſt & c ipſius f vel eadem pars. Quoniam enim quales partes eſt a b ipſius c, eędē partes eſt & d e ipſius f: quot igitur ſunt in ipſo a b partes ipſius c, tot & in d e ſunt partes ipſius f. Diuidatur quidem a b in ipſius c partes æquales: hoc eſt a g & g b. Itidemq; d e in ipſius f partes æquales: hoc eſt d h & h e. erit iam æqualis multitudo ipſorum a g & g b: multitudini ipſorum d h & h e. Et quoniam qualis pars eſt a g ipſius c eadem pars eſt & d h ipſius f: viciſſim quoq; per præcedentē qualis pars eſt a g ipſius d h vel partes/ eadem pars eſt & c ipſius f vel eædem partes. Quare qualis pars eſt a g ipſius d h vel partes: eadē pars eſt & a b ipſius d e vel eædem partes per diffinitionē. Sed per 6 ſeptimi qualis pars eſt a g ipſius d h vel partes: talis pars oſtenſus eſt & c ipſius f vel eædem partes. & per 11 quinti quales igitur partes eſt & a b ipſius d e vel pars: eædem partes eſt & c ipſius f vel eadē pars. quod oportebat demonſtrare.

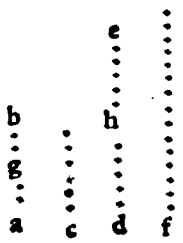

¶Hæc vndecima: in Zamberto nullam habet reſpondentem.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 11.

Si fuerint quatuor numeri proportionales quorũ primus ſecundo & tertius quarto ſit maior: erit ſecundus tota pars aut partes primi/ quota vel quotæ quartus tertij. Q; ſi ſecundus fuerit tota pars aut partes primi quota vel quotæ quartus tertii: quatuor numeros proportionales eſſe conueniet. 11

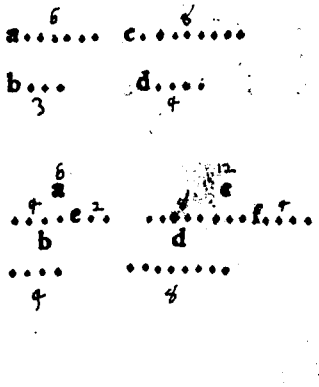

¶CAMPANVS. ¶Sit proportio a ad b: ſicut c ad d. ſintq; a & c maiores. dico q; quota pars aut partes eſt b, a: tota vel totæ eſt d, c. & ecõuerſo. Erit enī per conuerſionem diffinitiõis ſimilium proportionũ/ vt quoties b in a: toties ſit d in c. & ſi qua pars aut partes b ſuperfluunt in a: tota pars aut partes d ſuperfluant in c. ſi itaq; contineatur b in a ſine ſuperfluitate partis: quia toties ſine ſuperfluitate cõtinetur d in c, erit per diffinitionē ſimiliū partiū quota pars b a, tota d c. Q; ſi quotieſliber cõtinet b in a cum ſuperfluitate partis toties continetur d in c cū ſuperfluitate ſimilis partis: diſtinctio a diſtinctō b vt ſuperfluitas a ad e ſecūdum d vt ſuperfluitas f, erit tota pars e, b quota f, d. At quot partes continentur b in differentia a ad e, quoties d in differētia c ad f, erit per conuerſionem rationis etiam toties e in a quoties f in c. cum igitur a & b habeant e partem communem/ ſimiliter c & d, f: ſit itaq; e in b quoties f in d, itemq; e in a quoties f in c. erit per 16 diffinitionem/ b tot & totæ partes a: quot & quotę

¶ c. Si autem quotlibet b continetur in a cum superfluitate quotlibet partium/ toties continetur d in c cum superfluitate totidem & similium partium: distincto a secundum b vt superfluat e, similiter c secundum d vt superfluat f, erit e tot & totæ partes b, quot & quotæ f, d. Sapta itaq; vna ex ipsis: argumentandum vt prius. sicq; patet primum. ¶ Secundum sic. Sit b, a, tota pars aut partes: quota vel quotę d, c. dico q; erit proportio a ad b: sicut c ad d. si enim est tota pars: constat propositum. Si autem totæ partes: diuisis eis secundum partes illas/ patebit toties esse b in a quoties d in c. & totam partem aut partes b, superfluere in a: quota an quotæ d superfluunt in c. per diffinitionem itaq; est proportio a ad b: sicut c ad d. sicq; liquet totum.

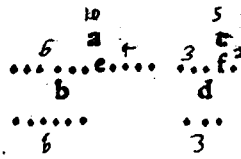

Eucli. ex Camp. Propositio 12.

12 SI a duobus numeris secundum suas proportiones duo numeri detrahantur: erit proportio reliqui ad reliquum tanquam proportio totius ad totum.

¶ CAMPANVS. ¶ Quod propòsuit Euclides in 19 quinti de quantitatibus in genere: proponit hic de numeris. Vt si sit proportio totius a ad totum b sicut c detracti ab a ad d detractũ a b: erit e residui a ad f residuum b, sicut a ad b. Si enim a sit minor b: erit per præsentẽ hypothesin & per conuersionem diffinitionis/ c tota pars aut partes d, quota vel quotæ est a, b. per 7 igitur vel 8/ erit e tota pars aut partes f: quota vel quotæ est a, b. per diffinitionem igitur erit proportio vna. quod est propositum. Q; si a sit maior b: erit per primam partẽ præmissæ quota pars aut partes b, a, tota vel totæ d, c. quare per 7 vel 8/ tota vel totæ erit f, e. itaq; per secundam partem præmissæ erit e ad f: sicut a ad b. quare constat propositum.

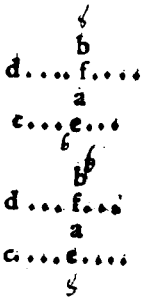

¶ CAMPANI annotatio. ¶ Cedunt autẽ huic: 7 & 8. hæc enĩ sola qđ ambæ illæ/ continet. Volunt autem quidam secundam partem huius probare per 19 quinti. sed si hoc intenderet Euclides: cũ ista proponat particularitet quod illa vniuersaliter/ vane (illa demõstrata in quinto) proposuisset hanc hic in septimo. & quia iterum non demonstrant eam sim pliciter per 19 quinti. At vero nec modum demonstrationis illius possunt affirmate ad demonstrationẽ huius: cum illa demõstretur in quantitatibus in genere per proportionalitatem permutatã quæ in ista demonstratur in numeris. Existimo autẽ/ & rationabiliter conuinci videtur Euclidem (quem vultum demonstratoris arithmetici/ gratia decimi in quo fine numerorum aliqua præcognitione transire non poterat constat assumere) idcirco plurima eorum quæ in quinto de quantitatibus in genere demonstrauit/ hic repetere demonstranda de numeris: quoniam per alia principia propria videlicet numerorum/ quæ magis nota sunt intellectui q̃ ea per quæ processit in quinto/ ipsa demonstrare intendit. principia enĩ quiti propter malitiã q̃tatũ incõmunicãtiũ difficilia sũt. principia vero numerorum: magis vlro se intellectui applicant faciliusq; q̃ illa. Egent enim illa intellectu magis dispositio.

¶ Hæc sequens vndecima Euclidis ex Zamberto propositio: duodecimæ præcedenti ex Campano respondet.

Eucli. ex Zamb. Theorema 9. Propositio 11

¶ Si fuerit sicut totus ad totum sic ablatus ad ablatum: & 11 reliquus ad reliquum erit sicut totus ad totum.

¶ THEON ex Zãberto. ¶ Esto sicut totus a b ad totũ c dist ablatus a e ad ablatũ c f. Dico q; & reliqu⁹ e b ad reliquũ f d: est sicut totus a b ad totum c d. Quoniam est sicut a b ad c d sic a e ad c f: qualis igitur pars

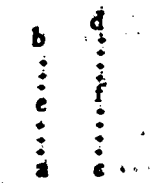

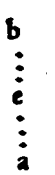

eſt a b ipſius c d vel partes/eadem pars eſt & a e ipſius c f vel eædē partes.& reliquus igitur e b per 8 ſeptimi/reliqui f d eadē pars eſt vel partes:quæ a b ipſius c d.eſt igitur per 11 quinti ſicut e b ad f d:ſic a b ad c d.Quod oportebat demonſtrare.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 13.

SI fuerint quotlibet numeri proportionales: quantus erit vnus antecedens ad ſuum cōſequentem/ tanti erūt omnes antecedentes pariter accepti ad omnes conſequentes pariter acceptos. 1

¶CAMPANVS. ¶Qđ proponit Euclides per 13 quinti de q̄titatibus in genere: proponit per hāc de numeris. Vt ſi ſint a,b & c,d & e,f proportionales: dico q̄ quæ eſt ꝓportio a ad b ea eſt quæ a,c,e,pariter acceptorum ad b,d,f pariter acceptos. Si enim a,c,e ſint minores b,d,f: erit per conuerſionem diffinitionis quota pars aut partes a b,tota vel totæ c,d,& e,f.p 5 ergo vel per 6 quoties oportuerit repetitas/erit quota pars vel partes a,b:tota vel totæ a,c,e pariter accepti b,d,f pariter acceptorū.quare per diffinitionē/ ꝓportio vna.Si autem a,c,e,ſunt maiores b,d,f:erit per primam partem 11/quota pars vel partes b,a,tota vel totæ d,c & f,e.p 5 ergo vel 6 quoties oportuerit repetitas/ erit quota pars vel partes b,a:tota vel totæ b,d,f,pariter accepti/a,c,e pariter acceptorum.itaq̄ per ſecūdam partē 11/proportio a ad b ſicut a,c,e pariter acceptorum/ad b,d,f pariter acceptos.quod eſt propoſitum.

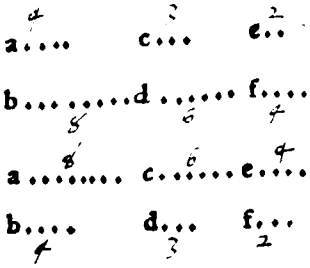

Eucli. ex Zamb. Theorema 10. Propoſitio 12

¶Si fuerint quotcunq̄ numeri proportionales:erit ſicut vnus antecedētium ad vnū ſequentiū/ ſic omnes antecedentes ad omnes conſequentes. 12

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quilibet numeri proportionales a,b,c,d.Dico q̄ eſt ſicut a ad b:ſic ſūt a & c ad b & d.Quoniam per hypotheſin eſt ſicut a ad b ſic c ad d: qualis igitur pars eſt a ipſius b vel partes/ eadem pars eſt & c ipſius d vel partes.& per 5 ſeptimi vterq̄ igitur a,c,vtriuſq̄ b,d, eadem pars eſt vel eædem partes:quæ a ipſius b. eſt igitur per 11 quinti ſicut a ad b: ſic a c ad b d. quod erat demonſtrandum.

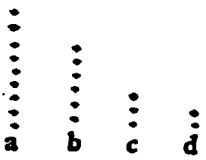

Eucli.ex Camp. Propoſitio 14.

SI fuerint quatuor numeri proportionales: permutatim quoq̄ proportionales erunt. 14.

¶CAMPANVS. ¶Modum arguendi qui dicitur ꝓportionalitas permutata quam demōſtrauit Euclides per 16 quinti in genere:proponit hic demonſtrādū in numeris. Vt ſi ſit proportiō a ad b ſicut c ad d:erit permutatim a ad c ſicut b ad d. erit ēni a maior b aut minor: ſimiliter quoq̄ & maior c aut minor. ¶Sit itaq̄ primo minor vtroq̄.erit ergo per præſentē hypotheſin & cōuerſionem diffinitionis/ a tota pars aut partes b:quota vel quotæ c,d.per 9 itaq̄ vel 10/ erit permutatim a tota pari aut partes c,quota vel quotæ b,d.quare per diffinitionē proportio vna. ¶Sit ſecūdo a maior vtroq̄. erit per primam partem 11/vt quota pars aut partes eſt b,a:ſota vel totæ ſit d,c. quare per 9 vel 10 tota pars aut partes erit b,d.quota vel quotæ c,a.igitur p ſecūdā partem 11 erit a ad cōſicut b ad d. ¶Sit vltimo a maior b:& minor c.erit q̄ per primam partem 11 tota pars aut partes,a,quota vel quotæ eſt d,c.quare per 9 vel 10 quota vel quotæ eſt a,c:tota vel totæ erit b,d.per diffinitionē vnā ꝓportiō vna. ¶Vltimo ſit a minor b maior c.erit q̄ vt tota pars aut partes ſit c,d:quota vel quotæ eſt a,b.p 9 itaq̄ vel 10 erit tota vel totæ d,b:quota vel quotæ c,a.igitur per ſecūdam partem vndecimæ/b ad d:ſicut a ad c,ſic cōſtat propoſitū. Huic autem eodunt 9 vel 10:quia hæc ſola quod ambæ illę proponit.

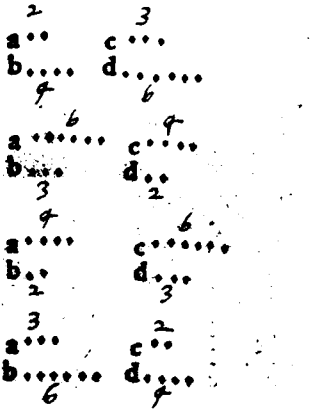

Eucl. ex Zamb. Theorema 11. Propositio 13

3 ¶Si quatuor numeri proportionales fuerit: & vicissim proportionales erunt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quatuor numeri proportionales: a, b, c, d, sicut a ad b: sic c ad d. Dico q; & vicissim proportionales erũt. sicut a ad c: sic b ad d. Quoniam enim per hypothesin est sicut a ad b sic c ad d: qualis igitur pars est a ipsius b vel partes/eadem pars est & c ipsius d vel partes/per 6 septimi. Vicissim igit qualis pars est a ipsius c vel partes: eadem pars est & b ipsius d vel partes/per 9 septimi & 10 eiusdem. Sicut igitur a ad c: sic b ad d per [illegible]cimam quinti. Quod erat demonstrandum.

a b c d

Eucli. ex Camp. Propositio 15.

5 SI fuerint quotlibet numeri alijq; secundum eorum numerum, omnesq; duo ex prioribus secundũ proportionem omnium duorum ex posterioribus: in proportione æqualitatis proportionales erunt.

¶CAMPANVS. ¶Modum arguendi qui dicitur æqua proportionalitas quam demonstrauit Euclides per 22 quinti de quantitatibus in genere: proponit hic demonstrandum in numeris directæ proportionalitatis. æquam autem proportionalitatem quam demonstrauit per 23 quinti de quantitatibus indirectæ proportionalitatis: non proponit demonstrandũ in numeris. sed eam demonstrabimus infra super 19 huius. nec est necessarium vt prædemonstremus in numeris: quod demonstratum est per 11 quinti de quãtitatibus in genere. videlicet si quotlibet proportiones in numeris fuerint vni æquales vel eædem: ipsas esse sibi æquales vel eaidem. hoc enim manifestum est per diffinitionem. Vt si a ad c & e ad f, sit sicut b ad d: erit tam a, c q̃ e, f tota pars aut partes/ quota vel quotæ b, d. aut toties continebit a, c, & e, f: quoties b, d. & tota pars aut partes superfluẽt c in a, & f in e: quota vel quotæ d in b. quia ergo quota pars aut partes est a, c, tota vel totæ est e, f, aut quoties a continet c toties e, f, & quota pars aut partes c superfluunt in a tota vel totæ f in e: erit per diffinitionẽ a ad c sicut e ad f. ¶Sint igit vt proponitur numeri a, b, e & alij totidem c, d, f. sitq; a ad b: sicut c ad d. & b ad e: sicut d ad f. dico q; erit in æqua proportionalitate a ad e: sicut c ad f. erit enim per præmissam a ad c sicut b ad d. sed & b ad d: sicut e ad f. quare a ad c: sicut e ad f. igitur per eandẽ a ad e: sicut c ad f. idem erit sumptis pluribus. sicq; constat propositum.

a . . . . . e . . . .
b . . . . d . . . f . . .
6 3 3
a . . . . . c . . . .
b . . . . . d . . .
6 3
e . . . . f . . .
4 2

¶CAMPANI additio. ¶Quoniã autem Euclides cæteras quatuor species proportionalitatis quæ sunt conuersa: coniuncta/ disiuncta/ euersa/ nõ proponit demonstrandas in numeris: conueniens arbitramur eas quas ipse author tanq̃ facile demõstrabiles prætermisit/ demonstrare. ¶Primũ itaq; demonstrabimus conuersam. vt si sit a ad b sicut c ad d: dico q; erit e conuerso b ad a sicut d ad c. si enim fuerit a minor b: tunc quoq; erit c minor d. & tota pars aut partes a, b: quota vel quotæ c, d. quare per secundam partem 11/ erit b ad a: sicut d ad c. si autem fuerit a maior b: erit quoq; & c maior d. & per primam partem 11 b tota pars aut partes a: quota vel quotæ d, c. per diffinitionem igitur/ b ad a: sicut d ad c.

a . . . . . e . . . . . .
b . . . . d . . .

¶Disiunctam proportionalitatem ostendere.

¶Vt si sit a b ad b sicut c d ad d. dicit a ad b sicut c ad d. erit enim permutatim a b ad c d sicut b ad d. & per 12 sicut a ad c. quia ergo a ad c sicut b ad d: erit permutatim a ad b sicut c ad d.

9 12 3
a . . . . . b . . .
6 5 2
c . . . . . d . . .

¶Coniunctæ proportionalitatis demonstrationem afferre.

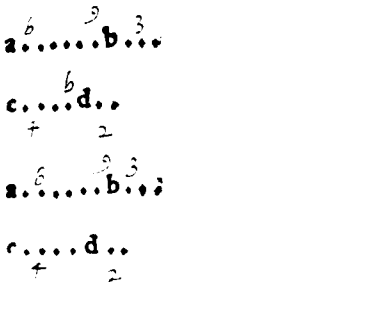

¶Vt ſi ſit a ad b ſicut c ad d: erit a b ad b ſicut c d ad d. erit eni permutatim a ad c ſicut b ad d. quare per 13 a b ad c d ſicut b ad d: pmutatim igitur erit a b ad b: ſicut c d ad d.

¶Euerſam proportionalitatem reſtat in numeris ſtabilire.

¶Vt ſi ſit a b ad b, ſicut c d ad d: erit a b ad a, ſicut c d ad c. erit enim permutatim a b ad c d: ſicut b ad d. quare per 12 ſicut a ad c. permutatim igitur erit a b ad a: ſicut c d ad c. patet itaq; totum. ¶Ex his quoq; leue eſt demonſtrare in numeris: quod Euclides proponit per penultimam quinti de quantitatibus in genere. videlicet.

¶Si proportio primi ad ſecundū fuerit ſicut tertij ad quartum/quinti quoq; ad ſecūdum ſicut ſexti ad quartum: erit proportio primi & quinti pariter acceptorum ad ſecundum ſicut tertij et ſexti pariter acceptorum ad quartum.

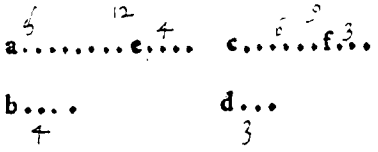

¶Vt ſi ſit a ad b ſicut c ad d, itemq; e ad b ſicut f ad d: erunt a & e pariter accepti ad b, ſicut c & f pariter accepti ad d. erit enim per conuerſam proportionalitatem/b ad e: ſicut d ad f. quare per æquam proportionalitatem a ad e: ſicut c ad f. ergo coniunctim a & e ad e: ſicut c & f ad f. itaq; per æquam proportionalitatem a & e ad b: ſicut c & f ad d. quod eſt propoſitum. ¶Eodemq; modo probabis ecōuerſo. ſi ſit b ad a ſicut d ad c, itemq; b ad e ſicut d ad f: erit b ad a & e ſicut d ad c & f. erit enim per conuerſam proportionalitatem a ad b: ſicut c ad d. quare per æquā/ a ad e: ſicut c ad f. & coniunctim a & e ad e: ſicut c & f ad f. igitur econuerſo e ad a & e: ſicut f ad c & f. per æquam itaq; proportionalitatē erit b ad a & e: ſicut d ad c & f. quod erat propoſitum. ¶Ex hoc quoq; manifeſtum eſt q; ſi fuerit proportio quotlibet numerorum ad primū ſicut totidē aliorū ad ſecundum: erit aggregati ex oībus antecedētibus ad primum/ad primū/ſicut aggregati ex oībus antecedentibus ad ſecundum/ad ſecundum. Itemq; ecōuerſo ſi fuerit proportio primi ad quotlibet numeros ſicut ſecundi ad totidem alios: erit primi ad aggregatum ex omnibus conſequentibus ad ipſum/ſicut ſecundi ad aggregatum ex omnibus conſequentibus ad ipſum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 12. Propoſitio. 14.

¶Si fuerint quilibet numeri/& alij eiſdem æquales numero eum duobus ſumptis & in eadem ratione: & ex æquali in eadem ratione erunt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quilibet numeri a, b, c & alij eiſdem æquales numero cum duobus ſumptis in eadē ratione d, e, f: ſicut quidem a ad b ſic d ad e, ſicutq; b ad c ſic e ad f. Dico q; & ex æquali eſt ſicut a ad c: ſic d ad f. Quoniam enim per hypotheſin eſt ſicut a ad b ſic d ad e: & viciſſim quoq; igitur per 13 ſeptimi eſt ſicut a ad d ſic b ad e. Rurſus quoniam eſt ſicut b ad c ſic eſt e ad f: viciſſim igitur per eandem eſt ſicut b ad e ſic c ad f. ſicut autem b ad e: ſic a ad d. & ſicut igitur per 11 quinti a ad d: ſic c ad f. Viciſſim igitur per 13 ſeptimi eſt ſicut a ad c: ſic d ad f. quod oportuit demonſtraſſe.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 16.

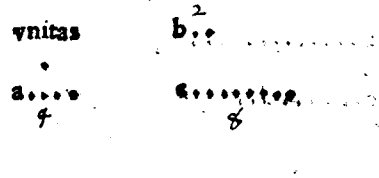

Si numeros vnitas aliquē numerum quoties quilibet tertius aliquem quartum: erit quoq; permutatim vt quoties vnitas numerat tertium/toties ſecundus numeret quartum.

¶CAMPANVS. ¶Vt ſi ſit vnitas ad a ſicut b ad c: erit permutatim vnitas ad b ſicut a ad c. Non ſuperfluit autem hanc demonſtrata permutata proportione: non enim ex illa poteſt concludi quod hic proponitur. Nam illa demonſtrata eſt de quatuor numeris proportionalibus: vnitas vero non eſt numerus per diffinitionē. Hoc ergo modo poterit ppoſitio

Diuidatur a per vnitates: & c, ſecundum quantitatem b. eruntq; per præſentem hypotheſin tot partes a, quot c. & quia vnaquæq; partium a eſt vnitas: & vnaquæq; partium c eſt æqualis b: erit vt quoties vnitas in b, toties vnaquæq; partium a in ſua compari ex partibus c. per modum itaq; demonſtrationis quintæ: ſequetur toties eſſe a in c, quoties vnitas in b. quod eſt propoſitum.

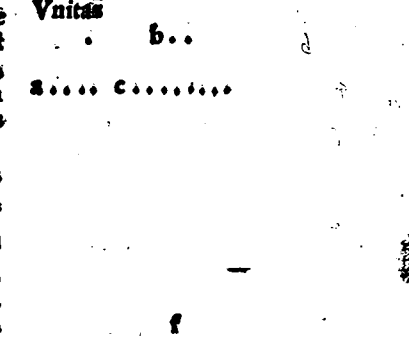

Eucli. ex Zamb. Theorema 13. Propoſitio 15.

15 ¶Si vnitas numerum aliquem metiatur: pariter autem, alter numerus alium quempiam numerũ metiatur: & viciſſim pariter vnitas tertiũ numerũ metietur: & ſecũdus quartum.

¶THEON ex Zamberto. ¶Vnitas inq; a numerũ aliquem b c metiatur: pariter autem alius numerus d, alium quẽpiam numerum e f metiatur. Dico q; & viciſſim pariter a ipſũ d numerũ metietur: & b c ipſum e f. Quoniã eni æque a vnitas ipſum b c numerũ metietur, & d ipſum e f: quot igitur ſunt in b c vnitates: tot ſunt in e f numeri æquales ipſi d. Diuidatur inq; b c in eas quæ in eo ſunt vnitates: hoc eſt b g, g h & h c. Ipſe vero e f in ipſi d æquales: hoc eſt e k, k l & l f: eſt iam æqualis multitudo ipſorum b g, g h & h c: multitudini ipſorũ e k, k l & l f. & quoniã b g, g h & h c vnitates ſibi inuicẽ ſunt æquales: & e k, k l & l f numeri ſibi inuicẽ ſunt æquales: & eſt æqualis multitudo ipſarũ b g, g h & h c vnitatum multitudini ipſorũ e k, k l & l f numerorum: eſt igitur ſicut b g vnitas ad e k numerũ, ſic eſt g h vnitas ad k l numerum, & h c vnitas ad l f numerum. erit igitur per 12 ſeptimi, & ſicut vnus antecedentiũ ad vnum conſequentium: ſic omnes antecedentes ad omnes conſequentes. Eſt igitur ſicut b g vnitas ad e k numerũ: ſic b c ad e f, æqualis autẽ eſt b g vnitas ipſi a vnitati: & e k numerus ipſi d numero. eſt igitur per 11 quinti ſicut a vnitas ad d numerum: ſic b c ad e f. pariter igitur a vnitas ipſum d numerum metitur: & b c ipſum e f, quod oportuit demonſtraſſe.

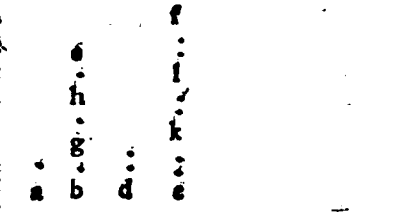

Eucli. ex Camp. Propoſitio 17.

17 SI duorum numerorum vterq; ducatur in alterum: qui inde producentur erunt æquales.

¶CAMPANVS. ¶Sicut ſi ex a in b prouenit c: & ex b in a prouenit d: erũt c & d æquales. Cum enim b multiplicatus per a producat c: erit per conuerſionẽ diffinitionis b in c: quoties vnitas in a. ergo per præmiſſam, erit a in c: quoties vnitas in b. Et quia toties eſt a etiam in d, quia ex b in a fit d: ſequitur vt toties ſit a in c quoties in d. per conceptionẽ igitur c & d ſunt æquales.

¶CAMPANI ãnotatio. ¶Poſſumus quoq; hãc concluſionẽ alio modo proponere. Si duorum numerorũ vterq; ducatur in alterũ idem numerus vtrobiq; prouenier. vt ſi ex a in b prouenit c: idem etiã ex b in a prouenier. Quia enim ex a in b fit c: erit prius per conuerſionẽ diffinitionis b in c quoties vnitas in a. Et permutatim per præmiſſam a in c: quoties vnitas in b. quia igitur a toties ſibi coaceruatur in c, quoties in b eſt vnitas: ſequitur per diffinitionem q; ex b in a fit c.

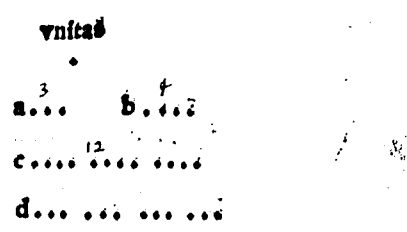

Eucli. ex Zamb. Theorema 14. Propoſitio 16.

16 ¶Si bini numeri multiplicantes ſe / adinuicem fecerint aliquos: geniti ex eis æquales adinuicem erunt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint bini numeri a, b. & a quidem ipſum b multiplicans / efficiat c: & b ipſum a multiplicans / efficiat d. Dico q; æqualis eſt c ipſi d. Quoniam enim a ipſum b multiplicans / c fecit: & b igitur ipſum c metitur per eas quæ in a ſunt vnitates. metitur autem & e vnitas ipſum a numerũ per eas quæ in eo ſunt vnitates. pariter igitur per 11 quinti / e vnitas ipſum a numerum metitur & b ipſum c. Viciſſim igitur per 15 ſeptimi pariter e vnitas ipſum b numerum metitur: & a ipſum c. Rurſus quoniam b ipſum a multiplicans / fecit ipſum d: igitur a

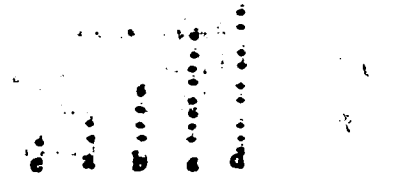

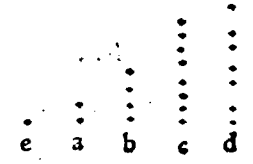

ipſum d metitur per eas quæ in ipſo b ſunt vnitates. Metitur autem & e vnitas: ipſũ b per eas quæ in eo ſunt vnitates. pariter igitur per 11 quinti e vnitas ipſum b numerũ metitur: & a ipſum d. pariter autem e vnitas ipſum b numerũ metitur: & a ipſum c. Pariter igitur a: vtrunq; c, d, metitur. æqualis igitur eſt c ipſi d. quod erat demonſtrandum.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 18.

SI vnus numerus in duos ducatur: tantus erit duorum inde productorum alter ad alterum: quantus duorum multiplicatorum alter ad alterum. 18

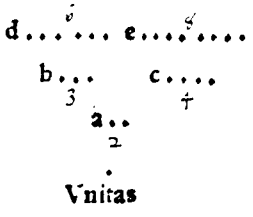

¶CAMPANVS. ¶Multiplicet a vtrunq; duorum numerorũ b & c: & proueniant d & e. Dico q; erit proportio d ad e: ſicut b ad c. ſequitur enĩ per conuerſionem diffinitionis eius qđ eſt multiplicari/ vt b in d, & c in e ſit: quoties vnitas in a. quare per diffinitionem/ proportio d ad b: eſt ſicut e ad c. æqualiter enim eos continent. quia quoties a vnitatem, ergo permutatim d ad e: ſicut b ad c. quod eſt propoſitum.

Euclí. ex Zamb. Theorema 15. Propoſitio 17.

¶S inumerus duos numeros multiplicans/ fecerit aliquos: geniti ex eis eandem rationem habebunt quã multiplicati. 17

¶THEON ex Zamberto. ¶Numerus enim a duos numeros b, c, multiplicans: efficiat d, e. Dico q; eſt ſicut b ad c ſic eſt d ad e. Quoniam enĩ a ipſum b multiplicans/ ipſum d fecit: & b igitur ipſum d metitur per eas quæ in a ſũt vnitates. Metitur autẽ & f vnitas/ ipſum a numerũ: per eas quæ in eo ſunt vnitates. Pariter igitur f vnitas ipſũ a numerũ metitur: & b ipſum d. eſt igitur ſicut f vnitas ad a numerũ: ſic eſt b ad d. Propterea iam erit ſicut f vnitas ad a numerũ: ſic c ad e. & ſicut igitur per 11 quinti b ad d: ſic c ad e. Viciſſim igitur per 15 ſeptimi/ eſt ſicut b ad c: ſic eſt d ad e. Si igitur numerus duos: & reliqua quæ ſequũtur. quod oportebat demonſtrare.

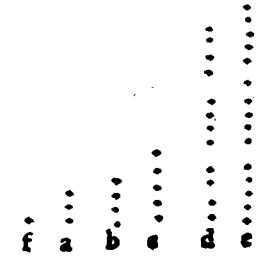

Euclí. ex Camp. Propoſitio 19.

I duo numeri vnum multiplicent: erit proportio duorum inde productorum tanq; duorum multiplicantium. 19

¶CAMPANVS. ¶Ex conuerſione antecedentis præmiſſæ: concluditur hæc eadẽ paſſio quæ in præmiſſa. vt ſi vterq; duorũ numerorũ b & c multiplicet a, & proueniãt d & e: erit d ad e ſicut b ad c. erit enĩ per antepræmiſſam vt ex a in b & c fiant d & e, quare per præmiſſam d ad e ſicut b ad c. quod eſt propoſitum.

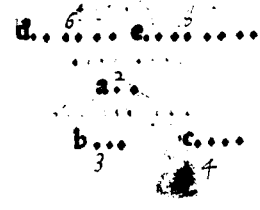

¶CAMPANI annotatio. ¶Potes autẽ quod proponit per hãc & præmiſſam de duobus numeris: ad quotlibet numeros ampliare. q; ſi vnus multiplicet quotlibet: erit productorũ & multiplicatorũ vna proportio. Similiter quoq; ſi quotlibet multiplicent vnũ: erit productorũ & multiplicantium vna proportio. quod per hanc & præmiſſã quoties oportuerit repetitas: facile probabis. ¶Hic autẽ (vt ſupra pollicati ſumus) demõſtrare volumus æquam proportionalitatẽ in quotlibet numeris duorum ordinũ indirectæ proportionalitatis: quam demonſtrat Euclides per 23 quinti/ in quantitatibus in genere. Dicimus igitur

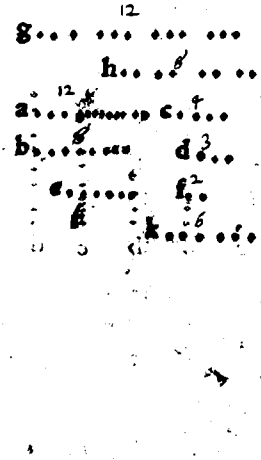

¶Si quotlibet numeri totidẽ aliis fuerint indirecte proportionales: extremi quoq; in eadem proportione proportionales erunt.

¶Vt ſi ſit a ad b ſicut d ad f, & b ad e ſicut c ad d: erit a ad e ſicut c ad f. ducatur enĩ c in d & f: & proueniant g & h. erit q; per præmiſſam g ad h, ſicut d ad f. quare & ſicut a ad b. ducatur itẽ f in d: & proueniat k. erit q; per hanc 19 g ad h ſicut c ad f. & quia ut f in d ſic k ex d in e eodem modo per 19 ex d in f, quia igitur ex g & d in f ſiunt h & k: erit per hanc 19/ &

ad k sicut c ad d.quare sicut b ad e.& quia iam ostensum est q̄ est g ad h sicut a ad b:erit per 15 a ad e sicut g ad k.sed sic erat etiam c ad f. est igitur a ad e:sicut c ad f.quod est propositum. Idem probabis si fuerint in vtroq; ordine numeri plures tribus. quemadmodum probatur in 23 quinti/de quantitatibus pluribus tribus.

Eucli.ex Zamb. Theorema 16. Propositio 18.

18 ¶Si duo numeri numerum aliquem multiplicantes/fecerint aliquos:geniti ex eis eandem habebunt rationem quã multiplicantes.

¶THEON ex Zamberto. ¶Duo quinq̄ numeri a,b, numerum aliquem c multiplicantes:efficiãt d,e.Dico q̄ est sicut a ad b:sic est d ad e.Quoniam a multiplicans ipsum c,fecit ipsum d:& c igitur ipsum a multiplicans/facit ipsum d.Id propterea c ipsum b multiplicans:ipsum e facit. Numerus iam c duos numeros a,b, multiplicãs: fecit ipsos d,e.Est igitur per 17 septimi/sicut a ad b: sic est d ad e.quod oportuit demõstrasse.

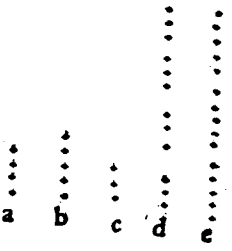

Eucli.ex Camp. Propositio 20.

20 SI fuerint quatuor numeri proportionales:qđ ex ductu primi in vltimum producetur/æquum erit ei qđ ex ductu secundi in tertium. Si vero quod ex primo in vltimum producetur/æquũ est ei quod ex secundo in tertium:illi quatuor numeri sunt proportionales.

¶CAMPANVS. ¶Quod proposuit Euclides per 15 sexti/ de quatuor lineis proportionalibus:proponit hic de quatuor numeris proportionalibus,verbi gratia.Sit proportio a ad b sicut c ad d.fiatq; ex a in d:e.& b in c:f.dico q̄ e & f sunt æquales,& ecõuerso. Ducatur enim a in b:& fiat g.eritq; per 18 g ad e:sicut b ad d.& quia per 17 ex b i a fit g, & ex eodẽ b in c,f:erit per 18 g ad f sicut a ad c.æq̃les igitur sũt f & e.qđ est primũ Nec oportet prædemõstrare si vnius numeri ad duos sit vna proportio: q̄ sunt æquales. aut si ipsi sunt æquales:q̄ vnius ad ipsos sit vna proportio.Si enim est vna proportio g ad e & ad f:aut ipse erit tota pars vel partes e quota vel quotę idem est f,& tunc per conceptionem patet e & f esse æquales.aut toties g continebit e quoties f:& superfluent in eo tota pars vel partes e quota vel quotę in eodem superfluent f.& tunc etiã per conceptionem patet eos esse æquales. Q̄ si ipsi fuerint æquales patet per conceptionẽ q̄ aut g erit tota pars vel partes e quota vel quotæ f. & tũc per diffinitionem erit ipsius g ad vtrumq; eorũ proportio vna.aut æqualiter continebit vtrũq; cum superfluitate similium & tot numero partiũ: & tunc etiam per diffinitionem erit eius ad vtrumq; proportio vna.

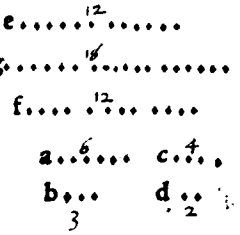

¶Secundũ sic patet.Sit e productus ex a in d:æqualis f producto ex b in c.dico proportio a ad b est sicut c ad d.& est hæc cõuersa primæ partis. Sit enim vt prius g qui fit ex a in b.& quia e & f sunt æquales: erit g ad vtrumq; eorum proportio vna.& quia vt prius per 18 g ad f sicut a ad c,& ad e sicut b ad e:erit a ad c sicut b ad d.quare permutatim a ad b:sicut c ad d.

¶CAMPANI annotatio. ¶Nõ proponit autem Euclides de tribus numeris continue proportionalibus q̄ ille qui ex ductu primi in tertiũ producitur sit æqualis quadrato medij/& si ille qui ex primo in tertium producitur fuerit æqualis quadrato medij q̄ illi tres numeri sint continue proportionales:sicut proponit in 16 sexti/de tribus lineis.hoc enim facile demonstratur per hanc 20:medio illorum trium numerorum / æquali assumpto.quẽadmodum in sexto de tribus lineis probatur per quatuor: assumpta quarta æquali mediæ.

Eucli.ex Zamb. Theorema 17. Propositio 19.

19 ¶Si quatuor numeri proportionales fuerint:qui ex primo

& quarto fit/æquus eſt ei qui ex ſecundo & tertio. Etſi qui ex primo & quarto fit numerus æqualis fuerit ei qui ex ſecũdo & tertio:ipſi quatuor numeri proportionales erunt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quatuor numeri proportionales a,b, c,d:ſicut a ad b,ſic c ad d.& a quidem ipſum d multiplicans:efficiat ipſum e.& b ipſum c multiplicans: efficiat ipſum f. Ipſe autem a ipſum c multiplicans: efficiat ipſum g. Quoniam igitur a ipſum c multiplicans/ipſum g fecit:multiplicans autem ipſum d, ipſum e fecit:numerus autem a duos numeros c,d,multiplicãs/ipſos g,e,fecit:& igitur per 17 ſeptimi/ſicut c ad d,ſic eſt g ad e. Sicut autem c ad d: ſic a ad b. & ſicut igitur per 11 quinti/a ad b:ſic g ad e. Rurſus quoniã a ipſũ c multiplicãs/ipſum g fecit:ſed b ipſum c multiplicans/ipſũ f fecit: duo numeri a,b,numerum aliquẽ c multiplicantes/ipſos fecerunt g,f.eſt igitur per 18 ſeptimi ſicut a ad b:ſic g ad f,ſed & ſicut a ad b:ſic g ad e. & ſicut igitur per 11 quinti g ad e:ſic g ad f. Igitur g ad vtrunq; ipſorum e,f:eãdem habet rationem.æqualis igitur eſt e ipſi f per 7 quinti. ¶ Sit vero rurſus æqualis e ipſi f. Dico q; eſt ſicut a ad b:ſic eſt c ad d. Eiſdem nãq; diſpoſitis/quoniã a ipſos c,d, multiplicãs/ipſos g,e fecit:eſt igitur per 17 ſeptimi/ſicut c ad d ſic g ad e.æqualis autem eſt e ipſi f. eſt igitur ſicut g ad e:ſic g ad f p ſecũdã partẽ ſeptimę quiti. Sed ſicut quidẽ g ad e: ſic c ad d.ſicut autem g ad f:ſic a ad b,per 18 ſeptimi, ſicut igitur per 11 quinti/a ad b: ſic c ad d. Quod oportebat demonſtrare.

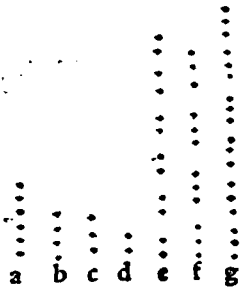

Eucli.ex Zamb. Theorema 18. Propoſitio 20.

¶Si tres numeri proportionales fuerint:qui ſub extremis/ æqualis eſt ei qui a medio. Et ſi qui ſub extremis æqualis fuerit ei qui a medio:ipſi tres numeri proportionales erunt. 2

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint tres numeri proportionales a,b,c.ſicut a ad b:ſic b ad c. Dico q; qui ex a,c:æquus eſt ei qui ex b. Ponatur enim ipſi b æqualis d. eſt igitur ſicut a ad b:ſic d ad c. Igitur qui ex a,c: æquus eſt ei qui ex b,d. at qui ex b,d:æquus eſt ei qui ex b. æqualis enĩ eſt b ipſi d. Qui igitur ex a,c : æquus eſt ei qui ex b. ¶Sed qui ex a,c: æquus eſto ei qui ex b. Dico q; ſicut a ad b:ſic eſt b ad c. Quoniã enĩ qui ex a,c,æquus eſt ei qui ex b:qui vero ex b,æquus eſt ei qui ex b,d: eſt igitur per vndecimam quinti/ſicut a ad b ſic d ad c. æquus autem eſt b ipſi d. eſt igitur ſicut a ad b:ſic b ad c. quod erat demonſtrandum.

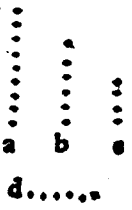

Eucli.ex Camp. Propoſitio 21.

VNumeri ſecundum quamlibet proportionem minimi:numerãt quoſlibet in eadem proportione minoſ minorem & maior maiorem æqualiter. 21

¶CAMPANVS. ¶Sit a & b minimi numeri in ſua proportione.ſitq; c ad d:ſicut a ad b. dico q; a numerat c,& b,d:æqualiter. Cum ſit enim a ad b ſicut c ad d:erit permutatim a ad c ſicut b ad d. erit igitur a,c tota pars vel partes:quota vel quotæ b,d.ſi itaq; fuerit pars: conſtat propoſitum. At ſi partes:ſint e, una partium a, & f una partium b. & quia tota pars eſt e,e per hypotheſin quota f,d:erit una diſtinctionem proportio e ad c ſicut f ad d. quare permutatim e ad f ſicut c ad d. quare etiam ſicut a ad b. non ſunt itaq; a & b minimi in proportione. quod eſt contrarium poſitis. Similiter quoq;

¶Quotlibet numeri/ſiue in eadem proportione ſiue in diuerſis minimi:numerant omnes in eadẽ proportione quiſq; ſuum correlatiuum æqualiter.

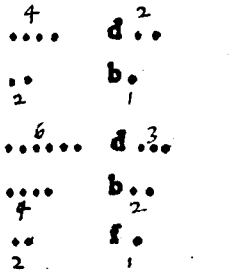

¶Vsi sint a,b,c,minimi in eadem proportione vel in diuersa / sintq; in eadem vel eisdem d,e,f:ita q; sit d ad e vt a ad b,& e ad f vt b ad c. dico q; a numerat d,& b,e,& c,f æqualiter. quia enim est a ad b,vt d ad e: erit permutatim a ad d,vt b ad e.& quia b ad c,vt e ad f: erit etiã permutatim b ad e: vt c ad f. quare b ad e.& c ad f: sicut a ad d.& quia a,b,c,sunt minores d,e,f: erit b,e,& c,f,tota pars aut partes: quota est a,d. Si itaq; pars: constat propositum. At si partes. sit g vna partium a,& h vna partium b,& k vna c. erit q; per præsentem hypothesin tota pars h,e,& k,f: quota g,d. quare per diffinitionem h ad e,& k ad f: sicut g ad d. permutatim igitur erit g ad h vt d ad e:& h ad k,vt e ad f. quare g ad h vt a ad b:& h ad k vt b ad c,quia ergo g,h,k,sunt minores a,b,c,& in eadem proportione: sequitur contrarium positi.

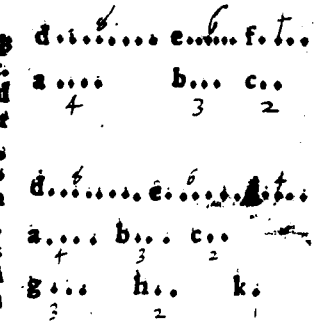

Eucli. ex Zamb. Theorema 19. Propositio 21.

21 ¶Minimi numeri eandem rationem habentium eis: metiũtur eandem rationem habentes æqualiter / maior maiorem / minor minorem.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint enim minimi numeri eandem rationem habentium ipsis a,b: ipsi c d & e f. Dico q; æqualiter c d ipsum a metitur:& e f ipsum b. Ipse c d ipsius a non est partes. Si enim possibile: esto c d ipsius a partes,& h f igitur ipsius b eædem partes est: quæ & c d ipsius a. Igitur quot sũt in c d,partes ipsius a: tot sunt & in e f, partes ipsius b. Diuidatur quidem c d in ipsius a partes: hoc est c g & g d. Sicq; e f in ipsius b partes: hoc est e h & h f. erit iam æqualis multitudo ipsorum c g & g d: multitudini ipsorum e h & h f.& quoniam æquales sũt c g & g d numeri adinuicem / sunt autem & e h,h f numeri inuicem æquales / estq; multitudo ipsorum c g & g d æqualis multitudini ipsorũ e h & h f: est igitur p 7 quinti / sicut c g ad e h,sic g d ad h f. Erit igitur per 12 septimi / & sicut vnus antecedentiũ ad vnum sequentium: sic omnes antecedentes ad omnes sequentes. Est igitur sicut c g ad e h: sic c d ad e f. Igitur c g & e h: ipsis c d & e f in eadem ratione sunt / minores existentes eis. quod est impossibile. Supponuntur enim ipsi c d & e f minimi: eandem rationem habẽtium eis. Igitur c d minime partes est ipsius a. pars igitur. & e f igitur ipsius b eadem pars est quæ & c d ipsius a. paritet igitur c d ipsum a metitur:& e f ipsum b. quod oportebat demonstrare.

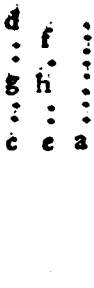

¶Huic ex Zambetto propositioni respondet id quod supra / ad 19 addidit Campanus.

Eucli. ex Zamb. Theorema 20. Propositio 22.

22 ¶Si fuerint tres numeri / & alij eiusdem æquales numero / cum duobus sumptis & in eadem ratione / fuerit autem perturbata eorũ proportio:& ex æquali in eadẽ ratione erũt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint numeri a,b,c,& alij eisdem æquales numero d,e,f: cũ duobus sumptis / & in eadem ratione. sit autem perturbata eorum proportio. sicut quidẽ a ad b: sic e ad f:& sicut b ad c: sic d ad e. Dico q; & ex æquali est sicut a ad c: sic est d ad f. Quoniam enim est sicut a ad b sic e ad f: qui igitur ex a,f,per 20 septimi æqualis est ei qui ex b,e. Rursus quoniam est sicut b ad c sic est d ad e: qui igitur ex d,c, æqualis est ei qui ex b,e. ostẽsum autem est q; qui ex a,f: æquus est ei qui ex b,e.& qui ex a,f igitur: per 20 septimi / æquus est ei qui ex d,c. Est igitur per 11 quinti / sicut a ad c: sic d ad f. quod oportebat demonstrare.

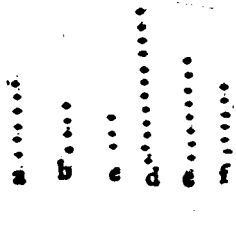

Eucli. ex Camp. Propositio 22.

22 SI fuerint duo numeri secundum suam proportionẽ minimi: ipsi erunt adinuicem primi.

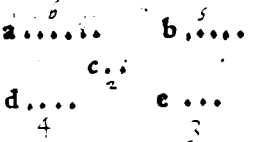

¶CAMPANVS. ¶Sint duo numeri a & b: ſecundum ſuam proportionem minimi. dico q̄ ipſi ſunt contra ſe primi. Si enim non: numeret eos c ſecundū d & e. eritq̄ per 18 d ad e ſicut a ad b. & quia d & e ſunt minores a & b: ſequitur a & b non eſſe ſuæ proportionis minimos: q̄d eſt cōtrarium poſitioni. Similiter quoq̄.

¶Si fuerint quotlibet numeri in cōtinuatione ſuarum proportionum (ſiue eadem ſiue diuerſæ fuerint) minimi: nullus numerus numerabit omnes.

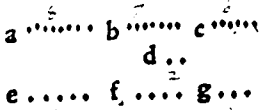

¶Vt ſi ſint a, b, c, minini in continuatione ſuarum proportionum, dico q̄ nullus numerabit omnes. Sin autem: numeret eos d. a quidem ſecūdum e. b vero ſecundū f. & c ſecundū g. eritq̄ per 18 e ad f: ſicut a ad b. & f ad g: ſicut b ad c. quia ergo e, f, g, ſunt minores a, b, c, & ſecundū proportionē eorū: non erūt a, b, c, quales poſiti ſunt. quod eſt inconueniens. ¶Q̄q̄ autem nullus numeret a, b, c, ſi fuerint minimi: poteſt tamen eſſe vt quoſlibet duos ex eis numeret vnus. ducto etenim quolibet numero in aliquem ad ſe primum/ac vtroq̄ eorum in aliquem tertium ad vtrūq̄ primū: prouenient tres numeri quorū quiq̄ duo erūt cōpoſiti. nullus tamē numerabit omnes. Sint enim a, b, c, tres numeri quorū quiſq̄ ſit primus ad alios. ducaturq̄ a in b & c: & proueniat d & e. itēq̄ b in c: & proueniat f. dico quoſq̄ duos ex d, e, f, eſſe adinuicem compoſitos: tamen nullus numerabit omnes. Duos quoſq̄ patet eſſe compoſitos. a enim numerat d & e. b vero d & f. & c, e & f. q, autem nullus numeret omnes: patebit/prius demonſtrato q̄ a eſt maximus numerans d & e. b quoq̄ maximus numerās d & f. & c maximus numerans e & f. Hoc autem ſic cōſtat. ſi enī a nō eſt maximus numerās d & e: ſit itaq̄ g. numeretq̄ d ſecūdū h, & e ſecūdū k. erit per ſecundā partē 20 a ad g: ſicut h ad b. itēq̄ per eandē a ad g: ſicut k ad c. Quia ergo a eſt minor g: erit b minor h, & k minor c. & quia h ad k ſicut b ad c, vtraq̄ enim eſt ſicut d ad e per 18 bis aſſumptam/ſunt autem h & k minores b & c: erit per immediate ſequentem & per hanc hypotheſin q̄ b & c ſunt contra ſe primi/ reperire minimis minores. quod quia eſt impoſſibile: erit a maximus numerans d et e. Eodemq̄ modo probabitur q̄ b ſit maximus numerans d & f: & c maximus numerans e & f. ſi quis ergo numerat d, e, f: per correlarium ſecūdæ ter aſſumptum ipſe numerabit a, b, c. ſed quiſq̄ eorum primus erat ad reliquos. Accidit igitur impoſſibile. Similiter quoq̄

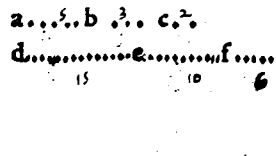

¶Quotlibet numeri quos vnus non numerat: ſecundum cōtinuationem ſuarum proportionum ſunt minimi.

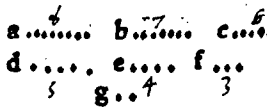

¶Vt ſi ſint a, b, c, quilibet numeri quos omnes nullus numerat. dico q̄ ipſi ſunt in continuatione ſuarum proportionum minimi. Alioquin ſint minimi d, e, f. qui per 21 numerabunt a, b, c, quiſq̄ ſuum relatiuū æqualiter. ſit ergo vt ſecundum g. eritq̄ per 17 vt viceuerſa g numeret a, b, c, ſecundum d, e, f. quare accidit contrarium poſitioni.

Euclí. ex Zamb. Theorema 21 Propoſitio 23.

¶Primi numeri adinuicem: minimi ſunt eandem rationem habentium eis.

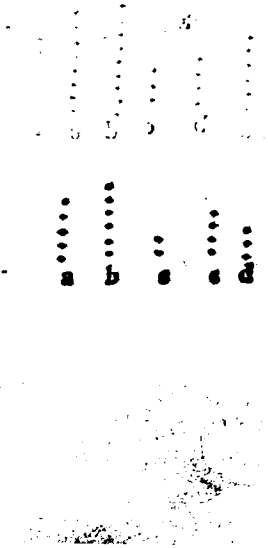

¶THEON ex Zamb. ¶Sint primi [illegible]adinuicē a, b. Dico q̄ ipſi a, b: minimi ſunt eandem rationem habentium eis. ſi autem a & b non ſunt minimi eandē habentium rationem eis: erūt aliqui numeri ipſis a, b, minores in eadem ratione exiſtentes ipſis a, b. ſint autem c, d. Quoniam igitur minimi numeri eandem rationem habentium eis metiuntur eandem rationem habentes pariter maior maiorem/minor minorē/ per 21 ſeptimi/hoc eſt [illegible]ntecedens ipſum antecedentem & conſequens ipſum conſequentem: æqualiter igitur c ipſum a metitur, & d ipſum b. Quoties enim c ipſum a metitur totvnitates ſint in e. & d igitur ipſum b metitur: per eas quæ in e ſunt vnitates. & quoniam c ipſum a metitur per eas quæ in ipſo e ſunt vnitates: igitur & e ipſum a metitur per eas

quæ in ipso c sunt vnitates. Id propterea & e ipsum b metitur: per eas quæ in ipso d sunt vnitates. Igitur & e ipsos a,b, metitur primos existentes adinuicem. Quod est impossibile per 13 diffinitionem septimi. Non erunt igitur aliqui numeri ipsis a,b, minores in eadem ratione existentes ipsis a,b. Minimi igitur sunt a & b eandem rationem habentium eis. Quod oportuit demonstrasse.

¶Sequens ex Campano 23: præcedenti 23 ex Zamberto respondet. præcedens autem ex Campano 22: sequenti ex Zamberto 24.

Eucli. ex Camp. Propositio 23.

23 QVilibet numeri contra se primi: sunt secundum suã proportionem minimi.

¶CAMPANVS. ¶Hæc est conuersa premissę. vt si duo numeri sint a & b contra se primi: ipsi erunt secundum suã proportionem minimi, sin autem: sint minimi in eadem proportione (si possibile est) c & d. constat itaq; per 21 q̃ c numerat a, & d, b, æqualiter: sit igitur vt secundum e. erit per 17 vt viceuersa e numeret a & b. a quidẽ secundũ c: & b secundum d. non sunt igitur a & b contra se primi. quod est contra hypothesin.

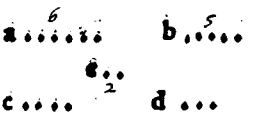

Eucli. ex Zamb. Theo. 22. Propo. 24. Cõuersa p̃cedẽtis.

4 ¶Minimi numeri eandem rationem habentium eis: primi adinuicem sunt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint minimi numeri eandem rationem habentium eis a,b. Dico q̃ a,b, primi adinuicem sunt. Si autẽ a,b, adinuicem nõ sunt primi: metietur aliquis numerus ipsos a,b. metiatur: & esto c. & quoties quidem c ipsũ a metitur: tot vnitates sint in d. quoties autem c ipsum b metitur: tot vnitates sint in e. Quoniam c ipsum a metitur per eas quæ in d vnitates existunt: igitur & c ipsum d multiplicãs ipsum a facit. id propterea & c ipsum e multiplicãs: ipsum b facit. numerus igitur c duos numeros d,e, multiplicans: ipsos a b facit. Est per 17 septimi, & per 11 quinti igitur sicut d ad e: sic est a ad b. Qui autem ipsis a,b, in eadem sunt ratione minores sunt. quod est impossibile. Ipsos igitur a,b, numeros: numerus aliquis nõ metietur. Igitur ipsi a,b: primi inuicem sunt. Quod demonstrasse oportuit.

Eucli. ex Camp. Propositio 24.

SI fuerint duo numeri contra se primi: si quis vnum eorum numeret, ad alterum esse primus necessario comprobatur.

¶CAMPANVS. ¶Sint a & b contra se primi: c vero numeret a. Dico q̃ c primus est ad b. alioquin: numeret eos d. quæ per penultimã conceptionẽ numerabit etiam a. non sunt ergo a & b, contra se primi: d enim numerat ambos.

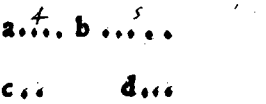

Eucli. ex Zamb. Theorema 23. Propositio 25.

25 ¶Si bini numeri, primi adinuicem fuerint: vnum eorũ metiens ad reliquum primus erit.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint bini numeri primi adinuicem a & b. Ipsum autẽ a metiatur aliquis numerus c. Dico q̃ & c,b: primi adinuicem sunt. Si autem c,b, non sunt adinuicem primi: metietur ipsos c,b, aliquis numerus. metiatur: & esto d. Quoniã d ipsum c metitur, & c ipsum a metitur: & d igitur ipsum a metitur. metitur autem & b. Igitur d ipsos a,b, metitur: primos adinuicem existentes. qd est impossibile, per 13 diffinitionem septimi. Ipsos igitur b,c, numeros numerus aliquis nõ metietur. Ipsi igitur c,b, primi adinuicem sunt. quod erat demõstrandũ.

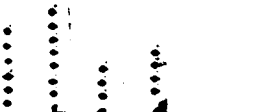

Eucli.ex Camp. Propoſitio 25

SI fuerint duo numeri ad aliũ quemlibet primi: qui ex ductu vnius in alterũ producetur: ad eundem erit primus.

CAMPANVS. Sit vterq; duorum numerorum a & b, primus ad c: & ex a in b ſit d. Dico q; d eſt primus ad c. aliter enim numeret eos e, d, quidem ſecundum f. eritq; per ſecundam partem 20/a ad e: ſicut f ad b. & quia a & c ſunt primi/& e numerat c: ipſe erit per 24. primus ad a. quare per 23 a & e: ſunt ſecundum ſuam proportionem minimi. ſequitur ergo per 21/vt e numeret b. & quia poſitum eſt q; ipſe numeret c: non erunt b & c contra ſe primi. quod eſt contra hypotheſin.

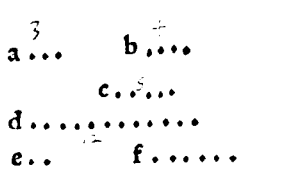

Eucli.ex Zamb. Theorema 29. Propoſitio 26

SI bini numeri ad aliquem numerum primi fuerint: & ex eis genitus ad eundem primus erit.

THEON ex Zamberto. Bini numeri inq̃ a, b, ad aliquem numerũ c, primi ſint: & a ipſum b multiplicans ipſum d efficiat. Dico q; ipſi c, d: primi ſunt adinuicem. Si autem c, d, non ſunt primi adinuicem: metietur eos aliquis numerus. metiatur: & eſto e. Et quoniam c, a, primi ad inuicem ſunt/ipſum autem c metitur aliquis numerus e: igitur e, a, per 25 ſeptimi/primi ſunt adinuicẽ. Quoties iam e metitur ipſum d: tot vnitates ſint in f. & f igitur ipſum d metitur: per eas quæ in e ſunt vnitates. Igitur e ipſum f multiplicans: ipſum d facit. Sed & a ipſum b multiplicans: ipſum d facit. æqualis igitur eſt qui ex e, f: ei qui ex a, b. Si autem qui ſub extremis æquus fuerit ei qui ſub mediis: quatuor numeri proportionales ſunt per 19 ſeptimi. Eſt igitur per 11 quinti/ſicut e ad a: ſic eſt b ad f. Ipſi autem a, e, primi. ipſi autem primi: & minimi. minini autem numeri per 21 ſeptimi eandem rationem habentium eis: metiuntur eãdem rationem habẽtes pariter maior maiorem minor minorem. hoc eſt antecedens antecedentem: & conſequens conſequentem. Igitur e ipſum b metitur. metitur autem & c. igitur e ipſos c, b, metitur primos exiſtentes adinuicem. quod eſt impoſſibile per 13 diffinitionem ſeptimi. Ipſos igitur c, d, numeros: numerus aliquis nõ metietur. Ipſi igitur c, d: primi adinuicem ſunt. Quod oportebat demonſtrare.

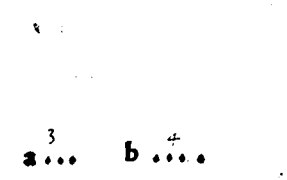

Eucli.ex Camp. Propoſitio 26

SI fuerint duo numeri cõtra ſe primi: qui ex vno eorum in ſe ipſum producitur/ad reliquũ eſt primus.

CAMPANVS. Sint contra ſe primi a & b. & ex a in ſe fiat c. Dico q; c primus eſt ad b. ſit enim d: æqualis a. eritq; d primus ad b. & ex a in d: fiet c. per præmiſſam igitur patet c primum eſſe ad b. quod propoſuimus.

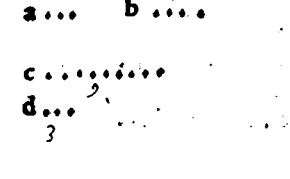

Eucli.ex Zamb. Theorema 25. Propoſitio 27.

SIduo numeri primi adinuicem fuerint: qui ex vno eorũ fit/ad reliquum primus erit.

THEON ex Zamberto. Sint bini numeri primi adinuicem a, b: et a ſeipſum multiplicans ipſum c efficiat. Dico q; ipſi b, c, primi adinuicem ſunt. Ponatur enim ipſi a æqualis d. Quoniam a, b, primi adinuicem ſunt/æqualis autem eſt a ipſi d: & d, b, igitur primi adinuicem ſunt. vterq; igitur ipſorum d, a, ad b primus eſt. & qui ex d, a, igitur & ad b primus eſt per 26 ſeptimi. Qui autem ex d, a, fit quum ducatur a, c. igitur c, b: primi adinuicem ſunt. quod erat demonſtrandum.

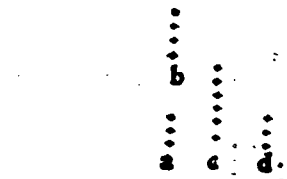

Eucli.ex Camp. Propoſitio 27.

SI duobus numeris ad alios duos comparatis / vterq; ad vtrumq; fuerit primus: qui ex duobus

prioribus ad eum qui ex duobus posterioribus producetur erit primus.

¶CAMPANVS. ¶Sint a & b, priores: e & d, posteriores. sitq; vterq; duorū a & b primus ad vtrūq; duorū e & d. & ex a in b sit e: & ex e in d, f. dico q; e primus est ad f. Hoc autem 25 ter assumpta euidenter concludit. Cum enim fiat e ex a in b, quorum vterq; primus est ad c & ad d: erit per ipsam/e primus ad c, & item per ipsam primus ad d. Quia item f fit ex c in d, quorū vterq; primus est ad e: erit rursus per ipsam/f primus ad e. quod est propositum.

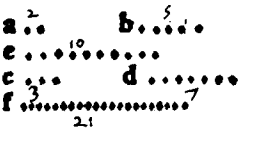

Eucli. ex Zamb. Theorema 26. Propositio 28.

28 ¶Si bini numeri ad binos numeros vterq; ad vtrūq; primi fuerint: & qui ex eis fient/primi adinuicem erunt.

¶THEON ex Zamb. ¶Bini inq; numeri a, b: ad binos numeros c, d, vterq; ad vtrunq; primi sint. & a quidē ipsum b multiplicans/efficiat ipsū e: & c ipsū d multiplicās/efficiat ipsū f. Dico q; e, f: primi sūt adinuicē. Quoniā enī vterq; ipsorū a, b, ad ipsū c primus est: & q ex a, b, igitur fit/p 26 septimi/ad c primus est. qui autē fit ex a, b: est e. igitur e, c: primi sunt adinuicē. Id propterea & ipsi e, d: primi sunt adinuicem. & vterq; igitur ipsorum c, d: ad e primus est. & qui ex c, d, igitur: ad e primus est/per eandem. Qui autem fit ex c, d: est f. Igitur e, f: primi sūt adinuicem. Quod erat demonstrandum.

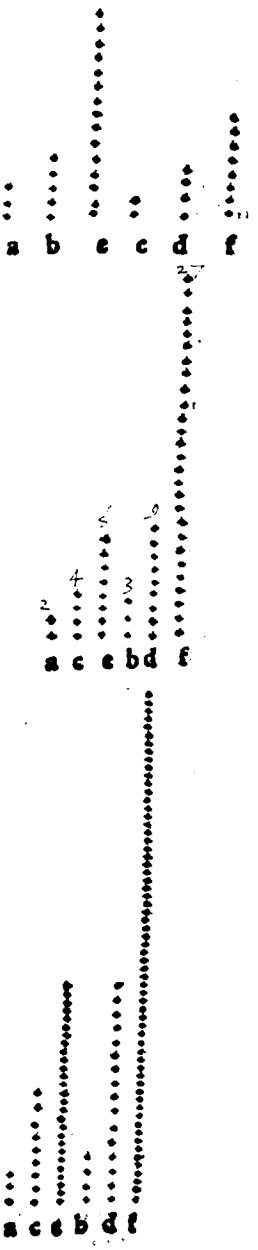

Eucli. ex Camp. Propositio 28.

28 SI fuerint duo numeri contra se primi/ducaturq; eorum vterq; in seipsum: erunt inde producti contra se primi. Itemq; si in vtrunq; productorum suum ducatur principium: erunt quoq; producti contra se primi.

¶CAMPANVS. ¶Sint a & b: contra se primi. ducaturq; vterq; in se: & proueniant ex a quidem c, ex b verō d. itemq; ducatur a in c, & proueniat e: & b in d, & proueniat f. dico c & d esse contra se primos: itemq; e & f contra se primos. Est enim per 26/c primus ad b. per eādem igitur erit d primus ad a & ad c. sicq; constat primum: quod est c & d esse contra se primos. ¶Reliquū sic. est enim vterq; duorū numerorum a & c: primus ad vtrunq; duorum b & d. itaq; per 27 / erit e primus ad f. quod est reliquum. Non solum autem erit e primus ad f: sed etiam per 25/ad b & ad d. itemq; per eandem f ad a & c. Sicq; si infinities duceretur vtrūq; productorum in suum principium: essent omnes producti contra se primi. & non solum: sed quilibet eductus ab a, ad quemlibet eductum a b.

Eucli. ex Zamb. Theorema 27. Propositio 29.

29 ¶Si bini numeri primi adinuicem fuerint / & multiplicāns vterq; seipsum fecerit aliquos: qui ex eis fiunt/primi adinuicem erunt. Et si qui in principio genitos multiplicantes fecerint aliquos: & illi quoq; primi adinuicem erunt. & semper circa extremos hoc continget.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint bini numeri primi adinuicem a, b. & a seipsum multiplicans/efficiat c: ipsum vero c multiplicās/efficiat e. At b seipsum multiplicans/efficiat d: ipsum autem d multiplicans/efficiat f. Dico q; c, d, & e, f primi sūt adinuicē. Quoniā enī a, b, primi adinuicē sūt/& a seipsū multiplicās fecit ipsū c: igitur c, b, primi sūt adinuicē p 27 septimi. Quoniā igitur c, b, primi sūt adiuicē/& b seipsū multiplicans ipsum d fecit: igitur c, d, primi sunt adinuicem per eandē. Et b seipsum multiplicans: ipsū d fecit. Igitur a, d: primi sunt adinuicē per eandē.

Quoniam igitur bini numeri a,c, ad binos numeros b,d, vterq; ad vtrunq; primi sũt: per 27 septimi/& qui ex a,c, ad eum qui ex b,d, primus est: qui autem ex a,c, est e: qui ex d,b, vero est f. igitur e,f, primi sunt adinuicem. Quod oportuit demonstrasse.

Eucli. ex Camp. Propositio 29.

SI fuerint duo numeri contra se primi: qui ex ambobus coaceruatur / ad vtrunq; eorum erit primus. Si vero ex ambobus coaceruatus ad vtrũq; eorum fuerit primus: duo quoq; numeri adinuicem erunt primi.

¶CAMPANVS. ¶Sint a & b: contra se primi, dico q; ex eis compositus a b: ad vtrunq; eorum erit primus. & econuerso. nam si d numerat totum a b, & alterum eorum: numerabit per cõmunem scientiam & reliquum. quare non erunt contra se primi. sed hoc positum fuerat. patet ergo primum. ¶Secundum sic. Sit a b primus ad vtrunq; suorum componentium qui sunt a & b. dico q; a & b: sunt contra se primi. Posito enim q; d numeret vtrunq; duorum numerorum a & b: sequitur per communem scientiam q; etiam numeret a b ex eis compositum. quare ad neutrum duorum numerorũ a & b: erit a b primus. sed positum erat q; esset ad vtrunq;. accidit igitur impossibile.

¶CAMPANI ānotatio. ¶Eodem quoq; modo si coaceruatus ex duobus/ primus fuerit ad alterum: primus quoq; erit ad reliquum. ideoq; & coaceruati inter se. Sit enim compositus ex a, b: primus ad a. dico q; erit etiam primus ad b. alioqui: numeret eos d. qui per cõceptionem numerabit & a: cum numeret totum & detractum. hoc autem inconueniens. erat enim compositus ex a & b: primus ad a.

a . . . b . . . .
d . .
2

Eucli. ex Zamb. Theorema 28. Propositio 30.

¶Si bini numeri: primi adiuicẽ fuerint: & vterq; ad vtrũq; ipsorum primus erit. Et si vterq; ad vnum aliquem eorum primus fuerit: & qui in principio numeri/ primi adinuicem erunt.

a . . . . . b c
d . . . .

¶THEON ex Zamberto. ¶Componãtur enim bini numeri primi adinuicem: a b & b c. Dico q; & vterq; a b c: ad vtrunq; ipsorũ a b, b c, primus est. Si autem c a & a b primi adinuicem non sunt: metietur eos aliquis numerus. metiatur: & esto d. Quoniam igitur d ipsos c a & a b metitur: & reliquum igitur b c metietur. Metitur autem & b a. Igitur d ipsos a b & b c metitur / primos existentes adinuicem. quod est impossibile per 13 diffinitionem septimi. ipsos igitur c a & a b numeros: numerus aliquis non metietur. Igitur c a & a b: primi adinuicem sunt. Id propterea iam & ipsi c a & b c: primi sunt adinuicem. Igitur a c: ad vtrunq; ipsorum a b & b c primus est. ¶Sint rursus c a & a b: primi adinuicem. Dico q; ipsi a b & b c primi adinuicem sunt. Si enim ipsi a b, b c, primi non sunt adinuicem: metietur ipsos a b & b c, numerus aliquis. metiatur: & esto d. & quoniã d vtrunq; ipsorum a b & b c metitur: & totũ igitur c a, metietur. metitur autẽ & ipsũ a b. Igitur d ipsos c a a b primos adinuicem existentes metietur. quod per 13 diffinitionẽ septimi est impossibile. Ipsos igitur a b & b c numeros: numerus aliquis non metietur. Ipsi igitur a b & b c: primi adinuicem sunt. Quod oportuit demonstrasse.

Eucli. ex Camp. Propositio 30.

Zamb. 33.

24
a . . . . . .
b . . . . . 12 . . . . . .
c . . . . 8 . . . .
d . 3 .

OMnis numerus compositus: ab aliquo primo numeratur.

¶CAMPANVS. ¶Sit a quilibet numerus cõpositus. Dico q; aliquis primus numerat ipsum. quia enim est cõpositus: numerabitur ab aliquo numero qui sit b, qui si fuerit

primus: verum erit quod dicitur. si autē compositus: sit c qui numerat eū/ qui etiam per communem scientiam numerabit a. si ergo ipse fuerit primus: cōstat quod dicitur. At si cōpositus: necessario numerabit eum alius/qui sit d. qui etiam per communem scientiam numerabit a. de quo ratiocinare vt prius. Quia ergo quoties occurrit compositus necesse est minorem assumere qui compositum occurrentem numeret: sequitur vt tandem deueniatur ad aliquem primum. alioquin accidet impossibile & contrarium petitioni: numerum in infinitum decrescere.

a. 24 ..... b .... 12 ..... c ... 6 ... d .. 3 ..

Eucli. ex Camp. Propositio 31. Zamb. 34.

31 ¶Omnis numerus: aut est primus: aut a primo numeratur.

¶CAMPANVS. ¶Sit a quilibet numerus. dico ipsum esse primum/ vel numerari a primo. quia si non est primus: erit cōpositus. quilibet autē talis: ab aliquo primo numeratur per præmissam. a igitur: vel primus est vel a primo numeratur. quod proponitur.

5 4 3 2 a a

Eucli. ex Camp. Propositio 32. Zamb. 31.

32 ¶Omnis numerus primus: ad omnem quem non numerat est primus.

¶CAMPANVS. ¶Sit a numerus primus non numerans b. dico q̄ a & b: sunt contra se primi. si enim c numerat eos: non est verum q̄ a sit primus.

a .. 5 .... b .. 8 ..... c .. 2

Eucli. ex Camp. Propositio 33. Zamb. 32.

33 ¶Si numerus ex duobus productus/ab aliquo primo numeretur: necesse est eundem primum alterum illorum duorum numerare.

¶CAMPANVS. ¶Sit c productus ex a in b: & sit d numerus primus qui ponatur numerare c. dico q̄ d numerat a vel b. numeret enī c: secūdum e. si ergo non numerat a: erit primus ad ipsum per præmissam. & ideo erunt secundum suam proportionem minimi per 23. & quia a ad d sicut e ad b, per secundam partem 20: sequitur vt d numeret b per vigesimamprimam. quod est propositum.

a .. 4 .... b .. 6 .... c ..... 24 d .. 3 .. e 5

¶CORRELARIVM. ¶Vnde manifestū est / q̄ si aliquis numerus numerat productum ex duobus/vel si eidem fuerit cōmensurabilis: cōmensurabilis quoq; erit alteri eorum.

¶Quatuor præcedentes ex Campano Euclidis propositiones: quatuor sequentibus ex Zamberto propositionibus hoc præposteto ordine respondent.

Campanus. 30 31 32 33

Eucli. ex Zamb. Theorema 29. Propositio 31 33 34 31 38 Zambertus.

31 ¶Omnis primus numerus: ad omnem numerum quem nō metitur primus est.

¶THEON ex Zāb. ¶Sit primus numerus a: & ipsū b nō metiat. Dico q̄ ipsi b, a: primi adiuicē sūt. Si autē ipsi a, b, nō sūt adiuicē primi: aliqs numerus eos metietur. metiatur c. ipse: cū est vnitas. Quoniā igit c ipsū b metitur/& a nō metitur ipsū b: igitur c ipsi a nō est idē. Et quoniā c ipsos a, b, metitur: & a igitur metitur primū existētē/nō existens ei idē. qđ est impossibile per 13 diffinitionē septimi. Ipsos igitur a, b: numerus aliqs non metietur. Igitur ipsi a, b: primi adinuicem sunt. quod oportuit demonstrasse.

a ..... b ..... c .....

Eucli. ex Zamb. Theorema 30. Propositio 32.

32 ¶Si bini numeri multiplicantes se adinuicem fecerint aliquem/factum autē ex eis metitur aliquis primus numerus: & vnum eorum qui in principio metietur.

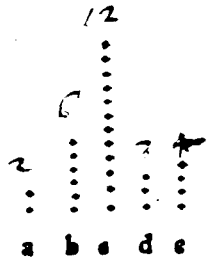

THEON ex Zāb. Bini inq̃ numeri a,b,multiplicãtes ſe adinuicē: ipſum efficiãt c.ipſum autem c:metiatur aliquis numerus primus d.Dico q̃ d:vnũ ipſorum a,b,metitur.Ipſum a nõ metiatur:eſtq; primus d. Igitur a,d,primi adinuicem ſunt per præcedentem.Et quoties d ipſum c metitur:tot vnitates ſint in e.Quoniam igitur d ipſum c metitur per eas quæ in e ſunt vnitates:igitur d ipſum e multiplicans/ipſum c efficit.Atq; & a ipſum b multiplicans:ipſum efficit c.æqualis igitur eſt qui ex d,e:ei q̃ ex a,b.Eſt igitur per 19 ſeptimi/ſicut a ad d: ſic b ad e. Ipſi autem d,a,primi ſunt.primi autem & minimi.minimi vero metiuntur eandem rationem habentes æqualiter:maior maiorem/& minor minorem/per 21 ſeptimi.hoc eſt antecedens antecedentem:ſequens ſequentem.Igitur d ipſum b metitur.Similiter quoq; oſtendemus q̃ & ſi d ipſum b non metiatur:metietur & a.Igitur d:vnum ipſorum a,b metitur. Quod erat demonſtrandum.

Eucli.ex Zamb. Theorema 31. Propoſitio 33.

Omnis compoſitus numerus: ſub alicuius primi numeri dimenſionem cadit.

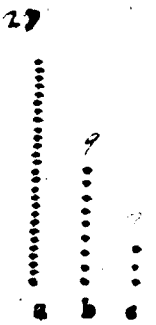

THEON ex Zamberto. Sit compoſitus numerus a.Dico q̃ a ſub alicuius primi numeri dimenſionem cadit.Quoniam a compoſitus eſt: metietur eum aliquis numerus per 14. diffinitionem ſeptimi.metiatur: & eſto b.& ſi b primus eſt:manifeſtum iam eſt quod quærimus per eandem.Si autem compoſitus:metietur eum aliquis numerus per eandem. metiatur:& eſto c.Et quoniam c ipſum b metitur/& b ipſum a metitur: & c igitur ipſum a metitur:& ſi c quidem primus eſt: manifeſtum iã eſt id quod quæritur.Si autem compoſitus: eũ aliquis numerus metietur. talis vero factus: ſumetur aliquis numerus primus qui metietur præcedentẽ/qui & ipſum a metietur.Si autem nõ ſumetur: metientur ipſum a numerum infiniti numeri/quorum alter altero minor eſt.quod eſt impoſſibile in numeris. Sumetur igitur aliquis primus numerus qui metietur præcedentem:qui & ipſum a metietur.Omnem igitur compoſitũ numerũ:primus aliquis numerus dimetitur.quod oportuit demõſtraſſe.

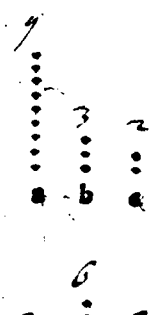

ALITER. Sit compoſitus numerus a.Dico q̃ eum aliquis primus numerus metitur.Quoniã cõpoſitus eſt ipſe a:metietur eũ aliqs numerus per 14. diffinitionem ſeptimi.& ſit minimus metientium eum:b.Dico q̃ b primus eſt.Si autem b primus non eſt: metietur igitur eum aliquis numerus.Cadat ſub dimenſionẽ ipſius c.Igitur c ipſo b minor eſt. & quoniam c ipſum b metitur/& b ipſum a metitur:& c igitur ipſum a metitur minor exiſtens ipſo b ipſum a metientiũ minimo.quod abſurdum eſt.Igitur b non eſt compoſitus:ſed primus.

Eucli.ex Zamb. Theorema 32.Propoſitio 34.

Omnis numerus:aut primus eſt:aut eum aliquis primus metitur.

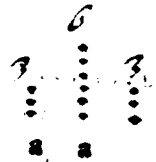

THEON ex Zamberto. Sit numerus a.Dico q̃ a: aut eſt primus/ aut eum aliquis numerus metitur.Si autem primus eſt a:factum iam eſt id quod quæritur.Si autem cõpoſitus:eum aliquis numerus primus metietur per 33 ſeptimi.Omnis igitur numerus: aut primus eſt. aut eum aliquis primus numerus metitur.quod oportuit demonſtraſſe.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 34.

Numeros ſecundum proportionem numerorum aſſignatorum minimos: inuenire.

COROLLARIVM. Vnde manifeſtum eſt,maximum numerum duos conuenienter numerãtes:ſecundũ minimos illius proportionis eos numerare.

¶CAMPANVS. ¶Sint a & b numeri propositi: secundū quorum proportionem volumus inuenire minimos. si ergo fuerint contra se primi: sunt quales inquirimus/per 23. si autem compositi: sumatur (vt docet secunda) maximus eos cōmuniter numerās qui sit c. numeretq; eos secūdū d & e. eruntq; in eadē proportione per 18: quos dico esse quales quærimus. Sin autem: sint f & g. qui per 21/numerabūt a & b æqualiter. sit igitur vt secūdum h. eritq; per secundam partem 20/c ad h: sicut f ad d, vel sicut g ad e. quare c est minor h. itaq; cum h numeret a & b: non fuit c maximus eos numerās. sed erat positum q; sic. ergo contra hypothesin.

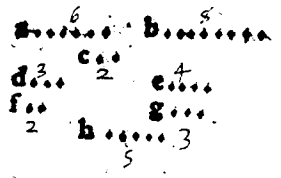

¶CAMPANI additio. ¶Numeros secūdum continuitatē proportionum numerorum assignatorum minimos reperire.

¶CORRELARIVM. ¶Vnde etiam manifestū est maximum numerum quotlibet cōmuniter numerantem: secūdum minimos proportionum eorum eos numerare.

¶Vt si sint a,b,c, secundū quorū proportiones volumus minimos inuenire: siue fuerit in eadē proportione siue in diuersis. si nullus numerus numerat eos omnes: ipsi sunt quos quærimus/per 23. hoc eni ibi demonstratū est. Si autem vnus numerat omnes: sumatur vt docet tertia maximus eos cōmuniter numerās qui sit d. numeretq; eos secūdū e,f,g. qui erunt in eadē proportione per 18. dico eos esse quos quærimus. alioqui sint h,k,l: q; per 21/numerabunt a,b,c, æqualiter. sit vt secundū m. eritq; per secundā partē 20/d ad m: vt h ad e, vel k ad f, vel l ad g. Minor est igitur d q̄ m. quare cū m numeret a,b,c: non fuit d maximus eos numerans. quare sequitur impossibile. fuit enim d: maximus numerās a,b,c.

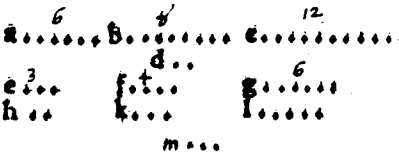

Eucli. ex Zamb. Problema 3. Propositio 35.

35 ¶Numeris datis quibuscūq; inuenire minimos easdem rationes habentium eis.

¶THEON ex Zāb. ¶Sint dati qlibet numeri a,b,c. Oportet iā inuenire minimos easdē rationes habētiū eisdē a,b,c. Ipsi inq̄ a,b,c: aut primi adinuicē sūt/aut nō. Si qdē ipsi a,b,c, primi sunt adinuicē: minimi sūt eandē rationē habentiū eis per 23 septimi. Si autē non: sumatur per 3 septimi/ipsorū a,b,c, maxima cōmunis dimēsio d. & quoties d vnūquēq; ipsorū a,b,c, metitur: tot vnitates sint in vnoquoq; ipsorū e,f,g. & vnusquisq; igitur ipsorū e,f,g: vnūquenq; ipsorū a,b,c, metitur per eas quæ in ipso d sunt vnitates. Igitur ipsi e,f,g: ipsos a,b,c, æque metiūtur. Igitur per 18 septimi/ipsi e,f,g: ipsis a,b,c, in eadē sunt ratione. Dico iam q; & minimi. Si autē ipsi e,f,g, non sunt minimi eandē rationē habentiū eisdē a,b,c: erunt aliqui numeri ipsis e,f,g, minores in eadē ratione existentes ipsis a,b,c. Sint h,k,l. æquē igitur h metitur ipsū a: & vterq; ipsorū k,l, vtrūq; ipsorū b,c. Quoties autē h ipsū a metitur: tot vnitates sint in ipso m. & vterq; igitur per 21 septimi/ipsorū k,l: vtrūq; ipsorū b,c, metitur per eas quæ in m sūt vnitates. & m igitur ipsū a metitur per eas quę in vtroq; ipsorū k,l, sunt vnitates. Igitur m ipsos a,b,c, metitur. Et quoniā h ipsū a metitur per eas quę in m sunt vnitates: igitur h ipsū m multiplicās: ipsū a facit. Id propterea & ipsū d multiplicās: ipsū efficit a. Aequalis igitur est qui ex e,d: et qui ex h,m, per 16 septimi. Est igitur p 19 septimi/sicut e ad h, sic est m ad d. maior autē est e ipso h. maior igitur est & m ipso d. & metitur ipsos a,b,c. qd est impossibile. Supponitur nāq; d: ipsorū a,b,c, maxima cōmunis dimēsio. Igitur non erūt aliq numeri: minores ipsis e,f,g: in eadē existētes ratione ipsis a,b,c. Igitur e,f,g: minimi sunt eandē rationē habentiū ipsis a,b,c. qd fecisse oportuit.

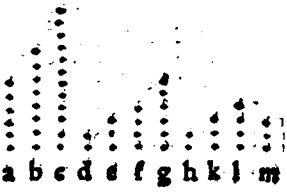

Eucli. ex Camp. Propositio 35.

35 QVilibet duo numeri minimos numeros sue proportionis maior minorē & minor maiorē multiplicātes: minimum ab ipsis numeratum producunt.

Zamb.37.

¶COROLLARIVM. ¶ Vnde manifestū est minimū quē duo numerāt: quēlibet ab eis numeratū numerare.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo numeri a & b: minimiq; in eorum proportione c & d. eritq; per primam partem 20/vt ex a in d, & b in c: fiat idē numerus qui sit e. quem dico esse minimum numeratum ab a & b. aliter enim: sit f. quem numerēt a & b secundū g & h. eritq; per secūdam partem 20/h ad g: sicut a ad b, & sicut c ad d. & per 18 erit c ad h: sicut e ad f. cum itaq; per 21 c numeret h: e numerabit f, maior minorē. quia ergo hoc est impossibile: constat verum esse quod dicitur

a . . . . b . . . . . c . . d . . . e . . . . . f . . . . . g . . . h . . . . .

Euclid. ex Camp. Propositio 36.

Zamb.36.28

¶ROpositis quotlibet numeris minimum ab eis numeratum reperire.

¶COROLLARIVM. ¶ Manifestum etiā ex hoc est/minimum numerum quem quotlibet numerant: quemlibet ab eis numeratum numerare.

¶CAMPANVS. ¶Sint propositi numeri a, b, c, d. Volo inuenire minimum numerum numeratum ab eis. Inuenio itaq; primo minimum numeratum ab a & b. q; si a numerat b: non erit alius q̄ b. si autem non numerat eum nec econuerso/si ipsi sunt contra se primi: qui ex vno in alterum prouenit/erit minimus per 23/& præmissam Q.I. si sunt cōmunicātes: sumantur minimi in eorū proportione/vt docet 34. & maiore in minorem eorum multiplicato: prouenit a e. qui erit minimus numeratus ab eis per præmissam. Simili quoq; modo inueniatur minimus numeratus ab e & c: qui sit f. eritq; f minimus numeratus ab a, b, c. sed & minimus quem numerant f & d: sit g. eritq; g minimus quem numerant numeri propositi. q; enim omnes ipsum numerent: patet per conceptionem. sed si non est minimus: ponatur ergo h. quem quia numerant a & b: numerabit etiam ipsum/e per correlarium præmissæ. per idem quoq; correlariū: nūerabit ipsū f. sed & g. maior itaq; nūerat minorē: qđ ē impossibile.

a b c d e f g h

¶CAMPANI additio. ¶Hæc & præmissa proponūtur in alio loco sub tribus conclusionibus: quarum prima æquiualet præmissæ. secunda ponitur ex correlarijs ambobus. tertia proponit de tribus: quod hæc de quotlibet numeris. Est itaq; prima.

Zamb.36.

¶Datis duobus numeris: minimū ab eis numeratū inuenire

a . . . b . . . c . . . . . e . . . . . d . . . . . e . . f . . . . .

¶Dati numeri sint a & b. quorū minor si numerat maiorē: est maior quē quærimus. aliq; maior eorū numeraret minorē se. Si autē neuter neutrū numeret/si ipsi sūt cōtra se primi: erit qui ex a in b, penit (qui sit c) minimus omniū quē numerās a & b. Nā si minorē eo numerauerit: esto d, quē numerēt secdm e & f. eritq; per secūdā partē 20/a ad b: sicut f ad e. & quia a & b sūt suæ proportionis minimi per 23: numerabit a, f, per 21. & quia per 18 est c ad d sicut a ad f, nā ex b in a & f fiūt c & d: sequitur c numerare d. sed erat d minor c. quare ipossibile. ¶Si autē a & b sint cō municantes: negociare propositum vt in 35.

¶Secunda trium conclusionū ex ambobus correlarijs est confecta.

Zamb.37

¶Si plures numeri numerum vnum numerēt: necesse est vt minimus quem numerant eundem numeratū numeret.

a . . b . . . d e . . . . . f . . . c . . . .

¶Vt si sit qlibet nūerus quē numerat a & b, d minimusq; ab eisdē numerat? c: erit vt c nūerat d. cū enī sit d maior c, si c nō numerat ipsū: numerabit tñ aliqđ eius. sitq; plurimū q̄ numerat e. & reliquū sit f. eritq; f minus c. quia igitur a & b numerāt c: numerabāt q̄ cōem scientiā & e. sed numerabāt d. itaq; per aliā cōmunē scientiā numerabāt f. incōuenies ergo sequitur q; c nō fuit minim? quē numerāt a & b. ¶Idē q; cōmunes & eodē mō de quolibet nūerato a quotlibet pluribus: sc; q; minim? ab illis quotlibet pluribus numeratus eundē numeret. ¶Vltima triū conclusionū est

¶Propositis tribus numeris: minimum numerum [illegible] ab eis numeratorum inuenire.

¶Tres numeri propositi sint a,b,c. minimusq; quem, num[illegible] sit d: qui sumetur vt prima trium conclusionum docet. [illegible] rat d: scito d esse quē quærimus. Si enī a,b,c, minorē [illegible] quē per præmissam conclusionē numerabit d. quod est i[illegible] autem c non numerat d: sumatur e minimus numeratu[illegible] tem e numeretur ab a,b,c: patet. quia c numerat ipsum: & [illegible] go & a,b: qui numerant d. quare e numerabitur ab a,b,c. E[illegible] mus quem numerant a,b,c. Sin autem: sit f. quem per præm[illegible] clusionem numerabit d. sed c numerat f: quia a,b,c, numerāt e[illegible] c,d, numerabūt eum. quare per præmissam e numerabit eum: ma[illegible] norem. quod esse non potest. Idem inuenies & eodem modo: quo[illegible] propositis.

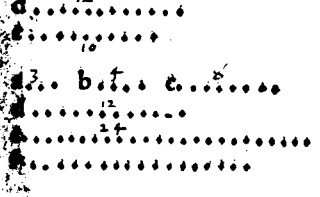

¶Duæ præcedentes ex Campano propositiones 35 scilicet & 36/tribus ex Zamberto sequentibus Euclidis propositionibus sic respōdēt: vt corrolariū 35 ex Campano/37 ex Zamberto respondeat. 36 autem ex Campano: sit ad 36 & 38 ex Zamberto propositiones vniuersalis.

Eucli. ex Zamb. Problema 4. Propositio 36.

36 ¶Duobus numeris datis: inuenire quem minimum metiūtur numerum.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint dati bini numeri a,b. oportet iam inuenire quem minimum numerum metiuntur. Ipsi a,b: certe aut primi sunt adinuicem/aut non. Sint prius a,b: primi adinuicem. & a ipsum b multiplicans: efficiat ipsum c. & b igitur ipsum a multiplicans: ipsum efficit c per 16 septimi. Igitur ipsi a,b: ipsum c metiuntur. Dico iam q; & minimum. Si autem non: ipsi numeri a,b, metiuntur aliquem numerum minorem existentem ipso c. metiantur: & esto d. & quoties a ipsum d metitur: tot vnitates sint in e. quoties autem b ipsum c metitur: tot vnitates sint in f. Igitur a ipsum e multiplicans: efficit ipsū d. & b multiplicās ipsum f: efficit ipsum d: æqualis igitur est qui ex a,e, ei qui ex b,f. est igitur p 19 septimi/sicut a ad b: sic est f ad e. ipsi autem a,b: sunt primi. primi autē per 23 septimi: & minimi. minimi vero metiuntur eandem rationem habentes æqualiter: maior maiorem/& minor minorem. Igitur per 21 septimi/b metitur ipsum e: sicut sequens sequētem. Et quoniam a ipsos b,e, multiplicans ipsos c,d, fecit: est igitur per 17 septimi/sicut b ad e, sic est c ad d. At b: ipsum e metitur. metitur ergo & c ipsum d: maior minorē. quod est impossibile. Igitur ipsi a,b, nō metiuntur aliquem numerum minorem existentem ipso c: quando ipsi a,b, primi adinuicem fuerint. Igitur c minimus existēs: sub ipsorum a, b, dimensionē cadit. ¶Non sint primi ipsi a, b, adinuicē. & sumantur per 35 septimi/minimi numeri eandem rationem habētium ipsis a,b: sintq; f,e. æqualis igitur est qui ex a,f: ei qui ex b,e, per decimamnonā septimi. & a ipsum e multiplicans: efficiat ipsum c. & b igitur ipsum f multiplicans: efficit ipsum c. Igitur a,b: ipsum c metiuntur. Dico iam q; & minimum. si autem non: metientur ipsi numeri a,b, aliquem numerum minorem existentem ipso c, metiantur: & esto d. & quoties quidē a ipsum d metitur: tot vnitates sint in g. Quoties autem b ipsum d metitur: tot vnitates sint in h. A igitur g multiplicans: efficit ipsum d. ipse b vero ipsum h multiplicans: efficit ipsum d. æqualis igitur est qui ex a,g: ei qui ex b,h. Est igitur per 19 septimi/sicut a ad b: sic est h ad g. Sicut autē a ad b: sic f ad e. & per vndecimā quinti: igitur sicut f ad e: sic h ad g.

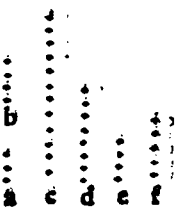

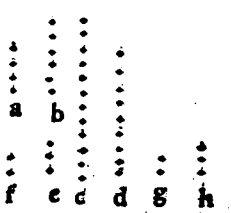

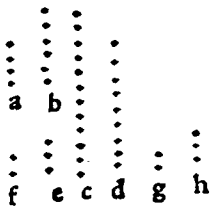

Ipſi autem f,e:minimi.minimi vero eandem rationem habentes æque metiuntur:maior maiorē/& minor minorem/per 21 ſeptimi.Igitur e ipſum g metitur,& quoniam a ipſos e,g,multiplicans/ipſos fecit c,d:eſt igitur per 17 ſeptimi ſicut e ad g ſic eſt c ad d.At e ipſum g metitur.& c igitur ipſum d metitur/maior minorem.quod eſt impoſſibile. Ipſi igitur a,b:non metientur aliquem numerum minorem exiſtentem ipſo c. Igitur c minimus exiſtens:ſub ipſorū a,b,dimenſionē cadit.quod oportuit facere.

Euclí.ex Zamb. Theorema 33. Propoſitio 37.

¶Si bini numeri numerum aliquem menſi fuerint:& minimus qui ſub eorum dimenſionem cadit/ eundem metietur.

¶THEON ex Zamberto. ¶Bini inq̄ numeri a,b:numerum aliquem c d metiantur.minimus vero ſit e.Dico q̄ e quoq; ipſum c d metitur.Si autem e ipſum c d non metitur:ipſum d f metiens ipſe e,relinquat ipſo minorem hoc eſt c f.& quoniam ipſi a,b,ipſum e metiuntur/ at e ipſum d f:& ipſi a,b,igitur ipſum d f metiuntur.metiuntur autem & totum c d.& reliquum igitur c f metientur minorem exiſtētē ipſo e.quod eſt impoſſibile.Igitur e ipſum c d metitur.quod erat demonſtrandum.

Euclí.ex Zamb. Problema.5. Propoſitio 38.

¶Tribus numeris datis:inuenire quem minimū numerū metiuntur. 3

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint dati numeri a,b,c.oportet iam inuenire:quem minimum numerum metiuntur. Suſcipiatur enim per 36 ſeptimi/minimus numerus d:qui ſub ipſorum a,b,dimenſionem cadat. Iam c ipſum d aut metitur:aut non metitur.metiatur prius . metiuntur autem & ipſi a,b:ipſum d.Igitur ipſi a,b,c:ipſum d metiuntur.Dico q̄ & minimum.Si autem non:ipſi a,b,c,numeri metientur numerum minorem ipſo d,metiantur e. Quoniam ipſi a,b,c,ipſum e metiuntur:igitur & a,b,ipſum e metiuntur.& minimus igitur quem ipſi a,b,metiuntur:metietur ipſum e per 37 ſeptimi. At minimus quem ipſi a,b,metiuntur:eſt d. Igitur d ipſum e metietur / maior minorem.quod eſt impoſſibile.Ipſi a,b,c,igitur:non metientur numerum aliquem minorem exiſtentem ipſo d.Igitur ipſi a,b,c:minimum d metiuntur. ¶Non metiatur rurſus c ipſum d: & ſuſcipiatur per 36 ſeptimi minimus numerus e quem metiantur ipſi c,d.Quoniam a,b,ipſum d metiuntur / at d ipſum e metitur:& a,b,ipſum e igitur metiuntur.metitur autem & c ipſum e.igitur ipſi a,b,c:ipſum e metiuntur. Dico q̄ & minimum.ſi autē non:ipſi a,b,c,metiuntur aliquem numerum minorem exiſtentem ipſo e. metiantur f.Quoniam ipſi a,b,c,ipſum f metiuntur:& ipſi a,b,igitur ipſum f metiūtur.& minimus igitur quē a,b,metiūtur:ipſum f metietur per 37 ſeptimi.minimus autem quē ipſi a,b,metiuntur:eſt d.igitur d ipſum f metitur.metitur autem & c ipſum f.Igitur ipſi d,c,ipſum f metiuntur.quare per eandem & minimus igitur quem ipſi c,d,metiuntur:ipſum f metietur.At minimus quem ipſi c,d,metiūtur: eſt e.Igitur e ipſum f metitur:maior minorem,qđ eſt impoſſibile.Ipſi a,b,c,igitur: non metiuntur aliquem numerum minorem exiſtentem ipſo e. Igitur e minimus eſt:quem ipſi a,b,c,metiuntur.quod oportebat facere.

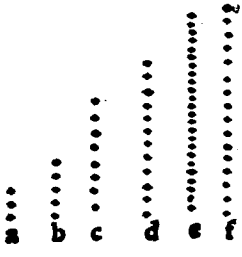

Euclí.ex Camp. Propoſitio 37.

SI numerus aliquis alium numerum numeret: erit in numerato pars a numerante denominata. 37

¶CAMPANVS. ¶Huius ſenſus eſt/q̄ ſi numerus numeratus a ternario:habet tertiam.& numeratus a quinario:habet quintā. ſicq̄ de cæteris.vt ſi b numeret a:erit i a pars denominata a b: numeret enī ipſū:quoties vnitas i c.erit q̄ per b̄ vnitas quoq; toties numeret a:quoties

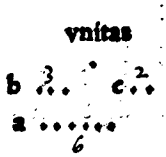

vnitas in b.quare tota pars est c, a: quota vnitas, b. & quia vnitas est pars omnis numeri ab ipso denominata per communem scientiam erit c pars a, denominata a b. quod est propositum.

Eucli.ex Zamb. Theorema 34. Propositio 39.

39 ¶Si numerum aliquis numerus metiatur: mensus cognognominatam partem habebit metienti.

¶THEON ex Zamb. ¶Numerum enim a: numerus aliquis b metiatur. Dico q̄ a: cognominatam partem habet ipsi b. Quoties enim b ipsum a metitur: tot vnitates sint in c. Quoniam b ipsum a metitur per eas quæ in c sunt vnitates / metitur autem & d vnitas ipsum c per eas quæ in eo sunt vnitates: æque igitur per 15 septimi / d vnitas ipsū c numerum metitur / & b ipsum a. Vicissim igitur per eandem / æque d vnitas ipsum b metitur numerum: metitur vero & c ipsum a. Qualis igitur pars est d vnitas ipsius b numeri: talis pars est & c ipsius a. At d vnitas: pars est ipsius b ei cognominata, & c igitur ipsius a pars est cognominata ipsi b. Quare a partem habet c cognominatā ipsi b. quod erat demonstrandum.

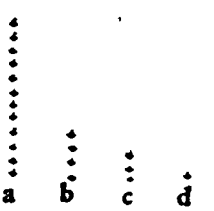

Eucli.ex Camp. Propositio 38.

38 SI numerus aliquis partem quotamcunq; habeat: numerabit ipsum numerus ad illam partem dictus

¶CAMPANVS. ¶Hæc est conuersa præmissæ: cuius est intentio / q̄ omnis numerus habens tertiam: numeratur a ternario, & habens quintā: a quinario. sicq; de cæteris. vt si b sit pars a denominata a c: sequitur vt c numeret a. quia enī b est pars a denominata a c, sed & vnitas est pars c denominata ab ipso c per cōceptionē: sequit̄ vt quoties vnitas numerat c, toties b numeret a. itaq; per 16 quoties vnitas b: toties c numerat a. quare constat propositum. ¶Aliter idem. Cū sit b pars a, sit tota vnitas / c. eritq; per hanc communem scientiam / vnitatem esse partem omnis numeri ab ipso denominatam: c denominans b in a. & quia est b in a quoties vnitas in c: euidenter sequetur propositū per 16.
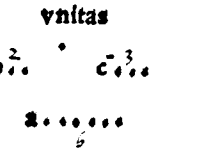
Eucli.ex Zamb. Theorema 35. Propositio 40.

40 ¶Si numerus partem habuerit quamlibet: eum cognominati numeri metietur pars.

¶THEON ex Zamberto. ¶Numerus inquam a, partem habeat quālibet b: & ipsi b parti cognominatus sit numerus c. Dico q̄ c ipsū a metitur. Quoniam enim b ipsius a pars est cognominata ipsi c, est autē & d vnitas ipsius c pars cognominata ei: qualis igitur pars est d vnitas ipsius c numeri / talis pars est & b ipsius a. æque igitur d vnitas ipsum c numerum metitur: & b ipsum a. Vicissim igitur per 15 septimi æque d vnitas ipsum b numerum metitur: & c ipsum a. & c igitur ipsum a metitur. quod erat demonstrandum.

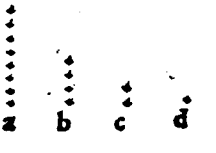

Eucli.ex Camp. Propositio 39.

39 NVmerum minimum / propositarum denominationum habentem partes: inuenire.

¶CORRELARIVM. ¶Ex quo manifestū est / q̄ minimus numerus numeratus a quotlibet: est minimus habens partes denominatas ipsis.

¶CAMPANVS. ¶Sint a, b, c, d denominantes partes propositas: & e minimus numeratus ab eis sumptus secundū 36. Ipsum e dico esse quē quærimus. Sint enim secundum quos numerant ipsum: f, g, h, k. eritq; per 15 & hanc communem scientiam / vnitas est pars omnis numeri ab ipso dicta: vt viceuersa f, g, h, k, numerent e secundum a, b, c, d. quare

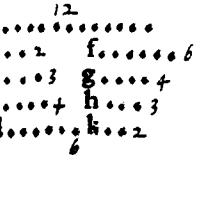

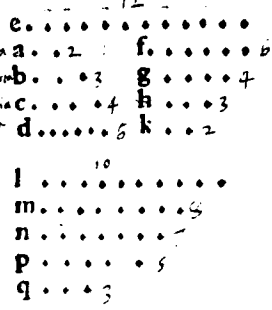

sunt partes eius ab illis dictæ. est igitur e habens partes propositarum denominationum. Minimus etiam. quoniam si alter fuerit vt l: sint partes l dictæ ab eis/m,n,p,q. eruntq; per 17 & prædictam communem scientiam a,b,c,d: viceuersa partes l dictæ ab m,n,p,q. quare non erat e minimus quem numerãt a,b,c,d. quod est inconueniens.

¶CAMPANI annotatio. ¶Habito minimo/ si cura est habere secundum/ aut quotumcunq; libet/ si secundum quidem: sume duplum minimi. si tertium: triplum. & ad hunc modum in alijs. Cum enim ois multiplex ipsius e numeretur ab a,b,c,d, per hanc communẽ scientiã/ omnis numerus numerans alium numerat omnem numeratũ ab illo: necesse est per 37 vt omnis multiplex e habeat partes denominatas ab a, b,c,d. si itaq; duplus e, nõ fuerit secundus habens partes propositarum denominationũ: erit alius. quem sicut sequitur esse maiorem e: sic sequitur esse minorem duplo. & quia illum numerant a,b,c,d, per 38: sequitur per correlariũ 36 q; e numeret eundem. quod est impossibile. cũ enĩ numeret se: numeraret per hanc communẽ scientiam. omnis numerus numerans totum & detractum: numerat residuum/ differentiam illius ad se. quæ cum sit minor eo: maior numerus numeraret minorem. qđ esse nõ potest. Sequitur itaq; duplum e: esse secundum numerum habẽtem propositarum denominationum partes. Similiter quoq; argues triplum e esse tertium: probato duplo esse secundum. alioqui quia esset triplo minor & duplo maior: sequeretur e numerare aliquem inter ipsius duplum & triplum. quod vt prius patet: est impossibile. probato autẽ triplo esse tertium: ad huius similitudinem probabis quadruplũ esse quartum. & sic in cæteris.

¶CAMPANI additiones.

¶Mínimum numerum habentem partes propositarũ denominationum sumptarum continue: reperire.

¶Vt minimum numerum habentem secundam quæ secunda habeat tertiam. quæ etiam tertia habeat quartam: aut qualitercunq; contingat eas ab eisdem vel diuersis denominari. *Multiplicare oportet denominatorem primæ partis in denominatorẽ secundæ. & ex eis productum in denominatorem tertiæ. productũ quoq; in denominatorem quartæ. sicq; de cæteris vsq; ad vltimam/ a prima: vel vsq; ad primam ab vltima.* & qui prouenerit: erit qui inquiritur. vt in proposito 60 vel 84. ¶Hoc autem ita esse demõstratiue sic habeto. Sint numeri partes ꝓpositas denominantes a,b,c. volumus inuenire minimum numerum qui habeat partem denominatam ab a: ita q; illa pars habeat partem denominatã a b, sed & hæc aliam dictam a c. Ducatur itaq; c in b: & prouenĩat e. & e in a, & prouenĩat f: quem dico esse quem quærimus. Cum enim f prouenĩat ex a in e: erit e pars f dicta ab a. sed & propter hoc erit c pars e dicta a b. & quia vnitas est pars c dicta ab ipso c: patet f habere partes vt ꝓponitur. Si ergo f non fuerit minimus: sit g. sicq; h pars eius dicta ab a. & k pars h dicta a b. l quoq; pars k dicta a c. eritq; per 18/ f ad g: vt e ad h. & e ad h: vt c ad k. itemq; c ad k: vt vnitas ad l. quare permutatim f ad e: vt g ad h. & e ad c: vt h ad k. & c ad vnitatem: vt k ad l. ergo per 15/ erit in proportione equalitatis f ad vnitatem: vt g ad l. ergo permutatim erit f ad g: vt vnitas ad l. quare cum g sit minor f: erit l minor vnitate. sequitur igitur impossibile: partem numeri/ minorem esse vnitate. erit itaq; f minimus habens partes vt proponitur. Quo inuento si cura fuerit habere secundum aut quotcunq; libet: per minimi multiplices (vt prius dictum est) facilẽdi erunt. Hoc autem ꝓpositum ꝓponitur in alio secundum hunc modum.

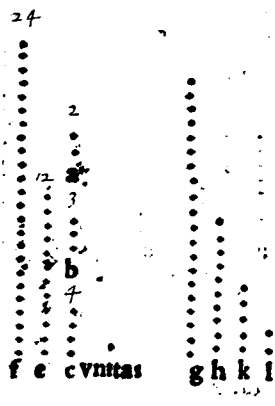

¶Propositis partibus quotcunquelibet: minimum numerum eas contingentium inuenire.

¶Vt ſi partes propoſitæ ſint a,b,c, ſintq; eas denominãtes d,e,f,& ſumatur minimus quẽ numerant d,e,f, qui ſit g: hũc dico eſſe quẽ quærimus. erũt enim in eo propoſitæ partes per 37. qui ſi nõ fuerit minimus eas continens: ſit ergo h, quem numerabunt d,e,f, per 38 igitur non erit g minimus numeratus ab eis. quod eſt incõueniẽs: quia minimus erat.

¶CAMPANI annotatio. ¶Intelligo vero partes a,b,c, indeterminate poni: nõ ſub quãtitate certa. aliter enim nõ eſſet neceſſariũ vt minimus numerus quẽ numerãt d,e,f: eſſet minimus cõtinẽs pres propoſitas. plurimas enim contingit partes reperire: quas numerus numeratus ab eorũ denominatoribus non continet. verbi gratia. Tres numeri qui ſunt 120. 90. & 72: ſunt eiuſdẽ numeri partes. primus quidẽ: tertia. ſecundus vero: quarta. & tertius: quinta. nec tamẽ minimus quem numerãt denominatores eorum qui eſt 60: partes iſtas continet. Inſtandũ igitur eſt (ſi partes ſub certa quantitate ponantur) primæ conſequẽtiæ huius demonſtrationis. Non enim ſequitur vt arguit per 37 ſi ternarius hunc numerat ergo hic numerus poſitus eſt eius tertia. ſed ergo habet tertiam. qua propter idem eſt quod proponitur ſecundũ vtrũq; modũ. ſed ſecundum primum: conuenientius videtur quod intẽditur proponi. Attendere autẽ oportet cũ omnis pars habeat quantitatẽ: q; in eo contingit ponere quot libet & quaſlibet partes ſecundum quantitatem. & inquirere quis minimus eas continet: & ſub quibus denominationibus. Minimum autem eas continentem conſtat eſſe minimum numeratum ab eis: ſecundum quos vero numerat/ſunt qui illas in illo denominant. Contingit iterum ponere quotlibet & quaſlibet denominationes: & inquirere in quo minimo hæ denominationes reperiuntur & ſecundum quas quantitates. Minimum quoq; conſtat eſſe minimum numeratum ab illis. ſecundum quos vero numerant: ſunt qui quantitates determinant. vtrobiq; autem idcirco inquiritur minimus. quia infiniti ſũt hinc quidem qui has partes continẽt: inde vero in quibus hæ denominationes repetiuntur. Contingit rurſus ponere quotlibet partes & totidẽ denominationes vel quot libet denominationes & totidem partes. non autem quaſlibet cum quibuſlibet: ſed certas cum certis. Si enim ponã partes tres/quatuor/quinq; & denominationes earum 6/7/8/& inquirã quis numerus continet has partes ſub iſtis denominationibus: ſimilis ero inquiſitori vano quæreti impoſſibile. Certas igitur conuenit ponere partes cum denominationibus certis & non vt contingit: & inquirere quis numerus poſitas partes ſub poſitis denominationibus continet/non autem quos minimus. vnicus enim eſt. nam ſiue propoſita fuerit vna pars & vna denominatio/ſiue plures & plures: non erit ſumere plures numeros quod propoſitum erit continentes. Solus enim eſt cuius ternarius eſt quinta: non plures. Solus quoq; cuius ternarius octaua/& ſenarius quarta: non plures. Ideoq; proponentem partes & denominationes ipſarum in toto: non eſt quærere quis minimus continet has partes ſub iſtis denomiationibus/ſed quis vnus continet. proponentem autem partes tantum/ contingit quærere quis minimas continet & a quibus in eo denominantur: ſolas quoq; proponentem denominationes/ conuenit quærere quæ partes ab illis dictæ & in quo minimo reperiuntur. Conuenientius autem videtur partes per denominationes inquirere: q̃ denominationes per partes. diuerſitatem quidem denominationum non partium: comitatur proportionum diuerſitas.

a tertia d . . . 3
b quinta. e 5
c ſexta. f 6
g . . . . . .
h . . . . . .

Euclí. ex Zamb. Problema 6. Propoſitio 41.

¶Numerum inuenire: qui minimus exiſtens habeat datas partes a,b,c.

¶THEON ex Zamberto. ¶Oportet iam numerum inuenire: qui minimus exiſtens habeat ipſas a,b,c, partes. Sint per 39 ſeptimi/ipſe a, b,c, partes cognominatæ numeris d,e,f. & ſumatur per 38 ſeptimi/g minimus numerus: quem d,e,f, metiantur. Quoniã g ipſi d,e,f, metiũ-

a ſecunda. d . .
b tertia. e . . .
c quarta. f . . . .
g . . . . . .
h . . . . . .

a secunda d..
b tertia. e...
c quarta. f....
f.....
h.....

rur: cognominatam partem habet g, ipsis d,e,f, per 39 septimi. Ipsis autem d,e,f, cognominatæ partes sunt a,b,c. Igitur g habet partes a,b,c. Dico q; & minimus existens. Si autem g non existat minimus habens ipsas a,b,c, partes: erit aliquis numerus minor ipso g qui habebit ipsas partes a,b,c. Sit per 40 septimi/h. quoniã h habet ipsas partes a,b,c: igitur h, numeri quibus cognominatæ sunt ipsæ a b,c, metiẽtur. quibus autem ipsæ a,b,c, partes cognominatæ sunt: sunt numeri d,e,f. Igitur ipsi d,e,f: ipsum h metiẽtur/ qui minor est ipso g. Quod est impossibile. Non erit igitur aliquis numerus minor ipso g: qui habeat ipsas a,b,c, partes. quod oportebat demonstrare.

¶EVCLIDIS MEGARENSIS Arithmeticorum elementorum septimi libri Finis.

¶EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philsophi Mathematicorumq; facile principis, primũ ex Campano, deinde ex Theone Græco commentatore, interprete Bartholomæo Zamberto Veneto: Arithmetica elementa. Liber Septimus.

Ex Campano. Diffinitiones.

LAtera numerorum dicuntur: quorum multiplicatione numeri producuntur.

¶ Superficialis appellatur numerus: qui sub duobus lateribus continetur.

¶Solidus vero: qui sub tribus/ ex quorum continua multiplicatione habet procreari.

¶Quadratus: est numerus superficialis æqualibus lateribus consistens.

¶Cubus: est solidus æqualibus consistens lateribus.

¶Similes dicuntur numeri superficiales siue solidi: quorum latera sunt proportionalia.

Euci. ex Camp. Propositio 1.

SI numerorum quotlibet continuę proportionalitatis duo extremi fuerint contra se primi: eos omnes secundum suam proportionem minimos esse necesse est.

4 6 9
a.... b..... c.....
d... e..... f.....

¶CAMPANVS. ¶Sint continue proportionales a,b,c. duoq; extremi qui sunt a,c: sint contra se primi. dico q; in eadem proportione non reperientur totidem minores. Si autem reperiantur sint d,e,f. erit per 15 septimi/ a ad c: sicut d ad f. & quia a & c sunt numeri existentes in proportione per 25 eiusdem: sequitur per 21 vt a ad c, ita d ad f, & c,f, numeros scilicet minores. quod esse non potest.

Eucli.ex Zamb. Theorema 1. Propoſitio 1.

1 Si fuerint quilibet numeri continue proportionales/ extremi vero ipſorum primi adinuicē fuerit: & minimi ſunt eandem rationem habentium eis.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quilibet numeri continue proportionales: a,b,c,d. extremi autem ipſorum hoc eſt a,d: primi ſint adinuicē. Dico q̄ ipſi a,b,c,d: minimi ſunt eandem rationem habentium eis. Si autem non: ſint minores ipſis a,b,c,d, ipſi e,f,g,h. in eadē ratione exiſtētes eis. Et quoniam ipſi a,b,c,d, in eadem ſunt ratione ipſis e,f,g,h. & æqualis eſt multitudo ipſorum e,f,g,h, multitudini ipſorum a,b,c,d: æque igitur eſt ſicut a add, ſic e ad h. at a,d: primi ſunt adinuicem. primi vero: & minimi per 14. ſeptimi. minimi autē numeri metiuntur eandem rationem habentes æqualiter: antecedens antecedentem/ & ſequens ſequentem per 21 ſeptimi. Metitur igitur a ipſum e, maior minorē, quod eſt impoſſibile. Igitur ipſi e,f,g,h, minores exiſtentes ipſis a,b,c,d: in eadem non ſunt ratione ipſis. Igitur a,b,c,d: minimi ſunt eandem rationem habentium eis. quod oportebat demonſtrare.

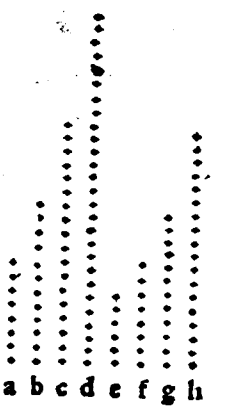

Eucli.ex Camp. Propoſitio 2.

2 Numeros quotlibet continuæ proportionalitatis/ ſecundū proportionē datam minimos: inuenire.

¶COROLLARIVM. ¶Vnde manifeſtum erit/ q̄ ſi fuerint tres numeri continuæ proportionalitatis ſecundum eam minimi: duo extremi erunt quadrati. q̄ ſi fuerint quatuor: erunt extremi cubi.

¶CAMPANVS. ¶Sint datæ proportionis minimi: a & b. ducatur q̄ a in ſe: & fiat c. & in b: & fiat d. b quoq; in ſe: & prouenient e. erunt q̄ c,d,e: continue proportionales in proportione a ad b per 18 & 19 ſeptimi. Et quia c & e ſunt contra ſe primi per 28 eiuſdem: erunt c,d,e, ſecundum datam proportionem minimi per præmiſſam. Ducatur iterum a in ōnes illos: & prouenient f,g,h. & b in e: & prouenient k, & erunt etiam f,g,h,k, continue proportionales in proportione a ad b per 18 & 19 ſeptimi: minimi quoq; per 28 eiuſdem & præmiſſam. Hac via & ratione inuenīē tur quicq/ vel ſex/ vel quotlibet.

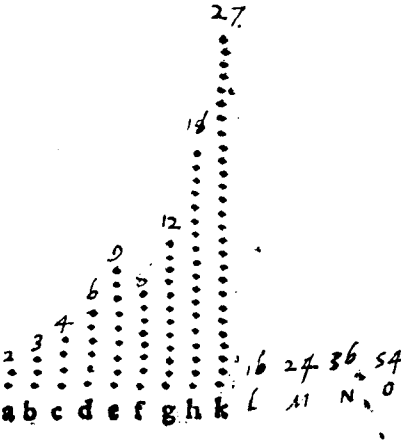

Eucli.ex Zamb. Problema 1. Propoſitio 2.

2 ¶Numeros inuenire continue proportionales minimos: quos ordinauerit aliquis in data ratione.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit data ratio in minimis numeris: ipſius a ad b. oportet iam numeros inuenire continue proportionales minimos quos aliquis ordinauerit in ipſius a ad b ratione. ordinētur iā quatuor. & a ſeipſum multiplicans: efficiat c. ipſum vero b multiplicans: effi ciat ipſum d. & iſuper b ſeipſum multiplicās: ipſum efficiat e. Et inſuper a ipſos c,d,e, multiplicās: ipſos f,g,h, faciat. at b ipſum e multiplicās: efficiat ipſum k. Et quoniam a ſeipſum multiplicās ipſum effecit c/ ipſum autem b multiplicās fecit ipſum d: numerus iam a, binos numeros a,b, multiplicās/ ipſos effecit c,d. Eſt igitur per 17 ſeptimi/ ſicut a ad b: ſic eſt c ad d. Rurſus quoniam a ipſum b multiplicans ipſum d fecit/ at b ſeipſum multiplicans ipſum fecit e: vterq; igitur ipſorum a,b, ipſum b multiplicans effecit vtrūq; ipſorum d,e. Eſt igitur per 18 ſeptimi/ ſicut a ad b: ſic eſt d ad e. Sed ſicut a ad b: ſic eſt c ad d. & ſicut igitur per 11 quinti/ c ad d: ſic eſt d ad e. Et quoniam a ipſos c, d, multiplicans ipſos f,g, fecit: eſt igitur per 17 ſeptimi/ ſicut c ad d, ſic eſt f ad g. Sicut autem c ad d: ſic erat a ad b. & ſicut igitur per 11 quiti/ a ad b: ſic eſt f ad g. Rurſus quoniā a ipſos d,e, multiplicans/ ipſos efficit g,h: eſt igitur per ean-

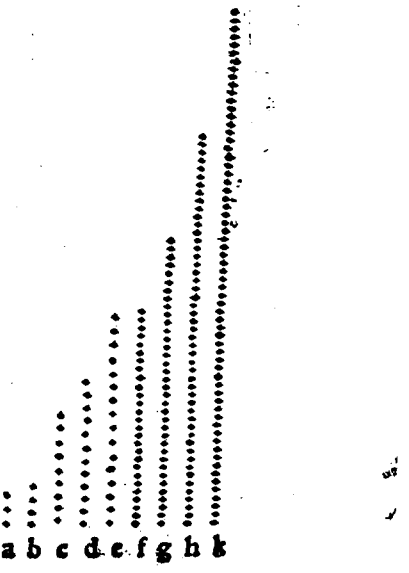

dem 17/ſicut d ad e, ſic eſt g ad h. ſed ſicut d ad e: ſic eſt a ad b. & ſicut igitur per 11 quinti/a ad b: ſic g ad h. & quoniam ipſi a, b, ipſum e multiplicantes/ipſos efficiũt h, k: eſt igitur per 18 ſeptimi/ſicut a ad b, ſic h ad k. patuit autem ꝙ & ſicut a ad b: ſic f ad g, & g ad h. & ſicut igitur per 11 quinti/f ad g, & g ad h: ſic eſt h ad k. Igitur ipſi c, d, e, & f, g, h, k: proportionales ſunt in ipſius a ad b ratione. Dico ꝙ & minimi. quoniam ipſi a, b, minimi ſunt eandem rationem habentium eis. minimi autem eandem rationem habentium primi ſunt adinuicem per 21 ſeptimi: ipſi a, b, igitur primi ſunt adinuicem. & vterꝙ ipſorũ a, b, ſe ipſum multiplicans: vtrumq; ipſorum c, e, fecit. vtrunq; autẽ ipſorum c, e, multiplicans: vtrunꝙ ipſorum f, k, fecit. Igitur per 29 ſeptimi/ipſi c, e, & f, k: primi ſunt adinuicem. Si autem fuerint quilibet numeri continue proportionales/extremi autem ipſorum primi adinuicem fuerint: minimi ſunt eandem rationem habentium eis/per primam octaui. Ipſi c, d, e, igitur & f, g, h, k: minimi ſunt eandem rationem habentium eiſdem a, b. quod oportuit feciſſe.

¶PORISMA ſiue correlarium. ¶Proinde manifeſtum eſt ꝙ ſi tres numeri continue proportionales minimi fuerit eandẽ rationem habentiũ eis: extremi eorum quadrati ſunt. ſi autem quatuor: cubi.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 3.

SI numeri quotlibet continue proportionales ſecundum ſuam proportionem fuerint minimi: duos eorum extremos contra ſe primos eſſe neceſſario comprobatur.

¶CAMPANVS. ¶Hæc tertia eſt conuerſa primæ. Sint enim a, b, c, d, continue proportionales: & ſecundũ ſuã proportionẽ minimi. dico ꝙ a & d extremi: erunt adinuicem primi. minimi enim in proportione a ad b: ſint e & f. eruntꝙ per 22 ſeptimi contra ſe primi. per hos ergo duos ſecundum doctrinam præmiſſæ inueniantur totidem continue proportionales & minimi: quot ſunt numeri propoſiti. primo quidem tres qui ſũt g, h, k. deinde quatuor: qui ſunt l, m, n, p. & ad hunc modum continue per additionẽ vnius: quouſq; fiant tot quot ſunt numeri propoſiti vt ſũt hic l, m, n, p. ſequitur ergo l, m, n, p, æquales eſſe a, b, c, d: eo ꝙ in eadẽ proportione ſunt vtriq; minimi. & quia l & p ſunt contra ſe primi per 28 ſeptimi: erunt quoq; a & d illis æquales/contra ſe primi. quod eſt propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theo. 2. Propo. 3. Cõuerſa primæ.

¶Si fuerint quilibet numeri continue proportionales/minimi eandem rationem habentium eis: eorum extremi primi adinuicem erunt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quilibet numeri continue proportionales minimi eandem rationem habentium eis: a, b, c, d. Dico ꝙ extremi eorum hoc eſt a & d primi adinuicẽ ſunt. Sumantur enim per octaui vel 35 ſeptimi/bini numeri minimi in ipſorũ a, b, c, d, ratione: hoc eſt e, f. Tres autem g, h, k, & ſemper continuo vno plus: ex quo aſſumpta multitudo æqua ſit multitudini ipſorũ a, b, c, d. Súſcipiantur: ſintq; l, m, n, x. Igitur per 29 ſeptimi/eorum extremi l, x: primi adinuicem ſunt. Quoniã enim e, f, primi ſunt/vterq; autem eorum ſe ipſum multiplicãs vtrũq; ipſorũ g, k, fecit/vtrũq; autẽ ipſorũ g, k, multiplicãs vtrũq; ipſorũ l, x, fecit: igit̃ p 29 ſeptimi & l, x, primi ipſi g, h, ſũt. Et quoniã ipſi a, b, c, d, minimi ſũt eãdẽ rationẽ habẽtiũ eis/ſũt autẽ & l, m, n, x, minimi in eadẽ ratione exiſtentes ipſis a, b, c, d, & æqualis multitudo ipſorũ a, b, c, d, multitudini ipſorũ l, m, n, x: vnuſquiſq; igitur ipſorum a, b, c, d, vnicuiq; ipſorum l, m, n, x, eſt æqualis. æqualis igitur eſt a ipſi l: & d ipſi x. & quoniã ipſi l, x, primi adinuicẽ ſunt/æqualis quidẽ eſt l ipſi a, & x

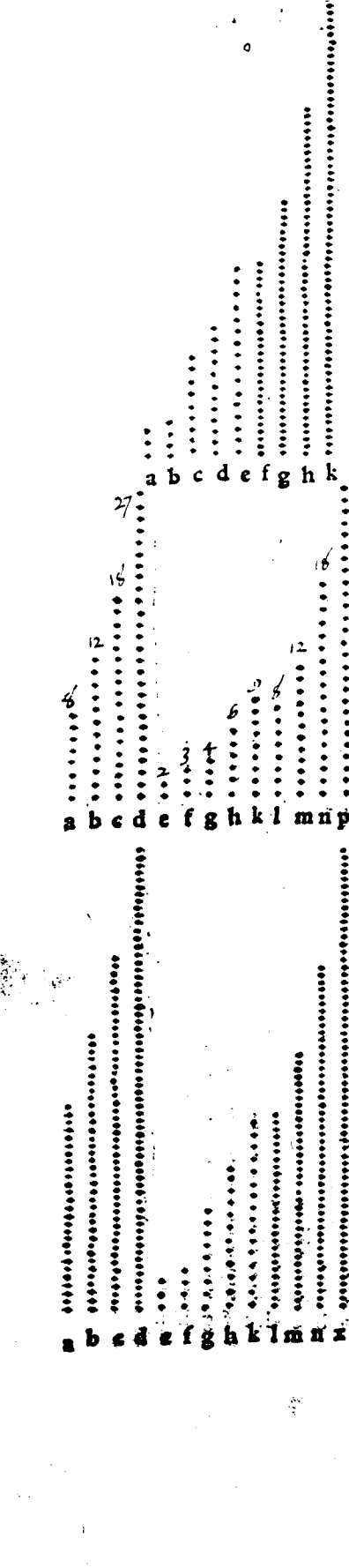

ipſi d igitur & ipſi b, d, primæ ſunt additicem. quod demonſtrare oportuit.

Euclid. ex Camp. Propoſitio 4.

SImilitudinem aſſignatarum proportionum in minimis numeris ſecũdum ipſas proportiones cõtinuati proportionalibus inuenire.

¶CAMPANVS. ¶Aſſignatæ proportiones in minimis terminis inueniantur vt docet 34. ſeptimi: ſintq; prima inter a & b, ſecunda: inter c & d, tertia: inter e & f. ſic quoq; de pluribus ſi fuerint plures. volo has proportiones in quatuor minimis numeris continuare. Sumo ergo g, minimum quem numerant b & c. & quoties b numerat ipſum g: toties a numeret h. d quoq; toties numeret k: quoties e, g. Itaq; ſi e numerat k: ſit vt f numeret l. eruntq; h, g, k, l: quos quærimus. conſtat enim per 18 ſeptimi/q; ſit h ad g: ſicut a ad b. & g ad k: ſicut c ad d. at k ad l: ſicut e ad f. Minimi quoq;, nã ſi alij ſint minimi vt m, n, p, q: oportebit per 21 ſeptimi/bis aſſumptam vt vterq; duorum b & c numeret p. quare & g numerabit eundem: per correlarium 35 ſeptimi. quod eſt inconueniens. Sunt igitur h, g, k, l; minimi.

¶ At vero ſi e non numerat k: ſit m minimus numeratus ab eis ſcilicet e & k. quem m quoties numerat k: toties g numeret n. & f toties n. erũtq; per 18 ſeptimi/n, p, m: in proportione [illegible] quare n ad p: vt a ad b. & p ad m: vt c ad d. ſed quoties e numerat m: toties f numeret q. & erit per eandem/m ad q: ſicut e ad f. Manifeſtum igitur q; aſſignatæ proportiones: cõtinuatæ ſunt in quatuor numeris/q ſũt n, p, m, q. Qui ſi nõ fuerint minimi: ſint (ſi poſſibile eſt) alij qui ſint r, ſ, t, x. quia itaq; per 21 ſeptimi/bis aſſumptã vterq; duorũ numerorũ b & c numerat ſi: ſequitur per correlariũ 35 ſeptimi/vt g numeret eundẽ. quare etiã k numerabit t. at quia per 21 ſeptimi e numerat eundẽ t: nõ erit m minimus quẽ *numerãt* k & e. Hac ratione quartam illis & quotlibet alias ſine omni offendiculo continuare poteris.

Eucli. ex Zamb. Problema 2. Propoſitio 4.

¶Rationibus datis quibuſcunq; in minimis numeris numeros inuenire continue proportionales minimos in datis rationibus.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint datæ rationes in minimis numeris: ipſius a ad b, & ipſius c ad d, & ipſius e ad f. oportet iam numeros inuenire continue proportionales minimos: in ipſius a ad b, & c ad d, & e ad f ratione. Sumatur inq; g: minimus numerus quem metiantur b, c. & quoties quidem b ipſum g metitur, toties a ipſum h metiatur. quoties autem c ipſum g metitur: toties d ipſum k metiatur. At e: ipſum k aut metitur/aut non metitur. Metiatur primum. Et quoties e ipſum k metitur: toties & f ipſum l metiatur. & quoniã a ipſum h æque metitur & b ipſum g: eſt igitur per 17 ſeptimi/ſicut a ad b, ſic eſt h ad g. Id propterea & ſicut c ad d: ſic g ad k. et inſuper ſicut e ad f: ſic k ad l. Igitur ipſi g, h, k, l: continue ſunt proportionales: & in ipſius a ad b, & ipſius c ad d, & inſuper ipſius e ad f ratione. Dico q; & minimi. Si autem ipſi g, h, k, l, non ſunt continue proportionales minimi in ipſius a ad b, & c ad d, & e ad f, rationibus: erũt aliqui numeri minores ipſis g, h, k, l, in ipſius a ad b, & c ad d, & e ad f, rationibus. ſint autem n, x, m, o. Et quoniam eſt ſicut a ad b, ſic n ad x, ipſi autem a, b, minimi/minimi autẽ per 21 ſeptimi metiuntur eandem habentes æque maior maiorem & minor minorem/hoc eſt antecedens antecedentem & ſequens ſequẽtem: igi-

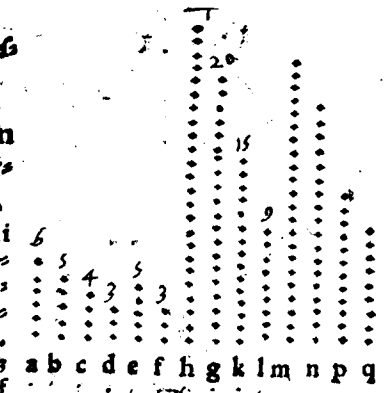

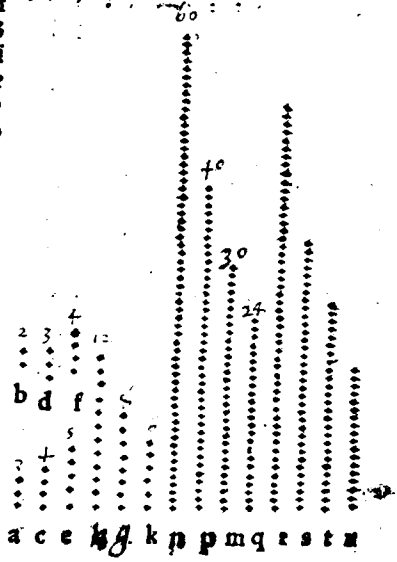

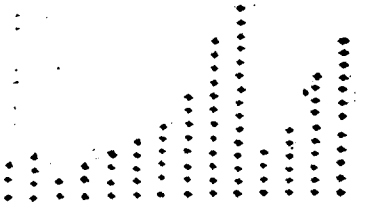

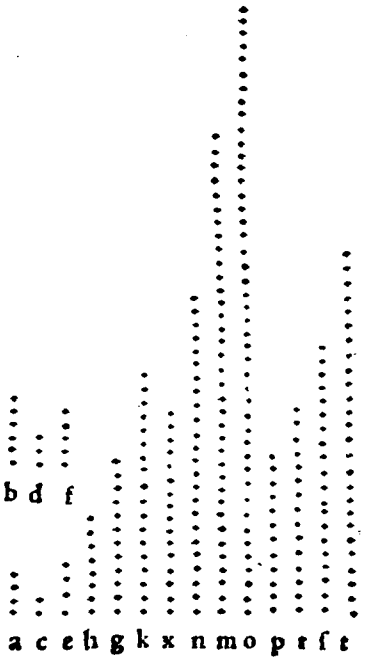

tur b ipſum x metitur. Id propterea & c ipſũ x metitur. Igitur e, b. ipſum x metiuntur. et minimus igitur quem ipſi b, c, metiuntur: per 36 ſeptimi/ ipſum x metietur. minimus autem quem ipſi b, c, metiuntur: eſt g. Igitur g ipſum x metitur/ maior minorem. quod eſt impoſſibile. Nõ erunt igitur aliqui numeri minores per 35 ſeptimi ipſis g, h, k, l: continue proportionales in ipſius a ad b & c ad d, & e ad f, ratione. ¶ Non metiatur iam e ipſum k. & ſumatur per 36 ſeptimi/ minimus numerus: quem metiantur ipſi e, k: & ſit m. & quoties quidẽ k, ipſum m metitur: toties vterq; ipſorum g, h, vtrunq; ipſorum n, x, metiatur. Quoties autem e ipſum m, metitur: toties & f, ipſum o metiatur. Et quoniã g ipſum n, & h ipſum x, æque metitur: eſt igitur ſicut h ad g, ſic eſt x ad n. Sicut autẽ h ad g: ſic eſt a ad b. & ſicut igitur per 11 quiti a ad b: ſic x ad n. Id propterea iam & ſicut c ad d: ſic eſt n ad m. Rurſus quoniã quoties e ipſum m metitur/ toties & f ipſum o: eſt igitur ſicut e ad f, ſic eſt m ad o. Igitur ipſi x, n, m, o: continue proportionales ſũt in ipſius a ad b, & c ad d, & e ad f, rationibus. Dico q; & minimi. Si autem ipſi x, n, m, o, non ſunt cõtinue proportionales minimi in ipſorũ a, b/c, d/e, f/ rationibus: erunt aliqui numeri ipſis x, n, m, o, minores/ cõtinue proportionales in ipſorum a, b/c, d/e, f/ rationibus. Sint p, r, ſ, t. & quoniã eſt ſicut p ad r ſic eſt a ad b, ipſi autem a, b, minimi/ minimi autem per 21 ſeptimi metiuntur eandem rationẽ habentes eis æqualiter antecedens antecedentem et ſequens ſequentẽ: igitur b ipſum r metitur. Id propterea iam et c ipſum r metitur. Igitur ipſi b, c: ipſum r metiuntur. & minimus igitur per 36 ſeptimi/ quẽ ipſi b, c, metiuntur: ipſum metietur r. minimus autẽ quẽ ipſi b, c, metiuntur: eſt g. Igttur g ipſum r metitur. eſtq; ſicut g ad r: ſic eſt k ad ſ. & k igitur ipſum ſ metitur. metitur autẽ & e ipſum ſ. Igitur ipſi e, k, ipſum ſ metiuntur. & minimus quẽ ipſi e, k, metiuntur: per eandem metietur ipſum ſ. Minimus autẽ quem ipſi e, k, metiũtur: eſt m. Igitur m ipſum ſ metitur/ maior minorẽ. quod eſt impoſſibile. Igitur non erũt aliqui numeri minores ipſis x, n, m, o: continue proportionales i ipſius a ad b, & c ad d, & e ad f, rationibus. Igitur ipſi x, n, m, o, cõtinue proportionales minimi ſunt in ipſorum a, b/c, d/e, f/ rationibus. quod oportuit feciſſe.

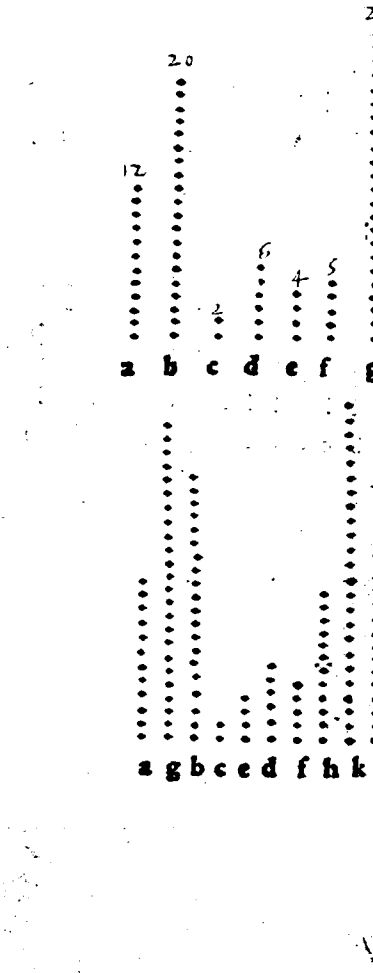

Eucli. ex Camp. Propoſitio 5.

Mnium duorum numerorum compoſitorum proportio vnius ad alterum: eſt ex laterũ ſuorum producta proportionibus.

¶ CAMPANVS. ¶ Quod proponit 24 ſexti de ſuperficiebus æquidiſtantiũ laterũ: proponit hæc de numeris cõpoſitis. Sint duo nũeri cõpoſiti: a, b, latera a: ſint c & d. latera b: ſint e & f. dico itaq; q; proportio a ad b: cõflat ex ea q̃ eſt c ad e & d ad f. Sit enĩ vt ex d i e: fiat g. Quia ergo ex d in c fit a, & ex f in e fit b, per conuerſionẽ diffinitionis laterum: erit per 18 ſeptimi/ a ad g, ſicut c ad e. & per 19 eiuſdẽ g ad b ſicut d ad f. quare per diffinitionem/ proportio a ad b: compoſita eſt ex ea quæ eſt c ad e, & ea quæ eſt d ad f. quod eſt propoſitum.

¶ CAMPANI annotatio. ¶ Nec eſt neceſſarium vt continuentur proportiones laterum (videlicet tam quæ eſt c ad e & eam quæ eſt d ad f) in minimis numeris reperiri: decimãdi doctrinam præcedentis: vt docent quidam. hoc enĩ eſt propoſito præter neceſſariũ. Arguunt enĩ poſito q; illi minimi ſint h, k, l, ita q; ſit h ad k ſicut c ad e, & k ad l ſicut d ad f: proportionem h ad l eſſe compoſitam ex propoſitorum laterum proportionibus. Sumptoq; g fieri ex d in e: arguunt a ad g, vt h ad k. quia vt c ad e/ & g ad b

vt k ad l: quia vt d ad f. ideoq; secundum æquam proportionalitatem/ & a ad b: vt h ad l. concludunt igitur a ad b: componi ex quibus h & l. verũ quidem sed non necessarium assumpto.

Eucli. ex Zamb. Theorema. 3. Propositio 5.

5 ¶ *Plani numeri: adinuicem rationem habent compositam ex lateribus.*

¶ THEON. ex Zam. ¶ Sint plani numeri a, b. ipsius qdẽ a: latera sint c, d. ipsius autẽ b: sint e, f. Dico q; a ad b: rationẽ habet ex lateribus compositã. Rationibus datis quas habent c ad e, & d ad f, suscipiãtur per 4 octaui/ numeri cõtinue proportionales minimi in ipsorum c, e, & d, f, rationibus: sintq; g, h, k. Quoniã est sicut c ad e sic est g ad h, sicutq; d ad f sic est h ad k, & d ipsũ e multiplicãs: efficiat ipsum l. Quoniã d ipsũ c multiplicans ipsum fecit a, multiplicans autẽ ipsum e ipsum efficit l: est igitur per 17 septimi/ sicut c ad e sic est a ad l. Sicut autem c ad e: sic g ad h. & sicut igitur per 11 quinti/ g ad h: sic a ad l. Rursus quoniã e ipsum d multiplicans ipsum fecit l, sed & ipsum f multiplicans ipsum fecit b: est igitur per 17 septimi/ sicut d ad f, sic est l ad b. Sed sicut d ad f: sic est h ad k. & sicut igitur per 11 quinti/ h ad k: sic est l ad b. patuit autẽ q; sicut g ad h: sic est a ad l. Aeque igitur est per 14. septimi/ sicut g ad k sic est a ad b. ipse autẽ g ad k: rationẽ habet cõpositã ex lateribus. & a igitur ad b: rationẽ habet compositã ex lateribus. quod oportuit demõstrasse.

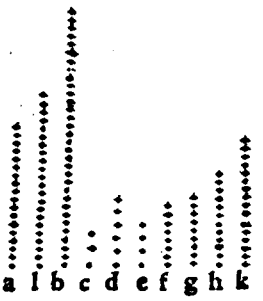

Eucli. ex Camp. Propositio 6.

6 SI numerorum quotlibet continue proportionalium primus secundum non numeret: nullus eorum numerabit vltimum.

¶ CAMPANVS. ¶ Sint a, b, c, d, e: continue proportionales. dico q; si a non numeret b: nullus eorum numerabit e. Manifestum autem est q; si ipsum numeret: omnes numerabunt e, & simpliciter quilibet præcedens quẽlibet sequentẽ. Si autem non numerat ipsum: patet q; d non numerabit e, nec simpliciter aliquis eorum proximo sequentẽ e, quia sunt positi continue proportionales. Sed q; nullus alius vt c numeret ipsum: sic constat. Sumãtur secundum doctrinam 2 huius/ totidem minimi continue proportionales in proportione eadẽ: quot sunt ipse c & omnes sequẽtes/ qui sunt f, g, h. eruntq; per 3 huius/ & f & h: contra se primi. & quia per æquam proportionem c ad e vt f ad h: cum f non numeret h, nec c numerabit e. eodẽ modo nec aliquis aliorũ. quare liquet quod ꝓpositũ est.

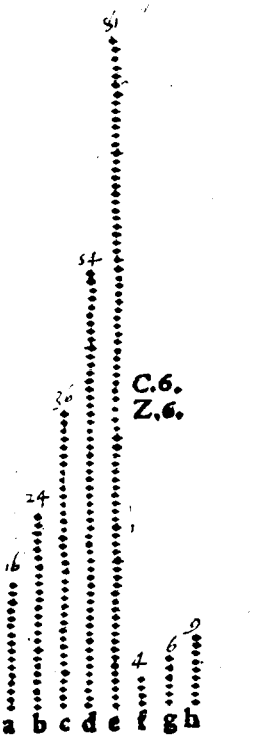

Eucli. ex Zamb. Theorema 4. Propositio 6.

6 ¶ *Si fuerint quilibet numeri continue proportionales / primus autem secundum non metiatur: & alius nullus nullum metietur.*

¶ THEON ex Zãberto. ¶ Sint numeri continue proportionales a, b, c, d, e. Ipse autẽ a ipsum b nõ metiatur. Dico q; & alius nullus: nullũ metietur. Quoniam quidem ipsi a, b, c, d, e, continue adinuicem sese non metiũtur/ manifestum est: qa neq; a ipsum b metitur. dico iam q; neq; alius vllus: vllum alium metietur. Dico enim q; neq; a ipsum c metitur. quot enim sunt in ipsis a, b, c: tot sumantur per 35 septimi / minimi numeri eandem rationem habentium ipsis a, b, c. sintq; f, g, h. Et quoniam ipsi f, g, h, in eadem ratione sunt ipsis a, b, c, & est æqualis multitudo ipsorũ a, b, c, multitudini ipsorum f, g, h: ex æquali igitur per 14. septimi/ est sicut a ad c sic est f ad h. Et quoniam est sicut a ad b sic est f ad g, non metitur autem a ipsum b: igitur neq; f ipsum g metitur. Igitur f non est vnitas. Si enim f esset vnitas: omnem numerum metiretur. Et f, h, per 3 octaui: primi sunt adinuicem. Igitur neq; f ipsum h metitur. & est sicut f ad h: sic a ad c. neq; igitur a ipsum c metitur. Similiter quoq; ostẽdemus: q; neq; alius vllus vllum metietur. quod oportuit demonstrasse.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 7.

SI nnmerorum continue proportionalium primus vltimum numeret: idem ipſe & ſecūdū numerabit.

¶CAMPANVS. ¶Sint qui prius: cōtinue proportionales. dico ſi a numerat e: ipſe numerabit b. alioqui: ex præmiſſa non numera ret e. quod eſt contrariū & impoſſibile. Non ſolum autem numerabit b: ſed & omnes. & quiſq; eorum: quemlibet ipſum ſequentem.

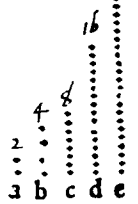

Eucli. ex Zamb. Theorema 5. Propoſitio 7

¶Si fuerint quilibet numeri continue proportionales: primus autē extremum metiatur: & ſecundū quoq; metietur.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quilibet numeri proportionales a, b, c, d. at a ipſum d metiatur. Dico q; & a ipſū b metietur. Si autē nō metitur a ipſum b: neq; alius vllus per 6 octaui/aliū illū metietur. quod per hypotheſin eſt impoſſibile. ſupponitur enim a ipſum d metiri. metitur autē a ipſum d. metitur igitur & a ipſum b. quod oportuit demōſtraſſe.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 8.

SI inter duos numeros numeri quotlibet in cōtinua proportionalitate ceciderint: totidem inter omnes duos in eadē ꝓportione relatos cadere neceſſe eſt.

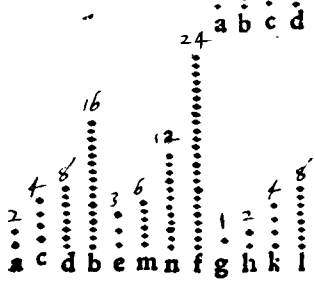

¶CAMP. ¶Sint a & b, inter quos cadūt c & d in cōtinua ꝓportione: habētes ſe in proportione e ad f. dico q; totidē cadūt inter e & f & in eadē proportione: quot inter a & b. Sint enī g, h, k, l, totidē minimi: quot ſunt a & b q inter eos cadūt/ſumpti quēadmodū docet 2 huius/cōtinue proportionales in eadē proportione. erūtq; ꝑ 3/g & l: cōtra ſe primi. & ꝑ æquā ꝓportionalitatē erit g ad l: ſicut a ad b. ideoq; & ſicut e ad f. & qa ipſi ſunt in ſua proportione minimi per 23 ſep: ſequtur per 21 eiuſdē vt g numeret e, & l, f æqualiter. toties igitur numeret h: m. et k: n. poſitiſq; m et n inter e & f: cōſtat per 18 ſeptimi/e, m, n, f, eſſe cōtinue ꝓportionales quemadmodum ſunt h, k, l, & ideo quemadmodum a, c, d, b. quare patet quod dictum eſt.

¶CAMPANI ānotatio. ¶Ex hac cōſtat nullā ſupparticularē poſſe per æqualia diuidi. ſi enī hoc eſſet: oporteret iter duos numeros ſola vnitate diſtantes numerum cadere mediū. quod eſſe nō poteſt. ideoq; tonus in muſica quē ſeſquioctaua continet proportio: in duo vera ſemitonia diuidi nō poteſt. ſed neceſſario diuiditur in minus ſemitonium & maius.

Eucli. ex Zamb. Theorema 6. Propoſitio 8.

¶Si inter duos numeros/cōtinue proportionales ceciderint numeri: quot in eos ceciderint numeri/tot & inter eandē rationem habentes eis continue proportionales cadent.

¶THEON ex Zāb. ¶Inter binos inq̄ numeros a, b: cōtinue proportionales cadāt numeri c, d. Fiatq; ſicut a ad b: ſic e ad f. Dico q; quot iter ipſos a, b, continue proportionales numeri cadūt: tot quoq; iter ipſos e, f cōtinue proportionales cadēt. Quot enī ſūt multitudine ipſi a, b, c, d: tot ſumātur ꝑ 35 ſeptimi/minimi numeri eādē rationē habētiū eiſdē a, b, e, d. ſintq; g, h, k, l. Igitur extremi ipſorū hoc eſt g, l: primi ſūt adiuicē ꝑ 3 octaui. Et qm̄ ipſi a, c, et d, b, ipſis g, h, et k, l, i eadē ſūt ratiōe/et eq̄lis eſt multitudo ipſorū a, c, et d, b, multitudini ipſorū g, h, et k, l: et eq̄li igitur ꝑ 14 ſeptimi/eſt ſicut a ad b ſic eſt g ad l. Sicut autē a ad b: ſic e ad f. Ipſi autē g, l, primi ſūt. primi autē: et minimi. minimi vero numeri: eādē rōnē hñtes eis eq̄ metiūtur maior maiorē et minor minorē ꝑ 21 ſeptimi/hoc eſt añcedēs añcedētē et ſequēs ſequētē. Aeque igitur g ipſū e metit: et l ipſum f. Quoties autē g ipſū e metitur toties & vtq; ipſorū h, k, vtrūq; ipſorū m, n, metiat. Ipſi igitur g, h, k, l: ipſos e, m, n, f, æq̄ metiū-

tur. Igitur per 21 ſeptimi/ipſi g,h,k,l: ipſis e,m,n,f, in eadem ſunt ratione. Sed ipſi g,h,k,l ipſis a,c,d,b, in eadem ſunt ratione. & ipſi a,c,d,b, igitur: ipſis e,m,n,f, in eadē ſunt ratione. Ipſi autem a,c,d,b: continue ſunt proportionales. et ipſi a,c,d,b, igitur: ipſis e,m,n,f, in eadem ſunt ratione. Quot igitur inter ipſos a,b, continue proportionales numeri ceciderint: tot & inter e,f, continue proportionales cadunt. quod oportuit demonſtraſſe.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 9.

9 SI inter duos numeros contra ſe primos numeri quotlibet continua proportionalitate ceciderint: inter vtrunq; eorum & vnitatem totidem continua proportionalitate cadere neceſſe eſt.

CAMPANVS. Sint a & b contra ſe primi: inter quos cadāt in continua proportionalitate c & d. Dico q; totidem erūt continue proportionales inter a & vnitatem: itemq; totidem inter b & vnitatem. Sint enim in illa proportione minimi e & f, ſumpti vt docet 34. ſeptimi: ex quibus ſumantur tres continue proportionales & minimi in eorū proportione prout docet 2 huius/qui ſint g,h,k. deinde quatuor: qui ſint l,m,n,p. & hoc toties fiat: vſquequo ſic ſumpti fiant totidem quot ſunt numeri propoſiti. vt ſunt hic l,m,n,p. Conſtat itaq; (cū ſint a,c,d,b, in ſua proportione minimi per primam huius/ſintq; l,m,n,p, totidē minimi in eadem/non ſit autem poſſibile eſſe aliquid minus minimo) q; numeri l,m,n,p, æquales erunt numeris a,c,d,b, quiſq; ſuo relatiuo. eſt igitur l, æqualis a: & p,b. Manifeſtum autē eſt ex ſecūda huius/q; ex f in ſe fit k. & ex eodem in k: p. per diffinitionem igitur eius quod eſt multiplicari/erit f in k, k quoq; i p: quoties vnitas eſt in f. itaq; vnitas/f,k,p: ſunt continue proportionales. ſimiliter autē & vnitas/e,g,l. Sumptis ergo a & b locol & p ſibi æqualium erunt inter a & vnitatem g & e, & inter b & vnitatem k & f continue proportionales totidem: quot ſunt inter a & b. quod eſt propoſitum.

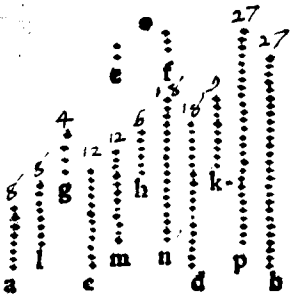

Eucli. ex Zamb. Theorema 7. Propoſitio 9.

9 SI bini numeri primi adinuicem fuerint/& inter eos continue proportionales ceciderint numeri: quot inter eos continue pportionales ceciderint numeri/tot quoq; inter vtrūq; eorum & vnitatem continue proportionales cadent.

THEON ex Zāb. Sint bini numeri primi adinuicē a,b. & iter eos cōtinue proportionales cadāt c,d. & ponat e vnitas. Dico q; quot inter a,b, cōtinue proportionales ceciderit numeri: tot quoq; inter vtrāq; ipſorū a,b, & e vnitatē cōtinue proportionales numeri cadēt. Sumātur p 35 ſeptimi/bini numeri minimi in ipſorū a,c,d,b, ratione exiſtētes: ſintq; f,g. tres autē: ſintq; h,k,l. & ſemper ordinatim vno plus: ex quo æqualis fiat multitudo ipſorū/multitudini ipſorū a,c,d,b. ſumātur: ſintq; m,n, x,o. Manifeſtū iā eſt q; f ſeipſū multiplicās/facit ipſū h: ipſū autē h multiplicās/ipſū efficit m. & g ſeipſū multiplicās/ipſū l efficit: ipſum autē l multiplicās/ipſū o facit. Et quoniā ipſi m,n,x,o,p hypotheſin minimi ſunt eādē rationē habētiū ipſis g,f, ſunt autem per 1 octaui/ & ipſi a,c, d,b, minimi eādē rationē habētiū ipſis g,f, & æqualis eſt multitudo ipſorū m,n,x,o, multitudini ipſorū a,c,d,b: vnuſquiſq; igit ipſorū m,n,x,o vnicuiq; ipſorū a,c,d,b, eſt æqualis. Aequalis igitur eſt m ipſi a: & o ipſi b. Et quoniā f ſeipſum multiplicās/ipſum efficit h: igitur per 16 ſeptimi/f ipſum h metitur per eas quæ in f ſunt vnitates. metitur autem & e vnitas ipſum f per eas q; in ipſo ſunt vnitates. pariter igitur per 15 ſeptimi/e vnitas ipſum f numerū metitur: & f ipſum h. Eſt igitur ſicut e vnitas ad f numerum ſic eſt f ad h. Rurſus quoniam f ipſum h multiplicās/ipſū efficit m: igitur h ipſum m metitur per eas quæ in f ſunt vnitates.

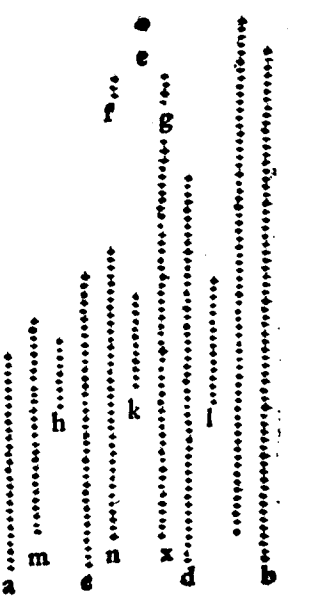

Metitur autem e vnitas ipſum f numerum per eas quæ in ipſo ſunt vnitates. æque igitur per eandem / e vnitas ipſum f metitur numerum : & h ipſum m. Eſt igitur ſicut e vnitas ad f numerum ſic eſt h ad m. Oſtenſū autem eſt ꝙ & ſicut e vnitas ad f numerū: ſic eſt f ad h. et ſicut igitur per 11 quinti / e vnitas ad f numerū: ſic eſt f ad h & h ad m. At m, ipſi a eſt æqualis. eſt igitur ſicut e vnitas ad f, numerum: ſic eſt f ad h & h ad a. Id propterea per 7 & 11 quinti / & ſicut e vnitas ad g numerū: ſic g ad l, et l ad b. Quot igitur iter ipſos a, b, cōtinue proportionales ceciderit numeri: tot & inter vtrunq; ipſorum a, b, & ipſam e vnitatem continue proportionales numeri cadunt. Quod erat demonſtrandum.

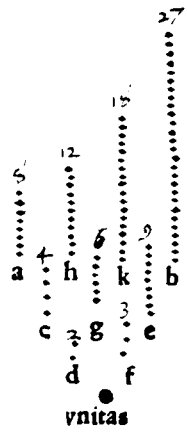

Eucli. ex Camp. Propoſitio 10.

SI inter vtrunq; eorum & vnitatem quotlibet numeri continua proportionalitate ceciderint: ambobus numeris totidem continua proportionalitate intereſſe neceſſe eſt.

CAMP. Sint duo numeri a & b, ſintq; c & d, d inter a & vnitatē / e quoq; & f inter b & vnitatē: cōtinue proportionales. Dico totidē eſſe inter a & b continue proportionales. Hæc eſt conuerſa prioris, excepto ꝙ ad ſubiectū præmiſſæ / appoſitum erat a & b eſſe contra ſe primos: quod non apponitur hic ad paſſionem. quapropter vniuerſalior eſt paſſio huius: ſubiecto illius. Quia igitur quoties vnitas in d, toties eſt d in c & toties c in a: conſtat ꝙ ex d in ſe: fit c, & ex eodē d in c, a. Similiter quoq; ex f in ſe & in e: fient e & b. Ducatur itaq; d in f: & productus ſit g. itemq; idem d ducatur in g & e: & ſint producti h & k. Cōſtat igitur ex 18 ſeptimi / ꝙ c ad g, vt d ad f: & ex 19 ꝙ g ad e, vt d ad f. quare c, g, e, ſunt cōtinue proportionales in proportione d ad f. Item per 18 iterum ſunt a ad h ſicut c ad g, & h ad k ſicut g ad e: & per 19 k ad b ſicut d ad f. igitur ſunt a, h, k, b, continue proportionales. Quare conſtat propoſitum.

Eucli. ex Zāb. Theo. 8. Propo. 10. Conuerſa præcedētis.

SI inter binos numeros & vnitatem continue proportionales numeri ceciderint: quot inter vtrunq; ipſorum & vnitatem continue proportionales ceciderint numeri : tot & inter eos continue proportionales cadent.

THEON ex Zamberto. Inter binos inquā numeros a, b, & vnitatem c: continue proportionales cadant numeri d, e, & f, g. Dico ꝙ quot inter vtrunq; ipſorum a, b, & ipſam c vnitatem / continue proportionales ceciderint numeri: tot quoq; inter a, b, continue proportionales cadent. I igitur d ipſum f multiplicās: ipſum efficiat h. vterq; autē ipſorum d, f, ipſum h multiplicans: efficiat ipſos k, l. Et quoniam eſt ſicut c vnitas ad d numerū ſic eſt d ad e: æque igitur c vnitas ipſum d metitur numerum: & d ipſum e. Ipſa autem c vnitas ipſum d numerum metitur per eas quæ in ipſo ſunt d vnitates. & d igitur numerus e metitur per eas q̄ in d ſunt vnitates. I igitur d ſeipſum multiplicans: ipſum e fecit. Rurſus quoniam eſt ſicut c vnitas ad d numerum ſic eſt e ad a: æque igitur c vnitas ipſum d numerum metitur / & e ipſum a. At c vnitas: ipſum d numerum metitur per eas quæ in ipſo d ſunt vnitates. & e igitur ipſum a metitur per eas quæ in ipſo d ſunt vnitates. I igitur d ipſum e multiplicans: ipſum a facit. Id propterea tam & f ſeipſum multiplicans : ipſum g facit. ipſum autem g multiplicans: ipſum b facit. Et quoniā d ſeipſū multiplicās ipſū e fecit / ipſū autem f multiplicās ipſum fecit h: eſt igitur per 17 ſeptimi / ſicut d ad f ſic eſt e ad h. Id propterea iā & ſicut d ad f: ſic h ad g. Et ſicut igitur per 11 quinti e ad h: ſic h ad g. Rurſus quoniā d vtrūq; ipſorum e, h, multiplicans / vtrunq; ipſorum a, k, fecit: eſt igitur per 17 ſeptimi / ſicut e ad h ſic a ad k. Sed ſicut e ad h: ſic eſt d ad f, & ſicut igi-

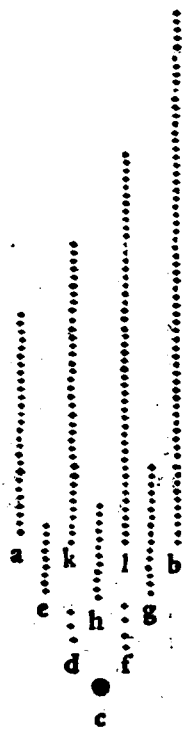

tur per 11 quinti d ad f:ſic a ad k. Rurſus quoniã vterq; ipſorũ d,f, ipſũ f multiplicans: vtrunq; ipſorum k,l, fecit: eſt igitur per 17 ſeptimi/ſicut d ad f ſic k ad l. Sed ſicut d ad f:ſic a ad k. & ſicut igitur per 11 quinti/a ad k:ſic k ad l. Inſuper quoniã f vtrunq; ipſorũ h,g, multiplicans/vtrũq; ipſorum l,b, fecit: eſt igitur per 17 ſeptimi/ſicut h ad g:ſic l ad b. Sicut autem h ad g:ſic d ad f. & ſicut igitur per 11 quinti/d ad f: ſic l ad b. patuit autem q; ſicut d ad f:ſic a ad k, & k ad l, & l ad b. igitur ipſi a,k,l,b: continue ſunt proportionales. Quot igitur inter vtrunq; ipſorum a b & c vnitatem/continue proportionales cadunt numeri: tot & inter a,b, cõtinue cadunt. quod demõſtraſſe oportuit.

¶Hęc vndecima ex Campano: duabus ex Zamberto ſequentibus reſpondet.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 11

11 Si fuerint ambo quadrati: erit proportio vnius ad alterum tanq̃ ſui lateris ad latus illius proportio duplicata. Si vero ãbo fuerint cubi: erit proportio alterius ad alterum tanq̃ ſui lateris ad latus alterius proportio triplicata.

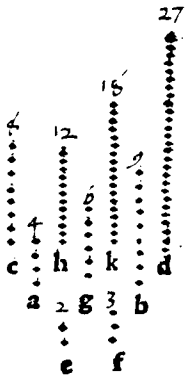

¶CAMPANVS. ¶Sint duo quadrati a & b: & duo cubi c & d. latera tam quadratorum q̃ cuborum: ſint e quidem, a & c. f vero: b & d. Dico q; proportio a ad b erit ſicut e ad f duplicata: c vero ad d ſicut eadem triplicata. Manifeſtum enim eſt q; ex e in ſe fit a: & ex ipſo e in a, c. ſic quoq; ex f in ſe fit b: & ex ipſo in b, d. ducatur igitur e in f: & prueniat g. & in g & b: & prouenient h & k. erit q; per 18 ſeptimi a ad g, ſicut e ad f: & per 19 g ad b, ſicut e ad f. igitur ex diffinitione/a ad b: ſicut e ad f duplicata. quod eſt primũ. ¶Secundum eodẽ modo conſtat. Sunt enim per 18 iterũ c ad h ſicut a ad g: & h ad k ſicut g ad b. & per 19 k ad d ſicut e ad f. quarec, h, k, d: ſunt etiam continue proportionales in proportione e ad f. per diffinitionem igitur erit c ad d: ſicut e ad f triplicata. quod eſt ſecundum

Euclí. ex Zamb. Theorema 9. Propoſitio 11.

11 ¶Duorum numerorum quadratorum: vnus medius proportionalis eſt numerus. Et quadratus ad quadratum duplam habet rationem: q̃ latus ad latus.

¶THEON ex Zãb. ¶Sint quadrati numeri a, b. & ipſius qdẽ a: latus ſit c, ipſius vero b: ſit latus d. Dico q; ipſorũ a, b, vnus medius proportionalis eſt numerus: & a ad b duplam habet rationem q̃ c ad d. Ipſe autem c ipſum d multiplicans: ipſum efficiat e. Et quoniam a quadratus eſt/latus autem eius eſt c: igitur c ſeipſum multiplicans ipſum efficit a. id propterea & d ſeipſum multiplicans: ipſum b facit. Quoniam igitur c vtrunq; ipſorum c, d, multiplicans vtrunq; ipſorum a, e, efficit: eſt igitur per 17 ſeptimi ſicut c ad d ſic eſt a ad e. Rurſus quoniam c ipſum d multiplicans ipſum efficit e, at d ſeipſum multiplicans ipſum efficit b: duo iam numeri c, d, vnum & eundem multiplicantes d, ipſos e, b, efficiunt. Eſt igitur per 18 ſeptimi/ſicut c ad d: ſic eſt e ad b. Sed ſicut c ad d: ſic eſt a ad e. & ſicut igitur per 11 qnti/a ad e: ſic eſt e ad b. Ipſorũ igitur a, b: vnus medius proportionalis eſt numerus c. ¶Dico iã q; & a ad b duplam rationem habet: q̃ c ad d. Quoniam enim tres numeri proportionales ſunt a, e, b: igitur per 10 diffinitionem quinti/a ad b duplã rationem habet q̃ a ad e. Sicut autem a ad e: ſic c ad d. Igitur a ad b duplã rationem habet: q̃ c latus ad d latus. quod oportuit demonſtraſſe.

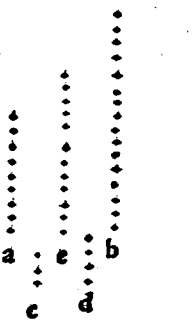

Euclí. ex Zamb. Theorema 10. Propoſitio 12.

12 ¶Duorum cuborum numerorum: bini medíj proportiona

les ſunt numeri. Et cubus ad cubū triplā rationem habet: q̄ latus ad latus.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint bini cubi numeri: a,b. & ipſius quidē a, latus eſto c: ipſius autem b, latus eſto d. Dico ꝙ ipſorū a,b: bini mediȷ proportionales ſūt numeri. & a ad b triplam rationē habet: q̄ c ad d. Igitur c ſeipſum multiplicās ipſum efficiat e: ipſum autem d multiplicans/ipſum efficiat f. at d ſeipſum multiplicans: ipſum g faciat. Vterꝙ autē ipſorum c,d, ipſum f multiplicans: vtrunꝙ ipſorum h,k, faciat. Et quoniam a cubus eſt / ipſius autem latus eſt c: igitur c ſeipſum multiplicans ipſum efficit e, ipſum autem e multiplicans ipſum a conficit. Id propterea & d ſeipſum multiplicans/ipſum g efficit: ipſum autem g multiplicans/ipſum efficit b. Et quoniā c vtrunꝙ ipſorum c,d, multiplicans/vtrunꝙ ipſorum e,f, facit: eſt igitur per 17 ſeptimi/ſicut c ad d, ſic eſt e ad f. Id propterea iam & per eandem/ſicut c ad d: ſic f ad g. Rurſus quoniam c vtrūꝙ ipſorum e,f, multiplicans/vtrūꝙ ipſorum a,h, fecit: eſt igitur ſicut e ad f, ſic a ad h. ſicut autem e ad f: ſic c ad d. Et ſicut igitur per 11 quinti/c ad d: ſic eſt a ad h. Rurſus quoniam vterꝙ ipſorum c,d, ipſum f multiplicans/vtrunꝙ ipſorum h,k, fecit: eſt igitur per 18 ſeptimi/ſicut c ad d, ſic eſt h ad k. Rurſus quoniā d vtrunꝙ ipſorū f,g, multiplicans/vtrūꝙ ipſorum k,b, fecit: eſt igitur per 17 ſeptimi/ſicut f ad g, ſic eſt k ad b. ſicut autem f ad g: ſic eſt c ad d. & ſicut igitur per 11 quinti/c ad d: ſic k ad b. Patuit autem ꝙ & ſicut c ad d: ſic eſt a ad h, & h ad k, & k ad b. Ipſorū igitur a,b, bini mediȷ proportionales ſunt: hoc eſt h,k. ¶Dico iam ꝙ & a ad b triplam rationem habet: q̄ c ad d. Quoniam enim quatuor numeri proportionales ſunt a,h,k,b: igitur per 10 diffinitionem quinti / a ad b triplam habet rationem q̄ a ad h. ſicut autem eſt a ad h: ſic eſt c ad d. Igitur a ad b triplam rationem habet q̄ c ad d. Quod oportuit demonſtraſſe.

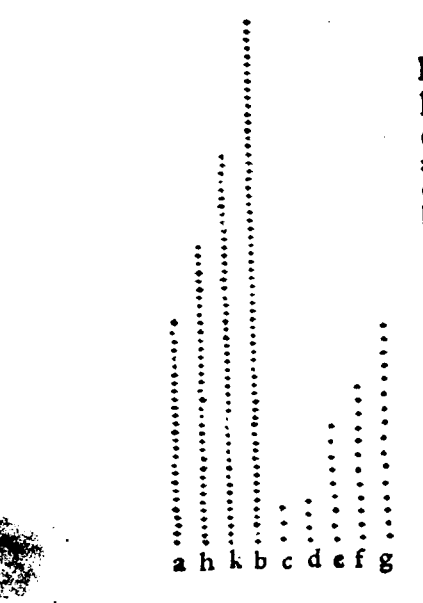

Eucli. ex Camp. Propoſitio 12.

SI numerorum continuę proportionalitatis quiſq; in ſeipſum ducatur: qui inde producentur ſub continua proportionalitate eſſe. Q; ſi item in ꝓductos principia ſua ducantur: inde quoq; producti continue proportionalitatis eſſe neceſſe eſt. Idemq; in omnibus hoc modo productis extremitatibus.

¶CAMPANVS. ¶Sint a,b,c, cōtinue proportionales: quorum quiſq; in ſe ducatur. & prouenient ex a quidem: d. ex b vero: e. & ex c: f. Dico ꝙ d,e,f, ſunt continue proportionales. ꝙ ſi item a ducatur in d & prouenīat g,b quoq; in e & prouenīat h, & c in f & prouenīat k: dico etiā ꝙ g,h,k, erunt continue proportionales. Fiat enim ex a in b: l. & ex c in eundem: m. erunt q; per 18 et 19 ſeptimi/d,l,e,m,f: continue proportionales in proportione a,b,c. itaq; per æquam proportionalitatem argue d ad e: ſicut e ad f. quod eſt primū. ¶Reliquū ſic. Ducatur a in l et c: & prouenīat n & p. c quoq; ducatur in e & m: & prouenīat q & r. erūt q; per eaſdem/g,n,p,h,q,r,k: continue quoq; proportionales in proportione primorum. per æquam igitur proportionalitatem conclude g ad h: ſicut h ad k. quod eſt reliquum. Eadem erit ratio: quotieſcunq; primi in producto⁹ ducātur.

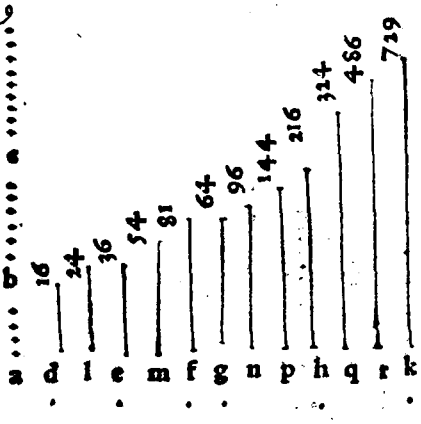

Eucli. ex Zamb. Theorema 11. Propoſitio 13.

¶Si fuerint quilibet numeri cōtinue proportionales/& multiplicans vnuſquiſq; ſeipſum fecerit aliquos: qui fiunt ex ipſis proportionales erunt. Et ſi qui in principio genitos multiplicātes/fecerit aliquos: & ipſi quoq; proportionales erūt.

& ſemper circa extremos hoc euenit.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quilibet numeri continue proportionales a,b,c:ſicut a ad b ſic b ad c.& ipſi quidem a,b,c,ſe ipſos multipli cãres: efficiãt ipſos d,e,f.ipſos autẽ d,e,f,multiplicãtes:ipſos efficiant g,h,k.Dico q & ipſi d,e,f,& ipſi g,h,k:cõtinue ſũt ꝓportionales.Ipſe nanq; a ipſum b multiplicans:ipſum efficiat l.vterq; autem ipſorum a, b,ipſũ multiplicãs l:efficiat vtrũq; ipſorũ m,n.& rurſus ipſe b ipſum c multiplicãs:ipſũ efficiat x.vterq; autem ipſorum b,c,ipſum x multipli cans:vtrũq; ipſorũ o,p,faciat. Similiter iã ex pcedẽtis theorematis diſ curſu oſtẽdemus q ipſi d,l,e,& g,m,n,h:cõtinue ſũt ꝓportionales in ipſius a ad b ratione.& ipſi e,x,f,& h,o,p,k,ſũt proportionales in ipſius b ad c ratione.Et eſt ſicut a ad b:ſic eſt b ad c.& ipſi d,l,e,igitur:ipſis e,x,f,i eadẽ ſunt ratione.& inſuper ipſi g,m,n,h,ipſis h,o,p,k.& æqualis eſt quidem ipſorũ d,l,e,multitudo: multitudini ipſorum e,x, f.ei autem quæ ipſorum eſt g,m,n,h:ea quæ ipſorum eſt h,o,p,k. Ex æquali igitur per 14 ſeptimi/eſt ſicut quidẽ d ad e ſic eſt e ad f.Sicut au tem g ad h:ſic eſt h ad k.quod demonſtrare oportebat.

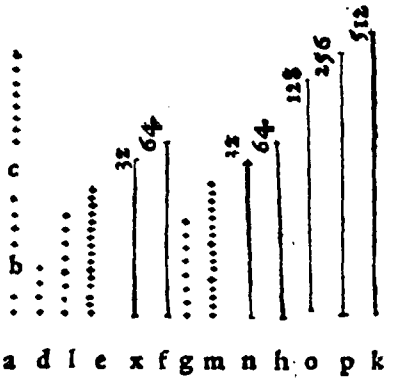

Eucli.ex Camp. Propoſitio 13.

13 SI quis quadratus numerus alium quadratum numeret:latus quoq; ſuum/latus illius numerare probatur.Si vero latus ſuum latus illius numeret: quadratus numerat quadratum.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo numeri a & b quadrati:lateraq; eorum c et d.dico q ſi a numerat b:c quoq; numerabit d.& ecõuerſo. Conſtat enim q ex c in ſe fit a:ex d quoq; in ſe/b.fiat igitur : e ex cí d.erũtq; per 18 & 19 ſeptimi la,e,b:continue proportionales in proportione c ad d.Si igitur a numerat b:idem ipſe per 7 huius/ numerabit e.quare & c:d.quod eſt primum. ¶Conuerſa ſic patet.ſi c numerat d:a numerabit e, propter id q proportio a ad e ſicut c ad d.& ſi numerat e:ipſe numerabit b,propter hoc q ſunt continue proportionales.

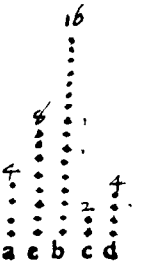

Eucli.ex Zamb. Theorema 12. Propoſitio 14.

14 ¶Si quadratus numerus quadratum numerũ menſus fuerit:& latus latus metietur.Et ſi latus latus metietur:& quadratus quadratum metietur.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quadrati numeri a,b.latera vero ipſorum:ſint c,d.at a ipſum b metiatur.Dico q & c ipſum d metietur.Igitur e ipſum d multiplicans:efficiat ipſum e.Igitur per 17 & 18 ſeptimi/ & 11 quinti/ac 13 octaui/ipſi a,e,b,continue proportionales ſunt in ipſius c ad d ratione.Et quoniam ipſi a,e,b,cõtinue ſunt proportionales: metitur a ipſum b.metitur igitur per 7 octaui/& a ipſum e.Eſtq; ſicut a ad e:ſic c ad d.metitur igitur & c ipſum d. ¶Sed iã metiatur & c ipſum d.Dico q & a ipſũ b metitur.eiſdẽ nãq; diſpoſitis ſimiliter oſtẽdemus q ipſi a,e,b:cõtinue ſunt proportionales in ipſius c ad d ratione.& quoniã eſt ſicut c ad d ſic eſt a ad e,metitur autẽ c ipſum d:metitur igitur & a ipſũ e.& ſũt ipſi a,e,b:cõtinue proportionales.metitur igitur & a ipſũ b. Si quadratus igitur:& q ſequũtur reliqua.quod oportebat demõſtrare.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 14.

14 SI cubus alĩũ cubũ numeret:latus quoq; ſuũ/ latus alterius numerabit.Si vero latus ſuũ/latus alterius numeret:cubus numerabit cubum.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo numeri a & b cubi:lateraq; eorũ c & d.dico q ſi a numerat b:c quoq; numerabit d.& econuerſo. ducatur enim b in ſe/& fiat e:d quoq; in ſe/& fiat &conſtat igitur q ex c in e fit a:& ex

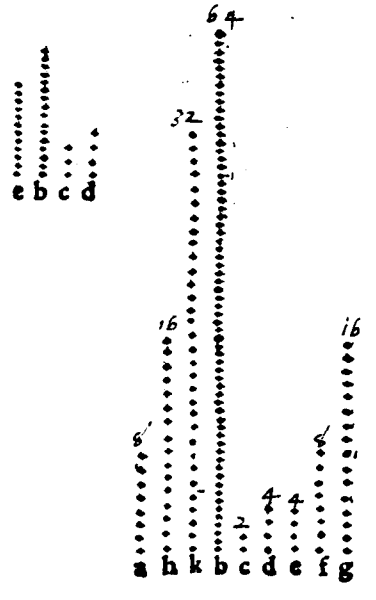

d in g,b. fiat itaq; f: ex c in d. eruntq; per 17 & 19 ſeptimi/e,f,g: cõtinue proportionales in proportione c ad d. ſed & h & k: prouenient ex c in f & g. per eaſdẽ igitur erũt a,h,k,b: continue quoq; proportionales in eadem proportione. itaq; ſi a numerat b: idem per 7 huius numerabit h. quare & c: d. eſt enim c ad d: ſicut a ad h. conſtat igitur prima pars. Cõuerſa patet: ſicut conuerſa prioris. Nam ſi c numerat d: a quoq; numerabit h. quem ſi numerat: neceſſe eſt vt numeret b.

Euclí. ex Zamb. Theorema. 13. Propoſitio 15.

¶ Si cubus numerus cubum numerum menſus fuerit: & latus latus metietur. Et ſi latus latus menſum fuerit: & cubus cubum metietur.

C.14. Z.15.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Cubus enim numerus a: cubũ b metiatur. & ipſius quidem a: latus ſit c. ipſius autem b: ſit d. Dico q; c ipſum d metitur. Igitur c ſeipſum multiplicans: ipſum efficiat e. & inſuper c ipſum d multiplicans ipſum efficiat f. At d ſeipſum multiplicãs ipſum efficiat g. Vterq; autem ipſorum c, d, ipſum f multiplicans: vtrunq; ipſorum h, k, faciat. Manifeſtum iam eſt per 17 & 18 ſeptimi & 12 octaui/q; ipſi e, f, g, & a, h, k, b: continue ſunt proportionales in ipſius c ad d ratione. Et quoniam ipſi a, h, k, b, continue ſunt proportionales/& metitur a ipſum b: metitur igitur per 7 octaui & a ipſum h. & eſt ſicut a ad h: ſic eſt c ad d. Metitur igitur & c ipſum d. ¶ Sed iam metiatur c ipſum d. Dico q; & a ipſum b metitur. Eiſdẽ nanq; diſpoſitis: ſimiliter oſtendemus q; ipſi a, h, k, b, continue proportionales ſunt in ipſius c ad d ratione. & quoniam c ipſum d metitur/eſtq; ſicut c ad d ſic a ad h: & a igitur ipſum h metitur. Quare & a ipſum b metitur. Si cubus igitur numerus & reliqua. quod oportuit demonſtraſſe.

a h k b c d e f g

Euclí. ex Camp. Propoſitio 15

SI numerus quadratus quendam alium quadratum nõ numeret: nec latus ſuum/latus illius numerabit. Si vero latus ſuum/latus illius nõ numeret: quadratus is quadratum illum non numerare ex neceſſitate conuincitur.

¶ CAMPANVS. ¶ Hæc 15 proponit negationes conuerti: quæ affirmationibus quas 13 huius conuerti propoſuit opponuntur. Vt ſi ſint duo numeri quadrati a & b, quorum latera c & d, ſi a non numerat b: c quoq; non numerabit d. e conuerſo etiam ſi c non numerat d: nec a, b. Sit enim primo vt a non numeret b. ſi itaq; c numerat d: per ſecundam partem 13 huius/& a numerabit b. quod eſt contrariũ poſitioni. ſicq; patet primũ. ¶ Secũdũ quoq; ſic. ſit vt c nõ numeret d. itaq; ſi a numeret b: per primam partem 13 neceſſe eſt vt c numeret d. neceſſe eſt igitur vt numeret ipſum: cum non numerat ipſum. quod eſt impoſſibile.

a . . . . 4 b 9

c . . 2 d . . 3

¶ CAMPANI annotatio. ¶ Quemadmodum autem neceſſe eſt conuerti negationes oppoſitas affirmationibus quas 13 demonſtrauit conuerti: ſic quoq; neceſſe eſt eas negationes quæ opponuntur illis affirmationibus quas præmiſſa conuerti demõſtrauit/conuertantur. Vnde ſi cubus nõ numerat cubũ: nec latus eius numerabit latus illius. e conuerſo quoq; ſi latus vnius non numerat latus alterius: nec ipſe cubus numerabit alterum cubum. demonſtratur autem hoc per præmiſſam a deſtructione conſequentis: ſicut quod propoſitum eſt per 13. ideoq; hoc auctor non propoſuit: ſed per id quod propoſitũ eſt/ipſum dedit intelligi.

Hæ ſequẽtes ex Zamberto duæ propoſitiones precedenti ex Campano cum annotatione eiuſdem reſpondent.

Eucli.ex Zab. Theo. 14. Propoſitio 16. Conuerſa. 14.

16 ¶Si quadratus numerus quadratum numerum mẽſus nõ fuerit: neq; latus latus metietur. Et ſi latus latus menſum nõ fuerit: neq; quadratus quadratum metietur.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quadrati numeri a, b: eorum autẽ latera ſint c, d. At a: ipſum b non metiatur. Dico q; neq; c: ipſum d metietur. Si autem c ipſum d metitur: metitur per 14. octaui/& a ipſum b. nõ metitur autem per hypotheſin a: ipſum b. neq; igitur c ipſum d metitur. ¶Non metiatur autẽ rurſus c: ipſũ d. Dico q; neq; a ipſum b metietur. Si autẽ a ipſum b metitur: & c per 14. octaui ipſum d. Non metitur autẽ c: ipſum d, per hypotheſin. neq; a igitur: ipſum b metitur. quod erat demonſtrandum.

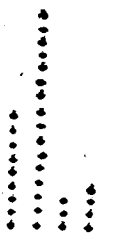

Eucli.ex Zamb. Theo. 15. Propo. 17. Conuerſa. 15.

17 ¶Si cubus numerus cubum numerum non metiatur: neq; latus latus metietur. Et ſi latus latus non metiatur: neq; cubus cubum metietur.

¶THEON ex Zamberto. ¶Cubus enĩ numerus a: cubũ numerũ b nõ metiatur. & ipſius quidem a, latus eſto c: ipſius vero b, ſit d. Dico, q; & c ipſum d nõ metitur. Si enĩ c ipſum d metitur: & a ipſum b metitur, per 15 octaui. non metitur autẽ a ipſum b per hypotheſin. neq; igitur c ipſum d metitur. ¶Sed iã non metiatur c ipſum d. Dico q; et a ipſum b non metitur. ſi enĩ a ipſum b metitur: et c ipſum d metietur per 15 octaui. non metitur autẽ c ipſum d per hypotheſin. neq; a igitur ipſum b metietur. quod oportuit demõſtraſſe.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 16.

15 SI duo numeri ſuperficiales fuerint ſimiles: neceſſe eſt tertium numerum ſecundum proportionalitatem continuam eis intereſſe, Eritq; proportio vnius numeri ad alterum ſibi ſimilem: vẽlut vnius lateris ſui ad latus alterius ipſum reſpiciens proportio duplicata.

¶CAMP. ¶Sint duo numeri a et b: ſuperficiales & ſimiles. dico q; inter ipſos cadet vnus numerus in cõtinua proportione. latera enĩ a, ſint c et d: b vero latera/ſint e et f. eruntq; ex cõuerſione diffinitionis numerorũ ſimiliũ/c ad e: ſicut d ad f. cõſtat autẽ q; ex c in d fiat a. et ex e i f: b. fiat itaq; g ex e in d. eritq; p 19 ſeptimi/a ad g: ſicut c ad e. et p 18 eiuſdẽ g ad b ſicut d ad f. quare a ad g: ſicut g ad b. eſt itaq; g: cõtinua proportionalitate medius inter a et b. quod eſt propoſitum. ¶Correlarium autem patet: cum ſit a ad b per diffinitionem ſicut a ad g duplicata / quæ eadem eſt illi quæ eſt c ad e.

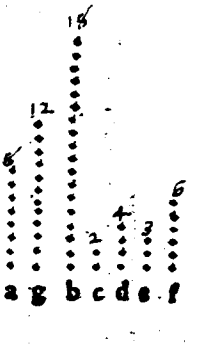

Eucli. ex Camp. Propoſitio 17.

17 SI ſecundum continuam proportionalitatem tertius numerus duobus numeris interſit: illi duo numeri ſuperficiales ſunt & ſimiles.

¶CAMPANVS. ¶Hæc eſt cõuerſa præmiſſæ. Vt ſi inter a et b ſit c ſub continua proportionalitate conſtituta: a et b erunt ſuperficiales et ſimiles. ſint enĩ d et e minimi in proportione qua continuantur a, c, b: qui per 21 ſeptimi/numerabunt a et c æqualiter. ſitq; vt ſecundũ f. & per eãdem c et b æqualiter: et ſit vt ſecundũ g. erunt igitur per diffinitionẽ a et b ſuperficiales. et erunt etiã per diffinitionem / d et f, latera numeri a: et quoq; et g, latera numeri b. Q; autẽ ipſi ſint ſimiles: ſic habeto. cũ enĩ ex d in g ſit c, et ex e in f ſit idẽ c: erit per ſecundã partem 20 ſeptimi/d ad e ſicut f ad g. per diffinitionẽ igitur a et b ſunt ſimiles, quod eſt ꝓpoſitũ.

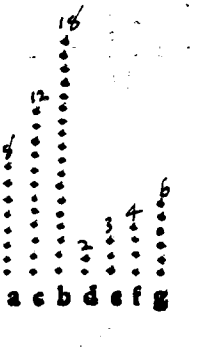

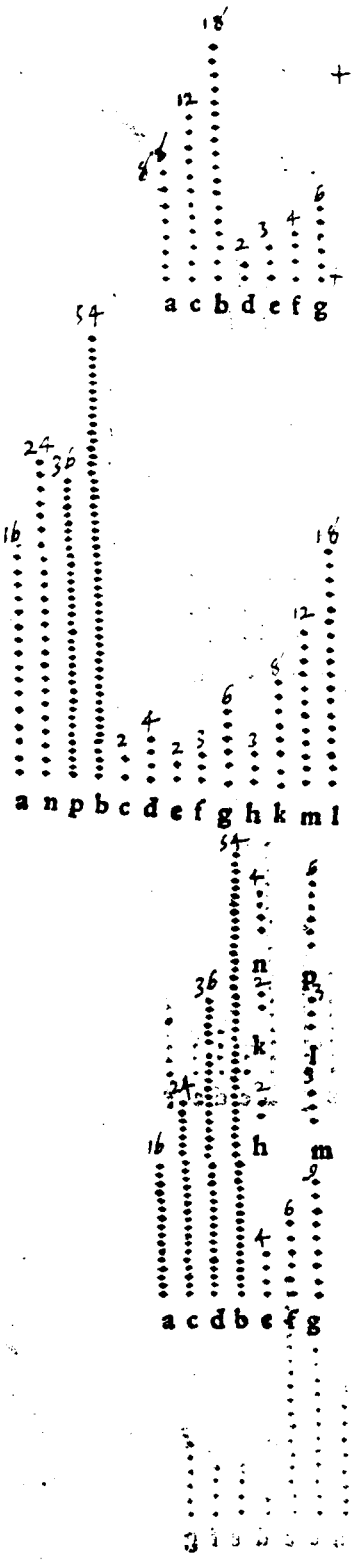

+ ¶Hoc autē vltimū quod eſt a et b eſſe ſimiles: poteſt etiā haberi per 19 et 18 ſeptimi/et p has hypotheſes q̄ a, c, b, ſunt cōtinue proportionales in proportione d ad e minimorum numerantium a et c ſecundum f, et c et b ſecundum g.

Euclī. ex Camp. Propoſitio 18.

SI fuerint duo numeri ſolidi ſimiles: neceſſe eſt eis duos numeros ſecundum continuam proportionalitatem intereſſe. eritq̄ proportio vnius ſolidi ad alterum ſibi ſimilem: velut cuiuſlibet ſui lateris ad latus alterius reſpiciens ſe proportionaliter/proportio triplicata. 1

¶CAMPANVS. ¶Sint duo numeri a & b: ſolidi ſimiles. dico q̄ inter ipſos cadent duo numeri in continua proportione. Sint enī latera numeri a: c, d, e. latera vero b: ſint f, g, h. etūtq̄ ex conuerſione diffinitionis numerorum ſimilium/c ad f, & d ad g: ſicut c ad h. Sit igitur ex c in d, k: & ex f in g, l. eruntq̄ ex diffinitione/k & l: ſuperficiales & ſimiles. quare per 16 huius/vnus numerus cadit inter eos medius ſecundū proportionem c ad f. qui ſit m. Manifeſtum autem eſt q̄ ex e in k: fit a, & ex h in l: b. ſi igitur ex e in m & l fiāt n & p: erūt per 18 ſeptimi/a ad n ſicut k ad m, & n ad p ſicut m ad l. quare a, n, p: ſunt continue proportionales in proportione c ad f. & quia per 19 eiuſdem p ad b ſicut e ad h, & ideo ſicut c ad f: ſequitur vt quatuor numeri a, n, p, b, ſint continue proportionales ſecundum proportionem c ad f. ſunt itaq̄ inter a & b duo numeri n & p: medij in continua proportionalitate ſuorum laterum interpoſiti. quod eſt propoſitum. Correlarium autem patet: cum proportio a ad b ſit per diffinitionem ſicut a ad n triplicata / quæ eſt eadem illi quæ eſt c ad f.

Euclī. ex Camp. Propoſitio 19.

SI eis ſecūdum continuam proportionalitatem duo numeri interiacent: quilibet duo numeri/ſolidi ſunt atq̄ ſimiles.

¶CAMPANVS. ¶Hæc eſt cōuerſa præmiſſæ. vt ſi inter a & b ſint duo numeri c & d medij in continua proportione: erunt a & b ſolidi & ſimiles. Sumantur enim tres minimi in eadem proportione cōtinue proportionales: qui ſunt e, f, g. eruntq̄ per 17/e & g: ſuperficiales & ſimiles. ſint ergo h & k: latera e, at l & m: latera g. eritq̄ per correlariū 16 huius/eadē f: ſicut h ad l, aut ſicut k ad m. Manifeſtum autem eſt ex tertia q̄ e & g ſunt contra ſe primi. ideoq̄ per 23 ſeptimi/in ſua proportione minimi. & quia per æquam proportionalitatem ſunt a ad d & c ad b ſicut e ad g: ſequitur per 21 ſeptimi/vt ipſi numerent a & d æqualiter. quod ſit ſecundum n. & item c & b æqualiter: quod ſit ſecundum p. Quia igitur ex h in k fit e, & ex e in n fit a: ſequitur per diffinitionem vt a ſit ſolidus eiuſq̄ latera h, k, n. ſimiliter quia ex l in m fit g, & ex g in p, b: ſequitur etiam vt b ſit ſolidus & eius latera l, m, p. Ipſos autem eſſe ſimiles ſic conſtabit. Cū ex g in n fiat d, & ex eodem in p, habebis per 18 ſeptimi/n ad p ſicut d ad b. & quia ſic erant h ad l, & k ad m: per diffinitionem manifeſtum eſt a & b eſſe ſimiles. quod eſt propoſitum.

¶Quatuor precedentes ex Campano Euclidis propoſitiones/ſcilicet 16/17/18/19: quatuor ſequentibus ex Zamberto propoſitionibus puta 18/19/20/21/ hoc ordine reſpondent. prima: primę. ſecunda: tertię. tertia: ſecundæ. quarta. quartæ.

Eucli.ex Zamb. Theorema 16. Propoſitio 18.

18 ¶Duorum ſimilium planorum numerorum: vnus medius proportionalis eſt numerus. Et planus ad planum duplam habet rationem: q̃ ſimilis rationis latus ad ſimilis rationis latus.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint bini plani numeri a,b. et ipſius a, latera ſint c,d: ipſius autem b, ſint e,f. At ſimiles plani ſunt: qui proportionalia habent latera/per 22 diffinitionem ſeptimi. eſt igitur ſicut c ad d: ſic eſt e ad f. Dico igitur ꝙ ipſorũ a, b, vnus medius proportionalis eſt numerus: et a ad b duplã rationẽ habet: q̃ c ad e, vel d ad f, hoc eſt q̃ ſimilis rationis latus: ad ſimilis rationis latus. Et quoniam eſt ſicut c ad d ſic eſt e ad f: viciſſim igitur eſt per 13 ſeptimi / ſicut c ad e ſic eſt d ad f. Et quoniam a planus eſt/ipſius autẽ latera ſunt c,d: igitur d ipſum c multiplicãs/ipſũ a facit. Id propterea iã & e ipſũ f multiplicãs: ipſũ efficit b. At d ipſũ e multiplicãs: ipſũ efficiat g. & quoniã d ipſũ quidẽ c multiplicãs ipſũ efficit a, ipſũ autẽ e multiplicãs ipſũ conficit g: eſt igitur per 17 ſeptimi/ſicut c ad e ſic eſt a ad g. Sed ſicut c ad e: ſic eſt d ad f. & ſicut igitur per 11 quinti/d ad f: ſic a ad g. Rurſus quoniã e ipſũ quidẽ d multiplicans ipſum efficit g, ipſum autẽ f multiplicãs ipſum b conficit: eſt igitur per 17 ſeptimi/ſicut d ad f, ſic eſt g ad b. oſtẽſum autẽ eſt ꝙ & ſicut d ad f: ſic eſt a ad g. & ſicut igitur per 11 quinti/a ad g: ſic eſt g ad b. Igitur ipſi a, g, b, continue ſunt proportionales. Ipſorum igitur a, b: vnus medius proportionalis eſt numerus. ¶Dico iam inſuper ꝙ & a ad b duplã rationem habet: q̃ ſimilis rationis latus ad ſimilis rationis latus/hoc eſt q̃ c ad e, vel q̃ d ad f. Quoniam enim ipſi a, g, b, in principio proportionales ſunt: igitur per 10 diffinitionem quinti/a ad b duplam habet rationem q̃ ad g. & eſt ſicut a ad g: ſic eſt c ad e, & d ad f. & a igitur ad b duplam rationem habet q̃ c ad e vel d ad f. quod erat demonſtrandum.

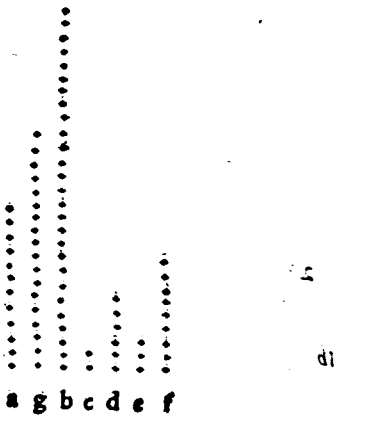

Eucli.ex Zamb. Theorema.17. Propoſitio 19.

19 ¶Duorum ſimilium ſolidorum numerorum: bini mediȷ proportionales ſunt numeri. Et ſolidus ad ſolidum ſimile triplam rationem habet: q̃ ſimilis rationis latus ad ſimilis rationis latus.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit bini ſimiles ſolidi numeri: a, b. & ipſius quidem a: latera ſint c,d,e, numeri. ipſius autem b: ſint f,g,h. & quoniam per 22 diffinitionem ſeptimi/ſimiles ſolidi ſunt qui latera habẽt proportionalia: eſt igitur ſicut c ad d ſic eſt f ad g, ſicut autem d ad e ſic g ad h. Dico ꝙ ipſorum a, b, bini mediȷ proportionales ſunt numeri. & ꝙ a ad b triplam rationem habet: q̃ c ad f, vel d ad g, vel inſuper e ad h. Igitur c ipſum d multiplicãs: ipſum efficiat k. at f ipſum g multiplicãs: ipſum efficiat l. Et quoniam ipſi c,d, ipſis f,g, in eadem ſunt ratione/ex ipſiſq; c,d, gignitur k, ex ipſis autẽ f,g, gignitur l: igitur k,l, ſimiles plani ſunt numeri. Ipſorũ igitur k,l: vnus medius proportionalis eſt numerus per 18 octaui. ſit m. Igitur m ex ipſis d,f, gignitur: quemadmodum ex precedenti patuit theoremate. Eſt igitur ſicut k ad m: ſic eſt m ad l. Et quoniam d ipſum quidem c multiplicãs fecit ipſum k, ipſum autẽ f multiplicans fecit ipſum m: eſt igitur per 17 ſeptimi/ſicut c ad f, ſic eſt k ad m. ſed ſicut k ad m: ſic m ad l. Ipſi igitur k, m, l, continue ſunt proportionales: in ipſius c ad d ratione. Et quoniam eſt ſicut c ad d ſic eſt f ad g: viciſſim igitur per 13 ſeptimi/eſt ſicut c ad f, ſic eſt d ad g. Rurſus quoniam eſt ſicut d ad e ſic g ad h: viciſſim igitur per 13 ſeptimi / eſt ſicut d ad g ſic eſt e ad h. Ipſi igitur k,l,m: continue ſunt proportionales in ipſius c ad f, & d ad g ratione/& inſup ipſius e ad h. Vterq; iã ipſorũ e,h, ipſum m multiplicans: vtrũq; ipſorum n,x, faciat. & quoniam a ſolidus eſt/latera autem eius ipſi c,d,e: igitur e eum qui ex c,d, multipli-

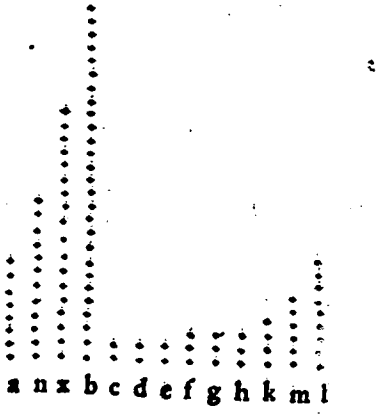

cās/ipſū efficit a. at qui gignitur ex c,d: eſt k. Igitur e ipſū k multiplicās: ipſū efficit a. Id ꝓpterea iā & h ipſū q gignit ex f,g hoc ē l multiplicās: ipſum efficit b. Et quoniam e ipſum k multiplicans ipſum a efficit/ſed iam & ipſum m multiplicans ipſum n efficit: eſt igitur per 17 ſeptimi/ ſicut k ad m ſic eſt a ad n. Sicut autē k ad m: ſic eſt c ad f,& d ad g,& insuper e ad h. ſicut igitur c ad f,& d ad g,& e ad h: ſic eſt a ad n. Rurſus quoniā vterq; ipſorum e,h, ipſum multipliās m, vtrūq; ipſorū n,x, facit: eſt igitur per 18 ſeptimi/ſicut e ad h ſic eſt n ad x. Sed ſicut e ad h: ſic eſt c ad f,& d ad g. & ſicut igitur per 11 quinti/c ad f,& d ad g,& e ad h: ſic eſt a ad n,& n ad x. Rurſus quoniā h ipſum m multiplicās ipſum conficit x, ſed & ipſum l multiplicans ipſum efficit b: eſt igitur per 17 ſeptimi/ſicut m adl ſic x ad b. Sed ſicut m ad l: ſic eſt c ad f,& d ad g,& e ad h. & ſicut igitur c ad f,& d ad g,& e ad h: ſic non ſolum x ad b, ſed & a ad n,& n ad x. Igitur ipſi a, n, x, b: continue ſunt proportionales in prædictis laterum rationibus. ¶ Dico inſuper ꝙ & a ad b triplam rationem habet: q̄ ſimilis rationis latus ad ſimilis rationis latus/ hoc eſt q̄ c numerus ad f, vel d ad g, & inſuper q̄ e ad h. Quoniam certe quatuor numeri continue ſunt proportionales hoc eſt a, n, x, b: igitur per 10 diffinitionem quinti/a ad b triplam rationem habet q̄ ſimilis rationis latus ad ſimilis rationis latus/ hoc eſt q̄ c numerus ad f numerum/& d ad g,& e ad h. quod erat demonſtrandum.

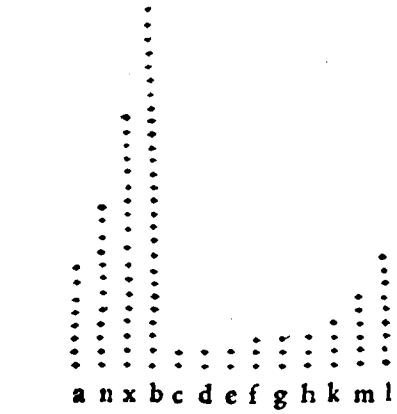

Eucli. ex Zamb. Theorema 18. Propoſitio 20.

¶ Si binorum numerorum vnus medius proportionalis fuerit numerus: ſimiles plani erunt ipſi numeri. 2

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Duorum inq̄ numerorū a, b: vnus medius proportionalis eſto c numerus. Dico ꝙ ipſi a, b: ſimiles plani ſūt numeri. Sumantur per 35 ſeptimi inq̄ minimi numeri eandem rationem habentium ipſis a, c, b, duo: ſintq; d, e. Eſt igitur ſicut d ad e: ſic eſt a ad c. ſed ſicut a ad c: ſic eſt c ad b. & ſicut igitur per 11 quinti/d ad e: ſic c ad b. Aeque igitur d ipſū a metitur: & e ipſū c. quoties autē d ipſū a metitur: tot vnitates ſint in f. igitur f ipſū d multiplicās ipſū efficit a. Ipſū autē e multiplicās: ipſū facit c. quare a planus eſt: latera autē eius ſūt d, f, ꝙ 22 diffinitionē ſeptimi. Rurſus quoniā ipſi d, e, minimi ſunt eādem rationem habentium ipſis c, b: æque igitur per 21 ſeptimi d ipſum c metitur & e ipſum b. Quoties autē e ipſum b metitur: tot vnitates ſint in ipſo g. Igitur e ipſum b metitur per eas quæ in g ſūt vnitates. igitur g ipſum e multiplicās: ipſum efficit b. igitur b planus eſt per 22 diffinitionem ſeptimi: latera autem eius ſūt e, g. Igitur ipſi a, b: plani ſunt duo numeri. ¶ Dico inſuper ꝙ & ſimiles. Quoniam enim vterq; ipſorū f, g, ipſum e multiplicans/vtrunq; ipſorū c, b, efficit. eſt igitur per 17 ſeptimi/ ſicut f ad g ſicut eſt c ad b. Sicut autē c ad b: ſic d ad e. & ſicut igitur per 11 quinti/ d ad e: ſic f ad g. Ipſi igitur a, b: ſimiles plani ſunt numeri. eorum enim latera proportionalia ſunt. quod erat oſtendendum.

Hoc fiet: ꝑ 35 ſeptimi/ſumendo ipſorum aut a c aut c b, maximā dimēſionem per quā inuenīētur duo in eadē ratione minimi. hoc eſt d, e.

Eucli. ex Zamb. Theorema 19. Propoſitio 21.

¶ Si duorū numerorum duo medij proportionales fuerint numeri: ſimiles ſolidi ſunt ipſi numeri. 21

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Duorum inq̄ numerorum a, b: duo medij proportionales ſint numeri c, d. Dico ꝙ ipſi a, b: ſimiles ſolidi ſunt. Sumantur inq̄ per 35 ſeptimi/aut 2 octaui/minimi numeri eandem rationem habētium eiſdem a, c, d, b, tres: ſintq; e, f, g. Igitur per 3 octaui/eorum extremi e, g, primi adinuicē ſunt. & quoniā ipſorū e, g, vnus medius proportionalis eſt numerus: ſimiles igitur plani ſunt per 20 octaui. Sunt igitur ipſius quidem e: latera h, k. ipſius autem g: ſint l, m. Manifeſtum igitur eſt ex hoc: ꝙ ipſi e, f, g, continue proportionales ſunt in ipſius h ad l ratione, & ipſius k ad m. Et quoniā ipſi e, f, g, minimi ſunt eandē rationem habentium eiſdem a, c, d: ex æquali igitur per 14. ſepti-

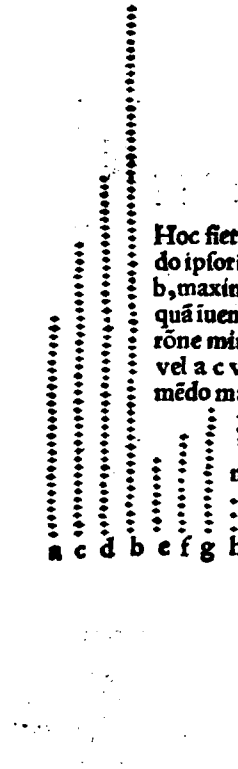

Hoc fiet: ꝑ 35 ſep. ſumendo ipſorū aut a c d aut c d b, maximā dimēſionē per quā inuenient tres in eadē rōne minimi. Aut ipſorū vel a c vel c d vel d b ſumēdo maximā dimēſionē ꝑ quā ſumēt duo in eadē rōne minimi/ꝑ quos ꝑ 2 oct. ſumenti tres. hoc ē e, f, g.

ni/est sicut e ad g sic est a ad d. At e, g: per 3 octaui primi sunt. primi autem: & minimi. minimi vero per 21 septimi/metiuntur eandem rationē habentes æqualiter: maior maiorem & minor minorem/hoc est antecedens antecedentem/& sequens sequentem. quoties igitur e ipsum a metitur: tot vnitates sint in ipso n. Igitur eni ipsum e multiplicans: ipsum efficiat a. At e est ex h, k. Igitur eum qui ex h, k, gignitur multiplicans: ipsum efficit a. Solidus igitur est a. latera autem eius sunt h, k, n. Rursus quoniam ipsi e, f, g, minimi sunt eandem rationem habentium eisdem c, d, b: æque igitur e ipsum c metitur/& g ipsum b. Quoties autē g ipsum b metitur: tot vnitates sint in x. Igitur g ipsum b metitur p eas quæ in x sunt vnitates. Igitur x ipsum g multiplicans: ipsum efficit b. At g: est ex l, m. Igitur x eum qui ex l, m, gignitur multiplicans: ipsum conficit b. Solidus igitur est b. latera autem eius sunt l, m, x. Igitur ipsi a, b: solidi sunt. Dico insuper q & similes. quoniam n, x, ipsum e multiplicantes/ipsos conficiunt a, c: est igitur per 18 septimi/sicut n ad x sic est a ad c, hoc est e ad f. Sed sicut e ad f: sic est h ad l, & k ad m. & sicut igitur per 11 quinti/h ad l: sic k ad m & n ad x. & sunt quidem ipsi h, k, n, latera ipsius a: ipsi vero x, l, m, latera sunt ipsius b. Igitur ipsi a, b: numeri solidi sunt similes. quod oportuit demonstrasse.

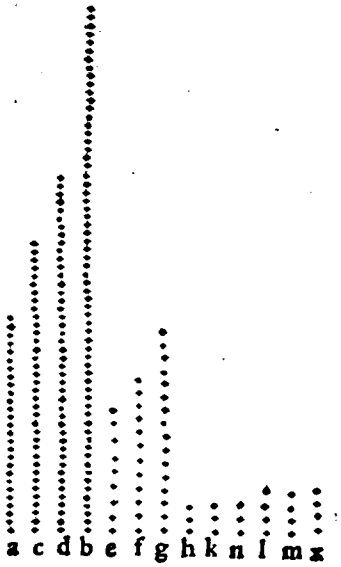

Eucli. ex Camp. Propositio 20.

20 SI trium numerorum continue proportionalium primus fuerit quadratus: tertiū quoq; quadratū esse.

¶CAMPANVS. ¶Sint tres numeri continue proportionales a, b, c. sitq; a quadratus. Dico q; c est etiam quadratus. sunt enim per 17 a & c superficiales & similes. cum igitur a sit quadratus: per hypothesin: erit c quadratus.

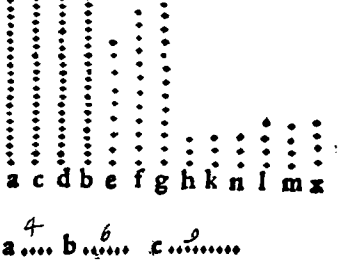

Eucli. ex Zamb. Theorema 20. Propositio 22.

22 ¶Si tres numeri continue proportionales fuerint/primusq; fuerit quadratus: & tertius quadratus erit.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint tres numeri cōtinue proportionales a, b, c, primus autem sit quadratus. Dico q; & tertius quadratus est. quoniam enim ipsorum a, c, per 20 octaui/ vnus medius proportionalis est numerus b: igitur a, c, similes plani sunt. at quadratus est a. quadratus est & c, quod erat demonstrandum.

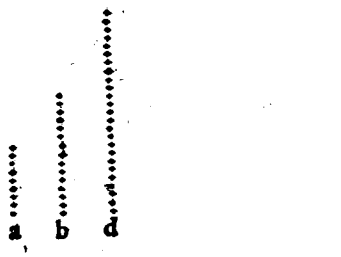

Eucli. ex Camp. Propositio 21.

21 SI quatuor numerorum continue proportionalium primus fuit cubus: quartum cubum esse necesse est.

¶CAMPANVS. ¶Sint quatuor numeri continue proportionales a, b, c, d, sitq; a cubus. dico q; d est etiam cubus. constat enim per 19 q; a & d sunt solidi similes. & quia a est cubus per hypothesin: erit etiam d cubus.

Camp. 21.
Zamb. 23.

Eucli ex Zamb. Theorema 22. Propositio 23.

23 ¶Si quatuor numeri continue proportionales fuerint/primus autem cubus fuerit: & quartus cubus erit.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quatuor numeri proportionales continue: a, b, c, d. sit autē a cubus. dico q; & d: cubus erit. Quoniam enim ipsorum a, d, similes sunt solidi numeri: at a cubus est/ cubus igitur est & d. quod demonstrasse oportuit.

Eucli. ex Camp. Propositio 22.

22 SI duorum numerorum quorum proportio sicut quadrati ad quadratum/ fuerit vnus quadratus: alterum quoq; quadratum esse.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo numeri a & b in proportione duorũ quadratorum qui sunt c & d. sitq; a vel b quadratus. dico reliquum esse quadratum. Cum enim c & d sint quadrati: sequitur eos esse superficiales. Ideoq; per 16 cadet vnus medius inter eos in continua proportione. quare per 8 & inter a & b. per 26 igitur constat propositum.

C.22. Z.24

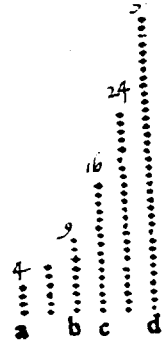

Eucli. ex Zamb. Theorema 22. Propositio 24.

¶Si bini numeri rationem habuerint quã quadratus numerus ad quadratum numerum/primus autem fuerit quadratus: & secundus quadratus erit. 1

¶THEON ex Zamberto. ¶Bini inq̃ numeri a, b, adinuicem rationem habeant: quam quadratus numerus c ad quadratum numerum d. Dico q̃ & b quadratus est. Quoniam ipsi c, d, sunt quadrati: ipsi c, d, igitur similes plani sunt. Ipsorum igitur c, d: per 18 octaui vnus medius proportionalis est numerus. Et est sicut c ad d: sic est a ad b. Ipsorum igitur a, b, vnus medius proportionalis est numerus. At a quadratus est. & b igitur quadratus est. quod erat demonstrandum.

Eucli. ex Camp. Propositio 23.

SI duorum numerorum quorum proportio vnius ad alterum sit sicut cubi ad cubum/alteruter fuerit cubus: & alterum cubum esse. 1

¶CAMPANVS. ¶Sint duo numeri a & b in proportione duorum cuborum qui sunt c & d. sitq; a vel b cubus. dico reliquum esse cubum. Necesse est enim q̃ c & d sint solidi similes: quippe omnes cubi sunt similes & solidi. itaq; per 18 inter ipsos cadent duo medij in continua proportione. totidem igitur per 8 cadent inter a & b. itaq; per 21 manifestum est quod dicitur.

C.23. Z.24

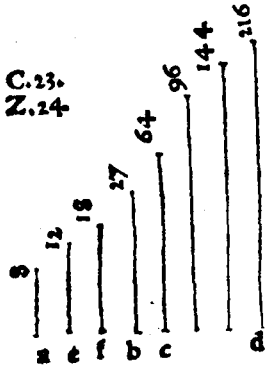

Eucli. ex Zamb. Theorema 23. Propositio 25.

¶Si bini numeri adinuicem rationem habuerint quam cubus numerus ad cubũ numerum/primus autem cubus fuerit: & secundus cubus erit. 2

¶THEON ex Zamb. ¶Bini inquã numeri a, b, adinuicem rationem habeãt: quam cubus numerus c ad cubũ numerum d. cubus autem esto a. Dico q̃ & b cubus est. Quoniam enim ipsi c, d, cubi sunt: sũt igitur p 19 octaui/ipsi c, d, similes solidi. ipsorũ igitur c, d, bini medij sũt proportionales per 21 octaui. quot autem inter ipsos c, d, continue proportionales cadunt: totidem & inter eandem rationem habentes cadunt numeri per 8 octaui. cadant ipsi e, f. Quoniam igitur quatuor numeri a, e, f, b, continue proportionales sunt/& a cubus est: cubus igitur est per 23 octaui/& b. quod ostendere oportuit.

Eucli. ex Camp. Propositio 24.

VNumerorum superficialium similium est proportio vnius ad alterum: sicut proportio quadrati ad quadratum. 1

¶CAMPANVS. ¶Sint a & b superficiales similes. dico q̃ vnus ad alterum est proportio sicut quadrati ad quadratum. erit enim per 16 inter eos vnus numerus medius in continua proportione qui sit c. sumptis itaq; tribus minimis in proportione eorũ qui sunt d, e, f: erũt per corelarium 2/d & f quadrati. & quia per æquam proportionalitatem est a ad b sicut d ad f: constat verum esse quod proponitur.

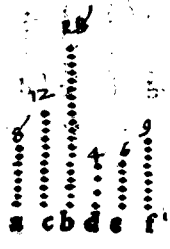

Eucli. ex Zamb. Theorema 24. Propositio 26

¶Similes plani numeri adinuicem rationem habent: quam

quadratus numerus ad quadratum numerum.

THEON ex Zamberto. Sint ſimiles plani numeri a,b. Dico q̃ a ad b rationẽ habent quam quadratus numerus ad quadratũ numerũ. Quoniam ipſi a,b, ſimiles plani ſunt: ipſorum igitur a,b, vnus medius proportionalis cadit numerus per 18 octaui. Cadat: & ſit c. aſſumanturq̃ per 35 ſeptimi/minimi numeri eandem ipſis a,b,c, habentium rationem: ſintq̃ d,e,f. ipſi igitur ipſorum extremi hoc eſt d,f, ſunt quadrati. Et quoniã eſt ſicut d ad f ſic a ad b, & ipſi d,f, ſunt quadrati: igitur a ad b rationem habet quã quadratus numerus ad quadratum numerum, quod demonſtrare oportebat.

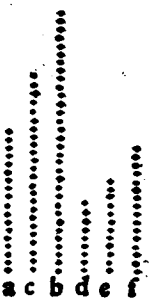

Eucli. ex Camp. Propoſitio 25

Mnium duorum ſolidorum ſimilium eſt proportio vnius ad alterum: ſicut alicuius cubi ad aliquem cubum.

CAMPANVS. Sint a & b ſolidi ſimiles. dico q̃ proportio vnius eorum ad alterũ: eſt ſicut alicuius cubi ad aliquem alium cubum. Sunt quidem per 18 inter eos duo numeri medij ſecundum cõtinuam proportionem: qui ſint c & d. in eorum proportione ſint minimi quatuor e,f,g,h: quorũ e & h erunt cubi per correlarium ſecundæ. quia igitur per æquam proportionalitatem eſt a ad b ſicut e ad h: liquet propoſitum.

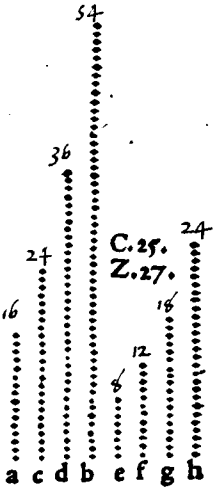

Eucli. ex Zamb. Theorema 25. Propoſitio 27.

Similes ſolidi numeri adinuicem rationem habent: quam cubus numerus ad cubum numerum.

THEON ex Zamberto. Sint ſimiles ſolidi numeri a,b. Dico q̃ a ad b rationem habẽt: quã cubus numerus ad cubum numerũ. Quoniã enim ipſi a,b, ſimiles ſolidi ſunt: ipſorum igitur a,b, per 19 octaui bini ſunt numeri proportionales. cadant: & ſint c,d. Accipianturq̃ per 35 ſeptimi/minimi numeri eandem habentium rationẽ ipſis a,c,d,b: ſintq̃ ipſis æquales multitudine e,f,g,h. Ipſi igitur eorum/e,h, extremi cubi ſunt. eſtq̃ ſicut e ad h: ſic a ad b. Et a igitur ad b rationem habet: quã cubus numerus ad cubum numerum. quod oportuit demonſtraſſe.

EVCLIDIS MEGARENSIS
Arithmeticorum elementorum
octaui libri
Finis.

¶EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philosophi Mathematicorumq; facile principis, primū ex Campano, deinde ex Theone Græco commentatore, interprete Bartholomæo Zamberto Veneto: Arithmetica elementa. Liber Nonus.

Ex Campano. Diffinitiones.

PAr numerus: est qui potest in duo æqualia diuidi.

¶Impar numerus: est qui in duo æqualia diuidi non potest / additq; supra parem vnitatem.

¶Pariter par: est quem cuncti pares eum numerātes/paribus vicibus numerant.

¶Pariter impar est quem cūcti pares eum numerantes / imparibus vicibus numerant.

¶Pariter par & impariter: est quem pares eum numerātes/ quidam paribus quidam imparibus vicibus numerant.

¶Impariter impar: quem cuncti impares eum numerātes/ imparibus vicibus numerant.

¶Perfectus numerus appellatur: qui omnibus partibus suis quibus numeratur/est æqualis.

¶Abundans dicitur: qui omnibus suis partibus minor est.

¶Diminutus vero: qui maior.

Eucli. ex Camp. Propositio 1.

SI fuerint duo numeri superficiales similes: qui ex ductu alterius in alterum producetur/numerum quadratum esse necesse est.

¶CAMPANVS. ¶Sint a & b superficiales similes: ex quorum multiplicatione proueniat c. dico c esse quadratū. fiat enim d ex a in se. eritq; per 18 septimi/d ad c sicut a ad b. & quia inter a & b cadit medius secundū cōtinuā proportionalitatē per 16 octaui: sequitur per 8 eiusdem vt vnus quoq; cadat inter d & c. itaq; cum d sit quadratus: erit per 20 eiusdem c quoq; quadratus. quod est propositū.

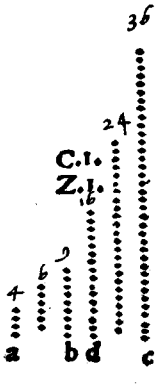

Eucli ex Zamb. Theorema 1. Propositio 1.

SI bini similes plani numeri sese inuicem multiplicantes/aliquē fecerint: factus ex eis quadratus erit.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint bini similes plani numeri a, b. & a ipsum b multiplicans: ipsum efficiat c. Dico q c quadratus est. ipse enī a seipsum multiplicans: ipsum d efficiat. ipse igitur d: quadratus est. Quoniam igitur a seipsum quidem multiplicans ipsum d fecit/ipsum autem b multiplicans ipsum c fecit: est igitur per 17 septimi/sicut a ad b sic d ad c. Et quoniam ipsi a, b, similes plani sunt numeri: vnus medius per 18 octaui proportionalis cadit numerus ipsorum a, b. Si autē inter binos numeros continue proportionales/numeri proportionales cecident: quot inter ipsos cadunt totidem quoq; per 8 octaui/& inter eandem rationem habentes cadent. Quare & inter ipsos c, d,

vnus medius proportionalis numerus cadit. est autem ipse d: quadratus. quadratus igitur est c. quod ostendere oportuit.

Eucli. ex Camp. Propositio 2.

SI ex ductu alterius in alterum tetragonus producatur: duo quilibet numeri sunt superficiales similes.

¶ CORRELARIVM. ¶ Ex his itaq; patēs est/ quia si tetragonus in tetragonū ducat̄: q ex eis producetur/ tetragonū esse. Si vero ex ductu tetragoni in numerū aliquē/ tetragonus producatur: illū numerū aliquē esse tetragonū. Itēq; si ex ductu tetragoni in numerū aliquē/ non tetragonus producatur: eū numerū aliquem nō tetragonū esse. Si vero tetragonus in numerum aliquem non tetragonum ducatur: qui inde producetur/ non tetragonum esse necesse est.

¶ CAMPANVS. ¶ Hæc est cōuersa prioris. Vt si ex a in b fiat c, fueritq; c quadratus: erūt a & b, supficiales similes. Sit enī d ex a in se. eritq; per 18 sep. d ad c: sicut a ad b. Per 16 autē octaui/ cū d & c sint superficiales similes/ eo q; sunt ambo quadrati: erit inter eos vnus numerus medius secundū cōtinuam proportionem. per 8 itaq; eiusdem erit etiā vnus inter a & b. igitur per 17 eiusdem/ a & b sunt superficiales similes. quod est propositum

¶ Prima pars correlarij patet per præmissam. sunt enī ōnes tetragoni: superficiales similes. Secūda patet ex hac: cū sit solus tetragonus similis tetragono. Tertia pars patet/ ex prima ipsius correlarij parte: a destructiōe cōsequētis. Quarta vero patet ex eiusdē parte secūda: a destructione etiā cōsequētis.

Eucli. ex Zamb. Theorema 2. Propositio 2

¶ Si bini numeri inuicem sese multiplicantes/ quadratum fecerint: similes plani sunt.

¶ THEON ex Zamb. ¶ Bini enī numeri a, b, inuicē sese multiplicantes: quadratū efficiāt c. Dico q; ipsi a, b: similes plani sunt numeri. Ipse enī a se ipsum multiplicans: ipsum d efficiat. d igitur quadratus est. Et quoniā a se ipsum qdē multiplicās ipsū d fecit/ ipsū autē b multiplicās ipsū c fecit: est igitur p 17 sep. sicut a ad b, sic d ad c. & qm̄ d quadrat9 est/ sed & c: ipsi igit d, c, similes plani sunt. ipsorū igitur d, c, p 18 octaui/ vnus medius proportionalis est numerus. Ipsorū igitur d, b: p 8 octaui/ vnus medius est proportionalis. Si autē binorū numerorū vnus medius proportionalis est nūerus: p 18 octa. similes plani sūt nūeri. ipsi igitur a, b, simles plani sūt. qd̄ oportuit demōstrasse.

Eucli. ex Camp. Propositio 3.

SI numerus cubus in seipsum ducatur: qui inde producetur erit cubus.

¶ CAMPANVS. ¶ Sit a cubus: ex quo in se ducto fiat b. dico b esse cubū. sit enī c latus cubicū a. ex c vero in se: fiat d. patet itaq; q ex c in d: fit a. sunt igitur vnitas/ c, d, a: cōtinue proportionales. quod ex 18 septimi & p̄sentibus hypothesib9 manifestū est. & qa est a ad b sicut vnitas ad a, eo q; quoties vnitas est i a toties a in b: erūt inter a & b, duo numeri medij secundū proportionalitatē cōtinuā p 8 octaui. cū igitur ex hypothesi sit a cub9: erit per 21 eiusdē/ b quoq; cub9. qd oportebat demōstrare.

Eucli. ex Zamb. Theorema 3. Propositio 3.

¶ Si cub9 nūer9 seipsū multiplicās aliquē fecerit: fact9 cub9 erit

¶ THEON ex Zāb. ¶ Cubus enī numerus a, seipsum multiplicās: ipsum efficiat b. Dico q; b cubus est. accipiatur enī ipsius a, latus c: & c seipsum multiplicans/ ipsum efficiat d. manifestū iam est: q; c ipsium d multiplicās ipsum efficit a. & quoniā c seipsum multiplicans ipsum d fecit: igitur c ipsum d metitur per eas quæ ipso sunt vnitates. Sed & vnitas ipsum c metitur: per eas quæ in ipso sunt vnitates. Est igitur sicut vnitas ad c: sic c ad d.

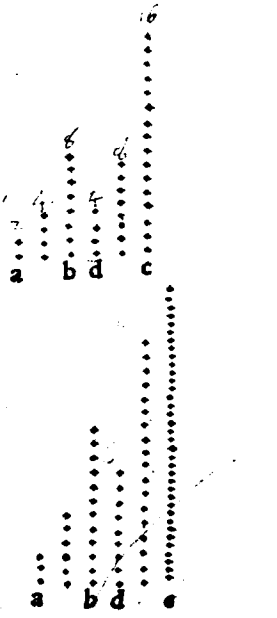

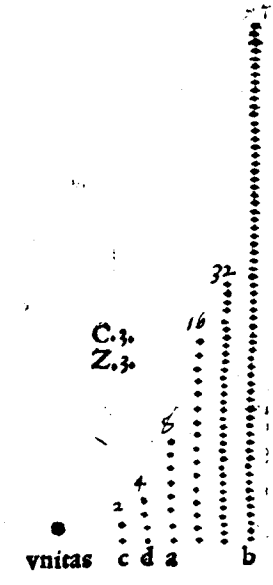

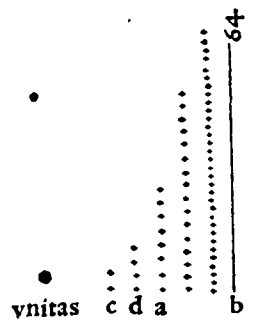

Rursus quoniã c ipsũ d multiplicãs ipsum efficit a: igitur ipse d ipsũ a metitur p eas quæ in ipso c sunt vnitates. At vnitas ipsum c metitur p eas q̃ in ipso sũt vnitates. Est igitur sicut vnitas ad c: sic d ad a. Sed sicut vnitas ad c: sic c ad d. & per 11 quinti/igitur sicut vnitas ad c: sic c ad d & d ad a. Ipsius igitur vnitatis & a: bini medij sunt continue proportionales numeri c, d. Rursus quoniam a seipsum multiplicans: ipsum b fecit: igitur a ipsum b metitur per eas quæ in seipso sunt vnitates. Metitur autẽ & vnitas ipsum a per eas q̃ in seipso sunt vnitates. Est igitur sicut vnitas ad a: sic a ad b. Ipsius autẽ a & vnitatis: bini medij sũt proportionales nũeri. & ipsorũ igit a, b: bini medij ꝓportionales sũt numeri p 8 octa. Si autẽ binorũ numerorũ bini medij ꝓportionales fuerit nũeri/primus autẽ cubꝰ fuerit: & quartꝰ cubus erit per 21 octaui. est autẽ a cubꝰ. & b igit cubꝰ est. qđ ostẽdere oportuit.

Euclí. ex Camp. Propositio 4.

SI cubus i aliũ cubũ ducatur: quí inde ꝓducẽ erit cubꝰ.

¶CAMPANVS. ¶Sint a & b cubi: fiatq; c ex a in b. dico c esse cubũ. fiat eni d ex a in se. eritq; per p̃missã d cubꝰ. & qa per 18 septimi est a ad b sicut d ad c: constat ex 23 octaui c esse cubum. quod erit propositum.

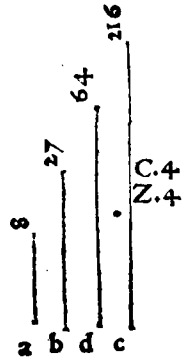

Euclí. ex Zamb. Theorema 4. Propositio 4.

¶Si cubus numerus cubum numerum multiplicans: aliquem fecerit: factus cubus erit.

¶THEON ex Zamberto. ¶Cubus enim numerus a, cubũ numerũ b multiplicans: efficiat c. Dico q; c cubus est. Ipse nanq; a seipsum multiplicans: ipsum efficiat d. Igitur d cubus est per præcedentem. Et quoniã a seipsum multiplicans ipsum d fecit/ipsum autẽ b multiplicans ipsum c fecit: est igitur per 17 septimi/sicut a ad b sic d ad c. Et quoniã ipsi a, b, cubi sunt: similes solidi sunt ipsi a, b. Ipsorũ igitur a, b, per 19 octaui/bini medij sunt proportionales nũeri. Quare & p 8 eiusdẽ ipsorũ d, c, bini medij proportionales sunt numeri: est autem d cubus. cubus igitur est & c. quod demonstrare oportebat.

Euclí. ex Camp. Propositio 5.

SI numerus cubꝰ in numerũ aliũ ducatur/fueritq; productꝰ cubꝰ: iquẽ ductꝰ est/nũerũ cubũ esse necesse est.

¶CORRELARIVM. ¶Vnde & manifestũ est/quia ex ductu cubi in non cubum: producitur non cubus. Ductoq; cubo in numerum aliquem/si fuerit qui inde producitur non cubus: in quem ille ductus fuerit/necesse est esse nõ cubum.

¶CAMP. ¶Sit eni ex a cubo in b numerũ: productus c cubus. dico b esse cubũ. fiat eni d ex a in se: q per antep̃missã erit cubꝰ. qa igitur est per 18 septimi/a ad b sicut d ad c, estq; a cubus/sed & d & c cubi: erit per 23 octaui/b cubus. quod est propositum. Prima pars correlarij: patet ex hac quinta/a destructione cõsequẽtis. Secũda: p p̃missã/similiter a destructione cõsequẽtis.

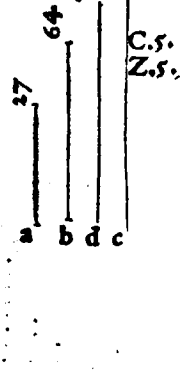

Euclí. ex Zamb. Theorema 5. Propositio 5.

¶Si cubus numerus numerum aliquem multiplicans/cubum fecerit: & multiplicatus cubus erit.

¶THEO ex Zãb. ¶Cubus eni nũerus a numerũ aliquẽ b multiplicãs: cubũ efficiat c. Dico q; b cubus est. Ipse eni a seipsũ multiplicãs: ipsũ d efficiat. Cubꝰ igit est p 3 noni & ipse d. & qm̃ a seipsũ multiplicãs ipsũ d fecit/ipsum autẽ b multiplicans ipsum c fecit: est igitur per 17 sep. sicut a ad b, sic d ad c. & qm̃ ipsi d, c, cubi sũt: sunt solidi. Ipsorũ igitur d, c, per 19 octaui bini medij sunt proportionales numeri. Estq; sicut d ad c: sic est a ad b. & ipsorum igitur a, b, per 8 eiusdẽ/bini medij sunt proportionales numeri. estq; a cubus. cubus igitur & b, quod oportuit demonstrasse.

Euclí.ex Camp. Propoſitio 6.

SI ex ductu cuiuſdã numeri in ſeipſũ cubus producatur: eum eſſe cubũ neceſſario comprobatur.

¶CAMPANVS. ¶ Sit vt ex a in ſe fiat b: ſitq; b cubus. dico ergo a eſſe cubũ. Fiat enĩ c ex a in b: eritq; ex diffinitione/c cubus. & quoniam cõſtat ex 18 ſeptimi q, ſit a ad b ſicut b ad c: cũ ſint b & c cubi/ ſequitur ex 23 octaui/a eſſe cubum. quod eſt propoſitum.

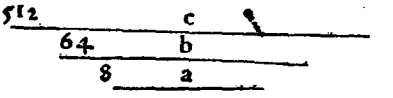

Euclí.ex Zamb. Theorema 6. Propoſitio 6.

¶Si nũerus ſeipſũ multiplicãs/cubũ fecerit: et ipſe cub⁹ erit.

¶THEON ex Zãb. ¶Numerus enĩ a ſeipſum multiplicãs: cubũ efficiat b. Dico q, a cubus eſt. Ipſe inq̃ a ipſum b multiplicãs: ipſum efficiat c. Qm̃ igitur a ſeipſum qcẽ multiplicãs ipſũ b fecit/ipſum autẽ b multiplicãs ipſũ c fecit: igitur c per 4 noni cubus eſt. Et qm̃ a ſeipſũ multiplicãs ipſum b facit/ ipſum autẽ b multiplicãs ipſum efficit c: ſicut igitur p 17 ſepti, a ad b, ſic b ad c. Et quoniã ipſi b, c, cubi ſũt: ſimiles ſolidi ſunt. ipſorũ igitur b, c, p 19 octaui bini ſũt medij ꝓportionales numeri: eſtq; ſicut b ad c ſic a ad b. & ipſorũ igitur a b bini medij ſũt proportionales numeri p eãdẽ. eſt autẽ b cubus. cubus igit eſt & a. qđ oſtẽdere oportuit.

Euclí.ex Camp. Propoſitio 7.

SI numerus cõpoſitus in numerum quemlibet ducatur: qui inde producetur erit ſolidus.

¶CAMPANVS. ¶Sit a numerus cõpoſitus/q ducat in b: & ꝓueniat c. dico c eſſe numerũ ſolidũ. Cũ enĩ a ſit cõpoſit⁹: numeratur ab aliquo numero/q ſit d. nũeretq; eũ ſecũdũ e. Quia igitur ex e in d fit a, & ex a in b, c: erit ex diffinitiõe ſolidorũ c ſolid⁹/ eiuſq; latera e, d, b. qđ ẽ propoſitũ.

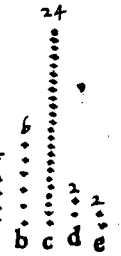

Euclí.ex Zamb. Theorema 7. Propoſitio 7.

¶Si compoſitus numerus numerum aliquem multiplicãs/ aliquem fecerit: factus ſolidus erit.

¶THEON ex Zãb. ¶Cõpoſitus inq̃ numerus a, numerũ aliquẽ b multiplicãs: ipſũ c efficiat. Dico q, ſolid⁹ eſt. Qm̃ enĩ a cõpoſitus eſt: eũ aliqs numerus metietur p diffinitionẽ. metiatur eũ d. & quoties d ipſũ a metitur: tot vnitates ſint i e. Igitur e ipſũ d multiplicãs: ipſũ efficit a. Et qm̃ a ipſũ b multiplicãs ipſũ c fecit/& a ẽ ex d, e: q igit ex d, e, ipſũ b multiplicãs: ipſũ efficit c. & b igitur eũ q ex d, e, multiplicãs: ipſũ c fecit. Igitur c ſolidus eſt: latera autẽ ipſius/ſũt ipſi d, e, b. quod oſtẽdere oportuit.

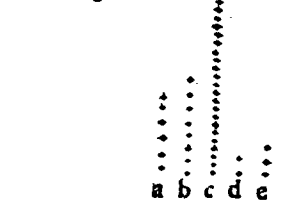

Euclí.ex Camp. Propoſitio 8.

SI fuerit numeri ab vnitate cõtinue proportionales: tertius ab vnitate erit quadratus / ac deinceps vno ſemper intermiſſo. Quartus vero ab vnitate/cubus: ac deinceps duobus ſemper intermiſſis. Itemq; ſeptimus ab vnitate / eſt quadratus cubicus: ac deinceps quinq; ſemper intermiſſis quadratus cubicus continuo ſequitur.

¶CAMPANVS. ¶Sint cõtinue proportionales: vnitas/a, b, c, d, e, f, g, h, k, l, m, n. Dico b eſſe quadratũ: & d, omiſſo d, & ſic alios vno ſemp obmiſſo. vnde ſimpliciter ones exiſtentes in locis iparibus: ſunt quadrati. vt ſunt terti⁹/qntus & ſeptim⁹. Dico itẽ c eſſe cubũ: & f, duob⁹ obmiſſis. & ſic ĩ ceteris. Omniſq; ſimpliciter eſt cub⁹: cui⁹ ab vnitate locus addit ſuper ternariũ vel quẽlibet multiplicẽ ipſius ternarij/ vnitatẽ. vt ſunt quartus/ſeptim⁹/decimus/tertiuſdecim⁹ & ſextuſdecimus. in hoc enĩ cõueniunt ones qui duos trãſmittunt. Itẽq; dico f ab vnitate ſeptimũ: eſſe quadratũ cubicum. & ſimiliter n: quinq; numeris intermiſſis. idẽq; in ceteris. Simpliciter autẽ dico/cuius locus ab vnitate addit ſuper ſenarium vel quẽlibet multiplicẽ ipſius/ vnitatẽ/ vt ſunt ſeptimus/ tertiuſdecimus/

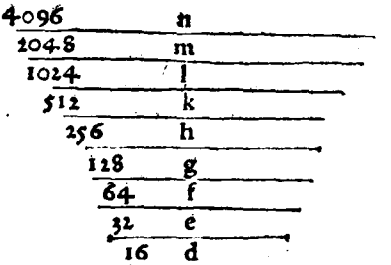

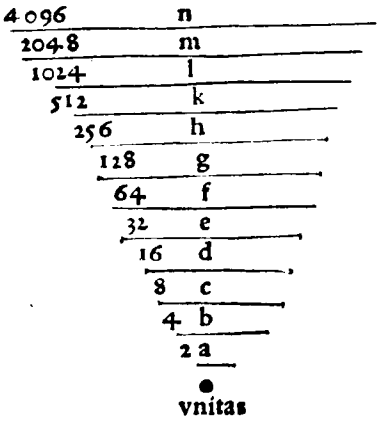

decimusnonus/& vicesimusquintus: illũ esse quadratũ cubicum. quadratum quidẽ: quoniam eius locus impar. cubum autẽ: quoniã super multiplicẽ ternarij addit vnitatẽ. quippe senarij multiplices: cunctos ternarij necesse est esse multiplices. ¶ Quæ autẽ proposita sunt: sic cõstat. Est enĩ ex hypothesi a in b: quoties vnitas in a. itaq; b: ex diffinitione quadratus. Quia igitur b, c, d, sunt cõtinue ꝓportionales: cũ b sit quadratus/patet ex 17 vel 20 octaui/d esse quadratum. Eadẽ ratione & f: quia d, e, f, sunt cõtinue proportionales/& d est quadratus. Idem in cæteris vno intermisso. Cõstat itaq; primũ. ¶ Secundũ sic. Cũ sit b in c quoties a in b ex hypothesi: sequitur a diffinitione vt ex a in b suũ quadratũ fiat c. igitur ex diffinitione cubi: c est cubus. At quia c, d, e, f, sunt cõtinue proportionales/sed & f, g, h, k, est autẽ c cubus: necesse est per 19 vel 21 octaui vt f quoq; sit cubus/ideoq; & k. Idemq; in cæteris: duobus transmissis. Quare liquet secũdũ. ¶ Quoniã autẽ ĩ f septimo/& in n tertiodecimo/cæterisq; quinq; medios obmittentibus/simpliciter vero & in omnibus quorum locus super quẽlibet multiplicem senarij addit vnitatem/terminantur quadratorũ & cuborũ cõputationes/in his quidem vnius/in illis autẽ duorũ obmissione: sequitur ipsos esse quadratos ex huius prima parte/& cubicos ex secũda. quare quadrati cubici. Cõstat ergo totũ quod dicitur.

Eucli. ex Zamb. Theorema 8. Propositio 8.

¶ Si ab vnitate quilibet numeri ordine proportionales fuerint: tertius ab vnitate quadratus est: & vnum relinquentes omnes. quartus autẽ cubus: & binos relinquẽtes ones. septimus vero cubus simul & quadratus: & qnq; reliquẽtes oes.

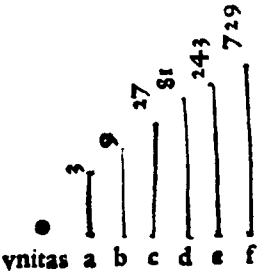

¶ THEON ex Zãberto. ¶ Sint ab vnitate quilibet ordinatim proportionales numeri: a, b, c, d, e, f. Dico q; tertiꝰ quidẽ ab vnitate scilicet b, est quadratus: & vnũ relinquẽtes ones. quartus autẽ c est cubus: & binos relinquẽtes ones. septimus vero f, cubus & simul quadratus: & qnq; reliquẽtes ones. Quoniã enĩ est sicut vnitas ad a sic a ad b: æque igitur vnitas ipsum a numerũ/& a ipsũ b metitur ꝑ eas q̃ in ipso a sũt vnitates. & qm̃ a ipsum b metitur ꝑ eas q̃ in ipso a sunt vnitates: igit a seipsum multiplicãs/ipsũ efficit b. quadratus igitur est b. Et quoniã ipsi b, c, d, ordinatim sũt proportionales/& b quadratus est: igitur per 22 octaui & d quadratus est. & iã id propterea & f quadratus est. Similiter iã demõstrabimus q; & vnũ relinquẽtes: quadrati sunt ones. Dico iã q; & quartꝰ ab vnitate hoc est c, cubus est: & binos relinquẽtes ones. Quoniã enĩ est sicut vnitas ad a numerũ sic b ad c: æque igitur vnitas ipsum a numerũ/& b ipsum c metitur per eas q̃ in ipso a sunt vnitates. & a igitur ipsum b multiplicans: ipsum efficit c. Quoniã igitur a seipsũ quidẽ multiplicãs ipsum efficit b, ipsum autẽ b multiplicãs ipsum c fecit: cubus igitur est ipse c. Et quoniã ipsi c, d, e, f, ordinati sunt proportionales/ipse autẽ c cubus est: & f igitur ꝑ 22 octaui cubus est. Demõstratum autẽ est: q; f septimus ab vnitate existẽs/quadratus est. Igitur f cubus est & quadratus. Similiter iam ostendemus q; & quinq; relinquẽtes cubi sunt omnes & quadrati. quod oportuit demonstrasse.

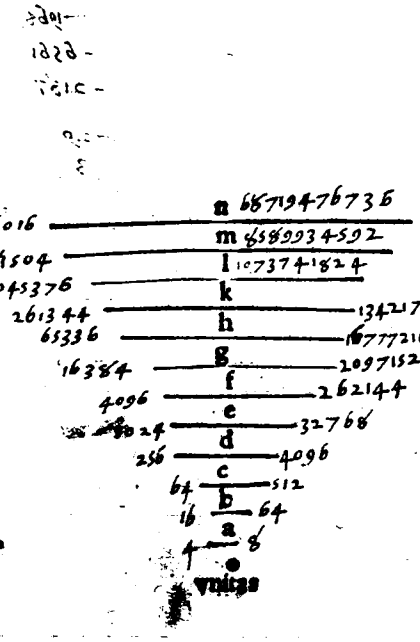

Eucli. ex Camp. Propositio 9.

Si numeris quotlibet ab vnitate cõtinua proportionalitate dispositis/vnitatẽ sequẽs quadratus fuerit: cæteri quoq; ones erunt quadrati. Si vero qui vnitatem sequitur fuerit cubus: cæteri quoq; omnes erunt cubi.

¶ CAMPANVS. ¶ Sint qui prius cõtinue proportionales ab vnitate: sitq; a quadratus. dico ones esse quadratos. Aut sit idẽ cubus. tũc quoq; dico ones esse cubos: b enĩ constat esse quadratũ per premissam. quia ergo a ad b sicut b ad c: ex 22 octaui/sequitur c esse quadratũ. idẽ quoq; ex eiusdẽ 17 vel 20 poces arguere. De sequẽtibus autẽ idẽ eodẽq; modo pro

bebis. ſire pote⁹ primũ. ¶Secundũ autẽ ſic. Cũ b fiat ex a in ſe: ſi fuerit a cubus/erit per 3 ipſe quoq; cubus. c vero conſtat eſſe cubũ per præmiſſã. itaq; per 23 octaui/d ẽt ſequentes cubicos eſſe probabis: eſt enĩ a ad b, ſicut c ad d. Idẽ quoq; arguere poteris ex 19 vel 21 eiuſdẽ. ſũt enĩ a, b, c, d, ſed et b, c, d, e, ſingulicq; quatuor cõtinue ꝓportionales.

Eucli. ex Zamb. Theorema 9. Propoſitio 9.

¶Si ab vnitate quilibet numeri conſequẽter proportionales fuerint / qui vero poſt vnitatem quadratus fuerit: & reliqui omnes quadrati erunt. Et ſi qui poſt vnitatem cubus fuerit: & reliqui omnes cubi erunt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint ab vnitatẽ conſequenter proportionales: quilibet nũeri a, b, c, d, e, f. qui vero poſt vnitatẽ: a ſit quadratus. Dico q; & reliqui omnes quadrati erũt. Q; quidẽ tertius ab vnitate/b ſit quadratus & vnũ relinquentes ẽnes: patet ex præcedẽti. Dico q; & reliqui ẽnes quadrati ſunt. Nã quoniã ipſi a, b, c, ordinati ſũt proportionales/& a eſt quadrat⁹: igitur p 22 octaui/& c eſt quadrat⁹. Rurſus quoniã ipſi b, c, d, ordine ſunt proportionales/& b eſt quadratus: & d igitur p 22 octaui eſt quadratus. Similiter iam oſtẽdemus q; & reliqui omnes quadrati ſunt. ¶Sed iã eſto a cubus. Dico q; reliqui ẽnes cubi ſũt. Q; quidẽ quartus ab vnitate hoc eſt c cubus eſt/& binos relinquẽtes ẽnes: ex præcedenti patet. Dico iã q; & reliqui ẽnes cubi ſunt. Quoniã enim eſt ſicut vnitas ad a ſic a ad b: æque igitur vnitas ipſum a numerum metitur/& a ipſum b metitur. Vnitas autẽ ipſum a metitur per eas quæ in ipſo ſũt vnitates. & a igitur ipſum b metitur per eas q̃ in ipſo ſunt vnitates. Igitur a ſeipſum multiplicãs: ipſum b fecit. Eſt autẽ & a cubus. Si autẽ cub⁹ numerus ſeipſum multiplicãs fecerit aliquẽ: factus/cubus eſt per 3 noni. & b igit cubus eſt. Et quoniã quatuor numeri ordine proportionales ſũt ipſi a, b, c, d, & a cubus eſt: & d igitur p 23 octaui cubus eſt. Iã id ꝓpterea & e cubus eſt: & ſimiliter reliqui ẽnes ſũt. Qđ oportuit demõſtraſſe.

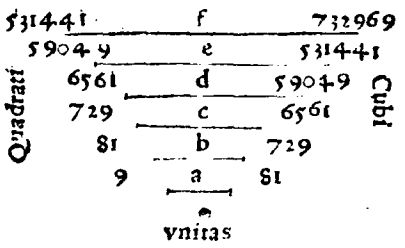

Eucli. ex Camp. Propoſitio 10.

SI numeris quotlibet ab vnitate continua proportionalitate diſpoſitis/vnitatẽ ſequẽs nõ quadratus fuerit: nõ erit aliorũ q̃ſq̃ quadratus / exceptis ab vnitate tertio et ijs qui deinceps vno ſemper intermiſſo reperiuntur tetragoni. Si vero ſecundus ab vnitate non fuerit cubus: nullus cęterorum erit cubus/exceptis ab vnitate quarto & deinceps ijs qui duorum ſemper intermiſſione formantur cubicis.

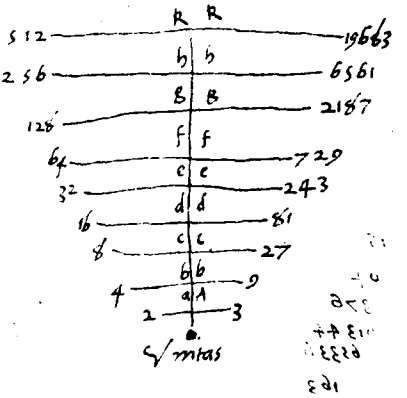

¶CAMPANVS. ¶Hæc ex oppoſito ſubiecti præmiſſæ: infert partẽ oppoſiti paſſionis. Dico autẽ partẽ: quoniã ex 8 cõſtat ẽnes i locis iparib⁹ cõſtitutos eſſe quadratos. ẽneſq; quorũ locus ſuper ternariũ vel quẽlibet ipſius multiplicem addit vnitatẽ: eſſe cubos. Sint itaq; qui prius ab vnitate continue proportionales. non ſit autem a quadratus: ſed nec cubus. dico nullum ex omnibus eſſe quadratum aut cubicum: niſi quos octaua proponit. Si enĩ quis alius ponatur quadratus: ſequitur per 22 octaui/a eſſe quadratum. Q; ſi cubus: ſequitur per 23 eiuſdem/a eſſe cubum. quorum vtrumq; contrarium eſt hypotheſi. Conſtat ergo propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 10. Propoſitio 10.

¶Si ab vnitate quilibet numeri ordinatim proportionales fuerit, qui vero poſt vnitatẽ non fuerit quadratus: neq; alius vllus quadratus erit / exceptis tertio ab vnitate & vnum relinquentibus omnibus. & ſi qui poſt vnitatem/cubus nõ fue-

rit: neq; alius vllus cubus erit exceptis quarto ab vnitate & binos relinquentibus omnibus.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint ab vnitate ordinatim proportionales quilibet numeri a,b,c,d,e,f: qui vero post vnitatem a nō sit quadratus. Dico q; neq; alius vllus quadratus erit exceptis tertio ab vnitate & vnū relinquētibus omnibus. Si enim possibile: esto c quadratus. est autem & b: quadratus. ipsi igitur b,c, adinuicem rationē habēt quā quadratus numerus ad quadratū numerū. Estq; sicut b ad c: sic a ad b. ipsi igitur a,b, adinuicem rationem habent: quā quadratus numerus ad quadratum numerum. quare per 26 octaui: ipsi a,b, similes plani sunt. & quadratus est b. igitur a est quadratus. qd nō suppositū est. Igit̄ c nō est quadratus, neq; vllus alius eadē ratione: exceptis ab vnitate tertio & vnū relinquētibus omnibus. ¶Sed iā a nō sit cubus. Dico q; neq; alius vllus cubus: erit exceptos ab vnitate quarto & binos reliquētibus omnibus. Si eni est possibile: sit d cubus. Est autem & c cubus per 8 noni. quartus enim ab vnite. Estq; sicut c ad d: sic b ad c. igitur b ad c rationē habet quā cubus numerus ad cubum numerū. quare p 27 octaui ipsi b,c, similes solidi sūt. & cubus est c. igit̄ b cubus est. Estq; sicut vnitas ad a sic a ad b. At vnitas metitur ipsū a per eas quæ in ipso sūt vnitates. Igitur a seipsū multiplicās cubū efficit. Si vero numerus seipsū multiplicās cubū fecerit: & ipse cubus erit per 6 noni. Cubus igitur est & a. quod suppositū nō est. Igitur d cubus nō est. Similiter iā ostēdemus q; neq; alius vllus cubus est: præter quartū ab vnitate & binos reliquētes omnes. quod ostēdendū fuerat.

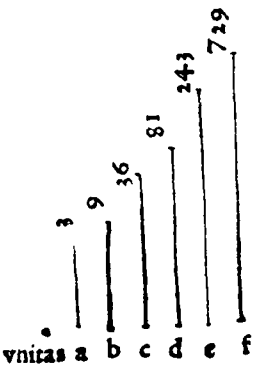

Eucli. ex Camp. Propositio 11.

SI numeris quotlibet ab vnitate continua proportionalitate dispositis aliquis numerus primus vltimū numeret: eum quoq; qui vnitaem sequitur numerare necesse est.

¶CAMPANVS. ¶Sint vsq; ad d cōtinue proportionales ab vnitate. sitq; e numerus primus: de quo ponatur / ipsum numerare d. dico q; idē numerabit a. Nam si nō: erit ad ipsum primus per 32 septimi. & quia ex a in se fit b: sequitur ex 26 eiusdē vt ipse quoq; sit primus ad b. sed & ad c & ad d sequitur ipsum esse primū per 25 eiusdem: eo q; ex a in b fit c, & ex eodem in c,d. non ergo numerat d: cum sit primus ad ipsum. quare accidit cōtrariū hypothesi. ¶Idē aliter. ¶Cū sit e prim9: si nō numerat a, primus erit ad ipsum per 32 sep. itaq; per 33 eiusdē erūt minimi in sua proportione. quia autē e ex hypothesi numerat d: sit vt secundū f. constat vero q; ex a in c: fiat d. ergo per secundā partē 30 septimi / erit a ad e: sicut f ad c. quare per 21 eiusdem e numerabit c, & sit vt secūdū g. & quia ex a in b fit c: sequitur quoq; per easdem & eodem modo vt e numeret b. esto ergo q; secundum h. & quoniam rursus ex a in se sit b: necesse est iterum per easdem vt e numeret a: sed positum erat non numerare. ergo accidit impossibile.

Eucli. ex Camp. Propositio 12.

IN numeris ab vnitate continue proportionalibus/ minor maiorem numerat: secūdum aliquem in illa proportionalitate dispositum.

¶CAMPANVS. ¶Sint ab vnitate vsq; ad f continue proportionales. dico nullū ipsorū numerare f: nisi secundum aliquem aliorū. Cōstat enī q; e numerat ipsum f secūdā a. est enī e ad f: vt vnitas ad a. Sed & d numerat eundē f secundū b. est nanq; per æquā proportionalitatē d ad f: vt vnitas ad b. De e quoq; patet eodē modo q; secūdā seipsum numeret eū. Econuerso quoq; a numerat eū secundum e: eo q; sicut vnitas ad e ita a ad f. b vero secundū d: est enī vt vnitas ad d, ita b ad f. verū igitur est qd proponitur. Quippe quotus quisq; qui proponitur vltimum numerare/

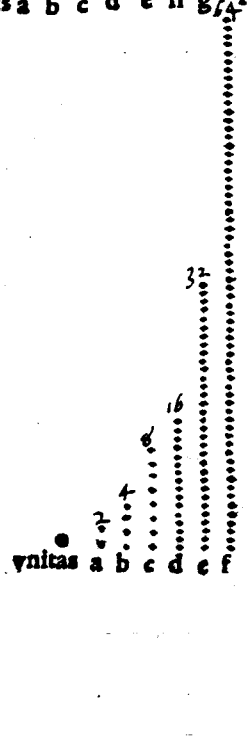

fuerit ſub vltimo ſecũdũ totum ſupra vnitatem: numerare ipſum conſtituitur per æquam proportionalitatem & diffinitionem.

¶Sequentes duæ ex Zamberto Euclidis propoſitiones: duabus præcedẽtibus ex Campano ordine prepoſtero reſpondent.

Eucli. ex Zamb. Theorema 2. Propoſitio 11.

11 ¶Si ab vnitate quilibet numeri cõtinue proportionales fuerint: minor maiorem metitur per aliquem prexiſtentem in proportionalibus numeris.

¶THEON ex Zãb. ¶Sint ab vnitate a: quilibet numeri cõtinue proportionales b, c, d, e. Dico ꝙ ipſorũ b, c, d, e, minor/b: ipſum e maiorẽ metitur per aliquem ipſorum c, d. Quoniam enim eſt ſicut a vnitas ad b ſic d ad e: æque igitur a vnitas ipſum b numerum metitur & d ipſum e. viciſſim igitur per 15 ſep. æque a vnitas ipſum d metitur: & b ipſum e. At a vnitas ipſum d metitur: per eas quę in ipſo ſunt vnitates. & b igitur ipſum e metitur per eas quæ in ipſo d ſunt vnitates. Quare minor b ipſum e maiorem metitur per aliquem numerum prexiſtentem in proportionalibus numeris. quod oſtendere oportuit.

Eucli. ex Zamb. Theorema 12. Propoſitio 12.

12 ¶Si ab vnitate quilibet numeri cõtinue proportionales fuerint: quot primorum numerorum vltimum metiẽtur/ tot & eum qui apud vnitatem eſt metientur.

¶THEON ex Zãbetto. ¶Sint ab vnitate quilibet continuè proportionales numeri a, b, c, d. Dico ꝙ quot primorũ numerorũ ipſum d metiũtur: tot quoq; & ipſum a metiẽtur. metiatur enĩ ipſum d numerus aliqs primus e. Dico ꝙ e ipſum a metitur. non enĩ metiatur e ipſum a, eſt autem e primus/õnis autẽ numerus ad omnẽ numerũ quem non metitur primus eſt per 31 ſeptimi: ipſi igitur a, e, primi ſunt adinuicẽ. Et quoniã e ipſum d metitur: metiatur ipſum per f. Igitur e ipſum f multiplicans: ipſum efficit d. Rurſus quoniam a ipſum d metitur per eas quæ in ipſo c ſũt vnitates: igitur a ipſum c multiplicãs/ ipſum d efficit. Sed & e ipſum f multiplicãs: ipſum d efficit. Igitur qui ex a, c: ei qui ex e, f, eſt æqualis. Eſt igitur ſicut a ad e: ſic eſt f ad c. At ipſi a, e: primi. primi vero & minimi. minimi autẽ metiũtur eandem rationem habentes æqualiter per 21 ſeptimi/ antecedens antecedentẽ & ſequens ſequentẽ. metitur igitur e ipſum c. metiatur ipſum per g. Igitur e ipſum g multiplicans: ipſum efficit c. Sed per præcedentẽ & a ipſum b multiplicãs: ipſum efficit c. qui igitur ex a, b: ei qui ex e, g, eſt æqualis. Eſt igitur ſicut a ad e: ſic g ad c. Ipſi autẽ a, e: primi. primi vero & minimi, minimi autẽ numeri: per 21 ſeptimi/ metiuntur eandem rationẽ habentes eis æqualiter/ antecedẽs antecedentẽ/ & ſequens ſequentẽ. metitur igitur e: b. metiatur ipſum per h. igitur e ipſum h multiplicans: ipſum b efficit. Sed & a ſeipſum multiplicans: ipſum efficit b. qui igitur ex e, h. ei qui ex a eſt æqualis: eſt igitur ſicut e ad a ſic a ad h. At ipſi a, e: primi. primi autẽ & minimi. minimi vero: per 21 ſeptimi/ metiũtur eãdẽ eis rationẽ habẽtes æqualiter/ antecedẽs ãcedẽtẽ & ſequẽs ſequẽtẽ. Igitur e ipſum a metitur. Ipſi igitur a, e: nõ ſũt adinuicem primi. Cõpoſiti igitur. At compoſitos numeros: aliquis primus numerus metitur. Ipſi igitur a, e: ſub alicuius numeri primi dimẽſionẽ cadũt. & quoniã e primus ſupponitur. At primus numerus ſub altertius numeri mẽſurã nõ cadit per diffinitionẽ q̃ ſub ſuiipſius: igitur e ipſos a, e, metitur. quare e ipſum a metitur. Suppoſitũ autẽ eſt eriã ꝙ non metitur. quod abſurdũ eſt. Igitur e ipſũ a metitur. metitur autẽ & d. Igit e ipſos a, d, metitur. ſimiliter iã demõſtrabimus ꝙ quot numeri primi ipſum d metiuntur: tot & ipſum a metientur. quod oſtendere oportuit.

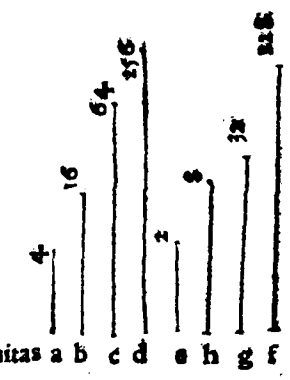

Eucli. ex Camp. Propoſitio 13.

QVotlibet numeris ab vnitate continue proportionalibus/ ſi qui vnitatē ſequitur fuerit numerus primus: maximum eorum niſi de numeris in illa proportionalitate diſpoſitis/nullus numerabit.

¶CAMPANVS. ¶Sint vt prius vſq; ad d,cōtinue proportionales ab vnitate: ſitq; a numerus primus. Dico q; nullus numerabit vltimum/nec impliciter aliquem eorum: niſi aliquis eorum qui antecedit vltimum/ vel eum qui ponitur numerari. Sit enī (ſi poſſibile eſt) e diuerſus ab eis: qui numeret d. qui ſi fuerit primus: per 11 numerabit a. non igitur eſt a primus. quod eſt cōtra hypotheſin. Si autem ipſe fuerit compoſitus: neceſſe eſt per 30 ſeptimi: vt aliquis primus numeret eum/qui non erit niſi a. Nam ſi eſt alius ab a vt f: cum neceſſe ſit ipſum numerare d, arguetur etiam eundē numerare a per 11. ſic quoq; a non erit primus. Eſt igitur a primus: numerans e. Quoniam autem e numerat d: ſit vt ſecundum g. eritq; per ſecundā partē 20 ſeptimi/a ad e: ſicut g ad c. ſit enim d ex a in c. Quare cum a numeret e: & g numerabit c. ſitq; vt ſecundū h. ſequiturq; vt a numeret g: ſicut ſequebatur vt numeraret e. alioqui ſi g quidē eſt primus: cum numeret d, ſequitur per 11 ipſum numerare a. Si autem compoſitus: per eandem ſequitur numerum primum numerantem g, numerare a. quod eſt inconueniēs. Itaq; a numerat eū. Sequitur ergo per 2 partē 20 ſeptimi vt h numeret quoq; b: eo q; tā ex a in bq̄ ex g in h conſtat produci c, numeret h itaq; ipſum: ſecūdum k. Conſtat autē (vt prius de g) q; a numeret h. Nam ſi non: non erit a primus. itaq; per ſecundam partem 20 ſeptimi/ſequitur vt k numeret a. fit enim tam ex a in ſe q̄ ex h in k: b. Manifeſtum eſt autem k non eſſe a. nullus enim numerorum g, h, k, eſt aliquis ex a, b, c, d. ſi enim g eſſet aliquis ex eis: cum ipſe numeret d ſecundum e, eſſet per præmiſſam / e quoq; aliquis ex eis. ſed non erat. igitur g. Similiter cum h numeret c ſecundum g: non erit h aliquis ex a, b, c. nam eſſet per præmiſſam & g. oſtenſum eſt autem q; non. nec igitur h. Eadem ratione nec k. cum enim ipſe numeret b ſecundum h, ſi ipſe eſſet a: conuinceretur per præmiſſam/h quoq; eſſe a. At non erat. nec igitur k erit a. Numerat autem ipſum. non eſt itaq; a primus. quod eſt impoſſibile.

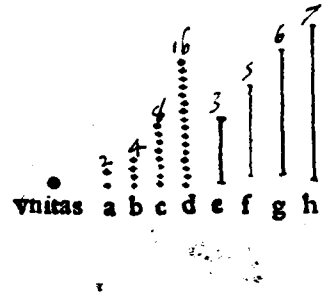

¶ALITER idem. ¶Si e diuerſus ab a, b, c, d, numerat d; ſit vt ſecundum f. & quia a numerus primus numerat d productum ex e in f: ſequitur ex 33 ſeptimi/q; ipſe numeret e vel f. numeret ergo e. quia igitur tam ex a in c q̄ eſt e in f fit d: erit per ſecundā partem 20 ſeptimi/a ad e ſicut f ad c. numerat itaq; f: c. ſit vt ſecundum g. eritq; per 33 ſeptimi: vt a quoq; numeret f vel g. ſitq; vt f. Sequiturq; per ſecundam partem 20 eiuſdem vt g numeret b: ſitq; vt ſecundum h. Vt prius igitur/a numerabit g vel h: & ſit vt numeret g. h ergo per ſecundam partem 20 numerabit a. Si itaq; h non eſt æqualis a: non erit a primus. Quod eſt contra hypotheſin. Si autem æqualis: erit vnuſquiſq; numerorū g, f, e, aliquis ex a, b, c, d, per præmiſſam quoties oporteat aſſumptam. Non eſt igitur e diuerſus ab eis. quod eſt etiam contra hypotheſin. Itaq; conſtat verum eſſe quod proponitur.

Eucli. ex Zamb. Theorema 13. Propoſitio 13.

¶Si ab vnitate quilibet numeri ordinatim proportionales fuerint/qui vero poſt vnitatem/primus fuerit: maximum nullus alius metietur præter præexistentes in proportionalibus numeris.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint ab vnitate quilibet numeri continue proportionales: a, b, c, d. qui vero poſt vnitatē: ſit primus/hoc eſt a. Dico q; maximum eorū d nullus alius metietur: præter ipſos a, b, c. Si enī

possibile: metiatur ipsum a, & e nulli ipsorum a, b, c, d sit idem. manifestum q e primus non est. Si enim e primus est/& ipsum d metitur: & ipsum a metietur primum existentem/eidem non idem existens. quod est impossibile. Igitur e primus nō est. Compositus igitur. Omnis autem compositus numerus sub alicuius primi mensuram cadit. Dico q eum nullus alius metietur præter a. Si enim aliquis alius primus ipsum e metitur / & e ipsum d metitur: & ipse igitur ipsum d metietur. quare & ipsum a metietur primum existētem: cum ei non sit idem. quod est impossibile. Igitur a ipsum e metitur. Et quoniam e ipsum d metitur: metiatur ipsum per f. Dico q f nulli ipsorum a, b, c, est idem. Sit nanq; si possibile est: alicui ipsorū idem. Cum f metiatur ipsum d per e, sed vnus ipsorum a, b, c, ipsum d metitur per aliquem ipsorum a, b, c: igitur e vni ipsorum a, b, c, est idem. quod non supponitur. Igitur f vni ipsorum a, b, c, non est idem. Similiter iam ostendemus q a ipsum f metitur: ostendētes rursus q f nō est primus. Si enim est primus/& ipsum metitur d: et ipsum a metitur primum existentem non existens ei idem. quod est impossibile. Igitur f non est primus. Cōpositus igitur: & perinde eum aliquis primus numerus metietur. Dico q eum nullus alius primus metietur præter a. Si enim aliquis alius primus ipsum f metitur/at f ipsum d metitur: & ille igitur ipsum d metietur. quare & ipsum a metietur primum existentem: cum ei non sit idem. quod est impossibile. Igitur a ipsum f metitur. Et quoniam e ipsum d metitur per f: ipse igitur e ipsum f multiplicās/ipsum efficit d. Sed & a ipsum c multiplicans: ipsum d fecit. qui igitur ex a, c: ei qui ex e, f, est æqualis. proportionalis igitur est sicut a ad e: sic f ad c. At a ipsum e metitur. & f igitur ipsum c metitur. metiatur ipsum per g. similiter ostendemus q ipse g nulli ipsorum a, b, est idem: & q eum metitur ipse a. Et quoniā f ipsum c metitur per g: igitur g ipsum f multiplicans ipsum fecit c. sed & a ipsum b multiplicans: ipsum fecit c, qui igitur ex a, b: ei qui ex f, g, est æqualis. proportionalis igitur est sicut a ad f: sic g ad b. metitur autē a ipsum f. metitur igitur et g ipsum b. metiatur ipsum per h. Similiter iam ostendemus q h ipsi a non est idem. & quoniam g ipsum b metitur per eas quæ in h sunt vnitates: igitur g ipsum h multiplicans ipsum efficit b. Sed & a se ipsum multiplicās: ipsum b fecit. Qui ex h, g, igitur: ei qui ex a quadrato est æqualis. Est igitur sicut h ad a: sic a ad g. metitur autē a ipsum g. metitur igitur & h ipsum a primum existentem: non existens ei idem. quod absurdum est. Igitur ipsum d maximum alter numerus non metietur prætet ipsos a, b, c. quod oportuit ostendere.

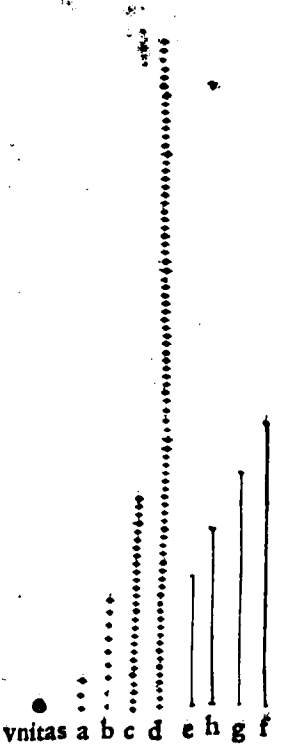

Euclí. ex Camp. Propositio 14.

14 SI propositus fuerit numerus/minimus quē numerant primi assignati: nō numerabit eum aliquis numerus primus præter illos assignatos.

CAMPANVS. Sit a minimus numerus numeratus a numeris primis qui sunt b, c, d. Dico q alius primus præter eos non numerabit a. Sin autem: sit e primus numerans eum secundum f. quia ergo quilibet numerorum b, c, d, numerat a productū ex e in f, est autem quilibet eorum primus: sequitur ex 33 septimi/vt quilibet eorum numeret e vel f. sed e nullus numerat cum sit primus. quilibet ergo eorum numerat f. cū itaq; sit f minor a, vtpote qui numerat eum secūdum e: non erit a minimus numeratus ab illis. quod est inconueniens.

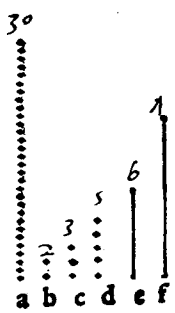

Euclí. ex Zamb. Theorema 14. Propositio 14.

14 CSi minimum numerum primi numeri mensi fuerint: nullus alius primus numerus ipsum metietur præter eos qui in principio metiuntur.

THEON ex Zamberto. Minimus inquam quem ipſi b,c,d, primi metiuntur: ſit a. Dico ꝙ ipſum a nullus alius primus numerus metietur: præter b,c,d. ſi enim poſſibile: metiatur eum primus numerus e. & e nulli ipſorum b,c,d, eſto idem. Et quoniam e ipſum a metitur: ipſum metiatur per f. ipſe igitur e ipſum f multiplicãs: ipſum efficit a. Et a: primi numeri b,c,d, metiuntur. ſi autem bini numeri ſeſe inuicem multiplicantes fecerint aliquem/ factum vero ex eis metiatur aliquis primus numerus: & vnum eorum qui in principio/ metietur per 32 ſeptimi. ipſi igitur b,c,d, vnum ipſorũ e,f, metientur: Ipſum autem e non metietur. nam e primus eſt: & nulli ipſorũ b,c,d, eſt idem. ipſum igitur f metiuntur minorẽ exiſtentem ipſo a. quod eſt impoſſibile. Nam a ſupponitur minimus quem ipſi b,c,d, metiuntur. Ipſum igitur a: numerus primus non metietur præter b,c,d. quod oportuit demonſtrare.

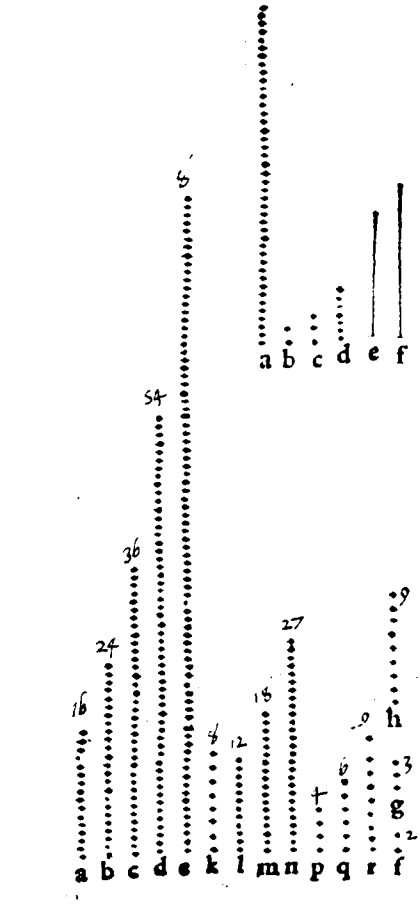

Hæc decimaquinta ſequens ex Campano propoſitio: nullam in Zamberto reſpondentem habet.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 15.

SI quotlibet numeri continue proportionales ſecundum ſuam proportionem fuerint minimi: qui cunq; aliquem illorum numerat/ alteri terminorum illius proportionis erit cõmenſurabilis.

CAMPANVS. Sint a,b,c,d,e, cõtinue proportionales & minimi ſecundum proportionẽ f ad g qui ſint in ſua proportione minimi: & ponatur h numerare c. Dico ꝙ h eſt cõmenſurabilis f vel g. ſumãtur enim in eadem proportione quatuor minimi qui ſunt k,l,m,n. cõſtat autem ex 2 octaui/ ꝙ ex f in m fit c. alioqui contingeret eſſe minus minimo. quod eſſe non poteſt. Itaq; per correlarium 33 ſeptimi/ erit h cõmenſurabilis f vel m. ꝙ ſi f: conſtat propoſitum. ſi autẽ m: ſumantur in eadẽ proportione tres minimi qui ſint p,q,r. eritq; ex 2 octaui/ vt m fiat ex f in r. ne minus minimo aliquid eſſe cogamur cõcedere. quare per prædictũ correlatium h eſt cõmenſurabilis f vel r. ſed nõ erat f. ſic enim conſtabat propoſitum. cõmenſurabilis igitur eſt r. qui cum ex 2 octaui/ fiat ex g in ſe: ſequitur ex dicto correlario vt h ſit cõmẽſurabilis g. quod eſt propoſitũ.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 16.

SI fuerint numeri quotlibet continue proportionales in ſua proportione minimi: quilibet eorũ ad cõpoſitũ ex reliquis primus eſſe neceſſario cõprobat.

CAMPANVS. Sint a,b,c,d, continue proportionales & minimi. dico compoſitum ex a,b,c: primum eſſe ad d. Si enim non: aliquis numerus qui ſit e, compoſitũ ex a,b,c, numerabit & d. per præmiſſam igitur erit e: cõmunicans alteri terminorum illius proportionis qui ſunt f & g. erit itaq; numerus aliquis numerans e, & alterum duorum f,g: qui ſit h. quia ergo h numerat e: numerabit d, & compoſitũ ex a,b,c. & quia numerat f vel g quorum vterq; numerat vtrunq; mediorum/ & ſimpliciter omnes ſi plures duobus ſint: ex 2 octaui ſequitur vt ipſe numeret b & c, ergo & a: quia numerat totum a,b,c. non ſunt igitur a & d cõtra ſe primi. quod eſt inconueniẽs per 3 octaui. Similiter quoq; conſtabit: cõpoſitum ex a,b,d, primũ eſſe ad c. Si enim vt prius e numerat ambos: ſequitur per præmiſſam vt aliquis numerus qui etiã ſit h. numeret e & alterum duorum f,g. itaq; h numerat c. & totum a,b,d. ſed & b: cã vtraq; radicum numeret omnes medios. igitur & compoſitum ex a & d. Et quia neceſſario numerat alterum duorum a,d: cum numeret alterum duorum f,g, numerabit & reliquum. Non ſunt igitur a & d contra ſe primi. & ita idem vt prius.

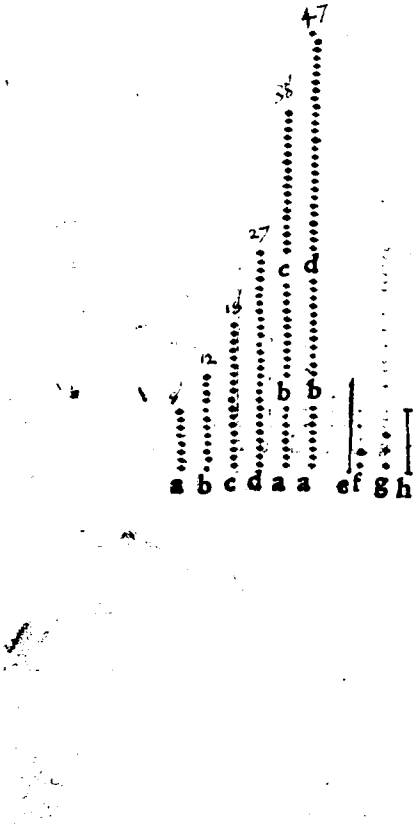

CAMPANI additiones. Demonſtrant autem idem aliter de tribus

continue proportionalibus & [illegible] minimo præmissæ. probãt enim ex quibuscũq; duobus c[illegible] esse ad reliquũ. Sint itaq; tres continue proportionales [illegible]e: quorum termini d & e. dico tunc compositũ ex a & b; pri[illegible] & cõpositũ ex b & c: ad a. itẽq; ex a & c: ad b. Manifestũ enim est ex 2 octaui: q; ex d in se/fit a: & in e, fit b. & ex e in se: e. & ex 22 septimi/q; d & e sunt cõtra se primi. Itaq; ex prima parte 29 eiusdem: erit totus d e primus ad vtrũq; eorũ. quia igitur vterq; numerorũ d & d e primus est ad e: erit per 25 eiusdem qui ex d in d e producit/(et ipse est cõpositus ex a & b) primus ad e. sequitur ergo per 26 eiusdẽ vt etiã compositus ex a & b sit primus ad c. fit enim c ex e in se. simili quoq; demonstratione probabis cõpositum ex b & c primũ esse ad a. ¶ At vero compositũ ex a & c, primũ esse ad b: sic habeto. Cum sit enim vterq; duorũ d & e primus ad totum d e: erit per 25 septimi/q ex d in e producitur (& ipse est b) primus ad d e. itaq; per 26 eiusdem qui ex d e in se prouenit (& ipse est qui cõponitur ex a & c & duplo b) primus erit ad b. sequitur ergo compositũ ex a & c primum esse ad b. necesse enim est vt ex duobus cõpositus cũ primus fuerit ad vnũ eorũ ex quibus componitur: sit primus ad reliquũ. demonstratum autẽ est hoc supra 29 septimi. Oportet autem stabilire ad robur istius demonstrationis compositũ ex a & b produci ex d in cõpositũ ex d & e: suppositoq; ex d in se fit a & ex eodem in e, b, itẽq; q; ex d e in se producatur compositũ ex a & c & duplo b, suppositoeo quod prius / & q; ex e in se sit c. Huius itaq; gratia proponimus hæc demonstranda.

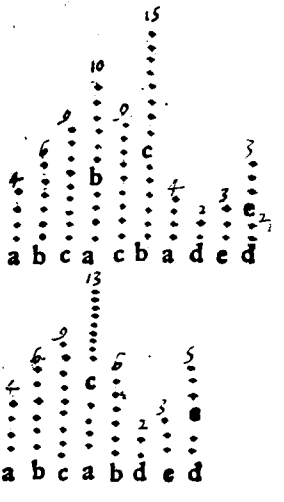

1 ¶ Quod sit ex ductu vnius numeri in quotlibet: tantum est quantum quod ex ductu eiusdem in compositum ex illis.

¶ Idem proponit prima secundi de lineis. Sit enim vt ex a in b & in c & in d: prouenient e & f & g. Dico q; ex a in compositum ex b & c & d: prouenit compositũ ex e & f & g. Sequitur enim ex conuersione diffinitionis eius quod multiplicatur/vt tota pars sit b, e, tota c, f, sed & d tota g: quota est vnitas a. per 5 itaq; septimi/tota quoq; pars erit compositus ex b & c & d, cõpositi ex e & f & g: quota est vnitas a. ergo per diffinitionem ex a in compositum ex b & c & d: fit compositus ex e & f & g. quod est propositum.

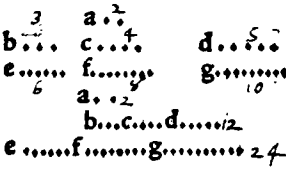

2 ¶ Quod fit ex ductu quotlibet numerorum in vnum: æquũ est ei quod fit ex compositi eorum in eundem.

¶ Hoc est conuersim eius quod modo demonstratum est. Vt si ex b & c & d in a, fiant e & f & g: fiet quoq; compositus ex his ex illorũ compositi in eundem. quod ex 17 septimi/& præmonstrato facile concluditur.

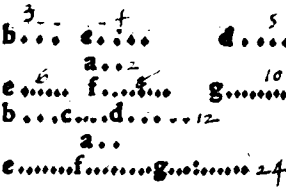

3 ¶ Quod fit ex ductu quotlibet numerorum in quotlibet alios: æquum est ei quod fit ex compositi horum in compositum illorum.

¶ Vt si a, b, c, multiplicẽt d, e, f, quilibet quemlibet/iunganturq; producta: dico aggregatum ex productis esse æquale producto ex compositi ex a & b & c, in compositum ex d & e & f. Est enim per præmissam quod fit ex compositi ex a, b, c, in d: quantum quod ex singulis in illum d, sic & in e & in f. ex compositi autem horum a, b, c, in quẽlibet illorum d, e, f: per ante præmissam fit quantum ex compositi in compositum. itaq; constat propositum.

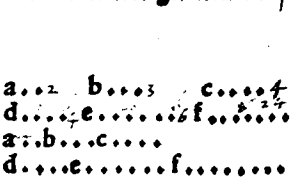

4 ¶ Numero in quotlibet partes diuiso / tantum est quod fit ex toto eo in se: quantum quod ex eo in omnes suas partes.

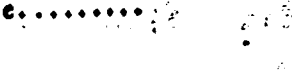

¶ Idem proponit secunda secundi de lineis. Vt si a diuidatur in b & c & d: dico q; tantum fit ex a in se: quantum in omnes illos b, c, d. posito enim e æquali a: constat ex prima harum incidentium tantum fieri ex e in a quantum in omnes partes a. sed per conceptionẽ ex e in a fit quantum ex a in se. & ex e in partes a: quantum ex a in easdem. Manifestum ergo est: verum esse quod dicitur.

5 ¶Numero in duo diuiſo quod fit ex toto in alterum diuidẽtium: tantum eſt quantũ quod ex eodem in ſe & in alterũ.

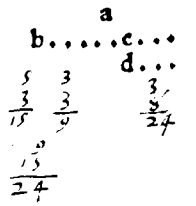

¶Idem proponit tertia ſecundi de lineis. Sit enim a diuiſus in b & c. dico tantum fieri ex a in c: quantum ex c in ſe & in b. Nam quod ex a in c: eſt quantum quod ex c in a, per 17 ſeptimi. Sũpto itaq; d æquali c: erit a in c, quantum d in a. At per primam harum/ d in a: eſt quãtum in b & c. Quia ergo d in a & in b & in c eſt quantum c in a & in b & in ſe propter æqualitatem c & d: conſtat propoſitum.

6 ¶Numero in duo diuiſo / quod ex ductu totius in ſe: eſt quantum quod ex ductu vtriuſq; diuidentium in ſe & alterius eorum bis in alterum.

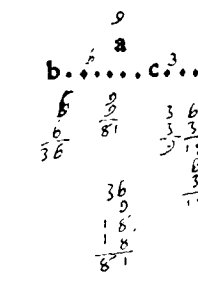

¶Idem proponit quarta ſecundi de lineis. Vt ſi a diuidatur in b & c: dico tantum fieri ex a in ſe/ quantum ex b in ſe & c in ſe & ex b bis in c. Eſt enim per 4 harũ/ quod ex a in ſe: quantum quod ex eo in b & in c. ex eo autem in b: per præmiſſam eſt quantum ex b in ſe & in c. at ex a in c: per eandem eſt quãtum ex c in ſe & in b. Et quia ex c in b tantum eſt quantum ex b in c per 17 ſeptimi: liquet verum eſſe quod proponitur.

7 ¶Numero per duo æqualia duoq; inæqualia diuiſo/ quod fit ex maiori inæqualium in minorem cum quadrato intermedij æquum eſt quadrato medietatis totius

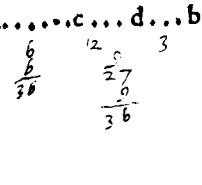

¶Idem proponit de lineis 5 ſecundi. Vt ſi a b diuidatur i duos numeros æquales qui ſint a c & c b, itemq; in duos inæquales quorum ſit maior a d & minor d b: dico q; illud quod fit ex toto a d in d b cum quadrato c d, æquale eſt quadrato c b. Per præmiſſam enim/ quadratũ c b eſt æquale quadrato c d & quadrato d b & ei q; fit ex b d in c d bis. Sed ex b d in ſe & in c d tantum fit: quantum in c b per primam harum/ & ideo quantum in a c. Itaq; ex b d in ſe & in c d bis: quantum ex ipſo b d in a d. per eandem igitur/ quadratum c b ſuperat id quod fit ex b d in a d in quadrato c d. conſtat ergo propoſitum.

8 ¶Cum fuerit numerus in duo æqualia diuiſus/ eiq; alius numerus adiunctus: quod fit ex ductu totius cõpoſiti in adiunctum cum quadrato medietatis/ æquum eſt quadrato cõpoſiti ex dimidio & adiuncto.

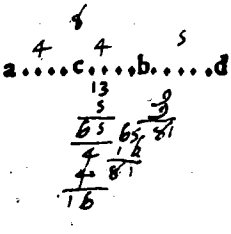

¶Idẽ propronit 6 ſecundi de lineis. Sit enim a b diuiſus in duos æquales numeros qui ſint a c & c b: addaturq; ei numerus b d. dico illud q̃d fit ex toto a d i d b, cũ quadrato b c: eſſe æquale quadrato c d. Eſt enim ex 6 harũ/ quadratũ c d æquale quadrato d b & quadrato b c & ei quod fit ex d b in b c bis. Sed per primam harum/ ex b d in ſe & in b c bis: eſt quantum ex b d in d a. ſunt enim a c & c b: æquales. Itaq; quadratũ c d ſuperat id quod fit ex b d in d a: in quadrato c b. quod eſt propoſitum.

9 ¶Cum numerus in duo diuiditur: quod fit ex toto in ſe cũ eo quod ex altero diuidentiũ in ſe/ eſt æquum ei quod ex toto in eundem bis cum eo quod ex altero in ſe.

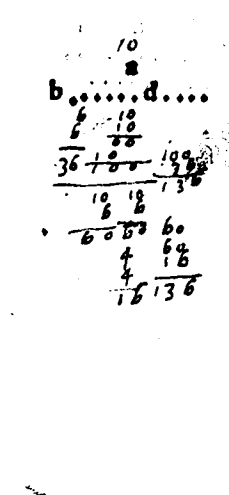

¶Idem proponit 7 ſecũdi de lineis. Sit enim numerus a diuiſus in b et d. dico quadratum a cum quadrato diuidentium eſſe quantum quod fit ex a in d bis cum quadrato b. Cõſtat quidem ex 6 harum q̃ quadratum a tũ diuidentium quãtum quadratum d & quadratum b & quod fit ex d in b bis. Itaq; quadratum a cum quadrato diuidentium eſt quantum quod ex d bis in ſe & bis in b cũ quadrato b. Sed ex d bis in ſe & bis in b: fit quãtum ex d bis in a/ per primam harũ. ergo quod fit ex d bis in a cum quadrato b: eſt quantum quadratum a cum quadrato d. quare patet propoſitum.

¶Cum fuerit numerus in duo diuiſus/eiq; additus ęqualis vni diuidentium: quadratum totius compoſiti ęquum eſt quadruplo eius quod fit ex priori in additum cum quadrato alterius.

¶Idem proponit 8 ſecundi de lineis. Sit numerus a b diuiſus in a c & c b: cui addatur b d qui ponatur æqualis c b. Dico quadratum a d tantum eſſe: quantum eſt id quod fit ex a b in b d quater cum quadrato a c. Eſt namq; ex 6 harum/quadratum a d: æquũ quadrato a b & quadrato b d, & ei quod fit ex a b in b d bis. Et quia quadratũ b d eſt æquale quadrato c b: erit quadratum a d æquale quadrato a b & quadrato c b, & ei quod fit ex a b in b d bis. Per præmiſſam autem/eſt quadratum a b cum quadrato c b: quãtum quadratum a c cum eo quod fit ex a b in b c bis. Itaq; quadratum a d tantum eſt quantum quod ex a b in b d bis & ex a b in b c bis, cum quadrato a c. Et quia ex a b in b c tãtũ fit quãtum in b d: conſtat verum eſſe quod propoſitum eſt.

a . . . c . . . . . b . . . . d

¶Cum fuerit numerus in duo æqualia duoq; inæqualia diuiſus: quadrata amborum inæqualium pariter accepta duplum ſunt quadrato medietatis & quadrato eius quo maior portio excedit minorem pariter acceptis.

¶Idem proponit 9 ſecundi de lineis. Sit enim a b diuiſus per duos æquales qui ſint a c & c b: & per duos inæquales qui ſint a d & d b. Dico q; quadrata duorũ numerorum a d & d b pariter accepta: ſunt duplum duobus quadratis duorum numerorũ a c & c d pariter acceptis. Eſt enim/per 6 harum/quadratum a d: quãtum quadratũ a c & quadratum c d, & duplum eius quod fit ex a c in c d. Quia autẽ a c eſt ęqualis c b: erit quadratum a d quantum quadratum b c & quadratum c d & duplum eius quod fit ex b c in c d. Itaq; quadratum a d cum quadrato b d: ſunt quantum quadratum b c & quadratum c d & duplũ eius quod fit ex b c in c d, & quadratum b d. Duplum autẽ eius quod fit ex b c in c d cũ quadrato b d: eſt æquale quadrato b c & quadrato c d per 9 harum. Ergo quadrata duorum numerorum a d & d b ſunt quantum quadrata duorum numerorum b c & c d duplicata. Et quia b c & c a ſunt æquales: patet propoſitum.

a . . . . . c . . . d . . . b

¶Cum fuerit numerus in duo æqua diuiſus/aliuſq; adiunctus: quadratum totius compoſiti cum quadrato adiuncti duplum ſunt ad quadratum medietatis ipſius cum quadrato compoſiti ex medietate & adiuncto.

¶Idem proponit 10 ſecundi de lineis. Sit enim numerus a b diuiſus in duos æquales a c & c b: ſitq; ſibi adiunctus numerus b d. dico quadratũ a d cum quadrato b d: duplum eſſe ad quadratum a c cum quadrato c d. Cũ ſit enim numerus c d in duo diuiſus / ſibiq; ſit a c additus æqualis vni diuidentium: erit per 10 harum/quadratum a d quãtum quod fit ex c d in c a quater/cum quadrato b d. Quia vero a c eſt æqualis c b: erit quadratum a d quantum quod fit ex d c in c b quater / cum quadrato b d. Itaq; quadratum a d cum quadrato d b: erit quantum quod fit ex d c in c b quater cũ duplo quadrati b d. Hoc autem per 19 harum/duplũ eſt ad quadratum c d cum quadrato c b. Cum igitur ſit quadratum c b æquale quadrato a c: conſtat propoſitum.

a . . . . c . . . . b . . . d

¶Numerum aliquem ita diuidere/vt quod ſub toto & vna eius portione continetur æquum ſit quadrato alterius: eſt impoſſibile.

¶Quod 11 ſecundi proponit faciendũ in lineis: demonſtrat hoc impoſſibile eſſe in numeris. Sit enim quilibet numerus: a b. Dico ipoſſibile eſſe ipſum ſic diuidi: vt propónitur. ſic enim diuideretur ſecundũ proportio-

a . . . . . c . . . e . . . d . . b

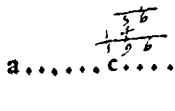

tionem habentem medium & duo extrema/vt patet ex diffinitione & 20 ſeptimi. Si autem poteſt: diuidatur in c, ſitq; a b ad b c: ſicut b c ad c a. erit itaq; a c minor c b. detrahatur igitur ab eo æqlis ſibi q ſit c d. qa igitur eſt proportio totꝰ a b ad totum b c ſicut b c detracti ab a b ad c d detractũ ab b c: erit eadẽ a c reſidui a b ad b d reſiduũ b c, q̃re b c ad c d ſicut c d ad d b, erit igitur c d: maior d b. Detracto itaq; d e de c d vt ſit d e æqualis d b: erit etiam proportio b c ad c d, ſicut c d ad d e. quare ſic d b reſidui c b: ad c e reſiduum c d. poteſt igitur c e detrahi ab e d. non erit itaq; finis iſtius detractionis. quod eſt impoſſibile. Nunc ad propoſitum reuertamur.

Eucli. ex Zamb. Theorema 15. Propoſitio 15.

¶ Si tres numeri continue proportionales fuerint minimi eandem eis habentium rationem: bini quilibet compoſiti ad reliquum primi erunt. 1

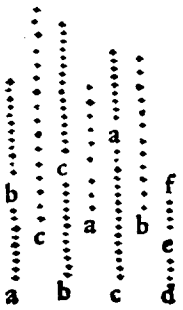

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint tres numeri continue proportionales minimi eandem eis habẽtium rationem: a, b, c. Dico qꝫ ipſorum a, b, c, bini quilibet compoſiti: ad reliquũ primi ſunt. ſcilicet a b ad c, & b c ad a, & a c ad b. Aſſumantur per 35 ſeptimi/bini minimi numeri eandem ipſis a, b, c, habentium rationem: ſintq; d e, e f. manifeſtum iam eſt qꝫ d e ſeipſum multiplicans/ipſum efficit a: & ipſum e, f, multiplicãs/ipſum b fecit. & inſuper e f ſeipſum multiplicans: ipſum efficit c. Et quoniam ipſi d e, e f, minimi ſunt: primi adinuicem ſunt per 24 ſeptimi. Si autem bini numeri primi adinuicem fuerint: & vterq; ad vtrunq; primus eſt/per 30 ſeptimi. Igitur d f: ad vtrunq; ipſorũ d e, e f, primus eſt. Sed & d e ad e f primus eſt. Ipſi igitur d f, d e: ad ipſum e f primi ſunt. & qui ex d f, d e, igitur: ad e f per 26 ſeptimi/primus eſt. Si vero bini numeri primi fuerit adinuicẽ: q̃ ex vno eorũ gignitur ad reliquũ primꝰ eſt per 27 ſeptimi. quare qui ex d f, d e: ad eum qui eſt ex e f, primus eſt. Sed qui ex f d, d e: eſt q̃ ex d e vna cũ eo q̃ ex d e, e f, p 3 ſecũdi. Qui igitur ex d e vna cũ eo qui ex d e, e f: ad cũ q̃ ex e f primus eſt. Eſt autẽ qui ex d e: ipſe a. qui vero ſub d e, e f: ipſe b. qui autẽ ex e f: eſt c. Ipſi a, b, igitur compoſiti: ad c primi ſunt. Similiter oſtendemus qꝫ ipſi b, c, ad a primi. ¶ Dico iam qꝫ ipſi a, c: ad b primi ſunt. nam quoniam d f ad vtrũq; ipſorum d e, e f, primus eſt: & qui ergo ex d f, ad eũ qui ſub d e, e f, primus eſt. Sed et qui ex d f: æquales ſunt qui ex d e, e f, vna cum eo qui bis eſt ſub d e, e f. Et qui ex d e, e f, igitur vna cũ ijs qui bis ſub d e, e f: ad eum qui ſub d e, e f, primi ſunt. Diuidendo quoq; qui ex d e, e f, vna cum eo qui ſub d e, e f: primi ſunt ad eum qui ſub d e, e f. Inſuper diuidendo/qui ex d e, d f: ad eum qui ſub d e, e f, primi ſunt. Eſt autem qui ex d e: ipſe a. qui ex e f: ipſe c. qui vero ſub d e, e f: ipſe b. Ipſi ergo a, c, compoſiti: ad b primi ſunt. quod oſtendere oportuit.

Si enim q̃ ex d e vna cũ eo q̃ ex e f, & qui ſub d e, e f, nõ eſſent primi: cũ eis dimẽſo metiatur cõpoſitũ/nõ erũt q̃ ex d e/e f vna cũ eo q̃ ſub d e, e f, et q̃ ſub d e, e f primi. At iterũ cũ eis dimẽſo metiatur & cõpoſitũ: nõ erũt q̃ ex d e, e f vna cũ eo qui ſub d e, e f bis/et qui ſub d e, e f adinuicem primi, cuius cõtrarium oſtenſum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 17

Si fuerint duo numeri contra ſe primi: quantus eſt primus eorum ad ſecundum/tantum eſſe ſecundum ad tertium quenq̃ impoſſibile eſt. 17

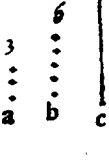

¶ CAMPANVS. ¶ Sint a & b contra ſe primi. dico impoſſibile eſſe: aliquem eis in cõtinua proportionalitate adiungi. Si enim poteſt: ſit c. quia igitur a ad b ſicut b ad c, ſunt autem a & b in ſua proportione minimi per 23 ſeptimi: ſequitur per 21 eiuſdem/ vt a numeret b. qui cum etiam numerat ſe: non erunt a & b contra ſe primi. quod eſt contrarium poſitioni.

Eucli. ex Zamb. Theorema 16. Propoſitio 16.

¶ Si bini numeri primi adinuicem fuerint: non erit ſicut primus ad ſecundum ſic ſecundus ad aliquem alium. 1

THEON ex Zamberto. Bini inꝫ numeri a,b, primi ſint adinuicē. Dico q̄ non eſt ſicut a ad b: ſic b ad aliquē alium. Si enim poſſibile: ſit ſicut a ad b, ſic b ad c. Ipſi autem a,b: primi ſunt. primi autem: & minimi per 23 ſeptimi. minimi vero: metiuntur eandem rationē habentes æqualiter per 21 ſeptimi/ antecedens antecedentem & ſequens ſequentem. metitur igitur a ipſum b: antecedēs antecedentē. metitur autem & ſeipſum. igitur a: ipſos a,b, metitur primos adinuicem exiſtentes. quod eſt abſurdum. non eſt igitur ſicut a ad b: ſic b ad c. quod oſtendere oportebat.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 18

18 SI quotlibet numerorum continue proportionaliū duo extremi fuerint contra ſe primi: quantus eſt primus ad ſecundum / tantum eſſe vltimum ad aliquem alium eſt impoſſibile.

CAMPANVS. Sint a,b,c, cōtinue proportionales. ſintq̄ a & c cōtra ſe primi. dico q̄ in eadem proportione non poteſt eis adiungi alius. Si enī poteſt: ſit d. Quia igitur eſt a ad b ſicut c ad d: erit permutatim a ad c, ſicut b ad d. ſūt autē a & c: in ſua proportione minimi/ per 23 ſeptimi. itaq̄ per 21 eiuſdē a numerat b. quare etiā numerat c. numerorum enī continue proportionalium/ ſi primus numerat ſecundum: ipſe numerat omnes/ & ſimpliciter quilibet præcedens quemlibet ſequentem. at quia etiā numerat ſe: non erunt a & c contra ſe primi. quod eſt incōueniēs.

Eucli. ex Zamb. Theorema 17. Propoſitio 17.

17 SI fuerint quilibet numeri cōtinue proportionales / ipſorū autem extremi primi adinuicē fuerint: non erit ſicut primus ad ſecundum/ ſic vltimus ad aliquem alium.

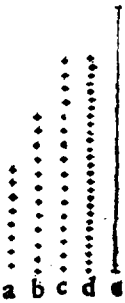

THEON ex Zamberto. Sint quilibet numeri cōtinue proportionales: a,b,c,d. ipſorum autē extremi/ ſint primi adinuicem. Dico q̄ nō eſt ſicut a ad b, ſic d ad aliquem alium. Si enim poſſibile: eſto ſicut a ad b ſic d ad e. viciſſim igitur per 13 ſeptimi eſt ſicut a ad d, ſic b ad e. Ipſi autem a,d, primi ſunt. primi autē: & minimi. minimi vero numeri: metiuntur eandem rationem habentes æqualiter per 21 ſeptimi/ antecedens antecedentem/ & ſequens ſequentē. metitur igitur a ipſum b. eſtq̄ ſicut a ad b: ſic b ad c. & b igitur ipſum c metitur. quare & a ipſū c metitur. & quoniam eſt ſicut b ad c ſic c ad d, metitur autem b ipſum c: metitur igitur & c ipſum d. Sed a ipſum c metitur. quare & a ipſum d metitur. metitur autē & ſeipſum. Igitur a: ipſos a,d, metitur primos inuicem exiſtentes. quod eſt impoſſibile. Nō eſt igitur ſicut a ad b: ſic d ad aliquem alium. quod oſtendere oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 19

19 RAtionalibus duobus numeris: an ſit eis tertius continue proportionalis / perſcrutari.
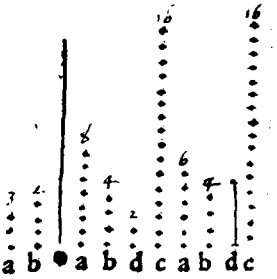
CAMPANVS. Sit a & b duo nūeri propoſiti. volo inquirere/ an eis poſſit tertius ſub cōtinua proportionalitate adiungi. Igitur ſi ipſi ſūt cōtra ſe primi: impoſſibile eſt per 17. ſi vero cōpoſiti: ducatur b in ſe/ & proueniat c. quē ſi a numerat: erit. ſi vero nō numerat: nō erit. Numeret enī eū ſecūdū d: q̄ erit quē quærimus per 2 partē 20 ſeptimi. Sit ergo vt non numeret eū: eſt tamē vt a ad b ſic b ad d. itaq̄ ga ex b in ſe fit c: ſequitur per primam partē 20 ſep. vt ex a in d ſit idem. igitur a numerat c ſecundum d. ſed erat poſitum q̄ non. quare ſequitur impoſſibile.

Eucli. ex Zamb. Theorema 18. Propoſitio 18.

18 BInis numeris datis: cōſiderare ſi poſſibile eſt eis tertium proportionalem inuenire

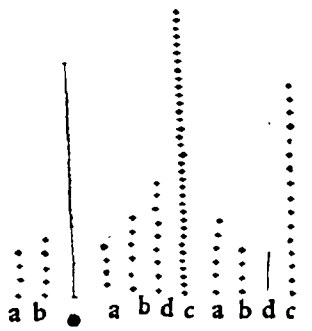

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint bini dati nnmeri a,b.ſitq; oportunũ ſcrutari: ſi eſt poſſibile eis tertium inuenire proportionalem. Iam ipſi a, b, aut ſunt primi adinuicem: aut non. Si quidem igitur primi ſunt adinuicem: patet per 16 noni q; impoſſibile eſt eis inuenire proportionalem tertium. Sed iam non ſint ipſi a,b, primi adinuicem: & b ſeipſum multiplicans ipſum efficiat c. Iam a aut ipſum c metitur: aut nõ metitur. Metitur prius p er d. Ipſe igitur a ipſum d multiplicãs: ipſum efficit c. Sed & b ſeipſum multiplicãs: ipſum c efficit. qui ex a,d, igitur: ei qui ex b eſt æqualis. Eſt igitur ſicut a ad b: ſic b ad d per ſecũdam partem 19 ſeptimi. Ipſis igitur a,b: tertius inuenitur d. Sed iam non metiatur a ipſum c. Dico q; ipſis a,b: impoſſibile eſt tertium inuenire proportionalem numerũ. Si enĩ poſſibile: inueniatur d. Igitur qui ex a,d: ei eſt æquus qui ex b. q autẽ ex b: eſt ipſe c. Igitur qui ex a,d: æquus eſt ipſi c. Quare a ipſũ d multiplicãs: ipſum efficit c. Igitur a: ipſum c metitur per d. Sed ſuppo nitur etiam non metiri. quod eſt impoſſibile. Non eſt igitur poſſibile ip ſis a,b, tertium proportionalem inuenire: quando a ipſum c non metitur. quod oportuit oſtendere.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 20.

DAtis tribus numeris continue proportionalibus: an ſit aliquis quartus eis continue proportionalis inquirere. 20

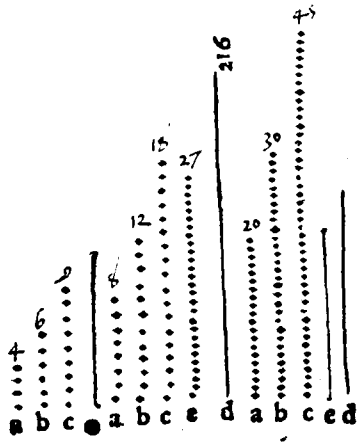

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint continue proportionales a,b,c. Volo inquirere an alius eis ſub continua proportionalitate poſſit adiungi. igitur ſi a & c ſunt cõtra ſe primi: impoſſibile eſt per 18. Si autem compoſitus: ſit d qui prouenit ex b in c. quem ſi numerat a: erit. ſi vero non numerat: non erit. Numeret enim eum ſecũdũ e: qui erit quem quærimus per ſecundã partem 20 ſeptimi. Sit ergo vt nõ numeret eum: eſt tamen vt a ad b, ſicut c ad e. itaq; quia ex b in c fit d: ſequitur per primam partem 20 ſeptimi / vt ex a in e ſit idem. ergo a numerat d ſecundum e. ſed poſitum erat q; non. ¶Idẽ potes perſcrutari: quotlibet continue proportionalibus propoſitis. ſi enim duo extremi ſint contra ſe primi: finem habet intẽtio per 18. ſi autẽ cõpoſiti: ducto ſecũdo invltimũ / ſi productũ numeret primus / is ſecundũ quẽ eũ nũerat: eſt quẽ q̃rimus per ſecundã partem 20 ſeptimi. ſi autem primus productũ nõ numerat: nullus erit. quotlibet enim poſito: per primam partem eiuſdem ſecundum ipſum poſitũ numerabit primus productum. quod poſitum erat non numerare.

Eucli. ex Zamb. Theorema 19. Propoſitio 19.

¶Tribus numeris datis: conſiderare ſi eſt poſſibile eis quartum inuenire proportionalem. 1

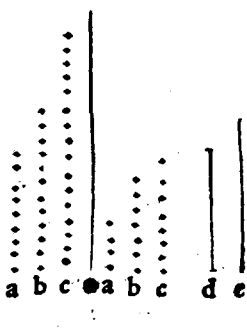

¶THEON ex Zãb. ¶Sint dati tres numeri a,b,c. ſitq; oportunũ cõiectare: ſi poſſibile eſt eis quartũ proportionalẽ inuenire. Iã ipſi a,b,c, aut cõtinue ſunt proportionales & eorũ extremi a,c, ſunt primi adinuicẽ / aut non ſũt cõtinue proportionales & eorũ extremi primi ſũt adiuicẽ: aut cõtinue ſunt proportionales & eorũ extremi nõ ſũt adiuicẽ primi / vel neq; ſũt cõtinue proportionales neq; eorũ extremi primi ſunt adinuicẽ. ¶Si qdẽ igitur ipſi a,b,c, continue ſunt proportionales / & eorũ extremi a,c, ſunt primi adinuicem: patet per 17 noni q; eſt impoſſibile eis quartum proportionalem inuenire numerum. ¶Non ſint iã ipſi a,b, c, continue proportionales: extremis rurſus primis exiſtentibus adinuicem. Dico q; & ſic quartũ proportionalẽ inuentre: eſt impoſſibile. Si enĩ poſſibile: inueniatur d. Vt ſit ſicut a ad b ſic c ad d. fiatq; ſicut b ad c ſic d ad e. Et quoniã eſt ſicut qdẽ a ad b ſic c ad d, ſicut autẽ b ad c ſic d ad e: ex æquali igitur per 14 ſeptimi / eſt ſicut a ad c ſic c ad e. At a,c, primi ſunt. primi autẽ & minimi. minimi vero metiuntur eandem rationẽ habentes: antecedẽs antecedentẽ & ſequens ſequentẽ / per 21 ſeptimi. metitur igitur a ipſum c: antecedens antecedẽtem. metitur autem & ſeipſum.

Igit a ipſos a,c,metiſ primos adiuicē exātes.qđ ē ipoſſibile.ipſis igit a,b, c,4 ꝓportionalē iuenire eſt ipoſſibile. ¶S3 iā rurſus ſint ipſi a,b,c,cōtinue ꝓportionales:at a,c,nō ſint primi adiuicē.Dico q̄ eis 4 proportionalē inuenire eſt poſſibile.Nāt ipſū c multiplicās:ipſū efficiat d.Igit a ipſū d aut metiſ:aut nō metitur.Metiatur prius ipſū:p e.Igitur a ipſū e multiplicās: ipſū efficit d.ſed & b ipſū c multiplicās:ipſū d efficit.Igitur q ex a,e: ei eſt æquus q ex b,c. ꝓportionalis igit eſt ſicut a ad b:ſic c ad e.Sed iam nō metiaſ a ipſū d.diço q̄ ipſis a,b,c,4 proportionalē inuenire eſt ipoſſibile.Si ei poſſibile:inueniatur e.Igitur qui ex a,e,ei qui ex b,c,eſt æqualis.Sed qui ex b, c,eſt ipſe d.& q ex a,e,igitur ipſi d eſt æqualis. Igitur a ipſum e multiplicans:ipſum efficit d.Igitur a ipſum d metitur.ſed & nō metitur.quod eſt impoſſibile.Igitur ipſis a,b,c,4 proportionalem inuenire numerū eſt ipoſſibile:qñ a ipſū d nō metiſ. ¶S3 iā ipſi a,b,c,neq̄ cōtinue ſint ꝓportionales neq̄ eorū extremi adiuicē ſint primi:& b ipſū c multiplicās ipſū efficiat d.Similiter oñdetur q̄ ſi qđē a ipſū d metitur:poſſibile eſt eis proportionalē inuenire.ſi aūt nō metitur:eſt impoſſibile.quod oſtēdere oportebat.

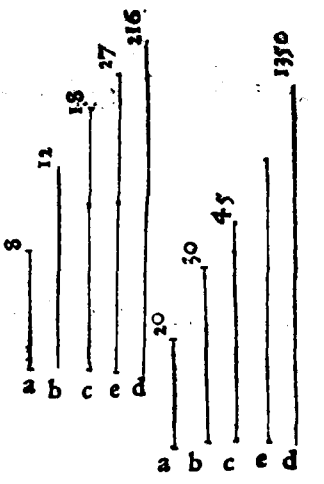

Eucli.ex Camp. Propoſitio 21.

DAtis quotlibet numeris primis:aliquem primum ab eis diuerſum eſſe neceſſe eſt.

¶CAMP. ¶Nihil aliud intēditur:niſi q̄ nūeri primi ſint īfiniti/demōſtrare.Sint enī a,b,c,numeri primi.dico eſſe aliquē primū diuerſum ab eis.ſit qđē d f minimus quē numerāt:cui addita vnitate fiat d g.q eſt primus aut cōpoſitus.ſi primꝰ:cōſtat propoſitū. ſi cōpoſitus:numerat eū aliqs primus/ q ſit h,quē nō eſt poſſibile eſſe aliquē ex primis ꝓpoſitis. Si enī eſſet aliqs eorū:cū qlibet ipſorū numeret d f,ipſe quoq̄ numeraret eūdē.at quia numerat d g:oporteret ipſū numerare f g q eſt vnitas.quod eſt īpoſſibile.Idē ſequitur poſito d f quotlibet numero quē numerāt a,b,c.quare cōſtat propoſitū.

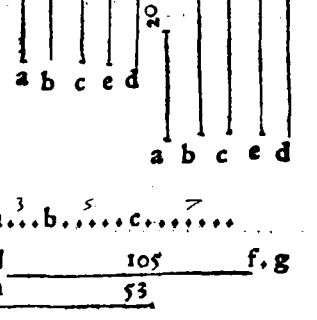

Eucli.ex Zamb. Theorema 20. Propoſitio 20.

¶Primi numeri:plures ſunt omni propoſita multitudine primorum numerorum

¶THEON ex Zāb.Sint propoſitiſ primi nūeri a,b,c.Dico q̄ ipſis a,b, c,plures ſunt primi numeri.Accipiatur enī per 39 ſep.minimus quē ipſi a, b,c,metiātur:ſitq̄ d e. addaturq̄ ipſi d e:vnitas d f.iā e f aut eſt primꝰ aut nō.ſit prius primus.inuēti iā ſūt primi nūeri a,b,c,e,f:plures ipſis a,b,c. Sed iā nō ſit e f primꝰ.igit eū aliqs nūerꝰ metitur p 34 ſep.metiatur eū numerus primus g.Dico q̄ g nulli ipſorū a,b,c,eſt idē.Si enī poſſibile:ſit.ipſi aūt a,b,c:ipſū d e metiūtur.igitur & g:ipſū d e metietur. metitur aūt & e f.& reliquā d f vnitatē metietur g numerus exiſtēs.qđ eſt abſurdū.igitur g nō eſt idē vni ipſorū a,b,c.ipſe aūt ſupponit & primꝰ.Inuēti igitur ſūt primi nūeri plures ꝓpoſita multitudine ipſorū a,b,c:ipſi a,b,c,g.qđ oñdere oportuit.

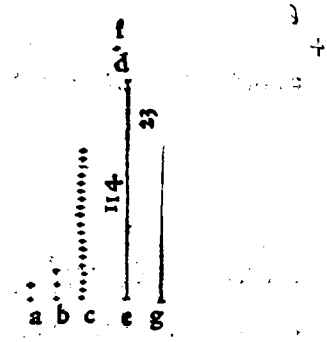

Eucli.ex Camp. Propoſitio 22.

SI coaceruentur quotlibet numeri pares: totus quoq̄ ab eis coaceruatus erit par.

¶CAMPANVS. ¶Sit quiſq̄ numerorū a,b,c:par.Dico ex eis cōpoſitū eſſe parē.habet enim ex conuerſione diffintionis/quiſq̄ eorū:medietatem. ſint ergo eorum medietates d,e,f.quia igitur ſicut a ad d ſic b ad e,& c ad f: erit ex 13 ſeptimi/ſicut a ad d ſic totus a b c ad totū d e f.itaq̄ d e f eſt medietas a b c.ergo per diffintionem/a b c: eſt par. quod eſt propoſitum.

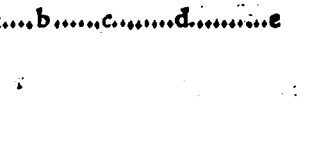

Eucli.ex Zamb. Theorema 21. Propoſitio 21.

¶Si pares numeri quilibet componantur:totus par eſt.

¶THEON ex Zāb. ¶Cōponātur enī numeri quilibet pares ipſi a b,b c,c d,d e.Dico q̄ totus a e par eſt.Nā quoniā vnuſquiſq̄ ipſorū a b, b c,c d, d e,par eſt:partem habet dimidiam.quare & totus a e habet partem dimidiam.numerus autem par eſt qui bifariam diuiditur per diffinitionem.igitur a e par eſt.quod oſtendere oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 23

SI numeri impares numero pares coaceruentur: totus quoq; ex eis coaceruatus erit par.

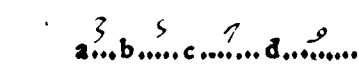

¶CAMPANVS. ¶Sit quilibet numerorum a,b,c,d: impar. dico ex eis cõ poſitum: eſſe parem. dempta eni a quolibet vnitate: cõſtat reſiduos eſſe pares: & quia ille vnitates. demptæ componũt parem/cum ſint numero pares: conſtat propoſitum per præmiſſam.

Eucli. ex Zamb. Theorema 22. Propoſitio 22.

¶Si impares numeri quilibet componãtur/fuerit autem multitudo par: totus par erit.

¶THEON ex Zãb. ¶Componãtur enim impares numeri qlibet/multitudine pares: a b,b c,c d,d e. Dico q̃ totus a e par eſt. Nã quoniã vnuſquiſq; ipſorũ a b,b c,c d,d e, impar eſt: ablata vnitate ab vnoquoq; / vnuſquiſq; reliquus par erit. Quare & cõpoſitus ex ipſis par erit per 21 noni. Eſt autẽ & vnitatũ multitudo par. Totus igitur a e par eſt. quod oſtẽdere oportebat.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 24.

SI numeri impares numero impares coaceruentur: totum quoq; ex eis coaceruatum imparem eſſe.

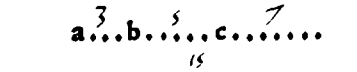

¶CAMPANVS. ¶Sit quilibet numerorum a,b,c: impar. Dico totũ ex eis compoſitum eſſe imparẽ. Erit eni per præmiſſam cõpoſitus ex a & b: par. & quia c, dempta vnitate/eſt par: erit per antepræmiſſam totus a,b,c, dẽpta vnitate/par. Per diffinitionem itaq; conſtat totum eſſe imparem.

Eucli. ex Zamb. Theorema 23. Propoſitio 23

¶Si impares numeri quilibet componãtur/multitudo autem ipſorum fuerit impar: & totus impar erit.

¶THEON ex Zãb. ¶Cõponãtur eni qlibet ipares numeri/quorũ multitudo ſit impar: a b,b c,c d. Dico q̃ totus a d ipar eſt. Auferaẽ ab ipſo c d: vnitas d e. reliquus igitur c e par eſt. eſt aũt & a c par. & totus igitur a e par eſt. eſt autẽ d e vnitas. totus igitur a d impar eſt. quod oſtendere oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 25

SI a nũero pari nũerus par detrahaẽ: reliquus erit par.
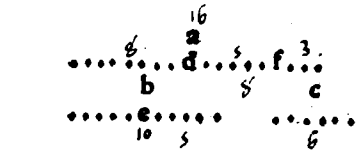
¶CAMP. ¶Sit a totus par: a quo detrahatur b q̃ quoq; ſit par/ & reſiduus ſit c. Dico c eſſe parem. ſit enim d medietas a: e quoq; ſit medietas b. detracto q̃ e de d: ſit reliquus f. erit per 13 ſeptimi/c ad f: ſicut a ad d. quare f eſt medietas, itaq; c eſt par. quod eſt propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 24. Propoſitio 24.

¶Si a pari numero par auferatur: reliquus par erit.

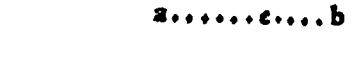

¶THEON ex Zãb. ¶A pari enim a b, auferatur. Dico q̃ reliquus a c par eſt. Nam quoniã a b par eſt habet partem dimidiam. iam id propterea & b c: habet partem dimidiam. quare & reliquus c a habet partem dimidiam. par igitur eſt a c. quod oſtendere oportebat.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 28

SI de nũero pari imparẽ tollas: qui relinquit ipar eſt.

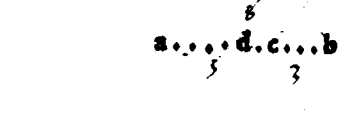

¶CAM. ¶Sit a b par: a quo tollatur a c q̃ ſit ipar. Dico c b reſiduũ eſſe iparẽ: ſubtrahatur eni ab a c: vnitas q̃ ſit c d. erit q̃ a d par. itaq; per 25: d b quoq; erit par. Quia igitur d c eſt vnitas: ſequitur c b eſſe imparem. quod eſt propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 25. Propoſitio 25.

¶Si a pari numero impar auferatur: reliquus impar erit.

¶THEON ex Zamberto. ¶A pari namq; numero a b impar auferatur impar b c. Dico q̃ reliquus c b impar eſt. Auferatur ab ipſo b c: vnitas c d. igitur d b: par eſt. Eſt autem a b quoq; par. & reliquus igitur a d par eſt. at c d

est vnitas. igitur a c impar est. quod ostendere oportuit.

Eucli. ex Camp. Propositio 27

SI a numero impari detrahatur impar: reliquus erit par.

¶CAMPANVS. ¶ Sit a b numerus impar: a quo detrahat b c qui etiam sit impar. dico reliquum qui est a c: esse parē. Detrahatur enim ab vtroq; duorum numerorū a b & b c: vnitas quæ sit b d. eritq; vterq; duorum residuorum quæ sunt a d & d c: par. per præmissam itaq; constat a c esse parem. quod est propositum.

a . . . . . c . . . . d . b

Eucli. ex Zamb. Theorema 26. Propositio 26

¶Si ab impari numero impar auferatur: reliquus par erit.

¶THEON ex Zamberto. ¶Ab impari nāq; a b: impar auferatur b c. Dico q; reliquus c a par est. nā quoniā a b impar est: auferatur vnitas b d. reliquus igitur a d: par est. Iā id propterea & c d par est per diffinitionē. quare & reliquus c a par est. quod ostendere oportuit.

a . . . . c . . . . . d . b

Eucli. ex Camp. Propositio 28

SI a numero impari numerum parem subtrahas: qui relinquitur impar est.

¶CAMPANVS. ¶ Sit a b impar: a quo detrahatur a c qui sit par. Dico b c residuū esse imparem. Sit enim b d vnitas: eritq; a d par. Et quia a c est par: erit per 25 c d par. cum itaq; sit d b vnitas: erit c b impar. quod est propositum.

a . . . . . c . . . . d . b

Eucli. ex Zamb. Theorema 27. Propositio 27

¶Si a b impari numero par auferatur: reliquus impar erit.

¶THEON ex Zāb. ¶Ab impari namq; a b: par auferatur b c. Dico q; reliquus c a impar est. Auferat vnitas a d. igitur d b par est. est aūt b c par. & reliquus igitur c d: par est. igitur c a impar est. qđ ostēdere oportuit.

a . d . . . . c . . . . b

Eucli. ex Camp. Propositio 29.

SI numerus impar in numerum parem ducatur: qui inde producetur erit par.

¶CAMPANVS. ¶Ex 23 manifestum est quod dicitur.

Eucli. ex Zamb. Theorema 28 Propositio 28

¶Si impar numerus parem multiplicans / aliquem fecerit: qui gignitur par est.

¶THEON ex Zamberto. ¶Impar inq̄ a, parem b multiplicans: ipsum efficiat c. Dico q; c par est. Nam quoniā a ipsum b multiplicās / ipsum c fecit: igitur c ex totidē ipsi b æqualibus quotæ sūt in a vnitates cōponit. eritq; b par. igitur c ex paribus cōponitur. Si vero numeri pares qlibet cō ponātur: totus par est. per 21 noni igitur: c par est. quod oñdere oportuit.

a b c

Eucli. ex Camp. Propositio 30

SI impar impārē ducatur impar: qui producet erit impar.

¶CAMPANVS. ¶Hæc quoq; ex 24. manifesta est.

¶Hæ sequentes 2 ex Campano propositiones: nullas sibi ex Zamberto respondentes habent.

Eucli. ex Camp. Propositio 31

¶Si nūerus impar nūerū parē nūeret: nūero pari eū nūerabit.

¶CAMPANVS. ¶Si enim numero impari eum numeraret: ex impari in imparem fieret par. quod est inconueniens per præmissam.

Eucli. ex Camp. Propositio 32.

¶Si impar imparem numeret: impariter eum numerat.

¶CAMPANVS. ¶Si enim pariter eum numeraret: ex numero impari in numerum parem fieret impar. quod est inconueniens per 29.

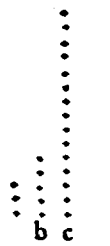

Eucli.ex Zamb. Theorema 29. Propoſitio 29

¶Si impar numerus imparem numerum multiplicans/fecerit aliquem:factus impar erit.

¶THEON ex Zamberto. ¶Impar enim numerus a,imparem numerum b multiplicans:ipſum efficiat c.Dico q̃ c impar eſt.Nam quoniã a ipſum b multiplicans ipſum facit c:igitur c ex totidem ipſi b æqualibus quotæ ſunt in a vnitates/cõponitur. Eſt autẽ vterq; ipſorũ a,b: impar. Igitur c ex imparibus conflatur numeris:quorum multitudo impar eſt, Quare per 23 noni/c impar eſt.quod oſtendere oportuit.

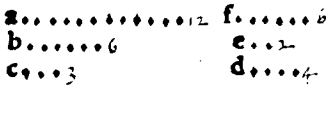

Eucli.ex Camp. Propoſitio 33

SI numerus impar numerum parem metiatur: eiuſdem quoq; dimidium/ipſum metiri neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sit a numerus par cuius dimidiũ b:ſitq; c numerus impar qui numeret a. dico q̃ c numerabit b.numeret enim a ſecundum d.eritq; per 31:d numerus par. Eſto igitur eius dimidiũ/e:ducaturq; c in e, & proueniat f.eritq; per 18 ſeptimi a ad f:ſicut d ad e.& quia etiã eſt a ad b ſicut d ad e:ſequitur b & f eſſe æquales.cum itaq; c numeret f:idẽ numerabit b.quod eſt propoſitum.

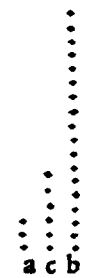

Eucli.ex Zamb. Theorema 30. Propoſitio 30.

¶Si impar numerus parem numerum menſus fuerit:& eius dimidium metietur.

¶THEON ex Zamberto. ¶Impar enim numerus a:parem numerum b metiatur.Dico q̃ & eius dimidium mettetur.Nam quoniam a ipſum b metitur:ipſum metiatur per c.Dico q̃ c non eſt impar. Si enim poſſibile:ſit impar.Et quoniã a metitur ipſum b per c:igitur a ipſum c multiplicans/ipſum efficit b. Igitur b componitur ex imparibus numeris: quorum multitudo impar eſt.Igitur b impar eſt.quod eſt abſurdum.ſupponitur enim par.Igitur impar non eſt.par igitur eſt c. Quare a ipſum b metitur pariter.& c igitur ipſum b metiẽ per a.habet aũt vterq; ipſorũ c,b, partem dimidiam.eſt igitur ſicut c ad b ſic dimidium ad dimidium. metitur autem c:ipſum b per a.& dimidium ipſius metietur ipſius b dimidium per a.igitur a,dimidium multiplicans ipſius c:dimidium ipſius b efficit.Igitur a ipſius b dimidium metitur. metiturq; per ipſius c dimidium. Idq; propterea a ipſius dimidium metietur.quod oſtendere oportuit.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 34.

SI numerus impar ad aliquem fuerit primus: idem ad eiuſdem duplum erit primus.

¶CAMPANVS. ¶Sit a numerus impar primus ad b:cuius duplũ ſit c.Dico q̃ a eſt primus ad c.ſin autem:numeret eos d.Cũq; a ſit impar: ſequitur d eſſe imparẽ.quicũq; enim impar parem numerat:pari numero eũ numerabit per 31.per præmiſſam itaq; a numerabit b.nonſunt igitur a & b contra ſe primi.quod eſt contra hypotheſin.

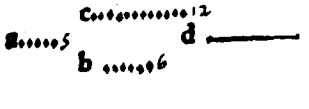

Eucli.ex Zamb. Theorema 31. Propoſitio 31

¶Si impar numerus ad numerum aliquem primus fuerit: & ad ipſius duplum primus erit.

¶THEON ex Zamberto. ¶Impar enim numerus a,ad numerum aliquem b,primus eſto:ipſius autem b, duplus eſto c. Dico q̃ a ad c primus eſt. Si autem a,c,non ſunt primi:metitur eos aliquis numerus,metiatur:et eſto d.eſt autem impar numerus:a,impar igitur & d.Et quoniã d impar exiſtens ipſum c metitur/eſt autem & c par:igitur d metietur ipſius c dimidium per præcedentẽ.Dimidiũ autẽ ipſius c eſt b.igitur d ipſum b metitur.metitur autem & a.Igitur d:ipſos a,b,metitur primos ad inuicem exiſtentes.quod eſt abſurdum.Igitur a ad c primus eſt.Ipſi igi-

tur a,c,primi sunt adinuicem.quod erat ostendendum.

Eucli.ex Camp. Propositio 35.

NVmeri a duobus dupli:sunt pariter pares tantũ.

¶CAMPANVS. ¶Sint vnitas/a,b,c,d, continue proportionales:fitq; a binario. Dico omnes eos esse pariter pares: eisq; secundum hanc proportionẽ in infinitum auctis/nullum alium esse pariter parem. De his quidẽ constat per diffinitionem:cum per 12 quilibet præcedens numeret quemlibet sequentẽ per aliquẽ eorũ quos omnes oportet esse pares/ & nullus alius numeret aliquem eorum per 13 eo q; a qui est binarius vnitatem sequens est primus. Q; autẽ nullus alius ab his sit pariter par:cõstat sic. Posito enim aliquo:diuidat in duas medietates/eiusq; medietas in duas, & hoc toties fiat:quousq; nũerus aut vnitas diuisionẽ impediat/quod necesse est euenire per vltimã petitionẽ. Si qdẽ numerus hanc prohibeat: ipse erit impar.qui cum numeret pariter parem positũ:non erat pariter par qui positus est pariter par. Si autem vnitas:non erit is alius a continue duplis ab vnitate.

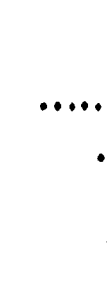

Eucli.ex Zamb. Theorema 32. Propositio 32

12 ¶A binario duplorum vnusquisq; : pariter par est tantum.

¶THEON ex Zamberto. ¶A binario enĩ a: duplicẽtur quilibet numeri b,c,d. Dico q; ipsi b,c,d: pariter pares sunt tantum. Q; quidem vnusquisq; pariter par est: manifestum est/a binario enim est duplicatus. Dico q; & tantũ. Exponatur vnitas. Quoniã igitur ab vnitate quilibet numeri continue proportionales sunt/qui autem post vnitatẽ a primus est: maximũ ipsorũ a,b,c, hoc est d nullus metitur præter ipsos a,b,c, per 13 noni. Est aũt vnusquisq; ipsorũ a,b,c: pariter par. Igitur d pariter par est tantum. Similiter iam ostendemus q; & vnusquisq; ipsorum a,b,c: pariter par est tantum. quod oportuit ostendere.

Eucli.ex Camp. Propositio 36.

36 NVmerus cuius medietas est ipar: est pariter impar.

¶CAMPANVS. ¶Sit a numerus: cuius medietas quę sit b, sit impar. Dico a, esse pariter imparẽ. Sit enĩ c binarius: manifestum itaq; quoniam ex c in b fit a. Sit autem d quilibet numerus par numerans a: qui numeret eum secundum e. eritq; per secundam partẽ 20 septimi/e ad b: sicut c ad d. Igitur e numerat b: quia c numerat d. Erit itaq; e numerus impar: erat enim & b. per diffinitionem igitur a est pariter impar.

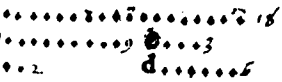

Eucli.ex Zamb. Theorema 33. Propositio 33.

33 ¶Si numerus dimidium impar habuerit: pariter impar est tantum.

¶THEON ex Zãb. ¶Numer⁹ enĩ a: dimidiũ habeat ipar. Dico q; a pariter ipar est tm̃. Q; qdẽ pariter ipar: est manifestum. eius nãq; dimidiũ ipar existens: eum pariter metitur per diffinitionẽ. Dico q; & tm̃. Si enĩ a pariter par est: & eius dimidium par est per diffinitionẽ. metietur igitur eum par numerus: per parem numerum. Quare & dimidium eius metietur per 39 numerus par: impar existens. quod est absurdum. Igitur d: pariter impar est tantum. quod oportuit ostendere.

Eucli.ex Camp. Propositio 37

7 ¶Mnis numerus a duobus non duplus/cuius medietas est par: est pariter par & impariter.

¶CAMPANVS. ¶Sit numerus a, nõ duplus a duob⁹: cuius medietas quæ sit b, ponatur par. dico ipsum esse pariter parẽ & impariter. Sit enĩ c binarius. de quo manifestũ est q; ipse numerat a secundũ b. quia vero a non est duplus a duobus: necesse est si eius medietas quæ est b in alias

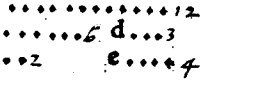

duas medietates diuidatur/medietatisq; medietas in alias duas/vt tandem occurrat numerus impediēs diuisionē.qui propter hoc q̄ diuisionē nō recipit:erit impar.sitq; is in quo sistit diuisio:d.In nūero quippe necesse ē stare.ga si vsq; ad vnitatē pueniret diuisio: esset a de numeris duplis a binario/de quibus nō est.de d vero manifestū est q̄ ipse numerat a per hāc cōmunē sciētiā. Omnis numerus numerās aliū numerat omnē numeratū ab illo.Numeret ergo eum secundū e.eritq; e:par.alioquin cū d sit maior ipar:sequeret per 30 a esse imparē.Quia igitur b numer⁹ par numerat a secundū c qui quoq; est par (est enī binarius) at vero c numerus par numerat eundē secundum d qui est impar:conflat ex diffinitione numerum a esse pariter parem & impariter.quod est propositum.

a 12
b . . . . . 6 d . . . 3
c . . 2 e 4

a

Eucli.ex Zamb. Theorema 34. Propositio 34.

¶Si numerus neq; a binario fuerit duplus/neq; dimidium impar habuerit:pariter par est & pariter impar. 3

¶THEON ex Zamberto. ¶Numerus enī a non sit a binario duplus: neq; dimidiū habeat impar. Dico q̄ a pariter par est & pariter impar.q̄ quidē a pariter par est: manifestū est.dimidiū namq; non habet impar. Dico iam q̄ & pariter impar est.Si enim ipsum a bifariam secuerimus/ idq; semper efficientes:in quēdam numerum desinemus imparem qui ipsum metietur a per parē numerū.Si autem non desinemus:ad binariū inquā veniemus.eritq; ipse a:a binario duplicatus.quod non supponitur. Quare a: pariter impar est.patuit autē q̄ & pariter par.Igitur a: pariter par est & pariter impar.Quod ostendere oportuit.

Eucli.ex Camp. Propositio 38

Si de secūdo atq; vltimo numerorū cōtinue ꝓportionaliū/ęquale primi demat̄:quātū est reliquū secūdi ad primū tātū esse reliquū vltimi ad coaceruatū ex cunctis prędecētibus necessario comprobatur. 3

19
g . . . . . l . . . n . . . . . m . . . . . h 27
e . . . . . f 18
c . . . . . k . . . d 12
a . . . . . b 8

¶CAMPANVS. ¶Sint cōtinue proportionales a b,c d,e f,g h.dematurq; de c d,æqualis a b: qui sit c k.& de g h:qui sit g l. Dico tunc q̄ proportio k d ad a b:est sicut l h ad cōpositū ex e f,c d & a b. Sumatur ex g h,æqualis e f qui sit g m:& æqualis c d,qui sit g n.eritq; l n:æqualis k d. Manifestū autē est per 12 septimi/q̄ cūsit g h ad g m sicut g m ad g n:erit h m residuū ad m n residuū,sicut g h ad g m,ideoq; sicut e f ad c d.simili quoq; modo erit m n ad l n:sicut c d ad a b.Permutatim igitur erit h m ad e f,& m n ad c d:sicut n l ad a b.itaq; cōiuncti per 13 septimi/erit l h cōpositus ex h m,m n & l n,ad cōpositū ex e f,c d & a b:sicut l n ad a b,ideoq; sicut k d ad a b.quod est propositum.

Eucli.ex Zamb. Theorema 35. Propositio 35.

¶Si fuerint quilibet numeri continue proportionales/auferantur autem a secundo & vltimo ęquales ipsi primo: erit sicut secundi excessus ad primum/sic vltimi excessus ad omnes seipsum præcedentes. 3

f
h
k
l
c
g
a b d e

¶THEON ex Zāb. ¶Sint quilibet numeri cōtinue proportionales a, b c,d,e f:incipientes ab a minimo.auferaturq; ab ipsis b c & e f: ipsi a æqualis vterq; ipsorū c g,f h.Dico q̄ est sicut b g ad a:sic est h e ad a, b c,d. Donatur enim ipsi quidē b c æqualis f k:ipsi autē d æqualis f l. Et qm̄ f k ipsi c b est æqualis/quorū f h ipsi c g est æqualis: reliquus ipse h k reliquo g b est æqualis. Et qm̄ est sicut e f ad d c sic est d ad l c/& b c ad a,æquus autē est d ipsi f l, & b c ipsi f k,& a ipsi f h:est igitur sicut e f ad f l,sic l f ad f k & k f ad f h. diuidendo ergo p 17 quinti/& sicut e l ad l f:sic l k ad f k & h k ad f h.Est igitur & sicut vnus aīdentiū ad vnū aīcedētiū:sic oēs aīcedētes ad oēs sequētes. Est igitur sicut k h ad f h:sic e l,l h,k h ad ipsos l f,f k,f h.æqualis autē est k h : ipsi b g,& f h:ipsi a.

ipſi autem f l, f k, f h: ipſis d,b c,a. eſt igitur ſicut b g ad a: ſic e h ad d,b c,a. Sicut igitur ſicut ſecundi exceſſus ad primũ: ſic eſt vltimi exceſſus ad omnes ſe ipſum præcedentes. Quod oſtendere oportuit.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 39.

9 SVm coaptati fuerint numeri ab vnitate continue dupli qui coniuncti faciant numerum primũ: extremus eorum in aggregatum ex eis ductus producit numerum perfectum.

¶CAMPANVS. ¶Sint ab vnitate continue dupli: a,b,c,d. ex eis aũt & vnitate coaceruatus ſit e: qui ponatur eſſe numerus primus. in quem e multiplicetur d: & proueniat f g. dico f g eſſe numerum perfectum. Sumantur igitur h,k,l, continue dupli ad e: vt tot ſint e,h,k,l, quot ſint cõtinue dupli ad vnitatem ſumpti. eritq; per æquam proportionalitatem l ad e: ſicut d ad a. quare per primam partem 20 ſeptimi/ex a in l prouenit f g. nam ipſe f g: prouenit ex d in e. Et quia a eſt binarius: eſt f g duplus ad l. ſunt igitur e,h,k,l,& f,g: continue proportionales. Demat̃ igitur ex h, æqualis e qui ſit m h: & reſiduus h o, qui erit etiam æqualis e. itẽq; ex f g demat̃ eidẽ e æqualis qui ſit f n. eritq; per præmiſſam n g: quãtum aggregatum ex e & h & k & l. Sed & f n cum ſit æqualis e: eſt quantum aggregatum ex a & b & c & d & vnitate. itemq; totus f g eſt quantus aggregatus ex omnibus his ſcilicet a,b,c,d & vnitate & illis e,h,k, l. de quibus omnibus manifeſtum eſt: q; numerant eum ſcilicet f g. e quidem ſecundum h: & h ſecundum k. quod ex prima parte 20 ſeptimi/ conuincitur: adiuuãte æqua proportionalitate ſicubi opus fuerit. Eſt enĩ vt d ad c: ſic k ad h. et vt d ad b: ſic k ad e, per æquam proportionalitatẽ. quare & ex c in h, & ex b in k, neceſſe eſt prouenire f g: quẽ dudum produxerat d in e. Si igitur nullus alius ab his numerat f g: ipſe erit per diffinitionẽ numerus perfectus. ¶Q; autẽ nullus alius eũ numeret: patet. Si enĩ hoc poſſibile eſt: ſit p qui numeret eum ſecũdum q. eritq; per 33 ſeptimi: vt e numeret alterũ eorum, ponaturq; q; numeret p. Et quia per ſecundam partem 20 ſeptimi/ eſt q ad d ſicut e ad p: ſequitur vt q numeret d. quare cum a qui ſequitur vnitatẽ ſit primus (eſt enim binarius) erit q per 13 huius aut a aut b aut c. quicunq; autem horum fuerit: erit p, aut l aut k aut h. ſi enim q fuerit a: conſtat q; p erit l. quod ſi fuerit b: p erit k. ſi autem c: p quoq; erit h. non eſt igitur p diuerſus ab illis vt fuerat poſitum. relinquitur ergo q; f g ſit numerus perfectus. quod erat demonſtrandum.

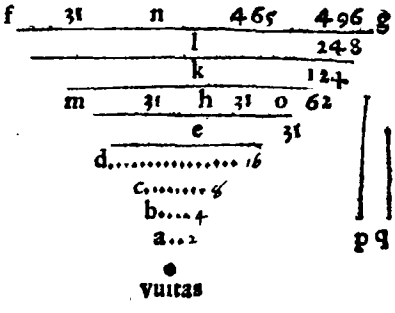

Euclí. ex Zamb. Theorema 36. Propoſitio 36.

36 ¶Si ab vnitate quilibet numeri continue expoſiti fuerint in duplici proportione/ ex quo totus compoſitus primus fuerit & totus in vltimum multiplicatus aliquem fecerit: qui gignitur perfectus erit.

¶THEON ex Zamberto. ¶Ab vnitate ſiquidẽ exponãtur quilibet numeri continue in duplici proportione/ ex quo totus compoſitus primus ſit: a,b,c,d. & toti æquus eſto e. & e ipſum d multiplicãs: ipſum efficiat f g. Dico q; f g perfectus eſt. Quot enim ſunt multitudine ipſi a,b,c,d: totidem ab e accipiantur in duplici proportione hoc eſt e,h k,l,m. Ex æquali igitur per 13 ſeptimi/ eſt ſicut a ad d: ſic eſt e ad m. Igitur qui ex e, d: ei eſt æquus qui ex a,m. eſtq; qui ex e,d: ipſe f g. Igitur qui ex a,m: ipſi f g eſt æqualis. Igitur a ipſum m multiplicans: ipſum efficit f g. igitur m: ipſum f g mentur per eas quæ in a ſũt vnitates. Eſt autem binarius a. duplus ergo eſt f g ipſius m. Sunt autem & m,l,h k,e, continue duplices adinuicem. igitur e,h k,l,m,f g. continue ſunt proportionales in duplici proportione. Auferatur iam a ſecundo k h, & vltimo f g: ipſi e primo æqualis vterq; ipſorum h n & f x. eſt igitur per præceden-

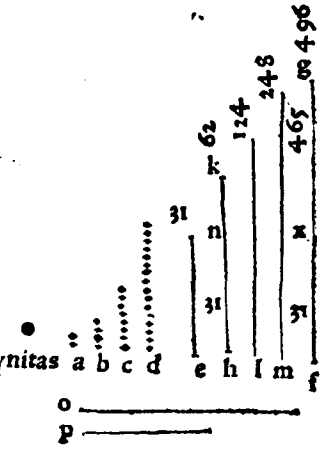

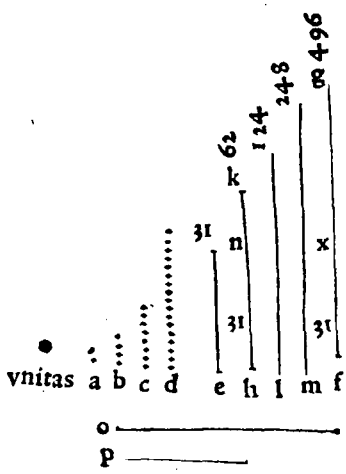

tem: ſicut ſecundi numeri exceſſus ad primum: ſic vltimi exceſſus ad omnes ſe ipſum præcedentes. eſt igitur ſicut n k ad e: ſic eſt x g ad ipſos m, l, k h, e. At eſt n k: ipſi e æquus. & qui eſt x g igitur: ipſis m, l, h k, e, eſt æquus. Eſt autem & x f: ipſi e æqualis. at e: ipſis a, b, c, d, & vnitati. Totus igitur f g: æquus eſt & ipſis e, h k, l, m, & ipſis a, b, c, d, & vnitati/et ſub eorum dimenſionem cadit. Dico q; & f g, nullus alius metitur: præter ipſos a, b, c, d, e, g k, l, m, & vnitatē. Si enim poſſibile: metiatur ipſum f g ipſe o, & o nulli ipſorum a, b, c, d, e, h k, l, m, eſto idem. & quoties o ipſum f g metitur: tot vnitates ſint in p. Igitur o ipſum p multiplicans: ipſum facit f g. Sed & e ipſum d multiplicans: ipſum efficit f g. eſt igitur per 19 ſeptimi ſicut e ad o ſic p ad d. viciſſim igitur per nonam eiuſdē ſicut e ad p: ſic o ad d. Et quoniā ab vnitate continue proportionales ſunt ipſi a, b, c, d, quivero poſt vnitatē a primus eſt: igitur d nullus alius numerus metietur præter a, b, c, per 13 noni. Supponitur q; nulli ipſorum a, b, c, ipſe o idem. igitur ipſum d ipſe o nō metitur. Sed ſicut o ad d ſic e ad p. neq; e igitur ipſum p metitur. eſtq; e primus. omnis autē primus numerus ad omnem quem non metitur primus eſt per 31 ſeptimi. igitur ipſi e, p: primi ſunt adinuicē. primi autem: & minimi. minimi vero metiuntur eandem rationem habentes æqualiter per 21 ſeptimi: antecedens antecedentem & ſequens ſequentem. Eſtq; ſicut e ad p: ſic o ad d. æque igitur e ipſum o metitur: & p ipſum d. Sed d nullus alius metietur præter a, b, c. igitur p vni ipſorum a, b, c, eſt idem. Sit p ipſi b idē. & quot ſunt ipſi b, c, d, multitudine: totidem aſſumātur ab ipſo e ipſi e, h k, l. ſintq; ipſi e, h k, l: ipſis b, c, d, in eadem ratione. ex æquali ergo per 25/eſt ſicut b ad d: ſic e, ad l. igitur q ex b, l: ei qui ex d, e, eſt æqualis. Sed qui ex d e: ei qui ex p o eſt æqualis. & qui ex p o igitur: ei qui ex b l eſt æqualis. Eſt igitur ſicut p ad b: ſic l ad o eſtq; p ipſi b idē. & l igitur ipſi o eſt idē. quod eſt impoſſibile. Nam o nulli expoſitorum ſupponitur idem. igitur ipſum f g aliquis numerus non metitur præter a, b, c, d, e, h k, l, m, & vnitatem. & oſtenſum eſt q; f g: ipſis a, b, c, d, e, h k, l, m, & vnitati eſt æqualis. perfectus autem numerus eſt per diffinitionem qui ſuis partib⁹ eſt æqualis. perfectus igitur eſt f g. quod oſtendere oportuit.

EVCLIDIS MEGARENSIS
Arithmeticorum elementorum
Noni libri
Finis.

EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philosophi Mathematicorumq; facile principis, primũ ex Campano, deinde ex Theone Græco commentatore, interprete Bartholomæo Zamberto Veneto: Geometrica elementa. Liber Decimus.

Ex Campano. Diffinitiones.

Vantitates quibus fuerit vna quantitas cõmunis eas numerans: dicentur communicantes.

¶ Quibus vero non fuerit vna communis quantitas eas numerans, dicentur incommenſurabiles.

¶ Lineæ in potentia cõmunicantes dicuntur: quarum ſuperficies quadratas vna communis ſuperficies numerat

¶ Lineæ incommenſurabiles in potentia dicuntur: quarum ſuperficies quadratas non numerat vna communis ſuperficies. Quæ cum ita ſint: manifeſtum eſt quia omni lineę poſitæ, multæ aliæ ſunt incommenſurabiles, quędam in longitudine tantum: quædam in longitudine & potentia.

¶ Omnis autem linea cum qua ratiocinamur poſita: vocetur rationalis.

¶ Lineæq; ei communicantes: dicuntur rationales.

¶ Eidem autem incommunicantes: dicuntur irrationales ſiue ſurdæ.

¶ Omnis vero quadrata ſuperficies de qua per hypotheſin ratiocinamur: dicitur rationalis.

¶ Superficies vero ei communicantes: dicuntur rationales.

¶ Eidem autem incommenſurabiles ſuperficies: dicuntur irrationales ſiue ſurdę.

¶ Latera vero quæ in illas quadratas poſſunt: dicuntur irrationalia.

Eucli. ex Zamb. Diffinitiones

Ommenſurabiles magnitudines dicuntur: quas eadem menſura dimetietur.

¶ Incommenſurabiles autem: quæ ſub nullius communis menſuræ dimenſionẽ cadũt.

¶ Rectæ lineæ potentia commenſurabiles ſunt: quando quę ab ipſis quadrata, eadem area dimetitur.

¶ Incommenſurabiles autem, quando ea quæ ex ipſis quadrata, nulla area communi menſura dimetitur. His expoſitis indicatur, q̃ propoſita recta linea hoc eſt a qua & cubi-

tales/& palmi/& digitales/ac pedales ſumunt̃ menſuræ: ipſi ſunt rectæ lineæ multitudine infinitæ cõmenſurabiles & incommenſurabiles. Cõmenſurabiles quidem: aut potentia tãtum/aut potentia & longitudine ſimul. Incommenſurabiles vero: aut lõgitudine tantũ/aut longitudine & potẽtia ſimul.

¶Vocatur igitur ipſa q dẽ propoſita recta linea: rationalis. 6

¶Et quæ huic commenſurabiles & longitudine & potẽtia/ & potentia tantum: rationales. 7

¶Quæ autem incommenſurabiles per vtrunq; /hoc eſt longitudine & potentia: irrationales appellantur. 8

¶Et quod quidem a propoſita recta linea quadratum: rationale. 9

¶Et quæ huic commenſurabília: irrationalia. 10

¶Et quod ab incommenſurabili: irrationale. 11

¶Et quæ huic commenſurabília: irrationalia dicuntur. 12

¶Et ipſorũ (ſi qudrata fuerint) latera/ſinautẽ/aliæ quæpiã 13 rectæ lineæ ipſa potentes æqualiaq; ipſis quadrata deſcribẽtes: irrationales vocentur.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 1

SI duabus quantitatibus inæqualibus propoſitis maius dimidio a maiori detrahatur/itemq; de reliquo maius dimidio dematur/deinceps quoq; eodem modo: neceſſe eſt vt tandem minore poſitarum minor quantitas relinquatur.

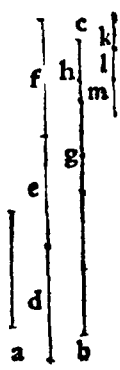

¶CAMP. ¶Sint duæ quantitates inæquales a & b c: b c maior. dico q; toties poteſt maius dimidio detrahi ab ipſa b c vel eius reſiduo: q; neceſſe erit reliq; quãtitatẽ minorẽ eſſe a. Multiplicet ei a toties quouſq; excedat b c: ſitq; eius multiplex d e f maius b c. Detrahatq; itaq; ab ipſa b c, maius dimidio: quod ſit b g. itẽq; ex reſiduo quod eſt g e, maius dimidio: quod ſit g h. hoc quoq; toties fiat: quouſq; b c diuiſa ſit in tot partes quoties a continetur in d e f. Dico tunc q; vltimum reſiduum vt eſt hic h c: eſt minus a. Multiplicetur nãq; h c, quoties eſt multiplicata a in d e f: ſitq; eius multiplex k l m. Quia igitur vnaquæq; quantitatũ k, l, m, eſt æqualis h c: ſequitur vt & k ſit minor b g, ſed & l: minor g h. at quia m eſt æqualis h c: erit per cõceptionem k l m minor b c. quare minor d e f. Cũ ſit ergo d e f ad a ſicut k l m ad h c, ſitq; d e f maior k l m: ſequitur p 14. quinti/q; a ſit maior h e. quod eſt propoſitũ. ¶Idẽq; ſequitur: ſi a maiori dimidium demat̃ item q; de reliquo dimidiũ/fiatq; toties quouſq; maior diuidatur in tot partes quoties continetur minor in quolibet ſuo multiplice maiorem poſitarum quantumlibet excedente.

¶CAMPANI Annotatio. ¶Attendere autem oportet: q; huic ppoſitioni videtur decima quinta tertij contradicere/proponens angulum cõtingentiæ minorem fore quolibet angulo a duabus lineis rectis contento. Poſito enim angulo quolibet rectilineo/ſi ab ipſo maius dimidio demat̃ur/itemq; de reſiduo maius dimidio: neceſſe videtur hoc toties poſſe fieri quouſq; angulus rectilineus minor angulo cõtingentiæ relinquatur. cuius oppoſitum 15 tertij ſyllogizat. Sed hi non ſunt vnivoce anguli. nõ enim eiuſdem ſunt generis ſimpliciter curuum & rectum. At vero nec angulum contingentiæ toties contingat ſumi: vt qualencunq; rectilineũ excedat. quod neceſſariũ eſt, vt ex præhabita demonſtratione patet. ad hoc

vt conſequens ex antecedente ſequatur. Planum ergo eſt etiam quemlibet angulum rectilineum: infinitis angulis contingentiæ eſſe maiorem.

Eucli. ex Zamb. Theorema 1. Propoſitio 1.

1 ¶ Duabus magnitudinibus inęqualibus expoſitis/ſi a maiori auferatur maius q̄ dimidium/& eius quod relictum eſt maius q̄ dimidium/idq; ſemper fiat: relinquetur quædā magnitudo minor minore magnitudine expoſita.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint binę magnitudines inęquales a b,c: quarum maior ſit a b. Dico q; ſi ab ipſa a b auferatur maius q̄ dimidiū/& reliqui maius q̄ dimidium/& hoc ſemper fiat: relinquetur quædā magnitudo minor minore magnitudine expoſita c. Et quoniam minor eſt c: igitur c multiplicata/maior erit ipſa a b. multiplicetur: & eſto d e ipſius quidem c multiplex/maior autem ipſa a b. Diuidaturq; d e in æquales ipſi c: hoc eſt d f,f g,g e. Auferaturq; ab ipſa a b maius q̄ dimidium: b h. & ab ipſa a h maius q̄ dimidiū: hoc eſt h k. & hoc fiat ſemper: ex quo quę in a b ſunt diuiſiones/æquales ſint multitudine eis quæ in ipſo d e ſunt diuiſionibus. ſintq; igitur a k,k h,& h b, diuiſiones: æquales exiſtētes multitudine ipſis d f,f g,& g e. Et quoniam maior eſt d e ipſa a b, auferturq; ab ipſa d e minor q̄ dimidiū hoc eſt e g, ab ipſa autē a b maius q̄ dimidium b h: reliquum igitur g d reliquo h a, maius eſt. Et quoniam maius eſt g d ipſa h a, auferturq; ab ipſa g d dimidium hoc eſt g f, ex ipſa autem a h maius dimidio hoc eſt h k: reliquum igitur d f, reliquo a k maius eſt. Aequale autem eſt d f: ipſi c. & c igitur: ipſo a k maius eſt. minus igitur eſt a k: ipſo c. Reliquitur igitur ex a b magnitudine ipſa a k magnitudo: minor exiſtēs minore expoſita magnitudine c. quod oportuit demōſtraſſe. Similiter quoq; oſtēdetur ſi dimidia ſublata fuerit.

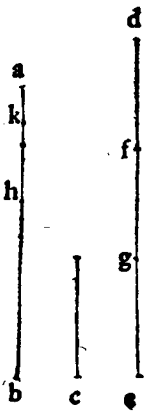

¶ ALITER IDEM oſtendere. ¶ Conſtent binæ magnitudines inæquales a b, c. Et quoniam minor eſt c: igitur c multiplicata/maior erit ipſa a b. multiplicetur: & eſto f m ipſius c multiplex. Diuidaturq; f m in ipſi c æqualia: hoc eſt m h, h g, g f. Et ab ipſa a b, auferatur maius q̄ dimidium/b e: & ex ipſa e a, maius q̄ dimidium/hoc eſt e d. & hoc fiat: ex quo quæ in ipſa f m diuiſiones/æquales fiant ipſis quæ ſunt in a b diuiſionibus. fiant autem ſicut b e, e d & d a. Et ipſi d a: vnaquæq; ipſarum k l, l n,& n x, eſto æqualis. & hoc fiat: ex quo diuiſiones quæ ſunt in k x, fiant æquales eis quæ ſunt in m f. Et quoniam b e maior eſt q̄ dimidium ipſius a b: ipſa b e maior eſt ipſa e a. multo maior igitur eſt b e: ipſa d a. Sed ipſi d a: æqualis eſt k l. igitur b e: maior eſt ipſa k l. Rurſus quoniā d e maior eſt q̄ dimidiū ipſius e a: ipſa igitur d e maior eſt ipſa d a. ſed ipſa d a: æqualis eſt ipſi l n. igitur ipſa e d. maior: eſt ipſa l n. Tota igitur d b: maior eſt ipſa k n. Sed ipſa d a: æqualis eſt ipſi n x. Tota igitur b a maior eſt ipſa k x. Sed ipſa m f: maior eſt b a. multo maior igitur eſt m f: ipſa k x. Et quoniam m h, h g,& g f, ſibi inuicem ſunt æquales/& k l, l n,& n x ſibi inuicē ſunt æquales/& æqualis eſt multitudo ipſarū quæ in m f multitudini ipſarū q̄ in k x: eſt igit̄ ſicut m h ad k l, ſicut h g ad l n,& n x ad g f. igitur per 12 quinti ſicut m h ad k l: ſic m f ad k x. Maior autem eſt m f ipſa k x. maior igitur eſt & g f ipſa k l. At f g: æqualis eſt ipſi c. ipſa autem k l: ipſi a d. Igitur c maior eſt ipſa a d. Quod oportuit demonſtrare.

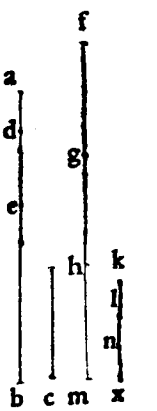

Eucli. ex Camp. Propoſitio 2.

2 SI fuerint duæ quātitates inæquales/detrahaturq; a maiori ęquale minori donec minus eo ſupſit/ac deinde a minori ipſius reliq; æquale demat̄ donec minus eo relinquatur/ denuo quoq; reliquo primo æquale reliqui ſecūdi donec minus eo ſuperſit auferatur/& in huiuſmo-

di continua detractione nullum reliquum quod ante relictū numeret inueniatur: eas duas quantitates incommensurabiles esse necesse est.

¶CAMPANVS. ¶Simile huic proposuit prima septimi in numeris. Sint duæ quātitates inæquales a & b, maior a: quibus (si fiat reciprocæ quoad potest detractio) non occurrat (etiam si infinities fiat) aliqua quantitas detractionem impediens, siue ante relictum numerans. dico eas incōmensurabiles esse. Si autem sint cōmensurabiles: sit cōmunis earū mēsura c. Detrahat igitur b ex a quoties potest: sitq; residuū d. quod residuū detrahatur ex b quoties potest: & sit residuū e. Fiatq; toties ista detractio: quousq; ex alterutra duarū quātitatū a & b, remaneat minus c. hoc enim necesse est esse possibile per præcedentē. sitq; hic e minus c. Cum igitur c mensuret b detractam ab a, & etiam a: mensurabit per cōceptionem/d residuū. ideoq; cū mēsuret d detractū ab ipso b, & etiā ipsum b: mēsurabit e residuum. sed erat e minus c. maior ergo quantitas: mensurat minorem. quod est impossibile.

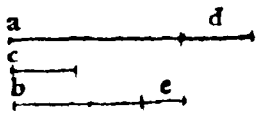

Eucli. ex Zamb. Theorema 2. Propositio 2.

¶Si duabus magnitudinibus inæqualibus expositis / sublata semper minore a maiori / reliqua minime metiatur præcedentem: incommensurabiles erunt ipsæ magnitudines. 2

¶THEON ex Zamberto. ¶Duabus inq̄ magnitudinibus inæqualibus existentibus a b, c d, & existente minore ipsa a b: sublata semper minore ipsa a b, a maiori c d, reliqua nequaquā metiatur præcedētē. Dico q; incōmensurabiles sunt ipsæ a b, c d, magnitudines. Si enim sunt cōmensurabiles: metietur per 1 diffinitionē decimi / eas aliqua magnitudo. metiatur si possibile est: & esto e. & a b ipsam d f metiens: relinquat seipsa minorē c f. At e f ipsam b g metiens: per 1 decimi / relinquat seipsa minorem a g. & hoc semper fiat: ex quo sumpta fuerit quædā magnitudo quę sit minor ipsa e. fiat. & per præcedentem sumatur a g minor ipsa e. Qm̄ e ipsam a b metitur / sed a b ipsam d f metitur: igitur e ipsam d f metietur. metitur autē & totā c d. igitur & reliquā c f metietur. Sed c f ipsū b g metitur. & e igitur ipsū b g metitur. metitur aūt & totū a b. & reliquū igitur a g metietur: maius min⁹. quod est impossibile. Ipsas igitur a b, c d: nulla metietur magnitudo. Incōmēsurabiles igitur sunt ipsę a b, c d, magnitudines. Si binæ igitur magnitudines inæquales exponātur / auferaturq; semper a maiori minor / & reliquum tamen præcedentem non metiatur: ipsæ magnitudines erūt incōmensurabiles. quod oportuit demōstrare.

Eucli. ex Camp. Propositio 3

¶Proposītis duabus quantitatibus inæqualibus cō municantibus: maximam quātitatem cōmuniter eas numerantem inuenire. 3

¶CORRELARIVM. ¶Ex hoc itaq; manifestum est / quæ duas metitur quantitates: maximam quoq; communiter ambas metientem metiri.

¶CAMPANVS. ¶Huius demonstrationem / si 2 septimi non ignoras: non potes ignorare. Si enī nūeri nomē in quantitatis nomē conuertas: idem prorsus hic & illic efficies. processus enim vtrobiq; idem erit.

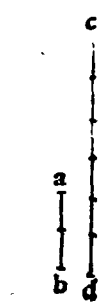

Eucli. ex Zamb. Problema 1. Propositio 3.

¶Duabus magnitudinibus commensurabilibus datis: maximam earum communem inuenire mensuram.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint datę binæ magnitudines commensurabiles a b & c d. quarum minor sit a b. oportet iam ipsarum a b & c d: maximam cōmunem inuenire mensuram. Igitur a b aut metitur ipsam

d dabit non. Si enim metitur/metitur & ſeipſam: igitur a b ipſarum a b & c d cõmunis eſt dimẽſio. Et manifeſtum eſt q̃ & maxima. maior nãq̃ ipſa a b magnitudine: ipſam a b non metietur. ¶Non metiatur autem a b: ipſam c d. Sublata igitur ſemper minore a maiori/id quod relinquitur metietur quandoq̃ præcedentẽ: eo quia ipſæ a b, c d, ſunt cõmenſurabiles. & a b ipſam e d metiens/relinquat ipſa minorem e c: at e c ipſam f b metiens/relinquat ipſa minorem hoc eſt f a. at f a: ipſam c e metiatur. Quoniam igitur a f ipſam c e metitur/ſed c e ipſam f b metitur: & a f igitur ipſam f b metietur. Metitur autem & ſeipſam. & totam igitur a b metietur ipſa a f. Sed a b ipſam d e metitur. igitur a f ipſam e d metietur. metitur autẽ & c e. & totam igitur c d metitur. Igitur a f ipſas a b & c d metietur. ſigitur a f: ipſarũ a b & c d cõmunis eſt dimenſio. ¶Aio quoq̃ q̃ & maxima. ſi enim non: erit aliqua magnitudo maior ipſa a f, quæ ipſas a b & c d metietur. Sitq̃ inq̃ g. Quoniam igitur g ipſam a b metitur/ſed a b ipſam e d metitur: & g igitur ipſam e d metietur. Metitur autem & totam c d. & reliquam igitur c e metietur ipſa g. Sed c e ipſam f b metitur. igitur & g ipſum f b metietur. metitur autem & totam a b. & reliquã igitur a f metietur/ maior minorem. quod eſt impoſſibile. Igitur maior aliqua magnitudo ipſa a f: ipſas a b & c d magnitudines non metietur. Igitur a f: ipſarum a b & c d maxima cõmunis dimenſio eſt. Duabus igitur magnitudinibus cõmenſurabilibus datis a b & c d: maxima cõmunis dimenſio inuenta eſt. quod feciſſe oportuit.

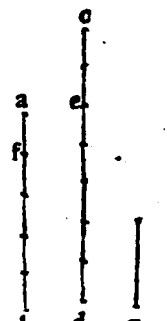

¶COROLARIVM. ¶Ex hoc inq̃ manifeſtũ eſt/q̃ ſi magnitudo binas magnitudines menſa fuerit: & maximam earum communem dimẽſionem metietur.

Euclid. ex Camp. Propoſitio 4.

PRopoſitis tribus quantitatibus communicantibus: maximam eas communiter numerãtem inuenire.

¶CAMPANVS. ¶Hæc ex tertia ſeptimi/ſic patet: ſicut præmiſſa ex ſecunda. Simulq̃ correlariũ ex hac deduces: vt illic ex ſecunda deductum eſt.

Euclid. ex Zamb. Problema 2 Propoſitio 4.

¶Tribus magnitudinibus commenſurabilibus datis: maximam earum communem menſuram inuenire.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint datæ tres magnitudines commenſurabiles a, b, c. oportet iam ipſarum a, b, c: maximam cõmunem menſurã inuenire. Sumatur enim per 3 decimi/ipſarum duarũ a, b, maxima communis menſura: ſitq̃ illa d. Igitur d ipſam c aut metitur: aut non metitur. metiatur primum. Quoniã igitur d ipſam c metitur/metitur & ipſas a b: igitur d ipſas a, b, c, metitur. Igitur d: ipſarum a, b, c, cõmunis dimenſio eſt. Et manifeſtũ q̃ maxima. maior nãq̃ ipſa d magnitudo: ipſas a, b, c, non metietur. ¶Non metiatur iam d ipſam c. Dico primũ q̃ cõmenſurabiles ſunt ipſæ c, d. Quoniam enim cõmenſurabiles ſunt ipſæ a, b, c: metietur eas aliqua magnitudo/quæ videlicet & ipſas a, b, metietur. quare & ipſarum a, b, maximã cõmunem menſuram d metietur per correlariũ præcedentis. metitur autem & c. quare dicta aliqua magnitudo metietur ipſas c, d. Cõmenſurabiles igitur ſunt ipſæ c, d. Sumatur per 3 decimi/earum cõmunis maxima dimenſio: ſitq̃ e. Quoniã igitur e ipſam d metitur/ſed d ipſas a, b, metitur: & e igitur a, b, metitur. metitur autem & c. Igitur e: ipſarũ a, b, c, cõmunis eſt mẽſura. ¶Dico q̃ & maxima. Si enim poſſibile: ſit e minor magnitudo ipſa f. metiaturq̃ f: ipſas a, b, c. Et quoniam f ipſas a, b, c, metitur/metitur & ipſas a, b: & ipſarum igitur a, b, per præcedẽs correlarium maximam communẽ menſuram metietur. At ipſarum a, b, maxima communis mẽſura eſt d. Igitur f ipſam d metitur. metitur autem & c. igitur f ipſas c, d, metitur. & ipſarum ergo c, d, maxi-

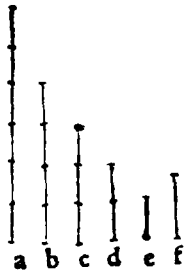

mam cõmunem mensuram: per precedens correlarium metietur f. maxima vero communis mensura ipsarum c,d: est e. igitur f ipsam e metitur: maior minorem. quod est impossibile. Ipsa igitur magnitudine e, maior aliqua magnitudo: ipsas a,b,c, non metitur. Igitur e ipsarũ a,b,c, maxima cõmunis est dimensio: si non metiatur d ipsam c. Si autem metiatur: ipsa est d. Tribus igitur magnitudinibus cõmensurabilibus datis: maxima cõmunis earum dimensio inuenta est. quod facere oportebat.

¶CORRELARIVN. ¶Ex hoc profinde manifestum est/ꝙ si magnitudo tres magnitudines mensa fuerit: & maximam quoꝙ earum cõmunẽ dimẽsionem metietur. Similiterꝙ & in pluribus & cõmunis maxima mẽsura/& subinde correlarium: inuenietur.

Eucli. ex Camp. Propositio 5.

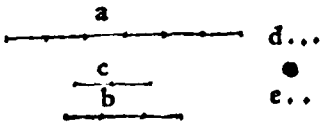

OMnium duarum quantitatum communicantium est proportio: tanq̃ numeri ad numerum. 5

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ quantitates a & b: cõmunicãtes. Dico ꝙ earum proportio est sicut alicuius numeri ad altũ numerum. Sit enim c maxima quãtitas communiter mensurans a & b, reperta vt docet secũda huius: quæ mẽsuret a secundũ numerum d, & b secundum numerũ c. eritꝙ a ad c vt d ad vnitatem: eoꝙ sicut a est multiplex c, ita d est multiplex vnitatis. ac c ad b, vt vnitas ad e: quoniam sicut c est submultiplex b, ita vnitas est submultiplex e. igitur per æquã proportionalitatem a ad b: vt d ad e. quod est propositum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 3. Propositio 5.

¶Commensurabiles magnitudines: adinuicem rationẽ habent quam numerus ad numerum. 5

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint commensurabiles magnitudines a,b. Dico ꝙ a ad b rationem habet: quam numerus ad numerum. Quoniam enim cõmẽsurabiles sunt a,b: metietur eas aliqua magnitudo. metiatur: & esto c. Et quoties c ipsam a metitur/tot vnitates sint in d: quoties autẽ c ipsum b metitur/tot vnitates sint in e. Quoniam igitur c ipsum a metitur per eas quæ in d sunt vnitates/& vnitas metitur ipsum d per eas quæ in ipso sunt vnitates: æque igitur vnitas ipsum d metitur numerum/& c magnitudo ipsam a. est igitur sicut c ad a: sic est vnitas ad d. cõtra/igitur p correl. 4 qnti sicut a ad c: sic d ad vnitatem. Rursus quoniã c ipsam b metitur per eas quæ in e sunt vnitates/metitur autem & vnitas ipsum e per eas quæ in eo sunt vnitates: æque igitur vnitas ipsum e metitur/& c ipsum b. Est igitur per idẽ sicut c ad b: sic est vnitas ad e. Patuit autem ꝙ & sicut a ad c: sic d ad vnitatẽ. ex æquali igitur per 22 quinti/est sicut a ad b: sic est d numerus ad e numerum. Commensurabiles igitur magnitudines a,b, adinuicem rationem habẽt: quam numerus d ad numerum e. quod oportebat demonstrare.

Eucli. ex Camp. Propositio 6.

SI fuerint duæ quantitates quarum sit proportio vnius ad alteram tanq̃ numeri ad numerum: eas duas communicantes esse necesse est. 6

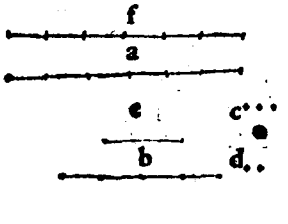

¶CAMPANVS. ¶Hæc est conuersa prioris. Vt si sit a ad b sicut numerus c ad numerũ d: erunt duæ quãtitates a & b cõmunicantes. Sit enim e toties mensurans b: quoties est vnitas in d. & toties mensurans f: quoties vnitas in c. Cũm sit igitur f ad e vt c ad vnitatem/ac e ad b vt vnitas ad d: erit per æquam proportionalitatem f ad b vt c ad d. quare etiam vt a ad b. Igitur per primam partem 9 quinti/est æqualis a. Cũ itaꝙ e mensuret f: per conceptionem mensurabit a. igitur a & b communicãtes. mensurabat enim & b. quod est propositum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 4. Propositio 6.

¶Si binæ magnitudines adinuicem rationẽ habuerint quã

numerus ad numerum: commensurabiles erunt ipsę magnitudines.

¶THEON et Zamberto. ¶Binę inquā magnitudines a,b, adinuicem rationem habeant: quam numerus d ad numerum e. Dico q̄ cōmensurabiles sunt ipsæ a,b, magnitudines. Quot enim sunt in ipsa d vnitates: in tot æquales diuidatur per 9 sexti ipsa a, & vni earū æqualis esto c. Quot autem vnitates sunt in e: ex totidem magnitudinibus ipsi c æqualibus componatur f. Quoniā igitur quot sunt vnitates in ipsa d, tot magnitudines sunt & in ipsa a æquales ipsi c: qualis igitur pars est g vnitas ipsius d, talis pars est & c ipsi⁹ a. est igitur sicut c ad a: sic g vnitas ad ipsum d. Metitur autem g vnitas ipsum d numerū. metitur igitur & c ipsum a. Et quoniam est sicut c ad a sic est g vnitas ad numerum d: & contra per correlariū 4 quinti/ sicut est a ad c, sic est d numerus ad g vnitatē. Rursus quoniam quot vnitates sunt in e, tot sunt & in ipsa f æquales magnitudines ipsi c: est igitur sicut c ad f, sic g vnitas ad e numerū. Patuit autem & sicut a ad c: sic est d ad vnitatem g. Ex æquali igitur per 22 quinti est sicut a ad f: sic est d ad e. Sed sicut d ad e sic est a ad b. Igitur per 11 quinti/ & sicut a ad b: sic est & a ad f. Igitur a: ad vtrāq; ipsarū b, f, eandē habet rationem. æqualis per 9 quinti/ igitur est b ipsi f. metitur autem & c ipsum f. metitur igitur & b. sed & etiam a. Igitur c ipsas a,b, metitur. Cōmensurabilis igitur est a ipsi b. Si binæ igitur magnitudines adinuicem rationem habuerint quam numerus ad numerum: commensurabiles erūt ipsæ magnitudines. quod erat ostendendum.

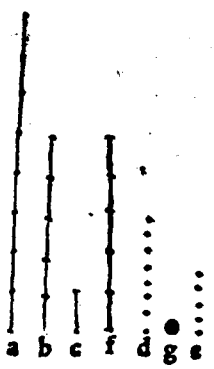

¶COROLARIVM. ¶Ex hoc proinde manifestum est/ si fuerint bini numeri d,e, & recta linea sicut a: q̄ datur & factu est possibile sicut numerus ad numerum sic recta linea ad rectam lineam. Si autem vt ipsarum a, f, media proportionalis sumpta fuerit/ sicut b: erit sicut a ad f, sic quod ex ipsa a: ad id quod ex ipsa b. hoc est sicut prima a ad tertiam f: sic quod a ptima ad id quod ex secunda simile similiterq; descriptū/ per correlariū 19 sexti. Sed sicut a ad f: sic est d numerus ad e numerum. fit igitur sicut d numerus ad e numerum: sic quod ex a recta linea ad id quod ex b recta linea.

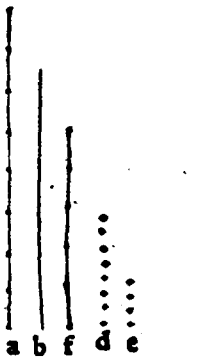

¶ALITER idem ostendere. ¶Binæ inquā magnitudines a,b, adinuicem rationem habeant: quam numerus c ad numerum d, dico q̄ ipsę magnitudines sunt commensurabiles. Quot enim sunt in ipso c vnitates/ in tot æqualia diuidatur a: & vni earum æqualis esto e. Est igitur sicut vnitas ad c numerum: sic est e ad a. est autē & sicut c ad d: sic a ad b. ex æquali igitur per 22 quinti/ est sicut vnitas ad ipsum d numerum: sic est e ad b. metitur autem vnitas ipsum d. metitur igitur & e ipsum b. metitur aūt & a: quoniam vnitas ipsum c. Igitur e vtramq; ipsarum a,b, metitur. Ipsæ igitur a,b, commensurabiles sunt: & e ipsarum communis est dimensio.

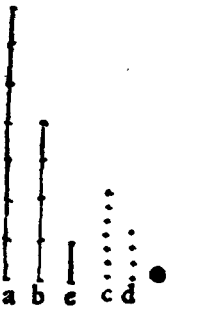

Euclí. ex Camp. Propositio 6.

6

OMnium duarum superficierum quadratarū quarum latera in longitudine communicant/ est proportio vnius ad alteram: tanq̄ numeri quadrati ad numerū quadratū. Si vero fuerit proportio superficiei quadratę ad superficiē quadratā tāq̄ proportio numeri quadrati ad numerum quadratum: erunt latera earum in longitudine communicantia. Q̄ si fuerit proportio superficiei quadratæ ad superficiem quadratam/ non velut numeri quadrati ad numerum quadratum: latera earum erunt in longitudine incommensurabilia.

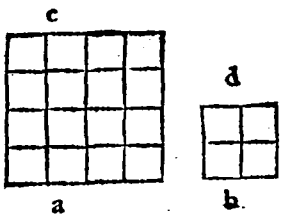

¶CAMPANVS. ¶Sint a & b,duæ lineæ quadratæ:quarum quadrata ſint c & d.Dico q; ſi a & b communicant in longitudine:erit proportio c ad d,ſicut numeri quadrati ad numerum quadratum.& ecõuerſo.Si autem proportio c ad d non ſit ſicut numeri quadrati ad numerũ quadratũ: a & b erunt incommenſurabiles in longitudine.& econuerſo.Veruntamẽ iſtud argumentum quartũ non proponit.Primũ patet ſic. Si a & b communicant in longitudine:ipſæ per 5 erũt in proportione duorum numerorum qui ſint e & f,quorum quadrati ſint g & h.Quia ergo eſt c ad d ſicut a ad b proportio duplicata per 18 ſexti:ſequitur vt ſit etiam c ad d ſicut e ad f duplicata.ſed etiam eſt per 11 octaui/g ad h vt e ad f.duplicata, ergo c ad d:ſicut g ad h.quod eſt primum. ¶Secundũ ſic.Sit c ad d:ſicut g numerus quadratus ad h numerum quadratum.dico q; a & b erunt in longitudine communicantes. Cum enim ſit c ad d vt a ad b duplicata per 18 ſexti/& g ad h per 11 octaui vt e ad f duplicata/quare & ſimpla a ad b ſicut ſimpla e ad f:per 6 igitur ſunt a & b communicãtes. quod eſt ſecundum.Tertium vero patet ex primo:a deſtructione conſequentis.Si militer quartum patet ex ſecundo:a deſtructione conſequentis.

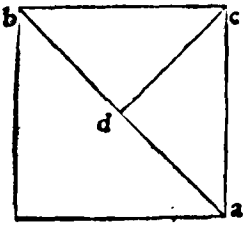

¶CAMPANI annotatio. ¶Ex tertia parte huius:nota diametrum eſſe incommenſurabilem coſtæ.Cum enim ſit quadratum diametri duplum quadrato coſtę/dupla vero proportio non ſit ſicut numerorum quadratorum:ſequitur diametrum eſſe incommenſurabilem coſtę in longitudine. Alioqui cũ quaternarius ſit numerus quadratus:eſſent omnes pariter pares/quadrati/et etiã alij infiniti qui non ſunt quadrati.Ducit autem Ariſtoteles ad iſtud inconueniens/ſi diameter ponatur commenſurabilis coſtæ:q; impar numerus erit æqualis pari.quod ſic patet.Sit enim diameter a b commenſurabilis lateri a c.eritq; per 5 a b ad a c:ſicut aliquis numerus ad alium. Sint ergo hi numeri e & f:qui ſint minimi in ſua proportione.eritq; ob hoc:alter eorum impar.Si enim vterq; par:non erunt minimi.quadrati quoq; eorum ſint g & h.ſi ergo e eſt impar: erit quoq; ex 30 noni g impar.ſit itaq; k duplus ad h. eritq; k ex diffinitione par. Quia igitur a b ad a c vt e ad f:erit per 8 ſexti/& 11 octaui quadratum a b ad quadratum a c vt g ad h.eſt itaq; g duplus ad h.ſic enim eſt quadratum a b ad quadratum a c per penultimam primi. Et quia etiam k eſt duplus ad h:ſequitur per 9 quinti vt g numerus impar ſit æqualis k numero pari.Quod ſi e ſit par/& f impar:erit proportio f ad dimidiũ e quod ſit l,ſicut a c ad dimidium a b,quod ſit a d.& ideo erit proportio quadrati a c ad quadratum a d:ſicut proportio numeri h qui eſt impar per 30 noni ad quadratum numeri l qui ſit m.cui k ponatur eſſe duplus:eritq; k per diffinitionem/par.At quia quadratum a c eſt duplum ad quadratum a d per penultimam primi:erit h duplus ad m.cumq; k ſit etiam duplus ad m:erit per 9 quinti/numerus impar b æqualis k numero pari. quod eſt propoſitum.

¶Sequentia duo ex Zamberto Theoremata/in Cãpano nihil reſpondens habent.

Eucli.ex Zamb. Theo.5.Propo.7.Conuerſa quintę.

¶Incommenſurabiles magnitudines adinuicem rationem non habent:quam numerus ad numerum.

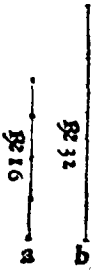

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint incommenſurabiles magnitudines:a, b.Dico q; a ad b,rationem non habet:quam numerus ad numerum. Si enim habet a ad b eam rationem q; numerus ad numerum:commenſurabilis erit a ipſi b per 6 decimi.Non eſt autem. igitur a ad b rationem non habet:quam numerus ad numerum.Incommenſurabiles igitur magnitudines rationem non habent adinuicem:quam numerus ad numerum.quod oportuit demonſtraſſe.

Eucli.ex Zamb,Theo.6.Propo.8.Conuerſa ſextæ.

¶Si binæ magnitudines adinuicem rationem non habue-

rũ quã numerus ad numerum incõmenſurabiles erunt ipſę magnitudines.

¶THEON ex Zamb. ¶Binæ inq̃ magnitudines a,b, adinuicẽ nõ eam habeãt rationem: quam numerus ad numerum. Dico q̃ ipſæ a,b: magnitudines ſunt incommenſurabiles. Si enim cõmenſurabilis eſt a ipſi b: rationem habebit quam numerus ad numerũ per 5 decimi. non habet autẽ. Incõmenſurabiles igitur ſunt ipſæ a, b, magnitudines. Si binæ igitur magnitudines: & quæ ſequuntur reliqua. quod erat oſtendendum.

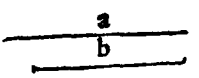

Euclid. ex Zamb. Theorema 7. Propoſitio 9.

¶A longitudine cõmenſurabilibus rectis lineis quadrata: adinuicem rationem habent quam quadratus numerus ad quadratũ numerum. Et quadrata adinuicem rationem habẽtia quam quadratus numerus ad quadratum numerũ: latera quoq̃ habebunt longitudine commenſurabilia. A longitudine vero incommẽſurabilibus rectis lineis quadrata: adinuicem rationem nõ habẽt quã quadratus numerus ad quadratum numerũ. Et quadrata adinuicẽ rationẽ nõ habẽtia quã quadratus numerus ad quadratum numerũ: neq̃ latera habebunt longitudine commenſurabilia.

¶THEON ex Zamb. ¶Sint enim a,b: longitudine cõmenſurabiles. Dico q̃ quadratũ quod ex a ad id quod ex b quadratũ rationem habet: quã quadratus numerus ad quadratũ numerũ. Quoniã enim cõmenſurabilis eſt a ipſi b longitudine: igitur a ad b rationẽ habet quã numerus ad numerũ per 5 decimi. habeat inquã quã c ad d. Quoniã igitur eſt ſicut a ad b ſic eſt c nũerus ad d numerũ / ſed ipſius quidẽ a ad b rationis dupla eſt ipſius a quadrati ad ipſius b quadratũ ratio (ſimiles nãq̃ figuræ p 19 ſexti & per correlariũ primũ 20 ſexti: in dupla ſunt ratione ſimilis rationis laterũ) ipſius autẽ c numeri ad d numerũ rationis dupla eſt ratio ipſius c quadrati ad ipſius d quadratũ (Binorũ & enim quadratorũ numerorũ per 11 octaui vnus medius proportionalis eſt numerus / & quadratus ad quadratũ duplam rationẽ habet quã latus ad latus): eſt igitur ſicut quadratũ quod ex a ad quadratũ quod ex b, ſic qui ex c numero quadratus numerus ad eum qui ex d numero quadratum numerum.

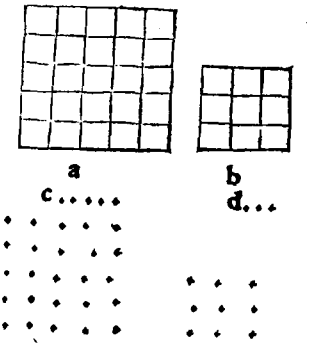

¶ALITER idem demonſtrare. Quoniam enim cõmenſurabilis eſt a ipſi b: rationem habet per 5 decimi quam numerus ad numerum. habeat autem quã c ad d. et c ſeipſum multiplicans / efficiat e: ipſum autem d multiplicans / efficiat ipſum f. at d ſeipſum multiplicans: efficiat ipſum g. Quoniam igitur c ſe ipſum multiplicãs ipſum efficit e, at multiplicans ipſũ d fecit ipſum f: eſt igitur per 17 ſeptimi ſicut c ad d hoc eſt ſicut a ad b, ſic eſt e ad f. Sed ſicut a ad b: ſic id quod fit ex a ad id quod fit ſub a,b, per 1 ſexti. Eſt igitur ſicut quod ex a ad id quod fit ſub a,b: ſic e ad f. Rurſus quoniã c ipſum d multiplicãs ipſum efficit f, d autẽ ſeipſum multiplicãs ipſum efficit g: eſt igitur per 17 ſeptimi ſicut c ad d hoc eſt a ad b, ſic eſt f ad g. Sed ſicut a ad b: ſic eſt quod fit ſub a,b, ad id quod fit ex b. eſt igitur ſicut quod fit ſub a,b, ad id quod fit ex b: ſic eſt f ad g. Sed ſicut quod fit ex a ad id quod fit ſub a, b: ſic e ad f ex æquali igitur per 22 quinti / ſicut quod ex a ad id quod ex b. ſic eſt e ad g. e. autẽ vterq̃ ipſorum e, g: quadratus. e quidẽ ab ipſo c: at g, eſt ab ipſo d. Quod igitur ex a ad id quod ex b: eam habet rationem quam quadratus numerus ad quadratũ numerum. quod oportebat demonſtrare.

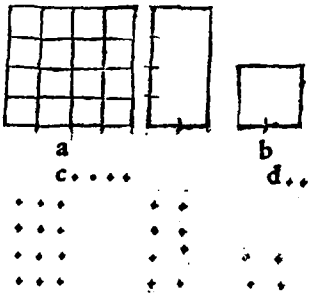

¶Sed iã eſto ſicut quadratus qui ex a ad eũ qui ex b: ſic qui ex c quadratus ad eum qui ex d quadratum. Dico q̃ a ipſi b commenſurabilis eſt longitudine. Quoniam enim eſt ſicut quadratus qui ex a ad eũ quadratum qui ex b ſic qui ex c quadratus ad eum qui ex d quadratum / ſed ipſius quidem quadrati qui ex a ad eum qui ex b dupla ratio eſt q̃ ea q̃ eſt ipſius a ad b, quadrati autẽ qui ex c numero ad eum qui ex d numero quadatum per vndecimam octaui ratio

dupla eſt ea ratione quę eſt ipſius c numeri ad ipſum d numerum: eſt igitur ſicut a ab b, ſic eſt c numerus ad d numerum. Igitur a ad b eam habet rationē quam c numerus ad d numerum. Commenſurabilis eſt igitur per ſextam decimi/a: ipſi b longitudine.

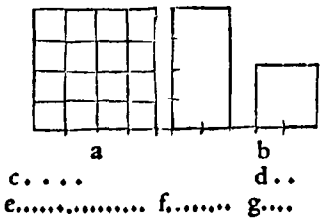

¶ALITER idem demonſtrare. ¶Sed habeat iā quod ex a ad id quod ex b: eam rationem quam quadratus numerus e ad quadratum numerum g. Dico quod commenſurabilis eſt a ipſi b. Sit inquam ipſius e, latus c: ipſius autem g, ſit d. & c ipſum d multiplicans: ipſum efficiat f. Ipſi igitur e, f, g, continue ſunt proportionales: in ea quę eſt ipſius c ad d ratione/ per decimamſeptimā & decimamoctauam ſeptimi. Et quoniam eorū quę ex a, & b, hoc eſt ipſorū e, g, medium proportionale eſt id quod ſub a, b, per decimāſeptimam ſexti hoc eſt ipſum f: eſt igitur ſicut quod ex a ad id quod ſub a, b, ſic e ad f, ſicut autem quod ſub a, b, ad id quod ex b: ſic f ad g. Sed ſicut quod ex a ad id quod ſub a, b: ſic eſt a ad b. Igitur a & b: commenſurabiles ſunt. rationem etenim habent: quam numerus e ad numerum f. hoc eſt c ad d. Quod oportebat demonſtrare.

¶Sed iam incommenſurabilis eſto a ipſi b longitudine. Dico q̄ quadratum quod ex a ad quadratum quod ex b eam nō habet rationem: quam quadratus numerus ad quadratum numerum. Si enim quadratus qui ex a ad eū quadratum qui ex b, eam habet rationem quam numerus quadratus ad numerū quadratum: commenſurabilis erit a ipſi b. non eſt autem. Igitur quadratus qui ex a ad eum quadratum quí ex b, per præcedentem/ eam nō habet rationem: quā quadratus numerus ad quadratum numerum.

a ß 2. 1 8. b ß 2 q

¶Rurſus quadratum quod ex a ad id quadratum quod ex b rationem non habeat: quam numerus quadratus ad numerum quadratum. Dico q̄ incommenſurabilis eſt a: ipſi b longitudine. Si autē fuerit commenſurabilis a ipſi b: quadratum quod ex a ad quadratum quod ex b eam habebit ratiouem quam numerus quadratus ad numerum quadratum: non habet autem. Igitur commēſurabilis non eſt a ipſi b longitudine. Incommenſurabilis igitur eſt a: ipſi b longitudine. A longitudine commenſurabilibus igitur quadrata: & quæ ſequūtur reliqua. quod demonſtraſſe oportuit.

¶COROLARIVM. ¶Et manifeſtū eſt ex his/ q̄ longitudine commenſurabiles rectę lineę: omnino ſunt potentia, quæ autem potentia: non omnino longitudine. longitudine vero incommenſurabiles: non omnino potentia. quæ autem potentia: omnino & longitudine. ¶Quoniam enim ex longitudine commenſurabilibus rectis lineis quadrata rationem habent quam quadratus numerus ad quadratum numerū/ at quę rationem habent quam numerus ad numerum commenſurabilia ſunt per 6 decimi/ longitudine igitur commenſurabiles rectæ lineæ/ non ſolum longitudine ſunt commenſurabiles ſed & potētia. Rurſus quoniā quæcunq; quadrata rationem habent qnā numerus ad numerum cō menſurabilia ſunt per 6 decimi/ at quatenus rationem habēt quā quadratus numerus ad numerū quadratum eorum latera lōgitudine cōmēſurabilia ſunt: quæcunq; igitur quadrata rationem habentia non quidem quā quadratus numerus ad quadratū numerū ſed ſimpliciter quā aliquis numerus ad numerū/ commenſurabilia potentia quidē habent latera non autem & lōgitudine. Quare longitudine quidē cōmenſurabiles rectę lineæ: omnino & potentia. q̄ autē potentia: non omnino lōgitudine/ niſi rationem habuerint eorū quadrata quā quadratus numerus ad quadratū numerū. ¶Dico iam q̄ & quę longitudine incōmenſurabiles: non omnino & potentia. Quandoquidem quadrata commēſurabilia: poſſunt rationē habere nō quidē quā quadratus ad quadratū/ ſed ſimpliciter quā aliqs nūerus ad numerū. & ob id potētia cōmēſurabilia latera habebūt: & lōgitudine incōmenſurabilia. Quare quę lōgitudine incōmēſurabiles rectæ lineæ: nō omnino & potētia. Sed lōgitudie exiſtētes incōmēſurabiles poſſūt & potētia eſſe incōmēſurabiles: ſi eorū quadrata ſūt icōmēſurabilia.

Que autem potentia incommenſurabiles: omnino & lõgitudine incõmenſurabiles. Si enim longitudine cõmenſurabiles fuerint: erũt quoq; & potentia cõmẽſurabiles. Supponũtur autẽ & incõmenſurabiles: quod eſt abſurdũ. Quę igitur potentia incommenſurabiles: omnino & longitudine.

Eucli. ex Camp. Propoſitio. 8.

SI fuerint duæ quantitates vni quantitati communicantes: ipſas quoq; inuicem commenſurabiles eſſe neceſſe eſt.

Zamb.12

¶CAMPANVS. ¶Sit vtraq; duarum quantitatum a & b: communicãs quantitati c, dico a & b eſſe cõmenſurabiles. Eſt enim per 5/a ad c: ſicut numerus ad numerum, ſimiliter quoq; per eandem/c ad b: ſicut numerus ad numerum. Sit itaq; numerus d ad numerum e, ſicut a ad c: numeruſq; f ad numerum g, ſicut c ad b. At proportiones quæ ſunt d ad e & f ad g: continentur in tribus terminis qui ſunt h, k, l, vt docet 4. octaui. eritq; per ęquam proportionalitatẽ/a ad b: ſicut h numerus ad l numerum. per 6 igitur ſunt a & b: communicantes quod eſt propoſitum.

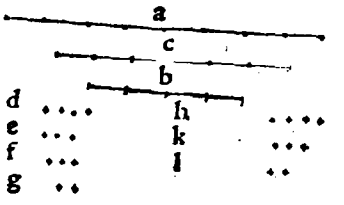

¶CAMPANI additio. ¶Ex hac quoq; ſequitur/q; ſi fuerint duæ quantitates ſibi inuicem communicãtes: cuicũq; vna earum communicat/& reliqua. & cui cũq; vna non communicat: nec reliqua. Sint enim duæ quantitates a & b cõmunicantes: ponaturq; quælibet quantitas quæ ſit c, cũ qua communiceta. dico q; b communicabit cum eadem. quod ex hac octaua patet: cum vtrumq; earum communicet cum a, ex hypotheſi. ¶Oz ſi iterum a & b ſint communicantes vt prius: ponatur c quælibet quantitas cum qua nõ communicet a. dico q; b non communicabit cũ eadem. Si enim c communicaret cũ b: quum a quoq; per hypotheſin cõmunicet cũ eodem b, eſſent per hanc octauam a & c communicantes. ſed poſitum erat/q; non eſſent. Quare conſtat quod diximus.

Zamb.13

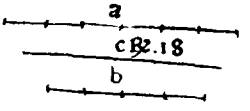

Eucli. ex Camp. Propoſitio 9.

9 SI fuerint duæ quantitates communicantes: totum quoq; ex eis confectum vtriq; earum erit communicans. Si vero fuerit totum vtriq; commenſurabile: erunt ambę cõmenſurabiles.

Zmab.15

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ quãtitates a & b cõmenſurabiles. dico totum ex eis compoſitum quod ſit c: vtriq; earum eſſe commenſurabile. & ecõuerſo. Adhuc quoq; ſi totum ex eis compoſitum vni earum communicet: dico q; cõmunicabit alteri/& ipſæ ſimiliter inter ſe etiã cõmunicabunt. Idem quoq; in contrario. ſi enim a & b ſint incommunicantes: dico q; c vtriq; earum erit incommunicans. & econuerſo/ſi c alteri earum ſit incommunicans: erit qnoq; incõmunicans & alteri/& ipſæ etiam inter ſe. Sint itaq; primum a & b communicantes: ſitq; earum communis menſura d. quę cum vtramq; earũ numeret: per conceptionem ſimilem antepenultimæ ſeptimi/numerabit & c. quare per diffinitionem c communicabit vtriq; earum ſcilicet a & b. Econuerſo quoq; ſi c cõmunicet vtriq; earum: ſit omnium communis menſura d. conſtat itaq; per diffinitionem/a & b communicantes eſſe. Sed communicet c cum altera earũ quæ ſit a. dico q; communicabit cum b: & a etiam & b cõmunicabũt adinuicem. ſit enim d communiter menſurans c & a. Quia igitur d menſurat totum & detractum: per cõceptionem ipſa menſurabit reſiduum videlicet b. per diffinitionem ergo/& c communicat cũ b: & a communicat quoq; cũ b.

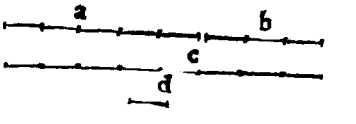

¶CAMPANI additio. ¶Si autem a & b ſint incommunicantes: erit c incommunicans vtriq; earũ. Si enim cũ vtraq; ſeu etiam cum altera earũ communicaret: & ipſæ cõmunicarent adinuicem. quod eſt cõtra hypotheſin. Similiter quoq; econuerſo ſic eſt incommunicans vtriq; earum ſeu etiam alteri earũ: erit quoq; incommunicans reliquæ/& ipſæ inter ſe. quod palam eſt ex prædemonſtratis: a deſtructione conſequentis.

Zamb.16.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 10.

Zamb.11. OMnium quatuor quãtitatũ proportionalium ſi fuerit prima cõmunicãs ſecundę: tertia quoq; erit communicans quartæ. Si vero prima incõmẽſurabilis fuerit ſecũdæ: tertia quoq; incõmenſurabilis erit quartæ.

¶CAMPANVS. ¶Sint quatuor quãtitates proportionales: a, b, c, d. dico q; ſi a cõmunicat cũ b: c quoq; cõmunicabit cũ d. q; ſi a eſt incommẽſurabilis b: c quoq; erit incõmẽſurabilis d. Et ſi a cõmunicat cũ b in potentia tãtũ: c quoq; cõmunicabit cũ d in potentia tantũ. verũtamen illud non proponit author quia facile patet ex demõſtratione priorũ. Si enim a cõmunicat cũ b: erit per 5 a ad b ſicut numerus ad numerũ. ſit ergo ſicut e ad f. At quia eſt per hypotheſin a ad b ſicut c ad d: erit c ad d, ſicut numerus e ad numerũ f. per 6 igit eſt c cõmunicãs cũ d. quod eſt primũ. ¶Secũdũ patet ex primo: a deſtructiõe conſequẽtis. Si enim a eſt incõmenſurabilis b: oportet c eſſe incõmenſurabilẽ d. nã ſi eſſet ei cõmẽſurabilis: cũ ſit vt c ad d ſic a ad b per hypotheſin / eſſet per primã partẽ a cõmunicãs cũ b. ſed nõ erat. Quare conſtat totũ quod ꝓponit author. Quod autẽ adiũximus / videlicet q; ſi a cõmunicat cũ b in potẽtia tantũ / c communicat cũ d in potẽtia tãtũ: ſic patet. Cũ enim a nõ cõmunicet cũ b in longitudine: nec c quoq; ex parte ſecũde huius / cõmunicabit cũ d in longitudine. At vero cũ quadratũ a communicet cũ quadrato b ex hypotheſi: erit ꝙ 5 / quadratũ lineæ a ad quadratũ lineæ b, ſicut numerus ad numerũ qui ſint e & f. Et quia quadratũ c ad quadratũ d ſicut quadratũ a ad quadratũ b: erit etiã quadratũ c ad quadratũ d, ſicut nũerus e ad numerũ f. per 6 igit / c & d: communicant in potẽtia. & quia nõ cõmunicãt in longitudine: conſtat propoſitum.

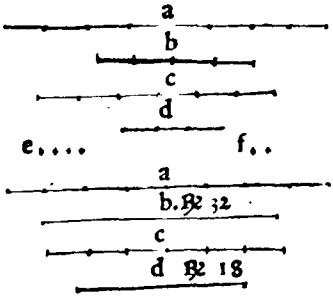

Eucli. ex Camp. Propoſitio. 11.

Zamb.14. PRopoſita qualibet recta linea: duas ei incõmẽſurabiles alteram in longitudine tantũ / alteram in longitudine & potentia rectas lineas inuenire.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a propoſita. volo duas lineas repire: quarũ vna cõmunicet cũ a in potẽtia tãtũ / altera vero ſit incõmẽſurabilis ei in lõgitudine & i potẽtia. Sumo itaq; duos nũeros nequaq̃ ſe habẽtes in ꝓportiõe aliquorũ nũerorũ quadratorũ: ſintq; hi b & c. quos facile eſt ſumere: cũ quilibet quadra⁹ nũer⁹ ad quẽlibet nõ quadratũ eã habeat proportionẽ quã nequaq̃ habẽt alii qui nũeri quadrati / cõfirmãte hęc 22 octaui. Duob⁹ talibus nũeris ſũptis / inuenio lineã d: ad cuius quadratũ ſe habeat quadratũ lineæ a, ſicut numerus b ad numerũ c. Hãc autẽ lineã ita reperio. Diuido lineam a in tot partes æquales quot ſũt vnitates in nũero b: quod facile facio adiuuãte 11 vel 12 ſexti. dehinc ſup extremitatẽ lineę a, erigo lineã e ꝑpẽdiculariter: i qua toties cõtineaẽ vna ex partib⁹ a, quoties vnitas eſt in c. Quia igit ex prima ſexti ꝓportio quadrati lineæ a ad ſuperficiem q̃ fit ex a i e eſt ſicut a ad e, & ideo ſicut nũeri b ad nũerũ c: ponaẽ d medio loco ꝓportionalis iter a & e ſicut docet 9 ſexti. Quia tũc p primã partẽ 6 eiuſdẽ quadratũ d erit ęquale ſuperficiei ꝓductæ ex a in e: erit proportio quadrati lineæ a ad quadratũ lineę d ſicut nũeri b ad nũerũ c. quare a & d: ſũt commẽſurabiles in potẽtia / ex diffinitione. & per vltimã partẽ: ipſe ſũt icommẽſurabiles in lõgitudine, rẽpta eſt itaq; d prima linea: quã propoſitũ erat inquirere. Alteraã ſic reperio. Interpono vt docet 9 ſexti: lineã f medio loco proportionalẽ iter a & d, eritq; p correlariũ 17 ſexti quadratũ a ad quadratũ f: ſicut a ad d. itaq; p ſecũdã partẽ 10: quadratũ a eſt icommẽſurabile quadrato f: igit linea f eſt incommẽſurabilis lineę a in potẽtia / quare & in longitudine. eſt itaq; f ſecũda linea quam propoſitũ erat reperire. Et ſic patet propoſitũ.

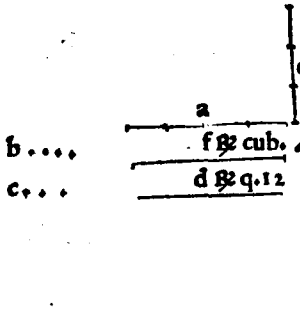

Eucli. ex Camp. Propoſitio 12.

Zamb.17 OMnium quatuor linearum proportionalium ſi prima tanto amplius poſſit ſecunda quantum eſt quadratum alicuius lineæ comunicantis ſibi in longitudine: neceſſe eſt tertiã quoq; tãto amplius poſſe quartã / quan-

tum eſt quadratum alicuius lineę comunicantis ſibi in longitudine. ¶ Et ſi fuerit prima potentior ſecunda quadrato alicuius lineę incommenſurabilis ſibi in lōgitudine: erit quoq; tertia potentior quarta quadrato alicuius lineę ſibi incommenſurabilis in longitudine.

¶CAMPANVS. ¶Sit quatuor lineę proportiōales a,b,c,d: ſitq; a maior b,& c maior d. ſit quoq; a potentior b, quadrato lineæ e: & c potentior d, quadrato lineæ f. dico q; ſi a cōmunicet e in longitudine: c quoq; cōmunicabit f in lōgitudine. q; ſi a nō cōmunicat e in lōgitudine: nec c cōmunicabit f in lōgitudine. Q; & ſi a cōmunicat e in potētia tātū: c quoq; cōmunicabit f in potētia tātū. Verūtamē iſtud vltimū nō ꝓponit author: qa facile patet ex priorū demōſtratiōe. Cū ſit em̄ proportio a ad b ſicut c ad d: erit quadratū a ad quadratum b, ſicut quadrati c ad quadratū d. Et quia quadratum a eſt quale quadratis duatum linearum b & e, ſimiliter quadratum c quadratis duarum linearum d & f: erit proportio quadratorum duarum linearum b & e ad quadratum e, ſicut quadratorum d & f ad quadratum f, ergo diſiunctim erit quadratum b ad quadratum e: ſicut quadratum d ad quadratum f. ergo b ad e ſicut d ad f. item per ęquā proportionalitatem erit a ad e: ſicut c ad f. ergo per primam partem decimę cōſtat prima pars huius: & per ſecundam ſecunda/& per tertiam ibi adiunctam: tertia hic adiuncta.

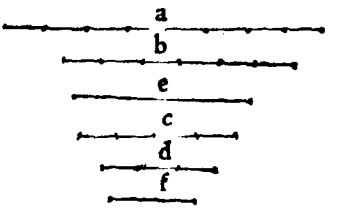

¶Quinq; præcedentes propoſitiones ex Campano cū ſuis additionibus: ſequētibus ſeptem ex Zamberto cū ſibi præmiſſis lēmatibus hoc ordine reſpondēt. Octaua apud Campanum cum additione: duodecimę & decimętertiæ ex Zamberto propoſitionibus reſpōdet. Nona apud Campanū cum additione: decimæquintæ & decimęſextæ ex Zamberto propoſitionibus. Decima autem & vndecima apud Campanum: decimę & vndecimę ex Zamberto propoſitionibus præpoſtero reſpondēt ordine. Duodecima vero apud Cāpanum: decimæquartæ ex Zamberto propoſitioni reſpondet.

¶THEON. Lemma.

¶Quoniam autem oſtēſum eſt in arithmeticis ex 26 octaui q; ſimiles plani numeri adinuicem rationem habēt quam quadratus numerus ad quadratum numerum/& q; ſi bini numeri adinuicem rationē habuerint quā quadratus numerus ad quadratum numerum ſimiles ſūt ipſi plani numeri per 24 eiuſdem: manifeſtum ex his q; diſſimiles plani numeri hoc eſt latera proportionalia non habentes/adinuicem rationem non habent quā quadratus numerus ad quadratum numerum. Si enim habebunt: ſimiles ipſi plani erunt. quod quidem non ſupponitur. Diſſimiles igitur plani numeri adinuicem rationem non habent: quam quadratus numerus ad quadratum numerum.

Eucli. ex Zamb. Problema 3. Propoſitio 10.

¶Propoſitæ rectæ lineę binas rectas incommenſurabiles inuenire lineas: alteram quidem longitudine tantum/ alterā autem & potentia.

¶THEON ex Zāb. ¶Sit propoſita recta linea a. oportet iā ipſi a, binas rectas inuenire incōmēſurabiles: alterā quidē lōgitudine tātū/alterā autē & potētia. Ponātur bini numeri b,c, adiuicē rationē nō habētes quā quadratus numerus ad quadratū numerū: hoc eſt nō ſimiles plani (ſimilesnā q; plani per 26 octaui adinuicem rationem habent quam quadratus numerus ad quadratū numerum) & fiat ſicut b ad c: ſic quod ex a quadrato ad id qđ ex d quadratū. cōmēſurabile igit eſt qđ ex a: ei qđ ex d. cōmēſurabilis igit potētia eſt a ipſi d. & quoniā b ad c rationē nō habet quam

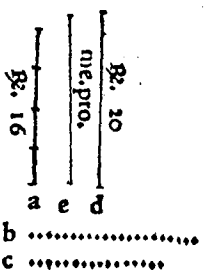

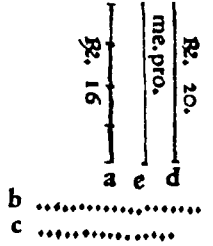

quadratus numerus ad quadratum numerum: neq; igitur quod ex a ad id quod ex d rationem habet quam quadratus numerus ad quadratum numerum. incommẽsurabilis igitur est per 9 decimi a ipsi d: longitudine. Capiatur per 13 sexti/ipsarum a, d, media proportionalis e. est igitur sicut a ad d: sic quod ex a quadratum ad id quod ex e. Incommensurabilis autem est a: ipsi d longitudine. incommẽsurabile igitur est & id quod ex a quadratum: ei quod ex e quadrato. Incommensurabilis igitur est a ipsi e: potẽtia. Propositæ igitur rectæ lineæ a, inuentæ sunt binæ rectæ lineæ incommensurabiles: longitudine inquam tantum ipsa d, at e potentia & longitudine. Propositæ igitur rectæ lineæ rationali/a qua diximus mensuras capi/sicut est ipsi a: inuẽta est tantũ potentia cõmẽsurabilis d, hoc est rationalis/potentia tantum commensurabilis. irrationalis autem e. irrationales enim in vniuersum appellat: longitudine & potentia ipsi rationali incommensurabiles.

Eucli. ex Zamb. Theorema 8. Propositio 11.

¶ Si quatuor magnitudines proportionales fuerint/ prima autẽ secundæ fuerit commẽsurabilis: & tertia quartæ commensurabilis erit. & si prima secundæ incommẽsurabilis fuerit: & tertia quartæ incommensurabilis erit.

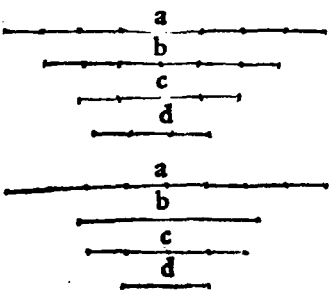

¶ THEON ex Zãberto. ¶ Sint quatuor magnitudines proportionales a, b, c, d, sicut a ad b, sic c ad d: sit autem a ipsi b commensurabilis. Dico q; & c ipsi d est commensurabilis. Quoniam enim commensurabilis est a ipsi b: rationem habet per 5 decimi quam numerus ad numerum. Estq; sicut a ad b: sic c ad d. Igitur & c ad d eam habet rationem: quã numerus ad numerum. Commensurabilis igitur est c ipsi d. ¶ Sed iam a ipsi b incõmẽsurabilis esto. Dico q; & c ipsi d est incõmẽsurabilis. Quoniã enim incõmensurabilis est a ipsi b: igitur per 7 quinti/a ad b eam nõ habet rationẽ quã numerus ad numerũ. & est sicut a ad b: sic c ad d. Igitur per 8 decimi/c ad d eam nõ habet rationem quam numerus ad numerum. Incommensurabilis est igitur c ipsi d. Si quatuor igitur magnitudines: & quæ sequuntur reliqua. quod oportuit demonstrasse.

Eucli. ex Zamb. Theorema 9. Propositio 12.

¶ Quæ eidem magnitudini commensurabiles: & adinuicem sunt commensurabiles.

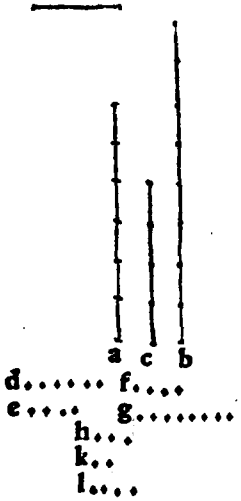

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Vtraq; enim ipsarũ a, b: ipsi c sit commensurabilis. Dico q; & a ipsi b est commensurabilis. Quoniam enim commensurabilis est a ipsi c: igitur per 5 decimi/a ad c eam habet rationem quam numerus ad numerum. habeat quam d ad e. Rursus quoniam commensurabilis est c ipsi b: igitur per eãdem c ad b eam habet rationem quam numerus ad numerũ. habeat autem quam f ad g. Et rationibus datis quibuscunq; /ea scilicet quam habet d ad e, & f ad g, capiantur per 4. octauæ numeri continue proportionales in datis rationibus: sintq; h, k, l, sicut a ad e sic h ad k, sicutq; f ad g sic k ad l. Quoniam igitur est sicut a ad c sic d ad e, sed sicut d ad e sic h ad k: est igitur per 11 quinti sicut a ad c sic est h ad k. Rursus quoniam est sicut c ad b sic f ad g, sed sicut f ad g sic k ad l: & sicut igitur c ad b sic k ad l. est autem & sicut a ad c sic est h ad k. ex æquali igitur per 22 quinti/est sicut a ad b: sic est h ad l. Igitur a ad b rationẽ habet: quã numerus h ad numerum l. Commẽsurabilis est igitur p 6 decimi a ipsi b. Quæ eidem igitur magnitudini cõmẽsurabiles: & adinuicẽ sũt cõmẽsurabiles. Quod oportuit demõstrasse.

¶ THEON. ¶ Lemma.

¶ Si fuerint binæ magnitudines/& altera quidem commensurabilis fuerit eidem/altera vero incommensurabilis: incommensurabiles erunt ipsæ magnitudines.

¶Sint enim binæ magnitudines a, b, & alia quidem c: & a ipsi quidem c esto commensurabilis, at b ipsi c esto incommensurabilis. Dico q & a ipsi b est incommensurabilis. Si enim commensurabilis est a ipsi b, est quoq & c ipsi b. Sed c igitur per 12 decimi ipsi b est cõmensurabilis. quod non supponitur.

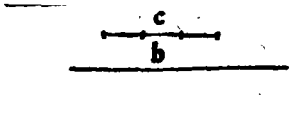

Eucli. ex Zamb. Theorema 10. Propositio 13.

13 ¶Si binæ magnitudines commensurabiles fuerint, alteraq; earum magnitudini alicui incommensurabilis fuerit: & reliqua eidem incommensurabilis erit.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint binæ magnitudines commẽsurabiles a, b: earumq; altera videlicet a, alicui hoc est c sit incommẽsurabilis. Dico q & reliqua b: ipsi c incõmensurabilis est. Si enim cõmẽsurabilis est b ipsa c, iã a ipsi b cõmensurabilis est: et a igit p 12 decimi ipsi c cõmẽsurabilis est. quod est impossibile. Igitur b & c sũt incõmẽsurabiles. Si binæ igitur magnitudines commensurabiles fuerint; & quæ sequũtur reliqua. quod erat ostendendum.

¶THEON. ¶Lemma.

¶Duabus datis rectis lineis inæqualibus: inuenire cui maius potest maior minore.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint binæ datæ inequales rectę lineæ a b, c: quarum maior sit a b. oportet iam inuenire cui maius a b possit ipsa c. Describatur super a b, semicirculus a d b: & in ipso per 1 quarti coaptetur ipsi c æqualis a d. connectaturq; d b. manifestum est iam q angulus a d b rectus est: & q a b ipsa a d hoc est ipsa c maius potest ipsi d b.

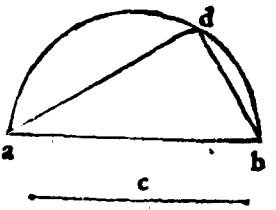

¶Similiter autem & duabus datis rectis lineis: potens ipsas sic inuenietur. Sint datæ binæ rectæ lineæ a d, d b: oporteatq; inuenire potentem ipsas. Ponatur enim, vt a d, d b, comprehendant rectum angulum: connectaturq; a b. Manifestum rursus est per 47 primi: q est ipsa a b.

Eucli. ex Zamb. Theorema 11. Propositio 14.

14 ¶Si quatuor rectæ lineæ proportionales fuerint, potueritq; prima secunda maius eo quod fit ab eidem longitudine cõmensurabili: & tertia quarta maius poterit eo quod fit ab eidem longitudine commensurabili. Et si prima secunda maius potuerit eo quod fit ab incommensurabili eidem longitudine: & tertia quarta maius poterit eo quod fit ab eidem longitudine incommensurabili.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint quatuor rectæ lineę proportionales a, b, c, d: sicut a ad b sic c ad d. & a quidem ipsa b maius possit eo quod fit ex e. c vero ipsa d: eo qd fit ex f. Dico q si a ipsi e est cõmensurabilis: cõmensurabilis est quoq; c ipsi f. sed si a ipsi e incõmensurabilis est: incommensurabilis est quoq; c ipsi f. Quoniam enim est sicut a ad b, sic est c ad d: est igitur sicut id quod ex a ad id quod ex b, sic est id quod ex c ad id quod ex d. Sed eigdẽ quod fit ex a: æqua sunt ea quæ fiũt ex e, b. ei autem quod fit ex c: æquã sunt ea quæ fiunt ex d, f. Igitur per 9 quinti sicut quę ex e, b, ad id quod ex b: sic quæ ex d, f, ad id quod ex d. Manifestũ igitur est per 17 quinti, q sicut quod ex e ad id quod ex b: sic est id quod ex f ad id quod fit ex d. Est igitur & sicut e ad b: sic est f ad d. Cõuersim igitur est per 22 sexti: & correlariũ 4 quinti, sicut b ad e: sic est d ad f. est autem & sicut a ad b: sic est c ad d. ex æquali igitur per 22 quinti, est sicut a ad e sic est c ad f. Si igitur cõmensurabilis est a ipsi e, cõmensurabilis est quoq; per 11 decimi c ipsi f: si vero incõmensurabilis est a ipsi e, incommensurabilis est c ipsi f. Si quatuor igitur rectæ lineæ proportionales: & quæ sequuntur reliqua, quod erat demonstrandum.

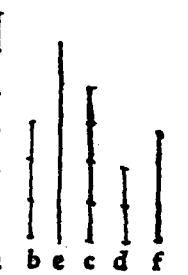

Eucli.ex Zamb. Theorema 12. Propoſitio 15.

¶Si binæ magnitudines commenſurabiles/ compoſitæ fuerint:& tota vtriq; ipſarum commenſurabilis erit. Et ſi tota vni earum commenſurabilis fuerit:& quæ in principio magnitudines/commenſurabiles erunt.

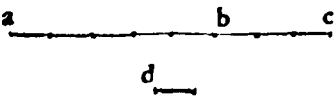

¶THEON ex Zamberto. ¶Componãtur binæ magnitudines cõmenſurabiles a b,b c.Dico q; tota a c vtriq; ipſarum a b,b c,commenſurabilis eſt.Quoniam enim cõmenſurabiles ſunt ipſæ a b,b c:ipſas aliqua magnitudo metietur per primam diffinitionem decimi.metiatur : & ſit d. Quoniam igitur d ipſas a b,b c,metitur : & totum a c metietur . metitur autem & ipſas a b,b c.igitur d:ipſas a b,b c,& a c metietur.Cõmenſurabilis igitur eſt per 12 decimi/a c:vtriq; ipſarum a b,b c. ¶Sed iã a c vni ipſarum a b,b c,ſit commenſurabilis:ſitq; ipſi a b. Dico q; a b,b c, commenſurabiles ſunt.Quoniam enim cõmenſurabiles ſunt a b & a c: metietur eas per primam diffinitionem decimi/aliqua magnitudo.metiatur:& eſto d.Quoniam igitur d ipſas a c & a b metitur:& reliquã igitur metietur b c. metitur autem & a b.igitur d:ipſas a b,b c,metietur.Cõmenſurabiles igitur ſunt:a b & b c.Si binæ igitur magnitudines:& reliqua quæ ſequuntur.quod oportebat demonſtrare.

Eucli.ex Zamb. Theo.13.Propo.16.precedẽtis cõuerſa.

¶Si binæ magnitudines incommenſurabiles compoſitę fuerint:& tota vtriq; ipſarum incommenſurabilis erit. Et ſi tota vni ipſarum incommenſurabilis fuerit:& quæ in principio magnitudines/incommenſurabiles erunt

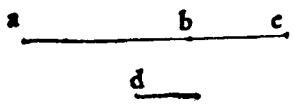

¶THEON ex Zamberto. ¶Componantur enĩ binæ magnitudines incõmenſurabiles:a b,b c.Dico q; tota a c:vtriq; ipſarum a b,b c,incõmenſurabilis eſt.Si enim c a & a b incõmenſurabiles non ſunt : ipſas aliqua metietur magnitudo per 1 diffinitionẽ decimi.metiatur ſi eſt poſſibile: ſitq; d.Quoniam igitur d ipſas c a & a b metitur:& reliquã b c metietur. metitur autem & a b.igitur d:ipſas a b & b c metietur.Commenſurabiles igitur per 1 diffinitionẽ decimi/ſunt ipſæ a b,b c.Supponũtur autem q; & incõmẽſurabiles.qd eſt ipoſſibile.Ipſas igitur a b & a c:aliqua magnitudo nõ metietur.Incõmenſurabiles ſũt igitur ipſæ c a et a b.Similiter iã demõſtrabimus: q; & ipſæ a c et c b incõmẽſurabiles ſũt. ¶Sed iam ipſa a c, vni ipſarum a b & b c incommenſurabilis eſto:& primum ipſi a b. Dico q; & ipſæ a b,b c,incommenſurabiles ſunt.Si enim ſunt cõmenſurabiles:metietur eas aliqua magnitudo per eãdem.metiatur:ſitq; d. Quoniã igitur d ipſas a b & b c metitur:& totam igitur a c metietur.metitur autẽ & a b.Igitur d:ipſas c a & a b metitur.Commenſurabiles igitur ſunt ipſæ c a & a b.Suppoſitæ vero ſunt q; & incõmenſurabiles.quod eſt impoſſibile.Ipſas igitur a b & b c:aliqua magnitudo non metietur.Incommẽſurabiles igitur ſunt ipſæ a b & b c. Similiter iam demonſtrabitur q; ipſa a c reliquæ b c incommenſurabilis eſt.Si binæ igitur magnitudines : & quæ ſequuntur reliqua.quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 13.

Si fuerint duæ lineæ inæquales quarum longiorẽ in duo communicantia diuidat ſuperficies ſibi adiuncta equalis quartæ parti quadrati breuioris linęæ:cui adiunctę ſuperficiei deſit ad compledam totam lineam ſuperficies quadrata:neceſſe eſt ipſam lineam longiorem linea breuiori tanto amplius poſſe/quantum eſt quadratum alicuius lineæ communicantis eidem longiori in longitudine.Si vero longior fuerit potentior breuiori/augmẽ

ro quadrati lineæ communicantis sibi in lõgitudine/eiq; ad implendam superficiem æqualis quartæ parti quadrati breuioris lineæ/qui deest quadrata superficies:superficiem sibi adiũctam/eandem lineam longiorem in duas portiones commẽsurabiles diuidere necesse est.

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ lineæ inæquales a b & c: maior a b.& adiungatur ad lineam a b,quarta pars quadrati lineæ c:ita q; desit ad complendam lineam a b,superficies quadrata. hoc enim est possibile per 27 sexti. Qđ facile fiet hoc modo,Diuidatur a b in duas lineas a d & d b. ita q; inter eas cadat medietas lineæ c,continue proportionalis. Hoc autem qualiter fiat: in fine demonstrationis huius docebitur. Eritq; ex 16 sexti/superficies b d in d a quæ sit b e:æqualis quadrato medietatis lineæ c.quare ex 4. secũdi erit eadẽ subquadrupla quadrati lineæ c.deest quoq; ad complendam lineam a b,superficies quadrata:cum & a d sit æqualis d e.Dico itaq; q; si superficies b e diuidat lineam a b in duo cõmunicãtia:erit linea a b potentior linea c in quadrato alicuius lineæ secum communicantis in longitudine.& econuerso.Cum enim sit linea a b maior linea c:non erit a d æqualis d b.sic enim:esset superficies d e,quadrata. & quia ipsa est æqualis quadrato medietatis lineæ c: esset a d æqualis medietati c,& tota a b toti c.quod est contra hypothesin.Non est igitur a d æqualis d b.Itaq; de maiori earum quæ sit d b,abscindatur d f æqualis a d.eritq; per 8 secundi quadratum totius a b:æquale ijs quæ sunt ex d b in d a quater & quadrato f b.quare linea a b,erit potentior linea c in quadrato lineæ f b.quã necesse est cõmunicari toti a b:si linea a d est cõmunicans lineæ d b.si enim hoc fuerit:erit d b cõmunicans d f eius æquali. quare per 9/b f cõmunicat cum f d,& ideo toti a d.& propter hoc cum tota a f.igitur & cum tota a b.Sicq; patet primum.¶Conuersum huius sic patet.Sit a b potentior c in linea f b quæ cõmunicet cum eo in longitudine. Dico tũc q; quarta pars quadrati lineæ c addita ad lineam a b,ita q; desit superficies quadrata:diuidet lineam a b in duo cõmunicantia.Diuidatur enim f a per æqualia in d.& fiat superficies b e ex d b in d a & deerit ad complendam lineam a b:superficies quadrata.eritq; per 8 secundi:quadratum a b æquale quadruplo superficiei b e cum quadrato f b.igitur quadruplum superficiei b e est æquale quadrato c:cum superficies d e sit æqualis quartæ parti quadrati c.Dico igitur q; d b est cõmunicans cũ a d:cum sit f b cõmunicans cũ a b.Si enim hoc fuerit vt q; a d sit cõmunicans cum a b:erit etiam cõmunicans cum a f.per 9.quare & cum a d. sed & cum d f.itaq; & d b est cõmunicans cum a d.quod est secundum.

¶NVNC autẽ monstrandũ est qualiter linea a b(cum ipsa posita fuerit maior linea c) possit sic diuidi vt inter partes eius cadat medietas lineæ c,continue proportionalis.Cum eni sic fuerit diuisa:superficies quæ fiet ex vna in alterã/erit æqualis quadrato medietatis lineæ c.& ipsa erit superficies æqualis quartæ parti quadrati lineæ c,adiũcta ad lineam a b:ita q; desit superficies quadrata.hoc enim sic fiet.Diuisa a b per æqualia in d:linecture super eam semicirculus a f b.& sumatur b e perpendicularis ad a b:quæ ponatur æqualis medietati lineæ c. & ducatur e f æquidistãs ad a b:vsq; quo secet circunferẽtiam semicirculi in puncto f.(necesse est eni vt secet eam:cum linea a b sit maior linea c.) & ducatur f g perpendicularis ad a b.quæ cum per 34. primi sit æqualis lineæ e b:erit quoq; æqualis medietati lineæ c.Ducãtur itaq; lineæ f a, f b. eritq; per primam partem 30 tertij/angulus a f b:rectus.& ideo per primam partem correlarij 8 sexti/erit linea f g medio loco proportionalis inter a g & g b. quare medietas lineæ c quæ est sibi æqualis:erit etiam proportionalis inter easdem.quod est nostrum propositum.

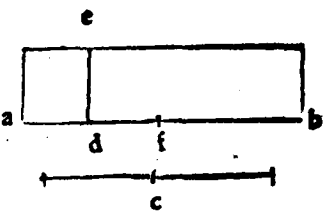

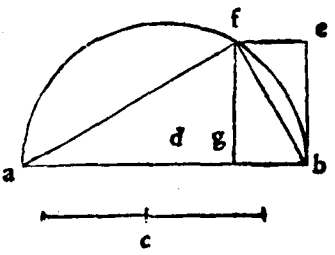

¶THEON. ¶Lemma.

¶Si ad aliquam rectam lineam comparetur parallelogrã-

mum ſpecie deficiens a quadrato: comparatum æquum eſt ei quod fit ſub comparatione factorum ſegmentorum ipſius rectæ lineæ.

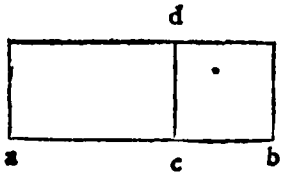

¶THEON ex Zãb. ¶Ad aliquã rectã lineã a b: cõpareť parallelogrãmũ a d deficiẽs ſpecie a quadrato d b. Dico ꝙ a d ęquũ eſt ei qđ fit ſub a c, c b. & ex ſeipſo manifeſtum eſt. Quoniam enim quadratum eſt d b: æquale eſt d c ipſi c b. & a d eſt quod fit ſub a c, c d: hoc eſt quod fit ſub a c & c b. Si ad aliquam igitur rectam lineam: & quæ ſequuntur reliqua. quod fuerat demonſtrandum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 14. Propoſitio 17.

¶Si fuerint binæ rectæ lineæ inæquales, quartæ autem parti eius quod ex minori æquum maiori comparatum fuerit deficiens ſpecie a quadrato, & in commẽſurabilia ipſam diuiſerit longitudine: maior minori maius poterit eo quod fit ex ſibi longitudine cõmenſurabili. Et ſi maior minore poterit eo quod fit a ſibi commenſurabili longitudine, quartę vero parti eius quod a minori æquale maiori comparatum deficiens ſpecie a quadrato: & in commẽſurabilia longitudine ipſam diſtribuet. 17

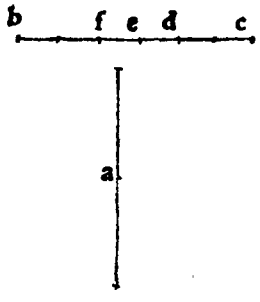

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint binæ rectæ lineæ inæquales a & b c: quarum maior ſit b c. quartæ vero parti eius quod fit ex minore ipſa a, hoc eſt ex dimidio ipſius a æquum ad ipſum b c comparetur per 28 ſexti, deficiens ſpecie a quadrato: ſitq; quod fit ſub b d & d c. commenſurabilis autẽ eſto per hypotheſin: b d ipſi d c longitudine. Dico ꝙ b c: ipſa a maius poteſt, eo quod fit a ſibi longitudine commenſurabili. Secetur enim per 10 primi, b c bifariã in ſigno e: ponaturq; per 3 primi, ipſi d e ęqualis e f. reliqua igitur d c: æqualis eſt ipſi b f. Et qñ recta linea b c ſecatur in ęqlia in ſigno e, & in inæqualia in d: igitur per 5 ſecundi quod ſub b d & d c cõpræhenditur rectangulum vna cum eo quod fit ex e d, quadrato, ęquum eſt ei quod fit ex e c quadrato. Et ipſa quadruplicẽtur. quater igitur quod ſub b d & d c vna cum eo quod fit ex e d ſumpto: æquũ eſt ei quod fit ex quater ſumpto e c quadrato. Sed ei quidem quod fit quater ſub b d & d c: æquum eſt id quod fit ex a ſumptum quadratũ. ei autẽ quod ex d e quater ſumpto: æquum eſt id quod fit ex d f. dupla enim eſt d f ipſius d e. Ei autem quod fit ex e c quater ſumpto: æquũm eſt id quod fit ex b c quadrato. dupla enim rurſus eſt b c ad ipſam c e. Quæ igitur ex a & d f quadrata: æqualia ſũt ei quod fit ex b c quadrato. Quare id quod ex b c fit: eo qđ fit ex a maius eſt, eo quod fit ex d f. Igitur b c: ipſa a maius poteſt, ipſa d f. oſtendendum ꝙ & commenſurabilis eſt b c ipſi d f. Quoniam enim commenſurabilis eſt b d ipſi d c longitudine: cõmenſurabilis igit eſt per 15 decimi et b c ipſi d c. ſed c d: ipſis c d et b f cõmẽſurabilis eſt lõgitudine. æqualis eni eſt c d ipſi b f. & b c igitur: ipſis b f & e d lõgitudine cõmenſurabilis eſt per 12 decimi. Igit ꝑ 15 & b c ipſi f d cõmẽſurabilis eſt longitudine. Igitur b c ipſa a maius poteſt: eo qđ ſit a ſibi lõgitudine cõmenſurabili. ¶Quartæq; eius qđ fit ex a, ad ipſum b c cõparetur deficiẽs ſpecie a quadrato: ſitq; quod fit ſub b d & d c. Demõſtrabile eſt ꝙ commenſurabilis eſt b d ipſi d c longitudine. Eiſdem nãq; diſpoſitis ſimiliter: oſtendemus ꝙ b c ipſa a maius poteſt, eo quod fit ex f d. poteſt autem b c ipſa a maius eo quod fit ex ſibi cõmenſurabili. Commẽſurabilis igitur eſt b c ipſi f d longitudine. Quare & reliquæ vtriq; ipſarũ b f & c d: cõmenſurabilis longitudine eſt b c. æqualis autem eſt b f ipſi d c. & b c igitur commenſurabilis eſt ipſi c d. Manifeſte igitur b d ipſi d c eſt commẽſurabilis longitudine. Si fuerint igitur binæ magnitudines inæquales & reliqua. quod erat oſtendendum.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 14.

Si fuerint duæ lineæ inæquales quarum longiorem diuidat in duas partes incommenſurabiles ſuperficies æqualis quartæ parti quadrati breuioris ſibi adiuncta/ita q̃ deſit ad eius completionem ſuperficies quadrata: erit longior/potentior breuiori/augmento quadrati lineæ incommenſurabilis ipſi longiori in longitudine. Si vero longior/potẽtior fuerit breuiori/quadrato lineæ incommenſurabilis ipſi longiori in longitudine/adiũgaturq̃ ei ſuperficies equalis parti quartæ quadrati breuioris/defueritq̃ longiori ſuperficies quadrata: neceſſe eſt vt ipſa ſuperficies ſibi adiuncta eandem longiorem lineam in duas portiones incommenſurabiles diuidat.

¶CAMPANVS. ¶Hęc 14. ex cõtrario antecedẽtis præmiſſæ infert cõtrarium conſequentis præmiſſæ. & non differt eius diſpoſitio a diſpoſitione illius. ſed & modus argumẽtandi vtrobiq̃ idem. Si enim a d non cõmunicet cum d b: nec d f ſibi adæqualis cõmunicabit cum eadem d b. itaq̃ per 9 d f non communicabit cum f b. quare neq̃ a f. ſunt enim a f & d f communicantes tanq̃ numerans & numeratum. ideo neq̃ a b cõmunicabit cum linea f b. Q̃ ſi hoc fuerit videlicet ſi a b non communicet cum f b: non communicabit cum a f. quare neq̃ cum a d aut d f. neq̃ igitur a b cum d a. ¶Poteſt quoq̃ hæc 14. demonſtrari per præmiſſam. prima pars huius ex ſecunda illius/& ſecunda ex prima: a deſtructione conſequẽtis. Si enim a d & d b non communicẽt: nec etiam a b & f b communicabunt. nam ſi a b & b f communicarẽt: oporteret per ſecundam partẽ præmiſſæ vt a d communicaret cum d b. ſed poſitum eſt q̃ non. Eodem modo de ſecunda parte. ſi enim b a & b f non communicant: nec a d & d b communicabunt. nam ſi ſic: ſequitur per primam partem præmiſſæ/ vt a b & b f communicent quæ non communicant. quare patet propoſitũ.

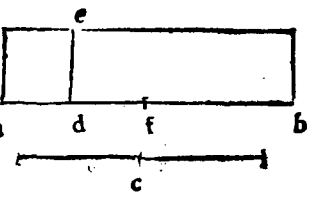

Euclí. ex Zamb. Theo. 15. Propo. 18. præcedẽtis conuerſa.

8 ¶Si fuerint binæ rectæ lineæ inæquales/quartæ autem parti eius quod fit ex minore æquum ad maiorem comparetur deficiẽs ſpecie a quadrato/ & per incommenſurabilia ipſam diuiſerit longitudine: maior minore maius poteſt eo quod fit ex ſibi incõmenſurabili longitudine. Et ſi maior minore maius potuerit eo quod fit ex ſibi incommenſurabili/ quartæ autem ipſius quod fit ex minore æquum/ad maiorem comparatum fuerit deficiens ſpecie a quadrato: in incommenſurabilia ſibi longitudine ipſam diſpeſcit.

¶THEON ex Zamberto. ¶ Sint binæ rectæ lineæ inæquales a & b c: quarum maior ſit b c. quartæ autem parti eius quod fit ex a, ad ipſam b c æquale comparetur deficiens ſpecie a quadrato: ſitq̃ quod fit ſub b d & d c. Incommẽſurabilis autem eſto b d: ipſi d c. Dico q̃ b c, ipſa a maius poteſt: eo quod fit a ſibi incõmẽſurabili. Ipſis nãq̃ diſpoſitis vt in p̃miſſa: ſimiliter demõſtrabimus q̃ b c ipſa a maius poteſt eo quod fit ex f d. Demõſtrandũ igitur q̃ incõmenſurabilis eſt b c ipſi d f. Quoniam enim incommenſurabilis eſt b d ipſi d c: incommenſurabilis igitur eſt per 16 decimi/b c ipſi c d longitudine. Sed ipſa d c commenſurabilis eſt vtriq̃ & b f & d c: quia b f ipſi d c eſt æqualis. & b c igitur per 13 ipſis b f & d c incommenſurabilis eſt. & perinde per 16 decimi/& reliquæ f d incõmenſurabilis eſt b c lõgitudine. Et b c: ipſa a maius poteſt / eo quod fit ex f d.

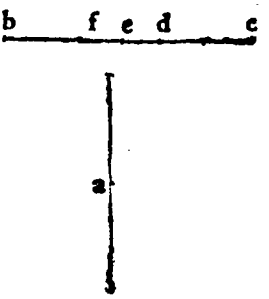

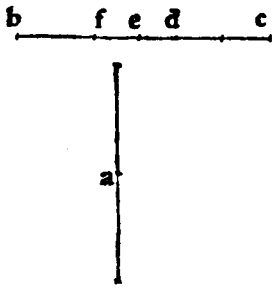

Igit b c maius potest eo qđ fit a sibi cõmensurabili lõgitudine. ¶Possit iam rursus b c maius q̃ a: eo quod fit a sibi incõmensurabili. quartæ autẽ parti eius quod fit ex a, æquale ad ipsam b c cõparetur deficiens specie a quadrato: & esto id quod fit sub b d & d c. Demonstrandum q̃ incommensurabilis est b d ipsi d c longitudine. Eisdem namq; dispositis similiter demonstrabimus: q̃ b c ipsa a maius potest eo quod fit ex f d. Sed iam per hypothesin b c ipsa a maius potest eo quod a sibi fit incommensurabili. Incommensurabilis est igitur b c ipsi f d lõgitudine. Quare per 16 decimi & reliquæ b f & d c vtriq; incommẽsurabilis est b c. Sed vtraq; b f & d c: ipsi dc commensurabilis est longitudine. Igitur per 13 decimi b c ipsi d c incommensurabilis est longitudine. quare & b d ipsi d c incommensurabilis est longitudine. Si binæ igitur rectæ lineæ: & reliqua quæ sequuntur. quod erat demonstrandum.

Eucli. ex Camp. Propositio 15

OMnis superficies rectangula quam continent duæ lineæ in longitudine rationales: rationalis esse probatur.

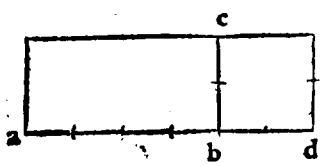

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ lineæ a b & b c continẽtes superficiem rectangulam a c: rationales in longitudine. dico superficiem a c esse rationalem. descripto enim quadrato cuiusuis earum / vt c d lineæ b c: erit per primam sexti c d ad a c, sicut b d ad a b. Quia igitur b d cõmunica in longitudine cũ a b ex hypothesi, eo q̃ b c sua æqualis: erit per primã partẽ decimæ / c d cõmunicans a c. Cum sit itaq; c d rationalis per diffinitionem: erit & a c rationalis. quod est propositum

¶THEON Lemma.

¶Quoniam ostensum est q̃ quæ longitudine cõmensurabiles omnino etiam potentia sunt commensurabiles, quę autem potentia non omnino etiam longitudine verumtamen possunt & longitudine cõmensurabiles esse & incommensurabiles: manifestum q̃ si positæ rationali commensurabilis aliqua fuerit longitudine, rationalis appellatur, & ei commensurabilis non solum longitudine verum & potentia. quæ enim longitudine commensurabiles: omnino etiam & potentia. Si autẽ positæ rationali commensurabilis aliqua fuerit potentia ea quidem & lõgitudine: dicitur etiam rationalis & ei commensurabilis longitudine & potentia. Quæ vero expositæ rursus rationali commensurabilis existens potentia, longitudine fuerit ei incommensurabilis: dicitur sic rationalis, potentia tantum commensurabilis. Rationales enim appellat expositę rationali: longitudine & potentia commensurabiles, aut & potẽtia tantũ. Sunt autem aliæ quoq; rectæ lineæ quæ longitudine incommensurabiles sunt expositæ rationali, potentia vero tantum cõmensurabiles: & id propterea rursus appellantur rationales, commensurabiles adinuicem quatenus rationales. Sed commensurabiles adinuicem vel non solum potẽtia veruntamen & longitudine / vel potentia tantum: & si longitudine quidem, & ipsæ rationales longitudine commensurabiles, audito q̃ & potẽtia. Si vero potentia tantum adinuicem sunt commensurabiles: appellantur & ipsæ rationales potentia tantum commensurabiles. Qz autem rationales commensurabiles sunt: hinc certum est. Quoniam enim rationales sunt quę expositæ rationali sunt commensurabiles, quæ vero eidem commensurabiles & adinuicem sunt commensurabiles per. 12. decimi: quæ rationales igitur / sunt commensurabiles.

Eucli. ex Zamb. Theorema 16. Propositio 19.

¶Sub rationalibus longitudine commensurabilibus rectis lineis iuxta aliquem prædictorum modorum comprehensum rectangulum rationale est.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sub rationalibus enim longitudine commensurabilibus rectilineis a b & b c: rectangulum comprehendatur a c. Dico q̄ a c: rationale est. Describatur enim per 46 primi ex a b: quadratum a d. rationale igitur est ad. Et quoniam commensurabilis est a b ipsi b c lō gitudine: æqualis autē est a b ipsi b d: commensurabilis est igitur b d ipsi b c longitudine. estq; sicut b d ad b c: sic est d a ad a c. rationale autem: d a. rationale igitur per 11 decimi est & a c. Quod sub rationalibus commensurabilibus igitur longitudine: & reliqua. quod oportuit ostendisse.

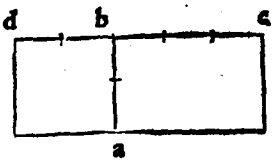

Eucli. ex Camp. Propositio 16.

CVm adiuncta fuerit lineæ in longitudine rationali superficies rationalis rectangula: latus eius secundum erit in longitudine rationale/lateriq; primo in longitudine commensurabile.

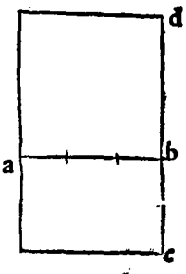

¶CAMPANVS. ¶Hæc est quasi cōuersa prioris. Vt si superficies a c adiuncta ad lineam a b rationalem in longitudine/fuerit rationalis: dico q̄ latus eius secundum quod est b c erit etiam rationale in longitudine/ & communicans lateri primo. Sit enim a d quadratum a b. eritq; rationale ex diffinitione: & propter hoc erit communicans cum superficie a c rationali. Quia igitur per primam sexti sicut a d ad a c ita est etiam d b ad b c, communicat autem d a cum a c: erit per primam partem decimę b d communicans cum b c. ergo cum b a sua æquali. Sed b a: rationalis est. quare per diffinitionem & b c. Constat itaq; propositum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 17. Propositio 20.

¶Si rationale ad rationalem comparatum fuerit: latitudinē efficit rationalem/ commensurabilēq; ei ad quam comparatur longitudine.

¶THEON ex Zamberto. ¶Rationale enim a c, ad rationalem iuxta aliquem prædictorum modorum a b comparetur: latitudinem efficiens b c. Dico q̄ rationalis est b c: & commensurabilis ipsi b a longitudine. Describatur enim per 46 primi ex a b, quadratum a d. Rationale igitur per 9 diffinitionem decimi est a d. rationale autem & a c. commensurabile igitur per conuersionem 10 diffinitionis est d a ipsi a c. Estq; sicut d a ad a c: sic est d b ad b c. commēsurabilis igitur est per 11 decimi d b: ipsi b c. Aequalis autem est d b: ipsi b a. commensurabilis igitur est a b: ipsi b c. Rationalis autem est a b. rationalis igitur est per conuersionem 7 diffinitionis & b c: & commēsurabilis ipsi b a longitudine. Si rationale igitur ad rationalem comparatū fuerit: & quæ sequuntur reliqua. quod erat ostendendum.

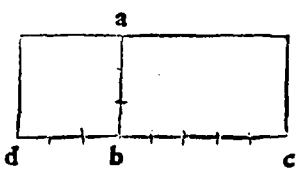

¶Subsequentes ex Campano propositiones/ 17 scilicet & 18: respondent 29 & 30 ex Zamberto infra suo loco & ordine dispositis.

Eucli. ex Camp. Propositio 17.

DVas lineas inuenire potentia tantum rationales cōmensurabiles: quarum longior plus possit breuiori/ quadrato lineæ sibi cōmensurabilis in longitudine.

Zamb. 29.

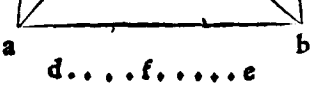

¶CAMPANVS. ¶Propositū est inuenire duas lineas rationales potentia tantum communicantes: quarum longior sit potētior breuiori/ quadrato lineæ sibi communicātis in longitudine. Sumo itaq; aliquam lineā rationalem quæ sit a b: super quam describo semicirculum a c b. & sumpto aliquo numero vt d e, diuido ipsum in duos nuuneros d f & f e: ita q̄ sit proportio d e ad d f sicut numeri quadrati ad nmerum quadratum/ non sit autem proportio d e ad f e vt numeri quadrati ad nu

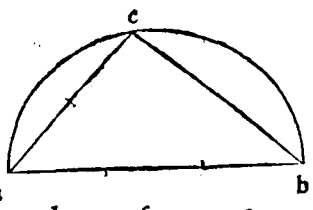

d . . . . f . . . . . e

merum quadratum, talis autē numerus eſt quilibet quadratus diuiſibilis in quadratum & non quadratum/vt 9 qui diuiditur in 4 & 5: & omnes horum æque multiplices. Et inuenio lineam: ad cuius quadratum ſe habeat quadratum lineæ a b, ſicut numerus d e ad numerum d f. qualiter autem ipſa reperiatur: in demonſtratione 5 dictum eſt. Hanc lineam inuentam quę neceſſario eſt minor a b, coapto per primam quarti intra ſemicirculum a c b: ſitq; a c. & ſubtraham lineam c b. Dico duas lineas a b & c b: eſſe quas quærimus. Erit enim per primam partem 30 tertij/ angulus c rectus: & ideo per penultimam primi/quadratū a b æquale eſt quadratis duarum linearum a c & c b. Et quia proportio quadrati lineæ a b ad quadratū lineæ a c eſt ſicut d e ad d f per hypotheſin: erit per euerſam proportionalitatem proportio quadrati lineæ a b ad quadratum lineæ c b, ſicut d e ad f e. ergo quadratū c b: communicat cum quadrato a b per 6 huius. erit igitur quadratum c b, rationale per diffinitionem: cum cōmunicet rationali ſuperficiei. Et quia c b & a b ſunt incommenſurabiles per vltimam partem 7: conſtat duas lineas a b & c b eſſe rationales/ potentia tantum communicantes. At quia linea a b eſt potentior linea c b in quadrato lineæ a c quę per ſecundam partem ſeptimæ communicat ſecū in longitudine: conſtat habitum eſſe propoſitum.

¶ CAMPANI annotatio. ¶ Si autem libeat plures duabus potentia tātum rationales communicantes quarum vna potentior longior ſit qualibet aliarum in quadrato alicuius lineæ ſecum cōmunicantis in longitudine/reperire: ſit vt prius linea a b rationalis in longitudine, ſuper quā deſcribatur ſemicirculus a c b. ſumaturq; nūerus d quadratus/qui ſit diuiſibilis in multos quadratos & non quadratos: quorum nō quadratorū minime ſit proportio ſicut aliquorum numerorum quadratorum. tales autē numeri vltro ſe offerūt. vt 36: qui eſt diuiſibilis in 25 & 11, itēq; in 16 & 20, rurſuſq; in 9 & 27, ac iterum in 4 & 32. iſtorum vero non quadratorum qui ſunt 11, 20, 27, 32, adinuicem non eſt proportio ſicut alicuius numeri quadrati ad alium numerū quadratum. Eſto igitur vt numerus d quadratus: diuidatur in e quadratum & f non quadratum. Sitq; quadratum lineæ a b ad quadratum lineæ a c: ſicut numerus d ad numerum e. & ducatur linea c b. & conſtat propoſitum vt prius demonſtratum eſt: a b & b c eſſe duas tales lineas quas inquirimus. Similiter quoq; diuidā d in g quadratum & h nō quadratum: ſitq; quadratum lineæ a b ad quadratum lineæ a k: ſicut d ad g. & ducatur linea k b. eruntq; vt prius duæ lineæ a b & k b: quales inquirimus. Eodem modo ſi rurſus diuidatur d in l quadratum & m non quadratum/ & ponatur proportio quadrati lineæ a b ad quadratū lineæ a n ſicut d ad l, & producatur n b: erūt duæ lineæ a b & b n quales inquirimus. Q; ſi rurſus diuidatur d in p quadratum & in q non quadratum/ & fuerit proportio quadrati lineæ a b ad quadratū lineæ a r ſicut d ad p, & protracta fuerit linea r b: erūt etiam duæ lineæ a b & b r, quales inquirimus. Sūt itaq; lineæ a b, b c, b k, b n, b r, potentia tantum rationales & in ea cōmunicātes: quarum vna videlicet a b eſt potentior qualibet aliarum in quadrato lineæ ſecum communicantis in longitudine. Si igitur quatuor linearum b c, b k, b n, b r, nulla communicat alij in longitudine: conſtat propoſitū. Iſtud autē ſic probatur. patet enim ex præmiſſis: q; quadratum lineæ b c ad quadratum lineæ a b eſt ſicut numerus f ad numerum d, & quadratum lineæ a b ad quadratum lineæ b k eſt ſicut numerus f ad numerum d, & quadratum lineæ a b ad quadratū lineæ b k eſt ſicut numerus d ad numerum h. ergo per æquam proportionalitatem quadratum lineæ b c ad quadratum lineæ b k: eſt ſicut numerus f ad numerum h. ſed nullus quatuor numerorū f, h, m, q: ſe habet ex hypotheſi ad alium ſicut numerus quadratus ad numerum quadratum. quare per 3 partem ſeptimæ/ duæ lineę b c, b k: ſunt incōmenſurabiles in longitudine. Eadem ratione quælibet duæ ex iſtis quatuor ſunt incommenſurabiles in longitudine. Liquet ergo quod volumus.

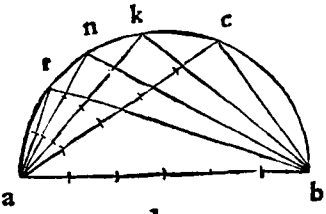

d

e . . . . . f . . . . . .

d

g . . . . . h . . . . . .

d

l . . . . . m . . . . . .

d

p . . . . q . . . . . .

Eucli. ex Camp. Propoſitio 18.

DVas lineas in potentia tantum rationales communicantes quarum longior plus poſſit breuiori quã tum eſt quadratum lineæ ſibi incommenſurabilis in longitudine: inuenire. Zmamb. 30

¶CAMPANVS. ¶In hac quoq; remaneat eadem diſpoſitio eædemq; hypotheſes quæ in præmiſſa: hoc ſolum mutato q; proportio numeri d e ad neutrũ duorũ numerorũ d f & f e, ſit ſicut numeri quadrati ad numerũ quadratũ. hoc autẽ facile fiet: poſito d e quolibet nũero quadrato diuiſo in duos nũeros nõ quadratos. vt ſi d e ſit 9: & d f 6, & f e 3. argumẽtãdo vt prius: hoc dũtaxat excepto q; a b & a c ſint incõmẽſurabiles in lõgitudine per vltimã partem 7. ¶CAMPANI additio. ¶ Et ſciendũ q; duæ lineæ quales hęc & præmiſſa docent inuenire: componũt binomiũ. & minori earum abciſa de maiori: quæ reliqua eſt dicitur reſiduũ. ¶Nota etiam q; lineæ tantum potẽtia rationales communicãtes: poſſunt eſſe vna rationalis & alia irrationalis. ſicut latera tetragonica duarum ſuperficierum quarum vna ſit 25 pedum & alia 24: ſunt rationalia potentia tantũ communicantia. latus enim primæ ſuperficiei eſt. 5: latus vero ſecũdæ non numeratur. Et poſſunt eſſe ambæ irrationales: vt latera tetragonica duarũ ſuperficierum quarũ vna ſit 24 pedũ, & alia 23. neutrius enim numeratur latus, ſuntq; in longitudine incommẽſurabilia ex vltima parte ſeptimæ. ¶Q2 ſi libeat etiam inuenire plures lineas duabus potẽtia tantum rationales communicantes, quarum vna ſit potentior qualibet aliarum in quadrato lineæ ſecum non communicantis in longitudine: ſumatur talis numerus qui poſſit pluries ſic diuidi q; ipſius ad nullã ſuarum partium nec alicuius ad aliquam aliarum ſit proportio vt numeri quadrati ad numerũ quadratum. vt 25: poteſt diuidi in 2 & 23, item in 5 & 20, & rurſus in 7 & 18. Et ſic proceſſus idem qui fuit in præmiſſa.

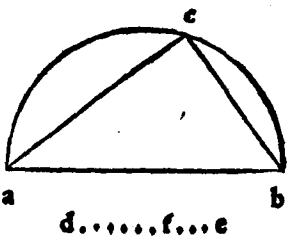

Eucli. ex Camp. Propoſitio 19.

OMnis ſuperficies quam continent duæ lineæ potẽtialiter tantum rationales communicantes: eſt irrationalis, dicitur; ſuperficies medialis. eiuſq; latus tetragonicum ſcilicet quod in eam poteſt: eſt irrationale/ dicitur; linea medialis 19

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ lineæ a b, b c, continẽtes ſuperficiem a c: rationales potentia tãtum communicantes. quæ qualiter reperiantur: ex præmiſſa & antepræmiſſa manifeſtum eſt. dico ſuperficiem a c eſſe irrationalem. Sit enim d c quadratum b c. erit; rationale per hypotheſin: eo q; linea b c eſt rationalis in potentia. Et quia ex prima ſexti a c ad c d ſicut a b ad b d, nõ communicat autem a b cum b d quia ex hypotheſi non communicat cũ ſua æquali quę eſt b c: ſequitur per ſecundam partem 10 vt etiam a c non cõmunicet cum c d. quare per diffinitionem/ ſuperficies a c eſt irrationalis: ideoq; & ſuum latus tetragonicum eſt etiam irrationale. Dicitur autem hæc ſuperficies medialis: quoniã ipſa eſt medio loco proportionalis inter duas ſuperficies rationales videlicet inter quadrata duarum linearum ipſam continentiũ. Et lineam potens in ipſam dicitur medialis: quoniam ipſa quoq; eſt medio loco proportionalis inter duas lineas potentia tantum rationales communicantes. & hæ duæ lineæ: ſunt latera dictæ ſuperficiei. Et hoc eſt quod volumus.

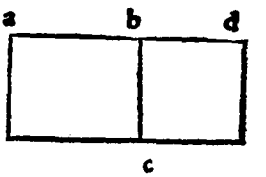

¶THEON. Lemma.

¶Potens irrationalem aream: irrationalis eſt.

¶Poſſit enim a, irrationalem aream: hoc eſt id quod fit fit ex a quadratum æquale irrationali areę. Dico q; a irrationalis eſt. ſi enim eſt rationa-

le a: erit rationale quoq; id quod ex a quadratum. sic enim in diffinitionibus non est autē. Irrationalis igitur est a. Potēs irrationalē igitur: & reliqua quod erat ostendendum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 81 Propositio 21

¶Sub rationalibus potētia tantum commensurabilibus rectis lineis comprehensum rectangulum irrationale est: illud q̄ potens irrationalis est/voceturq; media.

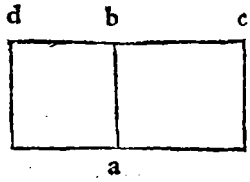

¶THEON ex Zamb. ¶Sub rationalibus enim potentia tantum commensurabilibus rectis lineis a b & b c: comprehendatur rectangulum a c. Dico q̄ a c irrationale est: potēsq; illud irrationalis est/& media appellatur. Describatur enim per 46 primi ex a b: quadratum a d. Et quoniam incommensurabilis est a b ipsi b c longitudine (potentia namq; tantū supponūtur cōmēsurabiles) æqualis autē est a b ipsi b d: incōmēsurabilis igit̄ est & b d ipsi b c lōgitudine. Estq; sicut d b ad b c: sic est a d ad a c. incōmēsurabilis igitur est p 11 decimi d a ipsi a c. Rationale autē est d a. irrationale igit̄ est a c. quare & ipsum potēs a c, hoc est potēs equale ei quadratū: irrationalis est. vocetq; media: eo ga ex ipsa quadratū equale est ei quod fit ab b c, & eo quia ipsa media per secundam partem 17 sexti proportionalis est ipsis a b & b c. Sub rationalibus igitur potentia tantum: & reliqua. quod oportuit demonstrasse.

Eucli. ex Camp. Propositio. 20

¶VM adiuncta fuerit lineę in lōgitudine rationali superficies equalis quadrato lineę medialis: latus eius secundum potentialiter tantū erit rationale/lateriq; primo in longitudine incommensurabile. 2

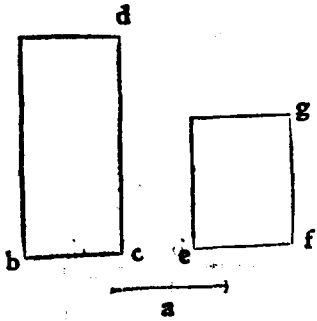

¶CAMPANVS. ¶Hæc est quasi cōuersa præmissæ. Sit a linea medialis. sitq; linea b c rationalis in longitudine: cui adiungatur superficies b d æqualis quadrato lineæ a. Quod hoc modo fiet. Subiungatur duabus lineis b c & a, linea c d in continua proportionalitate vt docet 10 sexti: eritq; superficies ex b c in d æqualis quadrato lineę a, per 16 eiusdem. dico latus eius secundum/quod est d c: esse rationale in potentia tantum/& incommensurabile in lōgitudine lateri b c. Eritq; ex præmissa per diffinitionem lineæ medialis: vt linea a possit in aliquam superficiē contentam a duabus lineis potentia tantū rationalibus communicantibus/quæ sit superficies e g cuius latera e f & f g. Eruntq; duę superficies b d & e g per primam partem 13 sexti laterum mutuorum: propter hoc q̄ ipsę sunt æquales & rectangulæ. proportio ergo b c ad e f: est sicut f g ad c d. Quare per 10 cum b c communicet in potentia cum e f, eo q̄ quadrata vtriusq; earum sunt rationalia ex hypothesi: f g communicabit in potentia cum c d. Cū igitur quadratum f g sit rationale per hypothesin: erit quoq; quadratum c d rationale per diffinitionem. At quia superficies b d est irrationalis sicut sua æqualis e g, per præmissam: sequitur vt quadratum lineæ c d nō communicet cum superficie b d. Et quia quadratum lineæ c d ad superficiem b d est per primam sexti sicut c d ad c b: erit per secundā partem 10 vt c d non communicet cum b c. Quare cū b c sit rationalis in lōgitudine ex hypothesi: erit c d irrationalis in longitudine/& potentia tantū rationalis. Patet ergo propositā conclusio.

¶THEON. Lemma.

¶S fuerint binę rectæ lineæ: est sicut prima ad secundam sic quod fit a prima ad id quod sub duabus rectis lineis.

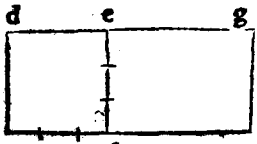

¶Sint binæ rectæ lineæ: f e, e g. Dico q̄ est sicut f e ad e g sic est quod ex f e, ad id quod sub f e & e g. Describatur enim per 46 primi ex f e, quadratum d f: compleaturq; d g. Quoniam igitur est sicut f e ad e g sic est f d ad f g, & est quidem f d id quod fit ex f e, at f g iam id est quod sub

ſub d e & e g hoc eſt quod ſub f e & e g: eſt igitur ſicut f e ad e g, ſic quod ex f e ad id quod ſub f e & e g. ſimiliter quoq; & ſicut quod ſub g e & e f: ad id quod ex e f. hoc eſt ſicut g d ad d f: ſic e g ad e f.

Eucli. ex Zamb. Theorema 10. Propoſitio 22.

2 ¶Media ad rationalem comparata: latitudinem efficit rationalem: & ei incommenſurabilem ad quam comparatur longitudine.

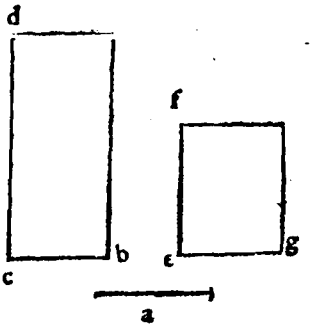

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit per 21 decimi media quidem a: rationalis autem c b. & ei quidem quæ fit ex æqua ad b c comparetur per 45 primi area rectangula b d: latitudinem efficiens c d. Dico q̃ rationalis eſt c d: & incommenſurabilis ipſi c b longitudine. Quoniã per 21 decimi a media eſt: aream poteſt compræhẽſam ſub rationalibus potentia tantum commenſurabilibus. poſſit autem g f. poteſt autem & b d. æqualis igitur eſt b d: ipſi g f. eſt autem & ei æquiangula. Aequaliũ autem & æquiangulorum parallelogrammorum per 14 ſexti/ reciproca ſunt latera i quæ circum æquales angulos. proportionalis igitur eſt ſicut b c ad e g: ſic e f ad c d. eſt igitur per 22 ſexti: & ſicut id quod ex b c ad id quod ex e g: ſic eſt id quod ex e f ad id quod ex c d. Commenſurabilis autem eſt per hypotheſin/ quæ ex b c: ei quæ ex e g. Rationalis enim eſt vtraq; ipſarum. Commenſurabilis igitur eſt per 11 decimi & quæ ex e f: ei quæ ex c d. Rationalis autem eſt quæ ex e f. rationalis igitur & quæ ex c d. rationalis igitur eſt c d. Et quoniam incommenſurabilis eſt e f ipſi e g longitudine (potentia enim tantum ſunt commenſurabiles ex conſtructione) ſicut autem e f ad e g ſic per lemma præcedens quod ex e f ad id quod ſub e f & e g: incommenſurabilis igitur eſt per 11 decimi quæ fit ex e f ei quæ ſub f e & e g. Sed ei quidem quæ fit ex e f: commenſurabilis eſt ea quæ fit ex c d. rationales enim ſunt potentia. Quæ autem ſub f e & e g fit incommenſurabilibus/ & quæ ſub d c & c b: æquales ſunt ei quæ ex a. Incõmenſurabilis igitur eſt per 13 decimi (& quomodo aduerte) quæ ex c d ei quæ ſub d c & c b. Sicut autẽ quæ ex c d ad eã quæ ſub d c & c b: ſic per lemma præcedens eſt d c ad c b. Incommẽſurabilis igitur eſt d c: ipſi c b longitudine. Rationalis igitur eſt c d: & ipſi c b longitudine commenſurabilis. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 21.

11

OMnis, linea communicans mediali: eſt medialis.

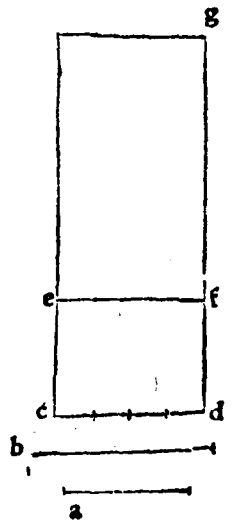

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a medialis: cui ponatur linea b eſſe communicans ſiue in longitudine ſiue in potẽtia tantum. Dico q̃ etiam linea b eſt medialis. Sit enim linea c d rationalis in longitudine: cui adiungatur ſuperficies c f æqualis quadrato lineę a, & item ſuperficies e g æqualis quadrato lineæ b. hoc autẽ qualiter fiat: in præmiſſæ demonſtratione dictũ eſt. Eritq; per præmiſſam linea d f rationalis in potentia tantum: & incommenſurabilis lineæ c d. Et quia per primam ſexti e g ad c f ſicut f g ad d f, cõmunicat autem e g cum c f eo q̃ quadratum b cõmunicat cum quadrato a per hypotheſin/ quibus quadratis dictæ ſuperficies poſitę ſunt æquales: ſequitur per primam partem decimæ vt linea f g communicet cum linea d f. quare f g eſt rationalis in potentia tantum ſicut eſt d f, & incommenſurabilis in longitudine lineæ e f, cum linea d f ſibi communicans ſit incommenſurabilis eidem e f eo q̃ ſuæ æquali. Hoc enim probatum eſt in 8/ q̃ ſi fuerint duæ quãtitates communicãtes: cuicunq; vna earum non communicat/ nec reliqua. itaq; per 19 erit ſuperficies e g medialis: & eius latus tetragonicũ quod eſt b, mediale. Quod eſt propoſitum.

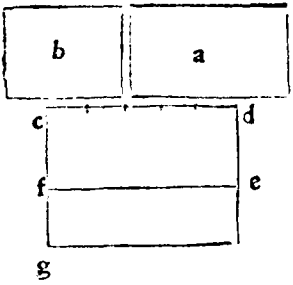

¶¶CAMPANI additio. ¶Similiter quoq; omnis ſuperficies communicãs ſuperficiei mediali: medialis eſſe conuincitur. Sit enim ſuperficies a medialis: cui ponatur ſuperficies b eſſe cõmunicans. dico ſuperficiem b eſſe medialem. quod ſic cõſtabit. Sit linea c d rationalis in lõgitudine: adiungaturq; ei ſuperficies c e, quę ſit æqualis ſuperficiei a. quod hoc modo fiet. Inueniatur linea c f ad quam ſic ſe habeat vnum ex lateribus ſuperficiei a: ſicut linea c d ſe habet ad reliquũ. hæc autẽ linea qualiter reperiatur: in 10 ſexti dictum eſt. eritq; ex 15 eiuſdem ſuperficies d f æqualis a. Itemq; eodem modo ad lineam e f adiũgatur ſuperficies e g: quę ſit æqualis b. erit itaq; per 20 linea c f potentia tantum rationalis: erit quoq; linea c d in longitudine incõmenſurabilis. Et quia a & b erant cõmunicantes ex hypotheſi: erunt quoq; c e & e g eis æquales cõmunicantes. itaq; per primam ſexti & per primam partem decimæ huius / erunt duæ lineæ c f & f g: communicantes in longitudine. Eſt igitur linea f g rationalis in potentia tantum: & lineæ e f incõmenſurabilis in longitudine. quare per 19 ſuperficies e g erit medialis: cum linea e f ſit rationalis in longitudine ſicut c d ſibi æqualis. Cum ſit ergo b æqualis e g: erit quoq; b medialis. quod eſt propoſitum. ¶Et nota q; omnes ſuperficies mediales cõmunicantes: componunt ſuperficiem medialem. Vnde tota d g eſt medialis. quia cum duæ lineæ c f & f g ſint rationales in potentia tantũ / & non cõmunicantes in longitudine: ſequitur vt tota c g ſit rationalis in potentia tantum / & non communicans c d in longitudine. itaq; per 19 d g eſt medialis. Eodemq; modo ſi ſint plures.

Euclid. ex Zamb. Theorema 20. Propoſitio 25.

¶Quæ mediæ commenſurabilis: media eſt.

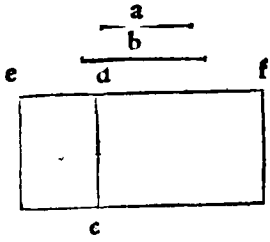

¶THEON ex Zamb. ¶Sit media a: & ipſi a cõmenſurabilis eſto b. Dico q; & b media eſt. Exponatur enim rationalis c d. & ei quæ ex a fit æqualis / ad c d comparetur area rectãgula c e per 44 primi: latitudinẽ efficiẽs e d. Rationalis igitur eſt per præcedentem e d: incommenſurabilisq; ipſi c d longitudine. ei autem quæ ex b æqualis / ad c d comparetur per 44 primi area rectangula c f: latitudinem efficiens d f. Quoniam igitur commenſurabilis eſt a ipſi b: commenſurabile eſt quoq; id quod ex a ad id quod ex b. Sed ei quidem quod ex a: æquum eſt e c. ei autem quod fit ex b: æquum eſt c f. Commenſurabile igitur eſt e c ipſi c f. eſtq; ſicut e c ad c f: ſic eſt e d ad d f. Commẽſurabilis igitur eſt per 11 decimi e d ipſi d f longitudine. Rationalis autem eſt e d: & ipſi d c incommenſuralis lõgitudine. Rationalis igitur eſt & d f & ipſi d c longitudine incommenſurabilis. Igitur c d & d f per 13 decimi rationales ſunt potentia tantum cõmenſurabiles. Quod autem ſub rationalibus potentia tantum commenſurabilibus rectis lineis compræhenditur rectangulum: irrationale eſt per 21 decimi. & illud potens / irrationalis eſt: appellaturq; media. potẽs igitur id quod ſub c d & d f: media eſt. poteſtq; b quod ſub c d & d f fit. media igitur eſt b. quod erat oſtendendum.

¶¶CORRELARIVM. ¶Hinc igitur eſt manifeſtum: q; mediæ areæ rationali commenſurabilis media eſt. poſſunt enim eas rectæ lineæ quæ potentia ſunt commenſurabiles: quarum altera media. quare & reliqua media eſt. Similiter autem ex eis quæ de rationalibus & medijs dicta ſunt: ſequitur vt mediæ longitudine commenſurabilis / media appelletur eiq; commenſurabilis non tantum longitudine ſed & potentia. quoniam in vniuerſali longitudine commenſurabiles omnino & potentia. Si vero mediæ commenſurabiles potentia tantum: dicuntur mediæ potentia tantum commenſurabiles.

Zamb. 26.

Euclid. ex Camp. Propoſitio 22.

Mnis differentia qua abundat mediale a mediali: irrationalis eſſe probatur.

¶CAMPANVS. ¶Sit vtraq; duarum ſuperficierum a b & a: mediales

dico q̄ ſuperficies b quæ eſt earum differentia: eſt irrationalis. Si enim linea c d rationalis in longitudine cui adiũgatur ſuperficies d e ęq̃lis ſuperficiei a: & ſuperficies d f æqualis totali ſuperficiei a b. hoc autem qualiter fiat: in præmiſſa docuimus. Quia ergo d f eſt æqualis a b, & d e æqualis a: erit per cõceptionẽ g f æqualis b. Sed itaq̄ ſuperficies b nõ eſt irrationalis ſed rõnalis: erit & f g ſua æq̃lis rõnalis. At cũ linea e g ſit rationalis in longitudine ſicut ſua æqualis c d: erit per 16 linea e f rationalis in longitudine & cõmunicãs lineæ e g. p 10 autẽ eſt vtraq̄ duarũ linearũ c e & e f potentialiter tantum rationalis: & lineæ c d incommenſurabilis in longitudine. itaq̄ e f linea eſt incommenſurabilis lineæ c e in longitudine. Et quia per primam ſexti quadratum lineæ e f ad ſuperficiem quæ fit ex e f in c e eſt ſicut e f ad c e: ſequitur per ſecundam partem decimæ vt quadratum lineæ e f ſit incommenſurabile ſuperficiei factæ ex e f in c e. quare & ipſum quadratum erit incommenſurabile duplo ſuperficiei ex e f in c e. quadratum vero c e cum ſit rationale: eſt cõmunicans quadrato e f. totum igitur ex ambobus compoſitum erit per 9 cõmunicãs quadrato e f. Et ideo incommẽſurabile duplo ſuperficiei ex e f in c e. Et quia per 4 ſecundi quadratum lineæ c f eſt æquale duobus quadratis duarum linearũ c e & e f & duplo ſuperficiei ex c e in e f, & duplum ſuperficiei c e in e f eſt incõmẽſurabile aggregato ex duobus quadratis duarum linearum c e & e f: ſequitur per ea quæ addita ſunt in 9 vt quadratum c f ſit incommẽſurabile aggregato ex duobus quadratis duarum linearum c e & e f. At cum aggregatũ ex his quadratis ſit rationale: ſequitur quadratum lineæ c f non eſſe rationale. & ideo linea c f non eſt rationalis in potẽtia. & idcirco non erit ſuperficies d f medialis: neq; a b ſibi æqualis. quod eſt inconueniẽs: cũ ſit cõtrarium poſitis. Relinquitur igitur q̄ ſuperficies b: eſt irrationalis. quod eſt propoſitum.

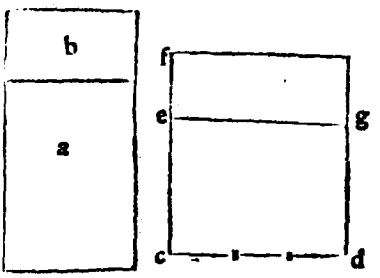

Euclides ex Camp. Propoſitio 23. Zamb. 25.

23 OMnis ſuperficies quam continent duæ lineæ mediales potentialiter tantum communicãtes: aut rationalis eſt aut medialis.

CAMPANVS. Sint duæ lineę a b & b c mediales potentia tantum cõmunicantes: dico q̄ ſuperficies a c ab eis cõtenta aut eſt rationalis / aut medialis. Sint enim: c d quadratum lineæ b c, & a e quadratũ lineæ a b. eruntq̄ ex hypotheſi hęc duo quadrata cõmunicantia. & erit per primam ſexti ſuperficies a c medialis medio loco proportionalis inter ipſa quadrata. Sumatur igitur linea f g quæ ſit rationalis in longitudine: cui adiũgatur ſuperficies f h æqualis quadrato a e, & h k æqualis ſuperficiei a c, & k l æqualis quadrato d c. erũtq̄ hæ tres ſupficies f h, h k & k l cõtinue proportionales: ſicut ſuæ æquales a e, a c, & d c. quare per primã ſexti erũt etiã tres lineæ g h, h m, & m l, quæ ſunt baſes earum: continue proportionales. Et cum ſupficies f h & k l ſint cõmunicãtes ſicut duo quadrata a e & c d eis æqualia: ſequitur per primam ſexti & decimã huius vt linea g h ſit cõmunicans cum m l. vtraq̄ autem earum eſt rationalis: in potentia per 10 huius. igitur ſuperficies vnius earũ in alteram eſt rationalis. omnis enim ſuperficies quam continẽt duæ lineæ rationales in potẽtia / cõmunicantes in longitudine: neceſſario eſt rationalis / vt patet ex prima ſexti & prima parte decimæ huius & ex diffinitione ſupficierum rationalium. Et quia ex prima parte decimæ ſextæ quadratum lineæ l m eſt æquale ſuperficiei ex g h in m l: erit quadratum lineæ h m rationale. Si ergo linea h m eſt rationalis in longitudine ſiue cõmunicans lineę k m quæ eſt æqualis lineæ f g: erit per 15 ſupficies h k rationalis, ideoq̄ & ſua æqualis a c. Si autẽ h m ſit irrationalis in longitudine ſiue incommenſurabilis lineæ k m quæ eſt æqualis lineæ f g: cum ipſa ſit rationalis ſaltem in potẽtia eo q̄ ſuum quadratum eſt rationale / erit ex 19 ſuperficies h k medialis. quare & ſua æqualis a c. Conſtat ergo propoſitum.

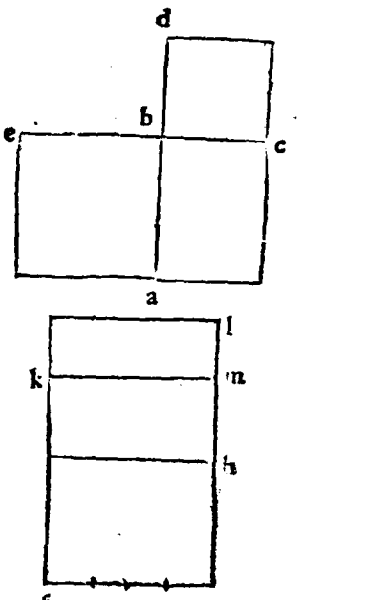

Zamb. 24.

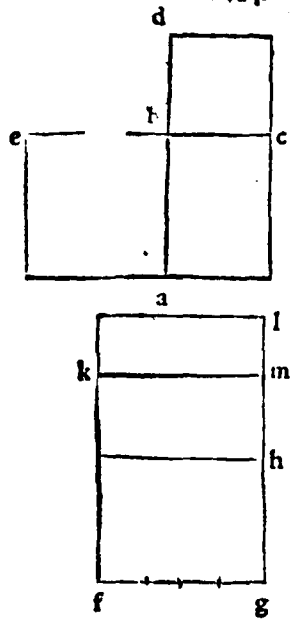

¶CAMPANI annotatio. ¶Et nota q̃ ſi duæ lineæ a b & b c eſſent mediales in longitudine communicantes: eſſet ſuperficies a c medialis tantum. eſſet enim ſuperficies a c communicans vtriq; duorũ quadratorũ a e & c d per primam ſexti & per præſentem hypotheſin: & per 10 huius, & ideo ſuperficies h k æqualis a c: eſſet communicans vtriq; ſuperficiei f h & k l. igitur per primam ſexti/& 10 huius linea h m eſſet communicans vtriq; duarum linearum g h & l m. Et quia hæ ambæ eſſent rationales in potẽtia tantum/non cõmunicantes in lõgitudine lineæ f g: eſſet quoq; h m rationalis in potentia tantum/non communicans in longitudine lineæ f g. quare per 19 eſſet ſuperficies h k medialis tantum. & ideo etiam a c ſibi æqualis. ¶Si autem duæ lineæ a b & b c eſſent mediales neq; in longitudine neq; in potentia cõmunicantes: ſuperficies a c neq; eſſet rationalis neq; medialis. ſi enim ſic eſſet/ſcilicet q̃ duę lineæ a b et b c eſſent mediales neq; i lõgitudine neq; in potẽtia cõmunicãtes: eſſent duo quadrata a e & c d incõmunicantia. itaq; & duæ ſuperficies f h & k l eis æquales quoq; eſſent incommunicãtes. quare & duæ lineæ g h & m l eſſent incommẽſurabiles per primam ſexti: & per ſecundã partẽ decimi Et quia vtraq; earũ eſt rationalis tantum in potentia: per 20 eſſet ſuperficies vnius earum ad alteram medialis per 19. Cum ergo quadratum lineæ h m ſit æquale dictæ ſuperficiei quæ fit ex g h in m l, per primã partem 16 ſexti: eſſet per 19 linea h m linea medialis. per 15 ergo non eſſet ſuperficies h k rationalis, nec etiã per 20 medialis, quare nec ſua æqualis a c.

¶Præcedentes duę ex Campano propoſitiones ſcilicet 22 & 23: tribus ex Zamberto ſequẽtibus videlicet 24, 25, & 26, inuerſo ordine reſpondent. 22 namq; ex Camp. 26 ex Zamb. 26 autem ex Camp. cum additione; 24 & 25 ex Zamberto reſpondent.

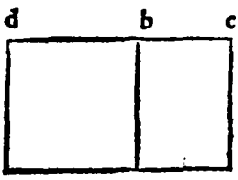

Euclí. ex Zamb. Theorema 21. Propoſitio 24.

¶Sub medijs longitudine commenſurabilibus rectis lineis 1
compræhenſum rectangulum: medium eſt.

¶THEON ex Zãb. ¶Sub mediſs inquã lõgitudine cõmenſurabilibus rectis lineis a b, b c: cõpræhendatur rectangulũ a c. dico q̃ a c mediũ eſt. Deſcribatur eni per 46 primi ex a b: quadratum a d. medium igitur eſt a d. Et quoniam cõmenſurabilis eſt a b ipſi b c longitudine/æqualis autẽ eſt a b ipſi b d: commenſurabilis igitur eſt d b ipſi b c lõgitudine. Quare & d a ipſi a c per correlariũ 23 decimi cõmẽſurabilis eſt. medium autem eſt d a. medium igitur eſt & a c. quod oportebat oſtendere.

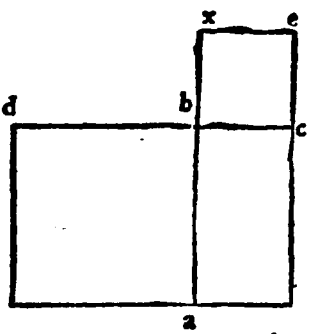

Euclí. ex Zamb. Theorema 22. Propoſitio 25.

¶Sub medijs potentia tantum cõmenſurabilibus rectis li- 2
neis compręhenſum rectangulũ: aut rationale aut mediũ eſt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sub medijs potentia tantum commenſurabilibus rectis lineis a b, b c: compræhendatur rectangulum a c. Dico q̃ a c: aut rationale/aut medium eſt. Deſcribãtur inquam per 46 primi ex a b & b c: quadrata a d & b e. medium eſt igitur vtrunq; ipſorum a d & b e. Exponatur q̃ rationalis f g, ipſiq; a d æquum ad f g comparetur per 44 primi rectangulum parallelogrammum g h, latitudinem efficiens f h. Ipſi autẽ a c ad h m æquũ comparetur [illegible] eandem rectangulum parallelogrammum m k: latitudinem efficiẽs h k. Et inſuper per eandẽ ipſi b e æquum ſimiliter ad k n cõparetur n l latitudinẽ efficiẽs k l. Quoniã in rectas lineas igitur ſunt f h, h k, & k l, & quoniam vtriq; ipſorũ a d & b e medium eſt/eſtq; æquale a d ipſi g h, & b e ipſi n l: mediũ igitur eſt & vtriq; ipſorũ g h, n l. & ad rationalẽ f g cõparant. Rationalis igitur eſt q̃ 22 decimi vtraq; ipſarũ f h & k l: & incõmenſurabilis ipſi f g lõgitudine.

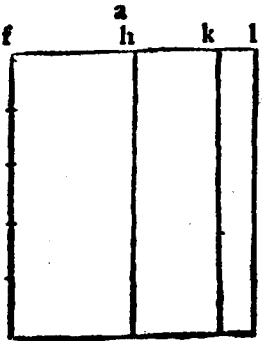

Quoniam igitur commẽſurabile eſt a d ipſi b e: commenſurabile igitur eſt per 11 decimi & g h ipſi n l. eſtq; ſicut g h ad l n: ſic per primam ſexti eſt f h ad k l. Commenſurabilis igitur eſt per eandẽ 11/f h ipſi k l longitudine. Ipſæ igitur f h, k l: rationales ſunt longitudine commenſurabiles. Rationale eſt igitur per 19 decimi quod ſub f h, k l. Et quoniam æqualis eſt quidem d b ipſi b a, & x b ipſi b c: eſt igitur ſicut d b ad b c, ſic eſt a b ad b x. Sed ſicut quidem d b ad b c: ſic eſt per primam ſexti / & per 11 quinti d a ad a c. ſicut autem a b ad b x: ſic eſt a c ad c x. eſt igitur ſicut d a ad a c: ſic eſt a c ad c x. æquũ autem eſt ad ipſi g h, & a c ipſi m k, & c x ipſi n l. eſt igitur per 17 ſexti ſicut g h ad m k: ſic eſt m k ad n l. eſt igitur ſicut & f h ad ipſum h k: ſic eſt h k ad ipſum k l. Igitur quod ſub f h, k l: æquũ eſt ei quod fit ſub h k. Rationale autem eſt quod ſub f h, f l. rationale igitur eſt & quod fit ex h k. Rationalis eſt igitur per 19 decimi ipſa h k. & ſi quidem commenſurabilis eſt ipſi f g longitudine: rationale eſt per 22 decimi h n; Si autem incommenſurabilis eſt ipſi f g longitudine: ipſæ h k & h m rationales per 21 decimi ſunt potentia ſolum cõmenſurabiles. medium igitur eſt h n. Igitur h n aut rationale eſt aut medium. æquum autem eſt h n ipſi a c. igitur a c vel rationale vel medium eſt. Sub mediis igitur potentia tantum cõmenſurabilibus: & quæ ſequũtur reliqua. Quod erat oſtendendum.

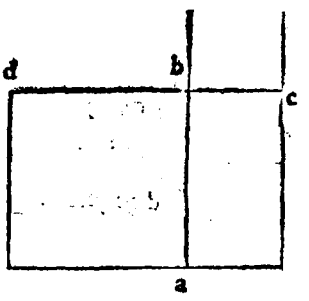

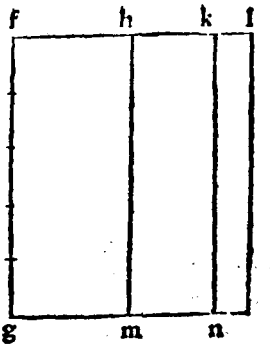

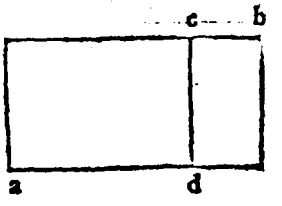

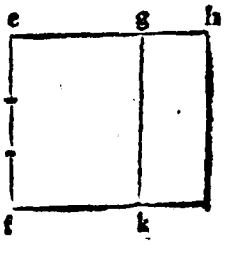

Euclid. ex Zamb. Theorema 25. Propoſitio 26.

6 Medium: non excedit medium rationali.

THEON ex Zamb. Si enim poſſibile: medium a b, mediũ a c excedat rationali d b. ponaturq; rationalis e f. ipſiq; a b æquum ad e f comparetur per 44 primi parallelogrammum rectangulũ f h: latitudinẽ efficiens e h. ipſi autem a c æquum auferatur f g. reliquum igitur b d: per tertiam communem ſententiam reliquo k h eſt æquale. Rationale autem eſt d b: rationale igitur eſt & k h. Quoniam igitur medium eſt vtrunq; ipſorum a b, a c, eſtq; a b ipſi f h æquale per correllarium 23 decimi / at a c ipſi f g: medium igitur eſt vtrunq; ipſorum f h, f g. & ad rationalem e f cõcomparatur. Igitur rationalis eſt vtraq; ipſarum h e & e g: & incommenſurabilis ipſi e f lõgitudine per 22 decimi. Et quoniam rationale eſt d b, eſtq; ipſi k h æquale: rationale igitur eſt & k h. ad rationalẽq; e f comparatur. rationalis igitur eſt per 20 decimi g h: & ipſi e f longitudine commenſurabilis. Sed e g rationalis eſt: & ipſi e f longitudine incommenſurabilis. incommenſurabilis igitur eſt per 13 decimi e g ipſi g h longitudine. eſtq; ſicut e g ad g h: ſic quod fit ex e g ad id quod ſub e g & g h. Incommenſurabile igitur eſt per 11 decimi & lemma 21 decimi quod fit ex e g ei quod ſub e g & g h. Sed ipſi quidem quod fit ex e g: commenſurabilia ſunt quæ fiunt ex e g & g h quadrata rationalia etenim vtraq; ei autem quod ſub e g & g h commenſurabile eſt per 15 decimi id quod bis ſub e g & g h. duplum nanq; eſt illius. Incommẽſurabilia igitur ſunt per 16 decimi quæ fiunt ex e g & g h: ei quod bis ſub e g & g h. & vtraq; igitur quæ ex e g & g h & quod bis ſub e g & g h quod eſt quod fit ex e h: per 4 ſecundi incommenſurabile eſt eis quæ fiunt ex e g & g h. Rationalia autem ſunt quæ fiũt ex e g & g h per diffinitionem. Irrationale igitur eſt quod fit ex e h. irrationalis igitur eſt e h. ſed & rationalis. quod eſt impoſſibile. medium igitur medium non excedit rationali. quod erat oſtendendum.

Sequẽtes duę ex Zãb. neutiq; in Cãpano reſpõdẽtes hñt.

Euclid. ex Zamb. Problema 4. Propoſitio 27.

27 Medias inuenire potentia tantum commenſurabiles: rationale comprehendentes.

THEON ex Zamb. Exponantur binæ rationales potentia tantum commenſurabiles a, b. ſumanturq; per 13 ſexti ipſarũ a, b, media proportionalis c. Fiatq; per 12 ſexti ſicut a ad b, ſic c ad d. Et quoniam ipſę a, b,

a 32. 9
c 32 32 54.
b 32. 6
d 32. 32. 24.

rationales ſunt potentia tantũ cõmenſurabiles: igitur quod ſub a,b, hoc eſt quod ex c fit/per 21 decimi medium eſt. media igitur eſt c. Et quoniam eſt ſicut a ad b ſic c ad d, ipſæ autem a,b, potentia tantum ſunt commẽ-

a ℞. 9
c ℞ ℞ 54.

ſurabiles: & c,d, igitur per 11 decimi/potentia tantum ſunt commenſura-

b ℞. 6

biles: eſtq; c media. media igitur eſt per 23 decimi/& d. Ipſę igitur c,d, p conſtructionem: mediæ ſunt potentia tantum commenſurabiles. Dico q; & rationale compræhendunt. Quoniam enim eſt ſicut a ad b ſic eſt c ad

d ℞. ℞. 24.

d: viciſſim igitur per 16 quinti eſt ſicut a ad c ſic eſt b ad d. Sed ſicut a ad c: & c ad b. & ſicut igitur per 11 quinti/c ad b ſic b ad d. igitur quod ſub c,d: æquum eſt ei quod fit ex b. Rationale autem eſt quod ſit ex b. Rationale igitur eſt quod ſub c,d. Inuentæ igitur ſunt mediæ potẽtia tantũ commenſurabiles: rationale compræhendentes. quod feciſſe oportuit.

Eucli. ex Zamb. Problema 5. Propoſitio 28.

¶ Medias comperire potentia tantum commẽſurabiles: medium compræhendentes.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Exponantur enim tres rationales potentia tantum commẽſurabiles: a,b,c. ſuſcipiaturq; per 13 ſexti ipſarum a,b: media proportionalis d. Fiatq; per 12 ſexti ſicut b ad c: ſic d ad e. Quoniã enim a,b, rationales ſunt/potentia tantum commenſurabiles: igitur per

a ℞. 16

21 decimi/quod ſub a b hoc eſt id quod fit ex d, medium eſt. media igitur eſt d. Et quoniam b,c, potentia ſolum ſunt commenſurabiles/eſtq; ſicut b ad c ſic eſt d ad e: ipſæ igitur d,e, per 11 decimi potentia tantum

d ℞. ℞. 128.

ſunt commenſurabiles. media vero eſt d. & igitur e. Igitur ipſæ d,e: mediæ ſunt potentia tantum commẽſurabiles. Dico q; & medium compræhẽdunt. Quoniam enim eſt ſicut b ad c ſic eſt d ad e: viciſſim igitur per

b ℞. 8.

16 quinti/ſicut b ad d ſic eſt c ad e. Sicut autem b ad d: ſic d ad a. Et ſicut igitur per 11 quinti d ad a: ſic c ad e. Quod igitur ſub a,c: per 16 ſexti/æquum eſt ei quod ſub d,e. medium autem quod ſub a,c. medium igitur per correllarium 23 decimi quod ſub d e. Inuentæ igitur ſunt mediæ potentia tantum commenſurabiles: medium compræhendentes. quod feciſſe oportuit.

c ℞. 6

¶ THEON. Lemma.

¶ Comperire duos quadratos numeros: vt ex eis compoſitus ſit quadratus.

e ℞. ℞. 72.

¶ THEON ex Zãb. ¶ Exponant̃ bini nũeri a b & b c. ſintq; aut pares/aut ipares. Et quoniã ſi a pari par auferatur & ſi ab ipari impar/per 26 noni reliquus erit par: ſi igitur ab a b pari par b c, aut ab impari a b, impar b c auferatur/reliquus a c par eſt. Secetur a c bifariam in d. ſint autẽ ipſi a b, b c: aut ſimiles plani/aut quadrati qui & ſimiles plani ſunt. Igitur qui ſub a b, b c, vna cum eo qui fit ex c d quadrato: æquus eſt per 6 ſecundi ei qui fit ex b d quadrato. eſtq; quadratus qui ſub a b, b c: quoniam patuit per primã noni q; ſi bini ſimiles plani multiplicantes ſe adinuicẽ aliquẽ fecerint/factus quadratus eſt. Inuenti igitur ſunt bini quadrati numeri qui ſub a b, b c, & qui ex c d: qui compoſiti/ b d quadratũ cõficiũt.

a .....d.....c.....b

¶ CORRELARIVM. ¶ Ac manifeſtum q; inuenti ſunt rurſus bini quadrati & qui ex b d & qui ex c d: & perinde eorum exceſſus qui ſub a b, b c, eſt quadratus/quando ipſi a b, b c, ſimiles fuerint plani. Quando autem non fuerint ſimiles plani: inuenti ſunt bini quadrati & qui ex b d & qui ex d c, quorum exceſſus qui ſub a b & b c non eſt quadratus.

¶ Lemma præcedentis oppoſitum.

¶ Inuenire binos quadratos numeros: vt ex eis compoſitus non ſit quadratus.

a..g..h.d.e.f..c.....b

¶ Sint enim a b, b c, ſimiles plani vt qui ſub a b, b c, per 1 noni ſit quadratus: ſitq; par c a. ſecetur̃q; c a bifariam in d. Manifeſtum tam eſt q; qui ſub a b, b c, quadratus vna cum eo qui fit ex c d quadrato: æquus eſt ei

qui ex b d quadrato. Auferatur autem vnitas d e. Igitur qui sub a b & b c vna cum eo qui ex c e: minor est eo qui fit ex b d quadrato. Dico igitur q̄ qui sub a b, b c, quadratus vna cū eo qui ex c e: nō est quadratus. Si enim est quadratus: vel est æqualis ei qui ex b e, vel eo minor. Maior autē nō erit: cum qui sub a b, b c, quadratus vna cum eo qui ex c d quadrato hoc est qui ex b d, primus sit maiorū quadrato qui ex b e, vnitas enim nō secatur. maior autē est eo qui sub a b, b c, vna cū eo qui ex c e. c d enim: ipso c e vnitate maior. Sit autem (si possibile est) prius qui sub a b, b c, vna cū eo qui fit ex c e: æqualis ei qui ex b e. sitq; ipsius d e vnitatis: duplus g a. Quoniam igitur totus a c totius c d duplus est / & a g ipsius d e est duplus: & reliquus igitur per 7 septimi g c reliqui e c duplus est. bifariam igitur ipsum g c: ipse e diuisecit. Igitur qui sub g b & b c vna cū eo qui fit ex c e: æquus est ei qui fit ex b e quadrato. Sed qui sub a b, b c, vna cū eo qui ex c e: æquus supponitur ei qui ex b e quadrato. Qui sub g b, b c, igitur vna cū e c qui fit ex c e: æquus ei est qui fit sub a b, b c, vna cum eo qui fit ex c e. Cōmuni igitur sublato qui ex c e: ducitur a b æqualis ipsi g b. quod est impossibile. Qui sub a b, b c, igitur vna cū eo qui ex c e: æquus nō est ei qui fit ex b e. Dico iam q̄ neq; minor eo qui ex b e. Si enim possibile: sit ei qui ex b f æqualis & ipsius d f duplus h a. Cōducatur q; duplus rursus h c ipsius c f: & vt f ipsum h c bifariam secet. ac per hoc eo qui sub h b, b c, vna cū eo qui ex f c: æquus erit ei qui ex b f. Supponitur autem q̄ qui sub a b, b c, vna cū eo g ex c e: est æqualis ei g ex b f. Cōducatur igit æqualis g sub a b, b c, vna cū eo qui ex c e: ei qui ex h b & b c vna cū eo qui fit ex c f. quod absurdum est. Igitur qui qui sub a b, b c, vna cum eo qui fit ex c e: æquus non est minori eo qui fit ex b e. patuit autē q̄ neq; ei qui ex b e. neq; eo maiori. Igitur qui sub a b, b c, vna cum eo qui fit ex c e: quadratus non est. Cum autem sit possibile & pluribus modis prædicta ostendere: sufficiant nobis tamen prædicta / ne materia lōgior existens lōgius protrahatur.

a..g,.h.d.e,f,.c,.....b

Eucli. ex Zamb. Problema 6. Propositio 29.

16 ¶ Comperire binas rationales potentia tantum commensurabiles: vt maior minore maius possit eo quod fit ex cōmēsurabili sibi longitudine. Camp. 17

¶ THEON ex Zamb. ¶ Exponatur enim quædā rationalis a b. & bini quadrati c d, d e, vt ipsorū residuus c e nō sit quadratus per correlariū 3 lemmatis 28 decimi. & super a b describatur semicirculus a f b. Fiatq; sicut per correlarium 6 decimi d c ad c e: sic q̄ ex b a quadratum ad id quod ex a f quadratū. cōnectaturq; f b. Quoniā igitur est sicut quod ex b a ad id quod est a f: sic ex d c ad c e. Igit quod ex b a ad id quod ex a f, eā habet rationē quā numerus c d ad numerū c e. Cōmensurabile igitur est quod ex b a: ei quod ex a f. Rationale autē quod fit ex a b. rationale igitur & id quod fit ex a f. Rationalis igitur est & a f. Et quoniā d c ad c e rationē nō habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū: neq; quod ex a b igitur ad id quod ex a f rationē habet quā quadratus numerus ad quadratū nūerū. Igitur a b: p 9 decimi ipsi a f lōgitudine incōmēsurabilis est. Ipsæ igitur a f, a b: rationales sunt potētia tantū cōmensurabiles. Et quoniā est sicut d c ad c e, sic est quod ex a b ad id quod ex a f: cōuertendo igitur p correlariū 19 quinti sicut c d ad d e, sic quod ex a b ad id quod ex b f. At c d ad d e eā habet rationē quā quadratus numerus ad quadratū numerū. Quod igitur ex a b ad id quod ex b f: eā habet rationē quā quadratus nūerus ad quadratū numerū. Cōmēsurabilis igitur est p 9 decimi a b ad b f lōgitudie. Et quod ex a b per 47 primi æquū est eis quæ fiūt ex a f & f b. Igitur a b ipsa a f maius potest ipsa b f sibi cōmensurabili. Inuētæ igitur sunt binę rationales potētia tātū commēsurabiles b a & a f: vt b maior ipsa a f maius possit eo quod ex f b sibi longitudine commensurabili. Quod facere oportebat.

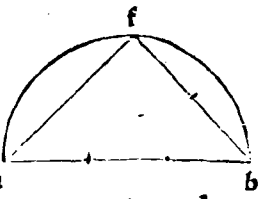

Eucli.ex Zamb. Problema.7 Propositio 30.

Camp.18 ¶Comperire binas rationales potentia tãtum commẽsurabiles: vt maior minore maius possit eo quod fit a sibi longitudine incommensurabili.

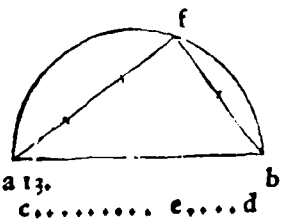

¶THEON ex Zamb. ¶Exponatur rationalis a b: binique numeri quadrati c e & e d, vt ex eis compositus non sit quadratus per lẽma 2 vicesi mæoctauæ decimi. Describaturq; super a b, semicirculus a f b: fiatq; per correlariũ 6 decimi sicut d c ad c e, sic quod fit ex a b ad id quod ex a f. connectaturq; f b. Similiter iam ostẽdemus sicut in præcedenti: q; ipsæ b a & a f rationales sunt potentia tantum commensurabiles. Et quoniã est sicut d c ad c e sic est quod ex b a ad id quod ex a f: conuertendo igitur per correlarium 19 quinti sicut c d ad d e, sic quod ex a b ad id quod ex f b. At c d ad d e rationem non habet quam quadratus numerus ad quadratum numerum, neq; igitur quod ex a b: ad id quod ex b f rationem habet quam numerus quadratus ad quadratum numerum. Incommensurabilis igitur est a b ipsi b f longitudine: potestq; a b ipsa a f maius eo quod fit ex b f sibi incommensurabili. Ipsæ igitur a b, b f, rationales sunt potentia tãtum commensurabiles & a b ipsa a f maius potest eo quod fit ex f b sibi longitudine incommẽsurabili, quod fecisse oportuit.

Eucli.ex Camp. Propositio 24.

DVas lineas mediales potẽtia tantũ cõmunicãtes superficiemq; rationalem continentes, quarum longior sit potentior breuiore, augmento quadrati lineæ communicantis eidem longiori in longitudine: inuenire.

¶CAMPANVS. ¶Cũ omnes duę lineę mediales potẽtia tantũ cõmunicantes cõtineãt superficiẽ rationalem aut medialem, vt ex præmissa patet: docet inuenire eas duas quæ continent superficiem rationalem, & eas quæ medialem. Vnde: propositum est inuenire duas lineas mediales potentia tantum communicantes, quarũ longior possit amplius breuiori in quadrato alicuius lineæ sibi cõmunicantis in longitudine: quæ contineant superficiem rationalem. Ad hoc secundum doctrinam 17 sexti duas lineas a & b potentia tantum rationales communicantes: quarum longior quæ sit a, possit amplius breuiori quæ sit b, in quadrato alicuius lineæ secum communicantis in longitudine. & ponam lineam c secundum doctrinam 9 sexti: medio loco proportionalem inter a & b. & ponam vt sit proportio a ad b: sicut c ad d. quod qualiter fiat: in 10 sexti dictum est. Dico tũc duas lineas c & d: esse quas quærimus. Patet enim ex 19: q; superficies quã cõtinent duæ lineæ a & b, est medialis. Et quia per primam partẽ 16 sexti, quadratũ lineæ c est dictæ superficiei æquale: erit igitur per 19 linea c medialis. Cum autem sit a ad b sicut c ad d, & b communicet cum a in potentia tantum ex hypothesi quia tam a q̃ b rationalis est in potentia: sequitur per 10 q; c quoq; communicet cum d in potentia tantum. Itaq; per 21 cum c sit linea medialis: erit etiam d medialis, & per primam partem 12 erit linea c potentior linea d: in quadrato lineæ sibi communicantis in longitudine. Si ergo duæ lineæ c & d contineant superficiem rationalem: ipsæ sunt quales inquirimus. Eas autem cõtinere superficiem rationalem: sic habeto. Cum sit a ad b sicut c ad d: erit permutatim a ad c sicut b ad d. sed erat a ad c: sicut c ad b. igitur est c ad b: sicut b ad d. itaq; per primam partem 16 sexti superficies quam continẽt duæ lineæ c & d: est æqualis quadrato b. est autem quadratum b, rationale per hypothesin: cum ipsa sit rationalis in potentia. Superficies ergo quam continent duæ lineæ c & d: est rationalis. Quare constat propositum.

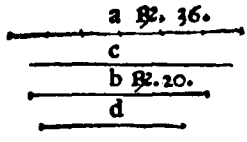

Eucli. ex Camp. Propositio 25.

5 DVas lineas mediales potentia tantum communicantes superficiemq; rationalem continentes/ quarum longior sit potentior breuiori/ quadrato lineę eidem longiori in longitudine incommensurabilis: inuenire.

¶CAMPANVS. ¶Positis duabus lineis a & b rationalibus potētia tā tum communicantibus quarum longior possit amplius breuiori in quadrato lineæ secum non communicantis in longitudine quæ quidem reperiuntur secundum doctrinam 18, cæterisq; positionibus manentibus sicut in præmissa: argumentando modo consimili patebit duas lineas c & d esse quales quærimus. ¶Et nota q; duę lineæ quas hęc & præmissa docent inuenire: componunt bimediale primum. & minori earum abscisa de maiori quæ reliqua est/ dicitur residuum mediale primum.

a 36
c
b 8 18
d

Eucli. ex Zamb. Problema 8. Propositio 31.

31 ¶Comperire binas medias potentia tantum commensurabiles rationale compræhēdentes: vt maior minore maius possit eo quod fit a sibi longitudine commensurabili. Camp. 24.

¶THEON ex Zamb. ¶Exponantur per 29 decimi binæ rationales potentia tantum cōmensurabiles/ a, b: vt a maior existens/ ipsa b minore maius possit eo quod fit ex sibi longitudine commensurabili/ & ei quod sub a, b, cōprehēditur æquū esto id quod ex c. Medium autē est quod sub a, b. medium igitur est per corelarium 23 decimi quod sub c, c. media igitur est c per 21 decimi. Et veto quod fit ex b: æquū esto quod fit sub c, d. Rationale autē est quod fit ex b. rationale igitur & quod sub c, d. Et quoniā per 1 sexti est sicut a ad b sic est quod sub a, b, ad id quod ex b, sed ei quidē quod sub a, b, æquum est id quod fit ex c, ei autem quod fit ex b æquum est quod sub c, d: sicut igitur a ad b, sic quod ex c ad id quod sub c, d. Sicut autem quod fit ex c ad id quod sub c, d: sic est c ad d. & sicut igitur a ad b, sic c ad d. Commēsurabilis autē est per hypothesin a: ipsi b potētia tantū. cōmensurabilis igitur p 11 decimi & c ipsi d potētia tātū. At c: media est. media igitur est per 23 decimi & d. Et quoniam est sicut a ad b & c ad d, at a ipsa b maius potest eo quod fit ex sibi commensurabili: & c igitur ipsa d maius potest eo quod fit ex sibi commensurabili. Inuentæ sunt igitur binæ mediæ potentia tantum commē surabiles c, d, rationale cōprehēdentes: & c ipsa d maius potest eo quod fit ex sibi longitudine commensurabili. ¶Similiter iā ostendetur q; & eo quod ex incommensurabili: quādo a ipsa b maius potuerit eō quod fit ex sibi incommensurabili. Quod facere oportuit. Camp. 25.

a 64
c
b 8 28
d

Eucli. ex Camp. Propositio 26.

5 DVas lineas mediales potentia tantum communicantes superficiemq; medialem continentes/ quarum longior breuiore tanto amplius possit quantum est quadratum alicuius lineæ incommensurabilis ipsi longiori in longitudine: inuenire.

¶CAMPANVS. ¶Cum docuerit inuenire duas lineas mediales potētia tantum communicantes superficiemq; rationalem continentes/ quarum longior plus possit breuiori in quadrato lineæ secum communicantis in longitudine/ & secum incommensurabilis in longitudine: nūc docet inuenire duas lineas mediales potentia tantum communicantes superficiemq; medialem continentes quarum longior sit potentior breuiori in quadrato lineæ non secū cōmensurabilis/ sed solū sibi incommensu

rabilis in longitudine. illud enim facile habetur ex isto. Sint itaq; tres lineæ sumptæ secundum doctrinam 18. a, b, c, potentia tantum rationales & in ea solum communicantes: sitq; a potentior b & c, quadrato lineæ sibi incommensurabilis in longitudine. & ponatur d medio loco proportionalis inter a & b vt docet 9 sexti: & sit d ad e sicut a ad c. dico duas lineas d & e esse quales inquirimus. Cum sit enim quadratū lineæ d æquale superficiei quæ continetur sub a & b per primā partē 16 sexti/ sitq; superficies contēta sub a & b medialis ex 19 cum a & b sint potentia tantum rationales communicantes: erit ex eadem linea d medialis. At quia a ad c sicut d ad e, communicat autem a cum c in potentia tantum ex hypothesi: sequitur ex 10 vt e quoq; cōmunicet cum d in potentia tantum. Itaq; per 21 erit e linea medialis. Et etiam quia a est potentior c, quadrato lineæ sibi incōmensurabilis in longitudine: erit quoq; per 12 d potentior e quadrato lineæ sibi incommensurabilis in longitudine. Si igitur duæ lineæ d & e contineant superficiem medialem: cōstat eas esse quales inquirimus. Eas autē cōtinere superficiē medialē: sic habetur. Cum sit ex hypothesi a ad c sicut d ad e: erit permutatim a ad d sicut c ad e. Sed a ad d est sicut d ad b per hypothesin. itaq; d ad b sicut c ad e. igitur per primam partem 12 sexti superficies quā continent d & e: est æqualis ei quam continent c & b. Sed b & c continent superficiem medialem per 19: cum ipsæ sint rationales in potentia tantum communicantes ex hypothesi. itaq; d & e continent superficiem medialē. Quod est propositum. ¶ CAMPANVS. ¶ Si autem cura esset inuenire duas lineas mediales potentia tantum communicantes superficiemq; medialem continentes/ quarum longior esset potentior breuiori, quadrato lineæ secum communicātis in longitudine: sumeremus tres lineas secūdum doctrinam 17 a, b, c, potentia tantum rationales & in ea solum cō municantes/ & poneremus lineam a esse potentiorem linea c, quadrato alicuius lineæ sibi communicantis in longitudine/ cæteraverō manerēt vt prius. & argumentatione consimili concluderemus: duas lineas d & e esse quales proponitur inquirere. ¶ Et nota q̄ duæ lineæ quas hæc 26 docet inuenire: componunt bimediale secūdum. & minori earum abscisa de maiori: quæ reliqua est/ dicitur residuum mediale secundum.

a 36
d ℞. ℞. 864
b ℞ 24
c ℞. 12.
e ℞. ℞. 96

Zamb. 32.

℞. 54.
d ℞. ℞. 1944
d ℞. 36
e ℞ ℞ 496
c ℞ 18

Eucli. ex Zamb. Problema 9. Propositio 32.

¶ Inuenire duas medias potentia tantum commensurabiles medium cōprehendentes: vt maior minore maius possit eo quod fit ex sibi commensurabili. 32

¶ THEON ex Zamb. ¶ Exponantur tres rationales potentia tantum commensurabiles a, b, c: vt a per 29 decimi ipsa c maius possit eo quod fit ex sibi commensurabili. & ei quidem quod sub a, b: æquum sit per 13 & 17 sexti quod fit ex d. medium autem est quod sub a, b. medium igitur est per eandem quod ex d. & d igitur media est. Ei autem quod sub b, c: æquum esto quod sub d, e. Et quoniam per primam sexti & lemma 21 decimi sicut quod sub a, b, ad id quod sub b, c sit: est a ad c, sed ei quidē quod sub a, b, æquum est id quod fit ex d, ei autem quod sub b, c æquum est id quod sub d, e: est igitur per 9 quinti sicut a ad c sic quod fit ex d ad id quod sub d, e. Sicut autē quod fit ex d ad id qđ sub d, e, sic est d ad e. & sicut igitur per 11 quinti a ad c: sic d ad e. Cōmensurabilis autem est a ipsi c potentia tantum. cōmensurabilis igitur est potui decimi & ipsi e potentia tantum. Media autem est d: media igitur per 22 decimi est & e. Et quoniam est sicut a ad c sic est d ad e, & a q̄ c maius potest eo quod fit ex sibi cōmensurabili: & d igitur q̄ e maius poterit eo quod fit ex sibi commensurabili per 14 decimi. Dico insuper q̄ comprehensum sub d, e, mediū est. Quoniam enim æquū est quod sub b, c, ei quod sub d, e, mediū autē quod sub b, c, et mediū igit per corelariū 22 & quod sub d, e. Inuentæ sunt igitur duæ mediæ potentia tantum commen.

a ℞ 64.
d ℞ ℞ 3072
b ℞ 48
e ℞ ℞ ℞. 1456
c ℞ 28

Cap. 26.

surabiles d, e, medium comprehendentes: vt maior minore maius possit eo quod fit ex sibi commensurabili. ¶ Similiter iã rursus ostendetur q & ei quod ex incommensurabili: quando a ipsa c maius poterit eo quod fit ex sibi incommensurabili. quod facere oportuit.

Euclid. ex Camp. Propositio 27.

DVas lineas potentialiter incommensurabiles superficiemq; medialem continentes/quarum quadrata ambo pariter accepta sint rationale: inuenire.

¶ CAMPANVS. ¶ Propositum est inuenire duas lineas incommensurabiles tam in potentia q̃ in longitudine: quę contineant superficiem medialem/& quadrata ambarum pariter accepta faciant superficiem rationalem. Ad hæc autem sumo per 18/duas lineas a b & c d potentia tantum rationales cõmunicantes: quarum longior quæ sit a b, sit potentior c d, quadrato alicuius lineæ secum incommensurabilis in longitudine. Et super lineam a b describo semicirculum a c b. Et diuido lineã c d pęqualia ad punctum f. Et diuido lineam a b ad puctum g: ita q̃ linea e f cadat in medio loco proportionalis inter a g & g b. & qualiter hoc fiat: in 13 dictum est. Et pono q̃ superficies b h fiat ex a g in g b. eritq; ex prima parte 16 sexti/quadratum c f: ęquale superficiei b h. Et quia quadratum c f est æquale quartæ parti quadrati c d ex quarta secundi/& quia superficiei b h deest ad complendam lineam a b, superficies quadrata cum a g sit æqualis g h, & quia linea a b potentior est linea c d, quadrato lineæ sibi incommensurabilis in longitudine ex hypothesi: erit ex secunda parte 14 linea a g incommensurabilis lineæ g b. Educo igitur a puncto g perpendicularem super lineã a b vsq; ad circunferentiam semicirculi: quę sit g e. & protraho lineas a e & e b. Quas dico esse quales quærimus. erit enim e g ęqualis c f: eo q̃ vtraq; cadit medio loco proportionalis inter a g & g b. prima quidem/per primam partem correlarij 8 sexti: secũda vero/per hypothesin. propter quod: quadratum vtriusq; earũ per primam partem 16 sexti est æquale superficiei a g in g b, quæ est b h. ipsę igitur sunt æquales. At quia per quartã sexti proportio a e ad e b est sicut a g ad g e, sunt autem a g & g e & g b continue proportionales: erit a e ad e b duplicata/sicut a g ad g b. quare per 18 sexti erit quadratũ lineæ a e ad quadratũ lineæ e b: sicut a g ad g b. Cũ sit igitur a g incõmunicans g b: erit per secundã partem 10 quadratum a e incõmunicans quadrato e b. quare duæ lineæ a e & e b sunt incommẽsurabiles in potentia. Et quia per penultimam primi quadratum a b est æquale quadratis duarum linearum a e & e b pariter acceptis/quadratum autem a b est rationale cum a b sit rationalis in potentia per hypothesin: erunt quoq; quadrata duarum linearum a e & e b pariter accepta/rationale. Si vero hæ duæ lineæ continẽt superficiem medialem: habitum est propositum. Erat autẽ c d rationalis in potentia & in ea tantum communicans lineæ a b: quare & c f. & ideo etiam g e sibi æqualis erit potẽtia rationalis: & tantum in eadem communicans cum a b. itaq; per 19 superficies a b in g e est medialis. Quia igitur per 4 sexti & per primam partem 15 eiusdem superficies a e in e b est superficiei a b in g e æqualis: constat duas lineas a e & e b, esse quales volumus. ¶ Et nota q̃ duæ lineæ quas docet hæc 27 inuenire: componunt lineam maiorem. & minori earum abscisa de maiori: quæ reliqua est/dicitur linea minor.

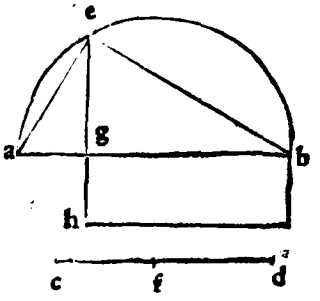

¶ THEON Lemma.

¶ THEON ex Zãb. ¶ Esto triangulũ rectangulum b a c: rectũ habens q sub b a c: excitetur q̃ per 11 primi/perpẽdicularis a d. Dico q̃ quod sub c b & b d: ęquũ est ei quod fit ex b a. quod vero sub b c, c d: ei quod sub c a. quod autem sub d b & d c: æquum est ei quod fit ex a d. & insuper id qđ sub b c, a d: æquũ est ei quod fit sub b a & a c. In primisq; q̃ id quod sub c b & b d ęquum est ei quod ex a b. Quoniã enĩ in rectangulo triangulo b a c, ab angulo recto in basin excitata est a d: igitur per 8 sexti/triangula

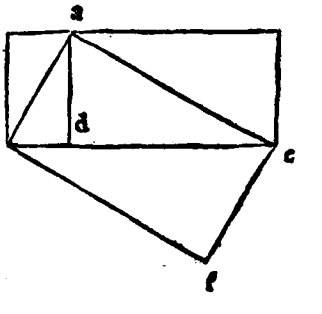

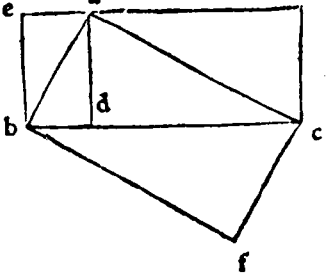

a b d & a d c similia sunt & toti a b c, & sibi inuicem. Et quoniam triangulum a b c simile est triangulo a d b: est igitur sicut c b ad b a, sic est a b ad b d. Igitur quod sub c b & b d: æquū est ei quod fit ex a b. Id propterea iam quod sub b c & c d: æquum est ei quod fit ex a c. Et quoniam si in rectangulo triangulo ab angulo recto in basin perpendicularis excitetur, excitata basis segmentorum media proportionalis est per correllariū 8 sexti: est igitur sicut b d ad d a, sic est a d ad d c. Igit per 17 sexti quod sub b d, d c: æquum est ei quod ex d a. Dico autem q; & id quod sub b c & a d, æquum est ei quod sub b a & a c. Quoniā enim vt diximus a b c simile est ipsi a c d: est igitur sicut b c ad a c, sic b a ad a d. Si fuerint autem quatuor rectæ lineæ proportionales: quod sub extremis per 16 sexti æquū est ei quod sub medijs. quod igitur sub b c, a d: æquū est ei quod sub b a, a c. Vel etiam quando circunscribemus e c rectangulum parallelogrammū complebimusq; a f: æquum erit per 41 primi e c ipsi a f. vtrunq; enim eorū: ipsius a b c trianguli duplum est. estq; quod ex b a, a c: id quod sub b c, a d. quod autem est a f: id quod sub b a & a c. Quod igitur sub b c, a d: æquum est ei quod sub b a & a c.

Euclid. ex Zamb. Problema 10. Propositio 33.

¶ Inuenire binas rectas lineas potentia incommēsurabiles: conficientes conflatum ex quadratis quæ ab ipsis rationale/ quod vero sub ipsis medium.

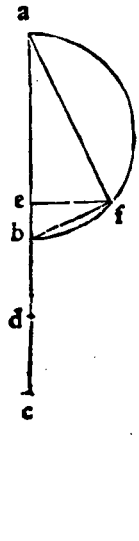

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Exponantur per 30 decimi binæ rationales potentia tantum commensurabiles a b, b c: vt maior a b minore b c maius possit eo quod fit ex sibi incommēsurabili. Secetur q; per 10 primi b c bifariam in d. & ei quod fit ex altera ipsarum b d, d c, per 26 sexti æquum ad ipsam a b comparetur parallelogrammum deficiens specie a quadrato: sitq; quod sub a c b. Describaturq; super a b semicirculus a f b: excitetur q; per 11 primi ipsi a b ad angulos rectos e f. cōnectāturq; a f & f b. Et quoniam binæ rectæ lineæ sunt a b, b c, & a b ipsa b c maius potest eo qđ fit a sibi incommensurabili/ quartæ autem parti illius quod fit ab ipsa b c minore hoc est ab eius dimidio æquum ad ipsam ab parallelogrammū comparatū est deficiens specie a quadrato/ efficitq; id quod sub a e, e b: incommensurabilis igitur est per secundam partem 18 decimi a e ipsi e b. Estq; sicut a e ad e b: sic quod sub b a, a e, ad id quod sub a b & b e. Et autem quod sub b a & a e: æquum est id quod fit ex a f. Quod autem sub a b & b e: per lemma præcedentis ei quod ex b f est æquale. Incommēsurabile igitur est quod fit ex a f: ei quod fit ex b f. Ipsę igitur a f, f b: potentia sunt incōmensurabiles. Et quoniam a b rationalis est: rationale igitur est per 7 diffinitionē decimi quod fit ex a b. quare & compositum ex eis quæ ex a f, f b, rationale est. Et quoniā rursus quod sub a e, e b, æquū est per lemma præcedentis ei quod fit ex e f, supponitur autem id quod sub a e, e b, ipsi quod ex b d æquale: æqualis igitur est f e ipsi b d. Dupla igitur est b c: ipsius f e. Quare & qđ sub a b, b c: duplū est eius quod fit sub a b, e f. medium autem est qđ sub a b, b c. medium igitur & id quod sub a b, e f. æquum autem est quod sub a b, e f: ei quod sub a f, f b. medium igitur & quod sub a f, f b. patuit vero q; & rationale compositum ex eis quæ ab ipsis quadrata. Inuentæ igitur sunt binæ rectæ lineæ potentia incommensurabiles a f, f b: efficientes compositū inquā ex eis quæ ab ipsis sunt quadratis rationale/ & quod sub ipsis medium. quod erat agēdum.

Euclid. ex Camp. Propositio 22.

DVas lineas potentialiter incommensurabiles superficiemq; rationalem continentes / quarum ambo quadrata pariter accepta sint mediale: inuenire.

¶CAMPANVS. ¶Sit hic prorſus eadem diſpoſitio quæ prius in præmiſſa. Sint autem duæ lineæ a b & c d: quales proponit 25. eruntq; ſimili argumentatione præmiſſæ duæ lineæ a e & e b: quales hæc 28 proponit. Cum ſit enim a b linea medialis: erit eius quadratum mediale per 19. et ideo quadrata duarum linearum a e & e b: ſunt mediale per penultimã primi. Et quia a b in c d continet ſuperficiem rationalem: ſequitur etiam vt a b in c f, & ideo in g e ſibi æqualem, cõtineat ſuperficiem rationalẽ. itaq; & a e in e b. Patet ergo quod quæritur. ¶Vnde duæ lineæ quas hæc 28 docet inuenire: componunt lineam potẽtem in rationale & mediale. & minori earũ abſciſa de maiori: quæ reliqua eſt/ dicitur linea quæ iuncta cum rationali componit totum mediale.

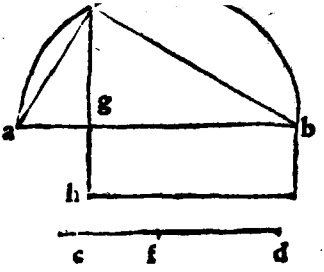

Euclid. ex Zamb. Problema 11. Propoſitio 34.

¶Binas rectas lineas potentia incommenſurabiles efficientes compoſitum ex ijs quæ ab ipſis ſunt quadrata medium/ quod vero ſub ipſis rationale: comperire.

¶THEON ex Zamberto. ¶Exponantur binæ mediæ potentia tantum commenſurabiles a b, b c, rationale comprehendentes quod ſub ipſis: vt a b, ipſa b c maius poſſit eo quod fit a ſibi incommenſurabili. Deſcribaturq; ſuper ipſa a b: ſemicirculus a d b. ſeceturq; per 10 primi b c, bifariã in e. compareturq; per 28 ſexti ad ipſam a b, ei quod ex b e æquũ parallelogrammum ſpecie deficiens a quadrato: ſitq; quod ſub a f, f b. Incommẽſurabilis igitur eſt a f ipſi f b longitudine. Excitenturq; per 11 primi ab f: ipſi a b ad angulos rectos f d, connectanturq; ipſæ a d & d b. Quoniã igitur incommenſurabilis eſt a f ipſi f b: incommenſurabile eſt igitur & quod ſub b a & a f, ei quod ſub a b & b f. Aequale autem eſt id quod ſub b a & a f, ei quod fit ex a d. quod autẽ ſub a b, b f: ei quod ex d b. incõmẽſurabile igitur eſt & id quod ex a d: ei quod ex d b. Et quoniã mediũ eſt quod fit ex a b: medium igitur eſt & compoſitum ex eis quæ fiunt ex a d, d b. Et quoniam dupla eſt b c ipſius d f: duplum igitur eſt quod ſub a b, b c, eius quod ſub a b, f d. Rationale autẽ eſt quod ſub a b, b c, ſuppo nitur enim rationale. Igitur & quod ſub a b, f d. Ei autem quod ſub a b, f d: æquum eſt per lemma 32 decimi quod ſub a d, d b. Quare & quod ſub a d, d b: rationale eſt. Inuentæ ſunt igitur binæ rectæ lineæ potentia incõmenſurabiles a d, d b: efficientes compoſitũ ex eis quæ ab ipſis ſunt quadratis medium/ quod vero ſub ipſis rationale. Quod facere oportuit.

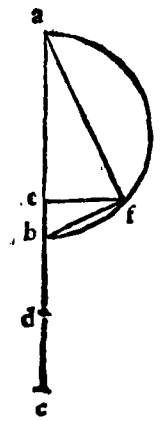

Euclid. ex Camp. Propoſitio 29.

DVas lineas potentialiter incommenſurabiles ſuperficiemq; medialem continentes/ quarum quadrata ambo pariter accepta ſint mediale / duplo ſuperficiei vnius in alteram incommenſurabile: inuenire.

¶CAMPANVS. ¶Huius quoq; diſpoſitio: a duarum præmiſſarum diſpoſitione nõ ſit in quoquã diuerſa. Sint autem lineæ duæ a b & c d: quales 26 proponit. eruntq; præmiſſa argumentatione duæ lineæ a e & e b: quas inquirimus. Cum enim a b ſit linea medialis: erunt quadrata duarum linearum a e & e b pariter accepta mediale. at cum a b & c d contineãt ſuperficiem medialẽ: ſequitur vt a b in e f, & ideo in e g ſibi æqualem/ contineat quoq; ſuperficiem medialem. omnis enim ſuperficies mediali communicans: medialis eſſe conuincitur/ quẽadmodum in 21 mõſtratum eſt. ſuperficies igitur a e in e b medialis eſt: cum ipſa ſit æqualis ſuperficiei a b in g e. Quia vero linea a b eſt incommenſurabilis lineæ c d: erit etiam incommenſurabilis lineæ c f, quare & lineæ e g. Quare per primam ſexti & ſecundam partem decimæ huius/ ſuperficies a b in e g quæ eſt æqualis ſuperficie ia e in e b: erit incommenſurabilis quadrato lineæ a b. itaq; & quadratis duarum linearum a e & e b pariter acceptis.

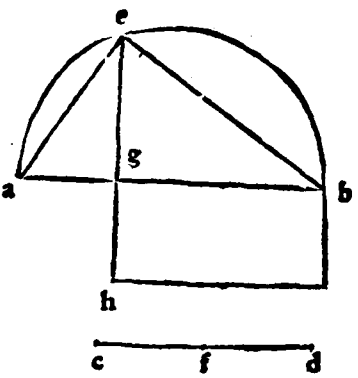

Quod cum ita ſit: ſequitur quoq; vt duplum ſuperficiei a e in e b ſit incõmenſurabile quadratis prædictis duarum linearum a e & e b pariter acceptis. Et hoc erat monſtrandum. ¶ Duælineę quas hęc 29 docet inuenire: componunt lineam potentem in duo medialia, & minori earum abſciſa de maiori: quæ reliqua eſt, dicitur linea quæ iuncta cum mediali facit totum mediale.

Eucli. ex Zamb. Problema 12. Propoſitio 35.

¶ Comperire binas rectas lineas potentia incõmenſurabiles: efficientes compoſitum ex earum quadratis mediũ, & quod ſub ipſis medium, & inſuper incommenſurabile compoſito ex earum quadratis. 3

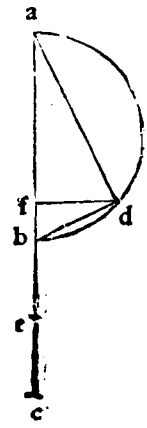

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Exponãtur per 28 decimi binæ mediæ potentia tantum cõmenſurabiles a b, b c, mediũ compręhẽdentes: vt a b ipſa b c maius poſſit eo quod fit ex ſibi incõmẽſurabili. Deſcribaturq; ſuper a b, ſemicirculus a d b: & reliqua fiãt quæ in ſuperioribus. Et quoniã per ſecundã partẽ 18 incõmenſurabilis eſt a f ipſi f b longitudine: incõmenſurabilis eſt p 11 decimi & a d ipſi d b potẽtia. Et quoniã qđ ex a b medium eſt: mediũ igitur eſt & cõpoſitum ex ijs quæ ex a d, d b. Et quoniã quod ſub a f, f b, æquum eſt ei quod ex vtraq; ipſarũ b e, d f: æqualis igitur eſt b e ipſi d f. Dupla igitur eſt b c ipſius f d. quare & quod ſub a b, b c: duplum eſt eius quod ſub a b, f d. Mediũ autem quod ſub a b, b c. medium igitur & quod ſub a b, f d. æquumq; eſt ei quod ſub a d, d b. medium igitur eſt per correlariũ 23 decimi & per lẽma primũ decimi quod ſub a d, d b. Et quoniam incõmẽſurabilis eſt a b ipſi b c longitudine, cõmenſurabilis autem eſt b c ipſi b e: incõmenſurabilis igitur eſt per 13 decimi & b a ipſi b e lõgitudine. Quare & quod ex a b: ei quod ex a b, b e, incõmenſurabile eſt. Sed ei quidẽ quod ex a b æqualia ſunt q̃ ex a d, d b, p 47 primi, ei autẽ quod ex a b, b e, æquũ eſt id qđ ſub a b, f d. hoc eſt quod ſub a d, d b. incõmenſurabile igitur eſt compoſitũ ex ijs quæ ex a d, d b: ei quod ſub a d, d b. Inuẽtæ igitur ſũt binę rectę lineę a d, d b, potentia incõmenſurabiles: efficientes compoſitũ ex earum quadratis medium, & quod ſub ipſis medium, & inſuper compoſito ex earum quadratis incommenſurabile. Quod feciſſe oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 30.

SI duæ lineæ potentialiter tantum rationales communicantes, in longum directumq; coniungantur: tota linea ex his compoſita erit irrationalis, dicturq; binomium. 3

a ℞ 12 b ℞. 4 c

a c ℞. ℞. 256.

¶ CAMPANVS. ¶ Sint duæ lineæ a b & b c in continuũ directũq; cõiunctæ rationales in potentia tantũ cõmunicantes: quas per 17 & 18 reperies: dico totam lineã a c ex eis compoſitã eſſe irrationalem: & ipſa vocatur binomiũ. Eſt enim per quartam ſecundi quadratũ a c æquale quadratis duarum linearum a b & b c & duplo ſuperficiei vnius earum in alteram, quadrata autem ambarũ faciunt ſuperficiem rationalem ex hypotheſi. duplum vero ſuperficiei vnius earum in alteram facit ſuperficiẽ medialem ex decimanona, itaq; quadrata ambarum pariter acceptarum faciunt ſuperficiem incommenſurabilem duplo ſuperficiei vnius earum in alteram. erit igitur ex 9 quadratum a c incõmenſurabile duobus quadratis duarum linearum a b & b c pariter acceptis. quare irrationale per diffinitionẽ: cum duo illa quadrata faciãt ſuperficiẽ rationalem. ideoq; ſuum latus tetragonicum quod eſt a c, irrationale quoq; per diffinitionẽ. conſtat ergo propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 24. Propoſitio 36.

¶ Si binæ rationales potentia tantum commenſurabiles cõ- 3

positæ fuerint: tota irrationalis est/vocetur q̃ ex binis nominibus.

¶THEON ex Zamb. ¶Componantur enī binæ rationales potentia tãtum cõmẽsurabiles: a b, b c. Dico q̃ a c irrationalis est. Quoniã enim incõmensurabilis est a b ipsi b c longitudine: potentia tãtum sunt cõmensurabiles. sicut autẽ a b ad b c: sic per lemma 21 decimi, quod sub a b, b c, ad id quod ex b c. Incommensurabile p 11 decimi igitur est quod sub a b, b c, ei quod ex b c. sed ei quod sub a b, b c, commensurabile quidẽ est qđ bis sub a b, b c. Et autem quod ex b c: cõmẽsurabilia sunt quæ ex a b, b c. Quare & quod bis sub a b, b c, eis quæ ex a b, b c, incõmensurabile est. Componendoq̃ per 4. secundi quod bis sub a b, b c, vna cum eis quæ ex a b, b c, hoc est quod ex a c: incommensurabile est composito ex ijs quæ ex a b, b c. rationale autẽ est compositũ ex ijs quæ ex a b, b c. irrationale igitur est per diffinitionem decimi quod ex a c. Quare & a c irrationalis est. vocatur autem ex binis nominibus. Vocauit sane ipsam ex binis nominibus: eo quia ipsa ex binis rationalibus constat, proprium nomen appellans: rationale quatenus rationale. Quod fecisse oportuit.

a 20 b 6 c
b c. 32. 32. 640.

Eucli. ex Camp. Propositio 31.

SI duæ lineæ mediales potentia tantum communicãtes superficiemq̃ rationalem continentes/ directe cõiungantur: tota linea ex his composita erit irrationalis/diceturq̃ bimediale primum.

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ lineæ a b & b c, in continuũ directumq̃ cõiunctæ quales proponuntur: quas per 24 & 25 reperies. dico totam lineã a c esse irrationalem: & ipsa vocatur bimediale primum. Est enim duplũ superficiei a b in b c rationale per hypothesin: duoq̃ quadrata duarum linearũ a b & b c pariter accepta faciunt mediale/cũ vtrumq̃ quadratum sit mediale per hypothesin/& vnum eorum cõmunicans alij. duplũ igitur superficiei vnius earũ in alteram est incõmunicans duobus quadratis pariter acceptis. totũ ergo aggregatũ ex duplo superficiei & duobus quadratis (& ipsum est quadratum totius a c per 4 secundi) est incõmensurabile duplo superficiei vnius earũ in alterã per 9 huius. Cum itaq̃ duplum superficiei sit rationale: erit quadratum a c irrationale. ideoq̃ & linea a c, quod est propositum. ¶IDEM aliter. ¶Sit linea d e rationalis in longitudine: cui adiũgatur superficies d f equalis duobus quadratis duarum linearum a b & b c. eritq̃ superficies hæc d f medialis: cum vtrumq̃ quadratum sit mediale per hypothesin/& vnum eorum cõmunicãs alij. quare per 20 linea d g est rationalis in potentia tantum/non cõmunicãs in longitudine lineæ d e. Rursus ad lineam f g quæ est æqualis d e, adiũgatur superficies f h æqualis duplo superficiei a b in b c. eritq̃ f h rationalis per hypothesin. quare per 16 linea g h erit rationalis in longitudine. duæ itaq̃ lineæ d g & g h sunt potentialiter rationales: & in ea tantũ communicantes. ergo per 30 tota ex eis composita quæ est d h: est binomiũ & irrationalis. quare per 16 a destructione consequentis superficies e h est irrationalis. At quia per 4 secundi latus eius tetragonicum est linea a c: ipsa erit irrationalis per diffinitionẽ. quod oportuit demõstrare.

a 32 32. 54. b 32 32. 24. c

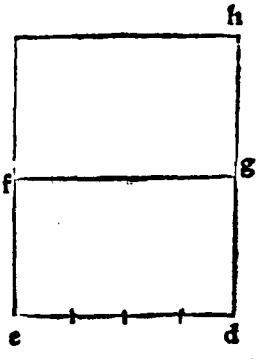

Eucli, ex Zamb. Theorema 25. Propositio 37.

¶Si binæ mediæ potentia tantum commensurabiles compositæ fuerint rationale comprehendentes: tota irrationalis est/vocatur autem ex binis prima mediis.

¶THEON ex Zamberto. ¶Componantur enim binæ mediæ potentia tantum commensurabiles a b, b c, rationale comprehendentes. Dico q̃ ac irrationalis est. Quoniam enim incommensurabilis est a b ipsi b c longitudine: & quę ex a b, b c, igitur sunt incommẽsurabilia ei quod

a 32 32. 27 b 32. 32. 12 c

bis ſub a b,b c. Componendo igitur quæ ex a b,b c,vna cũ eo quod bis ſub a b,b c, hoc eſt illud quod ex a c: incõmenſurabile eſt ei quod ſub a b, b c. Supponuntur autem ipſæ a b,b c, rationale comprehẽdentes. Irrationale igitur eſt id quod ex a c. irrationalis igitur eſt a c. vocatur ſane ex binis medijs prima. vocauit autem eam ex binis medijs primam: quoniam rationale comprehendit/& conterit rationale.

Euclí ex Camp. Propoſitio 32.

SI duæ lineæ mediales potentialiter tãtum communicantes ſuperficiemq; medialem continentes directe coniungantur: tota linea erit irrationalis dicetur q; bimediale ſecundum.

a ℞. ℞. 12 8 b ℞ ℞ 72 c

h

g f

d e

¶CAMPANVS. ¶Sint duę lineæ a b & b c in continuũ directumq; cõiunctæ vt proponitur: quas per 26 contingit reperiri, dico totam a c ex eis compoſita eſſe irrationalem: & ipſa vocatur bimediale ſecundũ. Eſto enĩ linea d e rationalis in longitudine: cui adiungatur ſuperficies d f ęqualis duobus quadratis duarum linearũ a b & b c pariter acceptis. Et quia ex hypotheſi duo illa quadrata ſunt communicantia/& vtrũq; mediale: erit ſuperficies d f medialis. quare per 20 linea d g quæ eſt eius latus ſecũdũ: eſt rationalis in potentia tantum/& lineæ d e incõmenſurabilis in longitudine. Rurſus adiungatur ad lineam g f quæ eſt æqualis lineæ d e, ſuperficies f h æqualis duplo ſuperficiei a b in b c. eritq; etiam ſuperficies f h medialis. erat enim per hypotheſin ſuperficies a b in b c medialis. ergo duplum eius cui eſt æqualis f h erit mediale. per 20 igitur eſt linea g h, rationalis in potentia tantum & incommẽſurabilis in longitudine lineę g f. Quia vero a b & b c ſunt potentialiter tãtum cõmunicantes: erit per primam ſexti & per ſecundam partem 10 huius ſuperficies vnius in alteram/incõmenſurabilis quadrato vtriuſq;. At quia quadrata earũ cõmunicãt per hypotheſin: erit dicta ſupficies/quare & duplũ eius/incõmunicãs duobus quadratis earũ pariter acceptis. duæ ergo ſupficies d f & f h ſunt incõmunicantes. per primã itaq; ſexti & ſecundam partem 10 huius erit linea d g incõmenſurabilis lineæ g h. quæ cum ſint rationales in potentia: erit per 30 tota linea d h binomium & irrationalis. Et quia latus eius tetragonicum per 4. ſecundi eſt linea a c: ſequitur per diffinitionem q; linea a c ſit irrationalis. quod propoſitum erat oſtendere.

Euclí. ex Zamb. Theorema 26. Propoſitio 38

¶Si binæ mediæ potentia tantum commenſurabiles compoſitæ fuerint medium comprehendentes: tota irrationalis eſt/vocatur autem ex binis ſecunda medijs.

a ℞. 8 b ℞. 6 c

d h g

e k f

¶THEON ex Zamberto. ¶Componãtur enĩ binæ mediæ potentia tantum cõmenſurabiles a b,bc: mediũ comprehendentes. Dico q; irrationalis eſt a c. Exponatur rationalis d e. ei autẽ quod ex a c per 44. primi æquum ad ipſam d e comparetur d f: latitudinem efficiens d g. Et quoniã quod ex a c æquum eſt & eis quæ ex a b,b c,& ei quod bis ſub a b,b c, quod autẽ ex a c æquũ eſt ipſi d f: igitur & d fæquũ eſt & eis quæ ex a b, b c,& ei quod bis ſub a b,b c. Comparetur per eandẽ iam eis quæ ex a b, b c,ad ipſam d e æquũ ipſum e h. reliquũ igitur h f æquum eſt ei quod bis ſub a b,b c. Et quoniã media eſt vtraq; ipſarum a b,b c: media igitur ſunt & ea quæ ex a b,b c. mediũ autem ſupponitur quod bis ſub a b,b c. eis autẽ quæ ex a b,b c, æquũ eſt e h. ei vero quod bis ſub a b,b c, æquũ eſt f h. mediũ igitur eſt vtrunq; ipſorũ e h, h f: & ad rationalem d e cõparatur. Rationalis igitur & incõmenſurabilis eſt a b ipſi b c longitudine. Eſtq; ſicut a b ad b c ſic quod ex a b ad id quod ſub a b,b c. incommenſurabile igitur eſt ei quod ex a b: id quod ſub a b,b c. at ei quidem quod ex a b commenſurabile eſt compoſitũ ex iis quæ ex a b,b c, ſunt quadrata. ei vero quod ſub a b,b c commenſurabile eſt id quod bis a b,bc. Incõ-

incommensurabile igitur est compositum ex ijs quæ ex a b,b c,ei quod bis sub a b, b c. Sed eis quidem quæ ex a b,b c,æquũ est e h.ei autẽ quod bis sub a b,b c, æquum est f h,incommẽsurabile igitur e h: ipsi h f. Quare & d h ipsi h g est incommensurabilis longitudine. Ostensum est autem q̃ rationalis. Ipsæ igitur d h,h g,rationales sunt potentia tantum cõmensurabiles. Quare d g irrationalis est.rationalis autem d e. Quod autẽ sub irrationali & rationali comprehẽsum rectangulum:irrationale est per 22 decimi. Igitur area d f irrationalis est: ipsamq̃ potẽs irrationalis est.ipsum autem d f ipsa a c potest.irrationalis igitur est a c.vocaturq̃ ex binis medijs secunda. Vocauit autem eam ex binis medijs secundam:quoniam medium comprehendit quod sub ipsis/& non rationale/in secundo vero est loco medium rationali. Q̃z autem sub rationali & irrationali comprehensum rectangulum sit irrationale: patet.si enim sit rationale:compareturq̃ ad rationalẽ.rursusq̃ erit aliud latus rationale.sed & irrationale.quod est absurdum. Quod igitur sub rationali & irrationali : irrationale est. Quod ostendere oportuit.

Eucli.ex Camp. Propositio 33.

3 CVm coniunctę fuerint duæ lineæ potentialiter incommensurabiles superficiemq̃ medialẽ continentes/quarum ambo quadrata pariter accepta sint rationale: tota linea erit irrationalis/diceturq̃ linea maior.

¶CAMPANVS. ¶Sint duę lineę a b & b c sibi in continuum directumq̃ cõiunctæ sicut proponitur:quas contingit ex 27 reperire. Dico a c ex eis compositam esse lineam irrationalem:& ipsa vocatur linea maior. Cũ enim ambo quadrata pariter accepta sint rationale/superficies vero alterius in alterã(quare & eius duplum)medialis per hypothesin: erit totum ex duobus quadratis pariter acceptis incõmunicãs duplo superficiei vnius in alterã. itaq̃ totũ aggregatum ex duobus quadratis & duplo superficiei (& ipsum est æquale quadrato a c per 4. secũdi) erit per 9 huius incõmẽsurabile duobus quadratis a b & b c pariter acceptis. Per diffinitionẽ ergo est q̃dratũ lineæ a c irrationale : & linea a c irrationalis.quod est propositũ. ¶Idẽ aliter. Sicut in præmissis ad lineã d e quæ *sit rationalis in longitudine/adiungatur* superficies d f:quę sit æqualis duobus quadratis duarũ linearum a b & b c pariter acceptis. eritq̃ rationalis per hypothesin. quare per 16 latus eius secũdũ quod est d g: erit etiã rationale in lõgitudine & cõicans lineę d e. Rursus ad lineã f g adiũgatur superficies f h æqualis duplo supficiei a b in b c. eritq̃ medialis per hypothesin. quare per 20 linea g h quę est eius latus secũdũ est rationalis in|potẽtia tantũ. per 30 igitur est linea d h binomiũ & irrationalis. ideoq̃ per 16 a destructione consequentis superficies e h est irrationalis. quare latus eius tetragonicum quod per 4. secundi est a c: est irrationale per diffinitionem. quod volumus ostendere.

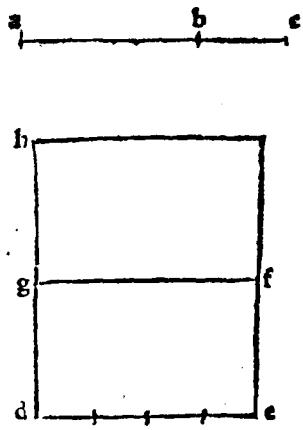

Eucli.ex Zamb. Theorema. 27. Propositio 39.

39 ¶Si binæ rectæ lineæ potentia incommensurabiles compositæ fuerint conficientes compositum ex quadratis quæ ab ipsis rationale/quod autem sub ipsis medium: tota recta linea irrationalis est/vocatur autem maior.

¶THEON ex Zãb. ¶Cõponantur enim binæ rectæ lineæ potentia commensurabiles a b,b c: efficiẽtes ea q̃ proposita sunt. Dico q̃ a c irrationalis est. Quoniam enim per hypothesin quod sub a b,b c,medium est : & quod bis igitur sub a b,b c,medium est. Compositum vero ex ijs quæ ex a b,b c: rationale est. incõmensurabile igitur est quod bis sub a b,b c: composito ex ijs quæ ex a b,b c. Quare & quę ex a b,b c,vna cum eo quod bis sub a b,b c,quod est id quod ex a c : incommensurabile est composito ex ijs quæ ex a b,b c. Rationale autem est compositum ex ijs quæ ex a b,b c. Irrationale igitur est quod ex a c. Quare & a c irrationalis est. Vocatur autem maior. Vocauit autem ipsam/maiorẽ: eo qa q̃ ex a b,b c,rationalia/maiora sunt eo quod bis sub a b,b c,medijs. cũq̃ decẽs sit ab ipsorũ rationalium familiari denominationem ordinare.

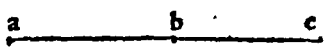

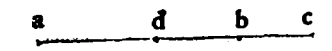

¶Q2 autē quæ ex a b,b c,maiora ſint eo quod bis ſub a b,b c:ſic oſtēdendū eſt.Manifeſtū quidē eſt q; inæquales ſunt ipſę a b,b c.Si enī æq̄les eſſēt:ęqualia quoq; eſſent p 7 ſecūdi/et q̄ ex a b,b c:ei quod bis ſub a b,b c.eſſet quoq; id quod ſub a b,b c,rōnale.Quod nō ſupponit.Inæquales igitur ſunt ipſæ a b,b c.Supponatur maior a b.ponaturq; ipſi b c æq̄lis b d.Quæ igitur ex a b,b d: æqualia ſunt ei quod bis ſub a b,b d,& ei quod ex a d.æqualis autem eſt d b ipſi b c.Quæ igitur ex a b,b c:ęqua ſunt ei quod bis ſub a b,b c,& ei quod ex a d.Quare quæ ex a b,b c,maiora ſunt eo quod bis ſub a b,b c:eo quod ex d a. quod erat demonſtrandum.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 34.

CVm cōiunctæ fuerint duæ lineæ potentialiter incōmenſurabiles ſuperficiemq; rationalē continētes/quarū ambo quadrata pariter accepta ſint mediale: tota linea erit irrationalis/diceturq; potens in rationale & mediale.

¶CAMPANVS.¶Sint vt in præmiſſis duæ lineæ a b &|b c in cōtinuū directumq; cōiunctæ quales proponitur:& ipſę ſunt ex 28 ſumēdę.Dico q; tota linea a c ex eis cōpoſita/erit irrationalis: & illa vocatur linea potens in rationale & mediale.Cū ſit enī ſuperficies a b in b c rationalis per hypotheſin/ideoq; & duplū eius/ac ambo quadrata pariter accepta ſint mediale:ſequitur per 4 ſecūdi & 9 huius quēadmodū in p̄miſſis/q; quadratū totius a c ſit incōmunicans duplo ſuperficiei a b in b c.per diffinitionem igitur ipſum eſt irrationale:& linea a c irrationalis.quod eſt propoſitum.¶Idem aliter.Sit vt in p̄miſſis linea d e rationalis in longitudine:ſuperficieſq; d f ſibi adiuncta ęqualis duobus quadratis pariter acceptis duarū linearum a b & b c.eritq; medialis per hypotheſin.per 20 igitur erit linea d g rationalis in potētia tantum non cōmunicans in longitudine lineę d e.Sitq; ſuperficies f h adiuncta ad lineam g f:æqualis duplo ſuperficiei a b in b c.eritq; rationalis per hypotheſin.& ideo per 16 latus eius ſecundum/quod eſt g h:rationale in lōgitudine.quare per 30 linea d h eſt binomium & irrationalis:& ſuperficies e h per 16 a deſtructione cōſequētis eſt irrationalis.Cū itaq; linea a c ſit eius latus tetragonicū per 4 ſecundi:ſequitur vt a c ſit irrationalis per diffinitionem.conſtat ergo propoſitū.

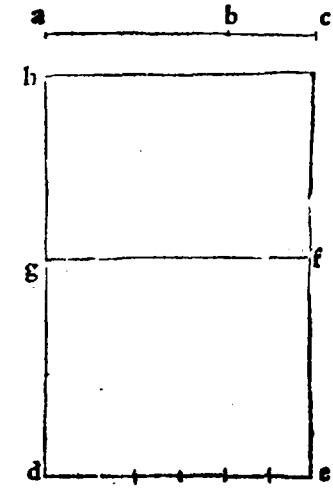

Eucli.ex Zamb. Theorema 28. Propoſitio 40.

¶Si binæ rectæ lineæ potentia incommenſurabiles compoſitæ fuerint efficientes compoſitum quidem ex earum quadratis medium/quod vero ſub ipſis rationale:tota recta linea irrationalis eſt/vocatur autem rationale mediumq; potens.

¶THEON ex Zamb.¶Componantur enim binæ magnitudines ſiue rectæ lineæ potentia incommenſurabiles a b,b c: efficientes præcedentia. Dico q; irrationalis eſt a c. Quoniam enim compoſitum ex iis quæ ex a b,b c,medium eſt/quod vero bis ſub a b,b c,rationale:incōmenſurabile igitur eſt compoſitum ex iis quæ ex a b,b c.ei quod bis ſub a b,b c.Quare & componendo per 16 decimi & 4 ſecundi/quod ex a c:incommenſurabile eſt ei quod bis ſub a b,b c.Rationale autem eſt quod ſub a b,b c.Irrationale igitur eſt quod ex a c.Irrationalis igitur eſt a c.Vocatur autem rationale mediumq; potēs.Rationale autem & medium potentē eam appellauit:eo quia binas poteſt areas vnam quidem rationalem/alteram vero mediam.ac propter rationalis p̄exiſtentiam:primam rationalem appellauit.quod erat oſtendendum.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 35.

CVm cōiunctę fuerint duæ lineæ potentialiter incommenſurabiles ſuperficiemq; medialem cōtinentes/quarū ambo quadrata pariter accepta ſint mediale duplo ſuperficiei vnius in alteram incommenſurabile:tota linea erit irrationalis/diceturq; potens in duo medialia.

¶CAMP. ¶Sint quoq; duæ lineę hic a b & b c in cõtinuũ directũq; cõiũctæ vt proponit: q̃ ex 29 sumẽdę sũt. Dico q; linea a c ex eis cõpoſita eſt irrationalis: ac ipſa dicit, potẽs in duo medialia. Adiũgatur eni ad lineã d e q̃ ſit rationalis in lõgitudine: ſupficies d f æq̃lis duobus quadratis duarũ linearũ a b & b c pariter acceptis. eritq; medialis p hypotheſin. quare per 20 linea d g erit rõnalis in potẽtia tm̃: & incõmẽſurabilis d e lineę rõnali in lõgitudine. Rurſus adlineã g f q̃ eſt æqualis d e: adiũgatur ſupficies f h q̃ ſit æqualis duplo ſuperficiei vnius in alterã. erit etiã ex hypotheſi medialis. quare p 20 linea g h: erit rationalis in potẽtia tm̃. At qa p hypotheſin ãbo quadrata pariter accepta ſũt incõmẽſurabile duplo ſupficiei vnius in alterã: ſequitur vt d f ſit icõmẽſurabilis f h. quare p primã ſexti & 2 partẽ 10 huius: linea d g eſt incõmẽſurabilis g h. per 30 igitur eſt linea d h: binomiũ & irrõnalis. itaq; ſupficies e h eſt irrationalis: & eius latus tetragonicũ qd̃ eſt a c, vt in p̃miſſis. quare cõſtat ꝓpoſitũ. Si autẽ duplũ ſupficiei a b in b c nõ eſſet incõmẽſurabile ãbobus quadratis pariter acceptis: eſſet linea a c medialis. eſſet eni d f cõicans f h. ideoq; linea d g lineæ g h. tota igitur d h eſſet rationalis in potentia tantum. incommenſurabilis in longitudine lineę d e. per 19 igitur eſſet ſuperficies e h medialis: eiuſq; latus tetragonicum quod eſt a c, linea medialis.

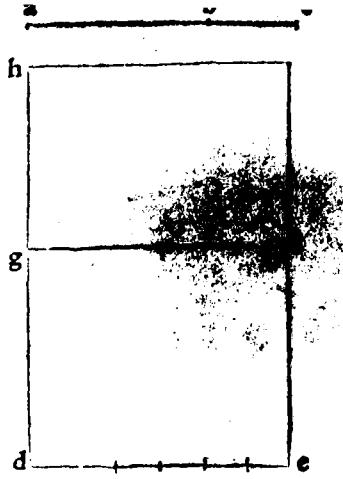

Euclid. ex Zamb. Theorema. 29. Propoſitio 41.

1 ¶Si binæ rectæ lineę potẽtia incõmẽſurabiles cõpoſitę fuerit/efficientes cõpoſitũ ex earũ quadratis medium/quod vero ſub ipſis mediũ/& inſuper incõmenſurabile cõpoſito ex earũ quadratis: tota recta linea irrationalis eſt/vocat autẽ bina potẽs media.

¶THEON ex Zãb. ¶Cõponantur eni binę rectę lineæ potẽtia incõmẽſurabiles a b, b c: efficiẽtes cõpoſitũ ex ijs quæ ex a b, b c, mediũ/quodq; ſub ipſis a b, b c, mediũ / & inſuper incõmẽſurabile cõpoſito ex ijs quæ ex a b, b c, quadratis. Dico q; a c irrationalis eſt. Exponatur rationalis d e, cõpareq; per 44 primi/adipſam d e, ipſis qdẽ q̃ ex a b, b c, æquũ d f: ei vero quod bis ſub a b, b c, æquũ g h. totũ igitur d h: æquũ eſt ei quod ex a c quadrato. Et quoniã cõpoſitũ ex ijs quæ ex a b, b c, mediũ eſt/ac eſt æquale ipſi d f: mediũ igitur eſt et *d f. & ad ipſam d e rationalẽ cõparatur*. rationalis igit eſt d g: & ipſi d e lõgitudine incõmẽſurabilis. Ac per hoc iã & p 34 decimi g k: rationalis eſt & ipſi g f incõmẽſurabilis hoc eſt ipſi d e longitudine. Et quoniã incõmẽſurabilia ſunt q̃ ex a b, b c, ei qd̃ bis ſub a b, b c: incõmẽſurabile eſt d f ipſi g h. quare & d g ipſi g k, p 1 ſexti & 11 decimi incõmẽſurabilis eſt. ſũtq; rõnales. ipſæ igit d g, g k, rõnales ſunt: potẽtia tm̃ cõmẽſurabiles. Irrationalis igitur eſt d k p 36 decimi: appellata ex binis noibus. Rõnalis autẽ d e. irrationale igit eſt d h: & illud potẽs *irrationalis eſt*. põt autẽ ipſũ d h: ipſa a c. Irrationalis igit eſt a c: vocaturq; bina potẽs media. Appellat vero ipſam bina potentẽ media: eo quia ipſa poteſt duas medias areas aliam compoſitam ex ijs quæ ex a b, b c, & aliam quæ bis ſub ipſis a b, b c. quod erat oſtendendum.

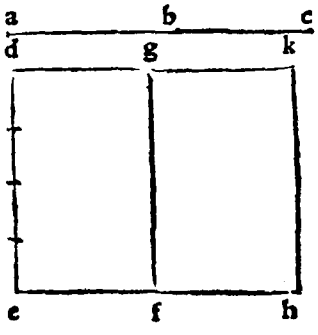

¶CAMPANVS. ¶Vt autem facilior fiat doctrina ſequentium: præmonſtranda arbitramur hoc loco duo/quorum primum eſt.

1 ¶Si aliqua linea per duo inæqualia diuidat: quadrata ãbarũ ſectionũ pariter accepta tãto ãplius ſũt duplo ſupficiei vnius earũ in alterã/quãtũ eſt q̃dratũ eius lineæ qua maior excedit minorẽ.

¶Sit eni linea a b diuiſa p duo inæqualia in pũcto c. ſitq; maior portio c b: de qua ſumatur c d æqualis a c. Dico q; quadrata duarũ linearum a c & c b ſunt amplius duplo ſuperficiei vnius in alterã: in quadrato lineæ d b. nam quod fit ex a c in c b bis/cũ quadratis duarum linearũ a c & c b, eſt æquale ei quod fit ex a c in c b quater/cum quadrato d b: eo q; vtraq; hęc æqualia ſunt quadrato lineæ a b. primum quidẽ per quartam ſecundi: ſecundũ vero per 8 eiuſdẽ. Dẽ ptis itaq; vtrinq; æqualibus/videlicet eo quod fit ex a c in c b bis: erũt reſidua quæ ſũt de primo qdẽ quadrata duarũ linearũ a c & c b, de ſecũdo vero quod ſit ex a c in c b bis cũ quadrato d b, æqualia. quare cõſtat propoſitũ. Ex hoc er

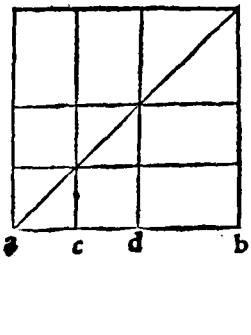

go manifeſtũ eſt q; ſi aliqua linea per duo inęqualia diuidatur: quadrata ambarum partium pariter accepta plus ſunt duplo ſuperficiei vnius earum in alteram. Et hoc eſt: propter quod iſtud præmiſimus.

¶Si aliqua linea per duo inęqualia itęq; alia duo inęqualia diuidatur: quadrata magis inęqualiũ pariter accepta tãto ſunt ãplius quadratis minus inęqualiũ pariter acceptis/quãtũ eſt duplũ quadrati illius lineę quæ in vtraſq; eſt ſectiones/& quadruplum eius quod fit ex eadẽ linea in eã quæ eſt inter punctũ ſectionis minus inæqualium & pũctum quod diuidit totam lineam per æqualia.

¶Sit linea a b diuiſa per duo inæqualia in pũcto c, itęq; p alia minus inęqualia in puncto d: rurſus per ęqualia in e. Dico q; quadrata duarũ partiũ magis inæqualiũ quæ ſunt a c & c b, tantũ ſunt amplius duobus quadratis duarũ linearũ minus inæqualiũ quę ſunt a d & d b: quantum eſt duplum quadrati lineę c d & quadruplum eius quod fit ex c d in d e. Sunt enim per 9 ſecundi quadrata duarum linearũ a c & c b pariter accepta dupla quadratis duarũ linearũ b e & e c pariter acceptis. At per eandem 9 ſecundi quadrata duarũ linearũ a d & d b pariter accepta: dupla ſũt quadratis duarũ linearũ b e & e d pariter acceptis. Itaq; quadrata duarũ linearũ a c & c b pariter accepta excedunt quadrata duarũ linearũ a d & d b pariter accepta: in eo quo duplũ quadrati lineę c e excedit duplũ quadrati lineę d e. hoc autẽ: per 4 ſecũdi eſt duplũ quadrati lineę c d, & quadruplũ eius quod fit ex c d in d c. quare cõſtat propoſitũ. Ex hoc manifeſtũ eſt q; quãto fuerit ſectiones alicuius lincæ magis inæqles: tãto erũt earũ quadrata pariter accepta/maiora. & hoc eſt: ꝓpter quod iſtud ꝑmiſimus.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 36.

IN alias duas lineas ſub earum termino ex quibus cõiunctum & nominatum eſt binomiũ: diuidi impoſſibile eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b binomiũ. eritq; ex 30/cõpoſita ex duabus lineis in potẽtia tãtũ rationalibus cõmunicãtibus: q̃ ſint a c & c b. Dico q; ipoſſibile eſt eã diuidi ĩ alias duas lineas ſub hac diffinitione videlicet q; ipſi ſint potẽtia tm̃ rationales cõmunicãtes. Si enĩ põt: diuidat in a d & d b, q̃ ſint potẽtia rationales tantum communicantes. Eſto quoq; linea e f rationalis in lõgitudine: cui adiũgat ſuperficies e g q̃ ſit ęqualis q̃dratis duarũ linearum a c & c b pariter acceptis. et ſuperficies f h q̃ ſit ęqualis quadrato lineę a b. Eritq; ſuperficies e g rõnalis: eo q; vtrũq; quadratorũ linearum a c & c b pariter acceptorum eſt rõnale p hypotheſin & ſuperficies g h medialis p 19. quoniã ipſa eſt ęq̃lis duplo ſuperficiei a c in c b p 4 ſecũdi. Sit igit rurſus ſuperficies f k æq̃lis quadratis duarũ linearũ a d & d b pariter acceptis q̃ cũ ſint diuerſę a duabus lineis a c & c b: erit p ſecũdũ p̃demõſtratorũ antecedẽtiũ ſuperficies f k diuerſa a ſuperficie e g. earũ ergo differẽtia ſit k g. eritq; per 4 ſecundi exceſſus ſuperficiei f h, ſuper f k qui ſit k l: ęqualis duplo eius quod fit ex a d in d b. & propter hoc erit etiã ſuperficies f k rõnalis/& ſuperficies k l medialis. Itaq; ſuperficies k g cũ ipſa ſit differẽtia duarũ ſuperficierũ rationaliũ q̃ ſunt e g & f k: erit rationalis. Nõ enĩ differt rationale a rationali: niſi in rationali. & hoc dico: diffinitione & 9 huius hoc cõ firmantibus. Eadem quoq; cum ipſa ſit differentia duarum ſuperficierum medialium quæ ſunt g h & k l: erit irrationalis per 22. quod eſt impoſſibile.

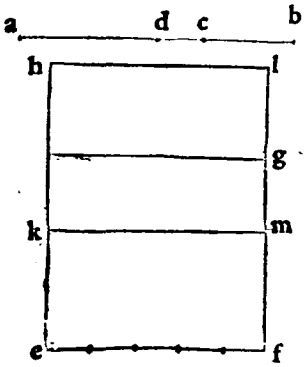

¶Q2 autem prædictæ irrationales ſolũmodo diuidũtur in eas rectas lineas ex quibus componuntur efficientibus propoſitas ſpecies: oſtẽdemus iam huiuſmodi proponentes lemmatium.

¶THEON. Lemma.

¶Exponatur recta linea a b: ſecetur q; tota in inæqualia per vtrunq; ſignorũ d, c, ſupponatq; maior a c ipſa d b. Dico q; quę ex a c, b c: maiora ſunt eis quæ ex ad, d b. Secetur enĩ per 10 primi a b bitariam in e. & quoniam maior eſt a c ipſa d b: cõmunis auferatur d c. Reliqua igitur a d: reliqua c b maior eſt. ęqualis autẽ eſt a e ipſi e b. minor igit eſt d e ipſa e c. igitur c & d ſigna: nõ æqualiter diſtãt a bifaria ſectione. Et quoniã per 5 ſecundi quod ſub a c, c b, vna cũ

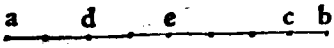

d e,æquũ eſt ei quod ex e b: igitur quod ſub a c,c b,vna cũ eo qđ ex e c,æquũ eſt ei quod ſub a d,d b,vna cũ eo quod ex d e. quorũ quod ex d e: min⁹ poteſt eo quod ex e c. & reliquũ igitur quod ſub a c,c b,minus eſt eo quod ſub a d,d b. Quare & qđ bis ſub a c,c b: minus eſt eo quod bis ſub a d,d b. & reliquũ igitur cõpoſitũ exijs quæ ex a c,c b: maius eſt cõpoſito ex ijs quæ fiũt ex a d,d b. ſiquidẽ vtraq; æqualia ſunt ei quod ex a b. quod oſtendere oportuit.

Eucli. ex Zamb. Theorema 30. Propoſitio 42.

2 ¶Quæ ex binis nominibus: ad vnum duntaxat ſignum diuiditur in nomina.

¶THEON ex Zãb. ¶Sit ex binis nominibus a b: diuiſa in nomina in c. igitur ipſæ a c,c b, rationales ſunt potentia tantum cõmenſurabiles. Dico q; ipſa a b: ad aliud ſignum non diuiditur in binas rationales potẽtia tantũ cõmenſurabiles. Si enim poſſibile: diuidatur in d: vt ipſæ a d,d b, ſint rationales potẽtia tantum cõmenſurabiles. manifeſtum iam q; a c: ipſi b d non eſt eadẽ. Si enĩ fieri poteſt: eſto. erit iã & a d: ipſi b c eadẽ. eritq; ſicut a c ad c b: ſic b d ad d a. eritq; a b in eadem qua c diuiſione: diuiſa & in d. quod poſitũ non eſt. Ipſa igitur a c: ipſi d b non eſt eadem. Ac per hoc iam & ſigna c,d: non æquidiſtãt a bi faria ſectione. Quo itaq; differunt quæ ex a c,c b, ab eis quæ ex a d,d b: eo etiã differt & quod bis ſub a d,d b, ab eo quod bis ſub a c,c b. Quare & quæ ex a c, c b, vna cũ eo quod bis ſub a c,c b,& quę ex a d,d b, vna cũ eo quod bis ſub a d,d b: ſunt æqualia ei quod ex a b. Sed quæ ex a c,c b: ab eis quæ ex a d,d b, rationali differunt. vtraq; enim rationalia per 21 decimi. Ac quod bis igitur ſub a d,d b: ab eo quod bis ſub a c,c b, differunt rationali: quæ media exiſtunt. medium autem: medium non excedit rationali/per 26 decimi. Ex binis igitur nominibus: ad aliud & aliud ſignum nõ diuiditur. ad vnum duntaxat igitur. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 37.

17 Si mediali primo ſecundum terminum ſuũ in duas lineas mediales diuiſo: ſub earum termino in alias duas lineas mediales idem diuidi eſt impoſſibile.

¶CAMPANVS. ¶Sit quoq; hic linea a b, bimediale primũ: diuiſa in duas lineas mediales potentia tantum cõmunicantes ſuperficiemq; rationalem continentes/ex quibus 31 aſſerit eam componi/quæ ſint a c & c b. Dico q; impoſſibile eſt eam diuidi in alias duas lineas ſub earum diffinitione. Q; ſi poſſibile fuerit: diuidam eam in puncto d. aſſumptaq; linea rationali e f, adiungatur ei e g æqualis duobus quadratis duarum linearum a c & c b,& ſuperficies f h æqualis quadrato a b,& ſuperficies f k æqualis quadratis duarum linearum a d & d b. eritq; per quartam ſecundi g h æqualis duplo ſuperficiei a c in c b. & per eandem erit k l æqualis duplo ſuperficiei a d in d b. propter hypotheſin quoq; erit vtraq; duarum ſuperficierum e g & k f medialis: & vtraq; duarum linearum g h & k l rationalis. hoc autem impoſſibile. eſſet enim per primum ſuperficies k g: irrationalis ex 22. per ſecundum autem eadem eſſet rationalis ex diffinitione & 9. Quod eſt inconueniens.

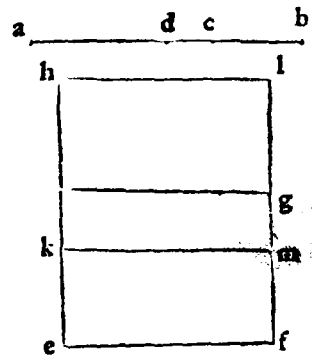

Eucli. ex Zamb. Theorema. 31. Propoſitio 43.

3 ¶Ex binis medijs prima: ad vnum duntaxat ſignum diuiditur in nomina.

¶THEON ex Zamberto. ¶Eſto ex binis prima medijs a b diuiſa in c: vt ipſæ a c,c b, mediæ ſint potentia tantum commenſurabiles rationale comprehendentes. Dico q; ipſa a b: ad aliud ſignum non diſcinditur. Si enim poſſibile: diuidatur in d, vt a d & d b ſint potentia tantum commenſurabiles rationale comprehendentes. Quoniam igitur quo differt quod bis ſub a d,d b, ab eo quod bis ſub a c,c b: differunt quæ ex a c,c b, ab eis q̃ ex a d,d b, rationali autẽ differt qđ bis ſub a d,d b, ab eo qđ bis ſub a c,c b: rõna-

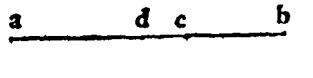

ita enī vtraq; .Rationali igitur diſſetur & quæ ex a c,c b:ab eis quę ex a b,d b, media exiſtētia.qđ eſt ipoſſibile. Ex binis igit medijs prima: ad aliud & aliud ſignū nō diuiditur in noia.ad vnū dūtaxat igitur.quod erat demōſtrandum.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 38.

BImediale ſecundum:niſi in duas lineas tātum ſub ter- 3
mino ſuo diuidi non poteſt.

¶CAMPANVS. ¶Sit vt prius linea a b bimediale ſecūdū/diui ſa in duas lineas a c et c b mediales/potentia tm̄ cōmunicātes ſuperficiēq; me dialē continentes:ex quibus 32 proponit eam cōponi. Dico q; impoſſibile eſt eam diuidi ſub earū diffinitione in alias duas. Sin autē:diuidatur in d. ſintq; vt prius ſuperficies e g,f h,& f k:adiūctæ ad lineā rationalē e f.erit q; per præ ſentes hypotheſes/vtraq; ſuperficies e g,et g h:medialis.quare per 20 vtraq; duarū linearū f g & g l erit rationalis in potentia tantū:nō cōmunicās in lō gitudine lineæ e f. At quia duæ lineæ a c,& c b,erūt incōmenſurabiles in longi tudine:ſequitur per primā ſexti & per ſecundā partē 10 huius q; vtrūq; quadra torū linearū a c & c b ſit incōmenſurabile ſuperficiei vnius in alterā. Cūq; dicta quadrata cōmunicent ex hypotheſi:ſequitur vt ambo quadrata pariter acce pta ſint incōmēſurabile ſuperficiei vnius in alterā.ideoq; & eius duplo. Quare ſuperficies e g incōmēſurabilis eſt ſupficiei g h:& linea g f,lineę g l per primā ſexti & ſecundā partē 10 huius. Itaq; per 30 linea f l eſt binomiū:diuiſa ſecūdū ſuū terminū in pūcto g. Eodēq; modo ꝓbabit ipſam binomiū eſſe:mediātibus ſupficieb9 e m et m h,diuiſam ſecūdū ſuū terminū in pūcto m. qđ eſt ipoſſibi le p 36. Nō enī pōt dici:q; linea f l diuiſa ſit ad pūcta g et m ī partes cōſimiles. ſic enī:eſſet linea f m ęqlis g l.ſed ipſa eſt maior linea m l,vt patet ex primo p̄ miſſorū añcedētiū huius & prima ſexti:cū e m ſupficies ſit maior h m ſupficie. Huius autē demōſtrationis modus poteſt eſſe cōis 37 cæteriſq; eā ſequētibus.

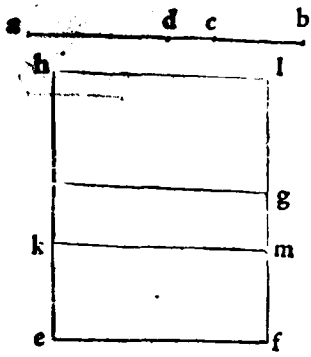

Eucli.ex Zamb. Theorema 32. Propoſitio 44.

¶Ex binis ſecunda medijs:ad vnum duntaxat ſignum diuiditur 4
in nomina.

¶THEON ex Zāberto. ¶Sit ex binis mediſs ſecūda a b,diuiſa in c:vt a c, c b,mediæ ſint potentia tantum commenſurabiles medium comprehenden tes.manifeſtum iam eſt q; c non eſt in diuidua ſectione: quandoquidem non ſunt longitudine commenſurabiles. Dico q; ipſa a b:ad aliud ſignum non di uiditur. Si enim poſſibile:diuidatur in d vt a c ipſi d b non ſit eadem / ſed per hypotheſin ſit maior a c.nempe etiam & quæ ex a c,c b:maiora ſunt eis quæ ex a d,d b,ſicuti ſupra demonſtrauimus. Et a d,d b,medias eſſe potē tia tantum commenſurabiles:medium comprehendētes. Exponaturq; rationa lis e f.& ei quidē quod ex a b æquū/ad ipſum e f cōparetur per 44 primi e k: eis autem quæ ex a c,c b,æquum auferatur e g.reliquum igitur h k æquum eſt ei quod bis ſub a c,c b. Rurſus iā eis quæ ex a d,d b,quæ minora ſunt eis quæ ex a c,c b:æquum auferatur e l.& reliquum igitur m k:æquum eſt ei quod bis ſub a d,d b. Et quoniam media ſunt quæ ex a c,c b:medium igitur eſt & e g. Et ad rationalem e f comparatur.rationalis igitur eſt e h:& incommenſura bilis ipſi e f longitudine. Ac per hoc iam & h n rationalis eſt & ipſi e f longitu dine incommenſurabilis. Quoniam ipſæ a c,c b,mediæ ſunt potentia tantū commenſurabiles:incommenſurabilis eſt igitur a c ipſi c b longitudine.ſicut autem a c ad c b:ſic quod ex a c ad id quod ſub a c,c b. Incommenſurabile igi tur eſt quod ex a c:ei quod ſub a c,c b. Sed ei quidem quod ex a c commenſu rabilia ſunt quæ ex a c,c b:potentia enim ſunt cōmenſurabiles ipſæ a c,c b,ei autem quod ſub a c,c b,commenſurabile eſt quod bis ſub a c,c b.& quæ ex a c,c b,igitur:incōmenſurabilia ſunt ei quod bis a c,c b. Sed eis quidem quę ex a c,c b:æquum eſt e g.ei autem quod bis ſub a c,c b:æquum eſt h k. Incom menſurabile igitur eſt e g:ipſi h k,quare & ipſa e h ipſi h n:eſt longitudine incommenſurabilis. Et ipſæ e h & h n:ſunt rationales.igitur rationales ſunt potentia tantum cōmenſurabiles. Si vero binæ rationales potentia tantum cō menſurabiles compoſitæ fuerint:tota irrationalis eſt/vocaturq; ex binis nomi-

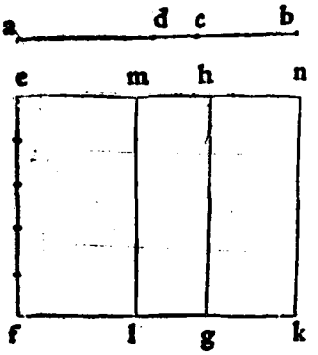

dem iam oſtendentur & ipſæ e m, m n rationales potentia tantum commenſurabiles. Igitur ipſa e n ex binis nominibus per aliud ſignum & aliud diuiſa & in h & in m. nec eſt eh ipſi m n eadem: quandoquidem quæ ex a c, c b, maiora ſunt eis quæ ex d b, a d. ſed quæ ex a d, d b: maiora ſunt eo quod bis ſub a d, d b, multo igitur magis quę ex a c, c b, hoc eſt e g: maius eſt eo quod bis ſub a d, d b, hoc eſt m k. Quare & e h: ipſa m n maior eſt. Igit e h: ipſi m n nõ eſt eadem. Ex binis igitur nominibus in alio & alio ſigno diuiditur. quod eſt abſurdum. Ex binis ſecunda mediis igitur: in alio & alio ſigno non diuiditur. in vno igitur tantum ſigno diuiditur. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 39.

9 Linea maior: niſi in duas lineas tantum ex quibus conſtat ſub earum termino diuidi non poteſt.

CAMPANVS. Sit quoq; hæc linea maior a b diuiſa ad pũctum c, in duas lineas potentialiter incõmenſurabiles ſuperficiẽq; medialẽ cõtinẽtes: quarũ ambo quadrata pariter accepta ſint rationale. ex talibus eni cõponitur: vt affirmat 33. *Dico* q; *impoſſibile eſt* ad aliũ punctũ in alias duas lineas ſub hac diffinitione ipſam diuidi. Qz ſi poteſt: ſit hic ad d. maneãtq; ſub his eadem figura eędemq; hypotheſes quæ prius. & argue quemadmodum in 36 ſuperficiem g k eſſe rationalem & irrationalem. quod eſt impoſſibile.

a d c b

Eucli. ex Zamb. Theorema 33. Propoſitio 45.

5 Maior: ad vnum duntaxat ſignum diuiditur in nomina.

THEON ex Zãb. Sit maior a b, diuiſa in c: vt per 39 decimi a c, c b, potentia tantum ſint cõmenſurabiles efficientes compoſitum ex ijs quæ ex a c, c b, quadratis rationale/quodq; ſub ipſis a c, c b, medium. Dico q; ipſa a b: ad aliud ſignum non diuiditur. Si enim poſſibile: diuidatur in d, vt ipſæ a d, d b, potentia ſint incommenſurabiles efficientes quidem compoſitum ex quadratis quæ ex a d, d b, rationale/quodq; ſub ipſis medium per 39 decimi. Et quoniam quo differunt quæ ex a c, c b, eis quę ex a d, d b, hoc differt & quod bis ſub a d, d b, ei quod bis ſub a c, c b, ſed quæ ex a c, c b, ea quæ ex a d, d b, excedunt rationali (rationalia enim vtraq;) & quod bis ſub a b, d b, igitur id quod bis ſub a c, c b, excedit rationali/media exiſtentia. quod eſt impoſſibile. Maior igitur: ad aliud & aliud ſignum non diuiditur. per idem igitur vnum tantum ſignum. quod demonſtrare oportebat.

a d c b

Eucli. ex Camp. Propoſitio 40.

0 Linea potens in rationale & mediale: niſi in ſuas duas lineas tantum ſub termino ſuo non diuiditur.

CAMPANVS. Hęc quoq; 40: manẽtibus prioribus figura & poſitionib9 (excepto q; ipſa linea a b diuidatur in punctũ c, in illas duas lineas ex quibus 34 dicit eam componi) probabitur: quẽadmodũ 37. Si autẽ aliter fuerit q̃ proponat: erit ſuperficies k g rationalis & irrationalis. quod eſſe non poteſt.

Eucli. ex Zamb. Theorema 34. Propoſitio 46.

6 Rationale mediumq; potens: ad vnum duntaxat ſignum diſcinditur in nomina.

THEON ex Zãb. Eſto rationale mediũq; potẽs a b, diuiſa in c: vt ipſę a c, c b, potẽtia ſint icõmẽſurabiles efficiẽtes cõpoſitũ ex ijs q̃ ex a c, c b, mediũ, qđ aũt ſub a c, c b, rationale. dico q; ad aliud ſignũ ipſa a b nõ diuidit. Si enĩ poſſibile eſt: diuidatur & in d, & vt a d, d b, potẽtia ſint incõmẽſurabiles efficiẽtes cõpoſitũ ex a d, d b, mediũ/ qđ vero ſub ipſis a d, d b, rationale p 40 decimi. Qm̃ eni quo differt qđ bis ſub a c, c b, ei qđ bis ſub a d, d b, eo differũt & q̃ ex a d, d b, eis q̃ ex a c, c b, qđ autẽ ſub a c, c b, id qđ bis ſub a d, d b, rõnali excedit: & q̃ ex a d, d b, igitur q̃ ex a c, c b, rationali excedũt/ cũ media exiſtãt. quod impoſſibile eſt. Rationale mediũq; potẽs igitur: ad aliud aliudq; ſignũ nõ diuiditur. ad vnum igitur ſignum diuiditur. quod oportuit demonſtrare.

a d c b

LInea potens in duo medialia nequit diuidi in alias duas sub termino earum ex quibus coniuncta est: sed in suas tantum duas ex quibus componitur est diuisibilis. 4

¶CAMPANVS. ¶Hæc enim 41 diuisa linea a b ad punctum c in eas ex quibus 35 asserit eam componi/cæterisq; vt supra tam figura q̄ positionibus manentibus: probatur sicut 38. nam dato opposito propositi: sequitur oppositum 36. quod est impossibile.

Eucli.ex Zamb. Theorema 35. Propositio 47.

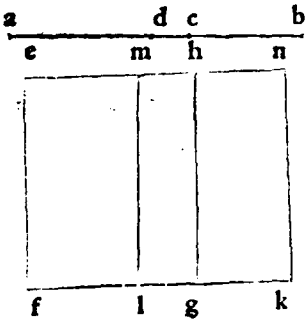

¶Bina potens media: ad vnū duntaxat signū diuiditur in noia. 4

¶THEON ex Zamb. ¶Sit bina potens media a b diuisa in c: vt ipsæ a c, c b, potentia sint incōmensurabiles/efficiētes per 35 decimi compositū ex eis quæ ex a c, c b, mediū/quod vero sub a c, c b, mediū/ & insuper incōmensurabile cōposito ex ijs quæ ab ipsis sunt quadratis. Dico q; ipsa a b in alio signo non diuiditur: efficiens ea quæ proposita sunt. Si enim possibile: diuidatur in d, vt videlicet ipsa a c ipsi d b nō sit eadem/sed maior per hypothesin sit a c. ponaturq; rationalis e f. cōpareturq; per 43 primi ad ipsam e f eis quę ex a c, c b: æquum e g. ei autem quod bis sub a c, c b, æquū h k. Totum igitur e k: æquū est ei quod ex a b quadrato. Rursus cōparetur ad ipsam e f: eis q̄ ex a d, d b, æquum e l. reliquū igitur quod bis sub a d d b: reliquo ipsi m k est æquale. At quoniā mediū supponitur compositum ex ijs quę ex a c, c b: medium igitur est & e g. & iuxta rationalem e f comparatur. Rationalis igitur est per 26 decimi h e: & ipsi e f longitudine incōmensurabilis. Id propterea & h n rationalis est: & ipsi h g lōgitudine incōmensurabilis. Et qm̄ cōpositū ex ijs quæ ex a c, c b, incōmensurabile est cōposito ex eo quod bis sub a c, c b: igitur & e g ipsi h k est incommensurabile. Quare & e h ipsi h n est incōmensurabilis. sūtq; rationales. Ipsæ igitur e h, h n, rationales sunt potentia tātum cōmensurabiles. ipsa igitur e n ex binis nominibus est diuisa in h. Similiter iam demōstrabimus q; & in m diuiditur: & q; e h ipsi m n est eadem. Ex binis igitur nominibus in alio & alio signo diuiditur quod est absurdū. Bina potens media igitur in alio & alio signo non diuiditur. in vno igitur tantum signo diuiditur, quod erat ostendendum.

Eucli.ex Camp. Binomiorum diffinitiones.

¶Si fuerit binomij longior portio breuiore potentior augmento quadrati lineæ cōmunicantis eidem longiori in longitudine/ fueritq; eadem longior lineæ positæ rationali cōmunicans: ipsum vocabitur binomium primum. 1

¶Si vero breuior positæ rationali communicet: dicetur binomium secundum. 2

¶Q; si neutra portionum eius positæ rationali communicet: appellabitur binomium tertium. 3

¶Item si longior/breuiore tanto amplius possit quātum est quadratum alicuius lineæ ipsi longiori incommensurabilis in longitudine/ fueritq; longior portionum positæ lineæ rationali communicans in longitudine: ipsum nuncupabitur binomium quartum. 4

¶Si vero breuior/positæ rationali communicet in longitudine: quintum nominabitur. 5

¶Si autem neutra portionum eius positæ rationali communicet in longitudine: erit binomium sextum. 6

1 ¶Proposita rationali/ex binisq; nominibus diſiuncta in nomina cuius nomen maius minore maius poſſit eo quod ſit ex ſibi longitudine commenſurabili/ſi maius nomen longitudine commenſurabile fuerit expoſitæ rationali: tota vocetur ex binis nominibus prima.

2 ¶Sí vero nomen minus longitudine commẽſurabile fuerit expoſitæ rationali: vocatur ex binis nominibus ſecunda.

3 ¶Sí autem neutrum ipſorum nominum commenſurabile longitudine fuerit expoſitæ rationali: vocatur ex binis nominibus tertia.

4 ¶Rurſus iam ſi maius nomen/minore maius poſſit eo quod ſit a ſibi longitudine incõmẽſurabili/ſi quidem maius nomen expoſitæ rationali longitudine commenſurabile fuerit: vocatur ex binis nominibus quarta.

5 ¶Sí vero minus: quinta.

6 ¶Sí vero neutrum: ſexta.

¶Sex igitur exiſtentibus ſic ſumptis rectis lineis: ordinat ordinatim tres primas/ex quibus maior minore maius poteſt eo quod ſit ex ſibi commenſurabili. ſecundas vero reliquas tres ordinatim ſimiliter/quarũ maior minore maius poſſit eo quod ſit ex ſibi incommenſurabili: eo quia conterit commenſurabile incommenſurabili. Et inſuper primam: ex qua maius nomen expoſitæ rationali commenſurabile eſt. Secundam autem ex qua minus: quoniã rurſus conterit maius minore dum cõtinet maius. Tertiam vero: cuius neutrum nominum expoſitæ rationali eſt commenſurabile. Inijſq; ordinatim tribus ſimiliter primam prædicti ſecundi ordinis quartam appellans: ſecundam vero quintam: ac tertiam ſextam.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 42.

2 BInomium primum inuenire.

¶CAMPANVS. ¶Sit a linea rationalis poſita. ſumanturq; duo numeri quadrati b & c: quorũ c ſit diuiſibilis in quadratum qui ſit d, & in non quadratum qui ſit e. ponaturq; proportio quadrati lineæ a ad quadratũ lineæ f g: ſicut numeri b ad numerum c. eritq; ex ſecunda parte 7 linea f g cõmunicans lineæ a rationali poſitæ in longitudine. Super eam igitur lineetur f g h ſemicirculus. ſitq; proportio quadrati lineæ f g ad quadratũ lineæ f h: ſicut c ad d. & ducatur linea g h. dico ergo duas lineas f g & g h directe coniũctas: cõponere binomium primũ. Eſt enim linea f g q̃ eſt lõgior/potẽtior linea g h q̃ eſt breuior: í quadrato lineæ f h p 30 tertij & penultimã primi. cõmunicat autẽ linea f h lineæ f g in lõgitudine p 2 partẽ 7: cum ꝓportio quadratorũ ipſarũ f g & f h ſit ſicut nũerorũ q̃dratorũ q ſũt c & d. Linea vero g h: cõuincit eſſe rationalis í potẽtia tãtũ nõ cõmunicãs lineæ f g in longitudine. ideoq; neq; lineæ a rationali poſitæ. cum ſit enim quadratũ lineæ f g ad quadratũ lineæ f h ſicut numerus c ad numerũ d: erit p euerſam proportionalitatem quadratũ lineæ f g ad quadratũ lineæ g h, ſicut numerus c ad numerũ e. Cũ itaq; c ſit numerus quadratus/e vero non quadratus: ſequitur per vltimã partem 7 vt linea g h ſit incõmenſurabilis lineæ f g longitudine. relinquitur igitur ipſam g h eſſe rationalem in potentia tantũ: & a diuiſione lineas f g & g h componere binomium primum, quod erat inueniendum.

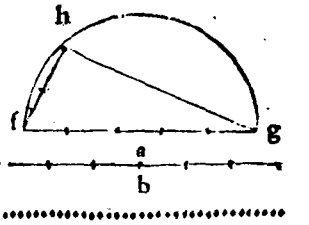

¶Inuenire ex binis nominibus primam.

¶THEON ex Zamb: ¶Exponantur bini numeri a c, b c, vt cōpositū ex ipsis a b ad b c rationē habeat quā quadratus numerus ad quadratū numerū/ ad ipsum autem c a rationē non habeat quā quadratus numerus ad quadratū numerū. exponaturq; quædam rationalis d. ac ipsi d cōmensurabilis esto per correlariū 6 decimi longitudine e f. rationalis igitur est e f. fiatq; per 9 decimi sicut b a numerus ad c a: sic quod ex e f ad id quod ex f g. At a b ad a c rationē habet quā numerus ad numerū. Igitur & quod ex e f ad id quod ex f g rationē habet quā numerus ad numerū. Quare quod ex e f: ei quod ex f g est cōmensurabile. Est autem rationalis e f. rationalis igitur est & f g. Et quoniā a b ad a c rationem non habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū: neq; quod ex e f ad id quod ex f g rationem habet quam quadratus numerus ad quadratū numerum, incōmensurabilis igitur est e f: ipsi f g longitudine. Ipsę igitur e f, f g, rationales sunt potētia tantum cōmensurabiles. ex binis igitur nominibus est ipsa e g. Dico q; & prima. Quoniam enim est sicut b a numerus ad a c ita quod ex e f ad id quod ex f g, maior autem est ipse b a ipso a c: maius igitur est & quod ex e f eo quod ex f g. esto igitur ei quod ex e f æqualia quæ ex f g, h. Et quonam est sicut b a ad a c, sic quod ex e f ad id quod ex f g: conuertendo igitur per correlariū 19 quinti est sicut a b ad b c, sic quod ex e f ad id quod ex h. At a b ad b c rationem habet quam quadratus numerus ad quadratum numerum. & quod ex e f igitur ad id quod ex h rationē habet quam quadratus numerus ad quadratum numerum. Cōmensurabilis igitur est e f ipsi h longitudine. Ipsa igitur e f ipsa f g maius potest eo quod fit ex sibi cōmensurabili. Ipsæq; e f, f g, rationales sunt. Commēsurabilisq; est e f ipsi d longitudine. ipsa igitur e g ex binis nominibus prima est. quod erat ostendendum.

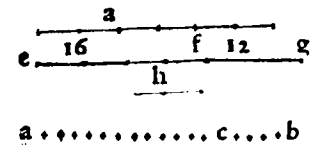

Binomium secundum reperire.

¶CAMPANVS. ¶Sit vt prius a rationalis linea posita. b vero numerus quadratus. c vero sit numerus non quadratus diuisibilis in d nō quadratū et e quadratū. ita tñ q; proportio totius c q est nō quadratus ad d qui est etiā nō q̄dratus: sit sicut numerorū quadratorū. talis autē numerus est 12 & 48. diuisibilis enī est 12 in 9 quadratū numerū: & 3 nō quadratū. estq; proportio 12 ad 3: sicut 16 ad 4, quorū vterq; quadratus. eodē modo 48 diuisibilis est in 36 & 12. ¶Tales autē nūeros sic reperies. Sit a numerus quadratus. b quoq; sit vnitate minor: cuius quadratū sit c. at vero d proueniat ex b in a. eritq; ex prima incidentiū noni/b: differētia d ad c, ducatur idem a in c: & proueniat e. eritq; e quadratus ex prima parte correlarij 2 noni: eo q; vterq; numerorū a & c est q̄dratus per hypothesin. Fiat tursus f ex a in d. eritq; f qualē quærimus. Est enī ex vltima parte prædicti correlarij numerus f non quadratus: eo q; d numerus sit nō quadratus. Si enim d numerus esset quadratus: esset quoq; b quadratus ex 2 parte eiusdē correlarij 2 noni & ex 22 octaui. & quia a est quadratus: esset per 16 eiusdē/tertius cōtinue proportionalis inter a & b. qđ est ipossibile: cū sint sola vnitate distātes. nō est igitur d quadratus. quare nec f. est enim f æqualis d & e. quoniā cū b sit differentia d ad c, vt patet ex præmissis: erit per primā incidentiū noni quod fit ex a in d, æquū ijs quæ fiūt ex a in b & in c. & quia ex a in b fit d, & in c fit e: sequitur vt d sit differētia f ad e. & quia per 18 septimi est f ad e sicut d ad c: erit permutatim f ad d sicut e ad c. Cūq; vterq; duorū numerorū e & c sit quadratus: manifestū est numerū f esse qualē volumus. est enī non quadratus diuisibilis in d nō quadratū & e quadratū: cuius proportio ad d est sicut quadrati ad quadratum videlicet e ad c. ¶Cætera oia sint vt prius. Dico q; lineæ f g & g h cōponunt binomium secundū. Cū enī sit quadratum a ad quadratum f g sicut b ad c, tursusq; quadratū f g ad quadratum g h sicut c ad e: erit per æquā proportionalitatem quadratum a ad quadratū g h, sicut b ad e. Cū igitur vterq; duorū numerorū b & e sit quadratus: erit per 2 partē 7 linea g h cōmunicans in longitudine lineæ a rationali positæ. de linea vero f g constat q; ipsa sit rationalis in

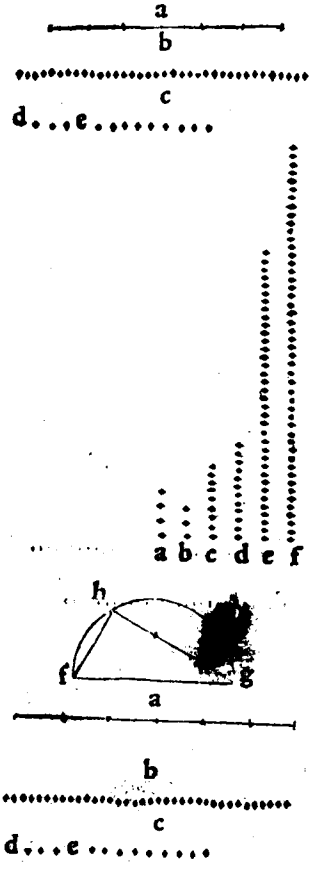

potentia tantū non cōmunicans lineę a rationali positæ in lōgitudine per vltimam partē 7. quæ cū sit potentior linea g h in linea f h per 30 tertij & penultimā primi/cōmunicet autē linea f h lineæ f g in longitudine per secundā partem 7 eo q̄ eorū quadrata sunt in proportione numerorū c & d quorū est proportio sicut numerorū quadratorū per hypothesin: constat propositū. ¶Aliter quoq; idem. ¶Esto linea g h cōmunicans a rationali positæ in longitudine: quā facile est inuentre. sitq; c numerus quadratus diuisibilis in quadratū d,& non quadratū e. sitq; proportio quadrati lineę g h ad quadratū lineæ f g: sicut numerus e ad numerū c. eritq; f g incōmensurabilis lineæ g h in longitudine per vltimā partē 7:& potentior ea in quadrato lineæ f h, cui cōmunicat in longitudine primo per cōuersam deide per euersam proportionalitatē/ & per secūdam partē 7. ex diffinitione igitur/ lineę f g et g h: cōponūt binomiū secūdū.

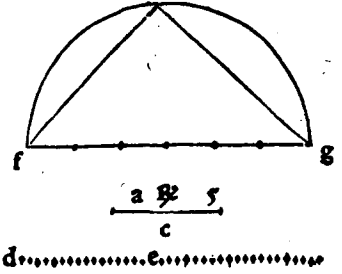

Eucli. ex Zamb. Problema 44. Propositio 49.

9 ¶Comperire ex binis nominibus secundam.

¶THEON ex Zamberto. ¶Explicentur bini numeri a c, c b: vt ex ipsis cōpositum a b, ad b c, rationē habeat quam quadratus numerus ad quadratū numerum/ ad ipsum autem c a rationem non habeat quā quadratus numerus ad quadratum numerū. Exponaturq; rationalis d. ipsiq; d cōmensurabilis esto longitudine f g. ipsa igitur f g rationalis est. Fiat etiā per correlariū 6 decimi & sicut c a numerus ad a b: sic quod ex g f ad id quod ex f e. cōmensurabile igitur est sdquod ex g f: ei quod ex f e. rationalis igitur est et f e. Et quoniā c a numerus ab a b rationē nō habet quā quadratus numerus ad quadratū numerum: neq; igitur quod ex g f ad id quod ex f e rationem habet quā quadratus numerus ad quadratum numerū. Incōmēsurabilis igitur est g f: ipsi f e longitudine. Ipsę igitur e f, f g, rationales sunt potentia tātum cōmensurabiles. ex binis igitur nominibus est ipsa e g. Ostendendū vero q̄ & secunda. Quoniā rursus est sicut b a numerus ad a c sic quod ex e f ad id quod ex f g, maior autē est b a ipso a c: maius igitur & quod ex e f eo quod ex f g. esto autem ei quod ex e f: æqualia quæ ex g f, h. Conuertendo igitur per correlarium 19 quinti est sicut a b ad b c sic quod ex e f ad id quod ex h. At a b ad b c rationem habet quam quadratus numerus ad quadratum numerū. & quod ex e f igitur ad id quod ex h: rationem habet quam quadratus numerus ad quadratum numerum. Commensurabilis igitur est e f: ipsi h longitudine per 9 decimi. Quare e f, ipsa f g maius potest: eo quod fit ex sibi cōmensurabili. & ipsæ e f, f g, rationales sunt potentia tantum commensurabiles. & f g nomen minus commensurabile est lō gitudine ipsi d rationali expositæ. ipsa igitur e g ex binis nominibus est secunda. quod erat faciundum.

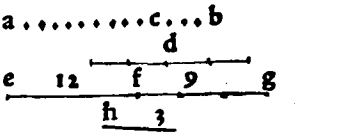

Eucli. ex Camp. Propositio 44.

4 Binomium tertium inuestigare.

¶CAMP. ¶Binomiū quoq; tertium sic reperitur. Posita vt prius linea a rationali in lōgitudine: sit b numerus primus. c vero quadratus: diuisibilis in quadratum d,& non quadratū e. cętera omnia sint vt prius, dico q̄ duæ lineæ f g & g h cōponunt binomiū tertiū. neutra eni earum est commensurabilis in longitudine lineę a rationali positæ: sed vtraq; incōmensurabilis. f g quidē/ per vltimā partē 7: h g vero/ per ęquā proportionalitatem & vltimā partē 7. Est eni per ęquā proportionalitatē quadratū lineæ a ad quadratū lineę g h sicut numerus b ad numerum e: mediantibus hinc quidē quadrato lineę f g, inde vero numero c. numeri autē b & e nō sunt in proportione aliquorū quadratorū: cum b sit numerus primus. si enim essent in proportione numerorū quadratorū: necesse esset per 16 octaui & octauā eiusdē tertium eis in continua proportionalitate interesse. esset igitur per 17 eiusdem numerus b superficialis. quod est impossibile: cum sit primus per hypothesin. incōmensurabilis est itaq; linea g h: lineę a rationali positę/ ex vltima parte 7. Quia ergo linea f g potētior est linea g h in quadrato lineæ f h ex 30 tertij & penultima primi/ quæ cōmunicat ei in longitudine ex secunda parte 7: ex diffinitione binomij tertij patet nostra intentio.

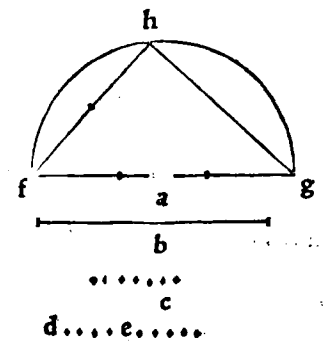

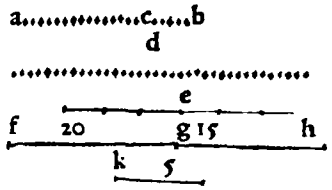

Euclí.ex Zamb. Problema 15. Propositio 50.

¶Inuenire ex binis nominibus tertiam.

¶THEON ex Zāb. ¶Exponantur bini numeri a c, c b: vt ex ipsis cōpositum a b ad b c rationem habeat quā quadratus numerus ad quadratum numerū/ ad ipsum autem a c rationem nō habeat quam quadratus numerus ad quadratum numerum. Expliceturq; aliquis etiam alius numerus qui sit d & ad vtrūq; ipsorum b a, a c, rationem non habeat quam quadratus numerus ad quadratum numerum. Exponaturq; aliqua rationalis recta linea quæ sit e. Fiatq; sicut d ad a b: sic quod ex e ad id quod ex f g. Cōmensurabile igitur est quod ex e: ei quod ex f g. Est autē e rationalis. rationalis igitur est & f g per diffinitionē. Et quoniam d ad a b rationem non habet quam quadratus numerus ad quadratū numerū: neq; quod ex e ad id quod ex f g rationē habet quā quadratus numerus ad quadratū numerum. Incōmensurabilis igitur est e: ipsi f g longitudine per 9 decimi. Fiat iam rursus sicut a b numerus ad a c: sic quod ex f g ad id quod ex g h. Cōmensurabile igitur est quod ex f g: ei quod ex g h. Rationalis autē est f g: rationalis igitur & g h. Et quoniā b a ad a c, rationē non habet quam quadratus numerus ad quadratū numerū: neq; quod ex f g ad id quod ex h g rationē habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū. Incōmensurabilis igitur est f g: ipsi g h lōgitudine. Ipsæ igitur f g & g h: rationales sunt potentia tantū cōmensurabiles. Igitur ipsa f h ex binis nominibus est. Aio etiam q; & tertia. Quoniā enim est sicut d ad a b sic est id quod ex e ad id quod ex f g, sicut autē b a ad a c sic quod ex f g ad id quod ex g h: ex æquali igitur per 22 quinti est sicut d ad a c, sic quod ex e ad id quod ex g h. At d ad a c, rationē non habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū. neq; quod ex e igitur ad id quod ex g h rationē habet quā quadratus numerus ad quadratum numerū. incōmensurabilis est igitur e ipsi g h longitudine. Et quoniā est sicut b a ad a c, sic quod ex f g ad id quod ex g h: maius igitur est quod ex f g eo quod ex g h. Esto igitur ei quod ex f g æqualia quæ ex g h, k. Cōuertendo igitur per 19 quinti & eius correlarium/ est sicut a b ad b c: sic quod ex f g ad id quod ex k. At a b ad b c rationē habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū. & quod ex f g igit: ad id quod ex k, rationē habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū. Cōmensurabilis igitur est f g: ipsi k lōgitudine. Ipsa igitur f g: ipsa g h maius potest eo quod fit ex sibi longitudine cōmensurabili. Ipsæq; f g, g h: rationales sunt potentia tantum commensurabiles. Ac neutra ipsarum commēsurabilis est ipsi e longitudine. ipsa igitur f h ex binis nominibus tertia est. quod inuenire oportebat.

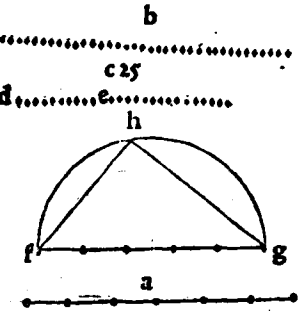

Euclí.ex Camp. Propositio 45.

BInomium quartum scrutari. 4

¶CAMPANVS. ¶In inuentione binomij quarti eodem modo procedēdum est sicut in inuentione primi: excepto q; quadratus numerus c diuidatur in duos nō quadratos qui sunt d & e. Cætera omnia negocianda sunt hic ex diffinitione binomij quarti: sicut ibi ex diffinitione binomij primi.

Euclí.ex Zamb. Problema 16. Propositio 51.

¶Inuenire ex binis nominibus quartam. 5

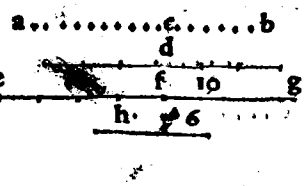

¶THEON ex Zamb. ¶Exponātur bini numeri a c, c b, vt a b ad vtrūq; ipsorum rationē nō habeat quā quadratus numerus ad quadratū numerū. exponaturq; rationalis d. Ipsiq; d cōmensurabilis esto longitudine ipsa e f. Rationalis igitur est ipsa e f. Fiatq; sicut b a numerus ad a c: sic quod ex e f ad id qđ ex f g. Cōmensurabile igitur est per diffinitionem quod ex e f: ei quod ex f g. Rationalis autē est per corlariū 6 decimi e f. R[illegible]nalis igitur est per 6 decimi & f g. Et quoniam b a [illegible] a c rationem non habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū: neq; quod ex e f igitur ad id quod ex f g rationē habet quā quadratus numerus ad quadratū numerum. Incōmensurabilis igitur est e f ipsi f g longitudine. Ipsæ igitur e f, f g, rationales sunt potentia tantū cōmensurabiles. Quare ipsa e g: ex binis nominibus est. Dico iam q; & quarta. Quoniā

enim eſt ſicut b a ad a c ſic quod ex e f ad id quod f g, maior autem eſt b a ipſa a c: maius igit & quod ex e f eo quod ex f g. eſto nẽpe ei quod ex e f: æqualia quæ ex f g, h. Cõuertendo igitur per 19 quinti & eius correlariũ, ſicut a b numerꝰ ad b c: ſic quod ex e f ad id quod ex h. Ipſa vero a b ad b c rationẽ nõ habet quam quadratus numerus ad quadratũ numerũ, neqꝫ igitur quod ex e f ad id quod ex h rationẽ habet: quã quadratus numerus ad quadratũ numerũ. Incõmenſurabilis igitur eſt per 9 decimi e f: ipſi h longitudine. Ipſa igitur e f: ipſa g f maius poteſt eo quod fit ex ſibi incõmenſurabili. & ipſæ e f, f g: rationales ſunt potentia tantũ cõmenſurabiles. & e f: ipſi d cõmenſurabilis eſt longitudine. ipſa igitur e g ex binis nominibus eſt quarta, quod erat inueniendum.

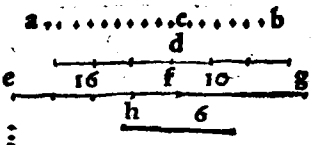

Eucli. ex Camp. Propoſitio 46.

5 BInomium quintum querere.

¶ CAMPANVS. ¶ Huius inuentio ſic eſt ſicut binomij ſecũdi: excepto qꝫ numerus c nõ quadratus diuidetur in d non quadratũ & e quadratum, ita tamẽ qꝫ proportio c ad d: non ſit ſicut numeri quadrati ad numerũ quadratũ. Cætera omnia ſunt hic perquirenda ex diffinitione binomij quinti: ſicut ibi quæſita ſunt ex diffinitione binomij ſecundi. ¶ Vel pone qꝫ linea g h ſit cõmunicãs lineæ a rationali poſitæ in longitudine. & pone numerũ c quadratũ diuiſum in duos nõ quadratos qui ſũt d & e. Pone itaqꝫ proportionẽ quadrati lineæ g h ad quadratũ f g: ſicut numeri e ad numerũ c, deide aſtrue ꝓpoſitũ ex vltima ꝑte 7. & ꝑſentibus hypotheſibus/ & conuerſa & euerſa proportionibus/ & iterũ ex vltima parte 7 et diffinitione binomij quinti.

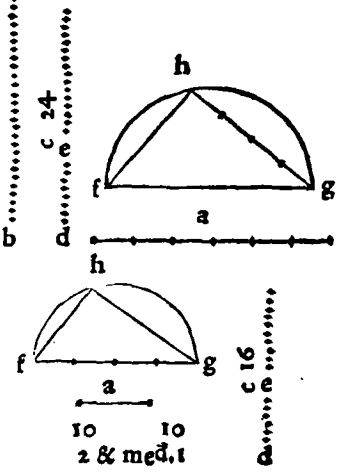

Eucli. ex Zamb. Problema 17. Propoſitio 52.

2 ¶ Inuenire ex binis nominibus quintam.

¶ THEON ex Zamb. ¶ Explicentur bini numeri a c, c b: vt a b ad vtrũqꝫ ipſorũ rationem nõ habeat quam quadratus numerus ad quadratũ numerum. Exponaturqꝫ aliqua rationalis recta linea d, ac ipſi d cõmenſurabilis eſto per diffinitionẽ: lõgitudine, f g. Fiatqꝫ ſicut c a ad a b: ſic quod ex g f ad id quod ex f e. Cõmẽſurabile igitur eſt quod fit ex g f: ei qđ ex f e. Rationalis igitur eſt ꝑ 6 decimi & f e. Et qm̃ c a ad a b rationẽ non habet quã quadratus numerus ad quadratũ numerum: neqꝫ quod ex g f igitur ad id quod ex f e rationẽ habet quam quadratus numerus ad quadratũ numerũ. Incõmẽſurabilis igitur eſt per 9 decimi g f ipſi f e longitudine. Ipſæ igitur e f, f g, rationales ſunt potentia cõmenſurabiles tantũ. ex binis igitur nominibus eſt ipſa e g per 36 decimi. Dico iam qꝫ & quinta. Quoniã enim eſt ſicut c a ad a b ſic quod ex g f ad id quod ex f e, rurſus ſicut b a ad a c ſic quod ex e f ad id quod ex f g, maior autẽ eſt b a ipſa a c: maius igitur eſt quod ex e f eo quod ex f g. Eſto nempe ei quod ex e f: æqualia quæ ex g f, h. Conuertendo igitur per 19 quinti & eius correlariũ eſt ſicut a b numerus ad b c: ſic quod ex e f ad id quod ex h. At a b: ad b c rationem non habet quam quadratus numerus ad quadratũ numerũ. neqꝫ igitur quod ex e f: ad id quod ex h rationẽ habet quã quadratus numerus ad quadratũ numerũ. Incõmenſurabilis igitur eſt per 9 decimi e f ipſi h longitudine. Quare e f ipſa f g maius ꝑt eo quod fit ſibi ex incõmenſurabili. Suntqꝫ rationales potentia tantum commẽſurabiles. & f g nomen minus cõmenſurabile eſt expoſitæ rationali d longitudine. Ipſa igitur e g per 48 decimi quinta eſt ex binis nominibus. quod erat inueniendum.

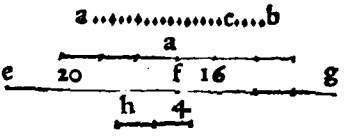

Eucli. ex Camp. Propoſitio 47.

7 IN binomio ſexto demum oportet inſiſtere.

¶ CAMPANVS. ¶ Binomium ſextũ ſicut tertium ſcrutandũ eſt. & tamẽ erit hic numerus quadratus c diuiſus in duos non quadratos d & e. Cætera vt ibi. eritqꝫ ex diffinitione binomij 6 linea quã cõponunt f g & g h ſibi inuicem directe coniunctæ: binomium ſextum, quod eſt propoſitum inuenire.

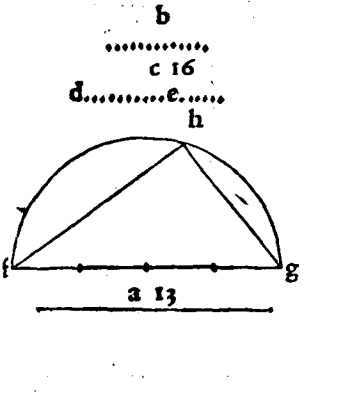

Eucli. ex Zamb. Problema 18. Propoſitio 53.

3 ¶ Inuenire ex binis nominibus ſextam.

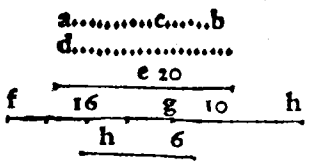

THEON ex Zāb. Explicētur bini numeri a c, c b, vt a b ad vtrūq; ipſorum rationē non habeat quā quadratus numerus ad quadratū numerum. Sitq; etiā alius numerus d nō exiſtens quadratus: qui ad vtrūq; ipſorū b a, a c, rationē non habeat quā quadratus numerus ad quadratū numerū. exponaturq; aliqua recta linea rationalis q̄ ſit e. Fiatq; per diffinitionē ſicut d ad a b: ſic quod ex e ad id quod ex f g. Cōmenſurabilis igitur eſt per 6 decimi e ipſi f g potentia. eſtq; rationalis e. rationalis igitē eſt & f g. Et qm̄ d ad a b rationē nō habet quā quadratus numer9 ad quadratū numerū: neq; quod ex e igitē ad id quod ex f g rationē habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū. Incōmenſurabilis igitur eſt e ipſi f g longitudine. Fiat iā rurſus ſicut b a ad a c: ſic quod ex f g ad id quod ex g h. Commenſurabile igitur eſt per 6 decimi quod ex f g: ei quod ex g h. Rationale autē eſt quod ex f g. rationale igitur & quod ex g h. rationalis igitur g h. Et quoniā b a ad a c rationē nō habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū: neq; igitur quod ex f g ad id quod ex g h rationem habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū. Incōmenſurabilis igitur eſt f g ipſi g h lōgitudine. Ipſæ igitur f g, g h, rationales ſunt potētia tātū cōmēſurabiles. ex binis igitur nominibus eſt f h, per 36 decimi. Oſtendendū vero q; & ſexta. Quoniā enī eſt ſicut d ad a b ſic quod ex e ad id quod ex f g, eſt autē & ſicut b a ad a c ſic quod ex f g ad id quod ex g h: ex æquali igitur per 22 quinti eſt ſicut d ad a c ſic quod ex e ad id quod ex g h. At d ad a c rationē nō habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū. neq; igitur quod ex e: ad id quod ex g h rationē habet quā quadratus numer9 ad quadratū numerū. Incommenſurabilis igitur eſt e ipſi h g lōgitudine. patuit autem q; & ipſi f g. Incōmenſurabilis eſt igitur vtraq; ipſarū f g & g h: ipſi e longitudine. Et qm̄ eſt ſicut b a ad a c ſic eſt quod ex f g ad id quod ex g h: maius igitur eſt quod ex f g eo quod ex g h. Eſto igitur ei quod ex f g æqualia: quę ex g h, k. Cōuertē do igitur per 19 quinti & correlariū eiuſdē ſicut a b ad b c: ſic quod ex f g ad id quod ex k. At a b ad b c rationē non habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū. Quare neq; quod ex f g ad id quod ex k rationē habet quā quadratus numerus ad quadratū numerū. Incōmenſurabilis igitur eſt f g ipſi k longitudine. ipſa igitur f g: ipſa g h maius poteſt eo quod ſit ex ſibi incōmēſurabili. Sūtq; ipſæ f g, g h, rationales: potentia tantū commenſurabiles. Ac ipſarum f g, g h, neutra commenſurabilis eſt longitudine ipſi e expoſitæ rationali. ipſa igitur f h: ex binis nominibus eſt ſexta. quod erat inueniendum.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 48.

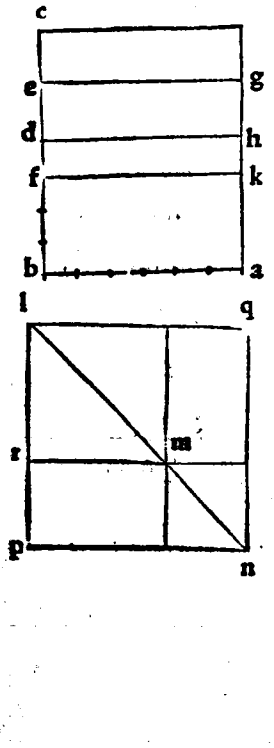

SI fuerit ſuperficies binomio primo lineaq; rationali contenta: latus quod ſuper eā pōt binomiū eſſe neceſſe eſt. 4

CAMPANVS. Sit ſuperficies a c: cōtēta linea rationali a b, & binomio primo quod ſit b c. Dico q; latus tetragonicū ſuperficiei a c eſt binomiū. Sit enī punctus d cōmunis terminus duarū portionū binomij primi in b c: cuius maior portio ſit b d. eritq; rationalis in longitudine ex diffinitione: & cōmenſurabilis lineę a b rationali poſitæ. Diuidatur itē minor portio quæ eſt d c per æqualia ad punctū e. lineaq; d b diuidatur ſub ea conditione ad punctū f: q; inter partes eius quæ ſunt b f & f d: cadat d e medio loco proportionalis. quod qualiter fiat in 13 dictū eſt. ducantur autē lineæ e g, d h, f k, equidiſtātes lineę a b. Et quia ex diffinitione binomij primi linea d b eſt potētior linea d c in quadrato lineæ ſibi communicātis in longitudine: ſequitur ex ſecūda parte 15 q; duæ lineæ b f & f d ſint cōmunicātes. per 9 igitur eſt vtraq; earum cōmunicans toti lineæ b d. quare per diffinitionē ambæ ſunt rationales in lōgitudine. ideoq; per 15 vtraq; duarū ſuperficierū a f & f h: eſt rationalis. Deſcribatur itaq; quadratum l m cuius latus l r, æquale ſuperficiei a f. cui circumponatur gnomo protracta diagonali l m n, ad eam quālitatem: q; ipſius gnomonis quadratum quod ſit m n, ſit æquale ſuperficiei f h. duoq; eius ſupplementa ſint p m & m q: quæ neceſſe eſt eſſe æqualia duabus ſuperficiebus d g & g c. Quod ſic collige. Cum enī ſit linea d e medio loco proportionalis inter lineas b f & f d: erit ſuperficies d g, ex prima ſexti medio loco proportionalis inter ſuperficies a f & f h. quare & inter quadrata l m & m n. Et quia ſupplemē-

tuit p in eli cui medio loco proportionale inter quadrata dicta ex prima ſexti; ſequitur vt p ſibi ſit æqualis d g. ideoq; m q: g c. igitur linea l p: eſt latus tetragoni cui ſuperficiei a c. Hanc lineã dico eſſe binomiũ. Cũ ſint enim ambo quadrata l m, & m n, rationalia: erunt ex diffinitione duæ lineæ l r & r p potentialiter rationales. Eſt autem per primam ſexti a f ad d g: ſicut b f ad d e. ſed b f eſt incõmẽſurabilis d e: ſcilicet qa b f eſt rõnalis ſimpliciter/ vt probatũ eſt. d e vero quia cõmunicat ĩ longitudine d c rationali in potẽtia tm̃: erit etiã ipſa rõnalis in potẽtia tm̃ p 18. quod ex p̃miſſis hypotheſib9 manifeſtũ eſt. Itaq; per 2 partẽ 10/ ſuperficies a f: eſt incõmenſurabilis ſupficiei d g. igitur & quadratũ l m: ſupplemento p m. quare per primã ſexti & ſecũdam partẽ 10 linea l r: eſt incõmẽſurabilis lineæ r p. Ex 30 igit cõſtat lineã l p eſſe binomiũ. qđ erat mõſtrãdũ.

¶THEON. Lemma.

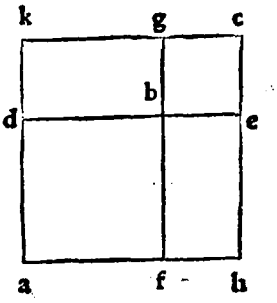

¶Sint bina quadrata a b, b c. exponaturq; per 14 primi: vt d b ipſi b e ſit in rectas lineas. In rectas lineas igitur eſt & f b: ipſi b g. Compleaturq; parallelogrammũ a c. Dico q̃ a c quadratũ eſt/ & q̃ d g ipſorũ a b, b c, mediũ eſt proportionale/ & inſuper d c ipſorũ a c, c b, mediũ proportionale eſt. Quoniã enim d b ipſi b f eſt æquale/ & b e ipſi b g: totũ igitur d e toti f g eſt æquale. Sed d e: vtriq; ipſarum a h, k c, eſt æqualis. Igitur per 33 primi parallelogrãmum a c: æquilaterum eſt. eſt quoq; & rectangulum. quadratum igitur eſt a c per 46 primi. Et quoniam eſt ſicut f b ad b g: ſic d b ad b e, ſed ſicut quidem f b ad b g ſic per primam ſexti a b ad d g, ſicut vero d b ad b e ſic d g ad b c: & ſicut igitur a b ad d g, ſic d g ad b c. Igit d g: ipſorũ a b, b c, mediũ proportionale eſt. Dico iam q̃ & d c: ipſorũ a c, c b, mediũ proportionale eſt. Quoniã igitur eſt ſicut a d ad d k ſic eſt k g ad k c (æqualis eſt enim altera alteri) & componendo per 16 quinti ſicut a k ad k d ſic k c ad c g, ſed ſicut a k ad k d ſic a c ad c d, ſicut autem k c ad c g ſic per primam ſexti d c ad c b: igitur d c ipſorum a c, c b, medium & proportionale eſt.

Eucli. ex Zamb. Theorema 36. Propoſitio 54.

¶Si areola compræhendatur ſub rationali ac ex binis nominibus prima: quæ areolam poteſt irrationalis eſt/ ex binis nominibus vocata.

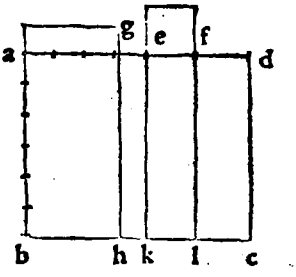

¶THEON ex Zãb. ¶Areola etenim a b c d: cõpræhendatur ſub rationali a b, & ex prima ex duobus nominibus a d. Dico q̃ ipſam a c areolã potẽs: irrationalis eſt: ex binis vocata nominibus. Quoniã enim ex binis nominibus eſt prima ipſa a d: diuidatur per 42 decimi in nomina in e. fitq; maius nomen a e. Manifeſtũ iam: q̃ ipſæ a e, e d, rationales ſunt potentia tantũ cõmenſurabiles/ & a e ipſa e d maius poteſt eo quod fit ex ſibi cõmenſurabili/ & a e per 48 decimi cõmenſurabilis eſt expoſitæ rationali a b longitudine. Secetur iam per 10 primi e d: bifariã in ſigno f. Et quoniã a e ipſa e d maius poteſt eo quod fit ex ſibi cõmẽſurabili: ſi quartæ igitur parti eius quod ex minore hoc eſt ei quod ex e fæquum ad maiorẽ a e comparatũ fuerit deficiẽs ſpecie a quadrato/ in cõmẽſurabilia diſtribuit per 17 decimi. Cõparetur per 28 ſexti igitur ad ipſam a e: ei quod ex e f, æquũ quod ſub a g, g e, cõmenſurabilis igitur eſt a g: ipſi g e lõgitudine. Excitẽturq; per 31 primi per ipſa g, e, f, vtriq; ipſarũ a b, d c, parallelι g h, e k, f l. Et ipſi quidẽ a h parallelogrãmo: æquũ per 14 ſecundi quadratũ conſtituat ſ n: ipſi autẽ g k, n p. Ponaturq; per 14 primi ſicut in rectas lineas m n ipſi n x. in rectas igitur lineas eſt & r n: ipſi n o. Cõpleaturq; ipſũ ſ p parallelogrãmum. quadratũ igitur eſt ſ p. Et quoniã quod ſub a g, g e, æquũ eſt ei quod e f: eſt igitur per cõſtructionẽ ſicut a g ad e f, ſic f e ad e g. & ſicut igitur per primã ſexti a h ad e l: ſic e l ad k g. Ipſorũ igitur a h, g k, mediũ e l proportionale eſt. Sed a h quidẽ/ æquum eſt ipſi ſ n: & g k, æquũ eſt ipſi n p. Ipſorum igitur ſ n, n p, mediũ e l proportionale eſt. Eſt autem ipſorũ ſ n, n p, medium m r proportionale per præoſtenſum lẽma. æquũ eſt igitur m r: ipſi e l. Sed m r quidẽ/ ipſi o x æquũ eſt: & e l ipſi f c. totũ igitur e c: ipſis m r, o x, eſt æquale. Sunt autem & ipſa a h, g k: ipſis ſ n, n p, æqualia/ per 44 primi. totum igitur a c: æquũ eſt toti ſ p, hoc eſt ei quod ex m x fit quadrato. igitur ipſa m x: ipſum

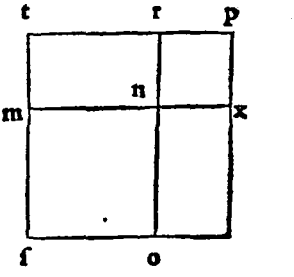

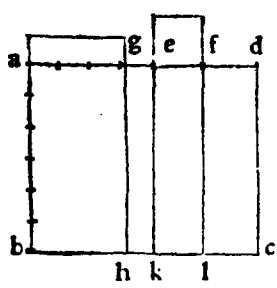

poteſt a c. Dico iam q̃ ipſa m x: ex binis nominibus eſt. Quoniã enim cõmẽſurabilis eſt per 17 decimi a g ipſi e g: cõmenſurabilis igitur eſt per 12 decimi & diffinitionẽ & a e: vtriq; ipſarũ a g, g e. Supponit autẽ per diffinitionẽ primę ex binis noib9 a e ipſi a b cõmẽſurabilis. & ipſæ igit a g, g e: ipſi a b ſunt cõmenſurabiles. Rationalis vero eſt a b. rationalis igitur eſt & vtraq; ipſarũ a g, g e. Rationale igitur eſt & vtrũq; ipſorũ a h, g k. Cõmenſurabile autẽ eſt per primã ſexti & 11 decimi a h ipſi g k. Sed a h: ipſi qdẽ ſ n eſt æquale. ipſum vero g k: ipſi n p. & ipſa igitur ſ n, n p, hoc eſt quod ex m n, n x. rationalia ſũt & cõmenſurabilia. Et quoniã incõmenſurabilis eſt a e ipſi e d longitudine/ſed ipſa quidẽ a e ipſi a g eſt cõmenſurabilis/ipſa autẽ d e ipſi e f cõmenſurabilis: per 13 decimi incommenſurabilis igitur eſt & a g ipſi e f. Quare & a h: ipſi el. incõmẽſurabilis eſt. Sed a h quidẽ: ipſi ſ n eſt æquale, ipſum vero e l: ipſi m r. & ſ n igit: ipſi m r incõmẽſurabile eſt. Sed ſicut ſ n ad m r: ſic & o n ad n r, incõmenſurabilis igitur eſt o n ad n r. Aequalis autẽ eſt o n ipſi m n: & n r ipſi n x. incõmenſurabilis igitur eſt m n ipſi n x. Et quod ex m n: cõmenſurabile eſt ei quod ex n x: & vtrunq; rationale. Ipſæ igitur m n, n x: rationales ſunt potentia tantum commenſurabiles. ipſa igitur m x: ex binis nominibus eſt/ipſamq; a c poteſt, quod erat oſtendendum.

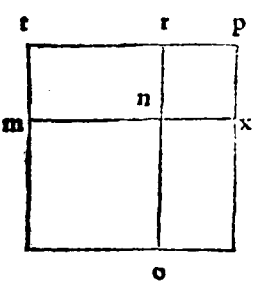

Eucli. ex Camp. Propoſitio 49.

SI fuerit ſuperficies linea rationali binomioq; ſecundo contenta: latus eius tetragonicum erit bimediale primum.

¶CAMPANVS. ¶Sit eadẽ figura eædẽq; hypotheſes q̃ in præmiſſa. eritq; ex diffinitione binomij ſecũdi/linea d c: rationalis in lõgitudine. quare p 15 vtraq; duarũ ſuperficierũ d g & g c (ideoq; & duo ſupplementa p m, m q) erit ratio nalis. linea vero b d erit rationalis in potẽtia tantũ: & diuiſa in duas lineas cõmunicantes f d & b f, ex diffinitione binomij ſecundi & præmiſſis hypotheſibus/& ſecunda parte 13, per 19 igitur erit vtraq; duarũ ſuperficierũ a f & f h, (ideoq; & vtrũq; quadratorũ l m & m n) medialis. itaq; ambæ lineæ l r & r p: ſunt mediales in potentia quoq; cõmunicãtes. nam cum linea b f cõmunicet lineæ f d: ſequit vt a f cõmunicet f h. quare quadratũ l m: quadrato m n. ideoq; & linea l r: lineę r p in potentia. in longitudine autẽ nõ cõmunicãt: qm̃ p 1 ſexti vna earũ ad alterã eſt ſicut l m ad m p. Cũ igitur l m nõ cõmunicet m p, eo q̃ altera medialis videlicet l m, altera vero rationalis videlicet m p: ſequitur vt l r non cõmunicet in longitudine r p. Quia igitur ipſæ continent ſuperficiem rationalem quę eſt m p: conſtat lineam l p ex 31 huius eſſe bimediale primum.

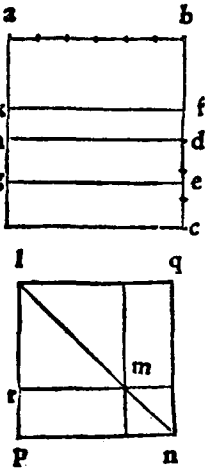

Eucli. ex Zamb. Theorema 37. Propoſitio 51.

¶Si areola compræhenſa fuerit ſub rationali/& ex binis nominibus ſecunda: areolam potens irrationalis eſt/vocaturq; binis ex prima medijs.

¶THEON ex Zãb. ¶Compræhẽdatur areola a b c d ſub rationali a b, ac ex binis nominibus ſecunda a d. Dico q̃ a c areã potens: ex binis medijs eſt prima. Quoniã enim ex binis nominibus ſecũda eſt a d, diuiſa in nomina in ſigno e, vt maius nomẽ ſit a e: ipſæ igitur a e, e d, per 49 decimi rationales ſũt potẽtia tantũ cõmenſurabiles. & a e, ipſa e d maius poteſt eo quod fit ex ſibi cõmẽſurabili: ac nomẽ minus e d cõmẽſurabile eſt ipſi a b lõgitudine. Seceſ p 10 primi ipſa e d: bifariã in ſigno f. & ei qđ ex e f æquũ ad ipſũ a e cõpareſ p 28 ſexti/deficiẽs ſpecie a q̃drato quod ſub ag, g e. cõmẽſurabilis igiſ eſt p 17 decimi a g ipſi g e lõgitudine. Et p ipſa g, e, f, ſigna excitẽtur p 31 primi paralleli ipſis a b, c d: ſintq; g h, e k, f l. Ac ei quidẽ quod eſt a h parallelogrammo cõſtruatur per 14. ſecundi æquũ quadratũ ſ n: ipſi autẽ g k, æquũ quadratũ n p. Ponaturq; per 14 primi ſicut in rectas lineas m n, ipſi n x. in rectas lineas igitur eſt & r n ipſi no. Compleaturq; ſ p quadratũ. Manifeſtũ iam eſt: ex præoſtenſo lẽmate q̃ m r mediũ proportionale eſt ipſorũ ſ n, n p, & per præcedens theorema æquũ ipſi e l, & q̃ a c ream poteſt m n et n x. Oſtendenũ iam q̃ m x ex binis medijs eſt prima. Quoniam a e ipſi e d eſt incõmenſurabilis longitudine/cõmenſurabilis autẽ eſt per 49 decimi e d ipſi a b: incommẽſurabilis igi-

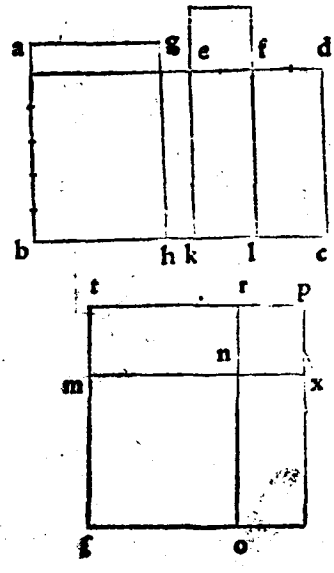

tur per 13 decimi eſt a e ipſi a b lõgitudine. Et qm̃ cõmẽſurabilis eſt a g ipſi e g: cõmenſurabilis eſt & a e vtriq; ipſarum a g, g e. Et a e rationalis eſt. rationalis igitur & vtraq; ipſarũ a g, g e, per cõparationẽ. Et quoniã incõmẽſurabilis eſt a e ipſi a b, cõmenſurabilis autẽ eſt a e vtriq; ipſarũ a g, g e: & ipſæ a g, g e, igitur cõmenſurabiles ſunt ipſi a b. Ipſæ b a, a g, g e, igitur per 13 decimi rationales ſũt: potẽtia tãtũ cõmẽſurabiles. Quare p 21 decimi vtrũq; ipſorũ a h, g k: medium eſt. quare & vtrunq; ipſorũ ſ n, n p: medium eſt. & ipſę m n, n x, igitur mediæ ſunt p 21 decimi. Et quoniã cõmenſurabilis eſt a g ipſi g e lõgitudine: cõmenſurabile eſt & a h ipſi g k, hoc eſt ſ n ipſi n p, hoc eſt quod ex m n ei quod ex n x. quare & ipſæ m n, n x: potentia ſunt cõmenſurabiles. Et quoniã incõmenſurabilis eſt a e ipſi e d lõgitudine/ ſed ipſa quidẽ a e cõmẽſurabilis eſt ipſi a g, & e d ipſi e f: incõmenſurabilis igitur eſt per 13 decimi a g ipſi e f. Quare per 1 ſexti & 11 decimi & a h ipſi e l incõmenſurabile eſt: hoc eſt ſ n ipſi m r, hoc eſt o n ipſi n r, hoc eſt m n ipſi n x, incõmẽſurabilis longitudine eſt. Oſtenſum autẽ eſt q; ipſę m n, n x, mediæ exiſtẽtes: potẽtia ſunt cõmenſurabiles. Ipſæ igitur m n, n x, mediæ ſunt: potẽtia tantũ cõmenſurabiles. Dico iã q; & rationale cõpræhendunt. Quoniã enim d e ſupponitur vtriq; ipſarum a b, e f, cõmenſurabilis: commenſurabilis igitur per 12 decimi eſt & f e ipſi e k. Et vtraq; ipſarũ rationalis. rationale igitur eſt e l: hoc eſt m r. Sed m r: eſt quod ſub m n & n x. *Si vero per 37 decimi binæ mediæ potentia tantũ cõmenſurabiles/ compoſitæ fuerint rationale compræhẽdentes: tota irrationalis eſt/ vocaturq; ex binis prima medijs.* Igitur ipſa m x: ex binis eſt prima medijs. Quod erat oſtẽdendũ.

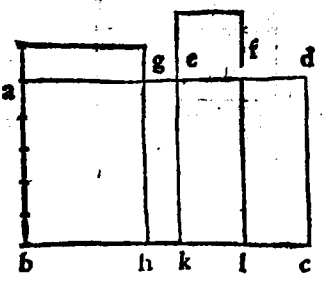

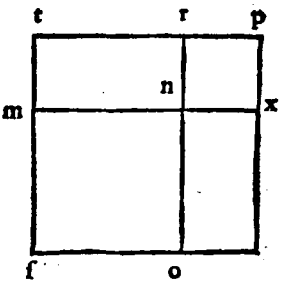

Eucli. ex Camp. Propoſitio 50.

SI binomio tertio ac linea rationali ſuperficies continea-tur: linea in eam potens erit bimediale ſecundum.

¶ CAMPANVS. ¶ Diſpoſitio & hypotheſes maneant vt ſupra. Eritq; ex his hypotheſibus & diffinitione binomij tertij & 19/ vnaquæq; quatuor ſuperficierum in quas diuiſa eſt ſuperficies a c: medialis. quare vtrunq; duorum quadratorum l m, m n, & vtrunq; ſupplementorum p m & m q: erit etiam mediale. vtraq; igitur duarum linearum l r & r p: erit medialis. Et cum duæ ſuperficies a f & f h ſint cõmunicantes/ eo q; duæ lineæ b f & f d ſint cõmunicantes: per ſecundam partem 13 erunt duæ lineæ l r & r p cõmunicantes in potentia. in longitudine vero non: quia ſuperficies l m non cõmunicat cum ſuperficie m p, eo q; nec; a f communicat cum d g. Nam linea b f non cõmunicat cum d e. Cum igitur ipſę contineant ſuperficiẽ quæ eſt p m: conſtat ex 32 lineam l p eſſe mediale ſecundum. Quod eſt propoſitum.

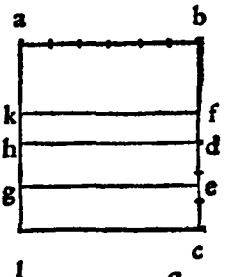

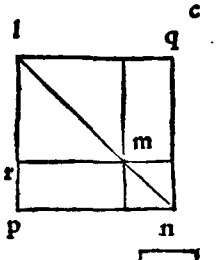

Eucli. ex Zamb. Theorema 38. Propoſitio 56.

¶ Si ſuperficies ſub rationali/ & ex binis nominibus tertia cõpræhenſa fuerit: ſuperficiem potens irrationalis eſt/ appellaturq; ex binis ſecunda medijs.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Areola namq; a b c d: cõpræhendatur ſub ratioli a b, ac ex binis nominibus tertia a d diuiſa in nomina in e, quorum maius ſit a e. Dico q; areolam a c potens: irrationalis eſt/ vocaturq; ex binis ſecunda nominibus. Conſtruantur namq; eadem quæ prius. Et quoniam a d ex binis eſt tertia nominibus: ipſæ igitur a e, e d, rationales ſunt potentia tantum commenſurabiles/ & ipſa a e ipſa e d maius poteſt eo quod fit ex ſibi commenſurabili/ & ipſarum a e, e d, neutra ipſi a b eſt commenſurabilis longitudine. Similiter ſam ex ijs quæ prius ſunt oſtenſa/ demonſtrabimus: q; ipſæ m n, n x, mediæ ſunt potentia tantum commenſurabiles. Quare m x: ex binis eſt medijs. *Oſtendendum etiam q; & ſecunda.* Quoniam incommenſurabilis eſt per 50 decimi d e ipſi a longitudine, hoc eſt ipſi e k, atqui d e commenſurabilis eſt ipſi e f: incõmẽſurabilis igitur eſt per 13 decimi e f ipſi e k longitudine. Suntq; rationales ipſæ f e, e k. igitur rationales ſunt potentia tantum commenſurabiles. Medium igitur per 21 decimi eſt e l: hoc eſt m r. compræhenditurq; ſub ſub m n, n x, medium igitur eſt quod ſub m n, n x. Ipſa igitur m n x: ex binis eſt ſecunda medijs. Quod fuerat oſtendendum.

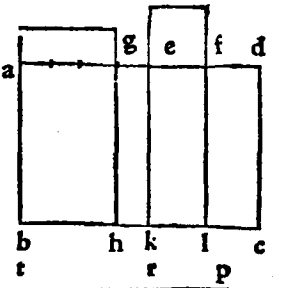

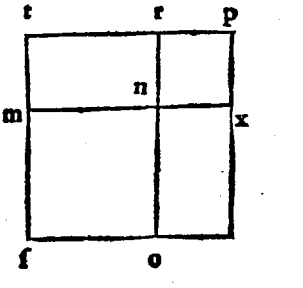

Euclí.ex Camp. Propoſitio 51.

SI linea rationali binomioq; quarto ſuperficies continetur:quæ in eam ſuperficiem poteſt/eſt linea maior.

¶CAMP. ¶Cūctis vt in pręmiſſis manētibus:erit ex hypotheſi et diffinitione binomij quarti & 19/vtraq; duarū ſupficierū d g & g c (quare & vtraq; duarū p m & m q) medialis.duoq; quadrata l m & m n pariter accepta/rationale:eo q; ſuperficies a d eſt rationalis per diffinitionē binomij quarti & 45.Et quia d b diuiditur in puncto f in duo incoīcantia perſecū dam partem 14:erit ſuperficies a f incommēſurabilis ſuperficiei f h.ideoq; & quadratū l m:quadrato m n.Duæ igitur lineæ l r & r p:ſunt incōmenſurabiles in potētia.q; cū cōtineāt ſupficiē medialē p m,& earū quadrata ābo pariter accepta ſint rōnale:cōſtat p 33 lineā l p eſſe lineā maiorē.Quod erat demōſtrādū.

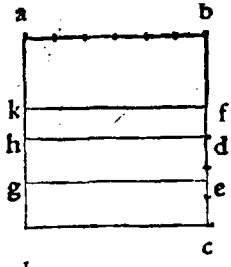

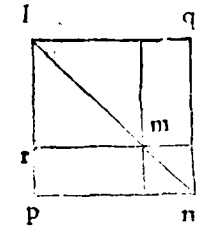

Euclí.ex Zamb. Theorema 39. Propoſitio 57.

¶Si areola ſub rationali ac ex binis quarta nominibus compræhenſa fuerit: ipſam areolā potens irrationalis eſt/vocaturq; maior.

¶THEON ex Zamberto. ¶Areola nāq; a c:cōpræhēdatur ſub rationali a b, & ex binis quarta noibus a d diuiſa in nomina in e,quorū maius eſto a e.Dico q; areolam a c potens:irrationalis eſt/appellata maior.Quoniā enim a d ex binis eſt quarta nominibus:ipſæ igitur a e,e d,rationales ſunt potentia tantū commēſurabiles.& a e ipſa e d maius poteſt eo quod fit ex ſibi incōmenſurabili.& a e ipſi a b longitudine cōmēſurabilis eſt.Secetur per 10 primi d e bifariā in f.& ei quod ex e f æquum / ad a e cōparetur per 44 primi parallelogrāmū quod ſub a g,g e.Incōmenſurabilis igitur eſt per 18 decimi a g ipſi e g longitudine.excitentur per 31 primi paralleli ipſi a b:ſintq; g h,e k,f l.Fiantq; reliqua eadem ſicut in præcedenti. Manifeſtum iam eſt q; m x,eſt potens ipſam areolam a c.Oſtēdendū vero q; m x irrationalis eſt:appellata maior. Quoniam incōmenſurabilis eſt a g ipſi e g longitudine:incōmenſurabile per 1 ſexti et 11 decimi/eſt & a h ipſi g k:hoc eſt f n ipſi n p.Ipſæ igitur m n,n x:potētia ſunt incōmenſurabiles.Et quoniā cōmenſurabilis eſt a e ipſi a b lōgitudine:rōnale eſt a k.Et æquū eſt eis quæ ex m n,n x.rationale igitur eſt:cōſtatū ex ijs quæ ex m n,n x.Et quoniā per 34 decimi incōmēſurabilis eſt d e ipſi a b lōgitudine hoc eſt ipſie k,ſed per 13 decimi d e cōmenſurabilis eſt ipſi e f:incōmēſurabilis igitur eſt e f ipſi e k lōgitudine.Ipſę igitur e k,e f,rationales ſunt potētia tantū cōmenſurabiles.Mediū per 21 decimi igitur eſt l e hoc eſt m r.Cōprehēditurq; ſub m n,n x.mediū igitur eſt quod ſub m n,n x.Et cōpoſitū ex ijs q; ex m n,n x,rationale.& m n ipſi n x potentia incōmenſurabilis eſt.Si autē per 39 decimi duæ lineę potētia incōmēſurabiles cōpoſitæ fuerint efficiētes cōpoſitū ex ijs quæ ex ipſis ſūt quadratis rationale/quod vero ſub ipſis mediū:tota irrationalis eſt/appellatur autem maior.Ipſa igitur m x irrationalis eſt/vocata maior:ipſamq; a c areolam poteſt.quod erat oſtendendum.

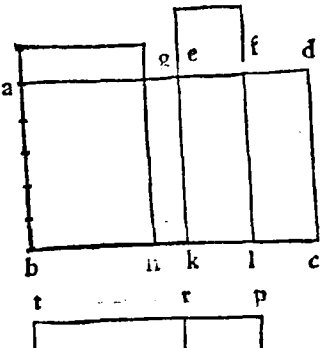

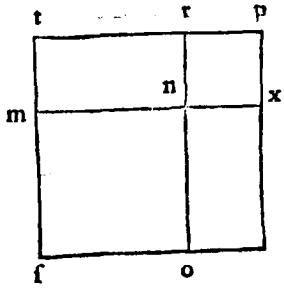

Euclí.ex Camp. Propoſitio 52.

SI fuerit ſuperficies linea rationali atq; binomio quinto contenta:quæcunq; in eam linea poteſt/potens in rationale & mediale eſſe ex neceſſitate conuincitur.

¶CAMPANVS. ¶Nec in hac quoq; eſt aliquid ex priorū diſpoſitione & poſitionibus mutandum.eis enim manentibus:erit ex ijs quę poſita ſunt in diffinitione binomij quinti & 15/vtraq; duarum ſupercierū d g & g e(quare vtraq; duarum p m & m q)rationalis/totaq; a d(quare & duo quadrata l m m n pariter accepta)medialis ex 19.Cumq; ex ſecunda parte 14 ſit linea f b incommenſurabilis lineæ f d,ideoq; ſuperficies a f ſuperficiei f h,& quadratum l m quadrato m n:erit linea l r incommenſurabilis in potentia lineæ r p. At quia ipſæ continent ſuperficiem rationalem p m,& earum quadrata ambo pariter accepta ſunt mediale:conclude ex tregeſima quarta lineam l p eſſe potentem in rationale & mediale.Quod promiſſum eſt.

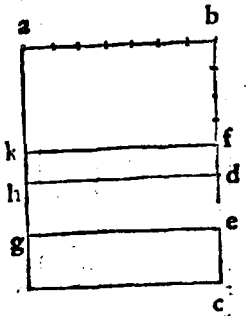

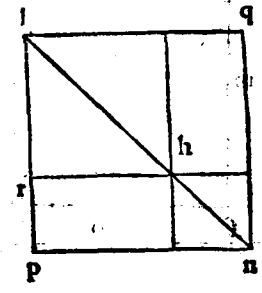

Eucli.ex Zamb. Theorema 40 Propoſitio [illegible]

38 ¶Si areola cõpræhendatur ſub rationali/ac ex binis [illegible] nominibus: areolam potens irrationalis eſt/appellata [illegible] mediumq; potens.

¶THEON ex Zãb. ¶Areola eteni a c: cõpræhẽdatur ſub rationali a b, ac ex binis quinta noibus a d diſiũcta in noia in e, vt maius nomẽ ſit a e. Dico q; ipſam a c areolã potens: irrationalis eſt/appellata rationale mediũq; potẽs. Conſtruantur eni ea quæ ſuperius demõſtrata ſunt. Nõ dubiũ q; a c areolã potens eſt m x. Oſtendendum iam: q; m x eſt rationale mediũq; potens. Quoniã eni incõmẽſurabilis eſt a g ipſi g e: incõmenſurabile igitur eſt per primã ſexti & 11 decimi & a h ipſi h e, hoc eſt quod ex m n ei quod ex n x. Ipſæ igitur m n, n x: potẽtia ſunt incõmenſurabiles. Et qm̃ a d ex binis eſt quinta noibus, ac eius minus ſegmentũ eſt e d: cõmenſurabilis igitur eſt e d ipſi a b lõgitudine. Sed a e: ipſi e d eſt incõmenſurabilis. & a b igitur per 13 decimi ipſi a e eſt incõmenſurabilis longitudine. Ipſæ igitur a b, a e, rationales ſunt: potẽtia tantũ cõmẽſurabiles. mediũ igitur eſt per 21 decimi a k: hoc eſt cõflatũ ex ijs quæ ex m n, n x. Et quoniã cõmenſurabilis eſt d e ipſi a b longitudine hoc eſt e k, ſed d e ipſi e f cõmẽſurabilis eſt: & e f igitur per 12 decimi ipſi e k cõmenſurabilis eſt. Rationalis autem e k. rationale igitur per 19 decimi & e l, hoc eſt m r: hoc eſt quod ſub m n, n x. Ipſæ igitur m n, n x, per 40 decimi potẽtia incõmenſurabiles ſũt: efficientes conflatum ex ipſarum quadratis medium/& quod ſub ipſis rationale. ipſa igitur m x: eſt rationale mediumq; potens, ipſamq; poteſt areã a e. Quod fuerat demonſtrandum.

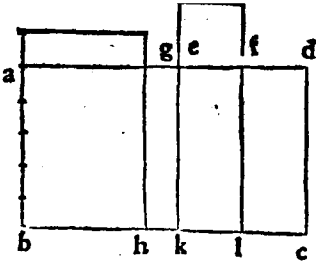

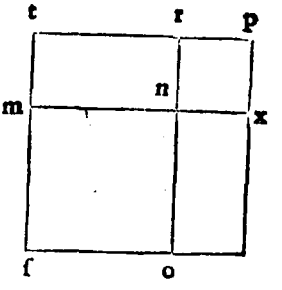

Eucli.ex Camp. Propoſitio 53.

53 SI binomio ſexto lineaq; rõnali ſupficies cõtineatur: linea quę in eam poteſt/in duo medialia potẽs eſſe probatur.

¶CAMPANVS. ¶Hęc 53: adhuc te ſuſtinet ociari a pigẽdis figuris. cõtẽta eni eſt p̃miſſis diſpoſitione & poſitionibus. Quibus ſtantibus: neceſſe eſt ex ipſis poſitis & diſpoſitione id eſt diffinitione binomij poſitę mi & 19/ quãlibet ex ſuperficiebus a d & d g & g c (propter quod & ambo quadrata l m & m n pariter accepta & p m & m q) eſſe mediale. Cũq; b f & f d (propter quod a f & f h, ideoq; l m & m n) ſint incõmenſurabiles: erũt duæ lineæ b c & r p incõmenſurabiles in potẽtia. At quia ipſæ cõtinent ſuperficiem medialem p m, earũq; ambo quadrata pariter accepta ſunt mediale/quod eſt duplo ſuperficiei vnius in alterã incõmenſurabile/quod ex eo probatur q; ſupficies b h eſt incõmenſurabilis ſuperficiei h c, propter hoc q; linea d b eſt incõmenſurabilis lineæ d c: ſequitur ex 35 lineam l p eſſe/quæ poteſt in duo medialia.

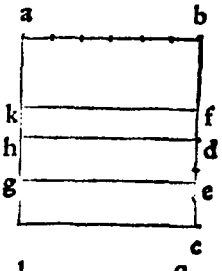

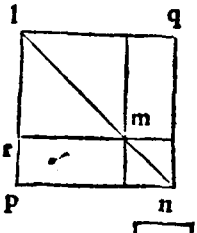

Eucli.ex Zamb. Theorema 41. Propoſitio 59

59 ¶Si areola cõprẹhendatur ſub rationali/& ex binis ſexta noibus: areolam potens irrationalis eſt/appellata bina potens media

¶THEON ex Zamberto. ¶Areola namq; a b c d: compræhendatur ſub rationali a b, & ex binis nominibus a d diuiſa in nomina in e, vt maius nomen ſit a e. Dico q; ipſam a c potens: irrationalis eſt/appellata bina potens media. Conſtruantur enim quæ & in præoſtenſis. Non dubiũ q; m x eſt potens ipſam a c: & q; incõmenſurabilis eſt m n ipſi n x potentia. Et quoniã incõmenſurabilis eſt a e ipſi a b longitudine: ipſæ igitur a e, a b, rationales ſunt potentia tantum cõmenſurabibes. medium igitur eſt per 21 decimi a k: hoc eſt cõpoſitũ ex ijs quę ex m n, n x. Rurſus quoniã incõmẽſurabilis eſt e d ipſi a b lõgitudine: incõmẽſurabilis igitur eſt & e f ipſi e k. Et f e, e k, igiť rõnales ſũt: potẽtia tãtũ cõmenſurabiles. mediũ igitur eſt per eandẽ/e l: hoc eſt m r, hoc eſt cõflatũ ſub m n, n x. Et quoniã incõmenſurabilis eſt a e ipſi e f: & a k ipſi e l incõmenſurabile eſt. Sed a k quidẽ eſt cõflatum ex ijs quæ ex m n, n x: & e l eſt quod ſub m n, n x. incommenſurabile igitur eſt per primam ſexti & 11 decimi compoſitum ex ijs quæ ex m n, n x: ei quod ſub m n, n x. & ipſorum vtrunq; medium eſt.

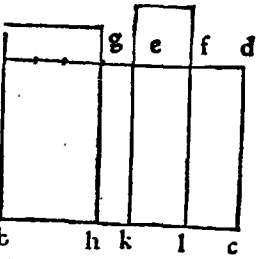

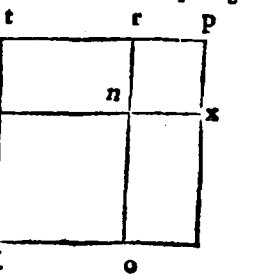

Ipſæ igitur m n, n x: potentia ſunt incõmenſurabiles. Ipſa igitur m x bina potens eſt media per 4. 1 decimi: & ipſam poteſt a c. quod oſtendere oportebat.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 54.

SI lineę rationali æquũ quadrato binomij rectãgulũ adiũgatur: latus eius ſecũdum binomiũ primũ eſſe cõueniet.

¶CAMPANVS. ¶Hæ ſex ſequẽtes: cõuerſę ſunt ſex præcedentiũ per ordinẽ. Huius autẽ eſt hæc intentio. Sit linea a b binomiũ: diuiſa ad punctũ c in duas lineas a c & c b, ſecundũ ſuã diffinitionẽ aut terminum. eiuſq; a b quadratũ ſit b d. ſitq; linea e f rationalis in longitudine: cui adiũgat ſuperficies e g æqualis quadrato b d. Dico q̃ latus ſecundũ huius ſuperficiei/ quod eſt linea f g: eſt binomium primũ. Diuidatur enĩ quadratũ b d in duo quadrata b h & h d, quę ſint quadrata duarũ linearũ portionũ binomij: & in duo ſupplementa a h & h k, quorum vtrũq; cõtinetur ſub duabus portionibus binomij, eritq; ex diffinitione binomij quę habetur per 30/ vtrũq; iſtorũ quadratorum rationale: & per 19 vtrũq; ſupplementũ mediale. Ex ſuperficie igitur e g, abſcindatur ſuperficies e l æqualis quadrato d h, & l m æqualis quadrato h b, & n p æqualis vni duorũ ſupplemẽtorum a h vel h k. eritq; p g reſidua: æqualis reliquo ſupplemento. quare per primam ſexti linea n q: eſt æqualis lineæ q g. Ex præmiſſis autem manifeſtum eſt q̃ vtraq; duarũ ſuperficierũ e l & l m (& ideo tota ſuperficies e n) eſt rationalis. Et vtraq; duarũ æqualiũ n p & p g (& ideo tota m g) medialis. quare per 16 vtraq; duarum linearũ f l & l n, & tota linea f n, rationalis in longitudine: & lineæ e f rationali poſitæ cõmenſurabilis. & per 20 vtraq; duarum n q & q g, & tota n g: rationalis in potentia tantum/ incommenſurabilis lineæ m n (& ideo lineæ e f ſibi æquali/ & per conſequens & lineæ f n) in longitudine. Si igitur linea f n, quæ eſt maior linea n g vt ex primo duorum antecedentiũ 35 demonſtrationi ſubiunctorũ & prima ſexti apparet/ fuerit potentior linea n g minori in quadrato lineæ ſecum cõmunicantis in longitudine: tunc ex diffinitione binomij primi manifeſtum eſt lineam f g eſſe binomium primum. Hoc autem ita eſſe ſic habeto. Cum inter duo quadrata d h & h b, ſit per primã ſexti ſuperficies a h medio loco proportionalis: conuincitur exptioribus hypotheſibus ſuperficiem m q eſſe inter ſuperficies e l & l m medio loco proportionalis. quare per primam ſexti linea n q quæ eſt medietas lineæ n g eſt medio loco proportionalis inter duas lineas f l & l n. Quod igitur fit ex f l in l m: eſt quantũ quod ex n q in ſe per 16 ſexti. ideoq; per 4. ſecundi quantum quarta pars quadrati lineæ n g. Itaq; per primam partem 13 cum linea f n diuidatur a ſuperficie ſibi adiuncta æquali quartæ parti quadrati breuioris lineæ n g ita q̃ ad complendã totam lineam f n deſit ſuperficies quadrata/ in duo cõmunicãtia ad punctũ l: erit f n potentior n g in quadrato lineæ ſibi cõmunicãtis in longitudine. Conſtat ergo propoſitum.

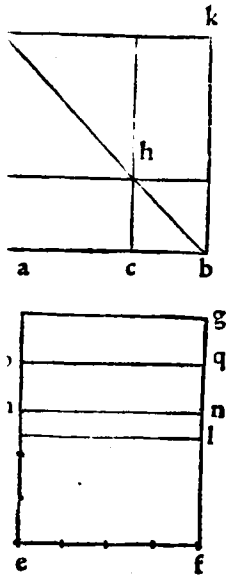

¶THEON. Lemma.

¶Si recta línea ſecetur in ínequalía: quę ab inæqualibus quadrata/ maiora ſũt eo q̃d bis ſub iæq̃libus cõpręhẽſum eſt rectãgulũ.

¶Sit recta linea a b: ſecetur q̃ in inæqualia in c, ſitq; maior a c. Dico q̃ quæ ex a c, c b: maiora ſunt eo quod bis ſub a c, c b. ſecetur enim per 10 primi a b bifariam in d. Quoniam igitur recta linea ſecta eſt in æqualia in d, & in inæqualia in c: igitur per 5 ſecundi quod ſub a c, c b, vna cum eo quod ex c d æquum eſt ei quod ex a d. & perinde quod ſub a c, c b: minus eſt eo quod ex a d. Quod igitur bis ſub a c, c b: eſt minus q̃ duplum eius quod ex ad. Sed quæ ex a c, c b: dupla ſunt eorũ quæ ex a d, d c. ergo quæ ex a c, c b: maiora ſunt eo quod bis ſub a c, c b. quod erat oſtendendum.

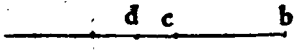

Euclí. ex Zamb. Theorema 42. Propoſitio 60.

¶Quæ ab ex binis nominibus ad rationalem comparata latitudo: efficit ex binis nominibus primam.

¶THEON ex Zamb. ¶Eſto ex binis noibus a b: diuiſa in noia in c, vt maius nomẽ ſit a c. exponaturq; rõnalis d e. & ei quod ex a b æquũ ad ipſam d e cõ-

paretur p 44 primi d e f g: latitudinē efficiēs d g. Dico q̄ d g ex binis est prima noibus. Cōparetur eni per 44 primi ad d e, ei qdē quod ex a c equū d h: ei autē quod ex b c, æquū k l. Reliquū igit quod bis sub a c, c d: p 4. secūdi equū est ipsi m f. Secet p 10 primi qdē m g bifariā in n: exciteturq̄ p 31 primi parallelus n x vtrīq̄ ipsarū m l, g f. Vtrūq̄ igitur ipsorū m x, n f, æquū est ei quod sub a c, c b. Et quoniā a b ex binis noibus est diuisa i noia in c: ipsæ igitur a c, c b, rōnales sūt potētia tantū cōmensurabiles. Quæ igitur ex a c, c b: rōnalia sūt/ & sibi *inutcē cōmensurabilia*. Quare per 15 decimi/ & cōflatū ex ijs quę ex a c, c b: cōmēsurabile est eis q̄ ex a c, c b, rationale igitur est cōpositū ex ijs q̄ ex a c, c b. Et ipsi d l est equale. rōnale igit est d l. Et ad ipsā d e cōparat. rōnalis igitur p 20 decimi d m: & ipsi d e lōgitudine cōmēsurabilis. Rursus qm̄ a c, c b, rōnales sunt potētia tantū cōmēsurabiles: mediū igitur est quod bis sub a c, c b, hoc est m f. & ad ipsā cōparatur m l rationalē. rationalis igit est & m g: ipsi l m incōmēsurabilis (hoc est ipsi d e) lōgitudine, est autē & m d rationalis: & ipsi d e lōgitudine cōmēsurabilis. Incōmēsurabilis igitur est per 13 decimi d m: ipsi m g lōgitudine. Sūtq̄ ipsæ igitur d m, m g, rōnales: potentia tantū cōmēsurabiles. ex binis noibus igitur est per 36 decimi d g. Ostēdendū q̄ & prima. Qm̄ eni per lēma p̄cedens 54 decimi eorū q̄ ex a c, c b, mediū proportionale est quod sub a c, c b: & ipsorū igitur d h, k l, mediū proportionale est m x. Est igitur per constructionē sicut d h ad m x: sic m x ad k l. hoc est sicut d k ad m n: sic m n ad m k. quod igitur sub d k, k m: æquū est ei quod ex m n. Et qm̄ cōmensurabile est quod ex a c ipsi quod ex b c: cōmensurabile est & d h ipsi k l. quare per 1 sexti & 11 decimi & d k ipsi k m cōmēsurabilis est. Et quoniā maiora sunt quæ ex a c, c b, eo quod bis sub a c, c b: maius igitur est & d l ipso m f. Quare p lēma p̄cedens & per primā sexti & d m: ipsa m g maior est. & est æquale quod sub d k, k m: ei quod ex n g, hoc est quartæ parti eius quod ex m g. & cōmēsurabilis est d k ipsi k m. *Si vero per 17 decimi fuerint binę rectę lineæ inæquales/ quartæ autē parti eius quod ex minore æquū/ ad maiorē cōparet deficiēs specie a quadrato/ & in cōmēsurabilia ipsam diuiserit: maior minore maius potest eo quod fit ex sibi cōmensurabili.* Ipsa igitur d m: ipsa m g maius potest eo quod fit ex sibi cōmensurabili. Suntq̄ rōnales ipsæ d m, m g: & d m nomē maius existēs/ cōmensurabilis est longitudine ipsi d e expositæ rationali: ipsa igitur d g: ex binis nominibus est prima, quod oportuit demonstrare.

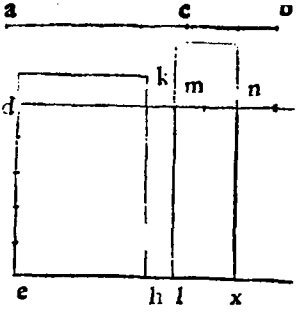

Eucli. ex Camp. Propositio 55.

55 SI lineę rōnali equa supficies quadrato bimedialis primi adiūgat: latus eius reliquū binomiū scd̄m eīse oportebit.

CAMP. Sit linea a b bimediale primū: diuisa ad pūctū c scd̄m iū terminū. cętera autē sint vt prius. Dico lineā f g esse binomiū secundū. Erit eni supficies m g rōnalis: eo q̄ partes bimedialis primi cōtinēt superficiē rōnalē. & supficies tres e l, l m, & tota e n, mediales cōmunicātes: eo q̄ portiones bimedialis primi sunt lineę mediales potētia tantū cōmunicātes ex 31. Per 16 igitur erit linea n g rationalis in longitudine: cōmēsurabilis lineæ e f rationali positę. & per 20 linea f n rōnalis in potentia tantū, quę cū sit maior linea n g ex primo duorū antecedentiū demōstrationi 35 adiunctorū & 1 sexti/ eaq̄ potētior quadrato lineæ communicātis secū in longitudine ex prima parte 13: erit a diffinitione linea f g binomium secundū. quod est propositum.

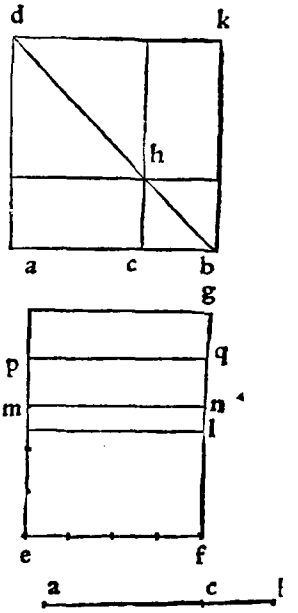

Eucli. ex Zamb. Theorema. 43. Propositio 61.

61 QUæ ab ex binis medijs prima ad rationalem comparata latitudo: efficit ex binis nominibus secundam.

THEON ex Zāb. Esto p 43 decimi ex binis medijs prima a b: diuisa in medias i c, quarū a c maior sit. exponaturq̄ rōnalis d e. Cōparetur q̄ p 44 primi ad ipsam d e, ei quod ex a b æquū parallelogrāmū d f: latitudinē efficiēs d g. Dico q̄ ipsa d g: ex binis est secūda noibus. Cōstruātur enī eadē quę & in p̄cedēti. Et qm̄ a b ex binis medijs est prima diuisa i c: ipsę a c, c b, igit p 37 decimi mediæ sunt potentia tantum cōmensurabiles rationale cōprehendētes. Quare p 24 decimi/ & q̄ ex a c, c b, media sunt, mediū igitur per correlariū 23

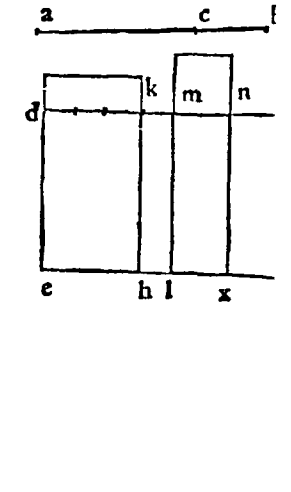

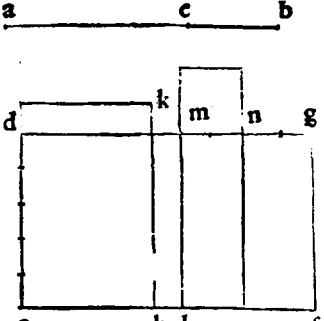

decimi/eſt d l. Et ad ipſã d e cõparatur. rõnalis igitur eſt p 22 decimi m d: & ipſi d e lõgitudine incõmenſurabilis. Rurſus quoniã rationale eſt quod bis ſub a c, c b: rationale eſt & m f. ad ipſamq; m l rationalẽ cõparatur. rationalis igitur eſt per 20 decimi m g: & longitudine cõmenſurabilis ipſi m l, hoc eſt ipſi d e. Incommenſurabilis igitur eſt d m: ipſi m g longitudine. Suntq; rationales. ipſæ igitur d m, m g: rationales ſunt potentia tantum cõmenſurabiles. ex binis igitur noibus eſt per 36 decimi d g. Oſtendendũ iam q; & ſecunda. Quoniã enim q̃ ex a c, c b, maiora ſunt eo quod bis ſub a c, c b: maius eſt igitur & d l ipſo m f. quare per primã ſexti & d m ipſa m g. Et quoniã cõmẽſurabile eſt quod eſt ex a c, ei quod ex c b: cõmẽſurabile eſt & d h ipſi k l. Quare & d k ipſi k m cõmẽſurabilis eſt. & id quod ſub d k, k m: æquũ eſt ei quod ex n g. Ipſa igitur d m: ipſa m g maius poteſt eo quod fit ex ſibi cõmẽſurabili. & m g ipſi d e lõgitudine cõmẽſurabilis eſt. ipſa igitur d g: ex binis noib⁹ eſt ſecũda. qđ erat oñdẽdũ.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 56.

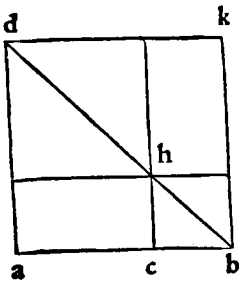

CVm adiuncta fuerit lineę in longitudine rationali ſuperficies rectangula æqualis quadrato bimedialis ſecũdi: latus eius ſecundum binomium tertium eſſe neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Sí fuerit linea a b bimediale ſecundũ diuiſa per terminũ ſuũ ad punctũ c, reliqua vero omnia fuerint vt prius: erit linea f g binomium tertium. Erit enim ex 32 & noſtris poſitionibus vtraq; ſuperficierum e n & m g: medialis. quare per 20 vtraq; duarũ linearũ f m & n g erit rationalis in potentia tantũ: lineæ e f rationali potẽtia cõmenſurabilis. At quia bimedialis ſecũdi partes ſunt cõmunicantes in potentia tantum: erit ſuperficies e l cõmunicans ſuperficiei l m, & ideo linea f l lineæ l n, potentior ergo eſt per primam partem 13 f n q̃ ſit n g: in quadrato lineę ſibi cõmunicãtis in lõgitudine. Cũq; ſint ſuperficies a h & quadratũ h b incõmenſurabilia eo q; lineæ a c & c b incõmẽſurabiles/ideoq; & ambo quadrata pariter accepta ambobus ſupplementis pariter acceptis eo q; quadrata ſibi inuicem cõmunicant ex hypotheſi/ſupplemẽta quoq; cũ ſibi inuicẽ ſint æqualia: ſequitur vt ſuperficies e n ſit incõmenſurabilis ſuperficiei m g. & ideo linea f n: lineę n g, per diffinitionem igitur eſt linea f g: binomium tertium. Quod eſt propoſitum.

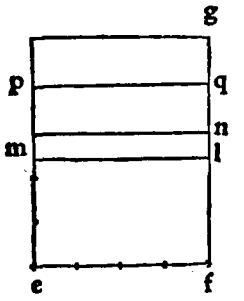

Euclí. ex Zamb. Theorema. 44. Propoſitio 62.

¶Quæ ab ex binis ſecunda medijs ad rationalem comparata latitudo: efficit ex binis nominibus tertiam.

¶THEON ex Zãb. ¶Eſto per 44 decimi ex binis mediis ſecũda a b: diuiſa ĩ medias in c, vt maius ſegmẽtũ ſit a c. rationalis autẽ eſto d e. & ad ipſam d e, ei qđ ex a b æquũ parallelogrãmũ cõparetur per 44 primi d f: latitudinẽ efficiens d g. Dico q; d g eſt ex binis nominibus tertia. Conſtruãtur eadem quę in præcedentibus. Et quoniam a b ex binis eſt ſecunda mediis diuiſa in c: ipſæ igitur a c, c b, per 38 decimi mediæ ſunt potentia tantum commẽſurabiles medium cõprehendentes. quare & cõflatum ex ijs quę ex a c, c b, medium eſt. & eſt æquale ipſi d l. mediũ igitur eſt et d l. cõparaturq; ad rationalem d e. Rationalis igitur eſt per 22 decimi m d: & ipſi d e longitudine incõmẽſurabilis. Id propterea iam & m g rationalis eſt: & ipſi m l incõmenſurabilis (hoc eſt ipſi d e) lõgitudine. Rationalis igitur eſt vtraq; ipſarũ d m, m g: & ipſi d e longitudine incõmenſurabilis. Et quoniã a c ipſi c b lõgitudine eſt incõmẽſurabilis/ſicut autẽ p lẽma põcedẽs 22 decimi a c ad c b ſic qđ ex a c ad id quod ſub a c, c b: incõmẽſurabile igitur eſt et qđ ex a c ei qđ ſub a c, c b. Quare et cõflatũ ex ijs q̃ ex a c, c b: ei qđ bis ſub a c, c b, incõmẽſurabile eſt, hoc eſt d l ipſi m f. Quare per 1 ſexti et 11 decimi/et d m ipſi m g incõmenſurabilis eſt. Suntq; rationales. Ipſa igitur d g: ex binis nominibus eſt. Oſtendendum iam q; et tertia. Simili texiam ſicut in præcedentibus ratiocinabimur q; maior eſt d m ipſa m g: et q; d k ipſi k m cõmenſurabilis eſt. Eſtq; quod ſub d k, k m, æquum ei quod ex m g. Ipſa igitur d m: ipſa m g maius poteſt eo quod fit ex ſibi commenſurabili. & neutra ipſarum d m, m g: commenſurabis eſt ipſi d e, longitudine. ipſa igitur d g: ex binis eſt tertia nominibus. quod erat oſtendendum.

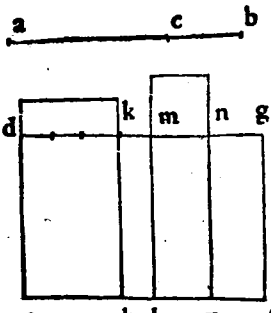

Eucli.ex Camp. Propoſitio 57.

7 SI lineę rōnali rectāgulū equū quadrato lineę maioris ad ſuū gatur: alterū ſe cōtinentiū laterū erit binomiū quartū.

CAMPANVS. CSi hæc quoq; fuerit linea a b linea maior diuiſa ſecundū terminū ſuū ad punctū c, cūctaq; reliqua nō fuerint aliter q̄ prius: erit linea f g binomiū quartū. Cū enī ſint ambo quadrata portionū lineę maioris pariter accepta rationale: erit ſupficies e n rationalis. ideoq; p 16 linea f n rationalis in longitudine: cōicans lineę e f rationali poſitę. ſuperficies vero m g erit medialis: propter illud q̄ portiones lineæ maioris cōtinent ſuperficiē medialē. itaq; per 20 linea n g eſt in potētia rationalis tantū. et quia etiā portiones prefatę lineę a b ſūt potētialiter incōmēſurabiles: ſupficies e l incōmēſurabilis erit l m. ideoq; linea f l: lineę l n. igitur per primā partē 14. linea f n eſt potentior linea n g: in quadrato lineæ ſibi incommēſurabilis. Ex diffinitione igitur eſt linea f g binomium quartum. quod erat propoſitum.

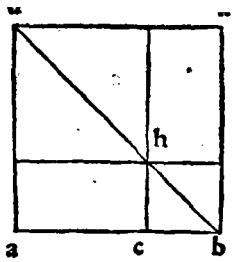

Eucli.ex Zamb. Theorema. 45. Propoſitio 63.

53 CQuæ ex maiore ad rationalem comparara latitudo: efficit ex binis quartam nominibus.

CTHEON ex Zāb. CSit maior a b diuiſa in c: vt maior ſit a c ipſa c b. Rationalis vero eſto d e. & ei quod ex a b æquum ad ipſam d e comparetur per 44 primi d f parallelogrāmum: latitudinem efficiēs d g. Dico q; d g ex binis eſt quarta nominibus. Conſtruātur eadē quæ in præoſtenſis. Et quoniā per 39 decimi maior eſt a b diuiſa in c: ipſæ a c, c b, potētia ſunt cōmenſurabiles effi cientes conflatū ex ijs quæ ex ipſis fiūt quadrata rationale/quod vero ſub ipſis mediū. Quoniā igitur rationale eſt conflatum ex ijs quæ ex a c, c b: rationale igitur eſt d l. rationalis igitur eſt & m d: & ipſi d e longitudine cōmenſurabilis. Rurſus qm̄ mediū eſt quod bis ſub a c, c b, hoc eſt m f, & ad rationalē comparatur m l: rationalis igitur per 22 decimi eſt & m g, & ipſi d e lōgitudine incōmēſurabilis. Incōmēſurabilis igitur eſt per 13 decimi & d m ipſi m g longitudine. Ipſæ igit d m, m g, rationales ſunt potentia tantū cōmēſurabiles. ex binis igitur noibus eſt d g. Oſtendēdū iam q; & quarta. Similiter iā ſicut & in pręcedētibus ratiocinabimur q; maior eſt d m ipſa m g: & q; quod ſub d k, k m, æquū eſt ei quod ex n g. Quoniā igitur incōmenſurabile eſt quod ex a c: ei quod ex c b: incōmenſurabile igitur eſt & d h ipſi k l. Quare per primā ſexti & 11 decimi & d k ipſi k m incōmenſurabilis eſt. Si autē fuerint binę rectæ lineę inæquales/ quartæ autem parti eius quod fit ex minore per 17 deciæquum comparatum fuerit parallelogrāmum ad maiorem ſpecie a quadrato deficiēs/ & in incōmenſurabilia ipſam diuiſerit: maior minore maius pōt eo quod fit a ſibi incōmēſurabili lōgitudine. ipſa igitur d m: ipſa m g maius pōt eo quod fit a ſibi incommēſurabili. ſunt & ipſæ d m, m g, rationales potētia tā tum commenſurabiles. & d m commenſurabilis eſt ipſi expoſitæ rationali d e. ipſa igitur d g: ex binis nominibus eſt quarta. quod erat oſtendendum.

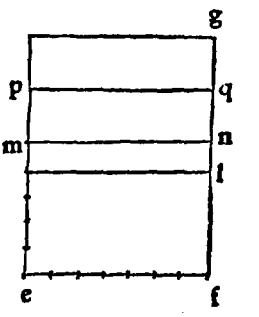

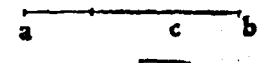

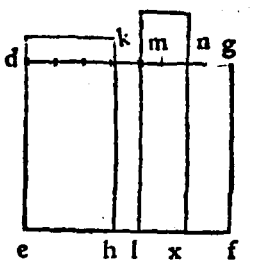

Eucli.ex Camp. Propoſitio 58.

58 SI lineæ rōnali quadrato lineę potētis ſupra rōnale & mediale æqualis parte altera longior forma adiungatur: alterum latus eius/ binomium quintum eſſe neceſſe eſt.

CCAMP. CPropoſita linea a b ea q̄ poteſt ſupra mediale & rōnale diuiſa ſecūdū eī9 diffinitionē ad pūctū c: nihil imutet de reliqs. ſeqſq; lineā f g eſſe binomiū quintū. Cū enim partes huius lineę a b cōtineant rationalē ſupficiem: neceſſe eſt vt ſupficies g m (ideoq; p 16 linea n g) ſit rationalis. Cūq; āboquadrata partiū huius lineæ pariter accepta ſint mediale: erit ſuperficies e n medialis & per 20 linea f n rationalis in potētia tantū lineę f e potētia rōnali cōmunicans. At quia portiones prędictæ lineę ſunt incōmenſurabiles in potētia: erit ſuperficies e l incōmēſurabilis ſuperficiei m l. ideoq; & linea f l: lineę l n. potentior igit eſt per primā partē 14 linea f n linea n g: in quadrato lineę ſibi incōmenſurabilis. Per diffinitionē itaq; binomij quinti: conclude propoſitū.

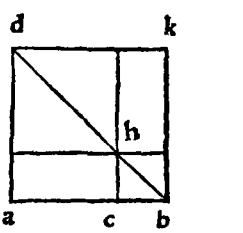

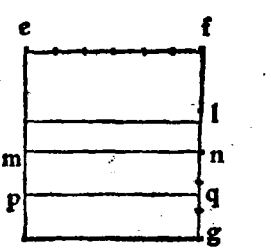

Eucli.ex Zamb. Theorema 46. Propoſitio 64.

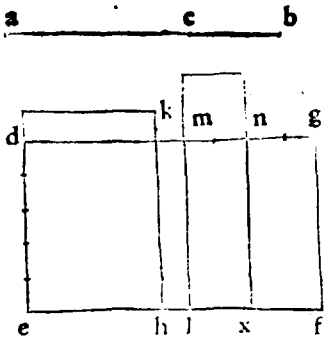

¶Quæ ex rationale mediumq; potente ad rationalem compa rata latitudo:efficit ex binis quintam nominibus. 6

¶THEON ex Zāb. ¶Sit rationale mediūq; potēs a b:diuiſa in rectas lineas in c, vt ſit maior a c.exponaturq; rationalis d e.& ei quod ex a b æquū ad d e cōparetur d f per 44 primi: latitudinē efficiens d g. Dico q; d g ex binis eſt quinta nominibus.Cōſtruātur eadē quæ in præcedētibus. Et quoniā a b eſt ra tionale mediūq; potens diuiſa in c:ipſæ igitur a c,c b, potentia ſunt incōmen ſurabiles efficientes conflatū ex earū quadratis mediū/quod vero ſub ipſis ra tionale. Quoniā igitur conflatum ex iſs quæ ex a c,c b, medium eſt: medium igitur eſt d l. Quare rationalis eſt d m:& ipſi d e longitudine incommēſurabi lis. Rurſus quoniā rationale eſt quod bis ſub a b,b c, hoc eſt m f: rationalis igi tur eſt m g,& ipſi d e cōmenſurabilis. Incōmenſurabilis igitur eſt d m: ipſi m g. Ipſæ igitur d m,m g, rationales ſunt potentia tantū cōmēſurabiles. ex binis igitur nominibus eſt d g. Dico q; & quinta. Similiter nāq; oſtendetur q; quod ſub d k,k m, æquū eſt ei quod ex n g:& q; d k ipſi k m longitudine incōmen ſurabilis eſt. & ipſæ d m,m g, rationales ſunt potentia tātū commēſurabiles.& minor m g: commenſurabilis eſt ipſi d e longitudine. Ipſa igitur d m: ex binis eſt quinta nominibus. Quod erat oſtendendum.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 59.

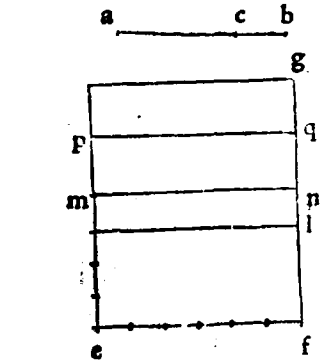

QVotiens adiuncta fuerit lineæ rationali ſuperficies rectā gula equalis quadrato lineæ potentis in duo medialia: eiuſdē ſuperficiei latus ſecūdū/binomiū ſextū eſſe cōuincit. 5

¶CAMPANVS. ¶In hac 59 ſit linea a b linea potens ſupra duo medialia.q̄ autē præter hęc ſunt: ſicut ſupra/maneāt.& erit tūc linea f g binomiū ſextum. quod ignorare non poteris: ſi præmiſſorum eiuſq; quod 35 proponit/īmemor non fueris. & ſic patet in hac: noſtra intentio.

Eucli.ex Zamb. Theorema 47. Propoſitio 65.

¶Quæ ex bina media potente ad rationalem comparata latitu do:efficit ex binis nominibus ſextam. 6

¶THEON ex Zamb. ¶Eſto per 47 decimi bina potens media a b: diuiſa in c. rationalis autem eſto d e.& ad ipſam rationalem d e: ei quod ex a b æquū cōparetur per 44 primi d f, latitudinē efficiens d g. Dico q; ipſa d g: ex binis nominibus eſt ſexta. Cōſtruantur etenim eadem quæ & in præcedentibus. Et quoniā a b bina media potens/eſt diuiſa in c: ipſæ igitur per 41 decimi a c, c b, potentia ſunt incōmenſurabiles efficientes compoſitū ex earū quadratis me dium/& quod ſub ipſis medium & inſuper incōmenſurabile compoſito ex ea rum quadratis. Quare per ea quæ oſtenſa ſunt: mediū eſt vtrūq; ipſorū d l, m f. Et ad rationalem d e cōparatur. rationalis igitur eſt per 22 decimi vtraq; ipſa rum d m,m g,& ipſi d e longitudine incommenſurabilis. Et quoniam confla tū ex iſs quæ ex a c,c b, incōmenſurabile eſt ei quod bis ſub a c,c b: incōmen ſurabile igitur eſt per ſecundā partē 11 decimi d l ipſi m f. Incōmēſurabilis igi tur eſt per primā ſexti & 11 decimi & d m ipſi m g. Ipſæ igitur d m,m g, ratio nales ſunt potētia tantū cōmenſurabiles. ex binis igitur nominibus eſt d g. Di co q; & ſexta. Similiter nāq; rurſus vt prius demōſtrabimꝰ: quia quod ſub d k, k m, æquū eſt ei quod ex n g,& q; d k ipſi k m lōgitudine incōmēſurabilis eſt. ac tā propterea d m ipſa m g maius pōt eo qđ fit ex ſibi lōgitudine incōmēſura bili.& neutra ipſarū d m,m g, cōmēſurabilis eſt expoſitę rōnali d e lōgitudine. Ipſa igit d g p ſcđas diffinitiones ex binis eſt ſexta noibus. qđ erat oſtēdēdū.

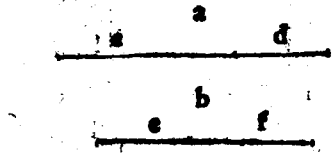

Eucli.ex Camp. Propoſitio 60.

Omnis linea cuilibet binomiorum communicans: ſub ea dem ſpecie binomium eſſe probatur. 6

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a binomium cuiuſuis ſpeciei. ſitq; linea b ei cōmunicans in longitudine. Dico lineam b eſſe binomiū eiuſdē ſpeciei cuius a.

ſint eæ binomiales portiones a:c & d.eruntq; ābæ rationales in potentia tãtũ communicantes per 30. linea vero b diuidatur per 12 ſexti ſecundũ proportionẽ c ad d in e & f. eritq; per coniunctã & euerſã & permutatã proportionalitatem c ad e,& d ad f:ſicut a ad b.Cum ſint igitur a & b communicantes: erũt etiam per primam partẽ 10 c & e, itemq; d & f,cõmunicantes.Si igitur fuerit c rationalis in potentia tantũ: erit & e. ſi autẽ in longitudine:& e.Eodemq; modo ſi d eſt rationalis in potentia tantum vel etiam in longitudine: erit quoq; & f ſimiliter. & ex 12 ſi potẽtior eſt c, d,i quadrato lineæ ſibi cõmẽ ſurabilis in longitudine/ vel ſi forte incõmenſurabilis: erit & e potentior f in quadrato lineæ ſibi cõmenſurabilis vel etiam incõmenſurabilis.neceſſe eſt ex diffinitionibus ſex ſpecierum binomiorũ: vt eiuſdem ſpeciei binomij ſint a & b.¶Si autem linea b cõmunicet binomio a in potentia tantum: erit etiã & ſic linea b. Binomiũ autẽ eiuſdẽ eſſe ſpeciei non eſt neceſſarium: immo impoſſibile eſt vt ambæ ſimul cadant ſub prima ſpecie binomiorũ vel ſub ſecunda/ quarta vel quinta. ſed neceſſe eſt vt ambo cadant ſub primis tribus aut ambo ſub tribus poſtremis. vnum enim eorũ eſſe in aliqua ex tribus primis ſpeciebus:& aliud in aliqua ex tribus poſtremis:eſt impoſſibile.Cum enim a communicet cum b in potentia tantum: c quoq; cum e,& d cum f communicabit tantum in potentia ex 10. Si igitur alterutra duarum linearum e & d fuerit rationalis in longitudine:non erit ſuã compar ex lineis e & f rationalis in longitudine. Non eſt itaq; poſſibile vt a & b cadant ſimul ſub aliqua ex illis ſpeciebus binomiorũ/in quibus altera duarũ portionũ binomii eſt rationalis in longitudine. hæ autem ſpecies ſunt: prima & ſecunda/ quarta & quinta. At vero quia per 12 duæ lineæ c & e ſimul potentiores ſunt duabus lineis d & f in quadratis duarum linearum ſibi in lõgitudine communicantiũ aut incommunicantium: neceſſe eſt vt ambo binomia a & b ſimul cadant ſub primis tribus ſpeciebus binomiorum aut ſimul ſub tribus poſtremis ex diffinitione ipſarum ſpecierum. Lineã autem b quid dubitas eſſe binomiũ? cũ ſint enim c & e communicantes in potentia tantum ſimiliter quoq; d & f,ſint autem c & d rationales in potentia: conuincitur e & f eſſe rationales in potentia tantum. quæ quia non communicant in longitudine ſicut nec eis proportionales c & d: ipſæ componunt indubitanter binomium per 30 huius.

Euclidis ex Zamb. Theorema 48 Propoſitio 66.

66 ¶Ei quę ex binis nominibus longitudine commenſurabilis: ipſa quoq; ex binis nominibus eſt ac in ordine eadem.

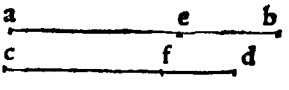

¶THEON ex Zãberto. ¶Eſto ex binis nominibus a b & ipſi a b longitudine commenſurabilis eſto c d. Dico q̃ ipſa c d ex binis nominibus eſt: & in ordine ipſi a b eadem. Quoniam enim per 42 decimi ex binis nominibus eſt a b: diuidatur in nomina in e,ſit maius nomẽ a e. Ipſæ igitur a e, e b,rationales ſunt potentia tantum commenſurabiles. Fiatq; ſicut a b ad c d ſic a e ad c f. Et reliqua igitur e b:ad reliquam f d per 19 quinti eſt ſicut a b ad c d.Commenſurabilis autem eſt per hypotheſin a b ipſi c d longitudine. Cõmẽſurabilis igitur eſt per 11 decimi & ipſa a e ipſi c f:& e b ipſi f d. Suntq; rationales ipſæ a e & e b,rationales igitur ſunt per 11 decimi & ipſæ c f, f d. Et quoniã eſt ſicut a e ad c f ſic eſt et b ad f d: viciſſim igitur per 16 quinti ſicut a e ad e b ſic eſt c f ad f d. Ipſæ autem a e,e b,potentia ſunt commẽſurabiles. & ipſæ c f, f d, igitur potẽtia tantum ſunt commẽſurabiles. ſuntq; rationales. ex binis igitur nominibus eſt ipſa c d. Dico iam q̃ in ordine eſt eadem ipſi a b. Ipſa a e:ipſa e b aut maius poteſt eo quod fit ex ſibi commenſurabili/ vel eo q̃ fit ex ſibi incommenſurabili. Si vero a e ipſa e b maius poteſt eo q̃ fit ex ſibi commenſurabili: & c f ipſa f d per 14 decimi maius poterit eo qd fit ex ſibi commenſurabili. Et ſi a e expoſitæ rationali commenſurabilis fuerit: & c f eidem commenſurabilis erit per duodecimam decimi. Idq; propterea vtraq; ipſarum a b, c d, ex binis nominibus eſt prima/hoc eſt in ordine eadem. Si vero e b commenſurabilis eſt ipſi expoſitæ rationali: & f d eidem cõmenſurabilis eſt. Ac per hoc rurſus in ordine eadem eſt ipſi a b. vtraq; enim ipſa-

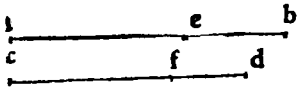

rum eſt ex binis nominibus ſecunda. Si vero neutra ipſarum a e, e b, commẽ ſurabilis eſt expoſitæ rationali: neutra etiam ipſarum c f, f d, eidem erit cõmenſurabilis. & vtraq; tertia eſt. Si autem a e ipſa e b maius poteſt eo quod fit ex ſibi incommenſurabili: & c f, ipſa f d maius poterit eo quod fit ex ſibi incommenſurabili. & ſi a e expoſitæ rationali commenſurabilis eſt: & c f eidẽ commenſurabilis eſt. & vtraq; erit quarta. Si autem e b: & f d. & erit vtraq; quinta. Si vero neutra ipſarum a e, e b: & ipſarum c f, f d neutra commen ſurabilis eſt expoſitæ rationali. eritq; vtraq; ſexta. Quare ei quæ ex binis nominibus longitudine commenſurabilis, ex binis nominibus eſt / & in ordine eadem. quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Cam. Propoſitio 61.

OMnis linea alterutri bimedialium cõmenſurabilis: ſub eadem ſpecie bimedialis eſſe ex neceſſitate cõuincitur. 6

¶CAMPANVS. ¶Veritatem habet quod dicitur: ſiue in longitudine ſiue etiã in potẽtia tantũ cõmunicet aliqua linea alterutri bimedialiũ. Sint enim duæ lineæ communicantes a & b quouis duorum modorum prædictorum. ſitq; a bimediale primũ vel ſecundũ. dico q; etiam b eſt bimediale primũ vel ſecundũ: prout fuerit a. Diuiſo enim a bimediali in ſuas bimediales portiones ex quibus cõponitur per 31 & 32 quæ ſint c & d, b quoq; diuiſa in e & f ſecundũ proportionẽ c ad d vt docet 12 ſexti/ poſitaq; g ſuperficie contẽta ſub c & d, & k ſub e & f, et poſito h quadrato d, & l, f: erit per cõiunctã & euerſã & permutatã proportionalitatẽ quẽadmodũ in præmiſſa c ad e & d ad f, ſicut a ad b. ſicut igitur ex poſitione a & b ſunt communicãtes ſiue hoc ſit in longitudine ſiue in potẽtia: ſic c & e, itemq; d & f, ſimiliter erũt cõmunicãtes. At quia c & d ſunt mediales potẽtia tantũ cõmunicãtes: ſequitur ex 12 vt e & f ſint etiã mediales/ & ex 10 potentia tantũ cõmunicantes cum ipſæ per hypotheſin ſint proportionales c & d. Cũq; ſit per primã ſexti g ad h ſicut c ad d, & k ad l ſicut e ad f: erit g ad h ſicut k ad l. & permutatim g ad k ſicut h ad l. Quia igitur h eſt cõmunicãs l, eoq; duo eorũ latera quę ſũt d & f cõmunicant in longitudine vel in potentia ſecundũ q; a & b in alterutro eorum cõmunicant: ſequitur ex 10 vt g & k quoq; ſibiinuicẽ cõmunicent. erit igitur k rationalis aut medialis prout fuerit g, ex diffinitione ſuperficiei rationalis aut 21. In hoc enim tantũ differt bimediale primũ a bimediali ſecundo: q; portiones bimedialis primi in quas ſecundum ſuum terminũ diuiditur/ continẽt ſuperficiẽ rationalẽ. bimedialis autem ſecundi: medialẽ. Si igitur a fuerit bimediale primũ: erit ſuperficies g rationalis / quare & k. & ideo b bimediale primũ per 31. Q; ſi a fuerit bimediale ſecundũ: erit ſuperficies g medialis/ ob hoc etiam & k. b itaq; per 32 erit bimediale ſecũdum. quare cõſtat propoſitũ. ¶Idem aliter. Ad lineã rationalẽ c d (poſita a alterutro bimedialiũ/ & b ſibi in lõgitudine vel potentia cõmunicante) adiungatur ſuperficies c e æqualis quadrato a, et f g æqualis quadrato b eruntq; ſuperficies c e & f g cõmunicantes: eo q; quadrata eis æqualia quæ ſunt quadrata linearũ a & b ſunt cõmunicãtia ex hypotheſi. ex prima igitur ſexti & decima huius neceſſe eſt duas lineas d e & e g eſſe cõmunicãtes. Et quia ſi a fuerit bimediale primũ linea d e erit binomium ſecundũ per 55/ ideoq; e g etiã binomiũ ſecundum per præmiſſam/ quare latus tetragonicum ſuperficiei f g (& ipſum eſt b) bimediale primũ per 49/ at vero ſi a fuerit bimediale ſecundũ linea d e erit binomium tertiũ per 56/ ideo e g eſt binomiũ tertium per præmiſſam/ quare & latus tetragonicũ ſuperficiei f g (et ipſum eſt b) bimediale ſecũdum per 50: manifeſtũ eſt igitur verum eſſe quod proponitur.

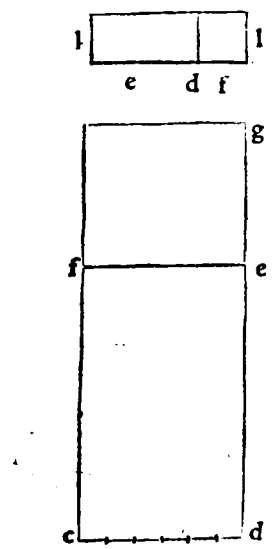

Eucli. ex Zamb. Theorema 49. Propoſitio 67.

¶Ei quæ ex binis medijs longitudine cõmenſurabilis: & ipſa ex binis eſt medijs/ & in ordine eadem. 6

¶THEON ex Zamb. ¶Eſto ex binis medijs a b: & ipſi a b cõmenſurabilis eſto lõgitudine c d. Dico q; c d ex binis eſt medijs & in ordine ipſi a b eadẽ.

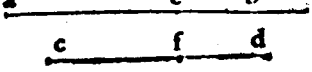

Quoniam enim a b ex binis mediis est diuisa in medias in e: ipsæ igitur a e, e b, per 37 & 38 decimi mediæ sunt potẽtia tantũ cõmensurabiles. Fiatq; per 11 sexti sicut a b ad c d: sic a e ad c f. & reliqua igitur e b ad f d reliquâ per 19 quinti est sicut a b ad c d. Cõmensurabilis autẽ est a b ipsi c d longitudine. cõmensurabilis igitur est & a e ipsi c f: & e b ipsi f d. sũtq; mediæ ipsæ a e, e b. medię igitur sunt & c f, f d. Et quoniã est sicut a e ad e b & c f ad f d, ipsæ autẽ a e, e b, potentia tantum sunt cõmensurabiles: & ipsæ igitur c f, f d, potentia tantũ sunt cõmensurabiles. Ostensum autẽ q; mediæ. Ipsa igitur c d: ex binis est mediis. Dico q; & in ordine eadem est ipsi a b. Quoniam enim est sicut a e ad e b sic est c f ad f d: & sicut igitur quod ex a e ad id quod sub a e, e b, sic quod ex c f ad id quod sub c f, f d. vicissim igitur p 16 quinti sicut quod ex a e ad id qđ ex c f: sic quod sub a e, e b, ad id quod sub c f, f d. Commensurabile autem est quod ex a e ei quod ex c f. Commẽsurabile igitur & quod sub a e, e b, ei quod sub c f, f d. Si igitur rationale est quod sub a e, e b: & quod sub c f, f d rationale est. ac per hoc est ex binis mediis prima. Si autẽ mediũ fuerit quod sub a e, e b: mediũ erit & quod c f, f d, & vtraq; est secunda. ac per hoc & c d erit ipsi a b in ordine eadem. Quod erat ostendendum.

Eucli. ex Camp. Propositio 62.

62 OMnis linea cõmunicans lineæ maiori: est linea maior.

¶CAMPANVS. ¶Et hæc quoq; veritatem habet: si vtrolibet modo cõmunicãs fuerit aliqua linea lineæ maiori. Esto enim a linea maior: b vero quouis sibi cõmunicans modo. erit b linea maior. Diuisa namq; a in eas portiones ex quibus constat per 33 quæ sunt c & d, & b secundũ earum proportionem in e & f, positoq; q; g sit superficies cõtenta sub c & e & k sub e & f, et m et h sint quadrata c et d, at n et l, e et fierit m ad h sicut n ad l per 2 partem 18 sexti. & cõiũctim m & h ad h sicut n & l ad l. et permutatim m et h ad n et l sicut h ad l. quia ergo h communicat cum l eo q; d cõmunicat cum f, aut in longitudine aut in potentia prout a cõmunicat cũ b: sequtur vt ambo quadrata m et h pariter accepta cõmunicent cũ ambobus quadratis n et l pariter acceptis. Cũ itaq; duo prima pariter accepta sint rationale p 33: erũt quoq; et duo postrema rationale per diffinitionem. At quia superficiẽ k necesse est esse medialẽ sicut g ex 21/ lineasq; e et f esse incõmensurabiles in potentia sicut c et d ex 10: cõcluditur per 33 lineam b esse lineam quę dicitur maior. quod est propositũ. ¶Idem aliter. Cum sit a linea maior cui b cõmunicat siue hoc fuerit in longitudine siue in potentia: sumpta linea rationali quæsit c d, adiũgatur superficies ei c e, equalis quadrato lineæ a, deinde f g æqualis quadrato lineæ b. Cũ igitur quadrata duarũ linearũ a et b sint cõmunicãtia ex hypothesi: erit superficies c e cõmunicans superficiei f g. ideoq; per primam sexti & 10 huius linea d e lineæ e g in longitudine. At quia ex 57 linea d e est binomium quartum: erit quoq; per 60 linea e g binomium quartum. igitur ex 51 linea b potens in superficiem f g: est linea maior.

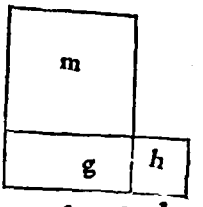

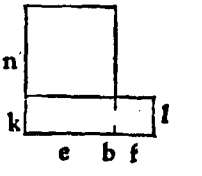

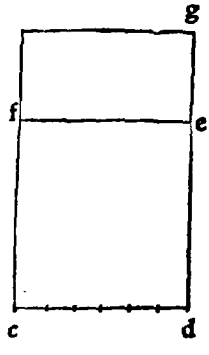

Eucli. ex Zamb. Theorema 50. Propositio 68.

68 ¶Maiori commensurabilis: eadem quoq; maior.

¶THEON ex Zamb. ¶Esto maior a b: et ipsi a b commensurabilis esto c d. Dico q; & c d maior est. Diuidatur a b in e. Ipsæ igitur a e, e b per 39 decimi potentia sunt incõmensurabiles: efficiẽtes quidem conflatum ex earum quadratis rationale/ quod vero sub ipsis medium. Fiantq; eadem quæ in præcedentibus. Et quoniam est per 12 sexti sicut a b ad c d sic est a e ad c f & e b ad f d, cõmensurabilis autem est a b ipsi c d: cõmensurabilis igitur est & vtraq; ipsarũ a e, e b, vtriq; ipsarũ c f, f d. Et quoniam est sicut a e ad c f sic e b ad f d: & vicissim per 16 quinti sicut a e ad e b sic est c f ad f d. Et cõpcnẽdo igitur per 18 quinti sicut a b ad e b: sic c d ad f d. & sicut igitur p 22 sexti quod ex a b ad id quod ex b e sic quod ex c d ad id quod ex f d. Similiter iam demonstrabimus q; & sicut quod ex a b ad id quod ex a e, sic qđ ex c d ad id quod ex c f. Et sicut igit per 11 quinti quod ex a b ad ea quæ ex a e e b, sic quod ex c d: ad ea quæ ex c f, f d. Et vicissim igitur per 16 quinti sicut quod ex a b ad id quod ex c d: sic quæ ex a e, e b, ad ea quæ ex c f, f d. Commẽsurabile autem est id quod ex a b:

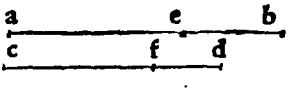

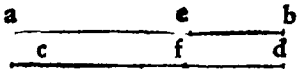

ei quod ex c d. Commẽsurabi'ia sunt igitur & quæ ex a e, e b: eis quæ ex c f, f d. Suntq; quę ex a e, e b, simul: rationale. & quæ ex c f, f d, simul: rationale. Similiter autem & quod bis sub a e, e b: cõmensurabile est ei quod bis sub c f, f d. At quod bis sub a e, e b: medium est. mediũ igitur est & quod bis sub c f, f d. Ipsę igitur c f, f d, potentia sunt incõmensurabiles: efficientes conflatum ex earum quadratis simul rationale: & quod bis sub ipsis mediũ. Tota igitur c d: per 57 decimi irrationalis est: maior appellata. Maiori igitur cõmensurabilis: & eadẽ maior est. quod ostendendum fuerat.

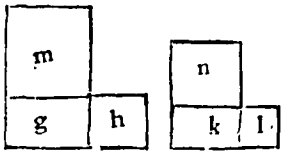

Euclí. ex Camp. Propositio 63.

SIqua linea lineæ potẽti in rõnale & mediale cõmunicet: ipsa in rationale & mediale potens esse comprobatur.

¶CAMPANVS. ¶Verũ quoq; est/q; qualitercũq; linea aliqua sit cõmunicãs potenti in rationale & mediale siue in longitudine siue in potentia tantum: ipsa etiam est potens in rationale & mediale. quod sicut prius duplici modo probatur. necesse est autem quantum ad primũ modum/q; sicut duæ lineæ c & d sunt in potentia incõmensurabiles: ita sint etiam e & f per 10. & q; quẽadmodũ g est superficies rationalis (nam talẽ cõtinent portiones lineæ potentis in rationale & mediale) ita etiam per diffinitionem sit k rationalis. & quẽadmodum duo quadrata m & h pariter accepta sũt mediale: sic etiã p 21 duo quadrata m & l pariter accepta erũt mediale. igitur ex 34 b est potens in rõnale et mediale. ¶Quantũ autẽ ad secũdũ modum: necesse est ex 58 vt linea d e sit binomiũ quintũ. ideoq; & per 60 linea e g est binomium quintũ. quare per 52 latus tetragonicum superficiei f g, quod est b: erit linea potens in rationale & mediale. quod est propositum.

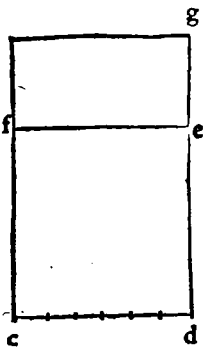

Euclí. ex Zamb. Theorema 51. Propositio 69.

¶Rationale ac medium potenti commensurabilis: & eadem rationale ac medium potens est.

¶THEON ex Zãb. ¶Esto rationale mediumq; potens a b: & ipsi a b cõmensurabilis esto c d. Ostendendũ: q; & c d rationale ac mediũ potens est. Distribuatur per 46 decimi a b in rectas lineas in e. Ipsæ igitur a e, e b, per 40 decimi potentia sunt incõmensurabiles: efficiẽtes quidem cõpositũ ex earũ quadratis mediũ/quod vero sub ipsis rationale. & eadem constituantur quæ in præcedentibus. Similiter iam demonstrabimus q; c f, f d, sunt incõmensurabiles. & commensurabile est conflatum ex ijs quæ ex a e, e b, cõflato ex ijs quæ ex c f, f d: quod autem sub a e, e b, ei quod sub c f, f d. Quare & conflatum ex ijs quæ ex c f, f d, quadratis mediũ est: qd vero sub c f, f d, tationale. Rationale igitur est ac medium potens: ipsa c d. Quod erat ostendendum.

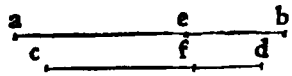

Euclí. ex Camp. Propositio 64.

OMnis linea communicans potenti in duo medialia: ipsa quoq; potens est in duo medialia.

¶CAMPANVS. ¶Hæc quoq; manentibus eisdem dispositione & positionibus/eo duplici modo quo præmissæ probabitur vera esse: siue in longitudine siue in potentia cõmunicet, linea b cũ linea a potente in duo medialia. Quantũ enĩ ad primũ argumentationis modũ erit per 35 superficies g medialis. ideoq; & k per 21: cũ cõmunicet ei, duo quoq; quadrata m & h pariter accepta erunt ex eadem 35 mediale: ideoq; duo n & l pariter accepta per 21. At quia duo quadrata m & h pariter accepta ex prædicta 35 sunt incommensurabile duplo superficiei g: sequitur per 10 & nostras positiones vt duo quoq; l & n pariter accepta sunt incõmensurabile duplo superficiei k. cũ itaq; sint e & f incõmẽsurabiles in potentia quemadmodũ c & d: erit ex 35 linea b potens in duo medialia. ¶Quantum autem ad secundum solitæ argumẽtationis modum erit per 59 d e binomium sextum. ideoq; etiam per 60 linea e g erit binomium sextum. quare per 53 latus tetragonicum superficiei f g quod est b: erit potens in duo medialia. Quod est propositum.

Eucli.ex Zamb. Theorema. 52. Propoſitio 70.

70 ¶Bina potenti media cõmenſurabilis:bina potens eſt media.

¶THEON ex Zamb. ¶Eſto bina potens media a b:& ipſi a b cõmenſurabilis eſto c d.Oſtẽdendũ q; & c d,bina potens eſt media.Quoniã enĩ bina potẽs eſt media a b:diſtribuatur per 47 decimi in rectas lineas in e,igitur a e,e b, per 41 decimi potẽtia ſunt incõmenſurabiles:efficientes cõflatum ex ipſarũ quadratis mediũ/& quod ſub ipſis rationale.& incõmenſurabile eſt conflatum ex ipſarũ a e,e b,quadratis:ei quod ſub a e,e b.Cõſtruãtur eadẽ quæ in prẽce dentibus.Similiter iam demõſtrabimus q; & ipſæ c f,f d, potentia ſunt incommenſurabiles.& cõpoſitũ ex ijs quæ ex a e,e b:cõpoſito ex ijs quæ ex c f,f d, cõmenſurabile eſt.quod autẽ ſub a e,e b:ei quod ſub c f,f d. quare & conflatũ ex ipſarũ c f,f d,quadratis mediũ eſt:& inſuper incõmẽſurabile eſt cõflatũ ex ipſarum c f,f d, quadratis / ei quod ſub c f,f d.Ipſa igitur c d:bina potens eſt media.quod oſtendere oportuit.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 65.

55 SI duæ ſuperficies quarum altera rationalis altera vero medialis/coniungantur:linea potens in totam ſuperficiẽ inde compoſitam aliqua erit quatuor irrationaliũ linearum/videlicet aut binomium/aut bimediale primũ/aut linea maior/aut potens in rationale & mediale.

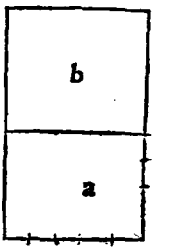

¶CAMPANVS. ¶Vt ſi a ſit rationalis ſupficies/& b medialis:erit linea potẽs in totã a b,aliqua præmiſſarũ quatuor.Sit enim linea c d rationalis:cui adiungatur c e æqualis a,& f g æqualis b.eritq; ex 16 linea d e rationalis in lõgitudine: cõmunicãs lineæ c d rationali poſitę.& ex 20 linea e g rationalis ſi potentia tantũ.& ex 30 linea d g binomiũ.cuius cũ altera binomialiũ portionũ quę eſt d e,ſit rationalis in longitudine cõmunicãs lineæ rationali poſitę quæ eſt c d:ipſum erit ex diffinitione ſpecierũ binomij aut binomiũ primũ/aut ſecundũ/aut quartũ/aut quintũ.tertiũ autẽ aut ſextũ non erit ex diffinitione.itaq; ex 44,49,51,& 52,linea potens in totã c g quæ eſt æqualis duabus ſimul a & b:erit aut binomiũ/aut bimediale primũ/aut linea maior/aut potẽs in rationale & mediale.quod eſt propoſitũ. Bimediale vero ſecundũ/aut potẽs in duo medialia non erit.quoniã ſi eſſet bimediale ſecundum:eſſet ex 56 linea d g binomium tertium.q; ſi eſſet potens in duo medialia:eſſet ex 59 linea d g binomium ſextum.ſed neutrum erat.Vnde patet noſtra intentio.

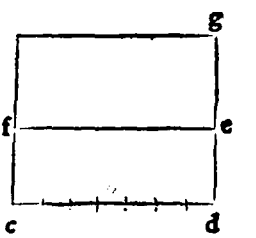

Eucli.ex Zamb. Theorema 53. Propoſitio 71.

71 ¶Rationali ac medio compoſitis:quatuor fiunt irrationales/quę ex binis nominibus/quæ ex binis prima medijs/maior/ac rationale mediumque potens.

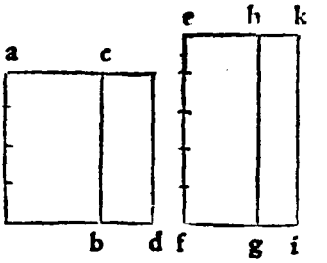

¶THEON ex Zãberto. ¶Sit rationale a b: mediũ autem c d.Dico q; ipſam areolã potẽs:aut ex binis noĩbus eſt/aut ex duobus prima medijs/ aut maior/ aut rationale mediũq; potens.Ipſa eteni a b:ipſa c d aut maior aut minor eſt. Eſto prius maior.exponaturq; rationalis e f,cõpareturq; per 44 primi ad ipſam e f ipſi a b æqua areola e g:latitudinem efficiens e h.Ipſi autẽ d c æquum ad e f hoc eſt h g,cõparetur h i:latitudinẽ efficiẽs h k.Et qm̃ rationale eſt a b & æquale eſt ipſi e g:rõnale igitur eſt & e g.Et ad ipſam rationalẽ e f cõparatur:lalitudinẽ efficiens e h.rõnalis igit̃ eſt e h:& cõmenſurabilis eſt ipſi e f longitudine.Rurſus quoniã mediũ eſt c d,& æquũ eſt ipſi h i: mediũ igitur eſt & h i.Et ad rationalẽ e f cõparatur hoc eſt ad ipſam h g:latitudinẽ efficiens h k. rationalis igitur eſt h k:& ipſi e f longitudine incõmenſurabilis. Et quoniam medium eſt c d,rationale autẽ a b:incõmenſurabile igitur eſt a b ipſi c d,& e g incõmenſurabile eſt ipſi h i.Sicut autẽ g e ad h i:ſic per primã ſexti eſt e h ad h k.Incommẽſurabilis igitur eſt p 11 decimi & e h:ipſi h k lõgitudine.Et ambæ ſunt rationales.ipſæ igitur e h,h k,rationales ſunt:potẽtia tantũ cõmenſurabiles.ex binis igitur nominibus eſt e k:diuiſa in h. Et quoniã maius eſt a b

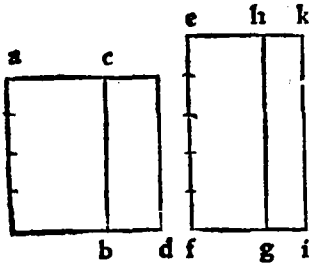

ipſa c d,æquũ autem eſt a b ipſi e g,& c d ipſi h i:maius igitur eſt e g ipſo h i.& e h igitur maior eſt ipſa h k.Igit̃ e h,ipſa h k maius põt:aut eo qđ fit ex ſibi longitudine cõmenſurabili/aut eo quod fit ex ſibi incõmenſurabili. Poſſit prius:maius eo qđ fit ex ſibi cõmẽſurabili. Eſtoq; maior e h cõmẽſurabilis expoſitæ rõnali e f.Ipſa igit̃ e k:per ſecũdas diffinitiones ex binis noibus eſt prima.Rationalis autẽ eſt e f.Si areola vero cõpræhendatur ſub rationali & ex binis nomini' us prima:quæ areolã poteſt/ex binis noibus eſt per 54 decimi.Igitur quæ ipſam e i poteſt:ex binis nominibus eſt. Quare & ipſum a d potẽs:ex binis nominibus eſt. Poſſit vero e h ipſa h k:maius eo quod fit ex ſibi incõmẽſurabili. eſtoq; maior e h:cõmẽſurabilis ipſi e f expoſitæ rationali longitudine. Ipſa igit̃ e k:ex binis nominibus eſt quarta. Rationalis aũt eſt e f. Si vero areola cõpræhẽdatur ſub rõnali ac ex binis quarta noibus:q̃ areolã poteſt/irrõnalis eſt appellata maior/per 57 decimi. Igitur q̃ ipſam e i poteſt areolã: maior eſt.

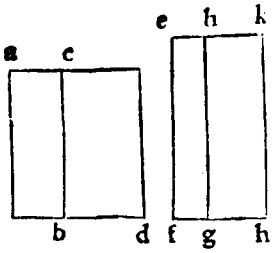

¶Sed iã eſto minus a b ipſo c d.& e g igit̃:ipſo h i minus eſt.quare & e h: minor eſt ipſa h k. At h k,ipſa e h maiꝰ põt:aut eo qđ fit ex ſibi cõmẽſurabili/aut eo quod fit ex ſibi incõmẽſurabili. Poſſit prius:maius eo quod fit ex ſibi cõmẽſurabili lõgitudine.& minor eſto e h,cõmẽſurabilis lõgitudine ipſi e f expoſitæ rationali. ipſa igitur e k:ex binis nominibus eſt ſecunda. Rationalis autem eſt e f. Si vero areola cõprẽhendatur ſub rationali:& ex binis ſecunda nominibus: quæ areolã poteſt / ex binis eſt prima mediꝭs per 55 decimi. quæ igitur ipſam e i poteſt areolã:ex binis eſt prima mediꝭs. Quare & quæ ipſam a d areolã poteſt: ex binis mediꝭs eſt prima. Atqui h k,ipſa e h maius poſſit:eo quod fit ex ſibi incõmenſurabili.& minor eſto e h:cõmẽſurabilis expoſitæ rationali e f. Ipſa igitur e k:ex binis nominibus eſt quinta. Rationalis autem eſt e f. Si vero areola compræhendatur ſub rationali & ex binis nominibus quinta:quæ areolã poteſt/rationale ac mediũ potens eſt per 58 decimi. Quæ igitur ipſam e i areolã poteſt:rationale ac mediũ poteſt. quare & ipſam a d areolã potens:rationale ac mediũ poteſt. Rationali igitur ac medio cõpoſitis/quatuor irrationales fiũt: quæ ex binis nominibus / quæ ex binis prima mediꝭs/maior/& rationale mediumque potens. quod demonſtraſſe oportuit.

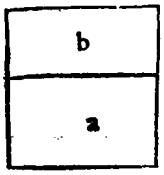

Eucli. ex Camp. Propoſitio 66.

CVm coniunctæ fuerint duæ ſuperficies mediales incõmenſurabiles: linea potens in totam ſuperficiem alterutra erit duarum irrationaliũ linearũ/ videlicet aut bimediale ſecundum/aut potens in duo mediália.

¶CAMPANVS. ¶Vt ſi a & b ſint duæ ſuperficies mediales incommenſurabiles (ſi enim eſſent cõmẽſurabiles: eſſet compoſita ex eis medialis ex 9 & 21. quare & linea potens in eã: medialis ex 19) dico q̃ linea potens in cõpoſitã ex ambabus: erit aut bimediale ſecundum/aut potens in duo medialia. Sit quidem linea c d, rationalis: ſuperficies vero ſibi adiuncta c e æqualis a,& ſuperficies f g æqualis b. eritq; ex 20 linea d e, ſimiliter quoq; linea e g: rationalis in potẽtia tãtum. Cũq; ſuperficies c e & f g, ſint incõmenſurabiles ſicut a & b eis æquales/ ideoq; lineæ d e & e g ex prima ſexti & 10 huius: erit ex 30 linea d g binomiũ. Cuius cum vtraq; binomialiũ portionũ quæ ſunt d e & e g, ſit incõmẽſurabilis lineæ rationali poſitæ quæ eſt c d: ipſum erit ex diffinitione binomiũ tertiũ aut ſextũ. Linea ergo potens in totã c g æqualem cõpoſitę ex a & b: erit ex 50 & 53, aut bimẽdiale ſecundum/aut potens in duo medialia. Quod eſt propoſitum.

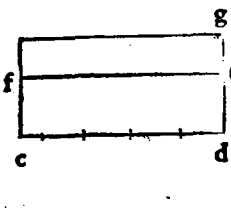

Eudi. ex Zamb. Theorema. 54. Propoſitio 72.

¶Binis mediꝭs adinuicem incommenſurabilibus compoſitis/reliquæ duæ irrationales fiunt: quæ ex binis ſecunda mediꝭs/& quæ bina potens eſt media.

¶HEON ex Zamb. ¶Cõponantur eteni bina media adinuicẽ incõmẽſurabilia: a b, c d. Dico q̃ a d areolã potens: aut ex binis eſt ſecunda mediꝭs/aut bina potẽs eſt media. Ipſũ nãq; a b: ipſo c d aut maius eſt aut minus. Sit prius maius a b ipſo c d. exponaturq; rõnalis e f.& ipſi a b æquũ ad ipſã e f p 44 primi

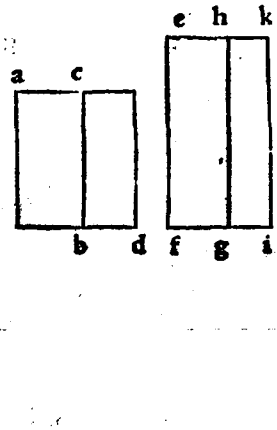

cõponẽt rationalẽ efficiẽs e h. ipſi aũt c d, æquũ h i: latitudinẽ efficiẽs h k. Et quũ vtrũq; ipſorũ a b, c d, mediũ eſt: et vtrũq; igit ipſorũ e g, h i, mediũ eſt. Et ad ipſã e h rõnalẽ cõparat: latitudinẽ efficiẽs h k. vtraq; igit ipſarũ e h, h k, rationalis eſt per 22 decimi: & ipſi e f longitudine incõmẽſurabilis. Et quoniã a b ipſi c d incõmenſurabile eſt/& æquũ eſt quidẽ a ipſi e g, & c d ipſi h i: incõ mẽſurabile igitur eſt & e g ipſi h i. Sicut autẽ per primã ſexti e g ad h i: ſic eſt e h ad h k. incõmenſurabilis igitur eſt per 11 decimi e h ipſi h k longitudine. Ipſæ igitur e h, h k, rationales ſunt: potẽtia tantũ cõmenſurabiles. Ipſa igitur e k: ex binis nominibus eſt. Ipſa autẽ e h: ipſa h k aut maius poteſt eo quod fit ex ſibi cõmenſurabili/at eo quod fit ex ſibi incõmenſurabili. Poſſit prius: ma ius eo quod fit ex ſibi cõmẽſurabili longitudine. & neutra ipſarũ e h, h k, com menſurabilis eſt longitudine ipſi e f expoſitæ rationali. Ipſa igitur e k per 50 decimi ex binis eſt tertia nominibus. Rationalis autẽ eſt e f. Si vero areola cõ præhendatur ſub rationali & ex binis nominibus tertia: quæ areolã poteſt/ex binis eſt ſecunda mediꝭs per 56 decimi. Quæ areolã igitur e i, hoc eſt a d po teſt: ex binis eſt ſecũda mediꝭs. Sed iam e h, ipſa h k, maius poſſit: eo quod fit ex ſibi longitudine incõmẽſurabili. Et quoniam incõmenſurabilis eſt vtraq; ip ſarũ e h, h k, ipſi e f longitudine: ipſa igitur e k ex binis eſt ſexta nominibus per 53 decimi. Si vero ſub rationali et ex binis ſexta nominibus areola cõpræ hendatur: quę areolam poteſt/bina potens eſt media per 59 decimi. Quare & quæ a d poteſt areolã: bina potens eſt media. Similiter iam oſtẽdemus: q; et ſi minor fuerit a b ipſa c d: quæ ipſam a d areolã poteſt/aut ex binis eſt ſecunda mediꝭs/aut bina potens eſt media. Binis igitur mediꝭs inuicẽ incõmenſurabi libus cõpoſitis reliquæ irrationales fiunt: quæ ex binis ſecunda mediꝭs/& quæ bina potens eſt media. Quod erat oſtendendum.

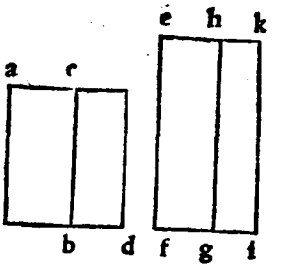

Euclí. ex Camp. Propoſitio 67.

CVm poſita fuerit linea binomialis ceteræq; irrationales ſequentes eam: non erit earũ aliqua ſub termino alterius.

¶CAMPANVS. ¶Vult q; ſi linea aliqua vt a, fuerit aliqua ex ſex præhabitis lineis irrationalibus quę ſunt binomium & eius quinq; comites: ipſa non erit aliqua aliarũ. Si enim quadrato eius æqualis ſuperficies adiungatur ad lineã rationalẽ b c quæ ſit b d: ſi quidẽ a fuerit binomiũ/erit ex 54 linea c d binomiũ primum. Quæ ſi fuerit bimediale primũ: erit c d ex 55 bi nomium ſecundũ. Si autẽ bimediale ſecundũ: erit c d ex 56 binomiũ tertium. Et ſi linea maior: erit c d ex 57 binomiũ quartum. At ſi potens in rationale & mediale/aut ſi potens in duo medialia: erit ex 58 c d binomium quintum/aut ex 59 binomiũ ſextũ. Et quia impoſſibile eſt c d eſſe ſimul ſub diuerſis ſpecieb9 binomiorũ a diffinitione: eſt impoſſibile a eſſe ſimul ſub diuerſis ſpeciebus ſex præhabitarũ linearũ irrationaliũ. De linea autẽ mediali cõſtat q; ipſa quoq; nõ ſit aliqua ſex ſequẽtiũ: videlicet neq; binomiũ/neq; aliqua ex ipſius comitibus. Cũ enim ſuperficies æqualis quadrato lineæ medialis adiungitur ad lineã ra tionalẽ: latus eius ſecũdum eſt rationale in potentia ex 20. Cũ autẽ ſuperficies æqualis quadrato binomij/aut alicuius ſuarũ comitũ: latus eius ſecundũ eſt bi nomiũ/aut primũ/aut ſecundũ. & ſic de cæteris per 54 & qnq; eam ſequentes. Quare ipſum eſt irrationale & in lõgitudine & in potentia per 30. Cum igitur ſit impoſſibile eandẽ lineam eſſe rationalem in potentia/& irrationalẽ tam in lõgitudine q; in potentia: nimirũ impoſſibile lineam medialem eſſe binomia lem/aut aliquam ex quinq; ſuis comitibus.

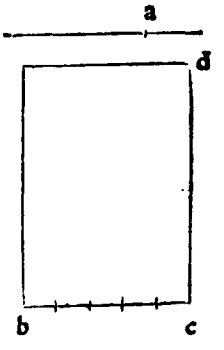

¶THEON.

¶Quæ ex binis nominibus/& poſt ipſam irrationales: neq; mediæ/neq; inui cem ſunt eædem.

¶A media namq; ad rationalem comparata latitudo: efficit rationalem/& ei longitudine incommenſurabilem ad quam comparatur per 22 decimi.

¶Ab ea quæ ex binis nominibus ad rationalem comparata latitudo: efficit ex binis nominibus primam per 60 decimi.

¶Ab ea vero quæ ex binis prima mediꝭs ad rationalem comparata latitudo: efficit ex binis nominibus ſecundam per 61 decimi.

¶Ab ea autem quæ ex binis ſecunda mediis ad rationalem comparata latitudo: efficit ex binis nominibus tertiam per 62 decimi.

¶Verum quæ a maiori ad rationalem comparata latitudo: efficit ex binis nominibus quartam per 63 decimi.

¶Sed quæ ex rationale ac medium potente ad rationalem comparata latitudo: efficit ex binis nominibus ſextam per 65 decimi.

¶Quoniam prædictæ latitudines differunt & a prima & adinuicem/a prima quoniam rationalis eſt/adinuicē vero quia in ordine non ſunt eædem: manifeſtum eſt q; & ipſæ irrationales adinuicem differunt.

Euclí.ex Camp. Propoſitio 68.

SI linea de linea abſcíndatur/fuerintq; ambæ potētialíter tantum rationales cōmunicantes: reliqua linea erit irrationalis/diceturq; reſiduum.

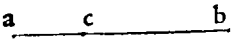

¶CAMPANVS. ¶Sit linea b c: abſciſa ex a b. ſintq; ambę rationales tantum potentia cōmunicantes: quales docuit inuenire 17 & 18. & hæ ſunt quæ componunt binomium. Dico q; a c reliqua eſt irrationalis & ipſa vocatur reſiduū. Conſtat enim ex 7 ſecūdi: q; quadrata duarū linearū a b & b c pariter accepta quæ cōponunt ſuperficiem rationalem ex hypotheſi & diffinitione rationalis ſuperficiei & 9 huius/tantū ſunt quantū duplum ſuperficiei a b & b c cū quadrato a c. Cūq; ex 19 ſupficies a b in b c ſit medialis/ideoq; & duplū eius mediale per 21/& ideo irrationale per 19: ſequit vt ambo quadrata duarū linearū a b & b c pariter accepta ſint incōmenſurabile duplo ſuperficiei vnius earum in alteram. quare per 9: & quadrato lineæ a c. Ex diffinitione igitur quadratū lineæ a c eſt irrationale: cū ipſum ſit incōmēſurabile rationali videlicet duobus quadratis duarum linearū a b & b c pariter acceptis. itaq; etiā ex diffinitione linea a c eſt irrationalis. quod eſt propoſitū. ¶Exēplariter in figura. eſto ſuperficies e g æqualis duobus quadratis duarū linearum a b & b c pariter acceptis: eritq; rationalis. itemq; ſit ſuperficies d f æqualis duplo ſuperficiei vnius in alteram: eritq; ex 19 medialis. & erit ex 7 ſecundi ſuperficies f g æqualis quadrato lineæ a c. Cumq; ſuperficies e g ſit incommenſurabilis ſuperficiei d f: eadem erit ex 9 incommenſurabilis f g. quare f g irrationalis: & eius terragonicum latus a c.

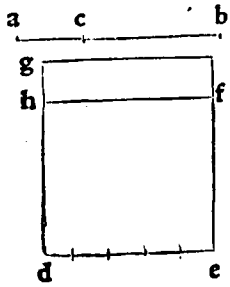

¶Incipiunt hexades per apheresin hoc eſt per abſciſionem.

Euclí.ex Zamb. Theorema 55. Propoſitio 73.

¶Si a rationali rationalis auferatur/potentia tantum commenſurabilis exiſtens toti: reliqua irrationalis eſt/vocatur autem apotome.

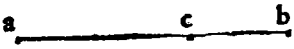

¶THEON ex Zāberto. ¶A rationali nāq; a b, rationalis auferatur b c: potentia tantum toti cōmenſurabilis exiſtens. Dico q; reliqua a c irrationalis eſt: apotome appellata. Quoniam a b ipſi b c longitudine eſt incommenſurabilis/eſtq; per lemma 21 decimi ſicut a b ad b c ſic quod ex a b ad id quod ſub a b, b c: incommenſurabile igitur eſt per 11 decimi quod ex a b: ei quod ſub a b, b c. Sed ei quidem quod ex a b: cōmenſurabilia ſunt quę ex a b, b c, quadrata. ei autem quod ſub a b, b c: cōmenſurabile eſt quod bis ſub a b, b c. Quæ igitur ex a b, b c: incōmenſurabilia ſunt ei quod bis ſub a b, b c. & reliquo igitur quod fit ex a c, incōmenſurabilia ſunt quę ex a b, b c: quoniam per 5 ſecundi & quę ex a b, b c, æqua ſunt ei quod bis ſub a b, b c, vna cum eo quod ex c a. Rationalia autem ſunt ea quæ ex a b, b c, quadrata. irrationalis igitur eſt linea a c. vocatur autem ipſa: apotome.

Euclí.ex Camp. Propoſitio 69.

SI fuerit linea de linea abſciſa/fuerintq; ambę mediales potentialiter tantum communicantes ſuperficiemq; rationalem contínētes: reliqua linea erit irrationalis/diceturq; reſiduum mediale primum.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea b c: abſciſa ex linea a b. ſintq; ambæ quales proponuntur quæ ex 24 & 25 reperies. & hæ ſunt q̄ coniungũt bimediale primũ. Dico q; reliqua linea a c erit irrationalis: & ipſa dicitur reſiduũ mediale primũ. Erunt enī ambo earũ quadrata pariter accepta/mediale: duplũ vero ſuperficiei vnius in alterã/rationale. itaq; ambo quadrata pariter accepta: incõmenſurabile ſunt duplo ſupficiei vnius in alterã. Quia itaq; ambo quadrata pariter accepta cõponunt ex duplo ſupficiei vnius i alterã & q̄drato lineæ a c: ſequitur per 9 vt quadratũ lineæ a c ſit incõmenſurabile duplo ſupficiei vnius in alterã. quare tam ipſum quadratũ q̄ latus eius a c: eſt irrationale per diffinitionẽ. conſtat ergo propoſitũ. Quod (quẽadmodũ in præmiſſo) ſi libet potes declarare exẽplariter in figura. ¶Aliter idẽ ſic. ¶Sit linea d e rationalis in lõgitudine: cui adiũgatur ſuperficies d f æqualis duplo ſupficiei vnius in alterã/& ſuperficies g e æqualis ambobus quadratis pariter acceptis. eritq; per 7 ſecũdi ſuperficies f g: æqualis quadrato lineæ a c. Cũ itaq; per hypotheſin ſit ſupficies e g medialis: erit per 20 linea d g rationalis in potentia tantum. Cum vero ſit ſuperficies e h rationalis per hypotheſin: erit ex 16 linea d h rationalis in longitudine. Itaq; per 68/linea g h eſt reſiduũ: & irrationalis. ideoq; per 16 a deſtructione cõſequẽtis ſuperficies f g eſt irrationalis: & eius latus tetragonicũ quod eſt a c, eſt irrationale. Et ſic patet propoſitum.

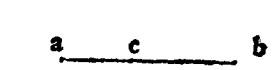

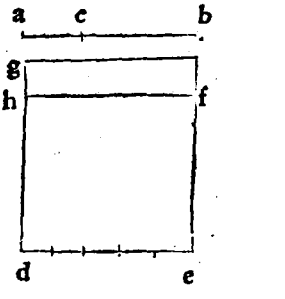

Euclí. ex Zamb. Theorema 56. Propoſitio 74.

74 ¶Si a media auferatur media potentia tantũ toti ſubſiſtens cõmenſurabilis/cum tota vero rationale compræhẽdens: reliqua irrationalis eſt/vocetur vero mediæ apotome prima.

¶THEON ex Zãb. ¶A media nãq; a b: media auferat b c potẽtia tantũ cõmenſurabilis ſubſiſtens toti a b, & cũ ipſa a b rationale compræhendẽs quod ſub a b, b c. Dico q; reliqua a c irrationalis eſt: appellaturq; mediæ apotome prima. Quoniã enim a b, b c, mediæ ſunt: media quoq; ſunt quę ex a b, b c. Rationale autem: quod bis ſub a b, b c. incõmenſurabilia igitur ſunt quæ ex a b, b c: ei quod bis ſub a b, b c. & reliquo igitur ei quod ex a c: per 16 decimi incõmẽſurabile eſt quod bis ſub a b, b c, quoniã & ſi tota vni earũ incõmenſurabilis fuerit: & quę in principio magnitudines/incõmenſurabiles erunt per 16 decimi. Rationale autẽ eſt quod bis ſub a b, b c. irrationale igitr̃ quod ex a c. Irrationalis igitur eſt a c. vocatur ſane mediæ apotome prima. Quod fuerat oſtendendum.

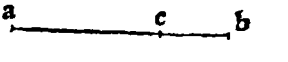

Euclí. ex Camp. Propoſitio 70

70 SI linea de linea ſecetur/fuerintq; ambę mediales potentialiter tantũ cõmunicantes/cõtinenteſq; mediale: reliqua linea erit irrationalis/diceturq; reſiduũ mediale ſecundũ.

¶CAMPANVS. ¶Sit hic quoq; linea b c: abſciſa ex linea a b. vtraq; autem a b & b c: ſint vt ponitur. & ipſę per 26 reperiuntur: & ſunt quæ cõponunt bimediale ſecũdum. Dico q; linea reliqua quæ eſt a c, eſt irrationalis: & ipſa dicitur reſiduum mediale ſecundũ. Sunt enim ex hypotheſi & 21 ambo quadrata duarum linearũ a b & b c pariter accepta/mediale: ſimiliter quoq; duplũ ſupficiei vnius in alterã/eſt mediale. Cum itaq; ex 22 mediale nõ differat a mediali niſi in irrationali: erit quadratum lineæ a c in quo per 7 ſecundi duo quadrata a b & b c pariter accepta excedãt duplũ ſupficiei vnius in alterã/irrationale. quare et linea a c irrationalis. ¶Figurali quoq; exẽplo patefieri poteſt iſtud vt prius. Si enim ſit e g æqualis ambobus quadratis a b & b c, ſimiliter & d f duplo ſuperficiei vnius in alteram: erit f g per 7 ſecũdi æqualis quadrato a c. quæ cum ſit differentia ſuperficiei vnius medialis e g ad ſuperficiem medialem d f: ipſa eſt irrationalis per 22/& eius tetragonicum latus a c irrationale.

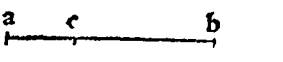

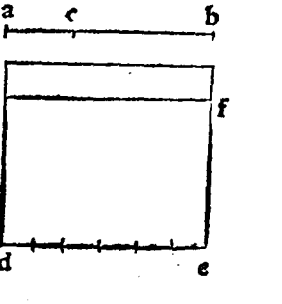

¶IDEM aliter. ¶Sit linea d e rationalis: cui adiũgatur ſuperficies d f æqualis duplo ſupficiei vnius in alterã/& e g æqualis ambobus quadratis pariter acceptis. erit per 7 ſecũdi f g: æqualis quadrato a c. Quia vero e g eſt medialis: erit ex 20 linea d g in potẽtia tm̃ rõnalis. Similiter quoq; cũ e h ſit medialis: erit ex eadẽ/linea d h rõnalis ſimiliter in potẽtia tantũ. Et quoniã a b & b c ſũt incõmenſurabiles in lõgitudine/ideoq; quadratũ vtriuſq; earũ ſuperficiei vnius

inalteram/& propter hoc ambo quadrata pariter accepta (cũ ipſa ex hypot heſi cõmunicent) ſunt quoq; incõmenſurabilia duplo ſuperficiei vnius in alterã: ſequitur vt e g ſit incõmẽſurabilis h c. quapropter linea d g: lineæ d h. igit ex 68/linea g h eſt reſiduum: & irrationalis. ideoq; per 16 a deſtructione cõſequẽtis ſuperficies f g irrationalis: & eius latus tetragonicum a c irrationale.

Euclí. ex Zamb. Theorema 57. Propoſitio 75.

¶Si a media media auferatur potẽtia tantum toti cõmenſurabí- 7
lis ſubſiſtens/& cum tota medium compræhendens: reliqua irra-
tionalis eſt/vocetur autem mediæ ſecunda apotome.

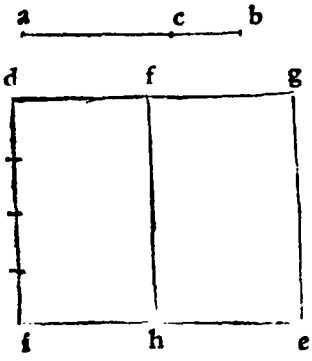

¶THEON ex Zãb. ¶A media nãq; a b: media auferatur c b potentia tantum toti a b cõmenſurabilis ſubſiſtens/vnaq; cũ ipſa tota a b mediũ compræhendens quod ſub a b, b c. Dico q; reliqua a c irrationalis eſt: appellatur autem mediæ ſecunda apotome. Exponatur enim rationalis d i. Et ipſis quidem quæ ex a b, b c, æquum ad d i cõparetur per 44 primi d e: latitudinem efficiẽs d g. ei vero quod bis ſub a b, b c, æquum ad ipſam d i comparetur per 44 primi d h: latitudinem efficiens d f. Reliquũ igitur f e: æquum eſt ei quod ex a c. Et quoniam ea quæ ex a b, b c, media ſunt: mediũ igitur eſt & d e. & ad ipſam rationalem d i cõparatur: latitudinem efficiens d g. rationalis igitur eſt per 22 decimi d g: & ipſi d i lõgitudine incõmenſurabilis. Rurſus quoniã quod ſub a b, b c, mediũ eſt: & quod bis igitur ſub a b, b c, mediũ eſt. & eſt æquale ipſi d h. & d h igitur medium eſt. & ad ipſam d i rationalẽ comparatũ eſt: latitudinẽ efficiẽs d f. rationalis igitur eſt d f: & ipſi d i longitudine incõmenſurabilis. Et quoniã a b, b c, potentia tantum ſunt cõmenſurabiles: incommenſurabilis eſt igitur a b ipſi b c longitudine. Incõmenſurabile igitur per lemma 21 decimi & 11 decimi & quod ex a b quadratũ: ei quod ſub a b, b c. Sed ei quidẽ quod ex a b, cõmẽſurabilia ſunt q̃ ex a b, b c: ei autẽ quod ſub a b, b c, cõmenſurabile eſt qđ bis ſub a b, b c. Incõmenſurabilia igitur ſunt quæ ex a b, b c: ei quod bis ſub a b, b c. Sed eis quidẽ quæ ex a b, b c, æquum eſt d e: ei autem quod bis ſub a b, b c, æquum eſt d h. Incõmenſurabile igitur eſt d e: ipſi d h. Sicut autẽ d e add h: ſic g d ad d f. Incõmẽſurabilis igitur eſt g d: ipſi d f. Et vtræq; rationales. Ipſę igitur g d, d f: per 11 decimi rationales ſunt potentia tantum cõmenſurabiles. Ipſa igitur f g: apotome eſt. Rationalis autem d i. Quod autẽ ſub rationali & irrationali compræhenſum: irrationale eſt per lẽma 20 decimi. & quæ illud poteſt igitur irrationalis eſt. Ipſum autem f e: poteſt ipſa a c. ipſa igitur a c irrationalis eſt: appellatur autem mediæ ſecunda apotome.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 71.

SI linea de linea detrahatur/fuerintq; ambæ potentialiter 7
incommenſurabiles/continenteſq; mediale/ quadrataq;
earum ambo pariter accepta rationale: reliqua linea erit
irrationalis/vocabiturq; minor.

¶CAMPANVS. ¶Si ſint a b & b c quales proponit/q̃ per 27 reperiũtur & cõponunt lineam maiorem: erit linea a c irrationalis/& ipſa eſt quæ dicitur linea minor. Quod qui præmiſſa firmiter tenuerit/poſitioneſq; diligenter attenderit: duplici modo vt antecedentes facile probabit.

Euclí. ex Zamb. Theorema 68. Propoſitio 76.

¶Si a recta linea recta linea auferatur potentia toti ſubſiſtens in 7
commenſurabilis/cum tota vero efficiens quod ab eis ſimul ratio
nale/quod vero ſub ipſis medium: reliqua irrationalis eſt/appel-
laturq; minor.

¶THEON ex Zãb. ¶A recta linea namq; a b, auferatur recta linea b c: potentia toti ſubſiſtens incõmenſurabilis/ efficiens cum tota quidem a b compoſitũ ex iis q̃ ex a b, b c, ſimul rationale/quod vero bis ſub ipſis a b, b c, ſimul medium. Dico q; reliqua a c irrationalis eſt: appellata minor. Quoniam namq; cõpoſitum quidem ex iis quæ ex a b, b c, quadratis rationale eſt/quod vero ſub ip

ſus a b,b c,medium: incõmenſurabilia igitur ſunt quæ ex a b,b c,ei quod bis ſub a b,b c. Et conuertendo igitur per correlariũ 19 quinti/incommenſurabilia ſunt quę ex a b,b c: ei quod ex a c. Rationale autem eſt: cõflatum ex iis quę ex a b,b c. irrationale/igitur quod fit ex a c. ipſa igitur a c irrationalis eſt: appellatur autem minor.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 72.

72 SI linea de linea demat̃r/fuerintq; ambæ potentialiter incommenſurabiles / ſuperficiemq; rationalem continentes/quadrataq; earum ambo pariter accepta mediale: linea reliqua erit irrationalis/diceturq; iũcta cum rationali componens totum mediale.

¶CAMPANVS. ¶Et hoc quoq; neſcire non poteſt qui priora nouerit / niſi a memoria exciderint: quin poſitis lineis a b & b c (quales proponitur/quæ & per 28 reperiuntur/& lineam potentem in rationale & mediale componunt) ſit a c reliqua/irrationalis. & ipſa dicitur quæ iuncta cũ rationali componit totum mediale.

a c b

Euclí. ex Zamb. Theorema 59. Propoſitio 77.

77 ¶Si a recta linea recta linea auferatur potentia toti ſubſiſtẽs incõmenſurabilis/& cũ tota efficiens conflatum quidem ex ipſarũ quadratis medium/quod vero bis ſub ipſis rationale: reliqua irrationalis eſt/vocatur autẽ cum rationali medium totũ efficiens.

¶THEON ex Zamb. ¶A recta enim linea a b, recta linea auferatur b c: toti a b potentia ſubſiſtens incommenſurabilis/efficiens cõflatum quidem ex ipſarum a b,b c, quadratis medium/quod vero bis ſub ipſis rationale. Dico q; reliqua a c irrationalis eſt: vocatur autem cum rationali mediũ totũ efficiẽs. Quoniam enim conflatum ex ipſarũ a b,b c, quadratis medium eſt/quod vero bis ſub ipſis a b,b c, rationale: incõmenſurabilia igitur ſunt quæ ex a b,b c, quadrata ei quod bis ſub a b,b c. & reliquum igitur quod ex a c: incommenſurabile eſt ei quod bis ſub a b,b c. Quod vero bis ſub a b,b c, rationale eſt. quod igitur ex a c: irrationale eſt. Irrationalis igitur eſt ipſa a c: vocatur autem cum rationali medium totum efficiens. Quod erat oſtendendum.

a c b

Euclí. ex Camp. Propoſitio 73.

73 SI linea a linea detrahatur/fuerintq; ambæ potentialiter incommenſurabiles/ ſuperficiemq; medialem continentes/quadrataq; earum ambo pariter accepta mediale duplo ſuperficiei alterius in alteram incommenſurabile: reliqua linea erit irrationalis/ diceturq; iuncta cum mediali faciens totum mediale.

¶CAMPANVS. ¶Sint etiã hic a b & b c quales proponitur/q̃ per 29 reperiũtur: & ipſæ ſũt q̃ cõponũt lineã potentẽ in duo medialia. eritq; a c reliqua irrõnalis dicta: q̃ iũcta cũ mediali cõponit totũ mediale. Quod vt facile/ ſicut p̃miſſa/duplici argumentatione cõcludes: proceſſum 70 moneo diligẽter attendas.

a c b

Euclí. ex Zamb. Theorema 60. Propoſitio 78.

78 ¶Si a recta linea recta linea ſublata fuerit potẽtia toti ſubſiſtẽs incommenſurabilis/& cum tota efficiens conflatum ex ipſarum quadratis medium/quod vero bis ſub ipſis medium/ inſuper ipſarum quadrata incommenſurabilia ei quod bis ſub ipſis: reliqua irrõnalis eſt/appellatur autẽ cum medio mediũ totũ efficiẽs.

¶THEON ex Zãb. ¶A recta nãq; linea a b, recta linea auferatur b c potentia incõmenſurabilis ſubſiſtens toti: efficiẽs compoſitũ ex ipſarũ a b,b c, quadra-

a c b

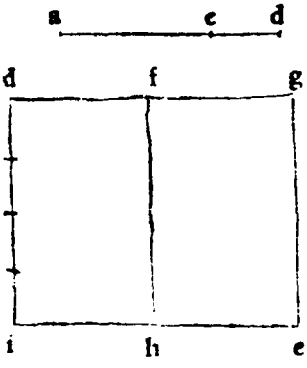

tis mediũ/qđ vero ſub ipſis a b,b c,mediũ/inſup ipſarũ a b,b c,quadrata incõmenſurabilia ei quod bis ſub a b,b c. Dico q reliqua a c irrationalis eſt: vocatur autẽ cum medio mediũ totum efficiens. Exponatur rationalis d i:& eis quidem quæ ex a b,b c,æquũ ad ipſam d i comparetur per 44 primi d e,latitudinem efficiens d g. ei autem quod bis ſub a b,b c,æquũ auferatur d h:latitudinem efficiens d f. reliquum igitur f e:æquum eſt ei quod ex a c. quare a c poteſt ipſum f e. Et quoniã cõpoſitum ex ipſarũ a b,b c,quadratis mediũ eſt/& ipſi d e eſt æquale:ipſum igitur d e medium eſt. Et ad ipſam d i rationalẽ comparatur:latitudinem efficiẽs d g. rationalis igitur eſt per 22 decimi d g:& ipſi d i longitudine incommenſurabilis. Rurſus quoniam quod bis ſub a b,b c,medium eſt/& ipſi d h æquale:igitur d h mediũ eſt. Et ad ipſam d i rationalem cõparatur:latitudinem efficiens d f. rationalis igitur eſt d f:& ipſi d i longitudine incõmenſurabilis. Et quoniã incõmenſurabilia ſunt quæ ex a b,b c,ei quod bis ſub a b,b c:incõmenſurabile igitur eſt & d e ipſi d h. Sicut autem per primã ſexti d e ad d h:ſic eſt & d g ad d f. Incõmenſurabilis igit eſt g d ipſi d f.& vtræq; ſunt rationales. Ipſæ igitur g d, d f: rationales ſunt potentia tantum commenſurabiles. Apotome igitur eſt f g. Quod vero ſub rationali & apotomę cõpræhenſum rectangulum:irrationale eſt/& illud potens irrationalis eſt per 73 decimi. Ipſum autẽ f e:poteſt ipſa c a. Igitur ipſa c a irrationalis eſt. appellatur ſane cum medio medium totum efficiens. Quod erat oſtendendum.

¶CAMPANVS. Eſt autem præmittendũ hic antecedens neceſſarium ad demonſtrationes ſequentium.

¶Si fuerint quatuor quantitates quarum differentia primæ ad ſecundam ſit ſicut tertiæ ad quartam:erit permutatim differentia primæ ad tertiam ſicut ſecundæ ad quartam.

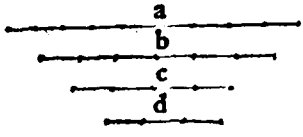

¶Intelligendum eſt hoc de quantitatibus eodem modo relatis. vt cum prima maior fuerit ſecunda:ſit quoq; tertia maior quarta. cum vero minor:& minor. Exempli gratia ſit differentia a ad b:ſicut c a d. dico q erit a ad c ſic b ad d. eſt eni (per hãc cõmunẽ animi cõceptionem. differentia extremorũ:cõpoſita eſt ex differentijs ipſorũ ad media) differentia a,ad c:cõpoſita eſt ex ea quæ eſt a ad b,& ea quæ eſt b ad c. At ea quæ eſt b ad d:per eandẽ cõceptionẽ cõponitur ex ea quæ eſt b ad c,& ea quæ eſt c ad d. Et quia ex hypotheſi differentia a ad b ſicut c ad d,ea vero quæ eſt b ad c eſt cõmunis:ſequitur per cõmunem ſcientiam vt ſit a ad c ſicut b ad d. Quod eſt propoſitum.

Euclid. ex Camp. Propoſitio 74

NVlla linea niſi vna tantum reſiduo coniungi poteſt:vt ſint ambę ſub termino earum quæ erant ante ſeparationem. 7

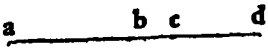

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a c reſiduum: quæ fuerit reliqua/abſciſa b c ex a b. eruntq; a b & b c: rationales tantũ potẽtia cõmunicantes ex 68. Dico q ipſa a c, nulli alij lineæ q̃ b c poterit cõponi ſub hac diffinitione: neq; maiori b c neq; minori b c. Si autem poteſt:componatur cum c d, indifferẽter maiori aut minori q̃ b c, erũtq; ob hoc ambæ lineæ a d & d c: rationales in potentia tm̃ cõicantes. Quia ergo ex 7 ſecundi quadrata ambarũ linearũ a b & b c pariter accepta excedũt duplum ſuperficiei vnius earũ in alterã in quadratoæ c, ſimiliter quoq; quadrata duarũ linearũ a d & d c pariter accepta excedũt duplã ſuperficiei vnius ipſarum in alterã in quadrato eiuſdẽ a c: ſequitur ex præmiſſo antecedente vt differentia duorum quadratorum duarum linearum a b & b c pariter acceptorum ad duo quadrata duarum linearum a d & d c pariter accepta ſit ſicut differẽtia dupli ſuperficiei a b in b c ad duplum ſuperficiei a d in d c. Cum autem ſint duo quadrata vtriuſq; ſectionis pariter accepta rationale ex hypotheſi/duplum vero ſuperficiei vnius in alteram portionũ vtriuſq; ſectionis mediale per hypotheſin/& 19: erit vna & eadẽ differẽtia duarũ ſuperficierũ rõnaliũ & duarũ medialiũ. hoc autẽ eſt impoſſibile: rationales enim ſuperficies nõ differũt niſi in rationali ſuperficie: vt patet per diffinitionem rationalis ſuperficiei & per 9, medialis autẽ: nõ differt a mediali niſi irrõnali ſuperficie per 22.

¶Hoc autem fit manifestius in figura: sic. Sit enim superficies e f, adiuncta ad lineam e g, æqualis ꝟbobus quadratis duarū ſupficierū a b & b c pariter acceptis. at g h ſit æqualis duplo ſuperficiei vnius in alteram. Eritq; f h: æqualis quadrato lineæ a c ex 7 ſecundi. Similiter quoq; ſit k l, adiuncta ad lineā k m: æqualis duobus quadratis duarum linearū a d & d c pariter acceptis. & m n: ſit æqualis duplo ſuperficiei vnius in alterā. eritq; ex 7 ſecundi n l æqualis quadrato lineæ a c: ideoq; etiam æqualis h f. Eſt itaq; differentia e f ad g h: ſicut k l ad m n. Quare per antecedēs præmiſſum/erit permutatim differentia e f ad k l (& ipſa ſit p) ſicut g h ad m n. Et qa vtraq; duarū ſupficierū e f & k l eſt rōnalis/vtraq; vero duarū ſupficierū g h & m n medialis: ſequitur impoſſibile/vide licet ſuperficiem p eſſe rationalem & irrationalem.

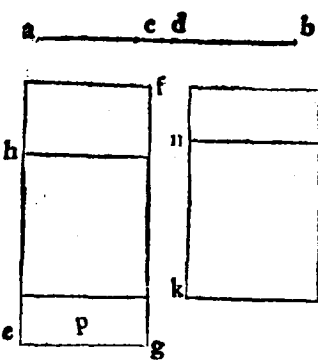

Eucli. ex Zamb. Theorema 61. Propoſitio 79.

79 ¶A apotomę vna tantum congruit recta linea rationalis: potētia tantum toti ſubſiſtens commenſurabilis.

¶THEON ex Zāb. ¶Sit apotome a b: cōgruēs autē ei ſit b c. ipſæ igitur a c, c b: potentia tantū ſunt cōmēſurabiles. Dico q; ipſi a b: altera non cōgruit rationalis potentia tantum ſubſiſtens toti commenſurabilis. Si enim poſſibile: congruat/ſitq; b d. Ipſę igitur a d, d b: potentia tantum ſunt commenſurabiles. Et quoniā per 7 ſecūdi quo excedūt ea q̄ ex a d, d b, id quod bis ſub a d, d b, hoc excedūt et q̄ ex a c, c b, id quod bis ſub a c, c b (eodē nāq; id eſt qđ ex a b: vtraq; excedūt) viciſſim igit per 16 quīti quo excedūt q̄ ex a d, d b, ea quę ex a c, c b, eo excedit & id quod bis ſub a d, d b, id quod bis ſub a c, c b, Sed quæ ex a b, b d, ea quæ ex a c, c b, excedunt rationali. vtraq; nāq; rationalia ſunt. & quod bis igitur ſub a d, d b: id quod bis ſub a c, c b, rationali excedit. quod eſt impoſſibile. Vtraq; nāq; media ſunt: & per 22 decimi mediū mediū nō excedit rationali. Ipſi igitur a b: altera non congruit rationalis potentia tātum cōmenſurabilis exiſtens toti. Vna igitur tantum ipſi apotomæ congruit: rationalis potētia tantum toti ſubſiſtens cōmenſurabilis. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 75.

75 NVlla linea niſi vna tm̄ reſiduo mediali primo cōiūgi pōt: vt ſint ambę ſub termino earū quę erāt ante ſeparationē.

¶CAMP. ¶Hæc quoq; probabis ſimili modo. Sint enim vtraq; ſectione ābo quadrata pariter accepta/mediale: duplū vero ſupficiei vnius in alterā rationale. Et quia vt prius eadē differētia quadratorū vnius ſectionis ad quadrata alterius/q̄ eſt dupli ſupficiei vnius ad duplū ſupficiei alterius: erit vna & eadē ſupficies differētia duarū medialium & duarum rationaliū. Quod eſt impoſſibile.

Eucli. ex Zamb. Theorema 62. Propoſitio 80.

80 ¶Mediæ apotomę primæ vna tantum congruit recta linea media: potentia tantum toti ſubſiſtens commenſurabilis/& cum tota rationale compræhendens.

¶THEON ex Zāb. ¶Eſto namq; media apotome prima a b: & ipſi a b cōgruat b c. ipſę igitur a c, c b: medię ſunt potentia tantū cōmenſurabiles/rōnale cōpręhēdētes quod ſub a c, c b. Dico q; ipſi a b, altera non cōgruit media: toti potētia tantū ſubſiſtens commenſurabilis/& cū tota rationale cōpræhendēs. Si eni poſſibile: cōgruat et d b. ipſæ igitur a d, d b: medię ſunt potētia tm̄ cōmenſurabiles/rationale compræhendentes quod ſub a d, d b. Et quoniam per 7 ſecundi quo excedunt ea quę ex a d, d b, id quod bis ſub a d, d b, ea q̄ ex a c, c b, eo excedit & id qđ bis ſub a d, d b, id qđ bis ſub a c, c b. At qđ bis ſub a d, d b: id qđ bis ſub a c, c b, excedit rōnali. vtraq; nēpe rationalia. Et q̄ ex a d, d b, igit quadrata: q̄ ex a c, c b, excedūt rationali. Quod eſt ipoſſibile. Media etni vtraq; & per 26 decimi. mediū ſane mediū non excedit rationali. Medię igitur apotomę primæ vna cōgruit recta linea media: potentia tantum toti ſubſiſtens cōmenſurabilis/& cum tota rationale compræhendens. Quod oportuit demonſtrare.

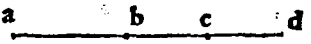

Eucli.ex Camp. Propoſitio 76. 7

NVlla linea reſiduo mediali ſecundo coniungibilis eſt/ vt ſub termino earum fiant: niſi tantum quę ab ea ante ſeparata erat.

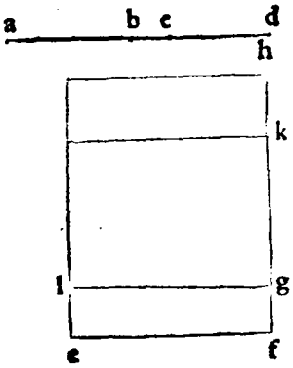

¶ CAMPANVS. ¶ Sit enim a c reſiduũ mediale ſecũdum: quæ fuit reſidua/ aſciſa b c ex a b. eruntq; ex 70/ duæ lineæ a b & b c: mediales potentia tantum communicantes mediale cõtinentes. Dico q; ipſa a c: nulli lineæ alij q̃ c b, ſub hac diffinitione coniungi poteſt. Sin autem: coniũgatur lineæ c d. Sitq; linea e f rationalis in longitudine: ad quam coniungatur ſuperficies e h, ęqualis quadratis duarum linearum a b & b c pariter acceptis/ & e k æqualis quadratis linearũ a d & d c pariter acceptis/ a qua abſcindatur e g ęqualis quadrato lineę a c. eritq; per 7 ſecundi ſuperficies l h ęqualis duplo ſuperficiei a b in b c: & l k per eandem ęqualis duplo ſuperficiei a d in d c. Quia ergo quadrata ambarũ partium primæ ſectionis ſunt mediale/ & duplum etiã ſuperficiei mediale incõmẽſurabile duobus quadratis pariter acceptis (quę neſcire diligẽs Geometra non poterit qui poſitiones diligenter ſeruauerit) erit ſuperficies e h medialis/ cum ipſa ſit ęqualis duobus quadratis pariter acceptis/ & ſuperficies l h medialis cum ipſa ſit æqualis duplo ſuperficiei vnius in alteram. per 20 igitur eſt vtraq; duarum linearum f h & g h: rationalis in potentia tantum. Et quia vna eſt incommenſurabilis alij/ eo q; ſuperficies e h eſt incommenſurabilis ſuperficiei h l ſicut duo quadrata duplo ſuperficiei: erit ex 68 linea f g reſiduũ. Quare linea f g quæ eſt reſiduum: componitur lineæ g h, vt ſint ambæ ſub termino earum quę erant ante ſeparationem. Similiter quoq; probabis eandem f g cum linea g k componi/ eadem cõditione: mediantibus ſuperficiebus e k & k l. quarũ prima eſt æqualis quadratis duarũ linearũ a d & d c pariter acceptis: & ſecũda duplo ſuperficiei vnius in alterã. quod eſt impoſſibile per 74. Et hic modus demonſtrationis poteſt eſſe cõmunis 75 cæteriſq; quatuor eã ſequentibus.

Eucli.ex Zamb. Theorema. 62. Propoſitio 81. 8

¶ Mediæ apotomæ ſecundæ vna tantum congruit recta linea media: potentia tantum toti commenſurabilis & cum tota medium comprehendens.

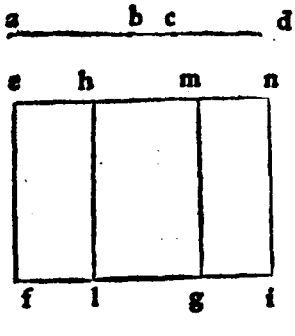

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Eſto apotome ſecunda a b: & ipſi a b congruẽs ſit b c. Ipſæ igitur a c, c b: mediæ ſunt potentia tantum cõmenſurabiles/ medium comprehendentes quod ſub a c, c b. Dico q; ipſi a b, alia non congruit recta linea media: potentia tantũ toti ſubſiſtẽs commenſurabilis & cum tota medium comprehendens. Si enim poſſibile: conueniat b d. igitur a d & d b: mediæ ſunt potentia tantum commenſurabiles/ medium comprehẽdentes quod ſub a d, d b. Exponatur q; rationalis e f. Et eis quidem quæ ex a c, c b, æquum ad ipſam e f comparetur per 44 primi e g: latitudinem efficiens e m. ei vero quod ſub a c, c b, ęquũ auferatur h g: latitudinẽ efficiẽs h m. Reliquũ igit e l: per 7 ſecundi ęquũ eſt ei qđ ex a b. Quare a b: ipſũ põt e l. Rurſus iã eis q̃ ex a d, d b, ęquũ ad ipſã e f cõpareť per 44 primi e i: latitudinẽ efficiẽs e n. Eſt autẽ & e l: æquũ ei quod ex a b quadrato. reliquũ igitur h g: p 7 ſecundi ęquũ eſt ei quod ſub a d, d b. Et quoniã ipſæ a c, c b, medię ſunt: media igitur ſunt & quæ ex a c, c b. et æqualia ſũt ipſi e g. mediũ igitur per 16 decimi & correlariũ 23 eſt e g. Et ad ipſam rationalem e f apponitur: latitudinem efficiẽs e m, rationalis igitur eſt per 22 decimi e m: & ipſi e f longitudine incommenſurabilis. Rurſus quoniam quod ſub a c, c b, medium eſt: & quod bis ſub a c, c b, medium eſt per correlarium 23 decimi. & æquum eſt ipſi h g. & h g igitur medium eſt. Ad ipſamq; e f rationalem apponitur: latitudinem efficiẽs h m. rationalis igitur eſt h m per 22 decimi: & ipſi e f lõgitudine incõmenſurabilis. Et quoniã a c, c b, potentia tantum ſunt cõmenſurabiles: incõmenſurabilis igitur eſt a c ipſi c b longitudine. Sicut autẽ a c ipſi c b: ſic eſt p lẽma 21 decimi qđ ex a c ad id qđ ſub a b, c b. Incõmẽſurabile igitur eſt p 11 decimi quod ex a c ei quod ſub a c, c b. Sed ei quod ex a c: cõmenſurabilia ſunt quæ ex a c, c b. Ei autem quod ſub a c,

c b, cõmenſurabile eſt quod bis ſub ſub a c, c b. Incommenſurabilia igitur ſunt quæ ex a c, c b: ei quod bis ſub a c, c b. Eis autem quę ex a c, c b, equũ eſt e g: ei vero quod bis ſub a c, c b, æquũ eſt g h. Incõmẽſurabile igitur eſt e g: ipſi h g. Sicut autẽ e g ad h g: ſic eſt e m ad h m. Incommẽſurabilis igitur eſt e m: ipſi h m lõgitudine. Et vtręq; rationales. Ipſæ igit̃ e m, m h, rationales ſunt potẽtia tm̃ cõmẽſurabiles. apotome igitur eſt e h. cõgruẽs autẽ ei eſt h m. Similiter oſtendemus q; & h n ei congruit. Apotomę igitur: alia & alia congruit recta linea potentia tantũ toti ſubſiſtens cõmenſurabilis. quod per 79 decimi eſt impoſſibile. Mediæ igitur apotomæ ſecundæ vna tantum congruit recta linea potentia tantum toti ſubſiſtens commenſurabilis & cum tota medium cõpræhendens. quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 77

77 NVlla linea minori coniungibilis eſt vt ſub termino ſuo fiant: niſi tantũ quæ ante ſibi abſciſionẽ cõiungebatur.

¶CAMPANVS. ¶Intellige quid ſit linea minor. quod ſi oblitus es: cõſule 21. & ſine obiectione concludes propoſitum: ſi (quẽadmodum in 74) proceſſeris. poteriſq; ſi libuerit: quemadmodum in 76 procedere.

Eucli. ex Zamb. Theorema 64. Propoſitio 82.

82 ¶Minori vna tantum congruit recta linea potentia toti incõmenſurabilis ſubſiſtẽs: efficiens cum tota compoſitum ex earum quadratis rationale/quod vero bis ſub ipſis medium.

¶THEON ex Zãb. ¶Eſto minor a b: & ipſi a b congruens eſto b c. ipſę igitur a c, c b, potentia ſunt incommẽſurabiles: efficientes conflatum quidem ex ipſarũ quadratis rationale/quod vero bis ſub ipſis mediũ. Dico q; ipſi a b: alia recta linea non congruit efficiẽs eadẽ. Si enim poſſibile: congruat b d. & ipſæ igitur a d, d b, potentia ſunt incõmẽſurabiles efficientes quæ ex a d, d b, quadrata ſimul rationale/quod autẽ bis ſub ipſis a d, d b, mediũ. Etqm̃ quo excedunt quæ ex a d, d b, ea quæ ex a c, c b, eo excedit & quod bis ſub a d, d b, id quod bis ſub a c, c b, quę autem ex a d, d b, quadrata ea quadrata quæ ex a c, c b, rationali excedunt/vtraq; enim rationalia: & quod bis igitur ſub a d, d b, id quod bis ſub a c, c b, rationali excedit. quod per 26 decimi eſt impoſſibile. vtraq; nãq; media ſunt. Minori igitur vna tantũ congruit recta linea potentia tantum toti ſubſiſtens incommenſurabilis: efficiens quæ ex ipſis quadratis ſimul rationale/quod vero bis ſub ipſis medium. quod oſtendere oportebat

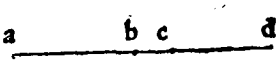

Eucli. ex Camp. Propoſitio 78.

78 LInea quæ coniuncta cum rationali facit totum mediale: niſi vni tantum componi non poteſt vt ſub earum termino fiant quæ erant ante ſeparationem.

¶CAMPANVS. ¶Quid ſit linea quæ proponitur: ex 72 didiciſti. Cum ergo de ea volueris quod per hanc 78 dicitur demonſtrare: a proceſſu 75 in quoq; non deuies. ſed ſicut in 76: ſi te delectauerit/ingenio duce poteris procedere.

Eucli. ex Zamb. Theorema 65. Propoſitio 83.

83 ¶Efficienti cum rationali medium totum vna tantũ congruit recta linea potentia toti incommenſurabilis ſubſiſtens: & cum tota efficiens conflatum quidem ex ipſarum quadratis medium/quod vero bis ſub ipſis rationale.

¶THEON ex Zãb. ¶Sit cũ rationali mediũ totũ efficiẽs a b: & ipſi a b congruat b c. Ipſę igitur a c, c b, potẽtia ſunt incõmenſurabiles: efficiẽtes cõflatum quidẽ ex ipſarũ a c, c b, quadrata mediũ/quod vero bis ſub ipſis a c, c b, rõnale. Dico q; ipſi a b: alia nõ cõgruit eadẽ efficiẽs. Si enĩ poſſibile: cõgruat b d. & ipſę igit̃ a d, d b, rectę lineę: potẽtia ſunt incõmenſurabiles: efficiẽtes conflatũ ex ipſarum ad, d b, quadratis mediũ/quod vero bis ſub ipſis a d, d b, rationale.

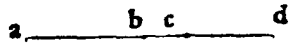

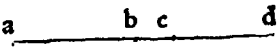

Quoniam igitur quo excedunt quæ ex a d,d b,ea quæ ex a c,c b,eo excedit & quod bis ſub a d,d b,id quod bis ſub a c,c b excedit & quod bis ſub a d,d b, id quod bis ſub a c,c b,conſequenter vt in præcedentibus/quod vero bis ſub a d,d b,id quod bis ſub a c,c b,excedit rationali / rationalia namq; vtraq; & quæ ex a d,d b,igitur ea quæ ex a c,c b,excedunt rationali.quod eſt per 26 impoſſibile.vtraq; enim media ſunt per 77 decimi. Ipſi igitur a b,alia non congruit recta linea potentia toti ſubſiſtens incõmenſurabilis:& cum tota efficiens conflatum ex ipſarum quadratis medium/quod autem bis ſub ipſis rationale.Efficienti ergo cum rationali medium totum vna tantum congruit recta linea:& quæ ſequuntur reliqua.Quod erat demonſtrandum.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 79.

LIneæ quę iuncta cum mediali facit totum mediale:niſi vna linea tantum iungi nequit vt ſub earum termino fiant quæ erant ante ſeparationem. 79

¶CAMPANVS. ¶Huius lineæ quæ iuncta cum mediali componit totũ mediale:magiſtra eſt 73.De qua quod hæc 79 enũciat ſic concludere cogeris:ſicut de reſiduo mediali ſecundo(quod per 76 enunciatum eſt) cõcluſiſti.

Eucli.ex Zamb.Theorema. 66. Propoſitio 84.

¶Efficienti cum medio medium totum:vna tantum cõgruit recta linea potentia incommenſurabilis toti ſubſiſtens/& cum tota efficiens conflatum ex ipſarum quadratis medium / & quod bis ſub ipſis medium/& inſuper incommẽſurabile conflatum ex ijs quæ ab ipſis ei quod bis ſub ipſis. 84

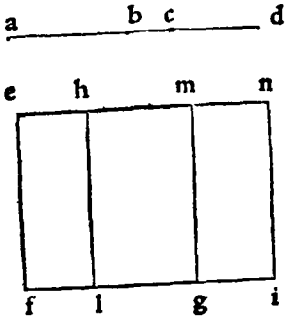

¶THEON ex Zamberto. ¶Eſto cum medio medium totum efficiens a b:cõgruens autem illi ſit b c,ipſæ igitur a c,c b:potentia ſunt incommẽſurabiles/efficientes cõflatum ex ipſarum quadratis medium/& quod bis ſub ipſis a c, c b,medium/inſuper & quæ ex a c,c b,quadrata incommenſurabilia ei quod bis ſub a c,c b.Dico q̃ alia ipſi a b non congruit:cum tota efficiens propoſita. Quod ſi poſſibile eſt:congruat b d.Et a d,d b,potentia ſint incommenſurabiles efficientes quæ ex a d,d b,quadratis ſimul medium/& quod bis ſub ipſis a d,d b,medium/& inſuper quę ex a d,d b,incommenſurabilia ei quod bis ſub a d,d b.Exponaturq; rationalis e f.Et eis quidem quæ ex a c,c b,æquum ad ipſam e f comparetur per 44 primi e g:latitudinem efficiens e m.ei autem quod bis ſub a c,c b,æquum ad ipſam e f comparetur per 44 primi h g:latitudinem efficiens h m.Reliquum igitur quod ex a b: per 7 ſecundi æquum eſt ipſi e l.ipſa igitur a b:ipſum e l poteſt.Rurſus eis quæ ex a d,d b,æquum ad ipſam e f comparetur per 44 primi e i:latitudinem efficiens e n.Eſt autem quod ex a b:æquum ipſi e l.Reliquum igitur quod bis ſub a d,d b:æquum eſt ipſi h i.Et quoniam conflatum ex ijs quæ ex a c,c b,medium eſt/ac ipſi e g æquale:medium igitur eſt & e g.Et ad rationalem comparatur e f:latitudinẽ efficiens e m.rationalis igitur eſt per 22 decimi e m:& ipſi e f longitudine incommenſurabilis.Rurſus quoniam quod bis ſub a c,c b,medium eſt & ipſi h g æquale:medium igitur eſt h g.Et ad ipſam rationẽ e f apponitur:latitudinem efficiens h m.rationalis igitur eſt h m:& ipſi e f longitudine incommẽſurabilis.Et quoniam incommenſurabilia ſunt quæ ex a c,c b,ei quod bis ſub a c,c b:incommenſurabile igitur eſt e g ipſi h g.incommenſurabilis igitur eſt & e m ipſi m h longitudine.& ambæ rationales ſunt.Ipſæ igitur e m,m h,potentia tantũ ſunt cõmenſurabiles.Igitur ipſa e h:apotome eſt. Congruẽs autem ei:eſt h m.Similiter iam oſtendemus q̃ e h rurſus apotome eſt : congruens autem ei eſt h m.Apotomæ igitur ipſi alia & alia congruit potentia tantum toti ſubſiſtens commenſurabilis.quod per 69 decimi impoſſibile eſſe oſtẽdimus. Ipſi igitur a b:alia recta linea non congruit.Ipſi igitur a b vna recta linea tm̃ congruit:potẽtia tm̃ toti ſubſiſtens incõmẽſurabilis/ & cum tota efficiẽs q̃ ex ipſis quadratis ſimul mediũ/& quod bis ſub ipſis. Efficienti igitur cum medio mediũ totum:& quæ ſequuntur reliqua.Quod erat oſtẽdendũ.

¶Ex Campano: Residuorum diffinitiones.

¶Cõe initiũ trium priorum diffinitionum.

¶Positis duab9 lineis altera rõnali altera residuo/adiectaq; ipsi residuo secũdũ eius terminũ/si fuerit totũ cõpositũ potẽtius linea adiecta/i quadrato lineę ipsi toti cõicantis in longitudine:

1 ¶Si fuerit idẽ totũ positæ rationali lineę in lõgitudine cõmensurabile: quod positum erat/dicetur residuũ primũ.

2 ¶Si vero linea adiũcta/positę rationali communicet in lõgitudine: dicetur residuum secundum.

3 ¶Qz si fuerit vtraq; rationali positæ in longitudine incõmensurabilis: vocabitur residuum tertium.

¶Cõmune initium trium posteriorum diffinitionum.

¶Positis duabus lineis altera rationali altera residuo/ adiectaq; ipsi residuo secundũ eius terminum/si fuerit totũ compositum potentius linea adiecta/in quadrato lineę ipsi toti incommensurabilis in longitudine:

4 ¶Si eadẽ tota positæ rationali communicet in longitudine: nuncupabitur residuum quartum.

5 ¶Si vero linea adiuncta/positæ rationali communicet in longitudine: vocabitur residuum quintum.

6 ¶Qz si fuerit vtraq; rationali positæ in longitudine incommensurabilis: appellatur residuum sextum.

¶Ex Zamberto: apotomarum diffinitiones.

¶Cõmune initiũ trium priorum diffinitionum.

¶Suppositа rationali & apotomę/si quidem tota cõgruẽte maius potuerit eo quod fit ex sibi lõgitudine commensurabili:

1 ¶Si quidem tota expositę rationali longitudine cõmensurabilis fuerit: appellatur apotome prima.

2 ¶Si vero congruens cõmensurabilis fuerit lõgitudine expositæ rationali: secũda appellatur apotome.

3 ¶Si autem neutra cõmensurabilis fuerit expositę rationali longitudine: tertia appellatur apotome.

¶Cõmune initium trium posteriorum diffinitionum.

¶Rursus suppositа rationali et apotomę/si tota maius potuerit congruente eo quod fit ex sibi longitudine incommensurabili:

4 ¶Si quidem tota commensurabilis fuerit expositę rationali longitudine: appellatur apotome quarta.

5 ¶Si vero congruens: quinta.

6 ¶Si autem neutra: sexta.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 80.

Reſiduum primum inueſtigare.

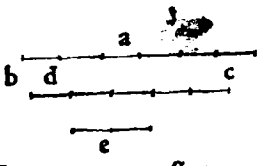

¶CAMPANVS. ¶Ab inuentione omnium ſpecierum reſidui: facile nos abſoluat inuentio per ordinem omniũ ſpecierum binomij. Nam in qualibet ſpecie binomiorum ſi minor portio abſcindatur de maiori: linea reliqua erit reſiduũ ſimilis ſpeciei/vt patet ex diffinitionibus tam binomiorũ q̃ reſiduorũ. ¶Propriis tamẽ inuẽtionibus reſiduorũ inſiſtentes: ſic inquiramus primum. Sit linea a rationalis poſita: cui commenſurabilis in longitudine ſumatur b c. ſitq; e numerus quadratus' diuiſus in f non quadratum & in quadratum g: ſitq; proportio quadrati lineæ b c ad quadratũ lineę c d, ſicut e ad f. eritq; per vltimam partem ſeptimę/c d rationalis in potentia tantum. Cum itaq; ſit c b potentior c d in quadrato lineæ ſibi cõmunicantis in longitudine/quod patet ſicut in explanatione binomij primi: conſtat ex diffinitione lineam b d eſſe reſiduum primum.

Eucli.ex Zamb. Problema 19. Propoſitio 85.

¶Inuenire primam apotomen.

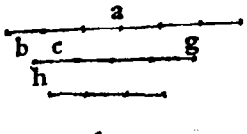

¶THEON ex Zãb. ¶Exponatur rationalis a: & ipſi a longitudine cõmenſurabilis eſto b g. rationalis igitur eſt b g. Exponãturq; bini quadrati numeri d e, e f: quorum exceſſus d f nõ ſit quadratus. Igitur per corelariũ 1 lẽmatis 28 decimi e d ad d f rationem non habet quã numerus quadratus ad quadratũ numerum. Fiatq; per corelariũ 6 decimi ſicut e d ad d f: ſic quod ex b g quadratũ ad id qđ ex g c quadratũ. cõmenſurabile igitur eſt quod ex b g: ei qđ ex g c. Rõnale autẽ qđ ex b g. rationale igiť & quod ex g c. Rationalis igitur eſt per diffinitionẽ/& g c. Et qm̃ e d ad d f rõnẽ nõ habet quã quadratus numerus ad quadratũ numerũ: neq; igiť quod ex b g ad g c rationẽ habet quã quadratus numerus ad quadratũ numerũ. Incõmẽſurabilis igiť eſt b g ipſi g c lõgitudine. vtræq; autem ſunt rationales. Ipſę igitur b c, g c, per 9 decimi rationales ſunt potentia cõmenſurabiles. Igitur ipſa b c: apotome eſt per 73 decimi. Dico q; et prima. Quo nãq; maius eſt quod ex b g, eo quod ex g c: ſit quod ex h. Et quoniã ſicut e d ad d f ſic eſt quod ex b g ad id quod ex g c: cõuertendo igitur per correlariũ 18 quinti/ſicut d e ad e f, ſic quod ex g b ad id quod ex h. At d e ad e f rationem habet: quã quadratus numerus ad quadratũ numerum. vterq; enim quadratus eſt. Quod igitur ex g b ad id quod ex h: rationem habet quã quadratus numerus ad quadratum numerũ. commenſurabilis igitur eſt b g ipſi h longitudine. & b g ipſa g c maius poteſt: eo quod ex h. ipſa igitur b g ipſa g c maius poteſt eo quod ſit ex ſibi longitudine commenſurabili. eſtq; tota b g: ipſi a expoſitæ rationali commenſurabilis. Igitur per tertias diffinitiones/b c: apotome eſt prima. Inuẽta igitur eſt prima apotome b c. quod erat agendum.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 81.

Reſiduum ſecundum patefacere.

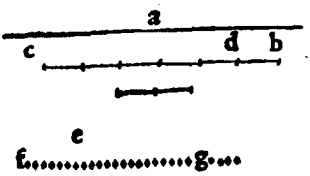

¶CAMPANVS. ¶Ad habẽdum reſiduum ſecundũ: ſit a linea rationalis poſita/eiq; cõmunicans in longitudine c d. & ſit quadratum c d ad quadratum b c: ſicut f ad e. eritq; b d reſiduum ſecũdum ex diffinitione. Si dubitas: aut poſitis nõ ſeruas hypotheſes/aut binomij ſecundi repetitione indiges.

Eucli.ex Zamb. Problema 19. Propoſitio 86.

¶Inuenire ſecundam apotomen.

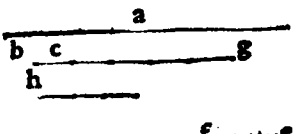

¶THEON ex Zamb. ¶Exponatur rationalis a: & ipſi a longitudine cõmenſurabilis eſto g c. Rationalis igitur eſt g c. Et exponãtur bini numeri quadrati d e & e f: quorum exceſſus d f nõ ſit quadratus. Fiatq; per corelariũ 1 lẽmatis 28 decimi ſicut d f ad d e: ſic quadratũ quod ex g c ad quadratũ quod ex g b. cõmẽſurabile igitur eſt per 11 decimi quod ex g c quadratũ: ei quod ex g b quadrato. Rationale autem eſt quod ex c g. rationale igitur eſt quod ex g b. Rationalis igitur eſt b g. Et quoniã quod ex g c quadratũ ad id quod ex g b rationem non habet quam quadratus numerus ad quadratum numerum: incommẽſurabilis igitur eſt per 19 decimi c g ipſi g b longitudine. & ambæ ſunt rationa

ex.Ipſis igitur a g,g b,rõnales ſunt pote ntia tantum cõmenſurabiles. Igitur per 73 b c apotome eſt. Dico q; & ſecũda Quo etenĩ maius eſt qđ ex b g eo quod ex g c,tanto quod ex h. Quoniam igitur eſt per correlariũ 6 decimi ſicut quod ex b g,ad id quod ex g c ſic eſt e d numerus ad d f,numerũ:conuertẽdo igitur per correlarium 19 quinti eſt ſicut quod ex b g ad id quod ex h, ſic eſt d e ad d f.& vterq; ipſorũ d e,e f,quadratus eſt. quod igitur ex b g:ad id quod ex h,per 9 decimi rationem habet quã quadratus numerus ad quadratum numerũ. cõmẽſurabilis igitur eſt b g:ipſi h.& b g,ipſa g c maius poteſt:eo quod fit ex h. Igitur b g,ipſa g c:maius poteſt eo quod fit ex ſibi longitudine cõmenſurabili.Et cõgruens eſt c g:cõmẽſurabilis longitudine ipſi a expoſitæ rationali.Ipſa igitur b c per tertias diffinitiones ſecunda eſt apotome.Inuenta eſt igitur ſecũda apotome b c.Quod facere oportebat.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 82

82 ¶ Reſiduum tertium perſcrutari.

¶CAMPANVS. ¶Reſiduum tertiũ ſic habetur.Poſita vt prius a rationali:numeroq; e quadrato diuiſo in f non quadratum & g quadratum/aſſumptoq; h numero primo: ſitq; quadratũ lineæ a ad quadratum lineæ b c:ſicut h ad e,ſit quadratum lineæ b c ad quadratũ lineæ c d:ſicut e ad f.eritq; ex diffinitione(de quo ſi hæſitas conſule binomium tertium)linea d b:reſiduum tertium.

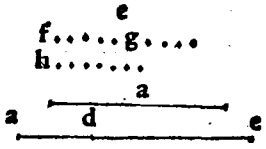

Eucli.ex Zamb. Problema 20. Propoſitio 87.

87 ¶ Inuenire tertiam apotomen.

¶THEON ex Zamberto. ¶Exponatur rationalis a,explicentur tres numeri e,b c,c d,rationẽ adinuicem non habentes quã quadratus numerus ad quadratum numerũ.Ipſe autẽ b c:ad d b rationem habeat/quã quadratus numerus ad quadratũ numerũ.Fiatq; per correlarium 6 decimi:ſicut e ad b c:ſic quod ex a quadratum ad id quod ex f g quadratum.ſicut vero b c ad c d:ſic quod ex f g quadratũ ad id quod ex g h. Quoniã igitur eſt ſicut e ad b c ſic quod ex a quadratum ad id quod ex f g quadratũ:quod igitur ex a quadratũ e i quod ex f g quadrato eſt cõmenſurabile. Quadratũ autẽ ex a:rationale eſt.rationale igitur eſt & quod ex f g.rationalis igitur eſt f g.Et quoniam e ad b c rationem non habet quam quadratus numerus ad quadratum numerum:neq; igitur quod ex a quadratum ad id quod ex f g quadratũ rationem habet quam quadratus numerus ad quadratũ numerũ.Incommẽſurabilis igitur eſt per 9 decimi/a:ipſi f g longitudine.Rurſus quoniam eſt ſicut b c ad c d ſi quod ex f g quadratũ ad id quod ex g h:cõmenſurabile igitur eſt quod ex f g:ei quod ex g h.Rationale autem eſt quod ex f g.rationale igitur quod ex g h.rationalis igitur eſt g h. Et quoniam b c ad c d rationem non habet quam quadratus numerus ad quadratũ numerũ:neq; igitur quod ex f g ad id quod ex g h rationem habet quam quadratus numerus ad quadratũ numerum. Incõmẽſurabilis igitur eſt f g:ipſi g h longitudine.Et vtræq; ſunt rationales.ipſæ igitur f g,g h:rationales ſunt/potentia tantũ commenſurabiles.Apotome igitur eſt f h per 73 decimi. Dico q; & tertia.Quoniam enim eſt ſicut e ad b c ſic quod ex a quadratũ ad id quod ex f g quadratum/ſicut autem b c ad c d ſic quod ex f g ad id quod ex g h:ex æquali igitur per 22 quinti ſicut e ad c d ſic quod ex a ad id quod ex h g. Sed e ad c d rationem non habet quam quadratus numerus ad quadratum numerum.Neq; igitur quod ex a:ad id quod ex g h rationẽ habet quam quadratus numerus ad quadratum numerum.Incõmẽſurabilis igitur eſt a ipſi g h longitudine.Neutra igitur ipſarum f g,g h:commenſurabilis eſt longitudine ipſi a expoſitæ rationali. Quo nempe maius eſt quod ex f g eo quod ex g h:eſto id quod ex k.Quoniã igitur eſt ſicut b c ad c d,ſic eſt quod ex f g ad id quod ex g h:conuertendo igitur per correlariũ 19 quinti eſt ſicut b c ad b d ſic eſt quod ex f g quadratũ ad id quod ex k.At b c:ad b d rationem habet quã quadratus numerus ad quadratũ numerũ.& quod ex f g igitur:ad id quod ex k rationem habet quã quadratus numerus ad quadratũ numerũ.cõmẽſurabilis igitẽ eſt f g,ipſi k lõgitudine.Et f g,ipſa g h maius poteſt:eo quod fit ex k.Ipſa igitur f g,ipſa g h maius poteſt:eo quod fit ex ſibi commenſurabili,Et neutra ipſarũ f g,g h:

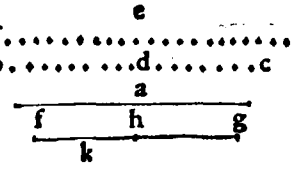

cõmenſurabilis eſt lõgitudine ipſi a expoſitæ rationali. Igitur per tertias diffinitiones f h apotome eſt tertia. Inuẽta igitur eſt tertia apotome. qđ erat agẽdũ.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 83.

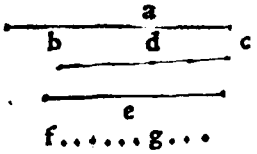

83 RESiduum quartum inuenire.

CAMPANVS. CHic (ſicut in inuentione reſidui primi) ſit linea b c, cõmunicans lineæ a rationali poſitæ: numerus autem e quadratus, ſit diuiſus in f & g, quorum ſit vterq; non quadratus. ſitq; quadratum lineæ b c ad quadratũ lineæ d e: ſicut e ad f. & ſcies ex diffinitione, lineam d b eſſe reſiduum quartum: ſi eorum quæ in inuentione binomij quarti didiceras, oblitus non fueris.

Euclí. ex Zamb. Problema 21. Propoſitio 88.

83 CInuenire quartam apotomen.

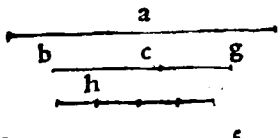

CTHEON ex Zãb. CExponatur rationalis a: & ei longitudine cõmenſurabilis eſto b g. rationalis igitur eſt & b g. Exponanturq; per lẽma ſecũdũ 18 decimi bini numeri d f, f e: vt totus d e ad vtrũq; ipſorũ d f, f e, rationem non habeat quã quadratus numerus ad quadratũ numerũ. Fiatq; per correlarium 6 ſicut d e ad e f: ſic quod ex b g quadratũ ad id quod ex g c quadratum. cõmenſurabile igitur eſt per correlariũ 11 decimi quod ex b g: ei quod ex g c. Rationale autẽ eſt id quod ex b g. rationale igitur & quod ex g c. rationalis igitur eſt p 7 diffinitionẽ decimi & g c. Et qm̃ d e ad e f rationẽ non habet quam quadratus numerus ad quadratum numerũ: neq; igitur quod ex b g ad id quod ex g c rationem habet, quã quadratus numerus ad quadratum numerũ. Incõmenſurabilis igitur eſt per 9 decimi b g: ipſi g c lõgitudine. Et vtræq; rationales ſunt. Ipſæ igitur b g, g c, rõnales ſũt potentia tantũ commenſurabiles. Apotome igitur eſt b c. Dico q & quarta. Quo nẽpe maius eſt quod ex b g, eo quod ex g c: eſto per lemma 13 decimi quod ex h. Quoniã igitur eſt ſicut d e ad e f ſic eſt qđ ex b g ad id quod ex g c: & conuertẽdo igitur per correlariũ 18 quinti ſicut e d ad d f, ſic quod ex g b ad id quod ex h. Sed e d ad d f, rationem nõ habet quã quadratus numerus ad quadratum numerum. neq; igitur quod ex g b: ad id quod ex h rationẽ habet quã quadratus ad quadratũ numerum. Incommẽſurabilis igitur eſt per 9 decimi b g ipſi h lõgitudine. & g b, ipſa g c maius poteſt: eo quod fit ex h. ipſa igitur b g, ipſa g c maius poteſt: eo quod fit ex ſibi incõmenſurabili. eſtq; tota b g: cõmenſurabilis longitudine ipſi a rationali expoſitæ. Ipſa igitur b c per tertias diffinitiones apotome eſt quarta. Inuenta igitur eſt quarta apotome. quod faciundum erat.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 84.

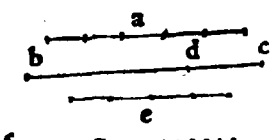

84 RESiduum quintum demonſtrare.

CAMPANVS. CCum reſiduum quintũ inuenire libuerit: erit linea c d cõmunicans lineæ a rationali poſitæ in longitudine, ſicut erat in inquiſitione ſecundi. & erit quadratus numerus e, diuiſus in f & e: quorũ neuter quadratus ſicut in præmiſſa. & erit quadratum lineæ c d ad quadratum b c: ſicut f ad e. ex quibus a diffinitione concludere licet (habita ſufficienti notitia binomij quinti) lineã d b eſſe reſiduũ quintũ.

Euclí. ex Zamb. Theorema 22. Propoſitio 89.

89 CInuenire quintam apotomen.

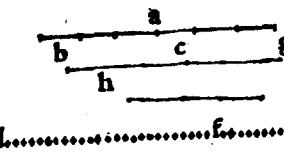

CTHEON ex Zamb. CExponatur rationalis a: & ipſi a longitudine cõmenſurabilis eſto c g. rõnalis igit eſt c g. Exponanturq; per ſecundũ lemma 28 decimi, bini numeri d f, f e: vt d e ad vtrũq; ipſorum d f, f e, rationem totus nõ habeat quam quadratus numerus ad quadratũ numerum. Fiatq; per correlariũ 6 decimi ſicut f e ad e d: ſic quod ex g c ad id quod ex g b. cõmẽſurabile per 11 decimi igitur eſt quod ex c g: et quod ex b g. Rationale autẽ eſt quod ex c g. rationale igitur & quod ex g b. rationalis igitur eſt b g. Et quoniã eſt ſicut d e ad e f ſic eſt quod ex b g ad id qđ ex g c, at d e ad e f rationẽ nõ habet quã numerus quadratus ad quadratũ nũerũ: neq; igitur quod ex b g ad id quod ex g c rationẽ habet quã quadratus numerus ad quadratũ numerum. incõmenſurabilis igitur eſt per 9 decimi b g: ipſi g c longitudine. Et vtræq; ſunt rationales. Ipſæ

igitur b g, g c, rationales sunt: potẽtia tm cõmensurabiles. Igit b c: apotome est per 73 decimi. Dico q & quinta. Quo nãq; maius est id qđ ex b g eo quod ex g c: esto id quod ex h. Quoniã igit est sicut quod ex b g ad id quod ex g c sic est d e ad e f. conuertendo igitur per correlariũ 18 quinti est sicut e d ad d f, sic quod ex b g ad id quod ex h. At e d: ad d f rationem non habet quam quadratus numerus ad quadratũ numerum. neq; igitur quod ex b g: ad id quod ex h rationẽ habet quam quadratus numerus ad quadratũ numerum. Incõmensurabilis igitur est per 9 decimi b g: ipsi h longitudine. Ipsaq; g b, ipsa g c maius potest: eo quod ex h. Ipsa igitur g b, ipsa g c maius potest: eo quod fit ex sibi longitudine incõmensurabili. & congruens est c g: longitudine cõmensurabilis ipsi a expositæ rationali. Ipsa igit b c: apotome est quinta. Inuẽta igitur est apotome quinti. Quod ostendendum fuerat.

Euclid. ex Camp. Propositio 85.

85 RESIDUUM sextum demum præsto sit reperire.

CAMPANVS. Residuum sextum sic reperitur. Erit vt prius linea a rationalis posita: & c numerus quadratus diuisus in f & g non quadratos. et erit h numerus primus. Et quadratũ lineæ a ad quadratum lineę b c: sicut h ad e. at vero quadratũ b c ad quadratum c d: vt e ad f. eritq; ex diffinitione linea d b: residuum sextũ. Cui si non plane animus tuus assenserit: exerceri te conuenit in inuentione binomij sexti.

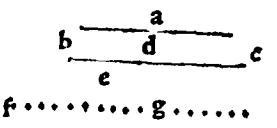

Euclid. ex Zamb. Problema 23. Propositio 90.

90 INuenire sextam apotomen.

THEON ex Zamberto. Exponatur rationalis a: & tres numeri e, b c, c d, rationem non habentes adinuicẽ quã quadratus numerus ad quadratum. Insuper q & b c: ad b d rationẽ non habeat quam quadratus numerus ad quadratũ numerum. Fiatq; per correlariũ 6 decimi sicut e ad b c: sic quod ex a ad id quod ex f g. sicut autẽ b c ad c d: sic quod ex f g ad id quod ex g h. Quoniam igitur est sicut e ad b c sic est quod ex a ad id quod ex f g: cõmensurabile igitur est per 6 decimi quod ex a ei quod ex f g. rationale autem quod ex a. rationale igitur est & id quod ex f g. rationalis igitur est & f g. Et quoniã e ad b c rationẽ nõ habet quam quadratus numerus ad quadratum numerum: neq; igitur quod ex a ad id quod ex f g rationẽ habet quã quadratus numerus ad quadratũ numerum. Incommensurabilis igitur est per 9 decimi a ipsi f g longitudine. Rursus quoniam est sicut b c ad c d sic quod ex f g ad id quod ex g h: cõmensurabile igitur est igitur est per 6 decimi quod ex f g: ei quod ex g h. rationale autẽ est quod ex f g. rationale igitur est: & quod ex g h. rationalis igitur & g h. Et quoniam b c ad c d rationem non habet quã quadratus numerus ad quadratũ numerum: neq; igitur quod ex f g ad id quod ex g h rationẽ habet quã quadratus numerus ad quadratum numerum. incõmensurabilis igitur est per 9 decimi f g ipsi g h longitudine. Et vtræq; rationales. Ipsæ igit f g, g h, rationales sunt potentia tantum cõmensurabiles. Igitur f h apotome est. Dico iam q & sexta. Quoniam enim est sicut e ad b c sic quod ex a ad id quod ex f g, sicutq; b c ad c d sic quod ex f g ad id quod ex g h: ex æquali igitur per 22 quinti est sicut e ad c d sic qđ ex a ad id qđ ex g h. At e ad c d rationẽ nõ habet quã quadratus numerus ad quadratũ numerũ. Neq; igit qđ ex a: ad id qđ ex h g rõnẽ habet quã quadratus numerus ad quadratũ numerũ. Incõmẽsurabilis igit est p 9 decimi a: ipsi g h longitudine. & neutra ipsarũ f g, g h: cõmensurabilis est longitudine ipsi a expositæ rationali. Quo nempe maius est quod ex f g eo quod ex g h: esto quod ex k. Quoniam enim est sicut b c ad c d sic quod ex f g ad id quod ex g h: conuertendo igitur p correlariũ 18 quinti est sicut c b ad d c, sic est qđ ex f g ad id quod ex k. At c b: ad b d rationẽ non habet quã quadratus numerus ad quadratũ numerũ. neq; igitur quod ex f g: ad id quod ex k rationẽ habet quã quadratus numerus ad quadratum. Incõmensurabilis igitur est f g ipsi k longitudine. Et f g, ipsa g h maius potest: eo quod fit ex k. Igitur f g, ipsa g h maius potest: eo quod fit est sibi longitudine incõmensurabili. & vtraq; ipsarum f g, g h: incommensurabilis est longitudine ipsi a expositę rationali. Ipsa igitur f h: apotome est sexta. Inuenta igitur est apotome sexta f h, quod erat agendum.

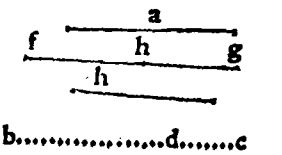

¶Sit prædictarum ſex apotomarum inuentionis oſtenſio conciſior. Deturq; vt inueniatur prima. Exponatur ex binis nominibus prima a c: cuius maius nomen ſit a b. & ab ipſa quidē a b: auferatur ipſi quidē b cæqualis b d. Ipſæ igitur a b, b c, hoc eſt a b, b d: rationales ſunt potentia tantum cōmenſurabiles. et a b, ipſa b c hoc eſt ipſa b d, maius poteſt: eo quod fit ex ſibi cōmenſurabili. & a b cōmenſurabilis eſt expoſitæ rationali longitudine. Igitur a d prima eſt apotome. ¶Similiter iam & reliquas apotomas inueniemus: eas quæ ex binis nominibus in numeros exponentes.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 86.

SI fuerit ſuperficies linea rationali atq; reſiduo primo cōtenta: latus eius tetragonicum neceſſe eſt eſſe reſiduum. 8

¶CAMPANVS. ¶Sit ſuperficies a c: contenta linea rationali a b, & reſiduo primo b c. dico latus tetragonicum ſuperficiei a c: eſſe reſiduum. Adiungatur enī ad lineā b c, linea c d: ſitq; illa cuius detractione b c fuit reſiduum primum. Eritq; ex diffintione/b d rationalis ex longitudine: & c d in potentia tantū. b d quoq; erit potentior d c: in quadrato lineæ ſecum cōmunicātis in longitudine. Diuidatur igitur d c per æqualia in e. & tota b d diuidatur ea conditione in f: q; inter b f & f d ſit e d medio loco proportionalis. eritq; ex ſecunda parte 13/b f cōmunicans in longitudine f d. per 9 igitur vtraq; earum cōmunicat cum tota linea b d. quare per diffinitionē ambæ ſunt rationales in lōgitudine. Ducantur itaq; lineæ f g, e h, & c k, equidiſtantes a b. eritq; per 15 vtraq; duarum ſuperficierum a f & g d rationalis. Sit quadratū ergo l m: æquale ſuperficiei a f. eritq; rationale: & latus eius rationale in potentia. Intra illud quadratum protracta diagonali linea l m, deſcribatur quadratū l n: æquale ſuperficiei g d. eritq; ipſum rationale: & eius latus rationale in potentia. protrahantur autem duæ lineæ m p, q n, æquidiſtanter lateribus totalis quadrati. Dico ergo quadratum p r eſſe æquale ſuperficiei a c: & eius latus quod eſt n p eſt reſiduum. Cum enim linea d e ſit ex hypotheſi medio loco proportionalis inter b f & f d: erit ex prima ſexti ſuperficies h d medio loco proportionalis inter duas ſuperficies a f & g d, ideoq; & inter duo quadrata l m & n l. Cūq; ex prima ſexti ſit ſuperficies l p medio loco proportionalis inter eadē duo quadrata: erit l p æqualis d h, & etiam h c. Et quia quadratū l n eſt æquale g d: erit t r æquale g e. totus itaq; gnomo circūſcriptus quadrato m n: eſt æqualis c g. Et quia l m erat æquale a f: relinquitur m n æquale a c. Q; autem n p latus quadrati m n ſit reſiduum: ſic collige. Eſt enim vtraq; duarum p t & t n rationalis in potentia: eo q; vtrunq; quadratum l m & n l eſt rationale. vnaq; earū eſt incōmenſurabilis alij per primam ſexti & 10 huius: eo q; quadratum l m eſt incōmenſurabile l r ſuperficiei/ſicut ſuperficies a f ſuperficiei h d. Equibus manifeſtum eſt q; ipſæ ſunt incōmenſurabiles. eſt enim per primam ſexti vna earum ad alteram: ſicut linea b f quæ eſt rationalis in lōgitudine ad lineam d e quæ eſt rationalis in potentia tantum. ex 68 igitur linea p n quæ poteſt in ſuperficiem a c: eſt reſiduum. Et hoc eſt quod intendimus.

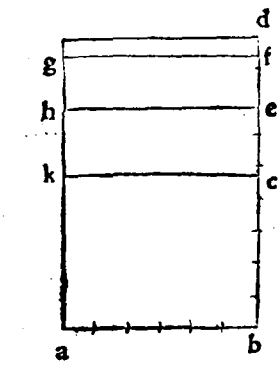

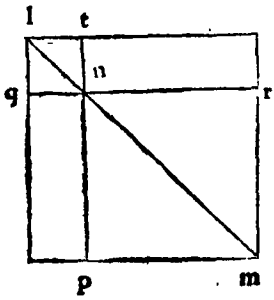

Eucli. ex Zamb. Theorema 67. Propoſitio 91.

¶Si areola compræhendatur ſub rationali & apotomæ prima: quæ areolam poteſt apotome eſt. 9

¶THEON ex Zāb. ¶Compræhendatur etenim areola a b: ſub rationali a c, & apotomæ prima a d. Dico q; ipſam a b areolam potens: apotome eſt. Quoniam apotome eſt a d: eſto eidem congruens per 79 decimi d g. Ipſæ igitur a g, d g: rationales ſunt potentia tantum commenſurabiles. & tota a g: per tertias diffinitiones cōmēſurabilis eſt ipſi a c expoſitæ rationali: & a g, ipſa g d per 73 decimi maius poteſt eo quod fit ex ſibi lōgitudine cōmenſurabili. Si igitur per 28 ſexti quartæ parti eius quod ex d g æquū ad ipſam a g cōpararetur deficiens ſpecie a quadrato: in cōmēſurabilia ipſā p 17 decimi diuiſerit. Secēt per 10 primi d g bifariam in e. & ei quod ex e g æquum ad ipſam a g cōpararetur per 28 ſexti: deficiēs ſpecie a quadrato. ſitq; quod ſub a f, f g. cōmenſurabilis igitur eſt a f: ipſi f g. Et per e, f, ſigna: per 31 primi ipſi a c paralleli excitentur e h, f i. Et

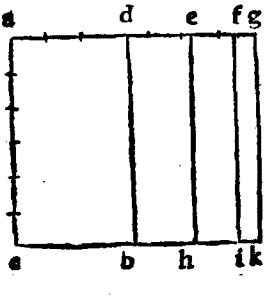

quoniam cõmenſurabilis eſt a g ipſi f g longitudine: & a g igitur vtriq; ipſarũ a f, f g, cõmenſurabilis eſt longitudine. Sed a g cõmenſurabilis eſt ipſi a c. & vtraq; igitur ipſarũ a f, f g: cõmenſurabilis eſt longitudine ipſi a c. & rationalis eſt a c. rationalis igitur eſt & vtraq; ipſarum a f, f g. quare & vtrunq; ipſorum a i, f k, rationale eſt. Et quoniã cõmenſurabilis eſt d e ipſi e g (æquales namq;) quæ vero æqualia cõmenſurabilia ſunt lõgitudine: & d g igitur vtriq; ipſarum d e, e g, longitudine cõmenſurabilis eſt. Rationalis autẽ eſt d g: et ipſi a c longitudine incõmenſurabilis. rationalis igitur eſt & vtraq; ipſarũ d e, e g: & ipſi a c lõgitudine incõmenſurabilis. vtrunq; igitur ipſorum d h, e k: medium eſt. Apponatur iam/ipſi quidem a i æquum quadratum l m: ipſi autem f k æquum auferatur communem ipſi l m angulũ habẽs eũ qui ſub l o, o m, ſitq; n x. circa eundem igitur dimetientem ſunt per 26 ſexti: ipſa l m, n x, quadrata. ſit eorum dimetiẽs o r: ac deſcribatur figura. Quoniam certe rectangulum cõpræhenſum ſub a f, f g, æquũ eſt ei quod ex g e quadrato: eſt igitur per 17 ſexti ſicut a f ad e g, ſic e g ad f g. Sed ſicut quidem a f ad e g, ſic per primam ſexti ai ad e k: ſicut autem e g ad f g, ſic eſt e k ad k f. Ipſorum igitur a i, k f: mediũ proportionale eſt e k. eſt autem ipſorum l m, n x, mediũ proportionale n m: ſicut in præcedentibus patuit per lemma 53 decimi. & a i, ipſi quidem l m quadrato æquũ eſt: at k f, ipſi n x. & e k igitur: ipſi m n eſt æquale. Sed e k: per 36 primi ipſi d h eſt æquale. & m n: ipſi l x. Igitur d k: æquum eſt ipſi y q z gnomoni, & ipſi n x. Eſt autem & a k: æquũ ipſis l m, n x, quadratis. Reliquum igitur a b: per 43 primi æquum eſt ipſi ſ t, hoc eſt ei quod fit ex l n quadrato. Quod igitur ex l n quadratum: ipſi a b æquum eſt. Ipſa igitur l n: ipſam a b areolam poteſt. Dico q; & l n apotome eſt. Quoniam enĩ rationalia ſunt a i, f k, & æqualia ſunt ipſis l m, n x: & vtrũq; igitur ipſorũ l m, n x, rationale eſt/hoc eſt quod fit ex vtraq; ipſarum l o, o n. & vtraq; igitur ipſarum l o, o n: rationalis eſt. Rurſus quoniã d h mediũ eſt/& ipſi l x eſt æquale: medium igitur eſt l x. Et quoniam l x medium eſt/& n x rationale: incõmenſurabile igitur eſt l x: ipſi n x. Sicut autem l x ad n x: ſic eſt l o ad o n. Incõmenſurabilis igitur eſt per 11 decimi l o: ipſi o n longitudine. Et vtrq; rationales. ipſæ igitur l o, o n: rationales ſunt potẽtia tãtum cõmenſurabiles. Apotome igitur eſt per 73 decimi l n: & ipſam a b areolã poteſt. Quæ igitur ipſam a b areolam poteſt: apotome eſt. Si areola igitur cõprehendatur ſub rationali & apotomæ prima: quæ areolam poteſt apotome eſt. Quod erat oſtendendum.

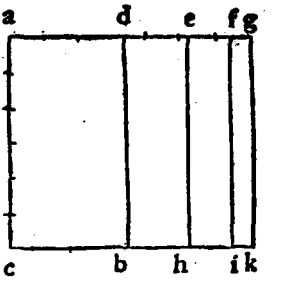

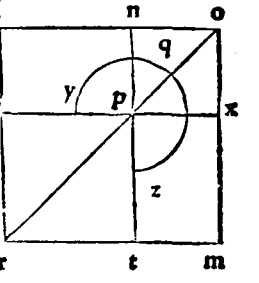

Eucli. ex Camp. Propoſitio 87

SI ſuperficies aliqua linea rationali reſiduoq; ſecundo contineatur: linea in eãdem potens erit reſiduum mediale primum.

¶CAMPANVS. ¶In hac quoq; argue ſicut in præmiſſa ex diffinitione reſiduí ſecundi & ſecunda parte 13 & nona & decimanona & 15 & 69.

Eucli. ex Zamb. Theorema 68. Propoſitio 92.

¶Sí areola compræhenſa fuerit ſub rationali & apotomæ ſecũda: quæ areolam poteſt mediæ apotome eſt prima.

¶THEON ex Zamberto. ¶ Areola namq; a b: cõpræhendatur ſub rationali a c, & ſecunda apotomæ a d. Dico q; quæ a b areolã poteſt: mediæ apotome eſt prima. Eſto enim per 79 decimi ipſi a d cõgruens d g. Ipſæ igitur a g, g d: rationales ſunt potẽtia tantũ cõmenſurabiles per tertias diffinitiones. & ipſa d g congruens: cõmenſurabilis eſt ipſi a c expoſitæ rationali. ipſa vero a g tota/ipſa congruente g d maius poteſt: eo quod fit ex ſibi commenſurabili. Sí autẽ quartæ parti eius quod fit ex g d æquum ad ipſam a g cõparetur per 28 ſexti ſpecie deficiens a quadrato: ipſam dirimet in cõmenſurabilia per 17 decimi. Secetur per 10 primi nempe d g bifariam in e: & ei quod ex e g æquum ad ipſam a g comparetur ſpecie deficiens a quadrato/ſitq; quod ſub a f, f g. cõmenſurabilis igitur eſt a f: ipſi f g longitudine. Et per ipſa e, f, g, ſigna: per 31 primi ipſi a c paralleli excitentur e h, f i, g k. Et quoniam per 15 decimi a f ipſi f g longitudine cõmenſurabilis eſt: & a g igitur vtriq; ipſarum a f, f g, longitudine

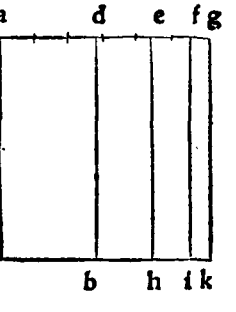

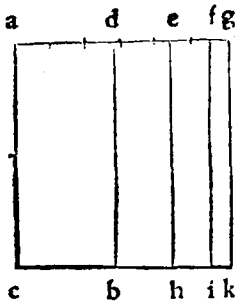

cõmenſurabilis eſt. Rationalis autẽ eſt a g: & ipſi a c longitudine incommenſurabilis. & vtraq; igitur ipſarũ a f, f g, rationalis eſt: & ipſi a c longitudine incõmenſurabilis. vtrũq; igitur ipſorũ a i, f k: medium eſt. Rurſus quoniã cõmenſurabilis eſt d e ipſi e g: & d g igitur per 6 decimi & per 15 decimi vtriq; ipſarum d e, e g, cõmenſurabilis eſt. Sed d g: ipſi a c longitudine commenſurabilis eſt. Rationalis igitur eſt vtraq; ipſarum d e, e g: & ipſi a c longitudine cõmenſurabilis. igitur & vtrũq; ipſorum d h, e k: per 19 decimi rationale eſt. Conſtituatur ergo per 14 ſecundi ipſi quidem a i æquum quadratum l m: ipſi autem f k æquum auferatur n x, circa eundem exiſtens angulum ipſi l m qui ſub l o m. Circa eundem igitur dimetientem ſunt ipſa l m, n x, quadrata. Eſto per 26 ſexti ipſorum dimetiens o r: & deſcribatur figura. Quoniam nempe ipſa a i, f k, media ſunt/ & adinuicem cõmenſurabilia/ & eis quæ ex l o, o n, ſunt æqualia: & quæ igitur ex l o, o n, media ſunt. & ipſæ l o, o n, igitur: medię ſunt potentia tantum cõmenſurabiles. Et quoniam quod ſub a f, f g, æquum eſt ei quod ex e g: eſt igitur ſicut a f ad e g: ſic e g ad f g. Sed ſicut quidem a f ad e g: ſic a i ad e k. ſicut autem e g ad f g: ſic e k ad f k. Ipſorum igitur a i, f k: medium proportionale eſt e k. Sed ipſorum l m, n x, quadratorum: medium proportionale eſt per lemma 53 decimi m n. & a i quidem æquum eſt ipſi l m: & f k ipſi n x. Igitur m n: ipſi e k æquum eſt. Sed ipſi quidem e k, æquum eſt d h: at m n, ipſi l x per 36 primi eſt æquale. Totum igitur d k: æquum eſt ipſi y q z gnomoni & ipſi n x. Quoniam ergo totum a k æquum eſt ipſis l m, n x, quorum d k æquum eſt ipſi y q z gnomoni & ipſi n x: reliquũ igitur a b ipſi t ſ eſt æquale. Atꝛ ſ: ei quod ex l n. quod igitur ex l n: ipſi a b areolæ æquum eſt. ipſam igitur a b areolam: ipſa l n poteſt. Dico q̃ l n mediæ apotome eſt prima. Quoniã enim e k rationale eſtꝛ & ipſi n m æquale hoc eſt ipſi l x: rationale igitur eſt l x, hoc eſt ei quod ſub l o, o n, per conſtructionem. Oſtenſum autem eſt: q̃ n x medium eſt. Igitur l x: ipſi n x eſt incõmenſurabile. Sicut autem l x ad n x: ſic l o ad o n. Ipſæ igitur l o, o n, longitudine ſunt incõmenſurabiles. Ipſæ igitur l o, o n, mediæ ſunt potentia tantũ cõmenſurabiles/ rationale compræhendentes. Ipſa igitur l n: medię apotome eſt prima per 74 decimi. Et ipſam a b poteſt areolã. Igitur quæ ipſam a b areolã poteſt: medię apotome eſt prima. Si areola igitur compræhenſa fuerit: & quæ ſequuntur reliqua. quod erat oſtendendũ.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 88

SI linea rationali reſiduoq; tertio ſuperficies continea- tur: erit linea ſuper eam potens reſiduum mediale ſecundum.

¶ CAMPANVS. ¶ Priori demonſtrationi inſiſte: & facile concludes propoſitum ex diffinitione reſidui tertij & ſecunda parte 13 & 9 & 19 & 70.

Euclí. ex Zamb. Theorema 69. Propoſitio 93.

¶ Si areola compræhendatur ſub rationali & apotomę tertia: quæ areolam poteſt mediæ apotome eſt ſecunda.

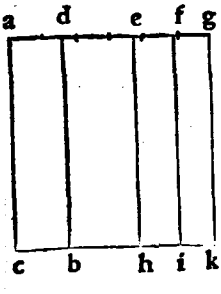

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Areola enim a b: compræhendatur ſub rationali a c, & apotomę tertia a d. Dico q̃ quæ ipſam a b areolam poteſt: mediæ apotome eſt ſecunda. Eſto inq̃ per 79 decimi ipſi a d congruens d g. ipſæ igitur a g, g d, rationales ſunt potentia tantum cõmenſurabiles. & neutra ipſarum a g, g d: ipſi a c expoſitæ rationali cõmenſurabilis eſt lõgitudine. At per 87 decimi tota a g, ipſa d g congruẽte maius poteſt: eo quod ſit ex ſibi cõmenſurabili. Si igitur quartæ parti eius quod fit ex d g æquum ad ipſam a g apponatur ſpecie deficiens a quadrato: in incommenſurabilia per 18 decimi ipſam diuiſerit. ſecetur per 10 primi nempe d g bifariam in e. & per 18 ſexti ei quod ex e g æquũ ad ipſam a g cõparetur ſpecie deficiens a quadrato: ſitq; quod ſub a f, f g. Excitẽturq; per 31 primi per e, f, g, ſigna: ipſi a c paralleli e h, f i, g k. cõmenſurabiles igitur ſunt a f, f g. cõmenſurabile igitur eſt & a i ipſi f k. Et quoniam a f, f g, commenſurabiles ſunt longitudine: & a g igitur per parabolem vtriq; ipſarum a f, f g, cõmenſurabilis eſt lõgitudine. Rõnalis autẽ eſt a g: & ipſi a c lõgitudine incõmẽſurabilis. & vtraq; igitur ipſarũ a f, f g, rationalis eſt: & ipſi a c

longitudine incommenſurabilis. & vtrũq; igitur ipſorum a i, f k: per 21 decimi medium eſt. Rurſus quoniam cõmenſurabilis eſt d e ipſi e g lõgitudine: & d g igitur vtriq; ipſarum d e, e g, longitudine cõmẽſurabilis eſt per 16 decimi. Rationalis autẽ eſt g d: & ipſi a c lõgitudine incõmẽſurabilis. rationalis igitur eſt & vtraq; ipſarum d e, e g: & ipſi a c longitudine incommenſurabilis. Vtrumq; igitur ipſorum d h, e k: per 21 decimi medium eſt. Et quoniam a g, g d, potentia tantum ſunt cõmenſurabiles: incõmenſurabilis igitur eſt longitudine a g ipſi g d. Sed a g, ipſi quidẽ a f lõgitudine cõmenſurabilis eſt: & d g, ipſi e g. incõmenſurabilis igitur eſt a f ipſi e g lõgitudine. Sicut autẽ a f ad e g: ſic a i ad e k. incõmẽſurabile igitur eſt a i: ipſi e k. Cõſtituatur igitur per 14. ſecundi, ipſi quidẽ a i æquum quadratũ l m: ipſi autẽ f k æquum auferatur n x, circa eundem exiſtens angulũ cũ m l. Circa igitur eunde dimetientẽ: ſunt l m & n x. eſto per 26 ſexti ipſorum dimetiens o r: deſcribaturq; figura. Quoniam igitur quod ſub a f, f g, æquum eſt ei quod ex e g: eſt igitur per 17 ſexti ſicut a f ad e g, ſic e g ad f g. Sed ſicut quidem a f ad e g: ſic eſt a i ad e k: ſicut autem e g ad f g, ſic eſt e k ad f k. & ſicut igitur a i ad e k: ita e k ad f k. Ipſorum igitur a i, f k, medium proportionale eſt e k, eſt autẽ per lẽma 53 decimi ipſorũ l m, n x, quadratorũ: mediũ ꝓportionale m n. & a i, æquũ eſt ipſi l m: & f k, ipſi n x. Et e k igitur: æquũ eſt ipſi m n. Sed m n, ipſi l x eſt æquale: & e k, ipſi d h æquũ eſt p 26 primi. & totũ igit̃ d k: æquũ eſt ipſi y q z gnomoni & ipſi n x. Eſt aũt & a k: æquũ ipſis l m, n x. reliquum igitur a b: æquum eſt ipſi f t, hoc eſt ei quod ex l n quadrato. Igitur ipſa l n: ipſam a b areolam poteſt. Dico iam ꝙ l n mediæ apotome eſt ſecunda. Quoniam enim oſtenſum eſt ꝙ a i, f k, media ſunt & æqualia eis quæ ex l o, o n: medium igitur eſt per correlariũ 23 decimi & vtrũq; ipſorum quæ ex l o, o n. media igitur eſt vtraq; ipſarum l o, o n. Et quoniam a i ipſi f k cõmenſurabile eſt: igitur quod ex l o, ei quod ex o n cõmenſurabile eſt. Rurſus quoniam oſtenſum eſt ꝙ a i ipſi e k incõmenſurabile eſt: incõmenſurabile igitur eſt l m ipſi m n, hoc eſt quod ex l o, ei quod ſub l o, o n. quare & l o: incõmenſurabilis eſt longitudine ipſi o n. Ipſæ igitur l o, o n: mediæ ſunt potentia tantum commenſurabiles. Dico iam ꝙ & medium compræhendunt. Quoniam patuit ꝙ e k medium eſt / & ei eſt æquale quod ſub l o, o n: medium igitur per correlarium 23 decimi eſt & quod ſub l o, o n. Quare ipſæ l o, o n, mediæ ſunt potentia tantum commenſurabiles medium comprehendentes. Ipſa igitur l n mediæ apotome eſt ſecunda per 75 decimi: & ipſam poteſt a b. Quæ igitur ipſam a b areolam poteſt: mediæ apotome eſt ſecũda. Quod oſtendere oportebat.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 89.

89 SI fuerit ſuperficies linea rationali reſiduoq; quarto contenta: linea ſuper eam potens erit linea minor.

CAMPANVS. In hac quoq; nõ aliter procedas q̃ prius. facile erit ibi propoſitum concludere: ſi præmiſſam nõ deſpicis / ex diffinitione reſidui quarti & ſecũda parte 14. & 9 & 19 & 15 & 71. & ſic patebit ꝓpoſitũ.

Eucli. ex Zamb. Theorema 70. Propoſitio 94.

94 Si areola compræhendatur ſub rationali & quarta apotomę: quæ areolam poteſt minor eſt.

THEON ex Zãb. Areola nãq; a b: cõpræhendat ſub rõnali a c, & quarta apotomę a d. Dico ꝙ q̃ a b areolã põt: minor eſt. Sit enĩ per 80 decimi ipſi a d cõgruẽs d g. ipſę igit̃ a g, g d: rationales ſũt potẽtia tm̃ cõmẽſurabiles. & a g: ipſi a c expoſitę rationali lõgitudine cõmẽſurabilis eſt. & tota a g: ipſa d g cõgruẽ te maius poteſt eo quod fit ex ſibi lõgitudine incõmenſurabili. Q m̃ igit p 51 decimi a g ipſa g d maius poteſt eo qd̃ fit ex ſibi lõgitudine incõmẽſurabili: ſi igit̃ quartę parti eius qd̃ ex d g æquũ ad ipſam a g cõpareat per 28 ſexti ſpecie deficiẽs a quadrato / in incõmẽſurabilia per 18 decimi ipſã diuiſerit. Secet p 10 primi igit̃ d g bifariã in e: & ei qd̃ ex e g p 28 ſexti æquũ ad ipſam a g cõpare tur ſpecie deficiẽs a quadrato / ſitq; quod ſub a f, f g. Incõmẽſurabilis igit̃ eſt lõgitudine a f: ipſi f g. Excitentur igitur per 31 primi per e, f, g, ſigna / paralleli ipſis a c, b d: ſintq; e h, f i, g k. Quoniã igitur rationalis eſt a g, & ipſi a c lõgitu

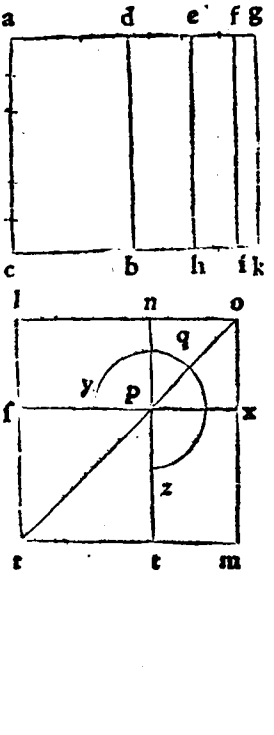

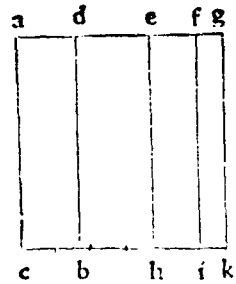

dine commenſurabilis: rationale igitur eſt totum a k. Rurſus quoniam commẽ ſurabilis eſt d g ipſi a ẽ longitudine/& vtræq; ſunt rationales: medium igitur eſt d k per 21 decimi. Rurſus quoniam incõmenſurabilis eſt a f ipſi f g longitudine: incommenſurabile igitur eſt per 9 decimi & a i ipſi f k. Conſtituatur igitur per 14 ſecundi ipſi quidem a i æquum quadratũ l m: ipſi autem f k æquum auferatur n x. Ad eundem igitur ſunt angulum qui ſub l,o,m: ipſa l m & n x. circa igitur eundem dimetiẽtem ſunt per 26 ſexti: ipſa l m, n x, quadrata. Sit ipſorum dimetiẽs o r: deſcribaturq; figura. Quoniam igitur quod ſub a f, f g, æquũ eſt ei quod ex e g: proportionale igitur eſt per decimã ſeptimã ſexti ſicut a f ad e g, ſic e g ad f g. Sed ſicut quidem a f ad e g: ſic a i ad e k. ſicut autem per primam ſexti e f ad f g: ſic e k ad f k. Ipſorum igitur a i, f k, medium proportionale eſt e k. Ipſorum autem l m, n x, quadratorũ per lẽma 53 decimi medium proportionale eſt n m. & a i æquũ eſt ipſi l m: & f k ipſi n x, & e k igit: ipſi m n eſt æquale. Sed ipſi quidẽ e k, æquũ eſt d h: ipſi autẽ m n, æquũ eſt l x. Totũ igit d k: æquũ eſt ipſi y q z gnomoni/& ipſi n x. Quoniã igit a k totũ æquũ eſt ipſis l m, n x, quadratis/quorũ d k æquũ eſt ipſi y q z gnomoni & ipſi n x quadrato: reliquũ igit a b per ſecũdã cõmunẽ ſententiã æquũ eſt ipſi f t hoc eſt ei qđ fit ex l n quadrato. Igit l n: ipſam a b areolã poteſt. Dico q; l n irrationalis eſt: appellata minor. Qm̃ eni a k rationale eſt/& eis eſt æquale quæ ex l o, o n, ſunt quadratis: conflatum igitur ex iis quæ ex l o, o n, rationale eſt per diffinitionem. Rurſus quoniã d k medium eſt/& d k æquũ eſt ei quod bis ſub l o, o n: quod igitur bis ſub l o, o n, medium eſt. Et quoniã patuit q; a i ipſi f k eſt incommenſurabile: incommenſurabile igitur eſt per 11 decimi quadratum quod ex l o, ei quod ex o n quadrato. Ipſæ igitur l o, o n: per 76 decimi potẽtia ſunt incommẽſurabiles/efficientes conflatum quidem earum quadratis rationale/quod vero bis ſub ipſis medium. l ipſa igitur l n, irrationalis eſt appellata minor: & ipſam areolam a b poteſt. Quę igitur ipſam a b areolam poteſt: minor eſt. Quod erat oſtendendum.

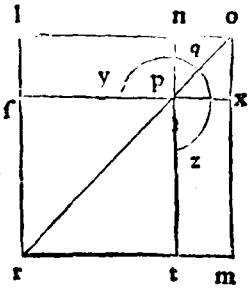

Eucli. ex Camp. Propoſitio 90.

SI fuerit línea rationali reſiduoq; quinto ſuperficies cõtẽta: latus eius tetragonicũ/erit cũ rõnali cõponẽs mediale.

¶CAMPANVS. ¶Nitere p̃miſſa argumẽtatione ex diffinitione reſidui quinti & ſecunda parte 14 & 9 & 19 & 15 & 72: quod propoſitum eſt concludere.

Eucli. ex Zamb. Theorema 71. Propoſitio 95.

¶Si areola cõprahendatur ſub rationali & quinta apotomæ: quæ areolam poteſt/eſt quæ cum rationali medium totum conficit.

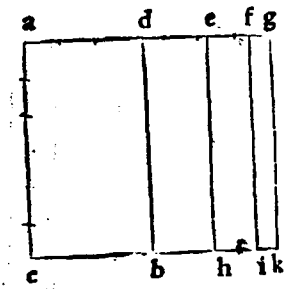

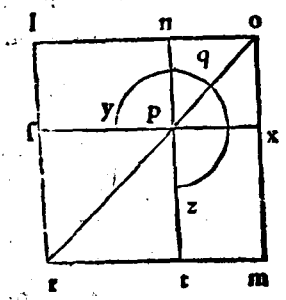

¶THEON ex Zamberto. ¶Areola etenim a b: cõprahendatur ſub rationali a c, & quinta apotomæ a d. Dico q; quæ ipſam areolam a b poteſt: eſt quę cũ rationali medium totum conficit. Sit namq; per 79 decimi ipſi a d congruens d g, ipſæ igitur a g, g d, per 80 decimi rationales ſunt potentia tantum commenſurabiles. & congruens g d, commenſurabilis eſt longitudine ipſi a c expoſitæ rationali. Sed tota a g: congruente d g maius poteſt eo quod fit ex ſibi incõmenſurabili. Si igit per 28 ſexti quartæ parti eius quod ex d g, æquũ ad ipſam a g p 17 decimi cõparetur deficiẽs ſpecie a quadrato: in incõmenſurabilia ipſam diuidet. Secetur igitur per decimam primi d g bifariam in e ſigno: & ei quod ex e g per 28 decimi æquum ad a g comparetur ſpecie deficiens a quadrato/ſitq; quod ſub a f, f g. Incommenſurabilis igitur eſt per 9 & 34 decimi a f ipſi f g longitudine. Excitenturq; per 31 primi per e, f, g, ſigna ipſi a c paralleli e h, f i, g k. Et quoniam a g ipſi a c longitudine eſt incommẽſurabilis/& vtræq; ſunt rationales: mediũ igit eſt a k. Rurſus qm̃ d g eſt rationalis/& ipſi a c lõgitudine cõmenſurabilis: rationale igit eſt d k. Cõſtituat igitur per 14 ſecundi ipſi quidẽ a i æquũ quadratũ l m: ipſi autẽ f k æquũ quadratũ auferat n x. Ad eãdẽ angulũ qui ſub l, o, m: ſũt ipſa l m et n x. ad eãdẽ igitur dimetrũ: ſũt l m, n x quadrata. Sit p 26 ſexti ipſorũ dimetiẽs o r: deſcribaturq; figura. Similiter iã oſtẽdemus q; in põe ipſã a b areolã. dico q; ipſa l m eſt

quæ enim rationali mediũ totũ conficit. Quoniã enim oſtenſum ꝙ a k medium eſt/& eis ſunt æqua quæ ex l o,o n: conflatũ igitur quæ ex l o,o n, mediũ eſt. per correlariũ 23 decimi. Rurſus qm̃ d k rationale eſt/& ei eſt æquũ qđ bis ſub l o,o n: & quod bis igitur ſub l o,o n, rationale eſt. Et quoniam incommenſurabile eſt a i ipſi f k: incommenſurabile igitur eſt quod ex l o, ei quod ex o n. Ipſæ igitur l o,o n: potentia ſunt incommenſurabiles/efficientes conflatum ex ipſarum quadratis mediũ/quod autem bis ſub ipſis rationale. reliqua igitur l n per 77 decimi irrationalis eſt: appellata cum rationali mediũ totum efficiens. Et ipſam a b areolam poteſt. quæ igitur ipſam a b areolam poteſt: eſt quæ cum rationali medium totum efficit. Quod oportuit demonſtrare.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 91.

91 Si linea rationali reſiduoꝙ ſexto ſuperficies contineatur: latus tetragonicum quod ſuper eam poteſt/cum mediali conſtituens totum mediale eſſe comprobatur.

¶ CAMPANVS. ¶ Nunc quoꝙ vltimo quod per hanc dicitur: prꝫmiſſo modo ſatage concludere ex diffinitione reſidui ſexti & ſecunda parte 14 & 9 & 19 & 73. In his autem omnibus proceſſum tuum nihil offendere poterit: ſi primam earum & perfecte didiceris & memoriter tenueris / & quid quoꝙ ſupponet ſollerter attenderis. Qꝫ ſi forſan de aliquo in quadrato l m te dubitare contigerit: ad ſuũ æquale in ſuperficie a d tibi recurrẽdũ erit/& patebunt tuo ingenio.

Eucli. ex Zamb. Theorema 62. Propoſitio 96.

96 ¶ Si areola compræhendatur ſub rationali & apotomę ſexta: quæ areolam poteſt/eſt quæ cum medio medium totum efficit.

¶ THEON ex Zãb. ¶ Areola namq; a b: compræhendatur ſub rationali a c & apotomæ ſexta a d. Dico ꝙ quę a b areolam poteſt: eſt quę cum medio mediũ totum efficit. Eſto enim per 79 decimi ipſi a d cõgruens d g. ipſæ igitur a g, g d, per 90 decimi rationales ſunt potentia tantum cõmenſurabiles. Et neutra ipſarum a g, g d, per tertias diffinitiones commenſurabilis eſt ipſi a c expoſitæ rationali longitudine: & tota a g ipſa d g congruente maius poteſt eo quod fit ex ſibi longitudine incommenſurabili. Qm̃ igitur a g ipſa g d maius poteſt eo qđ fit ex ſibi lõgitudine icõmẽſurabili: ſi igitur per 28 ſexti quartę parti eius quod ex d g æquũ ad ipſam a g cõparetur ſpecie deficiẽs a quadrato/in incõmẽſurabilia ipſam p 17 decimi diuidet. Secetur igit p 10 primi a g bifariã in ſigno e: & ei quod ex e g per 28 ſexti æquũ ad ipſam a g cõpareť ſpecie deficiens a quadrato/ſitq; quod ſub a f, f g. Incõmenſurabilis igitur eſt per 18 decimi a f: ipſi ipſi f g longitudine. Sicut autem per primam ſexti a f ad f g: ſic a i ad f k, incommenſurabile igitur eſt per 9 decimi a i ipſi f k. Et quoniam ipſę a g, a c, rationales ſunt potentia tantum commenſurabiles: medium eſt a k. Et quoniam ipſæ a c, d g, rationales ſunt longitudine incommenſurabiles: mediũ eſt & d k per 21 decimi. Quoniam igitur ipſæ a g, g d, potentia tantum ſunt commenſurabiles: igitur a g ipſi d g longitudine eſt incommenſurabilis. Sicut autem a g ad g d: ſic eſt a k ad d k. incommenſurabile igitur eſt a k: ipſi k d. Conſtituatur igitur per 14 ſecundi ipſi a i, ęquum quadratũ l m: ipſi autem f k, ęquum auferatur n x, circa eundem dimetiẽtem igitur: per 26 ſexti ſunt ipſa l m, n x, quadrata. eſto ipſorũ dimetiẽs o r: deſcribaturq; figura. Similiter iã ex præcedentibus oſtendemus: ꝙ l n poteſt ipſam a b areolam. Dico ꝙ ipſa l n eſt quæ cum medio medium totum efficit. Quoniam namq; patuit ꝙ a k medium eſt/& eis eſt æquale quæ ex l o,o n: conflatum igitur ex ijs quæ ex l o,o n, medium eſt per correlarium 23 decimi. Rurſus quoniam patuit ꝙ d k mediũ eſt/& ei æquale quod bis ſub l o,o n: & quod igitur bis ſub l o,o n, mediũ eſt. Et quoniam patuit ꝙ a k ipſi d k eſt incommenſurabile: incommenſurabilia igitur. ſunt & quæ ex l o,o n, fiunt quadrata ei quod bis ſub l o,on. Et quoniam a i ipſi f k eſt incommenſurabile: incommenſurabile eſt igitur & quod ex l o ei quod ex o n. Ipſæ l o,o n, igitur per 78 decimi potentia ſunt incommenſurabiles / efficientes conflatum ex ipſarum quadratis medium/& quod bis ſub ipſis medium/inſuper quæ ex ipſis quadrata incommenſurabilia

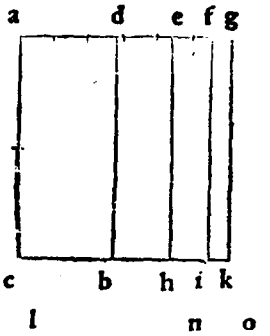

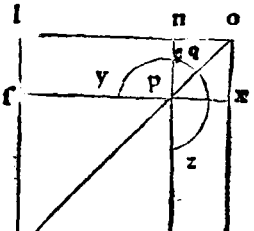

ei quod bis ſub ipſis. Ipſa igitur l o irrationalis eſt: appellata cum medio medium totum efficiens. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 92.

SI ad lineam rationalem ſuperficies æqualis quadrato reſidui applicetur: alterum latus reſiduum primum eſſe neceſſe eſt.

CAMPANVS. Hæ ſex ſequentes: ſunt conuerſæ ſex præcedentium per ordinem. Huius autē primæ hæc eſt intētio. q; ſi ſit ſuperficies a c adiuncta ad lineam rationalē a b, æqualis quadrato reſidui quod ſit d e: erit eius latus ſecundū quod eſt b c neceſſario reſiduum primum. Adiſciatur enim lineæ d e quæ proponitur eſſe reſiduū: linea per cuius abſciſionē ipſa d e fuerit reſiduum. ſitq; ei adiuncta e f. eritq; ex 68 vtraq; duarum linearum d f & f e: rationalis in potentia/& vna earum incommenſurabilis alij. Deſcribatur ergo quadratum lineæ f e, quod ſit e g: & quadratum d e quę poſita eſt eſſe reſiduū/quod ſit e h. & adijciantur ſupplementa d k & f l. eritq; quadratum g h tanq̄ quadratum lineæ d f: & quadratum e h erit ſicut ſuperficies a c. Erit etiam vtrūq; quadratorum g h & g e. rationale. Sit igitur ſuperficies a m adiuncta ad lineam a b: æqualis quadrato g h, eritq; ob hoc rationalis. quare per 16 linea m n eſt rationalis in lōgitudine. ſuperficies vero p n ſit æqualis quadrato e g: quæ etiam propter hoc erit rationalis. & per 16 linea m n rationalis in longitudine. itaq; tota linea b n eſt rationalis per 9. Diuidatur autem c n per æqualia in q: & ducatur q r æquidiſtans a b. eritq; ex prima ſexti c r æqualis r n. Manifeſtum vero eſt q; cum tota ſuperficies a n ſit æqualis duobus quadratis g h & e g pariter acceptis quæ ſunt quadrata duarū linearum d f & f e, & ſuperficies a c ſit ęqualis quadrato lineæ d e quod eſt e h: erit per 7 ſecūdi ſuperficies reſidua ex a n quæ eſt c f æqualis duplo ſuperficiei ex d f in f e. quare & horum dimidia quæ ſunt r n & d g: neceſſe eſt eſſe æqualia. Cūq; igit ex prima ſexti ſit ſuperficies d g medio loco proportionalis inter duo quadrata g h & g e: erit quoq; ſuperficies r n medio loco proportionalis inter duas ſuperficies a m & p n. ideoq; per primam ſexti erit etiam q n medio loco proportionalis inter duas lineas b m & m n. Cumq; ſit q n dimidium lineę n c, & linea b n diuiſa per punctum m in duo communicantia inter quæ cadit q n medio loco proportionalis: ſequitur ex prima parte 13 q; linea b n ſit potentior linea n c in quadrato lineę ſecum cōmunicantis in lōgitudine. Quia ergo ſuperficies d g eſt medialis ex 19/ex hypotheſi autem ſuperficies c r ſibi æqualis medialis/& linea c q rationalis in potentia tantum per 20/ideoq; etiam duplum eius quod eſt linea n c eſt rationalis tantum in potentia/quia ergo b n eſt rationalis in longitudine communicans lineæ a b poſitæ rationali/& potentior n c in quadrato lineę ſibi cōmunicantis in longitudine: ſequitur ex diffinitione lineam b c eſſe reſiduum primum. Quod eſt propoſitum.

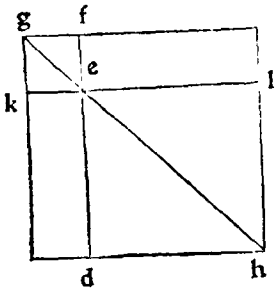

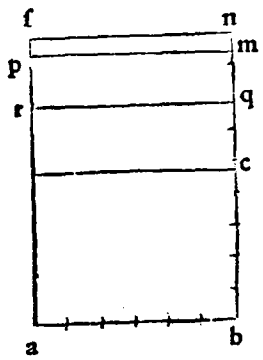

Eucli. ex Zamb. Theorema 73. Propoſitio 97.

Q Quæ ab apotomę ad rationalem comparata latitudo: primā efficit apotomen.

THEON ex Zāb. Sit apotome a b, rationalis autem ſit c d: & ei quod ex a b, æquum ad ipſam c d comparetur c e, latitudinem efficiens c f. Dico q; c f eſt prima apotome. Eſto inquā per 79 decimi ipſi a b congruens b g. ipſæ igitur a g, g b, per 80 decimi rationales ſunt potentia tantum commenſurabiles. Et ei quidem quod ex a g per 44 primi ęquum/ad ipſam c d comparetur c h: ei autem quod ex b g, comparetur k l. Totum igitur c l: æquum eſt eis quæ ex a g, g b, quorum c e ęquum eſt ei quod ex a b. reliquum igitur f l: æquum eſt ei quod bis ſub a g, g b. Secetur per 10 primi f m biſariam in ſigno n: & excitetur per 31 primi per n, ipſi c d parallelus n x. Vtrumq; igitur ipſorum: f x, l n, æquum eſt ei quod ſub a g, g b. Et quoniam quæ ex a g, g b, rationalia ſunt/& eis quę ex a g, g b, æquū eſt d m: rationale igit eſt per diffinitionē decimi d m. Et ad rationalē a opponitur c d: latitudinem efficiēs c m, rōnalis igitur eſt c m, per 20 decimi: & ipſi c d longitudine incōmenſurabilis. Rurſus quoniam quod

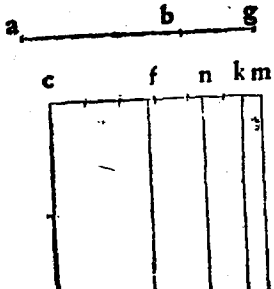

bis ſub a g,g b, medium eſt per 21 decimi/& ei quod bis ſub a g.g b, æquum eſt f l: medium igitur eſt f l. Et ad ipſam c d rationalem apponitur: latitudinem efficiens f m. rationalis igitur eſt f m: & ipſi c d longitudine incommenſurabilis. Erquoniam quæ ex a g,g b, rationalia ſunt/quod autem bis ſub a g, g b, medium eſt: incommenſurabilia igitur ſunt quæ ex a g,g b, ei quod bis ſub a g,g b. Et eis quidē quæ ex a g,g b, æquum eſt c l: ei autem quod bis ſub a g,gb, æquū eſt f l. incōmenſurabile igitur eſt per 9 decimi d m ipſi f l. Sicut autem per primam ſexti d m ad f l: ſic eſt c m ad f m, incommenſurabilis igitur eſt per 13 decimi c m ipſi f m lōgitudine. Et vtræq; ſunt rationales. ipſæ igitur c m, m f: per 11 decimi rationales ſunt potentia tantum commenſurabiles. Igitur c f apotome eſt. Dico inſup ꝙ & prima. Qm̄ nēpe eorū q̄ ex a g, g b, medium ꝓportionale eſt quod ſub a g, g b, & quod ex a g æquū eſt ipſi c h, ipſi aūt qđ ſub a g, g b, eſt n l, ei autē quod ex b g æquū eſt k l: & ipſorū igitur c h, k l, medium proportionale eſt n l. Eſt igitur per 1 ſexti ſicut c h ad n l: ſic eſt n l ad k l. Sed ſicut quidem c h ad n l, ſic eſt c k ad n m: ſicut autem n l ad k l, ſic eſt n m ad k m. & ſicut igitur per 11 quinti c k ad n m: ſic n m ad k m. Quod igitur ſub c k, k m: per 17 decimi æquū eſt ei quod ex n m, hoc eſt quartæ parti eius quod ex f m. Et quoniam quod ex a g ei quod ex g b eſt commenſurabile: commenſurabile eſt c h ipſi k l. Sicut autem c h ad k l: ſic c k ad k m. commēſurabilis eſt igitur per 11 decimi c k ipſi k m. Quoniam igitur binę rectæ lineæ ſunt inæquales ſcilicet c m, m f, & quartæ parti eius quod ex f m æquum ad ipſam c m apponitur ſpecie deficiens a quadrato quod ſcilicet ſub c k, k m, & c k ipſi k m commenſurabilis eſt: ipſa igitur m c, ipſam f m maius poteſt eo quod fit ex ſibi longitudine commenſurabili. Et c m: commenſurabilis eſt ipſi c d expoſitæ rationali. Ipſa igitur c f: per 85 decimi apotome eſt prima. Quæ igitur ex apotomæ ad rationalem comparata latitudo: efficit primam apotomen. Quod erat oſtendendum.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 93.

93 VM adiuncta fuerit ſuperficies æqualis quadrato reſiduí medialis primi ad lineam rationalem: alterum latus eius erit reſiduum ſecundum.

¶CAMPANVS. ¶Hic erit linea d e reſiduum mediale primum: & linea e f, erit linea illa per cuius abſciſionem d e fuerat reſiduum mediale primum. Dico ꝙ b c erit reſiduum ſecundum. Quod neſcire non poteris: ſi demonſtrationi p̄miſſæ (quouſcq; eā ſolido amplectaris habitu) inſtiteris/& quales lineas oporteat eſſe d f & f e vigilanter attenderis. de quo ſi dubitas: 69 requirenda erit.

Euclí. ex Zamb. Theorema 74. Propoſitio 98.

98 ¶QUæ a mediæ apotomæ prima ad rationalem comparata latitudo: ſecundam efficit apotomen.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit mediæ apotome prima a b: rationalis autem eſto c d. & ei quod ex a b per 44 primi æquum ad ipſam c d apponatur c e: latitudinem efficiens c f. Dico ꝙ c f apotome eſt ſecunda. Eſto namq; ipſi a b congruens b g. ipſæ igitur a g, g b: mediæ ſunt potentia tantum commenſurabiles/rationale comprehendentes. Et ei quidem quod ex a g æquum ad ipſam c d comparetur per 44 primi c h: latitudinem efficiens c k. ei autē quod ex g b æquum ad ipſam k h comparetur k l: latitudinem efficiens k m. Totum igitur c l: æquum eſt eis quæ ex a g, g b. medium igitur eſt & c l. Et ad ipſam c d rationalem comparatur: latitudinem efficiens c m. rationalis igitur eſt & c m: & ipſi c d longitudine incommenſurabilis per 22 decimi. Et quoniam c l æquum eſt eis quæ ex a g, g b, quadratis/quorum quod ex a b æquum eſt ipſi c e: reliquum igitur quod bis ſub a g, g b, æquum eſt ipſi f l. Rationale autē eſt quod bis ſub a g, g b, cōpręhenditur: rationale igitur & f l. Et ad f e rationalem comparatur: latitudinem efficiens f m. rationalis igitur eſt per vigeſimam decimi & f m: & ipſi c d longitudine commenſurabilis.

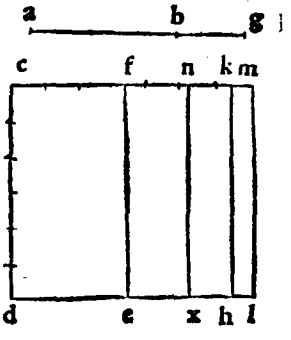

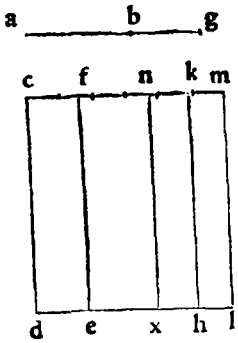

Quoniam igitur quæ ex a g,g b,hoc eſt ipſum c l,medium eſt / quod autem bis ſub a g,b g,hoc eſt ipſum f l rationale:incõmenſurabile igitur eſt per 9ª decimi c l ipſi f l.Sicut autem c l ad f l:ſic eſt c m ad f m,incommenſurabilis igitur c m:ipſi f m lõgitudine.& vtræq; ſunt rationales.Ipſæ igitur c m,m f,rationales ſunt potentia tantum commenſurabiles.ipſa igitur c f:apotome eſt per 73 decimi.Dico etiam q; & ſecunda.Secetur namq; per 10 primi f m bifariam in n.Excitetur q; per 31 primi per n:ipſi c d parallelus n x.vtrũq; igitur ipſorum f x,n l,æquum eſt ei quod ſub a g,g b.Et quoniam per lemma 53 decimi ipſorũ quæ ex a g,g b,quadratorum medium proportionale eſt quod ſub a g,g b,& quod ex a g æquum eſt ipſi c h,quod vero ſub a g,g b,ipſi n l,quod autem ex b g ipſi k l:& ipſorum igitur c h,k l,medium proportionale eſt n l per idem lẽma.Eſt igitur ſicut c h ad n l:ſic n l ad k l.ſed ſicut quidem c h ad n l:ſic eſt c k ad n m.ſicut autẽ n l ad k l:ſic eſt n m ad m k. Sicut igitur per 11 quinti c k ad n m:ſic eſt n m ad k m.Igitur quod ſub c k,k m,per 17 decimi ei eſt æquum quod ex n m:hoc eſt quartæ parti eius quod ex f m. Et quoniam quod ex a g commenſurabile eſt ei quod ex b g:commenſurabile eſt per primam ſexti & 11 decimi & c h ipſi k l,hoc eſt c k ipſi k m.Quoniam igitur binæ rectæ lineę inæquales ſunt c m & m f, quartæ autem parti eius quod ex m f per 17 decimi æquum ad maiorem c m apponitur deficiens ſpecie a quadrato quod ſcilicet ſub c k,k m,& ipſam in commenſurabilia diſpeſcit : ipſa igitur c m ipſa m f per eandem maius poteſt eo quod fit ex ſibi longitudine commenſurabili. Et congruens f m:per 85 decimi eſt commenſurabilis longitudine ipſi c d expoſitæ rationali.Ipſa igitur c f:apotome eſt ſecunda per tertias diffinitiones. Quæ igitur a mediæ apotomę prima ad rationalem comparata latitudo:ſecundã effi cit apotomen.Quod erat oſtendendum.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 94.

SI ſuperficies æqualis quadrato reſidui medialis ſecundi applicata fuerit ad lineam rationalem:alterum latus eius reſiduum tertium eſſe conueniet. 9

¶CAMPANVS. ¶Hic etiam erit d e reſiduum mediale ſecundum: & ſequetur vt ſit c b reſiduum tertium. Quod vt facile concludas/primæ domõ ſtrationi inſiſtas:& quales lineas conueniat eſſe d f & f e,ex 70 collige.

Eucli.ex Zamb. Theorema 75. Propoſitio 99.

¶QUæ a mediæ apotomæ ſecunda ad rationalem comparata latitudo:tertiam apotomen conficit. 9

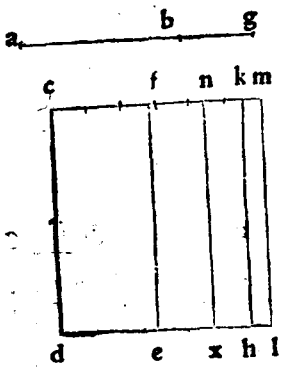

¶THEON ex Zamberto. ¶Eſto mediæ apotomę ſecunda a b:rationalis autem eſto c d.& ei quod ex a b per 44 primi æquum ad ipſam c d apponatur c e:latitudinem efficiens c f.Dico q; c f eſt apotome tertia.Sit namq; a b congruens b g.ipſæ igitur a g,g b, per 81 decimi mediæ ſunt potentia tantum commenſurabiles medium compræhendentes.Et ei quidem quod ex a g per 44 primi æquum ad ipſam c d comparetur c h:latitudinem efficiens c k.ei autem quod ex b g,per eandem æquum ad ipſam k h comparetur k l:latitudinem efficiens k m.Totum igitur c l:æquum eſt eis quæ ex a g,g b.Et ea quæ ex a g,g b:media ſunt.medium igitur eſt & c l.Et ad ipſam c d apponitur:latitudinem efficiens c m.Rationalis igitur eſt c m:& ipſi c d longitudine incõmenſurabilis. Et quoniam totum c l æquum eſt eis quæ ex a g,g b,quorum c e æquum eſt ei quod ex a b:reliquum igitur l f per 7 ſecundi æquum eſt ei quod bis ſub a g,g b.Secetur igitur per 10 primi f m bifariam in n ſigno:& ipſi c d per 31 primi parallelus excitetur n x. vtrunq; igitur ipſorum f x,n l:æquum eſt ei quod ſub a g,g b.Medium autem eſt quod ſub a g,g b.medium igitur eſt & l f.Et ad ipſam e f comparatur latitudinem efficiens f m.rationalis igitur eſt per 22 decimi f m & ipſi c d longitudine incommenſurabilis.Et quoniam ipſæ a g,g b, potentia tantum ſunt commenſurabiles:incommenſurabile igitur eſt per 9 decimi a g ipſi g b longitudine.Incommenſurabile igitur eſt & quod ex a g:ei quod ſub a g,g b.Sed ei quidem quod ex a g,cõmenſurabilia ſunt quæ ex a g,g b:ei autem quod ſub a g,g b:commenſurabile eſt quod bis ſub a g,g

b.Incommenſurabilia igitur ſunt quæ ex a g,g b:ei quod bis ſub a g,g b.Sed eis quidem quæ ex a g,g b,æquum eſt c l:ei autē quod bis ſub a g,g b,æquū eſt f l.Incommenſurabile igitur eſt c l:ipſi f l.Sicut autem c l ad f l:ſic eſt per primam ſexti & 11 decimi c m ad f m.incommenſurabilis igitur eſt c m:ipſi f m longitudine.Et vtræq; ſunt rationales.Ipſæ igitur c m,m f rationales ſunt potentia tantum commēſurabiles.Apotome igitur eſt c f.Dico q; & tertia. Quoniam enim quod ex a g commenſurabile eſt ei quod ex b g:cōmenſurabile igitur eſt & c h ipſi k l,quare & c k ipſi k m.Et quoniam eorum quæ ex a g,g h, per lemma 53 decimi medium proportionale eſt quod ſub a g,g b,& ei quidē quod ex a g æquum eſt c h,ei autem quod ex g b æquū eſt k l,ei autem quod ex a g,g b,æquum eſt n l:& ipſorū c h,k l, igitur per lemma 53 decimi medium proportionale eſt n l.Eſt autem ſicut c h ad n l:ſic eſt n l ad k l.Sed ſicut c h ad n l:ſic per primā ſexti eſt c k ad n m.ſicut autem n l ad k l: ſic eſt n m ad k m. quod igitur ſub c k,k m:æquum eſt ei quod ex m n,hoc eſt quartæ parti eius quod ex f m.Quoniam igitur binę rectæ lineę inæquales ſunt c m,m f,& quartæ parti eius quod ex f m per 17 decimi æquum ad ipſam c m apponitur ſpecie deficiēs a quadrato/& in cōmenſurabilia ipſam diuidit: igitur c m ipſa m f maius poteſt eo quod fit ex ſibi commenſurabili. Et ipſorum c m,m f,neutra commenſurabilis eſt longitudine ipſi c d expoſitæ rationali.Ipſa igitur c f:per 95 decimi apotome eſt tertia.Quæ igitur ex mediæ apotomæ ſecunda ad rationalem comparata latitudo:efficit tertiam apotomen.quod erat oſtēdendum.

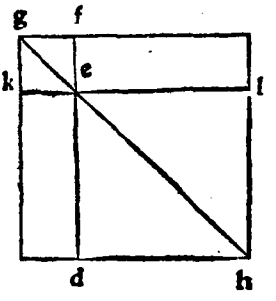

Euclid. ex Camp. Propoſitio 95.

95 CVm adiuncta fuerit lineæ rationali ſuperficies æqualis quadrato lineæ minoris: latus eius ſecundum erit reſiduum quartum.

CAMPANVS. Si fuerit d e linea minor:aſſerit hæc 95 q; b c erit reſiduum quartum. Eſt autem ſumendum ex 71 quales lineas eſſe neceſſe ſit d f & f e:cum d e fuerit linea minor.& eſt aſtruendum propoſitum præmiſſo modo:excepto q; in hac & duabus ſequentibus neceſſe eſt lineam b n diuidi ad punctum m in duo incommenſurabilia/quæ in tribus præmiſſis diuidebatur neceſſario in duo commenſurabilia. nam in tribus præmiſſis fuerant duæ lineæ d f & f e communicantes in potentia tantum:& ideo earum quadrata cōmunicantia/propter quod & ſuperficies a m & p n quadratis earum æquales cōmunicantes/quapropter etiam & duæ lineæ b m & m n.ideoq; fuit in tribus præmiſſis linea b n potētior linea n c:in quadrato lineæ ſecum cōmunicantis in longitudine ex prima parte 13.In hac autem & duabus ſequentibus ſunt duæ lineæ d f & f e incommenſurabiles in potentia/vt appareat ex 71 & 72 & 73.& ideo earum quadrata/propter quod & ſuperficies a m & p n incōmenſurabiles/propter quod & duę lineæ b m & m n incōmenſurabiles.ideoq; per primam partem 14 tam in hac q̄ in duabus ſequentibus neceſſe eſt lineam b n eſſe potentiorem linea n c:in quadrato lineæ ſibi incommenſurabilis in longitudine.Cætera perquire vt prius.

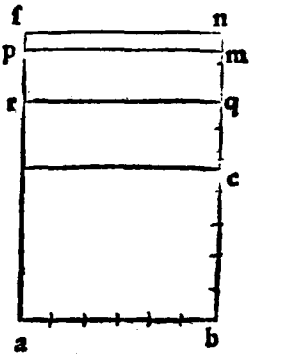

Euclid.ex Zamb. Theorema 76. Propoſitio 100.

100 CA minori ad rationalem comparata latitudo:efficit quartam apotomen.

THEON ex Zāberto. Sit minor a b:rationali autē eſto c d.& ei quod ex a b per 44 primi æquum ad ipſam c d comparetur c e: latitudinem efficiens c f.Dico q; c f apotome eſt quarta.Sit per 79 decimi ipſi a b congruens b g. Ipſæ igitur a g,g b,per 80 decimi potentia ſunt incommenſurabiles:efficientes conflatū ex iis quæ ex a g,g b,quadrata rationale/quod autē bis ſub a g,g b,medium.Et ei quidem quod ex a g per 28 ſexti æquum ad ipſam c d comparetur c h,latitudinem efficiens c k: ei autem quod ex b g æquum eſto k h latitudinem efficiens k m. Totum igitur c l, æquum eſt eis quod ex a g,g b.& conflatum ex iis quæ ex a g,g b,rationale eſt.rationale igitur eſt & c l. & ad rationalem c d comparatur: latitudinem efficiēs c m.rationalis igitur eſt per 20 decimi c m:& ipſi c d longitudine commenſurabilis.Et quoniam totum

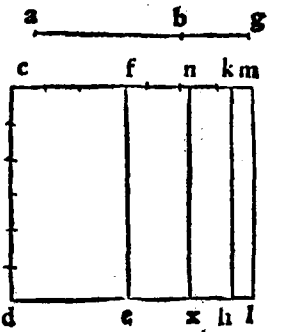

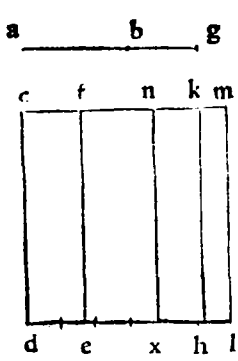

cl æquum est eis quę ex a g, g b, quorum c e æquum est ei quod ex a b: reliquū igitur f l per 7 secundi æquum est ei quod bis sub a g, g b. Secetur per 10 primi f m bifariam in n signo. Exciteturq; per 31 primi p n signum: vtriq; ipsarū c d, m l, parallelus n x. vtrunq; igitur ipsorum f x, n l: æquum est ei quod sub a g, g b. Et quoniam quod bis sub a g, g b, medium est/& ipsi f l æquale: mediū igitur est & f l. Et ad ipsam f e rationalem comparatur: latitudinem efficiens f m. rationalis igitur est f m: & ipsi c d longitudine incommensurabilis. Et quoniam conflatum quidem ex ijs quæ ex a g, g b, rationale est / quod autem bis sub a g, g b, medium: incommensurabilia igitur sunt quæ ex a g, g b, ei quod bis sub a g, g b. At c l, æquum est eis quę ex a g, g b: ei autē quod bis sub a g, g b, æquum est f l. Incōmēsurabile igitur est per 9 decimi c l ipsi f l. Sicut autē c l ad f l: per primam sexti & 11 decimi/sic est c m ad m f. Incommēsurabilis igitur est c m: ipsi f m longitudine. Et vtræq; sunt rationales. Ipsæ igitur c m, m f, per 73 decimi rationales sunt potentia tantum commensurabiles. Apotome igitur est c f. Dico q; & quarta. Quoniam enim ipsæ a g, g b, potentia sunt incōmensurabiles: incommensurabile est igitur & quod ex a g ei quod ex g b. Et ei quidem quod ex a g, æquum est c h: ei autem quod ex g b, æquum est & k l. Incommensurabile igitur est c h: ipsi k l. Sicut autem c h ad k l: sic est c k ad k m. incommensurabilis igitur est per 9 decimi c k ipsi k m longitudine. Et quoniā ipsorum quæ ex a g, g b, medium proportionale est per lēma 53 decimi quod sub a g, g b, & id quod ex a g æquum est ipsi c h, quod autem ex g b æquum est ipsi k l, quod vero sub a g, g b, æquum est ipsi n l: ipsorum igitur c h, k l, medium proportionale est per idem lemma n l. Est igitur sicut c h ad n l: sic est n l ad k l. Sed sicut quidem c h ad n l: sic per primam sexti est c k ad k m. sicut autē n l ad k l: sic est n m ad k m. & sicut igitur per 11 quinti c k ad m n: sic est m n ad k m. Quod igitur sub c k, k m: æquū est ei quod ex m n, hoc est quartæ partī eius quod ex f m. Quoniam igitur binæ rectę lineæ inęquales sunt c m & m f, & quartæ parti eius quod ex m f per 17 decimi ad ipsam c m apponitur spe cie deficiens a quadrato quod scilicet sub c k, k m, & in incommensurabilia ipsam diuidit: ipsa igitur c m, ipsam f maius potest eo quod fit ex sibi incommensurabili. & tota c m: ipsi c d expositæ rationali cōmensurabilis est longitudine. Ipsa igitur c f: apotome est quarta p 85 decimi. A minori ad rationalem igitur comparata latitudo: quartam efficit apotomen. quod erat ostendendum.

Eucli. ex Camp. Propositio 96.

SI ad lineam rationalem quadrato lineæ cum rationali constituentis mediale æqualis superficies adiungatur: latus eius/secundum erit residuum quintum. 96

¶CAMPANVS. ¶Pone similiter hic lineam d e esse illam quæ iuncta cum rationali componat totum mediale: & attende ex 72 quales lineas oporteat esse d f & f e. & concludes sine offendiculo/si prius habitæ demōstrationi oportune insiteris: lineam b c esse residuum quintum.

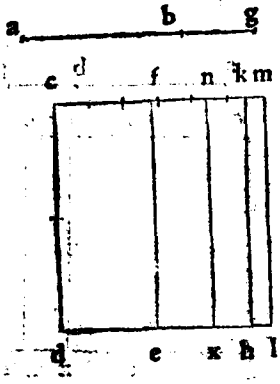

Eucli. ex Zamb. Theorema 77. Propositio 101.

¶Ab ea quæ cum rationali mediū totum efficit / ad rationalem latitudo comparata: quintam efficit apotomen. 101

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit cum rationali medium totum efficiens a b: rationalis autem esto c d. & ei quod ex a b per 44 primi æquum ad ipsam c d comparetur c e: latitudinem efficiens c f. Dico q; f c: apotome est quinta. Sit inquā per 77 decimi ipsi a b: congruens b g. Ipsæ igitur a g, g b, rectæ lineæ potentia tantum sunt incommensurabiles: efficientes conflatum quidem ex ipsarum quadratis mediū/quod autem bis sub ipsis rationale. Et ei quidē quod ex a g, per 44 primi æquū ad ipsam c d comparetur c h: ei autem quod ex g b, æquum esto k l. Totum igitur c l: æquum est eis quæ ex a g, g b. Quod autē conflatum ex ijs quæ ex a g, g b, simul: medium est. mediū igitur est per 22 decimi c l. Et ad ipsam rationalem c d, apponitur: latitudinem efficiēs c m. rationalis igitur est c m: & ipsi c d incommensurabilis. Et quoniam totum c l æquū est ijs quæ ex a g, g b, quorum c e æquum est ei quod ex a b: reliquum igitur f l

æquũm eſt ei quod bis ſub a g,g b. Secetur inquam per 10 primi f m bifariam in n: excitenturq; per n per 31 primi vtriq; ipſarum c d,m l,parallelus n x. Vtrũq; igitur ipſorum f x,n l: æquum eſt ei quod ſub a g,g b. Et quoniã quod bis ſub a g,g b,rationale eſt: & ipſi f l eſt æquale: rationale igitur eſt f l. Et ad rationalem e f,comparatur: latitudinem efficiens f m. rationalis igitur eſt per 20 decimi f m: & ipſi c d longitudine commẽſurabilis. Et quoniam c l quidem mediũ eſt: at f l rationale: igitur c l ipſi f l eſt incommẽſurabile. Sicut autem c l ad f l: ſic c m ad m f. incommenſurabilis igitur eſt c m: ipſi m f lõgitudine. Et vtræq; ſunt rationales. ipſæ igitur c m,m f: per 73 decimi rationales ſunt potentia tãtum commenſurabiles. Igitur c f apotome eſt. Dico q; & quinta. Similiter nãq; oſtendemus q; quod ſub c k,k m: æquũ eſt ei quod ex n m, hoc eſt quartę parti eius quod ex f m. Et quoniam quod ex a g ei quod ex g b eſt incõmenſurabile: quod vero ex a g æquum eſt ipſi c h, quod autem ex g b ipſi k l: incommẽſurabile igitur eſt c h ipſi k l. Sicut autem c h ad k l: ſic eſt c k ad k m. Igitur c k: ipſi k m longitudine eſt incommenſurabilis. Quoniã igitur binæ rectæ lineæ inæquales ſunt c m,m f,& quartæ parti eius quod ex f m per 17 decimi æquũ ad ipſam c m apponit ſpecie deficiẽs a quadrato: & in icõmenſurabilia ipſam dividit: igitur per 85 decimi c m, ipſa m f maius poteſt eo quod fit ex ſibi longitudine incõmenſurabili. Et congruens f m: ipſi c d rationali expoſitæ eſt cõmenſurabilis. Igitur c f: eſt apotome quinta. Ab ea igitur quæ cũ rationali medium totum: & reliqua quæ ſequuntur. Quod fuerat oſtendendum.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 97.

97 SI ad lineam rationalem ſuperficies æqualis quadrato lineæ cum mediali componentis mediale adiungatur: latus eius alterum erit reliduum ſextum.

¶CAMPANVS. ¶Nunc vltimo conuenit lineam d e eſſe illam: quę iuncta cũ mediali cõponit totum mediale. cui adiuncta linea e f (quæ videlicet ſit illa per cuius abſciſionẽ linea d e fuerat quæ proponitur) ſi quales lineas d f & f e eſſe oporteat ex 73 didiceris/priorẽq; argumentationem firma mente tenueris: ſine obice quoq; lineam b c eſſe reſiduum ſextum concludere poteris. Si autem fortaſſis in aliquo te hæſitare contigerit: quicquid illud fuerit de quadrato g h, ad ſibi æqualem ſuperficiem a n conferendum erit. & ſic patebit propoſitum noſtrum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 78. Propoſitio 102.

102 ¶Ab ea quæ cum medio medium totum efficit / ad rationalem comparata latitudo: efficit ſextam apotomen.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit cum medio medium totum efficiẽs a b: rationalis autem eſto c d. & ei quidem quod ex a b per 44 primi æquum ad ipſam c d, comparetur c e: latitudinem efficiens c f. Dico q; c f ſexta eſt apotome. Sit inquã per 84 decimi ipſi a b congruens b g. ipſæ igitur a g,g b, potentia ſũt incommenſurabiles: efficiẽtes conflatum quidem ex ijs quæ ab ipſis ſunt quadratis medium/& quod bis ſub a g,g b, medium/inſuper incommenſurabilia quæ ex a g,g b,ei quod bis ſub a g,g b. Comparetur inquam ad ipſam c d,ei quidem quod ex a g æquum c h: latitudinem efficiens c k. ei autem quod ex b g: ſit k l. Totum igitur c l: æquum eſt eis quę ex a g,g b. Igitur c l medium eſt. Et ad rationalem c d, comparatur: latitudinem efficiens c m. rationalis igitur eſt per 22 decimi c m: & ipſi c d longitudine incommenſurabilis. Quoniam igitur c l æquum eſt eis quæ ex a g,g b, quorum c e æquum eſt ei quod ex a b: reliquum igitur f l æquum eſt ei quod bis ſub a g,g b. Et quod bis ſub a g,g b, medium eſt. & f l igitur medium eſt. Et ad ipſam f e, comparatur: latitudinem efficiens f m. rationalis igitur eſt per 22 decimi f m: & ipſi c d longitudine incõmenſurabilis. Et quoniam quæ ex a g,g b, incommenſurabilia ſunt ei quod bis ſub a g,g b, & eis quidem quæ ex a g,g b, æquum eſt c l, ei vero quod bis ſub a g,g b, æquum eſt f l: incommenſurabile igitur eſt c l ipſi f l. Sicut autem c l ad f l: ſic eſt c m ad f m. incõmenſurabilis igitur eſt per 9 decimi c m ipſi m f longitudine. Et vtræq; ſunt rationales. ipſæ igitur c m,m f: rationales ſunt po-

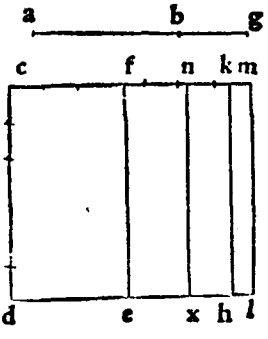

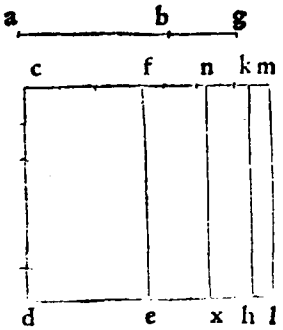

tentia tantum commensurabiles. Apotome igitur est c f per 73 decimi. Dico q̃ & sexta. Quoniam f l æquum est ei quod bis sub a g, g b: secetur per 10 primi in n ipsa f m bifariam/exciteturq̃ per 31 primi per n ad ipsam c d parallelus n x. Vtrunq̃ igitur ipsorum f x, n l: æquum est ei quod bis sub a g, g b. Et quoniam ipsæ a g, g b, potentia sunt incommẽsurabiles: incõmẽsurabile igitur est quod ex a g, ei quod ex g b. Sed ei quidem quod ex a g, æquum est c h: ei autẽ quod ex g b, æquum est k l. incommensurabile igitur est c h: ipsi k l. Sicut autem c h ad k l: sic est c k ad k m. incõmensurabilis igitur est per 9 decimi c k: ipsi k m. Et quoniam eorũ quæ ex a g, g b, medium proportionale est per lemma 53 decimi quod sub a g, g b, & quod ex a g æquum est ipsi c h, ei autem quod ex g b æquum est k l, ei vero quod sub a g, g b, æquũ est n l: ipsorum igitur c h, k l, mediũ est ꝓportionale n l. Est igit̃ sicut c h ad n l: sic est n l ad k l. & id propterea iam per 85 decimi c m, ipsa m f maius potest eo quod fit ex sibi incõmensurabili: & ipsarum neutra ipsi c d expositæ rationali est commensurabilis. ipsa igitur c f: sexta est apotome. Ab ea igitur quæ cum medio: & quæ sequuntur reliqua. Quod erat ostendendum.

Eucli. ex Camp. Propositio 98.

Omnis linea residuo commensurabilis: ipsa quoq; in termino & ordine est idem residuum. 98

¶CAMPANVS. ¶Quod 60 & quatuor eã sequentes de binomio eiusq; comitibus quinq; proposuerũt: hæc 98 & quatuor eam sequẽtes de residuo suisq; quinq; comitibus verum esse proponunt. quibus qui vsq; ad solitum habitum insiterit: has ignorare non poterit. Quicquid autẽ in illis de communicantia in longitudine & potentia tantum dictum est: in his quoq; idem oportet intelligi. nam omnis linea residuo cõmunicans in longitudine siue in potentia tantum: ipsa etiã est residuum. Sed si cõmunicat in longitudine: non solum est ipsa residuum/sed etiam eiusdẽ speciei residuum. verbi gratia. linea cõmunicans in longitudine residuo primo: est residuum primũ. & secundo cõmunicans: est secundum. sic quoq; in cæteris. Q̃z autem linea communicat residuo in potentia tantum: ipsam quoq; necesse est esse residuum / sed non eiusdem speciei. imo impossibile est: vt linea cõmunicans in potẽtia tantũ residuo primo aut secundo aut tertio aut quarto aut quinto/cadat simul cum eo sub eadem specie. sed necesse est vt ambo cadant simul sub tribus primis speciebus: aut ambo simul sub tribus postremis. Sit itaq; exẽpli gratia/a residuũ: cui cõmunicet b in longitudine. dico q̃ b erit residuum eiusdẽ speciei cum a. Adiungatur enim linea c ad lineam a: & c illa sit per cuius abscisionem a fuit residuum. Et ad b adiũgatur alia quæ sit d: ad quã sic se habeat b sicut a ad c. sitq; cõposita ex a & c, e: composita vero ex b & d, sit f. eritq; ex permutata proportionalitate a ad b: sicut c ad d. & per 13 quinti erit e ad f: sicut a ad b, vel sicut c ad d. Cum itaq; a cõmunicet cum b: erit per 10 c cõmunicans cum d, & e communicans cum f. Et quia etiam est necessario ex permutata proportionalitate e ad c sicut f ad d: sequitur per 12 vt si fuerit e potentior c in quadrato lineę sibi cõmunicantis in longitudine vel si forte incommensurabilis/sit similiter f potẽtior d. At quoniam omnis linea cõmunicans in longitudine lineæ rationali est similiter illi rationalis (similiter dico/quia ambæ erunt rationales in longitudine/vel ambę in potẽtia tantum) sequitur ex diffinitionibus residuorum vt b sit residuum eiusdem speciei cum a. Si autem b communicat in potentia tantum cum a: ipsa quoq; erit residuum. non tamen eiusdem speciei necessario: sed quẽ admodum dictum est. cuius demonstratio ex ijs quæ in 60 de binomijs dicta sunt: colligenda est.

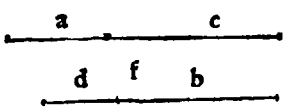

Eucli. ex Zamb. Theorema 79. Propositio 103.

¶Quæ ipsi apotomę longitudine est commensurabilis: apotome est & in ordine eadem. 10

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit apotome a b: & ipsi a b longitudine commensurabilis esto c d. Dico q̃ & c d apotome est: & in ordine eadem. Quoniã enim a b apotome est: sit ei congruens per 79 decimi b e. Ipsæ igitur a e, e b,

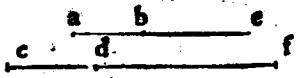

per eandem rationales sunt potentia tantum commensurabiles. Et in ipsius a b ad c d ratione eadē fiat ratio ipsius b e ad d f. Et qm̄ sicut per 12 quinti vnū ad vnum, omnia sunt ad omnia: est igitur & sicut tota a e ad totam c f, sic est a b ad c d. Commensurabilis autem est a b ipsi c d longitudine. commensurabilis igitur est per 11 decimi & a e ipsi c f. & b e ipsi d f. Et ipsæ a e, e b, rationales sunt potentia tantum commensurabiles. & ipsæ igitur c f, f d, rationales sunt potentia tantum commēsurabiles. Apotome igitur est c d. Dico etiam q; in ordine eadem ipsi a b. Quoniam est sicut a e ad c f, sic est b e ad d f: vicissim igitur per 16 quinti est sicut a e ad e b, sic est c f ad d f. Iam ipsa a e: ipsa e b aut maius potest eo quod fit ex sibi commensurabili, aut eo quod fit ex sibi incommensurabili. Si quidem a e, ipsa e b maius potest eo quod fit ex sibi commensurabili: & c f, ipsa f d per 14. decimi maius poterit eo quod fit ex sibi commensurabili. Et si quidem cōmensurabilis est a b ipsi expositę rationali lōgitudine: & per 13 decimi c f quoq;. si vero b e: & d f etiam. si autem neutra ipsarum a e, e b: & neutra ipsarū c f, f d. Si vero a e, ipsa e b maius poterit eo quod fit ex sibi incommēsurabili: & c f, ipsa f d maius poterit eo quod fit ex sibi incommensurabili. Et si a e ipsi expositæ rationali commensurabilis est longitudine: & c f per 13 decimi. si autē b e: & d f etiā. si vero neutra ipsarū a e, e b: neutra etiam ipsarū c f, d f. Igitur c d apotome est: & ipsi a b in ordine eadem. Quæ ipsi igitur apotomæ: & reliqua quæ sequuntur, quod erat ostendendum.

Eucli: ex Camp. Propositio 99.

99 OMnis linea vtrilibet residuo mediali communicans: est sub ipsius termino & ordine residuum mediale.

¶CAMPANVS. ¶Verum est quod dicitur: siue cōmunicet linea cum vtrolibet residuo mediali in longitudine/ siue in potentia. Sit enim a vtrunlibet residuum mediale: cui b cōmunicet in longitudine vel potētia. Dico q; b est etiam residuum mediale: quale fuerit a. Adiungatur enim linea c ad lineam a: & sit c per cuius abscisionē a fuit residuū mediale. Et ad b adiūgatur alia quę sit d: sitq; b ad d, sicut a ad c. totaq; composita ex a & c, sit e: & ex b, d, sit f. Describantur igitur quadrata c & d: quæ sint g & h. & superficies e in c: sit k. & f in d: sit l. Et quia est vt prius e ad f & c ad d sicut a ad b, sunt autē e & c mediales potentia tantum communicantes ex 69 & 70: sequitur ex 21 vt f & d eis cōmunicantes sint etiam mediales potentia tantum communicantes. Constat autem ex prima sexti: q; sit k ad g sicut e ad c, & l ad h sicut f ad d. Et quia est e ad c sicut f ad d: sequitur vt sit k ad g, sicut l ad h. Et permutatim k ad l: sicut g ad h. Cum ergo g cōmunicet cum h: sequitur vt k cōmunicet cum l. Si igitur k est rationale (quod est in residuo mediali primo) erit etiā per diffinitionem l rationalis. quare per 69 b etiam est residuum mediale primum. Si autem k sit medialis (quod est in residuo mediali secundo) erit per 21 etiā l medialis. ideoq; b per 70 residuū mediale secundum. Quare constat propositum.

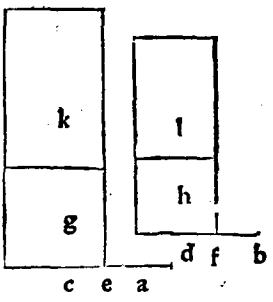

¶IDEM aliter. ¶Si linea b cōmunicat cum linea a (quæ est vtrunlibet residuū mediale) in lōgitudine vel in potētia: sit superficies c e adiuncta ad lineam rationalē c d, æqualis quadrato a, & f g æqualis quadrato b. eruntq; ob hoc c e & f g communicantes: quemadmodum & quadrata linearum a & b eis æqualia. ideoq; per primam sexti & 10 huius: d e & e g sunt communicantes in longitudine. Et quia si a est residuum mediale primum linea d e est residuum secundum per 93/ & si a est residuum mediale secundum linea d e est residuum tertium per 94./ at cum d e est residuum secundum linea e g est etiam residuū secundum/ & cum illa est tertiū similiter & hęc est tertium per 98: sequitur itaq; ex 87 & 88/ vt b sit residuum mediale primum aut secundum / prout fuerit a. Et sic patet quod intendimus.

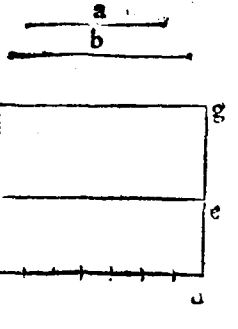

Eucli. ex Zamb. Theorema 80. Propositio 104.

4 ¶Mediæ apotomę commensurabilis: mediæ apotome est/ & in ordine eadem.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit mediæ apotome a b: & ipsi a b commensurabilis esto c d. Dico q; & c d mediæ apotome est: & in ordine eadem ipsi a b.

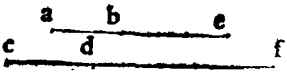

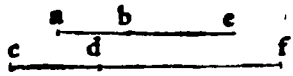

Quoniam enim mediæ apotome eſt a b: eſto ei congruens per 80 decimi ipſa b e. ipſæ igitur a e, e b, mediæ ſunt potentia tantum commenſurabiles. fiatq; per 12 ſexti ſicut a b ad c d, ſic b e ad d f. commenſurabilis igitur eſt per 6 decimi & a e ipſi c f: & b e ipſi d f. Ipſæ autem a e, e b, mediæ ſunt potentia tantũ commenſurabiles. Ipſæ igitur c f, f d, mediæ ſunt in potẽtia tantũ commenſurabiles. mediæ igitur apotome eſt per 74 & 75 decimi c d. Oſtendendum eſt q; & in ordine eadem eſt ipſi a b. Quoniam enim eſt ſicut a e ad e b ſic c f ad f d, ſed ſicut quidem a e ad e b ſic quod ex a e ad id quod ſub a e, e b, ſicut autem c f ad f d ſic quod ex c f ad id quod ſub c f, f d: eſt igitur per 11 quinti & ſicut quod ex a e ad id quod ſub a e, e b, ſic quod ex c f ad id quod ſub c f, f d. Et viciſſim per 16 quinti, ſicut quod ex c d ad id quod ex f c: ſic quod ſub a e, e b, ad id quod ſub c f, f d. Commenſurabile autem eſt quod ex a e: ei quod ex c f. cõmenſurabile igitur eſt & quod ſub a e, e b: ei quod ſub c f, f d. Si quidẽ igitur quod ſub a e, e b, rationale eſt: rationale eſt & quod ſub c f, f d. Si autẽ medium eſt quod ſub a e, e b: medium eſt & quod ſub c f, f d. mediæ igitur apotome eſt c d: & ipſi a b in ordine eadem. Quod erat oſtendendum: ſicut theorema proponit.

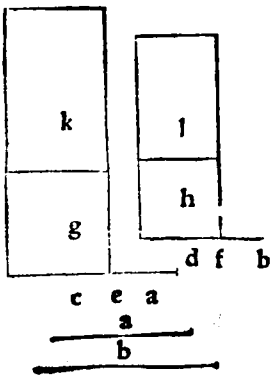

Eucli. ex Camp. Propoſitio 100.

SI linea aliqua lineę minori cõmunicet: ipſa quoq; erit linea minor.

CAMPANVS. Facile eſt hanc probare duplici modo ſicut præmiſſam: ſiue cõmunicet linea aliqua cum linea minori in longitudine, ſiue in potẽtia. Hoc autem appoſito, quantum ad primum modum q; cum ſit f ad d ſicut e ad c: erit ex ſecunda parte 18 ſexti quadratum f ad quadratum d ſicut quadratum e ad quadratum c. & coniunctim quadrata duarum linearum f & d ad quadratũ d: ſicut quadrata duarum linearum e & c ad quadratum c. & permutatim quadrata duarum linearum f & d ad quadrata duarum linearum e & c: ſicut quadratum d ad quadratum c. Cõmunicat autem quadratum d: cum quadrato c. ergo duo quadrata duarum linearum f & d pariter accepta: cõmunicant cum duobus duarum linearum e & c pariter acceptis. Et quia ex 71 quadrata duarum linearum e & c pariter accepta ſũt rationale: erit etiam per diffinitionem & duo duarum linearũ f & d pariter accepta rationale. Cumq; ſit ſuperficies k medialis: erit etiam l ſibi cõmunicans medialis. igitur ex 71 b eſt linea minor. Quãtum autem ad ſecundũ modũ: erit per 95 linea d e reſiduum quartum. ideoq; per 98 & linea e g erit etiam reſiduum quartum. ideoq; etiã per 89 linea b eſt linea minor.

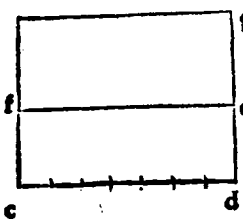

Eucli. ex Zamb. Theorema 81. Propoſitio 105.

Minori commenſurabilis: minor eſt.

THEON ex Zamberto. Sit minor a b: & ipſi a b commẽſurabilis eſto c d. Dico q; c d minor eſt. Fiãt inquã ſupradicta. Et quoniam ipſæ a e, e b, potentia ſunt incommenſurabiles: & ipſæ c f, f d, potentia ſunt incommenſurabiles. Quoniam igitur eſt ſicut a e ad e b ſic eſt c f ad f d: eſt igitur per 22 ſexti & ſicut quod ex a e ad id quod ex e b, ſic eſt quod ex c f ad id quod ex f d. Componendo igitur per 18 quinti eſt ſicut quod ex a e, e b, ad id quod ex e b: ſic eſt quod ex c f, f d, ad id quod ex f d. & viciſſim per 16 quinti. Commenſurabile autem eſt per 6 decimi quod ex b e: ei quod ex d f. commenſurabile igitur eſt & conflatum ex ipſarũ a e, e b, quadratis: conflato ex ipſarũ c f, f d, quadratis. Rationale autẽ eſt per 22 decimi conflatũ ex ipſarũa e, e b, quadratis. rationale igit eſt p correlariũ 23 decimi & 11 quiti & cõflatũ ex ipſarũ c f, f d, quadratis. Rurſus quoniam eſt ſicut quod ex a e ad id quod ſub a e, e b, ſic quod ex c f ad id quod ſub c f, f d, & viciſſim, cõmẽſurabile autem eſt per 6 decimi quod ex a e quadratum ei quod ex c f quadrato: cõmenſurabile igitur eſt quod ſub a e, e b, ei quod ſub c f, f d. Medium autem quod ſub a e, e b: medium itidem quod ſub c f, f d. Ipſæ igitur c f, f d, per 82 decimi ſunt incommenſurabiles: efficientes quidem conflatum ex ipſarum quadratis rationale, quod vero ſub ipſis medium. Ipſa igitur c d: minor eſt. Minori commenſurabilis igitur: & quæ ſequuntur. Quod erat oſtendendum.

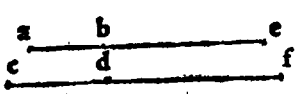

Eucli.ex Camp. Propoſitio 101.

01 Omnis linea cõmunicans lineę cum rationali componenti mediale: eſt cum rationali componens mediale.

¶CAMPANVS. ¶Hanc quoq; duplici prædictõ modo non eſt difficile probare: ſiue de cõmunicantia in longitudine ſiue cõmunicãtia in potẽtia tantum intelligatur. Sed quantũ ad primum modũ/erũt duo quadrata duarum linearũ f & d pariter accepta mediale per 21: quemadmodum ſunt duo quadrata duarum linearum e & c pariter accepta ex 72/quibus ipſa cõmunicant. & ſuperficies l erit rationalis: per diffinitionem, quemadmodũ eſt ſuperficies k ex 72 cui ipſa cõmunicat. Igitur ex 72 b eſt cum rationali cõponens mediale. ¶Quantũ ad ſecundum modum: erit d e reſiduum quintum ex 69: ideoq; & e g ex 98. quare b eſt cum rationali componens mediale per 90.

Figura ꝓpõnis 100.

Eucli.ex Zamb. Theorema 82. Propoſitio 106.

06 ¶Cum rationali medium totum efficienti commenſurabilis: & eadem cum rationali medium totum efficiens eſt.

¶THEON ex Zãb. ¶Eſto cum rationali mediũ totum efficiens a b: & ipſi a b cõmenſurabilis eſto c d. Dico q; c d eſt cũ rationali mediũ totũ efficiẽs. Sit inquam per 79 decimi ipſi a b congruens b e. Ipſæ igitur a e, e b, per 80 decimi potentia ſunt incõmenſurabiles/efficiẽtes quidẽ ex ipſarũ quadratis mediũ quod autẽ ſub ipſis rationale. & eadẽ cõſtruãtur. Similiter iã oſtẽdemus ex ꝓcedẽtibus: q; ipſę c f, f d, in eadẽ ſũt ratione ipſis a e, e b. & cõflatũ quidẽ ex ipſarũ a e, e b, quadratis cõmẽſurabile eſt cõflato ex ijs q̃ ex c f, f d, quadratis: qđ autẽ ſub a e, e b, ei qđ ſub c f, f d. Quare & ipſę c f, f d, potẽtia ſũt incõmẽſurabiles: efficiẽtes cõflatũ qdẽ ex ipſarũ c f, f d, quadratis mediũ/quod autẽ ſub ipſis rationale. Ipſa igitur c eſt cum rationali totum efficiens mediũ. Cum rationali ergo medium totũ efficiẽti: & quæ ſequũtur reliqua. Quod oſtẽdere oportebat.

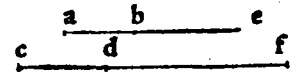

Eucli.ex Camp. Propoſitio 102.

02 Omnis linea commenſurabilis lineæ cum mediali conſtituenti mediale: eſt cum mediali conſtituens mediale.

¶CAMP. ¶Hic quoq; pone lineã aliquã cõmunicare cum ea quæ cum mediali cõponit mediale/ indifferẽter in longitudine vel potẽtia tantũ prout volueris: & duplici modo præmiſſo ſine difficultate concludes eam quoq; cum mediali componere mediale. Erit etiam quantum ad primum modum/ſuperficies l medialis quemadmodum & k: & duo quoq; quadrata duarum linearum f & d pariter accepta mediale ſicut & duo quadrata duarum e & c. Et quia duo quoq; duarũ linearum e & c ad k ſicut duo duarum f & d ad l: cum duo prima non communicent cum duplo k ex 73/neq; duo ſecunda cõmunicabunt cum duplo l ex 10. Igitur ex 73 b eſt cũ mediali componens mediale. ¶Quantũ autẽ ad ſecundũ modũ/erit d e reſiduũ ſextũ ex 97: ideoq; & e g ex 98. Quare b eſt cum mediali componens mediale ex 91.

Figura eadem

Eucli.ex Zamb. Theorema 83. Propoſitio 107.

07 ¶Cum medio medium totum efficienti commenſurabilis: & eadem cum medio medium totum efficiens eſt.

¶THEON ex Zamberto. ¶Eſto cũ medio mediũ totũ efficiẽs a b: & ipſi a b cõmẽſurabilis eſto c d. Dico q; c d cũ medio mediũ totũ efficiẽs eſt. Sit per 78 decimi ipſi a b congruẽs b e, & eadẽ cõſtruãtur. Ipſæ igitur a e, e b, per eãdem potẽtia ſunt incõmenſurabiles: efficientes conflatũ ex ipſarũ quadratis mediũ/ & quod ſub ipſis mediũ/& inſuper incõmenſurabile conflatũ quidẽ ex ipſarũ quadratis ei quod ſub ipſis. Sũtq; ſicut oſtenſum eſt/ipſę a e, e b, cõmẽſurabiles ipſis c f, f d: & cõflatũ ex ipſarũ a e, e b, quadratis cõflato ex ijs quę ex c f, f d, quod autẽ ſub a e, e b, ei quod ſub c f, f d. Et ipſæ igit̃ c f, f d, potẽtia ſũt incõmẽſurabiles: efficiẽtes cõflatũ ex ipſarũ quadratis mediũ/& quod ſub ipſis mediũ/& inſuper incõmẽſurabile cõflatũ ex ipſarũ quadratis ei quod ſub ipſis. Igitur c d: cum medio mediũ totum efficiens eſt. Cum medio medium totum igitur: & quæ ſequuntur reliqua. Quod oſtendendum erat.

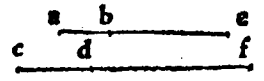

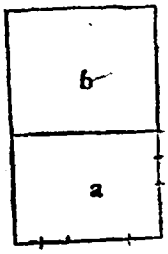

Eucli. ex Camp. Propoſitio 103.

SI de ſuperficie rationali ſuperficies medialis abſcindatur: 10
linea in reliquam ſuperficiem potens/erit alterutra duarũ irrationalium aut reſiduum aut linea minor.

¶CAMPANVS. ¶Sit enim tota ſuperficies conſtans ex a & b,rationalis:a qua detrahatur b quæ ſit medialis. Dico q̃ linea potens in a reliquum:aut eſt reſiduum aut linea minor. Eſto namq; linea c d rationalis:ſuperficieſq; c e ſibi adiuncta ſit tanq̃ a,& f g tanq̃ b,& tota c g ſicut tota a b.eritq; c g rationalis:ideoq; per 16 linea d g rationalis in lõgitudine.& f g erit medialis : ideoq; per 20 e g rationalis in potentia tantum.eſt igitur ex diffinitione linea d e:reſiduum primum aut quartũ.ergo per 86 & 89 linea potens in ſuperficiem c e, & ideo in ſuperficiem a ſibi æqualem:eſt reſiduum aut linea minor. Quod eſt propoſitum.

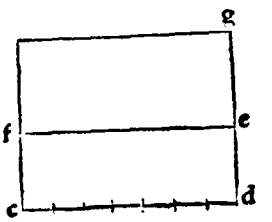

Euclí.ex Zamb. Theorema 84. Propoſitio 108.

¶A rationali/media ablata:reliquam areolam potens/vna duarum irrationalium gignitur/vel apotome vel minor. 10

¶THEON ex Zãb. ¶A rationali inquã b c auferatur media b d.Dico q̃ quæ reliquam areolam e c poteſt: vna duarum irrationalium gignitur/vel apotome vel minor.Exponatur enim rationalis f g:& ipſi per 44 primi æquum ad ipſam f g,comparetur rectangulum parallelogrammum g h.Ipſi autem d b ęquũ auferatur g k.reliquum igitur e c:per tertiã cõmunem ſententiam æquum eſt ipſi l h.Quoniam igitur b c rationale eſt/medium autem b d,æquum vero b c ipſi g h,& b d ipſi g k:rationale igitur eſt g h,medium autem g k.Et ad ipſam f g comparatur rationalem.rationalis igitur eſt per 20 decimi f h:& ipſi f g cõmenſurabilis longitudine.rationalis autem per 22 decimi f k:& incommenſurabilis longitudine ipſi f g.Incommenſurabilis igitur eſt per lemma 12 decimi f h ipſi f k longitudine.Et vtræq; rationales.ipſæ igitur f h,f k,rationales ſũt potentia tantum commenſurabiles.Apotome igitur eſt f k:congruens autem ei eſt k h.At f h:ipſa k f,aut maius poteſt eo quod fit ex ſibi cõmenſurabili/aut eo quod ex ſibi incommenſurabili. Poſſit prius eo quod ex ſibi commenſurabili & tota h f.cõmẽſurabilis autẽ eſt ipſi ipſi f g expoſitę rõnali lõgitudine.apotome igit prima eſt k h p tertias diffinitiones & 85 decimi.Areolã aũt ſub rationali & apotomę prima cõprehẽſam potẽs:apotome eſt per 91 decimi.Quæ igit l h, hoc eſt e c poteſt:apotome eſt .Si autem h f,ipſa f k maius poteſt eo quod ex ſibi incommenſurabili/& tota f h commenſurabilis eſt longitudine expoſitæ rationali f g:apotome quarta eſt k h. Areolam autem ſub rationali & apotomæ quarta comprehenſam potens:minor eſt per 94 decimi.A rationali media ablata igitur:reliquam/ & quæ ſequuntur reliqua.Quod erat oſtendendum.

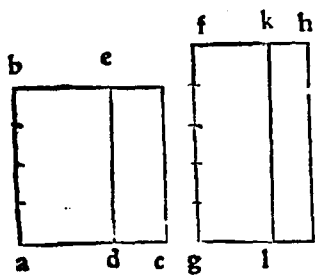

Eucli.ex Camp. Propoſitio 104.

SI de ſuperficie mediali ſuperficies rationalis detrahatur: 10
linea in reliquam ſuperficiem potens erit alterutra duarum irrationalium linearum/aut reſiduum mediale primum/aut cum rationali componens mediale.

¶CAMPANVS. ¶Hæc quoq; ſicut præmiſſa probatur.Erit enim tota a b medialis:b autem rationalis.& tũc dico q̃ quod in a reliquũ poteſt:aut eſt reſiduũ mediale primum/aut cũ rationali cõponẽs mediale.Cum enim c g ęqualis ſit a b:erit per 20 linea d g rationalis in potentia tãtum.& cum ſit f g æqualis b: erit per 16 linea e g rationalis in longitudine.ergo a diffinitione erit linea d e: reſiduum ſecũdum aut quintum.quare per 87 & 90 latus tetragonicum ſuperficiei c e,& ideo ſuperficiei a: eſt reſiduum mediale primum/aut cum rationali componens mediale. Quod eſt propoſitum noſtrum.

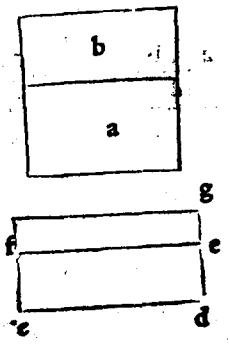

Eucli.ex Zamb. Theorema 85. Propoſitio 109.

¶A medio/rationali ſublato:aliæ duæ irrationales fiunt/vel me- 1
diæ apotome prima/ vel cum rationali medium totum efficiẽs.

¶THEON ex Zamberto. ¶A medio inquam b c:rationale auferatur b d. Dico q̄ quæ reliquum potest e c:vna duarum irrationalium gignitur/aut mediæ apotome prima/aut cum rationali medium totum efficiens. Exponatur enim rationalis f g:& comparentur similiter areolæ. Consequenter est autem rationalis quidem f h:& ipsi f g longitudine incommensurabilis. Rationalis autem est per 22 decimi k fi& ipsi longitudine commensurabilis. Ipsę igitur f h,f k:per 20 decimi rationales sunt potentia tantum commensurabiles. Apotome igitur est ipsa k h. Congruens autem est f k. At h f:ipsa f k vel maius potest eo quod fit ex sibi commensurabili/vel eo quod ex incommensurabili. Si quidem h f,ipsa f k maius potest eo quod fit ex sibi commensurabili/& congruens est per 80 decimi f k commensurabilis ipsi f g expositę rationali longitudine: ipsa k h apotome est secūda per tertias diffinitiones. Rationalis autem est f g. Quæ autē potest quod sub rationali & apotomæ secunda fit: mediæ apotome est prima per 92 decimi. Quare l h,hoc est e c potēs: mediæ apotome est prima. Si autem h f,ipsa f k maius potest eo quod fit ex sibi incommensurabili/& f k congruens est commensurabilis longitudine ipsi f g expositę rationali: apotome quinta est k h. Quare ipsam e c potens: per 95 cum rationali medium totū efficiens est. A medio igitur/rationali sublato: & quæ sequuntur reliqua. Quod erat ostendendum.

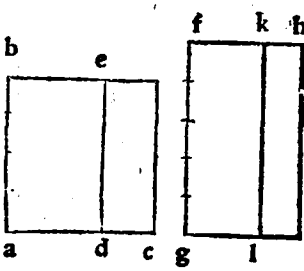

Eucl. ex Camp. Propositio 105.

SI superficies medialis de supficie mediali detrahatur/fuerit̄q reliqua toti incommensurabilis: quæ in ipsam reliquam potest/alterutra erit duarum irrationalium/videlicet aut residuum mediale secundum/aut cum mediali componens mediale.

¶CAMPANVS. ¶Si a duatum præmissarum demonstratione non deuias: concludes sine difficultate propositum. Sint enim tota a b & b mediales. & sit a reliqua incommensurabilis toti (aliter enim: esset a medialis ex 21/& eius latus tetragonicum mediale ex 19) tunc dico q̄ linea potens in a: est residuum mediale secundum/aut cum mediali componens mediale. Nam cum sit c g æqualis a b: erit per 20 linea d g rationalis in potentia tantum. per eandem quoq̄ cum sit f g æqualis b: erit etiam e g rationalis in potentia tantum. & cum sit a incommensurabilis toti a b: erit f g incommensurabilis e g. ideoq̄ per primam sexti & 10 huius erit etiam e g incommensurabilis d g. igitur a diffinitione linea d e: erit residuum tertium/aut sextum. quare per 88 & 91 latus tetragonicum superficiei c e,& ideo superficiei a: est residuum mediale secundum/aut cum mediali componens mediale.

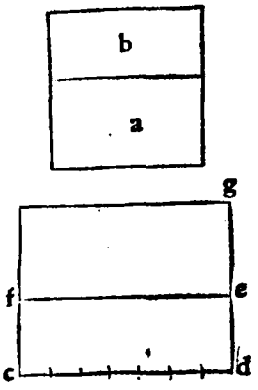

Eucl. ex Zamb. Theorema 86. Propositio 110.

¶A medio/medio ablato incommensurabili toti: reliquæ duæ irrationales fiunt/vel mediæ apotome secunda/vel cum medio medium efficiens.

¶THEON ex Zamberto. ¶Auferatur enim sicut in præcedētibus descriptionibus/a medio b c:medium b d incommensurabile toti. Dico q̄ quæ e c potest: vna est duarum irrationalium/aut mediæ apotome secunda/vel cum medio medium totum efficiens. Quoniam enim medium est per 22 decimi vtrūq̄ ipsorum b c,b d,& b c ipsi b d est incommensurabile: erit per consequens rationalis vtraq̄ ipsarum f h,f k,& ipsi f g longitudine incommensurabilis. Et quoniam incommensurabilis est b c ipsi b d,hoc est g h ipsi g k: incommēsurabilis est per primam sexti & 11 decimi/& f h ipsi f k. & ipsæ igitur f h,f k, per 73 rationales sunt potentia tantum commensurabiles. Apotome igitur est k h: congruens autem est f k. At f h: ipsa f k maius potest aut eo quod fit ex sibi commensurabili/aut eo quod fit ex sibi incommēsurabili. Si quidem igitur

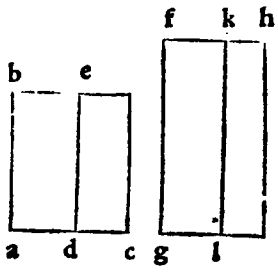

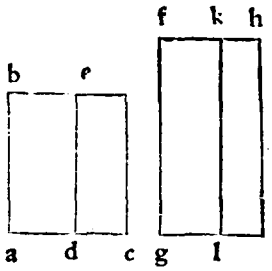

h f, ipſa f k maius poteſt eo quod ex ſibi ſit commenſurabili/ & neutra ipſarũ h f, f k, commenſurabilis eſt ipſi f g expoſitæ rationali longitudine: apotome tertia eſt ipſa k h. Rationalis autem k l. Quod autem ſub rationali & apotome tertia compræhenſum rectangulum: irrationale eſt. & quæ illud poteſt irrationalis eſt: appellaturque mediæ apotome ſecũda per 93 decimi. quare l h, hoc eſt e c, potẽs: mediæ eſt apotome ſecunda. Si autem h f ipſa f k maius poteſt eo quod ex ſibi incõmenſurabili longitudine/ et neutra ipſarum h f, f k, ipſi f g longitudine eſt commenſurabilis: apotome ſexta eſt k h. Quæ autem poteſt id quod ſub rationali & apotomæ ſexta: eſt cum medio medium totum efficiens. quare quæ ipſum l h, hoc eſt e c poteſt: cum medio medium totum efficiens eſt per 96 decimi. A medio igitur/ medio ablato: & quæ ſequuntur reliqua. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 106.

Linearum irrationalium quæ ſunt reſiduum & poſt ipſam ſubſecutæ/ vllã: alij termino & ordine ſubeſſe impoſſibile eſt. reſiduo quoq; binomij terminum vel ordinem conuenire: non eſt poſſibile.

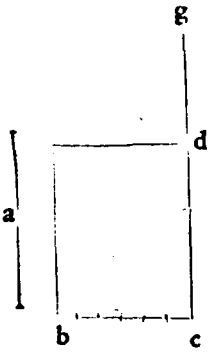

¶ CAMPANVS. ¶ Vult autem per hãc 106: q; reſiduum/ & aliæ quinq; lineæ irrationales eam ſequentes differunt ſpecie & diffinitione adinuicẽ/ & nulla linea vna poteſt eſſe ſub duabus neq; ſub pluribus ſpeciebus harum ſex linearũ irrationalium quę ſunt reſiduum & eius quinq; comites. & q; omnes ſpecies reſidui, differunt ab omnibus ſpeciebus binomij/ nec eſt poſſibile lineam vnam ſimul eſſe reſiduum & binomiũ cuiuſcunq; ſpeciei reſidui vel binomij. Pars prima ſic conſtat: quoniam ſuperficies ęquales quadratis reſidui & ſuarum quinq; comitum cum adiunguntur ad lineam rationalem habent ſecunda latera neceſſario diuerſa abinuicem ex 92 & quinq; eam ſequentibus. ſunt autem ſecunda latera: reſiduũ primum & ſecundum & deinceps vſq; ad ſextum. Secunda pars cõſtat hoc modo. Si eadẽ linea põt eſſe ſimul reſiduũ & binomiũ: ſit a cuius quadrato ſupficies ęqualis adiungatur ad rationalem lineam b c, ſitq; b d. eritq; ex 54 linea c d binomium primum: & ex 92 reſiduum primum. inquantum ergo binomium primũ: diuidatur in ſuas binomiales portiones ad pũctum e, ſitq; maior portio c e quæ erat rationalis in longitudine per diffinitionem. inquantum autem eſt reſiduum primum: ei adiungatur d g, per cuius abſciſionem fuerat reſiduum primum. eritq; etiam ex diffinitione c g rationalis in lõgitudine. Cum itaq; ſit vtraq; duarum linearum c g & c e rationalis in longitudine: erit etiam per 9 linea e g rationalis in lõgitudine. At quia linea d e eſt rationalis in potentia tantum cum ipſa ſit per hypotheſin minor portio binomij primi: erit per 68 linea d g reſiduum. & quia ipſa erat rationalis in potentia tantum/ cum per eius abſciſionem eſſet linea c d reſiduum: ſequitur impoſſibile per 68. Quod vt clarius pateat: eſto ſuperficies b d adiũcta ad lineam rationalem b c, æqualis quadrato lineæ d g. Cum itaq; linea d g ſit rationalis in potentia: erit per 16 linea c d rationalis in lõgitudine. At cum etiam linea d g ſit reſiduum: erit ex 92 linea c d reſiduum primum. quod eſſe non poteſt: cum linea quæ dicitur reſiduum/ ſit irrationalis per 68.

Eucli. ex Zamb. Theorema 87. Propoſitio 111.

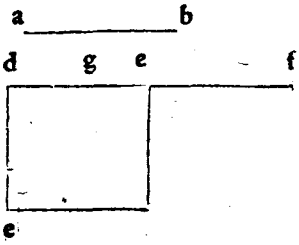

¶ Apotome: non eſt eadem ei quæ ex binis nominibus.

¶ THEON ex Zãb. ¶ Eſto apotome a b. Dico q; a b non eſt eadem ei quę ex binis nominibus. Si enim poſſibile: eſto. exponatur rationalis d c. Et ei quod ex a b per 44 primi æquum ad ipſam c d comparetur rectangulum c e: latitudinem efficiens d e. Quoniam igitur apotome eſt a b: apotome igitur eſt per 93 decimi prima ipſa d e. Eſto ei per 79 decimi congrues e f. ipſæ igit d f, e f, rationales ſunt potentia tantũ cõmenſurabiles: & d f ipſa f e maius poteſt eo quod ſit ex ſibi commenſurabili. & d f cõmenſurabilis eſt ipſi d c expoſitæ rationali longitudine. Rurſus quoniam ex binis nominibus eſt a b: ex binis igitur nominibus eſt prima per 60 decimi ipſa d e. Diuidatur per 42 decimi in nomina in g: ſitq; maius nomen d g. ipſæ igitur d g & g e: rationales ſunt po-

tenſia tantum commenſurabiles. & d g: ipſa g e maius poteſt eo quod ſit ex ſibi commenſurabili. & d g: commenſurabilis eſt longitudine ipſi d e expoſitæ rationali. & d f igitur ipſi d g longitudine eſt commenſurabilis. & reliquæ igitur g f: per 12 decimi cõmenſurabilis eſt longitudine ipſa d f. Quoniã igitur d f ipſi g f eſt commenſurabilis/rationalis autem eſt d f: rationalis igitur eſt & g f. Quoniam igitur commenſurabilis eſt d f ipſi g f, incommenſurabilis autem eſt d f ipſi f e: incommenſurabilis igitur eſt longitudine f g ipſi e f. & ſunt rationales. Ipſæ igitur g f, f e, rationales ſunt potentia tãtum commenſurabiles. Apotome igitur eſt per 73 decimi e g. ſed & rationalis. quod eſt impoſſibile. Igitur apotome non eſt eadem ei quę ex binis nominibus. Quod erat oſtẽdendum.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 107.

107 LInea quæ reſiduum dicitur/ vllave irrationalium quæ poſt eam ſunt: nequit eſſe ſub termino binomij/aut ſub termino & ordine vllius cæterarum linearum irrationalium quæ binomium ſubſequuntur. Cum autem poſſibile ſit linearum irrationalium ſeriem in infinitum produci: non eſt poſſibile vllam earum cum ea quæ prçceſſerit in termino & ordine conuenire.

¶CAMP. ¶ Vult per hãc vltimã libri decimi: q tredecim irrationales lineæ de quibus in hoc decimo demõſtratũ eſt (& ipſæ ſunt linea medialis/binomiũ & eius quinq comites reſiduum & eius quinq comites) ſint abinuicem ſingulæ a ſingulis ſpecie differentes. & q nulla linea vna poteſt eſſe ſimul ſub duabus aut pluribus ſpeciebus earũ. & q ſpecies linearũ irrationaliũ poſſunt in infinitum produci: quarum nulla cum alia conuenit in diffinitione & ordine. Q autem hæ tredecim lineæ/ videlicet medialis/binomium & eius quinq cõites/reſiduum & eius quinq comites/ſint irrationales: demonſtratum eſſe ſuperius memento. de mediali quidẽ: ex 19. de binomio autẽ & eius quinq comitibus: ex 30 & quinq eam ſequentibus. at vero de reſiduo ſuiſq quinq comitibus: ex 68 & quinq eam ſequentibus. Nullam autem harum tredecim linearum irrationalium poſſe conuenire in ſpecie cum aliqua aliarum: ſic collige. Eſto enim vt ad vnam eandemq lineam rationalem in longitudine adiungantur ſuperficies æquales quadratis prædictarum tredecim linearum irrationalium: ſecundum q ordine ſe inuicem ſequuntur. eritq ex 20 ſecundum latus primæ iſtarum tredecim ſuperficierum & quinq eam ſequentium: rationale in potentia tantum. Secũda autem latera ſecundæ iſtarum tredecim ſuperficierũ & quinq eam ſequentium eſſe omnes ſpecies binomiorum per ordinem/ videlicet binomium primum/ ſecundum & deinceps vſq ad ſextum: ex 54 & quinq eam ſequentibus demonſtratum eſſe memineris. Secũda vero latera octauę ſuperficiei & quinq eam ſequẽtium: ſunt ſpecies reſiduorum in ordine/ videlicet reſiduum primum & reſiduum ſecundum & deinceps vſq ad ſextum. quod ex 92 & quinq eam ſequentibus didiciſti. Cum igitur ipſa linea rationalis in potentia tantum non conueniat cum aliqua ſpecie binomiorum aut cum aliqua reſiduorum/ quoniam omne binomium per 30 & omne reſiduum per 68 eſt linea irrationalis & in longitudine & in potentia/ & cum nulla ſpecies reſiduorũ conueniat cum aliqua ſpecie binomiorum ex ſecunda parte penultimæ huius decimi: ſequitur vt omnia ſecunda latera harum tredecim ſuperficierum ſint abinuicem diuerſa. ideoq per primam ſexti & ipſæ tredecim ſuperficies ſunt diuerſæ: cum earum omnium altitudo ſit vna. quare etiam hæ tredecim lineę irrationales propoſitæ: ſunt ſingulæ a ſingulis diuerſæ.

¶Poſſunt autẽ harũ tredecim linearũ irrationaliũ ſpecies: in infinitum produci. infinitę enim ſunt ſpecies linearũ medialium/ infinitæ quoq binomiorũ: & ſic de ſingulis. Quod hoc modo cõſtat. Eſto linea a: medialis. ſumaturq vnitas & quotlibet numeri primi vt 3, 5, & 7: & ſint totidẽ lineæ b, c, d, quot ſunt ſimpti numeri primi. ſintq quadrata iſtarũ linearũ b, c, d, ad quadratũ a: ſicut hi numeri primi ad vnitatem. eruntq lineæ b, c, d, mediales ex 21: quoniã ipſę cõ

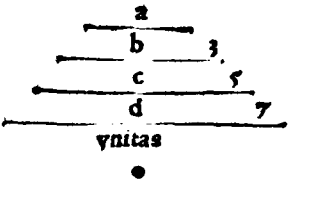

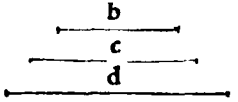

municant in potentia cū linea a mediali. Omnes autē erūt diuerſæ in longitudine ab a, & a ſeinuicē per vltimā partē 7: quoniā nullus iſtorū numerorū ad vniratē nec alicuius eorū ad alterū per 16 & 8 & correlariū ſecūdę octaui & præſentis hypotheſis eſt proportio ſicut numeri quadrati ad numerū quadratū, erit ergo a, & ōnes ſibi cōicantes in lōgitudine: ſub prima ſpecie linearū medialiū. b vero & ōnes ſibi cōicantes in lōgitudine: ſub ſecunda. c autē & oēs eidē cōicātes vel cōmenſurabiles: ſub tertia. d quoq; & ōnes ſibi cōicantes in lōgitudine: ſub quarta. Et quia numeri primi ſūt infiniti vt ex 21 noni didiciſti: neceſſe eſt ſpecies linearū medialiū eſſe infinitas. Qđ aūt eſt dictū de linea mediali: intelige de binomio ſuiſq; qnq; comitibus/& reſiduo ſuiſq; qnq; comitibus. nā ſicut ois linea cōicās mediali eſt medialis/ſiue cōicet ei in lōgitudine ſiue in potentia vt probatū eſt in 21: ita etiā omnis linea cōicans binomio aut alicui ſuarum quinq; comitū/vel etiā reſiduo aut alicui ſuarū quinq; comitū in lōgitudine vel in potētia/eſt ſecū ſub eadē ſpecie/vt probatū eſt in 60 & quatuor eā ſequētibus/& 98 & quatuor eā ſequētibus. Sūt igit ſpēs harū tredecim linearū irrōnaliū i finitæ: quarū nulla conueniet cū p̄cedēti in ordine vel diffinitione.

¶ Conuenit quoq; aliter demonſtrare: ſpecies linearum irrationalium: eſſe infinitas. Nam omne latus tetragonicum ſuperficiei dictæ a numero non quadrato: eſt irrationale per vltimam partem 7 & per diffinitionem. Cum itaq; tales numeri ſint infiniti: erunt etiam ſpecies harum linearū irrationaliū infinitę.

¶ Tertio modo contingit ſecundam partem huius vltimæ concluſionis libri decimi ſic exponi. vt dicamus ab vnaquaq; linea rationali in potentia tantum/infinitas linearum irrationalium ſpecies produci: quarū nullā cum aliqua earū quæ ipſam præceſſerint/poſſibile eſt in diffinitione & ordine conuenire. Verbi gratia. Sumatur aliqua ſuperficies rationalis dicta a numero nō quadrato vt 5. eritq; latus eius tetragonicum irrationale in lōgitudine: quoniam ipſum eſt incōmenſurabile lateri tetragonico ſuperficiei rationalis dictæ a numero quadrato ex vltima parte 7. Dico ergo q; huius lateris latus/itēq; ſecundi lateris latus/& rurſus huius tertij lateris latus/& ſic in infinitū/ſūt lineæ irrōnales tā in longitudine q̄ in potentia: & q; nulla earū cōuenit diffinitione vel ſpecie cum aliqua quę eā præceſſerit in ordine. eſtq; latus tetragonicū præmiſſę ſuperficiei quæcūq; dicta fuerit a numero non quadrato earū omniū ſicut radix & principium/& quęlibet ipſarū eſt principium omniū ipſam ſequentiū. & quæcūq; ab aliquo *tetragonico latere cuiuſq; talis ſuperficiei proficiſcuntur: diuerſę ſunt in* longitudine & potentia ab omnibus quæ a quoq̄ alio tetragonico lateris talis ſuperficiei generantur. Et hoc dico: cū ipſarū ſuperficierū non fuerit proportio ſicut numerorū quadratorum. Hæc autem vt poſſimus firma demonſtratione colligere: antecedens ad ipſa præmittere oportet. Sitq; iſtud.

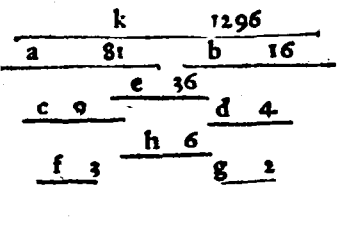

¶ Quibuſlibet duobus inuicē ductis ſi quid licet producatur: quota latera tetragonica duorum præcedentiū inuicem duces/totum tetragonicum latus ipſius producti produces.

¶ Verbi gratia. Sit vt ex a in b ſit k, at c & d ſint latera tetragonica a & b: fiat autē e, ex c in d. ſintq; iterū f & g latera tetragonica c & d: & fiat h ex f in g. Dico q; h eſt latus tetragonicū e: & q; e rurſus eſt latus tetragonicū k. Cū enī ex f in ſe & in g fiant c & h: erit c ad h ſicut f ad g. ſed & ſit h ad d, ſicut f ad g: eo q; ex g in f & in ſe fiūt h & d. ſunt igit c, h, d, cōtinue proportionales. Itaq; ex h in ſe: quātū ex c i d. quare h: eſt latus tetragonicū e. Eadē quoq; ratione cū ex c in ſe ſit a, & in d ſit e, & ex d i ſe ſit b: erūt etiā a, e, b, cōtinue ꝓportionales in ꝓportione c ad d. Cū igit ex a in b ſit k: ſeqt etiā vt ex e in ſe ſit k. quare e eſt latꝰ tetragonicū k. Cōſtat itaq; qđ dicit. Reſtat itaq; demōſtrare qđ ꝓpoſitū eſt.

¶ Sit igitur ſuperficies a, rationalis/dicta a numero nō quadrato vt 5: ſitq; linea a, eius tetragonicū latus. & ſumātur quotlibet lineę rationales in lōgitudine q̄ ſint b, c, d, e. Sintq; dictę a numeris quorū qſq; p̄cedēs ſit tetragonicū latus proximo ſequētis, vt ſi b ſit 2/c 4/d 16/e vero 256. ad has aūt lineas rōnales in lōgitudine/adiūgatur ſuperficies equalis a: erūtq; ſecūda latera ſingularū rationalia i lōgitudine p 16. vt ſecundū latus b: 2 & dimidiū. ſecundū c: vnū & quarta. ſecundū vero d: vna quarta & vna 16. at vero ſuperficiei e ſecūdū latus:

etit vna 64. & vna 256. Sit ergo f tetragonicū latus b: g vero ſit tetragonicū latus ſecundi lateris ſuperficiei b. eritq; per præmiſſam antecedēs vt ex f in g ſit a. Rurſus ſit h tetragonicū latus ſecundi lateris c: k quoq; ſit tetragonicū latus h. eritq; per prædictū antecedens vt ex b in h ſit a: & ex f in k ſit tetragonicū latus a/quod ſit l. Sit iterū m tetragonicū latus ſecūdi lateris ſuperficiei d. ſed cū n ſit tetragonicū latus m, & p tetragonicū n: eritq; per prędictū ancedens vt ex c in m fiat a, & ex b in n l, & ex f in p tetragonicū latus l qđ ſit q. Amplius autē ſit r: tetragonicū latus lateris ſecundi ſuperficiei e. ſit quoq; ſ tetragonicum r & t ſ, ſit & v tetragonicū t. ſequiturq; per dictū antecedens: vt ex d in r fiat a. & ex c in f l. & ex b in t: ſit q. & etiam ex f in v: tetragonicū latus q, quod ſit x. & ſic in infinitum. Dico ergo has lineas a, l, q, x, quarū a eſt tanq̄ radicale principium/eſſe irrationales: a quidē in longitudine tantum: cæterę vero in longitudine & in potētia. & dico q̄ nulla earū conuenit cū alia in diffinitione vel ordine. Cum enī ex f in g & k, fiant a & l: erit a ad l, ſicut g ad k, Et quia vt patet ex dictis hypotheſibus g & k ſunt incōmenſurabiles in longitudine & in potentia: ſequitur etiā vt a & l ſint incōmenſurabiles in lōgitudine & in potētia. Eadē ratione a & q. eſt enī a ad q: ſicut g ad p. Et propter eandē cauſam etiā a & x: cū ſint ſicut g & v. Et hac via quoq; neceſſe eſt: vt l & q ſint ſimpliciter incōmenſurabiles tam in longitudine q̄ in potentia. cum enī ex f in k & p, fiant l & q: erit l ad q, vt k ad p. At k & p nec cōmēſurabiles ſūt i lōgitudine nec in potētia. Si enim ſint: erunt h & n commenſurabiles. ſed non ſunt. at vero l & x oportet eſſe vtroq; modo incōmenſurabiles. eſt enim l ad x, ſicut k ad v: eo q̄ ex f in k & v, fiunt l & x. Sunt autē k & v: vtroq; modo incommenſurabiles. ſinautem accidet d & h eſſe commenſurabiles. quod eſt inconueniens. q vero & x q̄ ſint quoq; incommenſurabiles potentia & longitudine, ex eo patet: q̄ eſt q ad x ſicut p ad q. conſtat autē q̄ p & v ſunt incommenſurales. nam ſi non: erunt n & c commenſurabiles. ideoq; m & f. ſed non ſunt. ¶ Manifeſtum eſt itaq; infinitas lineas irrationales in longitudine & in potentia incommēſurabiles. & ideo diffinitione & ſpecie differētes: produci ex linea a rationali in potentia tātū. Reſtat aūt nūc oſtēdere q̄ q̄cūq; irrōnales lineę ab aliq̄ linea rōnali in potētia tm̄ hac via generantur: diuerſæ ſunt ab omnibus tā in lōgitudine q̄ in potentia quæ a qualibet alia linea rationali in potētia tantum quadratum cuius ad quadratum prioris non ſit ſicut numeri quadrati ad numerum quadratum/hac eadem via egrediuntur. hoc quoq; ſic conſtat. Sint a & b rationales in potentia tantū ſiue tetragonica latera duarū ſuperficierū dictarum a numeris non quadratis. ſitq; vt illi numeri nō ſint in proportione aliquorū numerorum quadratorum. lineæ quoq; quæ procedunt hac via ab a ſint c, d, e, & a b procedāt f, g, h. Dico q̄ nulla ex lineis c, d, e, cōmunicat in longitudine vel potentia cū aliqua ex lineis f, g, h. cum enim ſint c & f tetragonica latera a & b, at d & g tetragonica latera c & f, & e & h tetragonica d & g: nō eſt poſſibile vt aliqua ex c, d, e, cōmunicet cum ſua cōpari ex f, g, h, vel longitudine vel potentia. Si enim alterutro modo cōmunicet e cū h: ſequitur vt d cōmunicet cum g, & c cum f. quare & a cum b etiam in lōgitudine. quod eſt cōtra hypotheſin. Vniuerſaliter aūt verū eſt dicere quālibet harū eſſe vtroq; modo incōmēſurabilē cuilibet iſtarum. Dato namq; q̄ d cōmunicet cum h etiam in potētia tantum: ſequitur vt c quoq; cōmunicet cum g & a cum f. quod non eſt poſſibile. Attendere autē oportet: q̄ cum dico latus lateris/nihil aliud intelligo q̄ latus ſuperficiei denominatæ a latere priori. vnde tetragonicū latus lineæ a voco lineā illam quæ poteſt in ſuperficiem dictā a linea a. talis autem ſuperficies eſt q̄ cōtinet linea a & linea rationalis in longitudine dicta ab vno. Si ergo libet inuenire tetragonicum latus cuiuſlibet lineæ ſit linea a/cuius tetragonicum latus volo inuenire/b vero ſit linea rationalis in longitudine dicta ab vnitate & ipſa eſt minima omnium linearum rationalium numeratarū ab integris: medio loco proportionalis inter eas ſit c. eſt igitur per 16 ſexti c tetragonicum latus a. idem enim fit ex a in b & ex c in ſe. At vero ex a in b fit ſuperficies dicta ab a. Quicquid enī a quolibet in vnum ducto producitur: ab eo quod vnum multiplicat denominatur. Et nota q̄ cum c fuerit latus tetragonicum lineæ a: indifferenter contingit lineam c eſſe maiorem linea a & minorem/prout b etiā fuerit maior aut minor.

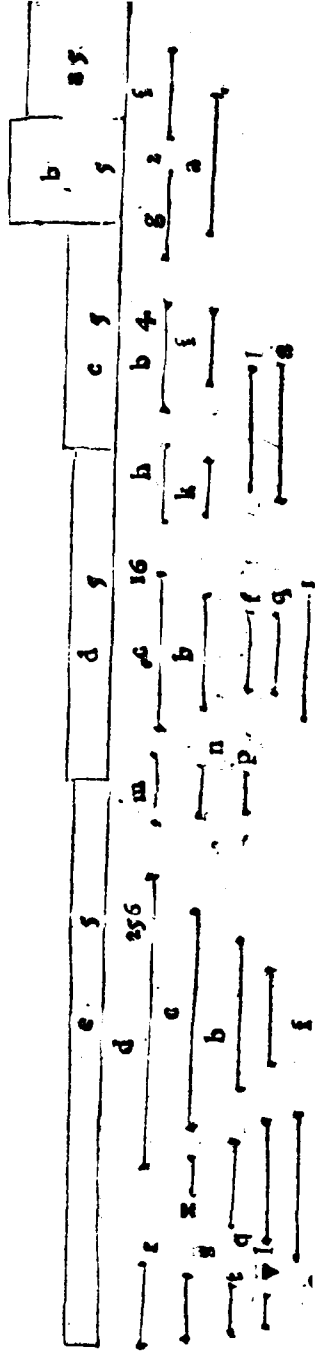

¶Apotome & quæ poſt eã irrationales: neq; mediæ neq; adinuicẽ ſunt eędẽ.
¶A media namq; ad rationalem comparata latitudo: efficit rationalẽ & ei ad quam apponitur longitudine incommenſurabilem per 22 decimi.
¶Ab apotomę vero ad rationalem latitudo comparata: primam efficit apotomen per 97 decimi.
¶A mediæ autem apotomę primaad rationalem appoſita latitudo: ſecundam efficit apotomen per 98 decimi.
¶A mediæ ſecunda apotomę ad rationalem appoſita latitudo: tertiam efficit apotomen per 99 decimi.
¶A minori ad rationalem appoſita latitudo: quartam efficit apotomen per 100 decimi.
¶Ab efficiente cum rationali medium totum ad rationalem appoſita latitudo: efficit quintam apotomen per 101 decimi.
¶Ab efficienti vero cum medio medium totum ad rationalem comparata latitudo: ſextam efficit apotomen per 102
¶Quoniam igitur prædictæ latitudines a prima & adinuicẽ differunt (a prima quidem quoniam rationalis eſt/adinuicem vero quia in ordine non ſunt eædem) patet q; & ipſæ irrationales differunt adinuicẽ. Et quoniam oſtenſum eſt per 111 decimi q; apotome non eſt eadem ei quæ ex binis nominibus/ad rationalem autẽ appoſitæ latitudinem efficiunt: quæ ſane poſt apotomen apotomas/conſequenter vnaquæq; quę in ordine circa eandem/quæ vero poſt eas quæ ex binis nominibus eas quæ ex binis nominibus/& eaſdẽ ordine conſequenter: aliæ igitur ſunt quæ poſt apotomen/& aliæ quę poſt eam quę ex binis nominibus eſt. vt omnes irrationales ſint hęæ videlicet.

1 Media.
2 Ex binis nominibus.
3 Ex binis prima mediis.
4 Ex binis ſecunda mediis.
5 Maior.
6 Rationale mediumq; potens.
7 Bina potens media.
8 Apotome.
9 Mediæ prima apotome.
10 Mediæ ſecunda apotome.
11 Minor
12 Cum rationali mediũ totũ efficiẽs.
13 Cum medio mediũ totum efficiens.

Euclí. ex Zamb. Theorema 88. Propoſitio 112.

¶A rationali ad irrationalẽ eã q̃ ex binis nominibus appoſita ſit latitudo: efficit apotomen cuius noia cõmenſurabilia ſunt nominibus eius quæ ex binis nominibus eſt/& in eadem ratione. & in ſuper apotome quæ gignitur: eundem habebit ordinem ei quæ ex binis nominibus eſt.

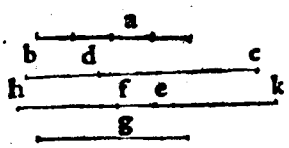

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit rationalis quidem a: ex binis vero nominibus ſit b c, cuius maius nomẽ eſto d c. & ei quod ex a: æquũ eſto id quod ſub b c, e ſ. Dico q; ipſa e f apotome eſt: cuius noia cõmenſurabilia ſunt ipſis c d, d b, & in eadẽ ratione & inſuper e f eandẽ rationẽ habet ipſi b c. Sit enim rurſus ei qđ ex a: æquũ id quod ſub b d, g. Quoniam igitur quod ſub b c, e f, æquum eſt ei quod ſub b d, d g: eſt igit̃ p 14. quinti ſicut c b ad b d, ſic eſt g ad e f. maior autem eſt c b ipſa b d. maior igitur & g ipſa e f. Fſto ipſi g æqualis e h. Eſt igitur per 7 & 11 quinti ſicut c b ad b d: ſic eſt h e ad e f. manifeſtũ igitur eſt per 17 quinti: q; ſicut c d ad d b, ſic eſt h f ad f e. Fiat ſicut h f ad f e: ſic f k ad k e. et tota igitur h k: per 12 quinti ad totã k f eſt ſicut f k ad k e. Sicut enim vnũ antecedentiũ ad vnũ conſequẽtiũ: ſic omnia antecedẽtia ad oia ſequẽtia. Sicut autẽ per 12 quinti f k ad k e: ſic eſt c d ad d b. & ſicut igitur per 11 quinti h k ad k f, ſic c d ad d b. cõmenſurabile autẽ eſt per 11 decimi quod ex c d: ei quod ex b d. cõmenſurabile igit̃ eſt & quod ex h k: ei quod ex f k. Et eſt ſicut per 22 ſexti quod ex h k ad id quod ex k f: ſic eſt h k ad k e. Et quoniã ipſę tres h k, k f, k e, ſunt proportionales: cõmenſurabilis igitur eſt per 11 decimi h k ipſi k e lõgitudine. quare & h e ipſi e k lõgitudine eſt cõmenſurabilis. Et quoniã per corelariũ 20 ſexti quod ex a æquũ eſt ei quod ſub e h, b d, rationale autem eſt id

quod ex a rationale igitur est & id quod sub e h, b d. Et ad ipsam b d rationalē apponitur, rationalis igitur est & e h: & ipsi b d lōgitudine cōmēsurabilis. quare & ei cōmensurabilis e k, rationalis est: & ipsi b d lōgitudine cōmensurabilis. Quoniā igitur est sicut c d ad d b sic est f k ad k e, ipsę autē c d, d b, potētia tātum cōmensurabiles: & ipsæ igitur f k, k e, per 11 decimi potētia tantū sunt cō mensurabiles. Rationalis autē est k e: & ipsi b d lōgitudine cōmensurabilis. Rōnalis igit est et f k: & ipsi c d lōgitudine cōmēsurabilis. Ipsę igit f k, k e, rationales sunt potētia tantū cōmensurabiles per 11 decimi. Igit f e apotome est. Verū c d: ipsa d b, aut maius potest eo quod fit ex sibi cōmensurabili, aut quod fit ex sibi incommēsurabili. Si quidem c d, ipsa d b maius potest eo quod fit ex sibi commensurabili: & f k per 13 decimi ipsa k e maius potest eo quod fit ex sibi cōmēsurabili. Et si c d, ipsi expositę rationali cōmēsurabilis est lōgitudine: & f k. si autē d b: & k e. si vero neutra ipsarū c d, d b: & neutra ipsarū f k, k e. Si autē c d, ipsa b d maius potest eo quod gignitur ex sibi incōmēsurabili: & f k, ipsa k e maius potest eo quod fit ex sibi incōmensurabili. Et si quidē c d cōmēsurabilis est ipsi expositæ rationali lōgitudine: & f k. si autē b d: & k e. si vero neutra ipsarū c d, d b: & neutra ipsarū f k, k e. Quare ipsa f e apotome est: cuius nomina f k, k e, cōmensurabilia sunt eis nominibus quæ sunt ex ea quæ ex binis nominibus hoc est ipsis c d, b d, & in eadem ratione/& eundem habet ordinem ipsi b c. A rationali igitur & reliqua. Quod erat ostendendum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 89. Propositio 113.

113 A rationali ad apotomen comparata latitudo: efficit eam quę ex binis nominibus cuius nomina commensurabilia sunt ipsius apotomes nominibus/& in eadem ratione. & insuper quę gignitur ex binis nominibus: ipsi apotomæ eundem obtinet ordinem.

THEON ex Zāberto. Esto rationalis quidē a: apotome autē sit b d. & ei quidē quod ex a, æquū esto quod sub b d, k h: vt quæ ex a rationali ad ipsam b d apotomen cōparata latitudo efficiat ipsam k h. Dico q; k h ex binis nominibus est/cuius noia cōmēsurabilia sunt eis quæ ipsius b d sunt nominibus/& in eadē ratione: & q; ipsa k h eundē habebit ordinē ipsi b d. Sit inquā per 80 decimi ipsi b d cōgruēs d c. Ipsæ igit b c, c d: p 80 decimi rationales sunt potētia tm cōmēsurabiles. Et ei quod ex a, æquū esto id qđ sub b c, g: & ad rationalem b c cōparatū. rationalis igit est per diffinitionē decimi g: & ipsi b c lōgitudine cōmensurabilis. Quoniā igit per 20 decimi quod sub b c, g, æquū ei quod sub b d, k h: proportionale igitur est per 26 sexti sicut b c ad b d, sic est k h ad g. maior autē est b c: ipsa b d. maior igit est & k h: ipsa g. Exponat per 2 primi ipsi g æqualis k e. Cōmensurabilis per 12 decimi igitur est k e ipsi b c longitudine. Et quoniā est sicut c b ad b d sic est h k ad k e: cōuertēdo igitur est per correlarium 18 quinti sicut b c ad c d, sic est k h ad h e. Fiat per 12 quinti sicut k h ad h e: sic h f ad f e. & reliqua igitur k f ad h f: est sicut k h ad h e, hoc est sicut b c ad c d. Ipsæ autē b c, c d, potētia tantū sunt cōmensurabiles. & ipsæ igit k f, f h: per 11 decimi potentia tantū sunt cōmensurabiles. Et quoniā est sicut k h ad h e sic k f ad h f, sed sicut k h ad h e sic h f ad f e: & sicut igitur per 11 quinti k f ad f h, sic h f ad f e. Quare per correlariū 19 sexti & sicut prima ad tertiā: sic quod ex prima ad id qđ ex secūda. & sicut igitur per 11 quintik f ad f h, & h f ad f e: sic qđ ex k f ad id qđ sub e f, f h. cōmēsurabile autē est per 9 decimi qđ ex k f, ei quod sub e f, f h. Ipsæ igitur k f & e h: potētia sunt cōmensurabiles. cōmensurabilis igitur est k f ipsi f e lōgitudine. quare & e h: ipsi f e lōgitudine cōmensurabilis est. Rationalis autē est per 12 decimi k f: & ipsi b c lōgitudine cō mensurabilis. Et quoniā est sicut b c ad c d sic k f ad f h, vicissim quoq; p 16 quinti & sicut b c ad k f sic d c ad f h, cōmensurabilis autē est b c ipsi k f: commensurabilis igitur est & f h ipsi c d. Ipsæ autē b c, c d: rationales sunt potentia tantū cōmensurabiles. & ipsæ igitur k f, f h, rationales sunt potētia tantū com mensurabiles. Ex binis igitur nominibus est k h. Si quidē igitur b c, ipsa b d maius potest eo quod fit ex sibi cōmensurabili: & k f, ipsa f h maius potest eo quod fit ex sibi cōmensurabili. Et si b c cōmensurabilis est lōgitudine ipsi expositæ rationali: & f h quoq; si autē neutra ipsarū b c, c d: & neutra ipsarū k f, f h.

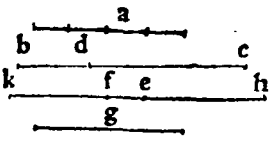

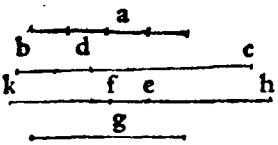

Si vero b c ipſa c d maius poteſt eo quod ſit ex ſibi incõmenſurabili: & k f ipſa f h maius poterit eo quod ex ſibi ſit incõmẽſurabili. Et ſi b c ipſi expoſitæ rationali cõmenſurabilis eſt lõgitudine: & k f, ſi autẽ c d: & f h. ſi vero neutra ipſarũ b c, c d: & neutra ipſarũ k f, f h. Ex binis nominibus igit eſt k h: cuius nomina k f, f h, cõmẽſurabilia ſunt ipſis b c, c d, noibus ipſius apotomes & in eadẽ ratione. & inſuper k h: ipſi b c eundẽ habebit ordinẽ. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 90. Propoſitio 114.

¶ Si areola compræhendatur ſub apotomæ & ea quæ ex binis nominibus cuius nomina commenſurabilia ſunt ipſius apotomes nominibus, & in eadem ratione: quæ areolam poteſt rationalis eſt. 1

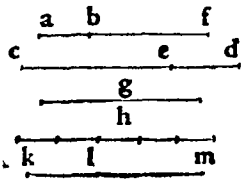

¶THEON ex Zamb. ¶Compræhendatur areola ſub apotomæ a b, & ea quę ex binis nominibus c d: ſintq; eius quæ ex binis nominibus noia c e, e d, per 113 decimi cõmenſurabilia ipſius apotomes noibus a f, f b, & in eadẽ ratione. Sitq; potens id quod ſub a b, c d: ipſa g. Dico q; ipſa g rationalis eſt. Exponat enim rationalis h: & ei quod ex h æquũ ad ipſam c d cõpareť/latitudinẽ; efficiẽs k l. igitur ipſa k h: apotome eſt per 113 decimi cuius noia ſint k m, m l, cõmenſurabilia noibus eius quæ ex binis nominibus hoc eſt ipſis c e, e d, & in eadem ratione. Iam & ipſæ c e, e d: per 12 decimi cõmenſurabiles ſunt ipſis a f, f b, & in eadẽ ratione. eſt igit ſicut a f ad f b: ſic eſt k m ad m l. vicíſſim igit per 16 quinti eſt ſicut a f ad k m: ſic eſt b f ad l m. & reliqua igit a b per 12 quinti ad reliquã k l eſt: ſicut a f ad k m. Cõmenſurabilis autẽ eſt a f ipſi k m. cõmenſurabilis igitur eſt per 9 decimi & a b ipſi k l. Eſtq; per cõſtructionẽ ſicut a b ad k l: ſic eſt quod ſub c d, a b, ad id quod ſub c d, k l. Cõmẽſurabile igitur eſt & quod ſub c d, a b: ei quod ſub c d, k l. Aequum autem eſt id quod ſub c d, k l: ei quod ex h. cõmẽſurabile igitur eſt quod ſub c d, a b: ei quod ex h. Quod autẽ ſub c d, a b: æquũ eſt ei quod ex g. cõmẽſurabile igit eſt et qđ ex g: ei quod ex h. Rationale autẽ eſt eſt id qđ ex h. rationale igitur eſt & id qđ ex g. Rationalis igit eſt per diffinitionẽ decimi g. & ipſam põt areolã quæ ſub c d, a b. Si areola igitur cõpræhendatur ſub apotomę: & quæ ſequuntur reliqua. Quod erat oſtendendũ.

¶CORRELARIVM. ¶Fitq; nobis & id propterea manifeſtum: q; poſſibile eſt rationalem areolam ſub irrationalibus rectis lineis contineri.

Eucli. ex Zamb. Theorema 91. Propoſitio 115.

¶A media infinitæ irrationales fiunt: & nulla vlli eorum quæ prius eſt eadem. 1

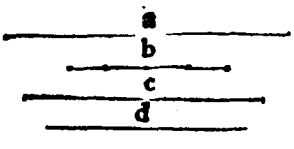

¶THEON ex Zãb. Eſto media a. Dico q; ab a infinitæ irrationales fiũt: & nulla vlli earũ quæ prius eſt eadẽ. Exponatur rationalis b: & ei quod ſub b a per 14. ſecũdi æquũ eſto id quod ex c. Igitur c irrationalis eſt. Quod autẽ ſub irrationali & rationali per lẽma 38 decimi irrationale eſt: & nulli earũ quæ prius eſt eadẽ. Quæ autẽ ex nulla earũ quæ prius ad rationalẽ appoſita latitudo: mediã efficit. Rurſus iam ei quod ſub b c: æquũ eſto id quod ex d. Irrationale igitur eſt id quod ex d. irrationalis igitur d: & nulli eorũ quæ prius eadẽ eſt. Quæ autẽ a nulla earũ quæ prius ad rationalẽ appoſita latitudo: efficit c. Similiter quoq; iam & huiuſmodi ordo ſequetur: ſi in infinitũ extendas. manifeſtũ eſt igit q; a media infinitæ fiunt irrationales: & nulli earum quæ prius eędem.

¶ALITER. ¶Eſto media a c. Dico q; ab a c, infinitę ſunt irrationales: & nulli earũ quſi prius eędẽ. Excitetur per 11 primi ipſi a c ad angulos rectos a b, ſit rationalis a b. cõpleaturq; b c, irrationale igitur eſt per 11 decimi b c: & ipſũ potens irrationalis eſt. Poſſit autẽ per lẽma 38 decimi ipſum c d. igitur c d eſt irrationalis & nulli earũ quæ prius eadẽ eſt. a nulla autẽ earũ quæ prius ad rationalẽ appoſita latitudo: mediã efficit. Rurſus cõpleatur e d. irrationale igitur eſt e d: & ipſum potens irrationalis eſt. poſſit autem ipſum d f. irrationalis igitur eſt d f: & nulli earum quæ prius eadem. A nulla autem ipſarum quæ prius ad rationalem appoſita latitudo: efficit c d. a media igitur infinitę irrationales: & quæ ſequuntur reliqua. Quod erat oſtendendum.

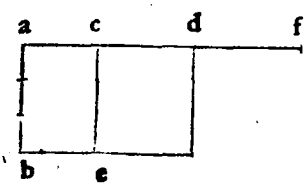

Eucli.ex Zamb. Theorema 92. Propoſitio 116. Zamb. 105.

¶Minori cõmenſurabilis: minor eſt.

¶THEON ex Zãb. ¶Eſto minor a:et ipſi a cõmẽſurabilis eſto p 11 decimi b.Dico q̃ b minor eſt.Exponat̃ c d rationalis:& ei qđ ex a per 44 primi æquũ ad ipſam c d comparetur c e,latitudinem efficiens c f. Apotome igitur eſt c f. Ei autẽ quod ex b,per eandẽ æquũ ad ipſam f e cõparetur f g: latitudinẽ efficiẽs f h.Quoniã igit̃ cõmẽſurabilis eſt a ipſi b:cõmenſurabile igit̃ eſt & quod ex a ei quod ex b. Sed ei quidẽ quod ex a,æquũ eſt c e:ei autẽ quod ex b,æquũ eſt f g.cõmenſurabile igit̃ eſt c e:ipſi f g.Sicut autẽ c e ad f g:ſic eſt c f ad f h. Cõmẽſurabilis igit̃ eſt c f:ipſi f h lõgitudine.Apotome autẽ quarta eſt per 100 decimi ipſa c f.Igit̃ & f h:quarta eſt apotome.Rõnalis autẽ eſt f e.Si vero areola cõpræhẽdatur ſub rationali & quarta apotomę:q̃ areolã poteſt minor eſt per 94 decimi.Ipſam autem f g areolam:ipſa b poteſt.ergo b minor eſt.Quod erat oſtendendum.

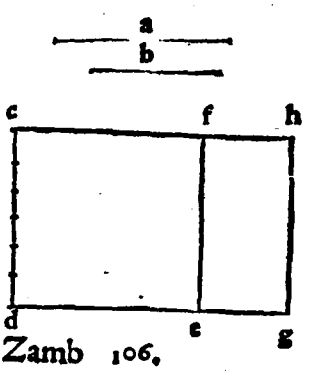

Eucli.ex Zamb. Theorema 93. Propoſitio 117. Zamb 106.

¶Cum rationali medium totum efficienti cõmẽſurabilis:cum rationali medium totum efficiens eſt.

¶THEON ex Zamb. ¶Sit cũ rationali mediũ totũ efficiens a:cõmẽſurabilis autẽ ei eſto b.Dico q̃ b cũ rationali mediũ totũ efficiẽs eſt. Exponat̃ rationalis c d:& ei quidẽ quod ex a æquũ ad ipſam c d cõparetur c e,latitudinẽ efficiens c f.Apotome igitur eſt quinta ipſa c f per 102 decimi.Ei autẽ quod ex b per 44 primi æquũ ad ipſam f e cõparetur f g:latitudinẽ efficiẽs f h.Quoniã igitur cõmenſurabilis eſt a ipſi b:cõmenſurabile igitur eſt id quod ex a ei quod ex b.Sed ei quidẽ quod ex a,æquũ eſt c e:ei vero quod ex b,æquũ eſt f g.Igitur c e:ipſi f g eſt cõmenſurabile.Cõmenſurabilis igitur eſt c f:ipſi f h longitudine.Quinta autem apotome eſt c f.Apotome igitur quinta eſt:& f h.Rationalis autẽ f e.Si vero areola cõpræhendatur ſub rationali & apotomę quinta:q̃ areolam poteſt cũ rationali mediũ totũ efficiẽs eſt per 95 decimi.Poteſt autẽ ipſum f g:ipſa b.Igitur b:cũ rationali mediũ totũ efficiẽs eſt.Quod erat oſtẽdendũ.

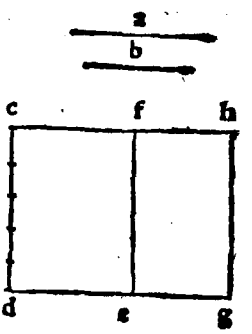

Eucli.ex Zamb. Theorema 94. Propoſitio 118.

¶Propoſitum nobis ſit oſtendere:q̃ in quadratis figuris incommenſurabilis eſt dimetiens lateri longitudine.

¶THEON ex Zamb. ¶Eſto quadratũ a b c d:dimetiens vero illius ſit a c. Dico:q̃ a c ipſi a b lõgitudine eſt incõmenſurabilis.Si enim poſſibile:ſit commẽſurabilis.Dico q̃ eueniet:q̃ par numerus & impar erũt idẽ.Manifeſtũ quidẽ igit̃ per 47 primi:q̃ id quod ex a c duplũ eſt eius quod ex a b.Et quoniam c a ipſi a b cõmenſurabilis eſt:igitur c a ad a b rationẽ habet quã numerus ad numerũ per 5 decimi.habeat autẽ:quã e f ad g.Sintq̃ e f,g, minimi eandẽ rationẽ habentiũ eis.Igitur e f nõ eſt vnitas.Si enim e f eſt vnitas/& rationẽ habet ad g quã a c ad a b,& maior eſt a c ipſa a b:maior igitur eſt e f vnitas ipſo g numero.quod eſt impoſſibile.Igit̃ e f nõ eſt vnitas.numerus igitur.Et quoniam eſt ſicut a c ad b ſic eſt e f ad g:& ſicut igitur per 15 quinti quod ex c a ad id quod ex a b,ſic qđ ex e f ad id quod ex g.Duplum autẽ eſt qđ ex c a eius quod ex a b. Duplũ igitur eſt & qđ ex e f:eius quod ex g.par igitur eſt id qđ ex e f.quare & ipſe e f par eſt. Si enim impar eſſet:& quod ex eo quadratum impar eſſet per vigeſimãnonam noni.quippe quoniã ſi quilibet numeri impares compoſiti fuerint/multitudoq̃ fuerit impar:& totus impar eſt.Igitur e f: par eſt.Secetur per 10 primi e f bifariã in h.Et quoniã ipſi e f,g, numeri minimi ſunt eandẽ eis habentiũ rationẽ:& primi ſũt adinuicẽ per 24 ſeptimi.& e f:par eſt.Impar igitur eſt g.Si enĩ eſſet par:ipſos e f,g,metiretur binarius. omnis eteni par : habet partes dimidias primas adinuicẽ exiſtentes.quod eſt impoſſibile. Igitur g non eſt par.Et quoniã ipſius e h duplus eſt e f : quadruplus igitur eſt qui ex e f,eius quod ex e h. Duplus aũt qui ex e f eius qui ex g.duplus igitur qui ex g:eius quod ex h e.Igitur qui ex g par eſt.& par igitur g per ea quæ dicta ſunt. ſed & impar.quod eſt impoſſibile.Igitur c a:ipſi a b longitudine non eſt commenſurabilis.incommenſurabilis igitur.

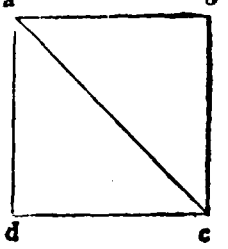

¶Ostendendum & aliter: q̄ incommensurabilis est quadrati dimetiens lateri. Sit inquam pro dimetiente/a: pro latere vero/ sit b. Dico q̄ a: ipsi b lōgitudine est incōmēsurabilis. Si enim possibile: sit cōmensurabilis. Fiatq̄ rursus sicut a ad b: sic e f ad g. sintq̄ minimi eandē eisdem habentium rationem: ipsi e f, g. Igitur ipsi e f, g: primi sunt adinuicē. Dico primum q̄ g non est vnitas. Si enī possibile: esto vnitas. Et quoniā est sicut a ad b sic est e f ad g: & sicut igitur per 11 & 15 quinti quod ex a ad id quod ex b, sic quod ex e f ab id quod ex g. Duplum aūt est id quod ex a: eius quod ex b. Duplus igitur & qui ex e f: eius qui ex g. Et g vnitas est. Igitur e f binarius est quadratus. Quod est impossibile. Igitur g nō est vnitas. numerus igitur. Et quoniam est sicut quod ex a ad id quod ex b sic qui ex e f ad eum qui ex g, & rursus sicut quod ex b ad id quod ex a sic qui ex g ad eum qui ex e f, metitur autem quod ex b id quod ex a, metitur autem & qui ex g quadratus eum qui ex e f, quare & latus idem g ipsum e f metitur/ metitur autem & seipsum g: igitur g ipsos e f, g, metitur qui primi sunt adinuicem. Quod est impossibile. Igitur a: ipsi b non est commensurabilis, incommensurabilis igitur. Quod ostendere oportuit.

f . . . h . . . . e
g . . .

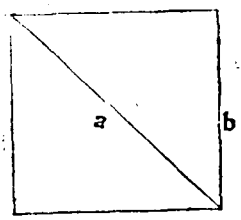

¶Priorum dilucidior explanatio.

¶Sit quadratū a b c d: dimetiens vero ipsius sit a c. Manifestū est q̄ isosceles est triangulū c d a, æquū habēs d a ipsi d c: similiterq̄ triāgulū isosceles est a b c. Sit igitur d a vnitatū 4 siue pedum: sicq̄ & c d, quatuor. quare manifestum est q̄ qđ ex d a quadratū: est vnitatū siue pedū 16. sic etiā & quod ex c d: 16 est vnitatū siue pedū. At quoniā id quod ex a c æquū est eis quæ sunt ex d a, c d, quēadmodum ex 47 primi perspicuū est: manifestum est q̄ id quod ex a c est duplum eius quod ex d a. At id quod ex d a: est vnitatum 16. id igitur quod ex dimetiente: 32 erit/ in dupla quidē. At quoniā longitudine cōmensurabiles lineæ sunt quas aliqua magnitudo metitur earumq̄ quadrata rationem habent quam numerus quadratus ad numerum quadratum/ at efficiēs 32 per latus aliqua magnitudo non metitur/ neq; quæ ex eis quadrata sunt rationem habent quam numerus quadratus ad numerum quadratum (nullum enim quadratum alterius quadratū duplum est) incōmensurabilis igitur est longitudine dimetiēs lateri. efficiēs enim 32 siue latus/ est vnitatum 5 & minutorum 39: quæ 5, 39, ac 4, nullam habent communem mensuram. quare 32 ad 16 sicut dictum est rationem non habet qualem quadratus numerus ad quadratum numerum.

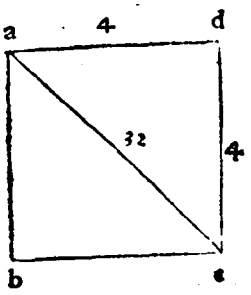

¶Inuentis iam longitudine incommensurabilibus rectis lineis a, b: & plures aliæ magnitudines ex binis diuisionibus comperiuntur. Dico iam plana adinuicem incommensurabilia. Quoniam si ipsarum a, b, linearum rectarum proportionalem susceperimus c: erit igitur sicut a ad b, sic quæ ex a species ad eam quæ ex c similē similiterq̄ descriptam speciem siue quadrata/ siue aliæ rectilineæ similes descriptæ fuerint/ siue etiam circuli circa dimetientes a c, quippe quoniam circuli adinuicem sunt sicut ea quæ ex dimetientibus sunt quadrata. Inueniuntur igitur & areolæ planæ adinuicem incommensurabiles. ¶Ostēsis siquidem ex binis diuisionibus differētijs areolarum incommensurabilium: ostendemus eas quę ex solidis speculationes: qualiter sunt solida cōmensurabilia & incōmensurabilia adinuicē. Si enī in ijs quæ ex a, b, quadratis eisdem æqualibus rectilineis figuris cōstituamus altitudine æqualia solida parallelepipeda/ vel pyramides/ vel prismata: erūt ipsa cōstituta adiuicē sicut bases/ & cōmēsurabilia erunt ipsa solida. Si vero incommēsurabiles: incommensurabilia. ¶Sed & si duobus expositis circulis ab ipsis conos vel cylindros altitudine æquales describemus: erunt adinuicē sicut bases hoc est sicut ipsi circuli. Etsi ipsi circuli sunt cōmensurabiles: & ipsi coni & cylindri cōmensurabiles erūt. Si vero ipsi circuli erunt incōmensurabiles: ipsi coni & cylindri erūt incōmensurabiles. Et nobis fit manifestū: q̄ non solum in lineis & superficiebus sunt cōmēsurabiles & incommensurabiles/ sed in solidis quoq; figuris hoc reppertur.

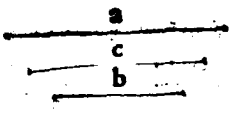

EVCLIDIS Megarensis Geometricorum
Elementorum decimi libri
Finis.

EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI Philoſophi Mathematicorumq; facile principis: primum ex Campano, deinde ex Theone Græco commentatore, interprete Bartholamæo Zãberto Veneto, Geometrica Elementa. Liber vndecimus.

Eucli. ex Campano. Diffinitiones.

1 CORpus: eſt quod lõgitudinem/ & latitudinem/ & altitudinẽ habet. Cuius termini: ſunt ſuperficies.

2 ¶Linea erecta ſupra ſuperficiem: eſt quæ cum ſingulis ſibi cõterminalibus lineis in ea ſuperficie expaſſis angulos rectos facit. Linea autẽ hęc: ſupra eam ſuperficiẽ perpendicularis eſſe/ & ad eandem orthogonaliter inſiſtere dicitur.

¶Intelligatur enĩ linea a b exurgere ſupra planũ: ita q; punctus a imaginetur in aere/ & b in plano. & a puncto b ducãtur plures lineæ in eodẽ plano: vt b c, b d, & quotlibet aliæ. Si igitur ita fuerit q; linea a b cũ linea b c, & cum linea b d, & cum qualibet alia linea protracta a puncto b in plano illo/ angulũ rectum cõtineat: ipſa dicetur eſſe perpẽdicularis ad illã ſupficiẽ in qua protractæ ſunt hæ lineę/ videlicet b c & b d. & aliæ cũ quibus ipſa ponitẽ cõtinere angulũ rectũ.

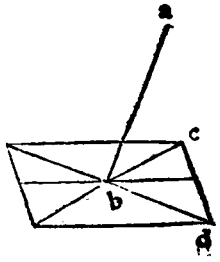

3 ¶Superficies autem erecta ſuper ſuperficiem eſt: quoties puncto vno eodem lineæ quæ eſt communis terminus illarum ſuperficierum duæ perpendiculares conterminales ſuperſtant/ quæ rectum continentes angulum in eiſdem ſuperficiebus ſitæ ſunt.

¶Verbi gratia/ imaginemur ſuperficiem a b c d exurgere/ ſuperficiem vero c d e f iacere: & intelligamus lineam c d eſſe communem terminum ambarum. In ea itaq; ſignetur punctus g: a quo ad lineam c d extrahantur duæ lineę perpendiculares. vna videlicet in ſuperficie c d e f, quæ ſit g k: & alia in ſuperficie a b c d quæ ſit g h. Si igitur angulus quem continent hæ duæ lineæ perpendiculares videlicet g h & g k, erit rectus: ſuperficies a b c d dicitur orthogonaliter erecta ſuper ſuperficiem c d e f.

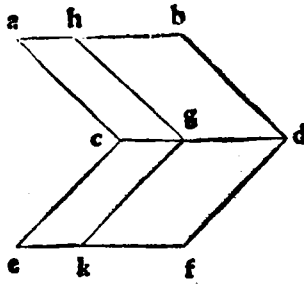

4 ¶Superficies æquidiſtantes: ſunt quæ in vtramlibet partem protractæ non concurrent/ etſi in infinitum producantur.

¶Intellectum eſt quod dicitur. Scire tamen debes: q; omnes planæ ſuperficies/ aut ſunt æquidiſtantes abinuicem/ aut in omnem partem protractæ cõcurrent alicubi & ſuper rectã lineam ſe ſecabunt. Lineas autem rectas nõ eſt neceſſariũ vel eſſe equidiſtãtes vel in vtrãq; partẽ protractas cõcurrere: quippe q̃ in eadẽ ſupficie nõ ſunt nec equidiſtãt abinuicẽ/ nec tũ quantũlibet protractę cõcurrẽt.

5 ¶Aequa corpora ſunt atq; ſimilia: quorum terminales ſuperficies numero ac quantitate equales vnius creationis ſint atq; ſimiles.

6 ¶Similia corpora: ſunt quæ ſimilibus ſuperficiebus numero equalibus continentur.

¶Si has duas diffinitiones de corporibus equalibus et ſimilibus/ nõ ĩtelligis: ad diffinitionẽ ſimilium ſuperficierum poſitã in principio ſexti recurre.

7 ¶Corpus ſerratile: dicitur quod quinq; ſuperficiebus quarũ tres parallelogrammæ ſunt duæ vero triangulæ/ continetur.

¶Domui quatuor parietes æquidiſtantes habenti/ tectum vnico faſtigio ſupremis duorum parietum lateribus æquali & æquidiſtãti ſuperpoſitum: ſerratilis corporis expreſſam ſimilitudinem gerit.

¶Sphæra: eſt tranſitus arcus circunferentiæ dimidij circuli quo- 8
ties ſumpto vel ſupremo ſemicirculo lineaq; diametri fixa donec
ad locum ſuum redeat, arcus ipſe circumducitur.

¶Super quamlibet lineam ſemicirculo deſcripto/ſi linea illa fixa ſemicirculus tota reuolutione circunducatur: corpus quod deſcribitur/ ſphæra nominatur. Cuius centrum: conſtat eſſe centrum ſemicirculi circunducti.

¶Pyramis laterata: eſt figura corporea quã continẽt ſuperficies/a 9
quarũ vna reliquę ſunt ad vnũ oppoſitum punctũ ſurſum erectę.

¶In omni laterata pyramide cũctæ ſuperficies ipſam ambientes: ab ipſius baſi ad vnum punctum ſubleuantur/qui conus pyramidis dicitur. ſuntq; omnes hæ laterales ſuperficies: triangulę. baſis vero frequenter non eſt triangula.

¶Pyramis rotunda: eſt figura ſolida/ eſtq; tranſitus trianguli re- 10
ctanguli alterutro ſuorum laterum rectum angulum continentiũ fixo/donec vſq; ad locum vnde moueri cœpit redeat triangulo ipſo circũducto. Si igitur latus fixum lateri circũducto fuerit ęquale: erit figura rectangula. Si autẽ lõgius: acutiangula. Si vero breuius: obtuſiãgula erit. Axis autẽ ipſius figuræ: eſt latus fixũ. Baſiſq; ſua: circulus. Dicitur autem figura hęc: pyramis colũnę rotundæ.

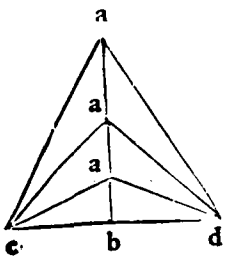

¶Sit trigonus a b c: rectum angulum habens qui ſit b. figaturq; alterum duorum laterum ambientium rectum angulum b: ſitq; latus quod figitur/a b. quo fixo: circũducatur trigonus quouſq; ad locũ vnde moueri cœperit redeat. Corporea ergo figura quę huius trigoni motu deſcribitur: rotunda pyramis appellatur. Cuius tres ſunt differentiæ. Alia enim eſt rectãgula/alia acutiangula/tertia obtuſiangula. Et prima quidem eſt: quãdo latus a b lateri b c fuerit æquale. Eſto enim vt linea b c/ quum rotatu trigoni peruenerit ad ſitum lineæ b d, itaq; punctus c cadat ſuper punctum d, fiat linea vna: hoc eſt vt ipſa tunc coniungatur ſitui a quo moueri cœpit ſecundum rectitudinem. eritq; linea hæc quaſi b c d. Et quia ex 32 primi & 5 eiuſdem angulus c a b eſt medietas recti: erit angulus c a d rectus. ideoq; pyramis hæc dicitur rectangula. Si autem latus a b ſit longius latere b c: erit acutiangula. Erit enim tunc ex 32 primi & 19 eiuſdem angulus c a b: minor medietate recti. ideoq; totus angulus c a d: eſt minor recto & acutus. quare pyramis acutiangula. Qz ſi latus a b fuerit breuius latere b c: erit angulus c a d maior medietate recti ex 32 primi & 19 eiuſdem. & totus c a d, qui eſt duplus ad ipſum c a b: maior recto & obtuſus. Igitur & pyramis cõuenienter tunc dicitur obtuſiãgula. Axis autem huius pyramidis: dicitur linea a b. Baſis vero eius: circulus quem deſcribit linea c b ſuper centrum b. Dicitur quoq; hæc pyramis columnæ rotundæ: illius videlicet quam motu ſuo deſcriberet parallelogrammum proueniens ex a b & b c, latere a b manente fixo.

¶Figura corporea totunda cuius baſes ſunt circuli duo plani ex- 11
tremitatibus & craſſitudine id eſt altitudine æquales: eſt tranſitus parallelogrammi rectanguli latere rectum angulum continente fixo/ipſaq; ſuperficie donec ad locum ſuum redeat circũducta. Dicituրq; hæc figura: colũna rotunda. Columnæ itaq; rotundæ atq; ſphæræ circuliq; vnum atq; idem eſt centrum.

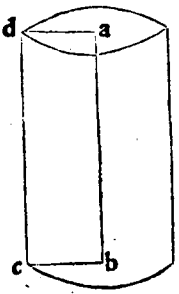

¶Sit parallelogrãmum rectangulũ a b c d. figaturq; latus a b: & eo fixo totum parallelogrãmum quouſq; ad locum ſuum cadat vel redeat circũducatur. Corporea ergo figura huius parallelogrammi motu deſcripta: totunda colũna nominatur/ cuius baſes ſunt duo circuli. & eſt vnus eorum: circulus quem deſcribit motu ſuo linea b c, cuius circuli centrũ eſt pũctus b. alter vero eſt: quẽ motu ſuo deſignat linea d a, & eius centrũ eſt pũctus a. Axis autem huius columnæ: dicitur linea a b q̃ manet fixa i motu parallelogrãmi. Qz ſi imaginati fuerimus parallelogrãmum a b c d cum peruenerit rotatu ſuo ad ſitum a b e f, coniungi ſitui a quo moueri cępit ſecundum continuitatem ſuperficiei planæ/ vt ſcilicet

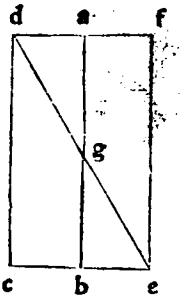

ſolidę vnū parallelogrāmū d c, e f, & ꝓtraxerimus i eo diametrū d e: erit quoq; diameter ſolidi diameter colūnæ. Quod autē dicitur colūnæ & ſphęræ & circuli idē eſſe centrū: intelligi debet cū horum vna eſt eadēq; diameter. Verbi gratia. diximus enī q; d e eſt diameter iſtius colūnę. Sphærā igitur atq; circulum quorū diameter eſt linea d e: neceſſe eſt idem centrū habere cum cētro propoſitæ colūnę. Sit enim vt linea d e ſecet lineam a b in puncto g. eritq; g centrum colūnę. diuidit enim axem colūnæ per æqualia: & diametrū colūnæ per æqualia. quod patet per 25 primi. nam anguli qui ſunt ad g: ſūt æquales ex 15 primi. & anguli qui ſūt ad a & b: recti ex hypotheſi. linea quoq; a d: eſt æqualis lineæ b e. itaq; d g eſt æqualis e g: & a g æqualis g b. Cūq; anguli c & f ſint recti: ſi ſuper pūctum g ſecundum ſpacium d g, ac ſuper lineam d e circulus deſcribatur/ trāſibit ex conuerſa primæ partis 30 tertij per puncta c & f. itaq; punctum g eſt cētrum circuli cuius diameter eſt diameter colūnę/ ideoq; & ſphæræ. Quare manifeſtū eſt omni parallelogrammo rectāgulo circulum/ omniq; columnę rotundę ſphęram eſſe circunſcriptibiles. Sicq; patet quod voluit iſtud theorema.

12 ¶Angulus corporeus ſiue ſolidus: eſt quem cōtinent anguli plani plures q̄ duo/ qui haudquaquā in vna ſuperficie ſiti ad vnum punctum angularem conueniunt.

¶Duo anguli plani angulum ſolidum perficere nequeunt: ſicut nec duę rectæ lineæ nequeunt ſuperficiem claudere. Angulos quoq; planos ſolidum āgulum continentes in eadem ſuperficie non conuenit eſſe ſitos: ſed in diuerſis. quēadmodum duas rectas lineas planum perficiētes angulum: non conuenit ſibi inuicem ſecundum ſitum rectitudinis applicari.

13 ¶Similes ſunt figurę corporeę rotūdę/ ſiue ſint colūnę ſiue earū pyramides: quarum axes diametris ſuarum baſium ſunt proportionales.

¶Propoſitis enim duabus pyramidibus rotundis aut duabus columnis rotūdis/ ſi fuerit proportio axis vnius earum ad diametrū ſuæ baſis ſicut axis alterius ad diametrum ſuæ baſis: illæ duæ columnæ aut pyramides ſimiles adinuicem eſſe dicuntur.

¶Ex Tralatione Zamberti. Diffinitiones.

1 Solidum: eſt quod lōgitudinem/ latitudinem/ & craſſitudinē habet. Solidi vero terminus: ſuperficies eſt.

2 ¶Recta linea ad planum recta eſt: quando ad omnes contingentes ipſam rectas lineas & in ſubiecto plano exiſtentes/ rectos efficit angulos.

3 ¶Planū ad planū rectum eſt: quando cōmuni ſegmento ipſorum planorum ad angulos rectos ductæ rectę lineæ in vno ipſorum planorum/ reliquo plano ad angulos rectos fuerint.

4 ¶Plani ad planum inclinatio: eſt compræhenſio anguli acuti ſub iſs quæ ad angulos rectos communi ſegmento ducuntur ad idē ſignum in vtroq; ipſorum planorum.

5 ¶Planum ad planum inclinari dicitur & alterum ad alterū: quādo prædicti inclinationum anguli ſibi inuicem æquales fuerint.

6 ¶Parallela plana: ſunt quæ contactum non admittunt.

7 ¶Similes ſolidæ figuræ: ſunt quæ ſub ſimilibus planis/ æqualibus multitudine compræhenduntur.

¶Similes ſolidæ figuræ & æquales: ſunt quæ ſub ſimilibus planis multitudine & magnitudine æqualibus comprænduntur. 8

¶Angulus ſolidus: eſt ſub pluribus duabus lineis ſeſe adinuicem tangentibus & non exiſtentibus in eadem ſuperficie ad omnes lineas inclinatio. 9

Aliter.

¶Solidus angulus: eſt qui ſub pluribus duobus planis angulis comprænditur non exiſtentibus in eodem plano/ad vnum ſignum conſtitutis.

¶Pyramis: eſt figura ſolida planis comprænſa ab vno plano ad vnum ſignum conſtituta. 10

¶Priſma: eſt figura ſolida planis comprænſa/quorum duo quæ ex oppoſito ęqualia & ſimilia ſunt parallela/reliqua vero parallelogramma. 11

¶Sphæra: eſt quando ſemicirculi manente dimetiente circunductus ſemicirculus in ſeipſum rurſus reuoluitur vnde incępit/circum aſſumpta figura. 12

¶Axis ſphęrę: eſt manēs recta linea quā circū ſemicirculus vertit. 13

¶Centrum ſphęræ: eſt illud quod & ſemicirculi. 14

¶Dimetiēs ſphæræ: eſt recta quædā linea per cētrū acta & terminata ex vtraq; parte ſub ipſius ſphæræ ſuperficie. 15

¶Conus: eſt quando rectanguli trianguli manente vno eorū quę circa rectū āgulū latere circūductū triāgulū in idē rurſus vnde ſumpſerat exordiū circūuoluit/ea aſſumpta figura. Et ſi manēs recta linea ęqua fuerit reliquę quæ circum rectū circūductę: rectāgulus erit conus. Si vero minor: āblygonius. Si autē maior: oxygonius. 16

¶Axis coni: eſt manens quædam recta linea quam circū triāgulum vertitur. Baſis autem: eſt circulus ſub circumducta recta linea deſcriptus. 17

¶Cylindrus: eſt quando rectanguli parallelogrammi manente vno eorū quę circū rectū angulum latere circūductum parallelogrammum in idem vnde ſumpſit exordium ſteterit/ea aſſumpta figura. 18

¶Axis cylindri: eſt manens quædā recta linea quā circū parallelogrammum vertitur. Baſis autem circuli qui ſub ijs quæ ex oppoſito circunductis lateribus ſunt deſcripti. 19

¶Similes coni et cylindri: ſunt quorum axes & dimetientes baſium ſunt proportionales. 20

¶Cubus: eſt figura ſolida ſub ſex quadratis contenta lateribus. 21

¶Octaedrum eſt figura ſolida ſub octo æqualibus & ęquilateris contenta triangulis. 22

¶Dodecaedrum: eſt figura ſolida ſub duodecim quinquangulis æqualibus & æquilateris & æquiangulis comprænſa. 23

¶Icoſaedrum: eſt figura ſolida ſub vigīti triāgulis æqualibus & æquilateris comprænſa. 24

Eucl. ex Camp. Propositio prima.

1 Lineæ rectæ partem esse in plano & partem in sublimi: est impossibile.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b recta. Dico q̄ nō est possibile: vt pars eius sit in plano/& pars sursum eleuata. Si enim est possibile: sit pars eius q̄ est a c sita in plano/& pars eius q̄ est c b in sublimi posita. & protrahat̄ directe a c in plano in quo ipsa sita est: vsq; ad d. eritq; vt vni eidēq; lineę q̄ est linea a c, duæ lineæ penitus diuersę quæ sunt lineæ c b & c d ex eadem parte directe adiiciantur. Quod est impossibile ex 13 primi.

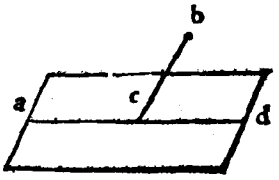

Eucli. ex Zamb. Theorema 1. Propositio 1.

1 ¶Rectæ lineæ partem in subiecto plano/partem vero in sublimi esse: est impossibile.

¶THEON ex Zamberto. ¶Si enim possibile: rectæ lineæ a b c, pars quidem a b esto in plano/pars autem b c esto in sublimi. erit iam quędā ipsi a b cōtinua recta linea in rectum in supposito plano. sit b d. Igitur binis datis rectis lineis a b c, a b d: commune segmētum est a b. quod est impossibile. Recta linea nāq; cum recta linea non concurrit in pluribus signis vno: si adinuicem ipsæ rectæ lineæ congruentes non fuerint. Rectæ igitur lineæ partē in subiecto plano/partem autem in sublimi esse: est impossibile. Quod fuerat ostendendum.

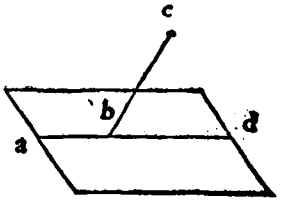

Eucli. ex Camp. Propositio 2.

2 Omnes lineę duę quarū altera alterā secat: in vna superficie sitæ sunt. omnisq; triāgulus: in vna superficie totus cōsistit.

¶CAMP. ¶Sint duæ lineę rectæ a b & c d: se inuicē secātes in pūcto c. Dico eas esse in superficie vna. & omnē triangulū dico esse in superficie vna totum. Signetur enim punctus f, in linea c d: & punctus g, in linea a b. & ducatur linea f g. Quia igitur impossibile est partē trianguli e f g esse in plano & partē in sublimi/quin etiam suarū terminaliū linearū vnius aut pluriū pars similiter sit in plano & pars similiter in sublimi: cum de lineis hoc sit impossibile per præmissam/erit quoq; impossibile de triangulo. Itaq; totus triangulus e f g: est in superficie vna. Ex hac igitur secunda parte & præmissa: constat prima pars huius secundæ propositionis.

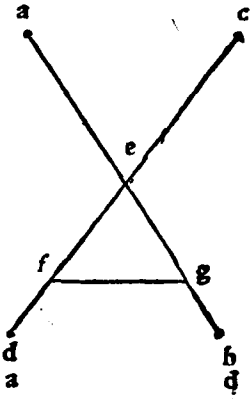

Eucli. ex Zamb. Theorema 2. Propositio 2.

2 ¶Si binæ rectæ lineæ se adinuicem secuerint: in vno sunt plano. & omne triangulum in vno plano existit.

¶THEON ex Zamberto. ¶Binæ inquā rectæ lineæ a b, c d, se adinuicē secent in signo e. Dico q; ipsæ a e b, c d in vno consistūt plano. & omne triangulum in vno est plano. Assumantur in ipsis e c, e b, signa vtcūq; : sintq; f, g. connectanturq; b e, f g. extendaturq; f h, g k. dico primum q; triangulum e c b in vno est plano. Si ipsius nāq; trianguli e c b pars/aut f c h, aut g b k, i subiecto plano est/reliquum vero in alio: & erit vnius ipsarum e c, e b, rectarum linearū pars in subiecto plano/pars autem in alio. Si autem ipsius e c b trianguli/c f b g, pars fuerit in subiecto plano/reliquum vero in alio: erit & ambarum e c, e b, rectarum linearum pars quidē in subiecto plano/& pars in alio. quod per 1 vndecimi impossibile esse ostensum est. Igitur triangulum e b c in vno est plano. In quo enī est triāgulū e c b: in eo est & vtraq; ipsarū e c, e b. In quo aūt est vtraq; ipsarū e b, e c: in eodē sūt & a b, c d, per eādem. Ipsæ igitur a b, c d, rectę lineę in vno existūt plano. & oē triangulū in vno est plano. qđ erat ostēdendū.

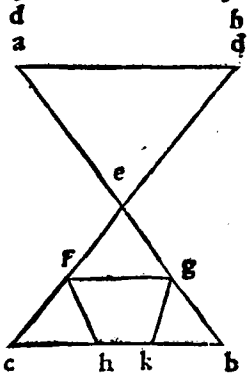

Eucli. ex Camp. Propositio 3.

3 Omnium duarum superficierum seinuicem secantium: cōmunis sectio est linea recta.

¶CAMPANVS. ¶De planis superficiebus intellige: & verū erit quod dicitur. Sint itaq; duæ superficies planæ a b & c d: se inuicē secantes. Dico q; earū cōmunis sectio: erit linea recta. Esto enim duo puncta c & f termini cōmunis se

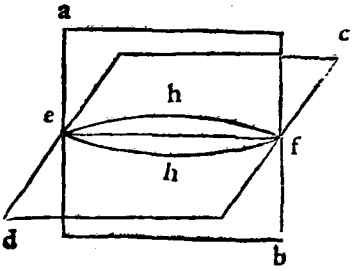

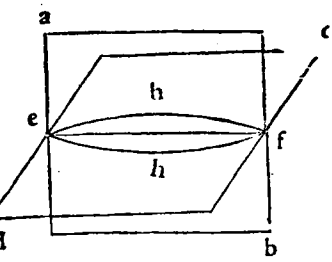

ctionis earū quę cōtinent per lineā rectā q̄ ſit e f. Si igitur linea e f eſt in vtraq; duarū ſuperficierū a b & c d: cōſtat propoſitū. At vero ſi in neutra/aut ſi nō in altera: cū ambo puncta e & f ſint in vtraq; ſuperficierū a b & c d, in ea ſuperficie in qua ipſa nō fuerit protrahat linea recta quæ ſit e h f. erūt igit duæ rectæ lineæ e f & e h f: habentes duos terminos cōmunes. Quod eſt impoſſibile. Sic enī: duę rectæ lineę icluderēt ſuperficiē. qđ eſt cōtra petitionē vltimā primi libri.

Euclí. ex Zamb Theorema 3. Propoſitio 3.

¶Si bina plana ſe adinuicem ſecuerint: communis eorum ſectio recta linea eſt. 3

¶THEON ex Zāb. ¶Bina & enī plana a b, b c, ſe adinuicē diſpeſcant: cōis autē ſectio ſit linea d b. Dico q; d b linea recta eſt. Si autem non: connectantur d, b, in ipſo a b plano/recta linea d e b: & in ipſo b c plano/recta linea d f b. erunt nempe duarum rectarum linearum d e b, d f b, ijdem fines: & perinde areolā cōprædendēt. quod per vltimā cōmunem ſententiā eſt impoſſibile. Ipſę igitur d e b, d f b: rectę lineæ nō ſunt. Similiter quoq; oſtendemus: q; nec; vlla alia ex d in b ducta recta linea eſt/ præter ipſam d b communem ſectionem ipſorum a b, b c, planorum. Si bina igitur plana ſe adinuicem ſecuerint: ipſorum communis ſectio recta linea eſt. Quod erat oſtendendum.

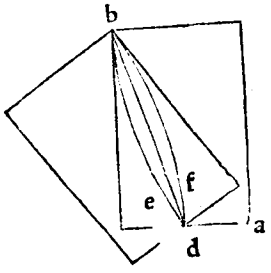

Euclí. ex Camp. Propoſitio 4.

SI fuerit línea orthogonaliter ab inſciſione duarum línearum erecta interſecantium ſe: ipſa ad earundem ſuperficiem perpendicularis erit. 4

¶CAMP. ¶Sit linea a b orthogonaliter erecta ſuper inſciſionē duarū linearū c d & e f ſecātiū ſe in pūcto b: de q̄bus cōſtat per antep̄miſſā q; ipſę ſūt ſitę in vna ſuperficie. Dico q; linea a b: pp̄endicularis eſt ad ipſarū ſuperficiē. Sit enī c b et b d, ęquales: at vero f b et b e ęquales. et protrahant lineę e d & c f: q̄ erūt ęquales per 4. primi/& æquidiſtantes per 27 eiuſdem. Signato itaq; pūcto aliquo in linea e d, qui ſit g: ducatur linea g b h. erit q; ex 26 primi/e g: ęqualis f h. igitur a pūcto a, vel quouis puncto lineæ a b: demittātur hypothenuſaliter lineæ a c, a d, a e, a f, a g, a h. Erit q; ex 4 primi a c, æqualis a d: & a e æqualis a f. Itē per 8 eiuſdē æqualis erit āgulus a e d: æqualis angulo a f c. ergo per 4. ipſius erit a g æqualis a h. & ideo per 8 eiuſdēm erit angulus a b g, æqualis angulo a b h. quare ex diffinitione vterq; eſt rectus: et linea a b perpendicularis ad lineā g h. Simili quoq; modo probabis: eandem eſſe perpēdicularem ad omnes lineas protractas a puncto b in ſuperficie duarum linearum c d & e f. igitur ex diffinitione conſtat: lineam a b eſſe perpendiculatem ad ſuperficiem in qua ſitæ ſunt duæ lineæ c d & e f ſeinuicem ſecantes. Quod eſt propoſitum.

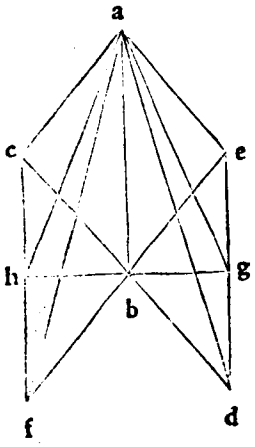

Euclí. ex Zamb. Theorema 4. Propoſitio 4.

¶Si recta línea duabus rectis lineis ſe adinuicem diſpeſcentibus in communi ſectione ad rectos angulos ſteterit: & ad earundem planum ad angulos rectos erit. 4

¶THEON ex Zāb. ¶Recta enī linea quędā e f: duabus rectis lineis a b, c d, ſe inuicē diſpeſcentibus in e ſigno/ex e ad angulos rectos cōſtituatur. Dico q; & e f: ad ipſarū a b, c d, planū ad angulos eſt rectos. Aſſumātur namq; ipſę a e, e b, c e, e d, ſibi inuicē æquales. Extendaturq; quædā recta linea per e vtcunq;/ ſitq; g e h: cōnectāturq; ipſæ f a, f g, f d, f c, f h, f b. Et q̄n binæ a e, e d, duabus c e, e b, ſūt ęquales/& æquales cōprædēdūt angulos per 15 primi: igit; p 4. p̄mi baſis a d ęq̄lis eſt baſi c b, et triāgulū a e d ipſi c e b triāgulo ęquū eſt/ quare et āgulus q ſub d a e āgulo q ſub e b c eſt æqualis. Eſt autē et q ſub a e g āgulus: ei q ſub ſub b e h æq̄lis. bina igit ſūt triāgula p 26 primi a g e, b e h: binos āgulos binis āgulis æq̄lia habētia alterū alteri/et vnū latus vni lateri æquū ad ęquos āgulos/a e ipſi e b. et reliqua igit latera: reliqs lateribus ęqualia habebūt. æqualis igit eſt g e ipſi e h: & a b ipſi b h. Et q̄n æqualis eſt a e ipſi e b, cōis autē & ad angulos rectos f e: baſis igitur f a, per 7 primi baſi b f eſt æqualis. Id propterea & f c ipſi f d eſt æqualis. Et quoniā æqualis eſt a d ipſi c b, eſt aūt &

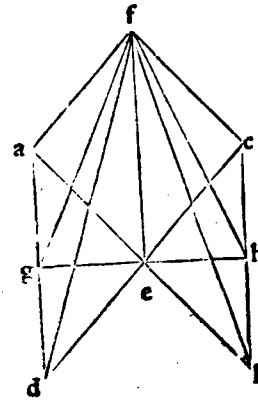

f a ipſi f c æqualis: duæ igit̃ f a, a d, duabus f c, c b, æquales ſunt altera alteri. et baſis f d: baſi f b eſt æqualis. & angulus igit̃ qui ſub f a d: angulo qui ſub f c b eſt æqualis. Et quoniã rurſus oſtenſum ꝙ a g ipſi b h eſt æqualis/ſed f a ipſi f c eſt æqualis: totæ iam f a, a g, duabus f c, c h, ſunt æquales. & angulus qui ſub f a g: totẽſus eſt æqualis ei qui ſub f c h. baſis igitur f g: per 4. primi baſi f h eſt æqualis. Et qm̃ rurſus æqua eſt oſtẽſa g e ipſi e h, cõmunis autẽ e f: duæ igit̃ g e, e f, duabus h e, e f, ſũt æquales. & baſis f g: baſi f h eſt æqualis. angulus igit̃ qui ſub g e f: angulo qui ſub h e f eſt æqualis. vterꝙ igitur ipſorum g e f, h e f, angulorũ: rectus eſt. Ipſa igitur f e: ad ipſam g h cõtingenter per e ductã/recta eſt. Similiter iam demonſtrabimus: ꝙ f e ad omnes eandẽ tangẽtes rectas lineas & in ſubiecto exiſtentes plano/rectos efficiet angulos. Recta enim linea ad planũ per 2 diffinitionẽ 11 recta eſt: quando ad omnes eã tangentes rectas lineas & in eodẽ exiſtẽtes plano/rectos efficit angulos. Igitur ipſa f e: in ſubiecto plano eſt ad angulos rectos. Subiectum autem planum: eſt quod fit per ipſas a b, c d, rectas lineas. Ipſa igit̃ f e: ad ãgulos rectos eſt ei quod per a b, c d, eſt plano. Si recta igitur linea duabus rectis lineis: & quæ ſequuntur reliqua. Quod erat oſtendendum.

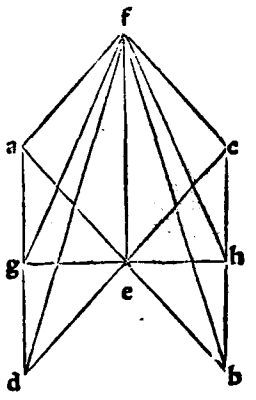

Eucli. ex Camp. Propoſitio 5

5 SI ſuper tres lineas conterminales cõmuni earum termino erecta linea quædam orthogonaliter inſiſtat: eædem tres lineæ in vna ſuperficie ſitæ erunt.

CAMP. Sit linea a b orthogonaliter erecta ſuper cõmunẽ terminũ triũ linearũ b c, b d, b e, angulariter ſe cõtingentiũ in pũcto b: quarũ nulla alij directe applicet. quod idẽ eſt: ac ſi ſeinuicẽ ſecẽt in pũcto e. protracteq; enĩ ſe ſecabũt. Dico ꝙ tres lineæ b c, b d, b e, ſunt in vna ſuperficie ſitæ. Conſtat autẽ de quibuſq; earũ duabus ꝙ ipſæ ſunt in vna ſuperficie ſitæ: per ſecũdã huius vel per primã partẽ ſecũdæ huius. Si igitur linea b d nõ fuerit in ſuperficie duarum linearũ b c & b e, ſed illæ duæ in plano/hęc autẽ in ſublimi: erit vt hæc ſuperficies in qua ſitę ſunt duæ lineæ a b & b d, ſi protrahat̃ & per illud quod notũ eſt ſuper quartã/ſecet illã in qua ſitę ſũt b c & b e. eritq; per 3 huius cõis earũ ſectio linea recta: & ipſa ſit b f. Quia igit̃ ex præmiſſa/linea a b eſt ppẽdicularis ad ſupficiẽ duarũ linearũ b c & b e: ſequit̃ ex diffinitione vt ipſa ſit ppẽdicularis ad lineã b f. quare angulus a b f: eſt rectus. Cumq; etiam angulus a b d ſit rectus ex hypotheſi: ſequitur impoſſibile/videlicet partem ſuo toti eſſe æqualem.

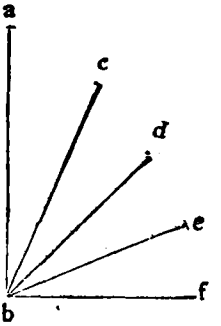

Eucli. ex Zamb. Theorema 5. Propoſitio 5.

5 CSi recta linea tribus rectis lineis ſe adinuicem tangentibus/ad angulos rectos in communi contactu extiterit: ipſæ tres rectæ lineæ in vno ſunt plano.

CTHEON ex Zamb. Recta enim linea quædam a b: tribus rectis lineis b c, b d, b e, ad rectos angulos communi contactu b conſtituatur. Dico ꝙ ipſæ b c, b d, b e: in vno ſunt plano. Non enim: ſed ſi poſſibile eſt/ſint ipſæ quidem b d, b e, in ſubiecto plano/ipſa autem b c in ſublimi, protẽdaturq; per ipſas a b, b c: planum. Cõmunem ſectionem inquam faciet in ſubiecto plano: & rectã efficiet lineam per 3 vndecimi b f. In vno igitur ſunt plano deducto per ipſas a b, b c, ipſæ tres rectæ linęę a b, b c, b f. Et qm̃ a b recta eſt ad vtrãq; ipſarum b d, b e: & ei igitur quod per b d, b e, plano recta eſt ipſa a b. Subiectum autem planũ eſt quod per b d, b e. Ipſa igitur a b: recta eſt ad ſubiectum planum. quare & per ſecundã diffinitionẽ vndecimi ad omnes eandẽ tangentes rectas lineas & in ſubiecto plano exiſtentes: rectos efficit angulos ipſa a b. Tangit autem ipſam: b f exiſtẽs in ſubiecto plano. Angulus igitur qui ſub a b f: rectus eſt. Ponitur autem qui ſub a b c: rectus. ęqualis igitur eſt & qui ſub a b f, angulus: ei qui ſub a b c, & in vno ſunt plano. Quod eſt impoſſibile. Ipſa igitur b c recta linea: in altiori plano non eſt. Ipſæ igitur rectæ lineæ b c, b d, b e: in vno ſunt plano per 2 vndecimi. Si recta linea igitur tribus rectis lineis ſeſe adinuicem tangentibus in contactu ad rectos angulos extiterit: ipſæ tres rectæ lineæ in vno ſunt plano. Quod erat oſtendendum.

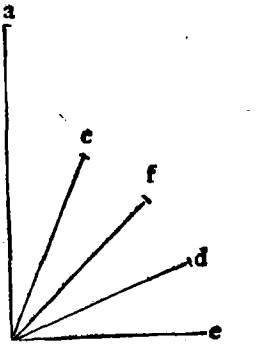

Eucli.ex Camp. Propoſitio 6.

SI fuerint duæ lineæ ſuper vnam ſuperficiem perpendiculares: eas æquedistantes eſſe neceſſe eſt. 6

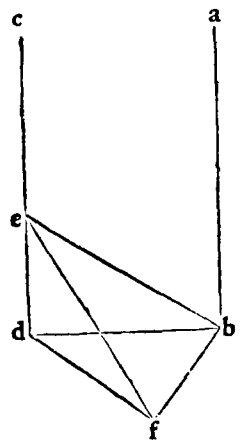

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ lineæ a b & c d: perpẽdiculares ad vnam ſuperficiẽ. Dico eas eſſe æquidiſtãtes. Protrahatur enim linea b d. eruntq; ex diffinitione/duo anguli a b d & c d b: recti. Si igitur duæ lineæ a b & c d ſint in ſuperficie vna: ipſæ ſunt æquidiſtãtes per ſecundam partẽ 28 primi. Ipſas autẽ eſſe in ſuperficie vna: ſic collige. A puncto b, ſuper lineam b d, in plano cui perpendiculariter inſiſtũt a b & c d, protrahe orthogonaliter lineam b f. & ex linea c d, ſume d e æqualem b f: & protrahe lineas e b, & e f. Erunt igitur duo latera e d & d b, trianguli e d b: æqualia duobus lateribus f b & d b, trianguli f b d. & angulus e d b æqualis angulo f b d: cum vterq; ſit rectus. itaq; per 4. primi linea b e: eſt æqualis lineæ d f. Itẽq; cum duo latera e b & b f trianguli e b f ſint æqualia duobus lateribus f d & d e triãguli f d e, & baſis e f cõmunis: erit per 8 primi angulus e b f æqualis angulo f d e. Quia igitur angulus f d e eſt rectus ex diffinitione: erit etiam angulus e b f rectus. itaq; linea f b: perpendiculariter eſt erecta ſuper communem terminum trium linearũ b a, b d, b e, ſe contingentiũ angulariter in puncto b. quare per præmiſſam ipſæ ſunt in ſuperficie vna. Cũ igitur ex ſecũda parte ſecundæ huius linea c d ſit in eadẽ ſuperficie cum vtraq; linearũ e b & b d: ſequitur a b & c d eſſe in ſuperficie vna. Conſtat ergo propoſitum.

Eucli.ex Zamb. Theorema 6. Propoſitio 6.

¶Si binæ rectæ lineę in eodem plano ad angulos rectos fuerint: parallelæ erunt ipſæ rectæ lineæ. 6

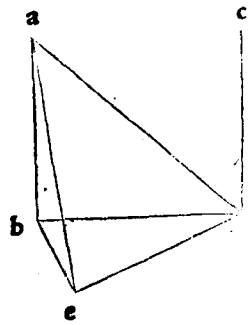

¶THEON ex Zamberto. ¶Binæ inquã rectæ lineæ a b, c d: in ſubiecto plano ſint ad angulos rectos. Dico q̃ parallelus eſt a b: ipſi c d. Cõcurrant enim in ſubiecto plano per ſigna b, d: cõnectanturq; b d. Et per 11 primi ipſi b d ad angulos rectos in ſubiecto plano excitetur d e: ponaturq; per 2 primi ipſi a b equalis d e. connectanturq; b e, a e, a d. Et qm̃ ab recta linea eſt ad ſubiectũ planũ: & ad oẽs igitur eandẽ tangẽtes rectas lineas per ſecũdã diffinitionẽ 11 & in ſubiecto plano exiſtẽtes/rectos efficiet ãgulos ipſa a b. Tangit autẽ ipſam a b: vtraq; ipſarũ b d, b e, exiſtẽs in ſubiecto plano. rectus igitur eſt vterq; ipſorũ angulorum a b d, a b e. id propterea iã & vterq; ipſorũ c d b, c d e: rectus eſt. Et qm̃ a b ipſi d e eſt æqualis/cõmunis autem b d: duæ igitur a b, b d, duabus e d, d b, ſunt equales. & rectos cõprehendũt angulos. baſis igitur a d: per 4. primi baſi b e eſt æqualis. Et quoniã æqualis eſt a b ipſi d e, ſed a d ipſi b e: duæ igitur a b, b e, duabus e d, d a, ſunt æquales. & ipſorũ cõmunis baſis eſt a e. angulus igitur qui ſub a b e: per 8 primi angulo qui ſub e d a eſt equalis. rectus autem qui ſub a b e. rectus igitur & qui ſub e d a. Igitur e d: ad ipſam d a, recta eſt. eſt autẽ & ad vtrãq; ipſarũ b d, d c: recta. Igit̃ e d: tribus rectis lineis b d, d a, d c, ad angulos rectos in contactu ſtetit. Igitur ipſæ tres rectæ lineæ b d, d a, d c: per 5 decimi in vno ſunt plano. & in quo ſunt ipſæ b d, d a: in eodem & a b. omne enim triangulũ in vno eſt plano per 2 vndecimi. Ipſę igitur a b, b d, d c, rectæ lineę: in vno ſũt plano. Et vterq; ipſorũ a b d, b d c, angulorũ: rectus eſt. parallelus igit̃ eſt a b: ipſi c d per 28 primi. Si duæ igitur rectę lineę in eodẽ plano ad ãgulos fuerit rectos: parallelę erũt ipſę rectę lineę. Qd̃ oſtẽdendũ fuerat.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 7.

SI in duabus lineis æquedistantibus/duobus punctis ſignatis/ab altero ad alterum recta linea ducatur: in qua ſuperficie illæ duæ lineę ſitę ſunt/eam quoq; in eandem ſitam eſſe neceſſario comprobatur. 7

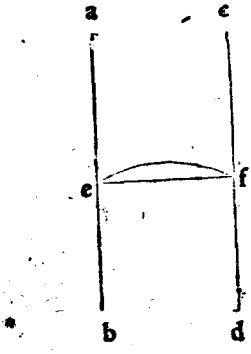

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ lineæ a b & c d equidiſtãtes. de quibus cõſtat p diffinitionẽ q̃ ipſę ſunt in ſuperficie vna. in eis autẽ ſignentur duo puncta e & f: & producatur linea recta e f. Dico itaq; lineam e f: eſſe ſitam in ſuperficie linearum a b & c d. Si nautem: ſit e f in alia ſuperficie vt in ſublimi. depẽdens quoq;

ſuperficies ſi protrahatur: ſecabit neceſſario ſuperficiē in qua ſitę ſunt duę lineę a b & c d. eritq; per 3 huius/communis ſectiō earum: linea recta eiſdē punctis terminata. Quod eſt impoſſibile. ſic enī: duę rectæ lineæ concluderēt ſuperficiē.

Euclī. ex Zamb. Theorema 7. Propoſitio 7.

7 ¶Sī fuerint binæ rectæ lineæ parallelę/aſſumanturq; in ipſarum vtraq; contingentia ſigna: ad ipſa ſigna connexa recta linea in eodem eſt plano cum ipſis parallelis.

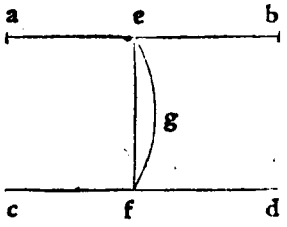

¶THEON ex Zāb. ¶Sint binæ rectæ lineæ parallelæ a b, c d: ſumāturq; in ipſarū vtraq; vtcūq; ſigna e, f. Dico q; ad ipſa e, f, ſigna/adiecta recta linea: in eodē eſt plano cū ipſis parallelis. Non enī: ſed ſi poſſibile/eſto in ſublimiori ſicut e g f. exciteturq; per e g f: planum. ſectionē iam faciet in ſuppoſito plano. rectā lineā efficiat per 3 vndecimi e f. Binę igit rectæ lineę e g f, e f: areolā cōpræhendūt. Quod eſt impoſſibile: per vltimā cōmunē ſententiā. Igitur quæ ex e in f adiecta recta linea: in ſublimiori plano non eſt. In eo igit (in quo et a b et c d parallelę) eſt plano: quæ ex e in f adiūcta eſt recta linea. Si fuerint igitur binæ rectæ lineæ parallelæ/aſſumāturq; in ipſarum vtraq; vtcunq; ſigna: ad ipſa ſigna adiecta recta linea/in eodem eſt cum ipſis parallelis plano. Quod oſtendere oportebat.

Euclī. ex Camp. Propoſitio 8.

8 SI in idem planum duę rectæ lineæ æquediſtanter erigātur/altera vero earum orthogonaliter ſiſtat: reliquam quoq; ad idem planum perpendicularem eſſe conueniet.

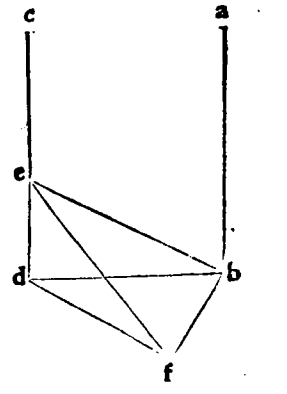

¶CAMP. ¶Hæc eſt quaſi cōuerſa ſextæ. Sint enī duæ lineæ a b et c d æquidiſtantes: et ſit earū altera vt c d erecta perpendiculariter ſuper ſuperficiem quālibet. Dico reliquā earū quæ eſt a b: eſſe perpendicularē ad eandē ſuperficiem. Fiat enī prorſus eadē diſpoſitio quę in ſexta: eritq; vt ibi/vterq; duorū angulorū f b e, & f d e, rectus. primus quidē/per poſitionem: ſecūdus autē/per 8 primi. quare per 4 huius/linea f b: eſt perpendiculariter erecta ſuper ſuperficiē in qua ſunt duæ lineæ b d & b e. Cūq; per premiſſam duę lineę a b & c d ſint in eadē ſuperficie cum duabus lineis b d & b e: ſequitur lineā f b eſſe perpendiculariter erectā ſupra ſuperficiē in qua eſt linea b a. A diffinitione igitur erit angulus f b a: rectus. Et quia etiam angulus d b a eſt rectus per vltimam partē 29 primi: ſequitur per 4 huius/lineam a b eſſe perpendicularem ad ſuperficiem in qua ſitę ſunt duæ lineę b d & b f. Quare conſtat propoſitū.

Euclī. ex Zamb. Theorema 8. Propoſitio 8.

8 ¶Sī fuerint binæ rectæ lineæ parallelæ/altera autem ipſarū plano alicui ad angulos fuerit rectos: & reliqua eidem plano ad angulos rectos erit.

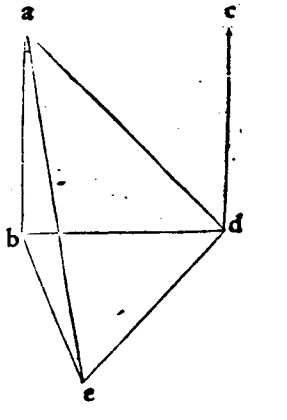

¶THEON ex Zamb. ¶Sint binę rectę lineę parallelę a b, c d: altera autē ipſarum hoc eſt a b, in ſubiecto plano ad angulos ſit rectos. Dico q; reliqua c d: eidē plano ad angulos rectos erit. Concurrant enī ipſę a b, c d, in ſubiecto plano in ſignis b, d: cōnectanturq; per primū poſtulatū b, d. Igitur ipſę a b, c d, b d: in vno ſunt plano. Exciteť per 11 primi ipſi b d ad angulos rectos in ſubiecto plano/d e: ponaturq; per 2 primi ipſi a b æqualis d e. cōnectanturq; b e, a d. Et quoniā a b recta eſt ad ſubiectū planum: & ad omnes igitur eādem tangentes rectas lineas & in ſubiecto plano exiſtentes/per 2 vndecimi diffinitionem recta eſt ipſa a b. Igitur vterq; ipſorū a b d, a b e, angulorū: rectus eſt. Et quoniam in parallelos a b, c d, recta linea incidit b d: igitur ipſi anguli a b d, c d b, duobus rectis ſūt æquales per 29 primi. rectus autem eſt qui ſub a b d. rectus igitur & qui ſub c d b. igitur c d: ad b d recta eſt. Et quoniā a b ipſi d e eſt æqualis/cōmunis autem b d: duę igitur a b, b d, duabus e d, d b, ſunt æquales. & angulus qui ſub a b d: angulo qui ſub e d a eſt æqualis. rectus enī vterq;. baſis igitur a d: per 4 primi baſi b e eſt æqualis. Et quoniā a b ipſi d e eſt æqua

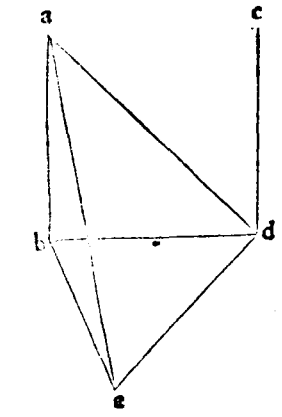

lis/& b e ipſi a d:binę igitur a b,b e,binis a d,d e,ſunt equales altera alteri. & cõmunis ipſarum baſis a e. Angulus igitur qui ſub a b e:angulo qui ſub a d e eſt æqualis per 8 primi. Rectus autem eſt qui ſub a b e.rectus igitur et qui ſub a d e. Igitur e d:ad a d recta eſt.recta eſt etiam ad ipſam d b.igitur e d:ad id quod ex b d,d a,planum recta eſt. & ad omnes igitur eandē tangentes rectas lineas et exiſtentes in eo quod ſub b d,a b,plano:rectos efficiet angulos ipſa e d per 2 vndecimi diffinitionem. In eo autē quod ſub b d,d a,plano/eſt ipſa d c. Q m igit in eo quod ſub b d,d a,plano ſunt ipſę a b,b d,in quo autē ipſę a b,b d,in eodē eſt et d c:igitur e d ipſi d c ad angulos eſt rectos. Q uare et c d:ipſi d e ad rectos angulos eſt. Eſt autem et c d ipſi d b ad angulos rectos. Igitur ipſa c d:duabus rectis lineis ſe adinuicē diſpeſcentibus d e,d b:ab ipſa d ſectione ad angulos rectos ſtetit. Q uare ipſa c d,in eo quod ſub d e,d b,plano ad angulos rectos eſt per 4 vndecimi. Subiectū autem planum eſt: quod ſub d e,d b. Igitur ipſa c d in ſubiecto plano ad angulos eſt rectos. Si igit fuerint duę rectę lineę parallelę/altera autē ipſarū plano alicui ad angulos fuerit rectos:et reliqua eidēplano ad angulos rectos erit. Q d oſtēdiſſe oportuit.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 9.

SI duæ lineæ vni non in vna ſuperficie æquidiſtant:eas quoq; ſibi inuicem æquidiſtare neceſſe eſt. 9

¶CAMPANVS. ¶Sit vtraq; duarum linearum a b et c d æquidiſtans lineæ e f:nec ſint omnes in ſuperficie vna. Dico q eędem quoq; ſibi inuicē ſunt equidiſtantes. De ijs quidem quæ ſunt omnes in ſuperficie vna:probatum eſt per 30 primi. At vero de ijs quæ in vna ſuperficie non ſunt/vt eſt hic e f quę intelligatur ſurſum erecta in ſublimi:reſtat hoc loco probandum. Signetur itaq; in ea punctus g:a quo educantur duę perpendiculares ad duas lineas a b et c d, quæ ſint g h et g k.etitq; per 4 huius linea e f:perpendicularis ad ſuperficiem videlicet illā in qua ſunt ſitę duę lineę g h et g k. Itaq; per premiſſam bis aſſumptam vtraq; illarum duarum linearum a b et c d:perpēdicularis eſt ad eandē ſuperficiem videlicet ad illam in qua ſitę ſunt dictæ duę lineę g h et g k:per 6 huius igitur ipſæ ſunt ſibi inuicem æquidiſtantes. Q uod eſt propoſitum.

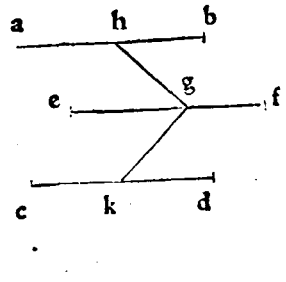

Eucli.ex Zamb. Theorema 9. Propoſitio 9.

¶Q uæ eidem rectæ lineæ parallelæ nec eidem in eodem exiſtentes plano:adinuicem ſunt parallelæ. 9

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit enim vtraq; ipſarum a b,c d,ipſi e f parallelus:non exiſtens eidem in eodem plano. Dico q parallelus eſt a b ipſi c d. Sumatur enim in ipſa e f,vtcūq; ſignum g. Et ab ipſo g,ipſi e f in eo quod ſub e f,a b,plano ad angulos rectos excitetur g h per 11 primi:in eo autem quod ſub f e,c d,ipſi e f rurſus ad angulos excitetur rectos g k. Et qm e f ad vtraq; ipſarum g h,g k,recta eſt:igitur per 4 vndecimi e f ad id quod ſub g h,g k, planū ad angulos eſt rectos. et e f:ipſi a b parallelus eſt. et a b:ei quod ſub g h, g k,plano ad angulos eſt rectos. Et id propterea ipſa c d:ei quod ſub g h,g k, plano/ad angulos eſt rectos. Vtraq; igitur ipſarum a b,c d.ei quod ſub g h,g k,plano ad angulos eſt rectos. Si autem binę rectę lineę in eodem plano ad rectos fuerint angulos:parallelę erunt ipſę rectę lineę per 6 vndecimi. Parallelus igitur eſt a b ipſi c d. Q uod erat oſtendendum.

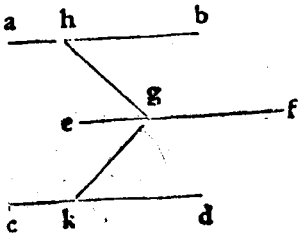

Eucli.ex Camp. Propoſitio. 10.

SI duæ lineæ ſe angulariter cõtingentes/ duabus alijs ſe contingentibus eis oppoſitis æquidiſtantes fuerint/nõ autem in ſuperficie vna:qui ab eis fiūt duo anguli æquales ſibi inuicem eſſe comprobantur. 10

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ lineæ a b et a c,ſe angulariter contingentes in puncto a:equidiſtantes alijs duabus quæ ſunt d e,et d f,ſe quoq; angulariter contingentibus in puncto d,nec ſint cum eis in ſuperficie vna. Dico angulum

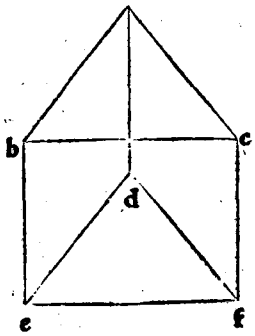

a: eſſe æqualem angulo d. Eſto enim linea d c æqualis lineę a b, cui ipſa poſita eſt eſſe æquidiſtans: & d f æqualis a c, cui etiam ipſa æquidiſtare ponitur. & ducantur lineę d a & c b & f c. eritq; ex 33 primi bis aſſumpta, vtraq; duarum linearum b e & e f æqualis & æquidiſtans lineę a d. per conceptionem igitur & premiſſam, eędem ſunt æquales & æquidiſtantes ſibi inuicē. & itaq; per 33 primi denuo repetitam duæ lineæ b c & e f: ſunt etiam æquales & æquidiſtātes. Igitur per 8 primi conſtat propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 10 Propoſitio 10

o ¶ Si binæ rectæ lineæ ſeſe inuicem tangentes, ad binas rectas lineas ſeſe inuicem tangentes, in eodem non fuerint plano: æquales angulos compræhendent.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Binæ inquam rectæ lineæ ſeſe inuicem tangentes a b, b c, ad binas rectas lineas d e, e f, ſeſe inuicem tangentes, ſint: non tamen in eodem plano. Dico q; angulus qui ſub a b c: æquus eſt angulo d e f. Suſcipiantur enim ipſæ b a, b c, e d, e f, ſibi inuicem æquales: connectanturq; a d, c f, b e, a c, d f. Et quoniam b a ipſi e d æqualis & parallelus eſt: & a d igitur ipſi b e æqualis & parallelus eſt. Idq; propterea ipſa c f: ipſi b e eſt æqualis & parallelus. Vtraq; igitur ipſarū a d, c f: ipſi e b eſt æqualis & parallelus per 33 primi. Quæ autem eidem rectæ lineę parallelæ, & in eodem plano non exiſtētes: & adinuicem ſunt parallelæ per 9 vndecimi. parallelus igitur eſt a d ipſi c f: & æqualis eidem. Et ipſas connectunt: ipſæ a c, d f. Igitur per 33 primi & a c ipſi d f eſt æqualis: & parallelus. Et quoniā binæ a b, b c, duabus d e, e f, ſunt æquales, & baſis igitur a c baſi d f eſt æqualis: angulus igit qui ſub a b c, per 8 primi angulo qui ſub d e f eſt æqualis. Si igitur duę rectę lineę inuicem ſeſe tangētes fuerint ad binas rectas lineas inuicē ſeſe tangentes, nō in eodem plano: æquos angulos compræhendent. Quod erat oſtendendum.

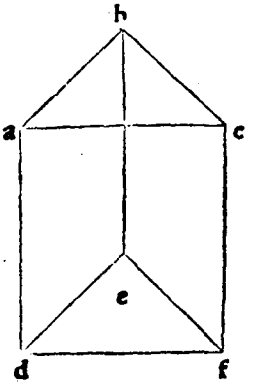

Eucli. ex Camp. Propoſitio 11.

11 ¶ VNcto in aere aſſignato: ab eo ad datam ſuperficiem, perpendicularem ducere.

¶ CAMPANVS. ¶ Sit punctus a, ſurſum in aere: a quo volumus ad ſuperficiem ſubiacentē, perpendicularem ducere. Ducatur igitur in plano illo linea b c vtcunq; contigerit: ad quam ab ipſo puncto a ducatur perpendicularis a d, ſecūdum doctrinam 12 primi. Rurſuſq; a puncto d, in plano illo ad quod ducenda eſt perpendicularis a puncto a: extrahatur linea d e quę ſit perpendicularis ad lineam b c, vt docet 11 primi. Ad hanc quoq; lineam d e, ducatur alia linea perpendicularis a puncto a: quę ſit a f. Hanc dico eſſe eam quam intendimus. Sit enim linea f g æquidiſtans lineę b c. Et quia vterq; duorum āgulorū b d a & b d f eſt rectus: erit ex quarta huius, linea b d perpendicularis ad ſuperficiem in qua eſt triangulus a d f. ideoq; etiam per 8 huius erit linea g f perpendicularis ad eandem ſuperficiem. Igitur a diffinitione erit angulus g f a: rectus. Cumq; etiam angulus d f a ſit rectus: ſequitur ex quarta huius, lineam a f eſſe perpēdicularem ad ſuperficiem in qua ſunt duæ lineæ d f & f g. Quod eſt propoſitum.

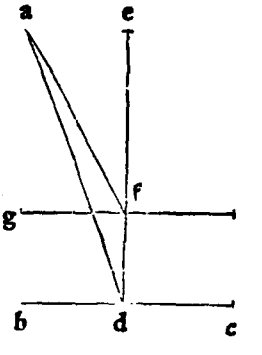

Eucli. ex Zamb. Problema 1. Propoſitio 11.

11 ¶ A dato ſigno in ſublimi: ad ſubiectum planum perpendicularem lineam ducere.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sit datum quidem ſignum in ſublimi: a. datum autem planum ſuppoſitum. Oportet tam ab ipſo a ſigno: in ſubiectū planum perpendicularem rectam lineam ducere. Extendatur enim quędam in ſubiecto plano recta linea vtcunq;: ſitq; b c. excitenturq; per 12 primi ab ipſo a ſigno: in ipſam b c, perpendicularis a d. Si igitur a d perpendicularis eſt in ſubiecto plano: factum iam eſt quod quęritur. Si autem non: excitetur per 11 primi ab ipſo d ſigno ipſi b c in ſubiecto plano ad angulos rectos d e. Excitenturq; per 11 primi ab ipſo a: in ipſam d e, perpendicularis a f. & per ſſignū ipſi b c paralle-

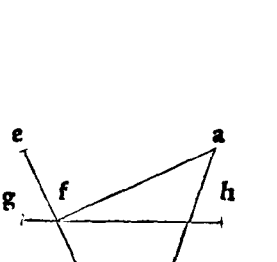

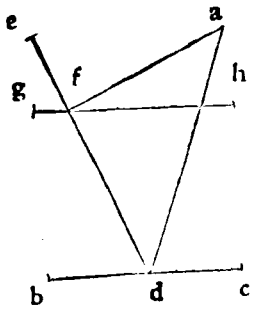

lus excitetur per 31 primi f h. Et quoniam b c vtriq; ipſarum d a, d e, ad angulos eſt rectos: igitur per 4. vndecimi b c ad id quod ſub e d a planum ad angulos eſt rectos. Et ei parallelus eſt g h. Si autem fuerint binę rectę lineę parallelæ/ altera vero ipſarum plano alicui ad angulos fuerit rectos: & reliqua ad idem planum ad angulos erit rectos per 8 vndecimi. & ad omnes igitur eandem rectas lineas tangẽtes/ et in eo quod ſub e d, d a, plano exiſtentes: ipſa g h recta eſt per conuerſionẽ diffinitionis ſecundę vndecimi. Tangit autem ipſam: ipſa g f exiſtẽs in eo quod ſub e d, d a, plano. Igitur g h: ad ipſam f a recta eſt per ſecundã vndecimi. Quare & f a: recta eſt ad ipſam h g. Eſt autem & a f: ad ipſam d e recta. igitur a f: ad vtrãq; ipſarum g h, d e, recta eſt. Si autem recta linea per 4. vndecimi duabus rectis lineis inuicem ſe tangentibus in contactu ad angulos rectos ſteterit: & ad id quod ſub ipſis planũ ad angulos rectos erit. Igitur f a: ad id quod ſub e d, g h, planum ad angulos rectos eſt. Quod autem ſub e d, g h: planum eſt ſubiectum. Ipſa igitur a f: ipſi ſubiecto plano ad angulos rectos eſt. A dato igitur ſigno in ſublimi a: in ſubiectum planum perpendicularis recta linea acta eſt. Quod facere oportebat.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 12.

SVperficie propoſita/ punctoq; in ea aſſignato: ab eo puncto ad datam ſuperficiem/ lineã orthogonaliter erigere. 12

¶CAMPANVS. ¶Cum a puncto quolibet in ſuperficie propoſita aſſignato/ perpendicularem educere libuerit: a quolibet puncto ſurſum in aerę ad libitum poſito/ ad eandem ſuperficiem perpendicularẽ (quẽadmodum præmiſſa docuit) demitte. quæ ſi in aſſignatum punctum ceciderit: ipſa eſt quam quęris. Si autem: ab ipſa aſſignato puncto ad demiſſam perpendicularem/ æquidiſtantem ducito. eamq; per 8 huius probabis eſſe quam quæris.

Eucli. ex Zamb. Problema 2. Propoſitio 12.

¶A dato plano/ a datoq; in eo ſigno: ad angulos rectos rectam lineam conſtituere. 12

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit datum planum ſuppoſitum: ſignum autem in eo ſit a. Oportet ab ipſo a ſigno: ipſi ſuppoſito plano ad angulos rectos rectam lineam cõſtituere. Intelligatur ſignum quoddam in ſublimi: ſit q b. & ab ipſo b per 11 vndecimi ad ſubiectum planum perpendicularis excitentur b c. excitenturq; per 11 primi ab ipſo a ſigno: ad angulos rectos/ a d. Quoniam igitur binę rectę lineę parallelæ ſunt a d, c b, altera autem ipſarum b c ad ſubiectum planum ad rectos eſt angulos per 8 vndecimi: a dato igitur plano a, ſignoq; in eo dato a, ad rectos angulos conſtituta eſt a d. Quod facere oportebat.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 13.

DVas lineas ſuper pũctum vnum ad ſuperficiem vnam orthogonaliter inſiſtere: impoſſibile eſt. 13

¶CAMPANVS. ¶Si enim poſſibile eſt vt duę lineæ vni eidẽq; ſuperficiei ſuper punctum vnum perpẽdiculariter inſiſtant: ſuperficies in qua ipſę perpẽdiculares ſitę ſunt intelligatur produci quouſq; ſecet ſuperficiem cui dictę lineę perpendiculariter inſiſtunt. eritq; per 3 huius/ communis earum ſectio linea recta. Et quia ex diffinitione vtraq; illarum duarum perpendicularium cum communi ſectione cõtinet angulum rectum: ſequitur vt angulus rectus ſit pars anguli recti. Quod eſt impoſſibile. ¶Quẽadmodum autem demonſtratum eſt impoſſibile eſſe ab vno eodẽq; puncto extra ſuperficiem duas lineas ſuper pũctum vnum ad eandem ſuperficiem eſſe perpendiculares: ita etiam demõſtrabimus impoſſibile eſſe duas lineas ab vno eodemq; puncto extra ſuperficiem ſignato ad eandem ſuperficiẽ protractas ad ipſam eſſe perpendiculares. Si enim hoc fuerit: ipſę erũt equidiſtantes ex 6 huius. Quod eſt impoſſibile ex diffinitione linearum equidiſtantium. ¶Conſtat igitur ex hac/ q; ſi aliqua ſuperficies plana aliam planam ſuperficiem orthogo-

nullius fecet: & ab aliquo puncto ſecãtis ſuperficiei ad ſuperficiem ſectam per pendicularis ducatur: in cõmuni earũ ſectione eam cadere neceſſe eſt. Alioqui: ab eodem puncto ſecantis ſuperficiei ad cõmunnem earum ſectionem perpendicularis protrahatur vt docet 12 primi. & a puncto in quo incidit cum cõmuni ſectione/alia perpẽdicularis ad eandẽ cõmunem ſectionem in ſuperficie ſecta educatur vt docet 11 primi. Eritq; ex diffinitione ſuperficiei ſuper aliam ſuperficiem orthogonaliter erecta angulus quem continent hæ duæ lineæ perpẽdiculares: rectus. quare per 4 huius prima harum duarum perpendicularium etiã eſt perpendicularis ad ſuperficiem ſectam. Ergo ab vno puncto protractæ ſunt duæ lineę perpendiculares ad eandem ſuperficiem. quod eſt impoſſibile. relinquitur itaq; propoſitum noſtrum.

Euclí. ex Zamb. Theorema 11. Propoſitio 13.

3 ¶Ab eodem ſigno: ad idem planum binæ rectæ lineæ ad angulos rectos non conſtituentur ad eaſdem partes.

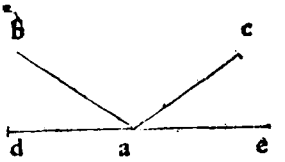

¶THEON ex Zãb. ¶Si enĩ poſſibile: ab eodẽ ſigno a, ad ſubiectũ planũ binæ rectæ lineę a b, a c, ad angulos rectos cõſtituãtur ad eaſdẽ partes. Extendaturq; per b a, a c, planũ. Quod iam efficiet ſectionem per a in ſubiecto plano: & per rectam efficiat lineam d a e. Ipſæ igitur a b, a c, d a, in vno ſunt plano per 3 vndecimi. Et quoniam c a ad ſubiectum planum ad angulos rectos eſt: & ad omnes igitur eandem rectas lineas tangentes & in ſubiecto plano exiſtẽtes/ rectos efficiet angulos per 2 vndecimi diffinitionem. Ipſam autem tãgit d a e in eodem exiſtẽs plano. Igitur angulus qui ſub c a e: rectus eſt. & id propterea angulus qui ſub b a e: rectus eſt. Aequalis igitur eſt angulus qui ſub c a e ei q ſub b a e: & in vno ſunt plano. Quod eſt impoſſibile. Ab eodem igitur ſigno: ad idem planum binæ rectæ lineę ad angulos rectos non conſtituentur ad eaſdem partes. Quod demonſtraſſe oportuit.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 14.

4 SI linea vna ſuper duas ſuperficies aſſignatas orthogonaliter inſiſtat: illę duę ſuperficies ſi etiam in infinitum in quamcunq; partem protrahantur/ nũquã cõcurrẽt.

¶CAMPANVS. ¶Poſita enim vna linea duabus ſuperficiebus orthogonaliter inſiſtere: ſi impoſſibile eſt ſuperficies illas cõcurrere/ in earũ cõmuni ſectione quæ per 3 huius erit linea recta/ punctus quocũq; modo ſignet. a quo duæ lineæ in illis duabus ſuperficiebus ad lineam illam quæ ipſis perpẽdiculariter ſuperſtat protrahatur: eritq; conſtitutus triangulus ex his duabus lineis & perpendiculari. Huius itaq; trianguli vterq; duorum angulorum qui ſuper perpendicularem conſiſtunt: eſt rectus vt patet ex diffinitione lineæ ſuper ſuperficiem perpendiculariter ſtantis. hoc autem eſt impoſſibile per 32 primi. Econuerſo quoq; videlicet.

¶Si ſuper duas ſuperficies equidiſtantes linea recta ceciderit quę ad alteram earum perpendicularis ſit: ipſa quoq; perpẽdicularis erit ad reliquam.

¶Poſitis enĩ duabus ſuperficiebus æquidiſtãtibus: intelligatur linea recta ambas penetrãs quę alteri earũ perpendiculariter ſuperſtat. Dico q; eadem linea reliquæ ſuperficiei perpendiculariter ſuperſtat. Sit enim ſuperficies vna ſecans poſitas ſuperficies æquidiſtantes: ſuper lineam eas penetrãtem. eritq; cõmunis ſectio huius ſuperficiei ſecantis & alterius ſectarum videlicet illius cui linea penetrans ponitur perpendiculariter inſiſtere: continens angulum rectum cũ ipſa linea penetrante ex diffinitione lineæ perpendicularis ad ſuperficiem. Si igit alia cõmunis ſectio ipſius ſuperficiei ſecantis & reliquę duarũ ſectarum cũ eadem linea penetrante non contineat angulum rectum: erit ex vltima petitione primi/ vt illæ duæ cõmunes ſectiones in alterutram partem protractæ neceſſario cõcurrant. quare & ſuperficies quæ poſitæ ſunt æquidiſtantes: neceſſario cõcurrent. Et quia hoc eſt impoſſibile: erit ille angulus rectus. Eodemq; modo erit de qualibet alia ſuperficie eaſdem ſuperficies æquidiſtantes ſecante ſuper ean-

dem lineam. igitur ex quarta huius & ex ista 14: cõstat verũ esse quod diximus.

Eucli. ex Zamb. Theorema 12. Propositio 14.

¶ Ad quæ plana eadem recta linea recta est: parallela sunt ipsa plana.

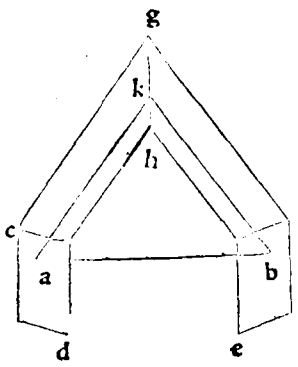

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Recta enim quædam linea a b: ad vtrunq; planũ videlicet c d, e f, esto ad angulos rectos. Dico q; parallela sunt ipsa plana. Si autem non: extensa concurrũt. Concurrant. Efficiũt iam cõmunem sectionem. efficiant rectam lineam g h per 3 vndecimi. assumaturq; in ipsa g h, vtcunq; signum k: connectãturq; a k, b k. Et quoniam a b recta est ad ipsum e f planum: & ad ipsam igitur b k rectam lineam existentem in ipso e f extenso plano/recta est ipsa a b. Igitur angulus qui sub a b k: rectus est. Et id propterea iã & angulus qui subb a k: rectus est. Triãguli igitur a b k, anguli qui sub a b k, b a k: duobus rectis sunt æquales. Quod est impossibile p 17 primi. Igitur ipsa c d, e f, plana: extensa non concurrunt. parallela igitur sunt ipsa c d, e f, plana. Plana igitur ad quæ eadem recta linea recta est: parallela sunt. Quod oportebat demonstrare.

Eucli. ex Camp. Propositio 15.

SI fuerint duæ lineę se contingentes angulariter/ęquidistãtes alijs duabus se contingentibus/non autem in superficie vna: ab eisdem lineis contentæ duæ superficies in nulla parte quantumcunq; producantur possunt concurrere

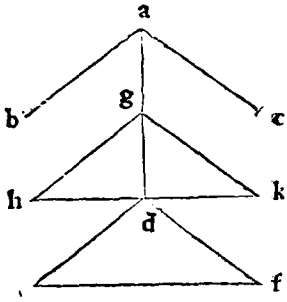

¶ CAMP. ¶ Sint duæ lineæ a b & a c, se angulariter cõtingentes in puncto a: æquidistãtes duabus lineis d e & d f, se angulariter cõtingentibus in pũcto d. & nõ sint in superficie vna. dico earũ superficies in quãcũq; partẽ & quãtũcũq; protrahantur/nunq; concurrere. Protrahatur eteni a puncto d, prout docet 5 huius/perpendicularis ad superficiem duarũ linearum a b & a c: sitq; d g. & a pũcto g, ducatur g h æquidistans a b: & g k, æquidistans a c. erit q; ex diffinitione vterq; duorum angulorum d g h, d g k: rectus. et per 9 erit linea d f æquidistãs lineæ g k: & linea d e æquidistans lineæ g h. quare per vltimam partem 29 primi/vterq; duorum angulorum e d g, f d g: erit rectus. ideoq; per 4 huius linea d g: erit perpẽdicularis ad superficiem duarum linearum d e & d f. Cumq; ipsa eadem sit etiam ex hypothesi perpendicularis ad superficiem duarum linearum a b & a c: ex præmissa liquet quod est propositum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 13. Propositio 15.

¶ Si binę rectæ lineę seinuicem tangentes ad binas rectas lineas se inuicem tangentes fuerint/non tamen in eodem plano existentes: parallela sunt quæ ex ipsis plana.

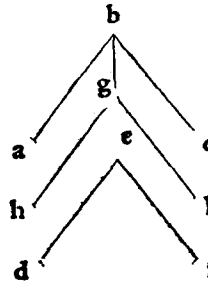

¶ THEON ex Zamb. ¶ Binæ inquam rectæ lineæ sese inuicẽ tangentes a b, b c, ad binas rectas lineas sese inuicem tangentes d e, e f, sint: sed nõ in eodem existentes plano. Dico q; educta quæ ex a b, b c & d e, e f, plana: nõ concurrunt adinuicẽ. Excitetur inquã per 11 vndecimi ab ipso b signum: in id quod ex d e, e f, planum perpendicularis b g. & extendatur in planum per g signum. Et per g, ipsi quidem e d parallelus excitetur per 31 primi g h: ipsi autem e f, ipsa g k. Et quoniam b g ad id quod ex d e, e f, planũ recta est: & ad omnes igitur eandem tangentes rectas lineas per 2 vndecimi diffinitionem/& in eodem quod ex d e, e f, plano existẽtes/rectos efficiet angulos. Tangit autem ipsam: vtraq; ipsarum g h, g k, existens in eo quod ex d e, e f, plano. rectus igitur est per 4 vndecimi: vterq; ipsorum qui sub b g h, b g k, angulorum. Et quoniam parallelus est b a ipsi g h: ipsi igitur sub g b a, b g c, anguli p 29 primi/duobus rectis sũt æquales. rectus igitur est qui sub g b a. igit ipsa g b: ipsi b a ad angulos rectos est. Id propterea iam g b: ipsi b c ad angulos rectos est. Quoniam igitur recta linea b g duabus rectis lineis b a, b c, sese inuicem tangentibus ad angulos rectos fuerit: igitur per 4 vndecimi g b & ad id quod ex b a, b c, planum ad rectos ãgulos est. Est aũt & ei quod ex d e, e f, plano: recta. Igitur b g: ad vtrũq; eorum quæ per a b c, d e f, planorũ/recta est. Plana autem ad quæ eadem recta linea recta est: parallela sunt p 14 vndecimi. Parallelũ igitur est quod per a b,

b c, planum ad id quod per d e, e f. Si binæ igitur rectæ lineæ sese inuicem tangentes/ad binas rectas lineas sese inuicem tangentes fuerint/sed nō in eodem plano: quę ex ipsis/parallela sunt plana. Quod ostendendum erat.

Eucli. ex Camp. Propositio 16.

SI duas superficies æquidistantes vna superficies secet: cōmunes earum sectiones æquidistantes erunt.

¶CAMPANVS. ¶Cōstat equidē ex tertia/q̄ vna superficie quascunq̄ duas superficies æquidistantes secāte: cōmunes earum sectiones erunt duę lineę rectæ. Quæ cum sint ambæ sitæ in superficie secāte: si ipsæ nō fuerint æquidistantes/ponātur ad quodlibet vnum pūctum cōcurrere. erit itaq̄: vt vnus atq̄ idē pūctus sit in vtraq̄ illarum duarum sectionum cōmunium. Cumq̄ vna illarum communium sectionum sit in vna duarum superficierum sectarum & reliqua in altera: sequitur superficies illas quę positæ sunt esse æquidistantes/cōcurrere. hoc autem impossibile est. Erunt igitur cōmunes earum sectiones: æquidistantes. Quod est propositum.

¶CAMPANVS. ¶Ex hac & præmissa potes elicere cōclusionem vnam similem 30 primi: videlicet istam. Si fuerint duæ superficies vni æquidistantes: ipsę quoq̄ erūt adinuicem æquidistantes. Positis enim tribus superficiebus quarū vtraq̄ duarum extremarū æquidistat mediæ: dico q̄ necesse est ipsas extremas æquidistare adinuicem. Secētur omnes illæ tres superficies duabus superficiebus se quoq̄ inuicem secantibus. erūtq̄ ex hac 16 cōmunes sectiones duarū extremarum superficierum: æquidistantes sectionibus mediæ. Quare ex 30 primi ipsæ etiam sectiones duarum extremarum superficierum: erūt æquidistantes adinuicem. Et quia ipsæ cōtingunt se in cōmuni sectione duarum superficierum tres positas superficies secantium: ex præmissa euidenter constat quod diximus.

Eucli. ex Zamb. Theorema 14. Propositio 16.

¶Si bina plana parallela sub plano aliquo dissecta fuerint: cōmunes ipsorum sectiones parallelæ sunt.

¶THEON ex Zāb. ¶Bina inquā parallela a b, c d: sub plano e f g h secētur. cōmunes autē ipsorū sectiones: sint e f, g h. Dico q̄ parallelus est e f: ipsi g h. Si autem non: productæ ipsæ e f, g h, vel ad partes f h vel ad e g concurrunt. Producantur primum sicut ad f h partes: & concurrant in k. Et quoniam e f k est in plano a b: & omnia igitur quæ in ipsa e f k signa in ipso a b sunt plano per 2 vndecimi. Vnum autem eorum quæ in e f recta linea signorum: est k. igitur k: in ipso est a b plano. & id propterea iam k: in ipso c d est plano. Igitur a b, c d, plana: producta concurrūt. Non cōcurrunt autem per hypothesin: quoniam parallela supponuntur. Igitur ipsæ e f, g h, rectæ lineæ productæ ad partes f h: non cōcurrunt. Similiter quoq̄ ostendemus: q̄ ipsę e f, g h, rectæ lineæ neq̄ ad partes e g productæ concurrunt. Quæ autem in nulla parte concurrūt: per vltimam diffinitionē primi parallelę sunt. parallelus igitur est e f: ipsi g h. Si bina igitur plana: & quæ sequuntur reliqua. Quod erat ostendendum.

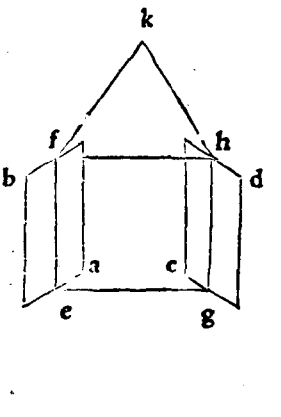

Eucli. ex Camp. Propositio 17.

SI superficies tres vel plures æquidistātes duas rectas lineas seinuicem contingentes vel æquidistantes secent: illarum linearum portiones proportionales esse probantur.

¶CAMP. ¶Intelligātur enī duę rectæ lineę penetrantes qualitercunq̄ cōtigerit tres superficies æquidistātes: aut etiā plures tribus. dico itaq̄ duas portiones illarum linearū inter quaslibet duas superficies interceptas: proportionales esse quibusq̄ duabus inter alias duas ex illis æquidistantibus superficiebus interceptis. Cōiungantur enim duę extremitates illarum duarum linearum: ducta inter eas linea vna diagonaliter. eritq̄ hęc diagonalis: cum vtraq̄ illarū duarum līnearum penetrantium superficies propositas/in superficie vna illas æquidistātes superficies positas secante. Si ergo harum superficierum cōmunes sectiones

quæ per præmiſſam erunt æquidiſtantes/cogitatione protraxeris: ex prima parte ſecundæ ſexti conſtabit propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 15. Propoſitio 17.

¶Si binæ rectæ lineæ ſub parallelis planis ſecentur: in eaſdem rationes ſecabuntur.

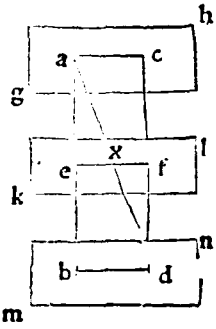

¶THEON ex Zāb. ¶ Binæ inquā rectæ lineæ a b, c d: ſub parallelis planis g h, k l, m n, ſecetur per a, e, b, c, f, d, ſigna. Dico q̄ eſt ſicut a e recta linea ad e b: ſic eſt c f ad f d. Cōnectantur a c, b d, a d: & concurrat a d ipſi k l plano in x ſigno/cōnectāturq̄ e x, x f. Et quoniam bina plana parallela k l, m n, ſub plano e b, d x, ſecantur: ipſorum cōmunes ſectiones e x, b d, parallelę ſunt per 16 vndecimi. Idq̄ propterea quoniam bina plana parallela g h, k l, ſub plano a x, f c, ſecantur: cōmunes ipſorum ſectiones a c, x f, parallelæ ſunt per 16 vndecimi. Et quoniam trianguli a b d ad vnum ipſorum laterum b d recta linea excitatur ex: proportionalis igitur eſt per 2 ſexti ſicut a e ad e b, ſic eſt a x ad x d. Rurſus quoniam triāguli a d c ad vnum latus a c recta linea excitatur x f: proportionalis eſt per 2 ſexti ſicut a x ad x d, ſic c f ad f d. patuit autē & ſicut a x ad x d: ſic a e ad e b. & ſicut igitur per 11 quinti a e ad e b: ſic c f ad f d. Si binæ igitur rectæ lineæ ſub planis parallelis ſecentur: & reliqua. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 18.

SI in ſuperficie aſſignata orthogonaliter ſteterit linea: omnis ſuperficies a linea illa quorſumlibet ducta/ad eādem aſſignatam ſuperficiem erit orthogonaliter erecta.

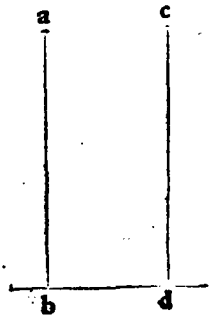

¶CAMPANVS. ¶Sit enī linea a b erecta perpendiculariter ſuper aſſignatam ſuperficiem: & a linea a b producatur ſuperficies quorſum libuerit. Quam dico ſuper propoſitam ſuperficiem eſſe perpēdiculariter erectam. Cum enim ipſa ſecet ſuperficiem aſſignatam: erit earum communis ſectio linea recta ex 3 huius/ſitq̄ b d. In hac ergo cōmuni ſectione ſignato pūcto quolibet qui ſit d: extrahatur ab eo in ſuperficie quæ producta eſt a linea a b, linea quædam perpendicularis ad lineā b d, quæ ſit d c. Eritq̄ ex ſecunda parte 28 primi/linea c d: æquidiſtans lineæ a b. ideoq̄ ex 8 huius/linea c d: eſt etiam perpendicularis ad ſuperficiem propoſitam. Quia ergo hoc modo quælibet linea protracta orthogonaliter a quolibet puncto lineę b d, ad ipſam lineam b d, in ipſa ſuperficie quę producta eſt a linea a b, eſt perpendicularis ad propoſitā ſuperficiem/ex diffinitione ſuperficiei ſupra ſuperficiem orthogonaliter erectę: conſtat verū eſſe quod propoſitum eſt.

Eucli. ex Zamb. Theorema 16. Propoſitio 18.

¶Si recta linea plano alicui ad āgulos fuerit rectos: & omnia quę ex ipſa plana ad idem planum ad angulos rectos erunt.

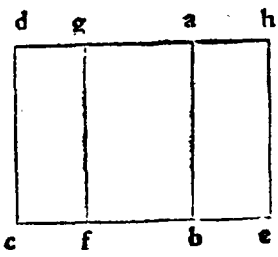

¶THEON ex Zāberto. ¶Recta enim linea a b: ſubiecto plano ad angulos rectos eſto. Dico q̄ & omnia quæ ex ab plana: ad ſubiectum planum ad angulos rectos ſunt. Extendatur inquā per a b: planum d e. ſitq̄ per 3 vndecimi cōmunis ſectio ipſius d e plani/& ſubiecti: c e. & ſumatur in c e, cōtingēs ſignum f. et ab ipſo f: per 12 vndecimi ipſi c e ad āgulos rectos excitetur in d e plano ipſa f g. Et quoniam a b ad ſubiectum planū recta eſt: & ad omnes igitur ipſam tangētes rectas lineas & in ſubiecto plano exiſtentes recta eſt ipſa a b per ſecūdam vndecimi diffinitionem. quare & ad c e recta eſt. Igitur angulus qui ſub a b f: rectus. eſt autem qui ſub g f b: rectus. igitur per 28 primi/a b: ipſi f g parallelus eſt. Ipſa autem a b: ad ſubiectum planum ad angulos rectos eſt. & f g igitur ad ſubiectum planum ad angulos rectos eſt. Et quoniā: per tertiā diffinitionem vndecimi planum ad planum rectum eſt quando quæ cōmuni ſectioni planorum ad angulos rectos ductæ rectæ lineæ in vno planorum ad reliquū planum ad angulos fuerint rectos/& cōmuni ſectioni planorum c e in vno planorum ipſius d e ad angulos rectos acta f g oſtenſa eſt ſuppoſito plano ad angulos rectos eſſe: igitur planum d e rectum eſt ad ſuppoſitū. Similiter iam oſtēdetur: q̄ omnia quę ex a b plana/recta ſunt ad ſubiectum planum. Si recta igi-

tur linea plano alicui ad angulos fuerit rectos: & omnia quæ ex ipſa plana ad idem planum ad angulos rectos erunt. Quod oportuit demonſtraſſe.

Euclid. ex Camp. Propoſitio 19.

19 SI duæ ſuperficies ſeinuicem ſecantes/ſupra vnam ſuperficiem erectæ fuerint orthogonaliter: communis earum ſectio ad eandem ſuperficiem perpẽdicularis erit.

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ ſuperficies a b & c d ſeinuicem ſecantes/erectæ orthogonaliter ſuper aſſignatã ſuperficiem: ſitq; cõmunis earum ſectio linea recta e f. Hanc dico eſſe perpendicularem ad aſſignatam ſuperficiẽ. Alioquí a puncto f qui eſt cõmunis terminus ſectionum duarum ſuperficierum ſecantium & tertiæ ſuperficiei ſectæ/producatur vna linea recta quæ ſit f g, in ſuperficie a b, perpendicularis ad ſuperficiem aſſignatam: itemq; ab eodem puncto ducatur alia perpendicularis ad eandem ſuperficiem/ quæ ſita ſit in ſuperficie c d, & ipſa ſit f h. eruntq; duæ lineæ f g & f h: orthogonaliter inſiſtẽtes ſuper punctum vnum ad ſuperficiem aſſignatam. Hoc autẽ: ipoſſibile eſt per 13 huius. Tales autẽ lineas poſſe protrahi a pũcto f in vtraq; duarum ſuperficierum a b & c d, cum e f non fuerit perpendicularis ad aſſignatam ſuperficiem: dubitare non conuenit. Intelligatur quidem linea f b cõmunis ſectio ſuperficiei a b & ſuperficiei aſſignatæ: & linea f d, ſupficiei c d & ſuperficiei aſſignatæ. Si igitur linea e f fuerit perpendicularis ad vtramq; duarũ linearum f b & f d: ipſa etiam erit perpendicularis ad ſuperficiem aſſignatam ex quarta huius. Si autem ad neutrã: ſit f g perpendicularis ad f b, & f h perpendicularis ad f d. Deinde a puncto f protrahe in ſuperficie aſſignata vnam lineam perpendicularem ad lineam f b: quæ ex diffinitione ſuperficiei ſuper aliam ſuperficiem orthogonaliter erectæ/cum linea f g cõtinebit angulum rectum. per quartã igitur huius erit linea f g: perpendicularis ad ſuperficiem aſſignatam. Eodem quoq; modo protracta alia linea a puncto f in ſuperficie aſſignata/quæ ſit perpendicularis ad lineam f d: ſequetur ex diffinitione prędicta & ex quarta huius/lineã f h eſſe perpendicularem ad ſuperficiem aſſignatam. quod eſt impoſſibile per 13 huius. Q; ſi confiteare lineam e f eſſe perpendicularem ad lineam f b, ſed non ad lineam f d: ſequetur modo conſimili duas lineas e f & f h eſſe perpendiculares ad ſuperficiem aſſignatam. Quod nihil minus eſt impoſſibile.

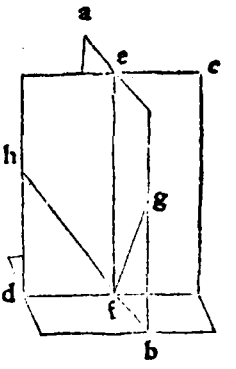

Euclid. ex Zamb. Theorema 17. Propoſitio 19.

19 ¶SI bina plana ſeſe inuicem diſpeſcentia/plano alicui ad angulos rectos fuerint: & ipſorum cõmunis ſectio ad idem planum ad angulos rectos erit.

¶THEON ex Zãberto. ¶Bina etenim plana a b, b c, ſubiecto plano ad angulos ſint rectos: communis autem ipſorum ſectio ſit b d. Dico q; ipſa b d, ad ſubiectum planum ad angulos eſt rectos. Excitentur per 12 vndecimi ab ipſo d ſigno ad ipſum a b planũ/ipſi a d rectæ lineæ/ad ãgulos rectos ipſa d e: ad planum autem b c, ipſi c d ad angulos rectos d f. Et quoniã planum a b ad ſubiectum planum rectum eſt/& cõmuni ipſorum ſectioni a d ad angulos rectos ad ipſum a b planum excitatur d e: igitur d e ad ſubiectum planum recta eſt. Similiter iam demonſtrabimus: q; & d f ad ſubiectum planum recta eſt. Ab eodem igitur ſigno d, ad ſubiectum planum: binæ rectæ lineæ ad angulos rectos ſtantes ſunt ad eaſdem partes. Quod eſt impoſſibile. Igitur ad ſubiectum planum/a ſigno d non conſtituetur alia: præter d b cõmunem ſectionem ipſorum b a, b c, planorum. Si bina igitur plana inuicem ſeſe diſpeſcentia ad planum aliquod ad angulos fuerint rectos: & cõmunis ipſorum ſectio ad idem planum ad angulos rectos erit. Quod oſtendere oportebat.

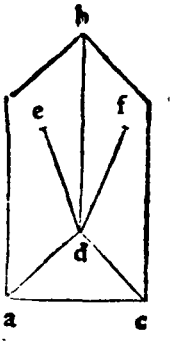

Euclid. ex Camp. Propoſitio 20.

20 SI tres anguli ſuperficiales ſolidum angulum contineant; illorum trium angulorum quiq; duo pariter accepti reliquo ſunt maiores.

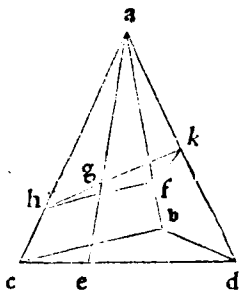

¶CAMPANVS. ¶Sint tres lineæ a b, a c, a d, pyramidaliter erectę ſupra ſuperficiem b c d: continentes tres ſuperficiales angulos/ex quibus ſolidus perficitur angulus in puncto a. Dico quoſlibet duos ex ipſis ſuperficialibus angulis ſolidū angulū in puncto a conſtituētibus/pariter acceptos: tertio eſſe maiores. Si enī hi tres anguli ſuperficiales fuerint ſibi inuicē ęquales/aut ſi duo tātū ęquales exiſtēte tertio minore vtrolibet duorū ęqualiū: cōſtat per cōmunē ſciētiam verū eſſe qđ dicit. Q2 ſi eorū vnus vtrolibet duorū reliquorū maior fuerit/ ſiue illi duo ponant ęquales ſiue nō æquales: adhuc cōſtat illū maiorē & vtrūlibet duorū reliquorū pariter acceptos/tertio eſſe maiores. Sed & illos duos minores pariter acceptos hoc tertio qui maior vtrolibet ponitur/eſſe maiores: ſic collige. Eſto enī triū propoſitorū angulorū ſuperficialiū angulus c a d: maior vtrolibet reliquorū duorū. Ex ipſo ergo abſcindā angulū e a d æqualē angulo b a d: protracta linea a e. Et ſumā ex hac linea a e, lineā a g: & ex linea a b, lineā a f. quas ponā eſſe æquales. Et protrahā lineā a pūcto g qualitercūq; cōtingat/ in ſuperficie duarū linearū a c & a d: quouſq; ſecet a c in puncto h, & a d in pūcto k. & ipſa ſit h g k. Et producam lineas f h & f k. Cum ſit igitur a f ęqualis a g: poſita a k cōi/ erit per 4. primi f k ęqualis k g. Et quia ex 20 primi duæ lineæ h f & f k ſunt maiores linea h k: erit per cōceptionē h f maior h g. Ideoq; per 25 primi cū ſit linea a f æqualis lineę a g: erit angulus f a l, maior angulo h a g. Per conceptionem igitur cōſtat duos angulos h a f, f a k, pariter acceptos: eſſe maiores angulo h a k. Quod erat demonſtrandum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 18. Propoſitio 20.

¶Si ſolidus angulus ſub tribus planis compręhendatur: duo reliquo maiores ſunt quomodocunq; ſuſcepti. 20

¶THEON ex Zāb. ¶Solidus angulus q ad a: ſub tribus planis hoc eſt b a c, c a d, d a b, cōpræhēdatur. Dico q; bini quōcūq; ſuſcepti: reliquo ſūt maiores. Si quidē ipſi qui ſub b a c, c a d, d a b, anguli ſunt inuicē ęquales: manifeſtū eſt q; bini reliquo quōcunq; ſuſcepti ſunt maiores. Si autē nō: ſit maior qui ſub b a c. cōſtituaturq; per 23 primi ad a b rectā lineā/& ad ſignū in ea a, angulo q ſub d a b, in eo qđ ſub b a c plano/ęqualis angulus b a e: ponatq; p 2 primi ipſi a d ęqualis a e. & p e ſignū extēſa ipſa b e c: diſpeſcat ipſas a b, a c, rectas lineas/p ſigna b, c. cōnectāturq; d b, d c. Et qm̄ d a ipſi a e eſt æqualis/cōis autē a b: duę igit̄ d a, a b, duabus d a, a e, ſūt æquales. & angulus q ſub d a b: āgulo qui ſub b a e eſt eq̄lis. baſis igit̄ d b: per 4. primi baſi b e eſt ęqualis. Et qm̄ duę d b, d c, ipſa b c ſūt maiores/quarū d b ipſi b e oſtēſa eſt ęq̄lis: reliqua igit̄ d c, reliqua e c maior eſt. Et quoniā ipſa d a ipſi a e eſt æq̄lis/cōis autē a c, & baſis d c baſi e c maior eſt: angulus igitur qui ſub d a c, angulo q ſub e a c maior eſt. Oſtēſum autē eſt: q; & q ſub d a b, eſt æqualis ei qui ſub b a e. Ipſi igit̄ q ſub d a b, d a c: eo q ſub b a c ſunt maiores. Si ſolidus igit̄ angulus ſub tribus āgulis planis cōprehēdat̄: duo quōcūq; aſſūpti ſunt maiores reliquo. Qđ erat oſtēdēdū.

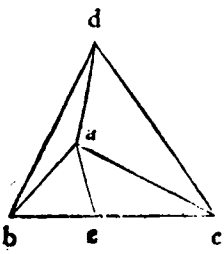

Eucli. ex Camp. Propoſitio 21.

OMnis angulus ſolidus quatuor rectis angulis minor eſſe probatur. 21

¶CAMPANVS. ¶Anguli ſolidi quantitas: ex angulorum ſuperficialium ipſum ſolidum continentiū quantitate determinatur. Hac ergo 21 propoſitione id etiā proponit: quoſlibet ſuperficiales angulos ſolidū quemlibet continentes pariter acceptos/quatuor rectis angulis eſſe minores. Sit enim triāgula pyramis a b c d: cuius ſupremus angulus cū poſſit eſſe quilibet ſuorum angulorū/hic tamen ſit a. de quo dico: q; tres ſuperficiales anguli ipſum a continentes/ſunt minores quatuor rectis. Cōſtat enī ex 32 primi: nouē angulos triū triāgulorū hanc pyramidē circunſtantiū (& ipſi ſunt a b c, a c d, a d b) eſſe æquales ſex angulis rectis. de tribus autē angulis baſis eiusq; eſt triāgulus b c d, cōſtat quoq; per eandē: q; ipſi ſunt æquales duobus rectis. Cū igit̄ ſex anguli trium triāgulorū prædictorū hanc noſtrā pyramidē (de cuius ſupremo angulo diſputamus) circundantium/qui inquā ſex anguli cum tribus angulis baſis reliquos tres angulos ſolidos pyramidis continent/ſint ex premiſſa

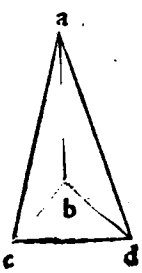

ter assumpta maiores tribus angulis basis; sequitur ipsos sex angulos esse maiores duobus rectis. ex noue igitur angulis triū triāgulorū pyramidē circundantium his sex angulis dēptis erūt ex cōmuni scientia reliqui tres (& ipsi sunt qui cōstituūt solidū āgulū a) minores 4. rectis. ¶Si autē angulus a supremus in assumpta pyramide pluribus angulis superficialibusq; tribus cōtineatur quod erit secundū multitudinē angulorū suæ basis/cū igitur omnes anguli omniū triāgulorum ipsam pyramidem circundantium pariter accepti sint ex 32 primi tot rectis angulis æquales quātus est numerus angulorū suæ basis duplicatus eo q; tot necesse est esse triāgulos pyramidē circūdātes quot fuerint āguli suę basis/cūq; oēs anguli suæ basis sint tot rectis āgulis æquales quātus est numerus angulorū suorū duplicatus dēptis inde 4. vt in 32 primi demonstratū est/cumq; igitur oēs āguli triāgulorū pyramidē circūdātiū q super latera basis ipsius pyramidis cōsistūt pariter accepti sint maiores oibus angulis basis pariter accēptis vt euidēter cōstat ex præmissa toties quot angulos basis habuerit repetita: adhuc necessario sequitur ex cōmuni scientia superficiales angulos solidū angulū a cōtinētes pariter acceptos esse minores quatuor rectis/eo inquam minores quo oēs anguli trigonorū pyramidem circūdantium qui super latera basis statutæ pyramidis consistūt/ excedunt omnes angulos basis pariter acceptos.

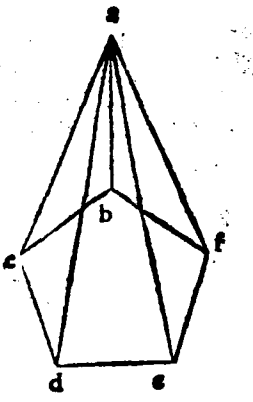

Eucli. ex Zamb. Theorema 19. Propositio 21.

21 ¶Omnis solidus angulus: sub minus qnatuor rectis angulis planis comprænhenditur.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit solidus angulus qui ad a: cōpræhēsus sub planis angulis qui sub b a c, d a c, d a b. Dico q; ipsi b a c, d a c, d a b, anguli: quatuor rectis sunt minores. Assumat inquā in vnaquaq; ipsarū a c, a b, a d, rectarū linearū signa vtcūq; sintq; b, c, d. cōnectanturq; b c, c d, d b. Et quoniā solidus angulus est qui ad b, sub tribus eni planis angulis cōpręhenditur hoc est sub ijs qui sub c b a, a b d & c b d: per 20 vndecimi bini vtcunq; reliquo sunt maiores. Igit qui sub c b a, a b d: eo q sub c b d sūt maiores. Et id propterea q sub b c a, a c d: eo qui sub b c d sūt maiores. & insup qui sub c d a, a d b: eo qui sub c d b sunt maiores. Igit sex āguli c b a, a b d, b c a, a c d, c d a, a d b: tribus hoc est eis qui sub c b d, b c d, c d b, sunt maiores. Sed ipsi tres qui sub c b d, b d c, b c d, duobus rectis sunt æquales. igit qui sub c b a, a b d, b c a, a c d, c d a, a d b, sex āguli: duobus rectis sunt maiores. Et qñ vniuscuiusq; ipsorū a b c, a b d, a c d, triāgulorū tres āguli duobus rectis sūt ęqles p 32 primi: q igit triū triāgulorū āguli nouē q sub c b a, a c b, b a c, a c d, c d a, d a c, a d b, b d a, b a d: sex rectis sunt equales. Quorū q sub a b c, b c a, a c d, c d a, a d b, d b a, sex āguli: duobus rectis sunt maiores. reliqui igit q sub b a c, c a d, d a b, tres āguli cōprehēdētes solidū āgulū: quatuor rectis sunt minores. Oīs igit solidus angulus sub minus quatuor rectis angulis planis cōpræhēditur. Quod erat ostendendū.

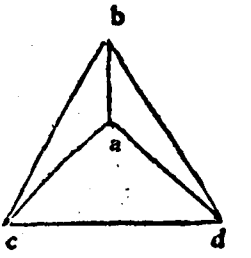

Eucli. ex Camp. Propositio 22.

22 SI tres anguli superficiales quorū quiq; duo pariter accepti tertio sint maiores/cunctis sibi inuicem æquis lineis cōtineātur: de tribus basibus angulos illos ab ipsarū linearū ęqualiū terminis subtendentibus/triangulū substituī vel constitui possibile est.

¶CAMP. ¶Sint tres superficiales āguli b a c, e d f, h g k, vt ꝓponit: tales vide licet vt quiq; duo eorū tertio sint maiores. sintq; sex latera eos cōtinētia / ęqlia: quæ sint a b, a c, d e, d f, g h, g k. & subtēdant eis tres bases q̄ sint b c, e f, h k. Ex his ergo tribus basibus: triāgulū aio cōstitui posse. Esto eni āgulus b a l ęq̄lis angulo d: & linea a l lineæ d e. & protrahātur l b, l c. eritq; ex 4 primi/linea l b: æqualis lineæ e f. Ex hypothesi vero cōstat: totalē angulū a esse maiorē āgulo g. erāt eni quiq; duo ex tribus angulis b a c, d & g: tertio maiores. Igit ex 24 primi linea l c: linea h k est maior. Cūq; sint ex 20 primi duę lineę l b & b c maires lineal c: sequit duas lineas l b et b c esse multo fortius maiores linea h k. Quia igitur l b est ęqualis e f: erunt duę lineæ b c & e f maiores linea h k. Con-

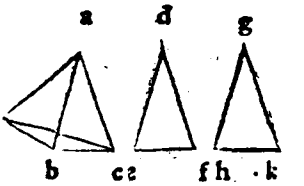

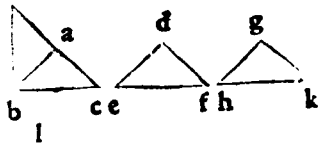

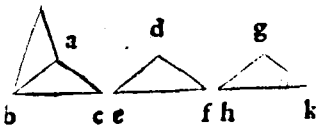

ſtat itaq; hoc modo: quaſcq; duas lineas ex tribus lineis b c, e f, h k, eſſe longiores tertia. Igitur ex 22 primi conſtat verum eſſe quod dicitur. Hoc duntaxat addito, q; ſi duo anguli b a c & d pariter accepti ſint æquales duobus rectis: erũt duæ lineæ l a & a c ex 14 primi linea vna. quæ cum ſit æqualis ex hypotheſi duabus lineis g h & g k quæ ex 20 primi longiores ſunt linea h k, cũq; ex eadem lineæ duæ l b & b c ſint longiores linea l c: ſequitur vt prius b c & e f pariter acceptas eſſe lõgiores h k. At vero ſi duo prædicti anguli ſunt maiores duobus rectis: erũt ex 21 primi duę lineæ a l & a c (ideoq; & duæ g h & g k) breuiores duabus quæ ſunt l b & b c. Quare vt prius: b c & e f pariter acceptæ ſunt longiores linea h k.

Eucli. ex Zamb. Theorema 20. Propoſitio 22.

¶ Si fuerint tres anguli plani quorum bini reliquo ſint maiores quomodocunq; aſſumpti / compræhendant autem ipſos æquales rectæ lineæ: ex connexis circa æquales rectas lineas triangulũ conſtitui eſt poſſibile.

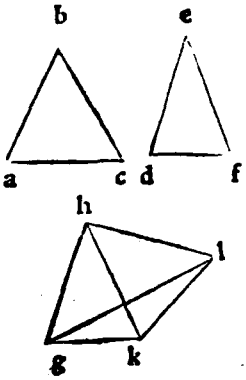

¶ THEON ex Zãb. ¶ Sint tres anguli plani q ſub a b c, d e f, & g h k: quorũ bini reliquo ſint maiores quõcũq; ſũpti. hoc eſt a b c, d e f: ipſo g h k. ipſi autẽ qui ſub d e f, g h k: ipſo a b c. & inſup qui ſub g h k, a b c: eo q ſub d e f. ſintq; æquales a b, b c, d e, e f, g h, h k, rectæ lineę: cõnectanturq; a c, d f, g k. Dico q; ex æqualibus ipſis a c, d f, g k, triãgulũ cõſtituere eſt poſſibile: hoc eſt q; ipſarũ a c, d f, g k, binæ quõcũq; ſumptæ reliqua ſunt maiores. Si quidẽ qui ſub a b c, d e f, g h k, ãguli inuicẽ ſunt æquales: manifeſtũ q; & ipſis a c, d f, g k, æqualibus adinuicẽ factis / eſt poſſibile ex æqualibus ipſis a c, d f, g k, triangulũ cõſtrui. Si autẽ nõ: ſint inæquales. Cõſtituaturq; per 23 primi / ad ipſam h k rectã lineã / & ad ſignũ in ea h: angulo qui ſub a b c æqualis angulus qui ſub k h l. & ponatur per 2 primi vni ipſarũ a b, b c, d e, e f, g h, h k, æqualis h l: cõnectanturq; k l, g l. Et qm̃ binæ a b, b c, duabus k h, h l, ſunt æquales / & angulus qui ad b angulo qui ſub k h l eſt æqualis: baſis igitur a c per 4 primi baſi k l eſt æqualis. Et qm̃ qui ſub a b c, g h k: eo qui ſub d e f ſunt maiores / æqualis autẽ qui ſub g h l eis qui ſub a b c & g h k, qui igitur ſub g h l eo qui ſub d e f maior eſt. Et quoniam duæ g h, h l, duabus d e, e f, ſunt æquales / & angulus qui ſub g h l angulo qui ſub d e f maior eſt: baſis igit̃ g l per 24 primi baſi d f maior eſt. Sed ipſę g k, k l: ipſa g l ſũt maiores. multo magis igit̃ g k, k l: ipſa d f ſũt maiores. Aequalis autẽ eſt k l: ipſi a c. ipſę igit̃ a c, g k: reliqua d f ſunt maiores. Similiter iã oſtẽdemus / q; & ipſę q̃dẽ a c, d f, ipſa g k ſũt maiores: & g k, d f, ipſa a c. Poſſibile igit̃ eſt: ex æqualibus ipſis a c, d f, g k, triangulũ conſici. Quod oſtendendum erat.

¶ ALITER. ¶ Sint dati tres ãguli plani q ſub a b c, d e f, g h k: quorũ duo reliquo ſint maiores quõcũq; aſſũpti. Cõprehẽdãt autẽ ipſos: æquales rectæ lineę a b, b c, d e, e f, g h, h k. Cõnectãturq; ipſę a c, d f, g k. Dico q; ex æqualibus ipſis a c, d f, g k, triãgulũ cõſtrui eſt poſſibile: hoc eſt rurſus q; duo reliquo ſũt maiores quõcũq; aſſũpti. Si q̃dẽ rurſus qui ad b, e, h, ſigna ãguli ſunt æquales: erũt quoq; ipſæ a c, d f, g k, & duæ reliqua erũt maiores. Si autẽ nõ: ſint inæquales q ad ipſa b, e, g, ſigna ãguli. ſitq; maior angulus q ad b, vtroq; ipſorũ e, h. maior igit̃ eſt p 24 primi & a c recta linea: vtraq; ipſarũ d f, g k. & manifeſtũ q; a c cũ vtraq; ipſarũ d f, g k, reliqua maior eſt. Dico q; & d f, g k: reliqua a c ſũt maiores. Cõſtituat̃ p 23 primi ad a b rectã lineã ad ſignũq; in ea b: eiq ſub g h k angulo æquus qui ſub a b l. ponaturq; p 2 primi vni ipſarũ a b, b c, d e, e f, g h, h k: æqualis b l. cõnectãturq; a l, l c. Et duę a b, b l, duabus g h, h k, ſunt æquales altera alteri: & æquos ãgulos cõprehẽdũt. baſis igit̃ a l: per 4 primi baſi g k eſt æqualis. Et qm̃ q ad e, h, ſigna ãguli eo q ſub a b c ſũt maiores / quorũ q ſub g h k eo qui ſub l b c maior eſt / et quoniã duę l b, b c, duabus d e, e f, ſunt æquales altera alteri & angulus q ſub d e f angulo q ſub l b c maior eſt: baſis igit̃ d f per 24 primi baſi l c maior eſt. Oſtenſum autẽ eſt: q; æqualis eſt g k ipſi a l. Ipſæ igitur d f, g k: ipſis a l, l c, ſunt maiores. Sed ipſæ a l, l c: ipſa a c ſunt maiores. multo magis igit̃ d f & g k; ipſa a c ſunt maiores. Ipſarũ igit̃ a c, d f, g k, rectarũ linearũ duæ reliquæ ſunt maiores: quõcunq; aſſumptæ. Poſſibile igitur eſt: ex æqualibus ipſis a c, d f, g k, triangulum conſici. Quod oportuit oſtendere.

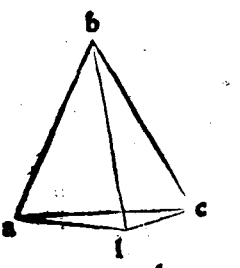

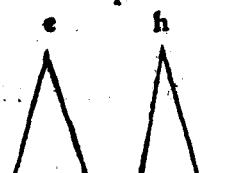

Eucli. ex Camp. Propoſitio 23.

23 TRibus angulis ſuperficialibus propoſitis/quorũ quiq; duo pariter accepti tertio ſunt maiores omnes/& tres ſimul quatuor rectis angulis minores: ex tribus illis æqualibus qualeſcunq; ſint/ſolidum angulũ cõſtituere.

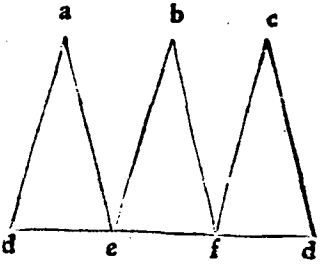

¶CAMPANVS. ¶Sint propoſiti tres anguli ſuperficiales qui ſunt a,b,c. de tribus illis ęqualibus volumus vnũ ſolidum angulum conſtituere. Oportet igitur ex 20 huius/vt quiq; duo eorũ pariter accepti tertio ſint maiores: & ex 27 huius/vt oẽs pariter accepti quatuor rectis angulis ſint minores. Ex ipſis itaq; ſint hæc poſita. Latera vero eos continentia cuncta adinuicẽ ſint æquilia: eiſq; ſubtendantur tres baſes/& ipſæ ſint d e, e f, & f d. eritq; ex præmiſſa poſſibile: de tribus lineis his baſibus æqualibus triangulum conſtitui. Sit igitur ex eis ſecundum doctrinam 22 primi/ triangulus d e f, conſtitutus: cui ſicut docuit quinta quarti/circunſcribatur circulus d e f ſupra centrũ g. & protrahatur g d, g e, g f. Quæ cũ ſint adinuicẽ æquales ex diffinitione circuli/lateraq; tres ,ppoſitos angulos ambiẽtia ęqualia ex hypotheſi: neceſſe eſt vt eatũ quelibet quolibet illorũ laterũ ſit minor. æqualẽ autẽ aut maiorẽ eſſe eſt impoſſibile. Si enim linea exiẽs a cẽtro g, circũferentiã circuli d e f eſſet æqualis alicui laterũ a d, a e, b e, b f, c f, c d: ſequereť propter ea quę poſita ſunt/annuẽte 8 primi/tres angulos a, b, c, propoſitos/eſſe æquales tribus augulis d g e, e g f, f g d. Cũq; hi tres ſint æquales quatuor rectis ãgulis/vt facile patet ex 13 primi/protracta pauliſp vna linearũ exeũtũ a cẽtro ad circũferentiã in cõtinuũ et directũ: eſſent etiã tres ãguli a, b, c, ęquales etiã quatuor rectis. Qđ eſt cõtra poſita. Qz ſi eſſet maior: ſuperpoſitis tribus triãgulis quorũ ſunt anguli a, b, c, tribus triangulis diuidẽtibus triãgulũ d e f vnoquoq; illi cũ quo cõicat in baſi/ita q; baſes ſupponant baſibus ęquales videlicet ęqualibus: & anguli a b c cadãt ad partẽ pũcti g/ſequereť ex 21 primi tres ãgulos a, b, c, eſſe maiores tribus q ſunt d g e, e f g, f g d. Eſſent itaq; maiores quatuor rectis. Qđ eſt ãplius cõtrariũ poſitis. Relinquit itaq; vnũquodq; ex ſex lateribus tres propoſitos ãgulos ambiẽtibus: maius eſſe linea egrediẽte a cẽtro g, ad circũferẽtiã d e f. ideoq; etiã potẽtius. Sit igitur potẽtius in linea g h: quæ ſit ſecũdũ 12 huius orthogonaliter erecta ſup ſupficiem ãguli vel circuli d e f. demittãturq; tres hypothenuſæ h d, h e, h f: quas dico cõtinere angulos tres ſupficiales ęquales tribus propoſitis/cõſtituẽtes angulũ ſolidũ in pũcto h. Cũ enĩ quadratũ lineę a d ſit ęquale duobus quadratis duarũ linearũ d g & g h ex hypotheſi/at quadratũ lineę d h ſit ęquale eiſdẽ ex penultima primi: neceſſe eſt lineã a d eſſe æqualẽ lineę d h. Eodẽq; modo & lineam a e: lineę e h. Igitur ex 8 primi cũ baſes etiã ſint æquales: erit angulus a ęqualis angulo d h e. Simili quoq; modo erit angulus b ęqualis angulo e h f: & angulus c ęqualis angulo f h d. Quare cõſtat factũ eſſe quod facere diſpoſuimus.

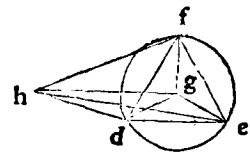

Eucli. ex Zamb. Theorema 3. Propoſitio 23.

23 ¶Ex tribus angulis planis quorum duo quomodocunq; ſumpti ſint reliquo maiores: ſolidum angulum conficere. oportet iam tres quatuor rectis eſſe minores.

¶THEON ex Zãb. ¶Sint dati tres anguli plani ſub a b c, d e f, g h k: quorũ duo quõcũq; aſſumpti reliquo ſint maiores: inſuperq; tres quatuor rectis minores. oportet iã ex ęqualibus eis qui ſub a b c, d e f, g h k: ſolidũ cõſtituere angulũ. Aſſumãtur æquales a b, b c, d e, e f, g h, h k: cõnectanturq; a c, d f, g k. Igitur per 21 vndecimi ex æqualibus ipſis a c, d f, g k, triãgulũ cõfici eſt poſſibile. Conſtruať/ſitq; l m n: & eo quia a c æqua eſt ipſæ l m, & d f ipſi m n, & g k ipſi l n. Circũſcribatur autẽ p 5 quarti ipſi l m n triãgulo circulus l m n. ſumaťq; per 1 tertij ipſius centrũ x: connectanturq; l x, m x, n x. Dico q a b: ipſa l x maior eſt. Si autem non: aut a b ipſi l x eſt æqualis/aut ea minor. Sit primum æqualis. Quoniã a b ipſi l x eſt æqualis/ſed a b ipſi b c eſt æqualis: igitur l x ipſi b c eſt æqualis. Ipſa autem l x: ipſi x m per 15 diffinitionẽ primi. Duæ iam a b, b c: duabus l x, x m, ſunt æquales altera alteri. & baſis a b: baſi l m ſupponit æqua-

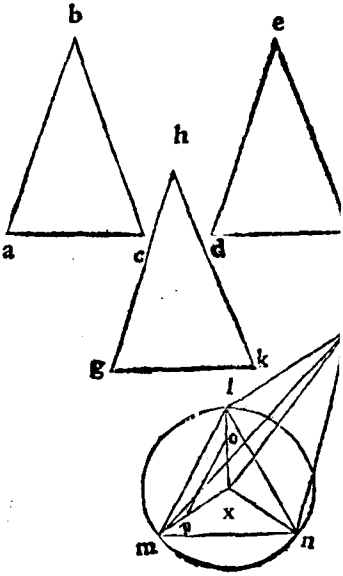

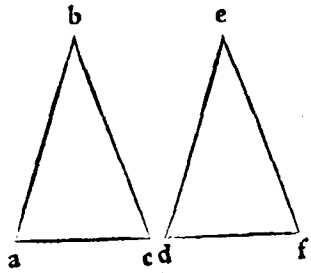

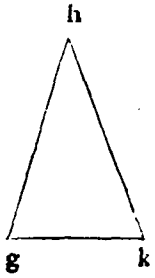

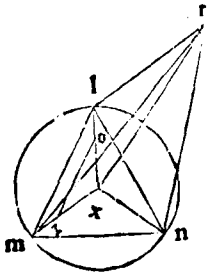

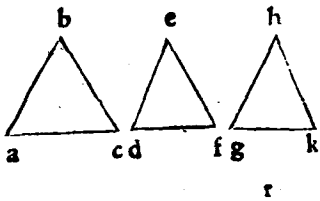

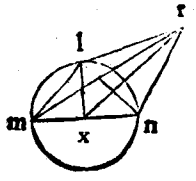

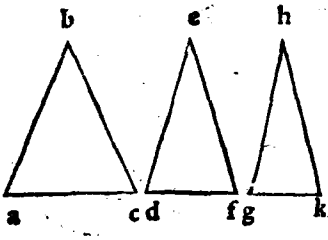

lis. angulus igitur qui ſub a b c: per 8 primi angulo qui ſub l x m eſt æqualis. Id propterea iam & qui ſub d e f: ei qui ſub m x n eſt æqualis. Eſt autem & qui ſub g h k: ipſi qui ſub n x l. Ipſi igitur qui ſub a b c, d e f, g h k, anguli: ipſis tribus qui ſub l x m, m x n, n x l, ſunt æquales. Sed tres qui ſub l x m, m x n. n x l: quatuor rectis ſunt æquales. & tres igitur qui ſub a b c, d e f, g h k: quatuor rectis ſunt æquales. Supponuntur & quatuor rectis minores. Quod eſt impoſſibile. Igitur a b: ipſi l x æqualis non eſt. ¶ Dico etiam: q̄ nec minor eſt a b, ipſa l x. Si enim poſſibile: eſto. ponaturq̄ per 2 primi: ipſi a b æqualis x o, ipſi autē b c æqualis x p: connectaturq̄ o p. Et quoniam æqualis eſt a b ipſi b c: æqualis eſt & x o ipſi x p. quare & reliqua o l: reliquæ p m eſt æqualis. Parallelus igitur eſt per ſecundam ſexti l m ipſi o p: & æquiangulū eſt l m x ipſi o p x. eſt igitur ſicut x l ad ipſam l m: ſic eſt x o ad o p. viciſſim igitur per 16 quinti ſicut l x ad x o: ſic l m ad o p. Maior autem eſt l x: ipſa x o. maior igitur eſt & l m: ipſa o p. Sed ipſa l m: poſita eſt ipſi a c æqualis. & a c igitur: ipſa o p maior eſt. Quoniam igitur binæ rectæ lineæ a b, b c, duabus o x, x p, ſunt æquales/ & baſis a b baſi o p maior eſt: angulus igitur qui ſub a b c, angulo qui ſub o x p maior eſt per 25 primi. Similiter iam oſtendemus: q̄ & qui ſub d e f eo qui ſub m x n maior eſt/ qui autem ſub g h k eo qui ſub n x l. Ipſi igitur tres anguli qui ſub a b c, d e f, g h k: tribus qui ſub l x m, m x n, n x l ſunt maiores. Sed qui ſub a b c, d e f, g h k: quatuor rectis ſupponuntur minores. multo igitur magis qui ſub l x m, m x n, n x l: quatuor rectis ſunt minores. Sed & æquales. Quod eſt impoſſibile. Igitur a b: ipſa l x minor nō eſt. Oſtenſum autē eſt: q̄ nec æqualis. maior igitur eſt a b: ipſa l x. ¶ Conſtituatur iam a ſigno x: ipſius l m n circuli plano ad angulos rectos x r per 12 vndecimi. Et quo maius eſt quadratum quod ex a b, eo quod ex l x: ei æquum eſto quod ex x r. cōnectanturq̄ r l, r m, r n. Et quoniam r x recta eſt & ad ipſius l m n circuli planum: & ad vnamquamq̄ igitur ipſarum l x, m x, n x, per conuerſionem 2 diffinitionis vndecimi recta eſt ipſa r x. Et quoniam æqualis eſt l x ipſi x m, communis autem & ad angulos rectos eſt x r: baſis igitur r l p 4 primi baſi r m eſt æqualis. Iam id propterea & r n: vtriq̄ ipſarum r l, r m, eſt æqualis. Ipſæ igitur r l, r m, r n: ſibi inuicem ſunt æquales. Et quoniam quo maius eſt quod ex a b eo quod ex l x, ei ſupponitur æquum quod ex x r: quod ex a b igitur æquū eſt eis quæ ex l x, r x. Eis autem quæ ex l x, x r: æquum *eſt per 47 primi quod ex l r, rectus enim eſt* qui ſub l x r. Quod igitur ex a b: æquū eſt ei quod ex r l. Aequalis igitur eſt a b: ipſi r l. Sed ipſi quidem a b: æqualis eſt vnaquæq̄ ipſarum b c, d e, e f, g h, h k. ipſi autem r l: æqualis eſt vtraq̄ ipſarum r m, r n. Vnaquęq̄ igitur ipſarū a b, b c, d e, e f, g h, h k: vnicuiq̄ ipſarum r l, r m, r n, eſt æqualis. Et quoniā duę l r, r m, duabus a b, b c, ſunt æquales/ & baſis l m baſi a c ſupponitur æqualis: angulus igitur qui ſub l m r per 8 primi ei qui ſub a b c eſt æqualis. Id propterea & qui ſub m r n: ei qui ſub d e f eſt æqualis. Qui autem ſub l r n: ei qui ſub g h k. Ex tribus igitur angulis planis hoc eſt qui ſub l r m, m r n, l r n, qui ſunt æquales tribus datis ſc̄z eis qui ſub a b c, d e f, g h k, ſolidus angulus conſtruit qui ad r: cōpræhenſus ſub l r m, m r n, & l r n, angulis. Qd facere oportebat. ¶ Sed iā eſto centrū circuli in vno laterū triāguli: ſitq̄ in m n, eſtoq̄ x. Cōnectaturq̄ l x. Dico rurſus: q̄ maior eſt a b ipſa l x. Si autē nō: aut a b eſt æqualis ipſi l x, aut ea minor. Sit primū æqualis. Duæ iā a b, b c, hoc eſt d e, e f: duabus m x, x l, hoc eſt ipſi n m ſunt æquales. Sed ipſa quidē m n: ipſi d f ſupponit̄ æqualis. & ipſę igit̄ d e, e f: ipſi d f ſunt æquales. Qd eſt impoſſibile. Igitur a b: ipſi l x, æqualis nō eſt. Similiter iā oſtēdemus: q̄ nec̄ minor. igit̄ ipſa a b: maior eſt ipſa l x. Et ſi ſimiliter quo maius eſt quod ex a b eo quod ex l x, ei æquū & ad angulos rectos ad circuli planū cōſtituemus ſicut quod ex x r: cōſtituet̄ problema. ¶ Sed iam eſto centrū circuli extra triangulū l m n: ſitq̄ x. Connectanturq̄ l x, m x, n x. Dico: q̄ & ſic maior eſt a b ipſa l x. Si autē non: aut æqualis eſt aut minor. Sit prius æqualis. Duæ igitur a b, b c: duabus m x, x l, ſunt æquales. altera alteri. & baſis a c baſi m l eſt æqualis. angulus igitur qui ſub a b c: per octauam primi angulo qui ſub m x l eſt æqualis. Idq̄ propterea iam & qui ſub g h k: ei qui ſub l x n eſt æqualis. Totus igitur qui ſub m x n: duobus qui ſub a b c, g h k, eſt æqualis. Sed qui ſub a b c, g h k: ipſo qui ſub d e f ſunt maiores. Et

qui ſub m x n igitur: eo qui ſub d e f maior eſt. Et quoniã duæ d e, e f, duabus m x, n x, ſunt æquales/& baſis d f baſi m n eſt æqualis: angulus igitur qui ſub m x n per 8 primi ei qui ſub d e f eſt æqualis. Patuit autem q & maior. Quod eſt abſurdum. Igitur a b: ipſi l x non eſt æqualis. Itidemq; oſtendemus: q neq; minor. Igitur ipſa a b: maior eſt ipſa l x. Et ſi etiã ad angulos rectos in circuli plano rurſus cõſtituamus ipſam x r, & ipſi æqualẽ ponamus eã quæ poteſt id quo maius eſt quod ex a b eo quod ex l x: cõſtituet problema. ¶ Dico inſuper q a b ipſa l x non eſt minor. Si enim poſſibile: eſto. Ponaturq; per 2 primi ipſi quidem a b æqualis x o: ipſi autem b c æqualis x p. Connectaturq; o p. Et quoniam æqualis eſt a b ipſi b c: æqualis eſt x o ipſi x p. quare & reliqua o l: reliquæ m p, eſt æqualis. Parallelus igitur eſt per 2 ſexti l m ipſi p o: & æquiangulum eſt triangulum l x m ipſi triangulo p x o. Eſt igitur per 6 ſexti ſicut x l ad l m: ſic eſt x o ad o p. & viciſſim per 16 quinti ſicut l x ad x o: ſic l m ad o p. Maior autem eſt l x: ipſa x o. maior igitur eſt & l m: ipſa o p. Sed l m: ipſi a c eſt æqualis. igitur & a c: ipſa o p maior eſt per 14. quinti. Quoniam igitur duæ a b, b c, duabus o x, x p, ſunt æquales altera alteri/& baſis a c baſi o p maior eſt: angulus igitur qui ſub a b c per 25 primi angulo qui ſub o x p maior eſt. Similiter iam & ſi ipſam x r æqualem vtriq; ipſarum x o, x p, aſſumamus/& cõnectamus ipſam o r: oſtendemus q & qui ſub g h k angulus eo qui ſub o x r maior eſt. Conſtituatur iam per 23 primi ad ipſam l x rectam lineam/ad ſignumq; in ea x: ei quidem qui ſub a b c angulo æquus angulus qui ſub l x ſ, ei autem qui ſub g h k æqualis qui ſub l x t. ponaturq; per 2 primi vtraq; ipſarum x ſ, x t, ipſi o x æqualis: & connectantur o ſ, o t, ſ t. Et quoniam binæ a b, b c, binis t x, x ſ, ſunt æquales/& angulus qui ſub a b c angulo qui ſub o x ſ eſt æqualis: baſis igitur a c p 4 primi hoc eſt l m/baſi o ſ eſt æqualis. Idq; propterea iam & l n ipſi o t eſt æqualis. Et quoniam duæ l m, l n, duabus ſ o, o t, ſunt æquales/& angulus qui ſub m l n angulo qui ſub ſ o t maior eſt: baſis igitur m n per 25 primi baſi ſ t maior eſt. Sed ipſa quidem m n: ipſi d f eſt æqualis. & ipſa igitur d f: ipſa ſ t maior eſt. Quoniam igitur duæ d e, e f, duabus ſ t, x t, ſunt æquales/& baſis d f baſi ſ t maior eſt: angulus igitur qui ſub d e f per 25 primi ãgulo qui ſub ſ x t maior eſt. Aequalis autem eſt qui ſub ſ x t: eis qui ſub a b c, g h k. Igitur qui ſub d e f: eis qui ſub a b c, g h k, maior eſt. Sed & etiam minor. Quod eſt impoſſibile. ¶ Quo autem maius eſt quod ex a b, eo quod ex l x: ei æquum aſſumatur quod ex x r, ſic. Exponantur a b & l x rectæ lineæ: ſitq; maior a b deſcribaturq; ſuper ipſã ſemicirculus a c b: & in ſemicirculo a c b annectatur ipſi l x rectæ lineæ æqualis ipſa a c, connectaturq; c b. Quoniã igitur in ſemicirculo a c b angulus eſt qui ſub a c b: rectus igitur eſt qui ſub a c b per 31 tertij. Quod igitur ex a b per 47 primi æquum eſt eis quæ ex a c, c b. quare id quod ex a b: maius eſt eo quod ex a c, eo quod ex c b. æqualis autem eſt a c ipſi l x. quod igitur ex a b: maius eſt eo quod ex l x, eo quod ex c b. Si ipſi igitur c b æqualem x r aſſumamus: quod ex a b, eo quod ex l x, eo quod ex x r maius eſt. Quod facere propoſueramus.

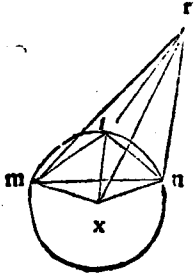

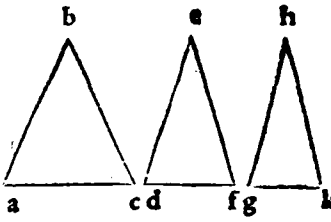

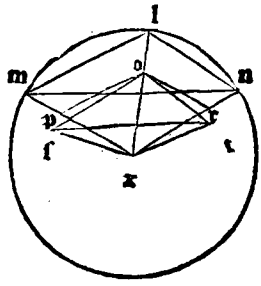

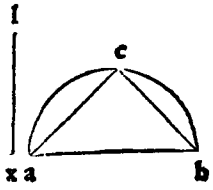

Eucli. ex Camp. Propoſitio 24.

24 SI ſuperficiebus æquidiſtantibus ſolidum cõtineatur: eius oppoſitæ ſuperficies ſibi inuicem æquales ſunt & æquidiſtantium laterum.

¶ CAMPANVS. ¶ Quicquid dicant alij: ſolidum æquidiſtantibus ſuperficiebus contentum, ſuperficiebus paribus neceſſe eſt contineri. quæ ſicut eſſe non poſſunt pauciores ſex: ita poſſunt eſſe in omni numero pari ſenarium excedente. Conſtat enim columnam hexagonam: poſſe octo ſuperficiebus quæ binæ & binæ oppoſitæ ſibi *inuicem æquidiſtant/contineri. Sic* quoq; octogonam: 10. & decagonam: 12. & ad iſtarum ſimilitudinem: in infinitum, Sed horum omnium ſolidorum æquidiſtantibus ſuperficiebus contentorum quæ infinita eſſe pronuncio: ſolum illud dicitur parallelogrãmum/cuius omnes ſuperficies ipſum ambientes parallelogrãmæ ſunt. & iſtud ſex ſuperficiebus duntaxat neceſſe eſt ambiri. De tali itaq; quod ſex tantum ſuperficiebus ambitur: dico debere intelligi quod hæc 24. proponit. Sit igitur tale ſolidum/corpus a b: cuius

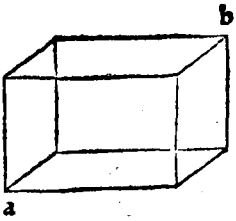

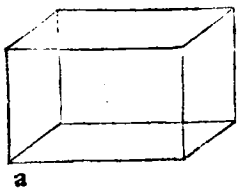

omnino ſuperficies fac vt ſolido habitu mente compræhendas. patebitq; tibi vnamquãq; earũ quatuor ex reliquis ſecare eius quatuor latera: cum ſint cõmunes ſectiones ipſius ſecantis & quatuor ſectarum. Sint autem illæ quatuor ſectæ binæ & binæ ſecundum q̃ adinuicem opponuntur: æquidiſtantes ex hypotheſi. ſequitur ex 16 bis aſſumpta: vt quatuor latera huius ſuperficiei ſecantis & quatuor ſectarum ſint adinuicem bina & bina æquidiſtantia. Cõſtat itaq; ſecundum. At vero ex 34 primi manifeſtum eſt: omnia latera oppoſita iſtarum ſex ſuperficierum eſſe æqualia. erunt igitur bina latera angulum planum continentia cuiuſq; earum/æqualia binis lateribus angulum planum in ſuperficie ſi bi oppoſita continentibus: anguli quoq; ab illis binis lateribus contenti/æquales per 10 huius. Igitur ex conuerſa penultimę cõmunis ſcientiæ in primo libro poſitę: neceſſe eſt quaſq; duas ſuperficies in ſolido a b oppoſitas/eſſe ſibi inuicem æquales. Quod eſt propoſitum.

Euclí. ex Zamb. Theorema 21. Propoſitio 24.

¶Si ſolidum ſub parallelis planis compræhendatur: quæ ex oppoſito ipſius plana/æqualia & parallelogramma ſunt. 24

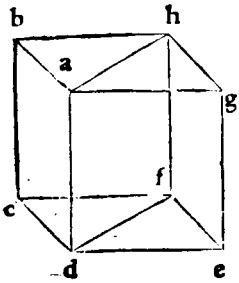

¶THEON ex Zãb. ¶Solidum inquam c d h g: ſub parallelis planis a c, g f, a h, d f, f b, a e, comprehendatur. Dico q̃ quæ ex ppoſito ipſius plana: æqualia & parallelogramma ſunt. Quoniam enim bina plana parallela hoc eſt b g, c e, a plano a c ſecantur: cõmunes ipſorum ſectiones parallelæ ſunt per 16 vndecimi. parallelus igitur eſt a b: ipſi d c. Rurſus quoniam plana bina parallela b f, a e, planum a c diſpeſcit: cõmunes ipſorum ſectiones parallelę ſunt per eãdem. parallelus igitur eſt b c: ipſi a d. Patuit autẽ: q̃ & a b ipſi d c eſt parallelus. parallelogrammum igitur eſt a c. Similiter iam oſtendemus: q̃ & vnumquodq; ipſorum d f, f g, g b, b f, a e, parallelogrammum eſt. Conuectantur a h, d f. Et quoniam parallelus eſt a g ipſi d e, & b h ipſi c f: binæ iam a b, b h, ſeſe inuicem tangentes ad binas rectas lineas ſeſe inuicem tangentes hoc eſt d c, c f, ſunt/non tamen in eodem plano. igitur æquales compræhendunt angulos per 10 vndecimi. Angulus igitur qui ſub a b h: angulo qui ſub d e f, eſt æqualis. Et quoniã binæ a b, b h, duabus d c, c f, ſunt æquales/& angulus qui ſub a b h, angulo qui ſub d c f eſt æqualis: baſis igitur a h per 4 primi baſi d f, eſt æqualis/& triangulum a b h triangulo d c f eſt æquale. Et quoniam ipſius quidem a b h, duplum per 41 primi eſt b g parallelogrammum: æquum igitur eſt parallelogrammum b g, parallelogrammo e c. Similiter iam oſtendemus: q̃ & a c ipſi g f eſt æquale/& a e ipſi b f. Si planum igitur ſub parallelis planis comprehendatur: qui ex oppoſito eius plana/æqualia et parallelogramma ſũt. Quod oportuit oſtendere.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 25.

Si ſuperficies quædam ſecet ſolidum parallelogrammũ æquidiſtanter duabus ipſius ſolidi ſuperficiebus oppoſitis: duo partialia corpora quæ ad illam ſecantem ſuperficiem velut ad communem terminum copulantur/ ſuis baſibus ſunt proportionalia. 25

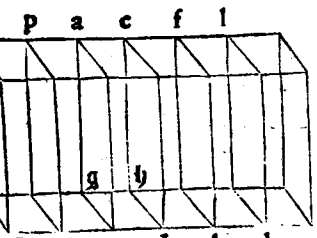

¶CAMPANVS. ¶Sit corpus a b, ſolidum parallelogrammũ: & ſecet ipſum ſuperficies c d æquidiſtanter duabus eius oppoſitis ſuperficiebus quæ ſunt a e & f b. Et ſit ſuperficies g b, baſis ipſius ſolidi a b: de qua cõſtat per præmiſſam q̃ ipſa ſit æquidiſtantium laterum. Et ſit cõmunis ſectio duarum ſuperficierum c d & g b, linea h d: de qua cõſtat per 3 huius q̃ ipſa ſit linea recta/& per 16 huius q̃ ipſa ſit æquidiſtans g e. Ideoq; ſunt duæ ſuperficies g d & h b æquidiſtantium laterum: & ipſæ ſunt baſes duorum partialium corporum in quæ ſuperficies c d diuidit ſolidum a b. Dico itaq; q̃ proportio ſolidi a d ad ſolidum b c: eſt ſicut baſis g d ad baſin h b. Protrahantur enim vtrinq; quantũ libuerit quatuor lineę penetrantes ſuperficiem c d ſuper eius angulos: & ipſæ ſunt a f & e b cũ duabus reliquis ſibi æquidiſtantibus. Sumãturq; ex eis omnibus portiones ex parte puncti b, quot libuerit/quæ ponantur ſingulæ æquales lineę b d: & ex

parte puncti e, alias similiter quot libuerit/quæ ponantur æquales lineæ e d. Super quas vtrinq; constituantur solida parallelogramma secundum longitudinum exigentiam/sintq; ex parte puncti b, solida f k & l m: & ex parte puncti e, solida a n & p q. Erit q; ex diffinitione corporum æqualium atq; similium/vnũquodq; solidorum f k & l m æquale solido c b: & vnumquodq; a n & p q æquale a d. Fiat igitur argumentum quemadmodum in prima sexti. Est enim solidũ c m ita multiplex solidi b c: sicut basis h m, basis h b. & solidũ q c ita multiplex solidi a d: sicut basis q h, basis g d. Et si basis h m est æqualis basi q h: solidũ e m est æquale solido q c ex diffinitione corporum æqualium atq; similium. & si basis est minor basi: & solidum est minus solido. & si maior: maius. quod patet ex diffinitione eadem: relecata maiori basi ad æqualitatem minoris/& descripto super eam solido parallelogrammo. l taq; ex diffinitione incõtinuę proportionalitatis proportio solidi a d ad solidum c b: sicut basis g d ad basin h b. Quod est propositum.

¶CAMPANVS. ¶Oz si superficies aliqua secet corpus serratile equidistanter duobus eius triangularibus superficiebus oppositis: duo partialia corpora quę ad illam secantem superficiem velut ad cõmunem terminum copulantur/suis basibus erũt proportionalia. Sit enim a f corpus serratile: cuius sint duæ trigonæ superficies a b c, d e f. Constat igitur ex diffinitione serratilis/vnamquãq; trium superficierum quæ sunt a b d e, b c e f, a c d f: esse parallelogrammum. Secet igitur superficies g h k: istud serratile æquidistanter duabus eius oppositis superficiebus quæ sunt a b c, d e f. Dico q; proportio serratilis a k ad serratile g f: est sicut basis a k ad basin g f. Quod sicut de solidis parallelogrammis probatur. Protractis enim in vtramq; partem lineis a d, b e, c f, factisq; inter eas ex parte puncti e serratilibus equalibus serratili g f, & ex parte puncti b aliis equalibus serratili a k vtrinq; quouis numero: ex diffinitione incontinuę proportionalitatis (si cuncta vigili mente perlustres) non erit tibi difficile cõcludere quod diximus.

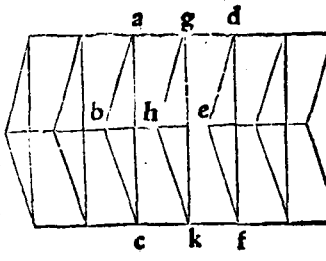

Eucli. ex Zamb. Theorema 22. Propositio 25.

25 ¶Si solidum parallelepipedum plano secetur/parallelo existente eis quæ ex opposito planis: erit sicut basis ad basin sic solidum ad solidum.

¶THEON ex Zamberto. ¶Solidum inquam parallelepipedum a b c d secetur a plano q e parallelo existente eis quæ ex opposito planis scilicet ipsis r a & d h. Dico q; est sicut a e f Φ basis ad e h c f basin: sic est a b f q solidũ ad e y c d solidum. Extendatur enim a h ex vtraq; parte. ponãturq; ipsi quidem a e equales: quæcunq; ipsarum a k, k l. ipsi autem e h: h m, m n. compleanturq; ipsa l o, k Φ, h g, m f, parallelogrãma: & ipsa l p, k r, d m, m t, solida. Et quoniã ipsę l k, k a, a e, rectæ lineæ inuicem sunt æquales: æqualia quoq; sunt ipsa l o, k Φ, a f, parallelogrãma sibiinuicem per primam sexti. & ipsa quoq; k x, k b, a y, sibi inuicem per eandem sunt æqualia. Et similiter ipsa l v, k p, a r, sibi inuicem per vigesimãquartã vndecimi sunt æqualia. ex opposito enim. l dq; propterea iam & ipsa quidem e c, h g, m f, parallelogrãma adinuicem sunt equalia per primã sexti. ipsa quoq; y h, h i, i n, sibi inuicem per eandem sunt equalia. Et insuper ipsa d h, m z, n t, per 24 vndecimi sunt æqualia. ex opposito enim. Tria igitur plana cuiusq; ipsorum l p, k r, a q, solidorũ. tribus reliquorum planis sunt æqualia. idq; propterea: & ipsorum e d, d m, m t, solidorũ. Sed tria: tribus quæ ex opposito per 24 vndecimi sunt equalia. Ipsa igitur tria solida l p, k r, a q, inuicem sunt æqualia per 8 vndecimi diffinitionẽ & id propter ea iam tria solida e d, d m, m t, inuicem sunt æqualia. Quotuplex igitur est l f basis ipsius a f basis: totuplex est & l q solidum ipsius a q solidi. & iam id propterea quotuplex est n f basis ipsius f h basis: totuplex est & n q solidum ipsius h q solidi. & si equalis est l f basis ipsi a f basi: equum est & l q solidum ipsi a q solido. & si excedit l f basis ipsam a f basin: excedit quoq; ipsum l q solidum ipsum a q solidum. & si deficit: deficit per 1 & 14 quinti. Quatuor iam existentibus magnitudinibus/binis quidem basibus a f, f h, duobus autem solidis a q, q h: assumũtur æque multiplicia. ipsius quidem a f basis & a q solidi/ipsa l f ba-

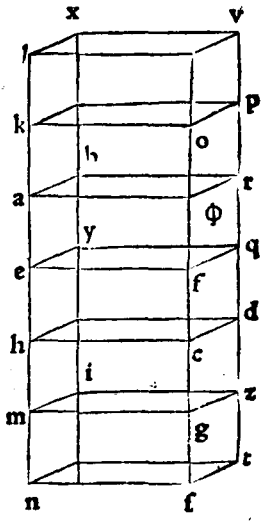

ſis & l q ſolidum: ipſius autem h f baſis & h q ſolidi/ipſa n f baſis & ipſum n q ſolidum. Oſtenſumq; eſt/q; ſi l f baſis excedit baſin a f: excedit quoq; & l q ſolidum/ipſum a q ſolidum. & ſi æquale: æquale. & ſi deficit: deficit per diffinitionem 6 quinti. In eadem ratione magnitudines eſſe dicuntur. & reliqua. Eſt igitur ſicut a f baſis ad f h baſin: ſic eſt a q ſolidum ad h q ſolidum. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 26

SVper datum punctum datæ lineæ: angulo ſolido propoſito æqualem angulum ſolidum conſtituere. 26

¶CAMPANVS. ¶Solidus angulus propoſitus ſit a, qui cõtinetur tribus lineis a b, a c, a d, tres ſuperficiales angulos ipſum ſolidũ perficientes continentibus. cui ſuper punctum e lineę e f propoſitæ quæ ad libitum proponentis iaceat aut in ſublimi conſurgat/iubemur æqualem angulũ ſolidum conſtituere. Qualiſcunq; ſit ſitus lineę e f: a puncto g vbicunq; volueris ſignato/producito lineam g e. eruntq; ex ſecunda huius/duæ lineæ e f & g e: in ſuperficie vna. In hac itaq; ſuperficie ſuper punctum e datum in aſſignata linea ſecundum conſilium 23 primi conſtitue angulum æqualem angulo b a c: & ipſę ſit f e g. dehinc ex linea a d abſcinde lineam a h ſicut volueris: & a pũcto h producito perpendicularem h k ad ſuperficiem in qua ſunt duę lineæ a b & a c. Quod qualiter faciendum ſit: 11 huius docuit. Nec ſit igitur tibi cura de puncto k. Nihil enim refert: vtrum perpendicularis h k occurrat ſuperficiei in qua ſunt duæ lineę a b & a c, inter ipſas lineas/aut extra aut in earum altera. ducito tamen lineam a k. Poſitoq; puncto l in linea a b vbicũq; volueris: protrahe lineas k l & l h. & pone angulum f e m in ſuperficie linearũ e f & e g, æqualem angulo b a k: & lineam e m æqualem lineę a k. & ex linea e f: ſume lineam e p æqualem lineę a l. & a puncto m educ lineam m n perpendicularem ad ſuperficiem in qua ſunt duæ lineę e f & e g. & pone eam æqualem h k. & protrahe lineas e n, n p, & p m. Dico igitur: tres lineas e f, e g, e n, continere angulũ ſolidum in puncto e, æqualem angulo a propoſito. Cum ſint enim ex hypotheſi duo latera a k & k h, trianguli a k h æqualia duobus lateribus e m & m n trianguli e m n, & anguli qui ſunt ad k & ad m recti ex diffinitione lineæ perpendicullariter erectæ ſupra ſuperficiem: erunt ex quarta primi duę lineę a h & e n, æquales. per eandem quoq; erunt duæ lineæ k l & m p: æquales. ideoq; etiã per eandem h l & n p æquales: cum ſint h k & k l æquales m n & m p. & anguli h k l & m n p, recti. p ſ igitur primi/erit angulus n e p: æqualis angulo h a l. Simili quoq; modo probabis: angulum g e n eſſe æqualẽ angulo c a d. Conſtat itaq; nos effeciſſe quod volumus. Huic ſi ſtudioſus inſtiteris: quotcunq; lateribus a ſolidus angulus propoſitus cõtineatur/quod a te petitur ſine offendiculo perficere poteris.

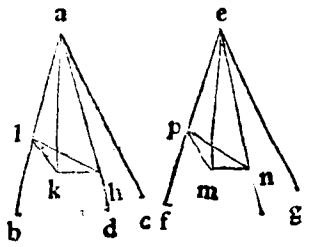

Eucli. ex Zamb. Problema 4. Propoſitio 26.

¶Ad datam rectam lineam/ad ſignumq; in ea: dato ſolido angulo æquum ſolidum angulum conſtituere. 26

¶THEON ex Zãberto. ¶Sit quidem data recta linea a b: datũq; in ea ſignũ ſit a. datus angulus ſolidus ſit qui ad d: compræhẽſus ſub e d c, e d f, f d c, angulis planis. Oportet iam ad ipſam a b rectam lineã/& ad ſignũ in ea a: ei qui ad d ſolido angulo æquum ſolidũ angulum cõſtituere. Sumatur in ipſa d f, cõtingens ſignũ f: exciteturq; per 14 vndecimi ab ipſo f, ad id quod per e d, d c, planũ perpendicularis f g. & concurrat in planũ per g: cõnectaturq; d g. conſtituaturq; per 23 primi ad ipſam a b, & ad ſignum in ea a, ei qui ſub e d c angulo æqualis angulus qui ſub b a l, ei autem qui ſub e d g, æqualis qui ſub b a k: ponaturq; per 2 primi ipſi d g æqualis a k. conſtituaturq; per 19 vndecimi ab ipſo k ſigno/ei quod per b a l plano ad angulos rectos k h: ponaturq; per ſecundam primi k h ipſi g f æqualis. connectaturq; h a. Dico q; angulus ſolidus qui ad a, compræhẽſus ſub b a l, b a h, h a l, angulis: æquus eſt ei qui ad d ſolido angulo cõprehẽſo ſub e d c, e d f, f d c, angulis. Auferantur enim æquales a b, d e: connectanturq; h b, k b, f e, e g. Et quoniam f g recta eſt ad ſubiectum planum: & per 2 diffinitionem vndecimi ad omnes igitur rangentes ſe rectas

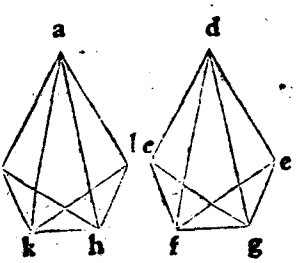

lineæ & in subiecto existentes plano/ rectos efficiet angulos. Rectus est igitur: vterq; ipsorũ qui sub f g d, f g e, angulorum. & iam id propterea vterq; ipsorũ h k a, h k b, angulorũ: rectus est. Et quoniam binæ k a, a b, duabus g d, d e, sunt æquales alterę alteri/ & æquales cõprehendunt angulos: basis igitur k b per 4 primi basi g e est æqualis. Est autẽ & k h ipsi g f æqualis: & rectos cõprehẽdũt angulos. æqualis igitur est & b h: ipsi f e. Rursus quoniam duæ a k, k h, duabus d g, g f, sunt æquales/ & rectos angulos cõprehendunt: basis igitur a h per 4 primi ipsi d f est æqualis. Est autem & a b: ipsi d e æqualis. binæ igitur h a, a b: duabus f d, d e, sunt æquales. & basis h b: ipsi f e est æqualis. Angulus igit qui sub b a h: per 8 primi angulo qui sub e d f est æqualis. Iam id propterea & qui sub h k l: ei qui sub f g c est æqualis. Quoniã si assumamus æquales a l, d c, cõnectamusq; ipsas k l, h l, g c, f c: quoniam totus qui sub b a l toti qui sub e d c est æqualis quorũ qui sub b a k ei qui sub e d g supponitur æqualis/ reliquus igit tur qui sub k a l reliquo qui sub g d c est æqualis. Et quoniã binæ k a, a l, duabus g d, d c, sunt æquales/ & rectos cõprehendunt angulos: basis igitur k l per 4 primi basi g c est æqualis. Est autẽ & k h: ipsi g f æqualis. binæ iam l k, k h, binis c g, g f, sunt æquales: & angulos rectos cõprehendũt. basis igitur h l: per 4 primi basi f c est æqualis. Et quoniã binæ h a, a l, duabus f d, d c, sunt æquales/ & basis h l basi f c est æqualis: & angulus igitur qui sub h a l per 8 primi angulo qui sub f d c est æqualis. Est autem & qui sub b a l: ei qui sub e d c æqualis. Ad datam igitur rectam lineam a b, ad datumq; in ea signum a: dato angulo solido qui ad d æqualis angulus solidus cõstitutus est. Quod erat agendũ.

Eucli. ex Camp. Propositio 27.

27 SVper assignatam lineam: dato solido æquidistantium superficierum simile solidum constituere.

¶ CAMPANVS. ¶ Sit assignata linea a b: de cuius situ vtrum in plano iaceat vel sursum exurgat/ nihil curetur. sitq; assignatum parallelogrãmum solidũ / corpus c d: cui super lineam a b, iubemur simile solidum fabricare. Sint igitur tres lineę cõtinentes superficiales angulos ex quibus cõponitur solidus angulus c, inscriptæ litteris c e, c f, c g. At secundũ præcepta præmissæ super punctũ a lineæ a b, cõstituatur angulus solidus æqualis c: quę contineãt tres lineæ a b, a h, a k. & auxilio 10 sexti sit proportio c e ad a b, & e f ad a h, & g c ad a k: proportio vna. Dehinc a tribus punctis b, h, k, protrahantur sex lineæ: h l æquidistans lineæ a b & h m æquidistans lineę a k, iterum b l æquidistans lineę a h, & b n æquidistans lineæ a k, rursus quoq; k n æquidistans a b, & k m æquidistans a h. amplius autẽ protrahãtur: m p æquidistans h l, & p l æquidistãs h m. protrahatur quoq; & linea p n. Eritq; completũ solidum parallelogrãmũ a p: quod dico esse simile solido c d. Hoc autẽ ex diffinitione similium superficierũ & diffinitione similium corporum si earum memineris: facile cõcludes.

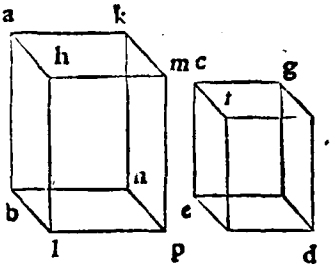

Eucli. ex Zamb. Problema 5. Propositio 27.

27 ¶ Ex data recta linea: dato solido parallelepipedo simile & similiter positum solidum parallelepipedum describere.

¶ THEON ex Zãberto. ¶ Esto quidẽ data recta linea a b: datum autem solidum parallelepipedũ esto c d. Oportet iam ex data recta linea a b: ipsi c d solido parallelepipedo dato simile similiterq; positum solidum parallelepipedũ describere. Constituatur enim per 26 vndecimi ad ipsam a b rectã lineam/ ad signumq; in ea a, ei qui ad c solido angulo æqualis qui sub b a h, h a k, k a b, cõprehendit: vt æqualis sit qui sub b a h ei qui sub e c f, qui vero sub b a k ei qui sub e c g, & insuper qui sub k a b ei qui sub g c f. Fiatq; sicut e c ad c g, sic b a ad a k: sicut autẽ g c ad c f, sic k a ad a h. et ex æquali igitur per 22 quinti sicut e c ad c f: sic b a ad a h. Cõpleaturq; ipsum h b parallelogrãmũ: & ipsum a l solidum. Et quoniã est sicut e c ad c g sic b a ad a k, & iquæ circũ æquos angulos qui sub e c g, b a k, latera sunt proportionalia: igitur parallelogrãmum g e ipsi k b parallelogrãmo est simile per diffinitionem sexti. Idq; propterea & k h parallelogrãmum ipsi g f parallelogrãmo est simile: & insuper ipsum f e ipsi h b. Tria igitur parallelogramma ipsius c d solidi: tribus parallelogrammis ipsius

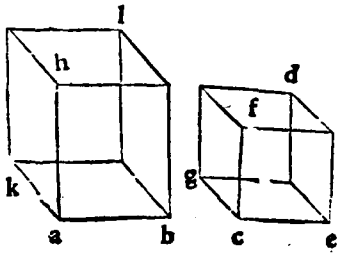

a l ſolidi ſunt ſimilia. Sed tria: tribus quæ ex oppoſito æqualia & ſimiliá ſunt. Totum igitur c d ſolidum: toti a l ſolido ſimile eſt. A data igitur recta linea a b: dato ſolido parallelepipedo c d ſimile & ſimiliter poſitum deſcriptum eſt a l. Quod feciſſe oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 28.

SI ſuperficies aliqua ſolidum parallelogrammum ſuper duas quaſlibet oppoſitas ſuperficies eius terminales & ſuper earum duas diametros ſecet: eandem ſuperficiem corpus illud per æqualia ſecare neceſſe eſt. 28

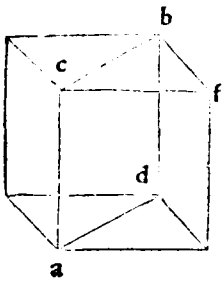

¶CAMPANVS. ¶Sit corpus a b ſolidū parallelogrammum: de quo ſit poſitum q; ſuperficies a b c d ſecet ipſum ſuper diametros duarum ſuperficierū oppoſitarum ipſum terminantiū quæ ſint a d & c b. Dico q; ipſa diuidit iſtud ſolidum propoſitum: per æqualia. Conſtat enim: q; ipſa diuidit illud ſolidum in duo ſerratilia. quorum ſuperficies quadrilateras binas & binas adinuicem relatas ſecundum q; ipſæ ſunt oppoſita latera ſolidi propoſiti/manifeſtum eſt ex 24 huius eſſe æquales: cum ſolidum de quo loquimur/poſitum ſit eſſe parallelogrāmum. Ex eadem quoq; & 41 primi cōſtat: trilateras ſuperficies dictorum ſerratiliū eſſe æqles. Igit a diffinitione ſolidorū æqualiū: liquet qđ ꝓpoſitū eſt.

Eucli. ex Zamb Theorema 23. Propoſitio 28.

¶Si ſolidum parallelepipedum plano ſecetur per diagonios eorum quæ ex oppoſito planorum: ipſum ſolidum ſecabitur ab ipſo plano bifariam. 28

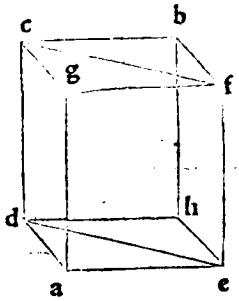

¶THEON ex Zamberto. ¶Solidum enim parallelepipedum a b: plano c d e f ſecetur per diagonios eorū quæ ex oppoſito planorū c f, d e. Dico q; ipſum a b ſolidū: ab ipſo c d e f plano bifariam ſecabitur. Quoniā enim per 34. primi c g f triangulum æquum eſt triangulo c b f, & triangulum a d e ipſi d e h, eſt autem c a parallelogrammum ipſi b e æquale/ex oppoſito enim/ipſum autem g e ipſi c h: & per 21 vndecimi priſma igitur compręhenſum ſub duobus triangulis c g f, a d e, & tribus parallelogrāmis hoc eſt g e, a c, c e, æquum eſt priſmati compræhenſo ſub duobus triangulis c f b, d e h, & tribus parallelogrāmis hoc eſt c h, b e, c e. Sub æqualibus enī planis & multitudine & magnitudine cōpræhenduntur per diffinitionē vndecimi. Quare totum a b ſolidum: bifariam ſcinditur ab ipſo c d plano. Quod erat oſtendendum.

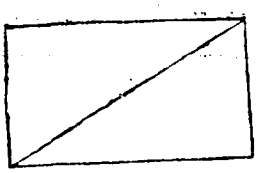

¶ZAMBERTVS. ¶Diagonius: linea recta eſt quæ in figuris angularibus ab vno angulo inſurgit & feſe in aliū extendit angulū. Vt in hac figura patet.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 29.

VNcta ſolida æquidiſtantium ſuperficierum æque alta atq; in eadem baſi ſuper vnam lineam conſtituta: probantur eſſe æqualia. 29

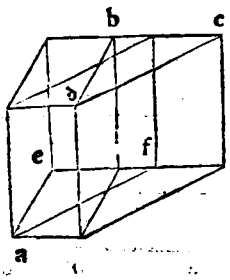

¶CAMPANVS. ¶Verū eſt q; ſolida æquidiſtantiū laterū ęque alta ſiue inter ſuperficies æquidiſtantes ſuper vnam & eadem baſin conſtituta ſunt adinuicē æqualia: ſicut de ſuperficiebus æquidiſtantiū laterū ſuper vnam baſin & inter lineas ęquidiſtātes conſtitutis in 35 primi demōſtratū eſt. Sed talium ſolidorū quædā dicūtur conſtitui ſuper lineam vnam: & ſunt illa quorum ſupremarū ſuperficierū duo oppoſita latera ſunt ſecūdum rectitudinē protracta/linea vna. & de talibus hæc 29 proponit demōſtrandū: ipſa ōnia eſſe ęqualia adinuicē. Sunt autē eorū alia quę non dicūtur conſtituta ſuper lineam vnā: & ſunt illa quorū ſupremarum ſuperficierum duo latera oppoſita quæcunq; ſumātur ſecūdū rectitudinē protracta/nō ſunt linea vna. & de talibus ſequēs demonſtrādum proponet: ipſa quoq; omnia eſſe adinuicē æqualia. Sint itaq; duo ſolida parallelogrāma æque alta ſiue inter ſuperficies æquidiſtantes a b & a c: cōſtituta ſuper vnam baſin quæ ſit a d, quorum ſupremæ ſuperficies ſunt e b & b c, ſintq; harum ſupremarū ſuperficierum duo latera oppoſita/cum ſecundum rectitudinem protrahantur: linea vna. & ipſa ſunt c f & b c. Dico itaq; q;

ſolida a b & c e: ſunt æqualia. Hoc autē (ſi figura eius ſectionis quod oportet/actu vel cogitatione fabricaueris/& quēadmodum in 35 primi proceſſeris/idem facies hic de ſimilibus quod ibi de triāgulis) facile cōcludere poteris. occurrūtq; tibi hic eædē diuerſitates in ſolidis: quæ ibi in ſuperficiebus occurriſſe nouiſti.

Eucli. ex Zamb. Theorema 24. Propoſitio 29.

29 ¶ Super eadem baſi & ſub eadem altitudine ſolida parallelepipeda conſiſtentia/quorum ſtantes ſuper eiſdem ſunt rectis lineis: inuicem ſunt æqualia.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint ſuper eadē baſi a b, ſolida parallelepipeda c m, c n, ſub eadē altitudine: quorū ſtantes hoc eſt a f, a g, l m, l n, c d, c e, b h, & b k, ſuper eiſdem ſint rectis lineis ipſi f n d k plano. Dico q; ſolidum c m: æquum eſt ipſi c n ſolido. Quoniā enim parallelogrāmum eſt vtrunq; ipſorum c h, c k: æqualis eſt per 34 primi c b vtriq; ipſarum d h, e k. Quare & d h: ipſi e k eſt æqualis. Cōmunis auferatur e h. reliqua igitur d e: reliquæ h k eſt æqualis. Quare & ipſum quidem d c e triangulum ipſi h b k triangulo eſt æquale: & d g parallelogrāmum ipſi h n parallelogrāmo. & id propterea triāgulum a g f: triangulo m l n eſt æquale. Eſt autem & ipſum quidē c f parallelogrāmum: ipſi b m parallelogrāmo æquū: & c g, ipſi b n. ex oppoſito nāq;. Igitur & priſma cōprehenſum ſub duobus quidem triangulis f a g, d c e, tribuſq; parallelogrammis a d, d g, c g: æquum eſt priſmati comprehenſo ſub duobus quidem triāgulis m l n, h b k, & tribus parallelogrammis hoc eſt b m, n h, b n. Commune apponatur ſolidum: cuius baſis quidem ſit parallelogrammum a b, ex oppoſito autem g e h m. Totum igitur c m ſolidum parallelepipedum: toti c n ſolido parallelepipedo eſt æquale. Super eadem igitur baſi exiſtentia ſolida parallelepipeda & ſub eadem altitudine/quorum ſtantes ſuper eiſdem ſunt rectis lineis: ſunt inuicem æqualia. Quod oportuit oſtendere.

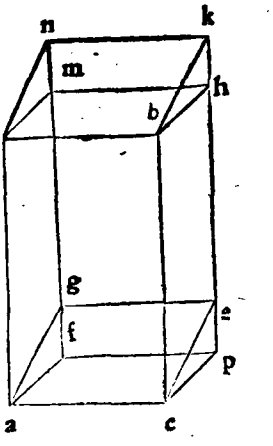

Eucli. ex Camp. Propoſitio 30.

30 VNcta ſolida æquidiſtantium ſuperficierū æque alta/quę in eadem baſi non autem ſuper vnam lineam fuerint cō ſtituta: probantur eſſe æqualia.

¶ CAMP. ¶ Sint nunc duo ſolida parallelogrāma æque alta ſiue inter ſuperficies æquidiſtantes: ſintq; ſuper vnam & eandē baſin/ſed nō ſuper lineam vnā cōſtituta. Dico iterum ea eſſe æqualia. Eſto eni duo ſolida parallelogrāma a b & a c æque alta ſiue inter ſuperficies æquidiſtātes: cōſtituta ſuper vnam baſin quę ſit a d, ſed nō ſuper vnam lineā. ſintq; eorū ſupremæ ſuperficies e b & f c: quarum oppoſita latera ſecundū rectitudinem protracta / nō erunt linea vna. Cumq; ipſa ex hypotheſi ſint in vna ſuperficie eo q; ſolida propoſita ſunt inter ſuperficies æquidiſtantes: neceſſe eſt vt duo latera vnius earum protracta ſecundum rectitudinē/ſecent duo alterius earum protracta ſecundū rectitudinem. Protrahātur itaq; duo oppoſita latera ſuperficiei e b, quæ ſint e g & h b: & duo oppoſita ſuperficiei f c, quæ ſint k f & c l. & ſecent ſe ſuper quatuor puncta m, n, p, q. eritq; ſuperficies m n p q: æquidiſtantiū laterum æqualis vnicuiq; triū ſuperficierum/quarum vna eſt baſis propoſitis ſolidis cōmunis & ipſa eſt a d, & duæ reliquæ ſunt ſupremæ ſuperficies eorundē ſolidorum/& ipſæ ſunt e b & c f. Ductis itaq; lineis a quatuor punctis m, n, p, q, ad quatuor angulos baſis a d ſibi ſecundū directam habitudinem relatos/quæ ſit n a, m r, p ſ, q d: perfectum erit ſolidū parallelogrāmū a q in eadem baſi cū vtroq; duorū priorū/& æque altū/& ſuper lineā vnā cum vtroq; ipſorū. Per præmiſſa igitur vtrunlibet duorū ſolidorū propoſitorū quæ ſunt a b & a c: eſt æquale ſolido a q. per conceptionem ergo eſt ſolidum a b: æquale ſolido a c. Quare cōſtat propoſitū.

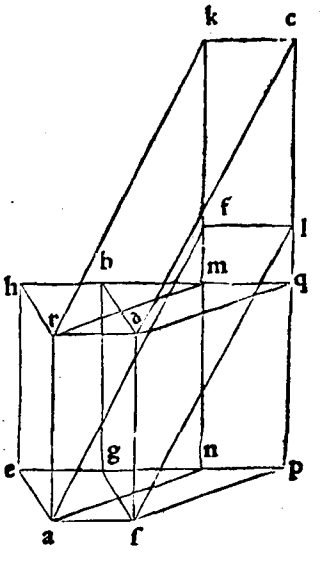

¶ CAMPANVS. ¶ Potes quoq; cōuerſas huius & præmiſſæ probare ſi libet: ducendo ad impoſſibile. Pones enim quælibet duo ſolida parallelogrāma eſſe æqualia & conſtituta ſuper eandē baſin æquidiſtantia. & demonſtrabis ea eſſe æque alta. Eruntq; hæc & præmiſſa: tuæ demōſtrationis medium. Impoſſibile autem ad quod duces: erit partē ſuo toti eſſe æqualem. Quod euidēter patebit: ſi de illo ſolido/quod altius eſſe mentitur aduerſarius: cum tamē ambo poſita

ſint æqualia & ſuper eandem baſin conſtituta) vnum ſolidum parallelogram-
mum æque altum demiſſiori abſcideris. Hoc autē abſciſum æquale eſſe demiſ-
ſiori conuinces ex hac & præmiſſa: ideoq; & toti illi a quo ipſum abſcideris/ ex
communi ſcientia.

Euclí. ex Zamb. Theorema 25. Propoſitio 30.

¶ Super eadem baſi exiſtentia ſolida parallelepípeda & ſub ea- 30
dem altitudine/ quorum ſtantes non ſunt ſuper eiſdem rectis lí-
neis: ínuícem ſunt æqualia.

¶ THEON ex Zāberto. ¶ Sint ſuper eadē baſi a b ſolida parallelepípeda c m,
c n, ſub eadē altitudine: quorū ſtantes a f, a g, l m, l n, c d, c e, b h, b k, non ſint
ſuper eiſdem rectis lineis. Dico q; ſolidum c m: æquū eſt ipſi c n ſolido. Exten-
dantur inquā ipſæ n g, k e, inſuper & ipſæ m h, f d, concurrantque adinuicem
in o, r, p, x, ſignis connectanturq; a x, l o, c p, b r. Aequum iam eſt per 29 vn-
decimi ipſum c m ſolidū / cuius baſis eſt a c b l parallelogrāmum/ ex oppoſi-
to vero f d h m: ipſi c o ſolido/ cuius quidem baſis a c b l parallelogrāmum/ ex
oppoſito autē x p r o. ſuper eadem enim baſi ſunt a c b l: quorum ſtantes a f,
a x, l m, l o, c d, c p, b h, b r, ſuper eiſdem ſunt rectis lineis f p, m r. Sed ſolidū
c o, cuius baſis quidē eſt a c b l parallelogrāmum/ ex oppoſito autē x p r o: æquū
eſt ipſi c n ſolido/ cuius baſis quidē a c b l parallelogrāmum / ex oppoſito autē
g e k n. ſuper enim eadem ſunt baſi a c b l: & ipſorum ſtantes a g, a x, c e, p c, l
n, l o, b k, b r, ſuper eiſdem ſunt rectis lineis n x, p k. Quare & c m ſolidum:
æquum eſt ipſi c n ſolido. Super æqualibus igitur baſibus exiſtentia ſolida pa-
rallelepipeda & ſub eadem altitudine quorum ſtantes non ſunt ſuper eiſdē re-
ctis lineis: ſunt inuicem æqualia. Quod erat oſtendendum.

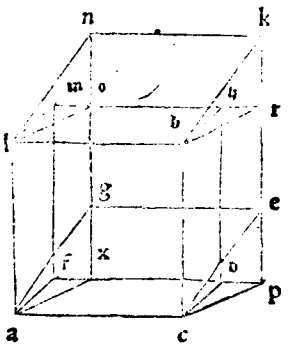

Euclí. ex Camp. Propoſitio 31.

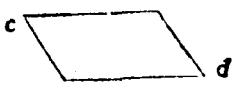

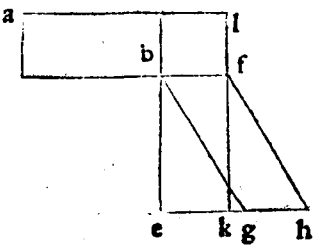

SOlída æquidiſtantium ſuperficierum in baſibus æquis 31
conſtituta/ ſi fuerint æque alta/ lineæq; eorum angulares
ſupra baſes orthogonaliter ſteterint: erunt æqualia.

¶ CAMPANVS. ¶ Et hoc quoq; verum eſt q; omnia ſolida parallelogramma
in æquís baſibus atq; inter ſuperficies æquidiſtātes ſiue æque alta cōſtituta ſunt
adinuicem æqualia: ſicut de ſuperficiebus æquidiſtantiū laterum ſuper æquales
baſes & inter lineas æquidiſtantes conſtitutis in 36 primi probatū eſt. At talīū
ſolidorū/ alia ſunt quorū āgulares lineæ ſuper ſuas baſes orthogonaliter erigun
tur: de quibus hæc 31 proponit demonſtrandum eſſe ea eſſe æqualia. Alia ve-
ro ſunt quorum angulares lineæ ſuper ſuas baſes non ſunt orthogonaliter ere-
ctæ: de quibus ſequens demonſtrandum proponit ea eſſe æqualia. Intelligantur
itaq; ſuper duas baſes a b & c d, quæ ſint æquales & æquidiſtantium laterum
nō tamen vnius creationis ſed ſit a b tetragonus lōgus & c d ſimile helmuayn:
duo ſolida æquidiſtantium laterū conſtituta æque alta. ſintq; lineæ erectę ſuper
angulos propoſitarum baſium: perpendiculares ad ipſas. Dico hæc duo ſolida
adinuicē eſſe æqualia. Protrahātur itaq; duo latera baſis a b, & ſint illa quæ cō
tinent angulum b: vſq; ad f & e. & fiat angulus f b g: æqualis angulo c baſis c d.
& ſumātur duæ lineæ b f & b g: æquales duobus lateribus baſis c d, quæ conti-
nent angulū c. & perficiatur ſuperficies æquidiſtantiū laterū b h: quæ erit æqua
lis & ſimilis baſi c d. Dehinc protrahatur h e æquidiſtans b f: & f k æquidiſtans
b e. eritq; quadrilatera ſuperficies b k æquidiſtantiū laterum: æqualis b h ex 35
primi. Cūq; b h ſit æqualis c d: erit per conceptionem b k æqualis a b. Cōpleat
itaq; ſuperficies æquidiſtantiū laterum b l: protracta linea k f quouſq; cōcurrat
cum vno ex lateribus continentibus angulū a in puncto l. Age ergo ſuper tres
ſuperficies æquiſtantium laterū quæ ſunt b h, b k, b l, conſtituantur æque al-
ta ſolida ſolido conſtituto ſuper baſin a b: ſintq; lineæ omnium ſolidorum iſto
rum erectæ ſuper baſes/ perpendiculares ad ipſas/ & appellentur baſes & ſolida
ſuper eas conſtituta eiſdem nominibus. Manifeſtum eſt ergo ex diffinitione ſo-
lidorū æqualiū atq; ſimiliū: q; duo ſolida b h & c d: æqualia atq; ſimilia ſunt. de
ſolidis autem b h & b k: conſtat ex 29 q; ipſa ſunt æqualia. ſunt enim æque al-
ta & conſtituta ſuper vnam & eandem baſin & ipſa eſt ſuperficies erecta ſuper

lineam b f & ſuper lineam vnã eſt autẽ per 25 proportio ſolidi a b ad ſolidum b l: ſicut baſis a b ad baſin b l. & per eandem ſolidi b k, ad ſolidum b l: ſicut baſis b k ad baſin b l. Cumq; ſit vtriuſq; duarum baſiũ a b & b k ad baſin b l vna proportio ex prima parte 7 quinti: erit vtriuſq; duorum ſolidorũ a b & b k ad ſolidum b l proportio vna. igitur ex prima parte nonę quinti erunt duo ſolida a b & b k æqualia. At quia ſolidum b k eſt æquale ſolido b h, ſolidumq; b h ſolido c d: ſequitur ex communi ſcientia ſolidum a b eſſe æquale ſolido c d. Quod eſt propoſitum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 32.

12 SI ſolida æquidiſtantium ſuperficierum in æquis baſibus conſtituta æque alta fuerint, lineæ autem angulares ſupra baſes orthogonaliter non ſteterint: ipſa eſſe æqualia neceſſe eſt.

¶CAMPANVS. ¶Fabricatis duobus corporibus vt proponitur / videlicet quæ ſint æquidiſtantiũ terminorum & æque alta & ſuper baſes æquas perpẽdiculariter, non autem ſuper baſes ſuas erecta ſed ambo ſuper eas inclinata, ſi autẽ a quatuor angulis ſupremarũ ſuperficierũ ipſorũ ad baſes ſuas perpẽdiculares ducantur quæ ex ſexta erunt ſingulæ æquidiſtantes & etiam ex hypotheſi ſingulæ ſingulis æquales (ipſæ enim ſolidorũ propoſitorũ altitudinẽ diffiniunt) & ſi inter eas ſolida æquidiſtantiũ laterũ perficiantur: conſtabit ex præmiſſa hæc duo ſolida vltimo conſtituta eſſe adinuicem æqualia. Cũq; duorum priorum & duorum poſteriorũ ſint eædẽ baſes / videlicet eorũ ſuperficies ſupremæ: conſtat ex 29 vel 30 & hac cõmuni ſciẽtia / quæcũq; æqualibus ſunt æqualia ſibi inuicem ſunt æqualia / verum eſſe quod propoſitum eſt. ¶Ex his poteſ cõuerſas huius & præmiſſæ eiſdẽ mediantibus indirectæ demonſtrare ſi libet: eodem modo & ad idem inconueniens ſicut in conuerſis duarum iſtas antecedentium deducendo. pones enim duo ſolida parallelogramma eſſe æqualia & ſuper æquales baſes: & conuinces ea eſſe æque alta. vel pones ea eſſe æque alta & æqualia: & conuinces ea eſſe ſuper baſes æquales.

Eucli. ex Zamb. Theorema 26 Propoſitio 31.

31 ¶Super æqualibus baſibus ſolida parallelepipeda exiſtentia / & ſub eadem altitudine: inuicem ſunt æqualia.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint ſuper æqualibus baſibus a b, c d: ſolida parallelepipeda a e & c f, ſub eodẽ faſtigio. Dico q̃ ſolidũ a e: æquũ eſt ipſoc f ſolido. ¶Sint primũ ſtãtes ipſę h k, b e, a g, l m, o p, d f, c x, & r ſ: ad angulos rectos ipſis a b, c d, baſibus. Extendaturq; in rectã lineã c r: ipſi r t. Conſtituaturq; per 23 primi ad ipſam r t rectã lineam / ad ſignũq; in ea r: ipſi a l b angulo æqualis angulus qui ſub t r y. ponaturq; per tertiã primi / ipſi quidẽ a l æqualis r t: ipſi autẽ l b æqualis r y. & per y per 31 primi ipſi t r parallelus excitetur χ y. compleaturq; baſis r χ: & ſolidum r φ, cuius ſtantes r ſ, y ϐ, χ φ, t ψ. Et quoniam binæ t r, r y, binis a l, l b, ſunt æquales / & æquos angulos cõprehendunt: æquum igitur eſt & ſimile r χ parallelogrãmum ipſi a b parallelogrãmo. Iam idq; propterea & l e: ipſi ſ y eſt æquale & ſimile. & inſuper e h: ipſi γ φ. Tria igitˀ parallelogrãma ipſius a e ſolidi: tribus parallelogrãmis ipſius r φ ſolidi æqua ſunt & ſimilia. Sed tria: tribus ijs q̃ ex oppoſito æqua ſunt & ſimilia. Totũ igitur ſolidũ a e parallelepipedũ: toti r φ ſolido parallelepipedo æquũ eſt. Extendãtur per 2 poſtulatũ ipſæ d r & χ y inuicẽ: quæ veniãt in cõgreſſum in ω. & per t per 31 primi ipſi r ω parallelus excitetur t τ: extendanturq; τ t & o d quæ veniãt in cõgreſſum in A. compleãturq; ipſa ω ψ & r i ſolida. Aequũ iam eſt ψ ω ſolidum cuius baſis quidem eſt r ψ parallelogrãmum: ipſi r φ ſolido cuius quidem baſis eſt r ψ parallelogrãmum. In eadem ſiquidem ſunt baſi r ψ, ſub eodẽq; faſtigio: & ſtantes r ω, ſ q, t τ, ψ ε, r y, ſ ϐ, t χ, & ψ φ, ſuper eiſdem ſuut rectis lineis ω χ & φ q. Sed ſolidũ r φ: ipſi a e ſolido æquũ eſt. & ſolidũ igitur ψ ω: ipſi a e ſolido æquum eſt. Qñ autẽ ipſum ω t parallelogrãmũ ipſi r χ parallelogrãmo per 35 primi æquũ eſt / æquũ eſt autẽ & a b parallelogrãmum ipſi r χ parallelogrãmo: æquum igitur eſt & ω τ ipſi a b. Aequũ

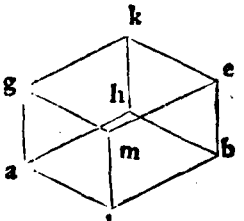

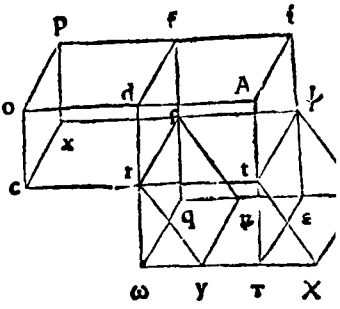

autem eſt & c d ipſi a b. æquum igitur eſt & ω t ipſi c d. Eſt autem aliud ei. eſt igitur per ſeptimam quinti ſicut c d baſis ad d t baſin: ſic ω t baſis ad d t baſin. Et quoniam parallelepipedum c i, plano r f ſecatur parallelo exiſtente eis q̃ ex oppoſito planis: eſt igit̃ ſicut c d baſis ad d t baſin/ſic c f ſolidũ ad r i ſolidum. Idq; propterea iam quoniam ſolidum parallelepipedum ω i, plano r ψ ſecatur parallelo exiſtente eis quæ ex oppoſito planis: eſt igitur ſicut ω t baſis ad d t baſin/ſic ω ψ ſolidũ ad r i ſolidũ. Sed ſicut c d baſis ad d t baſin: ſic ω t ad d t. & ſicut igitur per 11 quinti f c ſolidum ad r i ſolidũ: ſic ω ψ ſolidum ad r i. Vtrumq; igitur ipſorũ c f, ω ψ, ſolidorũ:: ad r i ſolidũ eãdem habet rationẽ. Aequũ igitur eſt c f ſolidum: ipſi ω ψ ſolido. Sed oſtenſum eſt: ꝙ ω ψ ipſi a e æquum eſt. & c f igitur ipſi a e æquum eſt. ¶ Non ſint iam ſtantes a g, h k, b e, l m, c n, o p, d f, r ſ, ad angulos rectos: ipſis a b, c d, baſibus. Dico ꝙ rurſus ſolidũ a e: æquum eſt ipſi c f ſolido. Excitentur per 11 vndecimi ab ipſis k, e, g, m, p, f, n, ſ, ſignis/ad ſuppoſitũ planũ/k x, e t, g c, m φ, p χ, f ψ, n ω, ſ i, perpẽdiculares: & cõnectãtur x t, x c, c φ, φ t, χ ψ, χ ω, ω i, i ψ. Aequũ iam eſt per 31 vndecimi k φ ſolidũ: ipſi p i ſolido. in æqualibus ſiquidem ſunt baſibus k m, p ſ, & ſub eodẽ faſtigio: quorũ ſtãtes ad angulos rectos ſunt ipſis baſibus. Sed ipſum quidẽ k φ ſolidũ/ ipſi a e ſolido per 30 vndecimi eſt æquale: et p i ipſi c f. in eadẽ ſiquidẽ ſunt baſi & ſub eodẽ faſtigio: quorũ ſtantes non ſunt in eiſdem rectis lineis. Et a e ſolidũ igitur: ipſi c f ſolido æquum eſt. Sup æqualibus igitur baſibus exiſtentia ſolida parallelepipeda & ſub eodem faſtigio: inuicem ſunt æqualia. Quod demonſtrare oportebat.

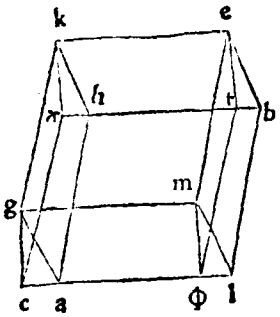

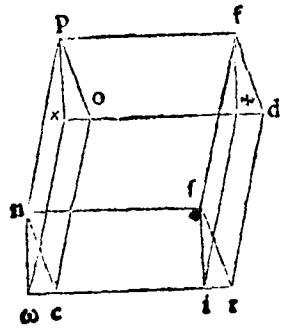

Eucli. ex Camp. Propoſitio 33.

OMnia ſolida æquidiſtantium ſuperficierum/ æque alta: ſuis baſibus ſunt proportionalia.

¶ CAMPANVS. ¶ Sint duo ſolida æquidiſtantium ſuperficierum æque alta: conſtituta ſuper duas baſes a b & c d. Dico ꝙ proportio illorum duorum ſolidorũ vnius ad alterũ: eſt ſicut proportio ſuarũ baſium quę ſunt a b & c d, vnius ad alteram. Conſtat quidẽ ex 24: vtrãq; harum duarũ baſium eſſe æquidiſtantium laterum. duo igitur latera oppoſita & æquidiſtantia/ in ſuperficie a b protrahãtur: & inter ea fiat ſuperficies æquidiſtantiũ laterum quæ ſit f e, æqualis c d. Dehinc ſupra ſuperficiẽ f e, cõpleatur ſolidũ parallelogrãmum æque altũ ei quod conſtitutũ eſt ſuper baſin a b: ſitq; amborũ cõmunis terminus illa ſuperficies quæ exurgit ſuper lineam b £. hæc autem ſolida & ſuæ baſes: eiſdem nũcupẽtur nominibus. Quia igitur baſis f e eſt æqualis baſi c d: erit ex 31 vel 32 ſolidum f e æquale ſolido c d. At quia totale ſolidũ a e ſecat ſuperficies exurgens ſuper lineam b f æquidiſtãter duobus lateribus oppoſitis: erit ex 25 ꝓportio ſolidi f e ad ſolidũ a b, ſicut baſis f e ad baſin a b. Cũq; ſint c d & f e tam baſes q̃ ſolida æqualia/ baſes quidẽ ex hypotheſi/ ſolida autẽ ex 31 vel 32: ſequit̃ ex 7 quinti bis aſſumpta ſemel pro baſibus & ſemel pro ſolidis/ꝙ ſolidorum a b & c d baſium q; a b & c d ſit proportio vna. Quod demõſtrare voluimus. ¶ Huius quoq; conuerſam ipſa eadem mediãte demonſtrare quemadmodum conuerſas præcedentium: non eſt difficile. Pones enim duo ſolida parallelogrãma eſſe ſuis baſibus proportionalia: & conuinces ea eſſe æque alta. Abſciſſoq; ab eo quod altius mentietur aduerſarius vno ſolido parallelogrãmo æque alto demiſſiori: erunt abſciſum & demiſſus ſuis baſibus proportionalia ex hypotheſi & ex hac 33. Cumq; etiam eſſent totale altius a quo partiale abſcidiſti/ & ipſum demiſſius eiſdem baſibus proportionalia ex hypotheſi: ſequit̃ ex prima parte 9 quinti totale quod aduerſarius dicit altius & partiale qđ ab eo abſcidiſti/ eſſe æqualia.

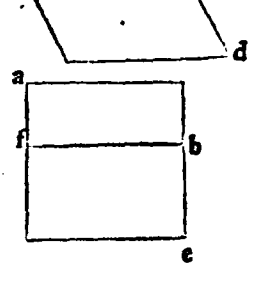

Eucli. ex Zamb. Theorema 27. Propoſitio 32.

¶ Sub eadem altitudine exiſtentia ſolida parallelepipeda: adinuicem ſunt ſicut baſes.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint ſub eadem altitudine ſolida parallelepipedat a b, c d. Dico ꝙ ipſa a b, c d, ſolida parallelepipeda adinuicẽ ſunt ſicut baſes: hoc eſt ꝙ ſicut a e baſis ad c f baſin/ſic eſt a b ſolidum ad c d ſolidum. Preparatur enim per 45 primi ad ipſam f g, ipſi a e æquum f h: & a baſi quidẽ f h,

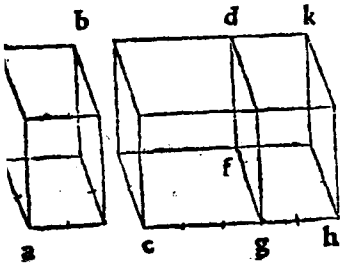

altitudine autem ipſius c d, ſolidũ parallelepipedũ compleatur g k. Aequũ iam eſt p 31 vndecimi a b ſolidũ: ipſi g k ſolido. i æqualibus ei ſũt baſilibus a e, g h: & ſub eadem altitudine. Et quoniã ſolidũ parallelepipedũ c k, a plano d g ſecatur parallelo exiſtenti eiſq; ex oppoſitio planis: eſt igitur per 25 vndecimi ſicut h f baſis ad f c baſim: ſic eſt h d ſolidũ ad ipm c d ſolidũ. Aequalis iã ẽ ipa qdẽ f h baſis ipſi a e baſi. & g k ſolidũ ipſi a b ſolido. eſt igit & ſicut a e baſis ad c f baſin: ſic a b ſolidum a d c d ſolidũ. Sub eadẽ igitur altitudine exiſtentia ſolida parallelepipeda: & reliqua vt ſupra. quoderat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 34.

4 SI duo ſolida æquidiſtantiũ ſuperficierum lineis altitudinum ſuper baſes orthogonaliter erectis fuerint æqualia: eorum baſes eorundem altitudinibus mutuas eſſe. Si vero fuerint duæ baſes ſuis altitudinibus mutuæ: ipſa ſolida ſibi inuicem æqualia eſſe neceſſe eſt.

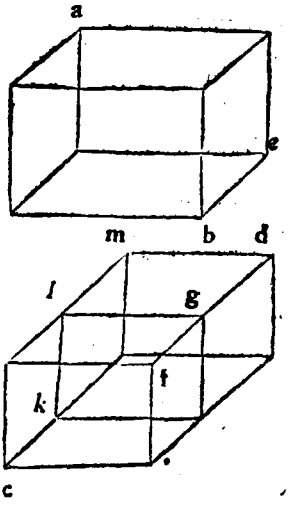

¶CAMP. ¶Quęcũq; ſint duo ſolida æquidiſtantiũ ſuperficierũ æqualia: eorũ baſes & altitudines neceſſe eſt eſſe mutekeſias/ & econuerſo, quẽadmodũ de ſuperficiebus æquidiſtantium laterum æquiangulis 13 ſexti propoſuit. Attamẽ hac 34 iſtud demonſtrandum proponitur de illis ſolidis parallelogrãmis: in quibus lineæ altitudinum ſuis baſibus parallelogrãmis orthogonaliter inſiſtũt ea vero quæ ſequitur: proponit idem de cæteris. Sint ergo nũc duo ſolida parallelogrãma a b & c d æqualia: quorum baſes ſint a e & c f, lineæq; altitudinũ ipſorum ſint ſuper has baſes orthogonaliter erectæ. & ſit altitudo ſolidi a b, linea e b: & ſolidi c d, linea f d. Si igitur fuerint duæ lineæ e b & f d determinantes ipſorum ſolidorum altitudines/ æquales adinuicem: cum ipſa quoq; ſolida ſint ex hypotheſi æqualia/ erunt ex conuerſa 31 baſes eorũ quæ ſunt a e & c f, æquales. ideoq; baſes & altitudines erunt mutuæ, ſicq; conſtabit propoſiti prima pars. ¶Ecõuerſo cõſtabit ſecũda. Vt ſi altitudies & baſes ſint mutuę: ponãtur altitudies æquales. erũt quoq; baſes eq̃les: ideoq; p 31 & ſolida æqualia. & ſic cõſtat ſecũda pars. ¶At vero ſi lineæ b & f d nõ fuerint æquales: ſit f d maior. ex ea reſecetur f g ad æqualitatẽ e b. tribuſq; cæteris lineis q̃ ſunt altitudis ſolidi c d ad eãdẽ mẽſurã in pũctis b, k, l, reſectis: pficiatur ſolidũ pallelogrãmũ c g equę altũ ſolido a b. eritq; ex pmiſſa/ a b ad c g: ſicut a e ad c f. Cũ itaq; c d ſit æquale a b: erit ex prima pte 7 quiti c d ad c g ſicut a e ad c f. Per pmiſſã aũt ẽ proportio c d ad c g, ſicut m f ad f l. qđ patet: ſi vna ex lateralibus ſuperficiebus ſolidi c d (& ipſa ſit f m) intelligatur baſis ipſius. At p primã ſexti f m ad f l: ſicut d f ad f g, ideoq; p 7 quiti ſicut d f ad b e. Igitur a e ad e f: ſicut d f ad b e. Cõſtat itaq; prima pars. ¶Secũdã ptẽ cũ ſit cõuerſa primę: cõuerſo mõ probabis. ſit eni eadẽ diſpoſitiõe manẽte/ proportio a e ad c f: ſicut d f ad e b. Dico tũc ſolida a b & c d eſſe æq̃lia. Erit eni ex 7 quiti d f ad f g: ſicut a e ad c f. Sed ex pmiſſa ẽ a b ad c g: ſicut a e ad c f. Igit ẽ a b ad c g: ſicut d f ad f g, ex prima aũt ſexti ẽ d f ad f g, ſicut m f, ad f l: & ex pmiſſa c d ad c g ſicut m f ad f l. Itaq; c d ad g c: ſicut a b ad c g. Igr ex 9 quiti a b & c d ſũt eq̃lia. qđ ẽ ppoſitũ.

Eucli. ex CamP. Propoſitio 35.

5 SI duo ſolida æquidiſtantiũ terminorũ fuerint æqualia: eorum baſes eorũdẽ altitudinibus erunt mutuæ. Si vero baſes ſuæ altitudinibus ſuis mutuæ fuerit: quælibet duo corpora æquidiſtantiũ ſuperficierũ probãtur eſſe æqualia.

¶CAMP. ¶Qđ pmia ppoſuit de ſolidis parallelogrãmis quorũ lineę altitudinũ ſuper baſes ſuas orthogonaliter exurgũt: hæc 35 ,pponit indiſtincte de omnibus. Demõſtrare aũt cõuenit hãc ex pmiſſa: quẽadmodũ demõſtrauimus 32 & 33 Fabricatis eni duobus ſolidis æquidiſtãtiũ laterũ quibuſcũq; ſi lineæ altitudinũ ſuis baſibus orthogonaliter inſiſtũt: cõſtat verũ eſſe qđ dicitur ex pmiſſa. Sinaũt: a quatuor ãgularibus pũctis ſupremarũ ſupficierũ in vtroq; ſolido, quaternæ lineę demittãtur perpẽdiculariter ad baſes/ vel a pũctis angularibus infimarũ ſuperficierũ q̃ternæ erigãtur. iter q̃s duo ſolida pallelogrãma pfician-

tur eque alta ſolidis prioribus: eruntq; ex 29 & 30 hæc duo ſolida duobus prioribus ſolidis æqualia. Cum igitur horum & eorum ſint eædem baſes & eædem altitudines / ſit autem ex præmiſſa de poſterioribus verum quod hæc 35 proponit: verum erit idem etiam de prioribus.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 36.

SI duo ſolida equidiſtãtium ſuperficierum fuerint ſimilia: proportio erit vtriuſq; ad alterũ tanq; cuiuſlibet ſui lateris ad ſuum relatiuũ latus alterius proportio triplicata. 36

¶CAMPANVS. ¶Sint enĩ duo ſolida a b & c d parallelogrãma & ſimilia. Dico q; proportio vnius eorũ ad alterũ eſt ſicut vnius lateris eius ad vnũ latus alterius quod ſibi refert / proportio duplicata: quẽadmodũ duarũ ſuperficierũ ſimiliũ ꝓportio eſt ſicut ſuorũ relatiuorũ laterũ proportio duplicata / vt in 18 ſexti demõſtratũ eſt. Nã ſi ſolida a b & c d fuerit æqualia: cũ ipſa ponant̃ ſimilia / erũt ex diffinitionibus ſimiliũ corporũ & ſimiliũ ſupficierũ cũcta latera vnius æqualia ſuis relatiuis lateribus alterius. Ideoq; cũ duarũ quãtitatũ æqualiũ proportio triplicata aut quotieſlibet ſũpta nõ efficiat niſi æqualitatis proportionẽ: cõſtat in hoc caſu verũ eſſe qđ ꝓponit. ¶Si aũt inæqualia: ſit a b maius. cuius lõgitudo ſit b e, latitudo e f, altitudo f a: baſis e r, & ſuprema ſupficies a n. ſolidi vero c d: ſit lõgitudo d g, latitudo g h, altitudo h c. Cõſtat itaq; ex diffinitionibus ſimilium corporũ & ſimiliũ ſuperficierũ & præſenti hypotheſi: q; proportio a f ad c h, & f e ad h g, & e b ad g d, ſit proportio vna. Sumaẽ igit̃ ex linea a f quã manifeſtũ eſt eſſe maiorẽ c h, linea f k: æqualis h c. cęteręq; tres determinãtes altitudinẽ ſolidi a b, reſecent̃ ad æqualitatẽ eius: & inter eas cõpleat̃ ſolidũ parallelogrãmũ k b æque altũ ſolido c d. Et protrahant̃ duæ lineæ baſis e b vſq; ad l, & r b vſq; ad m, ſitq; b l æqualis g d, & b m æqualis h g: & ꝓficiat̃ ſuperficies æquidiſtãtiũ laterũ m l, q̃ erit æqualis & ſimilis h d. Sup eã igit̃ erigat̃ ſolidũ parallelogrãmũ p q ſecũdũ altitudinẽ pręſciſam ex altitudine ſolidi a b: eritq; p q æquale & ſimile ſolido c d. Rurſuſq; inter lineas r b & b l perficiat̃ ſupficies æquidiſtãtiũ laterũ b t: ſuper quã quoq; erigatur ſolidũ parallelogrãmũ x l æque altũ vtriq; duorũ ſolidorũ k b & p q, replẽdo alterutrũ duorũ ãgulorũ hiãtiũ iter e a. Cũ autẽ duo ſolida a b, p q, ſint ſimilia eo q; ãbo poſita ſint ſimilia ſolido c d, corpora vero vni & eidẽ corpori ſimilia inter ſe ſunt ſimilia. vt patet ex diffinitione ſimiliũ corporũ & 20 ſexti: manifeſtũ eſt ex 25 ter aſſumpta q; inter duo ſolida a b & p q ſecũdũ continuã proportionalitatẽ cadunt duo ſolida k b & x l. Oportune ergo cõſtituta vel conſtructa figura hypotheſibuſq; memoriæ firme cõmendatis: ex prima ſexti facile concludes propoſitũ. Excute tamen & diligẽter attende. ſcieſq; ex 25 huius proportionẽ ſolidi a b ad ſolidũ k b eſſe ſicut ſuperficiei a r ad ſuperficiẽ k r: ideoq; ex prima ſexti ſicut lineæ a f ad lineã k f. & proportionẽ ſolidi k b ad ſolidũ x l ſicut ſuperficiei k r ad ſuperficiẽ x t: ideoq; ſicut lineæ f r ad lineã r t. & proportionẽ ſolidi x l ad ſolidũ p q ſicut ſuperficiei r l ad ſuperficiẽ l m: ideoq; ſicut r b ad lineam b m. Ex hypotheſi vero liquet / q; proportio lineæ f r ad lineã r t, & lineæ r b ad lineã b m: eſt ſicut lineæ a f ad lineam k f. Itaq; ex diffinitione proportionis triplicatæ poſita in procemio quinti / cõſtat q; proportio ſolidi a b ad ſolidum p q, ideoq; etiam ad ſolidum c d: eſt ſicut lineę a f ad lineam k f triplicata. Et quia linea k f poſita eſt æqualis lineæ c h: patet verum eſſe quod dicitur.

¶CAMPANVS. ¶Scire autẽ oportet / q; quicquid per hanc 36 & per ſeptẽ eã cõtinue præcedẽtes demonſtratũ eſt de ſolidis parallelogrãmis: idẽ quoq; verũ eſt de ſeratilibus quorũ baſes cõmuniter ſunt trigonę aut cõmuniter tetragonę. Hoc autẽ: ex 28 & hac 36 & ſeptẽ eã cõtinue præcedẽtibus cõſtabit ingenioſo inſpectori. ¶Si enĩ fuerit ſeratilia q̃libet æque alta ſup eãdẽ baſin vel ſup baſes æq̃les / cõiter tñ trigonas aut cõiter tetragonas: cũ ipſa ſint dimidia ſolidorũ parallelogrãmorũ ſuarum altitudinũ ex 22 / ipſa erũt æqualia ex 29 & tribus eã ſequentibus. ex his enĩ conſtat: ſolida parallelogrãma ipſis ſeratilibus dupla / eſſe æqualia. ¶Sit quoq; ſi fuerit duo ſeratilia ſup baſes cõiter trigonas aut cõiter tetragonas æque alta: ipſa erunt ſuis baſibus ꝓportionalia quẽadmodũ de ſolidis parallelogrãmis ex 33 habetur. Ipſa enim ſunt ex 28 dimidia ſolidorum pa-

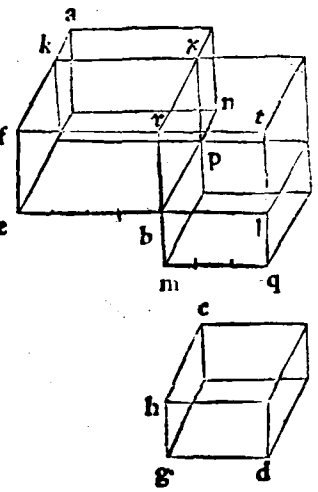

rallelogrammorũ ſuæ altitudinis: ſolidorum autem parallelogrammorum ſuæ altitudinis ſuarũq; baſiũ eſt vna proportio ex 33. Cum itaq; ſit ſolidorũ parallelogrammorum proportio ſicut ſeratilium (quia ſicut ſimplum ad ſimplum: ſic duplum ad duplum ex 15 quinti) atq; baſium ſolidorum parallelogrammorum eſt proportio ſicut baſium ſeratilium (Aut enim eędem erunt baſes ſeratilium & ſolidorum parallelogrammorum: & hoc quidem erit cum baſes ſeratiliũ fuerint tetragonę. tũc enim ex ſeratilibus ſuper eaſdem baſes erunt ſolida parallelogrãma complẽda. Aut baſes ſeratilium erunt ſubduplæ ad baſes ſolidorum parallelogrammorum: & hoc quidem erit cum baſes ſeratilium fuerit cõmuniter trigonæ. tunc enim erunt ex ſeratilibus ſolida parallelogramma complenda adiũctis ad baſes ſeratilium ſuperficiebus trigonis: vt fiant baſes ſeratilium cũ trigonis adiuctis ſuperficiebus/ſuperficies equidiſtantium laterum) ſequetur vt ſit proportio ſeratilium ſicut ſuarũ baſium. ¶ Eodẽq; modo ſi ſeratilia fuerint æqualia/fuerintq; cõmuniter ſuper baſes trigonas vel cõmuniter ſuper baſes tetragonas: baſes eorum altitudinibus ipſorum mutuæ erunt. Quę ſi baſes eorũ ſuis altitudinibus fuerint mutuæ: ipſa ſeratilia erunt æqualia quemadmodum de ſolidis parallelogrammis 34. & 35 proponunt. Hoc autem facile patet ex iis quæ dicta ſunt in 35. ¶ Si vero ſeratilia fuerint adinuicem ſimilia: erit proportio vnius ad alterũ/ſicut proportio lateris vnius ad ſuum reliquũ latus alterius proportio triplicata/quẽadmodũ de ſolidis parallelogrãmis 36 ꝓponit. Quod ex eadem 36 facile tibi patebit: ſi ex illis ſeratilibus ſimilibus ſolidis parallelogrammis completis ſolida ipſa probaueris eſſe ſimilia. Quod ex diffinitione ſimilium corporum & ſimilium ſuperficierum/& ex hoc q; ſeratilia ponuntur adinuicem ſimilia: ex 34 primi leue eſt negociari.

Eucli. ex Zamb. Theorema 28. Propoſitio 33.

33 ¶ Similia ſolida parallelepipeda: adinuicem in triplici ratione ſunt eiuſdem rationis laterum.

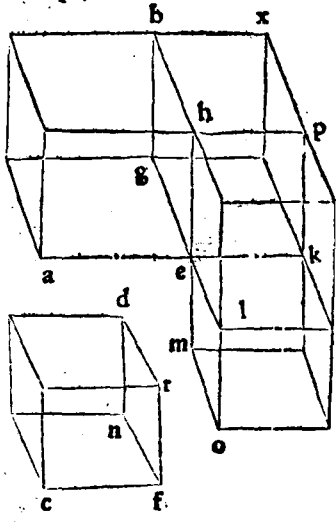

¶ THEON ex Zãberto. ¶ Sint ſimilia ſolida parallelepipeda a b, c d: ſimilis autẽ rationis eſto a e ipſi c f. Dico q; ſolidũ a b ad c d ſolidũ triplicẽ habet rationẽ: quã a e ad c f. Extendãtur eni in rectas lineas ipſius a e, g e, h e, ipſæ e k, e l, e m: ponaturq; per 2 primi ipſi quidẽ c f æqualis e k, ipſi autem f n æqualis e l, & inſuper ipſi f r ipſa e m. & cõpleatur k l parallelogrãmum: & k o ſolidum. Et quoniã duę e k, e l, duabus c f, f n, ſunt æquales/ſed & angulus qui ſub k e l ipſi qui ſub c f n eſt æqualis/& qui ſub a e g ei qui ſub c f n eſt æqualis propter ſimilitudinẽ ipſorum a b, c d, ſolidorũ: æquum igitur eſt & ſimile per 14. ſexti ipſum k l parallelogrãmum ipſi c n parallelogrãmo. & iam id propterea & k m parallelogrãmum æquũ eſt & ſimile ipſi c r parallelogrãmo: & inſuper e o ipſi f d. Tria igitur parallelogrãma ipſius k o ſolidi: tribus parallelogrammis ipſius c d ſolidi ſimilia & æqualia ſunt. ſed ipſa quidem tria: tribus iis quæ ex oppoſito/ſunt æqualia & ſimilia. totum igitur k o ſolidũ: toti c d ſolido ſimile eſt & æquale per diffinitionẽ vndecimi. Compleatur g k parallelogrãmum. & a baſibus quidem k g, k l, parallelogrãmis/altitudine autem ipſius a b: ſolida cõpleãtur e x, l p. Et quoniam propter ipſorum a b, c d, ſolidorum ſimilitudinẽ eſt ſicut a e ad c f ſic e g ad f n, & e h ad f r, æqualis autem eſt c f ipſi e k, & f n ipſi e l, & f r ipſi e m: eſt igitur per cõuerſionẽ diffinitionis ſecũdę ſicut a e ad e k, ſic eſt g e ad e l, & h e ad e m. Sed ſicut quidem a e ad e k: ſic eſt a g parallelogrammum ad g k parallelogrammum. ſicut autem g e ad e l: ſic g k ad k l. ſicut vero per 1 ſexti h e ad e m: ſic p e ad k m. et ſicut igitur per 11 quinti a g parallelogrãmũ ad g k parallelogrãmum: ſic g k ad k l, & p e ad k m. Sed ſicut quidem a g ad g k: ſic eſt a b ſolidũ ad e x ſolidum. ſicut autem g k ad k l: ſic x e ſolidum ad p l ſolidum. ſicutq; p e ad k m: ſicut p l ſolidum ad k o ſolidum. Et ſicut igitur a b ſolidũ ad e x ſolidum: ſic e x ad p l, & p l ad k o. Si vero quatuor magnitudines cõtinue fuerit proportionales: prima ad quartã per 10 diffinitionẽ quinti triplicẽ rationẽ habet quã ad ſecundã. Igitur a b ſolidum ad k o ſolidũ triplicẽ rationem habet: quã a b ad e x. Sed ſicut a b ad e x: ſic eſt a g parallelogrãmum ad g k, & a e recta linea ad e k. quare & a b ſolidũ ad k o ſolidum triplicem rationẽ habet: quã a e ad e k. Aequũ autẽ eſt ipſum quidẽ k o ſolidum ipſi c d ſolido: & q; k recta linea ipſi c f. & a b igitur ſolidum ad c d ſoli-

dum triplicē rationem habet: q̄ similis rationis latus hoc est a e, ad similis rationis latus hoc est ad c f. Similia igitur solida parallelepipeda: in triplici sunt ratione similis rationis laterum. Quod ostendere oportebat.

¶ COROLARIVM. ¶ Ex hoc inquā manifestū est, q̄ si quatuor rectæ lineæ proportionales fuerint: erit sicut prima ad quartā, sic quod ex prima solidum parallelepipedum ad id quod ex secunda simile similiterq̄ descriptum. quandoquidem prima ad quartam triplicem rationem habet: q̄ ad secundam.

Euclí. ex Zamb. Theorema 29 Propositio 34.

¶ Aequalium solidorum parallelepipedorū: reciprocę sunt bases altitudinibus. Et solida parallelepipeda quorum bases altitudinibus sunt reciprocæ: sunt æqualia. 34

¶ THEON ex Zamb. ¶ Sint æqualia solida parallelepipeda: a b, c d. Dico q̄ ipsorum a b, c d, solidorum parallelepipedorum reciprocæ sunt bases altitudinibus: estq̄ sicut e h basis ad n p basin, sic est ipsius c d solidi altitudo ad ipsius a b solidi altitudinem. ¶ Sint enim primum stantes a g, e f, l b, h k, c m, n x, o d, p r: in ipsis basibus ad angulos rectos. Dico q̄ est sicut e h basis ad n p basin: sic est c m ad a g. Si quidem igitur æqualis est e h basis ipsi n p basi/ est autem & a b solidum æquum ipsi c d solido: & c m ipsi a g est æqualis. Si enim ipsis e h, n p, basibus æqualibus existentibus/ æquales non fuerint ipsæ a g, c m, altitudines: neq̄ igitur solidum a b æquum erit ipsi c d. supponitur autem æquale. Igitur altitudo c m: altitudini a g inæqualis non est. æqualis igitur. Eritq̄ sicut basis e h ad basin n p: sic c m ad a g. & manifestum: q̄ ipsorum a b, c d, solidorum parallelepipedorum reciprocæ sunt bases ipsis altitudinibus. ¶ Non sit iam æqualis e h basis ipsi n p basi: sed esto maior e h. Est autem solidum a b: ipsi c d solido æquum, maior igitur est & c m: ipsa a g. Si autē non: neq̄ igitur rursus ipsa a b, c d, solida sunt æqualia. supponūtur autē æqualia. Ponaturigit per 2 primi: ipsi a g, æqualis c t: cōpleaturq̄ ex basi quidem n p, altitudine autē c t, solidum parallepipedum c y. Et quoniam solidū a b æquum est ipsi c d solido, aliud autem est ipsum y c, ad idem autem æqualia eandē rationē habent per 7 quinti: est igitur sicut a b solidū ad c y solidū/ sic est c d solidum ad c y solidū. Sed sicut quidem solidum a b ad solidum c y: sic e h basis ad n p basin per 32 vndecimi. sub æquali enim sunt altitudinee: ipsa a b, c y, solida. Sicut autem solidum c d ad solidum c y: sic est m p basis ad p t basin/ & m c ad c t. & sicut igitur p 11 quinti e h basi ad n p basin: sic m c ad c t. Aequalis autē est c t: ipsi a g. & sicut igitur p 9 quinti e h basis ad n p basin: sic m c ad a g. Ipsorū igitur a b, c d, solidorū parallelepipedorū reciprocæ sunt bases altitudinibus.

¶ Rursus ipsorum a b, c d, solidorum parallelepipedorum: reciprocæ sint bases altitudinibus, sitq̄ sicut e h basis ad n p basin: sic ipsius c d solidi altitudo ad ipsius a b solidi altitudinem. Dico q̄ solidum a b: æquum est ipsi c d solido. ¶ Sint enī rursus stantes: ad angulos rectos ipsis basibus. Et si quidē æqualis est e h basis ipsi n p basi/ estq̄ sicut e h basis ad n p basin sic ipsius c d solidi altitudo ad ipsius a b solidi altitudinem: æqua igitur est ipsius c d solidi altitudo altitudini ipsius a b solidi. Super æqualibus autem basibus ex istentia solida parallelepipeda & sub eadem altitudine: inuicē sunt æqualia per 31 vndecimi. Igitur solidum a b: æquū est ipsi c d solido. ¶ Non sit iam e h basis ipsi n p basi æqualis: sed esto maior e h. maior igitur est & ipsius c d solidi altitudo: ipsius a b solidi altitudine/ hoc est c m ipsa a g. Ponat per 2 primi ipsi a g rursus æqualis c t: & compleatur c y solidum. Quoniā est sicut e h basis ad n p basin sic m c ad a g, æqualis autē est a g ipsi c t: est igitur sicut e h basis ad n p basin sic c m ad c t. reciproca enim supponūtur. Sed sicut quidem e h basis ad n p basin: sic per 32 vndecimi a b solidum ad c y solidum. sub æquali enim sunt altitudine: ipsa a b, c y, solida. Sicut autem c m ad c t: sic per 1 sexti m p basis ad p t basin & per 32 vndecimi c d solidum ad c y solidum. & sicut igitur per 11 & 9 quinti a b solidum ad c y solidū: sic c d solidū ad c y solidū. Vtrūq̄ igitur ipsorum a b, c d: ad ipsum c y eandem rationem habet. Aequum igitur est per cōuersionē 7 quinti a b solidū: ipsi c d solido. Quod oportuit ostendere.

Camp. 35.

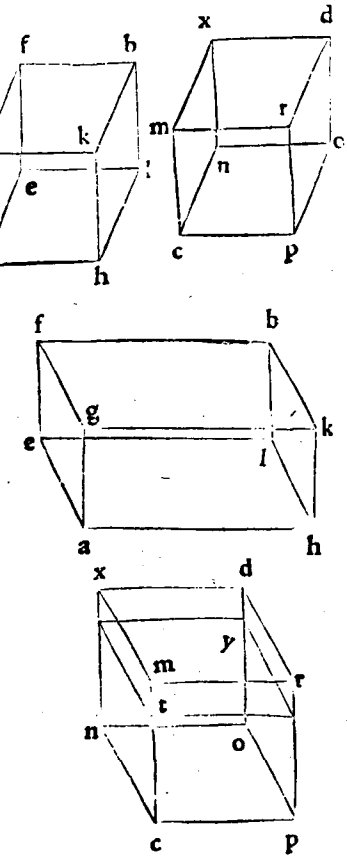

¶Nō ſint autē ſtātes f e, b l, k h, g a, x n, d o, m e, r p: ad angulos rectos baſibus eorū, excitēturq; per 10 vndecimi ab ipſis f, g, b, k, x, m, d, r, ſignis/in ipſorū e h, n p, planis/ppēdiculares: cōcurrātq; planis ad ſigna ſ, t, y, φ, χ, ψ, ω, s. cōpleanturq; ipſa f φ, x ω, ſolida. Dico q; & ſic æqualibus exiſtētibus ipſis a b, c d, ſolidis/reciprocæ ſunt baſes ipſis altitudinibus: eſtq; ſicut e h baſis ad n p baſin/ſic eſt ipſius c d ſolidi altitudo ad ipſius a b ſolidi altitudinē. Quoniam enī a b ſolidū æquū eſt ipſi c d ſolido/ſed a b quidē ipſi b t p 31 vndecimi eſt ęq̄le (ſuper eadē enī ſunt baſi f k, & ſub eadē altitudine: quorū ſtantes nō ſunt ſuper eiſdē rectis lineis eorū) at c d ſolidū p 31 vndecimi ipſi d ψ ſolido eſt ęquale (ſuper eadē nāq; ſunt baſi x r, & ſub eadē altitudine: quorū ſtātes nō ſunt ſup eiſdē rectis lineis) igit̄ ſolidū b t ipſi d ψ ſolido ęquū eſt. Aequaliū aūt ſolidorū parallelepipedorū quorū altitudines ad angulos rectos ipſis eorum baſibus ſunt: reciproce ſūt baſes ipſis altitudinibus. Eſt igit̄ ſicut f k baſis ad x r baſin: ſic ipſius d ψ ſolidi altitudo ad ipſius b t ſolidi altitudinē. Aequalis autē eſt f k baſis ipſi e h baſi: & x r baſis ipſi n p baſi. eſt igit̄ ſicut e h baſis ad n p baſin: ſic eſt ipſius d ψ ſolidi altitudo ad ipſius b t ſolidi altitudinē. Eędē vero altitudines ſunt: ipſorū d ψ & b t ſolidorū/& ipſorū d c & b a. Eſt igit̄ ſicut e h baſis ad n p baſin: ſic ipſius d c ſolidi altitudo ad ipſius a b ſolidi altitudinē. Ipſorū igitur a b, c d, ſolidorū parallelepipedorū: reciprocæ ſunt baſes altitudinibus. ¶Rurſus iā ipſorū a b, c d, ſolidorū parallelepipedorū: reciproce ſint baſes altitudinibus. ſitq; ſicut e h baſis ad n p baſin: ſic ipſius c d ſolidi altitudo ad ipſius a b ſolidi altitudinē. Dico q; ſolidū a b: ęquū eſt ipſi c d ſolido. Eiſdē nāq; diſpoſitis/qm̄ eſt ſicut e h baſis ad n p baſin ſic ipſius c d ſolidi altitudo ad ipſius a b ſolidi altitudinē/ęqualis aūt eſt baſis f k ipſi e h, & n p ipſi x r: eſt igit̄ ſicut f k baſis ad x r baſin/ſic ipſius c d ſolidi altitudo ad ipſius a b ſolidi altitudinem. Eędē autē ipſorū a b, c d, b t, & d ψ ſolidorū: ſunt altitudines. Eſt igit̄ ſicut f k baſis ad x r baſin: ſic ipſius d ψ ſolidi altitudo ad ipſius b t ſolidi altitudinē. Ipſorū igit̄ b t, d ψ, ſolidorū parallelepipedorū: reciprocæ ſunt baſes altitudinibus. Solida vero parallelepipeda quorū altitudines ad āgulos rectos ſint baſibus eorū/et reciproce ſunt baſes altitudinibus: ęq̄lia ſūt p 31 vndecimi. Igit̄ ſolidū b t: ęquū eſt ipſi d ψ ſolido. Sed ipſum quidē b t: ipſi b a æquū eſt per 29 vndecimi. ſup eadē nāq; ſunt baſi f k, & ſub eadē altitudine: quorum ſtātes ſunt ſuper eiſdē rectis lineis. Solidū autē d ψ: ipſi d c ſolido æquū eſt. ſuper eadē nāq; ſunt baſi x r, & ſub eadē altitudine: quorū ſtātes ſunt ſuper eiſdē rectis lineis. Igit̄ & a b ſolidū: ipſi d c ſolido ęquū eſt. Quod demōſtrare oportebat. Camp. 35.

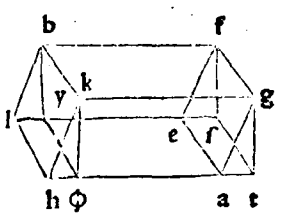

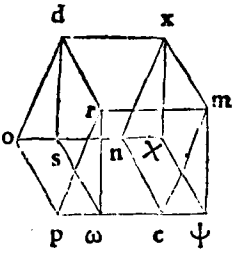

Euclí. ex Camp. Propoſitio 37.

37 SI fuerint duo āguli plani ęquales ſuper quos duę hypothenuſę in aere ſtatuantur cum lateribus angulorū ſubiacentiū ſingulos ſingulis æquos āgulos cōtinētes/atq; in illis hypothenuſis duo pūcta ſignētur a quibus punctis duæ perpēdiculares ad ſuperficies angulorū propoſitorū demittātur/a pūctis autē ſuper quę perpēdiculares ceciderint ad eoſdē duos āgulos planos duę rectę lineę ducātur: duo āguli qui ab illis duabus lineis atq; duabus hypothenuſis cōtinētur/ęq; ſibi inuicē eſſe ꝓbāt. ¶CAMP. ¶Sint duo āguli plani a & d ęquales cōtēti lineis a b & a c & d e & d f, & ſuper eos erigantur duæ lineæ hypothenuſaliter a g & d h: ſitq; angulus g a c æqualis āgulo h d f, & āgulus g a b ęqualis angulo h d e. atq; in duabus hypothenuſis a g & d h, ſignent̄ quōlibet duo pūcta k & l, a quibus ſecūdū prę cepta 11 huius demittant̄, ad ſupficies angulorū a & d, duę perpēdiculares quę ſint k m & l n: & protrahant duæ lineę a m & d n. Dico igit̄ angulū g a m: eſſe æqualē angulo h d n. Si linea a k eſt æqualis d l: bene quidē. Sin autē: ex linea a g ſumatur a p æqualis d l, & a puncto p demittatur perpēdicularis ad ſuperficiem anguli a, linea quæ ſit p q. Manifeſtum eſt igitur: q; pūctū q eſt in linea a m. quod ex 6 huius & diffinitione linearum æquidiſtātium quas neceſſe eſſe in ſuperficie vna: facile cōſtat ſtudioſe intuēti. Dehinc a pūcto q ducātur perpendiculares duæ: vna ad lineā a b quæ ſit q r, & alia ad lineā a c q̄ ſit q ſ. Silr

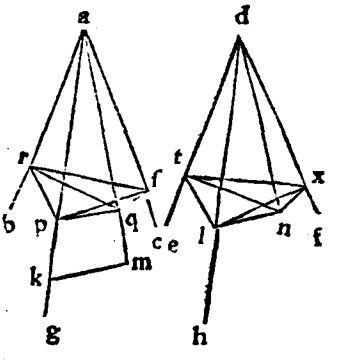

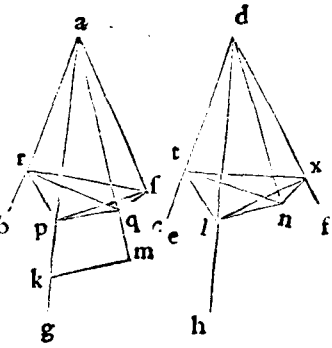

quoq; a puncto n ducãtur duæ aliæ perpendiculares: vna ad lineam d e quę ſit n t, & alia ad lineã d f quæ ſit n x, & protrahantur r ſ & t x. Iterũq; a punctis p & l: demittantur hypothenuſæ p q, p r, p ſ, & l n, l t, l x. His itaq; poſitis/figuraq; prudẽter diſpoſita: demonſtrationẽ propoſiti ſic collige. Conſtat ex penultima primi q̃ quadratũ lineę a p eſt ęquale quadratis duarũ linearũ a q & p q: ac ex eadẽ q̃ quadratũ a q eſt æquale quadratis duarũ linearũ a ſ & ſ q. itaq; quadratũ a p: eſt æquale quadratis triũ linearũ a ſ, ſ q, & q p. Sed ex eadẽ/quadratũ ſ p: eſt æquale quadratis duarũ linearũ ſ q & p q. ergo quadratũ a p: eſt ęquale quadratis duarũ linearũ a ſ & ſ p. ideoq; ex vltima primi angulus a ſ p eſt rectus. Similiq; modo probabis: vnũquẽq; triũ angulorũ d x l, a r p, d t l, eſſe rectũ. Cũ igitur ex hypotheſi ſit angulus ſ a pæqualis angulo x d l, & linea a p lineæ d l: erit ex 26 primi linea d x æqualis a ſ, & x l ęqualis ſ p. Eodẽ quoq; modo cũ ex hypotheſi ſit angulus r a p æqualis angulo e d l: erit ex eadẽ linea a r ęqualis d t, & r p æqualis t l. Quare per 4. primi linea r ſ erit ęqualis lineę t x: & ãgulus a r ſ æqualis ãgulo d t x, & angulus a ſ r ãgulo d x t. eſt enĩ ex hypotheſi angulus a: æqualis ãgulo d. A cõceptione igit̃ erit ãgulus ſ r q ęqualis angulo x t n: & ãgulus r ſ q ãgulo t x n. ſũt enĩ reſidui duorũ rectorũ: dẽptis ęqualibus. Neceſſe eſt itaq; ex 26 primi: vt linea r q ſit ęqualis t n & q ſ ęqualis n x. Cũq; ex penultima primi quadratũ lineæ r p ſit æquale quadratis duarũ linearum r q & q p, & quadratũ lineæ t l æquale quadratis duarũ linearũ t n & l n, ſint autẽ duæ lineę r p & t l æquales/ duæ quoq; quæ ſunt r q & t n ęquales: ſequitur ex cõmuni ſcientia duas quæ ſunt p q & l n eſſe æquales. Eodẽ modo cũ quadratũ lineæ a p ſit æquale quadratis duarũ linearũ quæ ſunt a q & q p, ſimiliter quadratũ lineę d l quadratis duarũ linearũ quæ ſũt d n & n l, ſit aũt a p æq̃lis d l, & p q æqualis l n: ſequit̃ ex cõmuni ſcientia a q eſſe æqualẽ d n. Ex 8 igit̃ primi cõcludo propoſitũ: videlicet angulũ p a m eſſe æqualẽ angulo l n d.

Eucli. ex Zamb. Theorema 30 Propoſitio 35.

¶Si fuerint bini anguli plani æquales ſuper quorum verticibus ſublimes rectæ lineæ ſteterint æquales angulos cõprædictes cum ijs quæ in principio rectis lineis alterum alteri/ in ſublimibus autem contingant contigentia ſigna/ & ab eiſdem ad plana in quibus ſunt qui in principio anguli perpendiculares actæ fuerint/ a factis autem ſignis ſub perpendicularibus in planis ad eos qui in principio anguli coniunctæ fuerint rectæ lineæ: æquos angulos cum ſublimibus comprædictes. 35

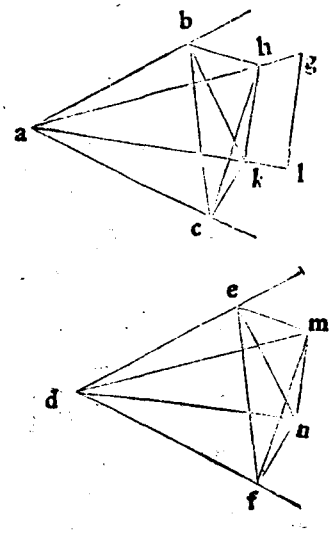

¶THEON ex Zãberto. ¶Sint bini anguli rectilinei æquales plani qui ſub b a c, e d f: a ſignis autem a, d, ſublimes excitent̃ rectæ lineæ a g, d m, æquos cõprædictes angulos cũ ijs q̃ in principio rectis lineis alterũ alteri/ hoc eſt angulũ m d e angulo ei qui ſub g a b, eum autem qui ſub m d f ei qui ſub g a c. ſumãturq; in ipſis a g, d m, cõtingentia ſigna g, m: excitẽturq; per 11 vndecimi ab ipſis g, m, ſignis ad ea quę per b a c, e d f, plana perpendiculares g l, m n, coincidãtq; ipſis planis in n, l, cõnectãturq; ipſæ l a, n d. Dico q̃ angulus qui ſub g a l: ęquus eſt ãgulo m d n. Ponatur per 2 primi ipſi d m ęqualis a h: exciteturq; per 31 primi per ſignũ h, ipſi g ſ parallelus h k. At g l: perpẽdicularis eſt ad id quod per b a c planũ. Igitur et h k: perpendicularis eſt ad id quod per b a c planũ. Excitẽtur per 11 primi ab ipſis k, n, ſignis ad ipſas a b, a c, d e, d f, rectas lineas/ ppẽdiculares k c, n f, k b, n e: cõnectãtq; ipſæ h c, m f, c b, f e. Et q̃m quod ex a h per 47 primi æquũ eſt eis quę ex a k, k h, ei autẽ qd̃ ex k a æqualia ſũt q̃ ex k c, c a: igit̃ qd̃ ex h a æquũ eſt eis quæ ex h k, k c, c a. eis vero quę ex h k, k c: æquũ eſt id quod ex h c. qd̃ igitur ex h a: per 47 primi æquũ eſt eis q̃ ex h c, c a. rectus eſt igitur qui ſub h c a ãgulus. Idq; propterea & q ſub d f m angulus: rectus eſt. æqualis igit̃ eſt qui ſub a c h angulus: ei qui ſub d f m angulo. Eſt autẽ & qui ſub h a c: æqualis ei qui ſub m d f. Bina igitur triãgula ſunt m d f & h a c: duos angulos duobus angulis æquos habẽtia alterũ alteri/ & vnũ latus vni lateri æquum/ & explicatã. quæ ſub æqualibus angulis h a ipſi m d, & reliqua igitur latera: per 26 primi reliquis lateribus æqualia ha-

bebunt alterũ alteri.æqualis igitur eſt a c ipſi d f.Similiter oſtendemus:q; & a b ipſi d e eſt æqualis.Connectantur h b & m e.Et quoniam quod ex a h per 47 primi æquum eſt eis quæ ex a k,k h,ei autem quod ex a k per eandem æqua ſunt quę ex a b,k b:quę igitur ex a b,b k,k h,ſunt æqualia ei quod ex a h.Sed eis quæ ex b k,k h:æquum eſt id quod ex b h. rectus enī eſt qui ſub h k b angulus: quoniam h k perpendicularis eſt ad ſubiectum planum.igitur quod ex a h:æquum eſt eis quæ ex a b,b h.rectus igitur eſt qui ſub a b h angulus. & id propterea qui ſub d e m angulus:rectus eſt.Eſt autem & qui ſub b a h angulus:ei q ſub e d m æqlis,ſupponit nāq; eſtq; ipſa a h:ipſi d m æqualis.æqualis igitur eſt p 26 primi & a b:ipſi d e.Quoniā igit æqualis eſt a c ipſi d f,& a b ipſi d e:binæ igitur c a,a b,duabus f d,d e,ſunt æquales . ſed & angulus qui ſub c a b:ei qui ſub f d e eſt æqualis.Baſis igitur b c p 4. primi baſi e f eſt æqualis:& triāgulū triāgulo:& reliqui anguli reliquis angulis.Aequalis eſt igitur qui ſub a c b angulus:ei qui ſub d f e.Rectus autem & qui ſub a c k:recto qui ſub d f n eſt æqualis.& reliquus igitur qui ſub b c k:reliquo qui ſub e f n eſt æqualis. Et id propterea qui ſub c b k:ei qui ſub f e n eſt æqualis.Bina igitur triangula ſunt per 8 primi b c k,e f n:binos angulos duobus angulis æquos habētia alterum alteri/& vnum latus vni lateri æquum quod ad æquos angulos hoc eſt b c ipſi e f.& reliqua igit latera:reliqs lateribus lateribus æqualia habebūt.Aequalis igitur eſt c k:ipſi f n.eſt autē & a c:ipſi d f æqualis.Binæ igitur a c,k c,duabus d f,f n,ſunt æquales.& æquos cōpræhendunt angulos.baſis igitur a k: per 4. primi baſi d n eſt æqlis.Et qm̄ æqualis eſt a h ipſi d m:æquū eſt quod ex a h ei quod ex d m.Sed ei quod ex a h:per 47 primi æqualia ſunt quę ex a k, k h.rectus enim eſt qui ſub a k h.Ei autem quod ex d m:æqua ſunt quę ex d n, n m.rectus enim eſt qui ſub d n m.Igitur quæ ex a k,k h:ſunt eis æqualia quæ ex d n,n m.quorum quod ex a k:æquū eſt ei quod ex d n.Reliquū igitur quod ex k h:æquum eſt ei quod ex n m.Aequalis igitur eſt h k:ipſi m n.Et quoniā binæ h a,a k,duabus m d,d n,ſunt æquales altera alteri/& baſis h k baſi m n eſt æqualis:angulus igitur qui ſub h a k per 8 primi angulo qui ſub m d n eſt æqualis.Si fuerint igitur bini anguli plani æquales.& quæ ſequuntur reliqua. Quod oſtendere oportebat.

¶COROLLARIVM. ¶Ex hoc nempe manifeſtū.q; ſi fuerint bini anguli plani rectilinei æquales/ſteterintq; ſuper ipſis ſublimes rectæ lineæ æquales æquos angulos cōprælhendentes vna cum iſis quæ in principio rectis lineis alterū alteri:quæ ex ipſis perpendiculares ductæ ad plana in quibus ſunt qui principio anguli/inuicem ſunt æquales.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 38.

38 SOlidū tribus lineis proportionalibus contentū/æquum erit ſolido quod a mediæ lineæ æquis lateribus cōtinetur: ſi anguli ſui amborū ſibi inuicem æquales fuerint.

¶CAMPANVS. ¶De ſolidis parallelogrāmis intelligatur.de his enī qualiacūq; ſint dū tamen æquiangula/verū eſt:q; cōtentū a tribus lineis proportionalibus æquale eſt ei quod a media earū cōtinet/quēadmodū de ſuperficiebus rectangulis probatū eſt in 16 ſexti/& de non rectangulis elicitur euidenter ex ſecunda parte 13 eiuſdē.Sint igit tres lineæ a b,b c,& c d:cōtinue proportionales.fiatq; ex eis vnus āgulus ſolidus ad libitū.& perficiat ſolidū æquidiſtantiū laterū:cuius linea a b ſit lōgitudo/b c vero altitudo/ſed c d latitudo . & ipſum ſolidum dicatur a d.Sūpta quoq; alia linea qualibet æquali b c quæ etiā vocetur b c:ſuper ipſius extremitatē quæ eſt b,cōſtituat angulus ſolidus æqualis angulo ſolido a,ſecūdū quod docet 26. lineæq; cæteræ ſolidū angulū b cōtinētes reſecent ad æqualitatē lineæ b c:& pficiat ſolidū æqdiſtātiū ſupficierū cuius lōgitudo/latitudo/& altitudo ſit linea b c.& ipſum appellet b c.Dico itaq; duo ſolida a d & b c eſſe æqualia.Manifeſtū eſt enim:q; cunctæ ſuperficies vnius ſūt æquangulæ ſuis relatiuis ſupficiebus alterius.Qđ ex 34 primi patere poteſt.nā cū ſolidus āgulus b ponat ęqlis ſolido āgulo a:neceſſe eſt vt vnus āgulus vniuſcuiuſq; ſupficiei ſolidi a d ſit æqualis vni āgulo ſuæ relatiuę ſupficiei i ſolido b c.itaq; p 34 primi eorū oppoſiti:erūt æquales.At quia vniuſcuiuſq; ſupficiei

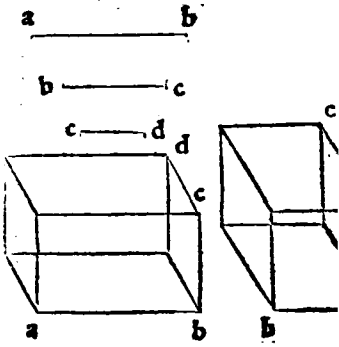

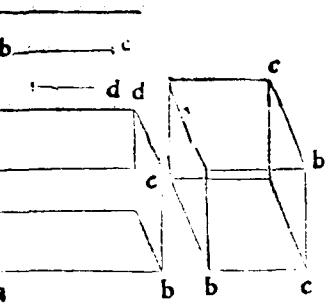

quadrilateræ omnes anguli ſunt æquales quatuor rectis ex 32 primi: neceſſe eſt duos reliquos vnius eſſe æquales duobus reliquis ſuæ relatiuæ. Cumq; ipſi duo reliqui in qualibet ſint etiã adinuicẽ æquales: cõuincit neceſſario vt vnaquęq; ex ſuperficiebus ſolidi a d ſit æquiangula ſuæ relatiuæ in ſolido b c, quare ex ſe cũda parte 13 ſexti baſes duorũ ſolidorũ propoſitorũ erũt æquales, ſunt enĩ æquianguląe & laterum mutuorũ. Si itaq; lineę altitudinũ ſuper baſes ipſorũ orthogonaliter inſiſtunt: conſtat ex 31 ipſa eſſe æqualia. cũ enim hæ lineæ ſint æquales/& ipſæ determinent altitudinẽ ſolidorũ: erunt ſolida æque alta. At ſi lineæ altitudinum ipſorũ nõ inſiſtũt ſuis baſibus orthogonaliter: ab ipſarũ ſummitatibus ad baſes perpendicularibus demiſſis/erũt ex prẽmiſſa hæ perpẽdiculares adinuicẽ æquales. ipſæ enĩ erunt: ſicut erant & in prẽmiſſæ demonſtrationis figura duæ lineæ p q & l n, quas demonſtrauimus oportere eſſe æquales. Quia igitur omniũ ſolidorum altitudo ex perpendicularibus a ſummitatibus ipſorũ ad ſuas baſes deſcẽdẽtibus diffinitur: erũt ex 32 duo ſolida a d & c b æqualia.

¶ Cõuerſam quoq; huius poſſumus ſi delectat cõuerſo modo probare. Vt ſi parallelogrãmum corpus a d ſit æquale & æquiangulũ corpori parallelogrãmo b c, & corpus b c contineatur a media trium linearũ continentiũ corpus a d: erunt tres lineæ cõtinentes corpus a b cõtinue proportionales. Cum enim duo ſolida parallelogrãma a d & c b ſint æqualia & æque alta: ex hypotheſi ipſa erunt ſuper baſes æquales per conuerſas 31 & 32. Et quia ipſæ baſes eorum ſunt æquiãgulæ: ſequitur ex prima parte 13 ſexti q; ipſæ ſunt mutuorũ laterum. Itaq; proportio a b ad b c: ſicut b c ad c d. Quare conſtat propoſitum.

Euclimb. Theorema 31. Propoſitio 36.

¶ Si tres rectæ lineæ proportionales fuerint: ex ipſis tribus rectis lineis ſolidum parallelepipedum æquum eſt ei quod ex media fit ſolido parallelepipẽdo æquilatero quidem / æquiangulo autem prædicto. 36

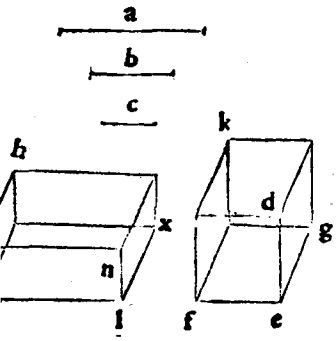

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint tres rectæ lineæ proportionales a, b, c, ſicut a ad b, ſic b ad c. Dico q; quod ex a, b, c, ſolidum: æquũ eſt ei quod ex b ſolido æquilatero quidẽ/æquiangulo autẽ prædicto. Exponatur per 23 vndecimi ſolidus angulus qui ad e: cõpræhenſus ſub tribus angulis planis hoc eſt d e g, g e f, d e f. ponaturq; per 1 primi ipſi quidẽ b æqualis vnaquæq; ipſarũ d e, g e, e f, compleaturq; ipſum e k ſolidum. Ipſi autem a æqualis eſto per eandẽ l m: cõſtituaturq; per 26 vndecimi ad ipſam l m rectã lineam ad ſignũq; in ea l, ipſi qui ad e ſolido angulo æquus cõpræhenſus ſub n l x, x l m, n l m: ponaturq; per 1 primi ipſi quidem b æqualis l x, ipſi autẽ c æqualis l n. Et quoniam eſt ſicut a ad b ſic eſt b ad c, æqualis autẽ eſt a ipſi l m, & b vnicuiq; ipſarũ l x, e f, e g, e d, & c ipſi l n: eſt igit ſicut l m ad e f, ſic eſt d e ad l n. & circũ æquos angulos qui ſub n l m, d e f: latera ſunt reciproca. Igitur parallelogrãmum n m æquum eſt ipſi f d parallelogrãmo per 14 ſexti. Et quoniã bini anguli plani rectilinei æquales ſunt qui ſub d e f, n l m, & ſuper ipſis ſublimes rectę lineę ſũt conſtitutæ l x, e g, inuicẽ æquales per præcedentẽ æquos angulos cõprehendẽtes cum ijs quæ in principio rectis lineis alterum alteri: ipſæ igitur quæ ex g, x, ſignis perpendiculares ductæ ad ea quæ per n l m, d e f, plana/per correlarium præcedentis inuicem ſunt æquales. Quare l h, e k, ſolida: ſub eadem ſunt altitudine. Super æqualibus autẽ baſibus & ſub eiſdẽ altitudinibus cõſtituta ſolida parallelepipeda: inuicem ſunt æqualia per 31 vndecimi. Igitur ſolidum h l: ſolido e k eſt æquale. At l h ſolidũ eſt ex ipſis a, b, c: & e k ſolidũ eſt ex b. Igitur quod ex a, b, c, ſolidum parallelepipedum: æquum eſt ei quod ex b ſolido æquilatero quidem/ſed æquiangulo prædicto. Quod erat oſtendendum.

Euclex Camp. Propoſitio 39.

SI fuerint quotlibet lineę proportionales: ſolida quoq; ſua æquidiſtantium atq; ſimilium vniuſcuiuſq; creationis ſuperficierum erunt proportionalia. Si vero ſolida æquidiſtantium atq; ſimilium vniuſcuiuſq; creationis ſuperficierum ſue- 39

sint proportionalia: lineę quoq; a quibus ipsa solida continentur/ erunt proportionales.

¶CAMPANVS. ¶Simile proponit vigesima prima sexti de superficiebus. Sint itaq; quatuor lineæ a,b,& c,d, proportionales: & sup has fabricẽtur quatuor solida parallelogramma eisdem nominibus dicta/quæ sint expresse similia. duobus enim ad libitũ fabricatis super duas lineas a & c: cætera secundũ præcepta 27 constituenda erunt. Dico hæc 4 solida esse proportionalia. Et ecõuerso. Subiungantur enim duabus lineis a & b, in cõtinua proportione duæ quæ sunt e & f, quemadmodum docet 10 sexti: & duabus lineis c & d, aliæ duę quę sint g & h. Cõstat igitur ex 36 et ex diffinitione proportionis triplicatæ quæ posita est in principio quinti/& ex hac hypothesi q; solida a & b sibi inuicẽ & solida c & d sibi adinuicẽ sunt expresse similia: q; proportio solidi a ad solidũ b est sicut proportio lineę a ad lineam f, solidi quoq; c ad solidũ d sicut lineę c ad lineã h. Et quia per 22 quinti proportio lineæ a ad lineã f est sicut lineę c ad lineam h: erit ex 11 quinti solidũ a ad solidum b, sicut solidũ c ad solidũ d. Constat igitur prima pars. ¶Secũda sic. Sint duo solida a & b sibi adinuicẽ/duoq; alia quę sint c & d, sibi adinuicẽ expresse similia: sintq; cuncta parallelogramma. & ponãtur proportionalia. Dico q; lineę a,b,& c,d, super quas sunt cõstituta: sunt proportionales. Sit enim ex 10 sexti sicut linea a ad lineã b: ita linea c ad lineam k. Et fiat secũdũ 27 huius sup lineã k solidũ expresse simile solido d: qđ etiã dicaẽ k. Eritq; ex diffinitionibus similiũ corporũ & similiũ superficierũ/& 20 sexti: corpus k expresse simile corpori c. ideoq; per primã partẽ huius 39 iã probatã erit proportio solidi a ad solidũ b: sicut solidi c ad solidũ k. Et quia eadem erat solidi c ad solidum d: erit ex secũda parte nonę quinti solidũ k æquale solido d. Cumq; esset sibi expresse simile: sequitur lineam k esse æqualẽ lineæ d. Aequalitas eni nõ producitur ex aliqua proportione triplicata vel quotlẽt libet sumpta: nisi ex æquali. Igitur ex secũda parte 7 quinti constat etiã huiusmodi pars secunda. ¶Deciperis autẽ: si arbitraris oportere vnũquodq; quatuor solidorũ a,b,c,d, esse simile cuilibet aliorum. Necesse est enim duo solidaa & b sibi adinuicem/itemq; duo c & d sibi adinuicem esse similia: solida autẽ c & d solidis a & b esse similia contingens est/necessarium autem non. Idem ex hac 39 de serratilibus facile poteris concludere.

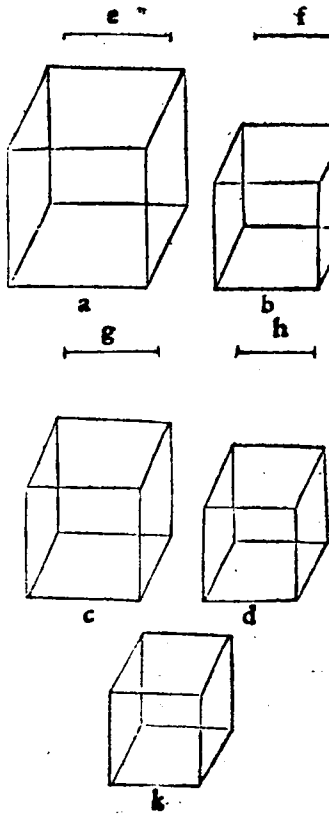

Eucli. ex Zamb. Theorema 32 Propositio 37.

37 ¶Si quatuor rectæ lineæ proportionales fuerint: & quæ ex ipsis solida parallelepipeda similia similiterq; descripta proportionalia erunt. Et si quæ ex ipsis solida parallelepipeda similia similiterq; descripta proportionalia fuerint: & ipsæ quoq; rectæ lineæ proportionales erunt.

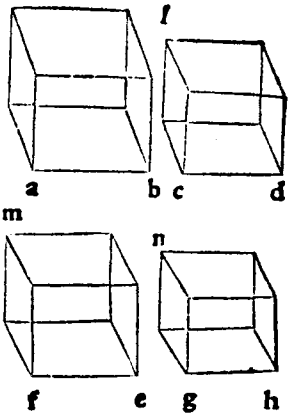

¶THEON ex Zãb. ¶Sint quatuor rectæ lineæ proportionales a b, c d, e f, g h: sicut a b ad c d, sic e f ad g h. & describãtur ab ipsis a b, c d, e f, g h: similia similiterq; iacentia solida parallelepipeda k a, l c, m e, n g. Dico q; est sicut k a ad l c: sic est m e ad n g. Quoniã enim solidũ k a parallelepipedũ ipsi l c simile est: igitur per 33 vndecimi k a ad l c triplicẽ rationem habet quã a b ad c d. & id propterea m e ad n g triplam habet rationẽ quã e f ad g h. Et sicut igitur per 11 quinti a k ad l c: sic m e ad n g. ¶Sed iam esto sicut a k solidũ ad l c solidum: sic m e solidũ ad n g solidũ. Dico q; est sicut a b recta linea ad ipsã c d: sic est e f ad g h. Quoniã enim rursus k a ad l c triplam rationẽ habet quã a b ad c d, habet autem & m e ad n g triplam rationem quã e f ad g h, estq; sicut k a ad l c sic m e ad n g: & sicut igitur a b ad c d, sic e f ad g h. Si quatuor igitur rectæ lineæ proportionales fuerint: & quæ sequũtur reliqua. Quod erat ostendendum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 33. Propositio 38.

38 ¶Si planum ad planum rectum fuerit/a signo autem in altero planorum existente in alterum planum perpendicularis fuerit: in communi ipsorum planorum sectione cadit ipsa perpẽdicularis.

Camp.

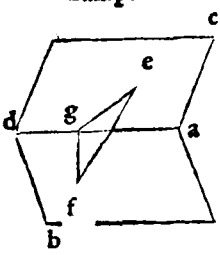

THEON ex Zãb. Planũ enim c d, ad planũ a b, rectũ esto: cõmunis autẽ ipsorũ sectio sit d a. sumaturq; in ipso c d plano: cõtingens signũ e. Dico q; ab ipso e in a b planum perpẽdicularis ducta: in ipsam d a cadit. Non enim: sed si possibile est/ cadat extra sicut e f, & concurrat ipsi a b plano in f signo. & ab ipso f, in ipsam d a, in plano a b, per 11 vndecimi perpendicularis excitetur f g: quę et ipsi c d plano ad angulos rectos est. Cõnectanturq; e g. Quoniam igitur f g ipsi c d plano ad angulos rectos est/ tangit autẽ ipsam ipsa e g existens in ipso c d plano: igitur angulus qui sub f g e, rectus est. Sed & e f: ipsi ab plano ad angulos est rectos. angulus igitur qui sub e f g: rectus est. Trianguli iam ipsius e f g bini anguli: duobus rectis sunt æquales. quod per 17 primi est impossibile. Igitur ab e in a b planum perpendicularis ducta: nõ cadit extra ipsam d a. in ipsam igitur a d cadit. Quod erat ostendendum.

Eucli. ex Camp. Propositio 40.

SI inscisa fuerint latera duarum oppositarum superficierum cubi vnumquodq; in duo media/ exierintq; a punctis sectionum duæ superficies se vicissim secãtes & cubum: communem earum sectionem diametrum cubi per æqualia secare/ & ab ipsa diametro versa vice per æqualia secari necesse est. 40

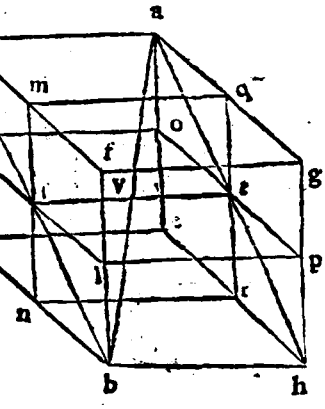

CAMPANVS. Statue cubum qui sit a b: de quo constat per diffinitionẽ q; omnes lineæ ipsum continentes sint æquales/ & eius superficies rectangulæ. tale enim corpus: cubum dicimus. Huius igitur basis sit eius superficies a c d e, superficies vero eius suprema b f g h, dextra vero eius superficies sit a e g h, sinistra autem superficies b f c d, citerior quoq; sit d e b h, sed vlterior a, c g f, eiusq; diameter sit a b. Diuidantur itaq; omnia latera duarum quarumlibet superficierum oppositarum eius per æqualia: & sint nunc superficies quarum latera diuidantur/ dextera atq; sinistra. Diuidantur inquam quatuor latera dextræ quidem super quatuor puncta quæ sunt o, p, q, r: sinistræ vero super quatuor quæ sint k, l, m, n, & coniungantur puncta in his superficiebus oppositis: ductis lineis o p & q r quæ secent se in puncto t, itemq; k l & m n quę secent se in puncto s. & perficiantur duę superficies secantes se inuicem & cubum: protractis item lineis o k & p l, q m & r n. Sitq; harum duarũ superficierum cõmunis sectio linea s t. Dico igitur q; linea s t diuidit diametrum a b: et diuiditur ab eadem diametro per æqualia. Quod patet. vtraq; enim earum transit per centrum cubi.

CALITER vero conuenit quod propositum est demonstrare. Producantur enim duæ lineæ t a & t h: & item duæ s c, s b. eritq; ex 4 primi a t æqualis t h: & s c æqualis s b. Constat autem ex prima parte 29 primi: q; angulus p t q est æqualis angulo a q t, & ex 4 primi angulus h t p est æqualis angulo t a q. Itaq; ex 32 primi totus angulus h t q cũ angulo q t a: valet duos rectos. quare ex 14 primi linea a h erit linea vna: similiter quoq; linea a b erit linea vna. At quia ex nona huius linea a c est æquidistans lineæ b h (vtraq; enim est æquidistans lineæ d e) cumq; ipsæ sint æquales quia latera cubi: sequitur ex 33 primi duas lineas a h & c b esse æquales & æquidistantes. Ideoq; per conceptionem/ earum medietates quę sunt a t & b s: erunt æquales. Ex 7 autem huius manifestum est/ q; linea s c est in superficie duarum linearum a h & b c: ergo ex eadem/ linea a b quę est diameter cubi/ est etiã diameter superficiei parallelogrãmæ a c b h. Itaq; linea s t: secat diametrum a b. Secet ergo ipsam in puncto v. Dico ergo lineam s v esse æqualem lineæ v t, & lineã etiam a v lineę v b. Intelligantur duo triangli a t v, b s v: quorũ anguli qui sunt ad t & s sunt æquales adinuicem/ similiter anguli eorundem qui sunt ad a & b æquales adinuicẽ ex prima parte 29 primi/ propter id q; linea a t æquidistat lineæ s b. Et quia etiam ipsæ sunt adinuicem æquales: sequitur ex 26 primi quod propositũ est.

Idem quoq; eodem modo concludetur: & si solidum a b non sit cubus/ sed solidum corpus parallelogrammum siue æqualibus lineis siue non æqualibus contentum fuerit/ siue quoq; super basin orthogonaliter erectum siue etiã &

ſuper ipſam inclinatum. Vnde ampliatur in hac 40 figuratio cubi: ad omnes figuras parallelogrammas ſolidas.

Eucli. ex Zamb. Theorema 34. Propoſitio 39.

39 ¶Si ſolidi parallelepipedi eorum quæ ex oppoſito planorum latera bifariam ſecta fuerint/extenſaq; fuerint per ſectiones plana: cõmunis ipſorum planorũ ſectio/& ſolidi parallelepipedi dimetiens bifariam ſe adinuicem diſpeſcent

¶CALITER. ¶Si cubi eorum quę ex oppoſito planorum latera: & reliqua quæ ſequuntur vt ſupra.

¶THEON ex Zamberto. ¶Solidi inquã parallelepipedi a f, eorũ quæ ex oppoſito planorũ c f, a h, latera bifariam diſpeſcanť per k, l, m, n, & x, p, o, r, ſigna: & per ſectiones protendantur plana k n, x r. cõmunis autem planorum ipſorũ ſectio eſto x ſ: ipſius autem a f ſolidi parallelepipedi diagonius eſto d g. Dico iam q; ipſę y ſ, d g, ſeſe inuicem diſpeſcunt: hoc eſt q; y t ipſi t ſ eſt æqualis/& d t ipſi t g. Connectantur enī d y, y e, b ſ, ſ g. Et quoniã d x parallelus eſt ipſi o e: anguli alternati poſiti per 29 primi qui ſub d x o, x o e, inuicem ſunt æquales. Et quoniam æqualis eſt d x ipſi o e, & x c ipſi e o, & æquos angulos cõpræhendunt: baſis igitur d y per 4. primi ipſi y e eſt æqualis/& triangulum d x y ipſi o e y triangulo eſt ęquale/& reliqui anguli reliquis angulis. Igitur angulus qui ſub x y d: ęquus eſt ei qui ſub o y e angulo. ac per hoc recta linea eſt ipſa d y e. & per eandem & b ſ g recta linea eſt: eſt & æqualis b ſ ipſi ſ g. Et quoniam c a ipſi d b eſt æqualis & eſt parallela/ſed c a ipſi e g eſt æqualis & parallela: & d b igitur ipſi e g eſt æqualis & parallela per primam cõmunem ſententiam. & ipſas connectunt rectæ lineæ d e, b g, parallelus igitur eſt per 33 primi/d e: ipſi b g. & ſuſcipiũ tur in vtriſq; contingentia ſigna hoc eſt d, y, g, ſ: connectanturq; d g, y ſ. In vno igitur ſunt plano per 17 vndecimi: ipſæ d g, y ſ. Et quoniã parallela eſt d e ipſi b g: æqualis igitur eſt per 29 primi qui ſub e d t angulus ei qui ſub b g t angulo. viciſſim enim. & qui ſub d t y ei qui ſub g t ſ. Bina iã triangula ſunt hoc eſt d t y & g t ſ: duos angulos duobus angulis æquos habentia/& vnum latus vni lateri æquum & extenſum ſub vno æqualium angulorum hoc eſt d y ipſi g ſ. dimidiæ namq; ipſarum d e, b g. & reliqua igitur latera reliquis lateribus æqualia habebunt. Aequalis igitur eſt d t ipſi t g: & y t ipſi t ſ. Si ſolidi igitur parallelepipedi eorum quæ ex oppoſito planorum latera bifariam ſecta fuerint extenſaq; fuerint per ſectiones plana: cõmunis ipſorũ planorum ſectio & ſolidi parallelepipedi demetiens bifariã ſe adinuicem diſpeſcent. Quod erat oſtendendum.

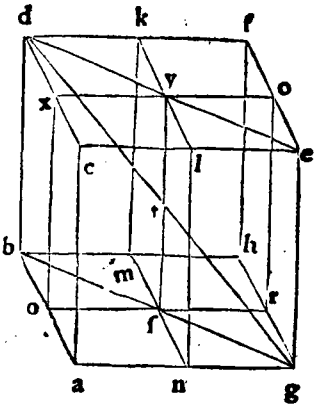

Eucli. ex Camp. Propoſitio 41.

41 SI duo corpora ſeratilia quorum alterum baſin triangulam alterum vero baſin habeat æquidiſtantium laterum ipſi baſi triangulæ duplam/æque alta fuerint: illa duo corpora neceſſe eſt eſſe æqualia.

¶CAMPANVS. ¶Sit ſuperficies a b c d æquidiſtantiũ laterũ dupla trilaterę ſuperficiei e f g: & ſuper has duas ſuperficies fiant duo corpora ſeratilia æque alta. Sitq; ſeratile quod eſt ſupra baſin quadrangulam a b c d: a b h d c k. cuius baſis eſt ſuperficies æquidiſtantium laterum propoſita a b c d, alta eius ſuperficies æquidiſtantium laterum eſt a h d k, tertia vero eſt b h c k: duæ autem eſt eius triangulares ſuperficies ſunt altera quidem triangulus a b h, reliqua vero triangulus d c k. Seratile autem quod eſt ſuper baſin triangulam e f g: ſit e f g l m n. cuius altera duarum trilaterarũ ſuperficierum eſt baſis prædicta/reliqua vero triangulus l m n: tertium autem ſuperficierum eius æquidiſtãtium laterum prima quidem eſt e f l m, ſecunda vero e g l n, tertia vero f g m n. Dico itaq; hæc duo ſeratilia propoſita: eſſe ad inuicem æqualia. Perficiantur enim duo ſolida parallelogramma: adiũgendo vtriq; duorum propoſitorum ſeratilium aliud ſeratile ſibi æquale. Pri-

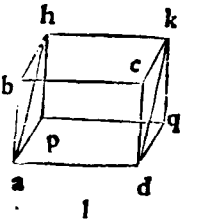

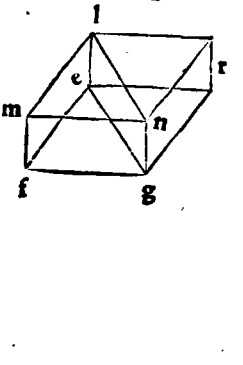

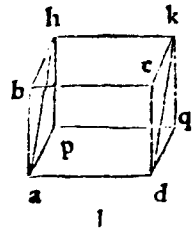

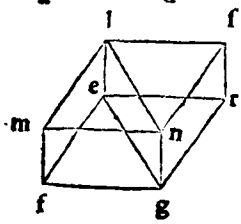

mo quidē ſeratili ſuper eandem baſin ſit adiunctū ſeratile a p h d q k. cuius duæ trilateræ ſuperficies ſint a p h, d q k: tres autē quadrilateræ/ prima quidem a h d k quę eſt terminus cōmunis ſibi & ei cui adiungitur/ ſecunda vero a d p q, tertia quoq; p q h k. Secundo autem ſeratili adiungatur aliud ſeratile ſibi æquale hoc modo. Adiungatur primo triāgulo e f g alius triangulus æqualis qui e g r, ita q; tota ſuperficies e f g r ſit æquidiſtantium laterū: & ſuper hunc triangulum fiat ſeratile e g l r l n ſ, quod cum illo cui adiungitur perficiat corpus parallelogrāmum huius ſeratilis adiuncti. duæ trilateræ ſuperficies ſunt e g r, l n ſ: tres autem parallelogrāmæ ſunt/ prima quidem c l r ſ, ſecunda e l g n quæ eſt cōmunis terminus ſibi & ei cui adiungitur/ tertia vero g r n ſ. Manifeſtum igitur ex diffinitione ſolidorū equalium atq; ſimiliū/ q; duo ſeratilia parallelogrāmū componentia ſolidū a k, ſibi inuicem: itemq; componentia ſolidum parallelogrāmum e n, ſibi adinuicem ſunt æqualia. At vero ex 31 vel ex 32 huius: duo ſolida a k & e n ſunt ſibi inuicem æqualia. Quia ergo horum ſolidorum medietates ſunt ſeratilia propoſita: per cōmunem ſcientiam conſtat ea eſſe æqualia. quæcunq; enim fuerint æqualia: eorū medietates neceſſe eſt eſſe æquales. Liquet itaq; quod propoſitum eſt.

Euclí. Zamb. Theorema 35. Propoſitio 40.

¶Si fuerint bina priſmata ſub æquis altitudinibus/ & alterum quidem baſin parallelogrammum habuerit/ alterum autē triāgulum/ duplum autem fuerit parallelogrammum ipſius trianguli: ipſa priſmata æqualia erunt. 4

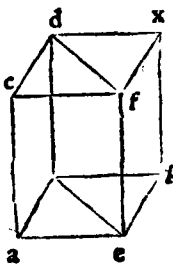

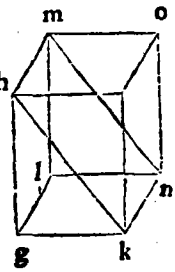

¶THEON ex Zāberto. ¶Sint bina priſmata a b c d e f, g h k l m n: & alterum quidem habeat baſin a f parallelogrāmum / alterum vero g h k triāgulum. duplum vero ſit a f parallelogrammum: ipſius g h k trianguli. Dico q; priſma a b c d e f: æquum eſt ipſi h g k l m n, priſmati. Compleantur inquam ipſa a x, n h, ſolida. Et quoniam a f parallelogrammum ipſius g h k trianguli duplum eſt/ eſtq; h k parallelogrammū per 41 primi duplum ipſius g h k trianguli: æquum igitur eſt a f parallelogrammum ipſi h k parallelogrāmo. Super æqualibus autem baſibus exiſtentia ſolida parallelepipeda & ſub eadem altitudine: inuicem ſunt æqualia per 31 vndecimi. Igitur ſolidum a x: æquum eſt ipſi g o ſolido. & ipſius quidem a x ſolidi/ dimidiū eſt ipſum a b c d e f priſma: ipſius autem g o ſolidi/ dimidium eſt ipſum g h k l m n priſma. Igitur priſma a b c d e f: ipſi g h k l m n priſmati eſt æquum. Si fuerint igitur bina priſmata ſub æquali altitudine/ & alterum quidem habuerit baſin parallelogrammum/ alterum autem triangulum/ duplum autē fuerit parallelogrāmum ipſius trianguli: æqualia ſunt ipſa priſmata. Quod erat oſtendendum.

¶EVCLIDIS MEGARENSIS Geometricorum elementorum Vndecimi libri Finis.

EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philoſophi Mathematicorumq; facile principis: primum ex Campano, deinde ex Theone Græco commentatore, interprete Bartholameo Zamberto Veneto, Geometrica Elementa. Liber duodecimus.

Eucli. ex Camp. Propoſitio prima.

1 OMnium duarum ſuperficierum ſimilium multiangularum inter duos circulos deſcriptarum eſt proportio alterius ad alteram: tanq; proportio quadratorum quæ ex diametris circulorum eas circũſcribentium proueniunt.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo circuli a b c, d e f: quibus inſcribãtur duæ q̃libet figuræ polygoniæ quæ ponãtur adinuicẽ ſimiles. ſintq; nũc/ pentagonæ inſcriptæ vt docet 11 quarti: & ipſæ ſint a b g h k, d e l m n. diametri quoq; circulorũ: ſint a c & d f. Dico itaq; q; proportio pentagoni a b g h k ad pentagonũ d e l m n: eſt ſicut quadratũ diametri a c ad quadratũ diametri d f. Protrahant enĩ in vtroq; circulo duæ lineæ ab extremitate diametri ad extremitatẽ vnius lateris pentagoni diametro nõ cõterminalis: ſcilicet cãcellãtes infra ipſum pentagonũ. in hoc quidẽ/ a g & c b in illo autẽ/ d l & f e. Eritq; ex 6 ſexti triangulus a b g: æquiãgulus triãgulo d e l. Nã cũ pentagoni ponãtur adinuicẽ ſimiles: erũt ex diffinitione ſimiliũ ſuperficierũ angulus a b g æqualis angulo d e l: & latera ipſos continẽtia proportionalia/ videlicet proportio a b ad d e ſicut b g ad e l. Cũ ſint aũtex 20 tertij duo ãguli a c g & a g b ſibi inuicẽ æquales/ itẽq; duo alij d f e & d l e ſibi inuicẽ æquales: erũt duo qui ſunt c & f adinuicẽ æquales ex hac cõmuni ſciẽtia. quę æqualibus ſunt æqualia: ſibi quoq; æqua eſſe neceſſe eſt. Et quia ex prima parte 30 tertij vterq; duorum angulorũ a b c, d e f, eſt rectus: ſequitur ex 32 primi duos triangulos a b c, d e f, eſſe æquiangulos. Quare per 4 ſexti proportio diametri a c ad diametrũ d f: eſt ſicut lateris a b ad latus d e. Cũ itaq; ex ſecũda parte 18 ſexti proportio duorum pentagonorũ eſt ſicut proportio lateris a b ad latus d e proportio duplicata/ & per eandem proportio quadrati diametri a c ad quadratũ diametri d f ſit ſicut diametri a c ad diametrum d f duplicata: per hanc cõmunem ſcientiam quorum dimidia ſunt æqualia ipſa quoq; adinuicem eſſe æqualia/ manifeſtum eſt quod propoſitum eſt.

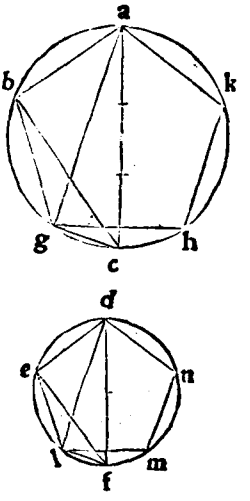

Eucli. ex Zamb. Theorema primum. Propoſitio prima.

1 QVæ in circulis multangulæ figuræ: adinuicem ſe habẽt ſicut quæ ex dimetientibus quadrata.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint circuli a b c d e, f g h k l: & in eis ſint ſimiles figurę multangulæ a b c d e & f g h k l. dimetientes autem circulorũ: ſint b m, g n. Dico q; eſt ſicut quadratũ quod ex b m ad id quod ex g n quadratũ: ſic eſt multangulum a b c d e ad multangulum f g h k l. Connectantur enim b e, a m: g l, f n. Et quoniam multangulum a b c d e ipſi f g h k l multangulo ſimile eſt: æquus eſt & qui ſub b a e angulus ei qui ſub g f l, eſtq; ſicut b a ad a e ſic g f ad f l. Bina iam triangula ſunt b a e & g f l: vnũ angulum vni angulo æquum habentia/ qui ſub b a e ei qui ſub g f l, circa autem æquos angulos latera proportionalia. æquiangulum igitur eſt per primam diffinitionem ſexti a b e triangulum: ipſi f l g triangulo. æqualis igitur eſt angulus qui ſub a e b: ei qui ſub f l g. Sed qui per 21 tertij ſub a e b ei qui ſub a m b eſt æqualis (in eandem namq; circũferẽtiam ierunt) qui autem ſub f l g ei qui ſub f n g: & qui ſub a m b igitur lei qui ſub f n g eſt æqualis. Eſt autem & rectus qui ſub b a m: ei qui ſub g f n recto per 4 poſtulatum æqualis. reliquus igitur: reliquo eſt æqualis per 3 cõmunem ſententiã. Aequiangulum igitur eſt triangulũ

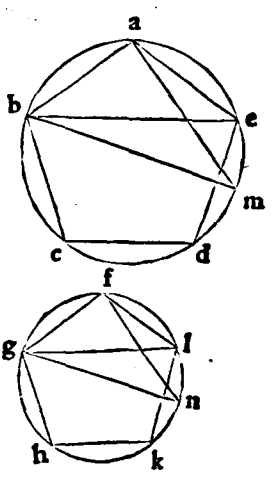

a m b:ipſi f g n triangulo. Proportionale igitur eſt ſicut b m ad g n:ſic ba ad g f. Sed ipſius quidem b m ad g n ratio: dupla eſt ea quæ ipſius b m quadrati ad id quod ex g n quadratum. Ipſius autem b a ad g f: dupla eſt ipſius a b c d e multãguli ratio ad ipſum f g h k l multãgulũ. & ſicut igitur per 11 quinti quod ex b m quadratum ad id quod ex g n quadratum: ſic eſt multangulum a b c d e ad multangulum f g h k l. In circulis igitur ſimilia multangula: ſeſe adinuicẽ habent ſicut quæ ex dimetientibus quadrata. Quod erat oſtendendum.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 2.

OMnium duorum circulorum eſt proportio alterius ad alterum: tanquã proportio quadrati ſuæ diametri ad quadratum diametri alterius. 2

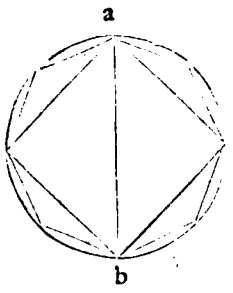

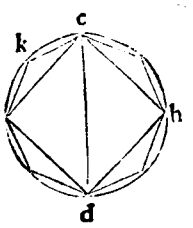

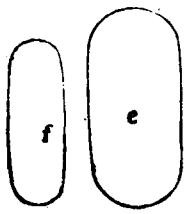

¶ CAMPANVS. ¶ Sit duo circuli a b & c d: quorum diametri quoq; dicãtur a b & c d. Dico itaq; q; proportio circuli a b ad circulum c d: eſt ſicut quadrati diametri a b ad quadratum diametri c d. Manifeſtum enim eſt ex hac cõmuni ſcientia/ ſcilicet. quãta eſt quælibet magnitudo ad aliquam ſecundam: tantam neceſſe eſt eſſe quamlibet tertiam ad aliquam quartam: q; proportio quadrati diametri a b ad quadratum diametri c d, eſt ſicut circuli a b ad ſuperficiem aliquam quæ ſit e, cuiuſcunq; figuræ aut formæ ponatur. Hanc autem impoſſibile eſt maiorem eſſe aut minorem circulo c d. Si enim eſt poſſibile ipſam eſſe minorem circulo c d: ſit itaq; minor in ſuperficie f. Itaq; circulus c d: ſit æqualis duabus ſuperficiebus e & f pariter accepti s. Conſtat igit ex 1 decimi: q; toties poſſit ex circulo c d fuiſq; reſiduis ſubtrahi maius dimidio/ quouſq; relinquatur quantitas aliqua minor f. Inſcribatur ergo ſibi vt docet 6 quarti quadratum c d g h: de quo conſtat q; ipſum ſit maius medietate circuli, quadratum enim quod eſt duplum ad ipſum: eſt circulum circunſcribens / vt patet ex penultima primi & 7 quarti. Si igitur portiones circuli exiſtentes ſuper latera quadrati pariter acceptę/ fuerint minus ſuperficie f: ſufficit. Sin autẽ: quatuor arcus exiſtẽtes ſuper dicta latera per æqualia diuidantur/ & puncta ipſos arcus diuidentia cum extremitatibus laterum continuẽtur per lineas rectas. Verbi gratia/ arcus c g diuidatur per æqualia in puncto k: & protrahatur lineæ k c, k g. ſicq; de cęteris. Eritq; quilibet triangulorũ deſcriptorum ſuper latera quadrati/ maior medietate portionis in qua exiſtit: eo q; õnis triãgulus iſoſceles eſt medietas parallelogrãmi ſuæ baſis per 41 primi/ quodquidem parallelogrammum maius erit ſuperficie ipſo arcu chordaq; contenta. Sint itaq; portiones exiſtentes ſup latera octogoniį inſcripti pariter acceptæ: minus ſuperficie f. Si enim nondum hoc eſſet: non ceſſarem diuidere arcus (quorum latera vltimæ deſcriptæ figuræ ſunt chordæ) per æqualia/ & inſcribere figuram æquilateram duplo plurium laterum primæ, ſemper ſubtrahẽdo ab ipſis circuli portionibus/ maius dimidio: quouſq; per 1 decimi portiones ſuper latera alicuius talis figuræ circulo inſcriptæ exiſtentes pariter accepte/ erunt minus ſuperficie f. Sint ergo nunc quæ dictę ſunt. eritq; ex conceptione octogonũ c d: maius ſuperficie e. In circulo igitur a b, eadem via inſcribatur ſimile octogonũ quod dicatur a b: ſitq; ex præmiſſa proportio octogoni a b ad octogonũ c d ſicut quadrati diametri a b ad quadratum diametri c d, ideoq; per 11 quinti ſicut proportio circuli a b ad ſuperficiem e, itaq; permutatim polygoniį a b ad circulum a b ſicut polygoniį c d ad ſuperficiem e. Cũq; ſit polygonium c d maius ſuperficie e: erit polygonium a b maius circulo a b. hoc autem impoſſibile. Non eſt ergo ſuperficies e minor circulo c d. Sed nec maior. Eſto enim: ſi poſſibile ſit. Cum igitur ſit proportio quadrati diametri a b ad quadratum diametri c d, ſicut circuli a b ad ſuperficiem e: erit conuerſo quadrati diametri c d ad quadratum diametri a b, ſicut ſuperficiei e ad circulũ a b. Et cõſtat ex cõi ſciẽtia in principio huius demõſtrationis poſita: q; eadẽ eſt circuli c d ad aliquã ſuperficiẽ/ quæ ſit f. eritq; ex 14. quinti ſuperficies f minor circulo a b. Itaq; proportio q̃drati diametri c d ad quadratũ diametri a b: erit ſicut circuli c d ad ſuperficiẽ f minorẽ circulo a b. Sed ex hoc demõſtrauimus pauloãte ſeq; ipoſſibile: videlicet polygoniũ inſcriptũ circulo maius eſſe circulo. Sicut ergo ſuperficies e nõ poteſt eſſe minor circulo c d: ita nec maior. erit ergo neceſſario æqualis. Quare per 2 partẽ 7 quinti liquet qđ ꝓpoſitũ eſt.

Euclid. ex Zamb. Theorema 2. Propoſitio 2.

2 ¶ Circuli ſeſe adinuicem habent: ſicut quæ ex dimetientibus quadrata.

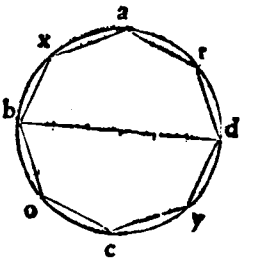

¶THEON ex Zamberto. ¶ Sint circuli a b c d, e f g h: dimetientes autem eorum ſint d b, f h. Dico q̄ eſt ſicut quod ex b d quadratum ad id quod ex f h quadratum: ſic eſt a b c d circulus ad e f g h circulum. Si enim non eſt ſicut quod ex b d quadratum ad id quod ex f h quadratum/ ſic a b c d circulus ad e f g h circulum: erit ſicut quod ex b d ad id quod ex f h, ſic a b c d circulus vel ad minorem ipſo e f g h circulo aream/ vel ad maiorem. Sit prius ad minorẽ s. Deſcribaturq̄ per 6 quarti in circulo e f g h: quadratum e f g h. Iam deſcriptum quadratum: maius eſt q̄ dimidium ipſius e f g h circuli. quoniam ſi per ſigna e, f, g, h, tangentes circulum rectas lineas ducamus, circum circulum deſcripti quadrati dimidium eſt e f g h quadratum. ipſo autem circunſcripto quadrato minor eſt circulus, quare e f g h inſcriptum quadratum: maius eſt q̄ dimidium ipſius e f g h circuli. Secentur bifariam ipſæ e f, f g, g h, h e, circunferentiæ per ſigna k, l, m, n: cõnectanturq̄ e k, k f, f l, l g, g m, m h, h n, n e. Et vnũ quodq̄ igitur ipſorum e k f, f l g, g m h, h n e, triangulorum: maius eſt q̄ dimidiũ eius quod circum ipſum eſt circuli ſegmenti. quoniam ſi per k, l, m, n, ſigna circulum tangẽtes ducamus/ & compleamus quæ in e f, f g, g h, h e, rectis lineis parallelogramma: vnumquodq̄ ipſorum e k f, f l g, g m h, h n e, triangulorum/ dimidium eſt eius quod circum ipſum parallelogrammi. ſed circum ipſum ſegmentum: minus eſt parallelogrammo. quare vnumquodq̄ ipſorum e k f, f l g, g m h, h n e, triangulorum: maius eſt dimidio eius quod circum ſe ipſum ſegmenti circuli. Diſpeſcentes iam per 30 tertij reliquas circunferentias bifariam/ connectenteſq̄ rectas lineas/ & hoc ſemper efficientes: per 1 decimi relinquemus quædam circuli ſegmenta quæ minora erunt exceſſu quo excedit circulus e f g h, aream s. Oſtenſum etenim eſt ex primo decimi voluminis theoremate/ q̄ binis magnitudinibus inæqualibus expoſitis/ ſi a maiori auferatur maius q̄ dimidiũ/ & reliquę maius q̄ dimidium/ hocq̄ ſemper fiat: quędam relinquetur magnitudo quæ minore magnitudine expoſita minor erit. Aſſumantur igitur, ſintq̄ quæ in ipſis e k, k f, f l, l g, g m, m h, h n, n e, ſegmẽta ipſius e f g h circuli: minora exceſſu quo excedit circulus e f g h ipſam s aream. Reliquum igitur e k f l g m h n multangulũ: maius eſt ipſa area s. Inſcribatur in circulo a b c d: ipſi c k f l g m h n multangulo ſimile multangulũ a x b o c y d r. Eſt igitur per præcedẽtẽ ſicut quod ex b d quadratũ ad id quod ex f h quadratũ: ſic eſt multangulũ a x b o c y d r ad ek f l g m h n multangulũ. Sed ſicut & quod ex b d quadratũ ad id quod ex f h quadratũ: ſic circulus a b c d ad aream s. et ſicut igitur per 11 quinti a b c d circulus ad s areã: ſic multãgulũ a x b o c y d r ad ipſum e k f l g m h n multangulũ. Viciſſim igitur per 16 quinti ſicut circulus a b c d ad id quod in ipſo multãgulũ: ſic s area ad multangulũ e k f l g m h n. Maior autẽ eſt a b c d circulus: eo quod in ſe eſt multãgulo. maior igit̃ eſt & area s: ipſo e k f l g m h n multãgulo. ſed & minor. quod eſt impoſſibile. Nõ eſt igitur ſicut quod ex b d quadratũ ad id quod ex f h quadratũ: ſic circulus a b c d ad aliquã areã ipſo e f g h circulo minorẽ. Similiter iã demõſtrabimus/ q̄ neq̄ ſicut quod ex f h ad id quod ex b d: ſic circulus e f g h ad aliquã areã minorẽ ipſo a b c d circulo. ¶ Dico nẽpe q̄ neq̄ ſicut quod ex b d ad id quod ex f h: ſic circulus a b c d ad aliquam aream maiorem ipſo e f g h circulo. Si enim poſſibile: ſit ad maiorem s. Cõuerſim igitur eſt ſicut quod ex f h quadratum ad id quod ex d b: ſic eſt s area ad a b c d circulum. Sed ſicut s area ad a b c d circulũ: ſic eſt circulus e f g h ad aliquam aream minorem ipſo a b c d circulo. & ſicut igitur per 11 quinti quod ex f h ad id quod ex b d: ſic e f g h circulus ad aliam aream minorẽ ipſo a b c d circulo. quod impoſſibile eſſe demonſtratũ eſt. Non eſt igitur ſicut quod ex b d quadratũ ad id quod ex f h: ſic circulus a b c d ad maiorem aliquam aream ipſo e f g h circulo. Oſtenſum autem eſt: q̄ neq̄ ad minorem. Eſt igitur ſicut quod ex b d quadratum ad id quod ex f h quadratũ: ſic circulus a b c d ad circulũ e f g h. Circuli ergo adinuicem ſeſe habent: ſicut quę ex dimetiẽtibus quadrata. Quod erat oſtendendũ.

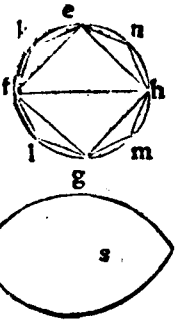

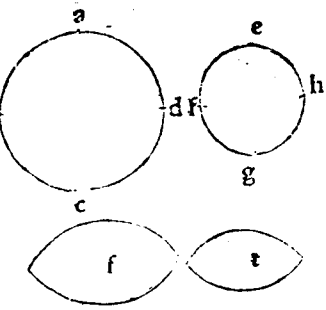

¶Dico iam q̃ s area maiore subsistente ipso e f g circulo/est sicut area s ad a b c d circulũ: sic e f g h circulus ad aliquã aream minorẽ ipso a b c d circulo. Fiat enim sicut s area ad a b c d circulũ : sic e f g h circulus ad aream t. Dico q̃ area t: minor est ipso a b c d circulo. Quoniam enim est sicut s area ad a b c d circulum sic est e f g h circulus ad aream t: vicissim per 16 quinti est sicut s area ad e f g h circulum / sic est a b c d circulus ad t aream. Maior autem est s area ipso e f g h circulo. maior igitur est & a b c d circulus: ipsa area t. quare est sicut s area ad a b c d circulum: sic est e f g h circulus ad minorẽ aliquam aream ipso a b c d circulo. quod oportuit demonstrasse.

Eucli. ex Camp. Propositio 3.

OMnis pyramis cuius basis triãgula: scindi potest in duas æquas pyramides sibi inuicem totiq̃ pyramidi similes/ vnaq̃ in duo seratilia quæ ambo pariter accepta dimidio totius pyramidis necesse est esse maiora. 3

¶CAMPANVS. ¶Sit pyramis a b c d super basin triangulam b c d: eiusq̃ vertex solidus ãgulus a, a quo demittantur tres hypothenusę a b, a c, a d, ad tres angulos basis. & diuidantur omnia latera basis per æqualia in tribus punctis e, f, g: tres quoq̃ hypothenusę per æqualia in tribus punctis h, k, l. & protrahantur in basi duæ lineæ e f & e g. Eritq̃ basis eius diuisa in tres superficies. quarum duæ sunt duo trianguli b e f, e g d, quos ex secũda parte secundæ sexti & diffinitiõe similiũ supficierũ cõstat esse similes sibi inuicẽ & toti basi/ & æquales adinuicem ex 8 primi : tertia est tetragona parallelogrãma & ipsa est e f g c, quã cõstat esse duplã ad triangulũ e g d ex 40 et 41 primi. Demittant ergo rursus a puncto h duę hypotenusę h e, h f, & a puncto k l hypothenusa k g: & protrahantur lineæ h k, k l & l h. Diuisa est itaq̃ tota pyramis a b c d in duas pyramides quæ sint h b e f & a h k l: & duo seratilia quorum vnum est e h f g k c & est super basin quadrãgulã c f g e, & aliud est e g d h k l & est super basin triangulam e g d. De duabus autem pyramidibus h b e f, a h k l, q̃ ipsæ sunt æquales adinuicem/ sibiq̃ & toti pyramidi a b c d similes: constat ex diffinitione corporũ æqualium & similiũ & ex 10 vndecimi & ex secunda parte 2 sexti. De duobus autẽ seratilibus q̃ ipsa sint ęqlia: cõstat ex vltima vndecimi. Q̃z vero ambo seratilia pariter accepta sint maius medietate totius pyramidis: ex hoc manifestum est q̃ vtrũq; illorum diuisibile est in duas pyramides quarum altera triangula æqualis vni duarum/ in quas & seratilia totalis pyramis diuiditur. altera vero quadrangula: quæ dupla est ad reliquã/ quare patet ambo seratilia pariter accepta tres quartas esse totalis pyramidis diuisę. Ac proportionẽ si scire desideras : sextam huius duodecimi consule. Sed sufficit tibi scire (quantum ad propositum) illa duo seratilia pariter accepta duas partiales pyramides in quas & seratilia totalis diuiditur pariter acceptas ; quantalibet quantitate excedere.

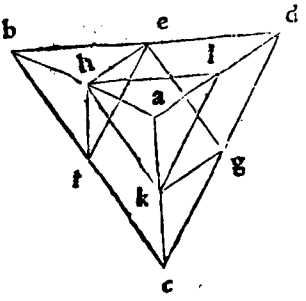

Eucli. ex Zamb. Theorema Propositio 3.

¶Omnis pyramis triangularẽ basin habens: diuiditur in binas pyramides æquas & similes inuicem triangulares bases habẽtes & similẽs/ toti & in bina prismata æqualia & ipsa bina prismata maiora suntq̃ dimidium totius pyramidis. 3

¶THEON ex Zamberto. ¶Sit pyramis cuius basis quidem sit triangulũ a b c: fastigiũ vero sit signum d. Dico q̃ pyramis a b c d diuiditur in pyramides æquas adinuicẽ triangulares bases habentes & toti similes, & in bina prismata æqualia/ & bina prismata maiora sunt q̃ totius pyramydis dimidiũ. Secentur per 10 primi a b, b c, c a, a d, d b, d c, bifariã in signis e, f, g, h, k, l: cõnectãturq; h e, e g, g h, h k, k l, l h, e k, k f, f g. Et qm̃ a e est æqualis ipsi e b, & a h ipsi h d: paralelus igitur est e h ipsi d b. Idq̃ propterea iam & h k: ipsi a b paralelus est. parallelogrãmum igitur est h e k b. æqualis igitur est ipsa h k: ipsi e b. Sede b: ipsi a e est æqualis: & a e igitur ipsi h k est æqualis. Est autem & a h: ipsi d h æqualis. Duæ iã a e, a h: duabus k h, h d, sunt æquales altera alteri. & an

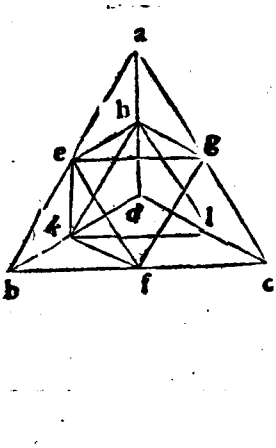

gulus qui ſub e h, h d, eſt æqualis. baſis igitur e h ſt per 4. primi baſi k d eſt æqualis. Igitur triãgulum a e h: æquum & ſimile eſt ipſi h k d triangulo. Et id propterea iam & triangulum a h g: ipſi h l d triangulo æquum & ſimile eſt. Et quoniam binæ rectæ lineæ tangentes ſe adinuicem e h, h g, ad binas rectas lineas ſeſe inuicem tangentes k d, d l, ſunt/non tamen in eodem plano exiſtentes: æquos angulos comprehendunt. æqualis igitur eſt per 10 vndecimi angulus qui ſub e h, h g: ei qui ſub k d, d l, ãgulo. Et quoniam binæ rectæ lineæ e h, h g, duabus k d, d l, ſunt æquales altera alteri/& angulus qui ſub e h g per 10 vndecimi angulo qui ſub k d, d l, eſt æqualis: baſis igitur e g per 4. primi baſi k l eſt æqualis. Triangulum igitur e h g: æquum eſt ei triangulo quod ſub k d l & ſimile. & id propterea triangulum a e g: ipſi h k l triangulo æquum & ſimile eſt. Pyramis igitur cuius baſis a e g triangulum/ faſtigium autem h ſignum: æqualis & ſimilis eſt pyramidi cuius baſis quidem eſt h k l triangulũ/ & vertex d ſignum. Et quoniam trianguli a d b per 2 ſexti ad vnum latus a b, excitata eſt h k: æquiangulum eſt a d b triangulum ipſi d k h triangulo. & latera habent proportionalia. Igitur triangulum a d b: ſimile eſt ipſi triangulo d h k. Idcp propterea & triangulum quidem d b c ſimile eſt ipſi triangulo d k l: & a d c triangulum ipſi d h l triangulo. Et quoniam per 10 vndecimi binę rectæ lineę ſeſe inuicẽ tãgentes b a, a c, ad binas rectas lineas ſeſe inuicem tangentes k h, h l, ſunt/non tamen in eodem plano: æquos comprehendunt angulos. Angulus igitur qui ſub b a c: æquus eſt ipſi angulo qui ſub k h l. Eſtcp ſicut b a ad a c: ſic k h ad h l. Triangulum igitur a b c: ipſi h k l triangulo ſimile eſt. Et pyramis igitur cuius baſis quidem eſt triãgulum a b c, vertex autem d ſignum: ſimilis eſt pyramidi cuius baſis quidẽ eſt h k l triangulum/ vertex autẽ d ſignũ. Sed pyramis cuius baſis eſt triangulũ h k l, vertex autem d ſignum: oſtenſa eſt ſimilis pyramidi cuius baſis quidem eſt a e g triangulum vertex vero h ſignum. Quare & pyramis cuius quidem baſis eſt triangulum a b c, vertex vero d ſignum: ſimilis eſt pyramidi cuius baſis quidem eſt a e g triangulum/& vertex h ſignum. vtracp igitur ipſarum a e g h, h k l d, pyramidum: ſimilis eſt toti a b c d pyramidi. Et quoniam b f æqualis eſt ipſi f c: parallelogrammum e b f g, ipſius g f c trianguli duplum eſt per 41 primi. Et quoniam ſi fuerint bina priſmata æque alta/& alterum quidem habuerit baſin parallelogrammũ/ alterum autem triangulum/ duplum autem fuerit parallelogrammum ipſius trianguli/ipſa priſmata ſunt æqualia per 40 vndecimi: priſma igitur comprehenſum ſub binis triangulis b k f, e h g, tribuſcp parallelogrammis e b f g, e b k h, h k f g, priſmati comprehenſo ſub binis triangulis g f c, h k l, tribuſcp parallelogrammis k f c l, l c g h, h k f g, eſt æquale. Manifeſtum autem cp vtrũcp ipſorum priſmatũ cuius baſis e b f g parallelogrammũ/ ex oppoſito autem h k recta linea / & cuius baſis g f c triangulum/ ex oppoſito autem h k l triangulum: maius eſt vtracp ipſarum pyramidum quarum baſes quidem ſunt triangula a e g & h k l, vertices autem h, d, ſigna. Quoniam ſi connectamus e f, e k, rectas lineas: priſma cuius baſis e b f g parallelogrammum/ ex oppoſito autem k h recta linea/ maius eſt pyramide cuius baſis e b f triangulum/ & vertex k ſignum. Sed pyramis cuius baſis e b f triangulum/ vertex autem eſt k ſignum: æqua eſt pyramidi cuius baſis eſt a e g triãgulum/ & vertex eſt h ſignum. ſubæquis enim & ſimilibus planis ſubſiſtunt. Quare & priſma cuius baſis quidem e b f g parallelogrammum/ ex oppoſito autem h k recta linea: maius eſt pyramide cuius baſis a e g triangulum/ vertex autem h ſignum. Priſma vero cuius baſis e b f g parallelogrammum/ ex oppoſito autem h k recta linea: equũ eſt priſmati cuius baſis g f c triangulũ/ ex oppoſito autẽ triangulum h k l. Pyramis autem cuius baſis quidem a e g triangulum/ vertex autem ſignum h: æqua eſt pyramidi cuius baſis h k l triangulum/ vextex autem eſt d ſignum. Prędicta igitur bina priſmata: maiora ſunt prædictis duabus pyramidibus quarum baſes ſunt ipſa a e g, h k l, triangula / vertices autem ſunt h, d, ſigna. Tota igitur pyramis cuius baſis eſt triangulum a b c, vertex autem ſignum d: diuiditur in binas pyramides ſibi inuicem æquas & ſimiles toti/ & in bina priſmata æqualia. & bina priſmata maiora ſunt q̃ totius pyramidis dimidium. Quod erat oſtendendum.

Eucli.ex Camp. Propoſitio 4.

SI duæ pyramides æque altæ quarum baſes triangulę/ſin- 4
gulæ in binas pyramides æquales ſibi inuicem ac toti ſi-
miles/binaq; ſeratilia æqualia diuidantur : erit propor-
tio baſis vnius ad baſin alterius tanq̃ proportio duorum ſeratiliũ
ſuorum ad duo ſeratilia alterius. Eritq; palã: omnia ſeratilia quæ
fuerint in vtralibet illarum pyramidum pariter accepta ad cũcta
ſeratilia quæ in altera pyramide fuerint / eandẽ habere propor-
tionem quã baſis eius pyramidis ad baſin alterius pyramidis.

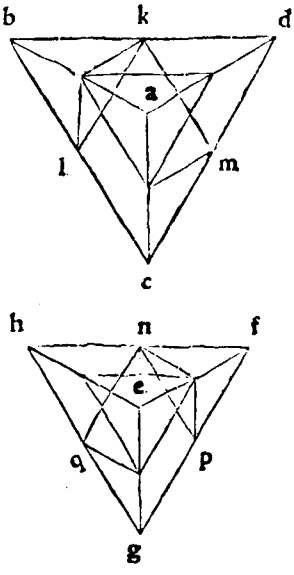

¶CAMPANVS. ¶Sint duæ pyramides quarum baſes triangulæ: æque altæ.
hæc quidem a b c d:cuius conus punctus a,baſis triangulus b c d,hypothenu
ſæ a b,a c,a d.illa vero e f g h:cuius conus punctus e, baſis triangulus f g h,
hypothenuſæ e f,e g,e h.hę autem duæ pyramides diuidantur : ſicut in præ-
miſſa.Sintq; baſes earum diuiſæ.Hæc quidem:protractis lineis latera baſis ip
ſius per æqualia diuidentibus/ quæ ſint k l & k m. illa vero : protractis lineis
quæ ſint n p, n q.Dico ergo q̃ proportio baſis b c d ad baſin f g h:eſt ſicut du
orum ſeratilium pyramidis a pariter acceptorum ad duo ſeratilia pyramidis e
pariter accepta.Manifeſtum eſt autem ex 18 ſexti parte ſecunda: q̃ proportio
trianguli b c d ad triangulum k m d, eſt ſicut lineæ b d ad lineam k d dupli-
cata . per eandem quoq; eſt proportio trianguli f g h ad triangulum n q h:
ſicut lineæ f h ad lineam n h duplicata . Cumq; ſit linea b d ad lineam k d
ſicut linea f h ad lineam n h (vtrobiq; enim eſt dupla proportio) erit trian-
gulus b c d ad triangulum k m d , ſicut triangulus f g h ad triangulum n q
h.& permutatim triangulus b c d ad triangulum f g h,ſicut triangulus k m d
ad triangulum n q h. Triangulus autem k m d ad triangulum n q h : eſt ſicut
ſeratile exiſtens ſuper ipſum ad ſeratile exiſtẽs ſuper illũ per 33 vndecimi.Hu
ius quoq; ſeratilis ad illud: eſt ſicut amborum ſeratiliũ pyramidis a pariter ac-
ceptorum ad ambo ſeratilia pyramidis e pariter accepta ex 15 quinti. neceſſe
eſt enim: vt ſit duplum ad duplum quẽadmodũ ſimplum ad ſimplum.Itaq; cõ
clude ex 11 quinti:quod propoſitum eſt. Dormitas autem: ſi dubitas ſeratilia
vnius harum pyramidum/ æque alta eſſe ſeratilibus pyramidis alterius. Cum
enim ſint pyramides æque altæ/ſit quoq; vtraq; earum diuiſa in duas pyrami
des æquales ſibi totiq; ſimiles & in duo ſeratilia æqualia/& ſint duæ partiales
pyramides æque altæ eo q̃ ſimiles & æquales (quod facile patebit demiſſis a
verticibus partialium pyramidum perpendicularibus ad baſes ipſarum /de
quibus perpendicularibus ex 37 vndecimi conſtat eſſe æquales) cumq; alti-
tudines harum partialium pyramidum pariter acceptæ componunt altitudi-
nem totalis pyramidis diuiſæ/ſintq; ambo ſeratilia æque alta vni partialium
pyramidum ei videlicet quæ ſuper partialem triangulum baſis totalis pyrami-
dis componitur : non eſt fas ambigere ſeratilia vnius earum pyramidum eſ-
ſe æque alta ſeratilibus alterius earum. ¶Correlarium vero ex eo manifeſtum
eſt:q̃ ſimiliter baſes partialium pyramidum ſic ſe habeant adinuicem/ſicut bi
na ſeratilia vnius ad bina ſeratilia alterius. Et quia baſes partialium ſic ſe ha
bent adinuicem ſicut baſes totalium ex ſecunda parte 18 ſexti & permutata
proportione:conſtat ex 13 quinti verum eſſe quod correlarium proponit.

Eucli.ex Zamb. Theorema 4. Propoſitio 4.

¶Si fuerint binæ pyramides ſub eadem altitudine/triangulares 4
baſes habentes/ diuiſa vero fuerit vtraq; ipſarum in binas pyra-
mides adinuicem æquales & ſimiles toti & in bina priſmata æ-
qualia/& in vtraq; factarum pyramidum is modus ſemper ſerue-
tur: erit ſicut vnius pyramidis baſis ad alterius pyramidis baſin/
ſic quæ in vna pyramide priſmata omnia ad ea quę in altera py-
ramide priſmata æque multiplicia.

¶ Sint binæ pyramides ſub eadē altitudine: triāgulares baſes habētes hoc eſt a b c, d e f, & faſtigia g, h, ſignæ. Diuidaturq; ipſarum vtraq; in binas pyramides inuicē æquas & totti ſimiles/& in bina priſmata æqualia. Ipſarumq; factarū pyramidum vtraq; itidem intelligatur diuiſa. & hoc ſemper fiat. Dico q; eſt ſicut a b c baſis ad d e f baſin: ſic ſunt omnia priſmata q̄ in ipſa a b c g pyramide/ad ea quæ in d e f h pyramide priſmata æque multiplicia. Quoniā enī b x ipſi x c, & a l ipſi l c eſt æqualis: parallelus igitur eſt l x ipſi a b, & a b c triāgulū ipſi l x c triāgulo ſimile eſt. & id propterea iā triāgulū d e f: ſimile eſt ipſi r q f triangulo. Et quoniā b c ipſius c x dupla eſt, & e f ipſius f q: eſt igitur ſicut b c ad c x, ſic eſt e f ad f q. Deſcribunturq; ab ipſis quidē b c, c x, ſimiles ſimiliterq; poſitę rectilineę figurę a b c, l x c: ab ipſis autem e f, f q, ſimiles ſimiliterq; poſitę rectilineæ figuræ d e f, r q f. Si autē quatuor rectæ lineę proportionales fuerint: & q̄ ab ipſis rectilineæ figuræ ſimiles ſimiliterq; poſitæ/proportionales erunt. Eſt igitur ſicut a b c triangulū ad l x c triangulū: ſic eſt d e f triangulū ad r q f triangulū. viciſſim igitur per 16 quinti eſt ſicut a b c triangulū ad d e f triāgulum: ſic eſt l x c triangulum ad r q f triangulum. Sed ſicut l x c triangulū ad r q f triangulū: *ſic priſma cuius baſis quidē eſt* l x c triangulū/ ex oppoſito autē o m n, ad priſma cuius baſis eſt quidē r q f triangulū, ex oppoſito autem ſ t y. & ſicut igitur per 11 quinti a b c triangulum ad d e f triangulū: ſic eſt priſma cuius baſis quidē eſt l x c triangulū/ ex oppoſito vero o m n, ad priſma cuius baſis eſt r q f triangulū/ex oppoſito autem ſ t y. Et quoniā bina priſmata exiſtentia in ipſa a b c g pyramide inuicem ſunt æqualia/at quia bina priſmata exiſtentia in ipſa d e f h pyramide inuicē ſunt æqualia: eſt igitur ſicut priſma cuius baſis eſt b k l x parallelogrammū/ ex oppoſito vero m o recta linea/ ad priſma cuius baſis eſt l x c triangulū ex oppoſito aūt o m n, ſic priſma cuius baſis p e r q, ex oppoſito vero f t, ad priſma cuius baſis r q f, ex oppoſito autē ſ t y. Cōponendo igitur per 18 quinti eſt ſicut k b l x o m, l x c m n o, priſmata ad l x c m n o priſma: ſic p e r q ſ t, r q f ſ t y, priſmata ad r q f ſ t y priſma. viciſſim igiē per 16 quiti eſt ſicut k b l x m o, x l c o m n, ad ipſa p e q r ſ t, r q f ſ t y, priſmata: ſic priſma l x c m n o ad r q f ſ t y priſma. Sicut autē l x c m n o priſma ad r q f ſ t y priſma: ſic oſtenſum eſt eſſe baſin l x c ad ipſam r q f, & baſin a b c ad baſin d e f. & ſicut igitur per 11 quinti triangulū a b c ad triangulū d e f: ſic bina priſmata quæ ſunt in a b c pyramide ad ea bina priſmata quæ ſunt in d e f g pyramide. Similiter autē & reliquas pyramides eodem modo tra hemus: m n o g et ſ t y h. eritq; ſicut baſis m n o ad ſ t y baſin: ſic bina priſmata exiſtentia in ipſa m n o g pyramide ad bina priſmata exiſtentia in ſ t y h pyramide. Sed ſicut m n o baſis ad ſ t y baſin: ſic a b c baſis ad d e f baſin. & ſicut igitur per 11 quinti a b c baſis ad d e f baſin: ſic & bina priſmata exiſtentia in ipſa a b c g pyramide ad bina priſmata exiſtentia in d e f h pyramide/ & bina priſmata exiſtentia in m n o g pyramide ad bina priſmata exiſtentia in ipſa ſ t y h pyramide/& quatuor ad quatuor. Et eadem quoq; oſtendentur in priſmatibus factis ex ipſarum a k l o & d p r ſ pyramidum diuiſione. & omnium ſimpliciter æque multipliciū. ¶ Q̄z autē ſit ſicut l x c triangulū ad r q f triangulū/ ſic priſma cuius baſis l x c triangulū/ex oppoſito autē o m n, ad priſma cuius baſis quidē eſt r q f triangulū/ex oppoſito ſ t y: ſic oſtendēdū eſt. In eadem in q̄ deſcriptione intelligantur a g, d h, perpendiculares in ipſa a b c, d e f, triāgula plana. æquales autē ipſæ erūt: quoniā æque ſublimes ipſæ ſupponunt pyramides. Et quoniam binæ rectæ lineæ g c & quæ ex g perpēdicularis/a parallelis planis hoc eſt a b c, o m n, ſecātur: in eiſdē rationibus ſecabūtur p 17 vndecimi. & g c: bifariā ſecat a plano o m n, in ſigno n. & ppēdicularis igiē quę ex g: in triāgulū a b c planū bifariā ſecat a plano o m n. & id propterea & perpēdicularis q̄ ex h in d e f planū: bifariā ſecabitur ab ipſo ſ t y plano. Et ipſę a g, d h, ppendiculares in ipſa a b c, d e f, plana: ſunt æquales. Igitur & quæ ex m n o, ſ t y, triāgulis in ipſa a b c, d e f, plana perpendiculares: ſunt æquales. Priſmata igitur quorum baſes ſunt l x c & r q f triangula/ex oppoſito autē o m n, ſ t y: æque ſūt alta. Quare & ſolida parallepipeda q̄ a p̄dictis priſmatibus deſcribūtur æque alta: adinuicem ſunt ſicut baſes. & dimidia igiē erūt ſicut l x c baſis ad r q f baſin: ſic p̄dicta priſmata adinuicē. Si binæ igitur pyramides ſub eadē fuerint altitudine: & quę ſequūtur reliqua. Quod erat oſtendendum.

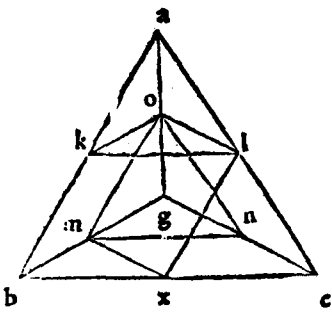

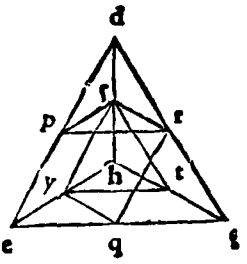

Eucli.ex Camp. Propoſitio 5.

QMnes duæ pyramides æque altę quarum baſes triangulę: ſuis baſibus ſunt proportionales.

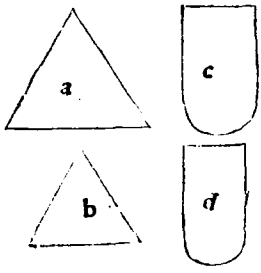

¶CAMP. ¶Qđ 33 vndecimi propoſuit de ſolidis parallelogrāmis & in fine 36 vndecimi verū eſſe demōſtrauimus de ſeratilibus: hæc 5 duodecimi proponit de pyramidibus triangulis. Intelligantur eni duæ pyramides æque altæ: quarum baſes ſunt duo trigoni a & b. dico q̄ proportio pyramidis a ad pyramidem b: eſt ſicut baſis a ad baſin b. quod eodem demōſtrationis vel argumentationis genere demōſtrandū eſt: quo ſecūdā huius demonſtrauimus. Sit enim vt baſis a ad baſin b: ita pyramis a ad corpus c. de quo dico: q̄ ipſum nō erit minus neq; maius pyramide b. Nā ſi poſſibile eſt vt ſit minus: eſto minus in ſolido d, vt pyramis b ſit æqualis duobus corporibus c & d pariter acceptis. Diuiſa itaq; pyramide b vt proponit 3 huius/ detrahātur ab ea duo ſeratilia quæ ex prēmiſſa ſunt maius medietate pyramidis ipſius: itēq; ex vtraq; duarum partialium reſiduarum pyramidum/ duo earū prædicto modo diuiſarum ſeratilia demantur. & fiat hoc toties: quouſq; ex pyramide b cogatur aduerſarius per 1 decimi confiteri relinqui minus ſolido d. eruntq; ex cōmuni ſcientia/ ſeratilia detracta: maius c. Fiat igitur a pyramide a, ſimilis ſeratilium detractio: & intelligamus tot ſeratilia detracta eſſe ex pyramide a, quot detraximus ex pyramide b. eritq; ex correlario p̄miſſę ſicut baſis a ad baſin b: ita ſeratilia detracta a pyramide a ad ſeratilia detracta a pyramide b. ſed ſic erat pyramis a ad corpus c, itaq; ſeratilia pyramidis a ad ſeratilia pyramidis b: ſicut pyramis a ad corpus c. & permutatim ſeratilia pyramidis a ad pyramidē a: ſicut ſeratilia pyramidis b ad corpus c. Cūq; ſint ſeratilia pyramidis b, maius corpore c: erunt ſeratilia pyramidis a, maius pyramide a. Et quia hoc eſt impoſſibile: non erit corpus c. minus pyramide b. Sed nec maius. Hoc eni poſito/ cum ſit proportio baſis a ad baſin b, ſicut pyramidis a ad corpus c: erit ecō uerſo baſis b ad baſin a, ſicut corporis c ad pyramidē a. eritq; eadem ex cōmuni ſciētia: pyramidis b ad aliquod corpus quod ſit d. ſequeturq; ex 14 quinti/ q̄ corpus d ſit minus pyramide a: eo q̄ pyramis b ponitur minor corpore c. Erit igitur baſis b ad baſin a: ſicut pyramis b ad corpus minus pyramide a. Ex hoc autem demonſtratū eſt ſequi impoſſibile: videlicet ſeratilia detracta ab aliqua pyramide/ matus eſſe ea pyramide a qua detrahūtur. Ideoq; relinqtur corpus c eſſe ęquale pyramidi b, cū nec minus ea poſſit eſſe nec maius: & proportionē pyramidis a ad pyramidē b eſſe ſicut baſis a ad baſin b. Hoc autem erat demonſtrandum.

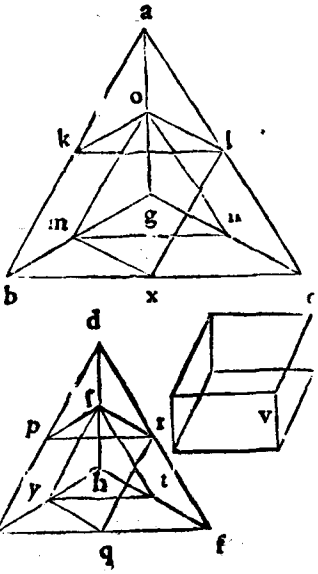

Euclid.ex Zamb. Theorema 5. Propoſitio 5.

¶Sub eodē faſtigio pyramides ſubſiſtentes/ triangularemq; baſin habentes: adinuicem ſeſe habent ſicut baſes.

¶THEON ex Zamb. ¶Sint ſub eadē altitudine pyramides: quarū baſes qui dē ſint a b c, d e f, triangula/ faſtigia ſint g, h, ſigna. Dico q̄ eſt ſicut a b c baſis ad d e f baſin: ſic eſt a b c g pyramis ad d e f h pyramida. Si aūt nō eſt ſicut a b c baſis ad d e f baſin, ſic a b c g pyramis ad d e f h pyramida: eſto ſic a b c g pyramis vel ad ſolidū aliqđ minus ipſa d e f h pyramide/ vel ad maius. Sitq; prius ad minus aliqđ: ſitq; v. Diuidaturq; p 3 duodecimi ipſa d e f h pyramis: in binas pyramides æquas & toti ſimiles/ & in bina priſmata æqualia. iā bina priſmata: maiora ſūt q̄ totius pyramidis dimidiū. et rurſus per eādē q̄ fiunt ex pyramidis diuiſione: ſimiliter diuidantur. & hoc ſemper fiat: ex quo amplius nō ſuperſint aliquę pyramides ab ipſa d e f h pyramide/ quin ſint minores exceſſu quo excedit d e f h pyramis ipſū v ſolidū. Accipiātur: ſintq; rationis cauſa/ ipſæ d p r f & f t y h. reliqua igitur priſmata exiſtētia in ipſa d e f h pyramide: maiora ſūt ipſo v ſolido. Diuidaſq; ppręcedētē/ ipſa a b c g pyramis/ ſimiliter et eq̄ multipliciter ipſi d e f h pyramidi. Eſt igit ſicut a b c baſis ad d e f baſin: ſic p p̄cedētē q̄ ī a b c g pyramide priſmata ad ea q̄ in d e f h pyramide priſmata. Sed et ſicut a b c baſis ad d e f baſin: ſic a b c g pyramis ad v ſolidū. Et ſicut igit per 11 quīti a b c g pyramis ad v ſolidū: ſic priſmata q̄ in a b c g pyramide ad ea priſmata q̄ ī d e f h pyramide. viciſſim igit p 16 quīti ſicut a b c g pyra

maius nõ ea quę in ipſa prĩmata: ſic eſt v ſolidum ad ea quę in d e f h pyrami de prĩmatea. Maior autem eſt pyramis a b c g: eis quę in ſeipſa prĩmatibus. Igitur & ſolidum v maius eſt eis quę in pyramide d e f h ſũt prĩmatibus. ſed & minus. Quod eſt impoſſibile. Igitur nõ eſt ſicut a b c baſis ad d e f baſin: ſic a b c g pyramis ad aliquod ipſa d e f h pyramide ſolidum minus. Similiter ſã oſtendetur: q̃ neq; ſicut baſis d e f ad baſin a b c, ſic d e f h pyramis ad minus aliquod ſolidũ ipſa a b c g pyramide. ¶Dico iam: q̃ neq; eſt ſicut a b c baſis ad d e f baſin/ſic a b c g pyramis ad maius aliquod ſolidum ipſa d e f h pyramide. Si enĩ poſſibile: eſto ad maius v ſolidũ. Conuerſim igit̃ eſt ſicut d e f baſis ad a b c baſin: ſic v ſolidum ad a b c g pyramidem. Sed ſicut v ſolidũ ad a b c g pyramidẽ: ſic d e f h pyramis ad minus aliquod ipſa a b c g pyramide. ſicut ãte oſtenſũ eſt. Et ſicut igitur per 11 quinti baſis d e f ad baſin a b c: ſic d e f h pyramis ad minus aliq̃ ipſa a b c g pyramide. quod abſurdũ eſſe patuit. Non eſt igitur ſicut a b c baſis ad d e f baſin: ſic a b c g pyramis ad maius aliquod ſolidum ipſa pyramide d e f h. Patuit autẽ q̃ neq; ad minus. Eſt igitur ſicut a b c baſis ad d e f baſin: ſic a b c g pyramis ad d e f h pyramidẽ. Sub eodem igitur falſigio: & quę ſequuntur reliqua. Quod oſtendere oportuit.

Eucli. ex Zamb. Theorema 6. Propoſitio 6.

6 ¶Sub eadem altitudine pyramides exiſtentes / multangulaſq; baſes habentes: adinuicem ſeſe habent ſicut baſes.

¶THEON ex Zãb. ¶Sint ſub eadẽ altitudie pyramides: multãgulas baſes habẽtes hoc eſt a b c d e, f g h k l, faſtigia vero m, n, ſigna. Dico q̃ eſt ſicut a b d e baſis ad f g h k l baſin: ſic eſt a b c d e m pyramis ad f g h k l n pyramida. Diuidatur enim ipſa a b c d e baſis in triangula a b c, a c d, a d: e & f g h k l in f g h, f h k, f k l, triangula. Intelligantur q̃ ab vnoquoq; triangulo: pryamides æque altæ eis quę in principio pyramidibus. Et quoniam eſt ſicut a b c triangulum ad a c d triangulum ſic eſt a b c m pyramis ad a c d m pyramida/& cõponendo per 18 quinti ſicut a b c d trapezium ad a c d triangulum: ſic a b c d m pyramis ad a c d m pyramida/ſed & ſicut a c d triãgulum ad a d e triangulum ſic a c d m pyramis ad a d e m pyramida: ex æquali igitur per 22 quinti eſt ſicut a b c d baſis ad a d e baſin: ſic a b c d m pyramis ad ipſam a d e m pyramida. & componendo rurſus per 18 quinti ſicut a b c d e baſis ad ipſam a d e: ſic a b c e m pyramis ad a d e m pyramida. Idq; propterea iam & ſicut f g h k l baſis ad f k l baſin: ſic & f g h k l n pyramis ad f k l n pyramida. Et quoniã binæ pyramides ſunt a d e m, f k l n, triangulas hãbentes baſes ac ſub eadem altitudine: eſt igitur per 5 duodecimi ſicut a d e baſis ad f k l baſin, ſic a d e m pyramis ad ipſã f k l n pyramida. Quoniã igitur ſicut a b c d e baſis ad a d e baſin ſic a b c d e m pyramis ad a d e m pyramida/ ſicut autem a d e baſis ad f k l baſin ſic a d e m pyramis ad f k l n pyramida: ex æquali igitur per 22 quinti & ſicut a b c d e baſis ad f k l baſin/ſic a b c d e m pyramis ad f k l n pyramida. Sed & ſicut f k l baſis ad f g h k l baſin: ſic erat & f k l n pyramis ad f g h k l n, pyramida. & ex æquali rurſus per 22 quinti eſt ſicut a b c d e baſis ad f g h k l baſin: ſic a b c d m pyramis ad f g h k l pyramida. Sub eadem altitudine igitur: & quę ſequuntur reliqua. Quod erat oſtendendum.

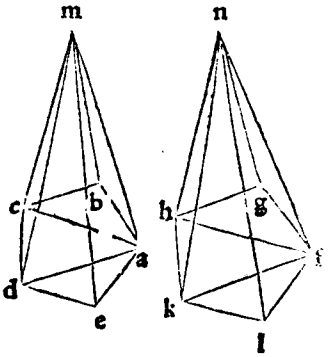

Eucli. ex Camp. Propoſitio. 6.

6 OMne corpus ſeratile: in tres pyramides æquales baſeſq; triangulas habentes eſt diuiſibile.

¶CAMPANVS. ¶Sit ſeratile a b c d e f. ipſum dico eſſe diuiſibile in tres pyramides triangulas æquales. protrahatur enĩ in vnaq; ſua rũ triũ ſuperficierũ parallelogrãmarũ linea diagonalis: ita q̃ vna earũ diagonaliũ ſit cõterminalis reliquis duabus. Vt ſi protrahas lineas b d, b f, & f a: quas propter confuſionem protrahere cõtempſi. eritq; totum ſeratile in tres triangulas pyramides diuiſũ: quas ex præmiſſa bis aſſumpta facile cõſtat eſſe æquales.

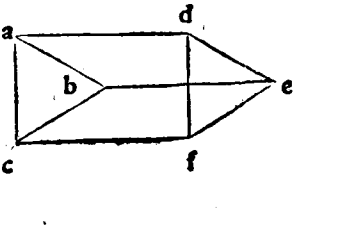

¶CAMPANI additiones. ¶Quoniã autẽ Euclides nihil demõſtrandum proponit de pyramidibus lateratis/exceptis ſolis quarum ſunt baſes triangulæ: vt

omnium cognitionem ex elemẽtis quę ponit ſufficienter elicere poſſimus/quę-dam arbitramur non inutile demonſtrationibus hic poſitis adiungere. Solis enim elementis contentus Euclides: multa prætermiſit. quæ quãuis ex eis conſequantur: non tamẽ ſine difficultate patent ſtudentibus. Horũ primũ eſt hoc.

¶Si duo ſolida (quorum alterum ſeratile/alterum vero pyramis cuius baſis triangula) ſuper eandem baſin aut ſuper æquales trigonas/aut ſeratile ſuper quadrangulam pyramis vero ſuper trigonam quæ quadrangulæ baſis ſeratilis ſit dimidium/conſtituta fuerint æque alta: ſeratile pyramidi triplum eſſe conueniet. 1

¶Si ſeratile propoſitũ fuerit ſuper baſin trigonã: tunc ex pyramide propoſita ſuper propriam baſin perficiatur ſeratile pyramidi propoſitæ æque altũ. Si vero ſeratile fuerit ſuper baſin quadrangulã: tunc baſi pyramidis adijciatur triangulus. ex quo & baſi pyramidis perficiatur ſuperficies æquidiſtantium laterũ: ſuper quam ex ipſa pyramide compleatur ſeratile pyramidi æque altum. Quia igitur iſtud ſeratile ſeratili priori eſt æque altũ/et vtrorumq; baſes ſunt æquales ex hypotheſi: ſequitur ipſa eſſe ęqualia. hoc ei demõſtratũ eſt in 36 vndecimi. At quoniam ex 6 huius ſeratile ſecũdũ triplũ eſt ad pyramidẽ propoſitã / nam ipſa eſt vna ex tribus pyramidibus in quas ipſum ſeratile diuiditur: erit quoq; per cõmunem ſcientiam propoſitum ſeratile triplum ad propoſitã pyramidẽ.

¶Si quotlibet pyramides quarum baſes triãgulę / ſuper vnam eã demq; baſin ſiue ſuper æquales conſtitutæ fuerint æque altæ: eas eſſe adinuicem æquales neceſſe eſt. 2

¶Fabricato enim vero ſeratili æque alto pyramidibus propoſitis/ ſuper baſin triangulã æqualẽ baſibus propoſitarũ pyramidũ aut ſup baſin quadrãgulã duplam baſibus earundem: erit ipſum ſeratile triplum ad pyramides ſingulas. hoc enim: conſtat ex prędmiſſa addita ſiue interpoſita. Igitur ex communi ſciẽtia eandę propoſitæ pyramides: ſunt vt diximus adinuicem æquales.

¶Omnes pyramides quarum baſes triangulæ / æque altæ: ſuis baſibus ſunt proportionales. 3

¶Fiant ſuper baſes propoſitarum pyramidum/aut ſuper alias trigonasę quales/aut ſuper parallelogrammas duplas/ſeratilia ipſis pyramidibus æque alta: erũt ob hoc ſeratilia ſibi adinuicẽ æque alta. Et quia ipſa ſeratilia ſuis baſibus ſunt proportionalia vt probatum eſt in 36 vndecimi 33 ipſius mediante / cũq; ex prima harum additarum manifeſtum ſit hæc ſeratilia tripla eſſe ad propoſitas pyramides/vnũquodq; videlicet ad ſuam relatiuam/baſesq; ipſorum ęquales aut duplas eſſe baſibus ipſarum / ſicut autem ex 15 quinti triplum ad triplum ita ſimplum ad ſimplum: erunt quoq; propoſitæ pyramides ſuis baſibus proportionales.

¶Si fuerint duæ quælibet pyramides æque altæ/fueritq; alterius baſis trigona / reliquæ autem tetragona aut plurilatera: pyramides ipſas ſuis baſibus proportionales eſſe conueniet. 4

¶Exempli gratia. Intelligantur duæ pyramides æque altæ/ſuper duas baſes a & b: ſitq; baſis a triangula, b vero pentagona. Et dicantur hæ pyramides: a & b. Itaq; dico proportionem pyramidum a & b. eſſe ſicut baſium a & b. Diſtinguatur quidem pentagonus b: in tres triãgulos c, d, e. eritq; tota pyramis b: diſtincta in tres pyramides æque altas/ quarum baſes ſunt triangulc, d, e, quæ etiã dicãtur nominibus ſuarum baſium. Quia igitur ex præmiſſa interpoſita/ proportio pyramidis c ad pyramidẽ a eſt ſicut trigoni c ad trigonum a, & pyramidis d ad pyramidẽ a ſicut trigoni d ad trigonũ a, itẽq; pyramis e ad pyramidẽ a ſicut trigoni e ad trigonum a: ex 24. quinti bis aſſumpta ſequitur q; ſit proportio aggregati ex omnibus pxramidibus c, d, e (& ipſũ eſt pyramis b) ad pyramidem a, ſicut aggregati ex omnibus trigonis c, d, e (& ipſum eſt pentagonus b) ad trigonum a. Conſtat igitur quod volumus.

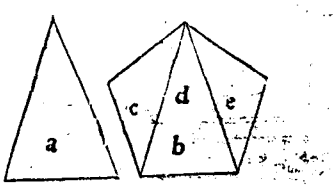

Zam. 6. ¶Omnes lateratæ pyramides æque altę: ſuis baſibus proportiona 5

les esse probantur.

¶Si alterâ earum fuerit super basin trigonam: ex præmissa interpositâ constat quod dicitur. Si autem basis vtriusq; fuerit polygonia: vtralibet ipsarum basiũ resoluta in triangulos/& ipsa pyramide in pyramides triangulas: erit ex præmissa interposita / proportio vniuscuiusq; harum triangularum pyramidũ, in quas altera propositarũ diuiditur, ad reliquã/sicut suæ basis ad basin alterius. Itaq; per 24. quinti quotiẽs oportet assũptã: cõstat verũ esse quod diximus.

Euclí. ex Zamb. Theorema 7. Propositio 7.

7 ¶Omne prisma triangularem basin habens: diuiditur in tres pyramides sibi inuicem æquas/triangulares bases habentes.

¶THEON ex Zãberto. ¶Sit prisma a b c d e f: cuius quidẽ basis sit a b c triãgulũ/ex opposito aũt d e f. Dico q; ipsũ a b c d e f prisma: diuidit in tres pyramides sibi inuicẽ æquas/triãgulares bases habẽtes. Cõnectãtur enĩ b d, e c, c d. Et quoniã a b d e parallelogrãmũ est/ eius aũt dimetiens est b d: triãgulũ igitur a b d ipsi e d b triangulo æquũ est. & pyramis igitur cuius basis quidem est a b d triangulũ, fastigiũ autẽ c signũ: æqualis est pyramidi cuius basis est triangulũ d e b, & vertex est signũ c. Sed pyramis cuius basis quidẽ est d e b triãgulum / vertex autem c signum; eadem est ipsi pyramidi cuius basis quidem est triangulum e b c, & vertex d signũ. ab eisdẽ enim planis compræhendun tur. Et pyramis igitur cuius basis quidem est triangulũ a b d, fastigiũ autẽ signum c: æqualis est ipsi pyramidi cuius basis quidem est a b c triangulũ/fastigium autem d signum. Rursus quoniam f c b e parallelogrãmũ est/ dimetiẽs vero ipsius est e c: triangulũ c e f æquũ est ipsi c b e triangulo. & pyramis igitur cuius basis quidem est traingulũ b c e, fastigiũ autem d signum: est æqualis pyramidi cuius basis quidem est triangulum e c f, vertex vero d signũ. Pyramis autem cuius basis quidem est b e c triangulum/ vertex autem d signum: ostensa est æqualis pyramidi cuius basis quidem est a b d triangulum/ vertex autẽ signum c. & pyramis igitur cuius quidem basis est c e f triangulum/ vertex autem d signum: æqua est pyramidi cuius basis quidem est a b d triangulũ/ vertex autem c signum. Igitur a b c d e f prisma: in tres pyramides æquas sibi inuicem diuiditur/triangulares bases habentes. Et quoniam pyramis cuius basis quidem est triangulum a b d, fastigium autem c signum/ eadem est ipsi pyramidi cuius basis quidem est triangulum c a b, vertex autem signum d (sub eisdem namq; planis comprehenduntur) pyramis autem cuius basis est triangum a b d, vertex autem signum c, tertium esse prismatis ostensum est cuius basis est triangulum a b c, ex opposito autem d e f: & pyramis igitur cuius basis est a b c triangulum/ vertex autem d signum/ tertiũ est prismatis cuius basis est triangulum a b c, ex opposito autem d e f. Omne igitur prisma: & quæ sequuntur reliqua. Quod oportebat demonstrare.

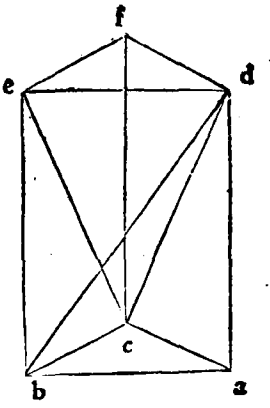

¶COROLLARIVM. ¶Ex hoc iã est manifestũ: q; omnis pyramis/ tertia pars est prismatis eãdẽ eidẽ basin habẽtis & altitudinẽ æquã. * Quoniã & si alia quæpiam figura rectilinea habuerit bases prismatis & eadem ex opposito diuidatur in prismata triãgulares bases habentia: & ea quę ex opposito.

Euclí. ex Camp. Propositio 7.

7 SI duæ pyramides triangularum basium fuerint æquales: earum bases earundem altitudinibus mutuæ erunt. Si vero bases & altitudines fuerint mutuæ: eædem pyramides sibi inuicem esse æquales necesse est.

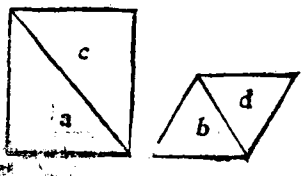

¶CAMP. ¶Quod trigesimaquarta & trigesimaquinta vndecimi proposuerunt de solidis parallelogrammis / & nos in 36 eiusdem demonstrauimus de seratilibus: hęc 7 duodecimi proponit de pyramidibus habẽtibus bases triãgulas. Intelligãtur enĩ duæ pyramides æquales super duos trigonos vel triangulos a & b: quę dicãtur a & b. Dico itaq; q; proportio basis a ad basin b: est sicut proportio altitudinis pyramidis b ad altitudinem pyramidis a. Et si hoc fuerit: dico pyramides a & b esse æquales. Adhibeantur quidem duobus trigoe

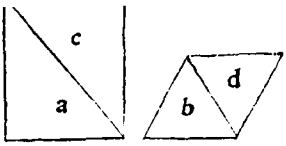

nis a & b, duo alij qui ſunt c & d: vt fiant ambæ ſuperficies a c & b d æquidiſtantium laterum, et ex ipſis pyramidibus ſuper baſes a c & b d, compleantur ſolida parallelogramma pyramidibus propoſitis æque alta quæ ſimiliter dicantur a c & b d. Manifeſtū igitur eſt ex ſexta huius 12/ꝙ pyramis a eſt ſexta pars ſolidi a c: & pyramis b ſexta ſolidi b d. Itaq; ex 35 vndecimi argue propoſitum: primā quidē partem ex prima / ſecundam autem ex ſecunda.

¶CAMPANI additio.

¶Qz ſi duæ quælibet pyramides lateratæ/ fuerint æquales: earū baſes earundem altitudinibus mutuæ erunt. Si vero baſes earum altitudinibus ipſarum mutuæ fuerint: eadem pyramides æquales eſſe oportet.

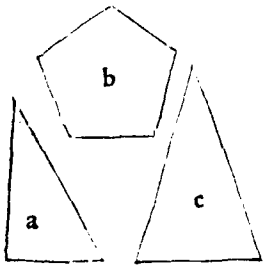

¶Si baſes vtrarūq; fuerint triangulæ: demonſtratum eſt verum eſſe quod dixímus. Si altera tantū: ſit igitur a, baſiſq; alterius pyramidis ſit b. & ſumatur trigonus c æqualis polygonio b: fiatq; ſuper c, pyramis æquæ alta pyramidi quæ eſt ſuper b. & ſint a, b, c: æquiuoca nomina pyramidum & baſium. Quia igitur ex hypotheſi duæ pyramides a & b ſunt æquales/ & ex vltima interpoſitarum ad ſextā huius duę pyramides b & c ſunt æquales / ideoq; ex communi ſcientia duæ pyramides a & c æquales: igitur baſes earum ſunt mutuæ ad altitudines earum ex prima parte 7 huius. Cumq; baſes b & c ſint æquales/ altitudines quoq; pyramidum b & c æquales: erunt ex prima parte & ſecunda 7 quinti/ baſes a & b mutuę altitudinibus pyramidū a & b. ¶Secūda pars cōuerſo mō probat. Nā ſi fuerit baſis a ad baſin b, vt altitudo pyramidis b ad altitudinē pyramidis a: erit ex 2 parte & prima 7 quīti/ baſis a ad baſin c, ſicut altitudo pyramidis b ad altitudinē pyramidis a. itaq; ex ſecunda parte huius 7 duę pyramides a et c: ſunt ęquales. quare per communē ſcientiam duæ quoq; pyramides a & b: ſunt æquales.

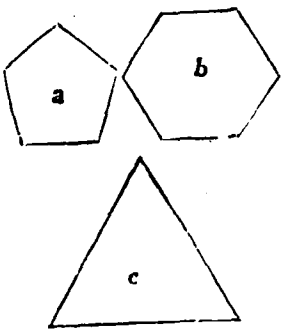

¶Si vero neutra propoſitarū pyramidum fuerit trigona ſed vtraq; polygonia (verbi gratia altera pentagona/ altera hexagona) quæ adhuc dicantur a & b: ſumatur ſimiliter triāgulus c æqualis hexagono b, ſuper quem fiat pyramis æque alta pyramidi b. eruntq; duæ pyramides b & c æquales: ideoq; duæ quæ ſunt a & c etiam per conceptionem æquales. quare baſis a ad baſin c: ſicut altitudo pyramidis c ad altitudiuē pyramidis a. hoc enim: ſuper demonſtratum eſt. Eſt ergo ex ſeptima quinti baſis a ad baſin b: ſicut altitudo pyramidis b ad altitudinē pyramidis a. ¶Conuerſa conuerſo modo patet. Si enim baſis a ad baſin b fuerit vt altitudo pyramidis b ad altitudinem pyramidis a: erit quoq; ex ſeptima quinti baſis a ad baſin c, vt altitudo pyramidis c ad altitudinē pyramidis a. ideoq; (vt patet ex prioribus) erunt duæ pyramides a & c: ęquales. quare ex cōmuni ſcientia & duæ quæ ſunt a & b: erunt etiam æquales. Et hoc eſt propoſitum

Eucli. ex Camp. Propoſitio. 8.

8 Omnium duarum pyramidum ſimilium quarum baſes triangulæ / eſt proportio alterius ad alteram: tanq; lateris ad latus eius relatiuum proportio triplicata.

¶CAMPANVS. ¶Propoſitis duabus pyramidibus ſimilibus baſes triangulas habētibus/ ex ipſis perfice duo ſolida parallelogrāma: quēadmodum dictū eſt in demonſtratione præmiſſę. eruntq; hæc duo ſolida parallelogrāma ſimilia: eo ꝙ pyramides ponuntur ſimiles adinuicem. nam duo ſolidi anguli qui ſunt communes pyramidibus & ſolidis parallelogrāmis: ſuperficialibus āgulis numero & quantitate æqualibus continentur. & latera quoq; illos angulos ſuperficiales cōtinentia: ſunt proportionalia. Quare ex 34 primi tres ſuperficies ſolidorū parallelogrāmorum communes angulos ſolidos cōſtituentes: ſunt æquiangulæ & laterum proportionalium/ ideoq; ſimiles ex diffinitione ſimiliū ſuperficierum. quare ex 24 & 13 quinti cunctæ ſex ſuperficies horum duorum ſolidorum parallelogrāmorū: ſunt ſimiles adinuicem. Igitur a diffinitione corporum ſimiliū: erunt ipſa ſolida ſimilia. Quare cum proportio ſolidorū & pyramidum ſit vna ex 15 quinti (nam ſolida ſunt ſexcupla pyramidibus ex ſexta

huius) etiam ſit proportio ſolidorum vna ſicut ſuorum relatiuorum laterum triplicata ex 36 vndecimi libri/ ſunt autem latera ſolidorum eadem lateribus pyramidum: erit quoq; ex 11 quinti proportio propoſitarum pyramidum ſicut ſuorum relatiuorum laterum proportio triplicata: quod eſt propoſitum.

¶CAMPANI additiones.

¶Qz ſi fuerint duę quælibet pyramides lateratę ſimiles: erit proportio alterius ad alteram ſicut ſui lateris ad ſibi relatiuum latus alterius proportio triplicata.

¶Sint duæ lateratæ pyramides quarum coni a & b, ſimiles: ſintq; ſuper baſes pentagonas quæ ſunt c d e f g, h k l m n. Dico q; proportio earũ: eſt ſicut ſuorum relatiuorum laterum triplicata. Conſtat enim ex diffinitione ſimiltũ ſuperficierum & corporum: q; pentagoni qui ſunt baſes propoſitarum pyramidum/ ſibi adinuicem/ cũctiq; relatiui trianguli ipſas ambientes ſibi inuicem/ ſunt ſimiles. Diuidantur itaq; baſes ambarum in triangulos ſimiles & numero æquales prout 18 ſexti proponit eſſe poſſibile: protractis in hac quidem lineis c e & c f, in illa vero h l & h m. Dico igitur iſtas pyramides eſſe diuiſas in pyramides triangulas ſimiles & numero æquales. Conferantur enim adinuicem duæ pyramides a c d e, b h k l: quarum coni ſunt a & b. Cõſtat autem ex hypotheſi/ triangulum c a d eſſe ſimilẽ triangulo b h k: & triangulum d a e triãgulo k b l. Et quia etiã ex hypotheſi angulus d eſt æqualis angulo k, & latera c d & d e continentia angulum d ſunt proportionalia lateribus h k & k l continẽtibus angulum k: erunt ex 6 ſexti duo trianguli c d e & h k l æquianguli. ideoq; per 4 ſexti erit proportio c d ad h k: ſicut c e ad h l. Cũq; ex hypotheſi ſit proportio c a ad h b, & etiam a e ad b l, ſicut c d ad h k: erit ex 11 quinti c a ad h b, & a e ad b l, ſicut c e ad h l. Igitur ex 5 ſexti & diffinitione ſimilium ſuperficierum: triangulus c a e erit ſimilis triangulo h b l. Manifeſtũ eſt itaq; ex diffinitione ſimiliũ corporum: q; pyramis a c d e eſt ſimilis pyramidi b h k l, ſimiliter quoq; conſtat pyramidem a c e f eſſe ſimilem pyramidi b h l m: & pyramidẽ a c f g, pyramidi b h m n. Quia ergo ex hac 8 proportio pyramidis a c d e ad pyramidem b h k l eſt ſicut lateris c d ad latus h k triplicata/ etiam pyramidis a c e f ad pyramidem b h l m ſicut e f ad l m triplicata/ ac etiam pryamidis a c f g ad pyramidem b h m n ſicut c g ad h n triplicata: cum ſit ex hypotheſi proportio e f ad l m, & c g ad h n, ſicut c d ad h k, ſequit ex 13 quinti vt proportio totalium pyramidum a & b ſit ſicut vnius harum partialium ad aliam vnam. Igitur ex hac 8 & 11 quinti conſtat verum eſſe quod diximus.

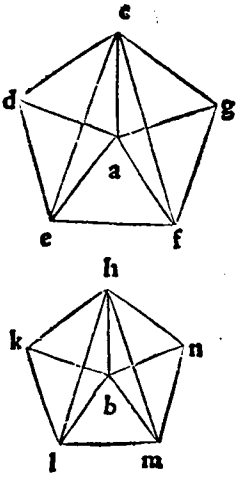

¶Omnes colũnæ lateratæ æque altæ: ſuis baſibus ſunt proportionales.

¶Verum eſt quod dicitur: ſuper qualeſcũq; baſes polygonias ſint colũnę. Columnas autem lateratas: vocamus ſolida corpora laterata quorum baſes & ſuperficies ſupremæ ſunt ſimiles & æquales/ cunctæ vero reliquæ ſuperficies ipſa ſolida circunſtãtes ſunt æquidiſtantium laterum. Talium autem ſolidorum prima ſpecies eſt ſeratile: quãdo ſuper vnã ſuarum trilaterarum ſuperficierum intelligitur eſſe ſtatutum. ſecunda vero ſpẽs eſt colũna: cuius baſis ſit quadrilatera quã ex duobus ſeratilibus neceſſe eſt eſſe compoſitã, & tertia eſt cuius baſis eſt pentagona: & ipſa ex tribus ſeratilibus perficitur. Simpliciter autem dico q; omnis laterata colũna in tot corpora ſeratilia poteſt diſtingui: in quot triangulos ſua baſis. Intelligantur itaq; duæ colũnæ lateratæ a & b, conſtitutæ ſuper duas baſes a & b: æquę altæ. dico q; proportio colũnarum a & b: eſt ſicut baſis a & b. Diſtinguantur nãq; hæ baſes in triangulos: & hæ colũnæ in ſeratilia. baſis quidem a quæ ponatur eſſe quadrangula/ in duos trigonos ſcilicet c & d: & colũna a, in duo ſeratilia c & d. baſis vero quæ ſit pentagona/ diſtinguatur in tres trigonos e, f, g: & colũna b, in tria ſeratilia quę ſimiliter vocẽtur e, f, g. Manifeſtum eſt igitur ex iis quę in 36 vndecimi dicta ſunt: q; proportio ſeratilis c ad ſeratile e, eſt ſicut baſis c ad baſin e. & iterum ſeratilis d ad ſeratile eſt ſicut baſis d ad baſin e. quare per 24 quinti erit colũnę a ad ſeratile e: ſicut baſis a ad baſin e. Eadem ratione erit colũna a ad ſeratile f: ſicut baſis a ad baſin f. At rurſus colũnæ a ad ſeratile g: ſicut baſis a ad baſin g. Igitur ex 24 quinti

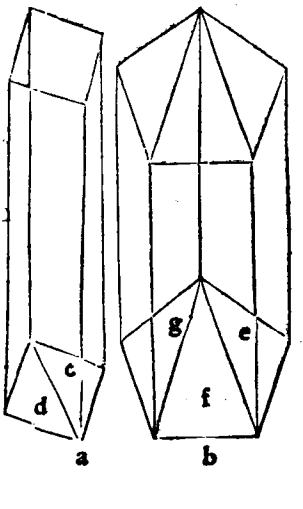

quoties neceſſe fuerit aſſumpta facile concludes propoſitum. ¶ Conſtat itaq; ex hoc: q̄ omnes columnæ lateratę ſuper eandem baſin vel ſuper æquales cōſtitutæ ſi fuerint æque altę/ erūt æquales. Cū enī (vt proximo probatū eſt) æque altæ colūnæ lateratæ ſint ſuis baſibus proportionales/ ponantur autem baſes eſſe aut cædem aut æquales: neceſſe eſt ex 24 quinti vt etiam columnæ ſint æquales. ¶ Conſtat quoq; q̄ ſi fuerint quælibet ſolida parallelogramma ſeratilia & lateratæ columnæ æque altæ/ ipſa quoq; ſuis baſibus proportionalia eſſe neceſſario comprobantur. Omnia enim hæc: ſpecies ſunt lateratarū colūnarū/ de quibus paulo ante vniuerſaliter probatum eſt verū eſſe quod dicitur.

¶ Omnis laterata columna: tripla eſt ad ſuam pyramidem.

¶ Diſtinguatur baſis colūnę in triangulos: & ſecundum numerū triangulorum illorum diſtinguatur columna in ſeratilia/ & pyramis columnæ in pyramides habentes baſes triangulasq; videlicet ſunt baſes ſeratilium. Cōſtat itaq; vnū quodq; ſeratile ad eam pyramidem quæ ſuper eandem baſin cum ipſo ſeratili conſiſtit: triplū eſſe. hoc enim: demōſtratū eſt in ſexta huius duodecimi libri. Igitur ex 13 quinti omnia ſeratilia pariter accepta: ad omnes pyramides pariter acceptas neceſſe eſt eſſe triplum. Cumq; ex omnibus ſeratilibus pariter acceptis columna/ et ex omnibus pyramidibus pariter acceptis pyramis columnæ/ perficiantur: conſtat veram eſſe hanc noſtram propoſitionem.

¶ Si fuerint duæ quælibet columnæ lateratæ æquales: earum baſes earundem altitudinibus mutuæ erunt. Si vero baſes earum & altitudines mutuæ fuerint: eaſdem columnas æquales eſſe neceſſe eſt.

¶ Si enim columnæ ſint æquales: earum pyramides erunt æquales / eo q̄ omnis laterata columna eſt tripla ad ſuam pyramidem. Si autem pyramides fuerint æquales: ſuę baſes ſuis altitudinibus mutuæ erunt/ quemadmodum demonſtratum eſt in ſeptima huius. Quia igitur columnarum ſuarūq; pyramidū eędē ſunt baſes/ & altitudines ſunt eędem: cōſtat prima pars propoſiti. ¶ Sint igitur & altitudines propoſitarum columnarum lateratarū mutuæ. Dico q̄ columnæ erunt æquales. Cum enim eædem ſint baſes eædemq; altitudines colūnarum ſuarum pyramidum: erunt baſes & altitudines pyramidum propoſitarum columnarum mutuæ. Si hoc vt poſitum eſt/ verū fuerit de columnis: erūt quoq; pyramides æquales prout in ſeptimo huius demonſtratū eſt. igitur & & columnæ æquales: cum ipſæ triplæ ſint ad ſuas pyramides. Quare patet ſecunda pars eius quod propoſitum eſt.

¶ Omnium duarum columnarū lateratarū ſimilium eſt proportio alterius ad alteram: tanq̄ lateris ad ſuum relatiuum latus proportio triplicata.

¶ Si columnæ fuerint ſimiles: erunt ex diffinitione ſimilium corporum/ baſes earum cæteræq; ſuperficies eas ambientes/ ſimiles. Diuidantur itaq; baſes earum in triangulos ſimiles & numero æquales/ quemadmodum 18 ſexti proponit eſſe poſſibile: & ipſæ columnę diuidantur in ſeratilia ſuper hos triangulos exiſtētia. Stude igitur probare ſeratilia vnius/ ſuis relatiuis ſeratilibus alterius eſſe ſimilia: quod facile probabis ex hypotheſi & ſexta & quarta & quinta ſexti / & ex diffinitione ſimilium ſuperficierum & diffinitione ſimilium corporum. Hoc autem probato/ erit ex 36 vndecimi proportio vniuſcuiuſq; ſeratilis vnius ad ſuum relatiuum ſeratile alterius: ſicut ſui lateris ad latus illius proportio triplicata. Et quia omnium laterum eſt proportio vna/ cum cuncta ſeratilia vnius ſint ſimilia ſuis relatiuis ſeratilibus alterius: ſequitur ex vndecima quinti vt cunctorum ſeratilium vnius ad ſua relatiua ſeratilia alterius ſit proportio vna. Quare per 13 quinti quę eſt proportio vnius ſeratilis ad ſuū ſeratile relatiuū alterius: eadē eſt omnīū pariter acceptorū ad omnia pariter accepta. Et quia vtrobiq; omnia ſeratilia pariter accepta componunt columnas/ & relatiua latera ſeratilium ſunt relatiua latera columnarum: neceſſe eſt ex vndecima quinti vt proportio columnarum ſit ſicut ſuorum relatiuorum laterum proportio triplicata. Quod eſt propoſitum.

Euclid. ex Zamb. Theorema. 8. Propositio 8.

8 C Similes pyramides/triangulares bases habentes: in triplici sũt
a ratione eiusdem rationis laterum.
m C THEON ex Zamb. C Sint similes & similiter positæ pyramides: quarum
p bases quidem sunt a b c, d e f, triangula/fastigia vero ipsarum sint g, h, signa.
. Dico ꝙ a b c g pyramis ad d e f h pyramidem/triplã habet rationẽ: q̃ b c ad e
8 f. Compleantur enim b g m l, e h p o, solida parallelepipeda. Et quoniã pyra-
mis a b c g similis est ipsi d e f h pyramidi: æqualis igitur est angulus qui sub
a b c ei qui sub d e f angulo/& qui sub g b c ei qui sub h e f, & qui sub a b g ei
qui sub d e h. estq; sicut a b ad d e: sic est b c ad e f, & b g ad e h. Et quoniã est
sicut a b ad d e sic b c ad e f, & circũ æquos angulos latera sũt proportionalia:
igitur b m parallelogrãmũ ipsi e p simile est parallelogrãmo. & id propterea &
b n, ipsi e r simile est: & b k ipsi e x. Tria igitur m b, b k, b n: tribus e p, e x, e r,
sunt similia. Sed tria quidẽ m b, b k, b n, tribus quæ ex opposito sũt similia: &
tria e p, e x, e r, æqua & similia sunt tribus quę ex opposito. ipsa igitur b g m l,
e h p o, solida parallelepipeda: sub similibus planis æque multiplicibus cõprę
henduntur. Igitur b g m l: ipsi e h p o solido simile est. Similia autẽ solida pa-
rallelepipeda: in triplici sunt ratione eiusdẽ rationis laterum per 33 vndecimi.
Igitur b g m l solidum ad e h p o solidum triplam habet rationem: q̃ eiusdem
rationis latus b c ad eiusdem rationis latus e f. Sicut autem b g m l solidum ad
e h p o solidum/sic a b c g pyramis ad d e f h pyramida: quoniã pytamis sexta
pars est solidi. ac per hoc/& prisma dimidiũ existens solidi parallelepipedi:
triplum est ipsius pyramidis. & a b c g igitur pyramis ad d e f h pyramida tri
plam rationem habet: q̃ b c ad e f. Quod demonstrasse oportuit.

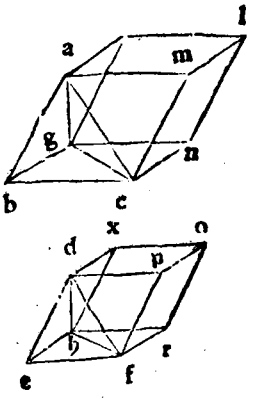

C COR RELARIVM. C Ex hoc nempe est manifestum: ꝙ & multangu
las bases habentes similes pyramides/ adinuicem in triplici sunt ratione eiusdem rationis laterum. Diuisis enim ipsis in ipsas pyramides/triangulares ba-
ses habentes: & similia polygona basium in similia triangula diuiduntur/ & in
æque multiplicia/& eiusdem rationis totis. eritq; sicut in altera vna pyramis
triangularem habens basin ad eam vnam basin triangularem habentem in al
tera pyramide: sic & omnes pyramides in altera pyramide triangulares ba-
ses habentes/ad pyramides existentes in altera pyramide & habentes triangu
lares bases. Hoc est. Pyramis ipsa polygonam basin habens ad pyramida ba-
sin polygonam habentem/& pyramis triangularem basin habens ad pyrami-
da triangularem basin habentem: in triplici est ratione eiusdem rationis late-
rum. Et polygonam igitur basin habens: ad similem basin habentem/ triplam
habet rationem q̃ latus ad latus.

Euclid. ex Zamb. Theorema 9. Propositio 9.

9 C Aequalium pyramidum & triangulares bases habentium: re-
C ciprocæ sunt bases altitudinibus. Et pyramides/triangulares ba-
a ses habẽtes/ quarum reciprocæ sunt bases verticibus: sunt æqua-
m les.
p C THEON ex Zãb. C Sint enim æquę pyramides a b c g, d e f h: triangula-
. res bases habentes a b c, d e f, fastigia vero g, h, signa. Dico: ꝙ ipsarum a b c
7 g, d e f h, pyramidum reciprocæ sunt bases altitudinibus. & est sicut basis a b c
ad basin d e f: sic est ipsius d e f h pyramidis fastigium ad ipsius a b c g pyra-
mis fastigium. Compleantur inq̃ ipsa b g m l, e h p o, solida parallelepipeda.
Et quoniam pyramis a b c g æqualis est ipsi d e f h pyramidi/estq; ipsius qui-
dem a b c g pyramidis sexcuplũ ipsum b g m l solidum / ipsius autem d e f h
solidum e h o p sexcuplum est: igitur solidum b g m l, ipsi e h o p solido æquũ
est. Aequalium autem solidorum parallelepipedorum reciprocæ sunt bases alti
tudinibus p 34 vndecimi. Est igitur sicut b m basis ad e p basin : sic est ipsius
e h o p solidi fastigium ad ipsius b g m l solidi fastigium. Sed sicut quidem m
b basis ad e p basin: sic a b c triangulum ad d e f triangulũ. Et sicut igitur per
11 quinti triangulum a b ad triangulum d e f: sic ipsius e h p o solidi altitudo
ad ipsius b g m l solidi altitudinem. Sed ipsius e h p o solidi altitudo/ eadẽ est

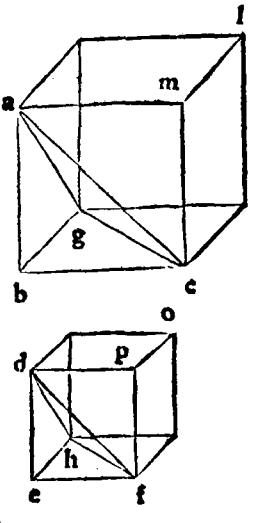

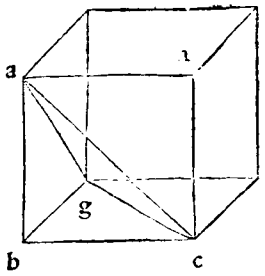

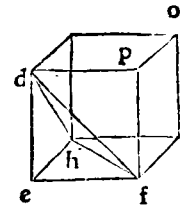

ipſi ipſius d e f h pyramidis altitudini: & ipſius b g m l ſolidi altitudo / eadem eſt ipſi ipſius a b c g pyramidis altitudini. Eſt igitur ſicut a b c baſis ad d e f baſin: ſic ipſius d e f h pyramidis altitudo ad ipſius a b c g pyramidis altitudinem. Ipſarum igit a b c g, d e f h, pyramidum: reciprocæ ſunt baſes altitudinibus. ¶Sed iã ipſarũ a b c g, d e f h, pyramidum reciprocę ſint baſes altitudinibus: eſtoq; ſicut a b c baſis ad d e f baſin / ſic ipſius d e f h pyramidis faſtigium ad ipſius a b c g pyramidis faſtigium. Dico: q; pyramis a b c g, æqualis eſt ipſi d e f h pyramidi. Eiſdem nãq; diſpoſitis / quoniam eſt ſicut a b c baſis ad d e f baſin ſic eſt ipſius d e f h pyramidis vertex ad ipſius a b c g pyramidis verticẽ / ſed ſicut a b c baſis ad ipſã d e f baſin ſic b m parallelogrãmũ ad e p parallelogrãmũ: & ſicut igit per 11 quinti b m parallelogrãmũ / ad e p pallelogrãmũ ſic eſt ipſius d e f h pyramidis faſtigiũ ad ipſius a b c g pyramidis faſtigiũ. Sed ipſius quidẽ d e f h pyramidis vertex / eſt idẽ ipſius e h p o pallelepipedi vertici: & faſtigium ipſius a b c g pyramidis / idẽ eſt ipſius b g m l pallelepipedi altitudini. eſt igit ſicut b m baſis ad e p baſin: ſic ipſius e h p o parallelepipedi altitudo ad ipſius b g m l pallelepipedi altitudinem. Solida vero parallelepipeda quorum reciprocæ ſunt baſes altitudinibus: ſunt æqualia per 34 vndecimi. Igitur ſolidum parallelepipedum b g m l: ipſi e h p o ſolido parallelepipedo eſt æquale. Eſtq; ipſius quidẽ l b g m l parallelepipedi / pyramis a b c g ſexta pars: ipſius autem e h p o paralleepipedi / ſexta pars eſt pyramis d e f h. Igitur pyramis a b c g: ipſi d e f h pyramidi eſt æqualis. Aequalium igitur pyramidum & triangulares baſes habentium: reciprocæ ſunt baſes altitudinibus. Et pyramides triangulares baſes habentes quarum baſes verticibus ſunt reciprocæ: ſunt æquales. Quod oſtendendum fuerat.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 9.

OMnis columna rotunda: pyramidi ſuę tripla eſſe cõprobatur. 9

¶CAMPANVS. ¶Supra circulum a, intelligantur vna columna & vna pyramis / ſecundum eandem ſuam altitudinem erectæ: dicanturq; æquinoce ipſa pyramis & columna & circulus / nomine vno ſcilicet a. Dico itaq; q; columna a, eſt tripla ad pyramidem a. Cuius probatio eſt. Quia ne q; maior neq; minor poteſt eſſe: q̃ tripla. Sit enim primũ (ſi poſſibile eſt) maior q̃ tripla / quãtitate corporis b: ita q; ſi b corpus demat de columna a, erit reſi duum eius triplum ad pyramidem a. Inſcribatur ergo quadratum circulo a: ſuper quod erigantur duo ſeratilia æque alta columnæ a. de quibus duobus ſeratilibus pariter acceptis cõſtat: q; ipſa ſunt plus medietate columnę a / quemadmodum ipſum quadratum conſtat eſſe plus medicate circuli a. ſi enim ex ipſis ſeratilibus perficiantur ſolida parallelogramma quorum ipſa ſunt medietates: erit ipſa columna pars ipſorum duorum ſolidorum pariter acceptorũ. Deinde ſuper latera quadrati inſcripti perficiam quatuor triangulos duum æqualiũ laterum in portionibus circuli / quarũ portionum latera quadrati ſunt chordę: diuiſis arcubus illarum portionũ per æqualia. & ſint illi trianguli c, d, e, f, ſuper quos etiã erige ſeratilia ad altitudinem colũnę a. Et manifeſtũ eſt: q; hęc ſeratilia ſunt maius medietate portionum columnæ ſuper portiones circuli eõ ſiſtentium / quemadmodum & ipſi trianguli ſunt ſunt maius medietate portionum circuli. Fiat autem hoc toties: quouſq; per primã 10 cogatur aduerſarius confiteri portiones columnæ pariter acceptas eſſe minus corpore b. Erit igitur columna laterata octogona quam componunt omnia ſeratilia pariter accepta quorũ baſes ſunt trianguli diuidentes polygonium inſcriptum circulo a: maius triplo pyramidis rotundæ a. Et quia ipſa laterata columna eſt tripla ad ſuam pyramidem ſicut demonſtratum eſt in eis quæ præmiſſa ſunt: ſequitur ex ſecunda parte 10 quinti libri vt rotunda pyramis a ſit minor laterata pyramide laterate colũnæ cuius baſis eſt inſcriptum polygonium baſi rotundæ pyramidis a. quod eſt impoſſibile. eſt enim pyramis laterata: pars ipſius pyramidis rotundæ. Non eſt igitur pyramis a: minus tertia parte ſuæ colũnę. ¶Sed nec plus tertia. Si enim poſſibile eſt: ſit pyramis a, plus tertia parte columnæ a, quãtitate corporis b, ita q; detracto corpore b de pyramide a: ſit reſiduum ipſius

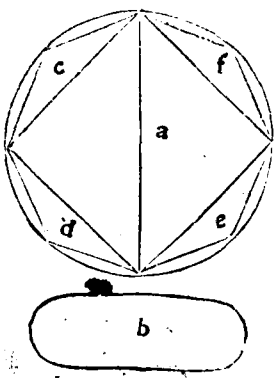

pyramidis tertia pars columnæ a. Igitur quemadmodũ prius/ ex p yramide a, intelligatur detrahi pyramis laterata ſibi æque alta cuius baſis ſit quadratum circulo a inſcriptum: quam lateratam pyramidem cõſtat eſſe plus dimidio pyramidis rotundæ. Itẽ de reſiduo pyramidis a, rurſus intelligantur detrahi pyramides æque altę: ſtatutę ſuper triãgulos c,d,e,f, qui ſunt in portionibus baſis, & hoc toties fiat: vt ex prima decimi relinquatur ex pyramide a, minus corpore b. Eritq; itaq; pyramis laterata inſcripto polygonio ſuperſtans/ quam componunt lateratæ pyramides ex rotunda pyramide detractæ: maius tertia parte rotundę columnæ a. Et quia vt probatũ eſt in præcedentibus/ hæc pyramis laterata eſt tertia pars ſuæ columnæ lateratæ a: ſequitur denuo ex ſecunda parte 10 quinti columnã rotundam a eſſe minorem columna laterata eiuſdem altitudinis cuius baſis eſt polygonium baſi rotundæ pyramidis inſcriptum. Hoc autem impoſſibile. nam hæc columna laterata: pars eſt columnæ rotundæ. Cum igitur columna rotunda non poſſit eſſe minus triplo ſuæ pyramidis/ neq; maius: erit neceſſario tripla ad eam. Quod demonſtrare volumus.

Euclid. ex Zamb. Theorema 10. Propoſitio 10.

10 ¶Omnis conus: cylindri tertia pars eſt eandem eidem baſin habentis & æquale faſtigium

¶THEON ex Zãb. ¶Habeat enim conus: cylindro baſin eandẽ hoc eſt circulum a b c d, & æquale faſtigium. Dico q; conus/ cylindri tertia pars eſt: hoc eſt q; cylindrus/ coni triplus eſt. Si autem cylindrus/ coni non eſt triplus: erit cylindrus/ cono aut maior q̃ triplus/ aut minor. Sit prius maior q̃ triplus. Et deſcribatur per 6 quarti in circulo a b c d: quadratum a b c d. Iam quadratum a b c d: maius eſt q̃ dimidiũ ipſius circuli a b c d. Cõſtituatur ab ipſo a b c d quadrato: priſma æque altum ipſi cylindro. Iam conſtitutum priſma: maius eſt q̃ ipſius cylindri dimidium. quoniam & ſi ipſi circulo a b c d, quadratum circumſcribamus: quadratum in ipſo orbe a b c d deſcriptum, circunſcripti dimidiũ eſt. & ab ipſis cõſtituta ſunt: æque alta ſolida parallelepipeda priſmata. priſmata igitur ipſa: adinuicem ſunt ſicut baſes. Et priſma igitur ſtãs in ipſo a b c d quadrato: dimidium eſt eius priſmatis quod conſtituitur a quadrato ipſi circulo a b c d circũſcripto. Et cylindrus: ipſo priſmate quod fit a quadrato circũſcripto ipſi circulo a b c d, minor eſt. Igitur priſma a quadrato a b c d conſtitutũ/ ipſi cylindro æque altũ: maius eſt dimidio ipſius cylindri. Secẽtur p 30 tertij ipſę a b, b c, c d, d a, circũferentię bifariã in e, f, g, h, ſignis: & connectantur ipſę a e, e b, b f, f c, c g, g d, d h, h a. & vnũquodq; igit ipſorũ a e b, b f c, c g d, d h a, triãgulorum: maius eſt q̃ dimidiũ eius quod circũ ſeipſum ipſius a b c d circuli ſegmenti/ ſicut ante oſtendimus. Conſtituantur ab vnoquoq; ipſorũ a e b, b f c, c g d, d h a, triangulorũ: priſmata æque alta ipſi cylindro. et vnumquodq; igitur ipſorum conſtitutorum priſmatum: maius eſt q̃ dimidia pars per ſeſe ipſius ſegmenti circuli. quoniam ſi per e, f, g, h, ſigna parallelos ipſis a b, b c, c d, d a, ducamus/ compleamuſq; quæ in ipſis a b, b c, c d, d a, parallelogramma/ & ab ipſis conſtituamus ſolida parallelepipeda ipſi cylindro æque alta: vniuſcuiuſq; conſtitutorum dimidia ſunt priſmata quæ in a e b, b f c, c g d, d h a, triãgulis. & ſunt ipſius cylindri deſectiones: minores ipſis ſolidis parallelepipedis conſtitutis. Itaq; etiam quę in a e b, b f c, c g d, d h a, triãgulis priſmata: maiora ſunt q̃ dimidiũ per ſeſe cylindri ſegmentorũ. Diſpeſcẽtes iã per 30 tertij relictas circũferẽtias diuidue/ & cõnectẽtes rectas lineas/ excitãteſq; ab vnoquoq; ipſorum triangulorum priſmata æqualis faſtigij ipſi cylindro/ & hoc ſemper efficiẽtes: relinquemus quaſdam deſectiones ipſius cylindri quæ erũt minores exceſſu quo excedit cylindrus triplũ coni. Reliquãtur: ſintq; e b, b f, f c, c g, g d, d h, h a. Reliquũ igit priſma cuius baſis quidẽ eſt a e b f c g d h multangulum/ faſtigiũ aũt idẽ cũ cylindro: maius eſt q̃ triplũ coni. Sed priſma cuius baſis quidem eſt a e b f c g d h multangulum/ faſtigiũ autẽ idẽ cum cylindro: pyramidis triplũ eſt cuius baſis quidẽ eſt a e b f c g d h multangulum/ faſtigium vero idẽ quod & cono. & pyramis igitur cuius baſis quidem eſt a e b f c g d h multangulũ/ vertex autem idem qui cono: maior eſt cono habente baſin circulum a b c d. Sed & minor. cõprehenditur etenim ab ipſo. Quod eſt impoſſibile. Non eſt igitur cylindrus: cono maior q̃ triplus.

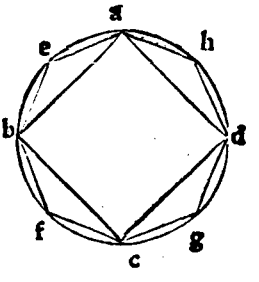

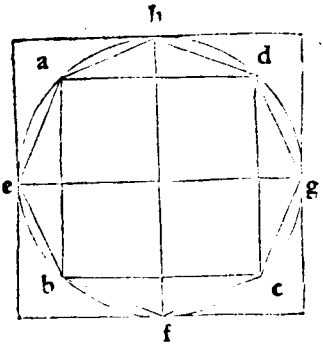

¶Dico insuper: q̄ neq̄ minor q̄ triplus est cylindrus coni. Si enim possibile est minor q̄ triplus/ cylindrus coni. Cōuersim: conus cylindro maior est q̄ tertia pars. Describatur iam per 6 quarti in circulo a b c d: quadratum a b c d. Igitur quadratum a b c d: maius est q̄ dimidiū ipsius a b c d circuli. Constituatur ab ipso a b c d quadrato/ pyramis: idē ipsi cono habens fastigiū. Igitur pyramis constituta: maior est q̄ dimidium coni. quoniam (sicut ante ostendimus) quando ipsi circulo quadratum inscribimus: quadratum a b c d, circūscripti dimidiū est. & si quadratis solida parallelepipeda constituamus æque alta ipsi cono/ quæ & prismata appellantur: erit constitutum ab ipso a b c d quadrato/ dimidiū eius quod cōstituitur a circūscripto quadrato. adinuicē enim sunt vt bases. Quare et tertia pars. Et pyramis igitur cuius basis a b c d quadratū: dimidium est pyramidis cōstitutæ ad quadratum ipsi orbi circūscriptū. & pyramis constituta a circa circulū quadrato: cono quē cōprehendit maior est. Pyramis igitur cuius basis a b c d quadratum/ fastigium autem idem quod & cono: maior est q̄ coni dimidium. Secentur per 30 tertij a b, b c, c d, d a, circūferentiæ bifariam in e, f, g, h, signis: & connectantur a e, e b, b f, f c, c g, g d, d h, h a. Vnūquodq̄ igitur ipsorum a e b, b f c, c g d, d h a, triangulorum: maius est q̄ pars dimidia per sese segmenti circuli a b c d. Constituantur nēpe ab vnoquoq̄ ipsorum a e b, b f c, c g d, d h a, triāgulorum: pyramides idem ipsi cono habētes fastigium. & vnaquæq̄ igitur constitutarū pyramidū eodē modo: maior est q̄ dimidia pars per sese segmenti ipsius coni. Secātes iam per 30 tertij relictas circūferentias diuidue/ & cōnectentes rectas lineas/ & excitātes ab vnoquoq̄ triangulorum pyramida idem ipsi cono fastigiū habentem/ & hoc semper efficientes: relinquemus quædam coni segmenta quę erunt minora excessu quo excedit conus tertiam partem cylindri. Relinquantur: & sint a e, e b, b f, f c, c g, g d, d h, h a. Reliqua igitur pyramis cuius quidem basis est a e b f c g d h multangulum/ vertex autem idem qui cono: maior est q̄ tertia pars cylindri. Sed pyramis cuius basis quidē est a e b f c g d h multangulū/ vertex autē idē qui cono: tertia est pars prismatis cuius basis quidē est a e b f c g d h multangulum/ fastigium autem idem quod & cylindro. Igitur prisma cuius basis quidem est a e b f c g d h multāgulū/ fastigiū autem idem ipsi cylindro: maius est cylindro cuius quidem basis est circulus a b c d. Sed & minus. comprehenditur nāq̄ ab eo. quod est impossibile. Cylindrus igitur: cono minor non est q̄ triplus. Patuit autem: q̄ neq̄ maior q̄ triplus. triplus igitur est cylindrus coni. Quare conus: cylindri tertia pars est. Omnis igit conus: cylindri tertia pars est eandem eidem basin habentis & æquale fastigium. Quod fuerat ostendendum.

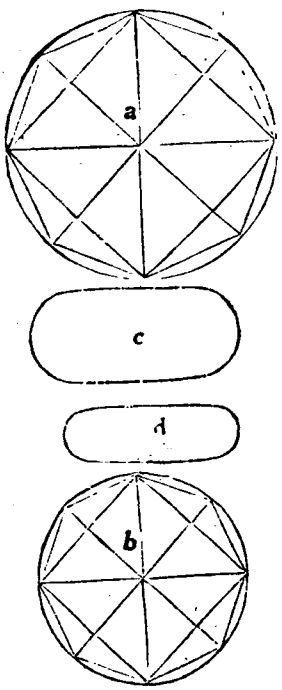

Eucli. ex Camp. Propositio 10.

OMnium duarum rotundarum pyramidum similium/ columnarumve rotundarum similium est proportio alterius ad alteram: tanq̄ diametri suæ basis ad diametrum basis alterius proportio triplicata. 10

¶CAMPANVS. ¶Sint duo circuli a & b, super quos constituantur duæ rotū dę pyramides similes/ duęq̄ columnę rotundę similes: & dicantur circuli & pyramides & columnæ & diametri circulorum: his nominibus a & b æquiuoce. Dico itaq̄ q̄ proportio duarum pyramidum a & b, duarūq̄ columnarū a & b: est sicut duarum diametrorum a & b proportio triplicata. Hoc autem si de pyramidibus cōstiterit: de columnis quoq̄ constabit ex 15 quinti/ cum omnis columna rotunda sit ex præmissa/ tripla ad suam pyramidem. De pyramidibus autem constabit hac demonstratione ducente ad impossibile. Est enim per cōmunem scientiam positam in principio secundæ demonstrationis huius 12 libri/ quę proportio diametri a ad diametrum b triplicata: eadem pyramidis a ad aliquod corpus. Illud igitur corpus sit c: de quo dico q̄ ipsum non potest esse minus neq̄ maius pyramide b. Sit primo minus (si fuerit possibile) quantitate corporis d: ita q̄ duo corpora c & d pariter accepta sint quātum pyramis b. Itaq̄ quem admodum in secunda parte præmissæ/ ex pyramide b detrahatur laterata pyramis sibi æque alta/ cuius basis sit quadratum inscriptum circulo

b: ei ex reſiduo eius detrahantur pyramides eiuſdem altitudinis cõſiſtentes ſu per trigonos portionum circuli b. fiat itaq; hoc toties: quouſq; cogente prima 10/ ſit reſiduum pyramidis b minus corpore d. eritq; ex communi ſcientia/ laterata pyramis detracta quam componunt partiales pyramides detractæ: ma ius corpore c. Inſcribatur itaq; circulo a, polygonium ſimile illi: quod eſt baſis lateratæ pyramidis detractæ a pyramide b. & ad angulos huius polygonij in ſcripti circulo a, demitte lineas a cono pyramidis a: perficiens ſuper illud poly gonium/ lateratam pyramidem æque altam rotundę pyramidi a. Hanc igitur ſtudeas demonſtrare eſſe ſimilem lateratę pyramidi detractæ a rotunda pyra mide b: quod hoc modo facies. In vtraq; pyramide eriges axẽ ipſius qui erit ex diffinitione linea continuans verticem pyramidis cum centro baſis: & erit perpendicularis ad baſin. de hinc a centris baſium/ protrahas in vtroq; circulo ſemidiametros: ad omnes angulos vtriuſq; polygonij inſcripti. Cũq; ex diffini tione ſimilium pyramidum rotundarum ſit proportio axis vnius ad axem alte rius ſicut diametri baſis vnius ad diametrum baſis alterius/ ideo etiam ex 15 quinti & æqua proportionalitate ſicut ſemidiametri ad ſemidiametrũ/ ſint aũt vtrobiq; omnes anguli quos axes cum ſemidiametris continent recti: neceſſe eſt ex ſexta propoſitione ſexti libri & quarta eiuſdem & diffinitione ſimiliũ ſu perficierum & ſimilium corporum diffinitione/ vt laterata pyramis a ſit ſimi lis lateratæ pyramidi b. quare per additam ad 8 huius/ proportio lateratæ py ramidis a ad lateratam b: eſt ſicut lateris vnius ad ſuum relatiuum latus alteri us proportio triplicata. ideoq; & ſicut diametri a: ad diametrum b triplicata. igitur quoq; ſicut rotundæ pyramidis a: ad corpus c ex 11 quinti. quare per mutatim proportio lateratæ pyramidis a ad rotundam pyramidẽ a: ſicut late ratę pyramidis b ad corpus c. Et quia laterata pyramis b, maior eſt corpore c: erit laterata pyramis a, maior rotunda pyramide a. Quod eſt impoſſibile: cum ſit pars eius. Nõ eſt ergo corpus c: minus rotunda pyramide b. Reſtat itaq; pro bandum: q; nec maius. Si enim aduerſarius dicat ipſum eſſe maius: tũc argua tur ex conuerſa proportionalitate proportionem diametri b ad diametrum a tri plicatam eſſe/ ſicut corporis c ad rotũdam pyramidem a. Sed ex conceptione/ eadem eſt rotundę pyramidis b: ad aliquod corpus aliud quod ſit d. Et quia ex hypotheſi corpus c maius eſt rotunda pyramide b: ſequitur ex 14 quinti q; ro tunda pyramis a ſit maior corpore d. Itaq; proportio rotundæ pyramidis b ad corpus quod eſt minus rotunda pyramide a, videlicet ad d: eſt ſicut ſuæ dia metri b ad diametrum alterius proportio triplicata. Hoc autẽ eſt impoſſibile. Nam ex hoc demonſtrauimus ſequi: q; pars ſit maior ſuo toto. Cum ergo cor pus c non poſſit minus eſſe neq; maius rotunda pyramide b: erit neceſſario ſi bi æquale. ideoq; ex ſecunda parte 7 quinti conſtat propoſitum.

¶ CAMPANI annotatio. ¶ Non lateat autẽ nos: huius demonſtrationis proceſſum ad eas dũtaxat columnas & pyramides rotundas coartari/ quarum axes ſuis baſibus perpendiculariter inſiſtunt. tales enĩ; diffinitæ fuerunt in prin cipio; vndecimi. Cum tamen paſſio hic demonſtrata/ cõmuniter conueniat om nibus columnis rotundis ſimilibus pyramidibuſq; rotundis ſimilibus ſiue earũ axes ſuper baſes ſuas fuerint orthogonaliter erectæ ſiue ſuper eas fuerint incli natæ (& appellentur differentię cauſa hæ rotundæ columnæ & pyramides qua rum baſibus axes orthogonaliter ſuperſtant erectæ: reliquæ vero dicantur incli natæ) & quia in principio 11 non ſunt diffinitæ columnæ aut pyramides rotun dæ niſi illæ tantum quas erectas vocamus/ hæ quidem per motum parallelo grammi rectanguli/ illæ vero per motum trigoni rectanguli: ideo conueniens arbitramur diffinire columnas & pyramides rotundas diffinitionibus cõmuni ter & vniuoce conuenientibus erectis & inclinatis columnis & pyramidibus rotundis. Cum igitur extra ſuperficiẽ alicuius circuli deſcripti/ ſignatur punctus qui cum circũferentia ipſius circuli per lineam rectam continuatur: ſi linea ipſa ſignato puncto manente fixo deſcripto circulo quouſq; ad locum vnde moueri incœperit circũducatur/ corpus quod a curua ſuperficie quam motu ſuo deſcri bit hæc linea/ & ab ipſo circulo cui circunducitur continetur/ voco pyramidem rotundam. Et circulum cui linea hæc circũducitur: voco baſin ipſius pyrami dis. Fixum autem punctũ extra circuli ſuperficiem ſignatum: voco conum py-

ramidis. Lineamq; rectã continuantem centrum baſis cum cono pyramidis appello axem ſeu ſagittam pyramidis. Cumq; hæc ſagitta fuerit perpendicularis ad baſin: dico pyramidem eſſe erectam. Cum vero inclinata: dico eſſe pyramidem inclinatam. Cum autem fuerint duo circuli æquales deſcripti in ſuperficiebus æquidiſtantibus/ quos vna plana ſuperficies per eorum centra trãſiens ſecuerit/ fuerintq; continuatæ per lineam rectam duæ relatiuæ ſectiones duarum circũferentiarum ipſorum circulorum: ſi linea hæc in circũferentijs ipſorum circulorum æquidiſtanter ſitui a quo moueri incœperit quouſq; ad locũ ſuum redeat circũducatur/ corpus quod a curua ſuperficie quam motu ſuo deſcribit hæc linea & a duobus propoſitis circulis continetur / voco columnam rotundam. Cuius axis ſiue ſagitta: eſt linea recta/ centra duorum circulorum cõtinuans. Et cum hæc ſagitta fuerit perpendicularis ad ſuperficiem vtriuſq; duorum circulorum: dico columnam eſſe erectam. Cum vero fuerit ſuper baſin inclinata: dico columnam eſſe inclinatam. Cumq; fuerint duæ rotundæ pyramides aut columnæ (a quarum axibus egrediantur duæ ſuperficies ſuper baſes earum orthogonaliter erectæ) fuerintq; anguli (quos axes & communes ſectiones harum ſuperficierum & baſium continent) adinuicẽ æquales/ & fuerit proportio axis vnius ad axem alterius ſicut ſemidiametri baſis vnius ad ſemidiametrum baſis alterius: tunc illas duas pyramides adinuicem/ aut illas duas columnas adinuicem/ dico ſimiles eſſe. His diffinitionibus poſitis/ demonſtrandum eſt: q; omnium duarum rotũdarum pyramidum ſimilium/ columnarumve rotundarum ſimilium/ ſiue rectæ ſiue inclinatæ fuerint/ eſt proportio vnius ad alteram ſicut diametri baſis vnius ad diametrum baſis alterius proportio triplicata. Quod de ſolis erectis demõſtratum eſt. Ad hoc autem præmittimus antecedens neceſſarium.

¶ Si fuerint duæ rotundę pyramides adinuicem ſimiles quarum vtranq; duæ planæ ſuperficies ſuper axem ſecent / fueritq; harũ duarum ſuperficierum altera in vtraq; pyramide ſuper baſin eius orthogonaliter erecta / et arcus baſium inter illas duas ſuperficies contenti ſimiles: erunt anguli quos axes & duæ communes ſectiones baſium & earum ſuperficierum quæ ſuper baſes non ponuntur orthogonaliter erectæ continent/ adinuicem æquales.

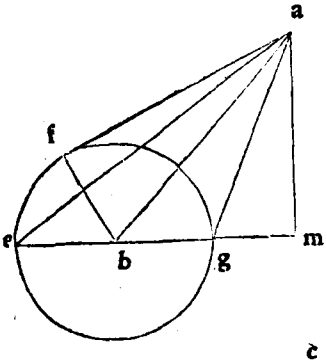

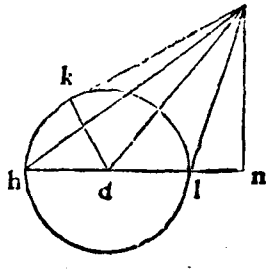

¶ Sint duæ rotundæ pyramides a b & c d, quarum baſes ſunt circuli e f g & h k l, & axes duæ lineę a b & c d, & diametri baſium e g & h l, centra baſium ſunt duo puncta b & d, coni pyramidum a & c: ſimiles adinuicem. & ab earum connis ad ſuperficiem baſium protrahantur vt docet 11 vndecimi libri duæ perpẽdiculares quæ ſunt a m & c n: & cõtinuentur puncta m & n cũ centris baſium/ protractis lineis b m & d n. erit q; ex 18 vndecimi ſuperficies a b m quæ egreditur ab axe a b: erecta ſuper baſin pyramidis a b orthogonaliter. Eodem modo ſuperficies c d n, quæ egreditur ab axe c d: erit erecta ſuper baſin pyramidis c d orthogonaliter. Sint itaq; duo arcus f g & k l: ſimiles. & intelligãtur duę ſuperficies a b f, c d k, egredi ab axibus: & ſecare pyramides a b & c d ſimiles. Dico igitur duos angulos a b f, c d k: eſſe adinuicem æquales. Protrahantur enim duæ lineæ f m & k n. Quia igitur duæ pyramides a b & c d ſunt ſimiles/ & duæ ſuperficies a b m, c d n, ſtantes orthogonaliter ſuper baſes/ egrediũtur ab earum axibus: erit ex diffinitione ſimilium pyramidum/ angulus a b m æquales angulo c d n. Et quia ex diffinitione lineæ ſupra ſuperficiem perpendiculariter erectæ/ vterq; duorum angulorum a m b, c n d, eſt rectus: erunt ex 32 primi & 4 ſexti/ duo primi trianguli a b m & c d n, laterũ proportionaliũ. Vt proportio lineæ a b ad lineam c d: ſicut b m ad d n, & ſicut a m ad c n. Et quia ex diffinitione ſimilium pyramidum/ proportio axis a b ad axem c d eſt ſicut ſemidiametri b f ad ſemidiametrũ d k: erit ex 11 quinti/ proportio b f ad d k ſicut b m ad d n. Cũq; ſint duo anguli f b m & k d n æquales/ eo q; duo arcus f g & k l ſunt ſimiles ex hypotheſi: erit ex ſexta & quarta ſexti/ proportio f m ad k n, ſicut b m ad d n. ideoq; ſicut a m ad c n. Et quia iterum ex diffinitione lineæ ſuper ſuperficiem perpendiculariter erectæ vterq; duorum angulorum, a m f, c

n k, eſt rectus: erit ex 6 & 4 ſexti /proportio a f ad c k, ſicut a m ad c n. ideo per 11 quinti/ſicut a b ad c d. & ſicut b f ad d k. Igitur ex 5 ſexti/duo anguli a b f & c d k: ſunt adinuicē æquales. Quod eſt propoſitum. ¶Idē probabis ſeuiter de rotundis columnis ſimilibus. Hoc itaq; demonſtrato / dico q; omniū duarū rotundarum pyramidū ſimiliū quæcūq; fuerint ſiue erectæ ſiue inclinatæ / eſt proportio vnius earum ad alteram: ſicut diametri ſuæ baſis ad diametrum alterius baſis proportio triplicata. Sint enim vt prius duæ rotundæ pyramides a & b. quarum baſes ſunt circuli a & b: & horum circulorum diametri ſint etiam a & b. ſitq; proportio pyramidis a ad corpus c: ſicut diametri a ad diametrum b proportio triplicata. Non erit igitur corpus c: minus neq; maius rotūda pyramide b. Sit enim primo (ſi poſſibile eſt) minus/quantitate corporis d: ſita q; duo corpora c & d pariter accepta ſint quantum rotunda pyramis b. Ab axe igitur pyramidis b, prodeat ſuperficies quæ ſit orthogonaliter erecta ſuper circulum b: ſitq; communis ſectio huius ſuperficiei & circuli b, linea e f tranſiēs per centrum b, quæ erit diameter circuli b. & protrahatur in circulo b, alia diameter ſecans hanc orthogonaliter: quæ ſit g h. ſicq; inſcribatur circulo b: quadratum e g f h. & a rotunda pyramide b, intelligatur detrahi laterata pyramis/cuius baſis eſt quadratum circulo b inſcriptum: quæ (vt probatum eſt ſupra) maius erit dimidio rotundæ pyramidis. et ex reſiduo eius detrahātur pyramides eiuſdem altitudinis: conſiſtentes ſuper trigonos portionum circuli b. fiatq; hoc totiens: quouſq; reſiduum rotundę pyramidis b ſit minus corpore d ex 1 decimi. Eritq; ex conceptione/laterata pyramis detracta quam componūt lateratæ partiales pyramides detractæ: maius corpore c. Tunc ergo prodeat ex axe pyramidis a, ſuperficies alia quæ ſit orthogonaliter erecta ſuper circulum a: & ſit communis ſectio huius ſuperficiei & circuli a, linea k l, quæ ob hoc erit diameter circuli a. protrahatur autem in circulo a, alia diameter ſecans hanc orthogonaliter: quæ ſit m n. ſicq; inſcribatur in circulo a, quadratum k m l n. & diuidendo arcus portionum circuli a per æqualia: perficiatur in circulo a, polygonium ſimile illi quod eſt inſcriptū circulo b. & ad ſingulos angulos huius polygonij demitte lineas rectas a cono pyramidis a: perficiēs ſuper illud polygonium lateratā pyramidē æque altā pyramidi a. Hanc autē lateratā pyramidē: probabis eſſe ſimilē lateratæ pyramidi detractæ a rotunda pyramide b. quod hoc modo facies. Duces axes cogitatione vel actu vtriuſq; in vtriſq; pyramidibus a & b: & a centris baſium protrahas lineas rectas ad omnes angulos inſcriptorū polygoniorū. Eruntq; ex præmiſſo antecedente omnes anguli quos continet axis pyramidis a, cum ſingulis lineis ductis a centro circuli a, ad angulos polygonij ſibi inſcripti: æquales ſuis relatiuis angulis quos cōtinet axis pyramidis b, cū ſingulis lineis ductis a centro circuli b, ad āgulos polygonij ſibi inſcripti. Et quia ex diffinitione rotūdarū pyramidū ſimiliū/proportio axis pyramidis a ad axē pyramidis b, eſt ſicut ſemidiametri circuli a ad ſemidiametrū circuli b: ſequit ex ſexta & quarta ſexti & diffinitionibus ſimiliū ſupficierū & ſimiliū corporū q; duæ lateratæ pyramides a & b ſint ſimiles. Cætera argue ſicut prius in decima. Conſtat itaq; de omnibus rotundis pyramidibus ſimilibus: q; ꝓportio earū ſit ſicut diametrorū ſuarū baſiū triplicata. Et quia omnis colūna rotūda eſt tripla ad ſuā pyramidē (hoc ei ſufficiēter eſt demōſtratū ſiue colūnę & ſuę pyramides fuerint erectę ſiue iclinatę) ſequit ex 15 quinti vt etiā q̄ rūlibet colūnarū rotūdarū ſimiliū ſit ꝓportio ſicut ſuarū diametrorū triplicata.

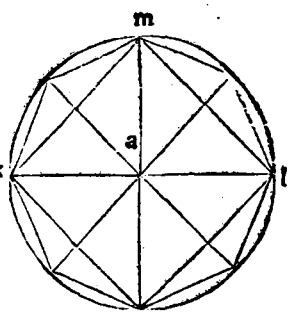

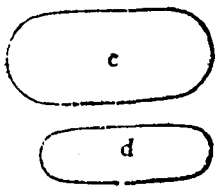

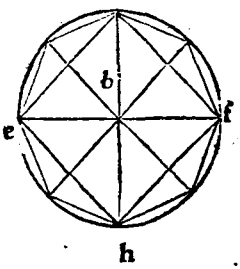

Euclides ex Camp. Propoſitio 11.

11 OMnes duas rotundas pyramides ſiue columnas/ æque altas: ſuis baſibus proportionales eſſe neceſſe eſt.

¶CAMP. ¶Supra duos circulos a & b, ſtatuātur vt prius duę rotūdę pyramides æque altę quę dicantur ſimiliter a & b: & duę rotundæ colūnę æque altæ eiſdem literis aſcriptæ a & b. Dico itaq; ꝓportio duarum pyramidum a & b, duarumq; columnarum a & b: eſt ſicut duorum circulorum a & b. Quod de columnis manifeſtum erit: ſi hoc prius de pyramidibus demonſtrabitur, omnis enim rotunda columna: tripla eſt ad ſuam pyramidem. De py-

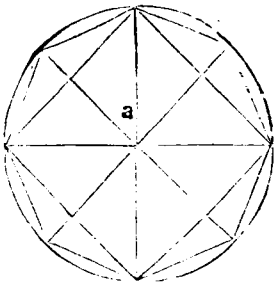

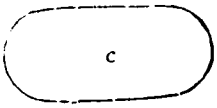

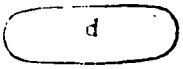

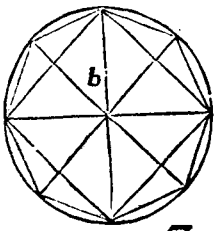

ramidibus autem constabit indirecta demonstratione: hoc modo. Est enim ex communi scientia/ proportio rotundę pyramidis a ad aliquod corpus: sicut circuli a ad circulũ b. illud corpus sit c. Dico itaq; q̃ corpus c: nõ potest esse maius neq; minus rotũda pyramide b. Sit enī primo: minus/ quãtitate corporis d. Igitur circulo b inscribatur quadratum. & detrahatur a rotunda pyramide b, pyramis latetata: cuius sit basis quadratum circulo b inscriptum. & ex portionibus pyramidalibus detrahantur pyramides super trigonos portionũ circuli consistẽtes. fiatq; hoc totiens: quousq; sit ex pyramide b, residuum minus corpore d. eritq; laterata pyramis detracta/ quam componunt partiales pyramides detractę: maior corpore c. Inscribatur ergo circulo a, polygonium simile illi polygonio quod est basis lateratæ pyramidis b: & perficiatur super ipsum pyramis laterata ductis lineis a vertice pyramidis lateratæ a, ad angulos polygonij inscripti. Eruntq; duæ lateratæ pyramides a & b: æque altæ. Hoc enim est propositum de rotundis. Quare proportio lateratæ pyramidis a ad lateratam pyramidem b: est sicut basis eius ad basin illius / videlicet sicut polygonij a ad polygonium b. Hoc enim demonstratũ est in sexta huius. At vero polygonij a ad polygonium b: est sicut circuli a ad circulũ b. quod manifestũ est ex prima & secunda huius. Itaq; lateratæ pyramidis a ad lateratam pyramidem b: sicut rotundæ pyramidis a ad corpus c. quare permutatim lateratæ pyramidis a ad rotundam pyramidem a: sicut lateratæ pyramidis b ad corpus c. Cũq; sit laterata pyramis b maior corpore c: sequitur lateratam pyramidem a esse maiorẽ rotunda pyramide a. Hoc autẽ impossibile. est enim pars eius. Non erit ergo corpus c: minus rotunda pyramide b. ¶Si vero ponat aduersarius q̃ sit maius: demonstrabimus rursum idem impossibile consequi. Erit enim per cõuersam proportionalitatem proportio corporis c ad rotundam pyramidem a: sicut circuli b ad circulum a. Sit quoq; eadem rotundæ pyramidis b: ad aliquod corpus quod sit d. Cum igitur corpus c sit maius rotunda pyramide b per hypothesin: erit ex 14. quinti rotunda pyramis a maior corpore d. Itaq; proportio circuli b ad circulum a: erit sicut rotundæ pyramidis b ad quoddam corpus minus rotũda pyramide a. Sed hoc demonstratum est prius: esse impossibile. sic enim sequitur: q̃ pars sit maior suo toto. Non est igitur corpus c, neq; minus neq; maius rotunda pyramide b: sed tantum æquale. Itaq; ex secunda parte 7 quinti conclude propositum. ¶Vt autẽ facilius inconcussiusq; demonstraretur quod sequitur: ad ipsam est antecedens vtile præmittendum. quod est

Zam 13. ¶Si superficies quædam rotundam colũnam æquidistanter basi eius secuerit: erunt duo partialia corpora quæ ad illam secantẽ superficiem terminantur/ portionibus axis colũnæ proportionalia.

¶Simile est hoc: ei quod proposuit 25 vndecimi libri de solidis parallelogrãmis. Nec solum verum est hoc de columnis rotundis: immo simpliciter de omnibus columnis siue lateratæ fuerint siue rotundæ. Qz qui argumentationẽ primę sexti vel 25 vndecimi firmiter tenuerit: facile demonstrare poterit. hic enī: non aliter q̃ ibi ex diffinitione incontinuæ proportionalitatis quæ posita est in proœmio quintilibri/ arguendum est propositum. Attendere autem oportet/ q̃ quæcũq; superficies secat colũnam æquidistanter basi ipsius: secat etiam eam æquidistanter superficiei basis eius oppositæ. nam quæcũq; superficies vni superficiei sunt ęquidistãtes: ipsę quoq; sunt ęqdistãtes adinuicẽ/ vt ex his q̃ dicta sunt ex 17 vndecimi didicisti. Quare manifestũ est: q̃ omnes rotundæ colũnę quarũ sunt bases æquales: altitudinibus suis sunt proportionales. Idẽ quoq; de lateratis. Idem quoq; de pyramidibus rotundis: & etiã de lateratis. quod de pyramidibus constabit: si prius de columnis probetur. Est enim omnis columna: tripla ad suam pyramidem. rotunda quidẽ: ex nona huius: laterata vero: ex ijs quæ supra in octaua demonstrata sunt.

Euclid. ex Zamb. Theorema 11. Propositio 11.

Camp 11. ¶Sub eodem fastigio existentes coni & cylindri: adinuicem sese habent sicut bases. 11

THEON ex Zamberto. Sint ſub eadem altitudine coni & cylindri: quorum baſes quidem ſunt a b c d, e f g h, circuli: axes autem ſint k l, m n, dimetientes vero baſium ſint a c, e g. Dico q̄ eſt ſicut a b c d circulus ad e f g h circulum: ſic eſt a l conus ad conum e n. Si autem non eſt ſicut a b c d circulus ad e f g h circulū, ſic a l conus ad e n conū: erit ſicut a b c d circulus ad e f g h circulum, ſic a l conus ad aliquod ſolidum minus ipſo e n/cono vel ad maius. Sit prius ad minus; hoc eſt ad x. Et quo minus eſt x ſolidū ipſo e n cono: ei æquum eſto i ſolidum. igitur conus e n: æquus eſt ipſis i, x, ſolidis. Deſcribatur per 6 quarti in circulo e f g h: quadratum e f g h. quadratum igitur: maius eſt q̄ dimidium circuli. Excitetur ab ipſo e f g h quadrato: pyramis æquæ alta ipſi cono. Igitur ipſa pyramis excitata: maior eſt q̄ dimidium ipſius coni. quoniã ſi circũſcribamus ipſi orbi quadratũ/ & ab ipſo excitemus pyramida cono-q̄ que altam: inſcripta pyramis dimidium eſt circũſcriptæ. adinuicem enim ſunt ſicut baſes. Conus autem: minor eſt pyramide circũſcripta. Pyramis igitur cuius baſis eſt e f g h quadratum/vertex autem idem ipſi cono: maior eſt q̄ dimidium coni. Secentur per 30 tertij e f, f g, g h, h e, circũferentiæ diuidue in ſignis o, p, r, ſ: connectanturq̄ ipſæ h o, o e, e p, p f, f r, r g, g ſ, ſ h. Vnũquodq̄ igitur ipſorum h o e, e p f, f r g, g ſ h, triãgulorum: maius eſt q̄ dimidium per ſeſe ſegmenti ipſius circuli. Excitetur ab vnoquoq̄ ipſorum h o e, e p f, f r g, g ſ h, triangulorum: pyramis æque alta ipſi cono. Vnaquæq̄ igitur excitatarum pyramidum: maior eſt q̄ dimidia pars per ſeſe ſegmenti coni. Secantes igitur per 30 tertij reliquas circũferentias diuidue/connectenteſq̄ rectas lineas/& excitantes ab vnoquoq̄ triangulorum pyramides ipſi q̄que altas cono/& hoc ſem per fiat: relinquemus quaſdam coni deſectiones quæ erunt minores ipſo i ſolido. Relinquãtur: ſintq̄ in h o e, e p f, f r g, g ſ h. Reliqua igitur pyramis cuius baſis quidem eſt h o e p f r g ſ multangulum/faſtigium idem quod cono: maior eſt ipſo x ſolido. Inſcribatur & in circulo a b c d, ipſi h o e p f r g ſ multangulo ſimile & ſimiliter poſitum multangulum d t a y b q c v: exciteturq̄ ab ipſo pyramis æque alta ipſi a l cono. Quoniam igitur eſt ſicut quod eſt a c ad id quod ex e g ſic d t a y b q c v multangulum ad id quod ſub h o e p f r g ſ multangulum/ſicut autem quod ex a c ad id quod ex e g ſic a b c d orbis ad e f g h orbẽ: et ſicut igitur per 11 quinti a b c d orbis ad e f g h orbem/ſic d t a y b q c v multangulũ ad h o e p f r g ſ multangulũ. Sicut autem a b c d orbis ad e f g h orbẽ: ſic a l conus ad x ſolidum. Sicut autem d t a y b q c v multangulum ad h o e p f r g ſ multangulum: ſic pyramis cuius baſis eſt d t a y b q c v multangulum/vertex autẽ l ſignũ/ad pyramida cuius baſis quidẽ eſt h o e p f r g ſ multãgulum/ faſtigiũ autẽ n ſignum. Et ſicut igitur per 11 quinti a l conus ad x ſolidum: ſic pyramis cuius baſis quidem d t a y b q c v multangulũ/vertex autem l ſignum/ad pyramida cuius baſis quidẽ eſt h o e p f r g ſ multãgulũ / vertex autem n ſignum. Viciſſim igitur per 16 quinti eſt ſicut a l conus ad eam quę in ſe ipſo pyramida: ſic x ſolidum ad eam quæ in e n cono pyramida. Maior autẽ eſt a l conus: ea quę in ſe ipſo pyramide. maius igitur eſt & x ſolidum: ea quæ in e n cono pyramide. ſed & minus. quod abſurdum eſt. Nõ igitur eſt ſicut a b c d circulus ad e f g h circulum: ſic a l conus ad aliquod ſolidum minus ipſo e n cono. Similiter iã demõſtrabimus: q̄ neq̄ ſicut e f g h orbis ad a b c d orbẽ/ ſic e n conus ad ſolidum aliquod maius ipſo a l cono. Dico iam q̄ neq̄ eſt ſicut a b c d orbis ad e f g h orbem: ſic conus a l ad aliquod ſolidum maius ipſo e n cono. Si enĩ poſſibile: eſto ad maius x. Conuerſim igitur eſt ſicut e f g h orbis ad a b c d orbẽ: ſic eſt x ſolidum ad a l conũ. Sed ſicut x ſolidũ ad a l conũ: ſic eſt e n conus ad aliqd ſolidũ minus ipſo a l cono. Et ſicut igitur per 11 quinti e f g h circulus ad a b c d circulũ: ſic conus e n ad aliquod ſolidum minus ipſo a l cono. quod abſurdũ eſſe patuit. Nõ eſt igitur a b c d orbis ad e f g h orbẽ: ſic a l conus ad ſolidũ aliquod maius ipſo e n cono. Patuit autem q̄ neq̄ ad minus. Eſt igitur ſicut a b c d orbis ad e f g h orbẽ: ſic a l conus ad e n conum. Sed ſicut conus ad conũ: ſic cylindrus ad cylindrũ. triplus enĩ: eſt alter alterius. Et ſicut igitur per 11 quinti a b c d orbis ad e f g h orbẽ: ſic qui in ipſis cylindri æquæ alti ad conos. Sub eodẽ igitur faſtigio ſubſiſtentes coni & cylindri: ſe adinuicem habent ſicut baſes. Quod erat oſtendendum.

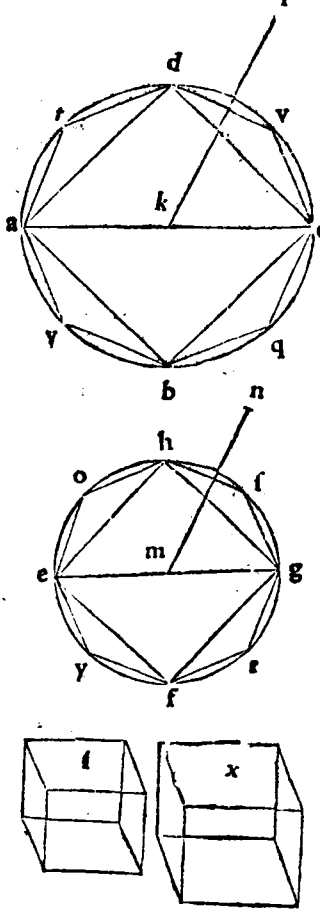

Euclid. ex Zamb. Theorema 12. Propositio. 12.

¶ Similes coni & cylindri: ad se inuicem in tripla sunt ratione sicut dimetientium ad bases. 12

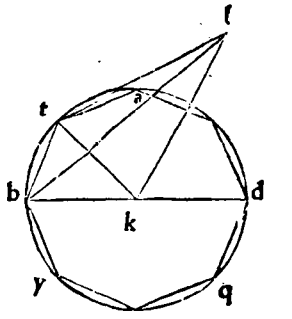

¶ THEON ex Zamb. ¶ Sint similes coni & cylindri: quorum bases quidem a b c d, e f g h, orbes/ dimetiētes vero basiū sint b d, f h, & axes conorū siue cylindrorū sint k l, m n. Dico q̄ conus cuius basis quidem est a b c d circulus/ fastigiū autē l signū: ad conū cuius quidē basis est e f g h, vertex autē n signum/ triplā habet rationē q̄ b d ad f h. Si autē a b c d l conus ad e f g h n conū triplā rationem non habet q̄ b d ad f h: habebit conus a b c d l vel ad solidū aliquod minus ipso e f g h n cono triplā rationē/ vel ad maius. Habeat prius ad minus x. Describaturq; per 6 quarti in circulo e f g h: quadratum e f g h. Igitur e f g h quadratū: maius est q̄ dimidiū circuli e f g h. Excitetur ab ipso e f g h quadrato: pyramis æque alta ipsi cono. Igitur pyramis excitata: maior est q̄ dimidia pars coni. Secentur iā per 30 tertij ipsæ e f, f g, g h, h e, circūferentiæ diuidue/ in o, p, r, s, signis: cōnectāturq; e o, o f, f p, p g, g r, r h, h s, s e. Vnūquodq; igitur ipsorū e o f, f p g, g r h, h s e, triāgulorū: maius est q̄ dimidia pars p sese segmēti circuli e f g h. Cōstituatur ab vnoquoq; ipsorū e o f, f p g, g r h, h s e, triangulorū: pyramis idē habēs fastigiū ipsi cono. vnaquæq; igitur ipsarū excitatarū pyramidū: maior est q̄ dimidiū per sese segmēti circuli. Secātes igitur per 30 tertij relictas circūferentias diuidue/ & connectētes rectas lineas/ excitantesq; ab vnoquoq; triāgulorū pyramides fastigiū ipsi cono habētes idē/ & hoc semper efficientes: relinquemus quasdā coni defectiones quæ erūt minores excessu quo excedit e f g h n conus ipsum x solidum. relinquātur: & sint in e o, o f, f p, p g, g r, r h, h s, s e. reliqua igitur pyramis cuius basis quidē est e o f p g r h s multāgulum/ vertex autē n signū: maior est ipso x solido. Describatur in circulo a b c d: ipsi e o f p g r h s multangulo simile similiterq; positū multāgulū a t b y c q d v. & excitetur ab ipso pyramis: idē habēs ipsi cono fastigiū. Et cōprehēdentiū pyramida cuius basis quidē est a t b y c q d v multangulū/ vertex autē l signū: vnū triangulū esto l b t. cōprehendētiū autē pyramida cuius basis quidē est e o f p g r h s multāgulū/ fastigiū autē n signū: vnū triāgulū esto n f o. & cōnectatur k t, m o. Et quoniā a b c d l conus similis est ipsi e f g h n cono: est igitur per 20 vndecimi diffinitionē sicut b d ad f h, sic k l axis ad m n axē. Sicut autē b d ad f h: sic per 15 quinti b k ad f m. & sicut igitur per 11 quinti b k ad f m: sic k l ad m n. & vicissim per 16 quinti sicut b k ad k l: sic f m ad m n. Et circū æquos angulos b k l, f m n: latera sunt proportionalia. Igitur per 1 sexti diffinitionē triāgulū b k l: simile est ipsi f m n triangulo. Rursus quoniā est sicut b k ad k t sic f m ad m o, & circū æquos angulos b k t, f m o, quoniā qualis pars est angulus b k t eorū qui ad k centrū quatuor rectorū: talis pars est & angulus f m o eorū qui ad m cētrū quatuor rectorū/ quoniā igitur circū æquos angulos latera sunt proportionalia: igitur triangulū b k t simile est ipsi f m o triangulo. Rursus quoniā patuit sicut b k ad k l sic f m ad n m, æqualis autem est b k ipsi k t, & f m ipsi m o: est igitur sicut t k ad k l, sic o m ad m n. Et circū æquos angulos t k l, o m n: recta latera proportionalia. Igitur l k t triangulū: ipsi m n o triangulo simile est. Et quoniā per 6 sexti & propter similitudinē ipsorū l k b, n m f, triangulorum est sicut l b ad b k sic n f ad f m, & propter similitudinē ipsorū b k t, f m o, triāgulorū est sicut k b ad b t sic m f ad f o: ex æquali igitur per 22 quinti sicut l b ad b t, sic n f ad f o. Rursus quoniā ob similitudinē ipsorū l t k, n o m, triangulorū est, per 6 sexti sicut l t ad t k sic n o ad o m, propter autē similitudinē ipsorū t k b, o m f, triangulorū est sicut k t ad t b sic m o ad o f: ex æquali igitur per 22 quinti sicut l t ad t b, sic n o ad o f. Patuit autem & sicut t b ad b l: sic o f ad f n. ex æquali ergo per 22 quinti sicut t l ad l b: sic o n ad n f. Igitur ipsorum l t b, n o f, triāgulorū: proportionalia sunt latera. Ipsa igitur l t b, n o f, triāgula: æquiangula sunt. quare & similia per 5 sexti. Et pyramis igitur cuius basis quidem est b k t triangulum/ vertex autem l signum: simillis est pyramidi cuius basis quidem est f m o triangulum/ vertex autem n signum. sub similibus enim planis æque multiplicibus comprehenduntur. Similes autē pyramides/ triāgulares bases habētes: in triplici sunt

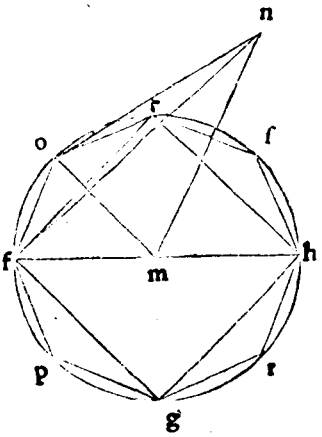

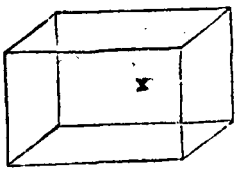

ratione eiuſdem rationis laterum per 8 duodecimi. pyramis igitur b k t l: ad f m o n pyramida/triplam rationem habet/q̃ b k ad f m. Similiter iam cõnectẽtes ab ipſis a, v, d, q, c, y, in k rectas lineas/& ab ipſis e, ſ, h, r, g, p, in m, excitanteſq; in triangulis pyramides eadem habentes faſtigia ipſis conis: oſtendemus ꝙ & vnaquæq; ipſarum eiuſdem generis pyramidum ad vnãquamq; eiuſdem generis pyramida/ triplam habet rationem q̃ b k eiuſdem rationis latus ad f m eiuſdem rationis latus/hoc eſt q̃ b d ad f h. Sed ſicut vnum antecedentium ad vnum ſequentium: ſic omnia antecedentia ad omnia ſequentia. Eſt autem & ſicut b k t l pyramis ad f m n o pyramida: ſic eſt tota pyramis cuius baſis a t b y c q d v multangulum/vertex autem l ſignum/ad totam pyramidẽ cuius quidem baſis eſt e o f p g r h ſ multangulum/vertex vero n ſignũ. Quare et pyramis cuius baſis quidem eſt a t b y e q d v multangulum/faſtigium autẽ l ſignum: ad pyramida cuius quidem baſis e o f p g r h ſ multangulum/faſtigium autem n ſignum/ triplam habet rationem q̃ b d ad f h. Supponitur autem & conus cuius baſis quidem a b c d orbis/faſtigium autem l ſignum: ad x ſolidum triplam rationem habens q̃ b d ad f h. eſt igitur ſicut conus cuius baſis quidem a b c d circulus/vertex autem l ſignum ad x ſolidum: ſic pyramis cuius quidem baſis eſt a t b y c q d v multangulum/vertex autem l ad pyramida cuius baſis quidem eſt e o f p q r h ſ multangulũ/vertex autem n ſignum. Vicißim igitur per 16 quinti ſicut conus cuius baſis quidem eſt a b c d orbis/vertex aũt l ſignũ/ad eã quę in ſe pyramida cuius baſis eſt a t b y c q d v multãgulũ/ vertex aũt l ſignũ: ſic ſolidũ x ad pyramida cuius baſis quidem eſt e o f p g r h ſ multangulum/vertex autem n ſignum. Maior autẽ eſt prædictus conus: ea quæ *in ſe ipſo pyramide. ipſam enim continet.* Igitur x ſolidum: maius eſt ipſa pyramide cuius baſis quidem eſt e o f p g r h ſ multangulum/ vertex autem n ſignũ. Supponebatur autẽ ꝙ & minus. quod eſt abſurdum. Non igitur conus a b c d l: ad aliquod corpus minus ipſo e f g h n cono triplã rationẽ habebit/ q̃ b d ad f g. Similiter iam demonſtrabimus: ꝙ neq; e f g h n conus ad ſolidũ aliquod minus ipſo a b c d l cono/ triplã rationẽ habet/ q̃ f h ad b d. ¶ Dico iam ꝙ neq; a b c d l conus: ad aliquod ſolidum maius ipſo e f g h n cono/ triplam habet rationẽ/ q̃ b d ad f h. Si enim poſſibile: habeat ad maius x. Conuerſim igitur x ſolidum: ad a b c d l conum/triplam habet rationem/ q̃ f h ad b d. Sicut autem x ſolidum ad a b c d l conum: ſic e f g h n conus ad aliquod ſolidum minus ipſo a b c d l cono. & e f g h n igitur conus: ad ſolidum aliquod minus ipſo a b c d l, triplam rationẽ habet/ q̃ f h ad b d. quod impoſſibile eſſe patuit. Igitur a b c d l conus: ad ſolidum aliquod maius ipſo e f g h n cono, triplã rationem non habet/ q̃ b d ad f h. *patuit autem ꝙ neq; ad minus.* Conus igitur a b c d l: ad conum e f g h n, triplam rationẽ habet/ q̃ b d ad f h. Per 15 quinti ſicut autem conus ad conum: ſic cylindrus ad cylindrum. triplus enim eſt cylindrus: ipſius coni qui in eadem eſt baſi & ſub æquali faſtigio ipſi cono. Oſtẽſum eſt autem: ꝙ omnis conus/cylindri tertia pars eſt eandem eidem baſin habentis per 10 duodecimi & æquale faſtigium. Et cylindrus igitur: ad cylindrum triplam habet rationem q̃ b d ad f h. Similes igitur coni & cylindri: adinuicem in triplici ſunt ratione ſicut dimetientiũ ad baſes. Quod oſtendere oportuit.

Eucli. ex Zamb. Theorema 13. Propoſitio 13.

13 ¶ Si cylindrus plano ſecetur/parallelo exiſtenti eis quæ ex oppoſito planis: erit ſicut cylindrus ad cylindrum ſic axis ad axem.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Cylindrus inquã a d, plano g h ſecetur/parallelo *exiſtente eis* quæ ex oppoſito planis: hoc eſt ipſis a b, c d. Dico ꝙ eſt ſicut b g cylindrus ad g d cylindrum: ſic eſt e k axis ad k f axem. Extendatur axis e f ex vtraq; partæ: in l, m, ſigna. exponanturq; ipſi e k axi/ quilibet vtcũq; e n, n l: ipſi autem f k/quilibet vtcumq; f x, x m. & extẽdantur per l, n, x m, ſigna: plana parallela a b, c d. & intelligantur in ipſis per l, n, x, m, planis circum cẽtra l, n, x, m: circuli o p, r ſ, t y, q v, æquales ipſis a b, c d. & intelligantur cylindri p r, r b, d t, t v. Et quoniã ipſi l n, n e, e k, axes adinuicem ſunt æquales: ipſi igitur p r, r b, b g, cylindri adinuicem ſunt ſicut baſes per 11 duodecimi. Baſes autem: ſunt æquales. Igitur & p r, r b, b g, cylindri: ſũt æquales. Qũ

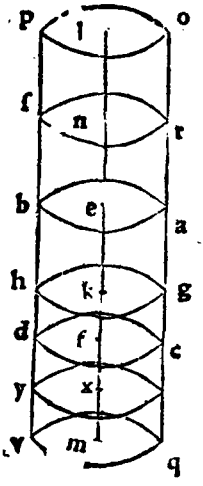

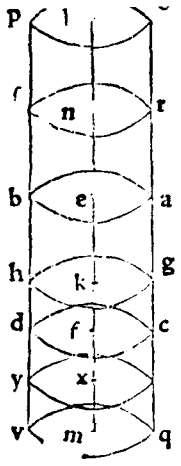

igitur l n, n e, e k, axes adinuicē ſunt æquales ſicut baſes/baſes autē ſint æquales: æquales igitur ſunt & p r, r b, b g, cylindri adinuicem. Quoniam igitur ip ſi l n, n e, e k, axes adinuicem ſunt æquales / ſunt autem & ipſi p r, r b, b g, cylindri adinuicem æquales/& multitudo ipſorū l n, n e, e k, æqualis eſt multitudini ipſorum p r, r b, b g: quotuplex igitur eſt k l axis ipſius e k axis / totuplex erit & p g cylindrus ipſius b g cylindri. Et iam id propterea quotuplex eſt m k axis ipſius k f axis: totuplex eſt & cylindrus v g ipſius g d cylindri. Et ſi k l axis æqualis eſt ipſi k m axi: æquus eſt & cylindrus p g ipſi g v cylindro. Si autē axis k l maior eſt ipſo k m axe: maior erit & p g cylindrus ipſo g v cylindro. Et ſi minor: minor per 1 quinti. Quatuor iam exiſtentibus magnitudinibus/ axibus quidem e k, k f, cylindris autem b g, g d: accipiuntur per diffinitionem 6 quinti æque multiplex ipſius quidem e k axis & b g cylindri / ipſe axis k l & p g cylindrus. Ipſius autem k f axis, & g d cylindri: k m axis & g v cylindrus. Et patet q̄ ſi k l axis excedit k m axem: & p g cylindrus ipſum excedit g v cylindrum. & ſi æqualis: æqualis. & ſi minor: minor. Eſt igitur ſicut e k axis ad k f axē; ſic b g cylindrus ad g d cylindrū. Quod oſtendere oportuit.

Eucli. ex Zamb. Theorema 14. Propoſitio 14.

¶ In æqualibus baſibus exiſtentes coni & cylindri: adinuicem ſe ſe habent ſicut faſtigia. 14

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sint enim in æqualibus baſibus a b, c d: cylindri f d, e b. Dico q̄ eſt ſicut cylindrus e b ad cylindrum f d: ſic eſt g h axis ad k l axem. extēdatur inq̄ k l axis in n ſignum. ponaturq; ipſi g h axi æqualis l n: & circū axem l n, intelligatur cylindrus c m. Quoniam igitur e b, c m, cylindri ſub eodem ſunt faſtigio: adinuicem ſunt ſicut baſes per 11 duodecimi. Baſes autē: inuicē ſunt ęquales. igitur & cylindri e b, c m: ſūt ęquales. Et quoniā cylindrus f m, plano quodā ſecat c d, parallelo exiſtēte eis q̄ ex oppoſito planis: eſt igitur p 13 duodecimi ſicut c m cylindrus ad f d cylindrū/ſic eſt l n axis ad k l axē. æqualis autē eſt c m cylindrus ipſi e b cylindro: & l n axis ipſi g h axi. Eſt igitur ſicut e b cylindrus ad f d cylindrū: ſic eſt g, h axis ad k l axē. Sicut autē e b cylindrus ad f d cylindrū: ſic a g b conus ad c d k conū/tripli enim ſūt cylindri ipſorū conorū per 10 duodecimi. & ſicut igitur per 11 quinti g h axis ad k l axem: ſic a b g conus ad c d k conum / & e b cylindrus ad f d cylindrum. Quod erat oſtendendum.

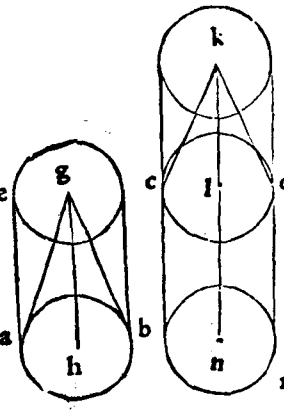

Eucli. ex Camp. Propoſitio 12.

SI duæ pyramides rotundæ ſiue columnæ fuerint æquales: ſuę baſes & altitudines erunt mutuæ. Si vero ſuæ baſes & altitudines mutuæ fuerint: ipſas pyramides ſiue columnas æquales eſſe neceſſe eſt. 12

¶ CAMPANVS. ¶ Altitudinem pyramidum / determinant lineæ a conis ad baſes perpendiculariter deſcendentes: columnarum autem/a ſupremis earū ſuperficiebus ad baſes. Sint itaq; duæ rotūdæ pyramides a b & c d æquales: duæ q̄ rotundæ columnæ a b & c d æquales. ſintq; communes baſes tam pyramidum q̄ colūnarū duo circuli a & c: communes quoq; altitudines tā pyramidū q̄ colūnarum determinatæ per lineas a b & c d. Dico q̄ proportio circuli c ad circulū a, eſt ſicut altitudinis a b ad altitudinē c d: & econuerſo. Hoc autē ſi de colūnis probatū fuerit: de pyramidibus certū ęrit/quoniā omnis colūna rotunda tripla eſt ad ſuam pyramidem. Si itaq; duæ altitudines a b & c d fuerint æquales: ex præmiſſa conſtat propoſitum. Si autem inæquales: ſit a b maior. ſumaturq; a e æqualis c d. & ſecetur columna a b: a ſuperficie e æquidiſtanter baſi etus a. eritq; ex præmiſſo antecedente/columna a b ad columnam a e: ſicut altitudo a b ad altitudinē a e. ideoq; ex prima parte 7 quinti columnā c d ad columnam a e: ſicut altitudo a b ad altitudinem a e. quare per ſecundam partem 7 quinti/ſicut altitudo a b ad altitudinē c d. ex præmiſſa autēeſt colūna c d ad columnā a e: ſicut circulus c ad circulum a. itaq; per 11 quinti eſt altitudo a b ad altitudinem c d: ſicut baſis c ad baſin a. Conſtat igitur prima pars.

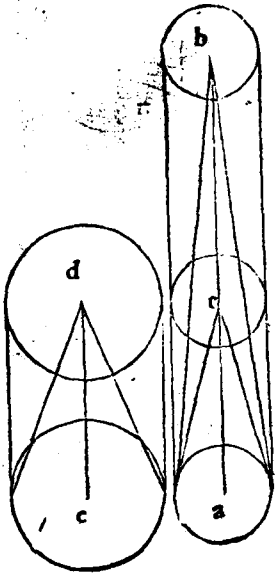

¶Secunda conuerſo modo conſtabit: eadem diſpoſitione manente. Sit enim vt baſis c ad baſin a: ſic altitudo a b ad altitudinẽ c d. Dico q̃ duę colũnę a b & c d ſunt ęquales. Erit enim ex ſecũda parte 7 quinti altitudo a b ad altitudinem a e: ſicut baſis c ad baſin a. Et quia ex premiſſa/columna c d ad columnã a e eſt ſicut baſis c ad baſin a, & ex premiſſa antecedente colũna a b ad colũnam a e, ſicut altitudo a b ad altitudinem a e: ſequitur ex 11 quinti vt columna c d ad columnam a e ſit ſicut columna a b ad eandem a e. Igitur ex prima parte 9 quinti duæ columnæ a b & c d: ſunt æquales. Quare conſtat etiam ſecunda pars.

Euclid. ex Zamb. Theorema 15. Propoſitio 15.

15 ¶Aequalium conorum & cylindrorum: reciprocæ ſunt baſes verticibus. Et coni & cylindri quorum reciprocæ ſunt baſes verticibus: ſunt æquales.

¶THEON ex Zamberto. ¶Sint æquales coni & cylindri: quorum baſes quidem a b c d, e f g h, orbes/dimetientes autem ipſorum a c, e g, axes autem k l, m n, qui & altitudines ſunt conorum & cylindrorum. Et compleantur ipſi a x, e o, cylindri. Dico q̃ ipſorum a x, o e, cylindrorum: receprocæ ſunt baſes verticibus. hoc eſt q̃ eſt ſicut a b c d baſis ad e f g h baſin: ſic eſt m n vertex ad k l verticem. Faſtigiũ inquã l k: ipſi m n faſtigio aut eſt ęquale/aut nõ. Sit prius æquale. Eſt autẽ & a x cylindrus: ipſi e o cylindro æqualis. ſub eodem autẽ faſtigio exiſtentes coni & cylindri: adinuicem ſunt ſicut baſes per 11 duodecimi. Aequalis eſt igitur a b c d baſis: ipſi e f g h baſi. Quare & reciproce ſunt/ſicut a b c d baſis ad e f g h baſin: ſic m n faſtigiũ ad k l faſtigiũ. ¶Sed iam nõ ſit vertex l k ipſi m n æqualis: ſed eſto maior m n. & auferatur per tertiam primi ab ipſa m n altitudine/ipſi k l æqualis p m: ponaturq̃ per 2 primi ipſi l k vertici æqualis p m. & per p ſignum ſecetur per 13 duodecimi cylindrus o e: plano y t ſ parallelo exiſtẽte eis quæ ex oppoſito planis/hoc eſt e f g h, r o, circulorũ. Et a baſi quidem ipſius e f g h circuli/ faſtigio vero m p: cylindrus intelligatur e ſ. Et quoniam a x cylindrus æquus eſt ipſi e o cylindro/ alius autem e ſ cylindrus: eſt igitur per 7 quinti ſicut a x cylindrus ad e ſ cylindrum/ ſic eſt e o cylindrus ad e ſ cylindrum. Sed ſicut quidẽ a x cylindrus ad e ſ cylindrum: ſic eſt a b c d baſis ad e f g h baſin. Sub eadẽ enim ſunt altitudine: ipſi a x, e ſ, cylindri. Sicut autem cylindrus e o ad cylindrum e ſ: ſic m n altitudo ad m p altitudinẽ. cylindri nãq; in æqualibus baſibus exiſtentes: ſe habent ſicut faſtigia. Eſt igitur ſicut a b c d baſis ad e f g h baſin: ſic eſt m n vertex ad m p verticem. Aequalis autem eſt p m vertex: ipſi k l vertici. Eſt igitur ſicut a b c d baſis ad e f g h baſin: ſic m n altitudo ad k l altitudinem. Aequalium igitur a x, e o, cylindrorũ: reciproce ſunt baſes altitudinibus. ¶Sed iam ipſorum a x, e o, cylindrorum reciprocæ ſint baſes altitudinibus: eſtoq; ſicut a b c d baſis ad e f g h baſin/ ſic vertex m n ad verticem k l. Dico q̃ a x cylindrus: æqualis eſt ipſi e o cylindro. Eiſdem nãq; diſpoſitis/ quoniam eſt ſicut a b c d baſis ad e f g h baſin ſic m n faſtigium ad k l faſtigium/ æqualis autem eſt k l vertex ipſi p m vertici: eſt igitur ſicut a b c d baſis ad e f g h baſin/ ſic m n vertex ad p m verticẽ. Sed ſicut quidem a b c d baſis ad e f g h baſin: ſic cylindrus a x ad e ſ cylindrum. ſub eodem nanq; eſt faſtigio. Sicut autem m n per 14. duodecimi vertex ad p m verticem: ſic e o cylindrus ad e ſ cylindrum. Eſt igitur ſicut a x cylindrus ad e ſ cylindrum: ſic eſt & o cylindrus ad e ſ cylindrum. Aequalis igitur eſt a x cylindrus: ipſi e o cylindro. Sic etiam & in conis. Aequalium igitur conorum & cylindrorum: & quæ ſequuntur reliqua. Quod oſtendere oportuit.

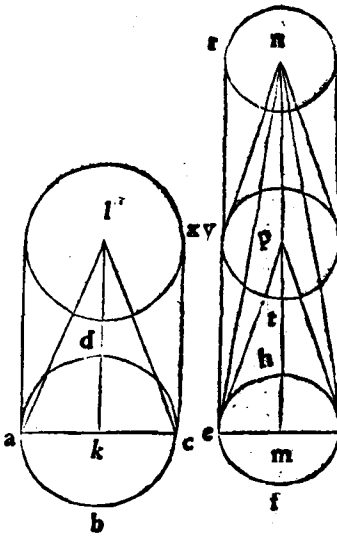

Euclid. ex Camp. Propoſitio 13.

13 CVm propoſiti fuerint duo circuli ab vno centro circunducti: ſuperficiem multiangulam æqualium laterum circulum minorem minime tangẽtium/ intra circulum maiorem deſcribere.

¶CAMPANVS. ¶Sint duo circuli a b c d & e f: ab vno cõmuni centro quod sit g, circunducti. dico q̃ intra maiorem qui sit a b c d, possibile est vnum polygonium quod sit æquilaterum / describi: minorẽ circulum qui est e f, nullo suorum laterum tangens. Quadrentur enim id est in quadrantes diuidantur hi duo circuli duabus diametris super centrum ipsorum orthogonaliter se inuicẽ secantibus/ quę sint a c & b d: sitq̃ e f diameter minoris/ pars diametri a c quę est diameter maioris. Sicq̃ igit̃ a puncto e, ducatur vtrinq̃ vsq̃ ad circũferenti am maioris lineæ orthogonaliter super diametrum e f: quæ occurrat circũferẽ tiæ maioris. hinc quidem/ in pũcto h: inde vero/ in pũcto k. eritq̃ ex correlario 15 tertij/ linea h e k: contingens circulum minorẽ. Postea vero quadrãtẽ a b ma ioris circuli diuide per æqualia in punctol, secundũ doctrinã 29 tertij: dehinc rursus arcũ a l, per æqualia ad punctũ m. Cũq̃ hoc pluries feceris: necessario tã dem deuenies ad arcum qui minor erit arcu a h, sitq̃ hic a m. Hoc autẽ idcirco necessarium est. quia cum fuerint duæ quãtitates inæquales: si a maiori earum dematur eius dimidium/ itẽq̃ a residuo dimidiũ/ possibile est hoc totiens fieri quousq̃ tandẽ minor minore earũ relinquetur quẽadmodũ in 1 decimi demõ stratũ est. Cũ igitur sic diuidẽdo/ ad arcum quantulũcũq̃ minorem a h, fuerit deuentum/ cuiusmodi est hic arcus a m: sumatur arcus a n æqualis arcui a m. ducanturq̃ duæ lineæ a m & n m. Quia igitur arcus a k est æqualis arcui a h, quod ex secunda parte tertiæ tertij & quarta primi & 28 tertij manifestum est/ & quia arcus a n est æqualis arcui a m: erit ex cõmuni scientia/ arcus n k æqua lis arcui m h. Ergo duæ lineæ m n & k h: sunt æquidistantes. ergo linea m n: nõ poterit tangere circulum e f. quare multo fortius neq̃ linea a m: potest ipsum tangere. Quoniam igitur constat circulum a b c d diuisibilem esse per arcus æquales arcui a m, ideoq̃ per 28 tertij simul constat intra ipsum circulum pos se chordulas æquales chordulæ a m continue coaptari circulum ipsum polygo niæ chordantes: manifestum est intra circulum maiorem posse vnum polygo nium equilaterum cuius vnum latus est linea a m, inscribi. Et quia linea a m non contingit circulum minorem: patet ex prima parte 13 tertij et diffinitione linearum a centro circuli æqualiter æquidistantium/ q̃ inscriptum polygonium nullo laterum suorum tangit circulum minorẽ. Quod est propositũ. ¶At quid dubitas/ duas lineas m n & k h, esse equidistantes: cum sint duo arcus n k & m h æquales? Hoc autẽ *inconcussam veritatẽ fortitum est*: q̃ duæ lineæ circuli vnum non autẽ se inuicem secantes/ si ex circunferentia æquales arcus hinc inde lineis ipsis interſint/ erunt equidistantes. Duc quidem a centro g, lineam g p perpendicularẽ ad lineam m n, quæ secet lineã h k in puncto q: & protrahe lineas g m, g n, g k, g h. & duobus arcubus n k & m h, subtende duas chor das quæ etiam dicantur n k & m h. eruntq̃ ex 28 tertij hæ chordæ æquales n k & m h, eo q̃ arcus equales. & per secũdam partẽ 3 eiusdẽ tertij erit linea n p: æqualis lineæ m p. Cũ igitur vterq̃ duorũ angulorũ qui sunt ad p, sit rectus ex diffinitione perpendicularis: erit ex 4 primi angulus n p g equalis angulo p g m. At vero p 8 primi angulus k g n: est equalis ãgulo h g m. Itaq̃ p cõmunem sciẽtiã (q̃ est. si equalibus æqualia addas: tota erũt equalia) erit ãgulus k g q e qualis angulo q g h. ideoq̃ per 4 primi linea k q: erit æqualis lineę q h. quare p primã ptẽ 3 tertij/ linea g q erit ppendicularis ad lineã k h. Igitur ex prima parte 28 primi duę lineę n m & k h: sũt equidistãtes. Et hoc est qd̃ dubitare con questus es. ¶Hoc eni idẽ aliter demõstrare: est possibile. Ducat̃ ei linea n h. e-ritq̃ ex vltima sexti ãgulus h n m eq̃lis ãgulo n h k: eo q̃ arcus h m est æq̃lis at cui n k. ideo ex 27 primi linea m n: erit equidistãs lineę h k. ¶Cõuersã quoq̃ si libuerit: cõuerso modo probabis. *Si* ei linea m n est equidistãs lineę h k: erit ar cus n k æqualis arcui m h. Erũt eni ex prima pte 29 primi/ duo ãguli h n m & n h k equales. Ideoq̃ ex vltima sexti duo arcus n k & m h: erunt etiã equales.

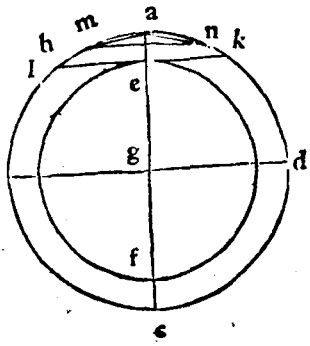

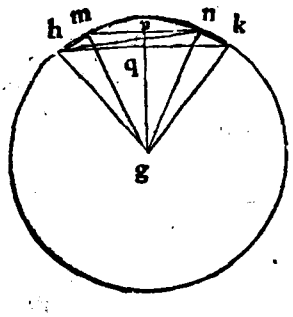

Eucl. ex Zamb. Problema 1. Propositio 16.

¶Binis orbibus circum idem cẽtrum existẽtibus: in maiori orbe multangulum æquilaterum & parilaterum inscribere/ non tangẽtem orbem minorem in superficie.

¶THEON ex Zãb. ¶*Sint* bini orbes a b c d, e f g h: circũ idem cẽtrum k,

Oportet in maiori circulo a b c d, multangulũ æquilaterũ & parilaterum inſcribere: nõ tãgẽtẽ ipſum e f g h circulũ. Excitetur per k centrũ / recta linea b d: & a ſigno g ipſi d b rectæ lineę ad ãgulos rectos excitet p 12 primi a g in c. Igit a c tãgit ipſũ e f g h orbẽ. Secãtes iã per 30 tertij ipſã b a d circũferẽtiã diuidue/ & ipſius dimidiũ bifariã/ & hoc ſemper efficientes: p 1 decimi relinq̃mus quandã circũferẽtiã minorẽ ipſa a d. relin quat: & eſto l d. & ab ipſo l in b d ꝓpẽdicularis excitet p 12 primi l m: extendaturq; in n. & cõnectãtur ipſæ l d, d n, l n. Igitur l d: ipſi d n eſt ęq̃lis. Et quoniã parallelus eſt a c ipſi l n, ſed a c tãgit ipſũ e f g h orbẽ: igit l m nõ tãgit ipſũ orbẽ e f g h. multo minus igitur ipſæ l d, d n: tãgũt ipſum e f g h orbẽ. Si igit ipſi l d rectæ lineæ æquales in cõtinuũ aptabimus in orbe a b c d: deſcribet in orbe a b c d multãgulus æqlaterus & parilaterus nõ tãgens ipſum orbẽ e f g h minorẽ. Quod facere oportuit.

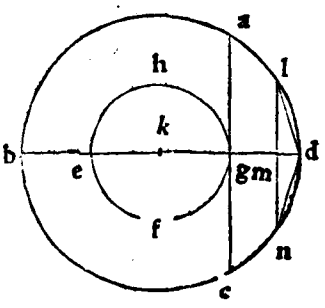

¶ CORRELARIVM. ¶ Et inde eſt manifeſtũ: q; perpendicularis quæ ex l in b d, vnum circulum non tangit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 14.

14 OVab9 ſphęris vnũ cẽtrũ habẽtib9 ꝓpoſitis: itra maiorẽ earũ ſolidũ multarũ baſiũ ſuperficiẽ minoris ſphęrę minime tãgẽtiũ figuraliter cõſtituere. Quo cõſtituto ſi i maiori ſphęra ſiue i q̃libet alia ſphęra ſimile corp9 intelligibiliter conſtituat: erit ꝓportio corpis multarũ baſiũ intra maiorẽ ſphærã cõſtituti ad corpus multarũ baſiũ itra minorẽ ſphęrã vel aliã cõſtitutũ/ ſicut diametri maioris ſphęrę ad diametrũ minoris vel alterius proportio triplicata.

¶ CAMP. ¶ Sint propoſitæ duæ ſphæræ, a b c d & e f: vnũ atq; idẽ centrũ quod ſit g, habẽtes. & ſit maior earũ ſphæra a b c d: minor vero ſphęra e f. volumus autẽ intra maiorẽ earũ vnũ corpus multarũ baſiũ conſtituere, de quibus nõ intẽdimus q; ipſæ baſes ſint æquales aut ſimiles: ſed q; nulla earũ tangat ſuperficiẽ minoris ſphæræ. Cũ igitur hoc voluerimus facere: ſecabimus ſimul vtrãq; propoſitarũ ſphærarũ vna plana ſuperficie per cõmune centrũ earũ tranſeũte. eruntq; ex diffinitione ſphæræ & diffinitione circuli/ cõmunes ſectiones huius ſecantis ſuperficiei & ſuperficierũ ſphærarũ ꝓpoſitarũ: lineę cõtinẽtes circulos. Sint itaq; duo circuli a b c d & e f: quorũ cẽtrũ eſt cẽtrũ ſphæræ de quo propoſitũ eſt q; ipſũ ſit g. Quadrabimus igit hos duos circulos duabus diametris ſe ſupra cõe centrũ eorũ orthogonaliter ſecãtibus: quæ ſint a c & d b. poſtea maiori circulo ſcd̃m p̃cepta p̃miſſæ inſcribemus vnũ polygontũ æqlaterũ: nullo ſuorũ laterũ tãgẽs minorẽ circulũ. Et ſufficiat exẽpli cauſa inſcripſiſſe dodecagonũ æquilaterũ: ita q; in quadrante ipſius maioris circuli g eſt c d, ſint tria latera huius dodecagoni q̃ ſint chordæ d h, h k, & k c, q̃ cũ ſint æquales: erũt quoq; ex prima pte 27 tertij arcus earũ æquales. Dehinc a duobus pũctis h & k q̃ ſũt extremitates mediæ chordæ: producemus duas diametros q̃ ſũt h m & k l. & ſup cẽtrũ g erigemus lineã g n ꝓpẽdiculatẽ ad ſuperficiẽ circuli a b c d: quã ꝓducemus quouſq; obuiet ſupficiei ſphæræ maioris ſuper pũctũ n. Deinde intelligã quatuor ſupficies ſecãtes ſphæras propoſitas: quarũ vnaquæq; ſecet eas ſup lineã g n. ſcilicet prima earũ: ſupra lineã g n & diametrũ d b. ſecũda: ſuper lineã g n & diametrũ h m. tertia vero: ſup lineã g n & diametrũ k l. quarta autẽ: ſuper lineam g n & diametrum c a. eruntq; ex diffinitionibus ſphæræ & circuli/ communes ſectiones harum ſuperficierũ & ſuperficiei ſphæræ maioris: lineæ continẽtes circulos. & erunt portiones inſcriptæ vt inter punctũ n & quatuor puncta quæ ſunt d, h, k, c: quadrantes horũ circulorum. qui quadrantes ſunt d n, h n, k n, & c n. Hoc autẽ ideo euenit: q; oẽs ãguli quos cõtinet linea g n cũ vnaquaq; diametrorum protractarum in ſuperficie circuli a b c d, ſunt recti ex diffinitione lineæ perpendicularis ad ſuperficiem/ recti vero anguli in centro, quarę circunferentiæ ſubtendantur. quod ex vltima ſexti euidenter apparet.

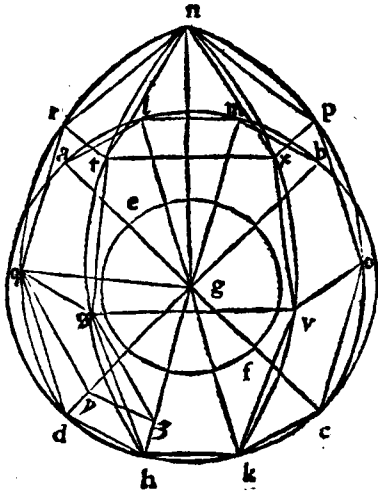

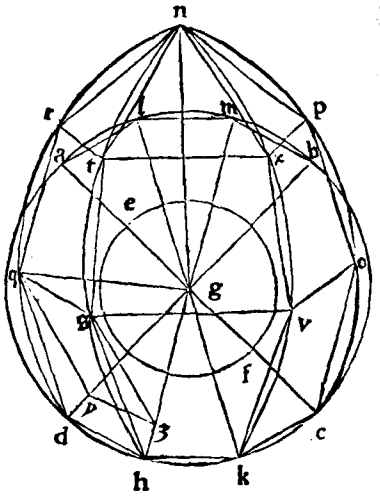

Ex diffinitione autem circulorum æqualium manifeſtum eſt: q̄ vnuſquiſq; horum quatuor circulorum eſt æqualis circulo a b c d. nam diametet omniũ ipſorum: eſt diameter ſphæræ maioris. Igitur per 15 quinti/ quadrantes eorum: ſunt æquales. Quare quinq; arcus qui ſunt d n, h n, k n, c n, & d c: ſunt æquales. In vnoquoq; ergo quatuor quadrantium circulorum erectorum coaptentur hypothenuſales chordæ quarum quælibet ſit æqualis chordæ circuli proſtrati: quę ſunt latera polygonij ſibi inſcripti/ & eſt vna earum chorda d h. ſintq; in primo quidem: d q, q r, & r n. in ſecũdo vero: h ſ, ſt, & t n. in tertio autem: k v, v x, et x n. & in quarto: ſint c o, o p, & p n. Et protrahãtur corauſti coniungentes capita hypothenuſalium chordarum quæ ſint q ſ, ſ v, v o, & r t, t x, x p. Vides igitur quartę parti ſuperioris hemiſphęrij maioris ſphęrę quę quidē quarta pars eſt d n c: inſcriptum eſſe corpus 9 baſium. quarum tres quę coeunt in puncto n, ſunt triangulæ: cæteræ autem ſunt quadrangulæ. ſuntq; harum quadrangularum ſuperficierum hypothenuſalia latera æqualia: ſed non æquidiſtantia. Corauſti autem inter quoſq; duos circulos intercepti/ ſunt æquidiſtantes adinuicem & chordæ circuli proſtrati: ſed non ſunt adinuicem æquales. Hoc autem ſcies: ſi perpendiculares a corauſtorum extremitatibus ad ſuperficiem circuli iacentis dimiſeris. de quibus conſtat q̄ ipſæ cadent ſuper diametros circulorum quos corauſti continuant, quod ex demonſtratis in 13 vndecimi facile depræhendes. Verbi gratia. Sint a duobus terminis corauſti q ſ, demiſſæ duæ perpendiculares q y & ſ z: cadentes in diametris d b & h m. & protrahantur lineæ q g & y z. eruntq; ex quarta ſexti duo trianguli q y d & ſ z h: ſimiles. quare proportio duarum perpendicularium q y & ſ z: erit ſicut duarum chordarum q d & ſ h. Cumq; ſint chordæ æquales: erunt etiam & perpẽdiculares æquales. At ipſæ ſunt æquidiſtãtes ex 6 vndecimi. ergo ex 33 primi corauſtus q ſ: eſt æqualis & æquidiſtãs lineę y z. Et quia ex ſecunda parte ſecundæ ſexti linea y z eſt æquidiſtans chordæ d h, & ideo minor ea: ſequitur ex 9 vndecimi vt corauſtus q ſ ſit etiam æquidiſtans chordæ d h, & minor ea ex conceptione. Cum itaq; chordæ quæ ſunt latera polygonij inſcripti in circulo iacenti/ (& ipſæ ſunt omnes æquales chordæ d h) non tangant ſphærã minorem: neceſſe eſt vt nullum latus harum baſium corporis inſcripti ſiue quadrangulæ ſint ſiuæ trigonæ/ tangant eandem minorem ſphæram/ cũ omnia hæc latera ſint ipſis chordis æqualia aut minora. Simpliciter autem dico q̄ nulla etiam harũ baſium de quibus omnibus manifeſtum eſt ex ſecunda parte 2 vndecimi q̄ ipſæ ſunt totæ in ſuperficie vna/ poteſt aliquo ſui puncto contingere minorem ſperam: eo q̄ omnis linea recta ducta ſuper quēlibet punctum cuiuſq; earũ æquidiſtanter corauſto/ minor eſt neceſſario chorda proſtrati circuli. Si igitur conuexitates aliarũ quartarum maioris ſphæræ tam ſuperioris hemiſphærij q̄ inferioris ad eius ſimilitudinē quadrilateris trilateriſq; ſuperficiebus ſubtexantur: erit maiori ſphęrę corpus 72 baſium ſuperficiem minoris ſphęrę minime tangentium quemadmodũ propoſitum fuerat/ iſcriptũ. ¶ Dico iſuper q̄ ſi in alia qualibet ſphęra ſimile corpus ſtatuatur: erit proportio vnius ad alterum ſicut diametri vnius ſphæræ ad diametrũ alterius triplicata. Erũt enim ex 72 baſes vtriuſq; corporis: baſes totidem lateratarum pyramidum/ quarum omnium vertices erũt in centris ipſarũ ſphęrarũ. Has autem pyramides perficies: ſi a ſingulis angulis inſcriptorum corporum quæ ſunt extremitates chordarum & corauſtorum lineas ad centra ſphærarũ produxeris. Stude itaq; ex diffinitione ſimilium corporum probare cunctas pyramides vnius/ eſſe ſimiles ſuis relatiuis pyramidibus alterius. Quo probato: erit ex 8 huius proportio vniuſcuiuſq; earum vnius ad ſuam rẽlatiuam alterius/ ſicut proportio ſemidiametrorum ſphęrarũ ipſarum triplicata. ſunt enī ſemidiametri ſphęrarum: latera cunctarum pyramidum. At quia ſemidiametrorum eſt ex 15 quinti vna proportio: ex 13 eiuſdem facile concludes propoſitum.

Euclid. ex Zamb. Problema. 2. Propositio. 17.

7 ¶ Binis sphæris circũ idem centrum existentibus: in maiori sphęra solidum polyhedrum inscribere non tangens sphæram minorem in superficie.

¶ THEON ex Zãb. ¶ Intelligantur binę sphęræ circũ idem centrum a. Oportet iam in maiori sphæra solidum polyhedrum inscribere: non tangens sphæram minorem in superficie. Secentur sphæræ: plano aliquo per centrum. erunt igitur sectiones circuli: quoniam per 12 diffinitionem vndecimi manẽte diametro & circũducto semicirculo fit sphæra. Quare & in quauis positione intelligamus hemicyclium: quod per ipsum ęductum planum/ efficiet in superficie sphęrę circulum. & manifestum q; & maximũ: quoniã sphęræ diameter quę etiã est hemicyclij diameter/ & perinde circuli/ maior est per 15 tertij omnibus in circulo vel sphæra ductis rectis lineis. Esto igitur in maiori quidem sphæra circulus b c d e: in minori autem circulus f g h. excitenturq; ipsorũ diametri ad angulos rectos sibi inuicem b d, c e. & binis orbibus circa idem centrũ existentibus hoc est b c d e, f g h, in maiori circulo b c d e multangulum æquilaterum & parilaterum describatur per præcedẽtem non tangens sphæram minorem f g h: cuius latera sint in b e quarta parte/ b k, k l, l m, m e. & connexa k a recta linea: extendatur in n. & excitetur per 12 vndecimi ab ipso a signo: ipsi ipsius b c d e circuli plano ad angulos rectos a x. & comparetur ipsi superficiei sphæræ per x & per a x. & per vtranq; ipsarum b d, k n, plana producãtur. Faciunt iam per prædicta in ipsius sphæræ superficie maximos orbes. efficiãt: quorum hemicyclia sint in b d, k n, diametris/ hoc est b x d, k x n. Et quoniã x a recta est ad ipsius b c d e planũ: & omnia igitur quæ per x a plana, recta sunt ad ipsius a b c d e circuli planum. quare & b x d, k x n, hemicyclia: recta sunt ad ipsius b c d e circuli planum. Et quoniã hemicyclia b e d, b x d, k x n, sunt æqualia/ in æqualibus nãq; sunt diametris b d, k n: & b e, b x, k x, quartæ partes inter se sunt æquales. Quot igitur látera multanguli sunt in b e quarta parte: tot quoq; sunt in ipsis b x, k x, quartis partibus ipsis k b, k l, l m, m e, rectis lineis æquales. Describantur: & sint b o, o p, p r, r x, k ſ, ſ t, t y, y x. & connectantur ipsæ ſ o, t p, y r. Et ab ipsis o, ſ, in ipsius b c d e circuli planum perpẽdiculares excitentur. Cadunt inq; in communes sectiones planorum b d, k n: quoniam & ipsorum b x d, k x n, plana recta sunt ad ipsius b c d e circuli planũ. cadãt: & sint o, z, ſ, q. & cõnectãtur z, q. Et quoniã in æqualibus hemicyclijs b x d, k x n, æquales rectæ lineæ sunt b o, k ſ, & perpẽdiculares ductę sunt o z, ſ q: æqualis igitur est o z ipsi ſ q, & b z ipsi k q. est autem & tota b a: toti k a æqualis. & reliqua igitur z a: reliquæ q a est æqualis. Est igitur sicut b z ad z a: sic est k q ad q a. parallelus igitur est q z: ipsi k b. Et quoniam vtraq; ipsarũ o z, ſ q, recta est ad ipsius b c d e circuli planũ: parallelus igitur est o z ipsi ſ q. patuit autem: q; & ipsi æqualis. & q z, ſ o, igitur: æquales & paralleli sunt. Et quoniam q z ipsi ſ o parallelus est/ sed z q ipsi k b parallelus est: & ſ o igitur ipsi k b parallelus est. & ipsas connectunt: ipsæ b o, k ſ. igitur b o k ſ quadrilaterum: in vno est plano. Quoniã per 7 vndecimi si fuerint binæ rectæ lineæ parallelæ/ & ab vtraq; ipsarum accipiantur contingentia signa / & ad ipsa signa annexa recta linea: in eodem est cum ipsis parallelis plano. Idq; propterea & vnũquodq; ipsorum ſ o p t, t y t p, quadrilaterorum: in vno est plano. Est autẽ triangulũ y r x, in vno plano. Si vero intelligamus a ipsis o, ſ, p, t, r, y, signis in a connexas rectas lineas: constituetur quædam figura solida polyhedra inter b x, k x, circũferentias/ ex pyramidibus compræhensa/ quarum bases quidẽ

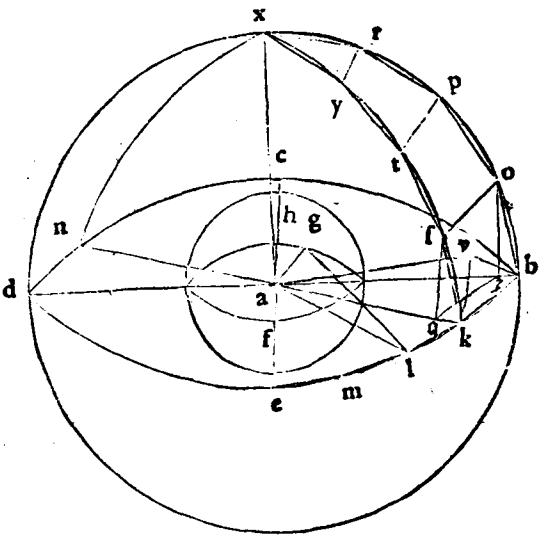

ſunt k b o ſ, ſ o t p, p t r y, quadrilatera/ & y r x triangulum/ vertex autem a ſignum. Si autem & in vnoquoq; ipſorum k l, l m, m e, laterum, ſicut in b k eadem conſtruamus / & inſuper in reliquis tribus quartis partibus/ & in reliquo hemiſphærio conſtituetur figura ſolida polyhedra deſcripta in ſphæra/ contẽta ex pyramidibus quarum baſes ſunt prędicta quadrilatera & triangulum y x r, & quę in eodẽ ordine eis / vertex autẽ a ſignũ.

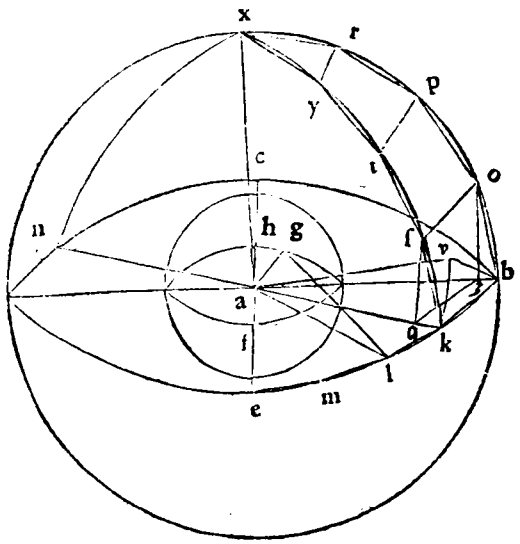

Dico q̃ prædicta polyhedra non tanget minorẽ ſphæram in ſuperficie: in qua eſt circulus f g h. Excitetur per 11 vndecimi ab ipſo a ſigno/ in ipſius k b o ſ quadrilateri planũ/ perpendicularis a v: & comparetur ipſi plano per v ſignum. & connectantur b v, v k. Et quoniã a v recta eſt ad ipſius b k o ſ planum: & ad omnes igitur ipſam tãgentes rectas lineas & exiſtentes in ipſius quadrilateri plano recta eſt a v per 2 diffinitionẽ vndecimi. Igitur a v: recta eſt ad vtranq; ipſarum b v, v k. Et quoniam per 15 diffinitionẽ primi a b ipſi a k eſt æqualis: æquũ eſt & quod ex a b ei qđ ex a k. Et ipſi quidẽ quod ex a b: æqualia ſunt per 47 primi ea quę ex a v, v b. rectus enim: qui ad v. Ipſi autem quod ex a k: æqualia ſunt quæ ex a v, v k. Quæ igitur ex a v, v b: æqua ſunt eis quæ ex a v, v k. Commune auferatur quod ex a v. reliquũ igitur quod ex b v: reliquo quod ex v k eſt æquale. æqualis igitur eſt b v: ipſi v k. Similiter iam demonſtrabimus q̃ & quæ ab v ad o ſ connexæ rectæ lineæ: æquales ſunt vtriq; ipſarum b v, v k. Centro igitur v, & ſpacio altero ipſorum b v, v k, circulus deſcriptus, ibit etiã per o, ſ: & quadrilaterum k b o ſ erit in circulo. Et quoniam k b maior eſt ipſa q z, æqualis autẽ eſt q z ipſi ſ o: maior igitur eſt b k ipſo ſ o. Aequalis autem eſt k b: vtriq; ipſarum k ſ, b o. & vtraq; igitur ipſarum k ſ, b o: ipſo ſ a maior eſt. Et quoniã in circulo quadrilaterũ eſt k b o ſ, & b k, b o, k ſ, æquales/ & minor o ſ, & ex centro circuli eſt b v: igitur quod ex k b, eo quod ex b v maius eſt q̃ dimidium. Excitetur per 12 primi ab ipſo k: in b z perpendicularis k z. Et quoniã b d ipſa d z minor eſt q̃ dupla/ eſtq; ſicut b d ad d z ſic quod ex d b, b z, ad id quod ſub d z, z b, deſcripto autẽ ab ipſa b z quadrato compleatq; in altero parallelogrammo: & quod ſub d b, b z, igitur eo quod ſub d z, z b, minus eſt q̃ duplum, & connexa k b: quod ſub d b b z, æquum eſt ei quod ex k z. Igitur quod ex k b: eo quod ex k z minus eſt q̃ duplum. Sed quod ex k b: eo quod ex b v maius eſt q̃ duplum. maius igitur eſt quod ex k z: eo quod ex b v. Et quoniam per 15 diffinitionem primi b a: ipſi k a eſt æqualis: æquum eſt & quod ex b a ei quod ex k a. Ei autem quod ex a b: per 47 primi æqualia ſunt quæ ex b v, v a. Ei autem quod ex k a: per 47 primi æqua ſunt quæ ex k z, z a. Quæ igitur ex b v, v a: æqualia ſunt eis quæ ex k z, z a. quorum quod ex b z: maius eſt eo quod ex b v. Reliquũ igitur quod ex z a: maius eſt eo quod ex v a. Maior igitur eſt a v ipſa a z. multo igit maior eſt a v ipſa: a g. Eſtq; ipſa a v in vna ipſius polyhedri baſi: & a g in minoris ſphærę ſuperficie. Quare & polyhedrum non tangit ſphæram in ſuperficie. Quod facere oportebat.

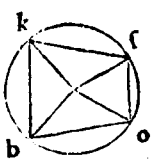

¶ Oſtẽdendum iam & aliter ac expeditius: q̃ maior eſt a v, ipſa a g. Excitetur per 11 primi ab ipſo g ipſi a g ad angulos rectos g: & connectantur, a, l Secantes iam per 30 tertij ipſam e b circũferentiam diuidue/ & dimidium ipſius diuidue/ & hoc ſemper facientes: relinquemus quãdã circunferentiam quę eſt minor circunferentia contenta ſub b c d e circulo & æquali ipſi g l. relinquatur: & eſto k b circũferẽta. Minor igitur eſt & k b recta linea: ipſa g l. Et quoniam in circulo eſt b k ſ o quadrilaterum / & æquales ſunt o b, b k, k ſ, & minor eſt o ſ: angulus igitur qui ſub b v k obtuſus eſt, maior igitur eſt b k: ipſa b v. Sed ipſa k b maior: eſt ipſa g l. multo maior igitur eſt g l: ipſa b v. maius igitur eſt & qđ ex g l: eo quod ex b v. Et quoniã per 15 diffinitionẽ primi, a l ipſi a b eſt equa

lis: & quod ex a l igitur ei eſt æquũ quod ex a b. Sed ei quod ex a l: æqua ſunt quæ ex b v, v a. Quę igitur ex a g, g l: ęqualia ſunt eis quę ex b v, v a. Quorũ quod ex b v: minus eſt eo quod ex g l. & reliquum igitur quod ex v a: maius eſt eo quod ex a g. Maior igitur eſt a v: ipſa a g. Binis igitur ſphęris circũ idẽ centrum exiſtentibus: in maiori ſphæra ſolidum polyhedrum deſcriptum eſt/ non tangens minorem ſphæram in ſuperficie. Quod facere oportuit.

¶ COROLARIVM. ¶ Si vero & in altera ſphæra q̃ ſit in b c d e ſphęra / ſolido polyhedro ſimile ſolidum polyhedrum inſcribatur: in ipſa b c d e ſphæra ſolidum polyhedrum ad id quod in altera ſphæra ſolidum polyhedrũ triplam habet rationem / q̃ ipſius b c d e ſphæræ dimetiens ad ipſius alterius ſphęræ dimetientẽ. Diſtributis nãq; ſolidis in numero ęquales & ęqualis ordinis pyramidas: pyramides ſimiles erũt. Similes vero pyramides: per 8 duodecimi adinuicem in tripla ſunt ratione eiuſdem rationis laterum. Pyramis igitur cuius baſis quidem eſt k b o ſ quadrilaterum/ vertex autem a ſignum: ad eã quæ in altera ſphæra ſimilis ordinis pyramida triplã habet rationẽ/ q̃ ſimilis rationis latus ad ſimilis rationis latus. hoc eſt q̃ a b q̃ eius ex centro ſphęrę quæ circũ a centrum: ad eam quæ ex centro alterius ſphæræ. Similiter & vnaquęq; pyramis quæ in ſphæra quę circũ centrum a: ad quãlibet pyramida eiuſdem ordinis in altera ſphæra/ triplam habebit rationem q̃ a b ad eam quæ ex centro alterius ſphæræ. Et ſicut vnum antecedentium ad vnum ſequentium: ſic omnia antecedentia ad omnia ſequentia. Quare totum ſolidum polyhedrũ quod in ſphæra quæ circũ centrũ a: ad totum ſolidũ polyhedrũ quod in altera ſphæra/ triplam rationẽ habebit q̃ a b ad eam quæ ex centro alterius ſphæræ/ hoc eſt quæ b d diameter ad alterius ſphęrę diamerũ. Quod oſtẽdere oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 15.

Mnium duarum ſphęrarum eſt proportio alterius ad alteram: tanquã ſuæ diametri ad diametrum alterius proportio triplicata.

¶ CAMP. ¶ Sint duæ ſphæræ a b & c d: quarum diametri ſint a b & c d. Dico q; proportio earum: eſt ſicut ſuarũ diametrorũ proportio triplicata. Cuius demonſtratio eſt. Quoniam neq; ad minorem ſphæram q̃ ſit ſphæra c d, neq; ad maiorem/ eſt proportio ſphærę a b: ſicut diametri a b ad diametrum c d triplicata. Eſto quidẽ proportio ſphæræ a b ad ſphæram e f: ſicut diametri a b ſphęræ a b, ad diametrũ c d triplicata. Demonſtrabo itaq; q; ſphæra e f non poteſt eſſe minor neq; maior q̃ ſphæra c d. Si enim affirmet aduerſarius eam eſſe minorem: imaginabor eam includi a ſphæra c d, & circũduci ab eodem cẽtro. & inſcribam ſphærę c d iuxta pręcepta præmiſſę: vnum corpus multarum baſium non tangentium ſuperficiem ſphęræ e f minoris. dicaturq; iſtud corpus nomine ſphæræ cui inſcribitur / c d. Poſtea ſimile corpus multarũ baſium inſcribam ſphærę a b: quod etiã nomine ſuæ ſphæræ dicatur a b. Conſtat itaq; ex ſecunda parte præmiſſæ & 11 quinti: q; proportio ſphæræ a b ad ſphæram e f, eſt ſicut corporis multarum baſium quod eſt a b, ad corpus multarum baſiũ quod eſt c d. vtraq; enim: eſt ſicut diameter a b ad diametrum c d triplicata. Hæc autem: ex hypotheſi. illa vero: ex ſecunda parte pręmiſſę. Quare permutatim proportio ſphæræ a b ad corpus multarum baſium a b: eſt ſicut ſphæra e f ad corpus multarum baſium c d. Cum igitur ſphæra a b ſit maior corpore multarum baſium a b: erit etiam ſphæra e f maior corpore multarum baſium c d. Hoc autem eſt impoſſibile. nam ipſa eſt pars eius. Non eſt ergo ſphæra e f: minor ſphæra c d. Si autem dicat aduerſarius eam eſſe maiorem: cõfutabimus ipſum hoc modo. Erit enim per conuerſam proportionalitatem ſphæra e f ad ſphæram a b: ſicut diameter c d ad diametrum a b triplicata. Sit itaq; eadem ſphęræ c d: ad ſphæram g h. eritq; ex 14 quinti ſphæra g h, minor ſphæra a b: eo q; ſphæra c d poſita eſt minor ſphæra e f. Quare proportio ſphæræ c d ad aliquam ſphæram minorem ſphæra a b: eſt ſicut diametri c d ad diametrum a b triplicata. At hoc eſt impoſſibile. nã ex hoc ſequitur: q; pars ſit maior ſuo toto vt demõſtratũ eſt prius. Itaq; ſphęra e f: nõ eſt maior neq; minor q̃ ſphęra c d. Igitur ex 7 quinti cõclude propoſitã cõcluſionẽ: q̃ imponit finẽ libro duodecimo.

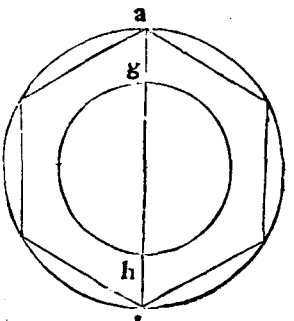

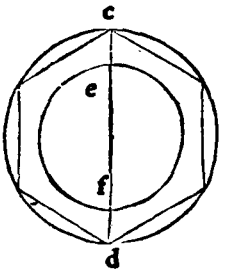

Eucli.ex Zamb. Theorema 16. Propoſitio 18.

¶Sphæræ adinuicem: in triplici ſunt ratione proprioꝝ dimetientium.

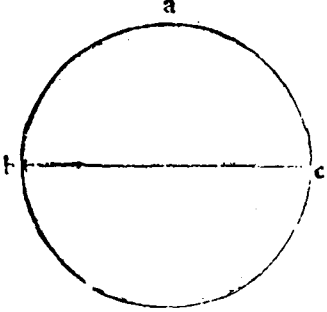

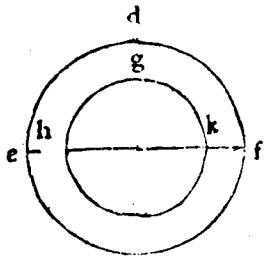

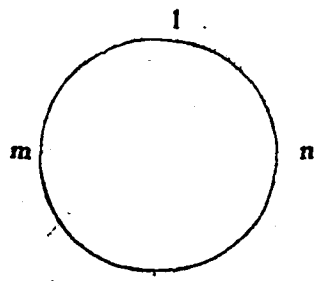

¶THEON ex Zamberto. ¶Intelligantur ſphæræ a b c, d e f: diametri vero ipſarum ſint b c, e f. dico q̄ ſphæra a b c ad ſphærā d e f: triplam habet rationem q̄ b c ad e f. Si autem non: habebit igitur a b c ſphæra ad minorem aliquam ipſa d e f ſphęra/triplam rationem/vel ad maiorem/q̄ b c ad e f. Habeat prius ad minorem g h k. & intelligatur d e f ſphęra: ipſi g h k circū idem centrum. deſcribaturq̄ per præcedentem/in ſphæra maiori d e f: ſolidum polyhedrum non tangens minorem ſphæram g h k in ſuperficie. Deſcribatur autē per eandem & in a b c ſphęra: ei quod in d e f, ſolido polyhedro ſimile ſolidum polyhedrum. Igitur per correlarium eiuſdem ſolidum polyhedrum quod in ſphæra a b c: ad id ſolidum polyhedrum quod in d e f, triplam habet rationem q̄ b c ad e f. Habet autem & a b c ſphæra: ad g h k ſphæram/triplam rationem q̄ b c ad e f. eſt igitur ſicut ſphæra a b c ad ſphæram g h k: ſic ſolidum polyhedrum quod in a b c ſphæra/ad ſolidum polyhedrum quod in d e f ſphæra. Viciſſim igitur per 16 quinti ſicut a b c ſphæra ad id quod in ipſa polyhedrum: ſic g h k ſphæra ad id quod in d e f ſphæra ſolidum polyhedrum. Maior autem eſt a b c ſphæra: ei quod in ſe polyhedro. Maior igitur & g h k ſphæra: eo quod in d e f ſphæra polyhedro. Sed et minor. ab ipſo nāq̄ compræhenditur. quod eſt impoſſibile. Sphæra igitur a b c: ad minorem ipſa d e f ſphæra/ triplam rationem non habet q̄ b c diameter ad d f diametrum. Similiter iam demonſtrabimus: q̄ neq̄ d e f ſphæra/ad minorem ipſa a b c ſphæra/ triplam habet rationem q̄ e f ad b c. ¶Dico iam q̄ neq̄ ſphæra a b c: ad maiorem aliquā ipſa d e f ſphæra triplam habet rationem q̄ b c ad e f. Si enim poſſibile: habeat ad maiorem l m n. Conuerſim igitur ſphæra l m n ad ſphæram a b c triplam habet rationem: q̄ diameter e f ad diametrum b c. Sicut autē l m n ſphæra ad a b c ſphæram: ſic d e f ſphæra ad minorē aliquā ipſa a b c ſphęra/ſicut antea patuit. quoniam maior eſt l m n ipſa d e f. & ſphæra d e f ad minorem ipſa a b c ſphæra triplam habet rationem q̄ e f ad b c. quod eſt impoſſibile. Igitur ſphęra a b c: ad maiorem ipſa d e f ſphæra/triplam rationē non habet q̄ b c ad e f. Patuit autē q̄ neq̄ ad minorem. Ipſa igitur a b c ſphæra: ad d e f ſphæram/triplam habet rationem q̄ b c ad e f. Quod oſtendendum fuerat.

EVCLIDIS MEGARENSIS
Geometricorum Elementorum
duodecimi libri
Finis.

EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philoſophi Mathematicorumq; facile principis: primum ex Campano, deinde ex Theone Greco commentatore, interprete Bartholamæo Zãberto Veneto, Geometrica Elementa. Liber tertiuſdecimus.

Euclides ex Campano. Propoſitio 1.

1 CVm diuiſa fuerit linea ſecundum proportionem habentem medium duoq; extrema/ ſi maiori portioni linea in longũ addatur æqualis dimidio ipſius lineæ proportionaliter diuiſę: quadratum lineæ ex eis duabus compoſitę/ quadrati medietatis eiuſdem lineæ diuiſæ quintuplũ eſſe neceſſe eſt.

¶CAMP. ¶Sit linea a b diuiſa in pũcto c: prout docet 29 ſexti. & ſit maior portio eius/ linea b c: cui b c directe adiungatur linea b d, quę ſit æqualis medietati totius a b. Dico q; quadratũ lineæ c d: erit quintuplũ ad quadratũ lineæ b d. Quadrabo enĩ lineam b d: & ſit eius quadratum d e. & circũponã huic quadrato gnomonem ſecundum quantitatem lineæ b c: protracta diametro f b g. ſitq; circũpoſitus gnomo e g d. eritq; ex 22 ſexti ſuperficies inde compoſita/ quæ ſit h k: tanq; quadratũ lineæ c d. Dico igitur quadratum h k: quintuplum eſſe ad quadratum d e. Sit igitur c l: quadratum circũpoſiti gnomonis. ſibiq; circũponatur alius gnomo ad quantitatem lineæ a c, protracta diametro f b vſq; ad m: ſitq; hic gnomo c m l. & protrahantur lineæ c n & p l æquidiſtanter lateribus oppoſitis: ſecantes ſe ſuper diametrum f m in puncto g. Manifeſtum eſt autem ex 22 ſexti/ q; compoſitum ex hoc ſecũdo gnomone & quadrato c l (& ipſum quadratum ſit a q) eſt quadratũ lineæ a b. quod ex quarta ſecundi neceſſe eſt eſſe quadruplum ad quadratum d e: eo q; linea b d eſt medietas lineæ a b. Cũq; ſit ex prima parte 16 ſexti ſuperficies a n, ideoq; per 43 primi ſuperficies m l, æqualis quadrato c l (prouenit enim a n, ideoq; & m l, ex b a in a c: & c l prouenit ex c b in ſe) & cum ex prima ſexti ſit a l dupla ad l d, ideoq; æqualis l d & c e pariter acceptis ex 43 primi: erit ex hac communi ſcientia (ſi æqualibus æqualia addas tota fient æqualia) quadratum a q æquale gnomoni e g d. Hic ergo gnomo quadruplus eſt ad quadratum d e: quemadmodum erat quadratum a q. Itaq; totum quadratum h k: cum ipſum conſtet ex ſimplo & quadruplo/ erit ex communi ſciẽtia quintuplum ad idem. Quod eſt propoſitum. ¶Idem aliter. ¶Ex quarta ſecũdi conſtat: q; quadratũ lineæ a b, eſt quadruplum ad quadratum lineæ b d. At per ſecũdã eiuſdẽ quod fit ex a b in b c & in a c: eſt æquale quadrato a b. quod autẽ ex a b in b c: ęquũ eſt ei quod ex b d bis in b c. quod ex prima ſecundi manifeſtum eſt: cum a b ſit dupla ad b d. At vero quod ex a b in a c eſt ex prima parte 16 ſexti æquale quadrato b c. Itaq; per communẽ ſcientiam quod fit ex b d bis in b c, & quod ex b c in ſe: eſt æquale quadrato a b, & ideo eſt quadruplum ad quadratũ b d. Quare ſuperaddito quadrato b d, erit totũ aggregatũ: quintuplum/ videlicet illud quod fit ex b d bis in b c cum quadrato b c & quadrato b d. At quia ex quarta ſecundi hoc totum eſt æquale quadrato c d: conſtat verum eſſe quod diximus.

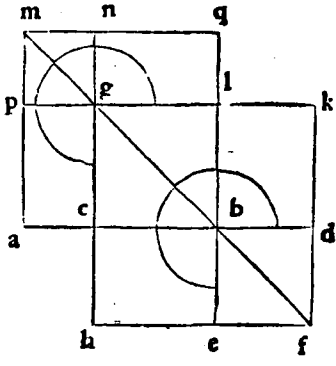

Eucli. ex Zamb. Theorema 1 Propoſitio 1

1 SI recta linea extrema & media ratiõe ſecetur: maius ſegmentum admittens totius dimidiam/ quintuplum poteſt eius quod ex totius dimidia.

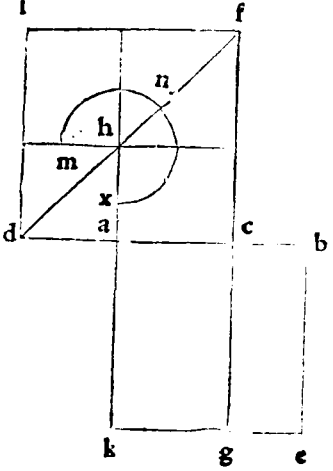

¶THEON ex Zamb. ¶Recta ĩnq̃ linea a b, extrema & media ratione secetur in c signo: & sit maius segmentum a c. & extendatur in rectam lineam c a, a d. & ponatur ipsius a b: dimidia a d. Dico q̃ quod ex c d: eius quod ex d a quincuplum potest. Describantur ĩnq̃ per 4.6 primi. ab ipsis a b, d c: quadrata a e, d f. & in d f describatur figura. extendaturq; f c in g. Et quoniam a b extrema & media ratione diuiditur in c: igitur quod sub a b, b c, æquũ est ei quod ex a c. Est autem id quod sub a b, b c: ipsum c e. quod autem ex a c: ipsum f h. Igitur c e: ipsi f h est æquale. Et quoniam b a ipsius a d dupla est / æqualis autem est b a ipsi k a, & a d ipsi a h: igitur & k a, ipsius a h dupla est. Sicut autem k a ad a h: sic c k ad c h. Duplum igitur est c k: ipsius c h. Sunt autem & ipsa l h, h c: dupla ipsius c h. supplementa nãq; adinuicem sunt æqualia per 43 primi. Igitur c k: ipsis l h, h c, est æquale. demonstratum autem est: q̃ & c e ipsi f h est æquale. totum igitur a e quadratum: æquũ est ipsi m n x gnomoni. Et quoniam b a ipsius a d dupla est: quadruplũ est quod ex b a eius quod ex a d, hoc est a e ipsius d h. Est autẽ a e: ipsi m n x gnomoni æquale: & m n x igitur gnomon: quadruplus est ipsius d h. Totũ igitur d f: quincuplum est ipsius d h. Est q̃ d f, quod ex c d: & d h, quod ex d a. quod ex c d igitur: quincuplũ est eius quod ex d a. Si recta igitur linea extrema & media ratione secetur: maius segmẽtum totius admittẽs dimidiam / quincuplũ est siue potest eius quod ex dimidia quadrati. Quod erat ostendendum.

Eucli. ex Camp. Propositio 2.

SI cuilibet lineæ bipartitæ cuius quadratum quadrati alterutrius suarum portionum sit quintuplum / in longum sibi linea addatur donec eidem portioni reliqua portio cum addita linea fiat duplex: eadem duplex linea secundum proportionem habentem medium duoq; extrema diuisa erit / maiorq; portio eius erit linea media. 2

¶CAMPANVS. ¶Hæc est conuersa præmissæ, duplici quoq; modo sicut illa demõstrabitur via retrograda: eadem prorsus manẽte dispositione. Verbi gratia. sit quadratum h k quintuplum ad quadratum d e: & linea a b dupla ad lineam b d. Dico q̃ linea a b diuisa est in puncto c secundũ proportionẽ habẽtẽ medũ & duo extrema: & maior portio eius est linea media vt est c b. Constat autẽ ex 4. secundi: q̃ quadratũ a q est quadruplum ad quadratũ d e. Itaq; gnomo d g e: æqualis est quadrato a q. Cumq; duo supplemẽta l d & c e pariter accepta / sint quantum gnomo c m l, atq; eadem supplementa pariter accepta sint ex 1 sexti quantum a l, ideoq; quantum c q: sequitur q̃ c q sit æqualis gnomoni c m l. Dempta igitur ab vtroq; / superficie l n: erit quadratũ c l æquale superficiei a n. Cum igitur fiat superficies a n ex a b in a c, sit autem quadratum c l quadratum lineę c b: erit ex secunda parte 16 sexti proportio a b ad b c, sicut b c ad c a. Ex diffinitione ergo lineæ secundum proportionem habentem medium & duo extrema diuisæ / positam in principio sexti libri: conclude propositũ.

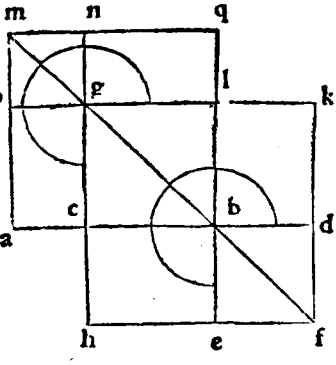

¶Item aliter. ¶Cum quadratũ c d sit ex hypothesi quintuplum ad quadratũ b d, quadratum vero a b sit ex quarta secundi quadruplum ad idem / at quadratum c d sit ex eadem æquale quadrato c b & quadrato b d & ei quod sit ex b d bis in c b: sequitur vt illud quod fit ex b d bis in c b cum quadrato c b, sit æquale quadrato a b. Sed ex b d bis in c b, tantum est quantum quod ex a b in b c; eo q̃ a b dupla est ad b d. Ergo quod fit ex a b in b c cum quadrato b c: est æquale quadrato a b. Et quia ex secunda secũdi quod fit ex a b in b c & in a c est æquale quadrato a b: sequitur ex communi scientia vt quadratum lineæ b c sit æquale ei quod fit ex a b in a c. Igitur ex secunda parte 16 sexti & diffinitione / constat propositum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 2. Propositio 2.

¶Si recta linea sui ipsius segmento quincuplum potuerit / dupla prædicti segmẽti extrema & media ratione dissecta: maius segmẽtum reliqua est pars eius quæ in principio rectæ lineæ. 2

THEON ex Zamb. Recta enim linea a b, sui ipsius segmento a c quincuplum possit: ipsius autem a c dupla sit c d. Dico q̄ ipsa c d extrema & media ratione diuisa: maius segmentum est c b. Describantur inq̄ ex vtraq̄ ipsarum a b, c d, figuræ a f, c g: & extendatur b e. Et quoniam a f ipsius a h quincuplum est: quadruplus igitur est m n x gnomon / ipsius a h. Et quoniam d c ipsius c a dupla est: quadruplum igitur est quod ex d c eius quod ex c a, hoc est c g ipsius a h. Patuit autē: q̄ m n x gnomon ipsius a h quadruplus est. Aequus igitur est m n x gnomon: ipsi c g. Et quoniam d c ipsius c a dupla est/ æqualis autē est d c ipsi c k, & a c ipsi c h: dupla igitur est & c k ipsius c h. duplū igitur est & k b: ipsius b h. Sūt autem & l h, h b: dupla ipsius b h. Igitur k b: ipsis l h, h b, est æquale. Ostensum autē est: q̄ & totus m n x gnomon toti c g est æqualis. & reliquū igitur h f: ipsi b g est æquale. Esiq̄ ipsum b g: id quod sub c d, d b. æqualis enim est c d ipsi d g: & h f ipsi quod ex c b. Igitur quod sub c d, d b: æquum est ei quod ex c b. Est igitur sicut d c ad c b: sic c b ad b d. Maior autem est d c: ipsa c b. maior igitur est & c b: ipsa b d. Igitur c d recta linea extrema & media ratione diuisa: maius segmentum est c b. Si recta igitur linea sui ipsius segmento quincuplū potuerit: dupla dicti segmenti extrema & media ratione dissecta/ maius segmētū reliqua pars est eius quæ in principio rectæ lineæ. Quæ autem dupla ipsius a c maior sit q̄ ipsa b c: sic ostendendum est. Si autem non: esto (si possibile est) b c dupla ipsius c a. quadruplum igitur est quod ex b c: eius quod ex c a, quę igitur ex b c, c a: eius quod ex c a quincupla sunt. Supponitur autē & quod ex b a: quincuplū eius quod ex c a. Quod ex b a igitur: æquum est eis quæ ex b c, c a. quod est impossibile. Igitur c b: ipsius a c dupla non est. Similiter iā ostendemus: q̄ neq̄ minor q̄ ipsa b c, est dupla ipsius a c. multo enim absurdius. Ipsius igitur a c, dupla: maior est ipsa b c. Quod demonstrasse oportuit.

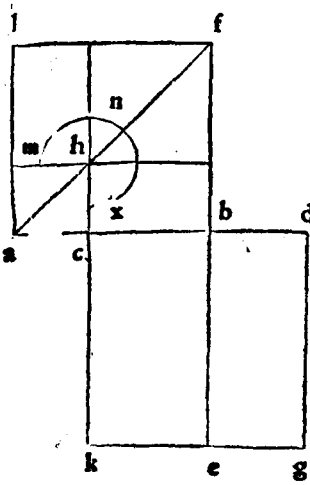

Euclid. ex Camp. Propositio 3.

3 CVm diuisa fuerit linea secundum proportionem habentem medium & duo extrema: si minori portioni tanq̄ dimidium maioris directe iungatur/ erit vt quadratū lineæ inde compositæ quintuplum sit quadrati quod ex ipsa maioris medietate portionis describitur.

CAMP. Sit linea a b diuisa in puncto c, secundum proportionē habentē medium & duo extrema: sitq̄ eius maior portio linea c b, quæ diuidatur per æqualia in d. Dico q̄ quadratū lineæ a d: est quintuplū ad quadratū lineæ c d. Describaur enī quadratū a b, quod sit a e: in quo protrahātur diameter b f, & lineę g c & d h, itēq̄ k l & m n, æquidistāter lateribus oppositis: secātes se inuicem super diametrū in duobus pūctis p & q, & extra diametrū in duobus aliis locis r & s. Manifestū igitur est ex 22 sexti vel ex correlario 4 secūdi: q̄ oēs superficies existētes in quadrato a e, quas diameter diuidit per mediū/ sunt quadratæ. Quatuor aūt superficies quæ sunt a r, m p, p h, & s e: cōstāt ex 43 primi & prima sexti esse adinuicē æquales. nā duę postremę p h & s e: sunt adinuicē æquales ex 1 sexti. Quoniā igitur ex p̄senti hypothesi & diffinitiōe lineæ secūdum q̄ proponitur diuisæ & prima parte 16 sexti/ quadratū c l est æquale superficiei a g, ideoq̄ & gnomoni r f s propter id quod superficies a r est æqualis superficiei p h, & quoniā ex 4 secūdi quadratū c l est quadruplū ad quadratū r s quod est tanq̄ quadratū lineæ c d: sequitur ex cōmuni sciētia q̄ quadratū m h sit quintuplū quadrati r s. Cōstat enī ex gnomone quadruplo/ & r s simplo. Hoc autē est propositū. Idē aliter. Cū sit linea b c diuisa per æqualia in pūcto d, & addita est ei linea a c: erit ex 6 secūdi quod fit ex a b in a c, cū quadrato c d interiacētis/ æquale quadrato a d. At quia quod fit ex a b in a c, æquale est quadrato c b ex prima pte 16 sexti/ hoc aūt est quadruplū ad quadratū c d: manifeste patet veritas eius quod dicitur. Potes quoq̄ si libet/ duplici modo ex cōsequēte huius suū ātecedēs cōcludere processu retrogrado. Sit enī (eadē dispositione manēte) q̄dratū m h quintuplū ad quadratū r s. eritq̄ gnomo r f s: æquale q̄drato c l. Vtrūq̄ enī: est q̄druplū ad quadratū r s. At quia superficies a g est æq̄lis gnomoni p̄dicto: necesse est vt superficies eadē sit æqualis q̄drato p̄dicto.

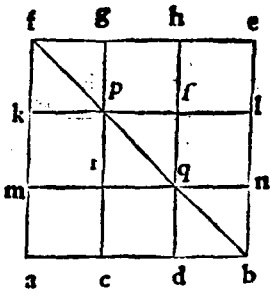

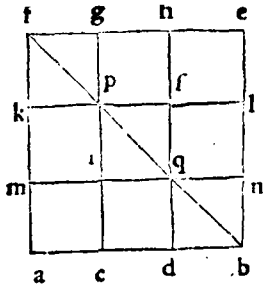

Quare ex ſecũda parte 16 ſexti & diffinitione linea a b eſt diuiſa in puncto c ſecundũ proportionẽ habẽtem mediũ & duo extrema: & maior portio eius eſt linea c d. ¶Idẽ aliter. Cum ſit ex hypotheſi quadratũ lineæ a d quintuplũ ad quadratũ lineæ c d, & ex 6 ſecundi idẽ ipſum quadratũ ſit æquale ei quod fit ex a b in a c cũ quadrato c d: ſequitur vt id quod fit ex a b in a c cũ quadrato c d, ſit quintuplũ ad idẽ quadratũ c d. Ideoq; eo dempto: erit reſiduũ videlicet quod fit ex a b in a c, quadruplũ ad ipſum. Et quia etiã ex 4. ſecũdi quadratũ lineæ c b eſt quadruplũ ad idem: neceſſe eſt vt quod fit ex a b in a c, ſit æquale quadrato c b. Quare iterũ ex ſecũda parte 16 ſexti & diffinitione/ linea a b eſt diuiſa ſecundum proportionem habentem medium & duo extrema/ in puncto c: & maior portio eſt linea c b.

Eucli. ex Zamb. Theorema 3. Propoſitio 3.

¶Si recta linea media & extrema ratione ſecetur: minus ſegmẽ 3
tum admittens dimidiã maioris ſegmenti/ quincuplũ poteſt eius quod a media maioris ſegmenti fit quadrati.

¶THEON ex Zamb. ¶Recta enim quędã linea a b, media & extrema ratione ſecetur in c ſigno: ſitq; maius ſegmẽtũ a c. ſeceturq; per 10 primi a c bifariã in d. Dico q; quod ex b d: quincuplũ poteſt eius quod d c. Deſcribatur per 46 primi ex a b, quadratũ a e: & deſcribatur figura. Et quoniã a c dupla eſt ipſius d c: quadruplum igitur eſt quod ex a c eius quod ex d c, hoc eſt r ſ ipſius f g. Et quoniam quod ſub a b, b c, æquum eſt ei quod ex a c, eſtq; quod ſub a b, b c, ipſum c e, & quod ex a c id quod r ſ: igitur c e ipſi r ſ eſt æquale. Quadruplum autem eſt r ſ: ipſius f g. quadruplum igitur eſt & c e: ipſius f g. Rurſus quoniã æqualis eſt a d ipſi d c: æqualis eſt & h k ipſi k f. quare & g f quadratũ: æquum eſt ipſi h l quadrato. æqualis igitur eſt g k ipſi k l, hoc eſt m n ipſi n e. quare & m f: ipſi f e eſt æquale. Sed m f: ipſi c g eſt æquale. & c g igitur: ipſi f e eſt æquale. Commune apponatur c n. Igitur x o p gnomon: æquus eſt ipſi c e. Sed c e: quadruplum oſtenſum eſt eſſe ipſius g f. & x o p igitur gnomon: ipſius g f quadruplus eſt. Igitur quadratum d n: quincuplum eſt ipſius f g quadrati. eſtq; d n id quod ex d b: & g f quod ex d c. Quod ex d b igitur: quincuplum poteſt eius quod ex d c. Quod oſtendere oportuit.

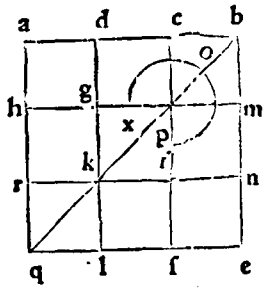

Eucli. ex Camp. Propoſitio 4.

Zamb. 5.

Si ſecundum proportionem habentem mediũ & duo extrema quælibet linea fuerit diuiſa / eiq; in longũ directe tanq; maior ſectio adijciatur: erit totam lineam inde cõpoſitam ſecundum proportionem habentem medium & duo extrema diuiſam eſſe/ & erit eius maior portio linea prima. 4

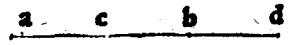

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b diuiſa qua ſupponitur proportione in pũcto c: & ſit eius maior portio c b. totiq; a b adijciatur directe linea b d quæ ſit æqualis c b. Dico q; tota a d eadem proportione diuiſa eſt in pũcto b: & maior eius portio eſt linea a b quæ eſt linea prima. Eſt enim ex diffinitione / a b ad b c: ſicut b c ad c a. At quia ex 7 quinti a b ad b d, ſicut ad b c: igitur ex vndecima eiuſdẽ a b ad b d, ſicut b c ad c a. quare per conuerſam proportionalitatem b d ad b a; ſicut a c ad c b. & coiunctim d a ad a b: ſicut a b ad b c. Cũq; ſit ex 7 quinti a b ad b c, ſicut ad b d: erit ex vndecima eiuſdẽ d a ad a b, ſicut a b ad b d. Itaq; ex diffinitione linea a d diuiſa eſt in puncto b ſecundũ proportionẽ habentem medium & duo extrema: & maior portio eius eſt linea a b. Quod eſt propoſitum. ¶Eodem quoq; modo ſi ex maiori portione cuiuſlibet lineæ ſecundum prædictam proportionem diuiſæ tanq; minor portio detrahatur: erit ipſa maior portio ſecundum eandem proportionem diuiſa/ eritq; maior portio eius linea detracta. Verbi gratia. Sit linea a b ſicut proponitur in puncto c diuiſa: ſitq; maior portio a c, a qua detrahatur c d æqualis c b. Dico q; a c eſt diuiſa ſecũdũ proportionẽ eandẽ in puncto d: & quod maior portio eius eſt linea d c. Cum enim ſit ex diffinitione/ b a ad a c ſicut a c ad c b, at ex 7 quinti a c ad c b ſicut ad c d: erit ex vndecima eiuſdem b a ad a c, ſicut a c ad c

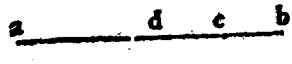

d.ideoq; per 19 quinti ſicut c b reſiduum ad d a reſiduũ. Sed ex ſeptima eiuſdẽ: ſicut b a ad d a: ſicut c d ad d a. itaq; a c ad c d: ſicut c d ad d a. Ex diffinitione ergo conſtat quod diximus. Nec igitur ea quã auctor proponit additio/ nec ea quam ex oppoſito proponimus detractio / quãtũcũq; vtralibet in prolixum tẽdat: a proprietate diuiſionis lineæ primitiuæ diſcordat.

Eucli ex. Camp. Propoſitio 5.

5 SI ſecundũ proportionem habẽtẽ mediũ & duo extrema quælibet linea fuerit diuiſa: quod ex tota linea quodq; ex minori portione producitur ambo quadrata pariter accepta/ triplum ſunt eius quod ex maiore portione quadratum deſcribitur.

Zamb.4.

CAMP. CSit linea a b, diuiſa per ſepe dictã proportionẽ in puncto c: ſitq; maior portio eius linea c b. Dico q; quadrata duarũ linearũ a b & c a pariter accepta: triplum ſunt ad quadratum lineæ c b. Hæc enim duo quadrata pariter accepta: ſunt ex 7 ſecundi quãtũ quadratum c b. & duplũ eius quod fit ex a b in a c. Itemq; quia quod fit ex a b in a c eſt æquale quadrato c b ex diffinitione & prima parte 16 ſexti: manifeſtum eſt propoſitum.

Eucli. ex Zamb. Theorema.4. Propoſitio.4.

Camp.5.

4 CSi recta linea extrema mediaq; ratione ſecetur: quod ex tota & quod ex minori ſegmento vtraq; quadrata/ tripla ſunt eius quod a maiori ſegmento fit quadrato.

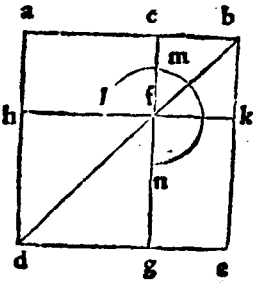

CTHEON ex Zamb. CSit recta linea a b, ſecenturq; extrema & media ratione ne c: ſitq; maius ſegmẽtũ a c. Dico q; que ex a b, b c: tripla ſunt eius quod ex ipſa c a. Deſcribatur per 46 primi ab ipſa a b quadratũ a d e b: & deſcribatur figura. Quoniã igitur a b extrema & media ratione ſecatur in c, & maius ſegmẽtũ eſt a c: quod igitur ſub a b, b c, æquũ eſt ei quod ex a c, eſtq; id quod ſub a b, b c, id quod a k: quod autẽ ex a c, id quod h g. æquũ igitur eſt a k ipſi h g. Sed a l: ipſi l e æquũ eſt. apponatur cõmune c k, totũ igitur a k: toti c e eſt æquale. Igitur a k, c e: ipſius a k dupla ſũt. Sed a k, c e: ſunt id quod l m n gnomon & c k quadratum. Igitur l m n gnomon & c k quadratũ: dupla ſunt ipſius a k. Sed q; a k ipſi h g ſit æquale: oſtenſum eſt. Igitur l m n gnomon & c k quadratum: dupla ſunt ipſius h g. quare l m n gnomon & c k, h g, quadrata: dupla ſunt ipſius h g q̃drati. Et l m n gnomõ & c k, h g, quadrata: ſunt totũ a e, & c k, quę ſunt ex a b, b c, quadrata/ & g h ipſum a c quadratũ. quę igitur ex b a, b c, quadrata: tripla ſunt eius quod ex a c q̃drati. Quod oſtẽdere oportuit.

Eucli ex Zamb. Theorema 5. Propoſitio 5.

Camp.4.

5 CSi recta linea extrema & media ratione ſecetur / apponatur que eidem æqualis maiori ſegmento: tota recta linea extrema & media ratione ſecatur/ & maius ſegmentum eſt ea quæ in principio recta linea.

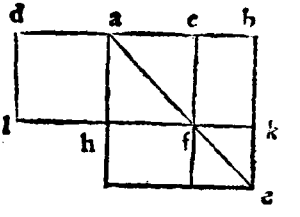

CTHEON ex Zamb. CRecta enim quædam linea a b extrema & media ratione ſecetur in c ſigno: & ſit maius ſegmentum a c. & ipſi a c æqualis ponatur a d. Dico q; d b recta linea extrema & media ratiõe ſecatur in a: & maius ſegmentum eſt ipſa quæ in principio recta linea a b. Deſcribatur enĩ per 46 primi ex a b, quadratũ a e: & deſcribatur figura. Quoniã enĩ ab extrema & media ratione ſecatur in c: quod ſub a b, b c, æquum eſt ei quod ex a c. eſtq; quod ſub a b, b c, id quod c e: & id quod ex a c, ipſũ c h. æquũ igitur eſt c e: ipſi h c. ſed ipſi quidẽ c e, æquũ eſt h e: ipſi autẽ h c, æquũ eſt d h. & d h igitur: ipſi h e eſt æquale. Cõmune adijciatur h d. totũ igitur d k: toti a e eſt æquale. eſtq; d k id quod ſub b d, d a: æqualis enĩ eſt a d, ipſi d l: & a e, ei quod ex a b. quod igit ſub b d, d a: æquũ eſt ei quod ex a b. Eſt igit ſicut d b ad b a: ſic b a ad a d. Maior autẽ eſt d b: ipſa b a. maior igitur & b a: ipſa a d. ipſa igitur b d, extrema & media ratione ſecatur in a: & maius ſegmẽtũ eſt a b. Quod erat oſtendendũ.

¶Quid ſit reſolutio.

¶RESOLVTIO: eſt aſſumptio quęſiti tanquã conceſſi per ea quæ ſequuntur in verum aliquod conceſſum.

¶Quid ſit compoſitio.

¶COMPOSITIO vero: eſt aſſumptio conceſſi per ea quę ſequuntur in quęſiti terminationem ſiue occupationem.

d a c b

¶RESOLVTIO primi theorematis. ¶Recta enim quædam linea a b, extrema & media ratione ſecetur in c: ſitq; maius ſegmẽtũ a c. & dimidio ipſius a b: æqualis apponatur a d. Dico q; quod ex c d: eius quod ex a d quincuplũ eſt. Quoniã enĩ quod ex c d eius quod ex d a quincuplũ eſt / at quod ex c d eſt ea quæ ex c a, a d, vna cum eo quod bis fit ſub c a, a d: quæ igitur ex c a, a d, vna cum eo quod bis ſub c a, a d, quincuplũ eſt eius quod ex a d. patet igitur q; quod ex c a, vna cũ eo quod bis ſub c a, a d: quadruplũ eſt eius quod ex a d. Sed ei quod bis fit ſub c a, a d: ęquum eſt id quod ſub c a, a b. dupla enĩ eſt b a ipſius a d. Ei autẽ quod ex a c: æquũ eſt quod ſub a b, b c. ipſa enim a b extrema & media ratione ſecatur. quod igitur ſub b a, a c, vna cũ eo quod ſub a b, b c: quadruplũ eſt eius quod fit ex a d. Sed quod ex a b: q̃druplũ eſt eius quod fit ex a d. ſed quod ſub b a, a c, vna cũ eo quod ſub a b, b c: eſt id quod ex a b. Quod igit ex a b: eius quod ex a d quadruplũ eſt. dupla enĩ eſt a b: ipſius a d. 1

¶COMPOSITIO primi theorematis. ¶Quoniam igitur quod ex b a eius quod ex a d quadruplũ eſt / ſed quod ex b a eſt id quod ſub b a, a c, vna cũ eo quod ſub a b, b c: quod igitur ſub b a, a c vna cũ eo quod ſub a b, b c, quadruplũ eſt eius quod ex a d. Sed quod ſub b a, a c: æquũ eſt ei quod bis ſub d a, a c. quod aũt ſub a b, b c: ei eſt ęquum quod ex a c. quod igitur ex a c vna cũ eo quod bis ſub d a, a c: quadruplũ eſt eius quod ex d a. Quare quod ex d a, a c, vna cũ eo quod bis ſub d a, a c: quincuplũ eſt eius quod ex d a. Quæ autẽ ex d a, a c, vna cũ eo quod bis ſub d a, a c: eſt id quod ex c d. quod igitur ex c d: quincuplũ eſt eius quod ex d a. Quod oſtendere oportuit.

d a c b

¶RESOLVTIO ſecũdi theorematis. ¶Recta enĩ quædã linea c d, ſui ipſius ſegmẽto d a, quicuplũ poſſit: ipſius autẽ d a, dupla ſit a b. Dico q; a b extrema & media ratione ſecatur in c ſigno: & maius ſegmẽtum eſt a c quæ eſt reliqua pars eius quæ in principio rectæ lineæ. Quoniã enĩ a b extrema & media ratione ſecatur in c, & maius ſegmentũ eſt a c: quod igitur ſub a b, b c, æquũ eſt ei quod ex a c. Eſt autẽ & quod ſub b a, a c, ęquum eſt ei quod bis ſub d a, a c. dupla enim eſt b a: ipſius a d. Quod igitur ſub a b, b c, vna cũ eo quod ſub b a, a c, quod eſt id quod ex a b: æquũ eſt ei quod bis ſub d a, a c, vna cum eo quod ex a c. Quod autem ex a b: eius quod extd a quadruplum eſt. quadruplũ igitur eſt & quod bis ſub d a, a c, vna cum eo quod ex a c: eius quod ex a d. Quare quę ex d a, a c, vna cũ eo quod bis ſub d a, a c, quod eſt id quod ex c d: quincuplum ſunt eius quod ex d a. 2

¶COMPOSITIO ſecũdi theorematis. ¶Quoniã igitur quod ex c d quincuplũ eſt eius quod ex d a, quod autẽ ex c d eſt id quod ex d a, a c, vna cum eo quod bis ſub d a, a c: quæ igitur ex d a, a c, vna cũ eo quod ſub d a, a c, quicupla ſunt eius quod ex d a. manifeſtũ autẽ: q; quod bis ſub d a, a c, vna cũ eo quod ex c a: quadruplũ eſt eius quod ex a d. quod igitur bis ſub d a, a c, quod eſt totum quod ex b a, a c, vna cum eo quod ex a c: æquum eſt ei quod ex a b. Sed quod ex a b: eſt id quod ſub a b, b c, vna cũ eo quod ſub b a, a c. quod igitur ſub b a, a c, vna cum eo quod ſub a b, b c: ęquum eſt ei quod ſub b a, a c, vna cum eo quod ex a c. & ſublato eo quod ſub b a, a c: reliquum igitur quod ſub a b, b c, æquum eſt ei quod ex a c. Eſt igitur ſicut b a, ad a c: ſic a c ad c b. Maior autem eſt b a: ipſa a c. maior igitur eſt & a c: ipſa c b. Igitur a b, extrema & media ratione ſecatur in c: & maius ſegmẽtum eſt a c. Quod erat oſtendendum.

a d c b

¶RESOLVTIO tertij theorematis. ¶Reſta enĩ quedã linea a b, extrema & media ratione ſecetur in c ſigno: ſitq; maius ſegmentũ a c. & ipſius a c: dimidia eſto c d. Dico q; quod ex b d: ipſius c d quincuplũ eſt. Quoniã enĩ quod ex b d, eius quod ex c d quincuplũ eſt: quod autem ex d b, eſt id quod ſub a b, 3

b c,vna cum eo quod ex d c:quod igitur ſub a b,b c, vna cũ eo quod ex d c, quincuplũ eſt eius quod ex d c. Manifeſtũ igitur quod ſub a b,b c: quadruplũ eſt eius quod ex d c. Et autẽ quod ſub a b,b c:æquum eſt id quod ex a c. ipſa enim a b: extrema & media ratione ſecatur in c,quod igitur ex a c:quadruplũ eſt eius quod ex d c.eſt igitur a c:dupla ipſius d c.

¶COMPOSITIO tertij theorematis. ¶Quoniam igitur a c ipſius d c dupla eſt: quadruplũ eſt quod ex a c, eius quod ex d c. Sed ei quod ex a c:æquum eſt quod ſub a b,b c.quod igitur ſub a b,b c:eius quod ex d c quadruplũ eſt. Cõponẽdo per 18 quinti quod igitur ſub a b,b c, vna cũ eo quod ex d c , quod eſt id quod ex d b:quincuplũ eſt eius quod ex d c. quod oſtendere oportuit.

4 ¶RESOLVTIO quarti theorematis. ¶Recta inq̃ linea a b, extrema ac media ratione ſecetur in c:et ſit maius ſegmẽtũ a c. Dico q̃ quę ex a b,b c:tripla ſunt eius quod ex a c. Quoniã eni quæ ex a b,b c, tripla ſunt eius quod ex a c, ſed quæ ex a b,b c , ſunt id quod bis ſub a b,b c , vna cum eo quod ex a c: quod igitur bis ſub a b,b c, vna cum eo quod ex a c,triplum eſt eius quod ex a c.manifeſtum eſt igitur:q̃ quod bis ſub a b, b c, eius quod ex a c duplũ eſt. Quare totum quod ſub a b,b c:æquum eſt ei quod ex a c. Ipſa igitur a b: extrema & media ratione ſecatur in c.

¶COMPOSITIO. ¶Quoniã igitur a b, extrema & media ratione in c ſecatur/maiuſq̃ ſegmentũ eſt a c:quod igitur ſub a b,b c, ei eſt æquũ quod ex a c. quod bis igitur ſub a b,b c:duplũ eſt eius quod ex a c. Cõponẽdo per 18 quiti quod igitur bis ſub a b, b c , vna cũ eo quod ex a c:triplũ eſt eius quod ex a c. Sed quod bis ſub a b,b c,vna cũ eo quod ex a c id eſt quod & ea q̃ ex a b , b c,ſunt quadrata. Quæ igitur ex a b,b c,quadrata: tripla ſunt eius quod ex a c. Quod oſtendere oportuit.

¶RESOLVTIO quinti theorematis. ¶Recta inq̃ q̃dã linea a b, extrema & 5 media ratione ſecetur in c : ſitq̃ maius ſegmẽtũ a c,& ipſi a c ęqualis ponatur a d. Dico q̃ d b, extrema & media ratione ſecatur in a:& maius ſegmẽtũ eſt a b. Quoniã enim d b, extrema & media ratione ſecatur in a, & maius ſegmentum eſt a b:eſt igitur ſicut d b ad b a, ſic b a ad a d. Aequalis autẽ eſt a d:ipſi a c. Eſt igitur ſicut d b ad b a: ſic eſt b a ad a c . Conuertendo igitur ſicut b d ad d a:ſic a b ad b c.manifeſtũ igitur & ſicut b a ad a d : ſic a c ad c b . Aequalis aũt eſt a d: ipſi a c.eſt igitur ſicut b a ad a c:ſic a c ad c b.ipſa igitur a b:extrema & media ratione ſecatur in c.

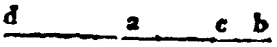

¶COMPOSITIO. ¶Quoniã a b, extrema & media ratione in c ſecatur: eſt igitur ſicut b a ad a c, ſic a c ad c b . Aequalis autẽ eſt a c:ipſi a d. eſt igitur ſicut b a ad a d:ſic a c ad c b.componendo per 18 quinti ſicut b d ad d a:ſic a b ad b c.Conuertendo/ſicut d b ad b a:ſic b a ad a c. Aequalis autem eſt a c:ipſi a d.eſt igitur ſicut d b ad b a: ſic b a ad a d. Ipſa igitur d b ,extrema & media ratione ſecatur in a:& maius ſegmentũ eſt a b. Quod oſtendere oportuit.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 6.

6 OMnis rationalis lineę ſecundum proportionem habentem medium & duo extrema diuiſę: vtranq̃ portionem reſiduum eſſe neceſſe eſt.

¶CAMP. ¶Sit linea a b ſecũdum ſolitã proportionẽ diuiſa in pũcto c: rationalis. dico q̃ vtraq̃ portio eius eſt reſiduum . Sit enim maior eius portio a c:cui directe adijciatur a d ęqualis dimidio totius a b.eritq̃ etiã d a rationalis ex 6 decimi libri & diffinitione. Cõſtat autẽ ex prima huius:q̃ quadratũ lineę d c, quintuplũ eſt ad quadratũ lineę d a. Igitur linea d c: eſt cõmunicãs lineę d a in potẽtia ex diffinitiõe: ſed nõ in lõgitudine ex vltima parte 7 decimi. q̃re p 68 decimi linea a c eſt reſiduũ:cũ duę lineę c d & d a ſint ãbę rationales potẽtialiter tãtũ cõmunicãtes. Et quia iterũ ſi ad lineã rationalẽ a b, adiungaſ ſuperficies æqualis quadrato lineæ a c quæ eſt reſiduũ/erit latus eius ſecundũ lineam c b ex prima pte 16 ſexti: neceſſe eſt ex 92 decimi vt linea c b ſit reſiduũ primũ. quare cõſtat propoſitũ. ¶ Amplius autẽ ſi lineæ ſic diuiſę vt proponit maior portio fuerit rationalis: erit minor reſiduum. Verbi gratia. ſit vt prius/ a b diuiſa in c: ſecundum dictam proportionem.& maior eius portio quæ eſt a c, ſit

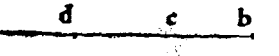

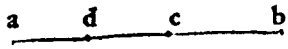

rationalis: quæ diuidatur per æqualia in d. eritq; ex tertia huius quadratum d b: quintuplum ad quadratum d c. At quia d c est rationalis cum ipsa sit dimidium a c: sequitur vt duæ lineæ d b & d c sint rationales potentialiter tantũ cõmunicantes. Quare vt prius: linea & b est residuũ. ¶ At vero si linea rationalis in potentia tantum secundum proportionem habentem medium & duo extrema diuidatur: adhuc necesse est vt vtraq; portio eius sit residuum. Sit enim a b rationalis in potentia tantũ: diuisa sicut proponitur in pũcto c. & sumatur alia rationalis in longitudine quæ sit d e: quæ etiã diuidatur in f secũdũ prædictam proportionẽ. manifestũ est igitur ex 2 quartidecimi quæ sine adminiculo alicuius eorũ quæ sequũtur/ incõcussa demõstratione roboratur: q; proportio a b ad d e, est sicut a c ad d f, & sicut c b ad f e. Cũ ergo a b cõmunicet cũ d e in potentia: sequitur ex prima parte 10 decimi q; a c cõmunicet cũ d f, & c b cũ f e, in potentia. Et quia vtraq; portio lineę d e est residuũ/ vt patet ex prędictis: sequitur ex 98 decimi vt vtraq; portio lineæ a b sit etiã residuũ. sed nõ eiusdẽ speciei: vt ibidẽ demõstratũ est. Quare cõstat: q; omnis lineæ rationalis in lõgitudine vel in potẽtia tantũ/ secũdũ proportionẽ habentẽ mediũ & duo extrema diuisæ vtraq; portio est residuum.

¶ CAMPANI annotatio. ¶ Et nota/ q; prima pars prẽsentis demõstrationis qua demonstratur q; maior portio lineæ diuisæ secũdũ proportionẽ habentem medium & duo extrema sit residuũ/ si tota linea sit rationalis: procedit ex sufficientibus siue tota linea ponatur rationalis in lõgitudine siue in potentia tãtũ. Secũda vero pars qua demõstratur hoc de minori portione q; ipsa quoq; sit residuum si tota est rationalis: non procedit ex sufficiẽtibus / nisi tota sit rationalis in longitudine. Tertia aũt pars qua probatur q; minor portio est residuum: sufficienter procedit/ siue maior portio sit rationalis in longitudine siue in potentia tantũ. Ad concludendũ igitur de maiori portione lineæ prædicto modo diuisæ q; ipsa sit residuũ: sufficit ponere totam lineam diuisam esse rationalem in potentia tantũ. sed ad concludendum quoq; hoc de minori portione mediãte maiore: sufficit ponere portionẽ maiorẽ similiter rationalẽ in potẽtia tãtũ. ad cõcludẽdũ autẽ hoc de minori portione mediãte tota: necesse est ponere totam lineã esse rationalẽ in lõgitudine / aut vtẽdum est 2 quartidecimi quẽ admodum dictum est.

Euclí. ex Zamb. Theorema 6. Propositio 6.

¶ Si recta linea rationalis/ extrema & media ratione secta fuerit: vtrunq; segmentorum irrationale est/ appellaturq; apotome. 6

¶ THEON ex Zamb. ¶ Sit recta linea rationalis a b. secetur q; extrema & media ratione in c: sitq; maius segmẽtũ a c. Dico q; vtraq; ipsarum a c, c b, irrationalis est: appellaturq; apotome. Extẽdatur enim a b: & ponatur ipsius b a, dimidia a d. Quoniã igitur recta linea a b, extrema & media ratiõe secatur in c, maioriq; segmẽto a c apponit a d dimidia existẽs ipsius a b: quod igit ex d, c, eius quod ex d a quicuplũ est p 1 decimitertij. Quod ex c d igitur: ad id quod ex d a, rationẽ habet quã nnmerus ad numerũ. Quod igitur ex c d: ei quod ex d a cõmẽsurabile est. Quod aũt ex d a: rationale est. Igit & d a rationalis est: dimidiũ existẽs ipsius a b rationalis existẽtis. Rationale igitur est & quod ex c d. rationalis igit & c d. Et quoniã quod ex c d ad id quod ex d a rationẽ nõ habet quã q̃dratus numerus ad q̃dratũ numerũ: incõmẽsurabilis igit est c d ipsi d a lõgitudine. Ipsæ igitur c d, d a: rationales sunt potẽtia tãtũ cõmẽsurabiles. Igitur a c: aptome est. Rursus quoniã a b extrema & media ratione secatur/ & maius segmentum est a c: igitur quod sub a b, b c, ei quod ex a c æquũ est. Igitur ex a aptomæ ad a b rationalẽ cõparata latitudo: efficit b c. Ab apotomę vero ad rationalẽ cõparata latitudo: primã efficit aptomen. Igitur c b: prima est apotome per 97 decimi. Ostẽsum autẽ est: q; & a c apotome est. Si recta igitur linea: & quę sequũtur reliqua. quod oportuit ostẽdere.

Euclí. ex Camp. Propositio 7.

SI quis pentagonus tres æquos angulos habens / fuerit æquilaterus: æquiangulus quoq; idem pentagonus esse probatur. 7

¶CAMPANVS. ¶Sit pentagonus a b c d e:æquilaterus. ſintq; quilibet tres eius anguli/ ſiue cõtinue ſiue incontinue ſumantur:adinuicem æquales.& ſint prius incontinue ſumpti:ſintq; anguli a, c,d,illi tres qui ponuntur adinuicẽ æquales.Dico totum pentagonum eſſe æquiangulum. His angulis ſubtendantur chordæ b e,b d,& e c.& totus pentagonus:diuidatur *in trigonum*/& quadrilaterum cuius duæ diagonales ſint chordæ duorum proximorum æqualium angulorum ſecantes ſe intra quadrilaterum ipſum in puncto f. eritq; per 4 primi/baſis b e æqualis baſi b d:& angulus a e b æqualis angulo c d b. Cũq; per 5 primi angulus b e d ſit æqualis angulo b d e,eo q; duo latera b e & b d ſunt æqualia :erit ex communi ſcientia totalis angulus e æqualis totali angulo d.Similiter probabis:totalem angulum b eſſe æqualem angulo totali c.eſt enim per 4 primi baſis b e æqualis baſi c e: & angulus a b e æqualis angulo d c e. per quintã autẽ eiuſdẽ ſcilicet primi:eſt angulus e b c æqualis angulo e c b. igitur ex cõmuni ſciẽtia totalis ãgulus b:eſt æqualis totali angulo c. ¶Sint itaq; tres anguli b, c,d,continue ſumpti:æquales.& ſic quoq;:erit pentagonus æquiangulus. Erit enim ex 4 primi baſis b d æqualis baſi c e: & angulus c b d angulo d e c, & angulus b d c angulo e c d.quare per 5 primi duæ lineæ c f & f d erũt æquales:cum duo anguli trianguli f c d qui ſunt ad baſin c d, ſint æquales.igitur ex communi ſcientia erit linea f b: æqualis lineæ f e.erat enĩ tota b d:æqualis toti c e.ideoq; per 5 primi erit angulus f b e:æqualis angulo f e b.Per eandẽ autẽ eſt angulus a b e : æqualis angulo a e b. Itaq; per cõmunẽ ſcientiaã anguli b totalis:eſt æqualis angulo e totali.tres enĩ partiales ãguli cõponẽtes vnũ : ſunt æquales tribus partialibus componentibus alium/ vnuſquiſq; ſuo relatiuo. Manifeſtum eſt igitur:q; tres anguli e,b,c, non continue ſumpti in propoſito pentagono ſunt æquales.Cum autem ſic:demonſtratum eſt totum pentagonũ eſſe æquiangulum. vtrolibet ergo modo conſtat propoſitum.

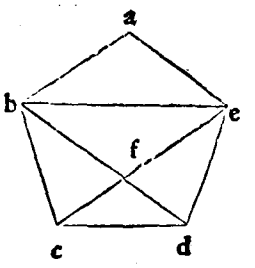

Euclid. ex Zamb. Theorema 7. Propoſitio 7.

7 ¶Si quinquanguli æquilateri tres anguli ordinatim/ aut non ordinatim/æquales fuerint:æquiangulũ erit ipſum quinquangulũ.

¶THEON ex Zamberto. ¶Quinquãguli ę quilateri a b c d e, tres anguli primus ordinatim qui ad a,b,c,ſigna:inuicẽ ſunt æquales. Dico q; quinquãgulum a b c d e:*æquiangulũ eſt*.Cõnectantur enim a c,b e,& f d.Et quoniã binæ c b, b a,duabus b a,a e, ſunt æquales altera alteri/ & angulus qui ſub c b a ei qui ſub b a e eſt æqualis:baſis igitur a c per 4 primi baſi b e eſt æqualis,& triangulũ a b c:triangulo a b e eſt ęquale.& reliqui anguli reliquis angulis æquales erunt ſub quibus æqualia latera ſubtenduntur:qui ſub b a c ei qui ſub b e a, qui autẽ ſub a b e ei qui ſub c a b. Quare & latus a f ipſi b f lateri eſt ęquale.patuit autẽ:q; & tota a c,toti b e eſt æqualis,& reliqua igitur f c:reliquæ f e eſt ęqualis.Eſt autem & c d:ipſi d e ęqualis. Binę iam f c,c d:duabus f e,e d,ſunt ęquales.& cõmunis ipſorum baſis:eſt f d. Angulus igitur qui ſub f c d: angulo qui ſub f e d eſt æqualis. Patuit autẽ:q; & qui ſub b c a, ei qui ſub a e b eſt æqualis.totus igitur qui ſub b c d:toti qui ſub a e d eſt æqualis.Sed qui ſub b c d:æqualis ſupponitur eis qui ad a, b.& qui ſub a e d igitur:eis qui ad a,b, angulis eſt æqualis.Similiter iã oſtẽdemus:q; & qui ſub c d e angulus/eis eſt æquus qui ad a, b, angulis . Aequiangulũ *igitur eſt*:a b c d e quinquãgulum. ¶Sed iã nõ ſint ęquales ordinatim ipſi anguli:ſed ſint ęquales qui ad a, c,d, ſigna. Dico: q; & & ſic quinquãgulum a b c d e æquiangulum eſt.Cõnectantur enĩ b, d.Et quoniã binæ b a,a e,duabus b c,c d, ſunt æquales/ & æquos cõprehendunt angulos:baſis igitur b e per 4 primi baſi b d eſt æqualis/ & triangulũ a b e:triangulo b d c eſt ęquale.& reliqui anguli reliquis angulis erunt æquales: ſub quibus æqualia latera ſubtẽduntur. Aequalis igitur eſt angulus qui ſub a e b:ei qui ſub c d b. Eſt autem & qui ſub b e d angulus/ei qui ſub b d e æqualis: quoniam & latus b e lateri b d eſt æquale. Totus igitur qui ſub a e d angulus: toti qui ſub c d e eſt æqualis.Sed qui ſub c d e : eis qui ad a,c,angulis ſupponitur æquus.& angulus igitur qui ſub a e d:eis eſt æquus qui ad a, c . Iam *id propterea* & qui ſub a b c:æqualis eis qui ad a, c,d, angulis. Aequiangulum igitur eſt:ipſum a b c d e quinquangulum, Quod oſtendere oportuit.

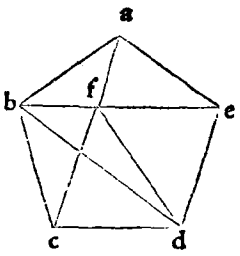

Eucli.ex Camp. Propoſitio 8.

Zamb.12.

OMnis trianguli æquilateri quod a latere ſuo quadratum deſcribitur: triplum eſt quadrato dimidiæ diametri circuli a quo triangulus ipſe circũſcribitur. 8

¶CAMP. ¶Sit triangulus a b c æquilaterus: cui circũſcribatur circulus a b c ſupra centrum d, quemadmodum docet 5 quarti. & protrahatur in eo diameter a d e. Dico ergo q̃ quadratum lineæ a b: triplum eſt ad quadratum ſemidiametri a d. Ducantur enim duæ lineæ b d & d c. & arcui b e: ſubtẽdatur chorda b e. eritq; ex 8 primi angulus b a d: æqualis angulo c a d. quare per vltimã ſexti arcus b e: eſt ęqualis arcui e c. Et quia ex 27 tertij tres arcus a b, b c, & c a, ſunt adinuicem æquales/eo q̃ eorum chordæ quæ ſunt latera trigoni/ſunt æquales ex hypotheſi: erit arcus b e ſexta pars circũferentię. ideoq; chorda b e: erit latus hexagoni æquilateri ipſi circulo inſcripti. quare per correlariũ 15 quarti/linea b e: eſt æqualis ſemidiametro a d. Manifeſtum eſt autem ex prima parte 30 tertij: q̃ angulus a b e eſt rectus. ideoq; quadratum lineæ a e: eſt ęquale quadratis duarum linearum a b & b e pariter acceptis/ex penultima primi. At vero quadratum a e, quadruplũ eſt ad quadratum b e ex 4 ſecundi: cum linea a e ſit dupla b e. relinquitur ergo: quadratum a b triplum eſſe ad quadratum b e, & ideo ad quadratum a d. Quod eſt propoſitum. ¶Non lateat autem nos: q̃ linea b c quę eſt latus trigoni/diuidat ſemidiametrum d e per æqualia. Eſto quidem pũctus diuiſionis: f. Conſtat igitur ex 4 primi: q̃ b f eſt æqualis f c. ideoq; per primã partem 3 tertij/omnes anguli qui ſunt ad f: ſunt recti. quare ex penultima primi quadratum b d, eſt æquale quadratis duarũ linearum d f: & f b. quadratum vero b e, æquale quadratis duarum linearum quæ ſunt b f & f e. Et quia b d eſt æqualis b e: erunt ex communi ſcientia duo quadrata duarum linearũ b f & f d pariter accepta/æqualia duobus quadratis duarum linearum b f & f e pariter acceptis. Dempto igitur vtrinq; quadrato b f: erit ex communi ſcientia quadratum f d reſiduum/ęquale quadrato f e reſiduo. quare & linea f d: lineę f e, ex hac communi ſciẽtia/ quarum quadratum ſunt æqualia eas lineas eſſe æquales. ¶Ex hoc itaq; manifeſtum eſt: q̃ perpendicularis ducta a centro circuli ad latus trigoni æquilateri ſibi inſcripti / æqualis eſt dimidio lineæ ductæ a centro eiuſdem circuli ad ipſius circũferentiam.

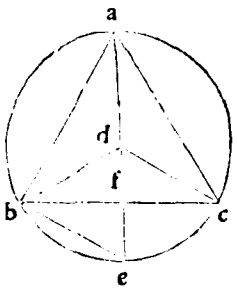

Eucli.ex Camp. Propoſitio 9.

Zamb.9.

SI latus hexagoni ęquilateri/latuſq; decagoni ęquilateri/ quos ambos vnus idẽq; circulus circũſcribit/ſibi inuicem in longum direc̃tũq; coniungantur: tota linea ex eis compoſita ſecundum proportionem habentem medium & duo extrema diuiſa erit/maiorq; eius portio latus hexagoni. 9

¶CAMP. ¶Sit circulus a b c: cuius centrum d, & diameter a d c. ſitq; arcus c b quinta pars arcus ſemicirculi a b c: cui ſubtendatur chorda c b, quam conſtat eſſe latus decagoni æquilateri propoſito circulo inſcripti. adiungaturq; lineę c b in continuum & directum linea b e: quæ ponatur eſſe æqualis lateri hexagoni æquilateri prædicto circulo inſcripti. Dico totam lineam c e, diuiſam eſſe in puncto b ſecundum proportionem habentem medium & duo extrema: & maiorem eius portionem dico eſſe lineã b e quę eſt latus hexagoni. Ducantur enim centrum/duę lineæ e d & b d. eritq; angulus e æqualis angulo b d e ex 5 primi: propter hoc q̃ linea e b eſt æqualis lineæ b d ex correlario 15 quarti. angulus quoq; d b c: eſt æqualis angulo c ex 5 primi. quare ex 32 primi angulus a d b: erit duplus ad angulum d b c. Et quia per eandẽ angulus d b c eſt duplus ad angulum e: ſequitur vt angulus a d b ſit quadruplus ad angulum e. eſt enim ex communi ſcientia quadruplũ: quicquid fuerit duplum dupli. Cũq; ſit etiã idem angulus a d b quadruplus ad angulum b d c ex vltima ſexti / eo q̃ arcus a b eſt quadruplus ad arcum b c: neceſſe eſt ex communi ſcientia vt angulus e ſit æqualis angulo b d c. Si igitur intelligantur duo trianguli/ d e c totalis, &

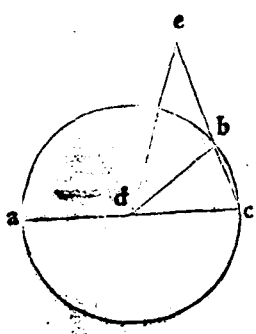

b d c partialis: cum angulus e totalis trianguli ſit æqualis angulo b d c partialis, & angulus c ſit communis vtriuſq; neceſſe eſt ex 32 primi vt ipſi ſint æquianguli. quare per 4 ſexti proportio duorum laterum e c & c d continentium angulum e in totali triangulo: eſt ſicut duorum laterum d c & c b continentium eundem angulum in partiali triangulo. Quia ergo proportio e c ad c d eſt ſicut ad e b ex ſecunda parte 7 quinti/ & d c ad c b eſt ſicut e b ad eãdem ex prima parte eiuſdem: ſequitur ex 11 quinti vt ſit proportio c e ad e b, ſicut e b ad b c. Igitur a diffinitione concludo propoſitum: lineam e c eſſe diuiſam ſecundũ proportionem habentem medium & duo extrema/ & maiorem portionẽ eius eſſe latus hexagoni. Quod oportuit nos demonſtrare.

¶CAMPANVS. ¶Conuerſam quoq; demonſtrare cõuenit. quod facile fiet: via retrograda. eam enim aſſumit Ptolomęus capitulo 9 primæ dictionis Almageſti: ad demonſtrandum quantitatem chordarum arcuum circuli. Dico itaq; q; ſi linea quælibet ſecundũ proportionẽ habentem medium & duo extrema diuidatur: cuius circuli maior portio fuerit latus hexagoni/ eiuſdẽ minor erit latus decagoni. at vero cuius minor erit latus hecagoni: eiuſdẽ maior erit latus hexagoni. Sit enĩ (priori diſpoſitione manente) linea e c diuiſa in pũcto b ſecundum prædictam proportionem: & maior eius portio ſit e b. dico q; cuiuſcũq; circuli linea e b eſt latus hexagoni: eiuſdẽ eſt linea b c latus decagoni. & cuiuſcũq; circuli linea b c eſt latus decagoni: eiuſdẽ eſt linea e b latus hexagoni. Intelligo autẽ hoc de hexagonis & decagonis ęquilateris. Si enim ſit e b latus hexagoni circulo a b c inſcripti: erit per correlariũ 15 quarti e b æqualis d c. Et quia proportio c e ad e b eſt ſicut e b ad b c ex hypotheſi: erit ex 7 quinti c e ad d c, ſicut d c ad c b. Igitur ex 6 ſexti duo triãguli e d c & d c b ſunt æquianguli. angulus ergo e, eſt æqualis angulo b d c: ipſos enim latera proportionalia reſpiciũt. Cumq; ſit angulus a d b quadruplus ad ãgulum e ex 32 primi bis aſſumpta/ & quinta eiuſdem bis: ſequitur vt etiam idem angulus a d b ſit quadruplus ad angulũ b d c. Ideoq; ex vltima ſexti/ arcus a b: quadruplus eſt ad arcũ b c. Linea igitur b c: eſt latus decagoni circulo a b c inſcripti.

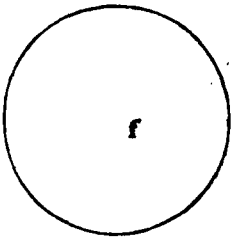

¶Q; ſi linea b c fuerit latus decagoni circuli a b c: erit e b latus hexagoni eiuſdem. Sit enim e b latus hexagoni circuli f. eritq; ex prædictis/ b c: latus decagoni eiuſdem. Intelligantur igitur inſcripti eſſe decagoni ęquilateri duobus circuli a b c & f: quorum omnia latera erunt æqualia lineæ b c. Et quia omnis figura æquilatera circulo inſcripta/ eſt æquiangula vt probatum eſt in 15 quarti libri: ſequitur vtroſq; decagonos eſſe æquiangulos. Cumq; omnes anguli vnius pariter accepti ſint æquales omnibus angulis alterius pariter acceptis/ ſicut euidenter apparet ex demonſtratis in 32 primi: neceſſe eſt ex hac communi ſcientia (quorũlibet æqualium decimas aut quotaſlibet partes eiuſdem denominationis: eſſe æquales) vt vnus horum decagonorum ſit æquiangulus alij/ ideoq; ſimilis ex diffinitione ſimilium ſuperficierum. Et quia ſi duæ figuræ ſimiles duobus circulis inſcribantur/ erit proportio duorum relatiuorum laterum illarum figurarum ſicut duarum diametrorum illorum circulorum/ vt apparet ex correlario 18 ſexti libri & 1 duodecimi: cum latera decagonorum ſimilium inſcriptorum duobus circulis a b c & f, ſint æqualia/ ſequitur vt diametri eorũ ſint æquales/ ideoq; & ſemidiametri etiam æquales. Sunt autem ſemidiametri & latus hæxagoni: æqualia ex correlario 15 quarti. Erit ergo linea e b, latus hexagoni circulo a b c inſcripti: ſicut ipſa eſt latus hexagoni circuli f ſibi æqualis. Hoc autem eſt: quod demonſtrare voluimus. ¶Ex hac autem nona huius decimitertij noueris exortam eſſe 10 quarti libri: quæ duum æqualium laterum proponit trigonum deſcribendum/ cuius vterq; duorum angulorum quos baſis obtinet/ ad tertium duplus exiſtat. talis enĩ eſt vterq; triãgulorũ e d c & d c b. & ſimpliciter omnis: cuius duo latera ſunt ęq̃lia maiori portioni alicuius lineę diuiſæ ſecũdum proportionem habentẽ mediũ duoq; extrema & tertium quod eſt baſis eſt æquale minori portioni lineæ eiuſdem/ vel cuius duo latera ſunt æqualia lateri hexagoni æquilateri alicui circulo inſcripti/ baſis vero eſt ęqualis lateri decagoni æquilateri eidem circulo inſcripti. Quod eſt propoſitum.

Eucli ex Camp. Propoſitio.10.

Zamb.10.

OMne latus pentagoni æquilateri tanto potentius eſt late re hexagoni æquilateri: quantum poteſt latus decagoni æquilateri ſi ſint in eodem circulo ambo inſcripti. 10

¶CAMP. ¶Sit circulus a b c: cuius centrū d, & diameter a d c. inſcribaturq; ei pētagonus æquilaterus: qui ſit a b e f g. & a cētro d protrahatur perpēdicularis ad latus a b, quæ producatur vſq; quo obuiet circūferētiæ in pūcto h: ſitq; d h. & protrahantur duæ chordæ a h & h b: quæ erunt æquales adinuicē ex ſecūda parte 3 tertij & 4 primi. ideoq; etiā duo arcus a h & h b: æquales adinuicē ex 27 tertij. Eſt igitur vtraq; duarū chordarū a h & h b: latus decagoni æquilateri propoſito circulo inſcripti. Dico itaq; q; quadratū lineæ a b quæ eſt latus pētagoni: eſt æqle duobus quadratis duarū linearū b d & a h pariter acceptis. quarū prima eſt æqualis lateri hexagoni ex correlario 15 quarti: & ſecūda eſt latus decagoni. protrahatur enī a cētro d, ꝑpendicularis a lineā a h quę eſt latus decagoni: quæ producatur vſq; ad circūferentiā / ſitq; d k q̄ ſecet lineā a b quæ eſt latus pentagoni in pūcto l, & protrahatur linea h l. Cōſtat autē ex ſecunda parte 3 tertij & 4 primi & 27 tertij: q; linea d k q̄ eſt perpēdicularis ad chordā a h, ſimul diuidit ꝑ æqualia chordā & arcū / ideoq; arcus a k eſt æqualis arcui k h. quare ex vltima ſexti angulus a d l: eſt æqualis angulo l d h. ideoq; ex 4 primi baſis a l: baſi l h. igitur ex 5 primi angulus l a h: æqualis eſt augulo l h a. Cumq; etiam ſit ex eadē angulus h a b ęqualis angulo h b a: ſequitur vt angulus l h a ſit æqualis angulo h b a. ergo ex 32 primi duo trianguli b a h & a h l: ſunt æquianguli. eſt enī angulus b, maioris: æqualis angulo h, minoris. & angulus a: cōmunis eſt vtriq;. Itaq; per 4 ſexti proportio b a ad a h: eſt ſicut a h ad l a. quare ex prima parte 16 ſexti quod prouenit ex b a in a l: eſt æquale quadrato lineæ a h quæ eſt latus decagoni. Cum ſit autem ſemicirculus a e c ęqualis ſemicirculo a f e, & arcus a e arcui a f: erit arcus e c reſiduus æqualis arcui f c reſiduo. quare arcus e c: eſt medietas arcus e f. ideoq; æqualis arcui a h: & duplus ad arcum h k. Et quia arcus e b eſt duplus ad arcum b h: erit ex 13 quinti totus arcus c e b duplus ad totum arcum b h k. ideoq; ex vltima ſexti angulus c d b: eſt duplus ad angulū b d l. Cūq; etiam angulus c d b duplus ſit ad angulum b a d ex 32 & 5 primi / ſunt enim duo latera d a & d b æqualia: erit angulus b d l æqualis angulo b a d. Itaq; per 32 primi erit triangulus b d l: ęquiangulus triangulo b a d. eſt enim angulus d, minoris: æqualis angulo a, maioris. & angulus b eſt cōmunis etriq;. ergo per 4 ſexti proportio a b ad b d: eſt ſicut b d ad l b. quare per primā partem 16 ſexti quod prouenit ex a b in b l: eſt æquale quadrato d b. Atvero probatū eſt prius: q; illud quod prouenit ex a b in l a, eſt æquale quadrato a h. Itaq; quod prouenit ex a b in a l & in l b: eſt æquale duobus quadratis duarū linearum a h & b d. Et quia ex ſecunda ſecundi quod prouenit ex a b in l a & in l b eſt æquale quadrato lineæ a b, eſt autem linea a b latus pentagoni æquilateri propoſito circulo inſcripti / linea vero a h eſt latus decagoni æquilateri, & linea b d eſt ex correlario 15 quarti æqualis lateris hexagoni æquilateri propoſito circulo inſcriptorum: inconcuſſa demonſtratione aſtruitur hoc quod dicitur.

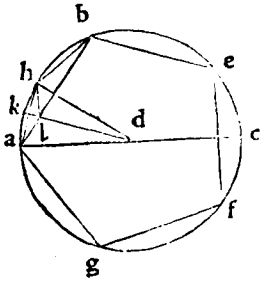

Eucli. ex Camp. Propoſitio 11.

Zamb.8.

SI duobus propinquis angulis pentagoni æquilateri intra circulum deſcripti / a terminis ſuorum laterum duæ rectę lineæ ſubtendantur: vtraq; alteram ſecundum proportionem habentem medium duoq; extrema ſecabit / maiorq; ipſius portio lateri ipſius pentagoni æqualis erit. 11

¶CAMPANVS. ¶Sit pentagonus æquilaterus a b c d e, inſcriptus circulo eiſdem litteris ſignato: & duobus eius propinquis angulis qui ſunt a & b, ſubtendatur duæ rectæ lineæ a c & b e, ſecantes ſe inuicem in pūcto f. Dico itaq; vtranq; harū eſſe diuiſam in pūcto f, ſecūdum proportionem habentem medi

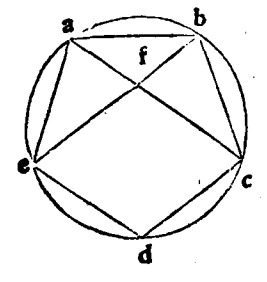

dium duoq; extrema: & q; maior portio vtriuſq; eſt æqualis lateri pentagoni. Manifeſtum eſt enim ex 27 tertij: q; quinq; arcus circuli pentagonũ propoſitum circũſcribentis/quorum latera ipſius pentagoni ſunt chordæ/ſunt adinuicem æquales. ideoq; ex vltima 6 quatuor anguli a e b, a b e, b a c, & b c a: ſunt adinuicem æquales. nam arcus a b, a e, & b c: ſunt adinuicem æquales. Cũq; ſit arcus c d e duplus ad arcum b c: erit quoq; ex vltima ſexti angulus c a e duplus ad angulum c a b. At vero ex 27 primi angulus a f e: duplus eſt ad angulum f a b. Igitur angulus a f e: eſt æqualis angulo f a e. quare per 6 primi linea a e: eſt æqualis lineæ f e. Sunt autem duo trianguli a b e & a f b, æquianguli: per ea quæ dicta ſunt & per 32 primi. eſt enim angulus e, maioris: æqualis angulo a, minoris. & angulus b: cõmunis vtriq;. igitur per 4 ſexti proportio e b ad b a: ſicut b a ad f b. Cũq; ſit e f æqualis a b, eo q; ipſa (vt probatũ eſt) eſt æqualis a e: ſequitur ex 7 quinti vt ſit proportio b e ad e f, ſicut e f ad f b. Quare per diffinitionem linea e b eſt diuiſa ſecundum proportionem habentem medium duoq; extrema: & eius maior portio eſt æqualis lateri ipſius pentagoni. Si autẽ hoc eſt verum de linea e b: erit quoq; ex 7 quinti & quinta eiuſdem & diffinitione/idem verum de linea a c. nam tota b e eſt æqualis toti a c ex 4 primi: & portiones portionibus ex 6 primi & communi ſcientia. portiones enĩ a f & b f: ſunt æquales ex 6 primi. ideoq; f e & f c reſiduæ: erunt adinuicem æquales ex cõceptione. Vel potes ſi libet & facilius/de linea a c demonſtrare propoſitum: negociando circa ipſum/vt prius circa lineam e b.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 12.

12 SI circuli pentagonum æquilaterum circũſcribentis/ diameter fuerit rationalis: eius latus pentagoni erit linea irrationalis/ea ſcilicet quæ dicitur minor. Zamb. 11.

CAMPANVS. Sit pẽtagonus æquilaterus a b c d e inſcriptus circulo eiſdem literis aſcripto: cuius centrũ f, & duæ diametri b g & a h. ſitq; vtraq; harum diametrorum linea rationalis in longitudine. Dico tunc q; latus pẽtagoni inſcripti/erit linea irrationalis: illa videlicet quæ dicitur minor. Protahatur enĩ linea a c: quæ ſecet diametrũ b g in puncto k. eritq; ex vltima ſexti & 4 primi linea a c: diuiſa a diametro b g orthogonaliter & per æqualia in puncto k. quia cum ſemicirculus b a g ſit æqualis ſemicírculo b c g, & arcus b a arcui b c, ſicut conſtat ex 27 tertij: erit arcus a g reſiduus /æqualis arcui c g reſiduo. ideo q; ex vltima ſexti angulus a b g: æqualis etiam angulo c b g. Cum itaq; duo latera a b & b k trianguli a b k ſint æqualia duobus lateribus c b & b k trianguli c b k, & angulus b vnius angulo b alterius: erit ex 4 primi baſis a k æqualis baſi k c. & omnes ãguli qui ſunt ad k: ſunt recti ex prima parte 3 tertij. Diameter autem a h: ſecet latus pentagoni c d, in puncto l. Eritq; linea c d diuiſa a diametro a h orthogonaliter: & per æqualia in puncto l. Cum enim ſint duo arcus a d h & a c h æquales/& arcus a c ſit æqualis arcui a d: erunt duo reſidui ſemicirculorum qui ſunt c h & d h, æquales. quibus ſi ſubtendantur duæ chordæ quæ ſunt c h & d h: ipſæ quoq; ex 28 tertij erunt æquales. Et quia arcus a c eſt æqualis arcui a d: erit ex vltima ſexti angulus c h l æqualis angulo d h l. ideoq; per 4 primi baſis c l eſt æqualis baſi d l: & omnes anguli qui ſunt ad l, recti ex prima parte 3 tertij. itaq; duo trianguli a c l & a f k ſunt æquianguli ex 32 primi. Eſt enim angulus l, maioris/æqualis angulo k, minoris: eo q; vterq; eſt rectus. & angulus a eſt communis vtriq;. quare ex 4 ſexti proportio l c ad c a: eſt ſicut k f ad f a. Sumatur igitur ex diametro b g, linea f m æqualis quartę parti ſemidiametri: eritq; per æquã proportionalitatẽ proportio c l ad quartam partem lineæ a c quæ ſit c q, ſicut k f ad quartam partem lineæ f a quæ eſt f m. Et quia per 15 quinti proportio c d ad c k eſt ſicut c l ad c q (ſic enim eſt duplum ad duplum ſicut ſimplum ad ſimplum) erit per 11 quinti d c ad c k: ſicut k f ad f m. & cõiunctim lineę conſtãtis ex d c & c k, ad k c: ſicut k m ad m f. & ideo per primã partem 21 ſexti proportio quadrati lineæ compoſitæ ex d c & c k, ad quadratum lineæ c k: ſicut quadrati lineæ k m ad quadratum lineæ m f. Conſtat autem ex premiſſa / q; ſi linea a c diuidatur ſecundũ proportionẽ habentem medium duoq; extrema: maior portio eius erit æqualis lineę d c. igi

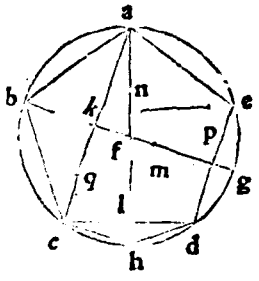

tur linea conſtans ex d c & c k: componitur ex maioti portione diuiſæ ſecũdũ proportionẽ habentem mediũ duoq; extrema/ & ex medietate totius lineæ ſic diuiſæ. eſt enim c k: medietas a c. Itaq; per primã iſtius 13 libri quadratũ lineæ cõpoſitæ ex d c & c k: quintuplũ quoq; eſt ad quadratũ lineæ c k, ideoq; quadratũ lineę k m, quintuplũ quoq; eſt ad quadratũ lineæ m f: cum ſit horũ quadratorũ & illorũ vna proportio. Eſt autem linea b m: quintupla ad lineam m f. erat enĩ m f: quarta pars ſemidiametri propoſiti circuli. Ergo quadratũ lineæ k m ad quadratũ lineę m f: eſt ſicut linea b m ad lineã m f. Et quia ex ſecunda parte 18 ſexti quadratum lineæ k m ad quadratũ lineæ m f, eſt ſicut lineæ k m ad lineam m f duplicata: erit ex 11 quinti linea b m ad lineam m f, ſicut linea k m ad lineam m f duplicata. Igitur linea k m: eſt medio loco propotionalis inter duas lineas b m & m f. Quod ſic conſtat. Sit enim linea n p medio loco proportionalis inter eas: ſumpta ſecundũ doctrinam 9 ſexti. eritq; ex diffinitione proportionis duplicatæ quæ poſita eſt in principio quinti / proportio b m ad m f: ſicut b m ad n p duplicata. Et quia b m ad n p ſicut n p ad m f: erit etiã ex 11 quinti proportio b m ad m f, ſicut n p ad m f duplicata. igitur ex prima parte 9 quinti duæ lineæ k m & n p: ſunt æquales. ideoq; ex prima parte 7 quinti & ex ſecunda parte eiuſdem linea k m: eſt medio loco proportionalis inter b m & m f. Quare ex correlario 5 ſexti / proportio quadrati lineæ b m ad quadratum lineæ m k: eſt ſicut lineæ b m ad lineã m f. Et quia linea b m eſt quintupla ad lineã m f: erit quadratũ lineę b m, quintuplũ ad quadratũ lineæ m k. Linea aũt b m: eſt rationalis in lõgitudine. ergo per vltimã ptẽ 7 decimi linea m k: eſt rationalis in potẽtia tantũ. Et quia linea b m eſt potẽtior linea m k, in quadrato lineę ſibi incõmẽſurabilis in lõgitudine vt in cõtinuo probabitur: erit linea b k reſiduũ quartũ ex diffinitione reſidui quarti. ¶ Quod autẽ probãdũ aſſumpſimus: ſic patet. Sit numerus r quituplus ad numerũ ſ. ſintq; t & ſ, quãtũ r: ac ſi eſſet r quinq; / ſ vnũ / t quatuor. & ſit linea b m: potẽtior linea m k, in quadrato lineę x. Cũ igitur ſit quadratũ lineæ b m ad quadratũ lineæ m k ſicut numerus r ad numerum ſ: erit per euerſam proportionalitatẽ quadratum lineæ b m ad quadratũ lineæ x, ſicut numerus r ad numerum t. quare per vltimã partem 7 decimi/ lineas: eſt incõmenſurabilis lineę b m in lõgitudine. nõ eſt ergo dubiũ: quin b k ſit reſiduũ quartũ. Manifeſtũ vero eſt ex 34 tertij: q; illud quod fit ex b k in k g, eſt ęquale ei quod fit ex a k in k c. ideoq; etiã ipſum idẽ eſt ęquale quadrato k c: eo q; a k eſt ęqualis k c. ergo quadrato b k addito vtriq;: erit ex penultima primi quod fit ex b k in ſe & in k g, æquale quadrato b c. Et quia ex 1 ſecundi quod fit ex b k in ſe & in k g, eſt æquale ei quod fit ex b k in g b: erit linea b c latus tetragonicũ ſuperficiei cõtentę a duabus lineis g b & k b. Et quia linea g b eſt rationalis/ linea vero b k eſt reſiduum quartũ/ & quia linea potens in ſuperficiem linea rationali reſiduoq; quarto cõtentã eſt linea minor vt conſtat ex 89 decimi libri: neceſſe eſt lineã b c quæ eſt latus pentagoni æquilateri propoſito circulo inſcripti/ eſſe lineã minorẽ. quod erat ex principio demonſtrandũ. Hoc ergo modo ſequitur: q; latus pentagoni æquilateri circulo inſcripti ſit linea minor: ſi diameter circuli cui inſcribatur/ fuerit rationalis in longitudine. ¶ At vero ſi diameter circuli fuerit rationalis in potentia tantum: adhuc neceſſe eſt vt latus pentagoni æquilateri ſibi inſcripti ſit linea minor. Eſto enim linea a, rationalis in potentia tantũ: ſupra quã deſcribatur circulus. eiq; deſcripto inſcribatur pentagonus æquilaterus: cuius vnũ latus ſit b c. dicanturq; pẽtagonus & circulus: a. Dico q; linea b c eſt linea minor. Sumatur enĩ aliqua linea rationalis in longitudine: quæ ſit d. & ſuper eam lineetur circulus cui inſcribatur pentagonus æquilaterus: & ſit vnũ latus ipſius linea e f. dicãturq; pentagonus & circulus: d. Cõſtat igitur ex hac 12: q; c f eſt linea minor/ cũ diameter d ſit rationalis in lõgitudine. Quoniã vero proportio pentagoni a ad pẽtagonũ d eſt ſicut quadrati lineæ b c ad quadratũ lineæ e f (vtraq; enĩ eſt ex ſecunda parte 18 ſexti: ſicut lineæ b c ad lineã e f duplicata) pẽtagoni autẽ a ad pẽtagonum d eſt ſicut quadrati diametri a ad quadratum diametri d ex prima 12: erit ex 11 quinti quadratũ lineæ c b ad quadratum lineę e f, ſicut quadratum diametri a ad quadratum diametri d. Cũq; quadrata duarum diametrorum a & d ſint cõmunicantia/ quia ambo ſunt ratio-

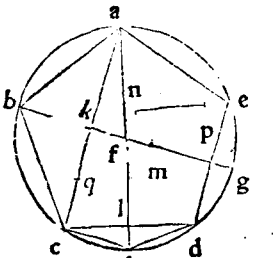

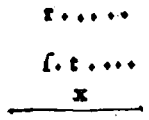

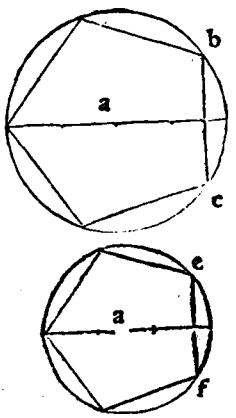

lia ex hypotheſi: erunt quoq; ex prima parte 10 decimi quadrata duarũ linearũ b c & e f, cõmunicantia. ergo linea b c cõmunicat in potẽtia cũ linea e f. Et quia linea e f eſt minor: ſequit ex 100 decimi & etiã b c ſit linea minor. quod eſt propoſitum. Sive ergo diameter alicuius circuli ſit rationalis in lõgitudine ſiue in potentia tantũ: neceſſe eſt vt latus pẽtagoni æquilateri ſibi inſcripti ſit linea minor.

Euclí. ex Zamb. Theorema 8 Propoſitio 8.

8 ¶Si quinquanguli æquilateri & æquianguli binos ordinatim angulos rectæ lineæ expliciunt: extrema & media ratione ſeſe inuicem diſpeſcent / & maiora earum ſegmenta ipſius quinquãguli lateri ſunt æqualia. Camp. 11.

¶THEON ex Zamberto. ¶Quinquãguli enim æquilateri & æquianguli a b c d e, binos ordinatim angulos qui ad a, b, rectæ lineæ a c, b e, explicent: ſeſe inuicẽ in h ſigno diſpecentes. Dico q; ipſarũ vtraq; / extrema & media ratione ſecatur in h ſigno: & earũ maiora ſegmenta ſunt æqualia ipſius quinquãguli lateri. Circũſcribatur per 14. quarti ipſi quinquãgulo a b c d e: circulus a b c d e. Et quoniã binæ rectæ lineæ e a, a b, duabus a b, b c, ſunt æquales / & angulos æquales cõprædendunt: baſis igitur b e per 4. primi baſi a c eſt æqualis / & triangulũ a b e ipſi triangulo a b c eſt æquale / & reliqui anguli reliquis angulis erunt æquales alter alteri ſub quibus æqualia latera ſubtenduntur. Angulus igitur qui ſub b a c: ei qui ſub a b e eſt æqualis. Duplus igitur eſt qui ſub a h e: eius qui ſub b a h ãguli. extra enim eſt ipſum a b h triãgulũ. Eſt autẽ & qui ſub e a c, eius qui ſub b a c duplus: quoniam & circũferentia e d c, ipſius c b circũferentiæ eſt dupla. Angulus igitur qui ſub h a e: ei qui ſub a h e eſt æqualis. Quare & h e recta linea: ipſi e a, hoc eſt ipſi a b eſt æqualis. Et quoniã b a recta linea ipſi a e eſt æqualis: æqualis eſt & angulus qui ſub a b e ei qui ſub a e b. Sed qui ſub a b e: et qui ſub b a h patuit q; æqualis. qui igitur ſub b e a: qui ſub b a h eſt æqualis. Et ipſorum duorũ triangulorũ a b e, & a b h: cõmunis eſt angulus qui ſub a b e. reliquus igitur qui ſub b a e angulus: reliquo qui ſub a h b eſt æqualis. Triangulũ igitur a b e: ipſi a h b triãgulo æquiangulum eſt. proportionale igitur eſt ſicut e b ad b a: ſic a b ad b h. Aequalis autẽ eſt b a: ipſi e h. maior autẽ eſt b e: ipſa b a. maior igitur eſt e h: ipſa h b. Ipſa igitur b e, extrema & media ratione in h ſecatur: & maius ſegmentũ h e æquum eſt ipſius quinquãguli lateri. Similiter iam oſtendemus: q; a c extrema & media ratione in h ſecatur: & ipſius maius ſegmentum c h ipſius quinquanguli lateri eſt æquale. Quod oſtendere oportuit.

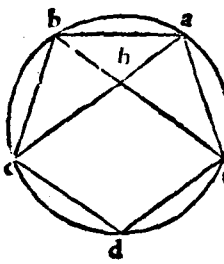

Euclí. ex Zamb. Theorema 9. Propoſitio. 9.

9 ¶Si ſexanguli & decagoni latus in eodem circulo deſcriptorum cõponantur: tota recta linea extrema & media ratione ſecatur / & maius ſegmentum eſt ipſius ſexanguli latus. Camp. 9.

¶THEON ex Zamb. ¶Sit circulus a b c. & in ipſo circulo a b c, deſcriptarũ figurarum decagoni quidẽ latus eſto b c, & ſexanguli c d: & ſint in rectas lineas. Dico q; tota b d, extrema & media ratione ſecatur in c: & maius ipſius ſegmẽtum eſt c d. Aſſumatur enim per 1 tertij / centrũ circuli: ſignũ e. & cõnectantur e b, e c, e d. & extendatur b e in a. Et quoniã decagoni æquilateri latus eſt b c: quincupla igitur eſt a c b circũferentia ipſius c b circũferentiæ. Quadrupla igitur eſt a c circũferentia: ipſius b c. Sicut autẽ a c circunferẽtia ad c b: ſic angulus qui ſub a e c ad angulũ qui ſub c e b. quadruplus igitur eſt qui ſub a e c: eius qui ſub c e b. Et quoniã qui ſub c b e angulus ei qui ſub e c b angulo eſt æqualis: qui igitur ſub a b c angulus / duplus eſt eius qui ſub e c b. Et quoniã e c recta linea æqualis eſt ipſi c d, vtraq; enim ipſarum æqualis eſt ipſius ſexanguli lateri in a b c circulo deſcripti & angulus qui ſub c d e eſt æqualis: igitur angulus qui ſub e c b, duplus eſt eius qui ſub e d c. Sed eius qui ſub e c b: duplum eſſe demõſtratum eſt eum qui ſub a e c. Igitur qui ſub a e c: quadruplus eſt eius qui ſub e d c. Oſtenſum eſt autem: q; & eius qui ſub b e c, quadruplus eſt qui ſub a e c. æqualis igitur eſt qui ſub e d c: ei qui ſub b e c. Cõmunis autem ipſorum binorum triangulorũ hoc eſt b e c & b e d: eſt angulus qui ſub e b d. & reliquus igitur qui ſub b e: d ei qui ſub e c b eſt æqualis. Aequi

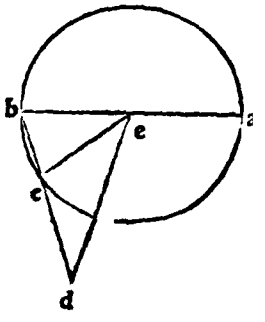

angulum igitur est triangulum e b d: ipsi e b c triangulo, proportionale igitur est sicut b d ad b e: sic e b ad b c. Aequalis autē est e b: ipsi c d. Est igitur sicut b d ad d c: sic d c ad c b. Maior autē est b d: ipsa c d, maior igitur est & d c: ipsa c b. Igitur ipsa b d, recta linea extrema & media ratione secatur in c signo: & maius segmentum est d c. Quod ostēdere oportuit.

Eucli. ex Zamb. Theorema. 10 Propositio 10.

Camp. 10.

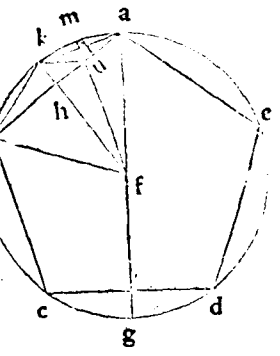

¶Si in circulo quinquangulum æquilaterum descriptum fuerit: ipsius quinquanguli latus potest & sexanguli & decagoni latus in eodem circulo descriptorum. 10

¶THEON ex Zamb. ¶Sit circulus a b c d e: & in ipso a b c d e per 11 quarti quinquāgulū describatur a b c d e. Dico q̄ ipsius a b c d e quinquāguli latus: potest & sexāguli & decagoni latus in ipso a b c d e circulo descriptorū. Assumatur per 1 tertij/cētrum circuli: & sit f. & cōnexa a f, extendatur in g signū: & cōnectatur f b. & ab ipso f in a b perpēdicularis excitetur per 12 primi f h: & extendatur in k, & cōnectantur a k, k b, & rursus ab ipso f, in a k excitetur per 12 primi perpendicularis f l: & extendatur in m, & cōnectatur k n. Et quoniā circūferentia a b c g ipsi a e d g circumferentiæ est æqualis/quarū a b c ipsi a e d est æqualis: reliqua igitur c g circūferentia reliquæ g d circūferētię est æqualis. Quinquāguli autem/c d: & decagoni/c g. Et quoniā f a ipsi f b per 15 diffinitionē primi est æqualis/& perpēdicularis est f h: igitur angulus qui sub a f k, ei qui sub k f b est æqualis. quare & circūferentia a k: ipsi k b est æqualis. Dupla igitur est a b circūferentia: ipsius b k circumferentiæ. decagoni latus igitur: est recta linea a k. & id propterea & a k: ipsius k m est dupla. Et quoniā dupla est circūferentia a b ipsius circumferentiæ k b, æqualis autem est c d circūferentia ipsi a b circūferentiæ: dupla igitur est c d circūferentia ipsius b k circūferentiæ. Est autem c d circūferentia: ipsius c g dupla. igitur circūferentia c g: ipsi b k circumferentiæ est æqualis. Sed b k ipsius k m dupla est: quoniā & k a. & c g igitur: ipsius k m est dupla. Sed & c b circūferentia: ipsius b k circumferentiæ dupla est. æqualis enim est c b circūferentia: ipsi b a. et tota igitur g b circūferentia: totius b m est dupla. Quare & angulus qui sub g f b: anguli qui sub b f m duplus est. Est autem qui sub g f b: eius qui sub f a b duplus. Aequalis enī est qui sub f a b: ei qui sub a b f. Qui sub b f n igitur: ei est æquus qui sub f a b. Binorū autem triangulorum a b f & b f n: cōmunis angulus est qui sub a b f. Reliquus igitur qui sub a f b: reliquo qui sub b n f est æqualis. Triangulū igitur a b f: ipsi b f n triāgulo æquiāgulum est. proportionale igitur est sicut a b recta linea ad b f: sic f b ad b n. quod igitur sub a b, b n: ei quod ex b f est æquale. Rursus quoniam æqualis est a l ipsi l k, cōmunis autem & ad angulos rectos l n: basis igitur k n per 4 primi basi a n est æqualis. & angulus igitur qui sub l k n: ei qui sub l a n est æqualis. Sed qui sub l a n: ei qui sub k b n est æqualis. & qui sub l k n igitur: ei qui sub k b n est æqualis. & ipsorum triangulorum binorum a k b & a k n: commune est quod sub n a k. Reliquū igitur quod sub a k b: reliquo quod sub k n a est æquale. Aequiangulū igitur est triangulum k b a: ipsi k n a triangulo. proportionale igitur est sicut b a recta linea ad a k: sic k a ad a n. Quod igitur sub b a, a n: æquū est ei quod ex a k. Ostensum est autem: q̄ quod sub a b, b n, æquum est ei quod ex b f. Quod igitur sub a b, b n, vna cū eo quod sub b a, a n, quod est id quod ex b a: ei est equū quod ex b f vna cū eo quod ex a k. & b a quidem est latus ipsius quinquāguli: & b f sexanguli/& a k decagoni. Quinquāguli ergo latus: potest & sexanguli et decagoni latus in eodē circulo descriptorum. Quod ostendere oportuit.

Eucli ex Zamb. Theorema. 11 Propositio 11.

Camp. 12.

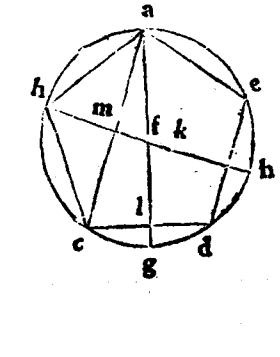

¶Si in circulo rationalem habēte diametrum/ quinquāgulū equilaterum inscribatur: quinquanguli latus irrationale est/ appellaturque minor. 11

THEON ex Zamb. ¶In circulo enim a b c d e, rationalem habente diametrum: quinquangulū inscribatur a b c d e. Dico q̄ ipsius a b c d e quinquāguli latus irrationale est: appellaturq̄ minor. Assumatur inq̄ 1 tertij circuli cētrū: f signum. & connectantur a f, f b. & extendantur in g, h signa: & cōnectatur a c. ponaturq̄ ipsius a f quarta pars f k. Rationalis autē a f, rationalis igitur & f k. Est autē & b f

rationalis. Tota igitur b k: rationalis est. Et quoniam circũferentia a c g ipsi a d g circunferentiæ est æqualis/quarum a b c equalis est ipsi a e d: reliqua igitur c g reliquæ g d est æqualis. Et si cõnectamus a d: ducuntur recti qui ad l anguli, & dupla est c d ipsius c l. & id propterea & qui ad m, recti sunt: & dupla est a c ipsius c m. Quoniã igitur angulus qui sub a l c ei est æquus qui sub a m f, cõmunis autem ipsorũ triangulorũ binorũ a l c, a m f, est qui sub l a c: reliquus igitur qui sub a c l ei est æqualis qui sub m f a. æquiangulum igitur est triãgulum a c l: ipsi a m f triã gulo. proportionale igitur est sicut l c ad c a: sic m f ad f a. & antecedentiũ duplicia. Sicut igitur dupla ipsius l c ad c a: sic ipsius m f dupla ad f a. Sed sicut ipsius m f dupla ad f a: sic m f ad ipsius f a dimidiam. & sequẽtiũ dimidia. Sicut igitur ipsius l c dupla ad ipsius c a dimidiam: sic m f ad quartam partem ipsius f a. & ipsius l c, dupla est d c: ipsius vero c a, dimidia est c m. ipsius autem f a: quarta pars est f k. Est igitur sicut d c ad c m: sic m f ad f k. Componendo per 18 quinti & sicut vtraq; d c m, ad c m: sic m k ad f k. & sicut igitur per 11 quinti quod ex vtraq; ipsarum d c m, ad id quod ex c m: sic quod ex m k ad id quod ex k f. Et quoniam per 8 decimitertij ea quæ sub duobus lateribus pentagoni subtensa vt a c, extrema & media ratione secta, maius segmentũ est æquale ipsius pentagoni lateri hoc est ipsi d c, maior autem sectio totius admitẽs dimidiũ quincuplũ potest eo quod ex totius dimidia per 1 decimitertij/& totius a c dimidia est c m: quod igitur ex d c m tanq; ex vna/ quincuplũ est eius quod ex c m. Sicut autem quod ex d c m sicut vna/ad id quod ex c m: sic ostẽsum est esse id quod ex m k ad id quod ex k f. quincuplum igitur est quod ex m k: eius quod ex k f, rationale autẽ quod ex k f. rationalis enim est diameter. Rationale igitur est & quod ex m k. Rationalis igitur est m k. rationem enim habet quam numerus ad numerũ quod ex m k: ad id quod ex k f. Et quoniam quadrupla est b f ipsius f k: quincupla igitur est b k ipsius k f. Vicintiquincuplex igitur est quod ex b k: eius quod ex k f. Quincuplum autem est id quod ex m k: eius quod ex k f. quincuplum igitur est quod ex b k: eius quod ex k m. Quod igitur ex b k: ad id quod ex m k rationem non habet quã quadratus numerus ad quadratum numerũ. Incõmensurabilis igitur est per 9 decimi b k: ipsi k m in longitudine. & ipsarum vtraq;: rationalis est. Ipsę igitur b k, k m: rationales sunt potentia tantũ cõmensurabiles. Si autẽ a rationali rationalis auferatur potentia tantũ cõmẽsurabilis subsistẽs toti: reliqua irrationalis est/ vocatur autẽ apotome per 63 decimi. igitur m b: apotome est. Congruẽs autẽ ei: est m k. Dico q; & quarta. Quo enim maius est id quod ex b k eo quod ex k m: ei æquũ esto quod ex n. Igitur ipsa b k: ipsa k m maius potest ipso n. Et quoniã per 16 decimi cõmensurabilis est k f ipsi f b, & componendo per 18 quinti commensurabilis est k b ipsi b f, sed b f ipsi b h longitudine est cõmensurabilis: & b k igitur ipsi b h commensurabilis est. Et quoniam quod ex b k eius quod k m quincuplũ est: quod igitur ex b k, ad id quod ex k m rationem habet quam quinq; ad vnum. Conuertẽdo igitur per correlarium 18 quinti quod ex b k ad id quod ex n: rationem habet quã quinq; ad quatuor, non quã quadratus numerus ad quadratum numerũ. Incõmensurabilis igitur est b k: ipsi n. Igitur b k; ipsa k m maius potest eo quod fit ex sibi incommensurabili. & tota b k: ipsi b h rationali expositæ commensurabilis est. Quod autem sub rationali & apotomæ quarta comprehensum rectangulũ: irrationale est/ & ipsum potẽs irrationalis est/minorq; appellatur per 94 decimi. Potest autem quod sub h b, b m, ipsa a b: quoniam propter connexionem ipsius a h, triangulum a b h æquiangulum fit ipsi a b m. Et quoniam est sicut b h ad b a sic est a b ad b m: ipsa igitur a b quinquanguli latus/ irrationalis est minor appellata. Quod erat ostendendum.

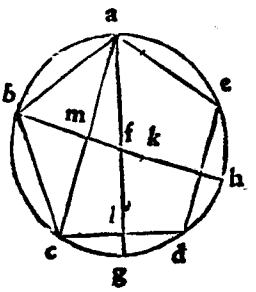

Eucli. ex Zamb. Theorema 12. Propositio 12.

12 ¶ Si in circulo triangulum æquilaterum descriptum fuerit: ipsius trianguli latus potentia triplum est eius quæ ex centro circuli.

C ¶ THEON ex Zamberto. ¶ Sit circulus a b c: & in eo triangulum æquilaterum
ã describatur a b c. Dico q; ipsius a b c triãguli latus potentia triplum est eius quæ
p ex centro ipsius circuli a b c. Assumatur inq; per 1 tertij: centrũ ipsius circuli/ d. &
8. connexa a d extendatur in e: & cõnectatur b e. Et quoniam triangulum a b c equi laterum est: igitur b ê c circũferentia tertia pars est ipsius circuli a b c circũferen-

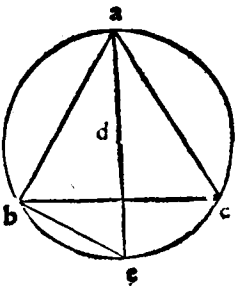

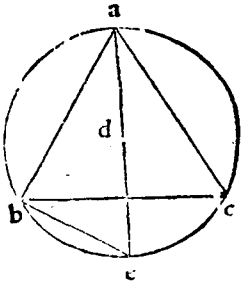

tiæ. igitur b e circũferentia: ſexea pars eſt circũferentię ipſius circuli. hexagona igitur eſt ipſa b e recta linea. æqualis igitur eſt ei qui ex cẽtro: hoc eſt ipſi d e. Et quoniam a e ipſius d e dupla eſt: quadruplum eſt quod ex a e eius quod ex e d, hoc eſt eius quod ex b e. Aequũ autem eſt id quod ex a e: eis quæ ex a b, b e. quæ igitur ex a b, b e quadrupla ſunt eius quæ ex b e. Manifeſtum igitur q̃ quod ex a b: triplum eſt eius quod ex b e. Aequalis autem eſt b e: ipſi d e. quod ex a b igitur: triplum eſt eius quod ex d e. Trianguli ergo latus potentia triplum eſt eius quæ ex centro circuli. Quod oſtendere oportuit.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 13.

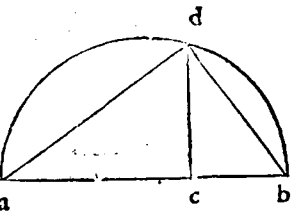

PYramidem quatuor baſium triangularium & æquilaterarũ ab aſſignata ſphęra circũſcriptibilẽ: fabricare. Huius ergo ſphæræ diametros: ad latus ipſius pyramidis ſeſquialterã proportionem potentialiter habere probatur. 13

¶CAMP. ¶Sit linea a b diameter aſſignatæ ſphæræ / quæ diuidatur in puncto c: ita q̃ a c ſit dupla ad b c. & lineetur ſuper eam ſemicirculus a d b. & producatur linea c d orthogonaliter ſuper lineam a b: & producantur lineę b d & d a. Poſtea fiat circulus f g h ſuper centrum e, cuius ſemidiameter ſit æqualis lineæ c d: cui ex 2 quarti libri inſcribatur triangulus æquilaterus qui ſit f g h, ad cuius angulos protrahantur a centro/lineæ e f, e g, e h. deinde ſuper centrum e, erigatur (ſecundum q̃ docet 12 vndecimi) linea e k quæ ponatur æqualis a c, perpẽdicularis ad ſuperficiem circuli f g h: & demittantur a puncto k hypothenuſæ k f, k g, k h. eritq; cõpleta pyramis quatuor baſium triangularium & æquilaterarum: quã dico eſſe ab aſſignata ſphæra circũſcriptibilem. & dico quadratũ diametri propoſitæ ſphæræ: ſeſquialterum eſſe ad quadratum lateris fabricatæ pyramidis. Conſtat enim ex prima parte correlarij 8 ſexti: q̃ linea c d eſt medio loco proportionalis inter a c & c b. quare ex correlario 16 eiuſdem / quadratũ lineæ a c ad quadratum lineę c d: eſt ſicut linea a c ad c b. ergo coniunctim quadratum a c & quadratum c d, ad quadratum c d: ſicut linea a b ad b c. ideoq; ex penultima primi quadratũ a d ad quadratum d c: ſicut a b ad b c. Cum ergo linea a b ſit tripla ad b c, erat enim a c dupla ad eam: erit quoq; quadratũ a d triplũ ad quadratũ d c. Eſt autẽ ex 8 huius/quadratũ f g: triplum ad quadratum e f. quare cum ex hypotheſi d c ſit æqualis e f: erit ex cõmuni ſcientia a d æqualis f g. Et quia ex diffinitione lineæ perpendicularis ad ſuperficiem/linea e k continet cum ſingulis lineis e f, e g, e h, angulos rectos/quatum quælibet eſt æqualis lineæ c d, & quia ipſa eadem eſt æqualis lineæ a c, & angulus c eſt rectus: erit per 4 primi vnaquęq; trium linearum k f, k g, k h, æqualis lineæ a d. Manifeſtũ eſt igitur: fabricatam pyramidem eſſe quatuor baſium triangularium æquilaterarũ. ¶Ipſam autẽ eſſe circũſcriptibilem ab aſſignata ſphæra: ſic habeto. Lineæ e k intelligatur adijci ſecundum rectitudinem linea e l æqualis lineæ c b: vt tota k l ſit æqualis a b quæ eſt diameter aſſignatæ ſphęræ. Hanc autem lineam inq̃ e l imagineris eſſe ſub circulo f g h, perpendicularem quoq; ad ipſius ſuperficiem ex parte inferiori: ſicut eſt e k ex parte ſuperiori. eritq; vnaquæq; triũ linearum e f, e g, e h, & ſimpliciter quælibet ſemidiameter circuli f g h, medio loco proportionalis inter k e & e l: quẽadmodum eſt d c inter a e & c b. nam hæ ſunt æquales illis; vnaquaq; ſuæ relatiuæ. Si igitur ſuper lineã l k deſcribatur ſemicirculus/ circũducaturq; quouſq; ad locum vnde moueri cœperat redeat: erit ex diffinitione ſphærarum æqualium/ſphæra deſcripta motu huius ſemicirculi/æqualis ſphæræ aſſignatæ. ſunt enim ſphæræ æquales/quarum ſunt æquales diametri: quẽadmodũ de circulis in principio tertij dictũ eſt. Hunc vero ſemicirculum neceſſe eſt tranſire per tria puncta f, g, h: quæ ſunt anguli ſolidæ pyramidis fabricatæ. Similiter autem dico q̃ ſemicirculus hic quoniam ſuper lineam k l fuerit deſcriptus/ ſi circũducatur quouſq; ad locum redeat vnde moueri cœperat: continget circulum f g h ſuper omnia pũcta circũferẽtiæ ipſius. Quod ex hac veruſta veritate probatur. Si linea recta ſuper lineam rectam perpendiculariter ſteterit quæ inter partes eius cui ſuperſtat vel circũſtat medio loco proportionalis po

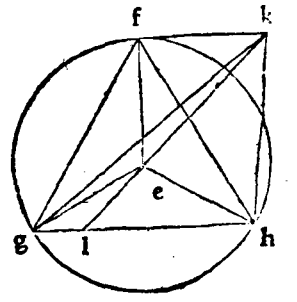

natur/fuerítq; ſuper eam lineam cui perpendicularis ſuperſtat/ſemicirculus deſcriptus: circunferentia ipſius per extremitatem lineæ medio loco proportionalis poſitæ perpẽdiculariter neceſſario tranſibit. Cum igitur cunctæ ſemidiametri circuli f g h ſint perpendiculares ad lineam k l, & medio loco proportionales inter partes ipſius quæ ſunt k e & e l: ſequitur vt ſemicirculus deſcriptus ſuper k l, ſi circũducatur tranſeat per omnia puncta circunferẽtiæ f g h, & per omnes ſolidos angulos pyramidis fabricatæ. Itaq; a diffinitione eius quod eſt figuram inſcribi figuræ/ pyramis fabricata eſt inſcriptibilis illi ſphæræ quam ſemicirculus per lineam k l lineatus motu ſuo deſcribit. Et quia hæc ſphæra deſcripta/ eſt aſſignatæ ſphæræ æqualis per diffinitionem æqualium ſphærarum: ſequitur ex communi ſcientia vt hæc pyramis fabricata/ ſit ab aſſignata ſphæra circũſcriptibilis. Quod eſt propoſitum.

¶ COROLARIVM autem patet ſic. ¶ Cum enim a b ſit tripla ad b c: per euerſã proportionalitatẽ erit a b ſeſquialtera ad a c. ideoq; ex ſecũda pte correlarij 8 ſexti & correlario 17 eiuſdẽ: quadratũ lineæ a b erit etiã ſeſquialterũ ad quadratum lineæ a d. Et quia linea a d eſt æqualis lateri fabricatæ pyramidis/ at vero a b eſt diameter ſphæræ: cõſtat verum eſſe quod per correlariũ dicitur.

¶ Ne autem quicq; de vetuſta veritate propoſita hæſitare contingat: eam volumus hoc modo demonſtratione firmare. Sit igitur ſuper lineam a b, linea c d perpendicularis: quæ ponatur medio loco proportionalis inter partes lineæ a b, quæ ſint a c & c b, ita q; ſit proportio a c ad c d, ſicut c d ad c b. Et ſuper lineã a b: deſcribatur ſemicirculus a e b. Dico q; huius ſemicirculi circũferentia trãſibit per punctum d: qui eſt extremitas perpendicularis. Sinautem: aut ſecabit lineam c d, aut ſupertranſibit eam totam ipſam tranſiens & includens & non cõtingens. Secet ergo primo eã in pũcto e: & ducantur lineæ e b & e a. eritq; ex prima parte 30 tertij totalis angulus a e b: rectus, itaq; ex prima parte correlarij 8 ſexti proportio eſt a c ad c e: ſicut c e ad c b. at vero ex ſecũda parte 8 quinti proportio a c ad c e, eſt maior q̃ a c ad c d: eo q; c e eſt minor q̃ c d. Cum igitur ſit c e ad c b ſicut a c ad c e, & c d ad c b ſicut a c ad c d: erit per duodecimam quinti e c ad c b maior q̃ c d ad c b. ideoq; per primã partem 10 quinti e c eſt maior q̃ d c: pars videlicet q̃ ſuum totum. quod eſt impoſſibile. Non ergo ſecabit circunferentia ſemicirculi: lineam c d. Supertranſeat igitur. & producatur c d vſq; ad circunferentiam: ſitq; tota c e. & protrahantur lineæ e b & e a. ſequeturq; vt prius/ lineam c d eſſe maiorem q̃ ſit linea c e. quod eſt etiam impoſſibile. Cõſtat ergo propoſitũ. ¶ Similiter autem dicim9/ q; ſi fuerit aliquis angulus rectus cui baſis ſubtendatur ſuper quam ſemicirculus lineatur: ipſius circunferentiam per angulum rectum tranſire neceſſe eſt. Conuerſam huiꝰ proponit prima pars 30 tertij. Quod autem dicimus: ſic conſtat. Sit enim angulus a b c, rectus: cui ſubtendatur baſis a c, & ſuper eam lineetur ſemicirculus, dico q; ipſius circunferentia tranſibit per punctum b: in quo coeunt lineæ contĩnẽtes angulum rectum. Cuius demonſtratio eſt: q; neq; tranſibit ſupra neq; infra. Sin autẽ: trãſeat primo infra/ ſitq; a e c. & ab angulo b producatur linea b d perpendicularis ad baſin a c, quæ ſecet circunferentiam ſemicirculi in pũcto e: & protrahantur lineæ e a & e c. eritq; angulus a e c: rectus ex prima parte 30 tertij. at ipſe eſt maior angulo a b c per 21 primi. hoc autem eſt impoſſibile ex tertia petitione: cum vterq; ſit rectus/ hic quidẽ ex hypotheſi/ ille vero ex prima parte 30 tertij. Non ergo tranſibit circunferentia ſemicirculi: infra angulum b. Tranſeat itaq; ſupra: & ſit a f c. producatur autem perpendicularis d b: quouſq; obuiet circunferentiæ ſemicirculi a f e in puncto f. & producãtur lineæ f a, f c. eritq; ex prima parte 30 tertij angulus a f c: rectus. Cũq; etiam eſſet ex hypotheſi angulus a b c rectus: ſequitur impoſſibile per 21 primi ſicut in principio. Relinquitur ergo quod diximus. Hoc autem: neceſſarium eſt ad cognitionem eorum quæ ſequuntur.

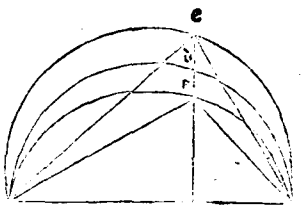

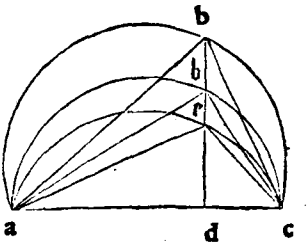

Euclí ex Zamb. Problema 1 Propoſitio 13.

13 ¶ Pyramidem conſtituere/ & data ſphæra comprẽhendere: & demonſtrare q; ipſius ſphæræ dimetiens potentia ſeſqualter eſt lateris ipſius pyramidis.

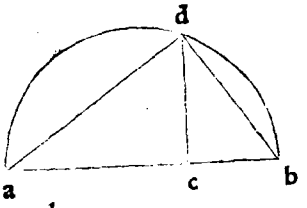

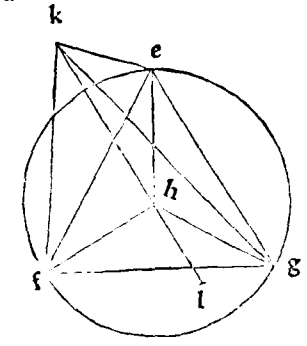

THEON. ex Zamb. ¶ Exponatur datæ ſphæræ dimetiens a b: ſecetur q; in c ſigno/vt a c ipſius c b dupla ſit. Deſcribatur q; ſuper a b: ſemicirculus a d b. excitetur q; pe 11 primi ab ipſo c ſigno ad angulos rectos/c d: & cõnectatur d a. exponatur q; circulus e f g, æquam habens eam quæ ex centro ipſi d c: deſcriba tur q; in ipſo e f g circulo triãgulum æquilaterum e f g. & accipiatur per primã tertij centrum circuli/ſit q; h ſignum: & connectatur e h, h f, & h g. Et cõſtituatur per 11 vndecimi ab ipſo h ſigno ipſius e f g circuli plano ad angulos rectos recta h k: & ponatur ipſa h k ipſi a c rectæ lineę æqualis. & connectantur k e, k f, k g. Et quoniam k h recta eſt ad ipſius e f g circuli planum: & ad omẽs igi tur ipſam tangentes rectas lineas/& in eodem ipſius e f g circuli plano rectos efficit angulos per 2 vndecimi diffinitionem. Tangit autem ipſam: vnaque q; ipſarum h e, h f, h g. Igitur h k: ad vnãquãq; ipſarum h e, h f, h g, recta eſt. Et quoniam æqualis eſt a c ipſi h k, & c d ipſi h e, & rectos cõpræhendunt angulo: baſis igitur d a per 4 primi baſi k e eſt æqualis. & id ꝓpterea & vtraq; ipſarum k f, k g: ipſi d a eſt æqualis. Tres igitur k e, k f, k g: inuicẽ ſunt æquales. Et quoniam dupla eſt a c ipſi9 c b: tripla igitur eſt a b ipſius b c. Sicut autẽ a b ad b c: ſic quod ex a d ad id quod ex d c. ſicut oſtendetur. Qñ enim eſt ſicut b a ad a c, ſic quod ex d a ad id quod ex a c: conuertendo per correlarium 19 quinti ſicut a b ad b c, ſic quod ex a d ad id quod ex a c. Sicut demonſtrabitur. Triplũ igitur eſt q; ex a d: eius quod ex d c. Eſt autem & quod ex f e: eius quod ex e h triplũ. & æqualis eſt d c: ipſi e h, æqualis igitur eſt d a: ipi e f. Sed d a: vnicuiq; ipſarũ k e, k f, k g, oſtenſa eſt æqualis. æquilatera igitur ſunt ipſa quatuor trian gula: hoc eſt e f g, k e f, k f g, k g h. Pyramis igitur cõſtruitur ex quatuor trian gulis æqualibus & æquilateris: cuius baſis eſt e f g triangulum/faſtigium vero eſt ſignũ k. ¶ Oportet iam ipſam data ſphæra compræhendere: oſtendere q; q; ipſius ſphæræ diameter potẽtia lateris ipſius pyramidis ſeſqualtera eſt. Exten datur enim i rectas lineas ipſius k h, recta linea k l: & ipſi c b æqualis ponatur h l. Et quoniam eſt ſicut a c ad c d ſic c d ad c b, æqualis autem eſt ipſa quidẽ a c ipſi k h, & c d ipſi h e, & c b ipſi h l: eſt igitur ſicut k h ad h e, ſic e h ad h l. quod igitur ſub ipſis k h, h l: æquũ eſt ei quod ex e h. Et rectus eſt vterq; ipſorũ k h e, e h l, angulorum. Igitur ſemicirculus deſcript9 ſuper k l: veniet & per e. quoniam ſi connectamus e l, rectus fit qui ſub l e k ãgulus: eo quia triangulum e l k vtriq; ipſorum e l h, e h k, triangulorum æquiangulum fit. Si iam manẽte l k circunducatur ſemicirculus/& in idem vnde duci ĩcœpit rurſus ſteterit: veniet & per ſigna f, g, cõnexis ipſis f l, l g. & rectis ſimiliter factis iis q ad f, g, angulis: pyramis data ſphæra cõpræhenſa erit. Igitur k l ipſius ſphæræ dimetiens/æqualis eſt datæ ſphæræ diametro: qñ ipſi quidem a c æqualis ponitur k h, ipſi autẽ c b ipſa h l. ¶ Dico iam q; ipſius ſphæræ dimetiẽs: lateris ipſius pyramidis potentia ſeſqualter eſt. Quoniã eteni dupla eſt a c ipſius c b: tripla igitur eſt a b ipſius b c. Conuertendo igitur per correlarium 18 quinti ſeſqual ter eſt ab: ipſius a c. Sicut autẽ b a ad a c, ſic quod ex b a ad id quod ex a d: qñ cõnexa ipſa b d, eſt ſicut b d ad a d ſic d a ad a c, ꝓpter ipſorum d a b, d a c, tri angulorũ ſimilitudinẽ, & eo quia eſt ſicut prima ad tertiam ſic quod ex prima ad id quod ex ſecunda. Seſqualterũ igitur eſt quod ex b a: eius quod ex a d. Et b a quidẽ eſt ipſius datæ ſphæræ diameter: & a d æqualis eſt lateri ipſius py ramidis. ipſius igit ſphæræ diameter: ipſius pyramidis lateris ſeſqualtera eſt. Quod erat oſtendendum. ¶ Oſtendendum iam: q; eſt ſicut a b ad b c: ſic quod ex a d ad id quod ex d c. Exponatur ipſius ſemicirculi deſcriptio. & ab ipſa a c deſcribatur per 46 primi quadratum: & compleatur f b parallelogrãmum. Quoniã igitur triangulum d a b ipſi d a c triangulo æquiangulũ eſt: eſt ſicut b a ad a d, ſic eſt d a ad a c. Igitur quod ſub b a, a c: æquũ eſt ei quod ex a d. Et qñ eſt ſicut a b ad b c ſic eſt q; b ad b f, & eſt quidem ipſum e b id quod ſub b a, a c, (æqualis enim eſt e a ipſi a c: & b f ei quod ſub a c, c b) ſicut igitur a b ad b c, ſic quod ſub ipſis b a, a c, ad id quod ſub ipſis a c, c b. Et quod ſub b a, a c: æquum eſt ei quod ex a d. quod autem ſub a c, c b: æquũ eſt ei quod ex d c. ipſa enim d c: perpendicularis/baſis ſegmentorum a c, c b, media eſt proportionalis: qñ qui ſub a d b rect9 eſt. Sicut igitur a b ad b c: ſic quod ex a d ad id quod ex d c. Quod oſtendere oportuit.

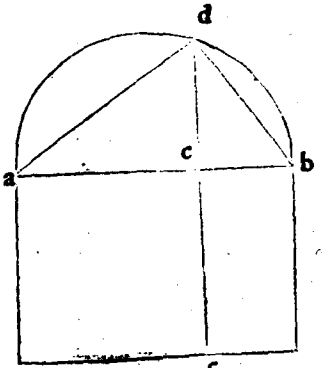

Eucli. ex Camp. Propositio 14.

A B assignata sphæra circunscriptibilem cubum constituere. Eiusdem autem sphæræ diametrum lateri ipsius cubi potentialiter triplicem esse: manifestū erit.

¶ CAMPANVS. ¶ Assignatæ sphęrę diameter sit a b: super quam linea recta semicirculus a d b. diuidaturq; diameter in puncto c, prorsus secundum conditionem præmissæ: videlicet vt linea a c sit dupla ad lineam c b. & producatur c d perpendicularis ad a b: & protrahantur d b & d a. Postea fiat vnū quadratum cuius omnia latera sint æqualia lineæ b d: sitq; e f g h. super cuius quatuor angulos erigantur vt docet 12 vndecimi/quatuor lineæ perpēdiculares ad superficiē ipsius quadrati: quarum quælibet ponatur etiam æqualis lineæ b d, sintq; e k, f l, g m, h n. eruntq; hæ quatuor perpendiculares/singulæ singulis æquidistantes ex 6 vndecimi: & anguli quos continent cum lateribus quadrati/recti ex diffinitiōe lineæ perpendicularis ad superficiem. Deinde coniungantur extremitates istarum perpendicularium/protractis lineis k l, l m, m n, n k: eritq; completus cubus/sex superficiebus quadratis contentus. constat enim ex 34 primi: q; quatuor superficies ipsum ambientes (& ipsæ sunt quarū opposita latera sunt quatuor perpendiculares) sunt omnes quadratæ. de basi autem: hoc positum est. at vero de suprema eius superficie quæ est k l m n, q; ipsa quoq; sit quadrata: cōstat ex 34 primi & 10 vndecimi. ideoq; ex quarta vndecimi manifestum est: singula latera eiusdem cubi duabus ipsius oppositis superficiebus orthogonaliter insistere. ¶ Vt autem cubū hunc ab assignata sphæra circunscriptibilē esse demonstremus: in vna suarum superficierum protrahatur diagonalis/ verbigratia in basi eius/sitq; e g. & ab huius diagonalis altera extremitate: protrahatur diameter cubi e m. eritq; ex penultima primi quadratū e g: duplum ad quadratum f g. ideoq; & ad quadratum g m: eo q; g m est æqualis f g. sunt enim omnia latera cubi: adinuicē æqualia. Et quia rursus ex penultima primi/quadratum e m est æquale quadratis duarum linearū e g & g m, propter hoc q; angulus c g m est rectus ex diffinitione lineæ perpendicularis ad superficiem: erit quadratum e m triplum ad quadratum m g. constat enī ex duplo & simplo. Cumq; ex secunda parte correlarij 8 sexti & ex correlario 17 eiusdem quadratū quoq; a b sit triplum ad quadratum b d, eo q; linea a b tripla est ad lineam b c, sit autē b d æqualis f g: sequitur ex cōmuni scientia vt c m quæ est diameter cubi sit æqualis a b quæ est diameter sphæræ. Itaq; si super e m lineē semicirculus circunducatur; quousq; ad locum vnde fuit initium motus/redeat: sphæra descripta/ erit ex diffinitione sphærarū æqualiū æqualis sphęrę assignatæ. At vero quia hic semicirculus transitum faciet per pūctum g eo q; angulus e g m est rectus/eadēq; ratione per cęteros singulos rectos angulos cubi/quod ex antecedente ante hanc 14 imediate præmisso manifestum est: constat constitutū cubum ab assignata sphæra (eo q; a sua æquali) circūscriptibilē esse. Quod demōstrare oportebat. Correlarij vero demōstratio: in istius demōstrationis ꝓcessu ꝑpatuit.

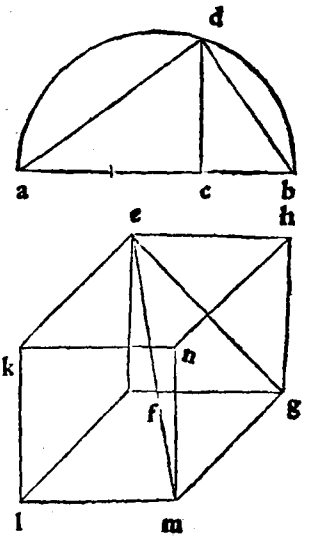

Eucli. ex Camp. Propositio 15

CORpus octo basium triangularium & æquilaterarum a sphęra proposita circūscriptibile: componere. Eritq; palā eiusdē sphæræ diametrum lateri ipsius corporis duplicē esse potentialiter.

¶ CAMPANVS. ¶ Diameter sphæræ ꝓpositę sit a b: q̄ diuidatur per æqualia in pūcto c. & sup eā lineē semicirculꝰ a d b: & ꝓducat c d ꝑpēdicularis ad a b, & iūgatur pūctꝰ d cū a & cū b. describaturq; vnū quadratū cuiꝰ singula latera sint æqualia lineę b d. sitq; quadratū hoc e f g h: in quo ꝓtrahātur diametri duę e g & f h, secātes seinuicē in pūcto k. Cōstat igitur ex 4 primi/q; vtraq; istarū diametrorū sit æqualis lineę a b q̄ est diameter sphęrę: cū ānguli d sit rectꝰ ex prima ꝑte 30 tertij & singuli quoq; ānguli e, f, g, h, recti ex diffinitiōe q̄drati. Cōstat rursus: q; eędem diametri e g & f h diuidūt seinuicē per æqualia in pūcto k. Hoc aūt ex 5 primi & 32 & 6 eiusdē facile ē elicere. Erigatur itaq; sup pūctū k, linea k l ꝑpēdicularis ad supficiē q̄drati: q̄ ponaꝰ ęqlis medietati diametri e g vel f h. & demittāt hypothenusæ l e, l f, l g, l h. erūtq; ex his q̄ posita sunt/& penul. primi quotiēs oportuerit re

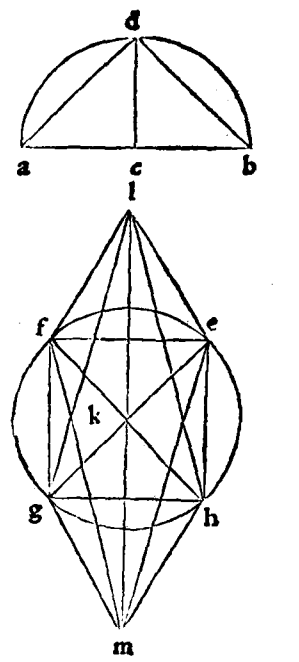

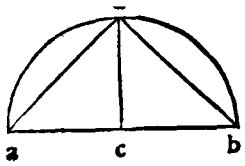

petita) ſingulę harũ hypothenuſarũ ęquales ſibi inuicẽ & æquales lateribus quadrati. Habes ergo pyramidẽ quatuor æquilaterarũ triãgulariũq; baſiũ: ſuper quadratũ cõſtitutã. Huic itaq; ſub ipſo qudrato ſimilẽ pyramidẽ: hoc modo appone. Lineã l k producas/ perforãdo quadratũ/ vſq; ad m: ita q; k m exiſtẽs ſub quadrato/ ſit æqualis l k exiſtẽti ſupra. & iũge pũctũ m cũ ſingulis ãgulis quadrati: producendo 4 alias hypothenuſas quæ ſunt m e, m f, m g, m h. de quibus quoq; manifeſtũ eſt ex penultima primi/ quẽadmodũ de alijs quę ſunt in ſuperiori parte: q; ipſæ ſint æquales adinuicẽ & lateribus quadrati. Cõpleuimus igitur corpus 8 baſium triangulariũ & æquilaterarũ. ¶Hoc autẽ ab aſſignata ſphæra circũſcriptibile eſſe: ſic habeto. Conſtat enim: q; linea l m eſt ęqualis diametro aſſignatę ſphæræ. nã vtraq; earũ eſt æqualis diametro quadrati. Igitur ſi ſuper l m lineæ ſemicirculus q circũuoluatur quouſq; ad locũ ſuũ redeat: ſphæra quã motu ſuo deſcribet/ erit ęqlis aſſignatæ ſphæræ/ vt ex diffinitione ęqualiũ ſphærarũ colligit. Hic vero ſemicirculꝰ trãſibit per quatuor ãgulos q̃drati/ & ſimpliciter p oia pũcta circũferẽtię circuli circũſcribẽtis quadratũ: eo q; ſemidiameter quadrati vt linea f k, & portiões lineæ l m quæ ſunt l k & k m, ſunt adinuicem æquales. quare ex diffinitione eius quod eſt figuram vnã alij figuræ inſcribi: fabricatum corpus inſcripti bile eſt ſphæræ motu huius ſemicirculi deſcriptæ. Itaq; & ſphæræ aſſignatæ ex cõceptiõe: cũ ipſæ ſint adinuicẽ æquales ex diffinitione. Correlariũ vero manifeſte conſtat. ſunt enim duæ lineæ d b & d a: æquales ex 4. primi. ideoq; quadratũ lineæ a b: duplum eſt ad quadratum lineæ b d ex penultima primi. latus aũt fabricati corporis: eſt æquale lineę b d. Verum eſt ergo correlarium.

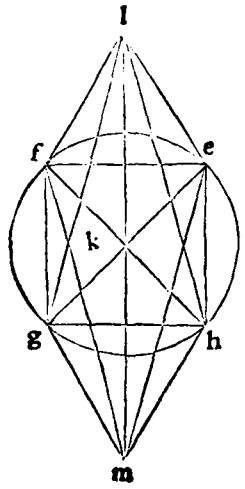

Euclí ex Zamb. Problema 2 Propoſitio 14.

¶Octahedrum conſtruere/ & data ſphęra compręhẽdere ea qua pyramidem: oſtendereq; q; ipſíus ſphęrę dímetiens potentía lateris ipſius octahedrí duplus eſt. 14

¶THEON. ex Zamb. ¶Exponaẽ datæ ſphæræ diameter a b, ſeceturq; p 10 primi diuidueſ c, & deſcribatur ſup a b ſemicirculus a d b. Exciteturq; per 10 primi ab ipſo c ipſi a b ad rectos angulos c d: & connectatur d b. Exponaturq; quadratũ e f g h, æquum habens vnumquodq; latus ipſi b d: & connectantur fh, e g. Excitetur q; per 12 vndecimi ab ipſo k ſigno ad ipſius e f g h quadrati planum ad angulos rectos recta linea k l: & extendatur in alteram partem per l m, vt ſit k m. auferaturq; ab vtraq; ipſarum k l, k m, vni ipſarum k e, k f, k g, k h, æqualis vtraq; ipſarum k l, k m: & connectantur l e, l t, l g, l h, m e, m f, m g, m h. Et quoniam k e ipſi k h eſt æqualis / & angulus qui ſub e k h rectus eſt: igitur quod ex h e duplum eſt eius quod ex e k. Rurſus quoniam l k ipſi k e eſt æqualis/ & angulus qui ſub l k e rectus eſt: quod igitur ex e l, duplum eſt eius quod ex e k. Oſtenſum autẽ eſt q; & quod ex h e, duplum eſt eius quod ex e k. Igitur quod ex l e: ei quod ex e h eſt æquale. Ipſa igitur l e: ipſi e h eſt æqualis. Idq; propterea iam & l h: ipſi h e eſt æqualis. Triangulum igitur l e h: æquilaterum eſt. Similiter iam demõſtrabimus q; vnumquodq; reliquorum triangulorum quorum baſes quidem ſunt ipſa e f g h quadrati latera/ faſtigia vero l, m, ſigna: æquilaterum eſt. Octahedrum igitur conſtitutum eſt: ſub octo triangulis æqualia habentibus latera compræhenſum.

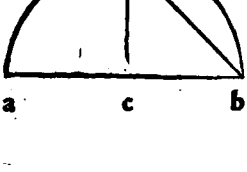

¶Oportet iam & illud ſphæra data compræhendere: oſtendereq; q; ipſius ſphæræ dimetiens potentia duplus eſt lateris ipſius octahedri. Quoniã enim ipſæ tres l k, k m, k e, inuicẽ ſunt æquales: ſuper l m igitur deſcriptus ſemicirculus veniet & per e. & id propterea ſi manente l m, circunducatur ſemicirculus / & in idem vnde circunduci cœpit ſteterit: veniet & per f, g, h, ſigna / & octahedrum ſphæra erit compræhenſum. ¶Dico q; & data. Quoniam nãq; æqualis eſt l k ipſi k m, communis autem k e, & angulos rectos compræhẽdunt: baſis igitur l e per 4 primi baſi e m eſt æqualis. Et quoniam angulus qui ſub l e m rectus eſt/ in ſemicirculo enim: quod igitur ex l m, duplum eſt eius quod ex l e. Rurſus quoniam ac ipſi c b eſt equalis: dupla eſt a b ipſius b c. Sicut autem a b ad b c: ſic quod ex a b ad id quod ex b d. Duplum igitur eſt quod ex a b: eius quod ex b d. Oſtenſum eſt autem/ q; & quod ex l m duplum eſt eius quod ex l e: & quod ex b d, ei eſt ęquũ quod ex l e. æqualis enim ponitur e h: ipſi d b. Quod igitur ex a b: ei quod ex l m eſt æquale. ipſa igitur e b: ipſi l m eſt æqualis. eſtq; a b: datæ ſphæræ dimetiens.

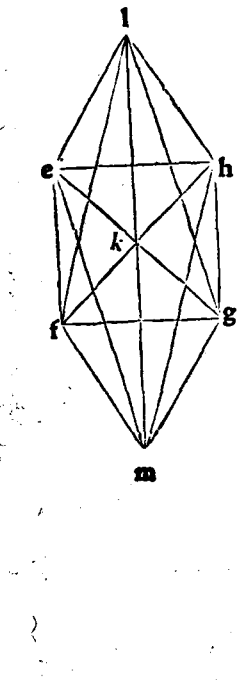

ipſa igitur ſm: æqualis eſt datæ ſphæræ diametro. Cõpræhenditur igitur octahedrum data ſphæra: & ſimul oſtenſum eſt q̃ ipſius ſphæræ diameter potentia dupla eſt ipſius octahedri lateris. Quod facere & oſtendere oportebat.

Euclí. ex Zamb. Problema 3 Propoſitio 15.

¶ Cubum conſtruere & data ſphæra compræhendere vel ea qua prius: oſtendereq̃ q̃ ipſius ſphæræ dimetiens potentia triplus eſt lateris ipſius cubi.

¶ THEON ex Zamberto. ¶ Exponatur datę ſphæræ diameter a b. ſeceturq̃ in c: vt a c dupla ſit ipſius c b. Deſcribatq̃ ſuper a b, ſemicirculus a d b: & ab ipſo c ipſi ab per 11 primi ad angulos rectos excitetur c d, & connectatur d b. Exponaturq̃ quadratũ e f g h, æquum habens latus ipſi d b: & ab ipſis e, f, g, h, ipſius e f g h quadrati ſignis ad planũ ad ãgulos rectos excitentur per 12 vndecimi e k, f l, g m, h n. & auferaſ ab vtraq̃ ipſarum e k, f l, g m, h n, vni ipſarũ e f, f g, g h, h e, æqualis vnaq̃q̃ ipſarũ e k, f l, g m, h n: cõnectãturq̃ ipſę k l, l m, m n, n k. cubus igitur f n: cõſtructus eſt ſub ſex quadratis æqualibus cõprẽhẽſus. ¶ Oportet iã ſphæra data cõpræhendere: & oſtendere q̃ ipſius ſphæræ dimetiens potentia triplex eſt ipſius cubi lateris. Connectãtur enim ipſæ k g, e g. Et quoniã angulus qui ſub k e g rectus eſt / eo quia k e recta eſt ad planũ e g videlicet & ad rectam lineã e g: igitur ſuper k g deſcriptus ſemicirculus veniet & per e ſignũ. Rurſus quoniam g f recta eſt ad vtranq̃ ipſarum f l, f e: & ad f k igitur planum recta eſt ipſa g f. Quare & ſi connectamus ipſam f k: ipſa g f recta erit ad ipſam f k. ac per hoc rurſus ſuper g k deſcriptus ſemicirculus: tranſiet & per f. ſimiliter & per reliqua ſigna ipſius cubi veniet. Si enim manente ipſa k g, circũductus ſemicirculus in idẽ ſteterit vnde circunduci cępit: cubus ſphæra compræhẽſus erit. ¶ Dico iam q̃ & data. Quoniã enim æqualis eſt g f ipſi f e, & angulus qui ad f rectꝰ eſt: quo igitur ex e g, duplum eſt eius quod ex e f. Aequalis autem eſt e f ipſi e k. quod igitur ex e g: duplum eſt eius quod ex e k. Quare quod ex g e, e k: triplum eſt eius quod ex e k. Et quoniam a b ipſius b c triplex eſt / ſicut autem a b ad b c ſic quod ex a b ad id quod ex b d: triplum igitur eſt quod ex a b, eius quod ex b d. patuit autem q̃ & quod ex k g, triplum eſt eius quod ex k e. & æqualis poſita eſt k e: ipſib d. æqualis igitur eſt & k g: ipſi a b. Et a b: eſt datæ ſphæræ dimetiẽs. & k g itur: æqualis eſt ipſi datæ ſphæræ diametro. Data igitur ſphæra comprehenditur cubus: & vna oſtenditur q̃ ſphæræ diameter potentia tripla eſt ipſius cubi lateris. Quod facere & oſtendere oportebat.

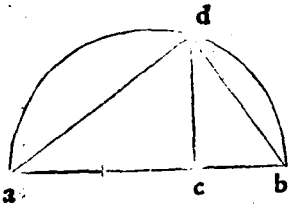

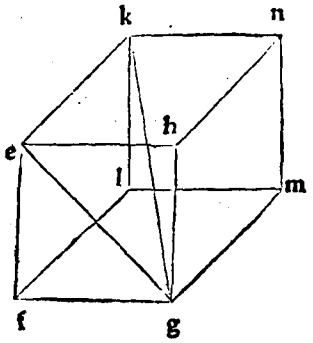

Euclí. ex Camp. Propoſitio 16.

16 Corpus viginti baſium triangularium atq̃ æquilateratum a data ſphæra diametrum rationalem habente circunſcriptibile: fabricare. Eritq̃ palã : latus eiuſdem corporis eſſe lineam irrationalem / eam ſcilicet quæ dicitur minor.

¶ CAMPANVS. ¶ Sit hic quoq̃ diameter aſſignatę ſphæræ a b: quę ponaſ eſſe rationalis ſiue in longitudine ſiue in potentia tantum. & diuidatur in puncto c, ita q̃ a c ſit quadrupla ad c b. & lineetur ſuper eam ſemicirculus a d b: & producatur c d perpendicularis ad a b, & protrahatur linea d b. deinde ſecundũ quãtitatem lineæ d b lineætur circulus e f g h k ſupra centrũ l: cui inſcribatur pẽtagonus æquilaterus eiſdẽ literis annotatus / ad cuius angulos a centro l ducãtur lineæ l e, l f, l g, l h, l k. Rurſus in eodem circulo inſcribatur decagonus æquilaterus. diuidãt eni cũcti arcus quorũ chordæ ſunt latera pentagoni pæqualia: & a pũctis mediis ad extremitates cũctorũ laterũ inſcripti pẽtagoni lineæ rectæ dirigãtur. Itẽq̃ ſup ſingulos angulos pẽtagoni erigatur cathetus ſcdm q̃ docet 12 vndecimi quorum quilibet ſit etiã æqualis lineæ b d: & cõtinuẽtur extremitates horũ quinq̃ cathetorũ / quinq̃ corauſtis. erũtq̃ ex 6 vndecimi qnq̃ catheti erecti: adinuicẽ æquidiſtãtes: cũq̃ ipſi ſint æquales erũt quoq̃ ex 33 primi quinq̃ corauſti eorũ extremitates iũgẽtes æquales lateribꝰ pẽtagoni. Demitte igitur a ſũmitatibus ſingulis ſingulorũ cathetorũ: binas & binas hypothenuſas ad duos circũſtãtes ãgulos iſcripti

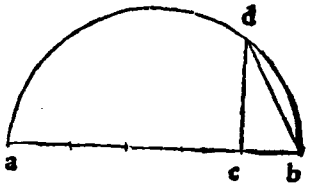

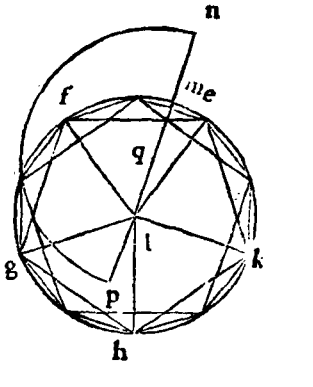

decagoni.& hatũ decẽ hypothenuſarũ a quinq; extremitatib9 cathetorũ ad 5 pũcta quæ ſunt ſinguli anguli medij inſcripti decagoni/ deſcendentiũ extremitates cõtinua: aliũ pentagonũ rurſus ipſi circulo inſcribẽdo/ qui quoq; erit æquilaterus ex 23 tertij. Cũ hoc itaq; feceris: videbis te perfeciſſe decẽ triãgulos/quorũ latera ſũt decẽ hypothenuſę & 5 corauſti & 5 latera hui9 ſecũdi pẽtagoni iſcripti. Hos ergo decẽ triangulos: æquilateros eſſe ſic collige. Cũ enitã ſemidiameter deſcripti circuli q̃ qlibet erectorũ cathetorũ ſit æqualis lineę b d ex hypotheſi: erit ex corela rio 15 quarti/ quilibet cathe orũ æqualis lateri hexagoni æquilateri circulo cuius ſemidiameter eſt æqualis lineæ b d, inſcripti. Quia vero ex penultima primi vna q̃q; decẽ hypothenuſarũ tanto eſt potẽtior cathero q̃tũ põt latus decagoni/ at vero ex 10 hui9/ lat9 quoq; pentagoni eſt tanto potentius eodẽ q̃tũ põt idẽ latus decagoni: erit ex cõi ſcięntia vnaq̃q; hatũ hypothenuſarũ æqualis lateri pentagoni. De corauſtis aũt/ iam patuit: q; ipſi ſint æquales lateribꝰ pentagoni. Itaq; cuncta latera horũ decẽ triangulorũ: aut ſunt latera pẽtagoni æquilateri ſcda vice circulo iſcripti/ aut illis æqualia. ſunt igit æquilateri triangvli. Ampli9 aũt ſup centrũ circuli qd eſt pũctũ l, erige aliũ cathetũ æqualẽ priorib9 q̃ ſit l m: eiuſq; ſuperiorẽ extremitatẽ q̃ eſt m, tũge cũ ſingulis extremitatib9 priorũ/ per quinq; corauſtos. eritq; ex 6 vndecimi/ hic centralis cathetus: ſingulis cathetorum angulariũ æqdiſtans. iõq; ex 33 primi hi quinq; corauſti erũt ſemidiametro circuli æquales: & ex correlario 5 quarti q̃libet eorũ tanq̃ latus hexagoni. Centrali ergo catheto extra q; parte adijciat linea vna ęqualis lateri decagoni. ſupra quidẽ adijciatur ei: m n deorſum aũt ſub circulo adijciatur ſibi a centro circuli: p. poſtea demittant a pũcto n, 5 hypothenuſæ ad 5 ſuperiores angulos decẽ triãgulorũ qui ſunt i circuitu: & a puncto p, alię 5 ad alios 5 inferiores. Erũt hæ decẽ hypothenuſæ æquales adi uicẽ lateribus inſcripti pentagoni ex penultima primi & 10 huius: quẽadmodũ de alijs decẽ pri9 demõſtratũ eſt. Habes ergo corp9 20 baſiũ triangulariũ atq; eq laterarũ: cuius cũcta latera ſunt æqualia lateribus pẽtagoni/ ei9 vero diameter eſt linea n p. horũ autẽ 20 triangulorũ: decẽ cõſiſtũt in circuitu ſupra circulũ/ quinq; autẽ cõſurgunt ſurſum ad punctũ n cõcurrẽtes/ atq; quinq; reliqui deorſum emerguntſup pũctũ p coeuntes. ¶ Hoc aũt icoſedron corpus a data ſphæra circũſcriptibile eſſe: ſic erit manifeſtũ. Cũ linea l m ſit æqualis lateri hexagoni/ & m n lateri decagoni æquilaterorũ quos circulus e f g circunſcribit: tota l n erit ex 9 huius diuiſa ſecundum ꝓportionem habẽtẽ mediũ & duo extrema in pũcto m, & maior portio ei9 erit linea l m. Diuidatur itaq; l m p æqualia in q. eritq; ex cõi ſcięntia p q, æqualis q n: nã p l poſita eſt æqualis lateri decagoni/ quẽadmodũ m n. quare q n eſt medietas n p: quẽadmodũ eſt q m medietas m l. Cũ ergo quadratũ n q ſit ex 3 huius quintuplũ ad quadratũ q m: erit quoq; ex 15 quinti quadratum p n quintuplũ ad quadratũ l m. eſt enim ex 4. ſecundi quadratũ p m, quapruplum ad quadratũ q n: quadratũ quoq; l m, q̃duplũ ad quadratũ q m ex eadẽ. quadruplũ aũt ad quadruplũ: eſt vt ſimplũ ad ſimplũ/ teſte 15 quinti. at ver o quadratum a b: quintuplũ eſt ad quadratũ b d ex ſecũda pte correlarij 8 ſexti & ex correlario 17 eiuſdẽ. eſt etiã a b, quintupla ad b c: eo q; a c fuit ad eandẽ quadrupla. Quia ergo l m eſt ex hypotheſi æqualis b d: erit ex cõi ſcięntia a b æqualis n p. Itaq; ſi ſuper lineã n p ſemicirculus deſcribaſ qui tandiu q; locũ primũ repetat circũuolutur: ſphæra ipſius motu deſcripta/ erit a diffinitiõe ſphærarũ æqualium/ æqualis ſphęrę ꝓpoſitæ. Et qũ linea l m eſt medio loco ꝓportionalis inter l n & n m/ ideo q; inter l n & p l: erit quoq; q̃libet ſemidiameter circuli/ medio loco ꝓportionalis ĩter l n & l p. Et cũ l m ſit æqualis ſemidiametro circuli: itaq; ſemicirculꝰ ſup p n deſcriptus tranſibit p oĩa pũcta circũferẽtiæ circuli e f g, ideoq; & p ſingulos ãgulos ſolidi fabricati/ in illa circũferẽtia cõſiſtentes. Et qa eadẽ ratione ſinguli corauſti cõtinuãtes extremitates angulariũ cathetorũ cũ extremitate centralis/ ſunt medio loco ꝓportionales inter p m & m n, eo q; quilibet eorũ eſt æqualis l m: ſequitur vt idem ſemicirculus trãſeat etiã per reliquos angulos figurę icoſedræ ſtatutę. Eſt igitur corpus hoc inſcriptibile ſphæræ cuius diameter p n: ideoq; & ſphæræ cuius diameter a b. ¶ Latus autẽ huius ſolidæ figuræ dico eſſe lineã minorẽ. Cõſtat enim q; linea b d eſt rationalis in potẽtia: cũ eius quadratũ ſit ſubquincuplũ ad quadratũ lineæ a b quæ poſita eſt rationalis ſiue in longitudine ſiue in potentia tantũ. Itaq; ſemidiameter atq; diameter circuli e f g eſt etiã rationalis in potẽtia:

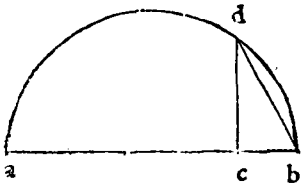

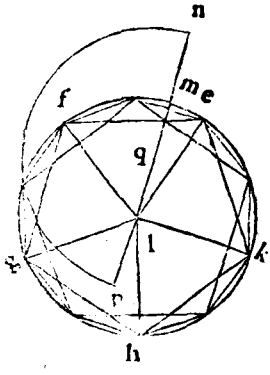

nã eius ſemidiameter eſt æqualis b d. Igitur ex 12 huius lat⁹ pẽtagoni æquilateri huic circulo inſcripti eſt linea minor. at vero (ſicut in huius demonſtrationis proceſſu patuit) latus huius figuræ eſt quantũ latus pentagoni. ergo latus huiꝰ figurę 20 alchaidarũ id eſt baſiũ eſt linea minor: quẽadmodum proponitur.

Euclí. ex Zamb. Problema 4. Propoſitio 16.

6 ¶Icoſahedrum conſtruere/ & data ſphæra compræhẽdere/ qua & dictas figuras: oſtendereq; q̃ ipſius icoſahedri latus irrationale eſt/ appellaturq; minor.

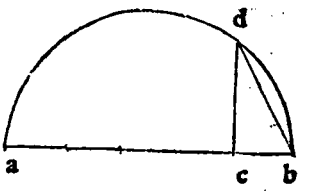

¶THEON ex Zamb. ¶Exponat datæ ſphæræ diameter a b. ſeceturq; in c, vt a c quadrupla ſit ipſius c b: & deſcribatur ſuper a b ſemicirculus a d b. & excitetur per 11 primi ab ipſo c, ipſi a b ad angulos rectos recta linea c d: cõnectaturq; d b. ponaturq; circulus e f g h k: cuius quæ ex centro/ æqualis eſto ipſi d b. & in ipſo e f g h k circulo deſcribatur per 11 quarti quinquangulũ æquilaterũ & æquiangulũ e f g h k. Et ſecent ef, f g, g h, h k, k e, circunferentiæ bifariam in ſignis l, m, n, x, o: cõnectanturq; e l, l f, f m, m g, g n, n h, h x, x k, k o, o e, ſimiliter e f, f g, g h, h k, k o. æquilaterum igitur eſt quinquangulũ l m n x o: & decagoni latus eſt e o recta linea. Cõſtituãtur per 12 vndecimi ab ipſis e, f, g, h, k, ſignis ad ipſius circuli planum ad rectos angulos rectæ lineæ e p, f r, g ſ, h t, k y, æquales exiſtentes ei q̃ ex centro ipſius e f g h k circulum: & cõnectantur ipſæ p r, r ſ, ſ t, t y, y p, p l, l r, r m, m ſ, ſ n, n t, t x, x y, y o, o p. Et quoniã vtraq; ipſarũ e p, k y, eidẽ plano ad ãgulos eſt rectos: parallelus igitur eſt per 6 vndecimi e p ipſi k y. eſt autem & ei æqualis. æquales aũt & parallelos cõnectentes ad eaſdẽ partes rectę lineę: æquales & paralleli per 33 primi ſũt. Igitur p y: ipſi e k æqualis & parallelus eſt. pentagoni ergo aũt æquilateri latus eſt ipſa e k. pentagoni ergo æquilateri eſt & p y: in e f g h k circulo deſcripti. & iã id ꝓpterea: & vnaquęq; ipſarũ p r, r ſ, ſ t, t y, pẽtagoni eſt æquilateri in circulo e f g h k deſcripti. pentagonũ igitur p r ſ t y: æquilaterũ eſt. Et quoniã p e hexagoni eſt/ decagoni autem e o, & angulus qui ſub p e o rectus eſt: pẽtagoni igitur eſt p o. pẽtagoni enĩ latus: poteſt & hexagoni & decagoni in eodẽ circulo deſcriptorũ latus p 10 decimitertij. Iam id ꝓpterea & o y: pẽtagoni latus eſt. eſt etiã p y: pẽtagoni latus. Aequilaterũ igitur: eſt p o y triangulum. Iam id ꝓpterea: & vnũqq; ipſorum p l r, r m ſ, ſ n t, t x y, æquilaterũ eſt. Et qñ oſtenſũ eſt vtrãq; & p l & p o pentagoni eſſe, eſt aũt & l o pentagoni: æquilaterũ igitur eſt p l triangulũ. Iam id ꝓpterea & vnũquodq; ipſorũ l r m, m ſ n, n t x, x y o, triãgulorũ: æquilaterũ eſt. Aſſumatur per 1 tertij centrũ circuli e f g h k: & ſit v ſignũ. & ab ipſo v ad ipſi⁹ circuli planũ ad rectos angulos per 12 vndecimi excitetur v ω. extendaturq; ex vtraq; parte vt v q, & auferatur ipſius quidẽ hexagoni v z, decagoni aũt vtrũq; ipſorũ v q, z ω: & connectãtur p ω, p z, y ω, y z, e v, l v, l q, q m. Et qñ vtraq; ipſarũ v z, p e, ad circuli planũ ad rectos angulos eſt: parallelus igitur eſt v z ipſi p e. Sunt autem æquales. & ipſę igitur e n, p z: æquales & parallelæ ſunt. Hexagoni autẽ: eſt e v. hexagoni ergo & p z. Et qm̃ hexagoni quidem eſt p z, decagoni vero z ω, & rectus eſt qui ſub p z ω angulus: pẽtagoni igitur eſt p ω. iã id ꝓpterea & y ω: pentagoni eſt. Qm̃ ſi cõnectamus ipſas v k, z y: æquales & ex oppoſito erunt. Eſt autem ipſa v z ex centro exiſtens: hexagoni. hexagoni igitur eſt & ipſa z y. Decagoni autẽ & z ω: & qui ſub y z ω rectus eſt. pẽtagoni igitur eſt ipſa y ω. Eſt autem & p y: pentagoni. Igitur triangulum p y ω: æquilaterum eſt. Iam id propterea & vnũquodq; reliquorum triangulorum quorum baſes ſunt p r, r ſ, ſ t, t y, rectæ lineę/ faſtigium vero ω ſignum: æquilaterũ eſt. Rurſus quoniam hexagoni quidem eſt ipſa v l, decagoni autem ipſa v q, & rectus eſt qui ſub l v q angulus: pentagoni igitur eſt l q. Iam id propterea ſi cõne-

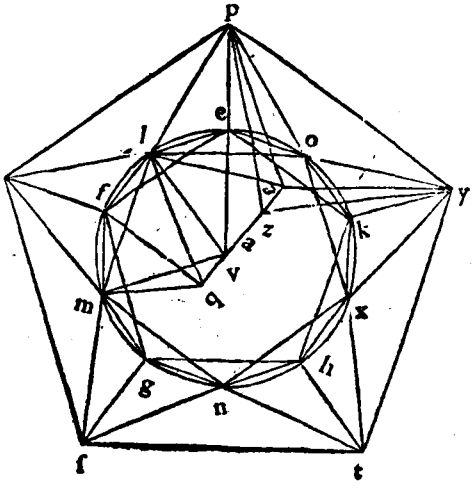

ctamus ipſam m v hexagoni/ducetur{q} ipſa m q pentagoni/ eſt autem & l m pentagoni:triangulum igitur l m q æquilaterum eſt. Similiter iam oſtẽdetur/ {p} vnumquod{q} reliquorum triangulorum quorum baſes ſunt m n,n x,x ω, ω l,faſtigium autem q ſignum: æquilaterum eſt. Conſtructum igitur eſt icoſahedrum: ſub viginti triangulis æqualia latera habentibus compræhenſum.

¶Oportet iam illud quo{q} data ſphæra compræhendere:ac demonſtrare q{p} latus icoſahedri eſt irrationale/appellatur{q} minor. Quoniã enim hexagoni eſt ipſa v z,decagoni autem ipſa z ω:ipſa igitur v ω extrema & media ratiõe ſecatur in z,& ipſius maius ſegmentum eſt v z. Eſt igitur ſicut ω v ad v z:ſic v z ad z ω.æqualis autem eſt v z ipſi v l:& z ω ipſi v q. eſt igitur ſicut ω v ad v l: ſic l v ad v q.& recti ſunt anguli:qui ſub ω v l,l v q. Sic cõnectamus igitur ipſam l ω rectam lineam: rectus erit ãgulus qui ſub q l ω,propter ipſorũ q l ω, v l ω,triangulorũ ſimilitudinẽ. Semicirculus igitur ſuper q ω deſcriptus: veniet & per l. iam id ꝓpterea quoniã eſt ſicut ω v ad v z:ſic v z ad z ω.æqualis autẽ ipſa quidẽ ω v ipſi q z: & v z ipſi e p. eſt igitur ſicut q z ad z p,ſic p z ad z ω. Ac per hoc rurſus ſi connectamus ipſam p q:rectus erit qui ad p angulus.

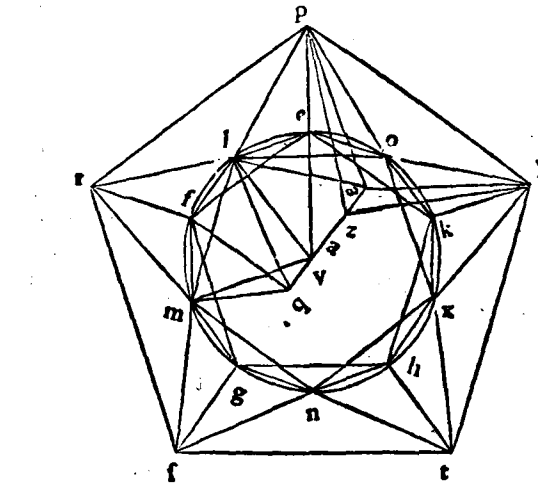

Igit̃ ſuper q ω deſcriptus ſemicirculus:veniet & per p.& ſi manente q ω,circunductus ſemicirculus in illud idem vnde circũduci cœpit ſteterit: veniet & per p,& per reliqua ipſius icoſahedri ſigna,& ſphęra cõpræhẽſum erit ipſum icoſahedrũ. ¶Dico {p} & data. Secetur per 10 primi v z diuidue i a. Et quoniã recta linea v ω extrema & media ratione ſecatur in z, & minus ſegmentũ illius eſt ω z:ipſa igitur ω z admittens dimidium maioris ſegmenti z a,quincuplũ poteſt eius quod fit ex dimidia maioris ſegmenti per 3 huiꝰ. Quincuplũ igitur eſt quod ex ω a: eius quod ex a z. Ipſius autem ω a:dupla eſt ω q,ipſius autem a z:dupla eſt v z. Quod igitur ex ω q: quincuplũ eſt eius quod ex z v. Et quoniã ac ipſius c b eſt quadrupla:quincupla igitur eſt a b ipſius c b. Sicut autẽ a b ad b c:ſic quod ex a b ad id quod ex b d. quincuplum igitur eſt quod ex a b: eius quod ex b d. Patuit autẽ {p} quod ex ω q:quincuplum eſt eius quod ex v z. Et d b æqualis eſt ipſi v z. vtra{q} enim ipſarum:æqualis eſt ei quæ ex centro ipſius e f g h k circuli. æqualis igitur eſt & ab ipſi q ω. Et a b:eſt ipſius datæ ſphæræ diameter. & q ω igitur: datæ ſphæræ diametro eſt æqualis. Data igitur ſphęra: icoſahedrum compræhenſum eſt. ¶Dico iam {p} ipſius icoſahedri latus irrationale eſt: appellatur{q} minor. Quoniam enim rationalis eſt ipſius ſphæræ diameter/& potẽtia quincuplum eſt eius quę ex centro circuli e f g h:irrationalis igitur eſt & ea quę ex cẽtro circuli e f g h. Quare & diameter illius:irrationalis eſt. Si vero in circulo rationalem habente diametrũ/quinquangulum æquilaterum deſcriptũ fuerit: latus pẽtagoni irrationale eſt/ & appellatur minor per 11 huiꝰ. Latus aũt ipſius e f g h k pentagoni:eſt quod & icoſahedri. Icoſahedri ergo latus:irrationale eſt/minor appellatũ. Quod facere & oſtendere oportebat.

¶COROLARIVM. ¶Ex hoc igitur eſt manifeſtũ: {p} ſphæræ diameter potentia quincuplum eſt eius quæ a centro circuli a quo icoſahedrum deſcribitur. & {p} ſphęrę diameter componitur et ex ſexanguli & ex binis decagoni in eodem circulo deſcriptorum lateribus.

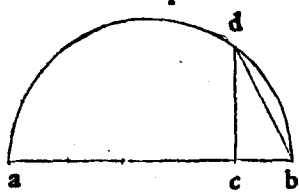

Eucli. ex Camp. Propoſitio 17.

17 Corpus duodecim baſium pentagonarum æquilaterarum atq; æquiangularium ab aſſignata ſphæra circunſcriptibile;conſtituere, Eritq; palam:latus eiuſdem corporis irrationale eſſe/id quod reſiduum dicitur.

¶CAMPANVS. ¶Fiat cubus fecundum q̄ docet 14. huius: circũſcriptibilis ab aſſignata ſphæra. ſintq; huius cubi duæ ſuperficies a b & a c. imaginemur aũt nunc/q̄ a b ſit ſuprema ſuperficies cubi: & a c ſit vna ex lateralibus. ſit q̄ linea a d: cõmunis iſtis duabus ſuperficiebus. Diuidantur itaq; in ſuperficie a b duo oppoſita latera per æqualia: videlicet d b & latus ei oppoſitum. & puncta diuiſionis cõtinuentur per lineam e f. latus quoq; a d, & illud quod ſibi opponitur in ſuperficie a c, diuidantur per æqualia: & puncta diuiſionis cõtinuentur linea recta cuius medietas ſit g h. ſitq; punctus h: medius punctus lineę a d. ſimiliter linea e f diuidatur pe æqualia in k: & protrahatur h k. Quãlibet igitur triũ linearum e k, k f, & g h, diuide ſecũdum proportionẽ habentẽ medium & duo extrema in tribus punctis l, m, q: ſintq; maiores portiones earum/ l k, k m, & g q. quas manifeſtũ eſt eſſe æquales: cum totæ lineæ diuiſę ſint æquales/ videlicet quælibet earum medietati lateris cubi. Deinde a duobus punctis l & m, erige perpendiculares vt docet 12 vndecimi/ ad ſuperficiem a b, quarũ vtrãq; ponas æqualẽ lineæ k l: ſintq; l n & m p. ſimiliter a puncto q, erige perpendiculariter q r ad ſuperficiem a c: quam ponas æqualem g q. protrahe itaq; lineas a l, a n, a m, a p, d m, d p, d l, d n, a r, a q, d r, d q. Manifeſtum eſt igitur ex quinta huius: q̄ duæ lineæ k e & e l potentialiter ſunt triplum ad lineam k l. ideoq; etiam ad lineam l n: cum k l & l n ſint æquales. At vero k e: eſt æqualis e a. igitur duæ lineæ a e & e l: ſunt potẽtia triplũ ad lineã l n. Quare ex penultima primi a l: eſt potẽtia tripla ad l n. ideoq; per eandem/ a n eſt potẽtia quadrupla ad l n. Cũq; omnis linea ſit potentia quadrupla ad medietatem ſui: ſequitur ex cõmuni ſcientia q̄ a n ſit dupla in longitudine ad l n. Et quia l m dupla eſt ad l k, at k l & l n ſunt æquales: erit a n æqualis l m. ſunt enim earum dimidia: æqualia. Et quia ex 33 primi/ l m eſt equalis n p: erit a n æqualis n p. Eo dẽ mõ p̄babis: tres lineas p d, d r, & r a, eſſe æquales ſibi inuicẽ & duabus p̄dictis. Habemus itaq; ex his 5 lineis: pẽtagonũ æquilaterũ q̄ eſt a n p d r. ¶Sed fortaſſe dices ipſum non eſſe pentagonum/ quia nec forſan eſt totus in ſuperficie vna: quod eſſet neceſſarium ad hoc vt eſſet pentagonus. Qz ergo ſit totus in ſuperficie vna: ſic habeto. Prodeat equidem a puncto k, linea k ſ, perpendicularis ad ſuperficiem a b: quæ ſit æqualis l k. eritq; ob hoc: æqualis vtriq; duarum l n & m p. Cumq; ipſa ſit æquidiſtãs vtriq; earum ex ſexta vndecimi ideoq; cũ ambabus in eadem ſuperficie ex diffimtione linearum æquidiſtantium: neceſſe eſt vt punctus ſ ſit in linea n p, & q̄ diuidat eam per duo æqualia. Protrahantur igitur duæ lineæ r h & h ſ. ſunt itaq; duo triãguli k ſ h & q r h: ſuper vnum angulum videlicet k h q conſtituti. & eſt proportio k h, ad q r: ſicut k ſ ad q h. nam vt g h ad q r: ſic k h ad q r ex 7 quinti. & vt r q ad q h: ſic k ſ ad q h ex eadẽ. ſed g h ad q r, vt q r ad q h: eo q̄ q r eſt æqualis g q. ergo per 30 ſexti linea r h ſ: eſt linea vna. Quare ex ſecunda vndecimi/ totus pẽtagonus de quo diſputamus: eſt in ſuperficie vna. ¶Ipſum quoq; dico eſſe æquiangulum. Cum enim e k ſit diuiſa ſecũdum proportionem habentem medium duoq; extrema/ & k m ſit æqualis maiori portioni eius: erit quoq; ex 4 punctis tota e m diuiſa ſecundum proportionem habentẽ medium duoq; extrema/ maior quoq; portio eius linea e k. ideoq; per 5 duæ lineæ e m & m k (ideoq; duæ e m & m p: nã m p eſt æqualis m k) ſunt potentia triplum ad lineam a e. nam a e eſt æqualis e k. Itaq; tres lineæ a e, e m, & m p: ſunt potẽtia quadruplum ad lineam a e. Conſtat autem per penultimã primi bis aſſumptam: q̄ linea a p eſt potentia æqualis tribus lineis a e, e m, & m p. itaq; a p: eſt potentia quadrupla ad lineã a e. Latus vero cubi cum ſit duplum ad lineã a e: eſt potentia quoq; quadruplũ ad ipſam ex 4. ſecundi. igitur ex cõmuni ſcientia a p: eſt lateri cubi æqualis. Cũq; a d ſit vnum ex lateribus cubi: erit a p æqualis a d. Ideoq; ex 8 primi angulus a r d: eſt æqualis angulo a n p. Eodem modo probabis angulum d p n eſſe æqualem angulo d r a: quia probabis lineam d n eſſe potentialiter quadruplũ ad medietatem lateris cubi. Cum igitur ex his / pentagonus ſit æquilaterus / & habeat tres angulos æquales: ipſe erit æquiangulus ex ſeptima præſentis libri. Si itaq; hac via rationeq; conſimili & ſuper vnumquodq; reliquorum laterum cubi pentagonum æquilaterum & æquiangulum fabricemus: perficietur ſolidũ 12 ſuperficiebus pentagonis æquilateris & æquiangulis contẽtum. cubus enim

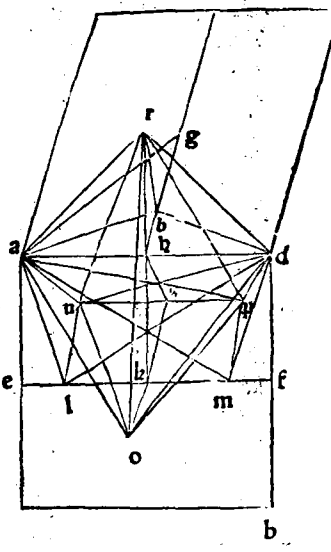

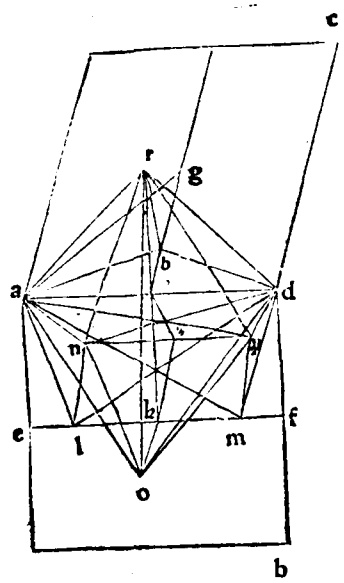

habet 12 latera. ¶Reliquũ autem eſt demonſtrare: ſolidũ hoc eſſe a data ſphæra circũſcriptibile. Protrahantur igitur a linea f k, duæ ſuperficies ſecãtes cubũ: quarum vna ſecet ipſum ſuper lineam h k, & aliam ſuper lineã e f. eritq; ex 40 vndecimi: vt cõmunis ſectio harum duarum ſuperficierum ſecet diametrum cubi/& ſecetur viceuerſa ab ipſa diametro per æqualia. Sit ergo cõmunis ſectio earum vſq; ad diametrum cubi linea k o: ita q; o ſit centrum cubi. & ducantur lineæ o a, o n, o p, o d, o r. Conſtat autem: q; vtraq; duarum linearum o a & o d eſt ſemidiameter cubi, ideoq; æquales. de linea aũt o k: conſtat ex 40 vndecimi q; ipſa eſt æqualis e k, videlicet medietati lateris cubi. Et quia k f eſt æqualis k m: erit o f diuiſa in puncto k, ſecundũ proportionẽ habentẽ mediũ duoq; extrema/& maior portio eius erit linea o k quę eſt æqualis e k. Itaq; per 5 huiꝰ erunt duæ lineæ o f & f k (ideoq; o f & f p, co q; f p (ad quos hæc demonſtratio non extenditur) eſt æqualis k f) triplum in potentia ad lineã o k: & ideo ad medietatem lateris cubi. Quare per penultimam primi: linea o p: eſt potentia tripla ad medietatem lateris cubi. Ex correlario antem 14 huius conſtat: q; ſemidiameter ſphæræ tripla eſt in potentia ad medietatem lateris cubi quem circũ ſcribit eadem ſphæra. Itaq; o p: eſt quanta ſemidiameter ſphæræ circũſcribentis cubum propoſitum. Eadem ratione: cunctæ lineæ ductæ a puncto o, ad angulos ſingulos pentagonorum omnium ſuper latera cubi deſcriptorum ad ſingulos angulos inq̃/ qui proprij ſunt pentagonis: non autem cõmunes eis & ſuſuperficiebus cubi/ quales ſunt in pentagono ſtatuto tres anguli n, p, r. de illis autem lineis quæ veniunt a puncto o ad angulos ſingulos pentagonorum qui ſunt cõmunes pentagonis & ſuperficiebus cubi/ quales ſunt in pentagono præſenti duo anguli a & d: conſtat q; ipſæ ſunt æquales ſemidiametro ſphæræ circũſcribentis cubum. ipſę enim ſunt ſemidiametri cubi ex 40 vndecimi. at vero ſemidiameter cubi: eſt tanq̃ ſemidiameter ſphæræ ipſum circũſcribentis/ quẽadmodũ ex ratiocinatione 14 apparet. Igitur omnes aliæ ductæ a puncto o ad ſingulos angulos dodecedri: ſunt ęquales ad inuicẽ & ſemidiametro ſphæræ. Semicirculus itaq; ſuper totã diametrũ ſphæræ vel cubi lineatus/ ſic circũducatur: tranſibit per omnes angulos eius. Quare per diffinitionem ipſum eſt ab aſſignata ſphæra circũſcriptibile. ¶Dico iterũ q; latus huius figuræ eſt linea irrationalis/ iſta videlicet quæ reſiduũ dicitur: ſi diameter ſphæræ ipſum circunſcribentis fuerit rationalis in longitudine vel in potẽtia. Cum enim diameter ſphæræ ſit ex 14 huius tripla in potentia ad latus cubi: erit latus cubi rationale in potentia/ ſi diameter ſphæræ fuerit rationalis in longitudine vel in potentia. Conſtat autem ex 11/ q; linea r p diuidit lineam a d quę eſt latus cubi/ ſecũdum proportionem habentem medium duoq; extrema: & q; portio eius maior æqualis eſt lateri pentagoni. Et quia maior eius portio eſt reſiduũ/ ex ſexta huius: manifeſtum eſt latus figuræ duodecim baſium/ eſſe reſiduum. Quod demõſtrare voluimus.

¶CAMPANVS. ¶Fabricata ſunt igitur per 13 & quatuor eam ſequẽtes/ quinq; corpora æquilatera atq; æquiangula: quorum vnũquodq; eſt circunſcriptibile ab aſſignata ſphæra. Sũt aũt hæc ſolida. primũ quidem quatuor baſiũ triangulariũ: & dicitur tetrachedron. Secundũ eſt ſex baſium quadratarum: & dicitur cubus ſiue hexaedron. Tertiũ octo baſiũ triangularium: & dicitur octoedron. Quartũ autem eſt ſolidum icoſedron: & eſt viginti baſiũ triangularium. Quintum vero ex 12 baſibus pentagonis conſiſtit: diciturq; dodecedron. Hæc autem quinq; ſolida/ regularia dicuntur: quoniam ipſa æquiangula ſunt atq; æquilatera/ & a ſphæra atq; abinuicem circunſcriptibilia. Plura vero his quinq; æquilatera quæ ſunt & æquiangula: eſſe eſt impoſſibile. Ad conſtitutionem cuiuſlibet anguli ſolidi: neceſſe eſt ad minus tres ſuperficiales angulos concurrere. Ex duobus enim ſolis ſuperficialibus: nequit ſolidus angulus compleri. Quia ergo tres anguli cuiuſlibet hexagoni æquilateri & æquianguli ſunt ęquales quatuor angulis rectis/ at vero heptagoni & cuiuſlibet plurium laterum figuræ æquilateræ atq; æquiangulæ tres anguli ſunt maiores quatuor angulis rectis quẽadmodũ ex 32 primi euidenter dicitur/ omnis autem angulus ſolidus quatuor rectis angulis minor eſt teſte 21 vndecimi: ipoſſibile eſt tres angulos hexagoni atq; heptagoni & ſimpliciter omnis plurilateræ figuræ æquilateræ tam cn

atq; æquiangulæ: ſolidum angulum conſtituere. Ideo nulla ſolida figura æquilatera atq; æquiangula: poteſt ex ſuperficiebus hexagonalibus aut plurium laterũ cõſtitui. Si enim tres anguli hexagoni æquilateri atq; æquianguli quęq; ſolidum angulum excedunt quatuor: & plures multo fortius eundem excedũt. Tres autem angulos pentagoni æquilateri atq; æquianguli minores eſſe quatuor rectis angulis manifeſtum eſt: & quatuor eſſe maiores. quare extribus angulis pentagoni æquilateri atq; æquianguli poſſibile eſt ſolidum angulum cõſtitui: ex quatuor autem aut ex pluribus impoſſibile. Ideoq; vnum duntaxat ſolidum ex pentagonis æquilateris atq; æquiangulis conſtitutum eſt: illud videlicet quod dodecedron dicitur/in quo anguli pentagonorum trini & trini ſolidos angulos perficiũt. Eadem quoq; eſt ratio in quadrilateris figuris æquilateris & æquiangulis: quæ in pentagonis. omnis enim quadrilatera figura ſi æquilatera æquiangulaq; fuerit: ipſa erit quadrata a diffinitione. nam omnes eius anguli: erunt recti per 32 primi. Ex tribus igitur angulis talis ſuperficialis figuræ: poſſibile eſt ſolidum angulum conſtitui. ex quatuor autem aut ex pluribus impoſſibile eſt: propterea q; ex talibus figuris ſuperficialibus (quæ cũ quadrilateręſint ipſæ æquilateræ atq; æquiangulæ) vnicũ ſolidum quod cubũ dicimꝰ/ fabricatum eſt. Triangulorum autem æquilaterorum ſex anguli: ſunt æquales quatuor rectis ex 32 primi. pauciores ergo, minores: & plures/maiores. igitur ex ſex angulis talium trigonorũ aut ex pluribus impoſſibile eſt angulum ſolidum fieri: ex quinq; & ex quatuor & ex tribus poſſibile. Cum itaq; tres anguli trigoni æquilateri efficiunt angulum ſolidum: perficitur ex triangulis æquilateris corpus quatuor baſium triangularium atq; æquilaterarũ. Cum vero quatuor cõſurgunt: corpus octo baſium/quod octoedron diximus. At vero ſi quinq; triangulorũ æquilaterorum anguli/ſolidum angulum contineant: fiet corpus icoſedron viginti baſium triangularium & æquilaterarum. Quare ergo tot & talia ſunt ſolida regularia/& quare plura his non ſint: dictum eſt.

Eucli. ex Zamb. Problema 5 Propoſitio 17

17 ¶Dodecahedrum cõſtruere & data ſphæra cõprehendere qua & prędictas figuras: oſtendereq; q; dodecahedri latus irrationale eſt/ & appellatur apotome.

¶THEON ex Zamb. ¶Exponantur prædicti cubi bina plana inuicẽ ad angulos rectos/a b c d, c b ef: ſeceturq; per 11 primi vnũquodq; ipſorum laterum a b, b c, c d, d b, e f, e b, f c, diuidue in g, h, k, l, m, n, x. & conuectãtur ipſę g k, h l, ſeſe ſecantes in ſigno o: & m h, n x, ſeinuicem ſecantes in ſigno p. ſeceturq; vnaquęq; ipſarum n o, o x, h p, extrema & media ratiõe in r, t, ſ, ſignis: ſint q; ipſarum maiora ſegmenta r o, o ſ, t p. & conſtituantur per 12 vndecimi ab ipſis r, ſ, t, ſignis ad ipſius cubi plana ad angulos rectos ad exteriores partes ipſius cubi ipſæ r y, ſ v, t z, exponanturq; æquales ipſis r o, o ſ, t p: connectanturq; ipſę y b, b z, z c, v y. Dico q; y b z c v pentagonum: ęquilaterũ eſt/ & in vno plano/& iſuper æquiangulum. Cõnectãtur inq; r b, ſb, v b. Et quoniã recta linea no extrema & media ratione ſecatur in r, & maius ſegmentũ eſt r o: quæ igitur ex n o, n r: tripla ſunt eius quod ex r o. Aequalis autem eſt o n ipſi n b: & o r ipſi r y. Quæ igitur ex b n, r n: tripla ſunt eius quod ex r y. Eis autẽ quæ ex b n, n r: æquum eſt id quod ex b r. quod igitur ex b r: triplũ eſt eius qđ ex r y. quare quæ ex b r, r y: quadruplum ſunt eius quod ex r y. Eis vero quæ ex b r, r y: æquũ eſt id quod ex b y. quod igitur ex b y: quadruplum eſt eius quod ex y r. Dupla igitur eſt b y: ipſius r y. Eſt autẽ & v y dupla ipſius y r: quoniã & ſ r ipſius o r hoc eſt ipſius r y dupla eſt. Aequalis igitur eſt b y: ipſi y v. Similiter iam oſtẽdetur: q; & vnaquęq; ipſarum b z, z c, c v, vtriq; ipſarum by, y v, eſt æqualis. quinquangulũ igitur b y v c z: ęquilaterum eſt. ¶Dico q; & in vno eſt plano. Excitetur enim per 31 primi ab ipſo o, vtriq; ipſarum r y, ſ v, parallelus ad exteriores partes cubi/o q: & connectantur q h, h z. Dico q; ipſa q h z recta linea eſt. Quoniã enim h p, extrema & media ratione ſecatur in t, & maius ſegmentum eſt p t: eſt igitur ſicut h p ad p t, ſic p t ad t h. ęqualis autem eſt h p ipſi h o: & p t vtriq; ipſarum t z, o q. eſt igitur ſicut h o ad q o: ſic z t ad t h. & eſt parallelus quidem h o ipſi t z: vtraq; enim ipſi b d plano ad angulos re-

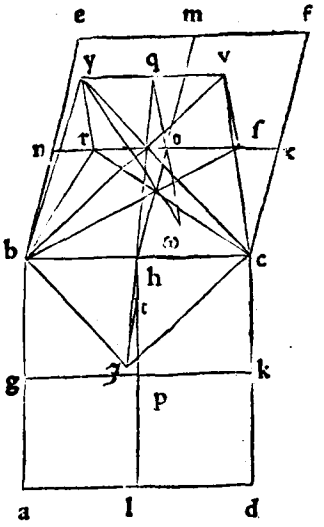

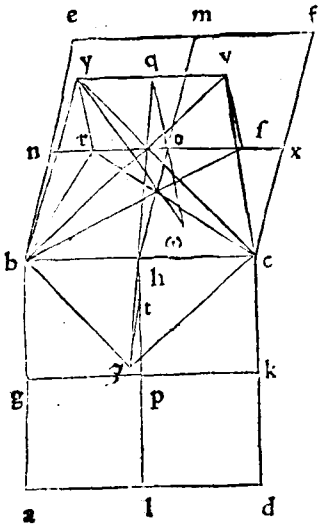

ctos eſt. Quando autem bina triangula compoſita fuerint ad vnũ angulum (vt ſunt ipſa q o h & o t z) bina latera binis lateribus ꝓportionalia habentia: quoniam ipſorum latera eiuſdem ſunt rationis & parallela/reliq̃ rectæ lineæ in rectas lineas erunt per 32 ſexti. Igitur q h: ipſi h z in rectam lineam eſt. Omnis aũt recta linea: in vno eſt plano. In vno igit plano: eſt ipm y b r c v quinquangulũ. ¶ Dico iã q̃ & æquiangulũ eſt. Qñ eni recta linea n o extrema et media ratione ſecatur in r, & maius ſegmentum eſt o r: eſt igitur ſicut vtraq; n o, o r, ſimul ad o n, ſic o n ad o r. Aequalis autẽ eſt o r: ipſi o ſ. Eſt igitur ſicut ſ n ad n o: ſic n o ad o ſ. Ipſa igitur ſ n, extrema & media ratiõe ſecatur in o: & maiꝰ ſegmentum eſt n o. quæ igitur ex n ſ, ſ o: tripla ſunt eius quod ex n o. Aequalis autem eſt n o ipſi n b: & ſ o ipſi ſ v. q̃ igitur ex n ſ, ſ v, quadrata: tripla ſunt eius quod ex n b. quare quæ ex v ſ, ſ n, n b: quadrupla ſunt eius quod ex n b. Eis autem quæ ex ſ n, n b: æquale eſt per 47 primi id quod ex ſ b. quæ igitur ex b ſ, ſ v, hoc eſt quod ex b v (rectus enim eſt qui ſub v ſ b angulus) quadruplum eſt eius quod ex n b. dupla igitur eſt b v: ipſiꝰ b n. Eſt autem & b c: ipſius b n dupla. æqualis igitur eſt b v: ipſi b c. Et quoniam binæ b y, y v, duabus b z, z c, ſunt æquales/& baſis b v baſi b c eſt æqualis: angulus igitur qui ſub b y v, angulo qui ſub b z c per 8 primi eſt æqualis. Similiter iam demonſtrabimus: q̃ & angulus qui ſub y v c, æqualis eſt ei qui ſub b z c. Tres igitur anguli qui ſub b z c, b y v, y v c: inuicem ſunt æquales. Si autem quinquãguli æquilateri tres anguli æquales inuicem fuerint: æquiangulũ erit per 7 decimitertij quinquangulum. Quinquangulũ igitur b y v z c: æquiangulũ eſt. Patuit aũt: q̃ & æquilaterũ. Igitur pentagonum b y v c z æquilaterum & æquiangulum eſt: eſtq; ſuper b c vno cubi latere. Si igitur ab vnoquoq; ipſius cubi duodecim laterum eadem cõſtruamus: conſtituetur figura quædam ſolida cõprehenſa ſub duodecim quinquangulis æqualia habẽtibus latera & angulos æquos. ¶ Oportet iam ipſum ſphæra data cõprehendere: & demõſtrare q̃ dodecahedri latus irrationale eſt/& appellatur apotome. Extẽdatur q o: & ſit q ω. coincidit igitur q ω, ipſi cubi diametro: & bifariam ſe inuicem diſpeſcunt. hoc enim patuit in penultimo vndecimi theoremate ſecẽtur in ω. Igitur ω centrũ eſt ſphæræ cubum cõprehendentis: & dimidia eſt o ω lateris cubi. Connectatur autem y ω. Et quoniam recta linea n ſ extrema & media ratione ſecatur in o, & maius illius ſegmentum eſt n o: quæ igitur ex n ſ, ſ o, tripla ſunt eius quod ex n o. Aequalis autem eſt n ſ, ipſi q ω: quoniam & ipſa n o ipſi o ω eſt æqualis, & q o ipſi o ſ. ſed o ſ ipſi q y: quoniã & r o. quæ igitur ex ω q, q y: tripla ſunt eius quod ex n o. Eis autem quę ex ω q, q y: æquum eſt per 47 primi quod ex y ω. Quod igitur ex y ω: triplum eſt eius qđ ex n o. Eſt aũt & quæ ex centro ſphæræ ipſius cubum ipſum comprehendentis: potentia triplex dimidij ipſius cubi lateris. antea enim oſtenſum eſt cubum conſtruere/ac ſphæra cõprehendere: ac demõſtrare q̃ ſphæræ dimetiens potentia triplex eſt lateris cubi per 15 decimitertij. Si autem tota totius: & dimidia dimidiæ. Et n o: dimidia eſt lateris cubi. Ipſa igitur y ω æqualis eſt ei q̃ ex centro ſphæræ cubum cõprehendentis. Sphætæ autem cubum comprehendentis centrum: eſt ω. Igitur y ſignũ: ad ſuperficiem eſt ipſius ſphætę. Similiter iam oſtendemus: q̃ & vnuſquiſq; reliquorum ipſius dodecahedri angulorum/eſt ad ipſius ſphæræ ſuperficiem. Igitur dodecahedrum: data ſphæra comprehenſum eſt. ¶ Dico iam q̃ ipſius dodecahedri latus irrationale eſt: appellaturq; apotome. Quoniam eni ipſa n o extrema & media ratione diuiſa maius ſegmentũ ẽ r o, ipſa autẽ o x extrema & media ratione diuiſa maius ſegmentum eſt o ſ: tota igitur n x extrema & media ratione diuiſa/maius ſegmentũ eſt r ſ. Et quoniam eſt ſicut o n ad o r, & o r ad n r, & duplicia (partes enim æque multiplicium eandem habent rationem) ſicut igitur n x ad r ſ, ſic r ſ ad vtranq; ipſarum n r, ſ x, ſimul. Maior autem eſt n x: ipſa r ſ. maior igitur eſt & r ſ, vtraq; ipſarum n r, ſ x, ſimul. Igit n x, extrema & media ratione diuiditur: & maius ſegmẽtũ eſt r ſ. Aequalis aũt eſt r ſ: ipſi y v. Ipſa igitur n x, extrema & media ratione diuiſa: maius ſegmentum eſt y v. Et quoniã rationalis eſt ipſius ſphęræ diameter/potentiaq; triplex eſt ipſius cubi lateris: rationalis igitur eſt n x, latus cubi exiſtens. Si autem rationalis linea extrema & media ratione ſecta fuerit: vtrũq; ſegmentorũ irratio-

nale eſt/appellaturq; apotome per 6 decimitertij. Igitur y v latus exiſtens do decahedri/irrationalis eſt: & apotome appellatur. Quod oſtẽdere oportuit: & fieri poſtulabatur.

¶CORRELARIVM. ¶Ex hoc inq̃ eſt manifeſtũ: q; cubi latere extrema & media ratione diuiſa/maius ſegmẽtum eſt dodecahedri latus. quod erat oſtẽdendum.

Euclid. ex Camp. Propoſitio 18

8 Latera quinq; corporum præmiſſorũ ab eadem ſphęra circũſcriptibilium/cuius ſphęrę ſola dimetros nobis propoſita fuerit: per ipſam propoſitam diametrũ inuenire.

¶CAMPANVS. ¶Sit a b diameter alicuius ſphærę/nobis ꝓpoſita: ex qua iubemur latera quinq; præmiſſorum corporum elicere. Diuidam⁹ igitur hãc diametrum in c, ita q; a c ſit dupla ad c b: & per æqualia in d. & lineemus ſuper eam ſemicirculum a f b: ad cuius circunferentiam protrahãtur duæ lineæ perpendiculares ad lineam a b, quæ ſint c e & d f. & iungamus e cum a & cũ b: & f cum b. Manifeſtum ergo eſt ex demonſtratione 13: q; a e eſt latus figuræ quatuor baſium triangularũ & æquilaterarum. & ex demonſtratione 14: q; e b eſt latus cubi. & ex demõſtratione 15: q; f b eſt latus figuræ octo baſium triangularium & æquilaterarũ. Prodeat itaq; a puncto a, linea a g perpendicularis ad a b, & æqualis eidem a b: & iungatur g cum d, ſitq; h punctus in quo g d ſecat circunferentiam ſemicirculi, & ducatur h k perpendicularis ad a b. Et quia g a eſt dupla ad a d: erit ex quarta ſexti h k dupla ad k d. ſunt enim duo ttianguli g a d & h k d, æquianguli ex 32 primi: eo q; angulus a, maioris/eſt æqualis angulo k, minoris. nã vterq; rectus: & angulus d, eſt cõis vtriq;. igitur ex 4. ſecundi / b k: eſt potentia quadrupla ad k d. ergo ex penultima primi h d: eſt potẽtia quincupla ad k d. Cumq; d b ſit æqualis h d, eſt enim d cẽtrum ſemicirculi: erit quoq; d b potentia quincupla ad k d. At vero cum tota a b ſit dupla ad totam b d, quẽadmodum a c detracta ex prima a b eſt dupla ad c b detractam ex ſecunda b d: erit ex 19 quinti b c reſidua primæ / dupla ad c d reſiduam ſecundæ. ideoq; tota b d: eſt tripla ad d c. Igitur quadratum b d: eſt non cuplum ad quadratum d c. Et quia ipſum erat quincuplum tantum ad quadratum k d: erit ex ſecunda partæ decimæ quinti/ quadratum d c minus quadrato k d. ideoq; d c: minor k d. Sit g d m æqualis k d. & ꝓdeat m n vſq; ad circũferentiam/quæ ſit perpendicularis ad a b: & iungatur n cũ b. Cum igitur d k & d m ſunt æquales: erũt (ex diffinitione eius quod eſt aliquas lineas a centro æquidiſtare) duæ lineæ h k & m n æqualiter diſtantes a centro/ideoq; æquales adinuicem ex ſecunda parte 13 tertij & ex ſecũda parte tertiæ eiuſdem. Itaq; m n eſt æqualis m k: nã h k erat æqualis ei. At quia a b dupla eſt ad b d, & k m dupla eſt ad d k, & quadratum b d quincuplum ad quadratum d k: erit ex 15 quinti quadratum a b ſimiliter quincuplum ad quadratum k m. eſt enĩ quadratum dupli ad quadratum dupli: ſicut quadratũ ſimpli ad quadratum ſimpli. Ex demõſtratione aũt 16 manifeſtum eſt: q; diameter ſphæræ eſt potentialiter quincupla ad latus hexagoni circuli figuræ 20 baſium. ergo k m eſt æqualis lateri hexagoni circuli figuræ 20 baſiũ. nã diameter ſphæræ quæ eſt a b: eſt potentialiter quincupla tam ad latus hexagoni circuli illius figuræ/q̃ ad k m. Rurſus quoq; ex demõſtratione eiuſdem manifeſtum eſt: q; diameter ſphæræ conſtat ex latere hexagoni & duplici lateri decagoni circuli figuræ 20 baſium. Cum ergo k m ſit tanq̃ latus hexagoni/at vero a k ſit æqualis m b, nam ipſa ſunt reſidua ęqualium dẽptis æqualibus: erit m b tanq̃ latus decagoni. Quia igitur m n eſt tanq̃ latus hexagoni/nam ipſa eſt æqualis k m: erit ex penultima primi & 10 huius/n b tanq̃ latus pentagono figuræ circuli 20 baſium. Et quia ex demõſtratione 16 apparet q; latus pẽtagoni circuli figuræ 20 baſium eſt latus eiuſdem figuræ 20 baſium: conſtat li

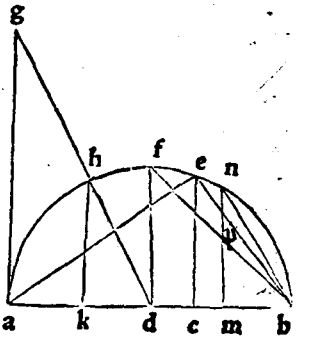

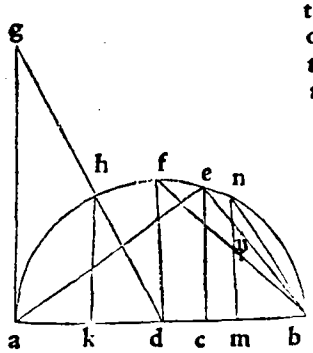

neã n b eſſe latus iſtius figuræ. Diuidatur itaq; e b quæ eſt latꝰ cubi/ ab aſſigna ta ſphæra circunſcriptibilis/ſecundum, proportionẽ habentem medium duo q; extrema i pũcto p: ſitq; maior portio eius p b. Conſtat igitur ex demonſtra tione prẽmiſſę: q; p b eſt latus figurę 12 baſium. Inuẽta ergo ſunt latera 5 præ miſſorũ corporũ ex diametro ſphęræ nobis propoſita. eſt enim: a e latus pyra midis 4 baſiũ. e b: latus cubi. f b: latus octoedri. at vero n b: latus icoſedri. li nea autẽ p b: latus dodecedri. ¶ Quę autẽ horũ laterũ ſint maiora alijs: ſic ha betur. Conſtat enim: q; a e eſt maior f b. nam arcus a e: eſt maior arcu f b. Itẽ f b, eſt maior e b: & e b, maior q̃ n b. at vero n b: dico etiam eſſe maiorem q̃ p b. Cum enim ſit a c dupla a d c b: erit ex 4 ſecundi quadratum a c quadru plum ad quadratum c b. Conſtat autem ex ſecũda parte correlarij 8 ſexti & ex correlario 17 eiuſdem: q; quadratum a b triplum eſt ad quadratũ b c. Sed per 21 ſexti quadratum a b ad quadratũ b c, eſt ſicut quadratũ b e ad quadra tum c b: ex eo q; proportio a b ad b e, eſt ſicut b e ad b c ex ſecũda parte corre larij 8 ſexti. Itaq; per 11 quinti quadratũ b e: triplum eſt ad quadratum c b. Et quia quadratũ a c quadruplũ eſt ad idem quadratũ / vt oſtenſũ eſt: erit ex prima parte 10 quinti quadratũ a c minus quadrato b e. ideoq; linea a c: ma ior eſt linea b e. ideoq; a m: multo maior b e. Manifeſtum vero ex 9 huius/ q; ſi linea a m diuiſa fuerit ſecundum proportionem habentem mediũ duoq; extrema: erit maior portio eius linea k m quæ eſt æqualis m n. At vero cũ b e diuiditur ſecundum eãdem proportionẽ videlicet habentẽ medium duoq; ex trema: maior eius portio eſt linea p b. Cũ itaq; a m tota ſit maior tota b e: erit m n quæ eſt ęqualis maiori portioni a m, maior q̃ p b q̃ eſt maior portio b e. Hoc autem manifeſtum eſt ex quartidecimi quæ ſine auxilio alicuius earum quę ſequũtur firma demõſtratione ſolidatur. ergo per 19 primi a fortiori n b: maior eſt q̃ p b. Quare patet: latera horum 5 corporum prẽmiſſorum fere eo ordine quo corpora ſeinuicem ſequũtur/ſeinuicẽ excedere. In cubo enim dũ taxat & octoedro habet hic inſtantias. nã latus octoedri excedit latus cubi: q̃ uis cubus antecedat octoedron. Cubum autem prẽmittunt idcirco octoedro: quia eadẽ diuiſione diametri aſſignatæ ſphęrę/atus pyramidis 4 baſes tri angulas habentis/& latus cubi inuenitur. Eſt igitur a e latus pyramidis: ma ius lateribus cęterorum corporum. poſt ipſum autem eſt f b latus octoedri ma ius ſequentium corporum lateribus. Tertio ordine ſequitur in magnitudine e b: latus cubi. Quarto vero loco eſt n b: latus icoſedri. Minimũ autem eſt om nium p b: latus dodecedri.

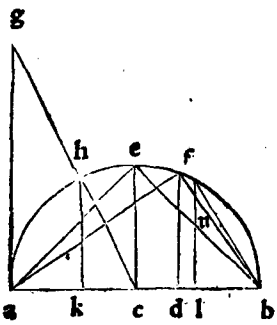

Latus pyramidis

Latus cubi

Latus octahedri

Eucli. ex Zamb. Problema 6 Propoſitio 18.

¶ Latera quinq; figurarum exponere: & adinuicem comparare. 18

¶ THEON ex Zamb. ¶ Exponatur datæ ſphæræ diameter a b. ſeceturq; in c, vt a c ipſi c b ſit ęqualis: & in d, vt a d ipſi d b dupla ſit. & ſuper a b deſcri batur ſemicirculus a e b. & ab ipſis c, d, ipſi a b per 11 primi ad angulos re ctos excitentur c e, d f. & cõnectãtur a f, b e. ¶ Et quoniã dupla eſt a d ipſius d b: tripla igitur eſt a b ipſius d b. conuertendo igitur per correlarium 28 quin ti: ſeſqualtera eſt b a ipſius a d. Sicut autem b a ad a d: ſic quod ex b a ad id quod ex a f. æquiangulum enim eſt a f b triangulum: ipſi a f d triangulo, ſeſ qualterum igitur eſt quod ex b a: eius quod ex a f. Eſt autem & ipſius ſphæræ diameter: potentia ſeſqualtera lateris pyramidis. & a b: ipſius ſphæræ diame ter eſt. Igitur a f: ęqualis eſt lateri ipſius pyramidis. ¶ Rurſus quoniã dupla eſt ad ipſius d b: tripla igitur eſt a b ipſius b d. Sicut autẽ a b ad b d: ſic quod ex a b ad id quod ex f b. triplũ igitur eſt quod ex a b: eius quod ex f b. Eſt au tem & ipſius ſphęrę diameter: potentia triplas lateris ipſius cubi per 15 deci mitertij. & ſphęrę diameter: eſt a b. igitur b f: cubi eſt latus. ¶ Et quoniã ęqua lis eſt a c ipſi c b: dupla igitur eſt a b ipſius c b. Sicut autem a b ad c b: ſic quod ex a b ad id quod ex b e. Duplum igitur eſt quod ex a b: eius quod ex b e. Eſt autem & ipſius ſphęrę diameter: potẽtia dupla lateris ipſius octahedri. &

a b datę ſphęræ diameter eſt. ¶ Igitur b e: octahedri eſt latus. Excitetur iã per 11 primi ab ipſo a ſigno ipſi a b rectę lineæ ad angulos rectos: a g. Ponaturq; ipſa a g æqualis ipſi a b. & connectatur g c. ſecetq; g c circũferentiam ſemicirculi in ſigno h; & ab ipſo h, in ipſã a b per 12 primi perpendicularis excitetur h k. Et quoniã dupla eſt g a ipſius a c (æqualis enim eſt g a ipſi a b) ſicut autem g a ad a c ſic h k ad k c: dupla igitur eſt & h k ipſius k c. Quadruplum igitur ex quod ex h k: eius quod ex k c. Quæ igitur ex h k, k c, q̃ idem ſũt ei quod ex h c: quincuplum eſt eius quod ex k c. Aequalis autem eſt h c: ipſi c b. quincuplũ igitur eſt quod ex b c: eius quod ex c k. Et quoniã dupla eſt a b ipſi9 b c, quarũ a d ipſius d b dupla eſt: reliqua igitur b d, reliquę d c eſt dupla. Tripla igitur eſt b c: ipſius c d. nonicuplũ igitur eſt quod ex b c: ei9 quod ex c d. quincuplũ aũt eſt quod ex b c: ei9 quad ex c k. mai9 igitur eſt quod ex c k: eo quod ex c d. maior igitur eſt c k: ipſa c d. ponatur per 2 primi ipſi c k æqualis c l: & ab ipſo l ipſi a b ad angulos rectos excitetur l m. & cõnectatur m b. Et quoniã quod ex c b eius quod ex c k quincuplũ eſt, & ipſi9 b c dupla eſt a b: ipſius autem c k dupla eſt k l: iquincuplum igitur eſt quod ex a b ei9 quod ex k l. Eſt autem ſphæræ diameter potentia quincupla: eius quæ ex centro ipſius circuli quo icoſahedrum deſcribitur. eſtq; a b: ipſius ſphæræ diameter. ipſa igitur k l: ex centro eſt circuli a quo icoſahedrum deſcribitur. Ipſa igitur k l: hexagoni eſt latus dicti circuli. Et quoniam ſphæræ diameter componitur ex hexagoni & binis decagoni in dicto circulo deſcriptorum lateribus per correlariũ 16 decimitertij, eſtq; ipſa quidem a b ipſius ſphæræ diameter, & k l hexagoni latus, & æqualis eſt a k ipſi l b: vtraq; igitur ipſarum a k, l b, decagoni lat9 eſt deſcripti in circulo a quo icoſahedrum circũſcribitur. Et quoniã decagoni quidem l b, hexagoni autẽ m l (æqualis enim eſt ipſi k l: quoniã & ipſi k h. æqualiter enim diſtant a centro) et vtraq; ipſarum h k, k l, dupla eſt ipſius k c: quinquanguli igitur eſt m b. Quod autem pentagoni eſt: & icoſahedri. Icoſahedri ergo eſt m b. ¶ Et quoniam f b eſt latus cubi: ſecetur extrema & media ratione in n, ſitq; maius ſegmentum n b. Igitur n b: dodecahedri eſt latus.

¶ Et qm̃ oſtẽſũ eſt q; ipſius ſphæræ diameter potentia eſt ſeſqualtera ipſius a f lateris pyramidis, ipſius autem b e lateris octahedri potentia dupla, ipſius autem f b cubi potentia tripla: ipſius igitur ſphæræ diameter ſex, ipſius autem pyramidis latus quatuor. Octahedri vero latus trium, cubi vero duorum. Latus igitur ipſius pyramidis: lateris octahedri potentia eſt epitritũ. Cubi autem lateris: potentia eſt duplum. Octahedri autem latus; lateris cubi potentia eſt hemiolium. Ipſa quidem igitur prædicta trium figurarum latera: hoc eſt pyramidis & octahedri & cubi adinuicem: in rationibus rationalibus ſubſiſtunt. Reliqua vero duo & icoſahedri & dodecahedri: neq; ad inuicem neq; ad prædicta in rationibus rationalibus exiſtunt. irrationalia ſunt etenim: hoc eſt minor & apotome. ¶ Q; autem maius eſt icoſahedri latus m b, dodecahedri latere n b: ſic oſtendemus. Quoniam triangulum f d b ipſi triangulo f a b æquiangulum eſt: ꝓportionale eſt ſicut b d ad c a, ſic b f ad b a. Et qm̃ tres rectę lineæ ꝓportionales ſunt: eſt igit̃ ſicut prima ad tertiã, ſic qd ex prima ad id qd ex ſecunda. Eſt igitur ſicut d b ad b a: ſic quod ex d b ad id quod ex b f. Cõuerſim igit̃ ſicut a b ad b d: ſic quod ex f b ad id quod ex b d. Tripla autẽ eſt a b: ipſi9 b d. triplum igitur quod ex f b: eius quod ex b d. Eſt autem & quod ex a d: eius qd ex d b quadruplũ. dupla enim eſt a d: ipſius d b. Maius igitur eſt quod ex a d: eo quod ex f b. & maior igitur eſt a d: ipſa f b. multo igitur maior eſt a l: ipa f l. Et ipſa quidem a l, extrema & media ratione diuiſa, maius ſegmentũ eſt k b: quoniam ipſa quidem l k hexagoni eſt, & k a decagoni. ipſa autẽ f b extrema & media ratione diuiſa: maius ſegmentũ eſt n b. Maior igitur eſt k l: ipſa n b. Aqualis autem eſt k l: ipſi l m. maior igitur eſt l m: ipſa n b. Ipſa autem l m: maior eſt m b. multo igitur maior eſt m b latus exiſtens icoſahedri: ipa n b latere exiſtente ipſius dodecahedri. Quod facere & oſtendere oportuit.

¶ Aliter: q; maior eſt m b ipſa n b.

¶ Quoniam enim dupla eſt a d ipſius d b: tripla igitur eſt a b ipſius d b. Sicut autẽ a b ad b d, ſic quod ex a b ad id quod ex b f: quoniam triãgulum f a b ipſi

Latus icoſaedri

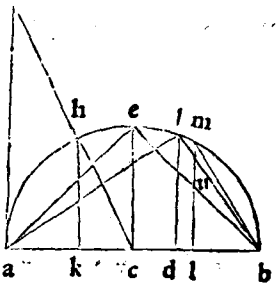

Latus dodecahedri

Comparatio. 5. laterum

f d b triangulo æquiangulum eſt. quod igitur ex a b : eius quod ex b f triplum eſt. Quinq; igitur quæ ex k l: tribus quæ ex f b ſũt æquales. Sed tria q̃ ex f b: ſex quę ex n b ſunt maiora. & quinq; igitur q̃ ex k l : ſex quæ ex n b ſunt maiora. Quare & vnum quod ex k l: vno quod ex n b maius eſt. maior igitur eſt k l: ipſa n b. æqualis autem eſt k l: ipſi l m. maior igitur eſt & l m: ipa n b. multo igit maior m b: ipſa n b. quod oſtendere oportuit. ¶ Q2 autem tria quæ ex f b, ſex quæ ex n b ſũt maiora: ſic oſtendemus. Quoniam enim maior eſt b n ipſa n f: quod igitur ſub f b, b n, maius eſt eo quod ex b f, f n: quæ igitur ſub f b, b n, vna cum eo quod ſub b f, f n, maius eſt q̃ duplũ eius quod ſub b f, f n. Sed qđ ſub b f, f n: æquũ eſt ei quod ex n b. extrema nãq; & media ratione ſecaꝫ ipſa b f in n: & quod ſub extremis æquum eſt ei quod a media per 17 ſexti. Quod igitur ex f b: eo quod ex b n maius eſt q̃ duplum. vnũ igitur qđ ex f b: duob9 quæ ex b n maius eſt. quare & tria quæ ex f b: vno eorum quæ ex b n, ſũt maiora. Quod oſtendere oportuit.

¶ Dico iam ꝙ præter prædictas quinq; figuras: nõ conſtruetur alia figura cõprehenſa ſub æquilateris & æquiangulis inuicem æqualibus. Sub binis namq; triangulis/ neq; ſub duobus alijs planis: ſolidus angulus non conſtruitur. Sub tribus triangulis: q̃ pyramis. ſub quatuor: q̃ octahedri. ſub quiq;: q̃ icoſahedri. Sub ſex triangulis æquilateris & æquiangulis ad vnum ſignum cõſtitutis: non erit ſolidus angulus. exiſtente namq; æquilateri trianguli angulo duarum partiũ recti: erunt ſex quatuor rectis æquales. Quod eſt impoſſibile. Omnis nãq; ſolidus angulus: ſub paucioribus q̃ quatuor rectis cõprehẽditur per 21 vndecimi. Iam id ꝓpterea: neq; ſub pluribus q̃ ſex planis angulis ſolidus conſtruitur angulus. Sub quadratis tribus: cubi angulus comprehẽditur. Sub quatuor: eſt impoſſibile. erunt enim rurſus quatuor recti. Sub pentagonis æquilateris & æq angulis tribus: dodecahedri. At ſub quatuor: impoſſibile. exiſtente nãq; quinquanguli æquilateri angulo recto & quinto: erunt quatuor anguli quatuor rectis maiores. quod eſt impoſſibile. Neq; ſub polygonis alijs figuris comprehẽdetur ſolidus angulus: qm̃ abſurdum eſſet. Igitur præter prædictas quinq; figuras alia figura ſolida non conſtruetur: ſub æquilateris & æquiangulis comprehenſa. quod erat oſtẽdendum. ¶ Q2 autem æquilateri & æquianguli quinquãguli angulus rectus eſt & quintum: ſic oſtendendum. Sit inq̃ quinquangulum æquilaterum & æquiangulũ a b c d e. & circũſcribatur per 14 quartidecimi ei circulus a b c d e. & accipiatur per 1 tertij illius centrum/ ſitq; f: cõnectanturq; f a, f b, f c, f d, f e. Bifariam igitur ſecãt ipſius pẽtagoni angulos: ad ipſa a, b, c, d, e, ſigna. Et quoniam quinq; anguli qui ad f, quatuor rectis ſunt æquales/ & ſunt æquales: igit vnus ipſorũ (ſicut qui ſub a f b) vni9 recti eſt quaſi quitũ. reliqui igitur qui ſub f a b, a b f: vnius ſunt recti & quintum. Aequalis autẽ eſt qui ſub f a b ei qui ſub f b c. totus igitur q̃ ſub a b c pentagoni angulus: vni9 recti eſt & quintum. Quod oſtendere oportuit.

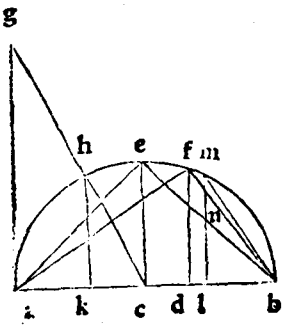

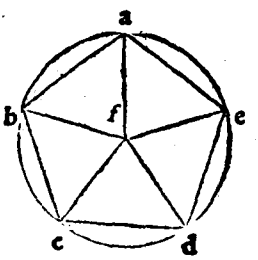

EVCLIDIS MEGARENSIS DECIMI tertij libri, necnon Theonis in eundẽ & 12 precedẽtes commentariorum, Finis.

EVCLIDI MEGARENSI CLARISSIMO philosopho Mathematicorumq; facile principi deputatus liber de regularium corporum proportione Cāpano commentatore: qui in ordine est quartusdecimus.

Euclí. ex Camp. Propositio 1.

OMnis perpendicularis a cētro circuli ducta ad latus pentagoni intra circulū ipsum descripti dimidio: lateris decagoni atq; dimidio lateris hexagoni intra circulum eundem descriptorum ambobus dimidijs in longum directumq; coniunctis æqualis esse probatur. Patet ígitur q; perpendicularis ducta a centro circuli ad latus pentagoni: est æqualis perpēdiculari ductæ a centro ad latus trianguli dimidioq; lateris decagoni intra eundem circulum descripti directe coniunctis.

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b latus pentagoni æquilateri inscripti circulo cuius centrum c: & ducatur a centro c, perpendicularis ad lineam a b, quæ q secundā partem tertiæ tertij diuidet ipsam per æqualia/ & arcū eius etiā per æqualia ex 4. primi & 27 tertij. sitq; hæc perpendicularis linea c d: secans a b ī puncto e, & arcū eius in puncto d. Est igitur vt diximus linea a e æqualis lineæ e b: & arcus a d, arcui d b. protrahaturq; linea d b: de qua cōstat q; ipsa est latus decagoni æquilateri proposito circulo inscripti/ cum ipsa subtēdatur medietati quinti totius circunferentiæ. Dico itaq; q; linea e c: est æqualis medietati lineæ c d & medietati lineæ d b, in longū directūq; cōiunctis. Compleatur quidem diameter d c: sitq; d c g. & sit e f æqualis e d: & protrahatur b f. eritq; ex 4. primi b f æqualis b d. ideoq; per 5 primi angulus b d f: erit æqualis angulo b f d. Constat autem ex vltima sexti/ q; angulus g c b quadruplus est ad angulū b c d: eo q; arcus g b quadruplus est ad arcū b d. at vero angulus g c b per 32 primi duplus est ad angulū b d c: nā ipse est extrinsecus duobus qui sūt b d c & d b c. at ipsi sunt æquales ex 5 primi. igitur angulus b d c: duplus est ad angulū b c d. quare angulus quoq; b f d: duplus est ad angulū b c f. Sed angulus b f d: est æqualis duobus intrinsecis qui sunt b c f & c b f per 32 primi. Itaq; duo anguli b c f & c b f: sunt æquales. ideoq; per 6 primi c f: est æqualis b f. ideoq; etiā c f: est æqualis b d. nā b d & b f: sunt æquales adinuicē. Quare dimidiū c d cū dimidio b d: est quantū dimidiū c d cū dimidio c f. at vero dimidiū c d cū dimidio c f: est quantū dimidiū c f bis cū dimidio f d. dimidiū autē c f bis/ est q̄tū c f: & dimidiū f d, est q̄tū e f. Itaq; e c: est q̄tū dimidiū c d cū dimidio c b & d b. qđ est propositū. ¶Correlariū autē sic cōstat. Manifestū est enī ex 8 tredecimi libri: q; perpēdicularis ducta a cētro circuli ad latus trianguli sibi inscripti est æqualis dimidio lineæ ductæ a centro ad circunferētiā. Hoc quidē ibi demōstratū est: & quasi correlariū cōclusū. Cū igitur ex hac prima ístius 14. libri pateat q; perpēdicularis ducta a cētro circuli ad latus pēragoni sit æqualis dimidio lineæ ductæ a cētro ad circunferentiā & dimidio lateris decagoni: sequitur q; perpēdicularis ducta a centro circuli ad latus pentagoni sit æqualis perpendiculari ductæ a centro ad latus triāguli dimidioq; lateris decagoni intra eundē circulū descripti. Et hoc est qđ ox correlario ꝓponit.

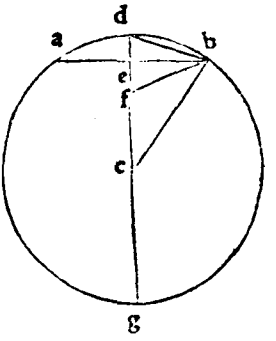

¶CAMPANI annotatio. Nunc ergo explicandū est qđ ait Aristæus in libro ītitulato Expositio sciētiæ quinq; corporū: necnō & Apollonius ī dono scđo ī ꝓportionalitate figuræ 12 basiū ad figurā 20 bassū/ dicēs q; ꝓportio superficierū figuræ habētis 12 bases ad superficies figuræ habētis 20 bases est tanq̄ proportio corporis 12 basiū ad corpus 20 bassum. linea etenim ducta a centro circuli

pentagoni figuræ 12 baſium dodecedri ad circũferẽtiã eius eſt quaſi linea prodiens a centro circuli trianguli figuræ viginti baſiũ icoſedri ad circunferentiã eius. Hæc ſunt ipſius magni Apollonij verba. Intelligẽda autẽ ſunt de figura 12 & figura 20 baſiũ ab vna eadẽq; ſphæra circũſcriptibiliũ. Eſt enĩ proportio corporis dodecedri ad corpus icoſedron/ cũ ambo vna eadẽq; ſphæra circũſcribit: ſicut proportio omniũ ſuperficierũ dodecedri pariter acceptarũ/ ad oẽs ſuperficies icoſedri pariter acceptas. quẽadmodũ Apollonius præmiſſorũ verborũ prima parte cõmemorat: quod & 10 huius decimiquarti libri ſolida demõſtratione ſtabilitur. Et eſt circulus circũſcribẽs pẽtagonũ dodecedri æqualis circulo circũſcribenti trigonũ icoſedri/ cũ dodecedron & icoſedron eadẽ ſphæra circunſcribit: quẽadmodũ ipſe Apollonius ſecunda parte præmiſſorũ verborũ cõmemorat/ qđ etiã in 5 huius libri demõſtratione firmat. Præmittenda ſunt igitur antecedẽtia: ad tantorũ virorũ eloquia/ incõcuſſa veritate corroboranda.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 2.

QVicquid accidit vni lineæ diuiſæ ſecũdum proportionẽ habentẽ mediũ & duo extrema: omni lineæ ſimiliter diuiſæ probatur accidere. 2

¶ CAMPANVS. ¶ Sit vtraq; duarum linearũ a b & d e diuiſa ſecũdũ proportionem habẽtẽ mediũ duoq; extrema: hæc quidẽ in c, illa vero in f. ſintq; maiores portiones/ huius quidẽ/ a c: illius autẽ/ d f. Dico itaq; q̃ ambarum ad ſui maiores portiones eſt vna proportio: itẽq; ambarũ ad ſui minores portiones eſt proportio vna. at quoq; maiorũ portionũ ad minores vna. & econtrario & permutatim & coniunctim & diſiunctim & euerſim. nichil enim aliud eſt: quicquid vni earũ accidit/ idẽ quoq; alij accidere. conſtat enim ex diffinitione lineæ ſecundũ proportionẽ habentem medium duoq; extrema diuiſæ & ex prima parte 16 ſexti/ q̃ illud quod fit ex a b in b c: eſt æquale quadrato a c. eodẽq; modo quod fit ex d e in e f: eſt æquale quadrato d f. Ideoq; proportio eius quod fit ex a b in b c, ad quadratũ a c: eſt ſicut eius quod fit ex d e in e f ad quadratum d f. vtraq; enim eſt proportio æqualitatis. Igitur quadruplũ eiꝰ qđ fit ex a b in b c ad quadratũ a c: ſicut quadruplũ eius quod fit ex d e in e f ad quadratũ d f. qđ ex 15 quinti & permutata & æqua proportionalitate manifeſtũ eſt. Quare coniunctim quadruplũ eius quod fit ex a b in b c cũ quadrato a c, ad quadratũ a c: ſicut quadruplũ eius qđ fit ex d e i e f cũ quadrato d f, ad quadratũ d f. Adiungatur autẽ ſecundũ rectitudinẽ ad lineã a b, vna linea quæ ſit æqualis b c: quæ dicatur b g. & ad d e adiũgatur æqualis e f: quæ dicatur e h. Manifeſtũ eſt igitur ex octaua ſecũdi: q̃ quadruplũ eius qđ fit ex a b in b g cũ quadrato a e, eſt æquale quadrato lineæ a g. At vero ſimiliter quadruplũ eius quod fit ex d e in c h cum quadrato d f: eſt æquale quadrato d h. At vero ex cõmuni ſcientia quadruplũ eius quod fit ex a b in b c, æquũ eſt quadruplo eius quod fit ex a b in b g: eo q̃ b c & b g ſunt æquales. ſimiliter quoq; quadruplũ eius qđ fit ex d e in e f, æquũ eſt quadruplo eiꝰ qđ fit ex d e in e h: eo q̃ e f & e h ſunt etiã æquales. Igitur ex prima parte 7 quinti & ex 11 quinti/ quadratũ a g ad quadratũ a c: ſicut quadratum d h ad quadratũ d f. Quare ex ſecunda parte 21 ſexti/ proportio lineæ a g ad lineam a c: eſt ſicut lineæ d h ad lineã d f. & coniunctim a g & a c ad a c: ſicut d h & d f ad d f. At vero a g cũ a c, ſunt tanq̃ duplum a b: & d h cũ d f, tãquam duplum d e. Quare dupla a b ad a c: ſicut duplũ d e ad d f. & permutatim duplum a b ad duplum d e: ſicut a c ad d f. Sed duplum a b ad duplum d e: ſicut a b ad d e ex 15 quinti. Igitur a b ad d e: ſicut a c: ad d f. Itaq; permutatim & euerſim & conuerſim & diſiũctim & coniunctim. Quod oportebat oſtendere.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 3.

DIuiſo latere hexagoni ſecũm proportionẽ habẽtẽ mediũ duoq; extrema: maior eius portio erit latus decagoni circunſcripti a circulo ipſum hexagonum circũſcribẽte. 3

¶CAMPANVS. ¶Sit linea a b latus hexagoni alicuius circuli/ diuisa secũ dum proportionẽ habentẽ mediũ duoq; extrema in puncto c: sitq; maior portio eius b c. Dico q; cuiuscunq; circuli a b est latus hexagoni: eiusdẽ b c erit latus decagoni. Adiungatur enim ad lineam a b, linea d b: quæ sit latus decagonf illius circuli cuius a b est latus hexagoni. eritq; ex 9 tredecimi/ linea a d diuisa secundũ proportionẽ habentẽ mediũ duoq; extrema: & maior portio eius erit linea a b. Cum igitur vtraq; duarum linearum a b & a d sit diuisa secundũ proportionem habentem mediũ duoq; extrema: igitur erit per præmissam ambarum ipsarum ad sui maiores portiones vna proportio. Itaq; d a ad a b quæ est eius maior portio: sicut a b ad b c quæ est etiam eius maior portio. sed d a ad a b: sicut a b ad b d ex diffinitione lineæ diuisæ secundũ proportionem habentem medium duoq; extrema. & maior portio eius igitur ex vndecima quinti a b ad b d: sicut a b ad b c. Quare per secundã partem 9 quinti b d & b c: sũt æquales. Cum ergo d b sit latus decagoni: erit quoq; ex communi scientia b c latus decagoni. ¶Vel aliter. ¶Ad lineã a b adiungat b d æqualis b c. eritq; ex 4. tredecimi tota a d diuisa secundũ proportionem habentẽ mediũ duoq; extrema: & maior portio eius linea a b. Itaq; per conuersam 9 tredecimi quã cõtinue post ipsam demonstrauimus / cuius circuli linea a b est latus hexagoni: eiusdem linea b d (ideoq; linea b c sibi æqualis) est latus decagoni. ¶Possumus iterũ idem alia via (si libet) demõstrare. Sit enim e f æqualis a b: quæ etiã diuidatur in g secundũ proportionẽ habentẽ mediũ duoq; extrema/ & sit maior portio eius linea f g. Cõstat igitur ex præmissa q; quẽadmodũ a b est æqualis e f: sic a c est æqualis e g, & c b æqualis g f. Cũq; fuerit b d adiuncta ad a b, latus decagoni illius circuli cuius a b est latus hexagoni: erit (sicut prius dictũ est) ex 9 tredecimi tota a d diuisa secundũ proportionẽ habentẽ mediũ duoq; extrema/ & maior eius portio erit linea a b. Itaq; per præmissam a b ad b d: sicut f g ad g e. quare per primam partem 15 sexti quod fit ex a b in g e: æquum est ei quod fit ex b d in f g. Cũq; a b sit æqualis e f: & erit quod fit ex e f in g e æquũ ei qđ fit ex b d in f g. Sed quod fit ex e f in g e: æquũ est quadrato f g ex diffinitione lineæ diuisæ secũdũ proportionẽ habẽtẽ mediũ duoq; extrema: & ex prima parte 16 sexti. igitur quod fit ex b d in f g: est æquale quadrato f g. ideoq; ex prima sexti linea b d: est æqualis f g. Et quia f g est æqualis c b: erit quoq; c b æqualis b d, & latus decagoni. Quod oportebat ostendere.

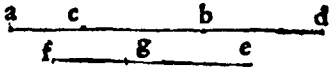

Eucli. ex Camp. Propositio 4.

4 QVadratũ lateris pẽtagoni intra circulũ descripti/ quadratũq; lineæ quæ illius pẽtagoni angulo subtẽditur/ ambo hæc quadrata pariter accepta: quadrati medietatis diametri eiusdem circuli quincuplum esse pronuncio.

¶CAMPANVS. ¶Sit in circulo a b c cuius centrũ d: inscriptus vnus pentagonus æquilaterus cuius vnũ latus sit a b. & protrahatur diameter c d e: diuidẽs lineã a b & eius arcũ per æqualia. Est igitur arcus a e: medietas quintæ partis circũferentiæ illius circuli. quare arcus a c: est duæ quintæ totius circũferẽtiæ. Protrahantur itaq; duæ lineæ a e & a c. eritq; a e latus decagoni æquilateri: eo q; eius arcus est medietas qntæ partis circũferentiæ. linea vero a c, erit q; subtẽditur vni ex angulis pẽtagoni prædicti: eo q; arc9 a c est duę qntæ partes circũferẽtiæ circuli. Dico itaq; q; quadrata duarũ linearũ a b & a c pariter accepta: quincuplũ sunt ad quadratũ lineæ d e. Est enim ex 4. secundi quadratum lineæ c e: quadruplum ad quadratum lineæ d e. Cũ autẽ angulus c a e sit rectus ex prima parte 30 tertij: eruntq; ex penultima primi quadrata duarũ linearum c a & a e quadruplũ ad quadratũ d e. igitur quadrata triũ linearũ c a & a e & d e: quincuplũ sũt ad quadratũ lineæ d e. Et quia ex 10 tredecimi quadratum a b est æquale quadratis duarum linearum a e & d e: sequit vt quadrata duarũ linearũ a b & c a sint quincuplũ ad quadratũd e. qđ est propositum.

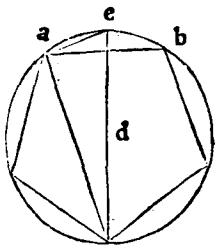

¶COROLLARIVM. ¶Manifestũ est ergo/ q; quadratũ lateris cubi atq; quadratũ lateris figuræ duodecim basiũ/ cũ cubũ & figurã duodeci basiũ eadẽ sphę

ra circũſcribit: ambo q̃drata pariter accepta quncuplũ ſũt q̃drati medietatis diametri circuli qui circunſcribit pẽtagonũ eiuſdem figuræ duodecim baſium. ¶Iſtud correlariũ vere manifeſtũ eſt. conſtat enim ex demonſtratione 17 tredecimi: q̃ latus cubi ſubtenditur angulo pẽtagoni dodecedri/cũ cubũ & dodecedron vna eadẽq; ſphęra circũſcribit. itaq; p hãc 4 ſine obice cõſtat correlariũ.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 5.

DEntagonus figuræ duodecim baſium/ trianguluſq; figuræ viginti baſium/quos eadem ſphæra circunſcribit: vno eodemq; circulo circunſcribuntur. 5

¶CAMPANVS. ¶Sit ſphæra cuius diameter a b, circũſcribẽs duas ſolidas figuras: videlicet dodecedron cuius vnus ex duodecim pẽtagonis ſit c, & icoſedron cuius vnus ex 20 triãgulis ſit d. pentagono autẽ c, & trigono d, ſuper duo centra d & c, circũſcribantur duo circuli: huic quidem f c ex 14 quarti/illi vero f d ex 5 eiuſdẽ. Dico itaq; q̃ hi duo circuli ſphæræ propoſitæ quorũ alter circunſcribit pentagonũ c, alter vero trigonũ d: ſunt æquales. Signẽtur enim duo latera pentagoni c, vnũ ex ſuis angulis continentia/ literis e f & f g: & protrahantur/ linea e g quæ ſubtendat angulum f, & ſemidiameter circuli quæ ſit c f. Vnum quoq; ex lateribus trigoni d, ſignetur litteris k h: & protrahatur ſemidiameter ſui circuli quæ ſit d k. Dehinc ſumatur linea l m, ad quã ſit linea a b quæ eſt diameter ſphæræ aſſignatæ/ quincupla in potentia: quæquidẽ l m diuidatur in n ſecũdũ proportionẽ habentẽ mediũ duoq; extrema/ ſitq; maior portio eius linea l n. & ſecundũ quantitatem totius l m: lineetur circulus p q. Itaq; ſemidiameter circuli p q: erit ęqualis lineę l m. eritq; ex correlario 15 quarti/ linea l m: tanq̃ latus hexagoni æquilateri circulo p q inſcripti. ideoq; per tertiam huius/ linea l n: erit tanq̃ latus decagoni æquilateri eidẽ circulo inſcripti. Igitur ex 11 quarti inſcribatur pentagonus æquilaterus circulo p q: cuius vnũ latus ſit p q. eritq; ex 10 tredecimi libri quadratũ lineę p q: æquale quadratis duarũ linearũ l m & l n pariter acceptis. Conſtat autem ex demonſtratione 16 tredecimi: q̃ h k eſt æqualis p q. ergo quadratũ h k: eſt æquale quadratis duarum linearum l m & l n pariter acceptis. At vero ex demonſtratione 17 tredecimi/ manifeſtũ eſt q̃ e g eſt latus cubi ab eadẽ ſphæra circũſcriptibilis. quare per correlarium 14 tredecimi a b quæ eſt diameter ſphæræ: potentialiter eſt tripla ad e g quæ eſt latus cubi. Si autẽ e g diuidatur ſecundũ proportionẽ habentẽ mediũ duoq; extrema: patet ex demõſtratione tredecimi q̃ e f eſt tãq̃ maior portio eius. igitur ex ſecunda huius/ e g ad l m: ſicut e f ad l n. nã vt tota ad totã: ſic maior portio ad maiorem. Itaq; per 21 ſexti quadratum e g ad quadratũ l m: ſicut quadratũ e f ad quadratũ l n. quare per 13 quinti/ quadrata duarum linearũ e g & e f pariter accepta/ ad quadrata duarum linearum l m & l n pariter accepta: ſicut quadratũ e g ad quadratum l m. Ergo per 15 quinti & permutatã proportionalitatẽ/ & æquam/ triplum duorũ quadratorũ duarũ linearũ e g & e f paritet acceptorũ ad quadrata duarum linearũ l m & l n pariter acceptа: ſicut triplũ quadrati e g ad quadratũ l m. Triplum autẽ quadrati e g: eſt tanq̃ quadratum a b ex correlario 14 tredecimi. at quadratum a b: eſt per hypotheſin quincuplum ad quadratum l m. ergo triplum quadrati e g: quincuplũ quoq; eſt quadratt l m. Quare etiam triplum quadratorum duarum linearum e g & e f pariter acceptorum: eſt quincuplum ad quadrata duarum linearum l m & l n pariter accepta. Et quia probatum eſt q̃ quadratum h k eſt æquale quadratis duarum linearum l m & l n pariter acceptis: ſequitur ex cõmuni ſcientia vt triplum quadratorum e g & e f ſit quincuplum ad quadratum h k. Conſtat autem ex 8 tredecimi: q̃ quincuplum quadrati h k eſt quindecuplum ad quadratum d k. nam ſimplum eſt triplum. Et ex quarta huius conſtat: q̃ triplum quadratorum e g & e f, eſt quindecuplum quadrati e f. nam ſimplum eſt quincuplum. Itaq; quindecuplum quadrati c f: eſt ęquale quindecuplo quadrati d k. ideoq; per 15 quinti quadratum c f: eſt æquale quadrato d k. quare etiã linea c f: eſt æqualis lineæ d k. Ergo ex diffinitione circulorum æqualium/ circulus circunſcribens pentagonum c: eſt æqualis circulo circunſcribenti trigo-

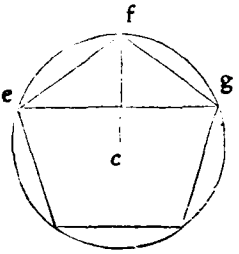

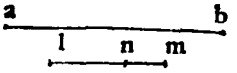

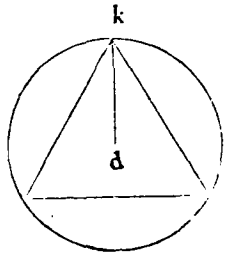

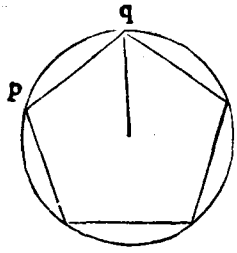

num. nam ſemidiametri horum circulorum ſunt æquales: videlicet c f & d k quod erat ex principio demonſtrandum.

6 Eucli ex Camp. Propoſitio 6.

QVadratum quoq; quod eſt triangulum alias trigincuplum tetragoni qui ſub perpendiculari ducta a centro circuli circunſcribentis pentagonum figuræ duodecim baſium ad latus pentagoni/ atq; ſub latere ipſius pentagoni continetur: omnibus ſuperficiebus corporis duodecim baſium pariter acceptis eſſe æquale ex neceſſitate conuincitur.

¶CAMP. ¶Sit pentagonus a, vna ex 12 baſibus figuræ dodecedri: & vnum ex eius lateribus ſit b c. ſibiq; ex 14. quarti circũſcribatur circulus ſupra centrũ a: & protrahantur lineæ a b & a c, & a d perpendicularis ad b c. Dico ergo q; trigincuplũ eius quod fit ex a d in b c: eſt æquale omnibus ſuperficiebus dodecedri pariter acceptis. Cõſtat enim: pentagonum d eſſe diuiſibilem in quinq; triangulos æquales triangulo a b c ex 8 primi. Itaq; omnes 12 pentagoni dodecedri (cum omnes ſint æquales & ſimiles pentagono a) diuiſibiles ſunt in 60 triangulos: quorum quiſq; per 8 primi eſt æqualis triangulo a b c. Quod autẽ fit ex a d in b c: eſt duplum per 41 primi/ ad triangulum a b c. Ergo trigincuplum eius quod fit ex a d in b c: eſt ſexagincuplum ad triangulum a b c, nam vt ſimplum ad ſimplum: ſic duplum ad duplum. Cum itaq; omnes dodecedri ſuperficies pariter acceptæ ſint etiam ſexagincuplũ ad triangulum a b c: ſequitur vt trigincuplum eius quod fit ex a d in b c, ſit æquale omnibus ſuperficiebus dodecedri pariter acceptis. Quod eſt propoſitum.

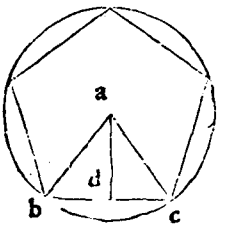

Eucli ex Camp. Propoſitio 7.

7 QVadratum quoq; quod eſt triangulũ alias trigincuplũ tetragoni qui ſub perpendiculari ducta a centro circuli ad latus ſibi inſcripti trianguli figuræ viginti baſium/ atq; ſub ipſo latere trianguli continetur: æquale eſt omnibus ſuperficiebus figuræ viginti baſium pariter acceptis.

¶CAMP. ¶Eſto enim hic trigonus e, vna ex 20 baſibus figuræ icoſedri: & vnum ex eius lateribus ſit f g. ſibiq; ex 5 quarti circũſcribatur circulus ſuper cẽtrum e: & protrahantur lineæ e f, e g, & c h perpendicularis ad f g. Dico igitur q; trigincuplum eius quod fit ex e h in f g: eſt æquale omnibus ſupficiebus icoſedri pariter acceptis. Cõſtat enim: trigonum eſſe diuiſibilem in tres trigonos quorũ quilibet per octauã primi/ eſt æqualis trigono e f g. Itaq; omnes 20 trigoni icoſedri pariter accepti (cũ cũcti ſint æquales et ſimiles trigono e) ſunt tã q; ſexagincuplũ trigoni e f g. Et quia per 41 primi quod fit ex e h in f g eſt duplũ trigoni e f g, ideoq; trigincuplum huius eſt æquale ſexagincuplo illius: ſequitur vt trigincuplum e h in e f ſit æquale omnibus ſuperficiebus icoſedri pariter acceptis. Quod erat demonſtrandum.

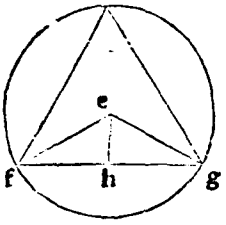

¶COROLARIVM. ¶Manifeſtũ igitur eſt q; proportio ſuperficierũ figuræ duodecim baſiũ in aliqua ſphæra cõtentæ ad ſuperficies figuræ viginti baſium in eadẽ ſphæra concluſæ: eſt tanq; proportio tetragoni cõtenti ſub latere pẽtagoni ipſius figuræ duodecim baſiũ & ſub perpendiculari ducta a centro ſui circuli ad ipſum latus pentagoni/ ad tetragonũ contẽtũ ſub latere trianguli ipſius figuræ viginti baſium & perpendiculari ducta a centro ſui circuli ad ipſum latus triãguli corporis viginti alchaidarũ. ¶Quod per illud correlariũ cõcluditur verũ eſſe: ſiue figura 12 baſiũ & figura 20 baſiũ ſint ab eadẽ ſphæra circũſcriptibiles vt proponitur/ ſiue etiam fuerint circũſcriptibiles a diuerſis ſphæris, proponitur autem prout hę figuræ ſunt circũſcriptibiles ab eadẽ ſphæra: qm̃ hoc modo valet & ſufficit ad ꝓpoſitũ. Eius ergo cõmunis veritas ſic patet. Cõſtat enĩ ex 6 huius: q; trigincuplũ a d in b c, æquũ eſt oĩbus ſupficiebus dodecedri pariter acceptis cuius pẽtagonus a eſt vna ex 12 ſupficiebus. Et ex hac 7 cõſtat ſimiliter: q; trigincuplũ e h in f g, æquũ eſt oĩbus ſupficiebus icoſe

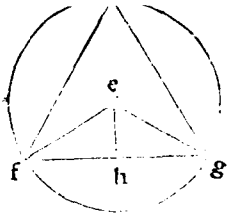

dri pariter acceptis/ cuius trigonus e eſt vna ex 20 baſibus: ſiue illud dodecedron & iſtud icoſedron eadē ſphæra circūſcribat/ ſiue diuerſæ. itaq; proportio trigincupli a d ī b cad omnes ſuperficies illius dodecedri pariter acceptas: eſt ſicut trigincupli e h ī f g ad omnes ſuperficies icoſedri pariter acceptas. vtrobiq; enim eſt proportio æqualitatis. Quare permutatim trigincuplū a d in b c ad trigincuplū e h in f g: ſicut omnes ſupficies illius dodecedri ad omnes ſuperficies huius icoſedri. & per 15 quinti trigincupli ad trigincuplum: eſt ſicut ſimpli ad ſimplum. Conſtat igitur per 11 quinti q̄ proportio omniū ſuperficierū illius dodecedri ad omnes ſuperficies huius icoſedri: eſt eius quod fit ex a d in b c ad id quod fit ex e h in f g. Et hoc eſt quod ex correlario proponitur.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 8.

PRoportio cunctarū ſuperficierum corporis duodecim baſium pariter acceptarum ad cunctas ſuperficies corporis viginti baſiū pariter acceptas/ quæ ab vna ſphęra ambo circūſcribuntur: eſt tanquam proportio lateris cubi quem circunſcribit eadē ſphæra/ ad latus trianguli ipſius corporis viginti baſium.

¶CAMPANVS. ¶ Vt ab huius 8 demōſtrationis 14 libri proceſſu ambiguitas omnis abſcedat: iſtud præſcire oportet. Q̄z ſi aliqua linea ſecundū proportionē habentē medium duoq; extrema fuerit diuiſa / & ex medietate eius tanq̄ dimidiū ſuæ maioris portionis detrahatur: ipſa quoq; medietas ſecūdū proportionē habentē mediū duoq; extrema diuiſa erit/ & eius maior portio eſt tanq̄ dimidiū maioris ſuæ duplæ. Verbi gratia. Sit a b diuiſa ſecundū proportionē habentē mediū duoq; extrema / in c: & maior eius portio ſit a c. & ſit d e tanquam dimidiū a b: & d f tanq̄ dimidiū a c. Dico ergo q̄ d e diuiſa eſt in ſecundū proportionē habentē mediū duoq; extrema: & maior portio eius eſt d f. conſtat enim ex 15 quinti q̄ proportio a b ad a c: eſt ſicut d e ad d f, videlicet duplū ad duplū tanq̄ ſimplum ad ſimplū. Quare permutatim a b ad d e: ſicut a c ad d f. igitur per 19 quinti c b ad f e: ſicut a b ad d e. Eſtq; c b: dupla ad f e. ſic enim eſt a b ad d e. Cum igitur tota a b ſit dupla ad totā d e, & ſingulæ partes a b ad ſingulas partes d e: erit ex 15 quinti & prima eiuſdem & diffinitione lineæ diuiſæ ſecundū proportionē habentem mediū duoq; extrema/ linea de diuiſa in f, quēadmodum proponitur. ¶Nunc igitur demōſtrationi eius qđ propoſitū eſt inſiſtamus. Ad cuius exēplū ſit a b c circulus cuius centrū d: circūſcribens pentagonū dodecedri & trigonū icoſedri/ quæ ambo pariter eadē ſphæra circūſcribit & concludit. nā ex 5 huius manifeſtū eſt: q̄ idē circulus huius pentagonū & illius trigonū circūſcribit. Sit autē linea a b, latus pētagoni: & linea a c, trigoni. ſitq; linea h: tanq̄ latus cubi ab eadē ſphæra circūſcripti. Dico itaq; q̄ proportio oim ſupficierū dodecedri pariter acceptarū ad omnes ſuperficies icoſedri pariter acceptas: eſt ſicut linea h ad lineā a c. producatur quidē a cētro d, perpēdicularis ad a b: quæ trāſeat vſq; ad circūferentiā/ ſecās a b in puncto e, & arcū eius in pūcto f. hāc autē perpēdicularē cōſtat diuidere per æqualia tā lineā a b q̄ eius arcū: chordā quidē a b per ſecundā partem 3 tertij/ arcum vero eius per 4 primi & 27 tertij. Eſt igitur arcus f a decima pars circunferētiæ. Subtēdatur itaq; ſibi chorda a f: quæ erit latus decagoni ęquilateri eiuſdē circuli. erit igitur ex 9 tedecimi linea cōſtās ex d f, f a, diuiſa ſecundū proportionē habētē mediū duoq; extrema: & maior portio eius erit linea d f. At vero ex prima huius/ d e: eſt æqualis dimidio d f dimidioq; f a in lōgū directūq; cōiunctis. Sit igitur d g: perpendicularis ad a c. eritq; ex correlario 8 tredecimi/ g d: tanq̄ dimidiū d f. Itaq; ſi a linea d e quæ eſt tāquā dimidiū d f a, cū d f & f a ſit linea vna / detrahatur æqualis d g quæ eſt tāquā dimidiū d f: erit per illud quod ante hoc probatū eſt/ linea d e diuiſa ſecundā proportionē habentē mediū duoq; extrema/ & maior portio erit tanq̄ g d. Ex demonſtratione autē 17 tredecimi cōſtat/ q̄ ſi linea h quæ eſt latus cubi diuidatur ſecundum proportionē habētē mediū duoq; extrema: maior portio eius erit tanq̄ a b quæ eſt latus pentagoni figuræ 12 baſiū. Itaq; per ſecundā huius/

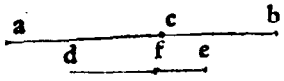

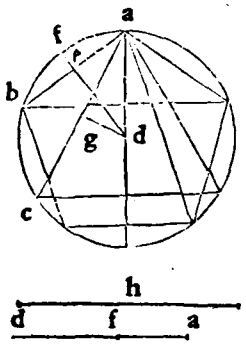

proportio h ad a b: eſt ſicut d e ad g d. quare per primã partẽ 15 texti/ quoꝫ prouenit ex h in g d: æquũ eſt ei quod fit ex a b in d e. ¶ Ex correlario autẽ præmiſſæ manifeſtum eſt/ q; proportio omniũ ſuperficierũ dodecedri cuius latus a b pariter acceptarũ ad omnes ſuperficies icoſedri cuius latus a c pariter acceptas: eſt ſicut eius quod fit ex a b in d e, ad illud quod fit ex a c in g d. Igitur ex prima parte 7 quinti & 11 eiuſdẽ/ proportio eius quod prouenit ex h in g d, ad illud quod prouenit ex a c in g d: eſt ſicut omnium ſuperficierũ illius dodecedri ad omnes huius icoſedri. At vero eiꝰ quod prouenit ex h in g d, ad illud quod prouenit ex a c in g d: eſt per primã ſexti ſicut h ad a c. Itaq; per 11 quinti proportio oĩm ſuperficierũ illius dodecedri ad oẽs huius icoſedri: eſt ſicut h ad a c. quod eſt propoſitũ. ¶ Hoc ipſũ aliter probare poterimus: ſi ad ipſum huius antecedens neceſſarium præmiſerimus/ quod eſt.

¶ Si circulo cuilibet pentagonus æquilaterus inſcribatur: rectã gulum quod ſub dodrante diametri ipſius circuli & ſub dextante ipſius lineæ angulum ipſius pentagoni ſubtendentis cõtinetur/ eidem pentagono æquum eſſe ex neceſſitate oportet.

¶ Maiores noſtri vnũqdq; integrũ in 12 partes æquales intellectu & ratione diuiſerunt: oẽſq; eas ſimul hoc eſt ipſum totum/ aſſem vocauerũt. vndecim vero earũ: dixerũt deuncẽ. decem autẽ: dextantẽ. nouẽ: dodrantẽ. octo vero: biſſe. at ſeptẽ: ſeptãtẽ vel ſeptuncẽ. ſex autẽ ſemis. quinq;: quicuncem. quatuor: trientem. tres autẽ: quadrantẽ. duas vero: ſextantẽ. vnã autẽ: appellauerũt vnciã. eaſq; p ordinẽ talib9 deſignauere figuris: q̃ ſępiſſime iueniunt i antiqs libris.

As Deunx Dextans Dodrans Biſſe Septunx

Semis Quincunx Triens Quadrans Sextans Vncia

¶ Vnciã quoq; quã duodecimã partẽ aſſis fore diximus: in alias rurſus 12 fractiones/ ſed alia via diuiſerũt. nã medietatẽ vnciæ: dixerũt ſemiunciã. tertiam vero: duellã. quartã: ſiciliciũ. ſextã: ſexculã. octauã: dragmã. duodecimã: ſemiſſiclã. decimãoctauã: tremiſſem. vigeſimãquartã: ſcrupulũ. quadrageſimãoctauã: obulũ. ſeptuageſimãſecundã: biſſiliquã. nonageſimãſextã: ceracẽ. Vltimã vero quæ eſt centeſima quadrageſimãquarta pars ipſius vnciæ: ſiliquã nominauerũt. His autẽ 12 fractionibus vnciæ poſteriores adiunxere calcũ. eſt autem calcus centeſima nonageſimaſecunda pars vnciæ. cuius additionis cauſa fuit: vt vſq; ad minimũ extremũ diateſſeron & diapẽte ſymphoniarũ tonorũ ſemitonorũq; interuallis diſtinctarũ/ harũ fractionũ denominatio cõſcẽderet vel contenderet. & ipſas omnes ſecundũ ordinẽ talibus annotauere figuris.

Semiuncia Duella Siciliicus Sexcula Dragma Hemiſſecla Tremiſſis

Scrupulus Obulus Biſſiliqua Ceraces Siliqua Calcus

¶ Eius ergo quod dicitur: ſenſus eſt. Q; ſi in aliquo circulo pentagonus æglaterus iſcribatur: illud qđ fit ex tribus quartis diametri circuli in quinq; ſextas lineæ ſubtẽdẽtis vnũ ex angulis inſcripti pẽtagoni/ æquale eſt pẽtagano. Verbi gratia. Sit circulus a b c ſup centrũ d: eiſq; ex 11 quarti inſcribatur pentagonus æqlaterus/ cuius duo latera vnũ ex ſuis angulis cõtinẽtia ſint a b & b c. & angulo b ſubtẽdatur linea a c: & protrahatur diameter b d e ſecãs lineã a c p æqualia in pũcto g. ſitq; d f medietas d e. & g h dupla ad h c. eritq; b f dodrãs diametri: eſt enĩ tres quartæ ipſius. & a h erit dextãs vel ſextãs a c: eſt enĩ 5 ſextæ eius. protrahatur autẽ linea a d. dico q; illud qđ prouenit ex b f in a h: eſt æquale pẽtagono inſcripto circulo. Cũ enĩ a g ſit perpẽdicularis ad b d: erit ex 4 11 primi & illud qđ prouenit ex b d in a g, duplũ ad triãgulũ a b d. ideoq; quod prouenit ex b f in a g: triplũ erit ad eũdẽ triãgulã. & qđ prouenit ex b f in h g: duplã. & ex b f in totã a h: quincuplũ. Cũ itaq; totus pẽtagonus quintuplus ſit ad eũdẽ triãgulũ: cõſtat q; illud qđ fit ex b f in a h, eſt æquale pẽtagono. Et illud

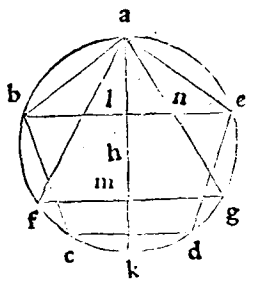

erat demõſtrandum. ¶Quod igitur ex principio propoſitum eſt: nunc alia via (ſicut promiſimus) demõſtremus. Sint itaq; in circulo cuius centrum h, inſcripti / pentagonus figuræ 12 baſium & trigonus figuræ 20 baſium: quas eadem ſphæra circũſcribit. Conſtat enim ex 5 huius: q; huius dodecedri pentagonus/& illius icoſedri trigonus: ab eodẽ circulo circũducentur. ſitq; pentagonus a b c d e: & trigonus a f g. & angulo a pẽtagoni ſubtendatur linea b e: quæ ex demonſtratione 17 tredecimi erit latus cubi quem eadem ſphæra cõcludit. protrahatur itaq; diameter a h k: ſecans orthogonaliter & per æqualia vtrãq; duarũ linearũ b e & f g. hanc quidem in puncto l: illam vero in puncto m. Dico ergo q; proportio omniũ ſuperficierum dodecedri ad omnes icoſedri/quorum pẽtagonus & trigonus propoſito circulo ſunt inſcripti: eſt ſicut lineæ b e, quæ eſt latus cubi ab eadem ſphæra concluſi/ad lineam f g quæ eſt latus trigoni icoſedri. Cõſtat enim ex correlario 8 tredecimi: q; linea h m eſt dimidium lineæ a h. ideoq; a n erit dodrãs diametri a k: eſt enim eius tres quartæ. Sit ergo l n: dupla ad n e. eritq; b n dextans b e: eſt enim quicq; eius ſextę. Itaq; per præmiſſum antecedẽs/quod prouenit ex a m in b n, erit æquale pentagono a b c d e: quod autem prouenit ex a m in m f, eſt æquale triangulo a f g. Igitur ex prima ſexti/proportio pẽtagoni ad trigonũ: eſt ſicut b n ad m f. quare duo decupli illius pẽtagoni ad vigincuplum iſtius trigoni: ſicut duodecupli lineę b n ad vigincuplũ lineę m f. quod ex 15 quinti & æqua proportionalitate manifeſtum eſt. Duodecuplum autem b n: eſt tanq; decuplũ b e. nam 12 dextantes: coęquãt 10 aſſes hoc eſt 10 tota. vigincuplũ vero m f, eſt tanq; decuplum f g: nam f g, eſt dupla ad m f. Igitur duodecupli iſtius pentagoni ad vigincuplũ iſtius trigoni: eſt ſicut decupli b e ad decuplum f g. Et quia duodecuplum illius pentagoni eſt omnes ſuperficies dodecedri / vigincuplũ autẽ huius trigoni eſt oẽs ſupficies icoſedri/ & quia per 15 quinti decupli b e ad decuplũ f g ſicut b e ſimplæ ad f g ſimplam: erit per 11 quinti proportio omnium ſuperficierum dodecedri pariter acceptarum ad omnes ſuperficies icoſedri pariter acceptas/ſicut b e ad f g. Et hoc eſt quod oportuit nos demonſtrare.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 9.

DIuiſa qualibet linea ſecundum proportionem habentem medium duoq; extrema: erit proportio lineæ potentis ſupra totam lineam eiuſq; maiorem portionem ad lineã potentem ſupra totam eiuſdemq; minorem portionẽ/tanq; proportio lateris cubi ad latus trianguli corporis viginti baſiũ vna cum cubo ipſo in eadem ſphæra contenti. 9

¶CAMP. ¶Sit linea a b diuiſa ſecũdum proportionem habentem medium duoq; extrema: & maior portio ſit linea a c. & ſuper centrũ a ſecundũ quãtitatem lineæ a b deſcribatur circulus d b e: eiq; inſcribatur ex 11 quarti pentagonus æquilaterus cuius vnum latus ſit d e, & ex ſecunda eiuſdem triangulus æquilaterus cuius vnum latus ſit d f. & vni ex angulis pentagoni qui ſit d: ſubtendatur linea e g. Conſtat igitur ex 5 huius: q; ſphæra circunſcribens dodecedron cuius pentagoni latus eſt d e, circunſcribit ſimul icoſedron cuius trianguli latus eſt d f. & ex demõſtratione 17 tredecimi manifeſtum eſt. q; eadẽ ſphæra circũſcribit cubum cuius latus eſt e g. Sumatur ergo linea h potens ſuper totam a b & eius maiorem portionem a c: & ſumatur k potens ſuper totam a b & minorem eius portionem b c. Dico itaq; q; proportio e g ad d f, hoc eſt lateris cubi ad latus trianguli icoſedri vna cũ ipſo cubo ab ipſa ſphæra contenti: eſt ſicut h ad k. Conſtat quidẽ quod ex correlario 15 quarti: q; a b eſt tanq; latus hexagoni æquilateri circulo b d e inſcripti. Igitur ex tertia huius/a c: eſt tãq; latus decagoni eiuſdẽ circuli. Itaq; per 10 tredecimi/d e: potens eſt ſuper totam a b & eius maiorem portionem a c, quare d e: eſt æqualis h. nam quadratum vtriuſq; earum: tantum eſt quantum quadrata duarum linearum a b & a c patiter accepta. Patet autem ex 8 tredecimi: q; d f eſt tripla potentialiter ad a b. at vero ex 5 eiuſdem patet: q; k quoq; tripla eſt potentialiter ad a c. Ergo ex ſecũda parte 21 ſexti proportio d f ad a b: eſt ſicut k ad a c, quare permu-

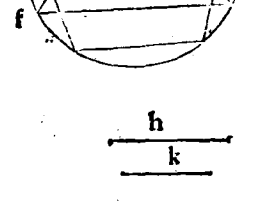

tatim d f ad k: ſicut a b ad a c. Et quia ex demonſtratione 17 tredecimi manifeſtū eſt q̄ ſi e g diuidatur ſecūdum proportionē habentem medium duoq̄ extrema/ maior portio eius erit tanq̄ d e: erit per ſecūdā huius proportio e g ad d e, ſicut a b ad a c. quare per 11 quinti erit quoq; e g ad d e: ſicut d f ad k. & permutatim: e g ad d f: ſicut d e ad k. Et quia per primā partem 7 quinti d e ad k ſicut h ad k, eo q̄ d e & h ſunt æquales: erit per 11 quinti e g ad d f, ſicut h ad k. Quod eſt propoſitum. ¶Non ſolum autem eſt proportio e g lateris cūbi ad d f latus trianguli icoſedri ſicut h ad k: immo ſimpliciter ſicut quarumlibet duarum linearum vnius ad alteram/ quarum altera poteſt ſuper totam quālibet lineam diuiſam ſecūdū proportionē habentem medium duoq̄ extrema & ſuper eius maiorem portionē/ altera vero ſuper totam & eius minorem portionem. nam ſingularū linearum taliū eſt proportio vna. Verbi gratia. maneāt prioreshypotheſes circa lineas a b, h, & k. & ſumatur quoq̄ quælibet alia linea quæ ſit l m, diuiſa ſecūdum proportionem habentem medium duoq̄ extrema in n: & portio maior ſit l n. ſitq; linea p potens ſuper totam l m & eius maiorem portionem l n: & linea q ſit potens ſuper totam l m & eius minorem portionem m n. Dico ergo q̄ proportio p ad q: eſt ſicut h ad k. Conſtat enim ex ſecūda huius: q̄ b a ad a c, eſt ſicut l m ad l n. ergo per primā partem 21 ſexti/ quadrati b a ad quadratū a c: eſt ſicut quadrati m l ad quadratum n l. quare coniunctim quadrati h ad quadratum a c: ſicut quadrati p ad quadratum l n. & permutatim quadrati h ad quadratum p: ſicut quadrati a c ad quadratum l n. Eodem argumētationis genere ſequitur q̄ proportio quadrati k ad quadratum q: eſt ſicut quadrati c b ad quadratū n m. Et quia ex ſecunda huius et prima parte 21 ſexti quadratum a c ad quadratum l n ſicut quadratū c b ad quadratum m n: erit ex 11 quinti quadratū h ad quadratū p, ſicut quadratum k ad quadratum q. quare per ſecundā partem 21 ſexti h ad p: ſicut k ad. Et permutatim h ad k: ſicut p ad q. Quod erat demonſtrandum. ¶Et ne quiſq̄ dubitationis locus eā quæ demōſtranda reſtant obfuſcet: præmittenda adhuc duximus quædam/ quibus ſequentia firmo demonſtrationis robore inconcuſſa permaneant.

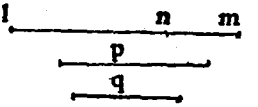

¶Si aliqua plana ſuperficies ſphæram quālibet ſecet: communis ſectio planæ ſuperficiei ſecantis & curuæ ſuperficiei ſphæræ erit circūferentia continens circulum.

¶Sit igitur aliqua plana ſuperficies ſecans ſphæram: & ſit linea a b cōmunis ſectio ſuperficiei ſecantis & ſuperficiei ſphæræ. dico q̄ linea a b eſt circūferentia circuli. Aut enim centrum ſphæræ eſt in plana ſuperficie ſecāte: aut extra. Oz ſi fuerit in ea: ponatur vbicūq̄ contigerit/ & ſit c. Quia ergo tota linea a b eſt in ſuperficie ſphæræ/ & quia omnes lineæ ductæ a centro ſphæræ ad ipſius circūferētiam ſunt æquales quēadmodum conſtat ex diffinitione ſphęræ: ſequitur vt omnes lineæ ductæ a puncto c ad lineā a b ſint æquales. Eſt igitur ex diffinitione circuli ſuperficies quam continet linea a b, circulus: & eius centrum eſt c, videlicet idē quod cētrum ſphæræ. Si autem centrum ſpæræ fuerit extra ſuperficiem ſecantem: ponatur ergo vbilibet quod ſit d, a quo ſecundū doctrinam 11 vndecimi ducatur linea d c perpendicularis ad ſuperficiem ſecātem. & protrahantur ab eodem centro d, duæ lineæ rectæ quomodocūq̄ contingat ad lineam a b, quæ ſint d a & d b: & iungatur c cū a & cum b. eruntq̄ duę lineæ d a & d b æquales: eo q̄ ipſæ ſunt a centro ſphæræ ad ſuperficiē eius. Ex diffinitione autem lineæ perpendicularis ad ſuperficiem/ manifeſtū eſt: q̄ anguli d c a & d c b ſunt recti. ideoq̄ ex penultima primi/ & iſta communi ſciētia (quæ æqualibus ſunt æqualia inter ſe ſunt æqualia) erunt quadrata duarū linearum c d & c a pariter accepta: æqualia quadratis duarum linearum d c & c b pariter acceptis. dempto itaq̄ vtrinq̄ quadrato d c: erit quadratū c a æquale quadrato c b. quare & linea c a: lineæ c b. Eodē argumentationis genere neceſſe eſt omnes lineas ductas a puncto c ad lineam a b: eſſe æquales. Ergo ex diffinitione circuli/ ſuperficies quam continet linea a b, eſt circulus: & eius cētrum eſt c. quod eſt propoſitum. ¶Ex hoc itaq̄ manifeſtum eſt/ q̄ cum ſuperficies ſecat ſphæram ſuper centrum eius: ſector proueniens in ſuperficie ſphæ-

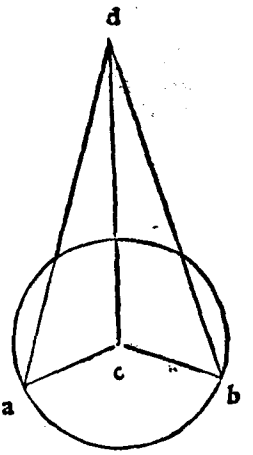

ræ eſt linea continens circulum cuius cẽtrum eſt centrum ſphæræ. Cum autem ſuperficies ſecat ſphæram non ſuper centrum eius: ſector quoq; prouenies in ſuperficie ſphæręꝫ eſt linea continens circulum cuius centrum eſt punctus ille in quo incidit perpendicularis ducta a centro ſphæræ ad ſuperficiem ſecantẽ.

¶Amplius autem dico

¶Si in ſphæra aliqua fuerint circuli æquales: perpẽdiculares ductæ a centro ſphæræ ad ſuperficies illorum circulorum erunt adinuicem æquales.

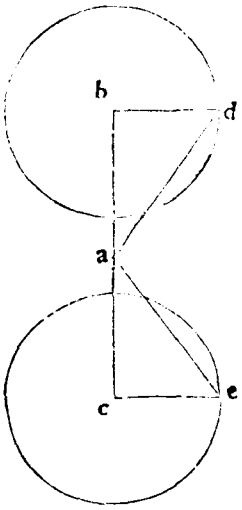

¶Sint in ſphæra cuius centrum a, ſignati duo circuli b & c æquales: quorum ſuperficies protrahantur a centro ſphæræ videlicet a pũcto a, perpendiculares ſecundum qꝫ docet 11 vndecimi. ad hunc quidem/a b: ad illum autem/a c. Dico qꝫ duæ lineæ a b & a c: ſunt æquales. Protrahantur enim a punctis b & c, ſingulæ lineæ rectę ad circũferentias illorum circulorum prout libuerit. in hoc quidem/ b d: in illo autem/c e. & iungatur a cum d & cum e. eritq; ex diffinitione lineæ ſupra ſuperficiem perpendiculariter ſtantis: vterq; duorũ angulorũ a b d, a c e, rectus. Atvero ex ſecũda parte præmiſſi correlarij manifeſtũ eſt/ qꝫ duo puncta b & c ſunt centra circulorũ b, c: ideoq; duæ lineæ b d & c e ſunt ſemidiametri eorũ. qui circuli cũ ponãtur æquales: ſequit ex diffinitione equaliũ circulorũ has ſemidiametros eſſe æquales. Et quia duæ lineæ a d & a e ſunt æquales/ quia ſunt ductæ a centro ſphæræ ad eius ſuperficiem: erunt ex penultima primi duæ perpendiculares a b & a c æquales. Quod oportebat demonſtrare. Nunc igitur ad propoſitum redeamus.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 10.

PRoportio corporis dodecedri ad corpus icoſedri/ quę ambo vna eadẽq; ſphæra includit: eſt ſicut omnium ſuperficierum eius pariter acceptarum ad omnes ſuperficies illius pariter acceptas. 10

¶CAMP. ¶Hoc eſt quod ſuperius poſt demonſtrationem 1 huius / auctoritate Ariſtei & Apollonij cõmemorauimus: cuius demõſtratio ex ijs q̃ premiſſa ſunt/ euidenter elicitur. Ex 5 quidem huius manifeſtum eſt/ qꝫ circuli quorũ alter circũſcribit pẽtagonũ dodecedri/ reliquus vero trigonũ icoſedri/ q̃ ãbo corpora ſphæra vna coercet: ſunt adinuicẽ æq̃les. Itaq; erũt perpẽdiculares a centro ſphæræ ad ſuperficies omniũ circulorũ circũſcribẽtiũ pentagonos huius dodecedri & trigonos illius icoſedri in eorũ cẽtra cadẽtes: adinuicẽ equales/ ſicut ex premiſſis manifeſtũ eſt. nã oẽs hi circuli: teſte 5 huius ſicut dictũ eſt/ eq̃les ſunt ſibi adinuicẽ. Pyramides igit̃ quarũ ſunt baſes pẽtagoni dodecedri & coni earũ ſimiliter cẽtrũ ſphęrę lac pyramides quarũ baſes ſunt trigoni icoſedri et coni earũ ſimiliter centrũ ſphęrę: ſunt æq̃ altæ. Cũctarũ quidẽ pyramidũ altitudinẽ: mẽſurãt vel determinãt a conis ad baſes perpẽdiculares cadẽtes. Pyramides autẽ eq̃ altas/ ſuis baſibus ꝓportionales eſſe oportet: quẽadmodũ 16 duodecimi ꝓbatũ eſt. Itaq; proportio pyramidis cuius pẽtagonus dodecedri/ ad pyramidẽ cuius baſis trigonꝰ icoſedri: eſt ſicut iſtius pẽtagoni ad hũc trigonũ. ideoq; p 24 quinti/ ꝓportio duodecupli illius pyramidis cuius baſis pẽtagonus dodecedri/ ad pyramidẽ cuius baſis trigonus icoſedri: ſicut duodecupli illius pẽtagoni ad hũc trigonũ. eę autẽ 12 pyramides quarũ ſunt baſes 12 pẽtagoni dodecedri/ ſunt tãq̃ totum corpus ipſius dodecedri: at 12 pentagoni tanq̃ oẽs ſupficies eius. itaq; ꝓportio corporis dodecedri ad pyramidem cuius baſis eſt trigonus icoſedri: eſt ſicut ꝓportio oĩm ſupficierũ dodecedri ad trigonũ icoſedri. Quare rurſus ex 24. quinti ꝓportio corporis dodecedri ad vigicuplũ illius pyramidis cuius baſis eſt trigonus icoſedri: eſt ſicut oĩm ſupficierũ dodecedri ad vigicuplũ trigoni icoſedri. Cũ igit̃ vigicuplũ huius pyramidis ſit tanq̃ totũ corpus icoſedri/ at vigicuplũ iſtius trigoni tãq̃ oẽs ſupficies ipſius icoſedri: erit proportio corpis dodecedri ad corpus icoſedri q̃ ãbo vna eadẽq; ſphęra cõdudit/ ſicut ꝓportio oĩm ſupficierũ corpis dodecedri piter acceptarũ ad oẽs ſupficies corporis icoſedri piter acceptas. Hoc autẽ eſt prædictorũ philoſophorũ de ꝓportiõe horũ duorũ corporũ ſentẽtia: fixa ſolidaq; demõſtratiõe roborata.

Cui quoq; adijciendum eſt hoc. nam cum proportio lateris cubi ad latus trianguli corporis icoſedri vna cum ipſo cubo ab eadem ſphæra concluſi / ſit ſicut proportio omnium ſuperficierum corporis dodecedri pariter acceptarũ ad omnes ſuperficies ipſius icoſedri in eadem ſphæra concluſi / ſicut ex 8 huius demonſtratum eſt: erit ex 11 quinti proportio corporis dodecedri ad corpus icoſedri quæ ambo ſphæra vna circũuoluit tanq; proportio lateris cubi eidemq; ſphæræ inſcriptibilis ad latus ipſius trigoni icoſedri. Amplius autem / quia diuiſa qualiber linea ſecundum proportionem habentem medium duoq; extrema / eſt proportio lineæ potentis ſuper totam & eius maiorem portionẽ ſicut lateris cubi alicui ſphæræ inſcripti ad latus trigoni corporis icoſedri ab eadem ſphæra circũducti / ſicut ex 9 huius demonſtratum eſt: erit etiam ex 11 quinti vt diuiſa qualibet linea ſecundum proportionem habentem mediũ duo q; extrema ſit proportio lineæ potentis ſuper totam & eius maiorem portionẽ ad lineam potentem ſuper totam & eius minorem portionem / veluti proportio corporis dodecedri ad corpus icoſedri quæ ambo vna atq; eadem ſphæra circũſcribit. Ex dictis igitur manifeſtũ eſt / q; proportio lateris cubi alicui ſphæræ inſcripti ad latus trigoni icoſedri ab eadem ſphæra circũſcripti / item proportio cunctarum ſuperficierum dodecedri ad cunctas ſuperficies icoſedri quę ambo eadem ſphæra circũſcribit / & rurſus propottio lineæ potentis ſuper quamlibet lineam diuiſam ſecundum proportionem habentem medium duo q; extrema & ſuper eius maiorem portionem ad lineam potentem ſuper eandem & ſuper eius minorem portionem / itaq; iterum proportio corporis dodecedri ad corpus icoſedron quæ ambo vna eadẽq; ſphæra coercet: eſt proportio vna. ¶Mirabilis itaq; eſt potentia lineæ ſecundum proportionem habentem medium duoq; extrema diuiſæ. Cui cũ plurima philoſophantium admiratione digna cõueniant: hoc principium vel præcipuũ ex ſuperiorum principiorum inuariabili procedit natura / vt tam diuerſa ſolida tum magnitudine tum baſium numero tũ etiã figura / irrationali quadam ſymphonia rationabiliter conciliet. Quippe demonſtratum eſt / q; proportio dodecedri corporis ad icoſedron corpus quæ ambo ſphæra vna coambit: eſt quaſi proportio lineæ potentis ſuper quãlibet lineã ſecũdũ præfatam proportionem diuiſam & ſuper eius maiorem partem / ad quãlibet lineam potẽtem ſuper eandem & eius minorem partem. ¶Quoniã vero de tribus cęteris corporibus regularibus nihil adhuc diximus: ſtudeamus de ipſis aliquid dicere.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 11.

11 IN omni triangulo æquilatero ſi ab vno angulorum eius perpendicularis ad baſin ducatur: latus eiuſdem trianguli ad ipſam perpendicularem potentialiter ſeſquitertium eſſe conueniet.

¶CAMP. ¶Sit enim triangulus æquilaterus a b c: ducaturq; ab angulo a, linea a d, perpendicularis ad baſin. Dico q; a b eſt potentialiter ſeſquitertiũ ad a d. Sunt quidem ex 5 primi / duo anguli b & c æquales. Et quia ãguli ad d ſunt recti: erit per 26 primi linea b c diuiſa per æqualia in puncto d. Itaq; ex 4. ſecundi quadratum b c: quadruplum ad quadratum b d. ideoq; etiam quadratum a b: quadruplum eſt ad quadratum b d. eſt enim triangulus æquilaterus. Quare per penultimã primi quadrata duarum linearum a d & b d pariter acceptа: quadruplum ſunt ad quadratum b d. Itaq; quadratum a d: triplum eſt ad quadratum b d. Conſtat ergo propoſitum.

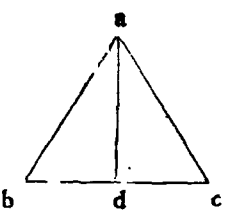

Eucli. ex Camp. Propoſitio 12.

12 OMnis trigonus æquilaterus cuius eſt latus rationale: ſuperficies medialis eſſe probatur.

¶CAMP. ¶Sit vt prius / triangulus a b c æquilaterus: & ſit latus eius a b rationale ſiue in longitudine ſiue in potentia tantum. Dico itaq; q; ipſe triangulus eſt ſuperficies medialis. Ducatur enim perpendicularis ad: a b angulo a, ad baſin. eritq; ex premiſſa & ex 6 decimi & diffinitione ſuperficiei rationalis / quadratum lineæ a d rationale: & linea a d rationa

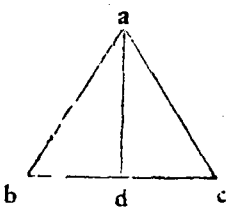

lis in potentia. Ipſa autem ex vltima parte decimę mediãte præmiſſa erit incommẽſurabilis lineæ a b: ideoq; & linea b d, quæ eſt tanꝫ eius dimidiũ. Sunt itaq; duæ lineæ a d & b d rationales/potentialiter tantũ cõmunicantes. igitur ex 19 decimi ſuperficies vnius earũ in alterã: eſt medialis. Cũq; ſuperficies vnius earũ in alterã ſit æqualis trigono a b c: conſtat verum eſſe quod diximus.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 13.

CVnctæ ſuperficies vtriuſlibet duorum ſolidorum quorũ alterum eſt pyramis quatuor baſium triangularium & æquilaterarum/ reliquum vero eſt corpus octo baſiũ triãgularium & æquilaterarum/ pariter acceptæ: ſi diameter ſphæræ ea circunſcribentis rationalis fuerit/ componunt ſuperficiem medialem. 13

CAMP. CNam ſi diameter ſphæræ alterum duorum propoſitorum corporum circũſcribẽtis fuerit rationalis ſiue in longitudine ſiue in potentia tãtum: erit ex correlario 13 tredecimi libri latus pyramidis rationale in potentia/ & ex correlario eiuſdem 15 latus quoq; corporis octo baſium rationale in potentia. quare per præmiſſam/ trianguli qui ſunt baſes vtriuſlibet corporis: erunt ſuperficies mediales. Et quia trianguli vtriuſlibet eorum ſibi adinuicem ſunt æquales: erunt ex 21 decimi omnes ſuperficies vtriuſlibet eorum pariter acceptæ cõponentes ſuperficiem medialem/ quemadmodum proponitur.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 14.

SI tetrachedron & octoedron vna eademq; ſphæra circũſcribat: erit vna ex baſibus tetrachedri ſeſquitertia ad vnam ex baſibus octoedri. Omnes autẽ baſes octoedri pariter acceptas ad omnes baſes tetrachedri pariter acceptas/ ſeſquialteram proportionem habere: neceſſe eſt. 14

CAMP. CSit aliqua ſphæra cuius diameter a, circũſcribens pyramidẽ cuius latus b: & octoedron cuius latus c. Dico itaq; q; triangulus æquilaterus cuius latus b, ſeſquitertius eſt ad triangulum æquilaterum cuius latus c: & q; ſuperficies quam cõponunt octo trianguli æquilateri cuiuſq; quorũ eſt latus ç, ſeſquialtera eſt ad ſuperficiẽ quã cõponunt quatuor triãguli æquilateri cuiuſq; quorum eſt latus b. Conſtat enim ex correlario 13 tredecimi: q; quadratũ a ad quadratũ b, eſt ſicut 6 ad 4. igitur eõuerſo quadratum b ad quadratum a: ſicut 4 ad 6. Ex correlario vero 15 eiuſdem manifeſtũ eſt: q; quadratũ a ad quadratum c, ſicut 6 ad 3. Itaq; per æquam proportionalitatem quadratum b ad quadratum c: ſicut 4 ad 3. Quadratũ autem b ad quadratum c: eſt ſicut trigonus æquilaterus cuius latus b, ad trigonũ æquilaterum cuius latus c. vtrobi q; enim: eſt ſicut b ad c proportio duplicata ex ſecũda parte 18 ſexti. igitur trigonus æquilaterus cuius latus b, ad trigonum æquilaterum cuius latus c: ſicut 4 ad 3. Quare conſtat prima pars propoſiti. CEx quo euidenter elicitur ſecunda. Erit enim per conuerſam proportionalitatem trigonus æquilaterus cuius latus c, ad trigonum æquilaterum cuius latus b: ſicut tria ad quatuor. ideoq; octuplum trigoni æquilateri cuius latus c, ad quadruplum trigoni æquilateri cuius latus b: eſt ſicut octuplum ternarij ad quadruplum quaternarij. hoc autem: ſicut 24 ad 16. Et quia octuplum trigoni æquilateri cuius latus c, eſt omnes baſes octocedri cuius latus c, & quadruplum trigoni æquilateri cuius latus b, eſt omnes baſes pyramidis cuius latus b, & quia proportio 24 ad 16 eſt ſeſquialtera: ſequitur vt ſuperficies quam componunt omnes baſes octoedri cuius latus c, ad ſuperficiem quam cõponunt omnes baſes pyramidis cuius latus b, ſeſquialtera (ſicut diximus) in proportione reſpiciat.

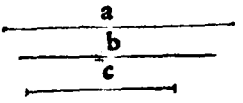

Eucli. ex Camp. Propoſitio 15.

PYramide quatuor baſium triangularium atq; equilaterarum intra ſphæram quãlibet collocata/ ſi a quolibet angulorum eius per centrum ſphæræ recta linea ad baſin 15

ducatur: in centrum circuli baſin circũſcribentis eam cadere: atq; eidem baſin perpendiculariter inſiſtere neceſſario comprobatur.

¶CAMPANVS. ¶Sit pyramis a b c d, 4 baſiũ triangularium atq; æquilaterarum: intra ſphæram aliquam cuius centrum ſit f, collocata. & cum quilibet quatuor angulorum iſtius pyramidis poſſit eſſe conus eius/& quilibet quatuor triangulorũ eſſe baſis: imaginemur nũc eius ſolidum angulum a eſſe conum/ & triangulum b c d imaginemur eſſe baſin/atq; huic baſi intelligamus circunſcriptũ eſſe circulũ b c d. dehinc a puncto a quẽ imaginati ſumus conum pyramidis/ducamus ad baſin b c d, lineam rectam tranſeuntem per punctum f qui eſt centrum ſphæræ circũſcribentis pyramidem de qua diſputamus: & occurrat hæc linea ſuperficiei b c d quam imaginati ſumus baſin pyramidis/ſuper punctum e. Dico igitur q̃ punctum e eſt centrum circuli b c d: & q̃ linea a f e eſt perpendicularis ad ſuperficiem b c d. Producã enim lineas f b, f c, f d. Et quia quatuor puncta a, b, c, d, ſunt in ſuperficie ſphęrę cuius centrum f, propter hoc q̃ illam ſphæram poſitum eſt circũſcribere hanc pyramidem: erũt omnes quatuor lineæ f a, f b, f c, f d, adinuicem equales. ſunt enim ductæ a cẽtro ſphæræ ad eius ſuperficiem. Ergo quia duo latera a f & f b trianguli a f b, ſunt æqualia duobus lateribus a f & f c trianguli a f c, & baſis a b baſi a e, nã pyramis poſita eſt æquilatera: erit ex 8 primi angulus a f b æqualis angulo a f c. ideoq; per 13 primi angulus quoq; b f e: erit æqualis angulo c f e. Eodem modo probabis angulum d f e: eſſe æqualem angulo c f e. neceſſe eſt enim ex 8 primi: vt angulus a f d ſit æqualis angulo a f c. Quare per 13 primi angulus quoq; c f e: erit æqualis angulo d f e. Sunt igitur tres anguli b f e, c f e, d f e, adinuicem æquales. Protractis igitur lineis e b, e c, & e d: ſequitur ex 4. primi bis aſſumpta eas eſſe adinuicem æquales. ideoq; per 9 tertij punctus e: eſt centrum circuli b c d. Et quia perpendicularis ducta a centro ſphęrę ad ſuperficiem cuiuſlibet circuli eã ſecantis/cadit ſuper centrũ eiuſdem circuli ſicut ex iſs quę præmiſſa ſunt videlicet ex iſs quæ 10 huius immediate præcedunt didiciſti: conuincitur lineam a f e eſſe perpendicularem ad ſuperficiem circuli a b c. quẽadmodum proponitur. Sinautem: erunt eiuſdem circuli duo centra. quod natura tanq̃ impoſſibile exhorruit.

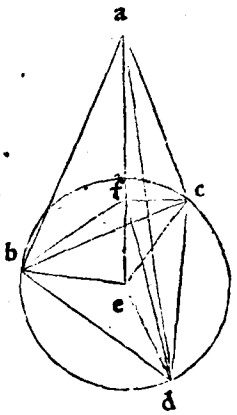

Eucli. ex Camp. Propoſitio 16.

16 SOlidum octo baſium triangularium atq; æquilaterarũ quod ab aliqua ſphæra circũſcribitur: diuiſibile eſt in duas pyramides æque altas quarum altitudo æqualis eſt ſemidiametro ſphæræ/baſis autem vtriuſq; quadratum quod eſt ſubduplum quadrato diametri ſphæræ.

¶CAMP. ¶Eſto corpus octo baſium triangularium atq; æquilaterarũ cuius ſex anguli ſint a, b, c d, e, f: circũſcripta a ſphæra cuius cẽtrum g. Conſtat itaq; q̃ ſex puncta a, b, c, d, e, f, ſunt in ſuperficie ſphæræ cuius centrum g. Si igitur centrum g iungatur cum quolibet horum ſex punctorum: erunt duæ lineæ iũgentes ipſum eis adinuicem æquales/cum ipſæ ſint a centro ſphæræ ad ſuperficiem. Cum autem ex correlario 15 tredecimi ſit diameter ſphæræ potentialiter dupla ad latus huius corporis: erit ex 4 ſecundi latus huius corporis potentialiter duplum ad ſemidiametrum ſphæræ. Quadratũ ergo e f: duplum eſt ad quadratum ipſius c e. ideoq; æquale duobus quadratis duarum linearum e g & g f. Itaq; per penultimã primi ãgulus c g f: eſt rectus. eadem ratione quiſq; angulorum f g d, d g e, & e g c: eſt rectus. quare per 14. primi/& c g d, & f g e: eſt linea vna. igitur ex 2 vndecimi quinq; puncta c, f, d, e, g: ſunt in ſuperficie vna. Manifeſtũ eſt autẽ ex 5 primi & 32 eiuſdem: q̃ quilibet quatuor angulorũ c, e, d, e, f, eſt rectus. igitur ex diffinitione quadrati: ſuperficies c e d f eſt quadrata. Et quia latus eius eſt latus propoſiti corporis: conſtat ex correlario 15 tredecimi iſtud quadratum eſſe ſubduplum quadrato diametri ſphæræ. Conſimili quoq; ratiocinatione conſtat vtrãq; duarum linearum a g & g b, cum qualibet quatuor linearum c g, f g, d g, e g, continere angulum rectum, ideoq; ex 4. vn-

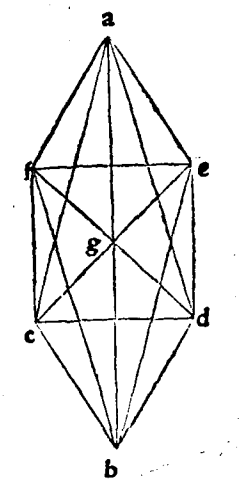

decimi vtrãq; earum esse perpendicularem ad superficiem c e d f. & ambas scilicet a g & g b per 14. primi cõponere lineam vnã. Diuisum est igitur propositum corpus in pyramidem a c f d e cuius basis quadratum c e d f quod est subduplum quadrato diametri sphæræ/ & etiam altitudo linea a g quæ est semidiameter sphæræ: & in pyramidem b c f d e cuius basis est prædictum quadratum/ & eius altitudo linea g b quæ est semidiameter sphæræ. Et hoc est quod oportebat ostendere.

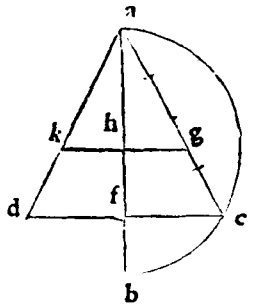

Eucl. ex Camp. Propositio 17.

17 PYramidem quatuor basiũ triangularium atq; æquilaterarum sphæra aliqua circunscribentem erit proportio tetragoni qui sub linea potentialiter subsesquiteitia ad dodrãtem lateris ipsius pyramidis & sub linea superquincupartiente vicesimasseptimas eius dodrantis cõtinetur / ad quadratum diametri sphæræ: sicut corporis ipsius pyramidis ad corpus octo basium triangularium atq; æquilaterarum/ quæ ambo eadem sphæra circunducantur.

¶CAMP. ¶Sit sphęra cuius diameter a b & centrũ h: circũscribens pyramidem quatuor basium triangularium atq; æquilaterarum a c d, & corpus octobasium triangularium atq; æquilaterarum quod sit e, sitq; linea l m potentialiter subsesquitertia ad dodrantẽ lineæ a c quæ est latus pyramidis: & linea m n contineat dodrantem prædictũ & eius quinq; vicesimasseptimas. sitq; p: quadratum diametri a b. Dico itaq; q proportio pyramidis a c d ad octoedron e: est sicut superficiei l m in m n, ad quadratum p. Imaginemur enim solidum angulum a esse conum pyramidis: & basin pyramidis cuius vnũ latus est dc, secare diametrum sphæræ in puncto f. eritq; (quẽadmodum ex ratiocinatione 13 tredecimi manifestum est) a f dupla ad f b. Cũq; etiã a b sit dupla ad b h: erit ex 19 quinti b f dupla ad h f. ideoq; a f: quadrupla ad f h. Imaginemur igitur superficiem secantem pyramidem a c d, super centrum sphęræ æquidistanter basi ipsius: sitq; linea g k cõmunis sectio huius superficiei & trianguli a c d. eritq; ex 17 vndecimi proportio c a ad a g: sicut f a ad a h. igitur c a ad a g: sicut 4 ad 3. sic enim est ex euersa proportionalitate: f a ad a h. Constat etiam ex secunda parte 29 primi/ & 16 vndecimi/ & 10 eiusdem/ & prima parte 2 sexti/ & definitione similiũ superficierũ & similium corporum: q pyramis a g k est similis pyramidi a c d. ideoq; ex 8 duodecimi proportio pyramidis a c d ad pyramidem a g k: est sicut c a ad a g triplicata. quare sicut 4 ad 3 triplicata. Constat autem ex 2 octaui: q proportio 4 ad 3 triplicata / est sicut 64 ad 27. Itaq; proportio pyramidis a c d ad pyramidem a g k: est sicut 64 ad 27. Fiat ergo triangulus æquilaterus q r s ex linea æquali a g, quam constat esse dodrantem lineæ a c: & producatur linea q t perpendicularis ad r s. erit ex 11 huius linea q t potentialiter subsesquitertia ad lineam q r: ideoq; æqualis l m. Adiiciatur quoq; lineæ r s linea s x: ita q proportio r x ad r s sit sicut 64 ad 27, diuidaturq; r x per ęqlia in v: vt sit r v 32 de partibus illis de quibus r s est 27, aut r x 64. eritq; r v ęqualis: m n. Et ducantur lineę q v & q x. eritq; ex 1 sexti / proportio triãguli q r x ad triangulũ q r s: sicut 64 ad 27. Cum q; per eandem triangulus q r x sit duplus ad triangulum q r v, at ex 41 primi quod fit ex q t in r v duplum quoq; sit ad triangulum q r v: erit quod fit ex q t in r v (& ipsum est æquale superficiei l n) ęquale triangulo q r x. quare proportio superficiei l n ad triangulum q r s: est sicut 64 ad 27. ideoq; sicut pyramidis a c d ad pyramidem a g k. Manifestum est autẽ ex 15 huius: q linea a f est perpendicularis ad basin pyramidis a c d. ideoq; per 19 vndecimi linea a h: est etiam perpendicularis ad basin pyramidis a g k. Igitur altitudo a g k pyramidis: est semidiameter sphęræ. Diuidatur itaq; octoedoron e: quẽadmodũ proponit præmissa. erit itaq; vtraq; duarum pyramidum in quas ipsum e diuiditur: æqualta pyramidi a g k. nam singularum altitudo: est semidiameter sphęræ. Quia igitur omnes laterales pyramides æque altæ / suis basibus sunt

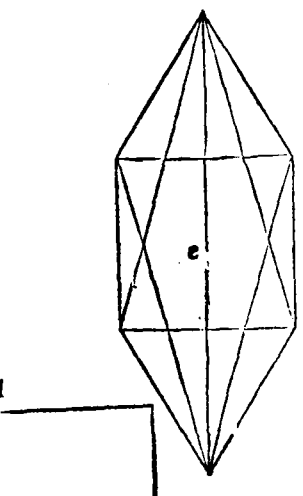

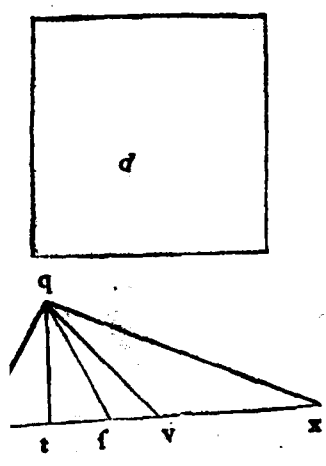

proportionales vt in 6 duodecimi demonſtratum eſt: erit proportio pyramidis a g k ad vtrãq; earũ in quas diuiditur octoedron e, ſicut baſis eius ad baſes earum. Quare per 24 quinti proportio pyramidis a g k ad totũ octoedron e: eſt ſicut ſuę baſis quam conſtat eſſe æqualem triangulo q r ſ, ad baſes amborum pyramidum in quas diuiditur e pariter acceptas/quas conſtat eſſe æquales quadrato diametri ſphęræ per præmiſſam/videlicet p. Quoniam ergo proportio pyramidis a c d ad pyramidem a g k eſt ſicut ipſius tetragoni l n ad trigonum q r ſ, videlicet 64 ad 27/ & pyramidis a g k ad octoedron e ſicut trigoni q r ſ ad quadratũ p: erit per æquã proportionalitatem proportio pyramidis a c d ad octoedron e, ſicut tetragoni l n ad quadratum p/. Et hoc erat demonſtrandum.

¶ COROLLARIVM. ¶ Ex præmiſſis igitur manifeſtũ eſt/ q; perpendicularis veniẽs a centro ſphęrę ad pyramidẽ quatuor baſium triangularium atq; æquilaterarum circũſcribentis ad quãlibet baſin ipſius pyramidis: æqualis eſt ſextę parti diametri ſphæræ.

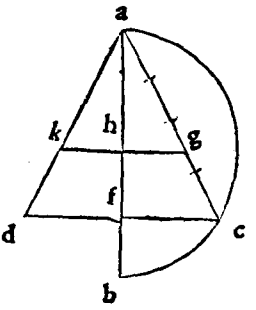

¶ Cum enim cuncti trianguli pyramidem ambientes ſint ſimiles & æquales: erunt quoq; circuli ipſos circũſcribentes/æquales. ideoq; perpendiculares a centro ſphæræ ad eoſdem circulos in eorum centra: erunt etiam æquales. perpẽdiculares autem cadentes ad circulos: ſunt perpendiculares ad baſes pyramidis. itaq; perpendiculares ad baſes: ſunt adinuicẽ æquales. Linea autẽ h f: eſt perpendicularis ad baſin pyramidis a c d. quam h f quia conſtat ex prædictis eſſe ſextam partem diametri a b, relinquitur ergo eſſe verum quod per correlariũ concluditur. ¶ Idem aliter demonſtrare contingit: ſi prius hoc antecedẽs fuerit ſtabili ratione firmatum.

¶ In omni triangulo æquilatero linea deſcendens ab vno angulorum eius orthogonaliter ſupra baſin: tripla eſt ad perpendicularem quæ a cẽtro circuli trigonum ipſum circũſcribentis ad quodlibet latus eius protrahitur.

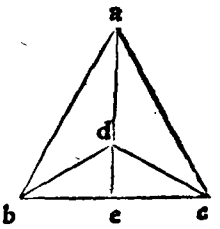

¶ Sit enim triangulus a b c: æquilaterus. ſitq; d centrum circuli ipſum circũſcribentis: a quo ducantur lineæ ad ſingulos angulos. quas manifeſtum eſt eſſe æquales: cum ſint a centro circuli ad circũferentiam. Sint enim tria puncta a, b, c, in circũferentia circuli ipſum trigonum circũſcribentis. protrahatur autem a d in continuum & directum: quouſq; obuiet lateri b c ſuper punctum e. Conſtat igitur ex 8 primi: q; angulus a d b eſt æqualis angulo a d c. ideoq; ex 13 primi angulus b d e: eſt æqualis angulo c d e. Quare per 4 primi/ b e eſt æqualis e c: & anguli qui ſunt ad e, recti. Itaq; d e perpendicularis eſt ad b c: veniens a cẽtro circuli circũſcribentis trigonũ a b c. & a e perpendicularis eſt etiã ad b c: veniens ab vno angulorum prædicti trigoni. Dico ergo: q; a e tripla eſt ad e d. Conſtat enim q; tetragonus qui fit ex d e in e b, æqualis eſt trigono b d c: tetragonus quoq; qui fit ex a e in e b, æqualis eſt trigono a b c. At quia trigonus a b c triplus eſt ad trigonum d b c: eritq; tetragonus qui fit ex a e in e b, triplus ad eum qui fit ex d e in e b. Cum igitur ex 1 ſexti ſit proportio tetragoni a e in e b ad trigonum d e in e b, ſicut a e ad e d: erit a e tripla ad e d. Quęad modum proponitur.

¶ Neceſſe eſt ergo vt perpendicularis cadens ab aliquo angulo alicuius trigoni æquilateri ſuper latus oppoſitum: tranſeat per centrum circuli trigonum ipſum circũſcribentis.

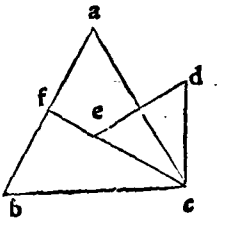

¶ Nunc itaq; quod promiſimus abſoluamus. Ad hoc autẽ imaginemur pyramidem quatuor baſium triangularium atq; æquilaterarum cuius vna ex quatuor baſibus eius ſit trigonus a b c: circũſcriptam eſſe a ſphæra cuius centrum d. & protrahatur linea d e perpendiculatis ad ſuperficiem trianguli a b c: quam conſtat cadere in cẽtrum circuli dictum trigonum circũſcribentis. Dico igitur lineam d e: eſſe ſextam partem diametri ſphæræ propoſitam pyramidem cir-

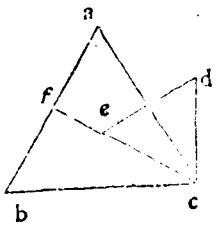

cunſcribentis.producam enim lineam d c:& lineam c f perpendicularem ad li neam a b, quam c f ex proximo correlario conſtat tranſireper punctum e/& ex præmiſſo antecedente triplam eſſe ad e f. Conſtat autem ex 4 ſecundi q̃ ſecun dum q̃ quadratũ diametri ſphæræ cuius centrum d, eſt 36 : et quadratum ſe midiametri d c, 9.ex correlario autem 13 tredecimi eſt quadratũ b c: 24. & per 11 huius quadratum c f, 18. & per præmiſſum antecedens/ quadratum c e: 8. Quia igitur ex penultima primi quadratum d c eſt æquale quadratis duarum linearum d e & e c, eſt autem quadratum d c 9/& quadratum c e 8 prout qua dratum diametri ſphæræ eſt 36 : relinquitur quadratum d e vnum / prout qua dratum diametri ſphæræ eſt 36. itaq; linea e d eſt vnum: prout diameter ſphæræ eſt 6.quod oportebat probare. ¶Eodem demõſtrationis genere demonſtrabi tur nobis: q̃ ſemidiameter ſphæræ circũſcribentis corpus 8 baſium triangulari um atq; æquilaterarum tripla eſt in potentia ad perpendicularem a cẽtro ſphæ ræ circunſcribentis ipſum/ ad quãlibet ſuarum baſium deſcendentem. Conſtat quidem quemadmodum dictũ eſt prius/ q̃ cum omnes baſes huius corporis ſint æquales & ſimiles: erunt circuli ipſas circũſcribentes/æquales. ideoq; per pendiculares a centro ſphæræ in ipſorum circulorum centra cadentes: erunt ad inuicem æquales, Cũq; perpẽdiculares ad circulos baſium/ſint quoq; perpen diculares ad baſes: ſequitur vt perpendiculares a centro ſphæræ ad ſingulas baſes/adinuicem ſint æquales. Si ergo quod dicimus de perpẽdiculari ad vnã ſuarum baſium probetur: relinquetur verum eſſe quod proponitur. Sit itaq; vt prius triangulus a b c vna ex baſibus octoedri circũſcripti a ſphæra cuius cen trum d:& cętera quoq; fiant vt prius. Cum igitur ex correlario 15 tredecimi dia meter ſphæræ ſit potentialiter dupla ad latus octoedri: ſequitur vt latus octoe dri ſit potentialiter duplum ad ſemidiametrum ſphęræ. ideoq; cum quadratũ lineæ b c eſt 12:erit quadratum lineæ d c quæ eſt ſemidiameter ſphæræ 6.ex 19 autem huius cum quadratũ b c eſt 12: quadratum c f eſt 9. Et ex præmiſſo an tecedente: quadratum c e eſt 4. Itaq; cum quadratum d c quæ eſt ſemidiame ter ſphęrę/eſt 6: quadratum c e eſt 4. Et quia ex penultima primi quadratũ d c eſt æquale quadratis duarum linearum c e & e d: ſequitur vt quadratum e d ſit duo/prout quadratum d e eſt 6. Conſtat ergo quod diximus.

Euclides Camp. Propoſitio 18.

DVplum quadrati quod ex diametro ſphærę cubum cir- 18
cunſcribentis deſcribitur: æquum eſt omnibus ſuperficie bus ipſius cubi pariter acceptis. Perpendicularis quoq; quæ a centro ſphæræ ad quãlibet ex ſuperficiebus cubi produci tur: medietati lateris cubi eiuſdẽ æqualis eſſe ex neceſſitate conuin citur.

¶CAMPANVS. ¶Manifeſtum eſt enim ex correlario 14. tredecimi: q̃ dia meter ſphærę cubum includentis/tripla eſt in potentia ad latus cubi. Cum igi tur quadratum diametri ſphæræ triplum ſit ad quadratum lateris cubi: duplũ quadrati diametri ſphæræ æquum erit ſexcuplo quadrati lateris cubi. Sũt autẽ omnes ſuperficies cubi: ſex quadrata quæ ex latere cubi in ſe producuntur. Itaq; duplum quadrati diametri ſphætæ: æquum eſt omnibus ſuperficiebus cubi. Conſtat igitur prima pars. Secundam autem partem: ex 18 & 19 & 40 vnde cimi libri facile probabis.

¶CORRELARIVM ¶Ex his ergo euenire neceſſe eſt: vt ex medietate lateris cubi in biſſe quadrati producti ex diametro ſphæræ ipſum cubum am bientis: cubi ſoliditas producatur.

EVCLIDI MEGARENSI
deputati libri qui in ordine
eſt decimuſquartus:
Finis.

EVCLIDI MEGRENSI CLARISSIMO PHI

losopho Mathematicorũq; facile principi deputatus li ber de regulariũ corporũ proportione, traditore Hypsi cle Alexãdrino, ac Bartholamęo Zãberto Veneto iter- prete: q in ordine eſt quartus decimus. Proœmiũ.

ASilides Tyrius Protarche cũ Alexan- driam petijſſet, patriq; noſtro ob Ma- thematicas diſciplinas familiaris ſubſti tiſſet: cum eo, ipſo peſtilentiæ tempore diu verſatus eſt. Et quandoq; diſcutien- do id quod ab Apollonio ſcriptum eſt de dodecahedri & icoſahedri in eadem ſphæra deſcriptorum comparatione, & quam inter ſe figuræ huiuſmodi habe- ant rationem. videbatur namq; Apollonius: hęc recte minime conſcripſiſſe. ipſi vero enucleantes (quemadmodum pater meus dicebat) perſcripſerant. Ego vero poſterius aliũ comperi librum ab Apollonio conſcriptum: qui recte complectebatur eius quod obijciebatur demonſtrationem, gauiſi ſunt inq; illi valde: in pro- blematis indagatione. Ab Apollonio namq; edictum videtur cõ muniter conſiderare: nam ſic circunfertur. Quod vero a nobis rurſus laborioſe conſcriptum viſum eſt: ea quæ ex commentatio- ne deprehendi, tibi diſcutienda eſſe cenſui propter eã quę in om- nibus diſciplinis, & in Geometria præcipue promotionẽ adhibe tur, vt prompte ea quæ dicentur poſſis iudicare. tum propter be neuolentiam erga patrem: tum ob amorẽ erga nos. Benigne igi- tur audies ea quæ tibi trademus. Sed tempus iam eſto proœmio ſuperſedere: & conſtructionem exordiri.

Eucli. ex Zamb. Theorema 1. Propoſitio 1.

CAMP. 1

QUæ ex centro alicuius circuli in pẽtagoni latus in eodẽ circu lo deſcripti perpẽdicularis acta: dimidia eſt ſimul vtriuſq; & eius quæ ex centro: & eius quæ decagoni in eodem circulo deſcripti.

HYPSICLES ex Zamb. Sit circulus a b c: & in ipſo a b c circulo latus pentagoni æquilateri ſit b c, aſſumaturq; per 1 tertij centrum ipſius circuli, ſitq; d. & in ipſam b c per 12 primi perpendicularis excitetur d e. extendaturq; in rẽ ctas lineas ipſius d e recta linea d e f. Dico q; ipſa d e dimidia eſt & hexagoni & decagoni laterum in eodem circulo deſcriptorum. Connectantur enim d c, e f: & ponatur ipſi e f æqualis g e. & ab ipſo g in c connectatur g c. Quoniam quincupla eſt totius circuli circunferentia ipſius b f c circũferentię, & totius qui dem circunferentiæ circuli dimidia eſt circunferentia a c f, ipſius autem b f c dimidia eſt f c: igitur & circũferentia a c f ipſius f c circũferentiæ quincupla eſt. Quadrupla igitur eſt a c: ipſius f c. Sicut autem a c ad f c: ſic qui ſub a d c an- gulus ad eum qui ſub f d c angulum. quadruplus igitur eſt qui ſub a d c: eius qui ſub f d c. Duplus autem qui ſub a d c: eius qui ſub e f c. duplus igitur eſt qui ſub e f c: eius qui ſub g d e. Eſt autem qui ſub e f c: ei æquus qui ſub e g c. du- plus eſt igitur is qui ſub e g c: eius qui ſub g d e. æqualis igitur eſt d g: ipſi g c. Sed g c: ipſi f c eſt æqualis. æqualis igitur eſt d g: ipſi f c. Eſt autem g e: ip e f æqualis. æqualis igitur eſt & ipſa d e: ſimul vtriq; e f c. Communis au- tem apponatur & ipſa d e. Vtraq; igitur ſimul d f c: dupla eſt ipſius d e. Eſt

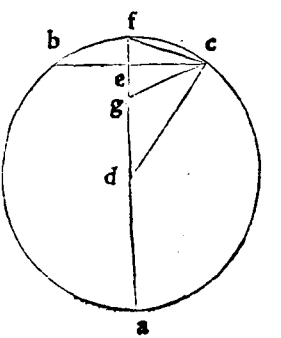

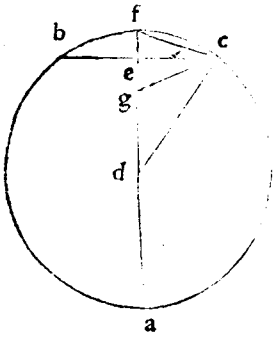

autem d f: æqualis quidem ipſius hexagoni lateri. At f c: æqualis ei quod decagoni. Igitur d e: dimidia eſt & eius quod hexagoni & eius quod decagoni/ in eodem circulo deſcriptorum. Manifeſtum nempe eſt ex iſs quæ in tertiodecimo libro theorematibus/ ꝙ ex centro circuli in latus trianguli æquilateri perpendicularis acta: dimidia eſt eius quæ ex centro circuli.

Eucli. ex Zamb. Theorema 2. Propoſitio 2.

¶Idem circulus: compræhendit & dodecahedri quinquangulum / & icoſahedri triangulum in eadem ſphæra deſcriptorum. 2

¶HYPSICLES ex Zamberto. ¶Hoc inq̃ a b Ariſtęo deſcribitur in eo libro cuius index eſt quinq; figurarum comparatio: ab Apollonio autem in ſecunda traditione comparationis dodecahedri ad icoſahedrum/ ꝙ eſt ſicut dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiem ſic & ipſum dodecahedrum ad ipſum icoſahedrum/ quoniam ex centro ſphærę in dodecahedri pentagonũ & in icoſahedri triangulum perpendicularis acta eadem eſt. Deſcribendum quoq; a nobis eſt: ꝙ idem circulus compræhendit & dodecahedri pentagonum & icoſahedri triangulum in eadem ſphæra deſcriptorum. Hoc deſcripto / ſi in circulo quinquangulum æquilaterum deſcriptum fuerit: quod ex latere pentagoni & quod ab ea quæ ſub binis pentagoni lateribus ſubtenſa eſt recta linea/ quincuplum erit eius quod fit ex ea quæ ex centro circuli. Sit circulus a b c: & in ipſo a b c circulo ſit latus pentagoni a c. aſſumaturq; per 1 tertij ipſius circuli centrum & ſit d: & in ipſam a c, per 12 primi perpendicularis excitetur d f, & extendatur in b, e. & connectatur a b. Dico ꝙ quæ ex b a, a c, quadrata: quincupla ſunt eius quod ex d e quadrati. Cõnectatur a e. igitur a e: decagoni eſt. Et quoniam b e, ipſius d e dupla eſt: quadruplũ igitur eſt quod ex b e: eius quod ex d e. Ei autẽ quod ex b e: ęqua ſunt q̃ ex b a, a e. q̃drupla igitur ſunt q̃ ex b a, a e: eius quod ex d e. quincupla igit̃ ſunt q̃ ex a b, a e, & d e: eius quod ex d e. q̃ autẽ ex d e, e a, æqualia ei quod ex a c. quincupla igitur ſunt quæ ex b a, a c: quod ex d e. C A M P 4

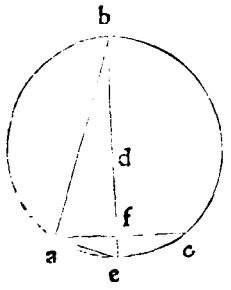

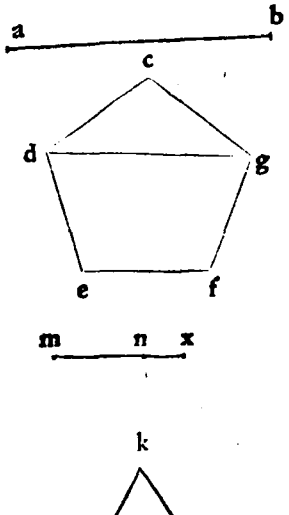

¶Hoc oſtenſo: demonſtrandum eſt ꝙ circulus idem compræhendit & dodecahedri pentagonum & icoſahedri triangulum/ in eadem ſphæra deſcriptorum. Exponatur ipſius ſphæræ diameter a b: & in eadem ſphæra deſcribatur dodecahedrum & icoſahedrum. & ſit vnum quidem dodecahedri pentagonum/ c d e f g: icoſahedri vero triangulum/ eſto k l h. Dico ꝙ quæ ex centris circulorum qui circum ipſa/ ſunt æquales: hoc eſt ꝙ idem circulus compræhendit & quinquangulum c d e f g, & ipſum k l h triangulum. Connectatur d g. Cubi igitur latus eſt d g: per 17 decimitertij & eius correlarium. Exponatur autem quædã recta linea m n: vt quincuplum ſit quod ex a b, eius quod ex m n. Eſt autem & ipſius ſphæræ diameter: potentia quincupla eius quæ ex cẽtro circuli a quo icoſahedrũ deſcribitur. eſt igitur m n: ea quæ ex cẽtro circuli a quo icoſahedrũ deſcribitur. Secetur per 30 ſexti m n extrema & media ratione in x: ſitq; maius ſegmentum m x. decagoni igitur ipſius circuli eſt ipſa m x per 9 decimitertij. Et quoniam quod ex a b eius quod ex m n quincuplum eſt / triplum autem quod ex b a eius quod ex d g per correlarium 16 decimi: tria igitur quæ ex d g æqua ſunt quinq; quæ ex m n. Sicut autem tria quæ ex d g ad quinq; quæ ex m n: ſic tria quæ ex c g ad quinq; quæ ex m x. tria igitur quę ex c g: quinq; quæ ex m x ſunt æqualia. Quinq; autem quæ ex k l: quinq; quæ ex m n & quinq; quæ ex m x ſunt æqualia per 10 decimitertij. Quinq; igitur quę ex k l: æqua ſunt tribus quæ ex d g & tribus quæ ex c g. Sed tria quidem quæ ex d g, & tria quæ ex c g: ſunt ęqualia decẽ & quinq; eis quæ ex ea quę ex centro circuli ipſi c d e f g pentagono circũſcripti. patuit nãq; ꝙ quod ex d g vnæ cum eo quod ex c g, quincuplum eſt eius quod ex ea quæ ex centro circũſcripti ipſi c d e f g pẽtagono. Quinq; autem quæ ex k l: æqualia ſunt decem & quinq; eis quæ ex ea quæ ex centro circuli ipſi k h l triangulo circũſcripti. patuit ęquidẽ per 12 decimitertij: ꝙ quod ex k l, triplũ eſt eius quod ex ea q̃ ex cẽtro circuli ipſi k l h triãgulo circũſcripti. Quindeci igitur q̃ ex ea q̃ ex cẽtro: ęqua ſunt eis quidecim q̃ ex eaq̃ ex cẽtro, æquũ eſt igit̃ vni ęorũ quod ex centro. dimetiẽs C A M P 5

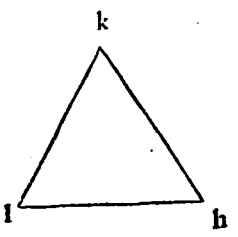

ſgitur: ipſi diametro eſt æqualis. Idem igitur circulus compræhendit & ipſius dodecahedri: quinquangulum: & ipſius icoſahedri triãgulum in eadem ſphæra deſcriptorum.

Eucli. ex Zamb. Theorema 3. Propoſitio 3.

3 CAMP. ¶Si fuerit pentagonum æquilaterum & æquiangulum / & circum ipſum circulus/ & ex centro perpendicularis in vnum latus acta fuerit: quod trigeſies ſub vno laterum & perpendiculari/ æquum eſt ipſius dodecahedri ſuperficiei.

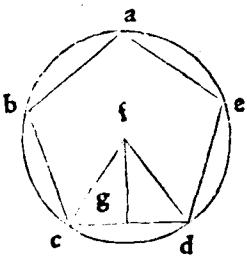

6 ¶HYPSICLES ex Zamb. ¶Eſto pentagonum æquilaterum & æquiangulum a b c d e: & circum quinquangulum ſit per 14. quarti circulus. & capiatur per 1 tertij centrum/ ſitq; f: & ab ipſo f, in c d, perpẽdicularis agatur per 12 primi f g. Dico q; quod ſub c d, g f, trigeſies: æquũ eſt duodecim pentagonis quæ a b c d e. Connectantur c f, f d. Quoniam quod ſub c d, g f, duplum eſt ipſius trianguli c d f: quod igitur quinquies ſub c d, f g, decem triangula ſunt æqualia. Decem vero triangula: bina ſunt quinquangula. & quinq; ſexies. quod igitur trigeſies ſub c d, g f: decem quinquãgulis æquum eſt. Duodecim autem quinquãgula ſunt ipſius dodecahedri ſuperficies. Quod igitur trigeſies ſub c d, f g: æquum eſt ipſius dodecahedri ſuperficiei.

C AMP. 7 ¶Similiter quoq; demonſtrabimus / q; & ſi fuerit triangulum æquilaterum ſicut a b c, & circũ ipſum circulus/ & centrum circuli d, perpendicularis vero d e: quod trigeſies ſub b c, d e, æquum eſt ipſius icoſahedri ſuperficiei. Quoniã enim rurſus quod ſub d e, b c, duplum eſt ipſius d b c: bina igitur triangula æqua ſunt ei quod ſub d e, b c. & tres. Sex igitur triãgula d b e: æqua ſunt tribus eis quæ ſub d e, b c. Sex autem triangula ſicut d e b: æqua ſunt binis a b c. & quindecies. Quod igitur trigeſies ſub d e, b c: æquũ eſt viginti triãgulis a b c, hoc eſt ipſius icoſahedri ſuperficiei. Quare erit ſicut dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiem: ſic quod ſub c d, f g, ad id quod ſub b c, d e.

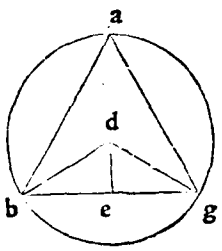

¶COROLLARIVM. ¶Ex hoc nempe manifeſtum eſt / q; ſicut ipſius dodecahedri ſuperficies ad ipſius icoſahedri ſuperficiẽ: ſic quod ſub latere pẽtagoni & ſub ea quæ ex centro circa quinquangulum circuli in ipſam perpendiculari acta/ ad id quod ſub latere icoſahedri & ſub ea quæ ex centro circa triangulum circuli in ipſam perpendiculari acta: in eadem ſphæra deſcriptorũ icoſahedri & dodecahedri.

Eucli ex Zamb. Theorema 4. Propoſitio 4.

4 CAMP. ¶Hoc demonſtrato oſtendendum eſt/ q; erit vt dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiem: ſic cubi latus ad icoſahedri latus.

8 ¶HYPSICLES ex Zamb. ¶Exponatur per 2 theorema circulus compræhẽdens & dodecahedri quinquãgulum & icoſahedri triangulum in eadem ſphæra deſcriptorum: ſitq; d b c. & in ipſo d b c, deſcribatur trianguli æquilateri latus c d: quinquanguli vero a c. & aſſumatur per 1 tertij centrum circuli: & ſit e. et ab ipſo e, in ipſas d c, c a, perpendiculares excitentur e f, e g: & extendatur in rectas lineas ipſius e g recta linea g b, & connectatur b c. ponaturq; cubi latus g h. Dico q; eſt ſicut dodecahedri ſuperficies ad eam quę icoſahedri ſuperficiem: ſic eſt h g ad d c. Quoniam enim vtraq; ſimul e b c extrema & media ratione diuiſa/ maius ſegmentum eſt b e, & eſt quidem vtriuſq; ſimul e b c dimidia e g, ipſius autem b e dimidia eſt e f: & ipſa igitur e g extrema & media ratione diuiſa/ maius ſegmentum eſt e f. Eſt autem & ipſius h c a extrema & media ratione diuiſæ maius ſegmentum c a: ſicut in dodecahedro oſtenſum eſt. ſicut igitur h g ad c a: ſic e g ad e f. æquum igitur eſt quod ſub h g, f e: ei quod ſub c a, e g. Et quoniã eſt ſicut h g ad c d ſic quod ſub h g, e f, ad id quod ſub c d, f e, ei autem quod ſub h e f æquum eſt quod ſub c a, g e: & ſicut igitur per 11 quinti h g ad c d, ſic quod ſub c a, g e, ad id quod ſub c d, f e. hoc eſt ſicut dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiem: ſic h g ad c d.

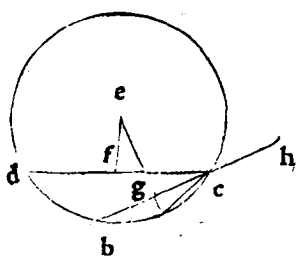

¶Aliter oſtendere/ q̄ eſt ſicut dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiem: ſic eſt cubi latus ad icoſahedri latus ſic deſcripti. CAMP. 8

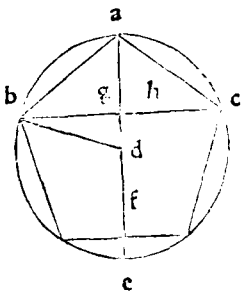

¶Eſto circulus a b c.& in ipſo circulo a b c deſcribantur quinquāguli æquilateri latera a b, a c:& connectatur b c.aſſumaturq; per 1 tertij centrum ipſius circuli:& ſit d.& ab ipſo a in d cōnectatur recta linea a d: & extēdatur in rectas lineas ipſius a d recta linea d e.ponaturq; ipſius a d rectę lineę dimidia d f:& g c ipſius c h eſto tripla. Dico q̄ quod ſub a f,b h:æquum eſt ipſi quinquāgulo. Ab ipſo enim b:in d cōnectatur b d. Quoniam dupla eſt a d ipſius d f:hemiolia igitur eſt a f ipſius a d.Rurſus quoniam tripla eſt g c ipſius c h:dupla eſt g h ipſius h c.hemiolia igitur eſt g c:ipſius h g.Sicut igitur f a ad a d: ſic c g ad g h.æquum igitur eſt quod ſub a f,h g:ei quod ſub d a,c g.Ipſa autem c g:ipſi b g eſt æqualis.quod igitur ſub a d,b g:æquum eſt ei quod ſub a f,h g. Quod autem ſub a d,b g:bina ſunt triangula ſicut a b d.& quod igitur ſub a f,g h:bina ſunt a b d.quinq; igitur quæ ſub a f,g h: decem ſunt triangula. Decem vero triangula: bina ſunt pentagona.quinq; igitur quæ ſub a f,g h:binis pentagonis ſunt æqualia. Et quoniam dupla eſt g h ipſius h c:quod ſub a f, g h, duplū eſt eius quod ſub a f,h c. Duo igitur quæ ſub a f,c h:æqua ſunt vni quod ſub a f, h g,quinq; quæ ſub a f,g h,hoc eſt bina pentagona. quare quinq; quæ ſub a f,h c:æqua ſunt vni quinquangulo. Quinquies autē quæ ſub a f,h c, æqua ſunt ei quod ſub a f,h b:quoniam quincupla eſt h b ipſius h c.& commune faſtigium eſt a f.quod ſub a f,b h,igitur æquum eſt vni pentagono.

¶Hoc demonſtrato:nunc exponatur circulus comprehendes & decagoni pentagonū & icoſahedri triangulum/in eadē ſphęra deſcriptorum.

¶Deſcribatur in ipſo circulo a b c,pentagoni æquilateri latera/b a,a c:& connectatur b c.& aſſumatur centrum circuli:& ſit e.& ab ipſo a in e connectatur a e:& extendatur a e in f. Et ſit a e,ipſius e g dupla: tripla autem k c,ipſius c h. Et ab ipſo g,ipſi a f ad angulos rectos excitetur per 2 primi g m:& extendatur in rectas lineas g d ipſi g m. trianguli ergo æquilateri eſt d m. Connectantur ipſę a d,a m.æquilaterum igitur eſt ipſum a d m triangulum. Et quoniā quod ſub a g,h b,æquum eſt ipſi quinquangulo/quod autem ſub a g d, æquum eſt ipſi a d m triangulo:eſt igitur ſicut quod ſub a g,h b,ad id quod ſub d g a: ſic quinquangulum ad triangulum. Sicut autē quod ſub b h,a g,ad id quod ſub d g a:ſic b h ad d g. Et ſicut igitur per 11 quinti duodecim b h,ad viginti d g: ſic duodecim quinquangula ad viginti triāgula/ hoc eſt dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiem. Et duodecim quidē b h:ſunt decem b c.nā ipſa b h,ipſius a c quīcupla eſt:& b c ipſius c h ſexcupla eſt. Sex igitur b h, ſunt æquales quinq; b c.& duplicia. viginti vero d g: decē ſunt d m. dupla nāq; eſt d m:ipſius d g. Sicut igitur decem b c ad decē d m: ſic dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiem.& b c quidem cubi eſt latus:& d m ipſius icoſahedri.& ſicut igitur per 11 quinti dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiem:ſic b c ad d m,hoc eſt cubi latus ad icoſahedri latus.

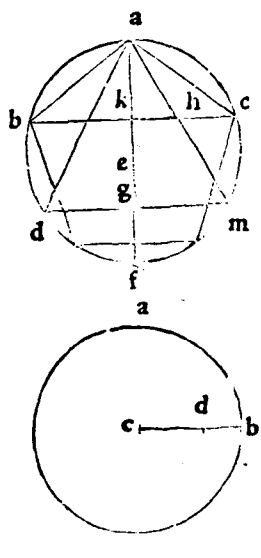

¶Oſtendendum iam/q̄(recta linea ſecta extrema & media ratione)qualem rationem habet potens quod a tota & quod a maiori ſegmento ad potentem quod a tota & minori ſegmento: talē habet rationem cubi latus ad icoſahedri latus. CAMP. 9

e cubi latus
f dodecahedri
g Icoſahedri

¶Eſto circulus a b comprehendens & dodecahedri pētagonū & icoſahedri triangulum in eadem ſphæra deſcriptorum.capiaturq; per 1 tertij centrum circuli & ſit c. & extendatur quædam ab ipſo c vtcunq; recta linea b c: ſecetur q; per 30 ſexti extrema & media ratione in d, & maius ſegmentum ſit c d. Decagoni igitur eſt latus ipſa c d: in eodem circulo deſcripti. Exponatur icoſahedri latus & ſit e.dodecahedri vero:& ſit f. cubi autem:& ſit g.

Igitur e, triāguli latus eſt æquilateri: & f, pentagoni in eodē circulo deſcripti. & f: ipſius g extrema & media ratione diuiſę maius eſt ſegmētū. Et quoniā e æquilatis eſt ipſi æquilateri triāguli lateri/ trianguli autē æquilateri latus per 12 decimi tertij potētia ipſius b c triplum eſt: triplū igitur eſt quod ex e, eius quod ex b c. Sunt autem & quæ ex b c, b d, eius quod ex c d tripla. & viciſſim per 16 quinti ſicut igitur quod ex e ad ea quæ ex c b, b d: ſic quod ex c b ad id quod ex c d. Sicut autem quod ex b c ad id quod ex c d: ſic eſt quod ex g ad id quod ex f. maius nāq; eſt ſegmentum f: ipſius g. Et ſicut igitur per 11 quinti quod ex e ad ea quę ex c b, b d: ſic quod ex g ad id quod ex f, et viciſſim per 16 quinti. Ac cō uerſim ſicut igit quod ex g ad id quod ex e: ſic quod ex f ad ea quæ ex c b, b d. Ei autem quod ex f: æqua ſunt quæ ex b c d. quinquanguli nāq; latus: per 10 decimitertij poteſt & hexagoni & decagoni latus. Sicut igitur quod ex g ad id quod ex e: ſic quæ ex b c, c d, ad ea q̄ ex c d b. Sicut autē quę ex b c d ad ea q̄ ex c d b: ſic (recta linea extrema & media ratione diuiſa vtcūq;) potēs quod ex tota & ex maiori ſegmento/ ad potentem quod ex tota & ex minori ſegmēto. & ſicut igitur per 11 quinti quod ex g ad id quod ex e: ſic (recta linea vtcūq; extrema & media ratione diuiſa) quod ex tota potens & ex maiori ſegmēto / ad potentem id quod ex tota & minori ſegmento. Eſt autem g, latus cubi: & e, icoſahedri. Si recta igitur linea extrema & media ratione ſecta fuerit: erit ſicut potēs totā & maius ſegmentum ad potentem totam & minus ſegmētum/ ſic cubi latus ad icoſaheri latus in eadem ſphæra deſcriptorum.

¶ Oſtendendum iam nunc eſt / q̄ ſicut cubi latus ad icoſahedri latus: ſic dodecahedri ſolidum ad icoſahedri ſolidum. Camp. 10

¶ Quoniam enim æquales circuli cōprehendunt & dodecahedri quinquangulum & icoſahedri triangulum in eadem ſphæra deſcriptorum/ in ſphæris autem æquales circuli æqualiter diſtant a centro (a centro nāq; ſphæræ ad circulorum plana perpendiculares ductæ æquales ſunt: & in centra circulorum cadunt) quare a centro ſphæræ in centrum circuli cōprehendentis & icoſahedri triangulum & dodecahedri pentagonum æqnales ſunt/ perpendiculares in q̄: æqualiter igitur faſtigiatæ ſunt pyramides baſes habentes dodecahedri pētagona/ & baſes habētes icoſahedri triangula. Aequalis autē faſtigij pyramides: adinuicem ſunt ſicut baſes per 5 duodecimi. Sicut igitur quinquāgulum ad triāgulum: ſic pyramis cuius baſis quidem eſt dodecahedri pentagonum/ vertex autem centrū ſphæræ / ad pyramida baſin quidē habentem triangulū/ verticem autem centrum ſphærę. Et ſicut igitur per 11 quinti duodecim pentagona ad viginti triangula: ſic duodecim pyramides pentagona baſes habētes/ ad viginti pyramides triangula baſes habētes. Et duodecim pentagona/ ſunt dodecahedri ſuperficies: & viginti triāgula/ icoſahedri ſunt ſuperficies. Eſt igitur ſicut dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiem: ſic duodecim pyramides pentagona baſes habentes/ ad viginti pyramides triangula baſes habētes. Suntq; duodecim quidem pyramides pentagona baſes habentes: ſolidū ipſius dodecahedri, viginti autem pyramides triangula baſes habentes: ſolidum ſunt icoſahedri. Et ſicut igitur per 11 quinti dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiem: ſic ſolidum dodecahedri ad ſolidum icoſahedri. Sicut autem ſuperficies dodecahedri ad ſuperficiē icoſahedri: ſic patuit eſſe cubi latus ad icoſahedri latus. Et ſicut igitur per 11 quinti cubi latus ad icoſahedri latus: ſic ſolidum dodecahedri ad ſolidum icoſahedri & quæ ſequuntur.

¶ Q̄ ſię bin rectæ lineę extrema & media ratione ſectę fuerint/ in proportione ſunt ſubiecta: ſic oſtendemus. Camp. 2

¶ Secetur enī per 30 ſexti a b recta linea extrema & media ratione in c: maius autem ſegmentum eius ſit a c. ſimiliter quoq; & d e per 30 ſexti extrema & media ratione ſecetur in f: & maius ſegmentum eius eſto d f. Dico q̄ eſt ſicut tota a b ad maius ſegmentum ipſius a c: ſic tota d e ad maius ſegmentum ipſius d f. Quoniam & enim quod ſub a b c æquum eſt ei quod ex a c, quod autem ſub d e f æquum eſt ei quod ex d f: eſt igitur ſicut quod ſub a b, b c, ad id quod ex a c, ſic quod ſub d e, e f, ad id quod ex d f. Et ſicut quod quater igitur ſub a b c, ad id quod ex a c: ſic quod quater ſub d e f, ad id quod ex d f.

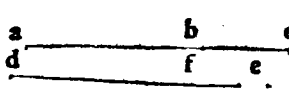

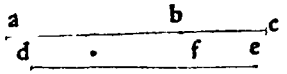

Et componendo per 18 quinti ſicut quod quater ſub a b c vna cum eo quod ex a c, ad id quod ex a c: ſic quod quater ſub d e f vna cum eo quod ex d f, ad id quod ex d f. Quare & ſicut quod ex vtraq; ipſius d e f ſimul ad id quod ex d f, & longitudine ſicut vtraq; ſimul a b c ad a c: ſic vtraq; ſimul d e f ad d f. Cõponẽdo per 18 quinti ſicut vtraq; a b c. vna cum a c ad a c, a b: ſic vtraq; d e f vna cum d f ad ipſam d f, hoc eſt binę d e ad d f. & ãtecedẽtiũ dimidia hoc eſt ſicut a b ad a c: ſic d e ad d f. ¶ In antiquiſſimo codice ſic. Quare & ſicut quod ex vtraq; ſimul a b c ad id quod ex a c: ſic quod ex vtraq; ſimul d e f ad id quod ex d f. & longitudine ſicut vtraq; ſimul a b c vna cum a c hoc eſt binæ a b ad a c: ſic vtraq; ſimul d e f vna cum d f, hoc eſt binæ d e ad d f. & dimidia ſicut a b ad a c: ſic d e ad d f.

¶ Hoc demõſtrato q; (recta linea vtcũq; extrema & media ratione diuiſa) qualem rationem habet potens quod ex tota & ex maiore ſegmento ad potentem quod ex tota & ex minori ſegmento talem habet rationem cubi latus ad icoſahedri latus/ hoc etiam demonſtrato q; ſicut cubi latus ad icoſahedri latus ſic dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiẽ in eadẽ ſphæra deſcriptorũ/ & hoc quoq; percepto q; ſicut dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiẽ ſic ipſum dodecahedrũ ad icoſahedrum eo quia ab eodem circulo comprehenduntur & ipſius dodecahedri pentagonũ & icoſahedri triangulum: manifeſtũ eſt q; ſi in eadem ſphęra dodecahedrum & icoſahedrum fuerint deſcripta rationem habebunt (recta linea vt cũq; extrema & media ratione diuiſa) ſicut potens quod ex tota & quod ex maiori ſegmento ad potẽtem quod ex tota & minori ſegmento. His omnibus nobis notis/ patet q; ſi in eadem ſphæra dodecahedrum & icoſahedrũ inſcripta fuerint: rationem habebunt ſicut (recta linea diuiſa extrema & media ratione) tota potens totam & maius ſegmentum ad potente totã & minus ſegmentũ. Quoniam enim eſt ſicut dodecahedrum ad icoſahedrũ ſic dodecahedri ſuperficies ad icoſahedri ſuperficiẽ hoc eſt cubi latus ad icoſahedri latus/ ſicut autẽ cubi latus ad icoſahedri latus ſic (recta linea vtcunq; extrema et media ratione diuiſa) potens totam & maius ſegmẽtum ad potentem totam & minus ſegmentũ: ſicut igitur dodecahedrũ ad icoſahedrũ in eadem ſphæra deſcriptum/ ſic (recta linea vtcũq; extrema & media ratione diuiſa) potens totam & maius ſegmentum ad potentem totam & minus ſegmentum.

¶ EVCLIDI MEGARENSI
deputati voluminis: & in ordine quartidecimi ex traditione Hypſiclis Alexandrini,
finis.

EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philosophi Mathematicorũq; facile principis, ex tradi-tione Campani, Geometricorum Elementorum Li-ber quintusdecimus.

Eucli. ex Camp. Propositio 1.

1 INtra propositũ cubũ: corpus habẽs quatuor bases triãgulas æqualiũ laterũ designare.

CAMP. Sit cubus cuius basis est quadratũ a b c d: suprema vero eius superficies quadratũ e f g h. Ipsum autẽ hac arte fabricare cõueniet. Quadrato basis secũdum quãlibet lineã ex 45 primi descripto/ super singulos angulos eius ex 12 vndecimi catheti secundum mẽsurã lateris ipsius quadrati erigãtur: quos ex 6 vndecimi cõstat esse æquidistãtes. Quinq; ergo eorũ bini & bini: corausto eis impositoæquidistãter lateri bus quadrati cõtinuẽtur. Cõstat igitur esse cõpositũ cubũ: nã quatuor eius laterales superficies sunt quadratæ ex 33 primi & ex 34. eiusdem & diffinitione quadrati. de suprema autẽ superficie manifestũ est quoq; q ipsa est quadrata ex 10 imo 24. vndecimi/ & hac cõmuni sciẽtia q̃ equalibus sunt æqualia sibi quoq; sunt æqualia/ & ex diffinitione q̃drati. Si itaq; huic cubo libeat corpus quatuor basiũ triãgulariũ & æquilaterarũ inscribere: in basi & eius supficie suprema protrahãtur duę diametri quarũ vna cõtinuet duas extremitates infimas duorũ catheterũ/ et alia cõtinuet supremas aliorũ duorũ q̃s aio intelliges esse a c & h f. dehinc a duobus pũctis h & f terminãtibus diametrũ superficiei supremę/ demitte hypothenusaliter binas & binas diametros q̃ quatuor laterales superficies diuidant. quas imaginaberis esse ab h quidem a h & h c: at vero ab f, f a & f c. Has autem diametros in hac plana figura protrahere contempsi: ne multitudo linearũ confunderet intellectũ. Si igitur figuram hanc vt oportet/ actu vel animo cõpleueris: videbis ex sex diagonalibus lineis sex superficies ipsius cubi diuidentibus/ pyramidẽ quatuor basiũ triangulariũ esse perfectã/ quam cubo proposito ex diffinitione constat esse inscriptã. huius autem pyramidis bases æquilateras esse cõstat: eo q; ex 4 primi omnes istæ sex diagonales sunt adinuicem æquales.

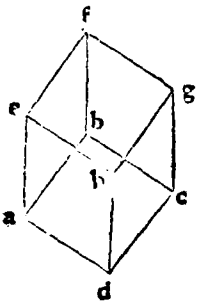

Eucli. ex Camp. Propositio 2.

2 INtra datum corpus habens quatuor bases triangulas atq; equilateras: corpus octo basiũ triangularium equalium laterum distinguere.

CAMP. Si itra pyramidẽ quatuor basiũ triãgulariũ & equilaterarũ/ octoedron libeat inscribere: prius conuenit pyramidẽ ipsam fabricare/ quæ ratione certa hoc modo cõponitur. Statuatur secundũ cuiuslibet lineæ quãtitatẽ trigonus æquilaterus qui sit a b c: cui circũscribatur circulus supra centrũ d. & exeat d e perpendicularis ad superficiẽ ipsius trigoni ex 12 vndecimi/ quæ ponatur dupla esse in potẽtia ad semidiametrũ circuli circũscribẽtis trigonũ a b c: & a puncto cadant tres hypothenusæ sup tria puncta a, b, c. Erit itaq; cõpleta pyramis quatuor basiũ trilaterarũ & equilaterarũ. protrahãtur eni d a, d b, d c. Cũ igitur ãguli quos continet linea e d cũ singulis lineis d a, d b, d c, sint recti ex diffinitione perpendicularis ad superficiem/ cũq; quadratum lineæ e d sit ex hypothesi duplum ad quadratum semidiametri circuli a b c: erit ex penultima primi quadratum vniuscuiusq; trium hypothenusarum linearũ e a, e b, e c, triplum ad quadratũ semidiametri circuli a b c. Sed ex 8 tredecimi quadratum quoq; cuiusq; trium laterum triãguli a b c: triplum est ad quadratum semidiametri eiusdem circuli. igitur omnia latera statutæ pyramidis sunt adinuicẽ æqualia. quare ipsa est æquilaterarũ basiũ. Cũ itaq; sibi octoedron includere voluerimus: diuidemus vnũquodq; sex laterum eius in duo media æqualia / & cõtinuabimus mediũ punctũ cuiusq; lateris cũ medijs pũctis cũctorũ reliquo-

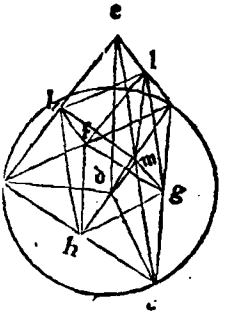

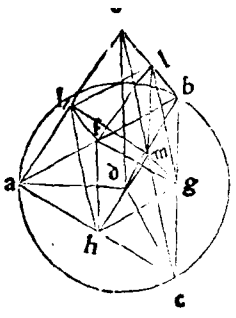

rum laterum cũ quibus ipſum continet & angulũ ſuperficialẽ. verbi gratia/ di uidã latera baſis in pũctis f,g,h:& hypothenuſas cadẽtes ab e,in punctis k,l, m.& cõtinuabo pũctũ f:cũ pũcto g & cũ h & cũ k & cũ l.pũctũq; m:cũ eiſdem g,h,k,l.& g.cũ h & cũ l.& k: cum eiſdem h & l. Ecce itaq; perfectũ eſt corpus octo baſiũ triangulariũ: ijs duodecim lineis media puncta laterũ fabricatę pyramidis iungentibus contentũ. Has autẽ octo baſes ex 4. primi quoties oportet repetita æquilateras eſſe manifeſtum eſt: ipſum quoq; corpus ſtatutæ pyramidi ex diffinitione inſcripum/ quẽadmodum iuſſi eramus efficere.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 3.

INtra cubum aſſignatum figuram octo baſium triangularium æqualium laterum conſtituere. 3

¶CAMP. ¶Cubo intendimus inſcribere octoedron. Qualiter autẽ cubũ componere oporteat: in prima huius ſufficienter dictũ eſt. Igitur fabricato cubo/ pyramis quatuor baſiũ triangulariũ & æqualiũ laterũ in eo ex prima huius deſignetur: ac intra ipſam pyramidẽ ex præmiſſa octoedron diſtinguatur. quo facto: ſimul etiã factũ erit quod voluimus. Cõſtat ei ex ratiocinatione primę/ latera cũcta ipſius ĩſcriptæ pyramidis eſſe diagonos baſiũ cubi: & ex ratiocinatione p̃miſſę liquet cũctos ãgulos octoedri in hac pyramide diſtincti eſſe in lateribus ipſius pyramidis. quare manifeſtũ eſt: omnia ãgularia pũcta huius octoedri eſſe in baſibus aſſignati cubi. Igitur ex diffinitione habemus propoſitum. ¶Aliter idẽ. Cẽtris cunctarũ baſiũ cubi quẽadmodũ in 9 quarti fit/ repertis: a cẽtro ſupremæ ſuperficiei eius ad cẽtra quatuor ,lateraliũ ſuperficierum quatuor hypothenuſas demitte. & a cẽtro infimæ & ad earũdẽ lateraliũ ſuperficierum cẽtra quatuor alias hypothenuſas eleua. cẽtra quoq; quatuor lateralium quatuor rectis lineis cõtinua: ita videlicet q̃ cẽtra earũ tantũ quæ ſeinuicem ſecant continues. Verbi gratia. iunges centrũ anteriorũ cũ cẽtro dextræ & cũ centro ſiniſtrę: centrũ quoq; vltimę iũges cũ eiſdẽ/ hoc eſt cũ cẽtro dextræ & cũ cẽtro ſiniſtræ. Habes itaq; corpus octo baſiũ triãgulariũ: ijs 12 lineis quę cẽtra ſuperficierum cubi continuãt/ complexũ. Si igitur has baſes æquilateras eſſe probare volueris: a centris baſiũ cubi ad cuncta ipſius latera perpẽdiculares protrahe. quas neceſſariũ eſt omnia latera ipſius cubi per æq̃lia diuidere ex ſecũda pte 3 tertij. Quod planũ erit: ſi vnicuiq; baſiũ cubi circulũ circũſcripſeris. atq; ideo binas & binas ſup idẽ pũctũ in lateribus baſiũ cubi cõſtat cõcurre: eaſq; ex ſecũda parte 13 tertij patet adinuicẽ eſſe æquales / & æquidiſtantes lateribus cubi ex ſecũda parte 28 primi. ideoq; etiã ſingulas eſſe æquales dimidio lateris cubi. Igitur ex 10 vndecimi manifeſtũ eſt binas & binas earum ſuper idem latus cubi in medio eius puncto concurrẽtes rectum angulum continere: eo q̃ omnes ſuperficies cubi ſunt quadratæ. Quia igitur illæ 12 lineæ centra ſuperficierũ cubi cõtinuantes quæ & angulis quos hæc lineæ ſuper media puncta laterum cubi concurrẽtes binæ & binæ cõtinẽt/ ſubtẽduntur: ipſæ erunt ex 4. primi vel etiã ſi maius ex penultima primi adinuicẽ æquales. Ergo eſt in propoſito cubo deſignatũ corpus octo baſiũ triangularium & æquilaterarum. quod oportebat facere.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 4.

INtra datum corpus octo baſium triangularium atq; æquilaterarum cubum figurare: 4

¶CAMP. ¶Non dubites quin corpus octo baſium triãgularium atq; æquilaterarum certo dogmate fabricabis hoc modo. Qualibet recta linea ſuper aliquod planum ſurſum orthogonaliter erecta/ eam per æqualia diuide. & a puncto eius medio duas lineas hincinde perpendiculares extrahe: quæ cõponant lineam vnam. eruntq; hæ duæ lineæ ſeinuicem ſecantes videlicet prima quæ ſuper poſitum planum eſt orthogonaliter erecta/ & alia quę ipſam ſuper eius medium punctum orthogonaliter ſecat: in eadem ſuperficie ſitæ ſunt per primam partem 2 vndecimi. Ad ſuperficiem igitur in qua ipſæ ſitæ ſunt ſuper communem punctum ſectionis earum (quẽadmodum 12 docet vndecimi) perpendicularem erige / quam facias eandem ſuperficiem in vtrãq; partem penetrat e: & pone cunctas ſex portiones harũ trium linearũ a puncto in quo

ſeinuicem ſecant/æquales.ſic enim quælibet quælibet per æqualia & orthogonaliter diuidet.ita q̄ cum ſint tres: quæq̄ duæ earū/ ſalutiferę crucis venerandum ſignum ad angulos rectos continebunt. A ſupremo igitur erectæ lineæ ſuper poſitum planum puncto/quatuor hypothenuſas ad extremitates duarum linearum ipſam ſecantium demitte. deinde ab infimo eiuſdem erectæ puncto/ quatuor alias hypothenuſas ad eaſdem duarum ſecantium linearum extremitates eleua. poſtremo quoq̄ harum hypothenuſarū extremitates quatuor rectis lineis quadratum continentibus continua. Erunt enim hæ duodecim lineæ videlicet quatuor hypothenuſæ a ſupremo puncto erectæ perpendicularis deſcendentes / quatuorq̄ poſtremæ ab eius infimo puncto ſurſum eleuatæ/& reliquę quatuor lineæ harum hypothenuſarum extremitates continuantes: ex penultima primi ſine nugationis peccato pluries repetita adinuicem ęquales. quare conſtat corpus ab eiſdem terminatum: octo baſibus triangularibus æquilateriſq̄ contineri. Si igitur huic corpori cubū inſcribere delectat: cētra octo triangulorum ipſum ambientium inuenire ex 5 quarti labora. eaq̄ reperta 12 lineis rectis hac lege cōtinua: vt centrum cuiuſq̄ horum triangulorū cum centro cuiuſq̄ trium ad ipſius latera terminatorum/per rectam lineam copuletur. Non eſt autem huius rei idoneum figuram in plano depingere. ideoq̄ reſtat: vt quod dicitur mente concipias/ipſumq̄ ſi placet actu & opere compleas. Videbis enim 12 lineas horum triangulorum centra poſita lege cōtinuantes/cubum continere: quem reſtat vt æquilateris rectanguliſq̄ ſuperficiebus demonſtres eſſe cōcluſum. nō enim erit cubus; niſi omnes eius ſuperficies ſint quadratæ. Ducito ergo a quolibet angulo trigonarū ſuperficierū octoedri: perpendicularem ad latus illi angulo oppoſitum. has autem perpendiculares ex 11 quartidecimi conſtat eſſe adinuicem ęquales: & diuidere latera quibus perpendiculariter inſiſtunt/per æqualia. ideoq̄ binas & binas ſuper idem punctū lateris cui ſuperſtant conuenire. Eaſdemq̄ conſtat ex his quę in 17 quartidecimi demonſtrata ſunt/tranſire per centra triangulorum/ ideoq̄ per extremitates laterum incluſi corporis tranſire: ac eorum portiones quæ intra centra trigonorum & latera ipſorum intercipiuntur/ex ijs etiam quę in eadem demonſtrata ſunt conſtat eſſe æquales, angulos quoq̄ ab ijs perpendicularibus binis & binis cœuntibus contentos: ex 8 primi paret eſſe ęquales. Et quia hæ perpendiculares/ſuęq̄ portiones inter cētra & latera interceptæ eoſdem angulos ambiunt: erunt quoq̄ anguli quos lineæ a centris trigonorum ad latera perpendiculariter cadentes binæ & binæ continent/adinuicem æquales. Cūq̄ latera illius corporis de quo diſputamus/ hos angulos ſubtendunt: ſequitur ex 4. primi frequenter ſumpta corpus incluſum eſſe æquilaterū. At quoq̄ rectangulū. Protrahantur enī diagoni in ſingulis ſuperficiebus. hos diagonos ex 4. primi omnes adinuicem æquales eſſe cōuinces: mediantibus angulis a duabus perpēdicularibus per ipſarum diagonorum extremitates tranſeuntibus cōtentis: ſi prius hos angulos ex 8 primi æquales ſibi inuicem eſſe probaueris. Cum igitur diameter tetragonarum baſium corporis huius ſint adinuicem æquales/latera quoq̄ earumdem baſium æqualia: neceſſe eſt ex 8 primi multoties repetita ipſas tetragonas baſes eſſe ęquiangulas. At quia ex 32 primi oēs anguli cuiuſq̄ earum ſunt æquales quatuor rectis: ſequitur eas eſſe rectangulas. itaq̄ ex diffinitione quadrati ipſæ ſunt quadratæ. Igitur inſcriptum corpus manifeſtum eſt eſſe cubum: ſicut intendimus.

* Eucli. ex Camp. Propoſitio 5.

PYramidem quatuor baſium triangularium atq̄ æquilaterarum: aſſignato corpori octo baſium triāgulariū quoq̄ atq̄ æquilaterarum inſcribere.

CAMP. CAſſignato corpori octo baſium inſcribe ſecūdū præcepta præmiſſę cubum: cuboq̄ inſcripto inſcribe (vt docet prima huius) pyramidē qualis proponitur. Cū igitur huius pyramidis anguli ſint etiam anguli cubi quēadmodum ex demonſtratione primæ manifeſtum eſt/cuncti autem anguli cubi ſint ex præmiſſa in ſuperficiebus aſſignati octoedri: erunt quoq̄ cuncti anguli pyramidis huius in ſuperficiebus corporis octo baſiū cui eā iubemur inſcribere. quare ex diffinitione manifeſtū eſt nos feciſſe quod quęritur.

I .v.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 6.

INtra datum corpus viginti baſium & æqualium laterũ: corpus duodecim baſium pentagonalium æqualium laterum atq; æqualium angulorum figuraliter cõponere. 6

¶CAMP. ¶Corpus 20 baſium non docemus hic fabricare: quoniam ex 16 tredecimi qua conuenit arte hoc fieri/ſatis euidens eſt. Eo igitur vt ibi docetur compoſito/ſi ſibi corpus 12 baſium pentogonarũ atq; æquilaterarũ includere delectat: hac via procedendum eſt. Manifeſtum enim eſt 20 triangulos: 60 ſuperficiales angulos habere. & quia ad conſtitutionem vniuſcuiuſq; ſolidi anguli corporis icoſedri quinq; ſuperficiales conueniunt/ſicut ex demõſtratione 16 tredecimi colligitur: conſtat illud corpus duodecim ſolidis angulis compleri. Inuentis igitur vt in antepręmiſſa/ cẽtris cunctorũ triãgulorũ totũ icoſedron terminantiũ/ea 30 rectis lineis cõtinua: ita q; cuiuſq; centrũ centris omniũ circuniacentium cum quibus cõmunicat in latere per rectas lineas iungas. Cum ergo hoc feceris: videbis ex illis 30 in eis duodecim pẽtagonos conſtitui 12 angulis ſolidis dati icoſedri oppoſitos. hos itaq; pentagonos quẽadmodũ in antepræmiſſa feciſti de baſibus cubi: æquilateros eſſe probabis. Neceſſe eſt enim: vt quorũlibet triangulorum duorum idem latus habẽtium: centra eodem ſpatio diſtent. reſtat ergo vt eos etiam æquiangulos eſſe ſyllogiſes. Manifeſtum eſt autem ex ratiocinatione 16 tredecimi: datũ corpus viginti baſium ab eadem ſphæra cuius diameter eſt tanꝫ diameter huius corporis videlicet linea quæ duos eius angulos oppoſitos cõtinuat/eſſe circũſcriptibile. Si igitur hæc diameter per medium ſecetur: punctus ſectionis erit cẽtrum ſphæræ ipſum circunſcribentis. Ab eo itaq; ad ſuperficies cunctorum pentagonorum perpendiculares ex 11 vndecimi ducito: & a puncto in quo ſingulis pentagonis obuiauerint/ad ſingulos eorum angulos rectas lineas dirigito. deinde centrum ſphęræ cum ſingulis angulis ipſorum pentagonorum cõtinuato. Age ergo eos proba eſſe æquiangulos hoc modo. Cum enim omnes circuli circũſcribentes trigonos icoſedri ſunt æquales: erunt omnes perpẽdiculares a centro ſphæræ ad ipſos venientes & in eorum centra cadentes/ æquales. omnes ergo lineæ a cẽtro ſphærę ad angulos cuiuſlibet pentagoni venientes: ſunt æquales. nam anguli pentagonorum: ſunt cẽtra circulorum trigonos ipſos icoſedri circũſcribẽtium ex hypotheſi. Igitur ex penultima primi eodem argumentationis genere quo ſuperius in 14 ſyllogiſauimus ſectorem prouenientẽ in ſuperficie ſphæræ cum aliqua plana ſuperficies ſpheram ſecat non ſuper centrum eius/eſſe circunferentiam continentẽ circulum: neceſſe eſt quinq; lineas venientes a concurſu perpendicularis ductæ á centro ſphæræ ad ſuperficies omniũ pentagonorum ad quinq; angulos cuiuſq; pentagoni/eſſe adinuicẽ æquales. itaq; omnibus his duodecim pentagonis eſt circulus circũſcriptibilis. Cum igitur ipſi ſint æquilateri: conuincitur eos eſſe etiã æquiangulos. quod oportebat oſtẽdere.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 7.

INtra datum corpus duodecim baſium pentagonarum æquilaterarum atq; æquiangularum: corpus viginti baſium triangularium atq; æquilaterarum fabricare. 7

¶CAMP. ¶Qualiter corpus duodecim baſiũ pẽtagonarũ æquilaterarum atq; æquiangulariũ cõponere oporteat: ex 17 tredecimi require. Sed qualiter corpus viginti baſiũ triãgulariũ & æquilaterarũ ſibi cõueniat inſcribi: hic addiſce. Suorũ pẽtagonorũ cẽtris (vt in 14 quarti fit) repertis/ea adinuicẽ 30 lineis hac lege cõtinua: vt vniuſcuiuſq; pentagoni centrũ centro cuiuſq; pentagoni lecti in latere cõmunicantis iungatur. ita videlicet: q; vniuſcuiuſq; pentagoni centrum centris quinq; pentagonorum terminantium vel circuniacentium continuetur. Cum igitur hoc feceris: obuient tibi viginti trianguli ab iis 30 lineis centra pentagonorum continuantibus contenti. eruntq; iſ viginti trianguli viginti ſolidis angulis ipſius dodecedri oppoſiti / amplectentes corpus viginti baſium triangularũ: quas æquilateras eſſe demonſtrabimus. & erũt 12 ſolidi anguli huius corporis 20 baſium in cẽtris 12 pentagonorum corpus dati dodecedri terminãtium. Hos itaq; 20 triangulos æquilateros eſſe ſic proba.

A centris pentagonorum ducito perpẽdiculares ad latera: eruntq; omnes perpẽdiculares æquales. Binas ergo & binas probabis ex octaua primi equos angulos continere. Et quia lineæ continuantes centra pentagonorum his ãgulis/ a binis & binis perpendicularibus contentis ſubtenduntur: cum omnes perpẽdiculares ſint æquales/ erunt ex quarta primi omnes lineæ continuantes centra pentagonorũ æquales. Quod eſt propoſitum. ¶ Perpendiculares autẽ binas & binas æquales angulos continere/ & omnes eas adinuicẽ eſſe æquales: ſic collige. Ex 5 primi & 26 eiuſdẽ cõſtat ſingulas earũ diuidere latera pentagonorũ ſuper quæ cadunt/ per æqualia: easq; eſſe adinuicẽ æquales ductis lineis a centris pentagonorum ad ſingulos angulos eorum. Quare binæ & binę ſuper idem latus cadentes/ in eodẽ ipſius lateris puncto coibunt: eo q; vtraq; diuidit illud latus duobus pentagonis a quorum centris veniunt commune/ per æqualia. Has igitur perpendiculares binas & binas vſq; ad angulos quibus commune latus in quo coeunt oppoſitum/ per centra pentagonorum producito: & eiſdem angulis duas lineas ſubtendito. quas ex demonſtratione 17 tredecimi manifeſtum eſt eſſe tanquam latus cubi ab eadem ſphæra cum propoſito dodecedro circũſcriptibili. ideoq; patet eas eſſe æquales: eo q; omnia latera cubi ſint æqualia. eaſdemq; liquet ex nona vndecimi eſſe æquidiſtãtes: propter hoc q; ambæ æquidiſtant cõmuni lateri in quo binæ & binæ perpendiculares conueniunt. At vero ipſas eaſdem conſtat ex his perpendicularibus p æqualia diuidi. Itaq; per 33 primi cunctæ lineæ continuantes pũcta in quibus binæ & binæ perpendiculares ſuper has lineas quas tanquam cubi latera fore diximus / concurrunt: ſunt adinuicem æquales. nam omnes ſunt tanq̃ latus cubi. Igitur ex octaua primi/ anguli cõtenti a binis & binis perpẽdicularibus: ſunt æquales. Quare per 4. eiuſdem/ lineę quoq; continuantes centra pẽtagonorum ſunt ſibiinuicem æquales. Inſcriptũ ergo eſt propoſito dodecedro corpus viginti baſium triangularium & æqualium laterum ſicut iuſſi eramus.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 8.

8 SOlido duodecim baſium pentagonarum atq; æquilaterarum propoſito: intra ipſum cubum diſtinguere.

¶ CAMPANVS. ¶ Cũ dodecedron ſuper cubi latera fabricetur vt conſtat ex 17 tredecimi: nimirum eo fabricato ſibi cõuenit cubum inſcribi. nam cum duodecim ſint pentagoni / ſi vnius cuiuſq; eorũ vni angulo (prout cubi figuram videbis exigere) chordã vnã ſubtenderis: ex iis duodecim chordis ſex æquilateras rectangulaſq; ſuperficies cubi & corpus amplectentes perficies. Aequilateras quidem eas eſſe: cõſtat ex quarta primi. rectangulas autem: eodem argumentationis genere quo in ſexta huius baſes dodecedri dato icoſedro inſcripti demõſtrauimus eſſe æquiangulas. conſtat quidem ex 17 tredecimi: propoſitum dodecedron ſphæræ eſſe inſcriptibile. Ergo a cẽtro illius ſphæræ ad omnes has quadrilateras ſuperficies: perpendiculares vt docet 11 vndecimi protrahe. & a puncto concurſus ad ſingulos angulos illarũ quadrilaterarũ ſuperficierum rectas lineas dirige. ac eoſdem angulos quadrilaterarum ſuperficierũ cũ centro ſphæræ iunge. eruntq; hę lineę centrum ſphęræ cũ angulis quadrilaterarum ſuperficierum cõtinuantes: ſemidiametri ſphęrę. de quarum quadratis (quia dempto quadrato perpendicularis/ remanẽt ex penultima primi quadrata linearum continuantium punctum concurſus perpendicularium cum angulis quadrilaterarum ſuperficierum) neceſſe eſt omnibus his quadrilateris ſuperficiebus circulos eſſe circũſcriptibiles: ideoq; neceſſe eſt eas eſſe æquiangulas/ cum ſint æquilaterę. Et quia ex 32 primi anguli cuiuſq; earum pariter accepti ſunt æquales quatuor rectis angulis : ſequitur eas eſſe rectangulas. Nichil ergo deeſt inſcripto corpori de ratione cubi.

Eucli. ex Camp. Propoſitio 9.

9 DAto dodecedro: ſibi demum octoedron includere.

¶ CAMPANVS. ¶ Compoſito dodecedro vt in 17 tertiidecimi: ſex latera ſuarum ſuperficierum ea videlicet quę cathetos ſuper ſex lineas oppoſita latera ſuperficierum cubi per æqualia ſecantes ere-

ctos tanq̃ eorum corausti iungunt: per æqualia diuide. eaq; bina & bina adin uicem compoſita continua per tres lineas: quæ ſeinuicem ſuper medium pũctum diametri cubi ex 4 8 vndecimi per æqualia ſecabunt. eritq; vt quæq; duæ earum trium ſeinuicem quoq; ad angulos rectos diuidant. Si igitur harum trium linearum extremitates per 12 lineas rectas continuaueris: proueniet tibi corpus octo baſium triangularium & æquilaterarum ex 4 primi vel ſi mauis ex penultima primi. Quod oportebat oſtendere.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 10.

INtra aſſignatum dodecedron: pyramidem quatuor baſium triangularium atq; æquilaterarũ adhuc reſtat diſtinguere. 10

¶CAMPANVS. ¶ Aſſignato dodecedro inſcribe cubum ex 8 huius: cuboq; pyramidem ex prima. Cũ igitur anguli pyramidis ſint in angulis cubi vt patet ex ratiocinatione primæ/& anguli cubi in angulis dodecedri ex ratiocinatione octauæ: erunt quoq; anguli pyramidis in angulis dodecedri. Itaq; conſtat quod volumus.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 11.

PRopoſito icoſedro: in eo cubum figurare. 11

¶CAMPANVS. ¶Icoſedro inſcribe dodecedron ex ſexta: ac dodecedro cubum ex octaua. Cõſtat autem ex demonſtratione ſextę/ q̃ omnes anguli dodecedri cadunt ſuper centrũ baſium icoſedri: & anguli cubi ſunt in angulis dodecedri. itaq; anguli cubi ſunt in centris baſium icoſedri. Habemus ergo propoſitum.

Euclí. ex Camp. Propoſitio 12.

ICoſedron datum: pyramidem quatuor baſium triãgularium atq; æquilaterarum ſibi poſtulat inſcribi. 12

¶CAMPANVS. ¶Si in dato icoſedro ex præmiſſa cubum inſcripſeris/cuboq; ex prima pyramidẽ incluſeris: quin poſtulationi icoſedri ſatisfeceris hæſitandum non erit. ¶Scire autem oportet q̃ cũ ſint quinq; regularia corpora de quorum mutua abinuicẽ inſcriptione in hoc 15 libro determinetur: ſi vnumquodq; eorum cuilibet cæterorum eſſet inſcriptibile/ 20 eorundem inſcriptiones acciderent. Quippe cuilibet eorum quinq; eſſent cætera quatuor inſcriptibilia: ideoq; quater quinq; inſcriptiones quod eſt 20: ne ceſſario prouenirent. At vero pyramidi ſolum octo edron conueniens eſt inſcribi. non enim ſunt in pyramide baſes aut anguli aut latera: in quibus anguli cubi aut icoſedri aut etiã dodecedri poſſint extrema ipſius pyramidis cõtingere. Cubus quoq; ſolius pyramidis & octo edri/ et octoedron ſolius pyramidis & cubi: receptioni ſũt apta. qualiter enim in eorum alterutro 12 angulos icoſedri/ aut 20 angulos dodecedri/ita vt ſinguli in eorum ſingulis cadant collocabis? Icoſedron autem cum cætera conuenienti ambitione poſſit complecti: ſolius octoedri nequit eſſe receptaculum. nam octoedri ſex anguli: ſemidiametrali ſeinuicem bini & bini oppoſitione reſpiciunt/ lineæq; eos continuantes ſeſe per æqualia orthogonaliter diuidunt: ita q̃ illud glorioſum ſignum ad cuius intuitum conſternantur dęmones/ſub rectis angulis triplicatum reddãt. hos itaq; triangulos: neq; baſes neq; anguli neq; latera icoſedri poſſunt ſub ſuo ſitu recipere. neq; enim in eo reperies ſex baſes aut ſex angulos aut ſex latera: hac diametrali orthogonaliq; oppoſitione ſe contuentes. Dodecedron autem nulli cæterorum ſuæ ambitionis denegauit hoſpitiũ: immo cunctorum receptorium exiſtit. Vnde non inconuenienter dodecedri figuram antiqui Platonis diſcipuli aſcripſere cœlo: quemadmodũ pyramidis formam tribuerunt igni/eoq; ſurſum ſub pyramidali figura euolet. Ac octoedri: aeri. quippe ſicut aer ignem motus parultate ſequitur: ſic octoedri forma/ pyramidis formam ad motum habilitate comitatur. Viginti vero baſium figuram aquæ di-

ctauerunt. nam cum ipſa baſium pluralitate plus cæteris circuletur in ſphæra fluentis rei motui magis q̃ ſcandentis conuenire viſa eſt. Cubum vero figurã: quidam dedere terræ. quid enim in figuris maiori ad motum violentia indiget q̃ theſſera? at in elementis quid fixius conſtantiuſq; reperitur terra? Si igitur ex 20 inſcriptionib⁹? tres quas pyramis nõ ſuſtinet/binaſq; a quibus natura cubi & octoedri aliena eſt? rurſuſq; vnam cui repugnat icoſedri figura/reieceris: erunt reliquæ tantum 12 inſcriptiones. pyramidis quidem: ſola. cubi vero octoedriq; : binæ. icoſedri autem: tres. dodecedri autem: quatuor. de quibus omnibus vt arbitror ſufficienter alias diſputatum eſt.

Eucli. ex Camp. Propoſitio. 13

13 ABricato quouis quinq; regularium corporum: ſibi ſphæram inſcribere.

¶CAMPANVS. ¶Ex tertiodecimo libro itaq; manifeſtum eſt: vnumquodq; quinq; horũ corporũ eſſe ſphæræ inſcriptibile. Nũc itaq; conſtabit viceuerſa ſphæram vnicuiq; ipſorum eſſe inſcriptibilem. A circunſcribentis enim ſphæræ centro ad baſes vniuerſas cuiuſlibet eorum perpendiculares exeant: quas intra centra circulorũ baſes ipſas circunſcribentium cadere neceſſe eſt. Cũq; omnes circuli eas circũſcribentes ſint æquales: eruntq; hæc perpendiculares æquales. Itaq; ſi ſecundum quantitatẽ vnius earum circulum ſuper centrũ circunſcribentis ſphæræ deſcripſeris/eiuſq; ſemicirculum quouſq; ad locum vnde moueri cœperit redeat circunduxeris: quia ipſum per extremitates cunctarum perpendicularium neceſſe eſt tranſire/ conuinces ex correlario 15 tertij ſphæram iſtius ſemicirculi motu deſcriptam vniuerſas baſes aſſignati corporis in concurſibus perpendicularium contingere. Non enim plus poteſt ſphæra de baſibus corporis contingere q̃ circumductus ſemicirculus (dũ mouebatur) contingit. Quare aſſignato corpori conſtat nos ſphæram quemadmodum propoſitum erat inſcripſiſſe.

¶EVCLIDIS MEGARENSIS
ex Campani traditione decimiquinti & vltimi
libri: finis.

¶ EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI philoſophi Mathematicorumq; facile principis/ex Hypſiclis Alexandrini/ Græci philoſophi traditione: Geometricorum elementorum liber decimuſquintus.

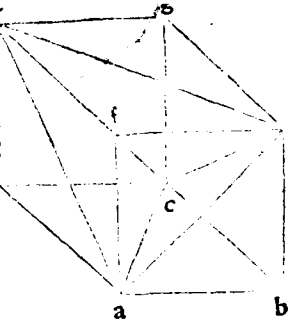

Eucli. ex Zamb. Problema 1. Propoſitio 1.

IN dato cubo pyramida deſcribere. 1

¶ HYPSICLES ex Zamb. ¶ Eſto datus cubus a b c d e f g h: in quo oportet pyramida iſcribere. connectantur a c, c e, a e, a h, e h, h c. Manifeſtum iã: q; ipſa a e c, a h c, a h e, c h e, triãgula æquilatera ſunt. triangulorũ enim: diametri ſunt latera. Pyramis igitur eſt ipſa a e c h: & deſcribitur in dato cubo quod facere oportebat. C A M P. 1

Eucli. ex Zãb. Proble. 2. Propõ 2.

¶ In data pyramide octahedrum deſcribere. 2

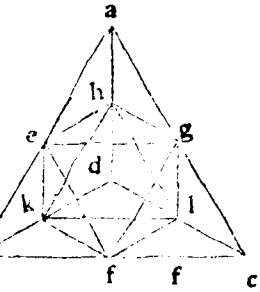

¶ HYPSICLES ex Zamb. ¶ Eſto data pyramis a b c d. ſeceturq; bifariam ipſius e, f, g, h, k, l, ſignis: & connectantur ipſæ h k, h l, e f, f g. & reliquę. Et quoniam a b dupla eſt vtriuſq; ipſarum h k, g f: æqualis igitur eſt h k ipſi g f, & parallelus. ſimiliter & h g: ipſi f k eſt æqualis & parallelus. æquilaterũ igitur eſt h k f g. Dico q; & rectangulũ. Si enim ab ipſa k l, perpendiculares agãtur ad plana e f b g, e f g c, e f h g, h k f g: ſimiliter oſtendemus quæ in ipſius h k f g quadrati æquilatera. Quod facere oportebat. C A M P. 2

Eucli. ex Zamb. Problema 3. Propoſitio 3.

¶ In dato cubo octahedrum deſcribere. 3

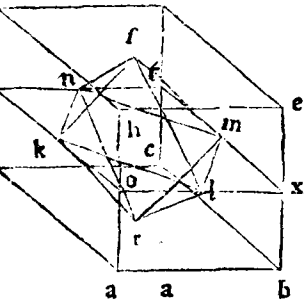

¶ HYPSICLES ex Zamb. ¶ Eſto datus cubus a b c d e f g h. Et capiantur centra inſidentium quadratorum: k, l, m, n. Dico q; k l m n: quadratum eſt. Excitentur paralleli per 31 primi: x o, p o. Quoniã igitur dupla eſt p o ipſius o k, & x o ipſius o l: id propterea quod ex o k igitur ei eſt, æquũ quod ex l o. et per hoc & o k ipſi o l eſt æqualis. Quod igitur ex k l: duplũ eſt eius quod ex o l. Ac per hoc/ & quod ex m l: duplũ eſt eius quod ex l x. quod igitur ex k l: æquum eſt ei quod ex m l. Aequilaterum igitur eſt k l m n. manifeſtum eſt q; et rectangulum. Aſſumãtur ipſi b d, e g, bina quadrata/ & centra r, ſ: & connectãtur r l, r m, r k, r n, ſ k, ſ l, ſ n, ſ m. manifeſtum eſt q; triangula efficientia octahedrum æquilatera ſunt. eadem nanq; oſtendemus ratione. C A M P. 3

Eucli. ex Camp. Problema 4. Propoſitio 4.

¶ In dato octahedro: cubum deſcribere. 4

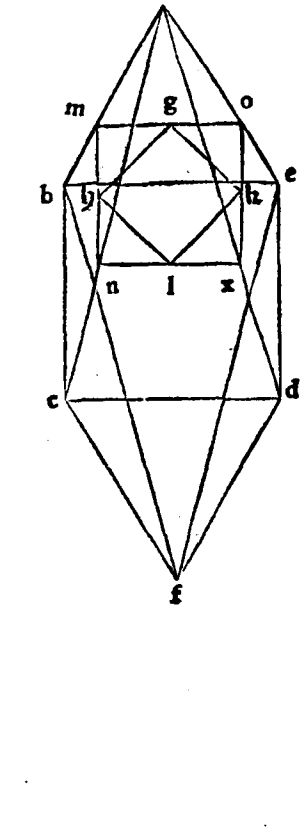

¶ HYPSICLES ex Zamb. ¶ Capiãtur per primam tertij / eorum qui circũ a b c, a c d, a b e, a d e, triangula circulorum centra g, h, k, l: & connectantur g h, g k, k l, l h. Dico q; g h k l eſt quadratum. Excitentur per 31 primi p ipſa g, h, k, l, ipſis b c, b e, c d, d e, paralleli: m n, m o, n x, x o. Quoniã igitur æquilaterum eſt a b c triangulũ: quæ ex a in h centrum / eius qui circũ a b c triangulum circuli / bifariam diſpeſcit eũ qui ad a ipſius a b c trianguli. æqualis igitur eſt & n h ipſi h m. Ac per hoc iam & m g ipſi g o: & o k ipſi k p eſt æqualis. Qñ autẽ ipſa n m ipſi m o, & m o ipſi o x eſt æqualis: æqualis igit & n h ipſi m g, & h m ipſi g o, & m g ipſi o k. qui autẽ ſub h m g & g o k: recti. ex quo manifeſtum eſt: q; g h æqualis eſt ipſi g k. Et id propterea iam & reliquæ. Quoniam igitur g h k l parallelogrammũ eſt: in vno eſt plano. Et quoniam dimidium eſt vterq; ipſorũ q ſub m g h, o g k, recti: reliquus igitur qui ſub h g k rectus eſt. Similiter & reliqui. Quadratum igitur eſt g h k l. Poſſibile autem eſt quæ in principio aſſumpta g, h, k, l, centra & parallelos cõficientia m n, n x, x o, o m: connectere ipſas g h, h l, l k, g k, & dicere ipſum g h l k quadratum. Si vero aſſumamus & reliquorum triangulorum centra connectamuſq; eadem: oſtendemus reliqua: quadrata. habebimuſq; in dato octahedro cubum deſcriptum, quod agendum fuerat. C A M P. 4

Euclí. ex Zamb. Theorema 5. Propoſitio 5.

5 ¶In dato icoſahedro dodecahedrum inſcribere.

C ¶HYPSICLES ex Zamb. ¶ Exponatur quinquāgulū ipſius icoſahedri/ a b c
A d e: & cētra circulorū qui circū a f e, a f b, b f e, f c d, d f e, triāgula/ ſintq; g,
M h, k, l, m, cōnectāturq; g h, h k, k l, l m, m g. Et rurſus cōnexæ, f g, f h, f k: extē
P. dantur in x, n, o. bifariam nempe ipſæ e a, a b, b c: ſecabuntur in ipſis x, n,
6 o, ſignis. Et ſicut n x ad n o: ſic g h ad h k. æqualis igitur eſt h n ipſi k o. Si-
* militer iam & reliqua ipſius g h k l m pentagoni latera: æqualia demonſtrabū
tur. Dico q; & æquiangula. Quoniam enim duæ n x, n o, ad binas g h, h k: æ-
quos cōprehendunt angulos. & reliqua manifeſta ſunt. Intelligatur ab ipſo
f ad ipſius a b c d e pentagoni planum perpendicularis acta quæ cadit in cen
trum eius qui circum pentagonum circuli. Si vero ab ipſo n in ſignū in quod
concurrit quæ ex f perpendicularis connectamus/ ac per h, parallelum aga-
mus ad eam: manifeſtum q; concurrit ei quæ ex f perpendiculari/ & quę ab
ipſo e parallelus rectum cōprehendit angulum vna cum ea quæ ex f perpēdi
culari. Rurſus ſi connectamus ab ipſis f, g, in centrum eius qui circum a b c d
e pentagonum circuli: & in ſignum in quod concurrit quæ ex h ei quæ ex g
connexa recta quo cum eadem cōprehendet. Ex quo manifeſtum eſt: q; qn-
quangulum g h k l m in vno eſt plano.

¶Nos vero ſcire oportet: q; ſi quis nos interroget quot latera habet icoſahe-
drum/ ſic dicemus. Manifeſtum q; icoſahedrum/ ſub viginti triangulis com-
prænditur: & q; vnumquodq; triangulum tribus rectis lineis cōſtat. Opor
tet igitur nos multiplicare viginti triangula in ipſa trianguli latera: fiunt ſexa
ginta. quorum medietas ſunt triginta. Similiterq; & in dodecahedro. Rurſus
quoniam duodecim quinquangula dodecahedrum conficiunt/ & vnū quodq;
quinquangulum quinq; continet rectas lineas: efficiemus duodecies quinq;.
& fiunt ſexaginta/ rurſus eorum medietas ſunt triginta. Cur autem dimidium
efficiamus/ quia quodlibet latus etiam ſi fuerit triangulum ſiue quinquangulū
ſiue quadratum vt in cubo: ex ſecundo capitur. Itidē eadem diſciplina in cu-
bo & in pyramide. Et in octahedro eadē efficiens: latera comperies. Si vero
velis rurſus vnuſcuiuſq; figurarum angulorū numerū inuenire: rurſus eadem
efficiens diuide per plana cōprehendentia vnum angulum ſolidi. Et quo-
niam icoſahedri angulum quinq; triangula cōprehendunt: diuide per q;nq;.
fiunt duodecim icoſahedri anguli. In dodecahedro: tria pentagona angulum
cōprehendunt, diuide per tria: & viginti habebis dodecahedri angulos. Si-
militer autem & in reliquis angulos inuenies. Quæſitū eſt quomodo ab vna
quaq; quinq; ſolidarum figurarum vno plano cōprehendentium quomodo-
cunq; dato/ inuenitur & inclinatio: in quam adinuicem inclinantur cōprehē
dentia plana vnamquamq; figurarū. Inuentio autem (ſicut Iſidorus noſter ma
gnus magiſter enarrabat) hunc habet modum. Q; quidem in cubo per rectū
angulum diſpeſcunt ipſum cōprehendentia plana adinuicem. Manifeſtum
inquā. in pyramide expoſito vno triangulo/ centris terminis vnius lateris/ ſpa
cio vero a vertice in baſin perpēdiculari acta/ ambitiones deſcriptæ inuicem
ſe ſecent: & ab ipſa ſectione ad centra connexæ rectæ lineæ cōprehendent
inclinationem planorum pyramidem cōprehendētium. In octahedro vero
a latere triāguli deſcripto quadrato: cētris terminis diagonij/ interuallo autē
itidem trianguli perpēdiculari/ deſcribantur circūferētiæ: & rurſus a commu-
ni ſectione ad centra connexæ rectæ lineæ cōprehendent deſinētē in binas re-
ctas quæſitæ inclinationis. In icoſahedro porro. latere trianguli deſcripto pē-
tagono/ cōnectatur ſub binis lateribus ſubtenſa recta linea. & centris termini
eiuſdem/ interuallo autem ipſius trianguli perpēdiculari deſcriptarum circū-
ferentiarum/ quæ ex communi ſectione ad centra connexæ: comprehēdent de-
ſinentem ſimiliter in binas rectas inclinationis icoſahedri planorum. In dode
cahedro vero expoſito vno quinquāgulo/ cōnexa ſimiliter ſub binis lateribus
ſubtenſa recta linea cētris terminis eiuſdem interuallo autem acta perpendicu
lari a bifaria ſectione ipſius in parallelum ei latus pētagoni deſcribantur circū
ferētiæ. & quæ a ſigno in quod inuicem concurrunt ad centra connexæ: ſimili-

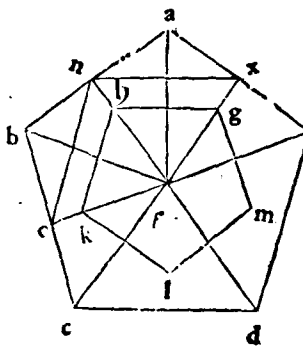

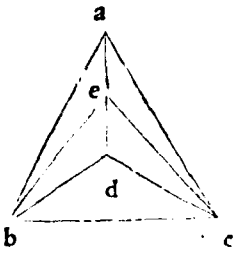

ter comprehendent desinentem in binas rectas inclinationis planorum dodecahedri. ¶Sic quidē clarissimus vir dictus reddidit rationem eorum quæ dicta sunt: clare in quouis patefacta demonstratione. In quo aperta fuit in ipsis demōstratio inspecta: vniuscuiuscq; rationē aperte exponam / primūq; in pyramide. ¶Intelligatur pyramis sub quatuor æquilateris triangulis comprehensa a b c d: basi a b c, fastigio vero d. & secto ipso a d latere per 10 primi bifariam in e: cōnectantur b e, e c. Et quoniā a d b, a d c, triangula æquilatera sunt / & a d bifariā secatur: ipsæ igitur b e, c e, perpendiculares sunt in ipsam a d. Dico q; angulus q sub b e c: est acutus. Qm enim dupla est a c ipsius a e: quadruplum est quod ex a c eius quod est a e. Sed quod ex a c: æquum est eis quæ ex a e, e c, per 47 primi. quorum quod ex a c ad id quod ex c e rationem habet quam 4 ad 3. & est equalis c e ipsi e b. quod igitur ex b c: minus est eis quæ ex b e, e c. acutus igitur est qui sub b e c. Quoniam igitur binorum planorum a b d, a d c, cōmunis sectio est a d, & communi sectioni ad angulos rectos sunt rectæ lineæ i vtroq; ipsorum planorum actæ b e, e c, & acutum angulum comprehendunt: angulus igitur qui sub b e c inclinatio est planorum. & est datus. datum enim b c latus existens trianguli. & vtraq; ipsarum b e, e c, perpendicularis subsistēs equilateri trianguli / centris nimirum b, c, hoc est terminis vnius lateris / interuallo vero trianguli perpendiculari descripti ambitus: sese inuicem in e signo dispescunt. Et quæ ab ipso in ipsa b c connexæ rectæ lineæ: comprehendunt planorum inclinationem, id autem erat dictum. Et q; centris quidem b, c, interuallo autem trianguli perpendiculari descripti circuli adinuicem se secent: perspicuum est. vtraq; enim ipsarum b e, e c, maior est dimidia ipsius b c. cētris autem b c, interuallo autem dimidia ipsius b c descripti circuli: sese inuicem tangunt. Si vero minor fuerit: neq; se tangunt neq; dispescunt. si vero maior: omnino secant. & sic in pyramide hæc cōsequens aperte apparet ratio.

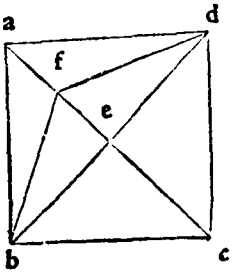

¶Intelligatur rursus in quadrato a b c d, pyramis verticē habens e. & ipsam cōprehendentia bifariam basis trigula æquilatera. erit autem a b c d e pyramis: dimidium octahedri. secetur per 10 primi vnum latus vnius trianguli a e bifariam in f: & connectantur b f, d f. equales igitur sunt b f, d f: & perpendiculares in a e. Dico q; angulus qui sub b f d obtusus est. connectatur enim b d. Et quoniam quadratum est a c, dimetiēs autem b d: quod ex b d duplū est eius quod ex d a. Quod autem ex d a: ad id quod ex d f rationem habet (sicut in præcedēti dictum est) quam 4 ad 3. & quod ex d b igitur ad id quod ex d f: rationē habet quam octo ad tria. æqualis autem est d f ipsi f b. Quod igitur ex d b: eis quę ex b f, f d, maius est. Obtusus igitur est qui sub b f d. Et quoniam binis planis se inuicem secātibus hoc est a b e, a d e, communis sectio est a e, & ad rectos angulos ei in vtroq; ipsorum planorum actæ sunt / ipsæ aūt b f, d f, obtusum comprehendunt: qui igitur sub b f d angulus definit in binas rectas inclinationis ipsorum a b e, a d e, planorum. Si datus fuerit igitur qui sub b f d: datur quoq; dicta inclinatio. Quoniam igitur datur triangulum octahedri & vnum latus octahedri est a d / & ab ipsa quadratum describitur a c: datusq; & dimetiens b d, existens ipsius quadrati. Sed & b f, f d: ipsius trianguli perpendiculares. Quare & qui sub b f e angulus datur. Descriptio igitur quadrato ex latere trianguli sicut a c, & connexa diametro sicut b d, si centris h d, interuallo autē trigūli perpendiculari circulos describamus: se inuicem in f dispescent. Et quæ ex fin centra connexę rectæ lineę: comprehendunt inclinationem eam quæ sub b f d, quæ definit in binas rectas (sicut dictū est) ipsorum planorum inclinationis. Ethic perspicuum est quidem sicut vtraq; ipsarum b f, f d, est dimidia ipsius b d maior. ac per hoc in organica constructione circulos sese inuicem dispescere necesse est. Et ex demōstratione manifestū sit sicut b d ad a f potētia rationem habet quā octo ad tria / dimidia vero ipsius b d potētia quadrupla est: & perinde maior est vtraq; ipsarū b f, f d, dimidia ipsius b d. & hæc inq; de octahedro.

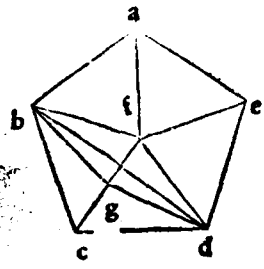

¶In icosahedro aūt intelligatur pentagonum æquilaterum a b c d e: & in eo pyramis verticem habens f. Quia triangula ipsam comprehendentia equilatera sunt: erit iam ipsa a b c d e pyramis pars icosahedrę figuræ. Secetur vnū latus vnius trianguli f c bifariam in g. & connectantur b g, g d, æquales existentes & perpēdiculares factæ in ipsam f c. Dico q; qui sub b g d angulus obtusus

eſt.& ibidem manifeſtum eſt.nã cõnexa recta linea b d:obtuſum quidẽ explicat eum qui ſub b c d ipſius pentagoni angulum.hoc autem: maior qui ſub b g d. ipſę nanq; b g,g d:ipſis b c,c d,ſunt minores.ſimiliter iam & in ijs quæ ante hunc/q; qui ſub b g d angulus deſinit in binas inclinationis ipſorum b fc,c f d,triangulorum : hac data/data erit & inclinatio ipſius icoſahedri planorum. A latere nanq; trianguli icoſahedri deſcripto quinquãgulo connexa ſub binis lateribus ſubtenſa pentagoni ſicut in ipſius b d datædeſcriptione/ſimiliter autẽ & ipſarum b g, g d,perpendicularium triangulorum : datur & qui ſub b g d. Si enim centris limitibus eius q̃ ſub binis lateribus ſubtenſa pentagoni ſicut b d, interuallo autem ipſius trianguli perpendiculari circuli deſcribantur: ſeca bunt ſe inuicem ſicut in g.& quæ ex g ad ipſam b d connexæ rectæ lineæ: com= prælienden deſinentem ſub binis rectis ipſorum planorum inclinationis.& hic quidem ex deſcriptione manifeſtum eſt:q; vtraq; ipſarum b g,g d,maior eſt di midia ipſius b d.

¶Inſtrumentali quoq; fabrica eſt oſtendere.Intelligatur ſeparatim æquilaterum quidem triãgulum h k l,ab ipſo autem k l, quinquãgulũ deſcribatur k m n x l: & connectatur m l.excitetur q; per 12 primi perpendicularis ipſius h k l trian= guli,h o.Dico q; ipſa h o maior eſt dimidia ipſius m l ſubtendentis inclinatio nem planorum.Acta ab ipſo k in ipſam m l perpendiculari ipſa k p , quoniã qui ſub k l p maior eſt tertio recti hoc eſt eo qui ſub k h o:conſtituatur ei qui ſub k h o æquus qui ſub p l r.ipſa igitur p l: perpendicularis ẽ æquilateri triã guli cuius eſt lat9 r l.quare qđ eſt ex r l:ad id qđ ex l p,rationem habet quam 4. ad 3.maior autem ẽ k l:ipſa l r,Quod igitur ex k l : ad id quod ex l p,maiorem rationẽ habet q̃ 4. ad 3.habet autem & ad id quod ex ho:quã 4. ad 1 .Ipſa igit k l:ad l p maiorem rationem habet q̃ ad ho.maior igitur eſt h o:ipſa l p.

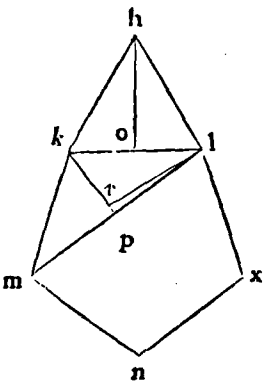

¶In dodecahedro ſic intelligatur vnum cubicum a quo dodecahedrum deſcri bitur & ſit a b c d:& bina plana dodecahedri hoc eſt a e b f g, g d h c f. Dico iã & hic datam eſſe/binorum quinquangulorum inclinationem.Secetur per 10 pri mi f g bifariam in k: & ab ipſo k ipſi f g per 11 primi ad ãngulos rectos excitẽ tur in vtroq; planorum k l,k m,& connectatur m l. Aio primum q; qui ſub m k l angulus obtuſus eſt.Oſtenſum autem eſt in decimotertio elementorum volumi ne/ſiue ſtatu dodecahedri: q; quæ ex k perpendicularis acta in a b c d quadra= dratum dimidia eſt lateris pentagoni.quare minor eſt dimidia ipſius m l.& id propterea qui ſub m k l angulus obtuſus eſt.Simulq; oſtenſum eſt in eodẽ theo remate q; & quod quidem ex k l,æquum eſt ei quod ex dimidio lateris cubi & ei quod ex dimidio lateris pẽtagoni.quare quoniam eadẽ k l & k m ſunt æqua les/& maiores ſunt dimidia ipſius m l:dato igitur angulo ſub m l k,deſinens in binas rectas inclinatio erit planorum videlicet data.Quoniam igitur latus a b c d quadrati ſubtendens eſt bina latera pentagoni/daturq; & pẽtagonum:datur ergo & m l.Dat autem & vtraq; ipſarum m k,k l.perpendiculares etenim ſunt a bifaria ſectiõe a b ſub binis ſubtenſa lateribus in parallelum eidem latus pen tagoni vt f g.Datur igitur qui ſub l k m deſinens (ſicut dictum eſt)in binas re= ctas quæſitę inclinationis.Bene igitur in inſtrumentali fabrica dixit ſicut oper tet dato pẽtagono/connectere ſubtenſam ſub binis lateribus quæ æqualis ſit ip ſius cubi lateri:ſi centris limitibus ipſius/interuallo vero ab ipſa bifaria ſectio= ne acta perpendiculari in parallelũ eidem pẽtagoni latus/ſicut in deſcriptione k l,k m,deſcriptæ circũferentiæ: & ab ipſo commiſſuræ circunferentiarum ſi= gno ad centra connectere rectas lineas comprehendentes deſinentem in bina s rectas inclinationis ipſorum planorum.q; enim ipſa l k perpẽdicularis maior eſt dimidia ipſius m l:dictum eſt/ſicut ĩ elementis ſimul etiã eſt oſtenſum.

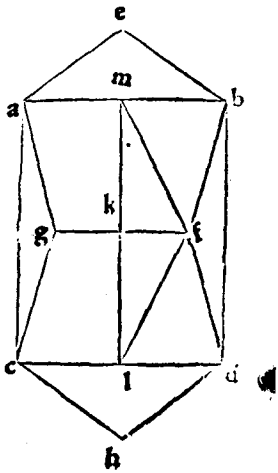

¶EVCLIDIS MEGARENSIS CLARISSIMI PHI loſophi Mathematicorũq; facile principis, primũ ex Cãpa ni, deinde ex Theonis in priores tredecim,& Hypſiclis Alexandrini ĩ duos poſteriores, Greçorũ philoſophorũ tra ditionibus, Bartholamæo Zãberto Veneto interprete:geo metricorum Elementorum librorum quindecim. Finis.

QVAE INTER LEGENDVM ANNO TATA FVERVNT.

Folio	Facie	Linea		
3	1		tates	lege. eos recipiens
3	1			in margine vbi ſecundo habetur Linea recta lege. Superficies plana
3	2		qualia	lege. eadem tamen.
4	1		bet	lege. tertius
4	1		metus	lege. ſicut magnitudo in infinitum minuitur.
4	2		¶Planus	abundat in fine: ſyllaba. gen.
5	2		quod eſt	lege. lineæ b a & b d vſq;
5	2		linea a h	lege. in puncto b
6	2		ſuper	lege. per conuerſionem penultimæ conceptionis.
6	2		tur	lege. per penultimam conceptionem
25	1		ſunt	lege. quæ ex a c & c b
25	1		quod bis	lege. quod bis fit ſub a c & c b
75	1		c b	lege. bis fit ſub a c & c b
46	2			in vltima figura loco h pone e: & loco e pone h. Item loco g pone c: & loco e pone g.
62	2		¶Conuerſa	lege. ¶Permutata
62	2		¶Permutata	lege. ¶Conuerſa
94	2		poſitis	lege a b & c d
151	1			in ſecunda figura loco f pone d. loco d pone e. loco e pone f
192	1		fa	lege. duabus f b, f c,
192	1		& baſis	lege. baſi f c. & in fine ſub f b
192	1		b	lege. c eſt æqualis
220	2			in figuris duc lineas f m & k n.
247	2			in vltima figura duc lineam a f
248	2			in vltima figura duc lineam e g

Hæc ſunt quæ recognitione digna comperimus: quippe quæ Mathematicam intelligentiam offendere aut interturbare poſſent. Si qua ſunt alia quæ omiſerimus: candidi ipſi lectores inter legendū vel facile caſtigabunt.

Codices quaterni.

a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m.n.o.p.q.r.ſ.t.v.x.y.A.B.C.D.E.F.G.H.

Terni.

z &

Quinternus